

The Hebrew Scriptures:

Restored to the Original Sinaitic Script

𐤉

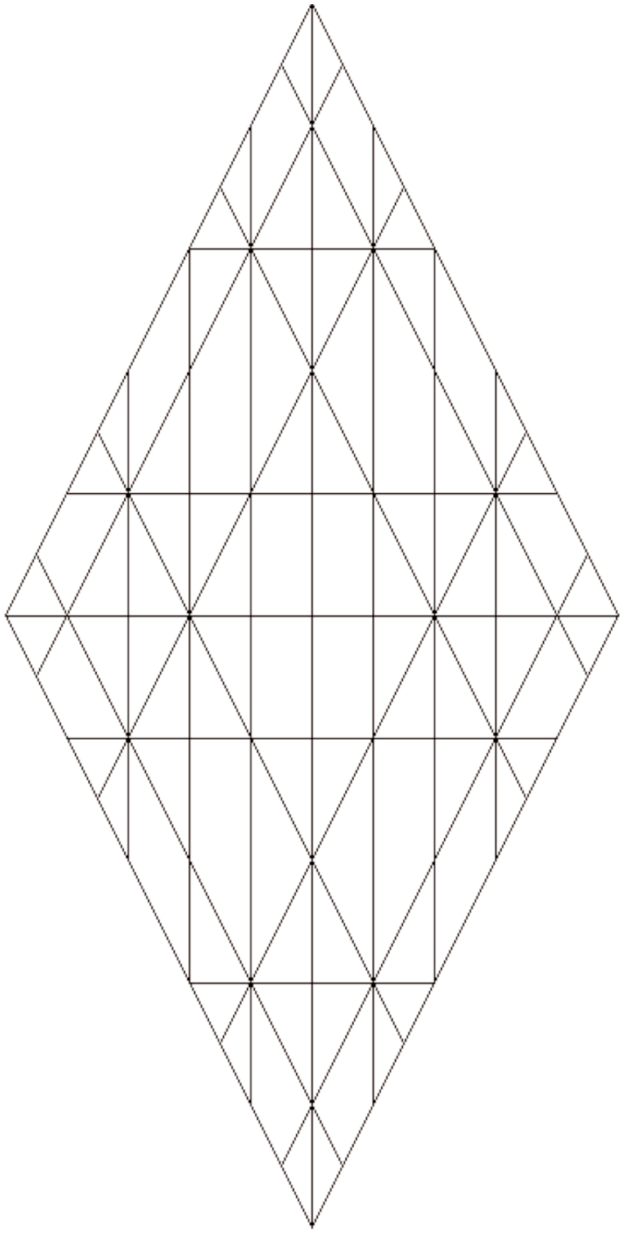
transcribed by

𐤀𐤋𐤉

on behalf of Bet HaShem Midrash

The order of books and the division of verses in this edition
employ the Christian numbering system.

2015 C.E.

The Crown Diamond of the Believers' Tree of Life

Every letter and word displayed in this book
can be positioned upon the Crown Diamond diagram.

http://www.crowndiamond.org

Table of Contents

Genesis 4
Exodus 48
Leviticus 84
Numbers 109
Deuteronomy 144
Joshua 175
Judges 197
Ruth 217
First Samuel 220
Second Samuel 248
First Kings 271
Second Kings 298
First Chronicles 323
Second Chronicles 347
Ezra 377
Nehemiah 386
Esther 398
Job 404
Psalms 425
Proverbs 480
Ecclesiastes 496
Song of Solomon 503
Isaiah 506
Jeremiah 545
Lamentations 591
Ezekiel 594
Daniel 635
Hosea 648
Joel 654
Amos 656
Obadiah 661
Jonah 662
Micah 664
Nahum 667
Habakkuk 669
Zephaniah 670
Haggai 672
Zechariah 674
Malachi 682
Notaricon Primer 684

Statement of Transcription's Purpose

A copy of the Hebrew Scriptures in the Sinaitic script was discovered among the Dead Sea Scrolls at Qumran, evidence that the Essenes considered its letters relevant to their studies. This ancient script is a fruit of the Tree of Life, and restoration of the Paleo-Hebrew scriptures enables modern students to pick up the trail left by the Teacher of Righteousness and the fellows with him.

𐤋𐤔𐤓𐤀𐤋𐤄𐤔𐤌𐤉𐤌

Genesis 1

1 𐤁𐤓𐤀𐤔𐤉𐤕 𐤁𐤓𐤀 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤓𐤑: 2 𐤅𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤄𐤉𐤕𐤄 𐤕𐤄𐤅 𐤅𐤁𐤄𐤅 𐤅𐤇𐤔𐤊 𐤏𐤋 𐤐𐤍𐤉
𐤕𐤄𐤅𐤌 𐤅𐤓𐤅𐤇 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤌𐤓𐤇𐤦𐤕 𐤏𐤋 𐤐𐤍𐤉 𐤄𐤌𐤉𐤌: 3 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤄𐤉 𐤀𐤅𐤓 𐤅𐤉𐤄𐤉
𐤀𐤅𐤓: 4 𐤅𐤓𐤀 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤅𐤓 𐤊𐤉 𐤈𐤅𐤑 𐤄𐤀𐤅𐤓 𐤁𐤉𐤍 𐤅𐤉𐤇𐤁𐤓
𐤄𐤀𐤅𐤓 𐤅𐤉𐤇𐤦𐤁𐤓 𐤄𐤀𐤅𐤓 𐤁𐤉𐤍 𐤄𐤇𐤦𐤊𐤄: 5 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤋𐤀𐤅𐤓
𐤋𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤀𐤇𐤃 𐤉𐤅𐤌: 6 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤄𐤉 𐤁𐤕𐤅�originally
𐤋𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤌𐤉𐤌 𐤌𐤁𐤃𐤊𐤉𐤌: 7 𐤅𐤏𐤔 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤓𐤒𐤉𐤏
𐤅𐤉𐤇𐤁𐤓 𐤉𐤉𐤍 𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕𐤌 𐤌𐤍𐤕𐤇𐤕 𐤄𐤓𐤒𐤉𐤏 𐤅𐤉𐤇𐤁𐤓 𐤉𐤉𐤍
𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕𐤌 𐤌𐤏𐤋 𐤋𐤓𐤒𐤉𐤏 𐤄𐤌𐤉𐤌: 8 𐤅𐤒𐤓𐤀 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤋𐤓𐤒𐤉𐤏
𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤔𐤍𐤉: 9 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤒𐤅𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌
𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤅𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤌𐤕𐤌𐤕 𐤅𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤋 𐤌𐤒𐤅𐤌𐤄𐤅 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 10 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤓𐤒𐤉𐤏 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 11 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤓𐤒𐤉𐤏 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 12 𐤅𐤕𐤅𐤦𐤀
𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤏𐤔𐤉 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌:
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 13 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤄𐤉
𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 14 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤄𐤉 𐤌𐤓𐤇𐤦𐤕 𐤄𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤋𐤄𐤁𐤃𐤎 𐤅𐤋𐤄𐤉𐤅 𐤄𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤌𐤓𐤇𐤦𐤕
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤋𐤄𐤁𐤃𐤎 𐤅𐤋𐤄𐤉𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤋𐤄𐤉𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 15 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤄𐤉 𐤌𐤓𐤇𐤦𐤕 𐤄𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤋𐤄𐤉𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤋𐤄𐤉𐤅
𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤏𐤋 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤋𐤄𐤉𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤅𐤉𐤄𐤉 𐤉𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 16 𐤅𐤉𐤏𐤔
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤔𐤍𐤉 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤔𐤍𐤉 𐤄𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤏𐤋𐤅 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 17 𐤅𐤉𐤕𐤍
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 18 𐤅𐤌𐤔𐤓
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 19 𐤅𐤉𐤕𐤓
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 20 𐤅𐤉𐤏𐤔
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 21 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 22 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 23 𐤅𐤉𐤕𐤓
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 24 𐤅𐤉𐤒𐤓𐤀
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤋𐤉𐤌𐤄 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤁𐤓 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤄𐤉 𐤏𐤔𐤉 𐤅𐤄𐤉 𐤁𐤒𐤓 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤁𐤔𐤄 𐤕𐤒𐤅 𐤄𐤀𐤓𐤑: 25 𐤅𐤉𐤏𐤔
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤁𐤄𐤌𐤕 𐤀𐤕 𐤄𐤓𐤌𐤔 𐤀𐤕 𐤋𐤌𐤉𐤄 𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕
𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤃𐤌 𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄𐤉𐤌𐤉𐤌
𐤅𐤀𐤎𐤦 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤀𐤃𐤌 𐤅𐤀𐤕 𐤄

Genesis 2

1 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ 2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ 3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ 4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ 5 וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃
6 וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר
מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃ 8 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן
מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ 9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד
לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃ 10 וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ 11 שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב
אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזָּהָב׃ 12 וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃
13 וְשֵׁם־הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ 14 וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל
הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת׃ 15 וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ
בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ 16 וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל׃
17 וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃
18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 19 וַיִּצֶר יְהוָה
אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ
וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ 21 וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־
הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ 22 וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע
אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ 23 וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי
וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ 24 עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־
אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃ 25 וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ׃

Genesis 3

1 וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר
אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ 2 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃
```
```

ᚸᚷᚲᚾ ᚴᛗᚲᛗ ᛗᛘ ᛠᚦᚺᚷ ᚢᚹᚴ ᛠᛗᛘ ᛠᛗᚷᚴᚲ ᛋᚲ: [20] ᚴᚷᚸᚹ ᚢᚹᚴ ᚦᚷ ᚲᚱᚴ ᛠᚾᚦ ᛠᚲᛠ
ᛋᚺᚴᛠᚲᚱᚴ ᚴᛗᚺᚲᛠᚲᚱᚴ ᚲᚸᚹ ᚦᚷ ᛋᚷᚴᚷᛗᚴᚱ ᚴᛗᚷᚴᚲ ᚦᚷ ᚲᛗᚴᚾ: [19] ᛠᚲᛞᚺ ᚷᛚ ᚺᛞᚹᚲ
ᚴᛗᛘ ᛠᚲᛞᚹᚴ ᛠᚲᛞᚹᚴ ᚦᚷ ᛠᚲᚸᚹᚴᚱ ᚲᚸᚹ

Genesis 5

1 This is the book of the generations of Adam. In the day that God created man, in the likeness of God made he him; 2 male and female created he them, and blessed them, and called their name Adam, in the day when they were created. 3 And Adam lived an hundred and thirty years, and begat a son in his own likeness, after his image, and called his name Seth: 4 and the days of Adam after he had begotten Seth were eight hundred years: and he begat sons and daughters: 5 and all the days that Adam lived were nine hundred and thirty years: and he died. 6 And Seth lived an hundred and five years, and begat Enos: 7 and Seth lived after he begat Enos eight hundred and seven years, and begat sons and daughters: 8 and all the days of Seth were nine hundred and twelve years: and he died. 9 And Enos lived ninety years, and begat Cainan: 10 and Enos lived after he begat Cainan eight hundred and fifteen years, and begat sons and daughters: 11 and all the days of Enos were nine hundred and five years: and he died. 12 And Cainan lived seventy years, and begat Mahalaleel: 13 and Cainan lived after he begat Mahalaleel eight hundred and forty years, and begat sons and daughters: 14 and all the days of Cainan were nine hundred and ten years: and he died. 15 And Mahalaleel lived sixty and five years, and begat Jared: 16 and Mahalaleel lived after he begat Jared eight hundred and thirty years, and begat sons and daughters: 17 and all the days of Mahalaleel were eight hundred ninety and five years: and he died. 18 And Jared lived an hundred sixty and two years, and he begat Enoch: 19 and Jared lived after he begat Enoch eight hundred years, and begat sons and daughters: 20 and all the days of Jared were nine hundred sixty and two years: and he died. 21 And Enoch lived sixty and five years, and begat Methuselah: 22 and Enoch walked with God after he begat Methuselah three hundred years, and begat sons and daughters: 23 and all the days of Enoch were three hundred sixty and five years: 24 and Enoch walked with God: and he was not; for God took him. 25 And Methuselah lived an hundred eighty and seven years, and begat Lamech. 26 And Methuselah lived after he begat Lamech seven hundred eighty and two years, and begat sons and daughters: 27 and all the days of Methuselah were nine hundred sixty and nine years: and he died. 28 And Lamech lived an hundred eighty and two years, and begat a son: 29 and he called his name Noah, saying, This same shall comfort us concerning our work and toil of our hands, because of the ground which the LORD hath cursed. 30 And Lamech lived after he begat Noah five hundred ninety and five years, and begat sons and daughters: 31 and all the days of Lamech were seven hundred seventy and seven years: and he died. 32 And Noah was five hundred years old: and Noah begat Shem, Ham, and Japheth.

Genesis 6

1 And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born unto them, 2 That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose. 3 And the LORD said, My spirit shall not always strive with man, for that he also is flesh: yet his days shall be an hundred and twenty years. 4 There were giants in the earth in those days; and also after that, when the sons of God came in unto the daughters of men, and they bare children to them, the same became mighty men which were of old, men of renown. 5 And GOD saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually. 6 And it repented the LORD that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart. 7 And the LORD said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth; both man, and beast, and the creeping thing, and the fowls of the air; for it repenteth me that I have made them. 8 But Noah found grace in the eyes of the LORD. 9 These are the generations of Noah: Noah was a just man and perfect in his generations, and Noah walked with God. 10 And Noah begat three sons, Shem, Ham, and Japheth. 11 The earth also was corrupt before God, and the earth was filled with violence. 12 And GOD looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted his way upon the earth. 13 And GOD said unto Noah, The end of all flesh is come before me; for the earth is filled with violence through them; and, behold, I will destroy them with the earth. 14 Make thee an ark of gopher wood; rooms shalt thou make in the ark, and shalt pitch it within and without with pitch. 15 And this is the fashion which thou shalt make it of: The length of the ark three hundred cubits, the breadth of it fifty cubits, and the height of it thirty cubits. 16 A window shalt thou make to the ark, and in a cubit shalt thou finish it above; and the door of the ark shalt thou set in the side thereof; with lower, second, and third stories shalt thou make it. 17 And, behold, I, even I, do bring a flood of waters upon the earth, to destroy all flesh, wherein is the breath of life, from under heaven; and every thing that is in the earth shall die. 18 But with thee will I establish my covenant; and thou shalt come into the ark, thou, and thy sons, and thy wife, and thy sons' wives with thee. 19 And of every living thing of all flesh, two of every sort shalt thou bring into the ark, to keep them alive with thee; they shall be male and female. 20 Of fowls after their kind, and of cattle after their kind, of every creeping thing of the earth after his kind, two of every sort shall come unto thee, to keep them alive. 21 And take thou unto thee of all food that is eaten, and thou shalt gather it to thee; and it shall be for food for thee, and for them. 22 Thus did Noah; according to all that GOD commanded him, so did he.

Genesis 7

1 And the LORD said unto Noah, Come thou and all thy house into the ark; for thee have I seen righteous before me in this generation. 2 Of every clean beast thou shalt take to thee by sevens, the male and his female: and of beasts that are not clean by two, the male and his female. 3 Of fowls also of the air by sevens, the male and the female; to keep seed alive upon the face of all the earth. 4 For yet seven days, and I will cause it to rain upon the earth forty days and forty nights; and every living substance that I have made will I destroy from off the face of the earth. 5 And Noah did according unto all that the LORD commanded him. 6 And Noah was six hundred years old when the flood of waters was upon the earth. 7 And Noah went in, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him, into the ark, because of the waters of the flood. 8 Of clean beasts, and of beasts that are not clean, and of fowls, and of every thing that creepeth upon the earth, 9 There went in two and two unto Noah into the ark, the male and the female, as GOD had commanded Noah. 10 And it came to pass after seven days, that the waters of the flood were upon the earth. 11 In the six hundredth year of Noah's life, in the second month, the seventeenth day of the month, the same day were all the fountains of the great deep broken up, and the windows of heaven were opened. 12 And the rain was upon the earth forty days and forty nights. 13 In the selfsame day entered Noah, and Shem, and Ham, and Japheth, the sons of Noah, and Noah's wife, and the three wives of his sons with them, into the ark; 14 They, and every beast after his kind, and all the cattle after their kind, and every creeping thing that creepeth upon the earth after his kind, and every fowl after his kind, every bird of every sort. 15 And they went in unto Noah into the ark, two and two of all flesh, wherein is the breath of life. 16 And they that went in, went in male and female of all flesh, as GOD had commanded him: and the LORD shut him in. 17 And the flood was forty days upon the earth; and the waters increased, and bare up the ark, and it was lifted up above the earth. 18 And the waters prevailed, and were increased greatly upon the earth; and the ark went upon the face of the waters. 19 And the waters prevailed exceedingly upon the earth; and all the high hills, that were under the whole heaven, were covered. 20 Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered. 21 And all flesh died that moved upon the earth, both of fowl, and of cattle, and of beast, and of every creeping thing that creepeth upon the earth, and every man: 22 All in whose nostrils was the breath of life, of all that was in the dry land, died.

Genesis 8

1 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that were with him in the ark: and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged; 2 The fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained; 3 And the waters returned from off the earth continually: and after the end of the hundred and fifty days the waters were abated. 4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat. 5 And the waters decreased continually until the tenth month: in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen. 6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made: 7 And he sent forth a raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth. 8 Also he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground; 9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him into the ark, for the waters were on the face of the whole earth: then he put forth his hand, and took her, and pulled her in unto him into the ark. 10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark; 11 And the dove came in to him in the evening, and, lo, in her mouth was an olive leaf pluckt off: so Noah knew that the waters were abated from off the earth. 12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; which returned not again unto him any more. 13 And it came to pass in the six hundredth and first year, in the first month, the first day of the month, the waters were dried up from off the earth: and Noah removed the covering of the ark, and looked, and, behold, the face of the ground was dry. 14 And in the second month, on the seven and twentieth day of the month, was the earth dried. 15 And God spake unto Noah, saying, 16 Go forth of the ark, thou, and thy wife, and thy sons, and thy sons' wives with thee. 17 Bring forth with thee every living thing that is with thee, of all flesh, both of fowl, and of cattle, and of every creeping thing that creepeth upon the earth; that they may breed abundantly in the earth, and be fruitful, and multiply upon the earth. 18 And Noah went forth, and his sons, and his wife, and his sons' wives with him: 19 Every beast, every creeping thing, and every fowl, and whatsoever moveth upon the earth, after their kindreds, went forth out of the ark. 20 And Noah builded an altar unto the LORD; and took of every clean beast, and of every clean fowl, and offered burnt offerings on the altar. 21 And the LORD smelled a sweet savour; and the LORD said in his heart, I will not again curse the ground any more for man's sake; for the imagination of man's heart is evil from his youth; neither will I again smite any more every thing living, as I have done. 22 While the earth remaineth, seedtime and harvest, and cold and heat, and summer and winter, and day and night shall not cease.

Genesis 9

1 And God blessed Noah and his sons, and said unto them, Be fruitful, and multiply, and replenish the earth.
2 And the fear of you and the dread of you shall be upon every beast of the earth, and upon every fowl of the air, upon all that moveth upon the earth, and upon all the fishes of the sea; into your hand are they delivered.
3 Every moving thing that liveth shall be meat for you; even as the green herb have I given you all things.
4 But flesh with the life thereof, which is the blood thereof, shall ye not eat.
5 And surely your blood of your lives will I require; at the hand of every beast will I require it, and at the hand of man; at the hand of every man's brother will I require the life of man.
6 Whoso sheddeth man's blood, by man shall his blood be shed: for in the image of God made he man.
7 And you, be ye fruitful, and multiply; bring forth abundantly in the earth, and multiply therein.
8 And God spake unto Noah, and to his sons with him, saying,
9 And I, behold, I establish my covenant with you, and with your seed after you;
10 And with every living creature that is with you, the fowl, the cattle, and every beast of the earth with you; from all that go out of the ark, to every beast of the earth.
11 And I will establish my covenant with you; neither shall all flesh be cut off any more by the waters of a flood; neither shall there any more be a flood to destroy the earth.
12 And God said, This is the token of the covenant which I make between me and you and every living creature that is with you, for perpetual generations:
13 I do set my bow in the cloud, and it shall be for a token of a covenant between me and the earth.
14 And it shall come to pass, when I bring a cloud over the earth, that the bow shall be seen in the cloud:
15 And I will remember my covenant, which is between me and you and every living creature of all flesh; and the waters shall no more become a flood to destroy all flesh.
16 And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth.
17 And God said unto Noah, This is the token of the covenant, which I have established between me and all flesh that is upon the earth.
18 And the sons of Noah, that went forth of the ark, were Shem, and Ham, and Japheth: and Ham is the father of Canaan.
19 These are the three sons of Noah: and of them was the whole earth overspread.
20 And Noah began to be an husbandman, and he planted a vineyard:
21 And he drank of the wine, and was drunken; and he lay uncovered within his tent.
22 And Ham, the father of Canaan, saw the nakedness of his father, and told his two brethren without.
23 And Shem and Japheth took a garment, and laid it upon both their shoulders, and went backward, and covered the nakedness of their father; and their faces were backward, and they saw not their father's nakedness.
24 And Noah awoke from his wine, and knew what his younger son had done unto him.
25 And he said, Cursed be Canaan; a servant of servants shall he be unto his brethren.
26 And he said, Blessed be the LORD God of Shem; and Canaan shall be his servant.
27 God shall enlarge Japheth, and he shall dwell in the tents of Shem; and Canaan shall be his servant.

Genesis 10

1 Now these are the generations of the sons of Noah, Shem, Ham, and Japheth: and unto them were sons born after the flood.
2 The sons of Japheth; Gomer, and Magog, and Madai, and Javan, and Tubal, and Meshech, and Tiras.
3 And the sons of Gomer; Ashkenaz, and Riphath, and Togarmah.
4 And the sons of Javan; Elishah, and Tarshish, Kittim, and Dodanim.
5 By these were the isles of the Gentiles divided in their lands; every one after his tongue, after their families, in their nations.

13 וַיְהִי מַבּוּל שִׁבְעַת הַיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ׃ 14 בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ׃ 15 וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ 16 בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וָיֶפֶת בְּנֵי נֹחַ וְאֵשֶׁת נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם אֶל הַתֵּבָה׃ 17 הֵמָּה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף׃ 18 וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר נְשָׁמָה רוּחַ חַיִּים בּוֹ׃ 19 וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיהוָה סָגַר בַּעֲדוֹ׃ 20 וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ׃ 21 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם׃ 22 וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃ 23 חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ הָהָרִים׃ 24 וַיִּגְוְעוּ כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם׃ 25 כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ׃ 26 וַיִּמַּח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיִּמַּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר אַךְ נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה׃ 27 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ 28 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם׃ 29 וַיִּסָּכְרוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבֹּת הַשָּׁמָיִם וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמָיִם׃ 30 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הָלוֹךְ וָשׁוֹב וַיַּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם׃ 31 וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט׃ 32 וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים׃

Genesis 11

1 וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שְׂפַת אֶחָת וּדְבָרִים אֲחָדִים׃ 2 וַיְהִי בְּנָסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בִקְעָה בְּאֶרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הָבָה נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה וַתְּהִי לָהֶם הַלְּבֵנָה לְאָבֶן וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמָר׃ 4 וַיֹּאמְרוּ הָבָה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָּנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃ 5 וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמִּגְדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עַם אֶחָד וְשָׂפָה אַחַת לְכֻלָּם וְזֶה הַחִלָּם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת׃ 7 הָבָה נֵרְדָה וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שְׂפַת רֵעֵהוּ׃ 8 וַיָּפֶץ יְהוָה אֹתָם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנוֹת אֶת הָעִיר׃ 9 עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי שָׁם בָּלַל יְהוָה שְׂפַת כָּל הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הֱפִיצָם יְהוָה עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ׃ 10 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת שֵׁם שֵׁם בֶּן מְאַת שָׁנָה וְהוֹלֶד אֶת אַרְפַּכְשַׁד שְׁנָתַיִם אַחַר הַמַּבּוּל׃ 11 וַיְחִי שֵׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אַרְפַּכְשַׁד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 12 וְאַרְפַּכְשַׁד חַי חֲמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שָׁלַח׃ 13 וַיְחִי אַרְפַּכְשַׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֶׁלַח שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 14 וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת עֵבֶר׃ 15 וַיְחִי שֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת עֵבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 16 וְעֵבֶר חַי אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת פָּלֶג׃ 17 וַיְחִי עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 18 וַיְחִי פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת רְעוּ׃ 19 וַיְחִי פֶלֶג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת רְעוּ תֵּשַׁע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 20 וַיְחִי רְעוּ שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת שְׂרוּג׃ 21 וַיְחִי רְעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים וּמָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 22 וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת נָחוֹר׃ 23 וַיְחִי שְׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת נָחוֹר מָאתַיִם שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃ 24 וַיְחִי נָחוֹר תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת תָּרַח׃ 25 וַיְחִי נָחוֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת תָּרַח תְּשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמְאַת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃

:ותאמר שרי אל אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃ 26 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 27 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 28 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃ 29 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 30 וימצאה מלאך יהוה על־עין המים בהמדבר העין בדרך שור׃ 31 ויאמר הגר שפחת שרי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ 32 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃

הגם מלאך יהוה מצא את־הגר על־עין המים במדבר העין על־הדרך שור׃

Genesis 12

1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ואר־ לך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת כל־רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי־אשה יפת־מראה את׃ 12 והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי־נא את־אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ 14 ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃ 15 וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנת ואגמלים׃ 17 ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו וכל־אשר־לו׃

Genesis 13

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃

Genesis 14

1 And it came to pass in the days of Amraphel king of Shinar, Arioch king of Ellasar, Chedorlaomer king of Elam, and Tidal king of nations; 2 That these made war with Bera king of Sodom, and with Birsha king of Gomorrah, Shinab king of Admah, and Shemeber king of Zeboiim, and the king of Bela, which is Zoar. 3 All these were joined together in the vale of Siddim, which is the salt sea. 4 Twelve years they served Chedorlaomer, and in the thirteenth year they rebelled. 5 And in the fourteenth year came Chedorlaomer, and the kings that were with him, and smote the Rephaims in Ashteroth Karnaim, and the Zuzims in Ham, and the Emims in Shaveh Kiriathaim, 6 And the Horites in their mount Seir, unto Elparan, which is by the wilderness. 7 And they returned, and came to Enmishpat, which is Kadesh, and smote all the country of the Amalekites, and also the Amorites, that dwelt in Hazezontamar. 8 And there went out the king of Sodom, and the king of Gomorrah, and the king of Admah, and the king of Zeboiim, and the king of Bela (the same is Zoar); and they joined battle with them in the vale of Siddim; 9 With Chedorlaomer the king of Elam, and with Tidal king of nations, and Amraphel king of Shinar, and Arioch king of Ellasar; four kings with five. 10 And the vale of Siddim was full of slimepits; and the kings of Sodom and Gomorrah fled, and fell there; and they that remained fled to the mountain. 11 And they took all the goods of Sodom and Gomorrah, and all their victuals, and went their way. 12 And they took Lot, Abram's brother's son, who dwelt in Sodom, and his goods, and departed. 13 And there came one that had escaped, and told Abram the Hebrew; for he dwelt in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshcol, and brother of Aner: and these were confederate with Abram. 14 And when Abram heard that his brother was taken captive, he armed his trained servants, born in his own house, three hundred and eighteen, and pursued them unto Dan. 15 And he divided himself against them, he and his servants, by night, and smote them, and pursued them unto Hobah, which is on the left hand of Damascus. 16 And he brought back all the goods, and also brought again his brother Lot, and his goods, and the women also, and the people. 17 And the king of Sodom went out to meet him after his return from the slaughter of Chedorlaomer, and of the kings that were with him, at the valley of Shaveh, which is the king's dale. 18 And Melchizedek king of Salem brought forth bread and wine: and he was the priest of the most high God.

ꢁꢂꢃꢄ ꢅꢆꢇꢈꢉ ꢊꢋꢌꢍꢎ ꢏꢐꢑꢒꢓꢔ 19 ꢕꢖꢗꢘꢙꢚ ꢛꢜꢝꢞꢟꢠ ꢡꢢꢣꢤꢥꢦ ꢧꢨꢩꢪꢫꢬ
ꢭꢮꢯꢰꢱꢲ ꢳꢴꢵꢶꢷꢸ ꢹꢺꢻꢼꢽꢾ ꢿ 20 ꣀꣁꣂꣃ꣄ ꣅ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂꣃ
꣄ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋
꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋
ꣅ꣆꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ
꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆
꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇
꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉
ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ
꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇
꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇ ꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁ ꣂꣃ꣄ ꣅ꣆ ꣇꣈꣉ ꣊꣋ ꣌ꣀꣁꣂ ꣃ꣄ꣅ ꣆꣇

Genesis 17

1 וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שַׁדָּי
הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים׃ 2 וְאֶתְּנָה בְרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֶּה אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד׃ 3 וַיִּפֹּל
אַבְרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר׃ 4 אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאַב־הֲמוֹן גּוֹיִם׃
5 וְלֹא־יִקָּרֵא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ׃ 6 וְהִפְרֵתִי
אֹתְךָ בִּמְאֹד מְאֹד וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמְּךָ יֵצֵאוּ׃ 7 וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לִבְרִית עוֹלָם לִהְיוֹת לְאֵל לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ׃ 8 וְנָתַתִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ
אַחֲרֶיךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֵת כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לַאֲחֻזַּת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים׃ 9 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִּשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם׃ 10 זֹאת בְּרִיתִי
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ הִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ 11 וּנְמַלְתֶּם אֶת־בְּשַׂר
עָרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם׃ 12 וּבֶן־שְׁמֹנַת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם
יְלִיד בָּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף מִכֹּל בֶּן־נֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזַּרְעֲךָ הוּא׃ 13 הִמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת
כַּסְפֶּךָ וְהָיְתָה בְרִיתִי בִּבְשַׂרְכֶם לִבְרִית עוֹלָם׃ 14 וְעָרֵל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ אֶת־בְּרִיתִי הֵפַר׃ 15 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא
תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ׃ 16 וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה
לְגוֹיִם מַלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ 17 וַתִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחָק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הַלְבֶן מֵאָה־שָׁנָה
יִוָּלֵד וְאִם־שָׂרָה הַבַּת־תִּשְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ 18 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוּ יִשְׁמָעֵאל יִחְיֶה
לְפָנֶיךָ׃ 19 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן וְקָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִצְחָק וַהֲקִמֹתִי
אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לִבְרִית עוֹלָם לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו׃ 20 וּלְיִשְׁמָעֵאל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵּרַכְתִּי אֹתוֹ
וְהִפְרֵיתִי אֹתוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֹתוֹ בִּמְאֹד מְאֹד שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם יוֹלִיד וְנָתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל׃
21 וְאֶת־בְּרִיתִי אָקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֶד לְךָ שָׂרָה לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאֲחֶרֶת׃ 22 וַיְכַל
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם׃ 23 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל־יְלִידֵי
בֵיתוֹ וְאֵת כָּל־מִקְנַת כַּסְפּוֹ כֹּל זָכָר בְּאַנְשֵׁי בֵּית אַבְרָהָם וַיָּמָל אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתָם בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִתּוֹ אֱלֹהִים׃ 24 וְאַבְרָהָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים בְּהִמֹּלוֹ בְּשַׂר
עָרְלָתוֹ׃ 25 וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶּן־שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהִמֹּלוֹ אֶת־בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ 26 בְּעֶצֶם הַיּוֹם
הַזֶּה נִמֹּל אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ׃

Genesis 18

1 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׃ 2 וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה׃ 3 וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדֶּךָ׃ 4 יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ רגליכם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ׃ 5 וְאֶקְחָה פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 6 וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וְעֻגִי לְמֵאֳרוֹת׃ 7 וְאֶל־הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ׃ 8 וַיִּקַּח חֶמְאָה וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכֵלוּ׃ 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל׃ 10 וַיֹּאמֶר שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו׃ 11 וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים׃ 12 וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאַף אָמְנָם אֵלֵד וְאָנֹכִי זָקַנְתִּי׃ 14 הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן׃ 15 וַתְּכַחֵשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי כִּי יָרְאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ׃ 16 וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיַּשְׁקִפוּ עַל־פְּנֵי סְדֹם וְאַבְרָהָם הֹלֵךְ עִמָּם לְשַׁלְּחָם׃ 17 וַיהוָה אָמָר הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה׃ 18 וְאַבְרָהָם הָיוֹ יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל וְעָצוּם וְנִבְרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 19 כִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת־בָּנָיו וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְהוָה עַל־אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עָלָיו׃ 20 וַיהוָה אָמָר זַעֲקַת סְדֹם וְעֲמֹרָה כִּי־רָבָּה וְחַטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד׃ 21 אֵרְדָה־נָּא וְאֶרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ כָלָה וְאִם־לֹא אֵדָעָה׃ 22 וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ 23 וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הַאַף תִּסְפֶּה צַדִּיק עִם־רָשָׁע׃ 24 אוּלַי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר הַאַף תִּסְפֶּה וְלֹא תִשָּׂא לַמָּקוֹם בַּעֲבוּר חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ׃ 25 חָלִלָה לְךָ מֵעֲשׂת כַּדָּבָר הַזֶּה לְהָמִית צַדִּיק עִם־רָשָׁע וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע חָלִלָה לָךְ הֲשֹׁפֵט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט׃ 26 וַיהוָה אָמָר אִם־אֶמְצָא בִסְדֹם חֲמִשִּׁים צַדִּיקִם בְּתוֹךְ הָעִיר וְנָשָׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם׃ 27 וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמַר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃ 28 אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הֲתַשְׁחִת בַּחֲמִשָּׁה אֶת־כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ 29 וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים׃ 30 וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ 31 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃ 32 וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃ 33 וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃

Genesis 19

1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סְדֹם וַיַּרְא לוֹט וַיָּקָם לִקְרָאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אַפַּיִם אָרְצָה׃ 2 וַיֹּאמֶר הִנֶּה־נָּא אֲדֹנַי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהַלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בָרְחוֹב נָלִין׃ 3 וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד וַיָּסֻרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמַצּוֹת אָפָה וַיֹּאכֵלוּ׃ 4 טֶרֶם יִשְׁכָּבוּ וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סְדֹם נָסַבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקָּצֶה׃ 5 וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַיֵּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה הוֹצִיאֵם אֵלֵינוּ וְנֵדָעָה אֹתָם׃ 6 וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתְחָה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו׃ 7 וַיֹּאמַר אַל־נָא אַחַי תָּרֵעוּ׃ 8 הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיאָה־נָּא אֹתָם אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לָאֲנָשִׁים הָאֵל אַל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרָתִי׃ 9 וַיֹּאמְרוּ גֶּשׁ־הָלְאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־לָגוּר וַיַּעַשׂ שָׁפוֹט עַתָּה נָרַע לְךָ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בָאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדָּלָת׃ 10 וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבָּיְתָה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ׃ 11 וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פֶּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנְוֵרִים מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לִמְצֹא הַפָּתַח׃ 12 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עֹד מִי־לְךָ פֹּה חָתָן וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכֹל אֲשֶׁר־לְךָ בָּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם׃ 13 כִּי־מַשְׁחִתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיְשַׁלְּחֵנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ 14 וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לֹקְחֵי בְנֹתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מַשְׁחִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כִמְצַחֵק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו׃ 15 וּכְהַעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַתָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאוֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר׃ 16 וַיִּתְמַהְמָהּ וַיַּחֲזִקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד־אִשְׁתּוֹ וּבְיַד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בְּחֶמְלַת יְהוָה עָלָיו וַיֹּצִאֻהוּ וַיַּנִּחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר׃ 17 וַיְהִי כְּהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִמָּלֵט עַל־נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבֵּט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה׃ 18 וַיֹּאמֶר לוֹט אֵלֵיהֶם אַל־נָא אֲדֹנָי׃ 19 הִנֵּה־נָא מָצָא עַבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חַסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחֲיֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאָנֹכִי לֹא אוּכַל לְהִמָּלֵט הָהָרָה פֶּן־תִּדְבָּקַנִי הָרָעָה וָמַתִּי׃ 20 הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרֹבָה לָנוּס שָׁמָּה וְהִיא מִצְעָר אִמָּלְטָה שָּׁמָּה הֲלֹא מִצְעָר הִוא וּתְחִי נַפְשִׁי׃ 21 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי הָפְכִּי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ 22 מַהֵר הִמָּלֵט שָׁמָּה כִּי לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא־שֵׁם־הָעִיר צֹעַר׃ 23 הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֹעַרָה׃ 24 וַיהוָה הִמְטִיר עַל־סְדֹם וְעַל־עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמָיִם׃ 25 וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הֶעָרִים הָאֵל וְאֶת־כָּל־הַכִּכָּר וְאֵת כָּל־יוֹשְׁבֵי הֶעָרִים וְצֶמַח הָאֲדָמָה׃ 26 וַתַּבֵּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח׃ 27 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה׃ 28 וַיַּשְׁקֵף עַל־פְּנֵי סְדֹם וַעֲמֹרָה וְעַל כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכִּכָּר וַיַּרְא וְהִנֵּה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכִּבְשָׁן׃ 29 וַיְהִי בְּשַׁחֵת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכִּכָּר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיְשַׁלַּח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה בְּהַהפִךְ אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר יָשַׁב בָּהֶן לוֹט׃ 30 וַיַּעַל לוֹט מִצֹּעַר וַיֵּשֶׁב בָּהָר וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרֵא לָשֶׁבֶת בְּצֹעַר וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי בְנֹתָיו׃ 31 וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ׃ 32 לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע׃ 33 וַתַּשְׁקֶיןָ אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה הַהוּא וַתָּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָהּ וּבְקוּמָהּ׃

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הֵן עַתָּה הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר׃ 28 אוּלַי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצַּדִּיקִם חֲמִשָּׁה הַתַּשְׁחִית בַּחֲמִשָּׁה אֵת כָּל־הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא־אַשְׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה׃ 29 וַיֹּסֶף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים׃ 30 וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבֵּרָה אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים׃ 31 וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאַלְתִּי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בְּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים׃ 32 וַיֹּאמֶר אַל־נָא יִחַר לַאדֹנָי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפַּעַם אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה׃ 33 וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לִמְקֹמוֹ׃

Genesis 20

1 וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אַרְצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגָר בִּגְרָר׃ 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲחֹתִי הִוא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־גְּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה׃ 3 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ 4 וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמַר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם־צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ 5 הֲלֹא הוּא אָמַר־לִי אֲחֹתִי הִוא וְהִיא גַּם־הִוא אָמְרָה אָחִי הוּא בְּתֹם־לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹּאת׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתֹם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם־אָנֹכִי אֹתְךָ מֵחֲטוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ 7 וְעַתָּה הָשֵׁב אֵשֶׁת הָאִישׁ כִּי נָבִיא הוּא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ וֶחְיֵה וְאִם־אֵינְךָ מֵשִׁיב דַּע כִּי־מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל־אֲשֶׁר לָךְ׃ 8 וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל־עֲבָדָיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד׃ 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמָה חָטָאתִי לְךָ כִּי הֵבֵאתָ עָלַי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלוֹת מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי׃ 10 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מָה־רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאַת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהָרְגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי׃ 12 וְאַף־אָמְנָה אֲחֹתִי בַת־אָבִי הִוא אַךְ לֹא בַת־אִמִּי וַתְּהִי לִי לְאִשָּׁה׃ 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וָאֹמַר לָהּ זֶה חַסְדֵּךְ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֶל כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבוֹא שָׁמָּה אִמְרִי לִי אָחִי הוּא׃ 14 וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיָּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ 16 וְלִשָּׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו וַיֵּלֵדוּ׃ 18 כִּי־עָצֹר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם׃

Genesis 21

1 וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 2 וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 3 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם בְּנוֹ הַנּוֹלַד־לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃ 4 וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 5 וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ׃

Genesis 22

1 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃
3 וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים׃
4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃
5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃
6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃
8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃
9 וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃
10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ׃
11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
12 וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאַל תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃
13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃
14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃
15 וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן הַשָּׁמָיִם׃
16 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ׃
17 כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֶת שַׁעַר אֹיְבָיו׃
18 וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃
19 וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃
20 וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַּם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃
21 אֶת עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת בּוּז אָחִיו וְאֶת קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃
22 וְאֶת כֶּסֶד וְאֶת חֲזוֹ וְאֶת פִּלְדָּשׁ וְאֶת יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל׃
23 וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃
24 וּפִלַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת טֶבַח וְאֶת גַּחַם וְאֶת תַּחַשׁ וְאֶת מַעֲכָה׃
25 וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃
26 וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל בְּנֵי חֵת לֵאמֹר׃
27 גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ־לִי אֲחֻזַּת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃
28 וַיַּעֲנוּ בְנֵי חֵת אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
29 שְׁמָעֵנוּ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת קִבְרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃
30 וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם הָאָרֶץ לִבְנֵי חֵת׃
31 וַיְדַבֵּר עִמָּם לֵאמֹר אִם יֶשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי מִלְּפָנַי שִׁמְעוּנִי וּפִגְעוּ לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר׃
32 וְיִתֶּן לִי אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת קָבֶר׃
33 וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר׃
34 לֹא אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃

8 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ לֵאמֹר אִם יֶשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ לִי
בְּעֶפְרוֹן בֶּן צֹחַר: 9 וְיִתֶּן לִי אֶת מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף
מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת קָבֶר: 10 וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן
הַחִתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ לֵאמֹר: 11 לֹא אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי
הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נָתַתִּי לָךְ קְבֹר מֵתֶךָ:
12 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ: 13 וַיְדַבֵּר אֶל עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ
אִם אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת מֵתִי שָׁמָּה: 14 וַיַּעַן
עֶפְרוֹן אֶת אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: 15 אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינֶךָ
מַה הִוא וְאֶת מֵתְךָ קְבֹר: 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָם לְעֶפְרוֹן אֶת הַכֶּסֶף
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר: 17 וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן
אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה
אֲשֶׁר בִּגְבֻלוֹ סָבִיב: 18 לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר עִירוֹ: 19 וְאַחֲרֵי
כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְאַבְרָהָם לַאֲחֻזַּת קָבֶר מֵאֵת בְּנֵי חֵת:
21 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בַּכֹּל: 22 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עַבְדּוֹ
זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יַרְכִּי: 23 וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב
בְּקִרְבּוֹ: 24 כִּי אֶל אַרְצִי וְאֶל מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק:

Genesis 23

1 וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מְאַת שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: 2 וַתָּמָת שָׂרָה

20 וַתְּמַהֵר וַתְּעַר כַּדָּהּ אֶל־הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃

Genesis 24

1 וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ 2 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יָרֵכִי׃ 3 וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃ 4 כִּי אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת־בִּנְךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָצָאתָ מִשָּׁם׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר־לְךָ פֶּן־תָּשִׁב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה׃ 7 יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקַח אֹתִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃ 8 וְאִם־לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקֵּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תָשֵׁב שָׁמָּה׃ 9 וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 10 וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל־עִיר נָחוֹר׃ 11 וַיַּבְרֵךְ הַגְמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל־בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבוֹת׃ 12 וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֶה־נָּא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃ 13 הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ 14 וְהָיָה הַנַּעֲרָ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי׃ 15 וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ׃ 16 וְהַנַּעֲרָ טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃ 17 וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי־נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ 18 וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃ 19 וַתְּכַל הַשְׁקוֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם־לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת׃ 20 וַתְּמַהֵר וַתָּעַר כַּדָּהּ אֶל־הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃

הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּשְׁכַּב עָלֶיהָ אֹתָהּ אֶתֵּן לְךָ וּלְזַרְעֶךָ עִמָּךְ׃ 35 וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ 36 וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֶזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ 37 וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ 38 וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מָה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ 39 וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ 40 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ 41 וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ 42 וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ 43 וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃ 44 וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי־קֶדֶם׃ 45 וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה־שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר׃ 46 וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ׃ 47 וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחַי מֵאַיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ׃ 48 וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ׃ 49 וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן׃ 50 וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עֵת הַאֲסִיף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעֽוּ׃ 51 וַיַּעֲנוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וְגָלֲלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן׃ 52 עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא׃ 53 וַיְהִי כִּרְאוֹת יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת־צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ׃ 54 וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת־קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ יַעֲקֹב׃ 55 וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲנִי אֲחִי־אָבִיהָ וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ׃ 56 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ לָבָן אֶת־שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיְבִאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 57 וַיֹּאמֶר לָבָן אֵלָיו אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים׃ 58 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב הֲכִי־אָחִי אַתָּה וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה־מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ׃ 59 וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל׃ 60 וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה׃ 61 וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה׃ 62 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי׃ 63 וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ׃ 64 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הָבָה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ׃ 65 וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה׃ 66 וַיְהִי בָעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת־לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 67 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ לְשִׁפְחָה׃

Genesis 25

1 וְאַבְרָהָם לָקַח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃ 2 וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ׃ 3 וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת־שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים׃

וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ 1 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 2 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ 3 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 4 עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 5 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ 6 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגוּנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ 7 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 8 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ 10 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 11 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 12 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ 13 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ 14 וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר כָּרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ 15 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ 16 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ 17 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ 18 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ 19 וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ 20 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃ 21 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃ 22 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ 23 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהִוא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ 24 וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט־שָׁם אָהֳלֶךָ וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃ 25 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ 26 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֲלֵהֶם מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ 27 וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ 28 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃ 29 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וְאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 30 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ 31 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ־לוֹ עַל אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ 32 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 33 וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ 34 וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וְלִרְבְקָה׃ 35

Genesis 26

וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה׃ 1 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 2 גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ כִּי לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ׃ 3 וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרֲכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 4 עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ 5 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בִּגְרָר׃ 6 וַיִּשְׁאֲלוּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִוא כִּי יָרֵא לֵאמֹר אִשְׁתִּי פֶּן־יַהַרְגוּנִי אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מַרְאֶה הִוא׃ 7 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים וַיַּשְׁקֵף אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחַלּוֹן וַיַּרְא וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֵת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ 8 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־אָמוּת עָלֶיהָ׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת־אִשְׁתֶּךָ וְהֵבֵאתָ עָלֵינוּ אָשָׁם׃ 10 וַיְצַו אֲבִימֶלֶךְ אֶת כָּל־הָעָם לֵאמֹר הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת׃ 11 וַיִּזְרַע יִצְחָק בָּאָרֶץ הַהִוא וַיִּמְצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה׃ 12 וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד׃ 13 וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבֻדָּה רַבָּה וַיְקַנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים׃ 14 וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר כָּרוּ עַבְדֵי אָבִיו בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיְמַלְאוּם עָפָר׃ 15 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד׃ 16 וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחַל גְּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃ 17 וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו׃ 18 וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃ 19 וַיָּרִיבוּ רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ׃ 20 וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה׃ 21 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפָרִינוּ בָּאָרֶץ׃ 22 וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃ 23 וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהִוא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא כִּי־אִתְּךָ אָנִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי׃ 24 וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט־שָׁם אָהֳלֶךָ וַיִּכְרוּ־שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר׃ 25 וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ׃ 26 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֲלֵהֶם מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּשַׁלְּחוּנִי מֵאִתְּכֶם׃ 27 וַיֹּאמְרוּ רָאֹה רָאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי־נָא אָלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃ 28 אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נְגַעֻנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב וַנְּשַׁלֵּחֲךָ בְּשָׁלוֹם אַתָּה עַתָּה בְּרוּךְ יְהוָה׃ 29 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וְאָכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ 30 וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיְשַׁלַּח אֹתָם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאִתּוֹ בְּשָׁלוֹם׃ 31 וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ־לוֹ עַל אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפָרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מָיִם׃ 32 וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 33 וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאֵרִי הַחִתִּי וְאֶת־בָּשְׂמַת בַּת־אֵילֹן הַחִתִּי׃ 34 וַתִּהְיֶינָה מֹרַת רוּחַ לְיִצְחָק וְלִרְבְקָה׃ 35

ⵜⵉⵏⵉⵜ ⵙⵍⵎⵜ ⵜⵉⵏⵉⵜ

ᚨᛚᛏᛖᚱᚾᚨᛏᛁᚹᛖᛋᛏᚨᚾᛞᛁᚾᚷᚹᛁᛚᛚᚲᛟᛗᛖᛋᚲᚨᛚᛚᛁᚾᚷᚹᛁᛚᛚᛏᚺᛖᛁᚱᚲᚨᚱᚹᚨᚾᛏᛋ

ךָ֣ אֲבִיךָ֣ וְאֶת־אִמֶּ֑ךָ 46 וַיִּקַּ֣ח עֵשָׂ֗ו מִנְּשֵׁי֙ כְּנָעַ֔ן אֶת־עָדָ֖ה בַּת־אֵילֹ֣ן הַֽחִתִּ֑י וְאֶת־אָהֳלִיבָמָ֥ה בַּת־עֲנָ֛ה בַּת־צִבְעֹ֥ן הַֽחִוִּֽי׃

Genesis 28

1 וַיִּקְרָ֣א יִצְחָ֔ק אֶל־יַעֲקֹ֖ב וַיְבָרֶךְ֣ אֹת֑וֹ וַיְצַ֣ו עָלָ֗יו וַיֹּ֤אמֶר לֹא־תִקַּח֙ אִשָּׁ֔ה מִבְּנ֖וֹת כְּנָֽעַן׃ 2 ק֣וּם לֵ֗ךְ פַּדֶּ֙נָה֙ אֲרָ֔ם בֵּ֖יתָה בְּתוּאֵ֣ל אֲבִ֣י אִמֶּ֑ךָ וְקַח־לְךָ֣ מִשָּׁ֔ם אִשָּׁ֖ה מִבְּנ֥וֹת לָבָ֖ן אֲחִ֥י אִמֶּֽךָ׃ 3 וְאֵ֣ל שַׁדַּ֗י יְבָרֵךְ֙ אֹתְךָ֣ וְיַפְרְךָ֔ וְיַרְבֶּךָ֖ וְהָיִ֣יתָ לִקְהַ֣ל עַמִּֽים׃ 4 וְיִתֶּן־לְךָ֣ אֶת־בִּרְכַּ֣ת אַבְרָהָ֗ם לְךָ֙ וּלְזַרְעֲךָ֣ אִתָּ֔ךְ לָרֶ֣שֶׁת אֶת־אַרְצְךָ֗ מְגֻרֶ֙יךָ֙ אֲשֶׁר־נָתַ֣ן אֱלֹהִ֔ים לְאַבְרָהָֽם׃ 5 וַיִּשְׁלַ֥ח יִצְחָ֖ק אֶת־יַעֲקֹ֑ב וַיֵּ֣לֶךְ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֔ם אֶל־לָבָ֥ן בֶּן־בְּתוּאֵ֖ל הָאֲרַמִּ֑י אֲחִ֥י רִבְקָ֖ה אֵֽם־יַעֲקֹ֥ב וְעֵשָֽׂו׃ 6 וַיַּ֣רְא עֵשָׂ֗ו כִּֽי־בָרַ֤ךְ יִצְחָק֙ אֶת־יַעֲקֹ֔ב וְשִׁלַּ֥ח אֹת֖וֹ פַּדֶּ֣נָה אֲרָ֑ם לָקַ֥חַת לּ֛וֹ מִשָּׁ֖ם אִשָּׁ֑ה בְּבָֽרְכ֣וֹ אֹת֗וֹ וַיְצַ֤ו עָלָיו֙ לֵאמֹ֔ר לֹ֥א תִקַּ֖ח אִשָּׁ֥ה מִבְּנ֥וֹת כְּנָֽעַן׃ 7 וַיִּשְׁמַ֥ע יַעֲקֹ֖ב אֶל־אָבִ֣יו וְאֶל־אִמּ֑וֹ וַיֵּ֖לֶךְ פַּדֶּ֥נָה אֲרָֽם׃ 8 וַיַּ֣רְא עֵשָׂ֗ו כִּֽי־רָעוֹת֙ בְּנ֣וֹת כְּנָ֔עַן בְּעֵינֵ֖י יִצְחָ֥ק אָבִֽיו׃ 9 וַיֵּ֣לֶךְ עֵשָׂ֗ו אֶל־יִשְׁמָעֵאל֙ וַיִּקַּ֣ח אֶת־מָחֲלַ֣ת בַּת־יִשְׁמָעֵ֣אל בֶּן־אַבְרָהָ֔ם אֲח֥וֹת נְבָי֖וֹת עַל־נָשָׁ֑יו לוֹ֙ לְאִשָּׁ֔ה וַיִּבֶן־שָׁ֖ם אֶת־עִירָֽד׃ 10 וַיֵּצֵ֥א יַעֲקֹ֖ב מִבְּאֵ֣ר שָׁ֑בַע וַיֵּ֖לֶךְ חָרָֽנָה׃ 11 וַיִּפְגַּ֣ע בַּמָּק֗וֹם וַיָּ֤לֶן שָׁם֙ כִּֽי־בָ֣א הַשֶּׁ֔מֶשׁ וַיִּקַּ֣ח מֵאַבְנֵ֣י הַמָּק֔וֹם וַיָּ֥שֶׂם מְרַאֲשֹׁתָ֖יו וַיִּשְׁכַּ֥ב בַּמָּקֽוֹם׃ 12 וַיַּחֲלֹ֔ם וְהִנֵּ֥ה סֻלָּ֖ם מֻצָּ֣ב אַ֑רְצָה וְרֹאשׁ֖וֹ מַגִּ֣יעַ הַשָּׁמָ֑יְמָה וְהִנֵּ֛ה מַלְאֲכֵ֥י אֱלֹהִ֖ים עֹלִ֥ים וְיֹרְדִ֖ים בּֽוֹ׃ 13 וְהִנֵּ֤ה יְהוָה֙ נִצָּ֣ב עָלָ֔יו וַיֹּ֕אמֶר אֲנִ֛י יְהוָ֥ה אֱלֹהֵ֖י אַבְרָהָ֣ם אָבִ֑יךָ וֵאלֹהֵ֖י יִצְחָ֑ק הָאָ֗רֶץ אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה שֹׁכֵ֛ב עָלֶ֖יהָ לְךָ֥ אֶתְּנֶ֖נָּה וּלְזַרְעֶֽךָ׃ 14 וְהָיָ֤ה זַרְעֲךָ֙ כַּעֲפַ֣ר הָאָ֔רֶץ וּפָרַצְתָּ֣ יָ֔מָּה וָקֵ֖דְמָה וְצָפ֣וֹנָה וָנֶ֑גְבָּה וְנִבְרְכ֣וּ בְךָ֔ כֹּ֖ל מִשְׁפְּחֹ֣ת הָֽאֲדָמָ֑ה וּבְזַרְעֶֽךָ׃ 15 וְהִנֵּ֥ה אָנֹכִ֖י עִמָּ֑ךְ וּשְׁמַרְתִּ֙יךָ֙ בְּכֹ֣ל אֲשֶׁר־תֵּלֵ֔ךְ וַהֲשִׁבֹתִ֖יךָ אֶל־הָֽאֲדָמָ֣ה הַזֹּ֑את כִּ֣י לֹ֤א אֶֽעֶזָבְךָ֙ עַד־אֲשֶׁ֣ר אִם־עָשִׂ֔יתִי אֵ֖ת אֲשֶׁר־דִּבַּ֥רְתִּי לָֽךְ׃ 16 וַיִּיקַ֣ץ יַעֲקֹ֔ב מִשְּׁנָת֖וֹ וַיֹּ֑אמֶר אָכֵ֗ן יֵ֚שׁ יְהוָ֣ה בַּמָּק֣וֹם הַזֶּ֔ה וְאָנֹכִ֖י לֹ֥א יָדָֽעְתִּי׃ 17 וַיִּירָ֖א וַיֹּאמַ֑ר מַה־נּוֹרָ֤א הַמָּקוֹם֙ הַזֶּ֔ה אֵ֣ין זֶ֔ה כִּ֥י אִם־בֵּ֖ית אֱלֹהִ֑ים וְזֶ֖ה שַׁ֥עַר הַשָּׁמָֽיִם׃ 18 וַיַּשְׁכֵּ֣ם יַעֲקֹ֗ב בַּבֹּ֙קֶר֙ וַיִּקַּ֣ח אֶת־הָאֶ֔בֶן אֲשֶׁר־שָׂ֥ם מְרַאֲשֹׁתָ֖יו וַיָּ֣שֶׂם אֹתָ֑הּ מַצֵּבָ֔ה וַיִּצֹ֥ק שֶׁ֖מֶן עַל־רֹאשָֽׁהּ׃ 19 וַיִּקְרָ֗א אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם֙ הַה֣וּא בֵּֽית־אֵ֔ל וְאוּלָ֥ם לּ֖וּז שֵׁ֥ם הָעִ֖יר לָרִאשֹׁנָֽה׃ 20 וַיִּדַּ֥ר יַעֲקֹ֖ב נֶ֣דֶר לֵאמֹ֑ר אִם־יִהְיֶ֤ה אֱלֹהִים֙ עִמָּדִ֔י וּשְׁמָרַ֥נִי בַּדֶּ֖רֶךְ הַזֶּ֣ה אֲשֶׁר־אָנֹכִ֣י הֹלֵ֑ךְ וְנָתַ֤ן לִי֙ לֶ֣חֶם לֶאֱכֹ֔ל וּבֶ֖גֶד לִלְבֹּֽשׁ׃ 21 וְשַׁבְתִּ֥י בְשָׁל֖וֹם אֶל־בֵּ֣ית אָבִ֑י וְהָיָ֤ה יְהוָה֙ לִ֣י לֵֽאלֹהִ֔ים׃ 22 וְהָאֶ֨בֶן֙ הַזֹּ֣את אֲשֶׁר־שַׂ֥מְתִּי מַצֵּבָ֖ה יִהְיֶ֣ה בֵּֽית־אֱלֹהִ֑ים וְכֹל֙ אֲשֶׁ֣ר תִּתֶּן־לִ֔י עַשֵּׂ֥ר אֲעַשְּׂרֶ֖נּוּ לָֽךְ׃

Genesis 29

1 וַיִּשָּׂ֥א יַעֲקֹ֖ב רַגְלָ֑יו וַיֵּ֖לֶךְ אַ֥רְצָה בְּנֵי־קֶֽדֶם׃ 2 וַיַּ֣רְא וְהִנֵּ֤ה בְאֵר֙ בַּשָּׂדֶ֔ה וְהִנֵּה־שָׁ֥ם שְׁלֹשָׁ֛ה עֲדָרֵ֥י צֹ֖אן רֹבְצִ֣ים עָלֶ֑יהָ כִּ֣י מִן־הַבְּאֵ֣ר הַהִ֗וא יַשְׁקוּ֙ הָעֲדָרִ֔ים וְהָאֶ֥בֶן גְּדוֹלָ֖ה עַל־פִּ֥י הַבְּאֵֽר׃

אֲשֶׁר עָשָׂה יַעֲקֹב וַיִּשְׁמַע אֶת־דִּבְרֵי בְנֵי־לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת כָּל־הַכָּבוֹד הַזֶּה׃ 8 וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ אִתּוֹ כְּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ׃ 10 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל־צֹאנוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רֹאֶה אָנֹכִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶם כִּי אֵינֶנּוּ אִתִּי כְּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי׃ 12 וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל־כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת־אָבִיכֶן׃ 13 וְאָבִיכֶן הִתַּלְנָה בִּי וְהֶחֱלִף אֶת־מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע אִתִּי׃ 14 וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ׃ 15 הֲלוֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אָכוֹל אֶת־כַּסְפֵּנוּ׃ 16 כִּי כָל־הָעשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה׃ 17 וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמַלִּים׃ 18 וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל־רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן׃ 19 וְלָבָן הָלַךְ לָגֵזֹז אֶת־צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ׃ 20 וַיַּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא׃ 21 וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד׃ 22 וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב׃ 23 וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדֶּבֶק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד׃ 24 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תְּדַבֵּר עִם־יַעֲקֹב מֵרָע׃ 25 וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת־אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד׃ 26 וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל־יַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתְּנַהֲגָה אֶת־בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיֹת חָרֶב׃ 27 לָמָּה נָסַתָּה לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וָאֲשַׁלַּחֲךָ בְשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר׃ 28 וְלֹא נְשַׁקְתָּנִי לְבָנַי וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוּ׃ 29 יֶשׁ־לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מֵרָע׃ 30 וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת־אֱלֹהָי׃ 31 וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן־תִּגְזֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמָּדִי׃ 32 אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר־לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם׃ 33 וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הָאֲמָהוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל׃ 34 וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם בָּאֹהֶל וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא׃ 35 וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אַל־יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי אֹתִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים׃

Genesis 30

1 וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הָבָה־לִּי בָנִים וְאִם־אַיִן מֵתָה אָנֹכִי׃ 2 וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי־בָטֶן׃ 3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל־בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם־אָנֹכִי מִמֶּנָּה׃ 4 וַתִּתֶּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב׃ 5 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן׃ 6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן עַל־כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ

ⵜⴰⵔⵉⵜ ⵏⵜⵏⵜ ⵉⵙⵔⴰⵉⵍ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ

Genesis 31

1 ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
2 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
3 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
4 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
5 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
6 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
7 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
8 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
9 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
10 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
11 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
12 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
13 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
14 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
15 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
16 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
17 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
18 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
19 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
20 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
21 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
22 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
23 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
24 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
25 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
26 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
27 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
28 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
29 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
30 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
31 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
32 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
33 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
34 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
35 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
36 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
37 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
38 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
39 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ
40 ⵜⵉⵍⵍⴰⴷ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵢ ⵛⵓⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ ⵓⵔ ⵜⵙⵙⵓⵜⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵙⵓ ⵜⵢ ⵜⴼⵜⵜⴰ ⵏ ⵜⵎⴰ ⵏ ⵜⵢⵓⴷⴰ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⴼ

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat.

1 Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat.

Genesis 32

1 And Jacob went on his way, and the angels of God met him. 2 And when Jacob saw them, he said, This is God's host: and he called the name of that place Mahanaim. 3 And Jacob sent messengers before him to Esau his brother unto the land of Seir, the country of Edom. 4 And he commanded them, saying, Thus shall ye speak unto my lord Esau; Thy servant Jacob saith thus, I have sojourned with Laban, and stayed there until now: 5 And I have oxen, and asses, flocks, and menservants, and womenservants: and I have sent to tell my lord, that I may find grace in thy sight. 6 And the messengers returned to Jacob, saying, We came to thy brother Esau, and also he cometh to meet thee, and four hundred men with him. 7 Then Jacob was greatly afraid and distressed: and he divided the people that was with him, and the flocks, and herds, and the camels, into two companies; 8 And said, If Esau come to the one company, and smite it, then the other company which is left shall escape. 9 And Jacob said, O God of my father Abraham, and God of my father Isaac, the Lord which saidst unto me, Return unto thy country, and to thy kindred, and I will deal well with thee: 10 I am not worthy of the least of all the mercies, and of all the truth, which thou hast shewed unto thy servant; for with my staff I passed over this Jordan; and now I am become two companies. 11 Deliver me, I pray thee, from the hand of my brother, from the hand of Esau: for I fear him, lest he will come and smite me, and the mother with the children. 12 And thou saidst, I will surely do thee good, and make thy seed as the sand of the sea, which cannot be numbered for multitude. 13 And he lodged there that same night; and took of that which came to his hand a present for Esau his brother; 14 Two hundred she goats, and twenty he goats, two hundred ewes, and twenty rams, 15 Thirty milch camels with their colts, forty kine, and ten bulls, twenty she asses, and ten foals. 16 And delivered them into the hand of his servants, every drove by themselves; and said unto his servants, Pass over before me, and put a space betwixt drove and drove. 17 And he commanded the foremost, saying, When Esau my brother meeteth thee, and asketh thee, saying, Whose art thou? and whither goest thou? and whose are these before thee? 18 Then thou shalt say, They be thy servant Jacob's; it is a present sent unto my lord Esau: and, behold, also he is behind us. 19 And so commanded he the second, and the third, and all that followed the droves, saying, On this manner shall ye speak unto Esau, when ye find him. 20 And say ye moreover, Behold, thy servant Jacob is behind us. For he said, I will appease him with the present that goeth before me, and afterward I will see his face; peradventure he will lift up my face. 21 So went the present over before him: and himself lodged that night in the company. 22 And he rose up that night, and took his two wives, and his two womenservants, and his eleven sons, and passed over the ford Jabbok. 23 And he took them, and sent them over the brook, and sent over that he had. 24 And Jacob was left alone; and there wrestled a man with him until the breaking of the day. 25 And when he saw that he prevailed not against him, he touched the hollow of his thigh; and the hollow of Jacob's thigh was out of joint, as he wrestled with him. 26 And he said, Let me go, for the day breaketh. And he said, I will not let thee go, except thou bless me. 27 And he said unto him, What is thy name? And he said, Jacob. 28 And he said, Thy name shall be called no more Jacob, but Israel: for as a prince hast thou power with God and with men, and hast prevailed. 29 And Jacob asked him, and said, Tell me, I pray thee, thy name. And he said, Wherefore is it that thou dost ask after my name? And he blessed him there. 30 And Jacob called the name of the place Peniel: for I have seen God face to face, and my life is preserved. 31 And as he passed over Penuel the sun rose upon him, and he halted upon his thigh. 32 Therefore the children of Israel eat not of the sinew which shrank, which is upon the hollow of the thigh, unto this day: because he touched the hollow of Jacob's thigh in the sinew that shrank.

בְּנֵי לֵאָה לֵוֹלֵד יַעֲקֹב:
בְּכֹר לָבָן רָחֵל וְשֵׁם לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל: 17 וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת
וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת תֹּאַר וִיפַת מַרְאֶה: 18 וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת רָחֵל וַיֹּאמֶר
אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה: 19 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי
אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי: 20 וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל
שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ: 21 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל לָבָן הָבָה אֶת אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ: 22 וַיֶּאֱסֹף לָבָן
אֶת כָּל אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה: 23 וַיְהִי בָּעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת לֵאָה
בִּתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ: 24 וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ
לְלֵאָה בִּתּוֹ שִׁפְחָה: 25 וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן
מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי: 26 וַיֹּאמֶר
לָבָן לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצָּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה: 27 מַלֵּא
שְׁבֻעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַּם אֶת הָאַחֶרֶת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד
שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת: 28 וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַ זֹאת וַיִּתֶּן לוֹ אֶת
רָחֵל בִּתּוֹ לְאִשָּׁה: 29 וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה:
30 וַיָּבֹא גַּם אֶל רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע
שָׁנִים אֲחֵרוֹת: 31 וַיַּרְא יְהוָה כִּי שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ וְרָחֵל
עֲקָרָה: 32 וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה
יְהוָה בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה יֶאֱהָבֵנִי אִישִׁי: 33 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי
שָׁמַע יְהוָה כִּי שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן גַּם אֶת זֶה לִי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן:

Genesis 33

1 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שֵׁנִי וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אֹדֶה אֶת יְהוָה עַל כֵּן
קָרְאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת: 2 וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב
וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הָבָה לִּי בָנִים וְאִם אַיִן מֵתָה
אָנֹכִי: 3 וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי אֲשֶׁר מָנַע
מִמֵּךְ פְּרִי בָטֶן: 4 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל
בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם אָנֹכִי מִמֶּנָּה: 5 וַתִּתֶּן לוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה
וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב: 6 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן: 7 וַיֹּאמֶר רָחֵל
דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן:

Genesis 34

1 ואצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 2 וירא אתה שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ 3 ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב את־הנער וידבר על־לב הנער׃ 4 ויאמר שכם אל־חמור אביו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת לאשה׃ 5 ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו והיו בניו את־מקנהו בשדה והחרש יעקב עד־באם׃ 6 ויצא חמור אבי־שכם אל־יעקב לדבר אתו׃ 7 ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־יעקב וכן לא יעשה׃ 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו־נא אתה לו לאשה׃ 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו־לנו ואת־בנתינו תקחו לכם׃ 10 ואתנו תשבו והיתה הארץ לפניכם שבו ורכלו והאחזו־בה׃ 11 ויאמר שכם אל־אביה ואל־אחיה אמצא־חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו־לי את־הנער לאשה׃ 13 וישבו בני־יעקב את־שכם ואת־חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את־דינה אחותם׃ 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את־אחותנו לאיש אשר־לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ 15 אך־בזאת נאות לכם אם־תהיו כמנו להמול לכם כל־זכר׃ 16 ונתנו את־בנתינו לכם ואת־בנתיכם נקח־לנו ושבנו אתכם והיינו לעם אחד׃ 17 ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו׃ 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור׃ 19 ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ 20 ויבא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי עירם לאמר׃ 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת־ידים לפניהם את־בנותם נקח־לנו לנשים ואת־בנתינו נתן להם׃ 22 אך־בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל־זכר כאשר הם נמלים׃ 23 מקנהם וקנינם כל־בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו׃ 24 וישמעו אל־חמור וגו כל־יצאי שער־עירו ויתהר כל־הזכר כל־יצאי שער־עירו׃ 25 ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני־בני יעקב שמעון ולוי אחי־דינה איש חרבו ויבאו על־העיר בבטח ויהרגו כל־זכר׃ 26 ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־חרב ויקחו את־דינה מבית שכם ויצאו׃ 27 בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ 28 את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמוריהם ואת אשר־בעיר ואת־השדה לקחו׃ 29 ואת־כל־חילם ואת־כל־טפם ואת־נשיהם שבו ויבזו גם־את־כל־אשר בבית׃ 30 ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי־מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃ 31 ויאמרו הכזונה יעשה את־אחותנו׃

Genesis 35

1 ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב־שם ועשה־שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ 2 ויאמר יעקב אל־ביתו ואל כל־אשר עמו הסירו את־אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃

Genesis 36

1 Now this is the history of Esau, who is Edom. 2 Esau took his wives from the daughters of Canaan: Adah the daughter of Elon the Hittite, Oholibamah the daughter of Anah the daughter of Zibeon the Hivite, 3 and Basemath Ishmael's daughter, sister of Nebaioth. 4 Adah bore to Esau Eliphaz; Basemath bore Reuel; 5 and Oholibamah bore Jeush, Jalam, and Korah. These were the sons of Esau who were born to him in the land of Canaan. 6 Esau took his wives, his sons, his daughters, all the persons of his household, his livestock, all his animals, and all the property that he had acquired in the land of Canaan, and went into a land away from his brother Jacob. 7 For their possessions were too great for them to live together; the land where they resided could not support them because of their livestock. 8 So Esau settled in the hill country of Seir. Esau is Edom. 9 This is the history of Esau, ancestor of the Edomites, in the hill country of Seir. 10 These were the names of Esau's sons: Eliphaz, whose mother was Adah, wife of Esau, and Reuel, whose mother was Basemath, wife of Esau. 11 The sons of Eliphaz were Teman, Omar, Zepho, Gatam, and Kenaz. 12 Timna was a concubine of Eliphaz, Esau's son, and she bore Amalek to Eliphaz. These were the sons of Adah, wife of Esau. 13 These were the sons of Reuel: Nahath, Zerah, Shammah, and Mizzah. These were the sons of Basemath, wife of Esau. 14 These were the sons of Oholibamah, daughter of Anah the daughter of Zibeon, wife of Esau: she bore to Esau Jeush, Jalam, and Korah. 15 These were the chiefs of the sons of Esau. The sons of Eliphaz, the firstborn son of Esau, were Chief Teman, Chief Omar, Chief Zepho, Chief Kenaz, 16 Chief Korah, Chief Gatam, and Chief Amalek. These were the chiefs of Eliphaz in the land of Edom; these were the sons of Adah. 17 These were the sons of Reuel, Esau's son: Chief Nahath, Chief Zerah, Chief Shammah, Chief Mizzah. These were the chiefs of Reuel in the land of Edom; these were the sons of Basemath, wife of Esau. 18 These were the sons of Oholibamah, wife of Esau: Chief Jeush, Chief Jalam, Chief Korah. These were the chiefs of Oholibamah, daughter of Anah, wife of Esau. 19 These were the sons of Esau, who is Edom, and these were their chiefs. 20 These were the sons of Seir the Horite, the inhabitants of the land: Lotan, Shobal, Zibeon, Anah, 21 Dishon, Ezer, and Dishan. These were the chiefs of the Horites, the sons of Seir in the land of Edom. 22 Lotan's sons were Hori and Heman; Lotan's sister was Timna. 23 These were the sons of Shobal: Alvan, Manahath, Ebal, Shepho, and Onam. 24 These were the sons of Zibeon: Aiah and Anah. This is the Anah who found the hot springs in the desert while he was pasturing the donkeys of his father Zibeon. 25 These were the children of Anah: Dishon and Oholibamah daughter of Anah. 26 These were the sons of Dishon: Hemdan, Eshban, Ithran, and Cheran. 27 These were the sons of Ezer: Bilhan, Zaavan, and Akan. These were the sons of Dishan: Uz and Aran. 28 These were the chiefs of the Horites: Chief Lotan, Chief Shobal, Chief Zibeon, Chief Anah, 29 Chief Dishon, Chief Ezer, Chief Dishan. These were the chiefs of the Horites, by their chiefs in the land of Seir.

Genesis 37

1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגֻרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 2 אֵלֶּה תֹּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בַּצֹּאן וְהוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃ 3 וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃ 4 וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃ 5 וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃ 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃ 7 וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה תָקָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃ 8 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃ 9 וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃ 10 וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃ 11 וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃ 12 וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃ 13 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃ 14 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֶךְ־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃ 15 וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹּעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃ 16 וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃ 17 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחַר אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָיִן׃ 18 וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃ 20 וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃ 21 וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃ 22 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ לְמַעַן הַצִּילוֹ מִיָּדָם לְהָשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃ 23 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃ 24 וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃ 25 וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכָל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֹרַחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וְצֳרִי וָלוֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃ 26 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃ 27 לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי־אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃ 28 וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃ 29 וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃ 30 וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃ 31 וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃ 32 וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃ 33 וַיַּכִּרֶהָ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃ 34 וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֶּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃ 35 וַיָּקֻמוּ כָל־בָּנָיו וְכָל־בְּנוֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃ 36 וְהַמִּדְיָנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשְׁבָה תָּמָר אִמּוֹ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 9 וַיְהִי בְּלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃
וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ 10 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃ 11 וַיְהִי בְּנֵי־יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה שְׁלֹשָׁה יָלַד לוֹ בַּת־שׁוּעַ הַכְּנַעֲנִית וַיְהִי עֵר בְּכוֹר־יְהוּדָה רָע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃ 13 וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיו וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִּי נְתָן־זֶרַע לְאָחִיו׃ 14 וַתֵּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ׃ 15 וַתֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית אָבִיךְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר פֶּן־יָמוּת גַּם־הוּא כְּאֶחָיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ׃ 16 וַיִּרְבּוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אֵשֶׁת יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גֹּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי תִּמְנָתָה׃ 17 וַיֻּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיךְ עֹלֶה תִּמְנָתָה לָגֹז צֹאנוֹ׃ 18 וַתָּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתְּכַס בַּצָּעִיף וַתִּתְעַלָּף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה כִּי רָאֲתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה וְהִוא לֹא נִתַּן־לָהּ לְאִשָּׁה׃ 19 וַתָּקָם וַתֵּלַךְ וַתָּסַר צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ׃ 20 וְיִהוּדָה שָׁלַח בְּיַד רֵעֵהוּ הָעֲדֻלָּמִי אֶת־גְּדִי הָעִזִּים לָקַחַת הָאִשָּׁה מִיַּד הָעֵרָבִי וְלֹא מְצָאָהּ׃ 21 וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשָׁה הִוא בְעֵינַיִם עַל־הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ 22 וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מְצָאתִיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה׃ 23 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן־נִהְיֶה לָבוּז הִנֵּה שָׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מְצָאתָהּ׃ 24 וַיְהִי כִּמְשֹׁל שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיֻּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָּמָר כַּלָּתֶךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לִזְנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשָּׂרֵף׃ 25 הִוא מוּצֵאת וְהִיא שָׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶּה לוֹ אָנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה׃ 26 וַיַּכֶּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא נְתַתִּיהָ לְשֵׁלָה בְנִי וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ׃ 27 וַיְהִי בְּעֵת לִדְתָּהּ וְהִנֵּה תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ׃ 28 וַיְהִי בְלִדְתָּהּ וַיִּתֵּן יָד וַתִּקַּח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא רִאשֹׁנָה׃ 29 וַיְהִי כְּמֵשִׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יָצָא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרֶץ וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ פָּרֶץ׃ 30 וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ שָׁנִי וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ זָרַח׃ 31 וַיְהִי בְּנֵי־יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה שְׁלֹשָׁה יָלַד לוֹ בַּת־שׁוּעַ הַכְּנַעֲנִית וַיְהִי עֵר בְּכוֹר־יְהוּדָה רָע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִתֵהוּ יְהוָה׃ 32 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיךָ וְיַבֵּם אֹתָהּ וְהָקֵם זֶרַע לְאָחִיךָ׃

Genesis 38

1 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֶחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עֲדֻלָּמִי וּשְׁמוֹ חִירָה׃ 2 וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקָּחֶהָ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 3 וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ עֵר׃

Genesis 39

1 And Joseph was brought down to Egypt; and Potiphar, an officer of Pharaoh's, captain of the guard, an Egyptian, bought him of the hands of the Ishmeelites, which had brought him down thither. 2 And the LORD was with Joseph, and he was a prosperous man; and he was in the house of his master the Egyptian. 3 And his master saw that the LORD was with him, and that the LORD made all he did to prosper in his hand. 4 And Joseph found favour in his sight, and he served him: and he made him overseer over his house, and all that he had he put into his hand. 5 And it came to pass from the time that he had made him overseer in his house, and over all that he had, that the LORD blessed the Egyptian's house for Joseph's sake; and the blessing of the LORD was upon all that he had, in the house, and in the field. 6 And he left all that he had in Joseph's hand; and he knew not aught he had, save the bread which he did eat. And Joseph was a goodly person, and well favoured. 7 And it came to pass after these things, that his master's wife cast her eyes upon Joseph; and she said, Lie with me. 8 But he refused, and said unto his master's wife, Behold, my master knoweth not what is with me in the house, and he hath committed all that he hath to my hand; 9 There is none greater in this house than I; neither hath he kept back any thing from me but thee, because thou art his wife: how then can I do this great wickedness, and sin against God? 10 And it came to pass, as she spake to Joseph day by day, that he hearkened not unto her, to lie by her, or to be with her. 11 And it came about this time, that Joseph went into the house to do his business; and there was none of the men of the house there within. 12 And she caught him by his garment, saying, Lie with me: and he left his garment in her hand, and fled, and got him out. 13 And it came to pass, when she saw that he had left his garment in her hand, and was fled forth, 14 That she called unto the men of her house, and spake unto them, saying, See, he hath brought in an Hebrew unto us to mock us; he came in unto me to lie with me, and I cried with a loud voice: 15 And it came to pass, when he heard that I lifted up my voice and cried, that he left his garment with me, and fled, and got him out. 16 And she laid up his garment by her, until his lord came home. 17 And she spake unto him according to these words, saying, The Hebrew servant, which thou hast brought unto us, came in unto me to mock me: 18 And it came to pass as I lifted up my voice and cried, that he left his garment with me, and fled out. 19 And it came to pass, when his master heard the words of his wife, which she spake unto him, saying, After this manner did thy servant to me; that his wrath was kindled. 20 And Joseph's master took him, and put him into the prison, a place where the king's prisoners were bound: and he was there in the prison. 21 But the LORD was with Joseph, and shewed him mercy, and gave him favour in the sight of the keeper of the prison. 22 And the keeper of the prison committed to Joseph's hand all the prisoners that were in the prison; and whatsoever they did there, he was the doer of it. 23 The keeper of the prison looked not to any thing that was under his hand; because the LORD was with him, and that which he did, the LORD made it to prosper.

ⲙⲡⲁⲓⲱⲉ ⲉⲧⲃⲏ ⲉⲑⲙⲁ ⲧⲉⲓⲁⲉ ⲧⲭⲁ ⲁⲧⲙⲁ ⲉⲁⲓ ⲟⲙⲉ ⲧⲉⲓⲁⲉ ⲙⲡⲁⲓⲣⲉⲙ:
ⲁⲧⲭ ⲁⲩ ⲧⲙⲁ ⲟⲙⲧⲉⲙ ⲙⲉ ⲉⲁⲓ ⲉⲧⲉⲉ ⲟⲙⲉ: 23 ⲧⲉⲓ ⲙⲁ ⲉⲧⲉⲭ ⲃⲁⲉ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲁⲩ ⲭ ⲧⲉⲓⲁⲉ
ⲉⲓⲉⲃⲁ: 22 ⲁⲧⲉⲭⲓ ⲙⲁ ⲉⲧⲉⲭ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲉⲧⲉⲃ ⲉⲁⲓⲁⲉ ⲭ ⲁⲩ ⲉⲣⲧⲓⲉⲃⲁⲙ ⲧⲙⲃ ⲉⲧⲉⲭ ⲉⲓⲉⲃⲁ
ⲁⲧⲉⲭⲉⲁ ⲭ ⲉⲧⲉⲭ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲙⲁⲓⲱⲉ ⲧⲙⲃ ⲧⲓⲁⲏⲃⲉ ⲉⲙⲁ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲉⲓⲉⲃⲁ: 21 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲉⲉⲁⲉ ⲧⲭ ⲉⲁⲓⲁⲉ ⲭⲧⲉⲃ ⲁⲧⲉⲭ ⲃⲓⲉⲭ ⲉⲁⲓⲁⲉ ⲧⲙⲃ ⲉⲧⲉⲭ ⲙⲁ ⲉⲟⲣⲉⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲙⲁⲓⲣⲉⲙ: 20 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲉⲣⲉⲙⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉⲙⲉ ⲭⲟⲣⲉⲁ ⲧⲙⲃ ⲧⲓⲁⲏⲃⲉⲙⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲁⲧⲉⲭⲉⲁ ⲭ ⲉⲧⲉⲭ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲙⲁ ⲧⲓⲁⲏⲃⲉⲙⲉ ⲧⲙⲃ ⲧⲓⲁⲏⲃⲉ ⲉⲙⲁ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲉⲓⲉⲃⲁ: 19 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲁⲙⲟ ⲧⲟⲙⲁⲉⲁ ⲧⲭ ⲟⲉⲃⲁⲉ ⲧⲙⲭⲁ ⲧⲙⲃ ⲟⲉⲃⲁⲉ ⲧⲉⲁⲁⲉ
ⲧⲭⲁⲉ ⲁⲧⲉⲓⲁⲉ ⲉⲓⲏⲁⲓⲁⲉ: 18 ⲁⲧⲉⲟⲁ ⲧⲉⲁⲓⲁⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲁⲧⲓⲁⲏⲃⲉ ⲉⲙⲁ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲉⲧⲉ:
ⲉⲟⲉⲃⲁⲉ ⲧⲙⲃ ⲉⲉⲭ ⲁⲩ ⲭⲟⲁⲉ ⲉⲟⲉⲃⲁⲉ ⲉⲁⲭⲧ ⲧⲉⲁⲁⲉ ⲧⲙⲃ ⲉⲧⲉⲭ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲁⲧⲉⲭⲉⲁ ⲭ ⲉⲧⲉⲭ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲙⲁⲓⲱⲉ ⲧⲙⲃ ⲧⲓⲁⲏⲃⲉⲙⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲧⲏⲃ ⲉⲑⲣⲏⲧⲉⲙⲉ ⲉⲭⲁⲉ ⲏⲑⲙⲁ ⲙⲁⲓⲱⲉ ⲙⲁ ⲭⲟⲁⲉ ⲉⲭⲁⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲧⲏⲃ ⲉⲑⲣⲏⲧⲉⲙⲉ ⲉⲭⲁⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ 1
ⲟⲩ ⲟⲛ ⲁⲧⲭⲁ ⲉⲟⲁⲉ ⲭ ⲉⲙⲏⲁ ⲙⲟⲩⲧⲉ: 20 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲉⲣⲉⲙⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉⲙⲉ ⲧⲉⲁⲙⲉ ⲉⲛⲟⲭ ⲭ
ⲙⲱⲙⲉ ⲧⲉⲙⲉⲙⲉ ⲉⲙ: 19 ⲉⲟⲁⲃ ⲙⲱⲙⲉ ⲧⲉⲙⲉⲙⲉ ⲉⲙⲁⲣ ⲭ ⲉⲏⲙⲁ ⲙⲱⲟⲩⲧⲉⲁ ⲁⲭⲱⲉ ⲭⲁⲓ
ⲧⲭⲁ ⲭⲉⲙⲉ ⲉⲙⲁⲓⲁⲉ ⲉⲏⲁⲓⲁⲉ: 16 ⲁⲭⲓⲏ ⲉⲙⲁⲓⲁⲉ ⲁⲧⲉⲓⲁⲉ ⲉⲏⲁⲓⲁⲉ ⲧⲭⲁ ⲁⲧⲉⲟⲓⲉ ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ
ⲟⲩ ⲉⲭⲁⲉ ⲧⲭⲁ ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲧⲭⲁ ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉⲙⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ
ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ ⲉⲧⲃⲏ ⲁⲧⲉⲟⲓⲉ ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ ⲉⲓⲉⲃⲁ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭ ⲉⲓⲉⲃⲁ: 15 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲁⲙⲟ ⲧⲙⲁⲉ ⲉⲧⲉⲭ ⲁⲧⲁⲃⲁⲉ ⲉⲏⲁⲓⲁⲉ
ⲉⲏⲁⲓⲁⲉ: 14 ⲁⲭⲁⲃⲁⲉ ⲧⲙⲁⲙⲉ ⲉⲧⲉⲭⲉ ⲁⲭⲧⲙⲁⲉ ⲧⲉⲙⲁ ⲁⲧⲙⲁⲉ ⲃⲁⲁ ⲉⲉⲧⲉⲁⲉ ⲧⲭⲁ ⲧⲙⲁ ⲟⲉⲃⲁⲉ
ⲧⲉⲑⲃ ⲁⲩⲁⲙⲉⲁ ⲉⲏⲁⲓⲁⲉ ⲁⲧⲉ ⲟⲓⲉ ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ ⲧⲉⲁⲁⲉ ⲉⲧⲃⲁ ⲁⲧⲉⲁⲓⲁⲉ 13 ⲉⲧⲃⲁ ⲉⲏⲁⲓⲁⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ
ⲙⲡⲁⲙⲉ ⲉⲉⲧⲉⲭ ⲙⲉ ⲉⲉⲧⲉⲭ: 12 ⲁⲭⲭⲥⲙⲉⲁ ⲉⲉⲙⲁ ⲧⲙⲁⲃ ⲙⲁⲉⲉ ⲟⲙⲉ ⲁⲧⲉⲟⲓⲉ ⲉⲙⲁⲓⲱⲉ
ⲁⲧⲉⲁⲓ ⲟⲙⲉ: 11 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲁⲉⲧⲁⲁⲙ ⲉⲓⲉ ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲉⲉⲧⲉⲭⲉ ⲁⲟⲙⲁⲭ ⲙⲱⲡⲁⲭⲁ ⲁⲧⲉⲁ ⲧⲉⲙ
ⲧⲉⲧⲉⲁⲙ: 10 ⲁⲧⲉⲉⲉ ⲁⲃⲉⲃⲁⲉ ⲧⲉ ⲉⲁⲓⲁⲉ ⲧⲉⲁⲙ ⲙⲁⲁ ⲧⲉⲁⲓⲁⲉ ⲉⲧⲉⲉⲉ ⲧⲉ ⲃⲁⲉⲃⲁⲉ ⲧⲉⲁⲓⲁⲉ

ⲙⲡⲉϫⲁⲩ ⲁⲛⲁ ⲡⲉⲓⲣⲱ ⲛⲧⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲧⲁⲩ

ⵙⵓⵎⵔⵉⵜ: 34 ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵙⵙⵓⵖⵏⵉⵖⵏ ⵉⵏⵓⵔⵉⵡⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵓⵔ ⵉⵙⵙⵓⵖⵏⵉⵖⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵙⵙⵓⵖⵏⵉⵖⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵜ

אמרו׃

ויהי הרעב כבד בארץ׃ 1 ויהי כאשר כלו לאכל את־השבר אשר הביאו
מצרימה ויאמר אליהם אביהם שובו קנו־לנו מעט־אכל׃ 2 ויאמר אליו
יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא־תראו פני כי אם־אחיכם
אתכם׃ 3 אם־יש אתך משלח את־אחינו ונרדה ונשברה־לך אכל׃ 4 ואם־
אינך משלח אתנו לא נרד כי האיש אמר אלינו לא־תראו פני כי אם־
אחיכם אתכם׃ 5 ישראל אמר למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם
אח׃ 6 ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי
היש לכם אח ותגדו על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו
את־אחיכם׃ 7 ויאמר יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמות גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃ 8 אנכי אערבנו
מידי תבקשנו אם־לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־
הימים׃ 9 כי לולא התמהמהנו כי־עתה שבנו זה פעמים׃ 10 כי אם־לא
התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃ 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ 12 וכסף משנה קחו
בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃
13 וקח את־אחיכם ועמוד שובו אל־האיש׃ 14 ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת בנימין וכאשר שכלתי
שכלתי׃ 15 ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה הכסף לקחו בידם
ואת־בנימין ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף׃ 16 וירא יוסף
אתם ואת־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה וטבח
טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ 17 ויעש האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את־האנשים בית יוסף׃ 18 ויראו האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים
להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו׃ 19 ויגשו
אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 20 ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃ 21 ויהי כי באנו אל־המלון ונפתחה
את־אמתחתינו והנה כסף־איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשבהו
בידנו׃ 22 וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי־שם כספנו
באמתחתינו׃ 23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו את־אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמן באמתחתיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את־שמעון׃
24 ויבא האיש את־האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם׃ 25 והכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו
כי־שם יאכלו לחם׃ 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את־המנחה אשר
בידם הביתה וישתחוו לו ארצה׃ 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו׃ 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ 29 וישא עיניו וירא את־בנימין אחיו בן־אמו
ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃
30 וימהר יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
ויבך שמה׃ 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ 32 וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים
לאכל את־העברים כי תועבה היא למצרים׃ 33 וישבו לפניו הבכור
כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃ 34 וישא
משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין משאת חמשה ידות
וישתו וישכרו עמו׃

Genesis 43

1 והרעב כבד בארץ׃ 2 ויהי ככלות לאכל את־השבר אשר הביאו
מצרימה ויאמר אליהם אביהם שובו שברו־לנו מעט־אכל׃ 3 ויאמר אליו
יהודה לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא־תראו פני כי אם־אחיכם
אתכם׃ 4 אם־יש משלח אתנו נרדה ונשברה־לך אכל׃ 5 ואם־אינך משלח
לא נרד כי האיש אמר אלינו לא־תראו פני כי אם־אחיכם אתכם׃ 6 ויאמר
ישראל למה הרעותם אלי להגיד לאיש העוד לכם אח׃ 7 ויאמרו שאול
שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד־לו
על־פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את־אחיכם׃ 8 ויאמר
יהודה אל־ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות
גם־אנחנו גם־אתה גם־טפנו׃ 9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם־לא
הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל־הימים׃ 10 כי לולא
התמהמהנו כי־עתה שבנו זה פעמים׃ 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם־כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים׃ 12 וכסף משנה קחו
בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם השיבו בידכם אולי משגה היה׃
13 וקח את־אחיכם ועמוד שובו אל־האיש׃ 14 ואל שדי יתן לכם רחמים
לפני האיש ושלח לכם את־אחיכם אחר ואת בנימין וכאשר שכלתי
שכלתי׃ 15 ויקחו האנשים את־המנחה הזאת ומשנה הכסף לקחו בידם
ואת־בנימין ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני יוסף׃ 16 וירא יוסף
אתם ואת־בנימין ויאמר לאשר על־ביתו הבא את־האנשים הביתה וטבח
טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ 17 ויעש האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את־האנשים בית יוסף׃ 18 ויראו האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו על־דבר הכסף המושב בשקינו בתחלה אנחנו מובאים
להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת־חמרינו׃ 19 ויגשו
אל־האיש אשר על־בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 20 ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃ 21 ויהי כי באנו אל־המלון ונפתחה
את־אמתחתינו והנה כסף־איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשבהו
בידנו׃ 22 וכסף אחר ירדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי־שם כספנו
באמתחתינו׃ 23 ויאמר שלום לכם אל־תיראו את־אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמן באמתחתיכם כספיכם בא אלי ויוצא אליהם את־שמעון׃
24 ויבא האיש את־האנשים בית יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן
מספוא לחמריהם׃ 25 והכינו את־המנחה עד־בוא יוסף בצהרים כי שמעו
כי־שם יאכלו לחם׃ 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את־המנחה אשר
בידם הביתה וישתחוו לו ארצה׃ 27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום
אביכם הזקן אשר אמרתם החי עודנו׃ 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי וישתחוו ויקדו׃ 29 וישא עיניו וירא את־בנימין אחיו בן־אמו
ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃
30 וימהר יוסף כי־נכמרו רחמיו אל־אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה
ויבך שמה׃ 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ 32 וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים
לאכל את־העברים כי תועבה היא למצרים׃ 33 וישבו לפניו הבכור
כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל־רעהו׃ 34 וישא
משאת מאת פניו אליהם ותרב משאת בנימין משאת חמשה ידות
וישתו וישכרו עמו׃

Genesis 44

1 וַיְצַו אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אַמְתְּחֹת הָאֲנָשִׁים אֹכֶל כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּן שְׂאֵת וְשִׂים כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אַמְתַּחְתּוֹ׃ 2 וְאֶת־גְּבִיעִי הַגָּבִיעַ הַכֶּסֶף תָּשִׂים בְּפִי אַמְתַּחַת הַקָּטֹן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבָּרוֹ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 3 הָאוֹר הַבֹּקֶר וְהָאֲנָשִׁים שֻׁלְּחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם׃ 4 הֵמָּה יָצְאוּ מִן־הָעִיר לֹא רָחֲקוּ הִשְׁכִּים וְיוֹסֵף אָמַר אֶל־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רְדֹף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשַּׂגְתָּ אֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שִׁלַּמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃ 5 הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ בּוֹ הֲרֵעֹתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם׃ 6 וַיַּשֵּׂג אֹתָם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 7 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלִלָה לַעֲבָדֶיךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה׃ 8 הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצָאנוּ בְּפִי אַמְתְּחֹתֵינוּ הֱשִׁיבֹנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵיךְ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב׃ 9 אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ מֵעֲבָדֶיךָ וָמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לַאדֹנִי בָּעָבֶד׃ 10 וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כִּדְבָרֵיכֶם כֵּן הוּא אֲשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נְקִיִּם׃ 11 וַיְמַהֲרוּ וַיּוֹרִדוּ אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ אַרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֶת־אַמְתַּחְתּוֹ׃ 12 וַיְחַפֵּשׂ בַּגָּדוֹל הֵחֵל וּבַקָּטֹן כִּלָּה וַיִּמָּצֵא הַגָּבִיעַ בְּאַמְתַּחַת בִּנְיָמִן׃ 13 וַיִּקְרְעוּ שִׂמְלֹתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה׃ 14 וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאֶחָיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְעוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו אָרְצָה׃ 15 וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יְדַעְתֶּם כִּי נַחֵשׁ יְנַחֵשׁ אִישׁ כָּמֹנִי׃ 16 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי מַה־נְּדַבֵּר וּמַה־נִּצְטַדָּק הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת־עֲוֹן עֲבָדֶיךָ הִנֵּנוּ עֲבָדִים לַאדֹנִי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ׃ 17 וַיֹּאמֶר חָלִלָה לִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגָּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה־לִּי עָבֶד וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל־אֲבִיכֶם׃ 18 וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃ 19 אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃ 20 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃ 21 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלַי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃ 22 וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ 23 וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃ 24 וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ 25 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃ 26 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃ 27 וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ עַבְדְּךָ אָבִי אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃ 28 וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ 29 וְלָקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ 30 וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ׃ 31 וְהָיָה כִּרְאֹתוֹ כִּי אֵין הַנַּעַר וָמֵת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־שֵׂיבַת עַבְדְּךָ אָבִינוּ בְּיָגוֹן שְׁאֹלָה׃ 32 כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנַּעַר מֵעִם אָבִי לֵאמֹר אִם־לֹא הֲבִיאֹתִיו אֵלֶיךָ וְחָטָאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃ 33 וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לַאדֹנִי וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו׃ 34 כִּי אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי פֶּן־אֶרְאֶה בָּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אָבִי׃

ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־אתם מכרתם אתי מצרימה׃ 5 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 6 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר לא־יהיה בהן חרישׁ וקציר׃ 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 8 ועתה לא־אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומושל בכל־ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד׃ 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל־אשר לך׃ 11 וכלכלתי אתך שם כי־עוד חמש שנים רעב פן־תורש אתה וביתך וכל־אשר לך׃ 12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אשר אליכם׃ 13 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה׃ 14 ויפל על־צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על־צואריו׃ 15 וינשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף הנה ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 18 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את־טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃ 19 ואתה צויתה זאת עשו זאת קחו לכם מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם ונשאתם את־אביכם ובאתם׃ 20 ועינכם אל־תחס על־כליכם כי טוב כל־ארץ מצרים לכם הוא׃ 21 ויעשו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על־פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ 22 לכלם נתן לאיש אחלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ 24 וישלח את־אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל־תרגזו בדרך׃ 25 ויעלו ממצרים ויבאו אל־ארץ כנען אל־יעקב אביהם׃ 26 ויגדו־לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃ 27 וידברו אליו את כל־דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את־העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃ 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

Genesis 45

1 ולא־יכול יוסף להתאפק לכל־הנצבים עליו ויקרא הוצא כל־איש מעלי ולא־עמד איש אתו בהתודע יוסף אל־אחיו׃ 2 ויתן את־קולו בבכי וישמעו מצרים ושמע בית פרעה׃ 3 ויאמר יוסף אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא־יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו׃ 4 ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־אתם מכרתם אתי מצרימה׃ 5 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 6 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר לא־יהיה בהן חרישׁ וקציר׃ 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 8 ועתה לא־אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומושל בכל־ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד׃ 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל־אשר לך׃ 11 וכלכלתי אתך שם כי־עוד חמש שנים רעב פן־תורש אתה וביתך וכל־אשר לך׃ 12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אשר אליכם׃ 13 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה׃ 14 ויפל על־צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על־צואריו׃ 15 וינשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 והקול נשמע בבית פרעה לאמר באו אחי יוסף הנה ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ 18 וקחו את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את־טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו׃ 19 ואתה צויתה זאת עשו זאת קחו לכם מארץ מצרים לטפכם ולנשיכם ונשאתם את־אביכם ובאתם׃ 20 ועינכם אל־תחס על־כליכם כי טוב כל־ארץ מצרים לכם הוא׃ 21 ויעשו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על־פי פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ 22 לכלם נתן לאיש אחלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ 24 וישלח את־אחיו ויהלכו ויאמר אליהם אל־תרגזו בדרך׃ 25 ויעלו ממצרים ויבאו אל־ארץ כנען אל־יעקב אביהם׃ 26 ויגדו־לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃ 27 וידברו אליו את כל־דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את־העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃ 28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

28 וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן׃

Genesis 46

1 וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בְּאֵר שָׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק׃
2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל בְּמַרְאֹת הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃
3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אַל־תִּירָא מֵרְדָה מִצְרַיְמָה כִּי לְגוֹי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם׃
4 אָנֹכִי אֵרֵד עִמְּךָ מִצְרַיְמָה וְאָנֹכִי אַעַלְךָ גַּם־עָלֹה וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינֶיךָ׃
5 וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם בָּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ׃
6 וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וְכָל־זַרְעוֹ אִתּוֹ׃
7 בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אִתּוֹ בְּנֹתָיו וּבְנוֹת בָּנָיו וְכָל־זַרְעוֹ הֵבִיא אִתּוֹ מִצְרָיְמָה׃
8 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיְמָה יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן׃
9 וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוֹךְ וּפַלּוּא וְחֶצְרוֹן וְכַרְמִי׃
10 וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית׃
11 וּבְנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי׃
12 וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וָפֶרֶץ וָזָרַח וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּהְיוּ בְנֵי־פֶרֶץ חֶצְרוֹן וְחָמוּל׃
13 וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלָע וּפֻוָּה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן׃
14 וּבְנֵי זְבוּלֻן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל׃
15 אֵלֶּה בְּנֵי־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפַדַּן אֲרָם וְאֶת־דִּינָה בִתּוֹ כָּל־נַפְשׁוֹת בָּנָיו וּבְנֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ׃
16 וּבְנֵי גָד צִפְיוֹן וְחַגִּי שׁוּנִי וְאֶצְבֹּן עֵרִי וְאֹדִי וְאַרְאֵלִי׃
17 וּבְנֵי אָשֵׁר יִמְנָה וְיִשְׁוָה וְיִשְׁוִי וּבְרִיעָה וְשֶׂרַח אֲחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל׃
18 אֵלֶּה בְּנֵי־זִלְפָּה אֲשֶׁר נָתַן לָבָן לְלֵאָה בִתּוֹ וְאֵת־אֵלֶּה יָלְדָה לְיַעֲקֹב שִׁשׁ־עֶשְׂרֵה נָפֶשׁ׃
19 בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃
20 וַיִּוָּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה לּוֹ אָסְנַת בַּת־פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן אֵת מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃
21 וּבְנֵי בִנְיָמִן בֶּלַע וָבֶכֶר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אֵחִי וְרֹאשׁ מֻפִּים וְחֻפִּים וָאָרְד׃
22 אֵלֶּה בְּנֵי־רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר׃
23 וּבְנֵי דָן חֻשִׁים׃
24 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשִׁלֵּם׃
25 אֵלֶּה בְּנֵי־בִלְהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה לְיַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁבְעָה׃
26 כָּל־הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה יֹצְאֵי יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כָּל־נֶפֶשׁ שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ׃
27 וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל־הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים׃
28 וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גֹּשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אַרְצָה גֹּשֶׁן׃

Genesis 47

1 And then came Joseph and told Pharaoh, saying, My father and my brethren, with their flocks, and with their herds, and with all that they possess, are come out of the land of Canaan; and, behold, they are in the land of Goshen. 2 And he took some of his brethren, even five men, and presented them unto Pharaoh. 3 And Pharaoh said unto his brethren, What is your occupation? And they said unto Pharaoh, Thy servants are shepherds, both we, and also our fathers. 4 They said moreover unto Pharaoh, For to sojourn in the land are we come; for thy servants have no pasture for their flocks; for the famine is sore in the land of Canaan: now therefore, we pray thee, let thy servants dwell in the land of Goshen. 5 And Pharaoh spake unto Joseph, saying, Thy father and thy brethren are come unto thee: 6 the land of Egypt is before thee; in the best of the land make thy father and brethren to dwell; in the land of Goshen let them dwell: and if thou knowest any men of activity among them, then make them rulers over my cattle. 7 And Joseph brought in Jacob his father, and set him before Pharaoh: and Jacob blessed Pharaoh. 8 And Pharaoh said unto Jacob, How old art thou? 9 And Jacob said unto Pharaoh, The days of the years of my pilgrimage are an hundred and thirty years: few and evil have the days of the years of my life been, and have not attained unto the days of the years of the life of my fathers in the days of their pilgrimage. 10 And Jacob blessed Pharaoh, and went out from before Pharaoh. 11 And Joseph placed his father and his brethren, and gave them a possession in the land of Egypt, in the best of the land, in the land of Rameses, as Pharaoh had commanded. 12 And Joseph nourished his father, and his brethren, and all his father's household, with bread, according to their families. 13 And there was no bread in all the land; for the famine was very sore, so that the land of Egypt and all the land of Canaan fainted by reason of the famine. 14 And Joseph gathered up all the money that was found in the land of Egypt, and in the land of Canaan, for the corn which they bought: and Joseph brought the money into Pharaoh's house. 15 And when money failed in the land of Egypt, and in the land of Canaan, all the Egyptians came unto Joseph, and said, Give us bread: for why should we die in thy presence? for the money faileth. 16 And Joseph said, Give your cattle; and I will give you for your cattle, if money fail. 17 And they brought their cattle unto Joseph: and Joseph gave them bread in exchange for horses, and for the flocks, and for the cattle of the herds, and for the asses: and he fed them with bread for all their cattle for that year. 18 When that year was ended, they came unto him the second year, and said unto him, We will not hide it from my lord, how that our money is spent; my lord also has our herds of cattle; there is not aught left in the sight of my lord, but our bodies, and our lands: 19 wherefore shall we die before your eyes, both we and our land? buy us and our land for bread, and we and our land will be servants unto Pharaoh: and give us seed, that we may live, and not die, that the land be not desolate. 20 And Joseph bought all the land of Egypt for Pharaoh; for the Egyptians sold every man his field, because the famine prevailed over them: so the land became Pharaoh's. 21 And as for the people, he removed them to cities from one end of the borders of Egypt even to the other end thereof. 22 Only the land of the priests bought he not; for the priests had a portion assigned them of Pharaoh, and did eat their portion which Pharaoh gave them: wherefore they sold not their land. 23 Then Joseph said unto the people, Behold, I have bought you this day and your land for Pharaoh: lo, here is seed for you, and you shall sow the land. 24 And it shall come to pass in the increase, that you shall give the fifth unto Pharaoh, and four parts shall be your own, for seed of the field, and for your food, and for them of your households, and for food for your little ones. 25 And they said, You have saved our lives: let us find favour in the sight of my lord, and we will be Pharaoh's servants. 26 And Joseph made it a law over the land of Egypt unto this day, that Pharaoh should have the fifth; except the land of the priests only, which became not Pharaoh's. 27 And Israel dwelt in the land of Egypt, in the country of Goshen; and they had possessions therein, and grew, and multiplied exceedingly. 28 And Jacob lived in the land of Egypt seventeen years: so the whole age of Jacob was one hundred forty and seven years. 29 And the time drew nigh that Israel must die: and he called his son Joseph, and said unto him, If now I have found favour in thy sight, put, I pray thee, thy hand under my thigh, and deal kindly and truly with me; bury me not, I pray thee, in Egypt: 30 but I will lie with my fathers, and you shall carry me out of Egypt, and bury me in their burying place. And he answered, I will do as you have said. 31 And he said, Swear unto me. And he swore unto him. And Israel bowed himself upon the bed's head.

Genesis 48

1 After these things it was told Joseph, Behold, thy father is sick: and he took with him his two sons, Manasseh and Ephraim. 2 And it was told Jacob, and said, Behold, thy son Joseph cometh unto thee: and Israel strengthened himself, and sat upon the bed. 3 And Jacob said unto Joseph, God Almighty appeared unto me at Luz in the land of Canaan, and blessed me, 4 And said unto me, Behold, I will make thee fruitful, and multiply thee, and I will make of thee a multitude of people; and will give this land to thy seed after thee for an everlasting possession. 5 And now thy two sons, Ephraim and Manasseh, which were born unto thee in the land of Egypt before I came unto thee into Egypt, are mine; as Reuben and Simeon, they shall be mine. 6 And thy issue, which thou begettest after them, shall be thine, and shall be called after the name of their brethren in their inheritance. 7 And as for me, when I came from Padan, Rachel died by me in the land of Canaan in the way, when there was but a little way to come unto Ephrath: and I buried her there in the way of Ephrath; the same is Bethlehem. 8 And Israel beheld Joseph's sons, and said, Who are these? 9 And Joseph said unto his father, They are my sons, whom God hath given me in this place. And he said, Bring them, I pray thee, unto me, and I will bless them. 10 Now the eyes of Israel were dim for age, so that he could not see. And he brought them near unto him; and he kissed them, and embraced them. 11 And Israel said unto Joseph, I had not thought to see thy face: and, lo, God hath also shewed me thy seed. 12 And Joseph brought them out from between his knees, and he bowed himself with his face to the earth. 13 And Joseph took them both, Ephraim in his right hand toward Israel's left hand, and Manasseh in his left hand toward Israel's right hand, and brought them near unto him. 14 And Israel stretched out his right hand, and laid it upon Ephraim's head, who was the younger, and his left hand upon Manasseh's head, guiding his hands wittingly; for Manasseh was the firstborn. 15 And he blessed Joseph, and said, God, before whom my fathers Abraham and Isaac did walk, the God which fed me all my life long unto this day, 16 The Angel which redeemed me from all evil, bless the lads; and let my name be named on them, and the name of my fathers Abraham and Isaac; and let them grow into a multitude in the midst of the earth. 17 And when Joseph saw that his father laid his right hand upon the head of Ephraim, it displeased him: and he held up his father's hand, to remove it from Ephraim's head unto Manasseh's head. 18 And Joseph said unto his father, Not so, my father: for this is the firstborn; put thy right hand upon his head. 19 And his father refused, and said, I know it, my son, I know it: he also shall become a people, and he also shall be great: but truly his younger brother shall be greater than he, and his seed shall become a multitude of nations. 20 And he blessed them that day, saying, In thee shall Israel bless, saying, God make thee as Ephraim and as Manasseh: and he set Ephraim before Manasseh. 21 And Israel said unto Joseph, Behold, I die: but God shall be with you, and bring you again unto the land of your fathers. 22 Moreover I have given to thee one portion above thy brethren, which I took out of the hand of the Amorite with my sword and with my bow.

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֵאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים׃ 1 הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם׃ 2 רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כֹּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז׃ 3 פַּחַז כַּמַּיִם אַל־תּוֹתַר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבֵי אָבִיךָ אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעִי עָלָה׃ 4 שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אַחִים כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם׃ 5 בְּסֹדָם אַל־תָּבֹא נַפְשִׁי בִּקְהָלָם אַל־תֵּחַד כְּבֹדִי כִּי בְאַפָּם הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצֹנָם עִקְּרוּ־שׁוֹר׃ 6 אָרוּר אַפָּם כִּי עָז וְעֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב וַאֲפִיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃ 7 יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ יָדְךָ בְּעֹרֶף אֹיְבֶיךָ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ׃ 8 גּוּר אַרְיֵה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנִי עָלִיתָ כָּרַע רָבַץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ׃ 9 לֹא־יָסוּר שֵׁבֶט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי־יָבֹא שִׁילֹה וְלוֹ יִקְּהַת עַמִּים׃ 10 אֹסְרִי לַגֶּפֶן עִירֹה וְלַשֹּׂרֵקָה בְּנִי אֲתֹנוֹ כִּבֶּס בַּיַּיִן לְבֻשׁוֹ וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה׃ 11 חַכְלִילִי עֵינַיִם מִיָּיִן וּלְבֶן שִׁנַּיִם מֵחָלָב׃ 12 זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוֹף אֳנִיֹּת וְיַרְכָתוֹ עַל־צִידֹן׃ 13 יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפְּתָיִם׃ 14 וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נָעְמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמַס עֹבֵד׃ 15 דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 יְהִי־דָן נָחָשׁ עֲלֵי־דָרֶךְ שְׁפִיפֹן עֲלֵי־אֹרַח הַנֹּשֵׁךְ עִקְבֵי־סוּס וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר׃ 17 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה׃ 18 גָּד גְּדוּד יְגוּדֶנּוּ וְהוּא יָגֻד עָקֵב׃ 19 מֵאָשֵׁר שְׁמֵנָה לַחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי־מֶלֶךְ׃ 20 נַפְתָּלִי אַיָּלָה שְׁלֻחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר׃ 21 בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלָי׃ 22 וַיְמָרְרֻהוּ וְרָבּוּ וְשִׂטְמֻהוּ בַּעֲלֵי חִצִּים׃ 23 וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קַשְׁתּוֹ וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו מִידֵי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל׃

Genesis 49

מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעְזְרֶךָּ וְאֵת שַׁדַּי וִיבָרְכֶךָּ בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל בִּרְכֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת בִּרְכֹת שָׁדַיִם וָרָחַם׃ 1 וְאֵל שַׁדַּי יְבָרֵךְ אֹתְךָ פְּרֵה וּרְבֵה וְהָיִיתָ לִקְהַל עַמִּים וְיִתֶּן לְזַרְעֲךָ אֶת־בִּרְכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אִתָּךְ לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מְגֻרֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם׃ 2 וַיִּשָּׂא יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַו אֹתוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ 3 קוּם לֵךְ פַּדֶּנָה אֲרָם בֵּיתָה בְּתוּאֵל אֲבִי אִמֶּךָ וְקַח־לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לָבָן אֲחִי אִמֶּךָ׃ 4 וְאֵל שַׁדַּי יִתֶּן־לְךָ רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְיִשַׁלַּח לְךָ אֶת־אָחִיךָ וְאֶת־בִּנְיָמִן עִמָּךְ וְאָנֹכִי כַּאֲשֶׁר קָרָאתִי׃ 5 וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי אֲחִי רִבְקָה אֵם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו׃ 6 וַיַּרְא עֵשָׂו כִּי בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וְשִׁלַּח אֹתוֹ פַּדֶּנָה אֲרָם לָקַחַת לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיְצַו עָלָיו לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן׃ 7 וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פַּדֶּנָה אֲרָם׃ 8 וַתֵּרֶא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיהָ׃ 9 וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת־מָחֲלַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲחוֹת נְבָיוֹת עַל־נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה׃ 10 וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה׃ 11 וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ 12 וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ׃ 13 וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ׃ 14 וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפוֹנָה וָנֶגְבָּה וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֶךָ׃ 15 וְהִנֵּה אָנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וַהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֶזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ 16 וַיִּיקַץ יַעֲקֹב מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאָנֹכִי לֹא יָדָעְתִּי׃ 17 וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה־נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמָיִם׃ 18 וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ׃ 19 וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לוּז שֵׁם־הָעִיר לָרִאשֹׁנָה׃ 20 וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ׃ 21 וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ 22 וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ׃

ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ ⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲓⲟⲛ ⲉⲡⲓ ⲧⲟⲓⲥ ⲉⲑⲛⲉⲥⲓⲛ ⲁⲡⲟⲕⲁⲗⲩⲯⲓⲥ ⲓⲏⲥⲟⲩ ⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲩ ⲁⲛⲁⲧⲉⲗⲗⲟⲛⲧⲟⲥ ⲁⲡ' ⲁⲅⲓⲱⲛ ⲉⲱⲥ ⲇⲩⲩⲙⲉⲱⲥ ⲁⲙⲏⲛ
ⲗⲉⲅⲱ ⲅⲁⲣ ⲙⲏ ⲡⲟⲧⲉ ⲉⲥⲭⲉⲛ ⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲟⲥ ⲉⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲟⲩⲣⲁⲛⲟⲓⲥ ⲏ ⲉⲡⲓ ⲧⲏⲥ ⲅⲏⲥ ⲙⲏ ⲟⲙⲟⲩⲥⲏⲥ ⲇⲉ ⲧⲱ ⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲧⲓ
ⲧⲟⲩ ⲁⲅⲓⲟⲩ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲱⲛ ⲁⲙⲏⲛ ⲗⲉⲅⲱ ⲙⲏ ⲟⲙⲟⲩⲥⲏⲥ ⲉⲓⲛⲁⲓ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲅⲁⲡⲱⲛⲧⲁⲥ ⲙⲉ ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲅⲁⲡⲱⲛⲧⲁⲥ
ⲙⲉ ⲕⲁⲓ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲅⲁⲡⲱⲛⲧⲁⲥ ⲙⲉ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲟⲩⲣⲁⲛⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲟⲩⲣⲁⲛⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ
ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ
ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙⲱ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲧⲱ ⲕⲟⲥⲙ

ⵙⵎⵓⵔⵜ ⵜⴰⵙⵙⵓⵜ

Exodus 1

1 ⵜⴰⵏⵎⵉ ⵏ ⵉⵙⵔⴰⵉⵍ ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵜⵜⵓⵙⵙⵓⵏ ⴳ ⵎⵚⵔ ⵉⵖⵔ ⵢⵉⵖⴰⵇⵓⴱ ⵉⵖⵔ ⵢⵉⵙⵙⵓⵔⵉⵏ

בְּתוֹכָהּ בְּכָל־הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יִהְיוּ־לָהֶם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 10 וְהַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תָּחֹגּוּהוּ׃ 11 שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָּל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ 12 וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ 13 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ 14 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃ 15 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָּל־אֹכֵל מְחֻמָּצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ 16 וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ 17 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צִבְאוֹתֵיכֶם עַל־כֵּן וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ 18 בָּרִאשׁן בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃ 19 שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָּל־אֹכֵל מְחֻמָּצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ 20 כָּל־מְחֻמָּצֶת לֹא תֹאכֵלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ 21 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשְׁכוּ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ 22 וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר בַּסַּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא־תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר׃ 23 וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא־יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃ 24 וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה חֻקָּה לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד־עוֹלָם׃ 25 וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃

Exodus 3

1 וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתְנוֹ כֹּהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הַר הָאֱלֹהִים חֹרֵבָה׃ 2 וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הַסְּנֶה בֹּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל׃ 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אָסֻרָה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמַּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מַדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסְּנֶה׃ 4 וַיַּרְא יְהוָה כִּי סָר לִרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ 5 וַיֹּאמֶר אַל־תִּקְרַב הֲלֹם שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו אַדְמַת־קֹדֶשׁ הוּא׃ 6 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט אֶל־הָאֱלֹהִים׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאֹה רָאִיתִי אֶת־עֳנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֹבָיו׃ 8 וָאֵרֵד לְהַצִּלוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה אֶל־אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 9 וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם׃ 10 וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃ 11 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִּי אֵלֵךְ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם׃

אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה וְשִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצֹו׃ 16 וְדִבֶּר־הוּא
יִהְיֶה־לְךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לֹּו לֵאלֹהִים׃ 17 וְאֶת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח
בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בֹּו אֶת־הָאֹתֹת׃ 18 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־יֶתֶר חֹתְנֹו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלְכָה־נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל־אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעֹדָם
חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרֹו לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלֹום׃ 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן
לֵךְ שֻׁב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 20 וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתֹּו וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־הַחֲמֹור וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם
וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים לָקַח מֹשֶׁה בְּיָדֹו׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ
לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי
פַּרְעֹה וְאָנֹכִי אַקְשֶׁה אֶת־לִבֹּו וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃ 22 וְאָמַרְתָּ אֶל־
פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי
וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחֹו הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ 24 וַיְהִי
בַדֶּרֶךְ בַּמָּלֹון וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתֹו׃ 25 וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר
וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אַתָּה לִי׃
26 וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמֹּולֹת׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן
לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לֹו׃
28 וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחֹו וְאֵת כָּל־הָאֹתֹת
אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 29 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
30 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם׃ 31 וַיַּאֲמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

Exodus 4

1 וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יַאֲמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־
נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מַה־זֶּה בְיָדֶךָ וַיֹּאמֶר מַטֶּה׃ 3 וַיֹּאמֶר
הַשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיַּשְׁלִכֵהוּ אַרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו׃ 4 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאֱחֹז בִּזְנָבֹו וַיִּשְׁלַח יָדֹו וַיַּחֲזֶק בְּכַפְּתֹו וַיְהִי
מַטֶּה בְּכַפֹּו׃ 5 לְמַעַן יַאֲמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה־לֹו עֹוד הָבֵא־נָא יָדְךָ
בְּחֵיקֶךָ וַיָּבֵא יָדֹו בְּחֵיקֹו וַיֹּצִאָהּ וְהִנֵּה יָדֹו מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג׃ 7 וַיֹּאמֶר
הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חֵיקֶךָ וַיָּשֶׁב יָדֹו אֶל־חֵיקֹו וַיֹּצִאָהּ מֵחֵיקֹו וְהִנֵּה שָׁבָה
כִּבְשָׂרֹו׃ 8 וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ לְךָ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֹת הָרִאשֹׁן
וְהֶאֱמִינוּ לְקֹל הָאֹת הָאַחֲרֹן׃ 9 וְהָיָה אִם־לֹא יַאֲמִינוּ גַּם לִשְׁנֵי הָאֹתֹת
הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקֹלֶךָ וְלָקַחְתָּ מִמֵּימֵי הַיְאֹר וְשָׁפַכְתָּ הַיַּבָּשָׁה
וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיְאֹר וְהָיוּ לְדָם בַּיַּבָּשָׁה׃ 10 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי גַּם מִתְּמֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם גַּם
מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֶל־עַבְדֶּךָ כִּי כְבַד־פֶּה וּכְבֵד לָשֹׁון אָנֹכִי׃ 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו מִי שָׂם פֶּה לָאָדָם אֹו מִי־יָשׂוּם אִלֵּם אֹו חֵרֵשׁ אֹו פִּקֵּחַ אֹו עִוֵּר הֲלֹא
אָנֹכִי יְהוָה׃ 12 וְעַתָּה לֵךְ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהֹורִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר׃
13 וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־תִּשְׁלָח׃ 14 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
הֲלֹא אַהֲרֹן אָחִיךָ הַלֵּוִי יָדַעְתִּי כִּי־דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה־הוּא יֹצֵא
לִקְרָאתֶךָ וְרָאָךָ וְשָׂמַח בְּלִבֹּו׃ 15 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׂמְתָּ אֶת־הַדְּבָרִים
בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהֹורֵיתִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן׃
16 וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא יִהְיֶה־לְּךָ לְפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה־לֹּו
לֵאלֹהִים׃ 17 וְאֶת־הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בֹּו אֶת־הָאֹתֹת׃
18 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־יֶתֶר חֹתְנֹו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵלְכָה־נָּא וְאָשׁוּבָה אֶל־
אַחַי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאֶרְאֶה הַעֹדָם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרֹו לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלֹום׃
19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שֻׁב מִצְרָיִם כִּי מֵתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים
הַמְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ׃ 20 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתֹּו וְאֶת־בָּנָיו וַיַּרְכִּבֵם עַל־
הַחֲמֹור וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים לָקַח מֹשֶׁה בְּיָדֹו׃ 21 וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלֶכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיְמָה רְאֵה כָּל־הַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְיָדֶךָ
וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַּרְעֹה וְאָנֹכִי אַקְשֶׁה אֶת־לִבֹּו וְלֹא יְשַׁלַּח אֶת־הָעָם׃ 22 וְאָמַרְתָּ
אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל׃ 23 וָאֹמַר אֵלֶיךָ שַׁלַּח אֶת־בְּנִי
וְיַעַבְדֵנִי וַתְּמָאֵן לְשַׁלְּחֹו הִנֵּה אָנֹכִי הֹרֵג אֶת־בִּנְךָ בְּכֹרֶךָ׃ 24 וַיְהִי
בַדֶּרֶךְ בַּמָּלֹון וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיְבַקֵּשׁ הֲמִיתֹו׃ 25 וַתִּקַּח צִפֹּרָה צֹר
וַתִּכְרֹת אֶת־עָרְלַת בְּנָהּ וַתַּגַּע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן דָּמִים אַתָּה לִי׃
26 וַיִּרֶף מִמֶּנּוּ אָז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמֹּולֹת׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן
לֵךְ לִקְרַאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשַּׁק לֹו׃
28 וַיַּגֶּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחֹו וְאֵת כָּל־הָאֹתֹת
אֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 29 וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
30 וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם׃ 31 וַיַּאֲמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃

Exodus 5

1 And afterward Moses and Aaron went in, and told Pharaoh, Thus saith the LORD God of Israel, Let my people go, that they may hold a feast unto me in the wilderness. 2 And Pharaoh said, Who is the LORD, that I should obey his voice to let Israel go? I know not the LORD, neither will I let Israel go. 3 And they said, The God of the Hebrews hath met with us: let us go, we pray thee, three days' journey into the desert, and sacrifice unto the LORD our God; lest he fall upon us with pestilence, or with the sword. 4 And the king of Egypt said unto them, Wherefore do ye, Moses and Aaron, let the people from their works? get you unto your burdens. 5 And Pharaoh said, Behold, the people of the land now are many, and ye make them rest from their burdens. 6 And Pharaoh commanded the same day the taskmasters of the people, and their officers, saying, 7 Ye shall no more give the people straw to make brick as heretofore: let them go and gather straw for themselves. 8 And the tale of the bricks, which they did make heretofore, ye shall lay upon them; ye shall not diminish ought thereof: for they be idle; therefore they cry, saying, Let us go and sacrifice to our God. 9 Let there more work be laid upon the men, that they may labour therein; and let them not regard vain words. 10 And the taskmasters of the people went out, and their officers, and they spake to the people, saying, Thus saith Pharaoh, I will not give you straw. 11 Go ye, get you straw where ye can find it: yet not aught of your work shall be diminished. 12 So the people were scattered abroad throughout all the land of Egypt to gather stubble instead of straw. 13 And the taskmasters hasted them, saying, Fulfil your works, your daily tasks, as when there was straw. 14 And the officers of the children of Israel, which Pharaoh's taskmasters had set over them, were beaten, and demanded, Wherefore have ye not fulfilled your task in making brick both yesterday and to day, as heretofore? 15 Then the officers of the children of Israel came and cried unto Pharaoh, saying, Wherefore dealest thou thus with thy servants? 16 There is no straw given unto thy servants, and they say to us, Make brick: and, behold, thy servants are beaten; but the fault is in thine own people. 17 But he said, Ye are idle, ye are idle: therefore ye say, Let us go and do sacrifice to the LORD. 18 Go therefore now, and work; for there shall no straw be given you, yet shall ye deliver the tale of bricks. 19 And the officers of the children of Israel did see that they were in evil case, after it was said, Ye shall not diminish aught from your bricks of your daily task. 20 And they met Moses and Aaron, who stood in the way, as they came forth from Pharaoh: 21 And they said unto them, The LORD look upon you, and judge; because ye have made our savour to be abhorred in the eyes of Pharaoh, and in the eyes of his servants, to put a sword in their hand to slay us. 22 And Moses returned unto the LORD, and said, Lord, wherefore hast thou vexed this people? why is it that thou hast sent me? 23 For since I came to Pharaoh to speak in thy name, he hath done evil to this people; neither hast thou delivered thy people at all.

21 And the sons of Izhar; Korah, and Nepheg, and Zichri. 22 And the sons of Uzziel; Mishael, and Elzaphan, and Sithri. 23 And Aaron took Elisheba, daughter of Amminadab, sister of Naashon, to him for wife; and she bare him Nadab, and Abihu, Eleazar, and Ithamar. 24 And the sons of Korah; Assir, and Elkanah, and Abiasaph: these are the families of the Korhites. 25 And Eleazar Aaron's son took him one of the daughters of Putiel to him for wife; and she bare him Phinehas: these are the heads of the fathers of the Levites according to their families. 26 These are Aaron and Moses, to whom the LORD said, Bring out the children of Israel from the land of Egypt according to their armies. 27 These are they which spake to Pharaoh king of Egypt, to bring out the children of Israel from Egypt: these are that Moses and Aaron. 28 And it came to pass on the day when the LORD spake unto Moses in the land of Egypt, 29 That the LORD spake unto Moses, saying, I am the LORD: speak thou unto Pharaoh king of Egypt all that I say unto thee. 30 And Moses said before the LORD, Behold, I am of uncircumcised lips, and how shall Pharaoh hearken unto me?

Exodus 6

1 Then said the LORD unto Moses, Now shalt thou see what I will do to Pharaoh: for with a strong hand shall he let them go, and with a strong hand shall he drive them out of his land. 2 And God spake unto Moses, and said unto him, I am the LORD: 3 And I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, by the name of God Almighty, but by my name JEHOVAH was I not known to them. 4 And I have also established my covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their pilgrimage, wherein they were strangers. 5 And I have also heard the groaning of the children of Israel, whom the Egyptians keep in bondage; and I have remembered my covenant. 6 Wherefore say unto the children of Israel, I am the LORD, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will rid you out of their bondage, and I will redeem you with a stretched out arm, and with great judgments: 7 And I will take you to me for a people, and I will be to you a God: and ye shall know that I am the LORD your God, which bringeth you out from under the burdens of the Egyptians. 8 And I will bring you in unto the land, concerning the which I did lift up mine hand to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you for an heritage: I am the LORD. 9 And Moses spake so unto the children of Israel: but they hearkened not unto Moses for anguish of spirit, and for cruel bondage. 10 And the LORD spake unto Moses, saying, 11 Go in, speak to Pharaoh king of Egypt, that he let the children of Israel go out of his land. 12 And Moses spake before the LORD, saying, Behold, the children of Israel have not hearkened unto me; how then shall Pharaoh hear me, who am of uncircumcised lips? 13 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, and gave them a charge unto the children of Israel, and unto Pharaoh king of Egypt, to bring the children of Israel out of the land of Egypt.

Exodus 7

1 And the LORD said unto Moses, See, I have made thee a god to Pharaoh: and Aaron thy brother shall be thy prophet. 2 Thou shalt speak all that I command thee: and Aaron thy brother shall speak unto Pharaoh, that he send the children of Israel out of his land. 3 And I will harden Pharaoh's heart, and multiply my signs and my wonders in the land of Egypt. 4 But Pharaoh shall not hearken unto you, that I may lay mine hand upon Egypt, and bring forth mine armies, and my people the children of Israel, out of the land of Egypt by great judgments. 5 And the Egyptians shall know that I am the LORD, when I stretch forth mine hand upon Egypt, and bring out the children of Israel from among them. 6 And Moses and Aaron did as the LORD commanded them, so did they. 7 And Moses was fourscore years old, and Aaron fourscore and three years old, when they spake unto Pharaoh. 8 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying, 9 When Pharaoh shall speak unto you, saying, Show a miracle for you: then thou shalt say unto Aaron, Take thy rod, and cast it before Pharaoh, and it shall become a serpent. 10 And Moses and Aaron went in unto Pharaoh, and they did so as the LORD had commanded: and Aaron cast down his rod before Pharaoh, and before his servants, and it became a serpent. 11 Then Pharaoh also called the wise men and the sorcerers: now the magicians of Egypt, they also did in like manner with their enchantments. 12 For they cast down every man his rod, and they became serpents: but Aaron's rod swallowed up their rods. 13 And he hardened Pharaoh's heart, that he hearkened not unto them; as the LORD had said. 14 And the LORD said unto Moses, Pharaoh's heart is hardened, he refuseth to let the people go. 15 Get thee unto Pharaoh in the morning; lo, he goeth out unto the water; and thou shalt stand by the river's brink against he come; and the rod which was turned to a serpent shall thou take in thine hand. 16 And thou shalt say unto him, The LORD God of the Hebrews hath sent me unto thee, saying, Let my people go, that they may serve me in the wilderness: and, behold, hitherto thou wouldest not hear. 17 Thus saith the LORD, In this thou shalt know that I am the LORD: behold, I will smite with the rod that is in mine hand upon the waters which are in the river, and they shall be turned to blood. 18 And the fish that is in the river shall die, and the river shall stink; and the Egyptians shall loathe to drink of the water of the river. 19 And the LORD spake unto Moses, Say unto Aaron, Take thy rod, and stretch out thine hand upon the waters of Egypt, upon their streams, upon their rivers, and upon their ponds, and upon all their pools of water, that they may become blood; and that there may be blood throughout all the land of Egypt, both in vessels of wood and in vessels of stone. 20 And Moses and Aaron did so, as the LORD commanded; and he lifted up the rod, and smote the waters that were in the river, in the sight of Pharaoh, and in the sight of his servants; and all the waters that were in the river were turned to blood. 21 And the fish that was in the river died; and the river stank, and the Egyptians could not drink of the water of the river; and there was blood throughout all the land of Egypt. 22 And the magicians of Egypt did so with their enchantments: and Pharaoh's heart was hardened, neither did he hearken unto them; as the LORD had said. 23 And Pharaoh turned and went into his house, neither did he set his heart to this also. 24 And all the Egyptians digged round about the river for water to drink; for they could not drink of the water of the river. 25 And seven days were fulfilled, after that the LORD had smitten the river.

Exodus 8

1 And the LORD spake unto Moses, Go unto Pharaoh, and say unto him, Thus saith the LORD, Let my people go, that they may serve me. 2 And if thou refuse to let them go, behold, I will smite all thy borders with frogs: 3 And the river shall bring forth frogs abundantly, which shall go up and come into thine house, and into thy bedchamber, and upon thy bed, and into the house of thy servants, and upon thy people, and into thine ovens, and into thy kneadingtroughs: 4 And the frogs shall come up both on thee, and upon thy people, and upon all thy servants.

Exodus 9

1 And the LORD said unto Moses, Go in unto Pharaoh, and tell him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, Let my people go, that they may serve me. 2 For if thou refuse to let them go, and wilt hold them still, 3 Behold, the hand of the LORD is upon thy cattle which is in the field, upon the horses, upon the asses, upon the camels, upon the oxen, and upon the sheep: there shall be a very grievous murrain. 4 And the LORD shall sever between the cattle of Israel and the cattle of Egypt: and there shall nothing die of all that is the children's. 5 And the LORD appointed a set time, saying, To morrow the LORD shall do this thing in the land. 6 And the LORD did that thing on the morrow, and all the cattle of Egypt died: but of the cattle of the children of Israel died not one. 7 And Pharaoh sent, and, behold, there was not one of the cattle of the Israelites dead. And the heart of Pharaoh was hardened, and he did not let the people go. 8 And the LORD said unto Moses and unto Aaron, Take to you handfuls of ashes of the furnace, and let Moses sprinkle it toward the heaven in the sight of Pharaoh. 9 And it shall become small dust in all the land of Egypt, and shall be a boil breaking forth with blains upon man, and upon beast, throughout all the land of Egypt. 10 And they took ashes of the furnace, and stood before Pharaoh; and Moses sprinkled it up toward heaven; and it became a boil breaking forth with blains upon man and upon beast. 11 And the magicians could not stand before Moses because of the boils; for the boil was upon the magicians, and upon all the Egyptians. 12 And the LORD hardened the heart of Pharaoh, and he hearkened not unto them; as the LORD had spoken unto Moses. 13 And the LORD said unto Moses, Rise up early in the morning, and stand before Pharaoh, and say unto him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, Let my people go, that they may serve me. 14 For I will at this time send all my plagues upon thine heart, and upon thy servants, and upon thy people; that thou mayest know that there is none like me in all the earth. 15 For now I will stretch out my hand, that I may smite thee and thy people with pestilence; and thou shalt be cut off from the earth. 16 And in very deed for this cause have I raised thee up, for to shew in thee my power; and that my name may be declared throughout all the earth. 17 As yet exaltest thou thyself against my people, that thou wilt not let them go? 18 Behold, to morrow about this time I will cause it to rain a very grievous hail, such as hath not been in Egypt since the foundation thereof even until now. 19 Send therefore now, and gather thy cattle, and all that thou hast in the field; for upon every man and beast which shall be found in the field, and shall not be brought home, the hail shall come down upon them, and they shall die. 20 He that feared the word of the LORD among the servants of Pharaoh made his servants and his cattle flee into the houses: 21 And he that regarded not the word of the LORD left his servants and his cattle in the field. 22 And the LORD said unto Moses, Stretch forth thine hand toward heaven, that there may be hail in all the land of Egypt, upon man, and upon beast, and upon every herb of the field, throughout the land of Egypt. 23 And Moses stretched forth his rod toward heaven: and the LORD sent thunder and hail, and the fire ran along upon the ground; and the LORD rained hail upon the land of Egypt. 24 So there was hail, and fire mingled with the hail, very grievous, such as there was none like it in all the land of Egypt since it became a nation. 25 And the hail smote throughout all the land of Egypt all that was in the field, both man and beast; and the hail smote every herb of the field, and brake every tree of the field. 26 Only in the land of Goshen, where the children of Israel were, was there no hail. 27 And Pharaoh sent, and called for Moses and Aaron, and said unto them, I have sinned this time: the LORD is righteous, and I and my people are wicked. 28 Entreat the LORD (for it is enough) that there be no more mighty thunderings and hail; and I will let you go, and ye shall stand no longer.

Exodus 10

1 And the LORD said unto Moses, Go in unto Pharaoh: for I have hardened his heart, and the heart of his servants, that I might show these my signs before him: 2 And that thou mayest tell in the ears of thy son, and of thy son's son, what things I have wrought upon Egypt, and my signs which I have done among them; that ye may know how that I am the LORD. 3 And Moses and Aaron came in unto Pharaoh, and said unto him, Thus saith the LORD God of the Hebrews, How long wilt thou refuse to humble thyself before me? let my people go, that they may serve me. 4 Else, if thou refuse to let my people go, behold, to morrow will I bring the locusts into thy coast: 5 And they shall cover the face of the earth, that one cannot be able to see the earth: and they shall eat the residue of that which is escaped, which remaineth unto you from the hail, and shall eat every tree which groweth for you out of the field: 6 And they shall fill thy houses, and the houses of all thy servants, and the houses of all the Egyptians; which neither thy fathers, nor thy fathers' fathers have seen, since the day that they were upon the earth unto this day. And he turned himself, and went out from Pharaoh. 7 And Pharaoh's servants said unto him, How long shall this man be a snare unto us? let the men go, that they may serve the LORD their God: knowest thou not yet that Egypt is destroyed? 8 And Moses and Aaron were brought again unto Pharaoh: and he said unto them, Go, serve the LORD your God: but who are they that shall go? 9 And Moses said, We will go with our young and with our old, with our sons and with our daughters, with our flocks and with our herds will we go; for we must hold a feast unto the LORD. 10 And he said unto them, Let the LORD be so with you, as I will let you go, and your little ones: look to it; for evil is before you. 11 Not so: go now ye that are men, and serve the LORD; for that ye did desire. And they were driven out from Pharaoh's presence. 12 And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand over the land of Egypt for the locusts, that they may come upon the land of Egypt, and eat every herb of the land, even all that the hail hath left. 13 And Moses stretched forth his rod over the land of Egypt, and the LORD brought an east wind upon the land all that day, and all that night; and when it was morning, the east wind brought the locusts. 14 And the locusts went up over all the land of Egypt, and rested in all the coasts of Egypt: very grievous were they; before them there were no such locusts as they, neither after them shall such arise. 15 For they covered the face of the whole earth, so that the land was darkened; and they did eat every herb of the land, and all the fruit of the trees which the hail had left: and there remained not any green thing in the trees, or in the herbs of the field, through all the land of Egypt. 16 Then Pharaoh called for Moses and Aaron in haste; and he said, I have sinned against the LORD your God, and against you. 17 Now therefore forgive, I pray thee, my sin only this once, and intreat the LORD your God, that he may take away from me this death only. 18 And he went out from Pharaoh, and intreated the LORD. 19 And the LORD turned a mighty strong west wind, which took away the locusts, and cast them into the Red sea; there remained not one locust in all the coasts of Egypt. 20 But the LORD hardened Pharaoh's heart, that he would not let the children of Israel go. 21 And the LORD said unto Moses, Stretch out thine hand toward heaven, that there may be darkness over the land of Egypt, even darkness which may be felt. 22 And Moses stretched forth his hand toward heaven; and there was a thick darkness in all the land of Egypt three days: 23 They saw not one another, neither rose any from his place for three days: but all the children of Israel had light in their dwellings. 24 And Pharaoh called unto Moses, and said, Go ye, serve the LORD; only let your flocks and your herds be stayed: let your little ones also go with you. 25 And Moses said, Thou must give us also sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice unto the LORD our God. 26 Our cattle also shall go with us; there shall not a hoof be left behind; for thereof must we take to serve the LORD our God; and we know not with what we must serve the LORD, until we come thither. 27 But the LORD hardened Pharaoh's heart, and he would not let them go. 28 And Pharaoh said unto him, Get thee from me, take heed to thyself, see my face no more; for in that day thou seest my face thou shalt die. 29 And Moses said, Thou hast spoken well, I will see thy face again no more.

35 And the LORD hardened Pharaoh's heart, neither would he let the children of Israel go; as the LORD had spoken by Moses.

Exodus 11

1 And the LORD said unto Moses, Yet will I bring one plague more upon Pharaoh, and upon Egypt; afterwards he will let you go hence: when he shall let you go, he shall surely thrust you out hence altogether. 2 Speak now in the ears of the people, and let every man borrow of his neighbour, and every woman of her neighbour, jewels of silver, and jewels of gold. 3 And the LORD gave the people favour in the sight of the Egyptians. Moreover the man Moses was very great in the land of Egypt, in the sight of Pharaoh's servants, and in the sight of the people.

4 And Moses said, Thus saith the LORD, About midnight will I go out into the midst of Egypt: 5 And all the firstborn in the land of Egypt shall die, from the firstborn of Pharaoh that sitteth upon his throne, even unto the firstborn of the maidservant that is behind the mill; and all the firstborn of beasts. 6 And there shall be a great cry throughout all the land of Egypt, such as there was none like it, nor shall be like it any more. 7 But against any of the children of Israel shall not a dog move his tongue, against man or beast: that ye may know how that the LORD doth put a difference between the Egyptians and Israel. 8 And all these thy servants shall come down unto me, and bow down themselves unto me, saying, Get thee out, and all the people that follow thee: and after that I will go out. And he went out from Pharaoh in a great anger.

9 And the LORD said unto Moses, Pharaoh shall not hearken unto you; that my wonders may be multiplied in the land of Egypt. 10 And Moses and Aaron did all these wonders before Pharaoh: and the LORD hardened Pharaoh's heart, so that he would not let the children of Israel go out of his land.

11 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying, 12 This month shall be unto you the beginning of months: it shall be the first month of the year to you. 13 Speak ye unto all the congregation of Israel, saying, In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to the house of their fathers, a lamb for a house: 14 And if the household be too little for the lamb, let him and his neighbour next unto his house take it according to the number of the souls; every man according to his eating shall make your count for the lamb. 15 Your lamb shall be without blemish, a male of the first year: ye shall take it out from the sheep, or from the goats: 16 And ye shall keep it up until the fourteenth day of the same month: and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it in the evening. 17 And they shall take of the blood, and strike it on the two side posts and on the upper door post of the houses, wherein they shall eat it. 18 And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; and with bitter herbs they shall eat it. 19 Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; his head with his legs, and with the purtenance thereof. 20 And ye shall let nothing of it remain until the morning; and that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire. 21 And thus shall ye eat it; with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste: it is the LORD's passover. 22 For I will pass through the land of Egypt this night, and will smite all the firstborn in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgment: I am the LORD. 23 And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are: and when I see the blood, I will pass over you, and the plague shall not be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt. 24 And this day shall be unto you for a memorial; and ye shall keep it a feast to the LORD throughout your generations; ye shall keep it a feast by an ordinance for ever. 25 And it shall come to pass when ye be come to the land which the LORD will give you, according as he hath promised, that ye shall keep this service. 26 And it shall come to pass, when your children shall say unto you, What mean ye by this service? 27 That ye shall say, It is the sacrifice of the LORD's passover, who passed over the houses of the children of Israel in Egypt, when he smote the Egyptians, and delivered our houses. And the people bowed the head and worshipped. 28 And the children of Israel went away, and did as the LORD had commanded Moses and Aaron, so did they. 29 And it came to pass, that at midnight the LORD smote all the firstborn in the land of Egypt, from the firstborn of Pharaoh that sat on his throne unto the firstborn of the captive that was in the dungeon; and all the firstborn of cattle.

Exodus 12

1 And the LORD spake unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying: 2 This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you. 3 Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb according to the household. 4 And if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of souls; according to every man's eating ye shall make your count for the lamb. 5 Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the goats. 6 And ye shall keep it up until the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk. 7 And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel upon the houses, wherein they shall eat it. 8 And they shall eat the flesh in that night, roasted with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it. 9 Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roasted with fire; its head with its legs and with the inwards thereof. 10 And ye shall let nothing of it remain until the morning; and that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire. 11 And thus shall ye eat it: your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and ye shall eat it in haste: it is the LORD's passover. 12 For I will pass through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast; and upon all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the LORD. 13 And the blood shall be to you for a token upon the houses wherein ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt. 14 And this day shall be unto you for a memorial; and ye shall keep it a feast to the LORD throughout your generations; as an ordinance for ever shall ye keep it a feast. 15 Seven days shall ye eat unleavened bread; even on the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel. 16 And on the first day there shall be a holy convocation, and on the seventh day there shall be a holy convocation to you; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you. 17 And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations for an ordinance for ever. 18 In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even. 19 Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eateth that which is leavened, even that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a stranger, or born in the land. 20 Ye shall eat nothing leavened; in all your habitations shall ye eat unleavened bread. 21 Then Moses called for all the elders of Israel, and said unto them: Draw out and take you lambs according to your families, and kill the passover. 22 And ye shall take a bunch of hyssop, and dip in the blood that is in the basin, and strike the lintel and the two side-posts with the blood that is in the basin; and none of you shall go out at the door of his house until the morning.

אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְמִצְרַיִם בְּעֵינֵיכֶם׃

51 וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־צִבְאֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
49 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 50 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
וְאֶת־אַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃

47 כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ 48 וְכִי־יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָּל־זְכוּרוֹ
וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל־עָרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ 45 תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל
בּוֹ׃ 46 בַּבַּיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא־תוֹצִיא מִן־הַבַּיִת מִן־הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא־תִשְׁבְּרוּ־בוֹ׃
43 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ 44 וְכֶסֶף
קְנַת־אִישׁ כִּי־תִמּוֹל אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ 41 וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁנָה
וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה
לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃
39 וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם׃ 40 וּמוֹשַׁב בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ
בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שָׁנָה׃ 37 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה
כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ 38 וְגַם־עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּמִקְנֶה כְּבֵד
מְאֹד׃ 39 וַיֹּאפוּ אֶת־הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי־לֹא חָמֵץ כִּי־גֹרְשׁוּ
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם־צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃ 35 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר
מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ 36 וַיהוָה נָתַן אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי
מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת־מִצְרָיִם׃ 33 וַתָּחֲזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־
הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ 34 וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת
בְּשִׂמְלֹתָם עַל־שִׁכְמָם׃ 31 וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי
גַּם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֵכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ 32 גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקַרְכֶם
קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם־אֹתִי׃ 29 וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיהוָה הִכָּה כָל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל־בְּכוֹר
בְּהֵמָה׃ 30 וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עֲבָדָיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְּדוֹלָה בְּמִצְרָיִם
כִּי־אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מֵת׃ 27 וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתָּחֲווּ׃
28 וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ 25 וְהָיָה
כִּי־יְבִיאֲכֶם יְהוָה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃
26 וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃ 23 וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹּף אֶת־
מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח וְלֹא־יִתֵּן
הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל־בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃

Exodus 14

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֻׁבוּ וְיַחֲנוּ לִפְנֵי פִּי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן נֹכַח הַדֶּבֶר תַּחֲנוּ עַל־הַיָּם׃ 3 וְאָמַר פַּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר׃ 4 וְהִכְבַּדְתִּי אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְאֶת כָּל־חֵילוֹ וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן׃ 5 וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ לֵב־פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ׃ 6 וַיֶּאְסֹר אֶת־רִכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ׃ 7 וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכֹל רֶכֶב מִצְרָיִם וְשָׁלִשִׁם עַל־כֻּלּוֹ׃ 8 וַיְחַזֵּק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיָד רָמָה׃ 9 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיַּשִּׂיגוּ אֹתָם חֹנִים עַל־הַיָּם כָּל־סוּס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחֵילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צְפֹן׃ 10 וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃ 11 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר הַטִּיבוֹת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרָיִם׃ 12 הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעַבְדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־מִצְרַיִם מִמֻּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר׃ 13 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תֹסִפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם׃ 14 יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלָי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ׃ 16 וְאַתָּה הָרֵם אֶת־מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבְקָעֵהוּ וְיָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה׃ 17 וַאֲנִי הִנְנִי מְחַזֵּק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וְיָבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאִכָּבְדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חֵילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 18 וְיָדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהִכָּבְדִי בְּפַרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו׃ 19 וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם׃ 20 וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה׃ 21 וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת־הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם׃ 22 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם׃

16 ואת־הים ויבקע ויבאו בני־ישראל בתוך היבשה במדבר ויטו את־מי־היארדן ויעברו בני־ישראל בתוך
17 היבשה במדבר ויטו את־מי־היארדן ויעברו בני־ישראל בתוך היבשה במדבר ויטו את־מי־היארדן ויעברו
18 בני־ישראל ביבשה: ויהוה אמר אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל־איש
19 אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת
20 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: שמן למאור
21 בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש
22 ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל־כליו וכן תעשו:
23 ועשית ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו: וצפית אתו
24 זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת
25 על־ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית: ועשית בדי עצי
26 שטים וצפית אתם זהב: והבאת את־הבדים בטבעת על־צלעת הארון לשאת את־הארון בהם:
27 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל־הארון את־העדות אשר אתן אליך:
28 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ועשית שני כרבים זהב מקשה
29 תעשה אתם משני קצות הכפרת: עשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן־הכפרת
30 תעשו את־הכרבים על־שני קצותיה: והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על־
31 הכפרת ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת יהיו פני הכרבים: ונתת את־הכפרת על־הארון ממעל
ואל־הארון תתן את־העדות אשר אתן אליך: ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין
שני הכרבים אשר על־ארון העדת את כל־אשר אצוה אתך אל־בני ישראל:

Exodus 15

1 אז ישיר משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה
2 סוס ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו:
3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף:
4 תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו־אבן: ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב:
5 וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש: וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד
6 קפאו תהמת בלב־ים: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
7 ידי: נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה
8 נאדר בקדש נורא תהלת עשה־פלא: נטית ימינך תבלעמו ארץ: נחית בחסדך עם־זו גאלת
9 נהלת בעזך אל נוה קדשך: שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום
10 אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען: תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו
11 כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
12 פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך: יהוה ימלך לעלם ועד: כי־בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו
13 בים ויהוה השיב עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביאה
14 אחות אהרן את־התף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלת: ותען להם מרים שירו
15 ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר
16 שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי
17 מרים הם על־כן קרא־שמה מרה: וילנו העם על־משה לאמר מה־נשתה: ויצעק אל־יהוה
18 ויורהו יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם־
19 שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־
20 המחלה אשר־שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתים־עשרה
21 עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על־המים: ויסעו מאילם ויבא כל־עדת בני־ישראל אל־
22 מדבר־סין אשר בין־אילם ובין־סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:
23 ויתלונן כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי־יתן
24 מותנו ביד־יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו
25 אל־המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב: ויאמר יהוה אל־משה הנני ממטיר לכם לחם
26 מן־השמים וייצא העם ולקטו דבר־יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם־לא: והיה ביום
27 הששי והכינו את־אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום־יום: ויאמר משה אליהם איש
28 אל־יותר ממנו עד־בקר: ולא שמעו אל־משה ויותרו אנשים ממנו עד־בקר וירם תולעים
29 ויבאש ויקצף עליהם משה: ויאספו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס: והיה
30 ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל־נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר
31 אליהם הוא אשר־דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר־תאפו אפו ואת אשר־תבשלו
בשלו וכל־העדף הניחו לכם לשמר עד־הבקר: וינחו אתו עד־הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש
ורמה לא־היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה:

Exodus 16

1 And they took their journey from Elim, and all the congregation of the children of Israel came unto the wilderness of Sin, which is between Elim and Sinai, on the fifteenth day of the second month after their departing out of the land of Egypt. 2 And the whole congregation of the children of Israel murmured against Moses and Aaron in the wilderness: 3 And the children of Israel said unto them, Would to God we had died by the hand of the Lord in the land of Egypt, when we sat by the flesh pots, and when we did eat bread to the full; for ye have brought us forth into this wilderness, to kill this whole assembly with hunger. 4 Then said the Lord unto Moses, Behold, I will rain bread from heaven for you; and the people shall go out and gather a certain rate every day, that I may prove them, whether they will walk in my law, or no. 5 And it shall come to pass, that on the sixth day they shall prepare that which they bring in; and it shall be twice as much as they gather daily. 6 And Moses and Aaron said unto all the children of Israel, At even, then ye shall know that the Lord hath brought you out from the land of Egypt: 7 And in the morning, then ye shall see the glory of the Lord; for that he heareth your murmurings against the Lord: and what are we, that ye murmur against us? 8 And Moses said, This shall be, when the Lord shall give you in the evening flesh to eat, and in the morning bread to the full; for that the Lord heareth your murmurings which ye murmur against him: and what are we? your murmurings are not against us, but against the Lord. 9 And Moses spake unto Aaron, Say unto all the congregation of the children of Israel, Come near before the Lord: for he hath heard your murmurings. 10 And it came to pass, as Aaron spake unto the whole congregation of the children of Israel, that they looked toward the wilderness, and, behold, the glory of the Lord appeared in the cloud. 11 And the Lord spake unto Moses, saying, 12 I have heard the murmurings of the children of Israel: speak unto them, saying, At even ye shall eat flesh, and in the morning ye shall be filled with bread; and ye shall know that I am the Lord your God. 13 And it came to pass, that at even the quails came up, and covered the camp: and in the morning the dew lay round about the host. 14 And when the dew that lay was gone up, behold, upon the face of the wilderness there lay a small round thing, as small as the hoar frost on the ground. 15 And when the children of Israel saw it, they said one to another, It is manna: for they wist not what it was. And Moses said unto them, This is the bread which the Lord hath given you to eat. 16 This is the thing which the Lord hath commanded, Gather of it every man according to his eating, an omer for every man, according to the number of your persons; take ye every man for them which are in his tents. 17 And the children of Israel did so, and gathered, some more, some less. 18 And when they did mete it with an omer, they that gathered much had nothing over, and they that gathered little had no lack; they gathered every man according to his eating. 19 And Moses said, Let no man leave of it till the morning. 20 Notwithstanding they hearkened not unto Moses; but some of them left of it until the morning, and it bred worms, and stank: and Moses was wroth with them. 21 And they gathered it every morning, every man according to his eating: and when the sun waxed hot, it melted. 22 And it came to pass, that on the sixth day they gathered twice as much bread, two omers for one man: and all the rulers of the congregation came and told Moses. 23 And he said unto them, This is that which the Lord hath said, To-morrow is the rest of the holy sabbath unto the Lord: bake that which ye will bake to-day, and seethe that ye will seethe; and that which remaineth over lay up for you to be kept until the morning. 24 And they laid it up till the morning, as Moses bade: and it did not stink, neither was there any worm therein. 25 And Moses said, Eat that to-day; for to-day is a sabbath unto the Lord: to-day ye shall not find it in the field. 26 Six days ye shall gather it; but on the seventh day, which is the sabbath, in it there shall be none. 27 And it came to pass, that there went out some of the people on the seventh day for to gather, and they found none.

36 And the manna was as coriander seed, white; and the taste of it was like wafers made with honey.

Exodus 17

1 And all the congregation of the children of Israel journeyed from the wilderness of Sin, after their journeys, according to the commandment of the LORD, and pitched in Rephidim: and there was no water for the people to drink. 2 Wherefore the people did chide with Moses, and said, Give us water that we may drink. And Moses said unto them, Why chide ye with me? wherefore do ye tempt the LORD? 3 And the people thirsted there for water; and the people murmured against Moses, and said, Wherefore is this that thou hast brought us up out of Egypt, to kill us and our children and our cattle with thirst? 4 And Moses cried unto the LORD, saying, What shall I do unto this people? they be almost ready to stone me. 5 And the LORD said unto Moses, Go on before the people, and take with thee of the elders of Israel; and thy rod, wherewith thou smotest the river, take in thine hand, and go. 6 Behold, I will stand before thee there upon the rock in Horeb; and thou shalt smite the rock, and there shall come water out of it, that the people may drink. And Moses did so in the sight of the elders of Israel. 7 And he called the name of the place Massah, and Meribah, because of the chiding of the children of Israel, and because they tempted the LORD, saying, Is the LORD among us, or not? 8 Then came Amalek, and fought with Israel in Rephidim. 9 And Moses said unto Joshua, Choose us out men, and go out, fight with Amalek: tomorrow I will stand on the top of the hill with the rod of God in mine hand. 10 So Joshua did as Moses had said to him, and fought with Amalek: and Moses, Aaron, and Hur went up to the top of the hill. 11 And it came to pass, when Moses held up his hand, that Israel prevailed: and when he let down his hand, Amalek prevailed. 12 But Moses' hands were heavy; and they took a stone, and put it under him, and he sat thereon; and Aaron and Hur stayed up his hands, the one on the one side, and the other on the other side; and his hands were steady until the going down of the sun. 13 And Joshua discomfited Amalek and his people with the edge of the sword. 14 And the LORD said unto Moses, Write this for a memorial in a book, and rehearse it in the ears of Joshua: for I will utterly put out the remembrance of Amalek from under heaven. 15 And Moses built an altar, and called the name of it Jehovah-nissi: 16 For he said, Because the LORD hath sworn that the LORD will have war with Amalek from generation to generation.

Exodus 18

1 When Jethro, the priest of Midian, Moses' father-in-law, heard of all that God had done for Moses, and for Israel his people, and that the LORD had brought Israel out of Egypt; 2 Then Jethro, Moses' father-in-law, took Zipporah, Moses' wife, after he had sent her back, 3 And her two sons; of which the name of the one was Gershom; for he said, I have been an alien in a strange land: 4 And the name of the other was Eliezer; for the God of my father, said he, was mine help, and delivered me from the sword of Pharaoh: 5 And Jethro, Moses' father-in-law, came with his sons and his wife unto Moses into the wilderness, where he encamped at the mount of God: 6 And he said unto Moses, I your father-in-law Jethro am come unto you and your wife, and her two sons with her. 7 And Moses went out to meet his father-in-law, and did obeisance, and kissed him; and they asked each other of their welfare; and they came into the tent. 8 And Moses told his father-in-law all that the LORD had done unto Pharaoh and to the Egyptians for Israel's sake, and all the travail that had come upon them by the way, and how the LORD delivered them. 9 And Jethro rejoiced for all the goodness which the LORD had done to Israel, whom he had delivered out of the hand of the Egyptians. 10 And Jethro said, Blessed be the LORD, who hath delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of Pharaoh, who hath delivered the people from under the hand of the Egyptians. 11 Now I know that the LORD is greater than all gods: for in the thing wherein they dealt proudly he was above them. 12 And Jethro, Moses' father-in-law, took a burnt offering and sacrifices for God: and Aaron came, and all the elders of Israel, to eat bread with Moses' father-in-law before God.

ל֑וֹ אַתָּ֣ה וְאַהֲרֹ֗ן נָדָ֛ב וַאֲבִיה֖וּא שִׁבְעִ֥ים מִזִּקְנֵ֖י יִשְׂרָאֵֽל׃ 3 וְנִגַּ֤שׁ מֹשֶׁה֙ וַיְסַפֵּ֣ר לָעָ֔ם אֵ֖ת דִּבְרֵ֣י יְהוָ֑ה וַיֶּאֱסֹ֣ף שִׁבְעִ֤ים אִישׁ֙ מִזִּקְנֵ֣י הָעָ֔ם וַיַּעֲמֵ֖ד סְבִיב֥וֹת לָאֹֽהֶל׃ 4 וַיֵּ֤רֶד יְהוָה֙ בֶּֽעָנָ֔ן וַיְדַבֵּ֖ר אֵלָ֑יו וַיָּ֣אצֶל מִן־הָר֣וּחַ אֲשֶׁר־עָלָ֔יו וַיִּתֵּ֖ן עַל־שִׁבְעִ֣ים אִ֣ישׁ הַזְּקֵנִ֑ים וַיְהִי֙ כְּנ֣וֹחַ עֲלֵהֶ֣ם הָר֔וּחַ וַיִּתְנַבְּא֖וּ וְלֹ֥א יָסָֽפוּ׃ 5 וַיִּשָּׁאֲר֣וּ שְׁנֵ֣י אֲנָשִׁ֗ים בַּֽמַּחֲנֶה֙ שֵׁ֣ם הָֽאֶחָ֔ד אֶלְדָּ֖ד וְשֵׁ֣ם הַשֵּׁנִ֑י מֵידָ֔ד וַתָּ֤נַח עֲלֵהֶם֙ הָר֔וּחַ וְהֵ֣מָּה בַּכְּתֻבִ֔ים וְלֹ֥א יָצְא֖וּ הָאֹ֑הֱלָה וַיִּתְנַבְּא֖וּ בַּֽמַּחֲנֶֽה׃ 6 וַיָּ֣רָץ הַנַּ֔עַר וַיַּגֶּ֖ד לְמֹשֶׁ֣ה וַיֹּאמַ֑ר אֶלְדָּ֣ד וּמֵידָ֔ד מִתְנַבְּאִ֖ים בַּֽמַּחֲנֶֽה׃ 7 וַיַּ֣עַן יְהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֠וּן מְשָׁרֵ֨ת מֹשֶׁ֜ה מִבְחֻרָ֗יו וַיֹּ֙אמֶר֙ אֲדֹנִ֣י מֹשֶׁ֔ה כְּלָאֵ֖ם לָהֶֽם׃ 8 וַיֹּ֤אמֶר אֵלָיו֙ מֹשֶׁ֔ה הֲמְקַנֵּ֥א אַתָּ֖ה לִ֑י וּמִֽי־יִתֵּ֞ן כָּל־עַ֤ם יְהוָה֙ נְבִיאִ֔ים כִּֽי־יִתֵּ֥ן יְהוָ֖ה אֶת־רוּח֥וֹ עֲלֵהֶֽם׃ 9 וַיֶּאֱסֹ֥ף מֹשֶׁ֖ה אֶל־הַֽמַּחֲנֶ֑ה הוּא֙ וְזִקְנֵ֣י יִשְׂרָאֵֽל׃ 10 וְר֣וּחַ נָסַ֗ע מֵאֵת֙ יְהוָ֔ה וַתָּ֥גָז שַׂלְוִ֖ים מִן־הַיָּ֑ם וַתַּ֣ט עַל־הַֽמַּחֲנֶ֗ה כְּדֶ֙רֶךְ֙ יוֹם֙ כֹּ֣ה וּכְדֶ֣רֶךְ יוֹם֙ כֹּ֔ה סָבִ֖יב לַֽמַּחֲנֶ֑ה וְכַאַמָּתַ֥יִם עַל־פְּנֵ֖י הָאָֽרֶץ׃ 11 וַיָּ֣קָם הָעָ֗ם כָּל־הַיּוֹם֙ הַה֣וּא וְכָל־הַלַּ֔יְלָה וְכָל־י֥וֹם הַמָּחֳרָ֖ת וַיַּאַסְפ֣וּ אֶת־הַשַּׂלְוִ֑ים הַמַּמְעִ֣יט אָסַ֔ף עֲשָׂרָ֖ה חֳמָרִ֑ים וַיִּשְׁטְח֥וּ לָהֶ֛ם שָׁט֖וֹחַ סְבִיבֹ֥ת לַֽמַּחֲנֶֽה׃ 12 הַבָּשָׂ֗ר עוֹדֶ֙נּוּ֙ בֵּ֣ין שִׁנֵּיהֶ֔ם טֶ֖רֶם יִכָּרֵ֑ת וְאַ֣ף יְהוָ֗ה חָרָ֤ה בָּעָם֙ וַיַּ֣ךְ יְהוָ֔ה בָּעָ֖ם מַכָּ֥ה רַבָּֽה׃ 13 וַיִּקְרָ֣א שֵׁם־הַמָּק֣וֹם הַה֔וּא קִבְר֖וֹת הַתַּאֲוָ֑ה כִּ֣י שָׁ֔ם קָבְר֖וּ אֶת־הָעָ֥ם הַמִּתְאַוִּֽים׃ 14 מֵחֲצֵר֖וֹת נָסַ֣ע הָעָ֑ם וַיִּֽהְי֖וּ בְּחַצֵּר֥וֹת׃ 15 וּמִרְיָ֣ם וְאַהֲרֹ֔ן בְּמֹשֶׁ֖ה דִּבְּר֣וּ עַל־אֹד֣וֹת הָאִשָּׁ֣ה הַכֻּשִׁ֑ית כִּ֥י אִשָּׁ֥ה כֻשִׁ֖ית לָקָֽח׃ 16 וַיֹּאמְר֗וּ הֲרַ֤ק אַךְ־בְּמֹשֶׁה֙ דִּבֶּ֣ר יְהוָ֔ה הֲלֹ֥א גַם־בָּ֖נוּ דִּבֵּ֑ר וַיִּשְׁמַ֖ע יְהוָֽה׃ 17 וְהָאִ֥ישׁ מֹשֶׁ֛ה עָנָ֥ו מְאֹ֖ד מִכֹּ֣ל הָֽאָדָ֑ם אֲשֶׁ֖ר עַל־פְּנֵ֥י הָאֲדָמָֽה׃ 18 וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֣ה פִּתְאֹם֮ אֶל־מֹשֶׁה֒ וְאֶל־אַהֲרֹ֣ן וְאֶל־מִרְיָ֗ם צְא֤וּ שְׁלָשְׁתְּכֶם֙ אֶל־אֹ֣הֶל מוֹעֵ֔ד וַיֵּצְא֖וּ שְׁלָשְׁתָּֽם׃ 19 וַיֵּ֤רֶד יְהוָה֙ בְּעַמּ֣וּד עָנָ֔ן וַיַּעֲמֹ֖ד פֶּ֣תַח הָאֹ֑הֶל וַיִּקְרָ֣א אַהֲרֹ֔ן וּמִרְיָ֖ם וַיֵּצְא֥וּ שְׁנֵיהֶֽם׃ 20 וַיֹּ֣אמֶר שִׁמְעוּ־נָ֣א דְבָרָ֑י אִם־יִהְיֶ֥ה נְבִיאֲכֶ֖ם יְהוָ֔ה בַּמַּרְאָ֥ה אֵלָ֖יו אֶתְוַדָּ֑ע בַּחֲל֖וֹם אֲדַבֶּר־בּֽוֹ׃ 21 לֹא־כֵ֣ן עַבְדִּ֗י מֹשֶׁה֙ בְּכָל־בֵּיתִ֣י נֶאֱמָ֔ן הֽוּא׃ 22 פֶּ֣ה אֶל־פֶּ֔ה אֲדַבֶּר־בּ֖וֹ וּמַרְאֶ֣ה וְלֹא־בְחִידֹ֑ת וּתְמֻנַ֥ת יְהוָ֖ה יַבִּ֑יט וּמַדּ֗וּעַ לֹ֤א יְרֵאתֶם֙ לְדַבֵּ֔ר בְּעַבְדִּ֖י בְּמֹשֶׁ֑ה׃ 23 וַיִּֽחַר־אַ֥ף יְהוָ֖ה בָּהֶ֑ם וַיֵּלַֽךְ׃ 24 וְהֶעָנָ֣ן סָ֔ר מֵעַ֖ל הָאֹ֑הֶל וְהִנֵּ֤ה מִרְיָם֙ מְצֹרַ֣עַת כַּשָּׁ֔לֶג וַיִּ֥פֶן אַהֲרֹ֖ן אֶל־מִרְיָ֑ם וְהִנֵּ֖ה מְצֹרָֽעַת׃ 25 וַיֹּ֤אמֶר אַהֲרֹן֙ אֶל־מֹשֶׁ֔ה בִּ֥י אֲדֹנִ֖י אַל־נָ֣א תָשֵׁ֣ת עָלֵ֑ינוּ אֲשֶׁ֤ר נוֹאַלְנוּ֙ וַאֲשֶׁ֣ר חָטָֽאנוּ׃ 26 אַל־נָ֥א תְהִ֖י כַּמֵּ֑ת כַּאֲשֶׁ֤ר בְּצֵאתוֹ֙ מֵרֶ֣חֶם אִמּ֔וֹ וַיֵּאָכֵ֖ל חֲצִ֥י בְשָׂרֽוֹ׃ 27 וַיִּצְעַ֤ק מֹשֶׁה֙ אֶל־יְהוָ֔ה לֵאמֹ֕ר אֵ֥ל נָ֖א רְפָ֥א נָ֥א לָֽהּ׃

Exodus 19

1 בַּחֹ֣דֶשׁ הַשְּׁלִישִׁ֗י לְצֵ֤את בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ מֵאֶ֣רֶץ מִצְרַ֔יִם בַּיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה בָּ֣אוּ מִדְבַּר־סִינָֽי׃ 2 וַיִּסְע֣וּ מֵרְפִידִ֗ים וַיָּבֹ֙אוּ֙ מִדְבַּ֣ר סִינַ֔י וַיַּחֲנ֥וּ בַמִּדְבָּ֖ר וַיִּחַ֣ן שָׁ֑ם נֶ֚גֶד הָהָֽר׃ 3 וּמֹשֶׁ֖ה עָלָ֣ה אֶל־הָאֱלֹהִ֑ים וַיִּקְרָ֨א אֵלָ֜יו יְהוָ֗ה מִן־הָהָר֙ לֵאמֹ֔ר כֹּ֥ה תֹאמַ֖ר לְבֵ֣ית יַעֲקֹ֑ב וְתַגֵּ֖יד לִבְנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃

בְּיַד אֶפְרָיִם אַפְסֵי אֹיְבָיו כֻּלָּם אַתָּה כָּרַתָּ שִׁחֵתוּ׃ 18 אֱלֹהִים שׁוּבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃
יְהוָה צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ 19 הַאֲכַלְתָּם לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת
שָׁלִישׁ׃ 20 תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃ 21 אֱלֹהִים צְבָאוֹת הָשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר
פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ 22 גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃ 23 פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ
שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא אָרֶץ׃ 24 כִּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי־אֵל׃ 25 תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד־יָם
וְאֶל־נָהָר יוֹנְקֹתֶיהָ׃ 26 לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרוֹתֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל־עֹבְרֵי דָּרֶךְ׃ 27 יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר
מִיָּעַר וְזִיז שָׂדָי יִרְעֶנָּה׃ 28 אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב־נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃
29 וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ 30 שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ
יֹאבֵדוּ׃ 31 תְּהִי יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ 32 וְלֹא־נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ
וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ 33 יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

Exodus 20

1 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר׃ 2 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ 3 לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי׃ 4 לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל
וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
5 לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים
עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ 6 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃
7 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃
8 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 9 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 10 וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ
וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 11 כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃
12 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
13 לֹא תִרְצָח׃ 14 לֹא תִנְאָף׃ 15 לֹא תִגְנֹב׃ 16 לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ 17 לֹא תַחְמֹד בֵּית
רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ 18 וְכָל־הָעָם
רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ
מֵרָחֹק׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת׃
20 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה
יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃ 21 וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם
הָאֱלֹהִים׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם
דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃ 23 לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃ 24 מִזְבַּח
אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃ 25 וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה
אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃ 26 וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא
תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃

Exodus 21

1 And these are the judgments which thou shalt set before them. 2 If thou buy an Hebrew servant, six years he shall serve: and in the seventh he shall go out free for nothing. 3 If he came in by himself, he shall go out by himself: if he were married, then his wife shall go out with him. 4 If his master have given him a wife, and she have born him sons or daughters; the wife and her children shall be her master's, and he shall go out by himself. 5 And if the servant shall plainly say, I love my master, my wife, and my children; I will not go out free: 6 Then his master shall bring him unto the judges; he shall also bring him to the door, or unto the door post; and his master shall bore his ear through with an awl; and he shall serve him for ever. 7 And if a man sell his daughter to be a maidservant, she shall not go out as the menservants do. 8 If she please not her master, who hath betrothed her to himself, then shall he let her be redeemed: to sell her unto a strange nation he shall have no power, seeing he hath dealt deceitfully with her. 9 And if he have betrothed her unto his son, he shall deal with her after the manner of daughters. 10 If he take him another wife; her food, her raiment, and her duty of marriage, shall he not diminish. 11 And if he do not these three unto her, then shall she go out free without money, without price. 12 He that smiteth a man, so that he die, shall be surely put to death. 13 And if a man lie not in wait, but God deliver him into his hand; then I will appoint thee a place whither he shall flee. 14 But if a man come presumptuously upon his neighbour, to slay him with guile; thou shalt take him from mine altar, that he may die. 15 And he that smiteth his father, or his mother, shall be surely put to death. 16 And he that stealeth a man, and selleth him, or if he be found in his hand, he shall surely be put to death. 17 And he that curseth his father, or his mother, shall surely be put to death. 18 And if men strive together, and one smite another with a stone, or with his fist, and he die not, but keepeth his bed: 19 If he rise again, and walk abroad upon his staff, then shall he that smote him be quit: only he shall pay for the loss of his time, and shall cause him to be thoroughly healed. 20 And if a man smite his servant, or his maid, with a rod, and he die under his hand; he shall surely be punished. 21 Notwithstanding, if he continue a day or two, he shall not be punished: for he is his money. 22 If men strive, and hurt a woman with child, so that her fruit depart from her, and yet no mischief follow: he shall be surely punished, according as the woman's husband will lay upon him; and he shall pay as the judges determine. 23 And if any mischief follow, then thou shalt give life for life, 24 eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot, 25 burning for burning, wound for wound, stripe for stripe. 26 And if a man smite the eye of his servant, or the eye of his maid, that it perish; he shall let him go free for his eye's sake. 27 And if he smite out his manservant's tooth, or his maidservant's tooth; he shall let him go free for his tooth's sake. 28 If an ox gore a man or a woman, that they die: then the ox shall surely be stoned, and his flesh shall not be eaten; but the owner of the ox shall be quit. 29 But if the ox were wont to push with his horn in time past, and it hath been testified to his owner, and he hath not kept him in, but that he hath killed a man or a woman; the ox shall be stoned, and his owner also shall be put to death. 30 If there be laid on him a sum of money, then he shall give for the ransom of his life whatsoever is laid upon him. 31 Whether he have gored a son, or have gored a daughter, according to this judgment shall it be done unto him. 32 If the ox shall push a manservant or maidservant; he shall give unto their master thirty shekels of silver, and the ox shall be stoned. 33 And if a man shall open a pit, or if a man shall dig a pit, and not cover it, and an ox or an ass fall therein; 34 The owner of the pit shall make it good, and give money unto the owner of them; and the dead beast shall be his. 35 And if one man's ox hurt another's, that he die; then they shall sell the live ox, and divide the money of it; and the dead ox also they shall divide. 36 Or if it be known that the ox hath used to push in time past, and his owner hath not kept him in; he shall surely pay ox for ox; and the dead shall be his own.

ולא [37] :כי שלחה שלחיה את בניה ואת מי ישלחו עמי ואת עמי ואת בניהם ואת
בניהם אתי היום אם לא אתה הגדת לי ותן לי את בתך לאשה ואת בתו תתן לבניך
ואת בנותיו תקח לבניך ועבדו את אלהיהם:

Exodus 22

[1] שה גנוב משור עד שה וטבחו או מכרו חמשה בקר תחת השור וארבע צאן תחת
השה: [2] אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: [3] אם זרחה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו: [4] אם המצא תמצא בידו הגנבה
משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: [5] כי יבער איש שדה או כרם ושלח את
בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: [6] כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או השדה שהבער את הבערה ישלם האש: [7] כי יתן איש אל
רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: [8] אם לא
ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: [9] על כל
דבר פשע על שור על חמור על שה על כסות על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
האלהים דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהיה שנים לרעהו: [10] כי יתן איש אל
רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: [11] שבעת
יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקחו בעליו ולא ישלם:
[12] ואם גנב ינגב מעמו ישלם לבעליו: [13] אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא
ישלם: [14] וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין אתו שלם ישלם שלם:
[15] אם בעליו אתו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: [16] ואם יפתה איש בתולה
אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: [17] אם מאן ימאן אביה לתתה לו
כסף ישקל כמהר הבתולת: [18] מכשפה לא תחיה: [19] כל שכב עם בהמה מות יומת:
[20] הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו: [21] וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים
הייתם בארץ מצרים: [22] כל אלמנה ויתום לא תענון: [23] אם ענה תענה אתו כי
אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: [24] וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: [25] אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה
לו כנשה לא תשימון עליו נשך: [26] אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו: [27] כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק
אלי ושמעתי כי חנון אני: [28] אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר: [29] בכורי
בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו
לי: [30] ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:

Exodus 23

[1] לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: [2] לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת: [3] ודל לא תהדר בריבו: [4] כי
תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו: [5] כי תראה חמור שנאך רבץ תחת
משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: [6] לא תטה משפט אביונך בריבו: [7] מדבר
שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: [8] ושחד לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צדיקים: [9] וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים
הייתם בארץ מצרים: [10] ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: [11] ושבתית
תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך
לזיתך: [12] ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך
ויפח בן אמתך והגר: [13] ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא
תזכירו לא ישמע על פיך: [14] שלש רגלים תחג לי בשנה: [15] את חג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא
יראו פני ריקם: [16] וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת
השנה באספך את מעשיך מן השדה: [17] שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני
האדן יהוה: [18] לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: [19] ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

Exodus 24

1 And he said unto Moses, Come up unto the LORD, thou, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel; and worship ye afar off. 2 And Moses alone shall come near the LORD: but they shall not come nigh; neither shall the people go up with him. 3 And Moses came and told the people all the words of the LORD, and all the judgments: and all the people answered with one voice, and said, All the words which the LORD hath said will we do. 4 And Moses wrote all the words of the LORD, and rose up early in the morning, and built an altar under the hill, and twelve pillars, according to the twelve tribes of Israel. 5 And he sent young men of the children of Israel, which offered burnt offerings, and sacrificed peace offerings of oxen unto the LORD. 6 And Moses took half of the blood, and put it in basons; and half of the blood he sprinkled on the altar. 7 And he took the book of the covenant, and read in the audience of the people: and they said, All that the LORD hath said will we do, and be obedient. 8 And Moses took the blood, and sprinkled it on the people, and said, Behold the blood of the covenant, which the LORD hath made with you concerning all these words. 9 Then went up Moses, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel: 10 And they saw the God of Israel: and there was under his feet as it were a paved work of a sapphire stone, and as it were the body of heaven in his clearness. 11 And upon the nobles of the children of Israel he laid not his hand: also they saw God, and did eat and drink. 12 And the LORD said unto Moses, Come up to me into the mount, and be there: and I will give thee tables of stone, and a law, and commandments which I have written; that thou mayest teach them. 13 And Moses rose up, and his minister Joshua: and Moses went up into the mount of God. 14 And he said unto the elders, Tarry ye here for us, until we come again unto you: and, behold, Aaron and Hur are with you: if any man have any matters to do, let him come unto them. 15 And Moses went up into the mount, and a cloud covered the mount. 16 And the glory of the LORD abode upon mount Sinai, and the cloud covered it six days: and the seventh day he called unto Moses out of the midst of the cloud. 17 And the sight of the glory of the LORD was like devouring fire on the top of the mount in the eyes of the children of Israel. 18 And Moses went into the midst of the cloud, and gat him up into the mount: and Moses was in the mount forty days and forty nights.

Exodus 25

1 And the LORD spake unto Moses, saying, 2 Speak unto the children of Israel, that they bring me an offering: of every man that giveth it willingly with his heart ye shall take my offering. 3 And this is the offering which ye shall take of them; gold, and silver, and brass, 4 And blue, and purple, and scarlet, and fine linen, and goats' hair, 5 And rams' skins dyed red, and badgers' skins, and shittim wood, 6 Oil for the light, spices for anointing oil, and for sweet incense, 7 Onyx stones, and stones to be set in the ephod, and in the breastplate. 8 And let them make me a sanctuary; that I may dwell among them. 9 According to all that I shew thee, after the pattern of the tabernacle, and the pattern of all the instruments thereof, even so shall ye make it. 10 And they shall make an ark of shittim wood: two cubits and a half shall be the length thereof, and a cubit and a half the breadth thereof, and a cubit and a half the height thereof. 11 And thou shalt overlay it with pure gold, within and without shalt thou overlay it, and shalt make upon it a crown of gold round about. 12 And thou shalt cast four rings of gold for it, and put them in the four corners thereof; and two rings shall be in the one side of it, and two rings in the other side of it. 13 And thou shalt make staves of shittim wood, and overlay them with gold. 14 And thou shalt put the staves into the rings by the sides of the ark, that the ark may be borne with them. 15 The staves shall be in the rings of the ark: they shall not be taken from it. 16 And thou shalt put into the ark the testimony which I shall give unto thee. 17 And thou shalt make a mercy seat of pure gold: two cubits and a half shall be the length thereof, and a cubit and a half the breadth thereof. 18 And thou shalt make two cherubims of gold, of beaten work shalt thou make them, in the two ends of the mercy seat. 19 And make one cherub on the one end, and the other cherub on the other end: even of the mercy seat shall ye make the cherubims on the two ends thereof. 20 And the cherubims shall stretch forth their wings on high, covering the mercy seat with their wings, and their faces shall look one to another; toward the mercy seat shall the faces of the cherubims be. 21 And thou shalt put the mercy seat above upon the ark; and in the ark thou shalt put the testimony that I shall give thee. 22 And there I will meet with thee, and I will commune with thee from above the mercy seat, from between the two cherubims which are upon the ark of the testimony, of all things which I will give thee in commandment unto the children of Israel. 23 Also thou shalt make a table of shittim wood: two cubits shall be the length thereof, and a cubit the breadth thereof, and a cubit and a half the height thereof. 24 And thou shalt overlay it with pure gold, and make thereunto a crown of gold round about. 25 And thou shalt make unto it a border of an hand breadth round about, and thou shalt make a golden crown to the border thereof round about. 26 And thou shalt make for it four rings of gold, and put the rings in the four corners that are on the four feet thereof. 27 Over against the border shall the rings be for places of the staves to bear the table. 28 And thou shalt make the staves of shittim wood, and overlay them with gold, that the table may be borne with them. 29 And thou shalt make the dishes thereof, and spoons thereof, and covers thereof, and bowls thereof, to cover withal: of pure gold shalt thou make them. 30 And thou shalt set upon the table shewbread before me always. 31 And thou shalt make a candlestick of pure gold: of beaten work shall the candlestick be made: his shaft, and his branches, his bowls, his knops, and his flowers, shall be of the same. 32 And six branches shall come out of the sides of it; three branches of the candlestick out of one side thereof, and three branches of the candlestick out of the other side thereof: 33 Three bowls made like unto almonds, with a knop and a flower in one branch; and three bowls made like almonds in the other branch, with a knop and a flower: so in the six branches that come out of the candlestick. 34 And in the candlestick shall be four bowls made like unto almonds, with their knops and their flowers. 35 And there shall be a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, according to the six branches that proceed out of the candlestick. 36 Their knops and their branches shall be of the same: all it shall be one beaten work of pure gold. 37 And thou shalt make the seven lamps thereof: and they shall light the lamps thereof, that they may give light over against it. 38 And the tongs thereof, and the snuffdishes thereof, shall be of pure gold. 39 Of a talent of pure gold shall he make it, with all these vessels. 40 And look that thou make them after their pattern, which was shewed thee in the mount.

Exodus 26

1 And moreover thou shalt make the tabernacle with ten curtains of fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet: with cherubims of cunning work shalt thou make them. 2 The length of one curtain shall be eight and twenty cubits, and the breadth of one curtain four cubits: and every one of the curtains shall have one measure. 3 The five curtains shall be coupled one unto another; and other five curtains shall be coupled one unto another. 4 And thou shalt make loops of blue upon the edge of the one curtain from the selvedge in the coupling; and likewise shalt thou make in the uttermost edge of another curtain, in the coupling of the second. 5 Fifty loops shalt thou make in the one curtain, and fifty loops shalt thou make in the edge of the curtain that is in the coupling of the second; that the loops may take hold one of another. 6 And thou shalt make fifty taches of gold, and couple the curtains one unto another with the taches: and it shall be one tabernacle. 7 And thou shalt make curtains of goats' hair to be a covering upon the tabernacle: eleven curtains shalt thou make. 8 The length of one curtain shall be thirty cubits, and four cubits the breadth of one curtain: and the eleven curtains shall be all of one measure. 9 And thou shalt couple five curtains by themselves, and six curtains by themselves, and shalt double the sixth curtain in the forefront of the tabernacle. 10 And thou shalt make fifty loops on the edge of the one curtain that is outmost in the coupling, and fifty loops in the edge of the curtain which coupleth the second. 11 And thou shalt make fifty taches of brass, and put the taches into the loops, and couple the tent together, that it may be one. 12 And the remnant that remaineth of the curtains of the tent, the half curtain that remaineth, shall hang over the backside of the tabernacle. 13 And a cubit on the one side, and a cubit on the other side of that which remaineth in the length of the curtains of the tent, it shall hang over the sides of the tabernacle on this side and on that side, to cover it. 14 And thou shalt make a covering for the tent of rams' skins dyed red, and a covering above of badgers' skins. 15 And thou shalt make boards for the tabernacle of shittim wood standing up. 16 Ten cubits shall be the length of a board, and a cubit and a half shall be the breadth of one board. 17 Two tenons shall there be in one board, set in order one against another: thus shalt thou make for all the boards of the tabernacle. 18 And thou shalt make the boards for the tabernacle, twenty boards on the south side southward. 19 And thou shalt make forty sockets of silver under the twenty boards; two sockets under one board for his two tenons, and two sockets under another board for his two tenons. 20 And for the second side of the tabernacle on the north side there shall be twenty boards: 21 And their forty sockets of silver; two sockets under one board, and two sockets under another board. 22 And for the sides of the tabernacle westward thou shalt make six boards. 23 And two boards shalt thou make for the corners of the tabernacle in the two sides. 24 And they shall be coupled together beneath, and they shall be coupled together above the head of it unto one ring: thus shall it be for them both; they shall be for the two corners. 25 And they shall be eight boards, and their sockets of silver, sixteen sockets; two sockets under one board, and two sockets under another board. 26 And thou shalt make bars of shittim wood; five for the boards of the one side of the tabernacle, 27 And five bars for the boards of the other side of the tabernacle, and five bars for the boards of the side of the tabernacle, for the two sides westward. 28 And the middle bar in the midst of the boards shall reach from end to end. 29 And thou shalt overlay the boards with gold, and make their rings of gold for places for the bars: and thou shalt overlay the bars with gold. 30 And thou shalt rear up the tabernacle according to the fashion thereof which was shewed thee in the mount. 31 And thou shalt make a vail of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen: with cherubims shall it be made: 32 And thou shalt hang it upon four pillars of shittim wood overlaid with gold: their hooks shall be of gold, upon the four sockets of silver. 33 And thou shalt hang up the vail under the taches, that thou may bring in thither within the vail the ark of the testimony: and the vail shall divide unto you between the holy place and the most holy. 34 And thou shalt put the mercy seat upon the ark of the testimony in the most holy place. 35 And thou shalt set the table without the vail, and the candlestick over against the table on the side of the tabernacle toward the south: and thou shalt put the table on the north side. 36 And thou shalt make an hanging for the door of the tent, of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen, wrought with needlework. 37 And thou shalt make for the hanging five pillars of shittim wood, and overlay them with gold, and their hooks shall be of gold: and thou shalt cast five sockets of brass for them.

26 And thou shalt make unto it four rings of gold, and put them in the four corners that are on the four feet thereof. 27 And over against the border shall the rings be for places of the staves to bear the table. 28 And thou shalt make the staves of shittim wood, and overlay them with gold, that the table may be borne with them. 29 And thou shalt make the dishes thereof, and spoons thereof, and covers thereof, and bowls thereof, to cover withal: of pure gold shalt thou make them. 30 And thou shalt set upon the table shewbread before me always. 31 And thou shalt make a candlestick of pure gold: of beaten work shall the candlestick be made: his shaft, and his branches, his bowls, his knops, and his flowers, shall be of the same: 32 And six branches shall come out of the sides of it; three branches of the candlestick out of one side thereof, and three branches of the candlestick out of the other side thereof: 33 Three bowls made like unto almonds, with a knop and a flower in one branch; and three bowls made like almonds in the other branch, with a knop and a flower: so in the six branches that come out of the candlestick. 34 And in the candlestick shall be four bowls made like unto almonds, with their knops and their flowers. 35 And there shall be a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, and a knop under two branches of the same, according to the six branches that proceed out of the candlestick. 36 Their knops and their branches shall be of the same: all it shall be one beaten work of pure gold. 37 And thou shalt make the seven lamps thereof: and they shall light the lamps thereof, that they may give light over against it.

Exodus 27

1 And thou shalt make the altar of shittim wood, five cubits long, and five cubits broad; the altar shall be foursquare: and the height thereof shall be three cubits. 2 And thou shalt make the horns of it upon the four corners thereof: his horns shall be of the same: and thou shalt overlay it with brass. 3 And thou shalt make his pans to receive his ashes, and his shovels, and his basons, and his fleshhooks, and his firepans: all the vessels thereof thou shalt make of brass. 4 And thou shalt make for it a grate of network of brass; and upon the net shalt thou make four brasen rings in the four corners thereof. 5 And thou shalt put it under the compass of the altar beneath, that the net may be even to the midst of the altar. 6 And thou shalt make staves for the altar, staves of shittim wood, and overlay them with brass. 7 And the staves shall be put into the rings, and the staves shall be upon the two sides of the altar, to bear it. 8 Hollow with boards shalt thou make it: as it was shewed thee in the mount, so shall they make it. 9 And thou shalt make the court of the tabernacle: for the south side southward there shall be hangings for the court of fine twined linen of an hundred cubits long for one side: 10 And the twenty pillars thereof and their twenty sockets shall be of brass; the hooks of the pillars and their fillets shall be of silver. 11 And likewise for the north side in length there shall be hangings of an hundred long, and his twenty pillars and their twenty sockets of brass; the hooks of the pillars and their fillets of silver. 12 And for the breadth of the court on the west side shall be hangings of fifty cubits: their pillars ten, and their sockets ten. 13 And the breadth of the court on the east side eastward shall be fifty cubits. 14 The hangings of one side of the gate shall be fifteen cubits: their pillars three, and their sockets three. 15 And on the other side shall be hangings fifteen cubits: their pillars three, and their sockets three. 16 And for the gate of the court shall be an hanging of twenty cubits, of blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen, wrought with needlework: and their pillars four, and their sockets four. 17 All the pillars round about the court shall be filleted with silver; their hooks shall be of silver, and their sockets of brass. 18 The length of the court shall be an hundred cubits, and the breadth fifty every where, and the height five cubits of fine twined linen, and their sockets of brass. 19 All the vessels of the tabernacle in all the service thereof, and all the pins thereof, and all the pins of the court, shall be of brass. 20 And thou shalt command the children of Israel, that they bring thee pure oil olive beaten for the light, to cause the lamps to burn always. 21 In the tabernacle of the congregation without the vail, which is before the testimony, Aaron and his sons shall order it from evening to morning before the LORD: it shall be a statute for ever unto their generations on the behalf of the children of Israel.

Exodus 28

1 And take thou unto thee Aaron thy brother, and his sons with him, from among the children of Israel, that he may minister unto me in the priest's office, even Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar, Aaron's sons. 2 And thou shalt make holy garments for Aaron thy brother for glory and for beauty. 3 And thou shalt speak unto all that are wise hearted, whom I have filled with the spirit of wisdom, that they make Aaron's garments to consecrate him, that he may minister unto me in the priest's office. 4 And these are the garments which they shall make; a breastplate, and an ephod, and a robe, and a broidered coat, a mitre, and a girdle: and they shall make holy garments for Aaron thy brother, and his sons, that he may minister unto me in the priest's office. 5 And they shall take gold, and blue, and purple, and scarlet, and fine linen. 6 And they shall make the ephod of gold, of blue, and of purple, of scarlet, and fine twined linen, with cunning work. 7 It shall have the two shoulder pieces thereof joined at the two edges thereof; and so it shall be joined. 8 And the curious girdle of the ephod, which is upon it, shall be of the same, according to the work thereof; even of gold, of blue, and purple, of scarlet, and fine twined linen. 9 And thou shalt take two onyx stones, and grave on them the names of the children of Israel: 10 six of their names on one stone, and the other six names of the rest on the other stone, according to their birth. 11 With the work of an engraver in stone, like the engravings of a signet, shalt thou engrave the two stones with the names of the children of Israel: thou shalt make them to be set in ouches of gold. 12 And thou shalt put the two stones upon the shoulders of the ephod for stones of memorial unto the children of Israel: and Aaron shall bear their names before the LORD upon his two shoulders for a memorial. 13 And thou shalt make ouches of gold; 14 and two chains of pure gold at the ends; of wreathen work shalt thou make them, and fasten the wreathen chains to the ouches. 15 And thou shalt make the breastplate of judgment with cunning work; after the work of the ephod thou shalt make it; of gold, of blue, and of purple, of scarlet, and of fine twined linen, shalt thou make it. 16 Foursquare it shall be being doubled; a span shall be the length thereof, and a span shall be the breadth thereof. 17 And thou shalt set in it settings of stones, even four rows of stones: the first row shall be a sardius, a topaz, and a carbuncle: this shall be the first row. 18 And the second row shall be an emerald, a sapphire, and a diamond. 19 And the third row a ligure, an agate, and an amethyst. 20 And the fourth row a beryl, and an onyx, and a jasper: they shall be set in gold in their inclosings. 21 And the stones shall be with the names of the children of Israel, twelve, according to their names, like the engravings of a signet; every one with his name shall they be according to the twelve tribes. 22 And thou shalt make upon the breastplate chains at the ends of wreathen work of pure gold. 23 And thou shalt make upon the breastplate two rings of gold, and shalt put the two rings on the two ends of the breastplate. 24 And the two wreathen chains of gold shalt thou put in the two rings which are on the ends of the breastplate. 25 And the other two ends of the two wreathen chains thou shalt fasten in the two ouches, and put them on the shoulder pieces of the ephod before it. 26 And thou shalt make two rings of gold, and thou shalt put them upon the two ends of the breastplate in the border thereof, which is toward the side of the ephod inward. 27 And two other rings of gold thou shalt make, and shalt put them on the two sides of the ephod underneath, toward the forepart thereof, over against the other coupling thereof, above the curious girdle of the ephod. 28 And they shall bind the breastplate by the rings thereof unto the rings of the ephod with a lace of blue, that it may be above the curious girdle of the ephod, and that the breastplate be not loosed from the ephod. 29 And Aaron shall bear the names of the children of Israel in the breastplate of judgment upon his heart, when he goeth in unto the holy place, for a memorial before the LORD continually. 30 And thou shalt put in the breastplate of judgment the Urim and the Thummim; and they shall be upon Aaron's heart, when he goeth in before the LORD: and Aaron shall bear the judgment of the children of Israel upon his heart before the LORD continually. 31 And thou shalt make the robe of the ephod all of blue. 32 And there shall be an hole in the top of it, in the midst thereof: it shall have a binding of woven work round about the hole of it, as it were the hole of an habergeon, that it be not rent. 33 And beneath upon the hem of it thou shalt make pomegranates of blue, and of purple, and of scarlet, round about the hem thereof; and bells of gold between them round about: 34 A golden bell and a pomegranate, a golden bell and a pomegranate, upon the hem of the robe round about. 35 And it shall be upon Aaron to minister: and his sound shall be heard when he goeth in unto the holy place before the LORD, and when he cometh out, that he die not. 36 And thou shalt make a plate of pure gold, and grave upon it, like the engravings of a signet, HOLINESS TO THE LORD. 37 And thou shalt put it on a blue lace, that it may be upon the mitre; upon the forefront of the mitre it shall be.

ס֣וֹף לְהַגִּ֣יד כָּל־תּוֹלְדֹתָ֗יו לְיִרְאֵ֛י יְהוָ֖ה׃ 38 וְאֵ֣לֶּה תּוֹלְדוֹת֮ יִצְחָק֒ בֶּן־אַבְרָהָ֗ם אַבְרָהָ֛ם הוֹלִ֥יד אֶת־יִצְחָֽק׃ 39 וַיְהִ֣י יִצְחָק֩ בֶּן־אַרְבָּעִ֨ים שָׁנָ֜ה בְּקַחְתּ֣וֹ אֶת־רִבְקָ֗ה בַּת־בְּתוּאֵל֙ הָאֲרַמִּ֔י מִפַּדַּ֖ן אֲרָ֑ם אֲח֥וֹת לָבָ֖ן הָאֲרַמִּ֥י לוֹ־לְאִשָּֽׁה׃ 40 וַיֶּעְתַּ֥ר יִצְחָ֖ק לַיהוָ֑ה לְנֹ֣כַח אִשְׁתּ֔וֹ כִּ֥י עֲקָרָ֖ה הִ֑וא וַיֵּעָ֤תֶר לוֹ֙ יְהוָ֔ה וַתַּ֥הַר רִבְקָ֖ה אִשְׁתּֽוֹ׃ 41 וַיִּתְרֹֽצֲצ֤וּ הַבָּנִים֙ בְּקִרְבָּ֔הּ וַתֹּ֖אמֶר אִם־כֵּ֑ן לָ֥מָּה זֶ֖ה אָנֹ֑כִי וַתֵּ֥לֶךְ לִדְרֹ֖שׁ אֶת־יְהוָֽה׃ 42 וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה לָ֑הּ שְׁנֵ֤י גוֹיִם֙ בְּבִטְנֵ֔ךְ וּשְׁנֵ֥י לְאֻמִּ֖ים מִמֵּעַ֣יִךְ יִפָּרֵ֑דוּ וּלְאֹם֙ מִלְאֹ֣ם יֶֽאֱמָ֔ץ וְרַ֥ב יַעֲבֹ֖ד צָעִֽיר׃ 43 וַיִּמְלְא֖וּ יָמֶ֣יהָ לָלֶ֑דֶת וְהִנֵּ֥ה תוֹמִ֖ם בְּבִטְנָֽהּ׃

Exodus 29

1 וְזֶ֣ה הַדָּבָ֣ר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂ֣ה לָהֶ֗ם עַל־קַדֵּ֤שׁ אֹתָם֙ לְכַהֵ֣ן לִ֔י קַ֚ח פַּ֣ר בֶּן־בָּקָ֔ר וּשְׁנֵ֖י אֵילִ֥ם תְּמִימִֽם׃ 2 וּמַצּ֣וֹת וְחַלֹּ֣ת מְצֻת֗וֹת וּרְקִיקֵ֤י מְצֹת֙ מְשֻׁחִ֣ים בַּשָּׁ֔מֶן סֹ֥לֶת חִטִּ֖ים תַּעֲשֶׂ֥ה אֹתָֽם׃ 3 וְנָתַתָּ֣ אֹתָ֔ם עַל־הַסַּ֖ל אֶחָ֑ד וְהִקְרַבְתָּ֥ אֹתָ֛ם בַּסַּ֖ל וְאֶת־הַפָּ֣ר וְאֶת־שְׁנֵ֥י הָאֵילִֽם׃ 4 וְאֶת־אַהֲרֹ֣ן וְאֶת־בָּנָ֗יו תַּקְרִ֛יב אֶל־פֶּ֥תַח אֹ֖הֶל מוֹעֵ֑ד וְרָחַצְתָּ֥ אֹתָ֖ם בַּמָּֽיִם׃ 5 וְלָקַחְתָּ֣ אֶת־הַבְּגָדִ֗ים וְהִלְבַּשְׁתָּ֞ אֶת־אַהֲרֹ֤ן אֶת־הַכֻּתֹּ֙נֶת֙ וְאֶת־מְעִ֣יל הָאֵפֹ֔ד וְאֶת־הָאֵפֹ֖ד וְאֶת־הַחֹ֑שֶׁן וְחָגַרְתָּ֣ ל֔וֹ בְּחֵ֖שֶׁב הָאֵפֹֽד׃ 6 וְשַׂמְתָּ֥ הַמִּצְנֶ֖פֶת עַל־רֹאשׁ֑וֹ וְנָתַתָּ֗ נֵ֚זֶר הַקֹּ֔דֶשׁ עַל־הַמִּצְנָֽפֶת׃ 7 וְלָקַחְתָּ֣ שֶׁ֔מֶן הַמִּשְׁחָ֖ה וְיָצַקְתָּ֣ עַל־רֹאשׁ֑וֹ וּמָשַׁחְתָּ֖ אֹתֽוֹ׃ 8 וְאֶת־בָּנָ֖יו תַּקְרִ֣יב וְהִלְבַּשְׁתָּ֖ אֹתָ֥ם כֻּתֳּנֹֽת׃ 9 וְחָגַרְתָּ֣ אֹתָ֣ם אַבְנֵ֣ט אַהֲרֹ֣ן וּבָנָ֔יו וְחָבַשְׁתָּ֣ לָהֶ֔ם מִגְבָּעוֹת֙ וְהָיְתָ֣ה כְהֻנָּ֔ה לָהֶ֖ם לְחֻקַּ֣ת עוֹלָ֑ם וְמִלֵּאתָ֖ יַ֥ד אַהֲרֹ֖ן וְיַ֥ד בָּנָֽיו׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ֣ אֶת־הַפָּ֔ר לִפְנֵ֖י אֹ֣הֶל מוֹעֵ֑ד וְסָמְכ֣וּ אַהֲרֹ֧ן וּבָנָ֛יו אֶת־יְדֵיהֶ֖ם עַל־רֹ֥אשׁ הַפָּֽר׃ 11 וְשָׁחַטְתָּ֥ אֶת־הַפָּ֖ר לִפְנֵ֣י יְהוָ֑ה פֶּ֖תַח אֹ֥הֶל מוֹעֵֽד׃ 12 וְלָקַחְתָּ֙ מִדַּ֣ם הַפָּ֔ר וְנָתַתָּ֣ עַל־קַרְנֹ֣ת הַמִּזְבֵּ֣חַ בְּאֶצְבָּעֶ֔ךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּ֣ם יִתֹּ֔ךְ אֶל־יְסוֹד֖ הַמִּזְבֵּֽחַ׃ 13 וְלָקַחְתָּ֞ אֶת־כָּל־הַחֵ֣לֶב ׀ הַמְכַסֶּ֣ה אֶת־הַקֶּ֗רֶב וְאֶת־יֹתֶ֙רֶת֙ הַכָּבֵ֔ד וְאֶת־שְׁתֵּ֥י הַכְּלָיֹ֖ת וְאֶת־הַחֵ֣לֶב אֲשֶׁר־עֲלֵהֶ֑ן וְהִקְטַרְתָּ֖ הַמִּזְבֵּֽחָה׃ 14 וְאֶת־בְּשַׂ֤ר הַפָּר֙ וְאֶת־עֹר֣וֹ וְאֶת־פִּרְשׁ֔וֹ תִּשְׂרֹ֖ף בָּאֵ֣שׁ מִחֻ֣ץ לַֽמַּחֲנֶ֑ה חַטָּ֥את הֽוּא׃ 15 וְאֶת־הָאַ֣יִל הָאֶחָ֗ד תִּקָּח֙ וְסָמְכ֣וּ אַהֲרֹ֧ן וּבָנָ֛יו אֶת־יְדֵיהֶ֖ם עַל־רֹ֥אשׁ הָאָֽיִל׃ 16 וְשָׁחַטְתָּ֣ אֶת־הָאַ֔יִל וְלָקַחְתָּ֥ אֶת־דָּמ֖וֹ וְזָרַקְתָּ֥ עַל־הַמִּזְבֵּ֖חַ סָבִֽיב׃ 17 וְאֶת־הָאַ֣יִל תְּנַתֵּ֔חַ לִנְתָחָ֑יו וְרָחַצְתָּ֤ קִרְבּוֹ֙ וְכָרָעָ֔ו וְנָתַתָּ֣ עַל־נְתָחָ֔יו וְעַל־רֹאשֽׁוֹ׃ 18 וְהִקְטַרְתָּ֥ אֶת־כָּל־הָאַ֖יִל הַמִּזְבֵּ֑חָה עֹלָ֤ה הוּא֙ לַיהוָ֔ה רֵ֥יחַ נִיחֹ֖חַ אִשֶּׁ֥ה הֽוּא׃ 19 וְאֶת־הָאַ֣יִל הַשֵּׁנִ֔י תִּקָּ֑ח וְסָמְכ֣וּ אַהֲרֹ֧ן וּבָנָ֛יו אֶת־יְדֵיהֶ֖ם עַל־רֹ֥אשׁ הָאָֽיִל׃ 20 וְשָׁחַטְתָּ֣ אֶת־הָאַ֔יִל וְלָקַחְתָּ֥ מִדָּמ֖וֹ וְנָתַתָּ֣ עַל־תְּנ֣וּךְ אֹֽזֶן־אַהֲרֹ֗ן וְעַל֙ תְּנ֣וּךְ אֹ֣זֶן בָּנָ֔יו וְעַל֙ בֹּ֣הֶן יָדָ֔ם הַיְמָנִ֖ית וְעַל־בֹּ֣הֶן רַגְלָ֑ם הַיְמָנִ֔ית וְזָרַקְתָּ֥ אֶת־הַדָּ֖ם עַל־הַמִּזְבֵּ֥חַ סָבִֽיב׃ 21 וְלָקַחְתָּ֞ מִן־הַדָּ֣ם אֲשֶׁ֣ר עַל־הַמִּזְבֵּ֗חַ וּמִשֶּׁ֙מֶן֙ הַמִּשְׁחָ֔ה וְהִזֵּיתָ֣ עַל־אַהֲרֹ֔ן וְעַל־בְּגָדָ֖יו וְעַל־בָּנָ֑יו וְעַל֙ בִּגְדֵ֣י בָנָ֔יו אִתּ֑וֹ וְקָדַ֥שׁ הוּא֙ וּבְגָדָ֔יו וּבָנָ֖יו וּבִגְדֵ֥י בָנָ֖יו אִתּֽוֹ׃ 22 וְלָקַחְתָּ֙ מִן־הָאַ֣יִל חֵ֔לֶב וְהָאַלְיָ֖ה וְאֶת־הַחֵ֑לֶב הַמְכַסֶּ֣ה אֶת־הַקֶּ֗רֶב וְאֶת־יֹתֶ֙רֶת֙ הַכָּבֵ֔ד וְאֶת־שְׁתֵּ֥י הַכְּלָיֹ֖ת וְאֶת־הַחֵ֣לֶב אֲשֶׁר־עֲלֵהֶ֑ן וְשׁ֣וֹק הַיָּמִ֔ין כִּ֥י אֵ֖יל מִלֻּאִ֣ים הֽוּא׃ 23 וְכִכַּ֣ר לֶ֔חֶם וְחַלַּ֥ת לֶ֖חֶם אַחַ֑ת וְרָקִ֣יק אֶחָ֔ד מִסַּ֖ל הַמַּצּ֑וֹת אֲשֶׁ֖ר לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 24 וְשַׂמְתָּ֣ הַכֹּ֔ל עַל־כַּפֵּ֖י אַהֲרֹ֣ן וְעַל־כַּפֵּ֣י בָנָ֑יו וְהֵנַפְתָּ֥ אֹתָ֛ם תְּנוּפָ֖ה לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃ 25 וְלָקַחְתָּ֣ אֹתָ֔ם מִיָּדָ֖ם וְהִקְטַרְתָּ֣ הַמִּזְבֵּ֑חָה עַל־הָעֹלָ֗ה לְרֵ֤יחַ נִיחֹ֙חַ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה אִשֶּׁ֥ה הוּא֙ לַיהוָֽה׃

וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת לִלְבֹנָה וְאֶת־מִכְבַּר הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הָאֹהֶל׃ 38 אֲשֶׁר יִקְטַר־בּוֹ אֶת־הַקְּטֹרֶת וְאֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 39 וְנָתַתָּה אֹתָם לְקַדֵּשׁ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים יִהְיֶה לַיהוָה כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ 40 וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ 41 וְכִפַּרְתָּ עַל־קַרְנֹתָיו פַּעַם בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים פַּעַם בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ 42 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 43 וְאַתָּה קַח־לְךָ סַמִּים נָטָף וּשְׁחֶלֶת וְחֶלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיֶה׃ 44 וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רֹקַח מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ׃ 45 וְשָׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הָדֵק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם׃ 46 וְהַקְטֹרֶת הַזֹּאת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַתְכֻּנְתָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לְךָ לַיהוָה׃

Exodus 30

1 וְעָשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטַר קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ׃ 2 אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ יִהְיֶה וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו׃ 3 וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וְעָשִׂיתָ לּוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ 4 וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לּוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל־שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁתֵּי צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבַדִּים בָּהֶם יְאֻחַז־בָּהֶם׃ 5 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃ 6 וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה׃ 7 וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה׃ 8 וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃ 9 לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ לֹא תְסִכּוּ עָלָיו׃ 10 וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל־קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיהוָה׃ 11 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 12 כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם׃ 13 זֶה יִתְּנוּ כָּל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה׃

:ⲈⲨⲈⲒⲖ ⲀⲘⲨⲔⲀⲬ ⲨⲀⲔ ⲈⲒⲀⲞⲘⲨ ⲘⲀⲈ ⲀⲘⲰⲈ ⲞⲘⲈⲘⲈⲖ ⲘⲈⲒⲀⲆⲪⲈⲖ ⲞⲢ ⲈⲞⲒⲪ ⲀⲢ 14 :ⲈⲨⲈⲒⲖ
ⲈⲨⲈⲒⲖ ⲀⲘⲨⲔⲀⲬ Ⲭ ⲀⲬ ⲬⲀⲔ ⲢⲘⲰⲈ ⲈⲘⲀⲤⲨⲔⲈⲖ ⲬⲢ ⲢⲈⲆⲈ ⲀⲈⲈⲨ ⲈⲘⲰ ⲘⲈⲒⲖⲈ ⲞⲘⲈⲖ ⲬⲢ 15
ⲢⲞ ⲨⲀⲬ ⲬⲀⲬ ⲨⲀ ⲢⲘⲰⲔⲈⲖ ⲘⲈⲒⲖ ⲬⲀⲔ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲒⲀⲤⲈⲒ ⲬⲀⲔ Ⲭ ⲬⲀⲔ ⲬⲀⲔ ⲨⲀ 16 :ⲘⲈⲒⲖ
:ⲘⲈⲒⲖⲈⲘⲰⲔⲈⲖ ⲢⲞ ⲨⲖⲘⲰⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ
ⲈⲨⲈⲒⲖ ⲀⲘⲨⲔⲀⲬ ⲬⲀⲔ ⲨⲀ ⲬⲀⲔ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ 17
ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ ⲈⲘⲀⲔⲈⲖ

אשר לו משה ויאמר לו יהושע קול מלחמה
באזנינו׃ 18 ויאמר לא קול עניות גבורה ולא
קול עניות חלושה קול עניות אנכי שמע׃
19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל
ומחלת וישתחו משה ויחר אף משה וישלך
מידיו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃
20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש
וישחק עד אשר דק לעפר ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל׃ 21 ויאמר משה אל
אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו
חטאה גדלה׃ 22 ויאמר אהרן אל יחר אף
אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃
23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו׃ 24 ואמר
להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה׃ 25 וירא משה את
העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה
בקמיהם׃ 26 ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני
לוי׃ 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את
אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃
28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש׃ 29 ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃
30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה
אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ 31 וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ 32 ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת׃ 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ 34 ועתה לך
נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך
אלך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
חטאתם׃ 35 ויגף יהוה את העם על אשר
עשו את העגל אשר עשה אהרן׃

Exodus 32

1 ויהי כאשר ראה העם כי בשש משה לרדת
מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו
קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי
זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו׃ 2 ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם והביאו אלי׃ 3 ויתפרקו כל העם
את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
אהרן׃ 4 ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו
עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׃ 5 וירא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה
מחר׃ 6 וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו
שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו
לצחק׃ 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי
שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃
8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו
אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים׃ 9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃
10 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם
ואעשה אתך לגוי גדול׃ 11 ויחל משה את
פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול
וביד חזקה׃ 12 למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם
מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך׃ 13 זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי
השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם׃ 14 וינחם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ 15 וישב
וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו
לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתבים׃ 16 והלחת מעשה אלהים המה
והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על
הלחת׃ 17 וישמע יהושע את קול העם
ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃
18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול
ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃
19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את
העגל ומחלת וישתחו משה ויחר אף משה
וישלך מידיו את הלחת וישבר אתם תחת
ההר׃ 20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף
באש וישחק עד אשר דק לעפר ויזר על פני
המים וישק את בני ישראל׃ 21 ויאמר משה
אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
עליו חטאה גדלה׃ 22 ויאמר אהרן אל יחר
אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃
23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ
מצרים לא ידענו מה היה לו׃ 24 ואמר
להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש ויצא העגל הזה׃ 25 וירא משה את
העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה
בקמיהם׃ 26 ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני
לוי׃ 27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו
ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את
אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃
28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
ביום ההוא כשלשת אלפי איש׃ 29 ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו
ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃
30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם
חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה
אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ 31 וישב משה
אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה
גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ 32 ועתה אם
תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת׃ 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ 34 ועתה לך
נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאך
אלך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
חטאתם׃ 35 ויגף יהוה את העם על אשר
עשו את העגל אשר עשה אהרן׃

Exodus 33

1 דַּבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃ 2 וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ
מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃ 3 אֶל־אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף אָתָּה פֶּן־אֲכַלְךָ בַּדָּרֶךְ׃ 4 וַיִּשְׁמַע
הָעָם אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃ 5 וַיהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה
אֱמֹר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה
הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מַה־אֶּעֱשֶׂה לָּךְ׃ 6 וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃
7 וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת־הָאֹהֶל וְנָטָה־לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד
וְהָיָה כָּל־מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ 8 וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה
הָאֹהֱלָה יָקוּמוּ כָל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃
9 וְהָיָה כְּבוֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה׃ 10 וְרָאָה כָל־
הָעָם אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃ 11 וְדִבֶּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֶּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יָשׁוּב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ
יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃ 12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי
הַעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּה יְדַעְתִּיךָ
בְשֵׁם וְגַם־מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃ 13 וְעַתָּה אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ
וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃ 14 וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֵנַחְתִּי
לָךְ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃ 16 וְנִוָּדַע אֲנִי וְעַמְּךָ הֲלֹא
בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינִי אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 17 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְּשֵׁם׃
18 וַיֹּאמֶר הַרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבֹדֶךָ׃ 19 וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טוּבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם־
יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת־אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃ 20 וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרְאֹת
אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־יִרְאַנִי הָאָדָם וָחָי׃ 21 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר׃
22 וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְחִפֵּיתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד־עׇבְרִי׃ 23 וְהֵסַרְתִּי
אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃

Exodus 34

1 And the LORD said unto Moses, Hew thee two tables of stone like unto the first: and I will write upon these tables the words that were in the first tables, which thou brakest. 2 And be ready in the morning, and come up in the morning unto mount Sinai, and present thyself there to me in the top of the mount. 3 And no man shall come up with thee, neither let any man be seen throughout all the mount; neither let the flocks nor herds feed before that mount. 4 And he hewed two tables of stone like unto the first; and Moses rose up early in the morning, and went up unto mount Sinai, as the LORD had commanded him, and took in his hand the two tables of stone. 5 And the LORD descended in the cloud, and stood with him there, and proclaimed the name of the LORD. 6 And the LORD passed by before him, and proclaimed, The LORD, The LORD God, merciful and gracious, longsuffering, and abundant in goodness and truth, 7 Keeping mercy for thousands, forgiving iniquity and transgression and sin, and that will by no means clear the guilty, visiting the iniquity of the fathers upon the children, and upon the children's children, unto the third and to the fourth generation. 8 And Moses made haste, and bowed his head toward the earth, and worshipped. 9 And he said, If now I have found grace in thy sight, O Lord, let my Lord, I pray thee, go among us; for it is a stiffnecked people; and pardon our iniquity and our sin, and take us for thine inheritance. 10 And he said, Behold, I make a covenant: before all thy people I will do marvels, such as have not been done in all the earth, nor in any nation: and all the people among which thou art shall see the work of the LORD: for it is a terrible thing that I will do with thee. 11 Observe thou that which I command thee this day: behold, I drive out before thee the Amorite, and the Canaanite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite. 12 Take heed to thyself, lest thou make a covenant with the inhabitants of the land whither thou goest, lest it be for a snare in the midst of thee: 13 But ye shall destroy their altars, break their images, and cut down their groves: 14 For thou shalt worship no other god: for the LORD, whose name is Jealous, is a jealous God: 15 Lest thou make a covenant with the inhabitants of the land, and they go a whoring after their gods, and do sacrifice unto their gods, and one call thee, and thou eat of his sacrifice; 16 And thou take of their daughters unto thy sons, and their daughters go a whoring after their gods, and make thy sons go a whoring after their gods. 17 Thou shalt make thee no molten gods. 18 The feast of unleavened bread shalt thou keep. Seven days thou shalt eat unleavened bread, as I commanded thee, in the time of the month Abib: for in the month Abib thou camest out from Egypt. 19 All that openeth the matrix is mine; and every firstling among thy cattle, whether ox or sheep, that is male. 20 But the firstling of an ass thou shalt redeem with a lamb: and if thou redeem him not, then shalt thou break his neck. All the firstborn of thy sons thou shalt redeem. And none shall appear before me empty. 21 Six days thou shalt work, but on the seventh day thou shalt rest: in earing time and in harvest thou shalt rest. 22 And thou shalt observe the feast of weeks, of the firstfruits of wheat harvest, and the feast of ingathering at the year's end. 23 Thrice in the year shall all your menchildren appear before the Lord GOD, the God of Israel. 24 For I will cast out the nations before thee, and enlarge thy borders: neither shall any man desire thy land, when thou shalt go up to appear before the LORD thy God thrice in the year. 25 Thou shalt not offer the blood of my sacrifice with leaven; neither shall the sacrifice of the feast of the passover be left unto the morning. 26 The first of the firstfruits of thy land thou shalt bring unto the house of the LORD thy God. Thou shalt not seethe a kid in his mother's milk. 27 And the LORD said unto Moses, Write thou these words: for after the tenor of these words I have made a covenant with thee and with Israel. 28 And he was there with the LORD forty days and forty nights; he did neither eat bread, nor drink water. And he wrote upon the tables the words of the covenant, the ten commandments. 29 And it came to pass, when Moses came down from mount Sinai with the two tables of testimony in Moses' hand, when he came down from the mount, that Moses wist not that the skin of his face shone while he talked with him. 30 And when Aaron and all the children of Israel saw Moses, behold, the skin of his face shone; and they were afraid to come nigh him. 31 And Moses called unto them; and Aaron and all the rulers of the congregation returned unto him: and Moses talked with them. 32 And afterward all the children of Israel came nigh: and he gave them in commandment all that the LORD had spoken with him in mount Sinai. 33 And till Moses had done speaking with them, he put a vail on his face. 34 But when Moses went in before the LORD to speak with him, he took the vail off, until he came out. And he came out, and spake unto the children of Israel that which he was commanded.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 1 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד
ובשביעת יצא לחפשי חנם׃ 2 אם בגפנו יבא בגפנו יצא אם בעל אשת הוא
ויצאה אשתו עמו׃ 3 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפנו׃ 4 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃ 5 והגיש אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 6 ואל
השפחה יעשה כמשפט הבנות תעשה׃ 7 כי ימכר איש את בתו לאמה לא
תצא כצאת העבדים׃ 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם
נכרי לא ימשל בבגדו בה׃ 9 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃
10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע׃ 11 ואם שלש אלה לא
יעשה לה ויצאת חנם אין כסף׃ 12 מכה איש ומת מות יומת׃ 13 ואשר לא
צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 14 וכי יזד איש
על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃ 15 ומכה אביו ואמו מות
יומת׃ 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃ 17 ומקלל אביו ואמו מות
יומת׃ 18 וכי ינצו אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות
ונפל למשכב׃ 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא׃ 20 והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת
ידו נקם ינקם׃ 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃
22 וכי ינצו אנשים והנגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפלילים׃ 23 ואם אסון יהיה ונתתה נפש
תחת נפש׃ 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל׃
25 כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה׃ 26 וכי יכה איש את עין
עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 27 ואם שן עבדו או
שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 28 וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃
29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או
אשה השור סקול יסקל וגם בעליו יומת׃ 30 אם כפר יושת עליו ונתן פדון
נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 31 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃
32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל׃
33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או
חמור׃ 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו׃ 35 ושור איש
את שור רעהו ומת והמכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃
או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור
תחת השור והמת יהיה לו׃

Exodus 35

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשת אתם׃ 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש
שבתון שבת ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃ 3 לא תבערו אש בכל משבתיכם
ביום השבת׃ 4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר׃ 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת׃ 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ 7 ועורת אילם
מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ 8 ושמן למאר ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים׃ 9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן׃ 10 וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃ 11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו׃ 12 את הארון ואת
הבדים אתו את הכפרת ואת פרכת המסך׃ 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל
כליו ואת לחם הפנים׃ 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור׃ 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ 16 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו
את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניהם ואת המסך לשער החצר׃ 18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתרתם׃ 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
בגדי בניו לכהן׃ 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃ 21 ויבאו כל איש
אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת
עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ 22 והאנשים על הנשים כל נדיב לב
הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב
ליהוה׃ 23 וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים
ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו׃ 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת
הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הקדש הביאו׃ 25 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת
ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃ 26 וכל הנשים אשר נשא לבן
אתנה בחכמתן טוו את העזים׃ 27 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפד ולחשן׃ 28 ואת הבשם ואת השמן למאר ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים׃ 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
לעשת ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃ 30 ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ 31 וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב
ובכסף ובנחשת׃ 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשת בכל מלאכת
מחשבת׃ 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃
35 מלא אתם חכמת לב לעשת את כל מלאכת חרש ומחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃

Exodus 36

1 Now Bezalel and Oholiab and every skilled person in whom the LORD has put skill and intelligence to know how to perform all the work of the service of the sanctuary, shall work in accordance with all that the LORD has commanded.” 2 Then Moses called Bezalel and Oholiab and every skilled person in whom the LORD had put skill, everyone whose heart was stirred to come to do the work; 3 and they received from Moses all the offering that the Israelites had brought for the work of the service of the sanctuary, to perform it. They still kept bringing him voluntary offerings every morning, 4 so that all the skilled workers who were doing all the work of the sanctuary came, each from the work being done, 5 and said to Moses, “The people bring much more than enough for the service of the work that the LORD commanded us to perform.” 6 So Moses gave command, and a word was proclaimed throughout the camp, “Let neither man nor woman make anything else as an offering for the sanctuary.” So the people were restrained from bringing, 7 for the material they had was sufficient to do all the work, and more. 8 All the skilled workers among the workers made the tabernacle with ten curtains; of fine twisted linen and blue and purple and crimson yarns, with cherubim skillfully worked into them. 9 The length of each curtain was twenty-eight cubits, and the width of each curtain four cubits; all the curtains had the same measurements. 10 He coupled five curtains to one another, and the other five curtains he coupled to one another. 11 He made loops of blue on the edge of the outermost curtain in the first set; and he did the same on the edge of the outermost curtain in the second set. 12 He made fifty loops on the one curtain, and he made fifty loops on the edge of the curtain in the second set; the loops were opposite one another. 13 He made fifty clasps of gold, and coupled the curtains one to another with the clasps; so the tabernacle was one whole. 14 He made curtains of goats’ hair for a tent over the tabernacle; he made eleven curtains in all. 15 The length of each curtain was thirty cubits, and the width of each curtain four cubits; the eleven curtains had the same measurements. 16 He coupled five curtains by themselves, and six curtains by themselves. 17 He made fifty loops on the edge of the outermost curtain in the first set, and fifty loops on the edge of the curtain in the second set. 18 He made fifty clasps of bronze to couple the tent together so that it would be one whole. 19 He made for the tent a covering of tanned rams’ skins and a covering of fine leather. 20 He made upright frames for the tabernacle of acacia wood. 21 Ten cubits was the length of a frame, and one and a half cubits the width of each frame. 22 Each frame had two tenons, for fitting one frame to another; he did this for all the frames of the tabernacle. 23 He made the frames for the tabernacle: twenty frames for the south side; 24 he made forty bases of silver to be under the twenty frames, two bases under one frame for its two tenons, and two bases under the next frame for its two tenons; 25 for the second side of the tabernacle, on the north side, he made twenty frames 26 and their forty bases of silver, two bases under one frame and two bases under the next frame; 27 for the rear of the tabernacle westward he made six frames. 28 He made two frames for the corners of the tabernacle in the rear; 29 they were separate beneath, but joined at the top and through the first ring; he did this for both of them for the two corners. 30 There were eight frames and their bases of silver, sixteen bases, two bases under each frame. 31 He made bars of acacia wood, five for the frames on one side of the tabernacle, 32 five bars for the frames on the other side of the tabernacle, and five bars for the frames on the rear of the tabernacle westward. 33 He made the middle bar to run through the frames from one end to the other. 34 He overlaid the frames with gold, and made their rings of gold to hold the bars, and overlaid the bars with gold. 35 He made the veil of blue and purple and crimson yarns and fine twisted linen; he made it with cherubim skillfully worked into it. 36 He made for it four pillars of acacia and overlaid them with gold; they had hooks of gold, and he cast for them four bases of silver.

ⲙⲉⲑⲟⲩ ⲉⲣⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲡⲉⲕⲥⲟⲩⲱⲛⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ

Exodus 38

1 And he made the altar of burnt offering of shittim wood, five cubits long, and five cubits broad, foursquare; and three cubits the height thereof. 2 And he made the horns of it upon the four corners thereof; the horns thereof were of the same: and he overlaid it with brass. 3 And he made all the vessels of the altar, the pots, and the shovels, and the basons, and the fleshhooks, and the firepans: all the vessels thereof made he of brass. 4 And he made for the altar a brasen grate of network under the compass thereof beneath unto the midst of it. 5 And he cast four rings in the four ends of the brasen grate, to be places for the staves. 6 And he made the staves of shittim wood, and overlaid them with brass. 7 And he put the staves into the rings upon the sides of the altar, wherewith to bear it by them; he made it hollow with boards. 8 And he made the laver of brass, and the foot of it of brass, of the lookingglasses of the women assembling, which assembled at the door of the tabernacle of the congregation. 9 And he made the court: on the south side southward the hangings of the court were of fine twined linen, an hundred cubits: 10 Their pillars were twenty, and their brasen sockets twenty; the hooks of the pillars and their fillets were of silver. 11 And for the north side the hangings were an hundred cubits, their pillars were twenty, and their sockets of brass twenty; the hooks of the pillars and their fillets of silver. 12 And for the west side were hangings of fifty cubits, their pillars ten, and their sockets ten; the hooks of the pillars and their fillets of silver. 13 And for the east side eastward fifty cubits. 14 The hangings of one side of the gate were fifteen cubits; their pillars three, and their sockets three. 15 And for the other side, on this hand and that hand of the gate of the court, were hangings fifteen cubits; their pillars three, and their sockets three. 16 All the hangings of the court round about were of fine twined linen. 17 And the sockets for the pillars were of brass; the hooks of the pillars and their fillets of silver; and the overlaying of their chapiters of silver; and all the pillars of the court were filleted with silver. 18 And the hanging for the gate of the court was needlework, and fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet: and twenty cubits was the length, and the height in the breadth was five cubits answerable to the hangings of the court. 19 And their pillars were four, and their sockets of brass four; their hooks of silver, and the overlaying of their chapiters and their fillets of silver. 20 And all the pins of the tabernacle, and of the court round about, were of brass. 21 This is the sum of the tabernacle, even of the tabernacle of testimony, as it was counted, according to the commandment of Moses, for the service of the Levites, by the hand of Ithamar, son to Aaron the priest. 22 And Bezaleel the son of Uri, the son of Hur, of the tribe of Judah, made all that the LORD commanded Moses. 23 And with him was Aholiab, son of Ahisamach, of the tribe of Dan, an engraver, and a cunning workman, and an embroiderer in blue, and in purple, in scarlet, and fine linen. 24 All the gold that was occupied for the work in all the work of the holy, even the gold of the offering, was twenty and nine talents, and seven hundred and thirty shekels, after the shekel of the sanctuary. 25 And the silver of them that were numbered of the congregation was an hundred talents, and a thousand seven hundred threescore and fifteen shekels, after the shekel of the sanctuary: 26 A bekah for every man, that is, half a shekel, after the shekel of the sanctuary, for every one that went to be numbered from twenty years old and upward, for six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty men. 27 And of the hundred talents of silver were cast the sockets of the sanctuary, and the sockets of the vail; an hundred sockets of the hundred talents, a talent for a socket. 28 And of the thousand seven hundred threescore and fifteen shekels he made hooks for the pillars, and overlaid their chapiters, and filleted them. 29 And the brass of the offering was seventy talents, and two thousand and four hundred shekels. 30 And therewith he made the sockets to the door of the tabernacle of the congregation, and the brasen altar, and the brasen grate for it, and all the vessels of the altar, 31 And the sockets of the court round about, and the sockets of the court gate, and all the pins of the tabernacle, and all the pins of the court round about.

Exodus 39

1 And of the blue, and purple, and scarlet, they made cloths of service, to do service in the holy, and made the holy garments for Aaron; as the LORD commanded Moses. 2 And he made the ephod of gold, blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen. 3 And they did beat the gold into thin plates, and cut it into wires, to work it in the blue, and in the purple, and in the scarlet, and in the fine linen, with cunning work. 4 They made shoulderpieces for it, to couple it: by the two edges was it coupled together. 5 And the curious girdle of his ephod, which was upon it, was of the same according to the work thereof; of gold, blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen; as the LORD commanded Moses. 6 And they wrought onyx stones inclosed in ouches of gold, graven, as signets are graven with the names of the children of Israel. 7 And he put them on the shoulders of the ephod, that they should be stones for a memorial to the children of Israel; as the LORD commanded Moses. 8 And he made the breastplate of cunning work, like the work of the ephod; of gold, blue, and purple, and scarlet, and fine twined linen. 9 It was foursquare; they made the breastplate double: a span was the length thereof, and a span the breadth thereof, being doubled. 10 And they set in it four rows of stones: the first row was a sardius, a topaz, and a carbuncle: this was the first row. 11 And the second row, an emerald, a sapphire, and a diamond. 12 And the third row, a ligure, an agate, and an amethyst. 13 And the fourth row, a beryl, an onyx, and a jasper: they were inclosed in ouches of gold in their inclosings. 14 And the stones were according to the names of the children of Israel, twelve, according to their names, like the workings of a signet, every one according to his name, for the twelve tribes. 15 And they made upon the breastplate chains at the ends, of wreathen work of pure gold. 16 And they made two ouches of gold, and two gold rings; and put the two rings in the two ends of the breastplate. 17 And they put the two wreathen chains of gold in the two rings which were on the ends of the breastplate. 18 And the two ends of the two wreathen chains they fastened in the two ouches, and put them on the shoulderpieces of the ephod before it. 19 And they made two rings of gold, and put them upon the two ends of the breastplate upon the border of it, which was toward the side of the ephod inward. 20 And they made two other golden rings, and put them on the two sides of the ephod underneath, toward the forepart of it, over against the other coupling thereof, above the curious girdle of the ephod. 21 And they did bind the breastplate by his rings unto the rings of the ephod with a lace of blue, that it might be above the curious girdle of the ephod, and that the breastplate might not be loosed from the ephod; as the LORD commanded Moses. 22 And he made the robe of the ephod of woven work, all of blue. 23 And there was an hole in the midst of the robe, as the hole of an habergeon, with a band round about the hole, that it should not rend. 24 And upon the hems of the robe they made pomegranates of blue, and purple, and scarlet, and twined linen. 25 And they made bells of pure gold, and put the bells between the pomegranates upon the hem of the robe round about between the pomegranates: 26 A bell and a pomegranate, a bell and a pomegranate, round about the hem of the robe to minister in; as the LORD commanded Moses. 27 And they made coats of fine linen of woven work for Aaron, and for his sons, 28 And a mitre of fine linen, and goodly bonnets of fine linen, and linen breeches of fine twined linen, 29 And a girdle of fine twined linen, and blue, and purple, and scarlet, of needlework; as the LORD commanded Moses. 30 And they made the plate of the holy crown of pure gold, and wrote upon it a writing, like to the engravings of a signet, HOLINESS TO THE LORD. 31 And they tied unto it a lace of blue, to fasten it on high upon the mitre; as the LORD commanded Moses.

ꓚꓶꓢꓱ ꓓꓤꓠꓜ ꓶꓢꓱ ꓚꓶꓢꓱ ꓓꓤꓠꓜ ꓓꓶꓢꓱ ꓚꓶꓢꓱ ꓓꓤꓠꓜ ꓓꓶꓢꓱ: 42 ꓤꓤꓶ ꓶꓠꓤ ꓤꓠꓱ ꓶꓢ ꓤꓠꓱ ꓶꓢ ꓤꓠꓱ ꓶꓢ ꓓꓶꓢꓱ ꓓꓤꓠꓜ

OMA ΥΧΕ ΑΥΜ ΨΑΕ ΤΕΑΕ ΑΙ OMA ΑΤΕΡΑΑ ΥΧΜ ΜΜΕ:
ΜΜΕ ΑΙ OMA ΕΜΑΓΕ ΥΧ ΑΖ ΕΟΕΡΕ: 43 ΑΤΕΡΥ ΜΜΕ ΥΧ ΑΖ ΕΜΖΥΑΕ ΑΕΑΕ ΕΜΑΕ

Exodus 40

1 ΑΤΕΡΑΑ ΤΕΑΕ ΕΜΑΓΕ ΑΖ ΕΜΖΥΑΕ ΑΙ ΟΜΕΑ ΕΜΑΓΕ ΥΧ ΑΖ ΜΑΧΡΧ WΑΗΖ ΗΑΡΑΑ ΕΗΑΜΑΙ ΕΑΥΜ ΜΑΕ: 2 ΕΡΤΑΜ ΜΑΥΤΑΑ ΕΗΑΜ ΕΑΥΜ ΜΑΕ ΖΥΜΑ ΑΖ ΕΜΖΥΑΕ ΤΕΑΕ ΕΜΑΓΕ ΥΧ ΑΖ ΜΑΧΡΧ WΑΗΖ ΗΑΡΑΑ ΕΗΑΜΑΙ ΕΑΥΜ ΜΑΕ:
ΑΖΜΑ ΖΥΧΕ ΑΥΜΑ ΨΑΕ ΤΕΑΕ ΑΙ ΟΜΑ ΑΤΕΡΑΑ ΥΧΜ ΜΜΕ:
3 ΑΜΜΧ ΜΜ ΥΧ ΖΑΑΙΑ ΕΟΡΧΑ ΑΕΑΖΟ ΕΗΑΜΑ ΟΖ ΕΑΡΑΑ ΖΥΧ ΕΙΑΑΧ: ΔΟΑΥΜ ΖΕΖ ΖΥ ΜΑΑΜ ΖΥΧ ΕΜΑΑΑ:
4 ΑΕΕΡΥΧ ΖΥ ΕΜΖΗΑ ΑΟΑΑΧ ΖΥ ΟΑΑΑΥ ΑΕΕΡΥΧ ΖΥ ΕΜΑΑΑΕΑ ΑΕΟΖΤΕΧ ΖΥΧ ΑΙΑΧΤΕΕ:
5 ΑΑΧΧΧΕ ΖΥΧ ΜΙΕΗ ΕΙΕΕΕ ΕΟΔΧ ΖΑΑΑΙ ΕΜΖΤΕ ΕΟΖΤΕ ΑΕΕΑΕ ΖΥΧ ΜΖΕΑ ΕΙΕΗ ΖΜΑΑΙ:
6 ΑΑΧΧΧΕ ΖΥΧ ΜΙΕΗ ΕΟΖΤΕ ΕΜΖΗΑ ΑΑΧΧ ΜΜ ΜΜΕ: 7 ΑΑΧΧ ΖΥΧ ΕΑΤΕΑ ΕΡΕΑ
ΖΤ ΜΜ ΑΤΕΡΑ ΖΥΧ ΕΑΤΕΑ ΕΜΑΑ

𐤋𐤅𐤑𐤉𐤓𐤀

Leviticus 1

1 וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־
קָרְבַּנְכֶם׃ 3 אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד יַקְרִיב
אֹתוֹ לְרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ 4 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ 5 וְשָׁחַט אֶת־
בֶּן־הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ
עַל־פְּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד׃ 6 וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ 7 וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 8 וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים
אֵת־הַנְּתָחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 9 וְקִרְבָּו
וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃
10 וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ 11 וְשָׁחַט
אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ 12 וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ 13 וְקִרְבַּיִם וְכָרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 14 וְאִם־מִן־הָעוֹף קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עֹלָה וּמִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־
בְּנֵי הַיּוֹנָה יַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ׃ 15 וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ 16 וְהָסִיר אֶת־מֹרֵסוֹ בְּבַלֹּתָם וְהִשְׁלִיךְ אֹתוֹ אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדֶּשֶׁן׃ 17 וְשִׁסַּע אֹתוֹ בִּכְנָפָיו לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה
עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃

Leviticus 2

1 וְנֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ
לְבֹנָה׃ 2 וְהֵבִיאָהּ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל
כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 3 וְהַנּוֹתֶרֶת
מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃

אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ מִכֹּל חַטֹּאתֵיהֶם לְאַשְׁמָה לָהֶם וְהִקְרִיבוּ פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֶת־פָּרָם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ 15 וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ 17 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃ 18 וְאֶת־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 19 וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ 20 וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃ 21 וְהוֹצִיא אֶת־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת־הַפָּר הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃ 22 אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ 23 אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃ 24 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃ 25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃ 26 וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ׃ 27 וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִּשְׁגָגָה בַּעֲשֹׂתָהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמָה׃ 28 אוֹ הוֹדַע אֵלֶיהָ חַטָּאתָהּ אֲשֶׁר חָטָאָה וְהֵבִיאָה קָרְבָּנָהּ שְׂעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נְקֵבָה עַל חַטָּאתָהּ׃ 29 וְסָמַךְ אֶת־יָדָהּ עַל־רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת־הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃ 30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ 31 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ׃ 32 וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְּמִימָה יְבִיאֶנָּה׃ 33 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ 34 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ 35 וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב־הַכֶּבֶשׂ מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ׃

Leviticus 4

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא בִּשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃ 3 אִם־הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לְחַטָּאת׃ 4 וְהֵבִיא אֶת־הַפָּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ 5 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ 6 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃ 7 וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם עַל־קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 8 וְאֵת כָּל־חֶלְבֵּי פַּר הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ 9 וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃ 10 כַּאֲשֶׁר יוּסַר שׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבַּח הָעֹלָה׃ 11 וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ וְעַל־כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ 12 וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר אֶל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֲצִים בָּאֵשׁ עַל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃ 13 וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃ 14 וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ 15 וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ 16 וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ 17 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֵת פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃

ⲁⲛⲟⲙ ⲁⲧⲉ ϧⲏⲩⲧ ⲙⲡⲛⲁ ⲉⲃⲟⲗ ϧⲉⲛ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲁⲓ ⲁⲩⲱ ⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲟ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲩ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲛⲙⲏⲧⲉⲣ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲛⲥⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲛⲥⲛⲏⲩ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲛⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲩⲱ

אֹתָם׃ 4 עַל אֲשֶׁר מָעַל מַעַל בַּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן אוֹ בִתְשׂוּמֶת יָד אוֹ בְגָזֵל אוֹ עָשַׁק אֶת עֲמִיתוֹ׃ 5 אוֹ מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שָׁקֶר עַל אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטֹא בָּהֶם׃ 6 וְהָיָה כִּי יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא׃ 7 אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יִשָּׁבַע עָלָיו לַשָּׁקֶר וְשִׁלַּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לַאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתֵּן בְּיוֹם אַשְׁמָתוֹ׃ 8 וְאֶת אֲשָׁמוֹ יָבִיא לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל הַכֹּהֵן׃ 9 וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל אַחַת מִכֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לְאַשְׁמָה בָּהּ׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 11 צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלָּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ 12 וְהִסְפִּיחַ עָלָיו הַכֹּהֵן בִּגְדוֹ בַד וּמִכְנְסֵי בַד יִלְבַּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ 13 וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים׃ 14 אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה׃ 15 וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ 16 וְהֵרִים מִמֶּנָּה בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃ 17 וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכֵלוּ מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ 18 לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם נְתַתִּיהָ מֵאִשַּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם׃ 19 כָּל זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 21 זֹאת קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב׃ 22 עַל מַחֲבַת בַּמִּשְׁרָה תֵּעָשֶׂה מֻרְבֶּכֶת תָּבִיא תֹּפֵי מִנְחַת בָּקָר רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ 23 וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל׃ 24 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 25 דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשָּׁחֵט הָעֹלָה תִּשָּׁחֵט לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃ 26 הַכֹּהֵן הַמַּחֲטִא אֹתָהּ בְּנֵי יֹאכְלֶנָּה בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ תֵּאָכֵל בְּחַצְרַת אֹהֶל מוֹעֵד׃

Leviticus 6

1 וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בִּבְשָׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל בֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיו תְּכַבֵּס בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ׃ 2 וּכְלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל בּוֹ יִשָּׁבֵר וְאִם בִּכְלִי נְחֹשֶׁת בֻּשְּׁלָה וּמֹרַק וְשֻׁטַּף בַּמָּיִם׃

ⲙⲟⲩⲥⲏ: 22 ⲁⲗⲗⲏⲗⲟⲩⲓⲁ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ ⲙⲡⲉⲥⲙ

24 וְאֶת־כָּל־הַחֵלֶב עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין׃
25 וּמִסַּל הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לָקַח חַלַּת מַצָּה אַחַת וְחַלַּת לֶחֶם־שֶׁמֶן אַחַת וְרָקִיק אֶחָד וַיָּשֶׂם עַל־הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין׃
26 וַיִּתֵּן אֶת־הַכֹּל עַל־כַּפֵּי אַהֲרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיָּנֶף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃
27 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה מִלֻּאִים הֵם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה הֵם לַיהוָה׃
28 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הֶחָזֶה וַיָּנֶף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מִמִּלֻּאֶיךָ הָיָה לְמֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
29 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַשּׁוֹק וַיָּנֶף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים הָיָה לְמֹשֶׁה לְמָנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
30 וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּז עַל־אַהֲרֹן עַל־בְּגָדָיו עִמּוֹ עַל־בָּנָיו וְעַל־בִּגְדֵי בָנָיו עִמּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֶת־אַהֲרֹן אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו עִמּוֹ׃
31 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת־הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלֻהוּ וְאֹתוֹ בְּלֶחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֻּאִים כַּאֲשֶׁר צִוֵּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃
32 וְהַנּוֹתָר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃
33 וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד־יוֹם מְלֹאת יְמֵי מִלֻּאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים יְמַלֵּא יָדְכֶם׃
34 כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃
35 וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וָלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צֻוֵּיתִי׃
36 וַיַּעַשׂ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

Leviticus 8

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 קַח אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ וְאֶת־הַבְּגָדִים וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם וְאֵת סַל הַמַּצּוֹת׃
3 וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַקְהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
4 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקָּהֵל הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃
6 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְחַץ אֹתָם בַּמָּיִם׃
7 וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֻּתֹּנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בָּאַבְנֵט וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הָאֵפוֹד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפוֹד וַיֶּאְפֹּד לוֹ בּוֹ׃
8 וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־הַחֹשֶׁן אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתֻּמִּים׃
9 וַיָּשֶׂם אֶת־הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מוּל פָּנָיו אֵת צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
10 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם׃
11 וַיַּז מִן־הַשֶּׁמֶן עַל־הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּמְשַׁח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ לְקַדְּשָׁם׃
12 וַיִּצֹק מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל־רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְּשׁוֹ׃
13 וְאֶת־בְּנֵי אַהֲרֹן הִקְרִיב מֹשֶׁה וַיַּלְבִּשֵׁם כֻּתֳּנֹת וַיַּחְגֹּרֵם אַבְנֵט וַיַּחֲבֹשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
14 וַיַּקְרֵב אֶת־פַּר הַחַטָּאת וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ פַּר הַחַטָּאת׃
15 וַיִּשְׁחָט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיְחַטֵּא אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ וַיְקַדְּשֵׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו׃
16 וַיִּקַּח אֶת־כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב וְאֶת־יֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־חֶלְבְּהֶן וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחָה׃
17 וְאֶת־הַפָּר וְאֶת־עֹרוֹ וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־פִּרְשׁוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
18 וַיַּקְרֵב אֶת־אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאָיִל׃
19 וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרֹק מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
20 וְאֶת־הָאַיִל נִתַּח לְנְתָחָיו וַיַּקְטֵר מֹשֶׁה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפָּדֶר׃

ⵎⵉⵍⵡⵓⵅⵉ ⵅⵔ ⵢⵓⵙⵙⵏ ⵅⵔ ⵜⵉⵎⵙⵙⵏ ⵅⵔ ⵜⵉⵎⵙⵙⵏ ⵅⵔ ⵜⵉⵎ

Leviticus 10

1 ואדני בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם׃ 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה׃ 3 ויאמר משה אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם אכבד וידם אהרן׃ 4 ויקרא משה אל־מישאל ואל־אלצפן בני עזיאל דד־אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את־אחיכם מאת פני הקדש אל־מחוץ למחנה׃ 5 ויקרבו וישאום בכתנתם אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ 6 ויאמר משה אל־אלעזר ואל־איתמר בניו פרעה אל־תפרעו ראשיכם ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל־העדה יקצף ואחיכם כל־בית ישראל יבכו את־השרפה אשר שרף יהוה׃ 7 ומפתח אהל־מועד לא תצאו פן־תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃ 8 וידבר יהוה אל־אהרן לאמר׃ 9 יין ושכר אל־תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל־אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם׃ 10 ולהבדיל בין־הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר׃ 11 ולהורות את־בני ישראל את כל־החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד־משה׃ 12 ויאמר משה אל־אהרן ואל־אלעזר ואל־איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא׃ 13 ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ 14 ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהר אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ומשפטך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ 15 שוק התרומה וחזה התנופה על־אשי החלבים להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק־עולם כאשר צוה יהוה׃ 16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על־אלעזר ועל־איתמר הנותרים לאמר׃ 17 מדוע לא־אכלתם את־החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נשא את־עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ 18 הן לא־הובא את־דמה אל־הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ 19 וידבר אהרן אל־משה הן היום הקריבו את־חטאתם ואת־עולתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה והטבתי היום חטאת לא־נאכלה היטב בעיני יהוה׃ 20 וישמע משה ויטב בעיניו׃

Leviticus 10

1 And Nadab and Abihu, the sons of Aaron, took each his censer, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before the LORD, which he commanded them not. 2 And there went out fire from the LORD, and devoured them, and they died before the LORD. 3 Then Moses said unto Aaron, This is it that the LORD spake, saying, I will be sanctified in them that come nigh me, and before all the people I will be glorified. And Aaron held his peace. 4 And Moses called Mishael and Elzaphan, the sons of Uzziel the uncle of Aaron, and said unto them, Come near, carry your brethren from before the sanctuary out of the camp. 5 So they went near, and carried them in their coats out of the camp; as Moses had said. 6 And Moses said unto Aaron, and unto Eleazar and unto Ithamar, his sons, Uncover not your heads, neither rend your clothes; lest ye die, and lest wrath come upon all the people: but let your brethren, the whole house of Israel, bewail the burning which the LORD hath kindled. 7 And ye shall not go out from the door of the tabernacle of the congregation, lest ye die: for the anointing oil of the LORD is upon you. And they did according to the word of Moses. 8 And the LORD spake unto Aaron, saying, 9 Do not drink wine nor strong drink, thou, nor thy sons with thee, when ye go into the tabernacle of the congregation, lest ye die: it shall be a statute for ever throughout your generations: 10 And that ye may put difference between holy and unholy, and between unclean and clean; 11 And that ye may teach the children of Israel all the statutes which the LORD hath spoken unto them by the hand of Moses. 12 And Moses spake unto Aaron, and unto Eleazar and unto Ithamar, his sons that remained, Take the meat offering that remaineth of the offerings of the LORD made by fire, and eat it without leaven beside the altar: for it is most holy: 13 And ye shall eat it in the holy place, because it is thy due, and thy sons' due, of the sacrifices of the LORD made by fire: for so I am commanded. 14 And the wave breast and heave shoulder shall ye eat in a clean place; thou, and thy sons, and thy daughters with thee: for they be thy due, and thy sons' due, which are given out of the sacrifices of peace offerings of the children of Israel. 15 The heave shoulder and the wave breast shall they bring with the offerings made by fire of the fat, to wave it for a wave offering before the LORD; and it shall be thine, and thy sons' with thee, by a statute for ever; as the LORD hath commanded. 16 And Moses diligently sought the goat of the sin offering, and, behold, it was burnt: and he was angry with Eleazar and Ithamar, the sons of Aaron which were left alive, saying, 17 Wherefore have ye not eaten the sin offering in the holy place, seeing it is most holy, and God hath given it you to bear the iniquity of the congregation, to make atonement for them before the LORD? 18 Behold, the blood of it was not brought in within the holy place: ye should indeed have eaten it in a holy place, as I commanded. 19 And Aaron said unto Moses, Behold, this day have they offered their sin offering and their burnt offering before the LORD; and such things have befallen me: and if I had eaten the sin offering this day, should it have been accepted in the sight of the LORD? 20 And when Moses heard that, he was content.

1 And the LORD spoke unto Moses and to Aaron, saying unto them, 2 Speak unto the children of Israel, saying, These are the beasts which ye shall eat among all the beasts that are on the earth. 3 Whatsoever parteth the hoof, and is clovenfooted, and cheweth the cud among the beasts, that shall ye eat. 4 Nevertheless these shall ye not eat of them that chew the cud, or of them that divide the hoof: as the camel, because he cheweth the cud, but divideth not the hoof; he is unclean unto you. 5 And the coney, because he cheweth the cud, but divideth not the hoof; he is unclean unto you. 6 And the hare, because she cheweth the cud, but divideth not the hoof; she is unclean unto you. 7 And the swine, because it divideth the hoof, and is cloven footed, but cheweth not the cud; it is unclean to you. 8 Of their flesh shall ye not eat, and their carcase shall ye not touch; they are unclean to you. 9 These shall ye eat of all that are in the waters: whatsoever hath fins and scales in the waters, in the seas, and in the rivers, them shall ye eat. 10 And all that have not fins and scales in the seas, and in the rivers, of all that move in the waters, and of any living thing which is in the waters, they shall be an abomination unto you: 11 They shall be even an abomination unto you; ye shall not eat of their flesh, but ye shall have their carcases in abomination. 12 Whatsoever hath no fins nor scales in the waters, that shall be an abomination unto you. 13 And these are they which ye shall have in abomination among the fowls; they shall not be eaten, they are an abomination: the eagle, and the ossifrage, and the ospray, 14 And the vulture, and the kite after his kind; 15 Every raven after his kind; 16 And the owl, and the night hawk, and the cuckow, and the hawk after his kind, 17 And the little owl, and the cormorant, and the great owl, 18 And the swan, and the pelican, and the gier eagle, 19 And the stork, the heron after her kind, and the lapwing, and the bat. 20 All fowls that creep, going upon all four, shall be an abomination unto you. 21 Yet these may ye eat of every flying creeping thing that goeth upon all four, which have legs above their feet, to leap withal upon the earth; 22 Even these of them ye may eat; the locust after his kind, and the bald locust after his kind, and the beetle after his kind, and the grasshopper after his kind. 23 But all other flying creeping things, which have four feet, shall be an abomination unto you. 24 And for these ye shall be unclean: whosoever toucheth the carcase of them shall be unclean until the even. 25 And whosoever beareth ought of the carcase of them shall wash his clothes, and be unclean until the even. 26 The carcases of every beast which divideth the hoof, and is not clovenfooted, nor cheweth the cud, are unclean unto you: every one that toucheth them shall be unclean. 27 And whatsoever goeth upon his paws, among all manner of beasts that go on all four, those are unclean unto you: whoso toucheth their carcase shall be unclean until the even. 28 And he that beareth the carcase of them shall wash his clothes, and be unclean until the even: they are unclean unto you. 29 These also shall be unclean unto you among the creeping things that creep upon the earth; the weasel, and the mouse, and the tortoise after his kind, 30 And the ferret, and the chameleon, and the lizard, and the snail, and the mole. 31 These are unclean to you among all that creep: whosoever doth touch them, when they be dead, shall be unclean until the even. 32 And upon whatsoever any of them, when they are dead, doth fall, it shall be unclean; whether it be any vessel of wood, or raiment, or skin, or sack, whatsoever vessel it be, wherein any work is done, it must be put into water, and it shall be unclean until the even; so it shall be cleansed. 33 And every earthen vessel, whereinsoever any of them falleth, whatsoever is in it shall be unclean; and ye shall break it. 34 Of all meat which may be eaten, that on which such water cometh shall be unclean: and all drink that may be drunken in every such vessel shall be unclean. 35 And every thing whereupon any part of their carcase falleth shall be unclean; whether it be oven, or ranges for pots, they shall be broken down: for they are unclean, and shall be unclean unto you. 36 Nevertheless a fountain or pit, wherein there is plenty of water, shall be clean: but that which toucheth their carcase shall be unclean. 37 And if any part of their carcase fall upon any sown seed which is to be sown, it shall be clean. 38 But if water be put upon the seed, and any part of their carcase fall thereon, it shall be unclean to you. 39 And if any beast, of which ye may eat, die; he that toucheth the carcase thereof shall be unclean until the even. 40 And he that eateth of the carcase of it shall wash his clothes, and be unclean until the even: he also that beareth the carcase of it shall wash his clothes, and be unclean until the even. 41 And every creeping thing that creepeth upon the earth shall be an abomination; it shall not be eaten. 42 Whatsoever goeth upon the belly, and whatsoever goeth upon all four, or whatsoever hath more feet among all creeping things that creep upon the earth, them ye shall not eat; for they are an abomination.

43 כי את כל אשר עשו בני ישראל את כל העבדה הזאת כן עשו׃ 44 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ 45 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ 46 ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ 47 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת המחשבת׃

Leviticus 12

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ 3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ 5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום תשב על דמי טהרה׃ 6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃ 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה ונטהרה מזוב דמיה זאת התורה לילדת לזכר או לנקבה׃ 8 ואם לא תמצא ידה די שה והיה את האחד לעלה ואת השני לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃

Leviticus 13

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ 4 ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃ 5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃ 6 וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ 7 ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן׃ 8 וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא׃ 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן׃ 10 וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃ 11 צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא׃ 12 ואם פרח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃

ᚣᚨᚠᚱᚤ ᚳᚷ ᚳᛗᚦ ᚠᚪ ᚽᚪᛚᚩ ᚨᚽᚾᚴᚽᚽᚤᚪ ᛗᚠᚩᚷ ᛏᛖᛖᛈ ᚳᚷ ᚳᛗᚽ ᚽᚪᛚᚩ ᚠᚠᛚᚤ ᚠᚪ ᚠᛞᚷᛏ ᚠᚪ ᚠᚩᚹᚠ ᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ: 54 ᚻᚽᚨᚽᛈ ᚽᚪᛚᚽ ᚳᛗᚽ ᚳᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᚠᚠᛚᚤ ᚠᚪ ᚠᛞᚷᛏ ᚠᚪ ᚠᚠᚳ ᚪᚳᛏ ᚪᛚᚩ: 55 ᚣᚦᚠᛈ ᚽᚪᛚᚽ ᚳᛗᚽ ᛏᛖᛖᛈ ᛗᚠᚩᚷ ᛏᛖᛖᛈ ᚽᚪᛚᚩ ᚨᚽᚾᚴᚽᚽᚤᚪ ᚠᚩᚷ ᚳᛗᚽ ᚽᚪᛚᚩ ᚠᚠᛚᚤ ᚠᚪ ᚠᛞᚷᛏ ᚠᚪ ᚠᚠᚳ ᚪᚳᛏ ᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ: 53 ᚻᚽᚨᛈ ᛏᚦᚠᛈ ᚽᚪᛚᚽ ᚠᚠᛚᚤ ᚠᚪ ᚠᛞᚷᛏ ᚠᚪ ᚠᚩᚹᚠ ᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ: 52 ᚻᛗᚹᛇ ᚳᚷ ᚳᛗᚽ ᛏᛖᛖᛈ ᚽᚪᛚᚩ ᚠᚠᛚᚤ ᚠᚪ ᚠᛞᚷᛏ ᚠᚪ ᚠᚩᚹᚠ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ: 51 ᚻᚦᚠᛈ ᚠᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚽ ᚠᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᚨᚽᚾᚴᚽᚽᚤᚪ ᚠᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ: 50 ᚻᚦᚠᛈ ᚽᚪᛚᚽ ᚠᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᚨᚽᚾᚴᚽᚽᚤᚪ ᚠᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᛗᚠᚩᚷ ᛏᛖᛖᛈ: ᚠᚷᛏᛖ ᚽᚪᛚᚽ ᚳᛗᚽ ᚳᚷ ᚽᚪᛚᚩ ᚠᚠᛚᚤ ᚠᚪ ᚠᛞᚷᛏ ᚠᚪ ᚠᚩᚹᚠ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ ᚽᚪᛚᚩ

אשר בו קרי שכבת זרע לו טמא הוא׃ 33 והאשה אשר תדוה בדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃

Leviticus 14

1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ 2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן׃ 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע׃ 4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ 5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ 6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזוב ואת הצפר החיה יטבל אתם ואת הצפר החיה בדם הצפור השחטה על המים החיים׃ 7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה׃ 8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃ 9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר׃ 10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃ 11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל מועד׃ 12 ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה׃ 13 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׃ 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ 15 ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית׃ 16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה׃ 17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם׃ 18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃ 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה׃ 20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה על המזבח והקטיר הכהן כפר עליו וטהר׃ 21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן׃ 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה׃ 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃ 24 ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃

26 And the priest shall make an atonement for him before the LORD, and he shall be cleansed from his issue.

27 And when a woman has a discharge of her blood many days not in the time of her impurity, or if she has a discharge beyond the time of her impurity, all the days of the discharge of her impurity she shall be unclean, as in the days of her impurity.

28 And when she is cleansed from her discharge, she shall count for herself seven days, and after that she shall be clean.

29 And on the eighth day she shall take for herself two turtledoves or two young pigeons, and bring them to the priest, to the door of the tent of meeting.

30 And the priest shall offer one for a sin offering and the other for a burnt offering. And the priest shall make an atonement for her before the LORD for the discharge of her impurity.

31 Thus you shall separate the people of Israel from their impurity, lest they die in their impurity when they defile my tabernacle that is in the midst of them.

32 This is the law for him who has a discharge, and for him from whom semen goes out, and is unclean thereby;

33 and for her who is sick with her impurity, and for anyone who has a discharge, man or woman, and for a man who lies with a woman who is unclean.

Leviticus 15

1 And the LORD spoke to Moses and to Aaron, saying:

2 Speak to the people of Israel and say to them: When any man has a discharge from his body, his discharge is unclean.

3 And this shall be his uncleanness in his discharge: whether his body runs with his discharge or is stopped up, it is his uncleanness.

4 Every bed on which he who has the discharge lies shall be unclean, and every thing on which he sits shall be unclean.

5 And anyone who touches his bed shall wash his clothes and bathe himself in water, and be unclean until the evening.

6 And he who sits on anything on which he who has the discharge sat shall wash his clothes and bathe himself in water, and be unclean until the evening.

Leviticus 16

1 And the LORD spake unto Moses after the death of the two sons of Aaron, when they offered before the LORD, and died;
2 And the LORD said unto Moses, Speak unto Aaron thy brother, that he come not at all times into the holy place within the vail before the mercy seat, which is upon the ark; that he die not: for I will appear in the cloud upon the mercy seat.
3 Thus shall Aaron come into the holy place: with a young bullock for a sin offering, and a ram for a burnt offering.
4 He shall put the holy linen coat upon his flesh, and shall have the linen breeches upon his flesh, and shall be girded with a linen girdle, and with the linen mitre shall he be attired: these are holy garments; therefore shall he wash his flesh in water, and so put them on.
5 And he shall take of the congregation of the children of Israel two kids of the goats for a sin offering, and one ram for a burnt offering.
6 And Aaron shall offer his bullock of the sin offering, which is for himself, and make an atonement for himself, and for his house.
7 And he shall take the two goats, and present them before the LORD at the door of the tabernacle of the congregation.
8 And Aaron shall cast lots upon the two goats; one lot for the LORD, and the other lot for the scapegoat.
9 And Aaron shall bring the goat upon which the LORD's lot fell, and offer him for a sin offering.
10 But the goat, on which the lot fell to be the scapegoat, shall be presented alive before the LORD, to make an atonement with him, and to let him go for a scapegoat into the wilderness.
11 And Aaron shall bring the bullock of the sin offering, which is for himself, and shall make an atonement for himself, and for his house, and shall kill the bullock of the sin offering which is for himself:
12 And he shall take a censer full of burning coals of fire from off the altar before the LORD, and his hands full of sweet incense beaten small, and bring it within the vail:
13 And he shall put the incense upon the fire before the LORD, that the cloud of the incense may cover the mercy seat that is upon the testimony, that he die not:
14 And he shall take of the blood of the bullock, and sprinkle it with his finger upon the mercy seat eastward; and before the mercy seat shall he sprinkle of the blood with his finger seven times.
15 Then shall he kill the goat of the sin offering, that is for the people, and bring his blood within the vail, and do with that blood as he did with the blood of the bullock, and sprinkle it upon the mercy seat, and before the mercy seat:
16 And he shall make an atonement for the holy place, because of the uncleanness of the children of Israel, and because of their transgressions in all their sins: and so shall he do for the tabernacle of the congregation, that remaineth among them in the midst of their uncleanness.
17 And there shall be no man in the tabernacle of the congregation when he goeth in to make an atonement in the holy place, until he come out, and have made an atonement for himself, and for his household, and for all the congregation of Israel.
18 And he shall go out unto the altar that is before the LORD, and make an atonement for it; and shall take of the blood of the bullock, and of the blood of the goat, and put it upon the horns of the altar round about.
19 And he shall sprinkle of the blood upon it with his finger seven times, and cleanse it, and hallow it from the uncleanness of the children of Israel.
20 And when he hath made an end of reconciling the holy place, and the tabernacle of the congregation, and the altar, he shall bring the live goat:
21 And Aaron shall lay both his hands upon the head of the live goat, and confess over him all the iniquities of the children of Israel, and all their transgressions in all their sins, putting them upon the head of the goat, and shall send him away by the hand of a fit man into the wilderness:
22 And the goat shall bear upon him all their iniquities unto a land not inhabited: and he shall let go the goat in the wilderness.
23 And Aaron shall come into the tabernacle of the congregation, and shall put off the linen garments, which he put on when he went into the holy place, and shall leave them there:
24 And he shall wash his flesh with water in the holy place, and put on his garments, and come forth, and offer his burnt offering, and the burnt offering of the people, and make an atonement for himself, and for the people.
25 And the fat of the sin offering shall he burn upon the altar.
26 And he that let go the goat for the scapegoat shall wash his clothes, and bathe his flesh in water, and afterward come into the camp.
27 And the bullock for the sin offering, and the goat for the sin offering, whose blood was brought in to make atonement in the holy place, shall one carry forth without the camp; and they shall burn in the fire their skins, and their flesh, and their dung.
28 And he that burneth them shall wash his clothes, and bathe his flesh in water, and afterward he shall come into the camp.
29 And this shall be a statute for ever unto you: that in the seventh month, on the tenth day of the month, ye shall afflict your souls, and do no work at all, whether it be one of your own country, or a stranger that sojourneth among you:
30 For on that day shall the priest make an atonement for you, to cleanse you, that ye may be clean from all your sins before the LORD.
31 It is a sabbath of rest unto you, and ye shall afflict your souls, by a statute for ever.
32 And the priest, whom he shall anoint, and whom he shall consecrate to minister in the priest's office in his father's stead, shall make the atonement, and shall put on the linen clothes, even the holy garments:
33 And he shall make an atonement for the holy sanctuary, and he shall make an atonement for the tabernacle of the congregation, and for the altar, and he shall make an atonement for the priests, and for all the people of the congregation.

Leviticus 17

1 And the LORD spoke to Moses, saying: 2 Speak to Aaron and to his sons and to all the children of Israel and say to them: This is the thing which the LORD has commanded, saying: 3 Any man of the house of Israel who kills an ox or a lamb or a goat in the camp, or who kills it outside the camp, 4 and does not bring it to the door of the tent of meeting to offer it as an offering to the LORD before the tabernacle of the LORD, bloodguilt shall be reckoned to that man; he has shed blood, and that man shall be cut off from among his people. 5 To the end that the children of Israel may bring their sacrifices, which they sacrifice in the open field, that they may bring them to the LORD, to the door of the tent of meeting, to the priest, and sacrifice them as sacrifices of peace offerings to the LORD. 6 And the priest shall sprinkle the blood upon the altar of the LORD at the door of the tent of meeting, and burn the fat for a pleasing aroma to the LORD. 7 And they shall no more sacrifice their sacrifices to demons, after whom they have gone astray. This shall be a statute forever to them throughout their generations. 8 And you shall say to them: Any man of the house of Israel, or of the strangers who sojourn among them, who offers a burnt offering or sacrifice, 9 and does not bring it to the door of the tent of meeting, to sacrifice it to the LORD, that man shall be cut off from among his people. 10 And any man of the house of Israel, or of the strangers who sojourn among them, who eats any blood, I will set My face against that person who eats blood, and will cut him off from among his people. 11 For the life of the flesh is in the blood, and I have given it to you upon the altar to make atonement for your souls; for it is the blood that makes atonement for the soul. 12 Therefore I said to the children of Israel: No person among you shall eat blood, nor shall any stranger who sojourns among you eat blood. 13 And any man of the children of Israel, or of the strangers who sojourn among them, who hunts and catches any animal or bird that may be eaten, he shall pour out its blood and cover it with dust. 14 For it is the life of all flesh; its blood is in its life. Therefore I said to the children of Israel: You shall not eat the blood of any flesh, for the life of all flesh is its blood; whoever eats it shall be cut off. 15 And any person who eats what died of itself or was torn by beasts, whether he is native or a stranger, he shall wash his clothes and bathe himself in water, and be unclean until the evening; then he shall be clean. 16 But if he does not wash them or bathe his body, he shall bear his iniquity.

Leviticus 18

1 And the LORD spoke to Moses, saying: 2 Speak to the children of Israel and say to them: I am the LORD your God. 3 According to the practices of the land of Egypt where you lived you shall not do, and according to the practices of the land of Canaan to which I am bringing you you shall not do, and you shall not follow their traditions. 4 My ordinances you shall do, and my statutes you shall keep, to follow them: I am the LORD your God. 5 You shall keep my statutes and my ordinances, which a person shall do and live by them: I am the LORD. 6 No person shall approach any relative of his flesh to uncover nakedness: I am the LORD. 7 The nakedness of your father and the nakedness of your mother you shall not uncover; she is your mother, you shall not uncover her nakedness. 8 The nakedness of your father's wife you shall not uncover; it is your father's nakedness. 9 The nakedness of your sister, daughter of your father or daughter of your mother, born at home or born outside, their nakedness you shall not uncover. 10 The nakedness of your son's daughter or your daughter's daughter, their nakedness you shall not uncover; for theirs is your own nakedness. 11 The nakedness of your father's wife's daughter, born to your father, she is your sister, you shall not uncover her nakedness. 12 The nakedness of your father's sister you shall not uncover; she is your father's flesh. 13 The nakedness of your mother's sister you shall not uncover; for she is your mother's flesh. 14 The nakedness of your father's brother you shall not uncover; you shall not approach his wife; she is your aunt. 15 The nakedness of your daughter-in-law you shall not uncover; she is your son's wife, you shall not uncover her nakedness. 16 The nakedness of your brother's wife you shall not uncover; it is your brother's nakedness. 17 The nakedness of a woman and her daughter you shall not uncover; you shall not take her son's daughter or her daughter's daughter to uncover her nakedness; they are her flesh; it is depravity. 18 And you shall not take a woman to her sister to be a rival, to uncover her nakedness while the other is still alive. 19 And you shall not approach a woman during the impurity of her menstruation to uncover her nakedness. 20 And you shall not give your intercourse to your neighbor's wife to be defiled with her. 21 And you shall not give any of your children to pass through for Molech, and you shall not profane the name of your God. I am the LORD. 22 And you shall not lie with a male as one lies with a woman; it is an abomination. 23 And you shall not give your intercourse to any animal to be defiled with it, and a woman shall not stand before an animal to mate with it; it is a perversion.

ⵢⵓⵙⵙⵓⵖ ⵙⵉⵔⴰ ⵔⵉⵖ ⵏⵜ ⵙⵉⵔⴰ ⵔⵉⵖ ⵅⵓⵎⵏ ⵔⵔ 24 ⵜⵔⵉⵜ ⵔⵉⵖ ⵅⴼⵓⵜ ⵜⵙⵎⵉⵜ ⵖ ⵜⵍⵍⴰ ⵅⵓⵙⵙⵓⵖ
ⵜⵓⵎⵔⵉⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵙⵎⵓⵔⵜ ⵔⵔ 25 ⵜⵔⵉⵜ ⵅⵓⵎⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ
ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵅⵓⵎⵏ ⵔⵔ 26 ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ
ⵔⵔ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵜⵎⵓⵔⵜ

37 ואמרת אל־בני ישראל איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
38 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה כגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
39 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 40 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
41 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 42 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
43 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 44 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
45 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
46 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
47 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
48 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 49 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
50 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 51 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
52 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 53 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
54 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
55 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
56 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
57 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 58 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
59 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 60 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
61 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 62 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
63 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
64 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
65 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
66 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 67 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
68 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 69 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
70 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 71 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
72 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
73 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
74 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
75 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 76 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
77 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 78 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
79 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 80 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
81 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
82 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
83 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
84 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 85 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
86 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 87 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
88 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 89 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
90 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
91 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
92 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
93 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 94 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
95 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 96 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
97 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 98 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
99 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
100 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
101 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
102 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 103 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
104 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 105 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
106 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 107 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
108 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
109 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
110 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
111 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 112 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
113 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 114 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
115 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 116 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
117 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
118 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
119 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
120 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 121 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
122 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 123 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
124 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 125 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
126 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
127 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
128 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
129 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 130 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
131 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 132 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
133 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 134 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
135 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
136 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
137 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
138 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 139 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
140 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 141 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
142 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 143 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
144 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
145 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
146 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
147 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 148 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
149 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 150 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
151 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 152 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
153 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
154 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
155 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
156 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 157 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
158 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 159 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
160 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 161 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
162 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
163 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
164 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
165 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 166 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
167 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 168 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
169 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 170 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
171 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
172 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
173 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
174 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 175 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
176 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 177 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
178 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 179 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
180 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
181 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
182 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
183 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 184 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
185 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 186 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
187 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 188 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
189 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
190 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
191 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
192 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 193 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
194 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 195 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
196 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 197 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
198 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
199 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
200 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
201 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 202 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
203 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 204 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
205 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 206 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
207 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
208 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
209 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
210 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 211 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
212 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 213 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
214 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 215 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
216 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
217 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
218 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
219 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 220 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
221 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 222 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
223 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 224 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
225 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
226 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
227 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
228 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 229 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
230 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 231 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
232 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 233 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
234 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
235 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
236 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
237 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 238 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
239 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 240 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
241 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 242 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
243 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
244 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
245 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
246 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 247 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
248 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 249 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
250 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 251 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
252 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
253 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
254 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
255 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 256 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
257 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 258 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
259 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 260 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
261 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
262 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
263 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
264 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 265 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
266 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 267 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
268 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 269 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
270 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
271 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
272 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
273 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 274 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
275 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 276 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
277 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 278 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
279 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
280 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
281 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
282 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 283 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
284 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 285 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
286 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 287 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
288 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
289 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
290 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
291 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 292 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
293 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 294 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
295 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 296 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
297 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
298 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
299 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
300 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 301 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
302 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 303 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
304 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 305 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
306 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
307 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
308 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
309 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 310 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
311 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 312 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
313 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 314 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
315 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
316 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
317 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
318 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 319 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
320 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 321 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
322 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 323 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
324 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
325 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
326 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
327 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 328 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
329 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 330 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
331 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 332 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
333 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
334 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
335 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
336 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 337 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
338 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 339 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
340 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 341 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
342 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
343 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
344 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
345 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 346 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
347 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 348 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
349 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 350 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
351 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
352 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
353 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
354 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 355 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
356 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 357 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
358 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 359 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
360 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
361 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
362 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
363 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 364 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
365 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 366 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
367 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 368 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
369 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
370 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
371 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
372 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 373 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
374 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 375 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
376 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 377 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
378 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
379 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
380 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
381 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 382 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
383 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 384 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
385 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 386 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
387 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כל־העדה את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כל־העדה׃
388 ואל־בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו׃
389 ונקב שם־יהוה מות יומת רגום ירגמו־בו כל־העדה הגר כאזרח בנקבו־שם יומת׃
390 ואיש כי יכה כל־נפש אדם מות יומת׃ 391 ומכה בהמה ישלמנה נפש תחת נפש׃
392 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו׃ 393 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו׃
394 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת׃ 395 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם׃
396 וידבר משה אל־בני ישראל ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו

Leviticus 21

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃
2 כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃
3 וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃
4 לֹא־יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֹלָּה בְּמֹרָשׁ׃
5 לֹא־יִקְרְחוּ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃
6 קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃
7 אִשָּׁה זְנוּנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃
8 וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדוֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
9 וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תָחֵל לזנות אֶת־אָבִיהָ הִוא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃
10 וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃
11 וְאֶל־כָּל־נְפָשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃
12 וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֶת־מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃
13 וְהוּא אִשָּׁה בִּבְתוּלֶיהָ יִקָּח־לוֹ׃
14 אַלְמָנָה וְגָרוּשָׁה וְחַלָּלָה זוֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם־בְּתוּלֹת מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃
15 וְלֹא יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃
16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
17 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזַּרְעֲךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו׃
18 כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ אוֹ חָרֻם אוֹ שָׂרוּעַ׃
19 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־בּוֹ שֶׁבֶר רָגֶל אוֹ שֶׁבֶר יָד׃
20 אוֹ גִבֵּן אוֹ דַק אוֹ תְבַלֻּל בְּעֵינוֹ אוֹ גָרָב אוֹ יַלֶּפֶת אוֹ מְרוֹחַ אָשְׁךְ׃
21 כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם מִזֶּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אִשֵּׁי יְהוָה מוּם בּוֹ לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ׃
22 לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן־הַקֳּדָשִׁים יֹאכֵל׃
23 אַךְ אֶל־הַפָּרֹכֶת לֹא יָבֹא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי מוּם בּוֹ וְלֹא יְחַלֵּל אֶת־מִקְדָּשַׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
24 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

Leviticus 22

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְיִנָּזְרוּ מִקָּדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר־הֵם מַקְדִּישִׁם לִי אֲנִי יְהוָה׃
3 אֱמֹר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִקְרַב מִכָּל־זַרְעֲכֶם אֶל־הַקָּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטֻמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִלְּפָנַי אֲנִי יְהוָה׃
4 אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהָר וְנֹגֵעַ בְּכָל־טְמֵא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע׃
5 אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל־שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בָאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ לְכֹל טֻמְאָתוֹ׃
6 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע־בּוֹ וְטָמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא־יֹאכַל מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם־רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם׃
7 וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחַר יֹאכַל מִן־הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא׃
8 נְבֵלָה וּטְרֵפָה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה־בָהּ אֲנִי יְהוָה׃
9 וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא יִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא וָמֵתוּ בוֹ כִּי יְחַלְלוּהוּ אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
10 וְכָל־זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשָׁב כֹּהֵן וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ׃
11 וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֵה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וְיִלְיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ׃
12 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִוא בִּתְרוּמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל׃
13 וּבַת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל־בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל־זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃
14 וְאִישׁ כִּי יֹאכַל קֹדֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת־הַקֹּדֶשׁ׃
15 וְלֹא יְחַלְּלוּ אֶת־קָדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרִימוּ לַיהוָה׃
16 וְהִשָּׂאוּ אֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה בְּאָכְלָם אֶת־קָדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם׃
17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
18 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכֹל נִדְרֵיהֶם וּלְכָל־נִדְבָתָם אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה׃
19 לְרְצֹנְכֶם תָּמִים זָכָר בַּבָּקָר בַּכְּשָׂבִים וּבָעִזִּים׃
20 כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוּם לֹא תַקְרִיבוּ כִּי לֹא לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם׃
21 וְאִישׁ כִּי־יַקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפַלֵּא נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה בַּבָּקָר וָצֹאן תָּמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל־מוּם לֹא יִהְיֶה־בּוֹ׃

Leviticus 23

1 And the LORD spake unto Moses, saying, 2 Speak unto the children of Israel, and say unto them, Concerning the feasts of the LORD, which ye shall proclaim to be holy convocations, even these are my feasts. 3 Six days shall work be done: but the seventh day is the sabbath of rest, an holy convocation; ye shall do no work therein: it is the sabbath of the LORD in all your dwellings. 4 These are the feasts of the LORD, even holy convocations, which ye shall proclaim in their seasons. 5 In the fourteenth day of the first month at even is the LORD's passover. 6 And on the fifteenth day of the same month is the feast of unleavened bread unto the LORD: seven days ye must eat unleavened bread. 7 In the first day ye shall have an holy convocation: ye shall do no servile work therein. 8 But ye shall offer an offering made by fire unto the LORD seven days: in the seventh day is an holy convocation, and no servile work therein. 9 And the LORD spake unto Moses, saying, 10 Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye be come into the land which I give unto you, and shall reap the harvest thereof, then ye shall bring a sheaf of the firstfruits of your harvest unto the priest: 11 And he shall wave the sheaf before the LORD, to be accepted for you: on the morrow after the sabbath the priest shall wave it. 12 And ye shall offer that day when ye wave the sheaf an he lamb without blemish of the first year for a burnt offering unto the LORD. 13 And the meat offering thereof shall be two tenth deals of fine flour mingled with oil, an offering made by fire unto the LORD for a sweet savour: and the drink offering thereof shall be of wine, the fourth part of a hin. 14 And ye shall eat neither bread, nor parched corn, nor green ears, until this same day, until ye have brought an offering unto your God: it shall be a statute for ever throughout your generations in all your dwellings. 15 And ye shall count unto you from the morrow after the sabbath, from the day that ye brought the sheaf of the wave offering; seven sabbaths shall be complete: 16 Even unto the morrow after the seventh sabbath shall ye number fifty days; and ye shall offer a new meat offering unto the LORD. 17 Ye shall bring out of your habitations two wave loaves of two tenth deals: they shall be of fine flour; they shall be baken with leaven; they are the firstfruits unto the LORD. 18 And ye shall offer with the bread seven lambs without blemish of the first year, and one young bullock, and two rams: they shall be for a burnt offering unto the LORD, with their meat offering, and their drink offerings, even an offering made by fire, of sweet savour unto the LORD. 19 Then ye shall sacrifice one kid of the goats for a sin offering, and two lambs of the first year for a sacrifice of peace offerings. 20 And the priest shall wave them with the bread of the firstfruits for a wave offering before the LORD, with the two lambs: they shall be holy to the LORD for the priest. 21 And ye shall proclaim on the same day, that it may be an holy convocation unto you: ye shall do no servile work therein: it shall be a statute for ever in all your dwellings throughout your generations. 22 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not make clean riddance of the corners of thy field when thou reapest, neither shalt thou gather any gleaning of thy harvest: thou shalt leave them unto the poor, and to the stranger: I am the LORD your God. 23 And the LORD spake unto Moses, saying, 24 Speak unto the children of Israel, saying, In the seventh month, in the first day of the month, shall ye have a sabbath, a memorial of blowing of trumpets, an holy convocation. 25 Ye shall do no servile work therein: but ye shall offer an offering made by fire unto the LORD. 26 And the LORD spake unto Moses, saying, 27 Also on the tenth day of this seventh month there shall be a day of atonement: it shall be an holy convocation unto you; and ye shall afflict your souls, and offer an offering made by fire unto the LORD. 28 And ye shall do no work in that same day: for it is a day of atonement, to make an atonement for you before the LORD your God. 29 For whatsoever soul it be that shall not be afflicted in that same day, he shall be cut off from among his people. 30 And whatsoever soul it be that doeth any work in that same day, the same soul will I destroy from among his people. 31 Ye shall do no manner of work: it shall be a statute for ever throughout your generations in all your dwellings. 32 It shall be unto you a sabbath of rest, and ye shall afflict your souls: in the ninth day of the month at even, from even unto even, shall ye celebrate your sabbath. 33 And the LORD spake unto Moses, saying,

אֹתָם׃ 17 וְאִישׁ אִישׁ כִּי־יַכֶּה כָּל־נֶפֶשׁ אָדָם וּמֹת יוּמָת׃ 18 וְהַמַּכֶּה נֶפֶשׁ בְּהֵמָה
יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ 19 וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לּוֹ׃
20 שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃
21 וְהַמַּכֶּה בְהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה וְהַמַּכֶּה אָדָם יוּמָת׃ 22 מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח
יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ 23 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְקַלֵּל
אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃

Leviticus 24

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית

Leviticus 25

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה: 3 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר: 5 אֶת סְפִיחַ קְצִירֲךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: 6 וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וְלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ: 7 וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל: 8 וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: 9 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם: 10 וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: 11 יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תְקִצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ: 12 כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: 13 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ: 14 וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו: 15 בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכָּר־לָךְ: 16 לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מֹכֵר לָךְ: 17 וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 18 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח: 19 וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ: 20 וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ: 21 וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים: 22 וּזְרַעְתֶּם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִית וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִת עַד־בּוֹא תְּבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן: 23 וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי: 24 וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ: 25 כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹּאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת־מִמְכַּר אָחִיו: 26 וְאִישׁ כִּי לֹא־יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂגَתْ יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ: 27 וְחִשַּׁב אֶת־שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: 28 וְאִם־לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ: 29 וְאִישׁ כִּי־יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִיר וְהָיְתָה גְאֻלָּתוֹ עַד תֹּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ: 30 וְאִם־לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לַצְמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל: 31 וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל־שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גָּאוֹל יִהְיֶה־לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא: 32 אַךְ עָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם יִהְיֶה לַלְוִיִּם: 33 וַאֲשֶׁר יִגְאַל מִן־הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר־בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 34 וּמִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי־אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם:

ⵡⵛⵡⵛ ⵉⵔⵅⵢⵅⵉⵅ ⵣⵅ ⵅⵡⵙⵙ ⵉⵙⵡⵎⵉⵅ ⵉⵙⵎⵉⵅ ⵙⵙⵢⵛ ⵛⵍⵅⵉⵅ ⵉⵙⵎⵉⵅ ⵙⵅ ⵅⵡⵙⵙ ⵉⵙⵎⵉⵅ ⵣ

ᔑᕮᖻᕉᒣ ᖻᕉᓂ ᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᓗ ᖘᑌ ᒪᓄᓀᐤ ᕮᐅᖽ ᕮᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᑌ ᐅᓂᓄᐧ ᕉᐤ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕉᓂ:
ᓀᐢᖽᐤ ᖘᑎᒣ ᖘᑌ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕮ ᓄᐢᖽ ᒪᒪᓂ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕮ ᓄᐢᖽ ᒪᒪᓂ ᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᓗ ᖘᑌ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕉᓂ:
ᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᑌ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕉᓂ ᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᓗ ᖘᑌ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕉᓂ ᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᓗ ᖘᑌ ᐅᓂᓄᐧ ᖻᕉᓂ:
ᖻᕮᓄᒣᒪᒪᓂ ᖘᓗ

42 וְגַם אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃
43 וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרְצֶה אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשָּׁמְמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם עֵקֶב
בְּגַם עֵקֶב בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי גָּעָלָה נַפְשָׁם׃ 44 וְגַם־זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא
מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 45 וְזָכַרְתִּי לָהֶם
בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
יְהוָה׃ 46 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה׃

Leviticus 27

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יַפְלִא
נֶדֶר בְּעֶרְכְּךָ נְפָשֹׁת לַיהוָה׃ 3 וְהָיָה עֶרְכְּךָ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה
וְהָיָה עֶרְכְּךָ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ 4 וְאִם־נְקֵבָה הִוא וְהָיָה עֶרְכֶּךָ שְׁלֹשִׁים
שָׁקֶל׃ 5 וְאִם מִבֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים וְעַד עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכְּךָ לַזָּכָר עֶשְׂרִים שָׁקֶל וְלַנְּקֵבָה
עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ 6 וְאִם מִחֹדֶשׁ וְעַד בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכְּךָ לַזָּכָר חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים
וְלַנְּקֵבָה שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כָּסֶף׃ 7 וְאִם מִבֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה וָמָעְלָה אִם־זָכָר הִוא וְהָיָה עֶרְכְּךָ
חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁקֶל וְלַנְּקֵבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים׃ 8 וְאִם מָךְ הוּא מֵעֶרְכֶּךָ וְהֶעֱמִיד אֹתוֹ לִפְנֵי
הַכֹּהֵן וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יַד הַנֹּדֵר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן׃ 9 וְאִם־בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה כָּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה קֹדֶשׁ׃ 10 לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ
וְלֹא יָמִיר טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב וְאִם־הָמֵר יָמִיר בְּהֵמָה בִּבְהֵמָה וְהָיָה הוּא וְתָמוּרָתוֹ יִהְיֶה
קֹדֶשׁ׃ 11 וְאִם כָּל־בְּהֵמָה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יַקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָּן לַיהוָה וְהֶעֱמִיד אֶת־הַבְּהֵמָה
לִפְנֵי הַכֹּהֵן׃ 12 וְהֶעֱרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר תָּעֲרִיךְ אַתָּה הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה׃
13 וְאִם־גָּאֹל יִגְאָלֶנָּה וְיָסַף חֲמִשִׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ׃ 14 וְאִישׁ כִּי יַקְדִּישׁ אֶת־בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ לַיהוָה
וְהֶעֱרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ הַכֹּהֵן אֹתוֹ כֵּן יָקוּם׃ 15 וְאִם־הַמַּקְדִּישׁ
יִגְאַל אֶת־בֵּיתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף עֶרְכְּךָ עָלָיו וְהָיָה לוֹ׃ 16 וְאִישׁ כִּי יַקְדִּישׁ לַיהוָה מִשְּׂדֵה
אֲחֻזָּתוֹ וְהָיָה עֶרְכְּךָ לְפִי זַרְעוֹ זֶרַע חֹמֶר שְׂעֹרִים בַּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כָּסֶף׃ 17 אִם־מִשְּׂדֵה
יוֹבֵל יַקְדִּישׁ כְּעֶרְכְּךָ יָקוּם׃ 18 וְאִם אַחַר הַיֹּבֵל יַקְדִּישׁ וְחִשַּׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי
הַשָּׁנִים הַנּוֹתָרֹת עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכֶּךָ׃ 19 וְאִם־גָּאֹל יִגְאַל הַמַּקְדִּישׁ אֶת־הַשָּׂדֶה
אֹתוֹ וְיָסַף חֲמִשִׁית כֶּסֶף עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ׃ 20 וְאִם לֹא יִגְאַל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־מָכַר אֶת־
הַשָּׂדֶה לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִגָּאֵל עוֹד׃ 21 וְהָיָה הַשָּׂדֶה בְּצֵאתוֹ בַּיֹּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּשְׂדֵה הַחֵרֶם
לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ׃ 22 וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ הוּא קָדָשׁ לַיהוָה׃
23 וְחִשַּׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת־מִכְסַת הָעֶרְכְּךָ עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכְּךָ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ
לַיהוָה׃ 24 בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ מֵאֵת אֲשֶׁר־לוֹ אֲחֻזַּת הָאָרֶץ׃ 25 וְכָל־
עֶרְכְּךָ יִהְיֶה בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקֶל׃ 26 אַךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבָּכֵר לַיהוָה
בִּבְהֵמָה לֹא־יַקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה לַיהוָה הוּא׃ 27 וְאִם בְּטָמֵא הוּא וּפָדָה כְּעֶרְכֶּךָ
וְחָמִשִׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו וְאִם־לֹא יִגָּאֵל וְנִמְכַּר כְּעֶרְכֶּךָ׃

ⵙⵜⵔⵓⵎⵏⵓⵎⵃⵉⵔⵉ

Numbers 1

1 ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵔⵜ ⵏ

Numbers 2

1 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying: 2 Every man of the children of Israel shall pitch by his own standard, with the ensigns of their father's house: far off about the tent of meeting shall they pitch. 3 And on the east side toward the sunrise shall they of the standard of the camp of Judah pitch according to their hosts; and the prince of the children of Judah shall be Nahshon the son of Amminadab. 4 And his host, and those that were numbered thereof, were threescore and fourteen thousand and six hundred. 5 And those that do pitch next unto him shall be the tribe of Issachar; and the prince of the children of Issachar shall be Nethanel the son of Zuar. 6 And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and four thousand and four hundred. 7 Then the tribe of Zebulun; and the prince of the children of Zebulun shall be Eliab the son of Helon. 8 And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and seven thousand and four hundred. 9 All that were numbered of the camp of Judah, according to their hosts, were a hundred thousand and fourscore thousand and six thousand and four hundred. They shall set forward first. 10 On the south side shall be the standard of the camp of Reuben according to their hosts; and the prince of the children of Reuben shall be Elizur the son of Shedeur. 11 And his host, and those that were numbered thereof, were forty and six thousand and five hundred. 12 And those that do pitch next unto him shall be the tribe of Simeon; and the prince of the children of Simeon shall be Shelumiel the son of Zurishaddai. 13 And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and nine thousand and three hundred. 14 Then the tribe of Gad; and the prince of the children of Gad shall be Eliasaph the son of Reuel. 15 And his host, and those that were numbered thereof, were forty and five thousand and six hundred and fifty. 16 All that were numbered of the camp of Reuben, according to their hosts, were a hundred thousand and fifty and one thousand and four hundred and fifty. They shall set forward second. 17 Then the tent of meeting shall set forward, with the camp of the Levites in the midst of the camps; as they encamp, so shall they set forward, every man in his place by their standards. 18 On the west side shall be the standard of the camp of Ephraim according to their hosts; and the prince of the children of Ephraim shall be Elishama the son of Ammihud. 19 And his host, and those that were numbered thereof, were forty thousand and five hundred. 20 And by him shall be the tribe of Manasseh; and the prince of the children of Manasseh shall be Gamaliel the son of Pedahzur. 21 And his host, and those that were numbered thereof, were thirty and two thousand and two hundred. 22 Then the tribe of Benjamin; and the prince of the children of Benjamin shall be Abidan the son of Gideoni. 23 And his host, and those that were numbered thereof, were thirty and five thousand and four hundred. 24 All that were numbered of the camp of Ephraim, according to their hosts, were a hundred thousand and eight thousand and one hundred. They shall set forward third. 25 On the north side shall be the standard of the camp of Dan according to their hosts; and the prince of the children of Dan shall be Ahiezer the son of Ammishaddai. 26 And his host, and those that were numbered thereof, were threescore and two thousand and seven hundred. 27 And those that do pitch next unto him shall be the tribe of Asher; and the prince of the children of Asher shall be Pagiel the son of Ochran. 28 And his host, and those that were numbered thereof, were forty and one thousand and five hundred. 29 Then the tribe of Naphtali; and the prince of the children of Naphtali shall be Ahira the son of Enan. 30 And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and three thousand and four hundred. 31 All that were numbered of the camp of Dan were a hundred thousand and fifty and seven thousand and six hundred. They shall set forward hindmost by their standards. 32 These are those that were numbered of the children of Israel by the house of their fathers: all that were numbered of the camps according to their hosts were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty. 33 But the Levites were not numbered among the children of Israel; as the LORD commanded Moses. 34 And the children of Israel did according to all that the LORD commanded Moses: so they encamped by their standards, and so they set forward, every man according to their families, according to the house of their fathers.

Numbers 3

1 אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני־אהרן הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני־אהרן הכהנים המשחים אשר מלא את־ידם לכהן: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על־פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 6 הקרב את־מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמרו את־משמרתו ואת משמרת כל־העדה לפני אהל מועד לעבד את־עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל־כלי אהל מועד ואת משמרת בני־ישראל לעבד את־עבדת המשכן: 9 ונתתה את־הלוים לאהרן ולבניו נתנים הם נתנים הם לו מאת בני־ישראל: 10 ואת־אהרן ואת־בניו תפקד ושמרו את־כהנתם והזר הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 12 ואני הנה לקחתי את־הלוים מתוך בני־ישראל תחת כל־בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלוים: 13 כי לי כל־בכור ביום הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי אלי כל־בכור בישראל מאדם ועד־בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל־משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את־בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל־זכר מבן־חדש ומעלה תפקדם: 16 ויפקד משה אתם על־פי יהוה כאשר צוה: 17 ואלה היו בני־לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי: 18 ואלה שמות בני־גרשון לשפחתם לבני ושמעי: 19 ובני קהת לשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל בני־מררי מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 20 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני: 21 לעמרם משפחת החברני ומשפחת היצהרי אלה הם משפחת הקרחי ואלה משפחת המררי: 22 פקדיהם במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית־אב לגרשני אליסף בן־לאל: 25 ומשמרת בני־גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת־המסך לפתח החצר אשר על־המשכן ועל־המזבח סביב ומיתריו לכל־עבדתו: 27 ולקהת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה משפחת הקהתי: 28 במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני־קהת יחנו על־ירכת המשכן תימנה: 30 ונשיא בית־אב למשפחת הקהתי אליצפן בן־עזיאל: 31 ומשמרתם הארון והשלחן והמנרה והמזבחת ובלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך ועבדתו כל־עבדתו: 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן־אהרן הכהן פקד שמרי משמרת הקדש: 33 למחלי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל־זכר מבן־חדש ומעלה שבעת אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית־אב למשפחת מררי צוריאל בן־אבחיל על־ירכת המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת בני־מררי משמרת קרשי המשכן ובריחו ועמדיו ואדניו וכל־כליו ואת כל־עבדתו: 37 ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני־ישראל והזר הקרב יומת: 39 כל־פקודי הלוים אשר פקדו משה ואהרן על־פי יהוה למשפחתם כל־זכר מבן־חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל־משה פקד כל־בכור זכר לבני־ישראל מבן־חדש ומעלה ושא את־מספר שמתם: 41 ולקחת את־הלוים לי אני יהוה תחת כל־בכור מבני ישראל ואת־בהמת הלוים תחת כל־בכור בבהמת בני־ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את כל־בכור בבני ישראל: 43 ויהי כל־בכור זכר במספר שמות מבן־חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף: 44 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 45 קח את־הלוים תחת כל־בכור בבני ישראל ואת־בהמת הלוים והיו לי הלוים אני יהוה: 46 ולפדיים את־שלש ושבעים והמאתים העדפים על־הלוים מבכור בני־ישראל: 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדיים העדפים בהם: 49 ויקח משה את־כסף הפדיים מאת העדפים על־פדות הלוים: 50 מאת בכור בני־ישראל לקח את־הכסף חמשה ושבעים ומאת שקל בשקל הקדש: 51 ויתן משה את־כסף הפדיים לאהרן ולבניו על־פי יהוה כאשר צוה יהוה את־משה:

ⵔⵓ ⵙⵡⵏ ⵙⵏⵓⵏⵜ ⵅⵜⵜ ⵅⵜⵜⵏ ⵔⵓⵔ ⵙⵡⵏ ⵜⵡⵏ ⵅⵜⵜ ⵔⵓ

𐑗𐑥𐑓𐑣𐑦𐑒 𐑕𐑛𐑧𐑟 𐑞𐑦𐑒: 47 𐑚𐑤𐑪 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑥𐑦𐑧 𐑨𐑥𐑪𐑝𐑧 𐑩𐑟𐑝 𐑓𐑤 𐑣𐑙𐑥𐑧𐑤 𐑥𐑦𐑧 𐑖𐑦
𐑓𐑤𐑧 𐑘𐑥𐑧: 46 𐑖𐑦 𐑧𐑤𐑛𐑝𐑧𐑤 𐑔𐑥𐑚 𐑒𐑛𐑝 𐑘𐑥𐑧 𐑨𐑞𐑧𐑚𐑤 𐑨𐑙𐑥𐑯𐑔𐑧 𐑑𐑥𐑚𐑔𐑟 𐑞𐑟 𐑦𐑙𐑨𐑯𐑧𐑤
𐑨𐑥𐑞𐑟𐑯𐑘: 45 𐑔𐑟𐑧 𐑒𐑛𐑨𐑝𐑧 𐑘𐑥𐑓𐑣𐑟 𐑘𐑚𐑞𐑧 𐑔𐑥𐑚 𐑒𐑛𐑝 𐑘𐑥𐑧 𐑧𐑩𐑨𐑟 𐑖𐑦 𐑩
𐑖𐑦 𐑘𐑙𐑯𐑔𐑟 𐑞𐑦𐑒 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑒𐑛𐑝𐑧𐑤 𐑔𐑥𐑓𐑣𐑟 𐑥𐑜𐑟 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑒𐑛𐑝 𐑘𐑥𐑧 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦
𐑞𐑦𐑒 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑒𐑛𐑝𐑧𐑤 𐑔𐑥𐑓𐑣𐑟 𐑞𐑦𐑒 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑒𐑛𐑝 𐑘𐑥𐑧 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝
𐑖𐑦 𐑘𐑙𐑯𐑔𐑟 𐑞𐑦𐑒 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑒𐑛𐑝𐑧𐑤 𐑔𐑥𐑓𐑣𐑟 𐑞𐑦𐑒 𐑥𐑽𐑧𐑤 𐑒𐑛𐑝 𐑘𐑥𐑧 𐑩𐑟𐑝
𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦 𐑩𐑟𐑝 𐑖𐑦

ⲭⲏⲙⲱ ⲙⲓⲉⲗⲇⲫⲋ ⲩⲉⲓⲉⲗⲩ 48 :ⲇⲟⲟⲩ ⲥⲩ ⲉⲫⲣⲉⲋ ⲁⲣⲙ ⲭ ⲇⲟⲫⲟⲩ ⲉⲇ ⲟⲫⲇⲟ ⲭ ⲇⲟⲫⲟ ⲇ ⲟⲫⲟⲥ ⲫⲉⲫ
ⲑⲣⲋⲉⲙ ⲁⲏⲙⲙ ⲙⲣⲩⲭ ⲁⲙⲙⲓⲁⲉⲙ: 49 ⲟⲋ ⲥⲉ ⲉⲉⲁⲁⲉ ⲥⲁⲃ ⲣⲁⲭⲙ ⲫⲉⲩ ⲙⲉⲃ ⲣⲉⲙ ⲣⲉⲙ ⲙ
ⲟⲋ ⲟⲫⲑⲭⲁ ⲁⲟⲋ ⲙⲙⲣⲁ ⲁⲗⲥⲏⲑⲉⲗⲁ ⲣⲙⲃ ⲁⲩⲉ ⲉⲉⲁⲁⲉ ⲣⲭ ⲙⲉ:

Numbers 5

ⲟⲩⲏⲁ ⲥⲩ ⲁⲉⲃⲏⲉⲗⲙ ⲙⲁ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲏⲏⲙⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲁⲩⲁ ⲭ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ 2 :ⲁⲩⲁ ⲭ ⲣⲏⲙⲥ ⲉⲙⲉ ⲙ ⲥⲩ ⲁⲉⲁⲁⲉ ⲉⲉⲁⲁⲉ 1
ⲭⲏⲙⲱ ⲙⲓⲉⲗⲇⲫⲋ ⲩⲉⲓⲉⲗⲩ 3 :ⲙⲓⲁⲩ ⲟⲇ ⲁⲩⲓⲙ ⲭⲙⲉⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲥⲩ ⲩⲁⲏⲥⲙⲱ ⲁⲥⲣ
ⲩⲁⲏⲥⲙⲱ ⲁⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲙⲁⲩ ⲣⲙⲃ ⲫⲓⲉ ⲁⲥⲙⲁⲉ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 4 :ⲁⲉⲟⲙⲁ ⲁⲓ ⲫⲓⲉ
ⲁⲉⲇⲣⲩ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲉ ⲟⲙⲁ ⲁⲓ ⲟⲙⲁ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 5 :ⲁⲉⲇⲣⲩ
ⲁⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲉ ⲁⲓ ⲟⲙⲁ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 6 :ⲇⲫⲓ ⲭ ⲥⲩ ⲫⲓⲉ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲣⲁⲓ ⲧⲫⲙ ⲁⲉ ⲉⲟⲙⲁ ⲥⲁⲩ ⲭⲏⲙⲱ
ⲩⲙⲟ ⲣⲙⲃ ⲙ ⲭⲫⲟⲧⲙ ⲭ ⲏⲫⲟⲧⲙ ⲁⲧⲙⲙⲉ ⲉⲁⲙⲙ ⲉⲉⲁⲁⲉ ⲥⲩ ⲟⲙⲟⲥ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲁⲧⲙⲉ ⲧⲫⲙ 7 :ⲁⲉⲭⲁⲇⲉⲩ ⲭ ⲏⲫⲟⲧⲙ
ⲉⲁⲇⲫⲏⲉⲗ ⲥⲉⲣ ⲧⲫⲙⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲫⲟⲧⲙ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 8 :ⲁⲧⲙⲉ ⲧⲫⲙ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ
ⲁⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲫⲟⲧⲙ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 9 :ⲁⲁⲩ ⲭⲁⲏⲁⲙⲁⲉ ⲥⲁⲩ ⲫⲓⲉ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ
ⲉⲁⲇⲫⲏⲉⲗ ⲥⲉⲣ ⲧⲫⲙⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ
ⲁⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲫⲟⲧⲙ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 10 :ⲁⲧⲙⲉ ⲧⲫⲙ ⲥⲩ
ⲥⲁ ⲉⲉⲁⲁⲉ: ⲥⲁ ⲩⲁⲉⲁ ⲉⲁⲁⲉ ⲥⲁ ⲩⲁⲏⲁⲫⲋ ⲭ ⲫⲟⲧⲙ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲧⲫⲙ ⲥⲩ
ⲁⲉⲇⲣⲩ ⲉⲁⲁⲉ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 11 :ⲁⲉⲇⲣⲩ ⲉⲁⲁⲉ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ
ⲁⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲫⲟⲧⲙ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 12 :ⲇⲫⲓ ⲭ ⲥⲩ ⲫⲓⲉ ⲫⲓⲉ ⲉⲙⲏⲣⲁⲉⲗ
ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ ⲥⲁⲩ ⲁⲏⲙⲥⲉⲣⲁ ⲥⲩ ⲙⲁⲏⲁⲥⲙⲁⲉ ⲭ ⲧⲫⲙⲣⲁ 13 :ⲁⲙⲁⲫ ⲧⲫⲙ ⲭⲉ ⲙⲁⲫⲭ ⲓⲁⲫⲟⲉ ⲁⲙⲓⲟⲩⲉ ⲫⲁ ⲙⲟⲥ:
ⲁⲉ ⲭⲙⲫⲉ ⲧⲙⲭⲁ ⲁⲙⲟⲩⲉ ⲫⲁ ⲙⲟⲥ: 14 ⲁⲟⲫⲩ ⲟⲩⲉⲗ ⲁⲉⲉⲭⲁⲉ ⲁⲉⲉⲫ ⲫⲙⲭⲁ ⲉⲫ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲁⲭⲥⲙⲉ
ⲫⲉⲙⲉ ⲁⲁⲁⲭⲁⲉ ⲁⲉⲉⲫ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲓⲁⲏⲁⲓ ⲙⲁⲏⲁⲓ ⲁⲏⲙⲁ ⲭ ⲁⲏⲁⲫ ⲁⲉ ⲙⲁⲏⲁⲓ ⲁⲏⲁⲫ ⲭ
ⲁⲏⲁⲫ ⲁⲉ ⲙⲁⲏⲁⲓ ⲁⲏⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ
ⲁⲉⲁⲫ ⲭ ⲫⲙⲭⲁ ⲁⲉ

31 And Israel offered by the hand of the LORD their offering, six covered wagons and twelve oxen, a wagon for two of the princes, and for each one an ox: and they offered them before the tabernacle.

Numbers 6

1 And the LORD spoke to Moses, saying, 2 Speak to Aaron and to his sons, saying, In this way you shall bless the children of Israel, saying to them, 3 The LORD bless you, and keep you: 4 The LORD make his face shine upon you, and be gracious to you: 5 The LORD lift up his countenance upon you, and give you peace. 6 And they shall put my name upon the children of Israel; and I will bless them.

7 And it came to pass on the day that Moses had finished setting up the tabernacle, and had anointed it, and sanctified it, and all the furniture of it, both the altar and all the vessels of it, and had anointed them, and sanctified them: 8 That the princes of Israel, heads of their fathers' houses, who were the princes of the tribes, and were over those that were counted, offered: 9 And they brought their offering before the LORD, six covered wagons, and twelve oxen; a wagon for two of the princes, and for each one an ox: and they brought them before the tabernacle. 10 Then the princes offered for dedicating the altar in the day that it was anointed, even the princes offered their offering before the altar. 11 And the LORD said to Moses, They shall offer their offering, each prince on his day, for the dedicating of the altar.

12 And he that offered his offering the first day was Nahshon the son of Amminadab, of the tribe of Judah: 13 And his offering was one silver charger, the weight thereof was one hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 14 One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 15 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering: 16 One kid of the goats for a sin offering: 17 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Nahshon the son of Amminadab. 18 On the second day Nethaneel the son of Zuar, prince of Issachar, did offer: 19 He offered for his offering one silver charger, the weight whereof was one hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 20 One spoon of gold of ten shekels, full of incense: 21 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering: 22 One kid of the goats for a sin offering: 23 And for a sacrifice of peace offerings, two oxen, five rams, five he goats, five lambs of the first year: this was the offering of Nethaneel the son of Zuar. 24 On the third day Eliab the son of Helon, prince of the children of Zebulun, did offer: 25 His offering was one silver charger, the weight whereof was one hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 26 One spoon of gold of ten shekels, full of incense: 27 One young bullock, one ram, one lamb of the first year, for a burnt offering: one kid of the goats for a sin offering:

Numbers 7

1 And it came to pass on the day that Moses had made an end of setting up the tabernacle, and had anointed it, and sanctified it, and all the furniture of it, both the altar and all the vessels of it, and had anointed them, and sanctified them;

vanish bright bird bird bird: [5] dark [4] bird bird bird

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minima veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat

Numbers 8

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת
אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃ 3 וַיַּעַשׂ־כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה
הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 4 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יְרֵכָהּ
עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה תִּהְיֶה כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה׃
5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 6 קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃
7 וְכֹה־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ
בִגְדֵיהֶם וְהִטַּהֵר׃ 8 וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּל בַּשָּׁמֶן וּפַר שֵׁנִי בֶּן־בָּקָר
תִּקַּח לְחַטָּאת׃ 9 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהָקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ 10 וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃
11 וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת
יְהוָה׃ 12 וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּרִים וְאֶת־הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה חַטָּאת וְאֶת־
הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ 13 וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו
וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ 14 וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃
15 וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃
16 כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵמָּה לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל־פִּטְרֶת רֶחֶם כֹּל בְּכוֹר לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ 17 כִּי־לִי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי אָדָם וּבִבְהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּים לִי׃ 18 וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
19 וָאֶתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נְתֻנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃ 20 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם בְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה לַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ
בִגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃ 22 וְאַחֲרֵי
כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃

Numbers 9

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ 1 שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ 2 מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ 3 וְאִתְּכֶם יִהְיוּ לְמַטֶּה לְמַטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא׃ 4 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לְרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ 5 לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 6 לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ 7 לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ 8 לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן׃ 9 לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ 10 לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ 11 לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ 12 לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ 13 לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ 14 לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ 15 אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 16 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת׃ 17 וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ 18 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי׃ 19 וַיִּהְיוּ בְנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 20 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃ 21 לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקוּדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃ 22 פְּקוּדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 23 כֹּל פְּקוּדֵי מַטֵּה שִׁמְעוֹן

Numbers 10

19 And the children of Israel did eat manna forty years, until they came to inhabited land; they did eat manna, until they came unto the borders of the land of Canaan. 20 Now the omer is the tenth part of an ephah. 21 Now the rest of the acts of Joshua, and all that he did, are they not written in the book of the wars of the LORD? 22 So the sun stood still in the midst of heaven, and hasted not to go down about a whole day. 23 And there was no day like that before it or after it, that the LORD hearkened unto the voice of a man; for the LORD fought for Israel. 24 Then Joshua and all Israel with him returned unto the camp to Gilgal. 25 So Joshua smote them, and slew them, and hanged them on five trees: and they were hanging upon the trees until the evening. 26 And it came to pass at the time of the going down of the sun, that Joshua commanded, and they took them down off the trees, and cast them into the cave wherein they had been hid, and laid great stones in the cave's mouth, which remain until this very day. 27 And that day Joshua took Makkedah, and smote it with the edge of the sword, and the king thereof he utterly destroyed, them, and all the souls that were therein; he let none remain: and he did to the king of Makkedah as he did unto the king of Jericho. 28 Moreover Joshua smote Libnah, and fought against Libnah: 29 And the LORD delivered it, and the king thereof, into the hand of Israel; and he smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein; he let none remain in it; but did unto the king thereof as he did unto the king of Jericho. 30 And Joshua passed from Libnah, and all Israel with him, unto Lachish, and encamped against it, and fought against it: 31 And the LORD delivered Lachish into the hand of Israel, which took it on the second day, and smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein, according to all that he had done to Libnah. 32 And Horam king of Gezer came up to help Lachish; and Joshua smote him and his people, until he had left him none remaining. 33 Then went up Eglon from Gezer, and encamped against Lachish, and fought against it: 34 And took it on the second day, and smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein, according to all that he had done to Libnah. 35 And from Lachish Joshua passed unto Eglon, and all Israel with him; and encamped against it, and fought against it: 36 And took it on that day, and smote it with the edge of the sword, and all the souls that were therein, he utterly destroyed that day, according to all that he had done to Hebron.

Numbers 11

1 And when the people complained, it displeased the LORD: and the LORD heard it; and his anger was kindled; and the fire of the LORD burnt among them, and consumed them that were in the uttermost parts of the camp. 2 And the people cried unto Moses; and when Moses prayed unto the LORD, the fire was quenched. 3 And he called the name of the place Taberah: because the fire of the LORD burnt among them. 4 And the mixt multitude that was among them fell a lusting: and the children of Israel also wept again, and said, Who shall give us flesh to eat? 5 We remember the fish, which we did eat in Egypt freely; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic: 6 But now our soul is dried away: there is nothing at all, besides this manna, before our eyes. 7 And the manna was as coriander seed, and the color thereof as the color of bdellium. 8 The people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in a mortar, and baked it in pans, and made cakes of it: and the taste of it was as the taste of fresh oil. 9 And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it. 10 Then Moses heard the people weep throughout their families, every man in the door of his tent: and the anger of the LORD was kindled greatly; Moses also was displeased. 11 And Moses said unto the LORD, Wherefore hast thou afflicted thy servant? and wherefore have I not found favor in thy sight, that thou layest the burden of all this people upon me? 12 Have I conceived all this people? have I begotten them, that thou shouldest say unto me, Carry them in thy bosom, as a nursing father beareth the sucking child, unto the land which thou swarest unto their fathers? 13 Whence should I have flesh to give unto all this people? for they weep unto me, saying, Give us flesh, that we may eat. 14 I am not able to bear all this people alone, because it is too heavy for me. 15 And if thou deal thus with me, kill me, I pray thee, out of hand, if I have found favor in thy sight; and let me not see my wretchedness. 16 And the LORD said unto Moses, Gather unto me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tabernacle of the congregation, that they may stand there with thee. 17 And I will come down and talk with thee there: and I will take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with thee, that thou bear it not thyself alone. 18 And say thou unto the people, Sanctify yourselves against to morrow, and ye shall eat flesh: for ye have wept in the ears of the LORD, saying, Who shall give us flesh to eat? for it was well with us in Egypt: therefore the LORD will give you flesh, and ye shall eat. 19 Ye shall not eat one day, nor two days, neither five days, neither ten days, neither twenty days; 20 But even a whole month, until it come out at your nostrils, and it be loathsome unto you: because that ye have despised the LORD which is among you, and have wept before him, saying, Why came we forth out of Egypt? 21 And Moses said, The people, among whom I am, are six hundred thousand footmen; and thou hast said, I will give them flesh, that they may eat a whole month. 22 Shall the flocks and the herds be slain for them, to suffice them? or shall all the fish of the sea be gathered together for them, to suffice them? 23 And the LORD said unto Moses, Is the LORD's hand waxed short? thou shalt see now whether my word shall come to pass unto thee or not. 24 And Moses went out, and told the people the words of the LORD, and gathered the seventy men of the elders of the people, and set them round about the tabernacle. 25 And the LORD came down in a cloud, and spake unto him, and took of the spirit that was upon him, and gave it unto the seventy elders: and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, and did not cease. 26 But there remained two of the men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad: and the spirit rested upon them; and they were of them that were written, but went not out unto the tabernacle: and they prophesied in the camp. 27 And there ran a young man, and told Moses, and said, Eldad and Medad do prophesy in the camp. 28 And Joshua the son of Nun, the servant of Moses, one of his young men, answered and said, My lord Moses, forbid them. 29 And Moses said unto him, Enviest thou for my sake? would God that all the LORD's people were prophets, and that the LORD would put his spirit upon them! 30 And Moses gat him into the camp, he and the elders of Israel. 31 And there went forth a wind from the LORD, and brought quails from the sea, and let them fall by the camp, as it were a day's journey on this side, and as it were a day's journey on the other side, round about the camp, and as it were two cubits high upon the face of the earth. 32 And the people stood up all that day, and all that night, and all the next day, and they gathered the quails: he that gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp. 33 And while the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed, the wrath of the LORD kindled against the people, and the LORD smote the people with a very great plague. 34 And he called the name of that place Kibroth-hattaavah: because there they buried the people that lusted. 35 And the people journeyed from Kibroth-hattaavah unto Hazeroth; and abode at Hazeroth.

Numbers 12

1 And Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman whom he had married; for he had married a Cushite woman. 2 And they said, Has the LORD indeed spoken only through Moses? Has he not spoken through us also? And the LORD heard it. 3 Now the man Moses was very meek, more than all people that were on the face of the earth. 4 And suddenly the LORD said to Moses and to Aaron and to Miriam, Come out you three to the tent of meeting. And the three of them came out. 5 And the LORD came down in a pillar of cloud and stood at the door of the tent, and called Aaron and Miriam; and they both came forward. 6 And he said, Hear now my words: If there is a prophet among you, I the LORD make myself known to him in a vision, I speak with him in a dream. 7 Not so with my servant Moses; he is faithful in all my house. 8 With him I speak mouth to mouth, clearly and not in riddles, and he beholds the form of the LORD. Why then were you not afraid to speak against my servant Moses? 9 And the anger of the LORD was kindled against them, and he departed. 10 When the cloud removed from over the tent, behold, Miriam was leprous, as white as snow. And Aaron turned toward Miriam, and behold, she was leprous. 11 And Aaron said to Moses, Oh my lord, I pray you, do not punish us for a sin which we have foolishly committed, and by which we have sinned. 12 Let her not be as one dead, of whom the flesh is half consumed when he comes out of his mother's womb. 13 And Moses cried to the LORD, saying, Heal her now, O God, I pray you. 14 And the LORD said to Moses, If her father had but spit in her face, should she not hide herself seven days? Let her be shut up seven days outside the camp, and after that she may be received again. 15 And Miriam was shut up outside the camp seven days; and the people did not journey on till Miriam was received again. 16 And afterward the people removed from Hazeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

Numbers 13

1 And the LORD spake unto Moses, saying, 2 Send thou men, that they may search the land of Canaan, which I give unto the children of Israel: of every tribe of their fathers shall ye send a man, every one a ruler among them. 3 And Moses by the commandment of the LORD sent them from the wilderness of Paran: all those men were heads of the children of Israel. 4 And these were their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur. 5 Of the tribe of Simeon, Shaphat the son of Hori. 6 Of the tribe of Judah, Caleb the son of Jephunneh. 7 Of the tribe of Issachar, Igal the son of Joseph. 8 Of the tribe of Ephraim, Oshea the son of Nun. 9 Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu. 10 Of the tribe of Zebulun, Gaddiel the son of Sodi. 11 Of the tribe of Joseph, namely, of the tribe of Manasseh, Gaddi the son of Susi. 12 Of the tribe of Dan, Ammiel the son of Gemalli. 13 Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michael. 14 Of the tribe of Naphtali, Nahbi the son of Vophsi. 15 Of the tribe of Gad, Geuel the son of Machi. 16 These are the names of the men which Moses sent to spy out the land. And Moses called Oshea the son of Nun Jehoshua. 17 And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them, Get you up this way southward, and go up into the mountain: 18 And see the land, what it is; and the people that dwelleth therein, whether they be strong or weak, few or many; 19 And what the land is that they dwell in, whether it be good or bad; and what cities they be that they dwell in, whether in tents, or in strong holds; 20 And what the land is, whether it be fat or lean, whether there be wood therein, or not. And be ye of good courage, and bring of the fruit of the land. Now the time was the time of the firstripe grapes. 21 So they went up, and searched the land from the wilderness of Zin unto Rehob, as men come to Hamath. 22 And they ascended by the south, and came unto Hebron; where Ahiman, Sheshai, and Talmai, the children of Anak, were. (Now Hebron was built seven years before Zoan in Egypt.) 23 And they came unto the brook of Eshcol, and cut down from thence a branch with one cluster of grapes, and they bare it between two upon a staff; and they brought of the pomegranates, and of the figs. 24 The place was called the brook Eshcol, because of the cluster which the children of Israel cut down from thence. 25 And they returned from searching of the land after forty days. 26 And they went and came to Moses, and to Aaron, and to all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of Paran, to Kadesh; and brought back word unto them, and unto all the congregation, and shewed them the fruit of the land. 27 And they told him, and said, We came unto the land whither thou sentest us, and surely it floweth with milk and honey; and this is the fruit of it. 28 Nevertheless the people be strong that dwell in the land, and the cities are walled, and very great: and moreover we saw the children of Anak there. 29 The Amalekites dwell in the land of the south: and the Hittites, and the Jebusites, and the Amorites, dwell in the mountains: and the Canaanites dwell by the sea, and by the coast of Jordan. 30 And Caleb stilled the people before Moses, and said, Let us go up at once, and possess it; for we are well able to overcome it. 31 But the men that went up with him said, We be not able to go up against the people; for they are stronger than we. 32 And they brought up an evil report of the land which they had searched unto the children of Israel, saying, The land, through which we have gone to search it, is a land that eateth up the inhabitants thereof; and all the people that we saw in it are men of a great stature. 33 And there we saw the giants, the sons of Anak, which come of the giants: and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight.

Numbers 14

1 And all the congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night. 2 And all the children of Israel murmured against Moses and against Aaron: and the whole congregation said unto them, Would God that we had died in the land of Egypt! or would God we had died in this wilderness! 3 And wherefore hath the LORD brought us unto this land, to fall by the sword, that our wives and our children should be a prey? were it not better for us to return into Egypt? 4 And they said one to another, Let us make a captain, and let us return into Egypt. 5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Israel. 6 And Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, which were of them that searched the land, rent their clothes: 7 And they spake unto all the company of the children of Israel, saying, The land, which we passed through to search it, is an exceeding good land. 8 If the LORD delight in us, then he will bring us into this land, and give it us; a land which floweth with milk and honey. 9 Only rebel not ye against the LORD, neither fear ye the people of the land; for they are bread for us: their defence is departed from them, and the LORD is with us: fear them not. 10 But all the congregation bade stone them with stones. And the glory of the LORD appeared in the tabernacle of the congregation before all the children of Israel. 11 And the LORD said unto Moses, How long will this people provoke me? and how long will they not believe me, for all the signs which I have shewed among them? 12 I will smite them with the pestilence, and disinherit them, and will make of thee a greater nation and mightier than they. 13 And Moses said unto the LORD, Then the Egyptians shall hear it, (for thou broughtest up this people in thy might from among them;) 14 And they will tell it to the inhabitants of this land: for they have heard that thou LORD art among this people, that thou LORD art seen face to face, and that thy cloud standeth over them, and that thou goest before them, by daytime also in a pillar of a cloud, and in a pillar of fire by night. 15 Now if thou shalt kill all this people as one man, then the nations which have heard the fame of thee will speak, saying, 16 Because the LORD was not able to bring this people into the land which he sware unto them, therefore he hath slain them in the wilderness. 17 And now, I beseech thee, let the power of my Lord be great, according as thou hast spoken, saying, 18 The LORD is longsuffering, and of great mercy, forgiving iniquity and transgression, and by no means clearing the guilty, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation. 19 Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people according unto the greatness of thy mercy, and as thou hast forgiven this people, from Egypt even until now. 20 And the LORD said, I have pardoned according to thy word: 21 But as truly as I live, all the earth shall be filled with the glory of the LORD. 22 Because all those men which have seen my glory, and my miracles, which I did in Egypt and in the wilderness, and have tempted me now these ten times, and have not hearkened to my voice; 23 Surely they shall not see the land which I sware unto their fathers, neither shall any of them that provoked me see it: 24 But my servant Caleb, because he had another spirit with him, and hath followed me fully, him will I bring into the land whereinto he went; and his seed shall possess it. 25 (Now the Amalekites and the Canaanites dwelt in the valley.) To morrow turn you, and get you into the wilderness by the way of the Red sea. 26 And the LORD spake unto Moses and unto Aaron, saying, 27 How long shall I bear with this evil congregation, which murmur against me? I have heard the murmurings of the children of Israel, which they murmur against me. 28 Say unto them, As truly as I live, saith the LORD, as ye have spoken in mine ears, so will I do to you: 29 Your carcases shall fall in this wilderness; and all that were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward, which have murmured against me, 30 Doubtless ye shall not come into the land, concerning which I sware to make you dwell therein, save Caleb the son of Jephunneh, and Joshua the son of Nun. 31 But your little ones, which ye said should be a prey, them will I bring in, and they shall know the land which ye have despised. 32 But as for you, your carcases, they shall fall in this wilderness. 33 And your children shall wander in the wilderness forty years, and bear your whoredoms, until your carcases be wasted in the wilderness. 34 After the number of the days in which ye searched the land, even forty days, each day for a year, shall ye bear your iniquities, even forty years, and ye shall know my breach of promise. 35 I the LORD have said, I will surely do it unto all this evil congregation, that are gathered together against me: in this wilderness they shall be consumed, and there they shall die. 36 And the men, which Moses sent to search the land, who returned, and made all the congregation to murmur against him, by bringing up a slander upon the land, 37 Even those men that did bring up the evil report upon the land, died by the plague before the LORD. 38 But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, which were of the men that went to search the land, lived still. 39 And Moses told these sayings unto all the children of Israel: and the people mourned greatly. 40 And they rose up early in the morning, and gat them up into the top of the mountain, saying, Lo, we be here, and will go up unto the place which the LORD hath promised: for we have sinned. 41 And Moses said, Wherefore now do ye transgress the commandment of the LORD? but it shall not prosper. 42 Go not up, for the LORD is not among you; that ye be not smitten before your enemies. 43 For the Amalekites and the Canaanites are there before you, and ye shall fall by the sword: because ye are turned away from the LORD, therefore the LORD will not be with you. 44 But they presumed to go up unto the hill top: nevertheless the ark of the covenant of the LORD, and Moses, departed not out of the camp. 45 Then the Amalekites came down, and the Canaanites which dwelt in that hill, and smote them, and discomfited them, even unto Hormah.

ᒪᑭᓂᐱᐅᓂᒃ ᐊᑐᐊᓂᒃ ᐊᓂᒪᓂᒃ ᑲᓇᐅᑦᑐ

Numbers 15

1 And the LORD spake unto Moses, saying: 2 Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye are come into the land of your habitations, which I give unto you, 3 and will make an offering by fire unto the LORD, a burnt-offering, or a sacrifice, in performing a vow, or as a freewill-offering, or in your appointed seasons, to make a sweet savour unto the LORD, of the herd, or of the flock: 4 then shall he that offereth his offering unto the LORD present a meal-offering of a tenth part of an ephah of fine flour mingled with the fourth part of a hin of oil; 5 and wine for the drink-offering, the fourth part of a hin, shalt thou prepare with the burnt-offering or the sacrifice, for one lamb. 6 Or for a ram, thou shalt prepare for a meal-offering two tenth parts of fine flour mingled with the third part of a hin of oil; 7 and wine for a drink-offering, the third part of a hin, shalt thou offer for a sweet savour unto the LORD. 8 And when thou preparest a bullock for a burnt-offering, or for a sacrifice, in performing a vow, or for peace-offerings unto the LORD, 9 then shall there be offered with the bullock a meal-offering of three tenth parts of fine flour mingled with half a hin of oil; 10 and thou shalt offer for the drink-offering half a hin of wine, for an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD. 11 Thus shall it be done for one bullock, or for one ram, or for a he-lamb, or a kid. 12 According to the number that ye shall prepare, so shall ye do with every one according to their number. 13 All that are home-born shall do these things after this manner, in offering an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD. 14 And if a stranger sojourn with you, or whosoever may be among you throughout your generations, and will offer an offering made by fire, of a sweet savour unto the LORD, as ye do, so he shall do. 15 As for the congregation, there shall be one statute for you and for the stranger that sojourneth, a statute for ever throughout your generations; as ye are, so shall the stranger be before the LORD. 16 One law and one ordinance shall be for you, and for the stranger that sojourneth with you. 17 And the LORD spake unto Moses, saying: 18 Speak unto the children of Israel, and say unto them: When ye come into the land whither I bring you, 19 then it shall be, that when ye eat of the bread of the land, ye shall set apart a portion for a gift unto the LORD. 20 Of the first of your dough ye shall set apart a cake for a gift; as the gift of the threshing-floor, so shall ye set it apart. 21 Of the first of your dough ye shall give unto the LORD a gift throughout your generations. 22 And when ye err, and do not all these commandments, which the LORD hath spoken unto Moses, 23 even all that the LORD hath commanded you by the hand of Moses, from the day that the LORD commanded Moses, and henceforward among your generations; 24 then it shall be, if it be done in error without the knowledge of the congregation, that all the congregation shall offer one young bullock for a burnt-offering, for a sweet savour unto the LORD, with the meal-offering thereof, and the drink-offering thereof, according to the ordinance, and one he-goat for a sin-offering. 25 And the priest shall make atonement for all the congregation of the children of Israel, and it shall be forgiven them; for it is an error, and they have brought their offering, an offering made by fire unto the LORD, and their sin-offering before the LORD, for their error. 26 And it shall be forgiven all the congregation of the children of Israel, and the stranger that sojourneth among them; seeing it pertained unto all the people in error. 27 And if one person sin through error, then he shall offer a she-goat of the first year for a sin-offering. 28 And the priest shall make atonement before the LORD for the person that erreth, when he sinneth through error, to make atonement for him; and it shall be forgiven him. 29 Ye shall have one law for him that doeth aught through error, for him that is home-born among the children of Israel, and for the stranger that sojourneth among them. 30 But the person that doeth aught presumptuously, whether he be home-born or a stranger, the same blasphemeth the LORD; and that person shall be cut off from among his people. 31 Because he hath despised the word of the LORD, and hath broken His commandment, that person shall be utterly cut off, his iniquity is upon him. 32 And while the children of Israel were in the wilderness, they found a man that gathered sticks upon the sabbath day. 33 And they that found him gathering sticks brought him unto Moses and unto Aaron, and unto all the congregation. 34 And they put him in ward, because it had not been declared what should be done to him. 35 And the LORD said unto Moses: The man shall be surely put to death; all the congregation shall stone him with stones without the camp. 36 And all the congregation brought him without the camp, and stoned him with stones, and he died; as the LORD commanded Moses.

37 ואת־אלעזר בן־אהרן הכהן הרם את־מחתת הנחשת כי־קדשו׃ 38 מחתת החטאים האלה בנפשתם ויעשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי־הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל׃ 39 ויקח אלעזר הכהן את־מחתת הנחשת אשר הקריבו הנשרפים ויקעו אתם צפוי למזבח׃ 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא־יקרב איש זר אשר לא־מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד־משה אתו׃ 41 וילנו כל־עדת בני־ישראל ממחרת על־משה ועל־אהרן לאמר אתם המתם את־עם יהוה׃

Numbers 16

1 ויקח קרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן־פלת בני ראובן׃ 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם׃ 3 ויקהלו על־משה ועל־אהרן ויאמרו אליהם רב־לכם כי כל־העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על־קהל יהוה׃ 4 וישמע משה ויפל על־פניו׃ 5 וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר בקר ויודע יהוה את־אשר לו ואת־הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו׃ 6 זאת עשו קחו־לכם מחתות קרח וכל־עדתו׃ 7 ותנו עליהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב־לכם בני לוי׃ 8 ויאמר משה אל־קרח שמעו־נא בני לוי׃ 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את־עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם׃ 10 ויקרב אתך ואת־כל־אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם־כהונה׃ 11 לכן אתה וכל־עדתך הנועדים על־יהוה ואהרן מה־הוא כי תלונו עליו׃ 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה׃ 13 המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם־השתרר׃ 14 אף לא אל־ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן־לנו נחלת שדה וכרם עיני האנשים ההם תנקר לא נעלה׃ 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל־יהוה אל־תפן אל־מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את־אחד מהם׃ 16 ויאמר משה אל־קרח אתה וכל־עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר׃ 17 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו׃ 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהן אש וישימו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן׃ 19 ויקהל עליהם את־כל־העדה אל־פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל־כל־העדה׃ 20 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר׃ 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע׃ 22 ויפלו על־פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל־בשר האיש אחד יחטא ועל כל־העדה תקצף׃ 23 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 24 דבר אל־העדה לאמר העלו מעל למשכן קרח דתן ואבירם׃ 25 ויקם משה וילך אל־דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל׃ 26 וידבר אל־העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל־תגעו בכל־אשר להם פן־תספו בכל־חטאתם׃ 27 ויעלו מעל למשכן קרח דתן ואבירם מסביב וידתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם׃ 28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את־כל־המעשים האלה כי לא מלבי׃ 29 אם־כמות כל־האדם ימתון אלה ופקדת כל־האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני׃

꤁ꤢꤡꤕꤤ ꤈ꤢꤕꤢꤡꤤ꤬
꤁ꤢꤡꤕꤤ ꤈ꤢꤕꤢꤡꤤ꤬ 30 ꤁ꤢꤡ ꤈ꤢꤕꤢꤡꤤ ꤈ꤢꤕꤢꤡꤤ ꤁ꤢ ꤇ꤢꤡꤤ ꤈ꤢꤕꤢꤡꤤ ꤁ꤢ ꤁ꤢꤡ ꤡꤢ꤁ ꤁ꤢꤡ

1 And the LORD said unto Aaron, Thou and thy sons and thy father's house with thee shall bear the iniquity of the sanctuary: and thou and thy sons with thee shall bear the iniquity of your priesthood. 2 And thy brethren also of the tribe of Levi, the tribe of thy father, bring thou with thee, that they may be joined unto thee, and minister unto thee: but thou and thy sons with thee shall minister before the tabernacle of witness. 3 And they shall keep thy charge, and the charge of all the tabernacle: only they shall not come nigh the vessels of the sanctuary and the altar, that neither they, nor you also, die. 4 And they shall be joined unto thee, and keep the charge of the tabernacle of the congregation, for all the service of the tabernacle: and a stranger shall not come nigh unto you. 5 And ye shall keep the charge of the sanctuary, and the charge of the altar: that there be no wrath any more upon the children of Israel. 6 And I, behold, I have taken your brethren the Levites from among the children of Israel: to you they are given as a gift for the LORD, to do the service of the tabernacle of the congregation. 7 Therefore thou and thy sons with thee shall keep your priest's office for every thing of the altar, and within the vail; and ye shall serve: I have given your priest's office unto you as a service of gift: and the stranger that cometh nigh shall be put to death. 8 And the LORD spake unto Aaron, Behold, I also have given thee the charge of my heave offerings of all the hallowed things of the children of Israel; unto thee have I given them by reason of the anointing, and to thy sons, by an ordinance for ever. 9 This shall be thine of the most holy things, reserved from the fire: every oblation of theirs, every meat offering of theirs, and every sin offering of theirs, and every trespass offering of theirs which they shall render unto me, shall be most holy for thee and for thy sons. 10 In the most holy place shalt thou eat it; every male shall eat it: it shall be holy unto thee. 11 And this is thine; the heave offering of their gift, with all the wave offerings of the children of Israel: I have given them unto thee, and to thy sons and to thy daughters with thee, by a statute for ever: every one that is clean in thy house shall eat of it. 12 All the best of the oil, and all the best of the wine, and of the wheat, the firstfruits of them which they shall offer unto the LORD, them have I given thee. 13 And whatsoever is first ripe in the land, which they shall bring unto the LORD, shall be thine; every one that is clean in thy house shall eat of it. 14 Every thing devoted in Israel shall be thine. 15 Every thing that openeth the matrix in all flesh, which they bring unto the LORD, whether it be of men or beasts, shall be thine: nevertheless the firstborn of man shalt thou surely redeem, and the firstling of unclean beasts shalt thou redeem. 16 And those that are to be redeemed from a month old shalt thou redeem, according to thine estimation, for the money of five shekels, after the shekel of the sanctuary, which is twenty gerahs. 17 But the firstling of a cow, or the firstling of a sheep, or the firstling of a goat, thou shalt not redeem; they are holy: thou shalt sprinkle their blood upon the altar, and shalt burn their fat for an offering made by fire, for a sweet savour unto the LORD. 18 And the flesh of them shall be thine, as the wave breast and as the right shoulder are thine, they shall be thine. 19 All the heave offerings of the holy things, which the children of Israel offer unto the LORD, have I given thee, and thy sons and thy daughters with thee, by a statute for ever: it is a covenant of salt for ever before the LORD unto thee and to thy seed with thee. 20 And the LORD spake unto Aaron, Thou shalt have no inheritance in their land, neither shalt thou have any part among them: I am thy part and thine inheritance among the children of Israel. 21 And, behold, I have given the children of Levi all the tithes in Israel for an inheritance, for their service which they serve, even the service of the tabernacle of the congregation. 22 Neither must the children of Israel henceforth come nigh the tabernacle of the congregation, lest they bear sin, and die. 23 But the Levites shall do the service of the tabernacle of the congregation, and they shall bear their iniquity: it shall be a statute for ever throughout your generations, that among the children of Israel they have no inheritance. 24 But the tithes of the children of Israel, which they offer as an heave offering unto the LORD, I have given to the Levites to inherit: therefore I have said unto them, Among the children of Israel they shall have no inheritance. 25 And the LORD spake unto Moses, saying, 26 Thus speak unto the Levites, and say unto them, When ye take of the children of Israel the tithes which I have given you from them for your inheritance, then ye shall offer up an heave offering of it for the LORD, even a tenth part of the tithe. 27 And this your heave offering shall be reckoned unto you, as though it were of the corn of the threshingfloor, and as the fulness of the winepress. 28 Thus ye also shall offer an heave offering unto the LORD of all your tithes, which ye receive of the children of Israel; and ye shall give thereof the LORD's heave offering to Aaron the priest. 29 Out of all your gifts ye shall offer every heave offering of the LORD, of all the best thereof, even the hallowed part thereof out of it. 30 Therefore thou shalt say unto them, When ye have heaved the best thereof from it, then it shall be counted unto the Levites as the increase of the threshingfloor, and as the increase of the winepress. 31 And ye shall eat it in every place, ye and your households: for it is your reward for your service in the tabernacle of the congregation.

Numbers 19

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ 2 זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדֻמָּה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלֶיהָ עֹל׃ 3 וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו׃ 4 וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָהּ שֶׁבַע פְּעָמִים׃ 5 וְשָׂרַף אֶת־הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת־עֹרָהּ וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ עַל־פִּרְשָׁהּ יִשְׂרֹף׃ 6 וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֶרֶז וְאֵזוֹב וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרֵפַת הַפָּרָה׃ 7 וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד־הָעָרֶב׃ 8 וְהַשֹּׂרֵף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב׃ 9 וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֵת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא׃ 10 וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת־אֵפֶר הַפָּרָה אֶת־בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לְחֻקַּת עוֹלָם׃ 11 הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ כָּל־אָדָם וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ 12 הוּא יִתְחַטָּא בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהָר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהָר׃ 13 כָּל־הַנֹּגֵעַ בְּמֵת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טִמֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי־מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טֻמְאָתוֹ בּוֹ׃ 14 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֹהֶל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים׃ 15 וְכָל־כְּלִי פָתִיל אֲשֶׁר אֵין־צָמִיד פָּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא׃ 16 וְכֹל אֲשֶׁר יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלַל חָרֶב אוֹ בְמֵת אוֹ בְעֶצֶם אָדָם אוֹ בְקֶבֶר טָמֵא שִׁבְעַת יָמִים׃ 17 וְלָקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֲפַר שְׂרֵפַת הַחַטָּאת וְנָתַן עָלֶיהָ מַיִם חַיִּים אֶל־כֶּלִי׃ 18 וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל־הַנֹּגֵעַ בַּעֶצֶם אוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר׃ 19 וְהִזָּה הַטָּהֹר עַל־הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר בָּעָרֶב׃ 20 וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־מִקְדַּשׁ יְהוָה טִמֵּא מֵי נִדָּה לֹא־זֹרַק עָלָיו טָמֵא הוּא׃ 21 וְהָיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם וְהַמַּזֶּה אֶת־מֵי הַנִּדָּה יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהַנֹּגֵעַ בְּמֵי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעָרֶב׃ 22 וְכֹל אֲשֶׁר יִגַּע הַטָּמֵא בּוֹ יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב׃

Numbers 20

1 וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת־שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם׃ 2 וְלָעֵדָה לֹא־הָיָה מָיִם וַיִּקָּהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן׃ 3 וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוּ גָוַעְנוּ בְּגוַע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ 4 וְלָמָּה הֲבֵאתֶם אֶת־קְהַל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ׃ 5 וְלָמָּה הַעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגֶפֶן וְרִמּוֹן וְגַם־מַיִם אֵין לִשְׁתּוֹת׃ 6 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְּבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם׃ 7 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 8 קַח אֶת־הַמַּטֶּה וְהַקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְדִבַּרְתֶּם אֶל־הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֶּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם׃ 9 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ׃ 10 וַיַּקְהִלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקָּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֶּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַמֹּרִים הֲמִן־הַסֶּלַע הַזֶּה נוֹציא לָכֶם מָיִם׃ 11 וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת־הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקָּהָל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם׃ 13 הֵמָּה מֵי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עִם־יְהוָה וַיִּקָּדֵשׁ בָּם׃ 14 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקָּדֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֱדוֹם כֹּה אָמַר אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתְנוּ׃ 15 וַיֵּרְדוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיְמָה וַנֵּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרֵעוּ מִצְרַיִם לָנוּ וְלַאֲבֹתֵינוּ׃ 16 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֹּצִאֵנוּ מִמִּצְרָיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקָדֵשׁ עִיר קְצֵה גְּבוּלֶךָ׃ 17 נַעַבְרָה־נָּא בְאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בִּשְׂדֶה וּבְכֶרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ לֹא נָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱדוֹם לֹא תַעֲבָר בִּי פֶּן־בַּחֶרֶב אֵצֵא לִקְרָאתֶךָ׃ 19 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמְסִלָּה נַעֲלֶה וְאִם־מֵימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנָי וְנָתַתִּי כַסָּם אֵין דָּבָר בְּרַגְלַי אֶעֱבֹרָה׃ 20 וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֱדוֹם לִקְרָאתוֹ בְּעַם כָּבֵד וּבְיָד חֲזָקָה׃ 21 וַיְמָאֵן אֱדוֹם נְתֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו׃ 22 וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה הָר הָהֹר׃

וַיַּרְא לָהֶם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת מִמְּגֵל לְמִגְדָּל וּמִמְּקוֹם לִמְקוֹם׃

Numbers 21

1 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ
מִמֶּנּוּ שֶׁבִי׃ 2 וַיִּדַּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם־נָתוֹן תִּתֵּן אֶת־הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהַחֲרַמְתִּי אֶת־עָרֵיהֶם׃
3 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת־הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֵם אֹתוֹ וְאֶת־עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם חָרְמָה׃
4 וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר דֶּרֶךְ יַם־סוּף לִנְקֹף אֶת־אֶרֶץ אֱדוֹם וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ הָעָם בַּדָּרֶךְ׃ 5 וַיְדַבֵּר הָעָם בֵּאלֹהִים
וּבְמֹשֶׁה לָמָּה הַעֱלִיתֻנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוּת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לֶחֶם וְאֵין מַיִם וְנַפְשֵׁנוּ קָצָה בַּלֶּחֶם הַקְּלֹקֵל׃
6 וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּעָם אֶת־הַנְּחָשִׁים הַשְּׂרָפִים וַיְנַשְּׁכוּ אֶת־הָעָם וַיָּמָת עַם־רָב מִיִּשְׂרָאֵל׃ 7 וַיָּבֹא הָעָם אֶל־מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ חָטָאנוּ כִּי דִבַּרְנוּ בַיהוָה וָבָךְ הִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וְיָסֵר מֵעָלֵינוּ אֶת־הַנָּחָשׁ וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם׃
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרָף וְשִׂים אֹתוֹ עַל־נֵס וְהָיָה כָּל־הַנָּשׁוּךְ וְרָאָה אֹתוֹ וָחָי׃ 9 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נְחַשׁ
נְחֹשֶׁת וַיָּשֶׂם עַל־הַנֵּס וְהָיָה אִם־נָשַׁךְ הַנָּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהִבִּיט אֶל־נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת וָחָי׃ 10 וַיִּסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃ 11 וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃
12 מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל זָרֶד׃ 13 מִשָּׁם נָסָעוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אַרְנֹן אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר הַיֹּצֵא מִגְּבוּל הָאֱמֹרִי כִּי
אַרְנֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי׃ 14 עַל־כֵּן יֵאָמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמוֹת יְהוָה אֶת־וָהֵב בְּסוּפָה וְאֶת־הַנְּחָלִים
אַרְנֹן׃ 15 וְשֶׁפֶךְ הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לָשֶׁבֶת עָר וְנִשְׁעַן לִגְבוּל מוֹאָב׃ 16 וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הִוא הַבְּאֵר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לְמֹשֶׁה הַאֲסֹף אֶת־הָעָם וְאֶתְּנָה לָהֶם מָיִם׃ 17 אָז יָשִׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עֲלִי בְּאֵר עֱנוּ לָהּ׃
18 בְּאֵר חָפָרוּהָ שָׂרִים כָּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם בְּמְחֹקֵק בְּמִשְׁעַנֹתָם וּמִמִּדְבָּר מַתָּנָה׃ 19 וּמִמַּתָּנָה נַחֲלִיאֵל וּמִנַּחֲלִיאֵל
בָּמוֹת׃ 20 וּמִן־הַבָּמוֹת הַגַּיְא אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְנִשְׁקְפָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 21 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל
מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי לֵאמֹר׃ 22 אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ לֹא נַטֶּה בְשָׂדֶה וּבְכֶרֶם לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר דֶּרֶךְ
הַמֶּלֶךְ נֵלֵךְ עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלֶךָ׃ 23 וְלֹא־נָתַן סִיחֹן אֶת־יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחֹן אֶת־כָּל־עַמּוֹ
וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל׃ 24 וַיַּכֵּהוּ יִשְׂרָאֵל לְפִי־חָרֶב וַיִּירַשׁ אֶת־אַרְצוֹ
מֵאַרְנֹן עַד־יַבֹּק עַד בְּנֵי עַמּוֹן כִּי אֲפֵסִי בְנֵי עַמּוֹן יָשָׁב׃ 25 וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעָרִים הָאֵל וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל־בְּנֹתֶיהָ׃ 26 כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הוּא וְהוּא נִלְחַם בְּמֶלֶךְ־מוֹאָב
הָרִאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת־כָּל־אַרְצוֹ מִיָּדוֹ עַד אַרְנֹן׃ 27 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ הַמֹּשְׁלִים בָּאוּ חֶשְׁבּוֹן תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֶן עִיר סִיחֹן׃
28 כִּי־אֵשׁ יָצְאָה מֵחֶשְׁבּוֹן לֶהָבָה מִקִּרְיַת סִיחֹן אָכְלָה עָר מוֹאָב בַּעֲלֵי בָּמוֹת אַרְנֹן׃ 29 אוֹי לְךָ מוֹאָב אָבַדְתָּ עַם
כְּמוֹשׁ בָּנָיו בָּרִחִים וּבְנֹתָיו בִּשְׁבִי לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי׃ 30 וַנִּרְמֵם חֶשְׁבּוֹן עַד־דִּיבוֹן וַנַּשִּׁם עַד־נֹפַח אֲשֶׁר עַד־
מֵידְבָא׃ 31 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי׃ 32 וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת־יַעְזֵר וַיִּלְכְּדוּ בְנֹתֶיהָ וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר־שָׁם׃ 33 וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ־הַבָּשָׁן לִקְרָאתָם הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה אֶדְרֶעִי׃
34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַל־תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וְאֶת־אַרְצוֹ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ
לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן׃ 35 וַיַּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ עַד־בִּלְתִּי הִשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד
וַיִּירְשׁוּ אֶת־אַרְצוֹ׃

Numbers 22

1 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 2 וּבָלָק בֶּן־צִפֹּר רָאָה
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי׃ 3 וַיָּגָר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מְאֹד כִּי רַב הוּא וַיָּקָץ מוֹאָב
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זִקְנֵי מִדְיָן עַתָּה יְלַחֲכוּ הַקָּהָל אֶת־כָּל־סְבִיבֹתֵינוּ
כְּלַחֵךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה וּבָלָק בֶּן־צִפֹּר מֶלֶךְ לַמּוֹאָבִי בָּעֵת הַהִוא׃ 5 וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוֹרָה אֲשֶׁר עַל־הַנָּהָר אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא־לוֹ לֵאמֹר
הִנֵּה עָם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יָשַׁב מִמֻּלִי׃ 6 וְעַתָּה לְכָה־נָּא
אָרָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה כִּי־עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי אוּלַי אוּכַל נַכֶּה־בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי
יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ וַאֲשֶׁר תָּאֹר יוּאָר׃ 7 וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאָב וְזִקְנֵי מִדְיָן וְקֶסֶם
בְּיָדָם וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דִּבְרֵי בָלָק׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וַהֲשִׁבֹתִי
אֶתְכֶם דָּבָר כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֵלָי וַיֵּשְׁבוּ שָׂרֵי מוֹאָב עִם־בִּלְעָם׃ 9 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ 10 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלָק בֶּן־צִפֹּר מֶלֶךְ מוֹאָב
שָׁלַח אֵלָי׃ 11 הִנֵּה הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עַתָּה לְכָה קָבָה־לִּי אֻלַי אוּכַל
נִלָּחֵם בּוֹ וְגֵרַשְׁתִּיו׃ 12 וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תָאֹר אֶת־הָעָם כִּי
בָרוּךְ הוּא׃ 13 וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרֵי בָלָק לְכוּ אַרְצָה כִּי מֵאֵן יְהוָה לָתֵת
לִי לְהִתְהַלֵּךְ עִמָּכֶם׃ 14 וַיָּקֻמוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בִּלְעָם לָלֶכֶת
עִמָּנוּ׃ 15 וַיֹּסֶף עוֹד בָּלָק שְׁלֹחַ שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֵלֶּה׃ 16 וַיָּבֹאוּ אֶל־בִּלְעָם וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן־צִפֹּר אַל־נָא תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי׃ 17 כִּי־כָבֹד אֲכַבְּדֶךָּ מְאֹד וְכֹל אֲשֶׁר
תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וְלֵכָה־נָּא קָבָה־לִּי אֶת־הָעָם הַזֶּה׃ 18 וַיַּעַן בִּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדֵי בָלָק
אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק מְלֹא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת קְטַנָּה
אוֹ גְדוֹלָה׃ 19 וְעַתָּה שְׁבוּ־נָא בָזֶה גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה וְאֵדְעָה מַה־יֹּסֵף יְהוָה דַּבֵּר עִמִּי׃
20 וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בִּלְעָם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לֵךְ אִתָּם
וְאַךְ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַּעֲשֶׂה׃ 21 וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־
אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם־שָׂרֵי מוֹאָב׃ 22 וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים כִּי־הֹלֵךְ הוּא וַיִּתְיַצַּב מַלְאַךְ יְהוָה
בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ׃ 23 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה
נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלֻפָה בְּיָדוֹ וַתֵּט הָאָתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיַּךְ בִּלְעָם אֶת־
הָאָתוֹן לְהַטֹּתָהּ הַדַּרְכָּה׃ 24 וַיַּעֲמֹד מַלְאַךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גָּדֵר מִזֶּה וְגָדֵר מִזֶּה׃
25 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּלָּחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתִּלְחַץ אֶת־רֶגֶל בִּלְעָם אֶל־הַקִּיר וַיֹּסֶף
לְהַכֹּתָהּ׃ 26 וַיּוֹסֶף מַלְאַךְ יְהוָה וַיַּעֲבֹר וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לִנְטוֹת יָמִין
וּשְׂמֹאל׃ 27 וַתֵּרֶא הָאָתוֹן אֶת־מַלְאַךְ יְהוָה וַתִּרְבַּץ תַּחַת בִּלְעָם וַיִּחַר־אַף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת־
הָאָתוֹן בַּמַּקֵּל׃ 28 וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מָה עָשִׂיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתַנִי
זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים׃ 29 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאָתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתְּ בִּי לוּ יֶשׁ־חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עַתָּה הֲרַגְתִּיךְ׃
30 וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל־בִּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אֲתֹנְךָ אֲשֶׁר רָכַבְתָּ עָלַי מֵעֹדְךָ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא׃ 31 וַיְגַל יְהוָה אֶת־עֵינֵי בִלְעָם וַיַּרְא אֶת־
מַלְאַךְ יְהוָה נִצָּב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבּוֹ שְׁלֻפָה בְּיָדוֹ וַיִּקֹּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו׃ 32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ
יְהוָה עַל־מָה הִכִּיתָ אֶת־אֲתֹנְךָ זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים הִנֵּה אֲנִי יָצָאתִי לְשָׂטָן כִּי־יָרַט הַדֶּרֶךְ
לְנֶגְדִּי׃ 33 וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט לְפָנַי זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי כִּי עַתָּה גַּם־אֹתְךָ
הָרַגְתִּי וְאוֹתָהּ הֶחֱיֵתִי׃ 34 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־מַלְאַךְ יְהוָה חָטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה
נִצָּב לִקְרָאתִי בַּדָּרֶךְ וְעַתָּה אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אָשׁוּבָה לִי׃ 35 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־בִּלְעָם
לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים וְאֶפֶס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תְּדַבֵּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שָׂרֵי
בָלָק׃

ⲁⲗⲗⲏⲗⲟⲩⲓⲁ· ⲙⲙⲁ ⲥⲁⲩⲉ ⲉⲟⲙ·
41 ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ· ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲫⲟⲙ ⲟⲙ ⲫⲟ ⲁⲛⲉⲫⲣⲁ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲥⲁⲩⲉ ⲫⲁⲃ ⲥⲁⲙ ⲫⲟ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲙⲛⲍ ⲫⲟⲙ
42 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲙⲟⲙ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
43 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
44 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
45 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
46 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
47 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
48 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
49 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·
50 ⲁⲛⲉⲛⲉ ⲫⲫⲁⲃ ⲁⲛⲉⲡⲁⲃ ⲫⲟ ⲧⲭ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲫⲙⲁⲭ ⲫⲟⲩ
ⲁⲛⲙⲏⲗⲙ ⲧⲙⲏ ⲧⲭⲁ·

Numbers 23

1 ⲁⲛⲉⲙⲁⲗ ⲫⲟⲙ ⲥⲁⲩⲉ ⲫⲟ ⲫⲁⲉ ⲫⲓⲉ ⲙⲫⲟⲉ ⲙⲓⲫⲏⲭ ⲁⲉⲁⲁⲁ ⲫⲓⲉ ⲙⲫⲟⲉ ⲥⲁⲫⲉ
ⲫⲙⲓⲫⲏⲓ· 3 ⲁⲛⲉⲙⲁⲗ ⲫⲟⲙ ⲧⲫⲥⲁⲩⲉ ⲉⲭⲉⲛⲫ ⲟⲣ ⲟⲣⲭⲁ ⲁⲣⲣⲁⲁⲉ ⲣⲁⲁⲣⲉ ⲧⲁⲃⲃⲉ ⲧⲉⲁⲉ
ⲁⲙⲫⲟⲉ ⲣⲉⲣⲉⲣⲙ· 2 ⲁⲛⲉⲟⲙ ⲫⲟⲙ ⲁⲣⲙⲁ ⲧⲫⲃ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣ ⲫⲟⲙ ⲁⲛⲉⲟⲣⲉⲗ ⲥⲁ ⲁⲣⲉⲣⲉⲗ
ⲣⲉⲣⲉⲣⲙ· ⲫⲟⲙ ⲫⲟ ⲫⲁⲉ ⲫⲓⲉ ⲙⲫⲟⲉ ⲙⲓⲫⲏⲭ ⲁⲉⲁⲁⲁ ⲣ

ⲙⲟⲩⲥⲏ ⲥⲁ ⲙⲁⲓⲁⲥⲁ ⲁⲑⲁⲓⲁ: 4 ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ ⲛⲓ ⲁⲩⲱ ⲧⲉⲛⲧⲁⲩⲁⲗⲗⲏⲗⲟⲩⲓⲁ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲛⲓ ⲁⲩⲱ

25 25 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בַּשִּׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם לזנות אֶל בְּנוֹת מוֹאָב׃ 2 וַתִּקְרֶאנָה לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃ 3 וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל הָרָאשִׁים לָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ 6 וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל אֶחָיו אֶת הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וְלְעֵינֵי כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 7 וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃ 8 וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶל הָאִשָּׁה אֶל קִבְתָּהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 11 פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ 12 לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ 13 וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 14 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן סָלוּא נְשִׂיא בֵּית אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃ 15 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּדְיָנִית הַמֻּכָּה כָּזְבִּי בַּת צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 17 צָרוֹר אֶת הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אֹתָם׃ 18 כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנָכְלֵיהֶם אֲשֶׁר נָכְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוֹר וְעַל דְּבַר כָּזְבִּי בַּת נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה עַל דְּבַר פְּעוֹר׃

Numbers 25

1 וַיְהִי בְּשִׁטִּים וַיָּחֶל הָעָם לזנות אֶל בְּנוֹת מוֹאָב׃ 2 וַתִּקְרֶאנָה לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃ 3 וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל הָרָאשִׁים לָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃ 5 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הִרְגוּ אִישׁ אֲנָשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר׃ 6 וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל אֶחָיו אֶת הַמִּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וְלְעֵינֵי כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה בֹכִים פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ 7 וַיַּרְא פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ׃ 8 וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֻּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם אֶת אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶל הָאִשָּׁה אֶל קִבְתָּהּ וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 11 פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי׃ 12 לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם׃ 13 וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 14 וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה אֶת הַמִּדְיָנִית זִמְרִי בֶּן סָלוּא נְשִׂיא בֵּית אָב לַשִּׁמְעֹנִי׃ 15 וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּדְיָנִית הַמֻּכָּה כָּזְבִּי בַּת צוּר רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן הוּא׃ 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 17 צָרוֹר אֶת הַמִּדְיָנִים וְהִכִּיתֶם אֹתָם׃ 18 כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֶם בְּנָכְלֵיהֶם אֲשֶׁר נָכְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוֹר וְעַל דְּבַר כָּזְבִּי בַּת נְשִׂיא מִדְיָן אֲחֹתָם הַמֻּכָּה בְּיוֹם הַמַּגֵּפָה עַל דְּבַר פְּעוֹר׃

Numbers 26

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 2 שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

vanish bright cloud ocean [4] window [3] window [4] window [5] window [6] window [7] window [8] window [9] window [10] window [11] window [12] window [13] window [14] window [15] window [16] window [17] window [18] window [19] window [20] window [21] window [22] window [23] window [24] window [25] window [26] window [27] window [28] window [29] window [30] window [31] window [32] window [33] window [34] window [35] window [36] window [37] window [38] window [39] window [40] window [41] window [42] window [43] window [44] window [45] window [46] window [47] window [48] window

Numbers 27

1 וַתִּקְרַבְנָה בְּנוֹת צְלָפְחָד בֶּן־חֵפֶר בֶּן־גִּלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחְלָה נֹעָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְתִרְצָה׃ 2 וַתַּעֲמֹדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי הַנְּשִׂיאִם וְכָל־הָעֵדָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ 3 אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְתוֹךְ הָעֵדָה הַנּוֹעָדִים עַל־יְהוָה בַּעֲדַת קֹרַח כִּי בְחֶטְאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא הָיוּ לוֹ׃ 4 לָמָּה יִגָּרַע שֵׁם־אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן תְּנָה־לָּנוּ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ אֲחֵי אָבִינוּ׃ 5 וַיַּקְרֵב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 7 כֵּן בְּנוֹת צְלָפְחָד דֹּבְרֹת נָתֹן תִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזַּת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵי אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת אֲבִיהֶן לָהֶן׃ 8 וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְבִתּוֹ׃ 9 וְאִם־אֵין לוֹ בַּת וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו׃ 10 וְאִם־אֵין אַחִים לוֹ וְנָתַתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לַאֲחֵי אָבִיו׃ 11 וְאִם־אֵין אַחִים לְאָבִיו וְנָתַתָּה אֶת־נַחֲלָתוֹ לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְיָרַשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְרָאִיתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ גַּם־אַתָּה אֶל־עַמֶּיךָ גַּם־אָתָּה כַּאֲשֶׁר נֶאֱסַף אַהֲרֹן אָחִיךָ׃ 14 כַּאֲשֶׁר מְרִיתֶם פִּי בְּמִדְבַּר־צִן בְּרִיב הָעֵדָה לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמַּיִם לְעֵינֵיהֶם הֵמָּה מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ מִדְבַּר־צִן׃ 15 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ 16 יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחֹת לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה׃ 17 אֲשֶׁר יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וַאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר יְבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה׃ 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן אִישׁ אֲשֶׁר־רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת־יָדְךָ עָלָיו׃ 19 וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי כָּל־הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם׃ 20 וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

ⲉⲛⲧⲁⲗⲉ ⲙⲡⲉⲕⲟⲩⲱ ⲛ̀ⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲟⲩⲣⲟ ⲛ̀ⲧⲉⲩⲥⲩⲛⲁⲅⲱⲅⲏ ⲉⲧⲣⲉⲛⲟⲩⲣⲟ ⲛ̀ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲩⲓ ⲉⲡⲓⲙⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲩⲥⲩⲛⲁⲅⲱⲅⲏ

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 3 אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃ 4 וְאִשָּׁה כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃ 5 וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 6 וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־נְדָרֶיהָ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ׃ 7 וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ׃ 8 וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 9 וְאִלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ׃ 10 וּבֵית אִישָׁהּ נָדָרָה אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה׃ 11 וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 12 וְאִם־הָפֵר יָפֵר אִישָׁהּ אֹתָם בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתָיו לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הֲפָרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃ 13 כָּל־נֶדֶר וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנּוֹת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ׃ 14 וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֲסָרֶיהָ עָלֶיהָ הֵקִים כִּי־הֶחֱרִישׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ׃ 15 וְאִם־הָפֵר יָפֵר אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֹנָהּ׃ 16 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין־אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ׃

Numbers 30

1 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 2 אִישׁ כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ־הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה׃ 3 וְאִשָּׁה כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ בִּנְעֻרֶיהָ׃ 4 וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 5 וְאִם־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כֹּל נְדָרֶיהָ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ׃ 6 וְאִם־הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ׃ 7 וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ יָקוּמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 8 וְאִם־בְּיוֹם שָׁמַע אִישָׁהּ הֵנִיא אֶת־אִשָּׁה אֲשֶׁר נָדְרָה וְאֶת־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְכִפֶּר לָהּ׃ 9 נֶדֶר אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה כֹּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ׃ 10 וּבֵית אִישָׁהּ נָדָרָה אוֹ־אָסְרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בִּשְׁבֻעָה׃ 11 וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אֹתָהּ וְקָמוּ כָּל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם׃ 12 וְאִם־הָפֵר יָפֵר אִישָׁהּ אֹתָם בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כָּל־מוֹצָא שְׂפָתָיו לִנְדָרֶיהָ וּלְאִסַּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הֲפָרָם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ׃ 13 כָּל־נֶדֶר וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנּוֹת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ׃ 14 וְאִם־הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהֵקִים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֲסָרֶיהָ עָלֶיהָ הֵקִים כִּי־הֶחֱרִישׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ׃ 15 וְאִם־הָפֵר יָפֵר אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֲוֹנָהּ׃ 16 אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין־אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ׃

Numbers 31

1 And the LORD spake unto Moses, saying, 2 Avenge the children of Israel of the Midianites: afterward shalt thou be gathered unto thy people. 3 And Moses spake unto the people, saying, Arm some of yourselves unto the war, and let them go against the Midianites, and avenge the LORD of Midian. 4 Of every tribe a thousand, throughout all the tribes of Israel, shall ye send to the war. 5 So there were delivered out of the thousands of Israel, a thousand of every tribe, twelve thousand armed for war. 6 And Moses sent them to the war, a thousand of every tribe, them and Phinehas the son of Eleazar the priest, to the war, with the holy instruments, and the trumpets to blow in his hand. 7 And they warred against the Midianites, as the LORD commanded Moses; and they slew all the males. 8 And they slew the kings of Midian, beside the rest of them that were slain, even five kings: Evi, and Rekem, and Zur, and Hur, and Reba, five kings of Midian: Balaam also the son of Beor they slew with the sword. 9 And the children of Israel took all the women of Midian captives, and their little ones, and took the spoil of all their cattle, and all their flocks, and all their goods. 10 And they burned all their cities wherein they dwelt, and all their goodly castles, with fire. 11 And they took all the spoil, and all the prey, both of men and of beasts. 12 And they brought the captives, and the prey, and the spoil, unto Moses, and Eleazar the priest, and unto the congregation of the children of Israel, unto the camp at the plains of Moab, which are by Jordan near Jericho. 13 And Moses, and Eleazar the priest, and all the princes of the congregation, went forth to meet them without the camp. 14 And Moses was wroth with the officers of the host, with the captains over thousands, and captains over hundreds, which came from the battle. 15 And Moses said unto them, Have ye saved all the women alive? 16 behold, these caused the children of Israel, through the counsel of Balaam, to commit trespass against the LORD in the matter of Peor, and there was a plague among the congregation of the LORD. 17 Now therefore kill every male among the little ones, and kill every woman that hath known man by lying with him. 18 But all the women children, that have not known a man by lying with him, keep alive for yourselves. 19 And encamp without the camp seven days: whosoever hath killed any person, and whosoever hath touched any slain, purify both yourselves and your captives on the third day, and on the seventh day. 20 And purify all your raiment, and all that is made of skins, and all work of goats' hair, and all things made of wood.

Numbers 32

1 Now the children of Reuben and of Gad had a very great multitude of cattle: and when they saw the land of Jazer, and the land of Gilead, that, behold, the place was a place for cattle; 2 The children of Gad and the children of Reuben came and spake unto Moses, and to Eleazar the priest, and unto the rulers of the congregation, saying, 3 Ataroth, and Dibon, and Jazer, and Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, and Shebam, and Nebo, and Beon, 4 Even the country which the LORD smote before the congregation of Israel, is a land for cattle, and thy servants have cattle: 5 Wherefore, said they, if we have found grace in thy sight, let this land be given unto thy servants for a possession, and bring us not over Jordan. 6 And Moses said unto the children of Gad and to the children of Reuben, Shall your brethren go to war, and shall ye sit here? 7 And wherefore discourage ye the heart of the children of Israel from going over into the land which the LORD hath given them? 8 Thus did your fathers, when I sent them from Kadeshbarnea to see the land. 9 For when they went up unto the valley of Eshcol, and saw the land, they discouraged the heart of the children of Israel, that they should not go into the land which the LORD had given them. 10 And the LORD's anger was kindled the same time, and he sware, saying, 11 Surely none of the men that came up out of Egypt, from twenty years old and upward, shall see the land which I sware unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob; because they have not wholly followed me: 12 Save Caleb the son of Jephunneh the Kenezite, and Joshua the son of Nun: for they have wholly followed the LORD. 13 And the LORD's anger was kindled against Israel, and he made them wander in the wilderness forty years, until all the generation, that had done evil in the sight of the LORD, was consumed. 14 And, behold, ye are risen up in your fathers' stead, an increase of sinful men, to augment yet the fierce anger of the LORD toward Israel. 15 For if ye turn away from after him, he will yet again leave them in the wilderness; and ye shall destroy all this people. 16 And they came near unto him, and said, We will build sheepcotes here for our cattle, and cities for our little ones: 17 But we ourselves will go ready armed before the children of Israel, until we have brought them unto their place: and our little ones shall dwell in the fenced cities because of the inhabitants of the land. 18 We will not return unto our houses, until the children of Israel have inherited every man his inheritance. 19 For we will not inherit with them on yonder side Jordan, or forward; because our inheritance is fallen to us on this side Jordan eastward. 20 And Moses said unto them, If ye will do this thing, if ye will go armed before the LORD to war, 21 And will go all of you armed over Jordan before the LORD, until he hath driven out his enemies from before him, 22 And the land be subdued before the LORD: then afterward ye shall return, and be guiltless before the LORD, and before Israel; and this land shall be your possession before the LORD. 23 But if ye will not do so, behold, ye have sinned against the LORD: and be sure your sin will find you out. 24 Build you cities for your little ones, and folds for your sheep; and do that which hath proceeded out of your mouth. 25 And the children of Gad and the children of Reuben spake unto Moses, saying, Thy servants will do as my lord commandeth. 26 Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall be there in the cities of Gilead: 27 But thy servants will pass over, every man armed for war, before the LORD to battle, as my lord saith. 28 So concerning them Moses commanded Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the chief fathers of the tribes of the children of Israel: 29 And Moses said unto them, If the children of Gad and the children of Reuben will pass with you over Jordan, every man armed to battle, before the LORD, and the land shall be subdued before you; then ye shall give them the land of Gilead for a possession: 30 But if they will not pass over with you armed, they shall have possessions among you in the land of Canaan. 31 And the children of Gad and the children of Reuben answered, saying, As the LORD hath said unto thy servants, so will we do. 32 We will pass over armed before the LORD into the land of Canaan, that the possession of our inheritance on this side Jordan may be ours. 33 And Moses gave unto them, even to the children of Gad, and to the children of Reuben, and unto half the tribe of Manasseh the son of Joseph, the kingdom of Sihon king of the Amorites, and the kingdom of Og king of Bashan, the land, with the cities thereof in the coasts, even the cities of the country round about. 34 And the children of Gad built Dibon, and Ataroth, and Aroer, 35 And Atroth, Shophan, and Jaazer, and Jogbehah, 36 And Bethnimrah, and Bethharan, fenced cities: and folds for sheep. 37 And the children of Reuben built Heshbon, and Elealeh, and Kiriathaim, 38 And Nebo, and Baalmeon, (their names being changed,) and Shibmah: and gave other names unto the cities which they builded. 39 And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorite which was in it. 40 And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt therein. 41 And Jair the son of Manasseh went and took the small towns thereof, and called them Havothjair. 42 And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.

ᒪᒥᒪᒪ: 42 ᐱᐢᐧᐸᐧ ᐄᐢᐧ ᐋᒣᒪᒪᐢ ᐅᒥᐢ ᐊᒪᐢ ᐅᒥᐢ

1 אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאֹתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן׃
2 וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצָאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצָאֵיהֶם׃
3 וַיִּסְעוּ מֵרַעְמְסֵס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמָּחֳרַת
הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיָד רָמָה לְעֵינֵי כָּל־מִצְרָיִם׃ 4 וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֵת אֲשֶׁר־
הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים׃ 5 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵרַעְמְסֵס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת׃ 6 וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃
7 וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַעַל צְפֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל׃
8 וַיִּסְעוּ מֵעַל פְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בְּמִדְבַּר אֵתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה׃ 9 וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
עֵינֹת מָיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם׃ 10 וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם סוּף׃
11 וַיִּסְעוּ מִיַּם סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִין׃ 12 וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִין וַיַּחֲנוּ בְּדָפְקָה׃
13 וַיִּסְעוּ מִדָּפְקָה וַיַּחֲנוּ בָּאָלוּשׁ׃ 14 וַיִּסְעוּ מֵאָלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְלֹא־הָיָה
שָׁם מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת׃ 15 וַיִּסְעוּ מִרְפִידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר סִינָי׃ 16 וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר
סִינָי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרוֹת הַתַּאֲוָה׃ 17 וַיִּסְעוּ מִקִּבְרוֹת הַתַּאֲוָה וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרוֹת׃ 18 וַיִּסְעוּ
מֵחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה׃ 19 וַיִּסְעוּ מֵרִתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמֹּן פָּרֶץ׃ 20 וַיִּסְעוּ מֵרִמֹּן פָּרֶץ
וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה׃ 21 וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה׃ 22 וַיִּסְעוּ מֵרִסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקָהֱלָתָה׃
23 וַיִּסְעוּ מִקָּהֱלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר שָׁפֶר׃ 24 וַיִּסְעוּ מֵהַר שָׁפֶר וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה׃
25 וַיִּסְעוּ מֵחֲרָדָה וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלָת׃ 26 וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלָת וַיַּחֲנוּ בְּתָחַת׃ 27 וַיִּסְעוּ
מִתָּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃ 28 וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה׃ 29 וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ
בְּחַשְׁמֹנָה׃ 30 וַיִּסְעוּ מֵחַשְׁמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמֹסֵרוֹת׃ 31 וַיִּסְעוּ מִמֹּסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בִּבְנֵי
יַעֲקָן׃ 32 וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקָן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָּד׃ 33 וַיִּסְעוּ מֵחֹר הַגִּדְגָּד וַיַּחֲנוּ
בְּיָטְבָתָה׃ 34 וַיִּסְעוּ מִיָּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעַבְרֹנָה׃ 35 וַיִּסְעוּ מֵעַבְרֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֶצְיֹן גָּבֶר׃
36 וַיִּסְעוּ מֵעֶצְיֹן גָּבֶר וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר צִן הִוא קָדֵשׁ׃ 37 וַיִּסְעוּ מִקָּדֵשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהֹר
הָהָר בִּקְצֵה אֶרֶץ אֱדוֹם׃ 38 וַיַּעַל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֶת־הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם
בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ׃
39 וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמְאַת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּהֹר הָהָר׃ 40 וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ
עֲרָד הוּא יוֹשֵׁב בַּנֶּגֶב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבוֹא בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ 41 וַיִּסְעוּ מֵהֹר הָהָר וַיַּחֲנוּ
בְּצַלְמֹנָה׃ 42 וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן׃ 43 וַיִּסְעוּ מִפּוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאֹבֹת׃
44 וַיִּסְעוּ מֵאֹבֹת וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בְּגְבוּל מוֹאָב׃ 45 וַיִּסְעוּ מֵעִיִּים וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן
גָּד׃ 46 וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה׃ 47 וַיִּסְעוּ מֵעַלְמֹן דִּבְלָתָיְמָה
וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ׃ 48 וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב
עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 49 וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עַד־אָבֵל הַשִּׁטִּים בְּעַרְבוֹת מוֹאָב׃
50 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 51 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ 52 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־
כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֶת־כָּל־מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֶת־כָּל־צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם
תְּאַבֵּדוּ וְאֵת כָּל־בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ 53 וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁבְתֶּם בָּהּ כִּי־לָכֶם
נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ 54 וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם
לָרַב תַּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ גוֹרָלוֹ שָׁם
לְמַטֹּת אֲבֹתָיו תִּתְנָחָלוּ׃ 55 וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר
תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִנִים בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ׃ 56 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃

Numbers 34

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנַעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃ 3 וְהָיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב מִמִּדְבַּר צִן עַל־יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם־הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ 4 וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְחַצְרַ־עַדָּר וְעָבַר עַצְמוֹנָה׃ 5 וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן נַחְלָה מִצְרַיִם וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃ 6 וּגְבוּל יָם וְהָיָה הַיָּם גְּבוּל וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל־יָם׃ 7 וְזֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִן־הַיָּם הָרָה תָּאוּ לְבוֹא חֲמָת וְהָיוּ תֹצְאֹת הַגְּבוּל צְדָדָה׃ 8 וְיָצָא גְּבוּל זִפְרוֹנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ 9 וְהִתְאַרְתֶּם גְּבוּל זִפְרוֹנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ 10 וְהִתְאַרְתֶּם קֶדְמָה לִגְבוּל מֵחֲצַר עֵינָן שְׁפָמָה׃ 11 וְיָרַד הַגְּבוּל מִן־הַשְּׁפָם רִבְלָתָה מִקֶּדֶם לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבוּל וְנָגַע עַל־כֶּתֶף יָם־כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ 12 וְיָרַד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תֹצְאֹתָיו יָם־הַמֶּלַח זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם בְּגְבֻלֹתֶיהָ סָבִיב׃ 13 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנְחֲלוּ בָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמַּטֹּת וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃ 14 כִּי לָקְחוּ מַטֵּה בְנֵי־הָרֻאבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמַטֵּה בְנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם׃ 15 שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לִירֵחוֹ קֵדְמָה מִזְרַח הַשָּׁמֶשׁ׃ 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן׃ 18 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לְנַחֲלָה׃ 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 20 וּשְׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד לְמַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן׃ 21 אֱלִידָד בֶּן־כְּסְלוֹן לְמַטֵּה בִנְיָמִן׃ 22 וּבְנִיאֵל בֶּן־יָגְלִי נָשִׂיא לְמַטֵּה בְנֵי־דָן׃ 23 וְהַנָּשִׂיא לִבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה בְנֵי־מְנַשֶּׁה חַנִּיאֵל בֶּן־אֵפֹד׃ 24 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֵּה אֶפְרָיִם׃ 25 וְקְמוּאֵל בֶּן־שִׁפְטָן לְמַטֵּה בְנֵי־זְבוּלֻן׃ 26 וְנָשִׂיא לְמַטֵּה בְנֵי־יִשָּׂשכָר פַּלְטִיאֵל בֶּן־עַזָּן׃ 27 וְנָשִׂיא לְמַטֵּה בְנֵי־אָשֵׁר אֲחִיהוּד בֶּן־שְׁלֹמִי׃ 28 וְנָשִׂיא לְמַטֵּה בְנֵי־נַפְתָּלִי פְּדַהְאֵל בֶּן־עַמִּיהוּד׃ 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָנְחִל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃

Numbers 35

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ 2 צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנוּ לַלְוִיִּם מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃ 3 וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶן יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכָל־חַיָּתָם׃ 4 וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מִקִּיר הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב׃ 5 וּמַדִּתֶם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פְּאַת־קֵדְמָה אַלְפַּיִם אַמָּה וְאֶת־פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם אַמָּה וְאֶת־פְּאַת־יָם אַלְפַּיִם אַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי עָרִים׃ 6 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה וְעַל־אֵלֶּה תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר׃ 7 כָּל־הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עָרִים אֹתָן וְאֶת־מִגְרְשֵׁיהֶן׃ 8 וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יַנְחִלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃ 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ 10 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ 11 וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ 12 וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃ 13 וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ 14 אֵת שָׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאֵת שָׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ 15 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ 16 וְאִם־בְּכְלִי בַרְזֶל הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 17 וְאִם־בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 18 אוֹ בִכְלִי עֵץ יָד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ 19 גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בּוֹ הוּא יְמִתֶנּוּ׃ 20 וְאִם־בְּשִׂנְאָה יֶהְדֳּפֶנּוּ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצָדִיָּה וַיָּמֹת׃ 21 אוֹ מִשִּׂנְאָתוֹ הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בּוֹ׃ 22 וְאִם־בְּפֶתַע בְּלֹא אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ 23 אוֹ כָל־אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ 24 וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ 25 וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מָשְׁחוּ אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ 26 וְאִם־יָצֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ 27 וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃ 28 כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ 29 וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ 30 כָּל־מַכֵּה נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת־הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ 31 וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לָמוּת כִּי מוֹת יוּמָת׃ 32 וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ לִפְנֵי מוֹת הַכֹּהֵן׃ 33 וְלֹא תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם־בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ 34 וְלֹא תְטַמֵּא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

Numbers 36

1 וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִלְעָד בֶּן מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנִי צִוָּה יְהוָה אֶת־אֲדֹנִי לָתֵת אֶת־הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצַוֹת יְהוָה אֶת־אֲדֹנִי נַחֲלַת צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנוֹתָיו׃ 3 וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרַע נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל־נַחֲלַת הַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶן וּמִגּוֹרָל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרַע׃ 4 וְכִי־יִהְיֶה הַיֹּבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל־נַחֲלַת הַשֵּׁבֶט אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶן וּמִנַּחֲלַת שִׁבְטַת אֲבוֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ 5 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ 6 זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ אֶל־מִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶן תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃ 7 וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה אֶל־מַטֵּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 8 וְכָל־בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירְשׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃ 9 וְלֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ 11 וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ 12 מִמִּשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל־מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ 13 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃ 14 בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ

DEUTERONOMY

Deuteronomy 1

1 These be the words which Moses spake unto all Israel on this side Jordan in the wilderness, in the plain over against the Red sea, between Paran, and Tophel, and Laban, and Hazeroth, and Dizahab. 2 (There are eleven days' journey from Horeb by the way of mount Seir unto Kadesh-barnea.) 3 And it came to pass in the fortieth year, in the eleventh month, on the first day of the month, that Moses spake unto the children of Israel, according unto all that the LORD had given him in commandment unto them; 4 After he had slain Sihon the king of the Amorites, which dwelt in Heshbon, and Og the king of Bashan, which dwelt at Ashtaroth in Edrei: 5 On this side Jordan in the land of Moab began Moses to declare this law, saying, 6 The LORD our God spake unto us in Horeb, saying, Ye have dwelt long enough in this mount: 7 Turn you, and take your journey, and go to the mount of the Amorites, and unto all the places nigh thereunto, in the plain, in the hills, and in the vale, and in the south, and by the sea side, to the land of the Canaanites, and unto Lebanon, unto the great river, the river Euphrates. 8 Behold, I have set the land before you: go in and possess the land which the LORD sware unto your fathers, Abraham, Isaac, and Jacob, to give unto them and to their seed after them. 9 And I spake unto you at that time, saying, I am not able to bear you myself alone: 10 The LORD your God hath multiplied you, and, behold, ye are this day as the stars of heaven for multitude. 11 (The LORD God of your fathers make you a thousand times so many more as ye are, and bless you, as he hath promised you!) 12 How can I myself alone bear your cumbrance, and your burden, and your strife? 13 Take you wise men, and understanding, and known among your tribes, and I will make them rulers over you. 14 And ye answered me, and said, The thing which thou hast spoken is good for us to do. 15 So I took the chief of your tribes, wise men, and known, and made them heads over you, captains over thousands, and captains over hundreds, and captains over fifties, and captains over tens, and officers among your tribes. 16 And I charged your judges at that time, saying, Hear the causes between your brethren, and judge righteously between every man and his brother, and the stranger that is with him. 17 Ye shall not respect persons in judgment; but ye shall hear the small as well as the great; ye shall not be afraid of the face of man; for the judgment is God's: and the cause that is too hard for you, bring it unto me, and I will hear it. 18 And I commanded you at that time all the things which ye should do.

אלהיהם את המקומות׃ 19 ואעבר אתכם את הנחל זרד ואעבר אתכם את נחל זרד ואנחנו הלכים מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד׃ 20 ויתהלכו הימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם׃ 21 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃ 22 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם ויאמר יהוה אלי לאמר׃ 23 אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ 24 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה׃ 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו ויחילו מפניך׃ 26 ואשלח מלאכים מקדמות מדבר קדמות אל סיחן מלך חשבון דברי לשלם לאמר׃ 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול׃ 28 אכל מאת תאכל לי ומים במחיר תתן לי ושתיתי אך אעברה ברגלי׃ 29 כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ 30 ולא אבה סיחן מלך חשבון הנתנו בעברו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה׃ 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו׃ 32 ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה׃ 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך את הוא ואת בניו ואת כל עמו׃ 34 ונלכד את כל ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם הנשים והטף לא השארנו שריד׃ 35 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃ 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו׃ 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר ואל כל אשר צוה יהוה אלהינו׃ 38 וננסע ונעבר דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ 39 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ 40 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד׃ 41 וישבו את ארצו וירשו את שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון׃ 42 כל הבשן נקרא ארץ רפאים גם הם ישבו בה לפנים ובני עמון יקראו להם זמזמים׃ 43 עם גדול ורב ורם כענקים ויושבו בשעיר עד אילת׃ 44 ויסבו ויעברו את דרך הערבה מאילת ומעצין גבר ויפנו ויעברו דרך מדבר מואב׃ 45 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצם ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ 46 ישבו באימים לפנים עם גדול ורב וענקים כבני הענק ויחשבו גם הם רפאים כענקים ויקראו להם מואבים׃

Deuteronomy 2

1 ונסב ונסע מדבר דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים׃ 2 ויאמר יהוה אלי לאמר׃ 3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפונה׃ 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר וייראו מכם והשמרתם מאד׃ 5 אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה נתתי את הר עשו לעשו׃ 6 אכל תשברו מאתם ואכלתם ומים תכרו מאתם וכספתם ושתיתם׃ 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך אתך לא חסרת דבר׃ 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו היושבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׃ 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב וענקים כבני הענק׃ 11 רפאים גם הם יחשבו כענקים ואמרים הם׃ 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם׃ 13 עתה קומו לכם ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד׃ 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם׃ 15 וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם׃ 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם׃ 17 וידבר יהוה אלי לאמר׃ 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער׃ 19 וקרבת מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה׃ 20 ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים ובני עמון יקראו להם זמזמים׃ 21 עם גדול ורב וענקים כבני הענק ויהוה השמידם מפניהם ויירשום וישבו תחתם׃ 22 כאשר עשה לבני עשו היושבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשום וישבו תחתם עד היום הזה׃ 23 והעוים היושבים בחצרים עד עזה כפתורים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם׃ 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיחן האמרי מלך חשבון והאמרי ואת ארצו החל רש ורשתו והתגר בו מלחמה׃ 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו ויחילו מפניך׃ 26 ואשלח מלאכים מקדמות מדבר קדמות אל סיחן מלך חשבון דברי לשלם לאמר׃ 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאול׃ 28 אכל מאת תאכל לי ומים במחיר תתן לי ושתיתי אך אעברה ברגלי׃ 29 כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו׃ 30 ולא אבה סיחן מלך חשבון הנתנו בעברו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום הזה׃ 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו׃ 32 ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה׃ 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך את הוא ואת בניו ואת כל עמו׃ 34 ונלכד את כל ערו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם הנשים והטף לא השארנו שריד׃ 35 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר לכדנו׃ 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו׃ 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר ואל כל אשר צוה יהוה אלהינו׃ 38 וננסע ונעבר דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי׃ 39 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ 40 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד׃ 41 וישבו את ארצו וירשו את שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנון עד הר חרמון׃ 42 כל הבשן נקרא ארץ רפאים גם הם ישבו בה לפנים ובני עמון יקראו להם זמזמים׃ 43 עם גדול ורב ורם כענקים ויושבו בשעיר עד אילת׃ 44 ויסבו ויעברו את דרך הערבה מאילת ומעצין גבר ויפנו ויעברו דרך מדבר מואב׃ 45 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצם ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה׃ 46 ישבו באימים לפנים עם גדול ורב וענקים כבני הענק ויחשבו גם הם רפאים כענקים ויקראו להם מואבים׃

Deuteronomy 3

1 Then we turned, and went up the way to Bashan: and Og the king of Bashan came out against us, he and all his people, to the battle at Edrei. 2 And the LORD said unto me, Fear him not: for I will deliver him, and all his people, and his land, into thy hand; and thou shalt do unto him as thou didst unto Sihon king of the Amorites, which dwelt at Heshbon. 3 So the LORD our God delivered into our hands Og also, the king of Bashan, and all his people: and we smote him until none was left to him remaining. 4 And we took all his cities at that time, there was not a city which we took not from them, threescore cities, all the region of Argob, the kingdom of Og in Bashan. 5 All these cities were fenced with high walls, gates, and bars; besides unwalled towns a great many. 6 And we utterly destroyed them, as we did unto Sihon king of Heshbon, utterly destroying the men, women, and children, of every city. 7 But all the cattle, and the spoil of the cities, we took for a prey to ourselves. 8 And we took at that time out of the hand of the two kings of the Amorites the land that was on this side Jordan, from the river Arnon unto mount Hermon; 9 (Which Hermon the Sidonians call Sirion; and the Amorites call it Shenir;) 10 All the cities of the plain, and all Gilead, and all Bashan, unto Salchah and Edrei, cities of the kingdom of Og in Bashan. 11 For only Og king of Bashan remained of the remnant of giants; behold, his bedstead was a bedstead of iron; is it not in Rabbath of the children of Ammon? nine cubits was the length thereof, and four cubits the breadth of it, after the cubit of a man. 12 And this land, which we possessed at that time, from Aroer, which is by the river Arnon, and half mount Gilead, and the cities thereof, gave I unto the Reubenites and to the Gadites. 13 And the rest of Gilead, and all Bashan, being the kingdom of Og, gave I unto the half tribe of Manasseh; all the region of Argob, with all Bashan, which was called the land of giants. 14 Jair the son of Manasseh took all the country of Argob unto the coasts of Geshuri and Maachathi; and called them after his own name, Bashan-havothjair, unto this day. 15 And I gave Gilead unto Machir. 16 And unto the Reubenites and unto the Gadites I gave from Gilead even unto the river Arnon half the valley, and the border even unto the river Jabbok, which is the border of the children of Ammon; 17 The plain also, Jordan, and the coast thereof, from Chinnereth even unto the sea of the plain, even the salt sea, under Ashdothpisgah eastward. 18 And I commanded you at that time, saying, The LORD your God hath given you this land to possess it: all ye shall pass over armed before your brethren the children of Israel, all that are meet for the war. 19 But your wives, and your little ones, and your cattle, (for I know that ye have much cattle,) shall abide in your cities which I have given you; 20 Until the LORD have given rest unto your brethren, as well as unto you, and until they also possess the land which the LORD your God hath given them beyond Jordan: and then shall ye return every man unto his possession, which I have given you. 21 And I commanded Joshua at that time, saying, Thine eyes have seen all that the LORD your God hath done unto these two kings: so shall the LORD do unto all the kingdoms whither thou passest. 22 Ye shall not fear them: for the LORD your God he shall fight for you. 23 And I besought the LORD at that time, saying, 24 O Lord GOD, thou hast begun to show thy servant thy greatness, and thy mighty hand: for what God is there in heaven or in earth, that can do according to thy works, and according to thy might? 25 I pray thee, let me go over and see the good land that is beyond Jordan, that goodly mountain, and Lebanon. 26 But the LORD was wroth with me for your sakes, and would not hear me: and the LORD said unto me, Let it suffice thee; speak no more unto me of this matter. 27 Get thee up into the top of Pisgah, and lift up thine eyes westward, and northward, and southward, and eastward, and behold it with thine eyes: for thou shalt not go over this Jordan. 28 But charge Joshua, and encourage him, and strengthen him: for he shall go over before this people, and he shall cause them to inherit the land which thou shalt see. 29 So we abode in the valley over against Bethpeor.

Deuteronomy 4

1 And now, Israel, hearken unto the statutes and unto the judgments, which I teach you, for to do them, that ye may live, and go in and possess the land which the LORD God of your fathers giveth you. 2 Ye shall not add unto the word which I command you, neither shall ye diminish ought from it, that ye may keep the commandments of the LORD your God which I command you. 3 Your eyes have seen what the LORD did because of Baal-peor: for all the men that followed Baal-peor, the LORD thy God hath destroyed them from among you. 4 But ye that did cleave unto the LORD your God are alive every one of you this day. 5 Behold, I have taught you statutes and judgments, even as the LORD my God commanded me, that ye should do so in the land whither ye go to possess it. 6 Keep therefore and do them; for this is your wisdom and your understanding in the sight of the nations, which shall hear all these statutes, and say, Surely this great nation is a wise and understanding people. 7 For what nation is there so great, who hath God so nigh unto them, as the LORD our God is in all things that we call upon him for? 8 And what nation is there so great, that hath statutes and judgments so righteous as all this law, which I set before you this day? 9 Only take heed to thyself, and keep thy soul diligently, lest thou forget the things which thine eyes have seen, and lest they depart from thy heart all the days of thy life: but teach them thy sons, and thy sons' sons; 10 Specially the day that thou stoodest before the LORD thy God in Horeb, when the LORD said unto me, Gather me the people together, and I will make them hear my words, that they may learn to fear me all the days that they shall live upon the earth, and that they may teach their children. 11 And ye came near and stood under the mountain; and the mountain burned with fire unto the midst of heaven, with darkness, clouds, and thick darkness. 12 And the LORD spake unto you out of the midst of the fire: ye heard the voice of the words, but saw no similitude; only ye heard a voice. 13 And he declared unto you his covenant, which he commanded you to perform, even ten commandments; and he wrote them upon two tables of stone. 14 And the LORD commanded me at that time to teach you statutes and judgments, that ye might do them in the land whither ye go over to possess it. 15 Take ye therefore good heed unto yourselves; for ye saw no manner of similitude on the day that the LORD spake unto you in Horeb out of the midst of the fire: 16 Lest ye corrupt yourselves, and make you a graven image, the similitude of any figure, the likeness of male or female, 17 The likeness of any beast that is on the earth, the likeness of any winged fowl that flieth in the air, 18 The likeness of any thing that creepeth on the ground, the likeness of any fish that is in the waters beneath the earth: 19 And lest thou lift up thine eyes unto heaven, and when thou seest the sun, and the moon, and the stars, even all the host of heaven, shouldest be driven to worship them, and serve them, which the LORD thy God hath divided unto all nations under the whole heaven. 20 But the LORD hath taken you, and brought you forth out of the iron furnace, even out of Egypt, to be unto him a people of inheritance, as ye are this day. 21 Furthermore the LORD was angry with me for your sakes, and sware that I should not go over Jordan, and that I should not go in unto that good land, which the LORD thy God giveth thee for an inheritance: 22 But I must die in this land, I must not go over Jordan: but ye shall go over, and possess that good land. 23 Take heed unto yourselves, lest ye forget the covenant of the LORD your God, which he made with you, and make you a graven image, or the likeness of any thing, which the LORD thy God hath forbidden thee. 24 For the LORD thy God is a consuming fire, even a jealous God. 25 When thou shalt beget children, and children's children, and ye shall have remained long in the land, and shall corrupt yourselves, and make a graven image, or the likeness of any thing, and shall do evil in the sight of the LORD thy God, to provoke him to anger: 26 I call heaven and earth to witness against you this day, that ye shall soon utterly perish from off the land whereunto ye pass over Jordan to possess it; ye shall not prolong your days upon it, but shall utterly be destroyed. 27 And the LORD shall scatter you among the nations, and ye shall be left few in number among the heathen, whither the LORD shall lead you. 28 And there ye shall serve gods, the work of men's hands, wood and stone, which neither see, nor hear, nor eat, nor smell. 29 But if from thence thou shalt seek the LORD thy God, thou shalt find him, if thou seek him with all thy heart and with all thy soul.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incidunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat

ישראל את־כל־הדברים האלה ויאמר אליהם שימו־לבבכם לכל־הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את־בניכם לעשות את־כל־דברי
התורה הזאת׃ כי לא דבר ריק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
תאריכו ימים על־האדמה אשר אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה׃
ויאמר יהוה אל־משה הנה ימיך קרבו למות קרא את־יהושע והתיצבו
באהל מועד ואצונו ויילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד׃ וירא
יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על־פתח האהל׃ ויאמר יהוה
אל־משה הנך שכב עם־אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר־
הארץ אשר הוא בא־שמה בקרבו ועזבני והפר את־בריתי אשר כרתי
אתו׃ והיה ביום ההוא ואף־אני עזבתיו והסתרתי פני מהם והיה
לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות והאמר ביום ההוא הלוא על־כי
אין־אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה׃ ואנכי הסתר אסתיר פני
ביום ההוא על כל־הרעה אשר עשה כי פנה אל־אלהים אחרים׃
ועתה כתבו־לכם את־השירה הזאת ולמדה את־בני־ישראל שימה
בפיהם למען תהיה־לי השירה הזאת לעד בבני־ישראל׃ כי־אביאנו
אל־האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן
ופנה אל־אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את־בריתי׃ והיה כי־
תמצאנה אתו רעות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא
תשכח מפי זרעו כי ידעתי את־יצרו אשר הוא עשה היום בטרם
אביאנו אל־הארץ אשר נשבעתי׃ ויכתב משה את־השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את־בני־ישראל׃ ויצו את־יהושע בן־נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את־בני־ישראל אל־הארץ אשר נשבעתי
להם ואנכי אהיה עמך׃ ויהי ככלות משה לכתב את־דברי התורה
הזאת על־ספר עד תמם׃ ויצו משה את־הלוים נשאי ארון ברית־יהוה
לאמר׃ לקח את־ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית־יהוה
אלהיכם והיה־שם בך לעד׃ כי אנכי ידעתי את־מריך ואת־ערפך
הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם את־יהוה וגם כי־
אחרי מותי׃ הקהילו אלי את־כל־זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה
באזניהם את־הדברים האלה ואעידה בהם את־השמים ואת־הארץ׃
כי ידעתי אחרי מותי כי־השחת תשחתון וסרתם מן־הדרך אשר
צויתי אתכם וקרתה אתכם הרעה באחרית הימים כי־תעשו את־הרע
בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר משה באזני כל־קהל
ישראל את־דברי השירה הזאת עד תמם׃

Deuteronomy 5

[1] ויקרא משה אל־כל־ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את־החקים
ואת־המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם׃ יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב׃ [2] לא את־אבתינו כרת
יהוה את־הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃
[3] פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ [4] אנכי עמד בין
יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את־דבר יהוה כי יראתם מפני
האש ולא עליתם בהר לאמר׃ [5] אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים׃ [6] לא יהיה־לך אלהים אחרים על־
פני׃ [7] לא תעשה־לך פסל כל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ [8] לא־תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על־בנים על־
שלשים ועל־רבעים לשנאי׃ [9] ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי׃ [10] לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה
את אשר־ישא את־שמו לשוא׃ [11] שמור את־יום השבת לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך׃ [12] ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך׃
[13] ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה
ובנך־ובתך ועבדך־ואמתך ושורך וחמרך וכל־בהמתך וגרך אשר
בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃ [14] וזכרת כי־עבד היית
בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על־
כן צוך יהוה אלהיך לעשות את־יום השבת׃ [15] כבד את־אביך ואת־
אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יארכון ימיך ולמען ייטב לך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ [16] לא תרצח ולא תנאף ולא
תגנב ולא־תענה ברעך עד שוא׃ [17] ולא תחמד אשת רעך ולא
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
[18] את־הדברים האלה דבר יהוה אל־כל־קהלכם בהר מתוך האש
הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על־שני לחת אבנים
ויתנם אלי׃ [19] ויהי כשמעכם את־הקול מתוך החשך וההר בוער
באש ותקרבון אלי כל־ראשי שבטיכם וזקניכם׃ [20] ותאמרו הן
הראנו יהוה אלהינו את־כבדו ואת־גדלו וקולו שמענו מתוך האש
היום הזה ראינו כי־ידבר אלהים את־האדם וחי׃ [21] ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם־יספים אנחנו לשמע את־קול
יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ [22] כי מי כל־בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי׃ [23] קרב אתה ושמע את כל־
אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל־אשר ידבר יהוה
אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃ [24] וישמע יהוה את־קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את־קול דברי העם הזה אשר
דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ [25] מי יתן והיה לבבם זה להם
ליראה אתי ולשמר את־כל־מצותי כל־הימים למען ייטב להם ולבניהם
לעלם׃ [26] לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ [27] ואתה פה עמד
עמדי ואדברה אליך את כל־המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃ [28] ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל׃ [29] בכל־הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם
ימים בארץ אשר תירשון׃

ⲏⲙⲁⲭ ⲁⲣⲏ 17 ⲁⲣⲏ ⲙⲁⲭ ⲉⲓⲣⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲉⲙⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲉⲙⲛⲁⲓ ⲛⲁⲣⲉⲙ

Deuteronomy 7

1 When the LORD your God brings you into the land you are entering to possess, and he clears away many nations before you—the Hittites, Girgashites, Amorites, Canaanites, Perizzites, Hivites, and Jebusites, seven nations larger and stronger than you— 2 and when the LORD your God delivers them over to you and you defeat them, then you must completely destroy them. Make no treaty with them and show them no mercy. 3 Do not intermarry with them. Do not give your daughters to their sons or take their daughters for your sons, 4 for they will turn your children away from following me, to serve other gods. Then the anger of the LORD will burn against you and he will quickly destroy you. 5 Instead, this is what you must do to them: break down their altars, smash their sacred pillars, cut down their Asherah poles, and burn their idols in the fire. 6 For you are a holy people, dedicated to the LORD your God. Out of all the peoples on the earth, he has chosen you to be his own special treasure. 7 The LORD didn't love you and choose you because you were more numerous than other nations—you were the smallest of all nations! 8 It was simply because the LORD loves you and is keeping the oath he swore to your ancestors. That is why he rescued you with such a powerful hand and redeemed you from your former life of slavery, when you were under the power of Pharaoh, king of Egypt. 9 Understand, therefore, that the LORD your God is the only God. He is the faithful God who keeps his gracious covenant for a thousand generations of those who love him and obey his commandments. 10 But he will repay those who reject him, destroying them to their faces. He will not hesitate to repay to their faces those who reject him. 11 So be careful to obey all the commandments, decrees, and regulations I am giving you today. 12 If you listen to these regulations and are careful to obey them, then the LORD your God will keep his covenant of unfailing love with you, as he promised with an oath to your ancestors. 13 He will love you and bless you and multiply you. He will bless the fruit of your womb and the crops of your fields—your grain, new wine, and olive oil—the calves of your herds and the lambs of your flocks in the land he swore to your ancestors he would give you. 14 You will be the most blessed of all peoples. There will be no childless couples among you, nor any infertile livestock. 15 The LORD will remove all sickness from you. He will not afflict you with the terrible diseases you knew in Egypt, but he will inflict them on all those who hate you. 16 You must destroy all the peoples the LORD your God gives over to you. Do not look on them with pity, and do not worship their gods, for that will be a fatal trap for you. 17 You may say to yourself, "These nations outnumber us. How can we ever drive them out?" 18 But don't be afraid of them. Remember what the LORD your God did to Pharaoh and to all the Egyptians. 19 Remember the great trials you saw with your own eyes, the miraculous signs and wonders, the mighty hand and outstretched arm with which the LORD your God brought you out. The LORD your God will do the same to all the peoples you fear. 20 And he will send terrors among them, even among those who hide from you. He will cause them to panic until they are destroyed. 21 Do not be afraid of them, for the LORD your God is among you, a great and awesome God. 22 The LORD your God will drive out these nations before you little by little. You will not be allowed to destroy them all at once, or the wild animals will overrun you. 23 The LORD your God will hand them over to you, throwing them into great confusion until they are destroyed. 24 He will hand their kings over to you, and you will erase their names from the face of the earth. No one will be able to stand against you; you will destroy them all. 25 You must burn the carved images of their gods. Do not covet the silver and gold that covers them, and do not take it for yourselves, or you will be trapped by worshiping what the LORD your God detests.

𐤀𐤋𐤄 𐤄𐤃𐤁𐤓𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤑𐤅𐤄 𐤌𐤔𐤄 𐤋𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤊𐤌 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤄𐤏𐤌 𐤔𐤌𐤏 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤅𐤀𐤌𐤓𐤕𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤊𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤍𐤔𐤁𐤏𐤕𐤌 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤄𐤀𐤓𐤑 𐤀𐤔𐤓 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤊

ꬵꬷꬺ ꬱꬶꬽ ꬷꬶꬲꬹꬳꬺ ꬱꬶꬲꬺ:
ꬷꬶꬼꬶꬽꬺ ꬷꬶꬺꬺꬶꬽ ꬱꬶꬺꬷꬶꬽ ꬷꬶꬽ ꬱꬶꬺꬷꬶꬽ ꬷꬶꬽ ꬱꬶꬺꬷꬶꬽ ꬷꬶꬽ

ꓤꓰ ꓤꓰꓤꓰꓤꓰ ꓤꓰꓤꓰꓤꓰ ꓤꓰꓤꓰ

Deuteronomy 12

1 These are the statutes and judgments which you shall be careful to do in the land which the LORD, the God of your fathers, gives you to possess all the days that you live on the earth. 2 You shall surely destroy all the places where the nations which you shall dispossess served their gods, on the high mountains and on the hills and under every green tree. 3 You shall break down their altars and dash in pieces their pillars and burn their Asherim with fire; and you shall hew down the graven images of their gods and destroy their name from that place. 4 You shall not do so to the LORD your God. 5 But you shall seek the place which the LORD your God chooses out of all your tribes to put his name there, even to his habitation you shall seek, and there you shall come: 6 and there you shall bring your burnt offerings and your sacrifices and your tithes and heave offerings of your hand and your vows and your freewill offerings and the firstlings of your herds and of your flocks: 7 and there you shall eat before the LORD your God and you shall rejoice in all that you put your hand to, you and your households, in which the LORD your God has blessed you. 8 You shall not do at all after what we do here today, every man whatever is right in his own eyes: 9 for you have not yet come to the rest and to the inheritance which the LORD your God gives you. 10 But when you go over the Jordan and live in the land which the LORD your God causes you to inherit, and he gives you rest from all your enemies round about, so that you live in safety; 11 then there shall be a place which the LORD your God chooses to cause his name to dwell there; there you shall bring all that I command you; your burnt offerings and your sacrifices, your tithes and heave offerings of your hand and all your choice vows which you vow to the LORD: 12 and you shall rejoice before the LORD your God, you and your sons and your daughters and your male servants and your female servants and the Levite that is within your gates, because he has no portion nor inheritance with you. 13 Take heed to yourself that you offer not your burnt offerings in every place that you see: 14 but in the place which the LORD shall choose in one of your tribes, there you shall offer your burnt offerings and there you shall do all that I command you. 15 Notwithstanding you may kill and eat flesh in all your gates, whatever your soul desires, according to the blessing of the LORD your God which he has given you: the unclean and the clean may eat of it, as of the roebuck and as of the hart. 16 Only you shall not eat the blood; you shall pour it upon the earth as water. 17 You may not eat within your gates the tithe of your grain or of your new wine or of your oil, or the firstlings of your herds or of your flocks, nor any of your vows which you vow or your freewill offerings or heave offering of your hand: 18 but you must eat them before the LORD your God in the place which the LORD your God chooses, you and your son and your daughter and your male servant and your female servant and the Levite that is within your gates: and you shall rejoice before the LORD your God in all that you put your hand to. 19 Take heed to yourself that you forsake not the Levite as long as you live on your land. 20 When the LORD your God shall enlarge your border, as he has promised you, and you say, I will eat flesh, because your soul desires to eat flesh; you may eat flesh, whatever your soul desires. 21 If the place which the LORD your God has chosen to put his name there is too far from you, then you may kill of your herd and of your flock, which the LORD has given you, as I have commanded you, and you may eat within your gates whatever your soul desires. 22 Even as the roebuck and the hart is eaten, so you shall eat them: the unclean and the clean shall eat alike of them. 23 Only be sure that you eat not the blood: for the blood is the life; and you may not eat the life with the flesh. 24 You shall not eat it; you shall pour it upon the earth as water. 25 You shall not eat it; that it may go well with you, and with your children after you, when you shall do that which is right in the sight of the LORD. 26 Only your holy things which you have, and your vows, you shall take, and go to the place which the LORD shall choose: 27 and you shall offer your burnt offerings, the flesh and the blood, upon the altar of the LORD your God: and the blood of your sacrifices shall be poured out upon the altar of the LORD your God, and you shall eat the flesh. 28 Observe and hear all these words which I command you, that it may go well with you, and with your children after you forever, when you do that which is good and right in the sight of the LORD your God. 29 When the LORD your God cuts off the nations from before you, where you go to dispossess them, and you dispossess them, and live in their land; 30 take heed to yourself that you be not snared by following them, after that they are destroyed from before you; and that you inquire not after their gods, saying, How did these nations serve their gods? even so will I do likewise. 31 You shall not do so to the LORD your God: for every abomination to the LORD, which he hates, have they done to their gods; for even their sons and their daughters they have burnt in the fire to their gods. 32 What thing soever I command you, observe to do it: you shall not add to it, nor diminish from it.

8 כִּי תֹאמַר בְּלִבָּבֶךָ אֵיכָה נַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֵלַי גַּם־אָנִי:
9 לֹא תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו:
10 כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה:
11 וְסָקַלְתָּ אֹתוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
12 וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ:
13 כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר:
14 יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתֶּם:
15 וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ:
16 הַכֵּה תַכֶּה אֶת־יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי־חָרֶב הַחֲרֵם אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּהֶמְתָּהּ לְפִי־חָרֶב:
17 וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד:
18 וְלֹא־יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן־לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ:
19 כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

Deuteronomy 13

1 כָּל־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא־תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ:
2 כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת:

ⲉⲧⲙⲡ ⲫⲟⲧⲛⲉ ⲧⲉⲁⲉ ⲧⲣⲉⲧⲁ:

ⲫⲧⲙⲉ ⲁⲛ ⲟⲩ ⲥⲃⲱⲙ ⲧⲭⲉ ⲥⲉⲁⲉ ⲣⲉⲁⲉ ⲧⲣⲉⲧⲁ ⲥⲁⲩⲣ ⲭⲙⲁ ⲥⲧ ⲭⲣⲁⲥⲏ ⲁⲩⲱ

Deuteronomy 15

1 ⵎⴰⵜⵜ ⵙⵙⴰⵢ ⵜⴰⵏⵎⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵙⵙⴰⵢ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵙⵙⴰⵢ

Deuteronomy 16

1 Observe the month of Abib, and keep the Passover unto the LORD thy God: for in the month of Abib the LORD thy God brought thee forth out of Egypt by night. 2 Thou shalt therefore sacrifice the passover unto the LORD thy God, of the flock and the herd, in the place which the LORD shall choose to place his name there. 3 Thou shalt eat no leavened bread with it; seven days shalt thou eat unleavened bread therewith, even the bread of affliction; for thou camest forth out of the land of Egypt in haste: that thou mayest remember the day when thou camest forth out of the land of Egypt all the days of thy life. 4 And there shall be no leavened bread seen with thee in all thy coast seven days; neither shall any of the flesh, which thou sacrificedst the first day at even, remain all night until the morning. 5 Thou mayest not sacrifice the passover within any of thy gates, which the LORD thy God giveth thee: 6 But at the place which the LORD thy God shall choose to place his name in, there thou shalt sacrifice the passover at even, at the going down of the sun, at the season that thou camest forth out of Egypt. 7 And thou shalt roast and eat it in the place which the LORD thy God shall choose: and thou shalt turn in the morning and go unto thy tents. 8 Six days thou shalt eat unleavened bread: and on the seventh day shall be a solemn assembly to the LORD thy God: thou shalt do no work therein. 9 Seven weeks shalt thou number unto thee: begin to number the seven weeks from such time as thou beginnest to put the sickle to the corn. 10 And thou shalt keep the feast of weeks unto the LORD thy God with a tribute of a freewill offering of thine hand, which thou shalt give unto the LORD thy God, according as the LORD thy God hath blessed thee: 11 And thou shalt rejoice before the LORD thy God, thou, and thy son, and thy daughter, and thy manservant, and thy maidservant, and the Levite that is within thy gates, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are among you, in the place which the LORD thy God hath chosen to place his name there. 12 And remember that thou wast a bondman in Egypt: and thou shalt observe and do these statutes. 13 Thou shalt observe the feast of tabernacles seven days, after that thou hast gathered in thy corn and thy wine: 14 And thou shalt rejoice in thy feast, thou, and thy son, and thy daughter, and thy manservant, and thy maidservant, and the Levite, the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within thy gates. 15 Seven days shalt thou keep a solemn feast unto the LORD thy God in the place which the LORD shall choose: because the LORD thy God shall bless thee in all thine increase, and in all the works of thine hands, therefore thou shalt surely rejoice. 16 Three times in a year shall all thy males appear before the LORD thy God in the place which he shall choose; in the feast of unleavened bread, and in the feast of weeks, and in the feast of tabernacles: and they shall not appear before the LORD empty: 17 Every man shall give as he is able, according to the blessing of the LORD thy God which he hath given thee. 18 Judges and officers shalt thou make thee in all thy gates, which the LORD thy God giveth thee, throughout thy tribes: and they shall judge the people with just judgment. 19 Thou shalt not wrest judgment; thou shalt not respect persons, neither take a gift: for a gift doth blind the eyes of the wise, and pervert the words of the righteous. 20 That which is altogether just shalt thou follow, that thou mayest live, and inherit the land which the LORD thy God giveth thee. 21 Thou shalt not plant thee a grove of any trees near unto the altar of the LORD thy God, which thou shalt make thee. 22 Neither shalt thou set thee up any image; which the LORD thy God hateth.

Deuteronomy 17

1 Thou shalt not sacrifice unto the LORD thy God any bullock, or sheep, wherein is blemish, or any evil favouredness: for that is an abomination unto the LORD thy God. 2 If there be found among you, within any of thy gates which the LORD thy God giveth thee, man or woman, that hath wrought wickedness in the sight of the LORD thy God, in transgressing his covenant, 3 And hath gone and served other gods, and worshipped them, either the sun, or moon, or any of the host of heaven, which I have not commanded; 4 And it be told thee, and thou hast heard of it, and inquired diligently, and, behold, it be true, and the thing certain, that such abomination is wrought in Israel: 5 Then shalt thou bring forth that man or that woman, which have committed that wicked thing, unto thy gates, even that man or that woman, and shalt stone them with stones, till they die. 6 At the mouth of two witnesses, or three witnesses, shall he that is worthy of death be put to death; but at the mouth of one witness he shall not be put to death. 7 The hands of the witnesses shall be first upon him to put him to death, and afterward the hands of all the people. So thou shalt put the evil away from among you.

ﻭﺍﻟﻠﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻭﺃﻧﺘﻢ ﻻ ﺗﻌﻠﻤﻮﻥ ۝20 ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻜﻮﻥ ﻟﻚ ﻋﻼﻣﺔ ﻋﻠﻰ ﻳﺪﻙ ﻭﺗﻜﻮﻥ ﻛﺘﺼﺎﻣﺔ ﺑﻴﻦ ﻋﻴﻨﻴﻚ ﻟﺘﺬﻛﺮ ﻭﺗﺠﻌﻞ ﺷﺮﻳﻌﺔ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻲ ﻓﻤﻚ ﻷﻥ ﺑﻴﺪ ﻗﻮﻳﺔ ﺃﺧﺮﺟﻚ ﺍﻟﺮﺏ ﻣﻦ ﻣﺼﺮ ۝21 ﻓﺘﺤﻔﻆ ﻫﺬﻩ ﺍﻟﻔﺮﻳﻀﺔ ﻣﻦ ﻳﻮﻡ ﺇﻟﻰ ﻳﻮﻡ ﻓﻲ ﺯﻣﺎﻧﻬﺎ ﻭﻳﺄﺗﻲ ﺑﻚ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﻌﻄﻴﻚ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﻧﺼﻴﺒﺎً ﻟﻚ ﻭﺗﺮﺛﻬﺎ ﻭﺗﺴﻜﻦ ﻓﻴﻬﺎ ۝22 ﻭﺗﺤﻔﻆ ﻓﺮﺍﺋﺾ ﻭﺃﺣﻜﺎﻣﺎً ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﻭﺻﻴﻚ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻟﻴﺼﻠﺢ ﻟﻚ ﻭﻟﺒﻨﻴﻚ ﻣﻦ ﺑﻌﺪﻙ ﻭﻟﻜﻲ ﺗﻄﻴﻞ ﺃﻳﺎﻣﻚ ﻋﻠﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﻌﻄﻴﻬﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﻟﻚ ﻛﻞ ﺍﻟﺒﻘﺎﺀ ۝23 ﺍﺳﻤﻊ ﻳﺎ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﻭﺍﺣﺮﺹ ﺃﻥ ﺗﻌﻤﻞ ﻛﻤﺎ ﻳﺼﻠﺢ ﻟﻚ ﻭﻛﻤﺎ ﺗﻜﺜﺮﻭﻥ ﺟﺪﺍً ﻛﻤﺎ ﻭﻋﺪ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻪ ﺁﺑﺎﺋﻚ ﻟﻚ ﺃﻥ ﺗﺮﺙ ﺃﺭﺿﺎً ﺗﻔﻴﺾ ﻟﺒﻨﺎً ﻭﻋﺴﻼً ۝24 ﻭﺗﻜﻮﻥ ﺃﻥ ﻛﻞ ﻣﻮﻃﺊ ﺗﻄﺄ ﺑﺎﻃﻦ ﻗﺪﻣﻚ ﻟﻚ ﻳﻜﻮﻥ ﻣﻦ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﻭﻟﺒﻨﺎﻥ ﻭﻣﻦ ﺍﻟﻨﻬﺮ ﻧﻬﺮ ﺍﻟﻔﺮﺍﺕ ﻭﺇﻟﻰ ﺍﻟﺒﺤﺮ ﺍﻷﺧﻴﺮ ﻳﻜﻮﻥ ﺗﺨﻤﻚ ۝25 ﻻ ﻳﻘﻒ ﺃﺣﺪ ﻓﻲ ﻭﺟﻬﻚ ﺑﻞ ﺧﻮﻓﻚ ﻭﺭﻫﺒﺘﻚ ﻳﺠﻌﻞ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻄﺄ ﻋﻠﻴﻬﺎ ﻛﻤﺎ ﻗﺎﻝ ﻟﻚ ۝26 ﺍﻧﻈﺮ ﺃﻧﺎ ﺃﺟﻌﻞ ﻗﺪﺍﻣﻚ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺑﺮﻛﺔ ﻭﻟﻌﻨﺔ ﺍﻟﺒﺮﻛﺔ ﺇﻥ ﺳﻤﻌﺘﻢ ﻟﻮﺻﺎﻳﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻜﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﻭﺻﻴﻜﻢ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﻴﻮﻡ ۝27 ﻭﺍﻟﻠﻌﻨﺔ ﺇﻥ ﻟﻢ ﺗﺴﻤﻌﻮﺍ ﻟﻮﺻﺎﻳﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻜﻢ ﺑﻞ ﺣﺪﺗﻢ ﻋﻦ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻧﺎ ﺃﻭﺻﻴﻜﻢ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﻟﻜﻲ ﺗﺴﻠﻜﻮﺍ ﻭﺭﺍﺀ ﺁﻟﻬﺔ ﺃﺧﺮﻯ ﻟﻢ ﺗﻌﺮﻓﻮﻫﺎ ۝28 ﻭﻳﻜﻮﻥ ﻣﺘﻰ ﺃﺩﺧﻠﻚ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﺇﻟﻰ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﺃﻧﺖ ﺩﺍﺧﻞ ﻟﺘﺮﺛﻬﺎ ﺃﻥ ﺗﺠﻌﻞ ﺍﻟﺒﺮﻛﺔ ﻋﻠﻰ ﺟﺒﻞ ﺟﺮﺯﻳﻢ ﻭﺍﻟﻠﻌﻨﺔ ﻋﻠﻰ ﺟﺒﻞ ﻋﻴﺒﺎﻝ ۝29 ﺃﻟﻴﺲ ﻫﻤﺎ ﻋﺒﺮ ﺍﻷﺭﺩﻥ ﻭﺭﺍﺀ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﻐﺮﺑﻲ ﻓﻲ ﺃﺭﺽ ﺍﻟﻜﻨﻌﺎﻧﻲ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﻌﺮﺑﺔ ﻣﻘﺎﺑﻞ ﺍﻟﺠﻠﻌﺎﺩ ﺑﺠﺎﻧﺐ ﺑﻠﻮﻁ ﻣﻮﺭﺓ ۝30 ﺇﻧﻜﻢ ﻋﺎﺑﺮﻭﻥ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺍﻷﺭﺩﻥ ﻟﺘﺪﺧﻠﻮﺍ ﻟﺘﺮﺛﻮﺍ ﺷﻌﻮﺑﺎً ﺃﻛﺒﺮ ﻭﺃﻋﻈﻢ ﻣﻨﻜﻢ ﻣﺪﻥ ﻋﻈﻴﻤﺔ ﻭﺣﺼﻴﻨﺔ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ۝31 ﺷﻌﺒﺎً ﻛﺒﻴﺮﺍً ﻭﻃﻮﺍﻝ ﺍﻟﻘﺎﻣﺔ ﺑﻨﻲ ﻋﻨﺎﻕ ﺭﺃﻳﻨﺎ ﻫﻨﺎﻙ ﻭﻟﺪ ﻋﻨﺎﻕ ﻣﻦ ﺑﻨﻲ ﻋﻨﺎﻕ ﻓﻤﻦ ﺍﻟﺸﻌﺐ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻫﻢ ﻣﻦ ﻗﺒﻞ ﻭﺟﻬﻚ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺗﻄﺮﺩﻫﻢ ﻟﻌﻠﻬﻢ ﻳﺒﻴﺪﻭﻧﻚ ﻭﻳﻬﻠﻜﻮﻧﻚ ﻛﻤﺎ ﺣﻠﻒ ﻟﻬﻢ ﺍﻟﺮﺏ ۝32 ﻓﻼ ﺗﺨﺎﻑ ﻣﻨﻬﻢ ﻷﻥ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﻫﻮ ﺍﻟﺴﺎﺋﺮ ﻗﺪﺍﻣﻚ ﻫﻮ ﻳﺤﺎﺭﺏ ﻋﻨﻜﻢ ﻛﻤﺎ ﻓﻌﻞ ﻟﻜﻢ ﻓﻲ ﻣﺼﺮ ﺃﻣﺎﻡ ﻋﻴﻨﻴﻚ ۝33 ﻭﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﺣﻴﺚ ﺭﺃﻳﺖ ﻛﻴﻒ ﺣﻤﻠﻚ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻚ ﻛﻤﺎ ﻳﺤﻤﻞ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﺍﺑﻨﻪ ﻓﻲ ﻛﻞ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﺍﻟﺘﻲ ﺳﻠﻜﺘﻢ ﺣﺘﻰ ﺟﺌﺘﻢ ﺇﻟﻰ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻤﻮﺿﻊ ۝34 ﻭﺳﻤﻊ ﺍﻟﺮﺏ ﺻﻮﺕ ﻛﻼﻣﻜﻢ ﻓﻐﻀﺐ ﻭﺣﻠﻒ ﻗﺎﺋﻼً ۝35 ﻟﻦ ﻳﺮﻯ ﺃﺣﺪ ﻫﺆﻻﺀ ﺍﻟﺮﺟﺎﻝ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﺠﻴﻞ ﺍﻟﺸﺮﻳﺮ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺼﺎﻟﺤﺔ ﺍﻟﺘﻲ ﺣﻠﻔﺖ ﻷﻋﻄﻲ ﻟﺂﺑﺎﺋﻬﻢ ۝36 ﺇﻻ ﻛﺎﻟﺐ ﺑﻦ ﻳﻔﻨﻪ ﻓﻬﻮ ﻳﺮﺍﻫﺎ ﻭﻟﻪ ﺃﻋﻄﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﺍﻟﺘﻲ ﺩﺍﺳﺖ ﻓﻴﻬﺎ ﻭﻟﺒﻨﻴﻪ ﻷﻥ ﺍﺗﺒﻊ ﺍﻟﺮﺏ ۝37 ﻭﻏﻀﺐ ﺍﻟﺮﺏ ﻋﻠﻲ ﺃﻳﻀﺎً ﻣﻦ ﺃﺟﻠﻜﻢ ﻗﺎﺋﻼً ﺃﻳﻀﺎً ﺃﻧﺖ ﻻ ﺗﺪﺧﻞ ﻫﻨﺎﻙ ۝38 ﻳﻮﺷﻊ ﺑﻦ ﻧﻮﻥ ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﻟﺪﻳﻚ ﻫﻮ ﻳﺪﺧﻞ ﺷﺠﻌﻪ ﻷﻧﻪ ﻳﻮﺭﺙ ﺇﺳﺮﺍﺋﻴﻞ ﺍﻷﺭﺽ ۝39 ﻭﺃﻃﻔﺎﻟﻜﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻗﺎﻟﻮﺍ ﻋﻨﻬﻢ ﺇﻧﻬﻢ ﻳﺼﻴﺮﻭﻥ ﻏﻨﻴﻤﺔ ﻭﺃﻭﻻﺩﻛﻢ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﻟﻢ ﻳﻌﺮﻓﻮﺍ ﺍﻟﻴﻮﻡ ﺧﻴﺮﺍً ﻭﺷﺮﺍً ﻫﻢ ﻳﺪﺧﻠﻮﻥ ﻭﻟﻬﻢ ﺃﻋﻄﻴﻬﺎ ﻓﻬﻢ ﻳﺮﺛﻮﻧﻬﺎ ۝40 ﻭﺃﻣﺎ ﺃﻧﺘﻢ ﻓﺎﺭﺟﻌﻮﺍ ﻟﻜﻢ ﻭﺳﺎﻓﺮﻭﺍ ﻓﻲ ﺍﻟﺒﺮﻳﺔ ﻃﺮﻳﻖ ﺑﺤﺮ ﺳﻮﻑ ۝41 ﻓﺄﺟﺎﺑﺘﻢ ﻭﻗﻠﺘﻢ ﻟﻪ ﺃﺧﻄﺄﻧﺎ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﺮﺏ ﻧﺤﻦ ﻧﺼﻌﺪ ﻭﻧﺤﺎﺭﺏ ﻛﻤﺎ ﺃﻭﺻﺎﻧﺎ ﺍﻟﺮﺏ ﺇﻟﻬﻨﺎ ﻓﺘﻘﻠﺪﺗﻢ ﻛﻞ ﺃﺩﺍﺓ ﺣﺮﺑﻜﻢ ﻭﺗﻬﻮﻧﺘﻢ ﻟﻠﺼﻌﻮﺩ ۝42 ﻓﻘﺎﻝ ﻟﻲ ﺍﻟﺮﺏ ﻗﻞ ﻟﻬﻢ ﻻ ﺗﺼﻌﺪﻭﺍ ﻭﻻ ﺗﺤﺎﺭﺑﻮﺍ ﻷﻧﻲ ﻟﺴﺖ ﺑﻴﻨﻜﻢ ﻟﺌﻼ ﺗﻨﻬﺰﻣﻮﺍ ﺃﻣﺎﻡ ﺃﻋﺪﺍﺋﻜﻢ ۝43 ﻓﻜﻠﻤﻜﻢ ﻫﻜﺬﺍ ﻓﻠﻢ ﺗﺴﻤﻌﻮﺍ ﺑﻞ ﺗﻌﺼﻴﺘﻢ ﻗﻮﻝ ﺍﻟﺮﺏ ﻭﺑﻐﻴﺘﻢ ﻭﺻﻌﺪﺗﻢ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺠﺒﻞ ۝44 ﻓﺨﺮﺝ ﺍﻷﻣﻮﺭﻱ ﺍﻟﺴﺎﻛﻦ ﻓﻲ ﺫﻟﻚ ﺍﻟﺠﺒﻞ ﻟﻘﺎﺀﻛﻢ ﻭﻃﺮﺩﻭﻛﻢ ﻛﻤﺎ ﺗﻔﻌﻞ ﺍﻟﻨﺤﻞ ﻭﺿﺮﺑﻮﻛﻢ ﻓﻲ ﺳﻌﻴﺮ ﺇﻟﻰ ﺣﺮﻣﺔ ۝45 ﻓﺮﺟﻌﺘﻢ ﻭﺑﻜﻴﺘﻢ ﺃﻣﺎﻡ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻠﻢ ﻳﺴﻤﻊ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﺼﻮﺗﻜﻢ ﻭﻟﻢ ﻳﺼﻐ ﺇﻟﻴﻜﻢ ۝46 ﻭﻣﻜﺜﺘﻢ ﻓﻲ ﻗﺎﺩﺵ ﺃﻳﺎﻣﺎً ﻛﺜﻴﺮﺓ ﻛﺎﻷﻳﺎﻡ ﺍﻟﺘﻲ ﻣﻜﺜﺘﻢ

Deuteronomy 19

1 When the LORD your God has cut off the nations whose land he is giving you, and you have driven them out and settled in their towns and houses, 2 you are to set apart three cities for yourselves in the land the LORD your God is giving you to possess. 3 Determine the distance and divide into three parts the land the LORD your God is giving you as an inheritance, so that any who kill someone may flee to those cities. 4 This is the rule concerning those who kill someone and flee there to save their lives: Anyone who kills a neighbor unintentionally, without malice aforethought, 5 as when two people go into the forest together to cut wood, and as they swing the axe to fell a tree, the head flies off and fatally injures the other person—they may flee to one of these cities and live. 6 Otherwise, the avenger, in a rage, may pursue them and overtake them if the way is long, and kill them, though they do not deserve to die, since they had no malice toward the victim in the past. 7 That is why I command you to set apart three cities for yourselves. 8 If the LORD your God enlarges your territory, as he promised on oath to your ancestors, and gives you all the land he promised to give them, 9 provided you carefully keep all these commandments I am giving you today—to love the LORD your God and to walk in his ways always—then you are to add three more cities to these three. 10 Do this so that innocent blood will not be shed in the land the LORD your God is giving you as an inheritance, and so you will not be guilty of bloodshed. 11 But if anyone hates a neighbor and lies in wait for them, attacks and kills them so that they die, and then flees to one of these cities, 12 the elders of their town shall send for them, take them from there and hand them over to the avenger to be killed. 13 Show them no pity. You must purge from Israel the guilt of shedding innocent blood, so that it may go well with you.

14 Do not move your neighbor’s boundary stone set up by your predecessors in the inheritance you receive in the land the LORD your God is giving you to possess.

15 One witness alone shall not rise up against a person for any crime or offense they have committed. A matter must be established by the testimony of two or three witnesses. 16 If a malicious witness takes the stand to accuse someone of a crime, 17 the two people involved in the dispute must stand in the presence of the LORD before the priests and the judges who are in office at the time. 18 The judges must make a thorough investigation, and if the witness proves to be a liar, testifying falsely against a fellow Israelite, 19 then you shall do to the liar as the liar intended to do to the other person. You must purge the evil from among you. 20 The rest of the people will hear and be afraid, and such evil will never again be done among you. 21 Show no pity: life for life, eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot.

Deuteronomy 20

ⵎⵉⵏ ⵓⵙⵙⵓⵔ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵉⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵣⵔⵖⵜ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜ ⵉⵏⵓⵔ

18 and the elders of that city shall take that man and chastise him; 19 and they shall amerce him in a hundred shekels of silver, and give them unto the father of the damsel, because he hath brought up an evil name upon a virgin of Israel; and she shall be his wife, he may not put her away all his days. 20 But if this thing be true, that the tokens of virginity were not found for the damsel, 21 then they shall bring out the damsel to the door of her father's house, and the men of her city shall stone her with stones that she die; because she hath wrought folly in Israel, to play the harlot in her father's house; so shalt thou put away the evil from the midst of thee.

Deuteronomy 22

1 Thou shalt not see thy brother's ox or his sheep driven away, and hide thyself from them; thou shalt surely bring them back unto thy brother. 2 And if thy brother be not nigh unto thee, or if thou know him not, then thou shalt bring it unto the midst of thine own house, and it shall be with thee until thy brother require it, and thou shalt restore it to him again. 3 And so shalt thou do with his ass; and so shalt thou do with his garment; and so shalt thou do with any lost thing of thy brother's, which he hath lost, and thou hast found, thou may not hide thyself. 4 Thou shalt not see thy brother's ass or his ox fallen down by the way, and hide thyself from them; thou shalt surely help him to lift them up again. 5 The woman shall not wear that which pertaineth unto a man, neither shall a man put on a woman's garment; for all that do so are an abomination unto the LORD thy God. 6 If a bird's nest chance before thee in the way in any tree or on the ground, whether they be young ones or eggs, and the dam sitting upon the young or upon the eggs, thou shalt not take the dam with the young; 7 but thou shalt in any wise let the dam go, and take the young to thee; that it may be well with thee, and that thou may prolong thy days. 8 When thou buildest a new house, then thou shalt make a battlement for thy roof, that thou bring not blood upon thy house, if any man fall from thence. 9 Thou shalt not sow thy vineyard with divers seed; lest the fruit of thy seed which thou hast sown, and the increase of thy vineyard, be forfeited. 10 Thou shalt not plow with an ox and an ass together. 11 Thou shalt not wear a garment of divers sorts, as of woollen and linen together. 12 Thou shalt make thee fringes upon the four corners of thy vesture, wherewith thou covereth thyself.

ּבְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם כִּי אַתָּה כָּל־יִשְׂרָאֵל זְקֵנֶיךָ וְשֹׁטְרֶיךָ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל׃ 27 טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃ 28 לְהַעֲבִרְךָ בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃ 29 לְמַעַן הָקִים אֹתְךָ הַיּוֹם לּוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב׃

Deuteronomy 23

1 לֹא־יָבֹא פְצַע־דַּכָּא וּכְרוּת שָׁפְכָה בִּקְהַל יְהוָה׃ 2 לֹא־יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא־לוֹ בִּקְהַל יְהוָה׃ 3 עַמֹּנִי וּמוֹאָבִי לֹא־יָבֹא בִּקְהַל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה עַד־עוֹלָם׃ 4 עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶּחֶם וּבַמָּיִם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וַאֲשֶׁר שָׂכַר עָלֶיךָ אֶת־בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר אֲרַם נַהֲרַיִם לְקַלְלֶךָּ׃ 5 וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל־בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת־הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 6 לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלֹמָם וְטֹבָתָם כָּל־יָמֶיךָ לְעוֹלָם׃ 7 לֹא־תְתַעֵב אֲדֹמִי כִּי אָחִיךָ הוּא לֹא־תְתַעֵב מִצְרִי כִּי־גֵר הָיִיתָ בְּאַרְצוֹ׃ 8 בָּנִים אֲשֶׁר יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִשִׁי יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל יְהוָה׃ 9 כִּי־תֵצֵא מַחֲנֶה עַל־אֹיְבֶיךָ וְנִשְׁמַרְתָּ מִכֹּל דָּבָר רָע׃ 10 כִּי יִהְיֶה בְךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרֵה לָיְלָה וְיָצָא אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה לֹא יָבֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ 11 וְהָיָה לִפְנוֹת עֶרֶב יִרְחַץ בַּמָּיִם וּכְבֹא הַשֶּׁמֶשׁ יָבוֹא אֶל־תּוֹךְ הַמַּחֲנֶה׃ 12 וּמָקוֹם יִהְיֶה־לְּךָ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְיָצָאתָ שָּׁמָּה חוּצָה׃ 13 וְיָתֵד תִּהְיֶה לְאָזְנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחָפַרְתָּ בָּהּ וְשַׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת־צֹאָתְךָ׃ 14 כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּלְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא־יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃ 15 לֹא־תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל־אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו׃ 16 עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ׃ 17 לֹא־תִהְיֶה קְדֵשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 18 לֹא־תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נֶדֶר כִּי תּוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם־שְׁנֵיהֶם׃ 19 לֹא־תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל נֶשֶׁךְ כֹּל דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃ 20 לַנָּכְרִי תַּשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 21 כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ 22 וְכִי תֶחְדַּל לִנְדֹּר אֵין בְּךָ חֵטְא׃ 23 מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃

Deuteronomy 24

1 כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי־מָצָא בָהּ עֶרְוַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃ 2 וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר׃

ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲟⲩ ⲁⲩ ⲧⲁⲁⲧⲉ ⲙⲁⲁⲩⲁ ϩⲱⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ϫⲉ ⲥⲁⲩⲧⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲉⲓⲉ:
ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ ⲟⲩ ⲁⲩ ⲧⲁⲁⲧⲉ ⲙⲁⲁⲩⲁ ϩⲱⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ϫⲉ ⲥⲁⲩⲧⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲉⲓⲉ:
ⲟⲩⲛⲁⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲉⲓⲉ: 22 ⲁⲓⲁⲓⲁⲭ ⲁⲛⲉ ⲟⲉⲩ ⲉⲛⲉⲭ ⲫⲧⲁⲕ
ⲓⲧⲉⲭⲁ ⲛⲧ ⲭⲣⲱⲙⲁ ⲧⲁⲏⲉⲗ ⲁⲗⲁ ⲣⲉⲭⲁⲙ ⲁⲛⲧⲣⲱⲙⲉ ⲧⲉⲧⲉ: 21 ⲁⲛⲉ ⲭⲣⲱⲙⲁ ⲛⲧ
ⲛⲁⲣⲁⲙⲉ ⲧⲉⲧⲉ ⲥⲱⲟⲩ ⲧⲉⲏⲁⲗ ⲫⲁⲓ ⲣⲉⲧⲉⲗ ⲧⲉⲏⲁⲗ ⲁⲛⲧⲣⲱⲙⲉ: 20 ⲁⲛⲉ ⲭⲏⲫ
ⲉⲓⲉ: 19 ⲁⲛⲉ ⲭⲁⲣⲁⲗⲁⲕ ⲫⲙⲁ ⲁⲙⲁⲏⲉ ⲟⲙⲁ ⲫⲙⲁ ⲛⲧⲁⲕ ⲭⲙⲁⲫ ⲛⲧⲉ ⲛⲉⲭⲁⲙ
ⲉⲧⲉⲉ ⲫⲙⲁⲣⲉⲙ ⲁⲣⲉⲗⲁ ⲧⲉⲏⲁⲗ ⲣⲉⲏⲁⲗ ⲛⲁ ⲙⲙⲟ ⲟⲩ ⲁⲛ ⲧⲙⲁⲣⲉ ⲫⲁⲣⲁⲓ ⲛⲁⲙⲁⲛ ⲉⲃⲟⲩ
ⲙⲁⲣⲕⲟⲥ: 17 ⲛⲧ ⲭⲟⲉ ⲙⲙⲉⲕⲁ ⲓⲛ ⲉⲭⲁⲙ ⲭⲏⲫⲩ ⲓⲛⲧ ⲧⲙⲁⲓⲉ ⲉⲓⲁⲓⲁⲭ: 18 ⲁⲓⲁⲓⲁⲭ ⲁⲛⲉ ⲟⲉⲩ
ⲏⲫⲧ: 16 ⲛⲧ ⲉⲁⲙⲁⲭⲁ ⲧⲫⲁⲭ ⲟⲩ ⲫⲁⲓⲉ ⲁⲫⲁⲓⲙ ⲛⲧ ⲧⲫⲁⲭ ⲟⲩ ⲧⲫⲁⲭ ⲫⲙⲁⲣⲁ
ⲟⲁⲓ ⲉⲁⲧ ⲁⲧⲣⲁⲉⲁ ⲉⲁⲧ ⲩ ⲁⲙⲧ ⲧⲭ ⲁⲥⲙⲁ ⲁⲛⲧ ⲉⲛⲉⲁⲉ ⲫⲁ
ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲏⲧⲣⲉⲁ ⲧⲉⲏⲁⲗ ⲛⲧⲁⲕ ⲧⲣⲉⲁⲉ ⲫⲁⲓ ⲧⲭ ⲁⲙⲁⲏ ⲟⲩ ⲁⲛ ⲧⲛⲁⲣⲉ ⲥⲙⲁⲣⲁ ⲧⲭ ⲉⲃⲟⲩ
ⲫⲟⲣⲁ: 15 ⲫⲉⲁⲙⲁⲭ ⲭⲭⲁ ⲙⲁⲁⲏ ⲁⲛⲧ ⲩⲏⲁⲗ ⲛⲧⲁⲕ ⲟⲩⲛⲉ ⲫⲙⲟⲣⲉⲁ: 14 ⲛⲧ ⲧⲉⲏⲁⲉ ⲣⲉⲁⲉ ⲛⲧⲁⲕ ⲥⲱⲟⲩ ⲁⲛⲧ ⲧⲣⲉⲁⲉ ⲙⲁⲁⲩⲁ ⲛⲁ ⲙⲙⲉ
ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲏⲧⲣⲉⲁ ⲧⲉⲏⲁⲗ ⲛⲧⲁⲕ ⲧⲣⲉⲁⲉ ⲫⲁⲓ ⲧⲭ ⲁⲙⲁⲏ ⲟⲩ ⲁⲛ ⲧⲛⲁⲣⲉ ⲥⲙⲁⲣⲁ ⲧⲭ ⲉⲃⲟⲩ
ⲫⲟⲣⲁ: 13 ⲉⲙⲉ ⲭⲙⲧⲉ ⲛⲧ ⲧⲭ ⲉⲟⲫⲩⲁ ⲁⲫⲁⲓⲧ ⲉⲙⲙⲁ ⲁⲙⲁⲏ ⲫⲙⲁⲭⲁ ⲩⲫⲁⲏⲁ ⲁⲣⲛ
ⲧⲭⲉ ⲁⲙⲉ ⲫⲁ ⲧⲣⲉⲁ ⲧⲁⲣⲉⲁ ⲧⲭ ⲉⲟⲫⲩⲁ ⲟⲩⲁⲉ ⲁⲣⲛⲁⲏⲉ: 12 ⲁⲧⲙ ⲧⲉⲙ ⲟⲩⲉ ⲉⲁⲧ ⲧⲉ ⲭⲙⲁⲫ
ⲁⲫⲟⲩⲁ ⲙⲙⲧⲭ ⲉⲙⲁⲫⲁ ⲧⲉⲁⲙⲉ ⲉⲃⲟⲩ ⲁⲫⲁⲓⲙ ⲁⲙⲁⲏ ⲉⲙⲙⲁ ⲫⲙⲁⲭⲁ ⲩⲫⲁⲏⲁ ⲁⲣⲛ
ⲁⲙⲁⲏⲁ ⲁⲙⲭ ⲉⲩⲁⲫ ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲫⲁⲓⲙ ⲧⲉⲙ ⲁⲙⲁⲏ ⲉⲃⲟ ⲙⲁⲏⲁⲫⲁ: 8 ⲉⲙⲁⲫ ⲫⲁⲗⲟ ⲉⲃⲟ ⲙⲁⲏⲁⲫⲁ
ⲁⲙⲁⲏⲁ ⲁⲙⲭ ⲉⲩⲁⲫ ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲫⲁⲓⲙ ⲧⲉⲙ ⲁⲙⲁⲏ ⲉⲃⲟ ⲙⲁⲏⲁⲫⲁ: 7 ⲁⲧⲙ ⲧⲉⲙⲁⲧ ⲧⲉⲙ ⲁⲙⲁⲏ ⲫⲁⲓ ⲁⲛⲉ
ⲁⲛⲁⲙⲉ ⲩⲫⲁⲏⲁ ⲫⲉⲙⲁⲏⲧ ⲫⲉⲭ ⲏⲣⲁⲩⲁⲓⲟⲩ: 11 ⲁⲛⲉ ⲉⲁⲙⲁ ⲧⲁⲙⲧⲉⲙ ⲉⲏⲣⲁ ⲁⲫⲏⲧⲉⲁ ⲧⲉⲙ ⲁⲫⲏⲧⲉⲁ
ⲫⲥⲙⲉⲁ ⲁⲟⲩⲭⲉ ⲁⲫⲱⲃⲉ ⲁⲁⲉ ⲉⲟⲙⲉ ⲥⲫⲉⲙ ⲫⲙⲃ ⲥⲫ ⲉⲫⲉⲭ ⲫⲏⲉⲁ ⲫⲉ ⲫⲏⲉⲭ ⲫⲏⲣⲁ:
ⲭⲏⲏⲭⲉ: 9 ⲁⲛⲁⲙⲉ ⲉⲫⲱⲭⲁ ⲫⲧⲟⲏⲁ ⲉⲓⲏⲣⲙⲉ ⲁⲏⲣⲁⲏⲉ ⲟⲩⲟ ⲱⲟ ⲟⲩⲟ ⲁⲏⲃⲁⲉ
ⲫⲉⲏ ⲉⲫⲱⲙⲉ: 8 ⲁⲏⲃⲏⲁ ⲛⲁ ⲓⲏⲏⲉ ⲟⲉⲏⲁ ⲁⲧⲫⲁⲏⲁ ⲁⲟⲱⲩ ⲁⲏⲱⲃ ⲥⲫ ⲏⲣⲇⲓⲭⲉ
ⲉⲫⲱⲭⲁ ⲉⲙⲟⲏⲉ ⲫⲧ ⲉⲓⲏⲣⲙⲉ ⲁⲏⲣⲱⲃⲉ ⲫⲙⲁ ⲫⲉⲙⲃⲏⲫⲧⲣ ⲥⲫ
ⲉⲫⲱⲭⲁ ⲁⲥⲙⲁ ⲫⲉⲙⲃⲏⲫⲧⲣ: 7 ⲁⲧⲙ ⲥⲫ ⲉⲏⲣⲁⲙⲁ ⲫⲏⲉⲙ ⲫⲏⲉⲭ ⲫⲧ ⲉⲫⲱⲭⲁ ⲁⲟⲱⲩⲉ
ⲟⲩⲉⲉ ⲁⲏⲃⲏⲁⲉ ⲫⲁ ⲥⲫⲏⲉⲁ ⲉⲫⲁⲏⲁⲃ ⲁⲏⲃⲏⲁ ⲟⲩⲉⲁ ⲁⲏⲣⲱⲃⲉ ⲫⲙ ⲟⲩ ⲙⲙ ⲫⲏⲉⲁ
ⲁⲩⲭ ⲫⲏⲇ ⲙⲉⲙ ⲁⲫⲉ ⲫⲧⲉⲁ ⲫⲏⲉ ⲥⲫ ⲭⲉⲉⲉ ⲫⲙⲭ ⲉⲏⲏⲁⲏⲉ ⲥⲫⲉⲙⲁ Iⲃ ⲉⲉⲫⲙⲉ ⲉⲫⲣ
ⲃⲫⲉ ⲁⲏⲣⲁⲉ ⲫⲏⲉⲁ ⲥⲫⲉⲏⲁⲗ ⲁⲏⲃⲫⲁ ⲟⲉⲏⲁ ⲁⲏⲃⲫⲁ ⲁⲟⲱⲩ ⲁⲏⲣⲱⲃⲉ ⲫⲏⲉⲁ: 5 ⲁⲧⲉ ⲉⲙⲫⲁ ⲫⲏⲉⲁ ⲉⲏⲃⲩ
ⲁⲫⲉⲙⲉⲟⲩⲁ ⲫⲭ ⲉⲏⲁⲩⲁ ⲉⲁⲏⲁⲗ ⲫⲁⲩ ⲙⲁⲏⲭ ⲫⲧⲉⲙⲁ: 4 ⲥⲫ ⲭⲏⲏⲭ ⲙⲁⲩ ⲫⲧⲉⲙⲁ ⲥⲫⲉⲏⲁⲗ ⲫⲙⲟⲭⲁ
ⲁⲫⲧⲉ ⲩⲙⲟⲭⲁ ⲫⲧⲉⲙⲁ: 3 ⲫⲧⲫⲟⲧⲉⲙ ⲉⲁⲏⲁⲗ ⲥⲫ ⲧⲉⲏⲁⲗ ⲥⲫ ⲧⲏⲁⲗ ⲥⲫ ⲧⲏⲁⲗ ⲁⲏⲁⲙ
ⲁⲏⲃⲙⲉⲟⲩⲁ ⲫⲭ ⲉⲏⲙⲟ: 2 ⲁⲏⲉⲉⲉ ⲫⲙ ⲫⲁ ⲉⲁⲩⲭ ⲉⲏⲙⲟ ⲁⲏⲉⲣⲉⲏⲁⲗ ⲁⲏⲉⲁⲉⲁⲗ
ⲥⲫⲉⲏⲁⲗ ⲁⲏⲉⲁⲉⲁⲗ ⲁⲏⲉⲙⲁⲏⲁⲗ ⲁⲏⲉⲙⲁⲏⲁⲗ ⲁⲏⲉⲙⲁⲏⲁⲗ: 1 ⲁⲧⲉ ⲧⲉⲏⲉⲉ ⲫⲉⲏ ⲫⲁⲏ ⲫⲙⲁⲧⲉ ⲁⲏⲙⲁⲏⲁⲗ ⲁⲏⲉⲙⲁⲏⲁⲗ ⲫⲭ ⲉⲙⲁⲏⲁⲗ

Deuteronomy 25

ⲫⲧⲁⲏⲁⲙⲉ ⲭⲁ ⲫⲙⲁⲏⲁⲗ ⲁⲏⲉⲙⲁⲏⲁⲗ ⲫⲏ

ּכִי תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃ 16 וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ 17 וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ׃ 18 וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 19 וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ 20 וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ 21 וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ 22 וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים׃ 23 וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 24 וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 25 וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃ 26 כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃ 27 וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ 28 לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ 29 הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 30 הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֹתָם בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃ 31 אֶת־יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃ 32 וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל־מִצְוֹתָיו׃ 33 וְלָתֶתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתִהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃

Deuteronomy 27

וַיְצַו מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעָם לֵאמֹר שָׁמֹר כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 2 וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃ 3 וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעָבְרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃ 4 וְהָיָה בַּעֲבֹרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן אַתֶּם תָּקִימוּ אֶת־הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃ 5 וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תָנִיף עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל׃ 6 אַבְנֵי שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת־מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 7 וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 8 וְכָתַבְתָּ עַל־הָאֲבָנִים אֵת כֹּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בֵּאֵר הֵיטֵב׃ 9 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ לְעָם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 10 וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת־מִצְוֹתָיו וְאֶת־חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ 11 וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃ 12 אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת־הָעָם עַל־הַר גְּרִזִים בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃ 13 וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל־הַקְלָלָה רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃ 14 וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל־כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם׃ 15 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל־הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃ 16 אָרוּר מֵקִל אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 17 אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 18 אָרוּר מַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 19 אָרוּר מַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 20 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֵשֶׁת אָבִיו כִּי גִלָּה כְּנַף אָבִיו וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 21 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־כָּל־בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 22 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־אֲחֹתוֹ בַּת־אָבִיו אוֹ בַת־אִמּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 23 אָרוּר שֹׁכֵב עִם־חֹתַנְתּוֹ וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 24 אָרוּר מַכֵּה רֵעֵהוּ בַּסָּתֶר וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 25 אָרוּר לֹקֵחַ שֹׁחַד לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃ 26 אָרוּר אֲשֶׁר לֹא־יָקִים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אֹתָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן׃

Deuteronomy 28

1 And it shall come to pass, if thou shalt hearken diligently unto the voice of the LORD thy God, to observe and to do all his commandments which I command thee this day, that the LORD thy God will set thee on high above all nations of the earth: 2 And all these blessings shall come on thee, and overtake thee, if thou shalt hearken unto the voice of the LORD thy God. 3 Blessed shalt thou be in the city, and blessed shalt thou be in the field. 4 Blessed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy ground, and the fruit of thy cattle, the increase of thy kine, and the flocks of thy sheep. 5 Blessed shall be thy basket and thy store. 6 Blessed shalt thou be when thou comest in, and blessed shalt thou be when thou comest out. 7 The LORD shall cause thine enemies that rise up against thee to be smitten before thy face: they shall come out against thee one way, and flee before thee seven ways. 8 The LORD shall command the blessing upon thee in thy storehouses, and in all that thou settest thine hand unto; and he shall bless thee in the land which the LORD thy God giveth thee. 9 The LORD shall establish thee an holy people unto himself, as he hath sworn unto thee, if thou shalt keep the commandments of the LORD thy God, and walk in his ways. 10 And all people of the earth shall see that thou art called by the name of the LORD; and they shall be afraid of thee. 11 And the LORD shall make thee plenteous in goods, in the fruit of thy body, and in the fruit of thy cattle, and in the fruit of thy ground, in the land which the LORD sware unto thy fathers to give thee. 12 The LORD shall open unto thee his good treasure, the heaven to give the rain unto thy land in his season, and to bless all the work of thine hand: and thou shalt lend unto many nations, and thou shalt not borrow. 13 And the LORD shall make thee the head, and not the tail; and thou shalt be above only, and thou shalt not be beneath; if that thou hearken unto the commandments of the LORD thy God, which I command thee this day, to observe and to do them: 14 And thou shalt not go aside from any of the words which I command you this day, to the right hand, or to the left, to go after other gods to serve them.

15 But it shall come to pass, if thou wilt not hearken unto the voice of the LORD thy God, to observe to do all his commandments and his statutes which I command thee this day; that all these curses shall come upon thee, and overtake thee: 16 Cursed shalt thou be in the city, and cursed shalt thou be in the field. 17 Cursed shall be thy basket and thy store. 18 Cursed shall be the fruit of thy body, and the fruit of thy land, the increase of thy kine, and the flocks of thy sheep. 19 Cursed shalt thou be when thou comest in, and cursed shalt thou be when thou comest out. 20 The LORD shall send upon thee cursing, vexation, and rebuke, in all that thou settest thine hand unto for to do, until thou be destroyed, and until thou perish quickly; because of the wickedness of thy doings, whereby thou hast forsaken me. 21 The LORD make the pestilence cleave unto thee, until he have consumed thee from off the land, whither thou goest to possess it. 22 The LORD shall smite thee with a consumption, and with a fever, and with an inflammation, and with an extreme burning, and with the sword, and with blasting, and with mildew; and they shall pursue thee until thou perish. 23 And thy heaven that is over thy head shall be brass, and the earth that is under thee shall be iron. 24 The LORD shall make the rain of thy land powder and dust: from heaven shall it come down upon thee, until thou be destroyed. 25 The LORD shall cause thee to be smitten before thine enemies: thou shalt go out one way against them, and flee seven ways before them: and shalt be removed into all the kingdoms of the earth. 26 And thy carcase shall be meat unto all fowls of the air, and unto the beasts of the earth, and no man shall fray them away.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incidunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat

Deuteronomy 29

1 These are the words of the covenant which the LORD commanded Moses to make with the children of Israel in the land of Moab, besides the covenant which he made with them in Horeb. 2 And Moses called unto all Israel, and said unto them, Ye have seen all that the LORD did before your eyes in the land of Egypt unto Pharaoh, and unto all his servants, and unto all his land; 3 The great temptations which thine eyes have seen, the signs, and those great miracles: 4 Yet the LORD hath not given you a heart to perceive, and eyes to see, and ears to hear, unto this day. 5 And I have led you forty years in the wilderness: your clothes are not waxen old upon you, and thy shoe is not waxen old upon thy foot. 6 Ye have not eaten bread, neither have ye drunk wine or strong drink: that ye may know that I am the LORD your God. 7 And when ye came unto this place, Sihon the king of Heshbon, and Og the king of Bashan, came out against us unto battle, and we smote them: 8 And we took their land, and gave it for an inheritance unto the Reubenites, and unto the Gadites, and unto half the tribe of Manasseh. 9 Keep therefore the words of this covenant, and do them, that ye may prosper in all that ye do. 10 Ye stand this day all of you before the LORD your God; your captains of your tribes, your elders, and your officers, with all the men of Israel, 11 Your little ones, your wives, and thy stranger that is in thy camp, from the hewer of thy wood unto the drawer of thy water: 12 That thou shouldest enter into covenant with the LORD thy God, and into his oath, which the LORD thy God maketh with thee this day: 13 That he may establish thee to day for a people unto himself, and that he may be unto thee a God, as he hath said unto thee, and as he hath sworn unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob. 14 Neither with you only do I make this covenant and this oath; 15 But with him that standeth here with us this day before the LORD our God, and also with him that is not here with us this day: 16 (For ye know how we have dwelt in the land of Egypt; and how we came through the nations which ye passed by; 17 And ye have seen their abominations, and their idols, wood and stone, silver and gold, which they had with them:) 18 Lest there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turneth away this day from the LORD our God, to go and serve the gods of these nations; lest there should be among you a root that beareth gall and wormwood; 19 And it come to pass, when he heareth the words of this curse, that he blesseth himself in his heart, saying, I shall have peace, though I walk in the imagination of mine heart, to add drunkenness to thirst: 20 The LORD will not spare him, but then the anger of the LORD and his jealousy shall smoke against that man, and all the curses that are written in this book shall lie upon him, and the LORD shall blot out his name from under heaven. 21 And the LORD shall separate him unto evil out of all the tribes of Israel, according to all the curses of the covenant that are written in this book of the law: 22 So that the generation to come of your children that shall rise up after you, and the stranger that shall come from a far land, shall say, when they see the plagues of that land, and the sicknesses which the LORD hath laid upon it; 23 And that the whole land thereof is brimstone, and salt, and burning, that it is not sown, nor beareth, nor any grass groweth therein, like the overthrow of Sodom, Gomorrah, Admah, and Zeboim, which the LORD overthrew in his anger, and in his wrath: 24 Even all nations shall say, Wherefore hath the LORD done thus unto this land? what meaneth the heat of this great anger? 25 Then men shall say, Because they have forsaken the covenant of the LORD God of their fathers, which he made with them when he brought them forth out of the land of Egypt: 26 For they went and served other gods, and worshipped them, gods whom they knew not, and whom he had not given unto them: 27 And the anger of the LORD was kindled against this land, to bring upon it all the curses that are written in this book: 28 And the LORD rooted them out of their land in anger, and in wrath, and in great indignation, and cast them into another land, as it is this day. 29 The secret things belong unto the LORD our God: but those things which are revealed belong unto us and to our children for ever, that we may do all the words of this law.

ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲓ ⲧⲉⲛⲧⲉⲗⲉ ⲉⲛⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲁⲛⲟⲕ ⲙⲙⲁⲩ ⲡⲉⲧⲁⲓ ⲉⲓⲣⲉ ⲡⲉⲕⲛⲟⲩ
ⲛⲧⲉⲕⲙⲁⲩⲁⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲕⲣⲁ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ
ⲉⲡⲓⲧⲏⲇⲉⲩⲙⲁ ⲛⲓⲃⲉ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲓⲧⲁⲕⲟ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲕⲥⲱⲧⲉⲙ
ⲛⲧⲉⲕⲙⲁⲩⲁⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲕⲣⲁ

Deuteronomy 31

1 And Moses went and spoke these words to all Israel. 2 He said to them, "I am now one hundred and twenty years old; I can no longer go out and come in. The LORD has also said to me, 'You shall not go across this Jordan.' 3 The LORD your God himself will go across before you; he will destroy these nations before you, so that you shall dispossess them; Joshua will go across before you, as the LORD has spoken. 4 And the LORD will do to them as he did to Sihon and to Og, the kings of the Amorites, and to their land, when he destroyed them. 5 The LORD will give them over to you, and you shall do to them according to all the commandment that I have commanded you. 6 Be strong and bold, have no fear or dread of them, for it is the LORD your God who goes with you; he will not fail you or forsake you." 7 Then Moses called Joshua and said to him in the sight of all Israel, "Be strong and bold, for you shall go with this people into the land that the LORD has sworn to their ancestors to give them, and you shall put them in possession of it. 8 It is the LORD who goes before you; he will be with you, he will not fail you or forsake you; do not fear or be dismayed." 9 So Moses wrote this law and gave it to the priests, the sons of Levi, who carried the ark of the covenant of the LORD, and to all the elders of Israel. 10 Moses commanded them, "At the end of every seven years, in the scheduled year of release, during the festival of booths, 11 when all Israel comes to appear before the LORD your God at the place that he will choose, you shall read this law before all Israel in their hearing. 12 Assemble the people, men, women, children, and the resident aliens in your towns, so that they may hear and learn to fear the LORD your God, and diligently observe all the words of this law. 13 Their children, who have not known it, must hear and learn to fear the LORD your God as long as you live in the land that you are going over the Jordan to possess." 14 The LORD said to Moses, "Now your time to die is near; call Joshua, and present yourselves in the tent of meeting, that I may commission him." So Moses and Joshua went and presented themselves in the tent of meeting. 15 The LORD appeared at the tent in a pillar of cloud; and the pillar of cloud stood by the entrance of the tent. 16 And the LORD said to Moses, "See, you are about to lie with your ancestors; then this people will rise and whore after the foreign gods among them in the land that they are entering; they will forsake me and break my covenant that I have made with them. 17 Then my anger will burn against them in that day, and I will forsake them and hide my face from them, and they will be devoured; and many disasters and troubles will come upon them, so that they will say in that day, 'Have not these disasters come upon us because our God is not among us?' 18 And I will surely hide my face in that day because of all the evil that they have done, because they have turned to other gods. 19 Now therefore write down this song for yourselves, and teach it to the people of Israel; put it in their mouths, so that this song may be a witness for me against the people of Israel. 20 When I have brought them into the land flowing with milk and honey, which I promised on oath to their ancestors, and they have eaten their fill and grown fat, they will turn to other gods and worship them, reviling me and breaking my covenant. 21 And when many disasters and troubles have come upon them, this song shall confront them as a witness (for it will live unforgotten in the mouths of their descendants); for I know what they are inclined to do even now, before I have brought them into the land that I promised on oath." 22 So Moses wrote this song on that day, and taught it to the people of Israel. 23 He commissioned Joshua son of Nun, and said, "Be strong and bold; for you shall bring the people of Israel into the land that I promised on oath to them; I myself will be with you." 24 When Moses had finished writing down the words of this law in a book, to the very end, 25 he commanded the Levites who carried the ark of the covenant of the LORD, 26 "Take this book of the law and put it beside the ark of the covenant of the LORD your God, that it may remain there as a witness against you. 27 For I know your rebellion and your stubbornness. If even now, while I am still alive with you, you have been rebellious toward the LORD, how much more after my death! 28 Assemble to me all the elders of your tribes, and your officials, that I may speak these words in their hearing and call heaven and earth to witness against them. 29 For I know that after my death you will surely act corruptly, and turn aside from the way that I have commanded you. In days to come evil will befall you, because you will do what is evil in the sight of the LORD, provoking him to anger through the work of your hands." 30 Moses spoke the words of this song until they were finished, in the hearing of all the assembly of Israel:

ⵜⵉⵏⵜ ⵏ ⵎⵓⵙⴰ ⵙ ⵜⵣⵔⵉⵜ ⵏ ⵉⵙⵔⴰⵢⵉⵍ ⵉⵎⵓⵔⵔⵓⵏ ⵙ ⵜⵓⵜⵍⴰⵢⵜ ⵏⵏⵙ ⵉⵙⵙⵓⵏ ⵖⵓⵔ ⵜⵎⵣⵔⵓⵖⵜ ⵏⵏⵙ ⵏ ⵜⵣⵔⵉⵜ ⵏ

Deuteronomy 33

1 And this is the blessing, wherewith Moses the man of God blessed the children of Israel before his death. 2 And he said, The Lord came from Sinai, and rose up from Seir unto them; he shined forth from mount Paran, and he came with ten thousands of saints: from his right hand went a fiery law for them. 3 Yea, he loved the people; all his saints are in thy hand: and they sat down at thy feet; every one shall receive of thy words. 4 Moses commanded us a law, even the inheritance of the congregation of Jacob. 5 And he was king in Jeshurun, when the heads of the people and the tribes of Israel were gathered together. 6 Let Reuben live, and not die; and let not his men be few. 7 And this is the blessing of Judah: and he said, Hear, Lord, the voice of Judah, and bring him unto his people: let his hands be sufficient for him; and be thou an help to him from his enemies. 8 And of Levi he said, Let thy Thummim and thy Urim be with thy holy one, whom thou didst prove at Massah, and with whom thou didst strive at the waters of Meribah; 9 Who said unto his father and to his mother, I have not seen him; neither did he acknowledge his brethren, nor knew his own children: for they have observed thy word, and kept thy covenant. 10 They shall teach Jacob thy judgments, and Israel thy law: they shall put incense before thee, and whole burnt sacrifice upon thine altar. 11 Bless, Lord, his substance, and accept the work of his hands: smite through the loins of his enemies, and of them that hate him, that they rise not again. 12 And of Benjamin he said, The beloved of the Lord shall dwell in safety by him; and the Lord shall cover him all the day long, and he shall dwell between his shoulders. 13 And of Joseph he said, Blessed of the Lord be his land, for the precious things of heaven, for the dew, and for the deep that couched beneath, 14 And for the precious fruits brought forth by the sun, and for the precious things put forth by the moon, 15 And for the chief things of the ancient mountains, and for the precious things of the lasting hills, 16 And for the precious things of the earth and fulness thereof, and for the good will of him that dwelt in the bush: let the blessing come upon the head of Joseph, and upon the top of the head of him that was separated from his brethren. 17 His glory is like the firstling of his bullock, and his horns are like the horns of unicorns: with them he shall push the people together to the ends of the earth: and they are the ten thousands of Ephraim, and they are the thousands of Manasseh. 18 And of Zebulun he said, Rejoice, Zebulun, in thy going out; and, Issachar, in thy tents. 19 They shall call the people unto the mountain; there they shall offer sacrifices of righteousness: for they shall suck of the abundance of the seas, and of treasures hid in the sand. 20 And of Gad he said, Blessed be he that enlargeth Gad: he dwelleth as a lion, and teareth the arm with the crown of the head. 21 And he provided the first part for himself, because there, in a portion of the lawgiver, was he seated; and he came with the heads of the people, he executed the justice of the Lord, and his judgments with Israel. 22 And of Dan he said, Dan is a lion's whelp: he shall leap from Bashan. 23 And of Naphtali he said, O Naphtali, satisfied with favour, and full with the blessing of the Lord: possess thou the west and the south. 24 And of Asher he said, Let Asher be blessed with children; let him be acceptable to his brethren, and let him dip his foot in oil. 25 Thy shoes shall be iron and brass; and as thy days, so shall thy strength be. 26 There is none like unto the God of Jeshurun, who rideth upon the heaven in thy help, and in his excellency on the sky. 27 The eternal God is thy refuge, and underneath are the everlasting arms: and he shall thrust out the enemy from before thee; and shall say, Destroy them. 28 Israel then shall dwell in safety alone: the fountain of Jacob shall be upon a land of corn and wine; also his heavens shall drop down dew. 29 Happy art thou, O Israel: who is like unto thee, O people saved by the Lord, the shield of thy help, and who is the sword of thy excellency! and thine enemies shall be found liars unto thee; and thou shalt tread upon their high places.

Deuteronomy 34

1 וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבֹת מוֹאָב אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֶת־הַגִּלְעָד עַד־דָּן׃ 2 וְאֶת־כָּל־נַפְתָּלִי וְאֶת־אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ 3 וְאֶת־הַנֶּגֶב וְאֶת־הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃ 5 וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל־פִּי יְהוָה׃ 6 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מ֣וֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא־יָדַע אִישׁ אֶת־קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 7 וּמֹשֶׁה בֶּן־מֵאָה שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה׃ 8 וַיִּבְכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃ 9 וִיהוֹשֻׁעַ בִּן־נ֣וּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי־סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת־יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ 10 וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים׃ 11 לְכֹל הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל־עֲבָדָיו וּלְכָל־אַרְצוֹ׃ 12 וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל׃

JOSHUA

Joshua 1

1 After the death of Moses the servant of the LORD, it came to pass, that the LORD spake unto Joshua the son of Nun, Moses' minister, saying: 2 Moses My servant is dead; now therefore arise, go over this Jordan, thou, and all this people, unto the land which I do give to them, even to the children of Israel. 3 Every place that the sole of your foot shall tread upon, that have I given unto you, as I spoke unto Moses. 4 From the wilderness and this Lebanon even unto the great river, the river Euphrates, all the land of the Hittites, and unto the great sea toward the going down of the sun, shall be your border. 5 There shall not any man be able to stand before you all the days of your life; as I was with Moses, so I will be with you; I will not fail you, nor forsake you. 6 Be strong and of a good courage; for unto this people shalt thou divide for an inheritance the land which I swore unto their fathers to give them. 7 Only be thou strong and very courageous, that thou mayest observe to do according to all the law, which Moses My servant commanded thee; turn not from it to the right hand or to the left, that thou mayest have good success whithersoever thou goest. 8 This book of the law shall not depart out of thy mouth; but thou shalt meditate therein day and night, that thou mayest observe to do according to all that is written therein; for then thou shalt make thy way prosperous, and then thou shalt have good success. 9 Have not I commanded thee? Be strong and of a good courage; be not affrighted, neither be thou dismayed; for the LORD thy God is with thee whithersoever thou goest. 10 Then Joshua commanded the officers of the people, saying: 11 Pass through the midst of the camp, and command the people, saying: Prepare you victuals; for within three days ye are to pass over this Jordan, to go in to possess the land, which the LORD your God doth give you to possess it. 12 And to the Reubenites, and to the Gadites, and to the half-tribe of Manasseh, spake Joshua, saying: 13 Remember the word which Moses the servant of the LORD commanded you, saying: The LORD your God giveth you rest, and will give you this land. 14 Your wives, your little ones, and your cattle, shall abide in the land which Moses gave you on this side of the Jordan; but ye shall pass before your brethren armed, all the valiant men of might, and help them; 15 until the LORD have given your brethren rest, as He hath given you, and they also have taken possession of the land which the LORD your God doth give them; then ye shall return unto the land of your possession, and possess it, which Moses the servant of the LORD gave you on this side of the Jordan toward the sunrise. 16 And they answered Joshua, saying: All that thou commandest us we will do, and whithersoever thou sendest us we will go. 17 According as we hearkened unto Moses in all things, so will we hearken unto thee; only the LORD thy God be with thee, as He was with Moses. 18 Whosoever he be that doth rebel against thy commandment, and will not hearken unto thy words in all that thou commandest him, he shall be put to death; only be thou strong and of a good courage.

Joshua 2

1 And Joshua the son of Nun sent out of Shittim two men to spy secretly, saying: Go view the land, even Jericho. And they went, and came into the house of a woman that was a harlot, named Rahab, and lodged there. 2 And it was told the king of Jericho, saying: Behold, there came men in hither tonight of the children of Israel to search out the land. 3 And the king of Jericho sent unto Rahab, saying: Bring forth the men that are come to thee, that are entered into thy house; for they are come to search out all the land. 4 And the woman took the two men, and hid them; and she said thus: There came men unto me, but I knew not whence they were; 5 and it came to pass about the time of the shutting of the gate, when it was dark, that the men went out; whither the men went I know not; pursue after them quickly, for you may overtake them. 6 But she had brought them up to the roof, and hid them with the stalks of flax, which she had laid in order upon the roof. 7 And the men pursued after them by the way to the Jordan unto the fords; and as soon as they that pursued after them were gone out, they shut the gate. 8 And before they were laid down, she came up unto them upon the roof; 9 and she said unto the men: I know that the LORD hath given you the land, and that your terror is fallen upon us, and that all the inhabitants of the land melt away before you. 10 For we have heard how the LORD dried up the water of the Red Sea for you, when you came out of Egypt; and what you did unto the two kings of the Amorites, that were on the other side of the Jordan, Sihon and Og, whom you utterly destroyed. 11 And when we heard, our hearts did melt, neither did there remain any more courage in any man, because of you; for the LORD your God, He is God in heaven above and upon earth beneath. 12 Now therefore, I pray you, swear unto me by the LORD, since I have dealt kindly with you, that you will also deal kindly with my father's house, and give me a true token; 13 and that you will save alive my father, and my mother, and my brethren, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death. 14 And the men answered her: Our life for yours, if you utter not this our business; and it shall be, when the LORD hath given us the land, that we will deal kindly and faithfully with you. 15 Then she let them down by a cord through the window; for her house was upon the side of the wall, and she dwelt upon the wall. 16 And she said unto them: Get you to the mountain, lest the pursuers light upon you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward may you go your way. 17 And the men said unto her: We will be guiltless of this thine oath which thou hast made us to swear. 18 Behold, when we come into the land, you shall bind this line of scarlet thread in the window which you let us down by; and you shall gather unto you into the house, thy father, and thy mother, and thy brethren, and all your father's household. 19 And it shall be, that whosoever shall go out of the doors of your house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever shall be with you in the house, his blood shall be on our head, if any hand be upon him. 20 And if you utter this our business, then we will be guiltless of thine oath which you have made us to swear. 21 And she said: According unto your words, so be it. And she sent them away, and they departed; and she bound the line of scarlet thread in the window. 22 And they went, and came unto the mountain, and abode there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers sought them throughout all the way, but found them not. 23 So the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun, and told him all that befell them; 24 and they said unto Joshua: Truly the LORD hath given into our hands all the land; and also all the inhabitants of the land melt away before us.

Joshua 3

1 And Joshua rose early in the morning, and they removed from Shittim, and came to Jordan, he and all the children of Israel, and lodged there before they passed over. 2 And it came to pass after three days, that the officers went through the host; 3 And they commanded the people, saying, When ye see the ark of the covenant of the LORD your God, and the priests the Levites bearing it, then ye shall remove from your place, and go after it. 4 Yet there shall be a space between you and it, about two thousand cubits by measure: come not near unto it, that ye may know the way by which ye must go: for ye have not passed this way heretofore. 5 And Joshua said unto the people, Sanctify yourselves: for to morrow the LORD will do wonders among you. 6 And Joshua spake unto the priests, saying, Take up the ark of the covenant, and pass over before the people. And they took up the ark of the covenant, and went before the people. 7 And the LORD said unto Joshua, This day will I begin to magnify thee in the sight of all Israel, that they may know that, as I was with Moses, so I will be with thee. 8 And thou shalt command the priests that bear the ark of the covenant, saying, When ye are come to the brink of the water of Jordan, ye shall stand still in Jordan. 9 And Joshua said unto the children of Israel, Come hither, and hear the words of the LORD your God. 10 And Joshua said, Hereby ye shall know that the living God is among you, and that he will without fail drive out from before you the Canaanites, and the Hittites, and the Hivites, and the Perizzites, and the Girgashites, and the Amorites, and the Jebusites. 11 Behold, the ark of the covenant of the Lord of all the earth passeth over before you into Jordan. 12 Now therefore take you twelve men out of the tribes of Israel, out of every tribe a man. 13 And it shall come to pass, as soon as the soles of the feet of the priests that bear the ark of the LORD, the Lord of all the earth, shall rest in the waters of Jordan, that the waters of Jordan shall be cut off from the waters that come down from above; and they shall stand upon an heap. 14 And it came to pass, when the people removed from their tents, to pass over Jordan, and the priests bearing the ark of the covenant before the people; 15 And as they that bare the ark were come unto Jordan, and the feet of the priests that bare the ark were dipped in the brim of the water, (for Jordan overfloweth all his banks all the time of harvest,) 16 That the waters which came down from above stood and rose up upon an heap very far from the city Adam, that is beside Zaretan: and those that came down toward the sea of the plain, even the salt sea, failed, and were cut off: and the people passed over right against Jericho. 17 And the priests that bare the ark of the covenant of the LORD stood firm on dry ground in the midst of Jordan, and all the Israelites passed over on dry ground, until all the people were passed clean over Jordan.

ELAZ JOEP PX EZEBA:
EPEX ZEAE EHBEE EXAA EZEBA EAA AAJ ZMBPJ OEPEM EHBEE OD PMB XMA AJ
ZE EMSH XMA AAEXA AEOM OEPA ALD ZEPEHA: 17 AZEOMDA EAEAEZEM AMPZE EPPAA
CWP ZHD EHHP EPPM MPD EOEBE OJ ZE EOBPEE AEZEBDZEM AMPZE EPPAA
MPEJZEEM JOEP PX EZEBDA AEAEAZEM AMPZE EPPAA EOM: 15 AAEPAP
EOM EZEBDA EZEBA AZEAEAZEM EMZE EZEBDZEM AZOMJZE MJZOMZE
AMPZE EPPAA EZEBDA OD EZEBDA AHLJZE EAEAEAZEM AMPZE EPPAA
ZEBDA EZEBA AZEAEAZEM EMZE EZEBDZEM AZOMJZE MJZOMZE
AMPZE EPPAA EZEBDA OD EZEBDA AHLJZE EAEAEAZEM AMPZE EPPAA
MZE E

וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הַחֲמֹרִים לְפִי־חָרֶב׃ 20 וַיִּשְׂרְפוּ אֶת־הָעִיר וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ בָּאֵשׁ רַק אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וּכְלֵי הַנְּחֹשֶׁת וְהַבַּרְזֶל נָתְנוּ אוֹצַר בֵּית יְהוָה׃ 21 וַיַּשְׁמֵד יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־הָעִיר מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן וְעַד־שׁוֹר וְשֶׂה וְחֲמוֹר לְפִי־חָרֶב׃ 22 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַמְרַגְּלִים אֶת־הָאָרֶץ בֹּאוּ בֵּית הָאִשָּׁה הַזֹּנָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָהּ׃ 23 וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמְרַגְּלִים וַיּוֹצִיאוּ אֶת־רָחָב וְאֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ וְאֶת־אֶחֶיהָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֶת־כָּל־מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ וַיַּנִּיחוּ אוֹתָם מִחוּץ לְמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל׃ 24 וְאֶת־הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהּ רַק אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וּכְלֵי הַנְּחֹשֶׁת וְהַבַּרְזֶל נָתְנוּ אוֹצַר בֵּית־יְהוָה׃

Joshua 5

1 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּהָרִים וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכָל־חוֹף הַיָּם הַגָּדוֹל נֹכַח לְבָנוֹן הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֵת אֲשֶׁר־הִבִּישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־עָבְרָם׃ 2 בָּעֵת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים וְשׁוֹב מֹל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁנִית׃ 3 וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ לוֹ חַרְבוֹת צֻרִים וַיָּמָל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעָרְלוֹת׃ 4 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל יְהוֹשֻׁעַ כָּל־הָעָם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזְּכָרִים כֹּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מֵתוּ בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃ 5 כִּי־מוּלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הַיֹּצְאִים וְכָל־הָעָם הַיִּלֹּדִים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא מָלוּ׃ 6 כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עַד־תֹּם כָּל־הַגּוֹי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיֹּצְאִים מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם לְהַרְאוֹתָם אֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתָם לָתֶת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 7 וְאֶת־בְּנֵיהֶם הֵקִים תַּחְתָּם אֹתָם מָל יְהוֹשֻׁעַ כִּי עֲרְלִים הָיוּ כִּי לֹא מָלוּ אוֹתָם בַּדָּרֶךְ׃ 8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל־הַגּוֹי לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד־חֲיוֹתָם׃ 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גַּלֹּתִי אֶת־חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵעֲלֵיכֶם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא גִּלְגָּל עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 10 וַיַּחֲנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ׃ 11 וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת וְקָלוּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 12 וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמָּחֳרָת בְּאָכְלָם מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מָן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִוא׃

Joshua 6

1 וִירֵחוֹ סָגֹר וּמְסֻגֶּרֶת מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא׃ 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ אֶת־יְרִיחוֹ וְאֶת־מַלְכָּהּ גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל׃ 3 וְסַבֹּתֶם אֶת־הָעִיר כָּל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הָקֵף אֶת־הָעִיר פַּעַם אַחַת תַּעֲשֶׂה שִׁשֶּׁת יָמִים׃

Joshua 7

1 ואיש מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה ויחר אף יהוה בבני ישראל׃ 2 וישלח יהושע אנשים מיריחו אל העי אשר מבית און מזרח לבית אל ויאמר להם לאמר עלו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי׃ 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כשנים או כשלשת אלפים איש יעלו והכו את העי אל תיגע שם את כל העם כי מעטים הם׃ 4 ויעלו שם מן העם כשלשת אלפים איש וינסו מפני אנשי העי׃ 5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים ושישה איש וירדפו אותם משער עד שבים ויכום במורד ויך לבב העם ויהי למים׃ 6 ויקרע יהושע בגדיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם׃ 7 ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העבר העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו וישבנו בעבר הירדן׃ 8 בי אדני מה אמר אחרי אשר הפנה ישראל ערף לפני אויביו׃ 9 ושמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכרית את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול׃ 10 ויאמר יהוה אל יהושע קום לך למה זה אתה נפל על פניך׃ 11 חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אתם וגם לקחו מן החרם וגנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם׃ 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם עורף לפני אויביהם כי היו חרם הם לא אוסיף להיות עמכם אם לא השמידכם החרם מקרבכם׃ 13 קום קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם החרם מקרבכם׃ 14 ונקרבתם בבקריכם והיה השבט אשר יקח יהוה יגש למשפחות ומשפחה אשר יקח יהוה יגש לבתים ובית אשר יקח יהוה יגש לגברים׃ 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל׃ 16 וישכם יהושע בבקר וקרב את ישראל לשבטיהם ותלכד שבט יהודה׃ 17 והקריב את משפחת יהודה ותלכד משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים ותלכד זבדי׃ 18 ויקרב את ביתו לגברים ותלכד עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה׃ 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני׃ 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ 21 וארא בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקלי כסף ולשון זהב אחד חמשים שקליו ואחמדם ואקחם והנם טמונים באהלי בתוך ביתי והכסף תחתיו׃ 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמון באהלו והכסף תחתיו׃ 23 ויקחום מתוך האהל ויביאו אל יהושע ואל כל בני ישראל ויציקו לפני יהוה׃ 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו והעלו אותם עמק עכור׃ 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו כל איש ישראל אותו באבנים וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים׃ 26 ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה׃ 27 וישב יהושע ויקח את כל העי ויכרת את העי ואת מלכה ואת עמו ואת עירו ואת ארצו׃

Joshua 8

1 And the LORD said unto Joshua, Fear not, neither be thou dismayed: take all the people of war with thee, and arise, go up to Ai: see, I have given into thy hand the king of Ai, and his people, and his city, and his land: 2 And thou shalt do to Ai and her king as thou didst unto Jericho and her king: only the spoil thereof, and the cattle thereof, shall ye take for a prey unto you: lay thee an ambush for the city behind it. 3 So Joshua arose, and all the people of war, to go up against Ai: and Joshua chose out thirty thousand mighty men of valour, and sent them away by night. 4 And he commanded them, saying, Behold, ye shall lie in wait against the city, even behind the city: go not very far from the city, but be ye all ready: 5 And I, and all the people that are with me, will approach unto the city: and it shall come to pass, when they come out against us, as at the first, that we will flee before them, 6 (For they will come out after us) till we have drawn them from the city; for they will say, They flee before us, as at the first: therefore we will flee before them. 7 Then ye shall rise up from the ambush, and seize upon the city: for the LORD your God will deliver it into your hand. 8 And it shall be, when ye have taken the city, that ye shall set the city on fire: according to the commandment of the LORD shall ye do. See, I have commanded you. 9 Joshua therefore sent them forth: and they went to lie in wait, and abode between Bethel and Ai, on the west side of Ai: but Joshua lodged that night among the people. 10 And Joshua rose up early in the morning, and numbered the people, and went up, he and the elders of Israel, before the people unto Ai. 11 And all the people, even the people of war that were with him, went up, and drew nigh, and came before the city, and pitched on the north side of Ai: now there was a valley between him and Ai. 12 And he took about five thousand men, and set them to lie in ambush between Bethel and Ai, on the west side of the city. 13 And when they set the people, even all the host that was on the north of the city, and their liers in wait on the west of the city, Joshua went that night into the midst of the valley. 14 And it came to pass, when the king of Ai saw it, that they hasted and rose up early, and the men of the city went out against Israel to battle, he and all his people, at a time appointed, before the plain; but he wist not that there were liers in ambush against him behind the city. 15 And Joshua and all Israel made as if they were beaten before them, and fled by the way of the wilderness. 16 And all the people that were in Ai were called together to pursue after them: and they pursued after Joshua, and were drawn away from the city. 17 And there was not a man left in Ai or Bethel, that went not out after Israel: and they left the city open, and pursued after Israel. 18 And the LORD said unto Joshua, Stretch out the spear that is in thy hand toward Ai; for I will give it into thine hand. And Joshua stretched out the spear that he had in his hand toward the city. 19 And he arose quickly out of his place, and they ran as soon as he had stretched out his hand: and they entered into the city, and took it, and hasted and set the city on fire. 20 And when the men of Ai looked behind them, they saw, and, behold, the smoke of the city ascended up to heaven, and they had no power to flee this way or that way: and the people that fled to the wilderness turned back upon the pursuers. 21 And when Joshua and all Israel saw that the liers in ambush had taken the city, and that the smoke of the city ascended, then they turned again, and slew the men of Ai. 22 And the other issued out of the city against them; so they were in the midst of Israel, some on this side, and some on that side: and they smote them, so that they let none of them remain or escape. 23 And the king of Ai they took alive, and brought him to Joshua. 24 And it came to pass, when Israel had made an end of slaying all the inhabitants of Ai in the field, in the wilderness wherein they chased them, and they were all fallen on the edge of the sword, until they were consumed, that all the Israelites returned unto Ai, and smote it with the edge of the sword. 25 And so it was, that all that fell that day, both of men and women, were twelve thousand, even all the men of Ai. 26 For Joshua drew not his hand back, wherewith he stretched out the spear, until he had utterly destroyed all the inhabitants of Ai. 27 Only the cattle and the spoil of this city Israel took for a prey unto themselves, according unto the word of the LORD which he commanded Joshua.

ᔓᓂᒃ ᓴᖅᑭᑦᓯᒪᓂᖅ ᐊᑐᐊᖅ ᐱᓕᕆᔨᒃᑯᑦ ᐊᒪᐅᓚᖅᑕᒪᑦ ᐊᒪᐅᓚᖅᑕᒪᑦ ᓂᐅᓪᓗᒥᒃ ᓂᐅᓪᓗᒥᒃ ᐊᒪᐅᓚᖅᑕᒪᑦ

Joshua 9

1 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכָל־חוֹף הַיָּם הַגָּדוֹל
מִמּוּל הַלְּבָנוֹן הַחִתִּי הָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שָׁמֵעוּ׃ 2 וַיִּקָּבְצוּ יַחְדָּו
לְהִלָּחֵם עִם־יְהוֹשֻׁעַ וְעִם־יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד׃ 3 וְיוֹשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ
לִירִחוֹ וְלָעָי׃ 4 וַיַּעֲשׂוּ גַּם־הֵמָּה בְּעָרְמָה וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיְּדוּ צֵדָה וַיִּקְחוּ שַׂקִּים בָּלוּיִם
לַחֲמוֹרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּבְקוּעִים וְקֻשָּׁרִים׃ 5 וְנַעֲלֵי רַקּוּת וּמְטֻלָּאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם
וּבִגְדֵיהֶם בָּלִים עֲלֵיהֶם וְכֹל לֶחֶם צֵדָתָם הָיָה יָבֵשׁ וְנִקֻּדִּים׃ 6 וַיֵּלְכוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־
הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאנוּ עַתָּה וְעַתָּה כִּרְתוּ־
לָנוּ בְּרִית׃ 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַחִוִּי אוּלַי בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרֹת־לָךְ
בְּרִית׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲלֵיהֶם מִי אַתֶּם וּמֵאַיִן
תָּבֹאוּ׃ 9 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רָחֹקָה מְאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־שָׁמַעְנוּ
שִׁמְעוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם׃ 10 וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרוֹת׃ 11 וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ
זְקֵנֵינוּ וְכֹל יוֹשְׁבֵי אַרְצֵנוּ לֵאמֹר קְחוּ בְיֶדְכֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ וְלֵכוּ לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם
אֲלֵיהֶם עֲבָדֵיכֶם אֲנָחְנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ־לָנוּ בְּרִית׃ 12 זֶה לַחְמֵנוּ חַם הַצַּדְנֻהוּ בְּיוֹם צֵאתֵנוּ
לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נִקֻּדִּים׃ 13 וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר מִלֵּאנוּ חֲדָשִׁים
וְהִנָּם בָּקָעִים וְנֹאבְשׁוּ שִׂמְלֹתֵינוּ וְנַעֲלֵינוּ מִרֹב הַמַּסָּע מְאֹד׃ 14 וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצִּדָתָם
וְאֶת־פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ׃ 15 וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית לְחַיּוֹתָם וַיִּשְׁבְּעוּ
לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה׃ 16 וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי כָּרְתָם לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי
קְרֹבִים הֵם בְּקִרְבּוֹ וְכִי מִיּוֹשְׁבֵי אַרְצוֹ הֵם׃ 17 וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־עָרֵיהֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁלִשִׁי וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת יְעָרִים׃ 18 וְלֹא הִכּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי
נִשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלֹּנוּ כָּל־הָעֵדָה עַל־הַנְּשִׂיאִם׃ 19 וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הַנְּשִׂיאִם אֶל־כָּל־הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא נוּכַל
לָגַעַת בָּהֶם׃ 20 זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְנַחְיֶה וְלֹא יִהְיֶה בָנוּ קֶצֶף עַל־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
לָהֶם׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנָּשִׂיאִם יֵחָיוּ וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם לְכָל־הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר
דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂיאִם׃ 22 וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתֶנוּ לֵאמֹר
רְחֹקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ יֹשֵׁבִים׃ 23 וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא יִכָּרֵת
מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם לְבֵית אֱלֹהָי׃ 24 וַיַּעֲנוּ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ הֻגַּד הֻגַּד
לַעֲבָדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַבְדּוֹ לָתֵת לָכֶם אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְלַהֲשְׁמִיד אֶת־כָּל־
יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַנִּירְאוּ מְאֹד עַל־נַפְשֹׁתֵינוּ מִפְּנֵיכֶם וַנַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃
25 וְעַתָּה הִנֵּנוּ בְיָדֶךָ כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה׃

Joshua 10

1 Now it came to pass, when Adonizedec king of Jerusalem had heard how Joshua had taken Ai, and had utterly destroyed it; as he had done to Jericho and her king, so he had done to Ai and her king; and how the inhabitants of Gibeon had made peace with Israel, and were among them; 2 That they feared greatly, because Gibeon was a great city, as one of the royal cities, and because it was greater than Ai, and all the men thereof were mighty. 3 Wherefore Adonizedec king of Jerusalem sent unto Hoham king of Hebron, and unto Piram king of Jarmuth, and unto Japhia king of Lachish, and unto Debir king of Eglon, saying, 4 Come up unto me, and help me, that we may smite Gibeon: for it hath made peace with Joshua and with the children of Israel. 5 Therefore the five kings of the Amorites, the king of Jerusalem, the king of Hebron, the king of Jarmuth, the king of Lachish, the king of Eglon, gathered themselves together, and went up, they and all their hosts, and encamped before Gibeon, and made war against it. 6 And the men of Gibeon sent unto Joshua to the camp to Gilgal, saying, Slack not thy hand from thy servants; come up to us quickly, and save us, and help us: for all the kings of the Amorites that dwell in the mountains are gathered together against us. 7 So Joshua ascended from Gilgal, he, and all the people of war with him, and all the mighty men of valour. 8 And the LORD said unto Joshua, Fear them not: for I have delivered them into thine hand; there shall not a man of them stand before thee. 9 Joshua therefore came unto them suddenly, and went up from Gilgal all night. 10 And the LORD discomfited them before Israel, and slew them with a great slaughter at Gibeon, and chased them along the way that goeth up to Bethoron, and smote them to Azekah, and unto Makkedah. 11 And it came to pass, as they fled from before Israel, and were in the going down to Bethoron, that the LORD cast down great stones from heaven upon them unto Azekah, and they died: they were more which died with hailstones than they whom the children of Israel slew with the sword. 12 Then spake Joshua to the LORD in the day when the LORD delivered up the Amorites before the children of Israel, and he said in the sight of Israel, Sun, stand thou still upon Gibeon; and thou, Moon, in the valley of Ajalon. 13 And the sun stood still, and the moon stayed, until the people had avenged themselves upon their enemies. Is not this written in the book of Jasher? So the sun stood still in the midst of heaven, and hasted not to go down about a whole day. 14 And there was no day like that before it or after it, that the LORD hearkened unto the voice of a man: for the LORD fought for Israel. 15 And Joshua returned, and all Israel with him, unto the camp to Gilgal. 16 But these five kings fled, and hid themselves in a cave at Makkedah. 17 And it was told Joshua, saying, The five kings are found hidden in a cave at Makkedah. 18 And Joshua said, Roll great stones upon the mouth of the cave, and set men by it for to keep them: 19 And stay ye not, but pursue after your enemies, and smite the hindmost of them, suffer them not to enter into their cities: for the LORD your God hath delivered them into your hand. 20 And it came to pass, when Joshua and the children of Israel had made an end of slaying them with a very great slaughter, till they were consumed, that the rest which remained of them entered into fenced cities. 21 And all the people returned to the camp to Joshua at Makkedah in peace: none moved his tongue against any of the children of Israel. 22 Then said Joshua, Open the mouth of the cave, and bring out those five kings unto me out of the cave. 23 And they did so, and brought forth those five kings unto him out of the cave, the king of Jerusalem, the king of Hebron, the king of Jarmuth, the king of Lachish, the king of Eglon. 24 And it came to pass, when they brought out those kings unto Joshua, that Joshua called for all the men of Israel, and said unto the captains of the men of war which went with him, Come near, put your feet upon the necks of these kings. And they came near, and put their feet upon the necks of them. 25 And Joshua said unto them, Fear not, nor be dismayed, be strong and of good courage: for thus shall the LORD do to all your enemies against whom ye fight. 26 And afterward Joshua smote them, and slew them, and hanged them on five trees: and they were hanging upon the trees until the evening. 27 And it came to pass at the time of the going down of the sun, that Joshua commanded, and they took them down off the trees, and cast them into the cave wherein they had been hid, and laid great stones in the cave's mouth, which remain until this very day.

ⵔⵉⵀ ⵖⵢⵄⵄⵍ ⵅⵡⵙⵍ ⵄⵍⵄ ⵄⵍⵄ ⵢⵀⵡⵣ ⵄⵍⵄ ⵀⵊⵙⵡⵢ ⵢⵀⵙⵅ ⵔⵣ ⵙⵡⵢⵄⵍ ⵡⵙⵄⵍⵔⵣ
ⵔⵙ ⵡⵍⵔⵣⵡⵙ ⵡⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵄⵍ ⵄⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [26] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵄⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [27] ⵄⵍⵄⵍⵔⵣ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣ: ⵅⵔⵙⵔⵣ ⵔⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄ ⵅⵡⵙⵍ ⵅⵡⵙⵍ ⵄⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙ ⵡⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙ ⵡⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [28] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙ ⵡⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [29] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [30] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [31] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [32] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [33] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [34] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [35] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [36] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [37] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [38] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [39] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [40] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [41] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
[42] ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [43] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ

Joshua 11

[1] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ ⵔⵙⵡ ⵅⵍⵄ ⵡⵅⵍⵄ ⵔⵙⵡ ⵅⵅⵅⵍ ⵔⵙ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ ⵔⵙⵡ ⵅⵍⵄ ⵡⵅⵍⵄ
[2] ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [3] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [4] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [5] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [6] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [7] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [8] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ
ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵔⵙⵄⵍⵔⵣⵡⵙ ⵅⵍⵄ [9] ⵄⵍⵄⵡⵙ ⵅⵍⵄⵡⵙ: ⵅⵢⵡⵣ ⵅⵡ ⵅⵍⵄⵍⵔⵣⵡⵙ

ואת כל־מלכיהם ויכתם ויקחו את־כל־הארץ ההוא את־יהושע
ויהושע ויכם עד־כלותם אתם כי־תמו השרידים להם לבוא
בערי מבצר׃ 20 ויהי כאשר כלה יהושע להכות אתם מכה
רבה עד־תמו ויהי השרידים אשר־נשארו להם ויבאו בערי
מבצר׃ 21 וישב כל־העם אל־המחנה אל־יהושע בשלום
לא־חרץ לשון אחד את־בני ישראל׃ 22 אז אמר יהושע
הפקחו את־עיני האנשים האלה ויפקחו ויראו והנה
אין־נפל מהם ארצה כי אם־כל־איש אל־כליו׃ 23 ויעש
יהושע כאשר דבר יהוה אליו ויכה את־סוסיהם ואת־
מרכבותיהם וישרף אותם באש׃

Joshua 12

1 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני־ישראל וירשו את־
ארצם מעבר הירדן מזרחה מנחל ארנון עד־הר חרמון
וכל־ערבה מזרח׃ 2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון
ומושל מערוער אשר על־שפת נחל ארנון ותוך הנחל
וחצי הגלעד ועד נחל יבק גבול בני עמון׃ 3 וערבה עד־
ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך
בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה׃ 4 וגבול עוג
מלך הבשן משארית הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי׃
5 ומושל בהר חרמון ובסלכה ובכל־הבשן עד־גבול
הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון׃
6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכום וירש אתם משה עבד
יהוה נתנה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי׃ 7 ואלה
מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן
ימה מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר העלה הולך שעירה
ויהושע נתנה לשבטי ישראל לרשת אתה כפלגתם׃ 8 בהר
ובשפלה ובערבה ובהרים ובמדבר ובנגב החתי האמרי
והכנעני הפרזי החוי והיבוסי׃ 9 מלך יריחו אחד מלך
העי אשר מצד בית־אל אחד׃ 10 מלך ירושלם אחד מלך
חברון אחד׃ 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד׃
12 מלך עגלון אחד מלך גזר אחד׃ 13 מלך דבר אחד
מלך גדר אחד׃ 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד׃
15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד׃ 16 מלך מקדה
אחד מלך בית־אל אחד׃ 17 מלך תפוח אחד מלך חפר
אחד׃ 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד׃ 19 מלך
מדון אחד מלך חצור אחד׃ 20 מלך שמרון מרון אחד
מלך אכשף אחד׃ 21 מלך תענך אחד מלך מגדו אחד׃
22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד׃

:ⲁⲃⲏⲇ ⲥⲅⲗⲥⲗⲥ ⲙⲯⲏⲩⲗ ⲩⲥⲙ ⲁⲃⲏⲇ ⲏⲩⲁ ⲭⲋⲙⲥ ⲏⲩⲁ ⲩⲥⲙ [23] :ⲁⲃⲏⲇ ⲥⲙⲓⲏⲩⲥ ⲙⲟⲩⲫⲧⲓ ⲩⲥⲙ
:ⲁⲃⲏⲇⲏⲩ ⲙⲯⲓⲙⲥⲙ ⲙⲁ ⲙⲁⲯⲓⲥⲙ ⲥⲩ ⲁⲃⲏⲇ ⲓⲉⲩⲭ ⲩⲥⲙ [24]

Joshua 13

ⲩⲩⲓⲙⲓⲧⲓ ⲭ ⲧⲓⲭⲉⲁⲓ ⲓⲁⲭⲉⲓ ⲭⲏⲧⲓ ⲓⲉⲁⲉⲓ ⲧⲭⲉⲓ ⲩⲉⲓⲥⲓ ⲓⲁⲭⲉⲓ ⲏⲩⲁ ⲉⲧⲓⲙⲓⲩⲁ ⲉⲧ ⲩⲧⲓ ⲟⲩⲁ [1] ⲏⲉⲓⲁⲙⲟ
ⲉⲏⲩ ⲙⲯⲓⲙⲭⲥⲗⲟⲓ ⲭⲩⲓⲉⲓⲥⲗ ⲥⲗ ⲉⲏⲩ ⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩ ⲭⲩⲓⲉⲓⲥⲗ ⲥⲗ ⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩ [2] :ⲓⲧⲭ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲙⲯⲓⲙⲭⲥⲗⲟⲓ
ⲉⲩⲗⲁⲭⲉⲓ :ⲉⲙⲁⲩⲙⲁⲗ ⲥⲁⲧⲙ ⲉⲧⲉⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩⲁⲭⲉⲓ ⲟⲗⲟⲩ ⲩⲉⲓⲁⲏⲙ ⲧⲙⲃ ⲟⲩ ⲉⲙⲉ ⲁⲏⲩⲁⲉⲙⲁ ⲉ ⲙⲁ [3]
ⲭⲩⲙⲏ ⲏⲙⲙⲭ ⲁⲓⲉⲩⲭ ⲉⲓⲗⲭⲉⲓⲥⲗ ⲭⲩⲓⲉⲓⲥⲗ ⲉⲗⲭⲩⲙⲉⲓⲥⲗ ⲉⲥⲣⲙⲁⲩⲉⲓⲥⲗ ⲉⲟⲓⲭⲉⲓⲥⲗ ⲩⲙⲭⲉⲓⲥⲗ ⲉⲗⲭⲩⲉⲓⲥⲗ
ⲉⲏⲩⲁⲭⲉⲟⲁⲩⲉⲓⲥⲗ ⲁⲩⲉⲓⲥⲗ ⲉⲗⲭⲩⲉⲓⲥⲗ ⲉⲗⲭⲩⲙⲉⲓⲥⲗ ⲉⲟⲓⲭⲉⲓⲥⲗ ⲩⲙⲭⲉⲓⲥⲗ ⲥⲗ ⲉⲏⲩⲁ ⲁⲏⲩⲁⲭⲉⲓ ⲭⲩⲓⲉⲓⲥⲗ ⲥⲗ ⲏⲩⲁ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ [4] :ⲙⲯⲓⲙⲭⲥⲗⲟⲓ
ⲭⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲁⲏⲩⲁⲭⲉⲓ ⲁⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲁⲏⲩⲁⲭⲉⲓ ⲁⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲉⲭⲁⲭⲏⲩⲁ ⲉⲏⲩ ⲁⲏⲩⲁⲭⲉⲓ
ⲉ

Joshua 14

1 Now these are the inheritances which the children of Israel took in the land of Canaan, which Eleazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the heads of the fathers' houses of the tribes of the children of Israel, distributed for an inheritance to them. 2 By the lot was their inheritance, as Yahweh commanded by the hand of Moses, for the nine tribes, and for the half tribe. 3 For Moses had given the inheritance of two tribes and of the half tribe beyond the Jordan; but to the Levites he gave no inheritance among them. 4 For the children of Joseph were two tribes, Manasseh and Ephraim: therefore they gave no portion to the Levites in the land, except cities to dwell in, with their suburbs for their cattle and for their substance. 5 As Yahweh commanded Moses, so the children of Israel did, and they divided the land. 6 Then the children of Judah came to Joshua in Gilgal: and Caleb the son of Jephunneh the Kenezite said to him, "You know the thing that Yahweh said to Moses the man of God concerning me and concerning you in Kadesh Barnea. 7 I was forty years old when Moses the servant of Yahweh sent me from Kadesh Barnea to spy out the land; and I brought him word again as it was in my heart. 8 Nevertheless my brothers who went up with me made the heart of the people melt: but I followed fully after Yahweh my God. 9 Moses swore on that day, saying, 'Surely the land whereon your foot has trodden shall be an inheritance to you and to your children forever, because you have followed fully after Yahweh my God.' 10 Now, behold, Yahweh has kept me alive, as he said, these forty-five years, from the time that Yahweh spoke this word to Moses, while Israel walked in the wilderness: and now, behold, I am this day eighty-five years old. 11 I am still as strong this day as I was in the day that Moses sent me: as my strength was then, even so is my strength now, for war, both to go out and to come in. 12 Now therefore give me this mountain of which Yahweh spoke in that day; for you heard in that day how the Anakim were there, and that great and fenced cities were there. It may be that Yahweh will be with me, and I shall drive them out, as Yahweh said." 13 Joshua blessed him, and gave to Caleb the son of Jephunneh Hebron for an inheritance. 14 Hebron therefore became the inheritance of Caleb the son of Jephunneh the Kenezite to this day, because he followed fully after Yahweh, the God of Israel. 15 Now the name of Hebron before was Kiriath Arba; which Arba was a great man among the Anakim. The land had rest from war.

Joshua 15

1 This then was the lot of the tribe of the children of Judah by their families; even to the border of Edom, the wilderness of Zin southward, at the uttermost part of the south. 2 Their south border was from the shore of the Salt Sea, from the bay that looks southward: 3 and it went out southward to the ascent of Akrabbim, and passed along to Zin, and went up by the south of Kadesh Barnea, and passed along to Hezron, and went up to Addar, and turned about to Karka: 4 from there it passed along to Azmon, and went out to the brook of Egypt; and the goings out of that border were at the sea: this shall be your south border. 5 The east border is the Salt Sea, even to the end of the Jordan. The border on the north quarter was from the bay of the sea at the end of the Jordan: 6 and the border went up to Beth Hoglah, and passed along by the north of Beth Arabah; and the border went up to the stone of Bohan the son of Reuben: 7 and the border went up toward Debir from the valley of Achor, and so northward, looking toward Gilgal, that is before the ascent of Adummim, which is on the south side of the river: and the border passed along to the waters of En Shemesh, and the goings out of it were at En Rogel: 8 and the border went up by the valley of the son of Hinnom to the south side of the Jebusite; the same is Jerusalem: and the border went up to the top of the mountain that lies before the valley of Hinnom westward, which is at the end of the valley of Rephaim northward: 9 and the border was drawn from the top of the mountain to the spring of the waters of Nephtoah, and went out to the cities of Mount Ephron; and the border was drawn to Baalah, that is Kiriath Jearim: 10 and the border compassed from Baalah westward to Mount Seir, and passed along to the side of Mount Jearim, on the north side, that is Chesalon, and went down to Beth Shemesh, and passed along by Timnah: 11 and the border went out to the side of Ekron northward: and the border was drawn to Shikkeron, and passed along to Mount Baalah, and went out to Jabneel; and the goings out of the border were at the sea. 12 The west border was to the great sea, and the coast thereof. This is the border of the children of Judah round about according to their families. 13 To Caleb the son of Jephunneh he gave a part among the children of Judah, according to the commandment of Yahweh to Joshua, even Kiriath Arba, which Arba was the father of Anak, that is Hebron. 14 Caleb drove out from there the three sons of Anak, Sheshai, and Ahiman, and Talmai, the children of Anak. 15 He went up from there against the inhabitants of Debir: and the name of Debir before was Kiriath Sepher.

ⵜⵉⵏⵉ ⵢⵓⵢⵅⵖ ⵔⵛⵀ ⵓⵅⵏ ⵑⵡⵊⵍⵜ ⵏⵖ ⵖⵍⵢⵍⵢ 13 :ⵣⵡⵅⵀⵊⵡⵣⵛ ⵖⵜⵖⵖⵑ ⵑⵄⵟⵢⵑⵜ ⵜⵉⵏⵖ ⵛⵢⵖⵍ ⵑⵉ
ⵡⵏⵜⵍⵢ 14 :ⵏⵢⵏⵄⵏⵛ ⵅⵜⵍⵑ ⵑⵡⵊⵍⵜ ⵔⵖⵖⵔ ⵜⵅⵍⵑ ⵅ ⵙⵡⵢⵑⵜⵍⵛ ⵑⵑⵜⵍⵑ ⵜⵅⵍⵑ

ⵜⵉⵍⴰⵍⵜ ⵏ ⵢⵉⵔⵎⵓⴽ ⵙ ⵜⵉⵎⵣⵔⵉⵜ ⵏ ⵓⵙⵉⵔⵉ ⵏⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏⵜ ⵜⵉⵏⵜ ⵜⵜⵓⵙⵙⵏⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵔⵉ

ⲞⲨⲈⲘ ⲪⲂⲀⲞ ⲞⲘⲂⲈ ⲀⲘⲂⲰⲂⲈⲚ ⲒⲪⲬ ⲀⲘⲂⲬ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ:
ⲪⲘⲈ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲀⲈ ⲈⲒⲈⲒ ⲂⲀⲄ ⲒⲈⲒⲈⲨⲈⲆⲈ ⲃⲄ ⲤⲘⲈⲤ ⲀⲈⲒⲘⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲪⲬⲚⲀ ⲘⲚⲞⲘⲤ
ⲬⲀⲂⲬ ⲀⲘⲂⲬ ⲈⲆⲀⲨⲈⲒⲈ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [6] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲞⲘⲈⲘ ⲀⲈⲒⲘⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ
ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲀⲈⲒⲘⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [5] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ
ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [4] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ

Joshua 19

[1] ⲀⲈⲒⲤⲨⲘⲈⲰⲚ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲪⲘⲈ ⲈⲒⲈⲒ ⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲀⲈ ⲈⲒⲈⲒ ⲃⲄ ⲘⲈⲘ ⲀⲈⲒⲘⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ
ⲪⲬⲚⲀ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲀⲈ ⲈⲒⲈⲒ ⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [9] ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲈⲒⲈⲒ ⲂⲀⲄ ⲪⲘⲈ ⲘⲘⲞⲘⲚ
ⲬⲀⲂⲬ ⲀⲘⲂⲬ ⲒⲪⲬ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ
ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [8] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ
ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [7] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ
ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [6] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ
ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [5] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ
ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ: [4] ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ ⲪⲘⲈ ⲪⲘⲈⲘ ⲘⲘⲞⲘⲚ ⲤⲘⲘⲞⲘⲂⲀⲬⲘⲤ

10 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲלֵיהֶם כָּל־הָעֵדָה אַחַת מִן־הַלֵּוִי וְעַד־הָאִישׁ וְכָל־אִשָּׁה לֹא יָדָעָה מִשְׁכַּב־זָכָר לָקַחַת אֹתָהּ׃
11 וַיַּעֲלוּ אֲנָשִׁים עַל־הַגִּבְעָה מִסָּבִיב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל־יְהוּדָה וַיֵּשֶׁב בִּנְיָמִן׃
12 וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים בְּכָל־מַטֵּה בִנְיָמִן לֵאמֹר מַה־הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִהְיְתָה בְּתוֹכְכֶם׃
13 וְעַתָּה תְּנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַל אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְנָמִיתָם וְנַבְעֲרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ בְנֵי־בִנְיָמִן לִשְׁמֹעַ לְקוֹל אֲחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
14 וַיֵּאָסְפוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מֵהֶעָרִים גִּבְעָתָה לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
15 וַיִּתְפָּקְדוּ בְנֵי־בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא מֵהֶעָרִים עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב לְבַד מִיֹּשְׁבֵי גִּבְעָה הִתְפָּקְדוּ שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר׃
16 מִכָּל־הָעָם הָאֵלֶּה שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בָּחוּר אִטֵּר יָד־יְמִינוֹ כָּל־זֶה קֹלַע אֶבֶן אֶל־שַׂעֲרָה וְלֹא יַחֲטִא׃
17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִתְפָּקְדוּ חוּץ מִן־בִּנְיָמִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה׃
18 וַיָּקֻמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית־אֵל וַיִּשְׁאֲלוּ בֵּאלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ בַּתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בַּתְּחִלָּה׃
19 וַיַּשְׁכִּמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר וַיַּחֲנוּ עַל־גִּבְעָה׃
20 וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עִם־בִּנְיָמִן וַיַּעַרְכוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֲלֵיהֶם עַל־גִּבְעָה׃
21 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן מִן־הַגִּבְעָה וַיַּשְׁחִתוּ בְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אַרְצָה׃
22 וַיִּתְחַזַּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּסִפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן׃
23 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה עַד־הָעֶרֶב וַיִּשְׁאֲלוּ בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶקְרַב עוֹד לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ אֵלָיו׃
24 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי׃
25 וַיֵּצֵא בִנְיָמִן לִקְרָאתָם מִן־הַגִּבְעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּשְׁחִתוּ עוֹד בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנָה עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אַרְצָה כָּל־אֵלֶּה שֹׁלֵף חָרֶב׃
26 וַיַּעֲלוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית־אֵל וַיִּבְכּוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּצוֹמוּ בַּיּוֹם הַהוּא עַד־הָעָרֶב וַיַּעֲלוּ עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה׃
27 וַיִּדְרְשׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיהוָה וְאֲרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם׃
28 וְפִינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן עֹמֵד לְפָנָיו בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאוֹסִיף עוֹד לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בִנְיָמִן אָחִי אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי־מָחָר אֶתְּנֵם בְּיָדֶךָ׃
29 וַיָּשֶׂם יְהוָה אֹרְבִים לְיִשְׂרָאֵל סָבִיב לַגִּבְעָה׃
30 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־בְּנֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַיַּעַרְכוּ עַל־גִּבְעָה כְּפַעַם בְּפָעַם׃
31 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן לִקְרַאת הָעָם נִמְשְׁכוּ מֵהָעִיר וַיָּחֵלּוּ לְהַכּוֹת מִן־הָעָם חֲלָלִים כְּפַעַם בְּפָעַם בַּמְסִלּוֹת אֲשֶׁר אֶחָד עֹלֶה בֵּית־אֵל וְאֶחָד הַגִּבְעָתָה בַּשָּׂדֶה כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל׃
32 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־בִנְיָמִן נִגָּפִים הֵם לְפָנֵינוּ כְּבָרִאשֹׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נָנוּסָה וְנִתַּקְנוּם מֵהָעִיר אֶל־הַמְסִלּוֹת׃
33 וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעַרְכוּ בְּבַעַל תָּמָר וְאֹרְבֵי יִשְׂרָאֵל הִתְפָּרְצוּ מִמְּקוֹמָם מִמַּעֲרֵה גָּבַע׃
34 וַיָּבֹאוּ נֶגֶד גִּבְעָה עֲשָׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכֹּל יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כָּבְדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי נָגְעָה בָּהֶם הָרָעָה׃
35 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־בִּנְיָמִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּשְׁחִתוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֵלֶּה שֹׁלֵף חָרֶב׃
36 וַיִּרְאוּ בְנֵי־בִנְיָמִן כִּי נִגָּפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מָקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בָטְחוּ אֶל־הָאֹרְבִים אֲשֶׁר־שָׂמוּ אֶל־גִּבְעָה׃
37 וְהָאֹרְבִים חָשׁוּ וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־גִּבְעָה וַיִּמְשְׁכוּ הָאֹרְבִים וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־הָעִיר לְפִי־חָרֶב׃
38 וְהַמּוֹעֵד הָיָה לָאֲנָשִׁים יִשְׂרָאֵל עִם־הָאֹרְבִים הַרְבּוֹת לְהַעֲלוֹת מַשָּׂא עָשָׁן מִן־הָעִיר׃
39 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבִנְיָמִן הֵחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּיִשְׂרָאֵל כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נָגוֹף נִגָּף הוּא בָּנוּ כַּמִּלְחָמָה הָרִאשֹׁנָה׃
40 וְהַמַּשָּׂא הֵחֵל לַעֲלוֹת מִן־הָעִיר עַמּוּד עָשָׁן וַיִּפֶן בִּנְיָמִן אָחוֹר וְהִנֵּה עָלְתָה כָלִיל־הָעִיר הַשָּׁמָיִם׃
41 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הָפָךְ וַיִּבָּהֵל אִישׁ כִּי רָאָה כִּי־נָגְעָה אֵלָיו הָרָעָה׃
42 וַיִּפְנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה הִדְבִּיקָתְהוּ וַאֲשֶׁר מֵהֶעָרִים מַשְׁחִתִים אֹתוֹ בְּתוֹכוֹ׃
43 כִּתְּרוּ אֶת־אִישׁ בִּנְיָמִן הִרְדִּפוּהוּ מְנוּחָה הִדְרִיכוּהוּ עַד־נֹכַח גִּבְעָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ׃
44 וַיִּפְּלוּ מִבִּנְיָמִן שְׁמֹנָה עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל׃
45 וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֶלַע רִמּוֹן וַיְעוֹלְלוּ מֵהֶם בַּמְסִלּוֹת חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּדְבְּקוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־גִּדְעוֹם וַיַּכּוּ מֵהֶם שְׁנַיִם אֲלָפִים אִישׁ׃
46 וַיִּהְיוּ כָּל־נֹפְלֵי בִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חָרֶב כָּל־אֵלֶּה אַנְשֵׁי חָיִל׃
47 וַיִּפְנוּ וַיָּנֻסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֶלַע רִמּוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֶלַע רִמּוֹן אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃
48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ עַל־בְּנֵי בִנְיָמִן לְפִי־חָרֶב מֵעִיר תְּמִימָה עַד־בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַּם כָּל־הֶעָרִים הַנִּמְצָאוֹת שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ׃

Joshua 20

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר׃
2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר תְּנוּ לָכֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה׃
3 לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה בִּבְלִי־דָעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֹּאֵל הַדָּם׃
4 וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וְעָמַד פֶּתַח שַׁעַר־הָעִיר וְדִבֶּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא דְּבָרָיו וְנָאְסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם וְנָתְנוּ לוֹ מָקוֹם וְיָשַׁב עִמָּהֶם׃
5 וְאִם־גֹּאֵל הַדָּם יִרְדֹּף אַחֲרָי וְלֹא־יַסְגִּרוּ אֶת־הָרוֹצֵחַ בְּיָדוֹ כִּי בְלֹא־דַעַת הִכָּה אֶת־רֵעֵהוּ וְלֹא־שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם׃
6 וְיָשַׁב בָּעִיר הַהִוא עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם אָז יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ וּבָא אֶל־עִירוֹ וְאֶל־בֵּיתוֹ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר בָּרַח מִשָּׁמָּה׃
7 וַיַּקְדִּישׁוּ אֶת־קֶדֶשׁ בַּגָּלִיל בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת־שְׁכֶם בְּהַר אֶפְרָיִם וְאֶת־קִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה׃
8 וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ מִזְרָחָה נָתְנוּ אֶת־בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בַּמִּישֹׁר מִמַּטֵּה רְאוּבֵן וְאֶת־רָמֹת בַּגִּלְעָד מִמַּטֵּה גָד וְאֶת־גּוֹלָן בַּבָּשָׁן מִמַּטֵּה מְנַשֶּׁה׃
9 אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמֻּעֲדָה לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם לָנוּס שָׁמָּה כָּל־מַכֵּה־נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה וְלֹא יָמוּת בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה׃

ⲙⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲟⲩⲱϣ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲟⲩⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲧⲥⲟ

Joshua 22

1 אז יהושע קרא לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה׃ 2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי בכל אשר צויתי אתכם׃ 3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם׃ 4 ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ושבו ועתה פנו לכם אל אהליכם אל ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן׃ 5 רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ 6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם׃ 7 ולחצי שבט מנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם אחיהם בעבר הירדן ימה ובנתם אותם יהושע גם אל אהליהם ויברכם׃

8 וידבר אליהם לאמר שבו באהליכם ברכוש רב מאד ובמקנה מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשמלת רבות חלקו שלל אויביכם עם אחיכם׃ 9 וישבו בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה מאת בני ישראל משלו מנוב ילכו אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה׃ 10 ויבאו עד גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו שם בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה מזבח על הירדן מזבח גדול למראה׃ 11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה את המזבח מול פני ארץ כנען בגלילות הירדן אל עבר בני ישראל׃ 12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלו שמה לעלות עליהם לצבא׃ 13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פנחס בן אלעזר הכהן׃ 14 ועשרה נשיאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראשי בתי אבותם הם לאלפי ישראל׃ 15 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר׃ 16 כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוב היום הזה מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה׃ 17 המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף בעדת יהוה׃ 18 ואתם תשובו היום הזה מאחרי יהוה והיה היום אתכם בכל על עדת ישראל יקצף׃ 19 ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו ובמרדו ביהוה אל תמרדו ואל תמרדו בנו בבנותכם לכם מזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו׃ 20 הלא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא יגוע בעונו׃ 21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט מנשה וידברו אל ראשי אלפי ישראל׃ 22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה׃ 23 לבנותנו לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש׃ 24 כי אם מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל׃ 25 גבול נתן יהוה בינינו ובינכם בני הירדן לכם אין חלק ביהוה והשבית בניכם את בנינו מיראת יהוה׃ 26 ונאמר נא נעשה לבנותנו מזבח לא לעולה ולא לזבח׃ 27 כי אם עד היא בינינו ובינכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם לבנינו מחר אין לכם חלק ביהוה׃ 28 ואמרנו והיה כי יאמרו אלינו ואל דורותינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי אם עד היא בינינו ובינכם׃ 29 חלילה לנו מהמרד ביהוה ולשוב היום הזה מאחרי יהוה לבנות מזבח לעולה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו׃ 30 וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב בעיניהם׃ 31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום הזה ידענו כי בתוכנו יהוה על אשר לא מעלתם במעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה׃ 32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישיבו להם דבר׃ 33 וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו בני ישראל את האלהים ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד יושבים בה׃ 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינינו כי יהוה האלהים׃

35 ויהי אחרי הדברים האלה ויזקן יהושע בא בימים׃ 36 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו לראשיו ולשפטיו ולשוטריו ויאמר אליהם אני זקנתי בא בימים׃ 37 ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם׃ 38 וראו הנה הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה לנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי ועד הים הגדול מבוא השמש׃ 39 ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והורישם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם׃ 40 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאל׃ 41 לבלתי בוא בגוים האלה האלה הנשארים אתכם האלה ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשבעו ולא תעבדם ולא תשתחוו להם׃ 42 כי אם בדבקה תדבקו ביהוה אלהיכם כאשר עשיתם עד היום הזה׃ 43 ויגרש יהוה מלפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה׃ 44 איש מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם׃ 45 ושמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם׃ 46 כי אם שוב תשובו ודבקתם בשארית הגוים האלה האלה הנשארים אתכם והתחתנתם בם ובאתם בהם והם בכם׃ 47 ידוע תדעו כי לא יוסיף יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשוט בצדיכם ולצנינים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃ 48 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל מהם דבר אחד׃ 49 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אתכם מעל האדמה הטובה אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃ 50 בעברכם את הברית יהוה אלהיכם ותלכו ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 51 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם׃ 52 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם׃ 53 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 54 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך׃ 55 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃

56 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם עיניכם הרואות את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 57 המסות הגדלות אשר ראו עיניך האתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ 58 ואת השרעים הגדולים אשר לא ידעת ואת הצפרדעים ואת הכנים ואת הערוב ואת הדבר ואת השחין ואת הברד ואת הארבה ואת הכנם הגדול׃ 59 ואת כל אשר עשה לך יהוה אלהיך במצרים לעיניך׃ 60 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 61 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 62 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 63 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 64 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 65 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 66 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 67 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 68 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 69 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 70 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 71 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 72 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 73 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 74 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 75 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 76 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 77 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 78 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 79 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 80 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 81 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 82 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 83 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 84 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 85 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 86 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 87 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 88 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 89 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 90 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 91 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 92 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 93 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 94 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 95 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 96 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 97 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 98 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 99 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 100 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 101 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 102 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 103 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 104 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 105 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 106 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 107 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 108 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 109 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 110 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 111 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 112 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 113 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 114 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 115 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 116 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 117 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 118 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 119 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 120 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 121 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 122 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 123 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 124 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 125 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 126 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 127 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 128 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 129 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 130 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 131 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 132 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 133 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 134 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 135 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 136 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 137 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 138 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 139 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 140 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 141 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 142 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 143 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 144 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 145 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 146 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 147 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 148 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 149 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 150 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 151 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 152 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 153 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 154 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 155 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 156 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 157 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 158 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 159 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 160 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 161 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 162 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 163 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 164 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 165 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 166 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 167 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 168 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 169 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 170 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 171 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 172 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 173 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 174 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 175 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 176 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 177 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 178 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 179 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 180 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 181 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 182 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 183 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 184 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 185 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 186 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 187 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 188 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 189 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 190 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 191 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 192 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 193 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 194 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 195 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 196 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 197 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 198 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 199 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 200 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 201 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 202 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 203 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 204 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 205 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 206 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 207 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 208 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 209 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 210 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 211 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 212 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 213 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 214 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 215 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 216 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 217 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 218 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 219 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 220 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 221 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 222 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 223 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 224 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 225 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 226 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 227 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 228 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 229 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 230 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 231 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 232 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 233 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 234 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 235 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 236 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 237 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 238 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 239 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 240 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 241 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 242 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 243 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 244 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 245 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 246 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 247 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 248 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 249 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 250 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 251 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 252 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 253 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 254 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 255 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 256 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 257 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 258 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 259 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 260 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 261 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 262 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 263 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ 264 ואת כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל

ꝏꝛ ꝛꝛꝺꝛꝛꝺ:[32] ꝏꝛꝺꝼ ꝸꝛꝺꝺꝺ ꝸꝼ ꝼꝛꝺꝺꝺ ꝛꝛꝺꝛꝛꝺ ꝛꝛꝺꝛꝛꝺ ꝏꝼ ꝸꝛꝺꝺ ꝸꝛꝺꝺ

33 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבְעַת פִּינְחָס בְּנוֹ אֲשֶׁר נִתַּן לוֹ בְּהַר אֶפְרָיִם׃

34 וַיִּקְחוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּשִׂימוּ אֹתוֹ בְּבֵית עֹבֵד אֱדוֹם הַגִּתִּי וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ בְּחֶלְקָתוֹ אֲשֶׁר הִטָּה־שָׁם אֶת־אָהֳלוֹ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃

Joshua 23

1 וַיְהִי יָמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֵנִיחַ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל־אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים׃

2 וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְכָל־יִשְׂרָאֵל לְזִקְנָיו וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זָקַנְתִּי בָּאתִי בַּיָּמִים׃

3 וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְכָל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֵיכֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלָּחֵם לָכֶם׃

4 רְאֵה הִפַּלְתִּי לָכֶם אֶת־הַגּוֹיִם הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלָה לְשִׁבְטֵיכֶם מִן־הַיַּרְדֵּן וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכְרַתִּי וְהַיָּם הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ׃

5 וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא יֶהְדְּפֵם מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֹתָם מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־אַרְצָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָכֶם׃

6 וְחִזַּקְתֶּם מְאֹד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְבִלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃

7 לְבִלְתִּי בֹּא בַּגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אִתְּכֶם וּבְשֵׁם אֱלֹהֵיהֶם לֹא תַזְכִּירוּ וְלֹא תִשָּׁבֵעוּ בָּהֶם וְלֹא תָעָבְדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם׃

8 כִּי אִם־בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבָּקוּן כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃

9 וַיהוָה הוֹרִישׁ מִלִּפְנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצוּמִים וְאִישׁ לֹא־עָמַד בִּפְנֵיכֶם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃

10 אִישׁ אֶחָד מִכֶּם יִרְדֹּף אֶת־אֹיְבָיו כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלָּחֵם לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃

11 וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

12 כִּי אִם־שׁוֹבָה תָּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בִּיתָר הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים אִתְּכֶם וְהִתְחַתַּנְתָּ בָּם וּבָאתָ בָהֶם וְהֵם בָּךְ׃

13 יָדוֹעַ תֵּדְעוּ כִּי לֹא־יוֹסִיף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְהוֹרִישׁ אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ וְלִשְׁטָט בְּצִדֵּיכֶם וְלִצְנִנִים בְּעֵינֵיכֶם עַד־אֲבָדְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

14 וְהִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ וִידַעְתֶּם בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא־נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל הַדְּבָרִים הַטֹּבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ לָכֶם לֹא־נָפַל מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד׃

15 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר בָּא עֲלֵיכֶם כָּל־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲלֵיכֶם כֵּן יָבִיא יְהוָה עֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־הַדָּבָר הָרָע עַד־הַשְׁמִידוֹ אֶתְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

16 בְּעָבְרְכֶם אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם וַהֲלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם׃

Joshua 24

1 וַיַּקְהֵל יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכֶמָה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיִּתְיַצְּבוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים׃

2 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי אַבְרָהָם וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃

3 וָאֶקַּח אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר וָאוֹלֶךְ אֹתוֹ בְּכָל־אֶרֶץ כְּנָעַן וָאַרְבֶּה אֶת־זַרְעוֹ וָאֶתֶּן־לוֹ אֶת־יִצְחָק׃

ᒧᐊ ᔭᕮᐯ ᔨᑕᒪᕮᒪᓂ:

ᒪᐱᒋᐅᑐᐃᐯ ᕮᐃᐧ ᔨᕮᐯᑲᕮᐯᐃ ᔪᐧᐃ ᐱᕮᑲᕮᐯᐃ ᔪᐧᐃᒪ ᕮᐃᕮᐯᑐᕮᐃᐧ ᕮᐃᐧ ᔪᐧᐃᒪᕮᐃᐧ ᔪᐧᐃᒪ ᐱᕮᐯᐃ ᔪᐧᐃᒪ ᐱᕮᐯᐃ ᔪᐧᐃᒪ ᐱᕮᐯᐃ

ספר שופטים

Judges 1

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו׃
2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו׃ 3 ויאמר יהודה אל שמעון אחיו עלה אתי בגורלי והלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון׃
4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכו אתם בבזק עשרת אלפים איש׃ 5 וימצאו את אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני והפרזי׃
6 ויברח אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו׃ 7 ויאמר אדני בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם קצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם׃
8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אתה ויכו לפי חרב ואת העיר שלחו באש׃ 9 ואחרי כן ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה׃
10 וילך יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי׃ 11 וילך משם אל יושבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר׃
12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את עכסה בתי לאשה׃ 13 וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה׃
14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך׃ 15 ותאמר לו תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עלית ואת גלת תחתית׃
16 ובני קיני חותן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה אל מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילכו וישבו את העם׃ 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אתה ויקרא את שם העיר חרמה׃
18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה׃ 19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם׃
20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשת בני הענק׃ 21 ואת היבוסי יושב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה׃
22 ויעל בית יוסף גם הם בית אל ויהי יהוה עמם׃ 23 ויתורו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לוז׃ 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו אליו הראנא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד׃
25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו׃ 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לוז הוא שמה עד היום הזה׃
27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנותיה ואת יושבי דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה כי החל הכנעני לשבת בארץ הזאת׃
28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס הורש לא הורישנו׃ 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר׃
30 זבולן לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וישב הכנעני בקרבו ויהי למס׃

Judges 2

1 וַיַּעַל מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַגִּלְגָּל אֶל־הַבֹּכִים וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וָאָבִא אֶתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וָאֹמַר לֹא־אָפֵר בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְעוֹלָם׃ 2 וְאַתֶּם לֹא־תִכְרְתוּ בְרִית לְיוֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלִי מַה־זֹּאת עֲשִׂיתֶם׃ 3 וְגַם אָמַרְתִּי לֹא אֲגָרְשֵׁם
מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְצִדִּים וֵאלֹהֵיהֶם יִהְיוּ לָכֶם לְמוֹקֵשׁ׃ 4 וַיְהִי כְּדַבֵּר מַלְאַךְ יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ׃ 5 וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֹּכִים
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם לַיהוָה׃ 6 וַיְשַׁלַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם וַיֵּלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ׃
7 וַיַּעַבְדוּ הָעָם אֶת־יְהוָה כֹּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכֹל יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאֲרִיכוּ יָמִים אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר
רָאוּ אֵת כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ 8 וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה
וָעֶשֶׂר שָׁנִים׃ 9 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּגְבוּל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־חֶרֶס בְּהַר אֶפְרָיִם מִצְּפוֹן לְהַר גָּעַשׁ׃ 10 וְגַם
כָּל־הַדּוֹר הַהוּא נֶאֶסְפוּ אֶל־אֲבֹתָיו וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֶׂה
אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל׃ 11 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעַבְדוּ אֶת־הַבְּעָלִים׃ 12 וַיַּעַזְבוּ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמּוֹצִיא אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּכְעִיסוּ אֶת־יְהוָה׃ 13 וַיַּעַזְבוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעַבְדוּ לְבַעַל וְלָעַשְׁתָּרוֹת׃ 14 וַיִּחַר
אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שֹׁסִים וַיָּשֹׁסּוּם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד
לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם׃ 15 בְּכֹל אֲשֶׁר־יָצְאוּ יַד־יְהוָה הָיְתָה־בָּם לְרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לָהֶם וַיֵּצֶר לָהֶם מְאֹד׃ 16 וַיָּקֶם יְהוָה שֹׁפְטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם׃ 17 וְגַם אֶל־שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמָעוּ
כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מִצְוַת־יְהוָה
לֹא־כֵן עָשׂוּ׃ 18 וְכִי־הֵקִים יְהוָה לָהֶם שֹׁפְטִים וְהָיָה יְהוָה עִם־הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעָם מִיַּד אֹיְבֵיהֶם כֹּל יְמֵי
הַשֹּׁפֵט כִּי־נִחָם יְהוָה מִנַּאֲקָתָם מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדוֹחֲקֵיהֶם׃ 19 וְהָיָה בְּמוֹת הַשֹּׁפֵט יָשֻׁבוּ וְהִשְׁחִתוּ
מֵאֲבוֹתָם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם
הַקָּשָׁה׃ 20 וַיִּחַר אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלָי׃ 21 גַּם אֲנִי לֹא־אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָזַב יְהוֹשֻׁעַ
וַיָּמֹת׃ 22 לְמַעַן נַסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הֲשֹׁמְרִים הֵם אֶת־דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּהֶם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם
אִם־לֹא׃ 23 וַיַּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה בִּלְתִּי הוֹרִישָׁם מַהֵר וְלֹא נְתָנָם בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ׃

Judges 3

1 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בהם את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען׃
2 רק בעבור דעת דעת בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום׃
3 חמשת סרני פלשתים והכנעני והחתי והחוי יושב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת׃
4 ויהיו בהם לנסות את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה׃
5 ובני ישראל ישבו בתוך הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי׃
6 ויקחו את בנותיהם להיות להם לנשים ואת בנותיהם יתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם׃
7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות׃
8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים׃
9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו׃
10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים׃
11 וישקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנז׃
12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל כי עשו את הרע בעיני יהוה׃
13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים׃
14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמנה עשרה שנה׃
15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם להם מושיע את אהוד בן גרא איש הימיני אטר יד ימינו ושלחו בני ישראל על ידו מנחה לעגלון מלך מואב׃
16 ויעש לו אהוד חרב פיות לה שנים גמד ארכה אמה ומדה ויחגר אתה מתחת לבגדו על ירך ימינו׃
17 ויקרב את המנחה אל עגלון מלך מואב ועגלון איש בריא מאד׃
18 ויהי ככלתו להקריב את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה׃
19 והוא שב מן הפסלים אשר בגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו׃
20 ואהוד בא אליו והוא יושב בעלית המקרה לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא׃
21 וישלח אהוד את שמאלו ויקח את החרב מעל ירכו הימנית ויתקע בבטנו׃
22 וגם הנצה באה אחר הלהב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשדנה׃
23 ואהוד יצא האולם וסגר דלתות העלית בעדו ונעל׃
24 והוא יצא ועבדיו באו וירא והנה דלתות העלית נעולות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המקרה׃
25 ויוחילו עד בוש והנה איננו פתח העלית ויקחו המפתח ויפתחו והנה אדונם נפל ארצה מת׃
26 ואהוד נמלט בעת שהותם ויעבר על הפסילים וינס שעירתה׃
27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם׃
28 ויאמר להם רדפו אחרי כי נתן יהוה את אויביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא הניחו איש לעבור׃
29 ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש׃
30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנים שנה׃
31 ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים ששה מאות איש במלמד הבקר וגם הוא הושיע את ישראל׃

Judges 4

1 And the children of Israel again did evil in the sight of the LORD, when Ehud was dead. 2 And the LORD sold them into the hand of Jabin king of Canaan, that reigned in Hazor; the captain of whose host was Sisera, which dwelled in Harosheth of the Gentiles. 3 And the children of Israel cried unto the LORD: for he had nine hundred chariots of iron; and twenty years he mightily oppressed the children of Israel. 4 And Deborah, a prophetess, the wife of Lapidoth, she judged Israel at that time. 5 And she dwelt under the palm tree of Deborah between Ramah and Bethel in mount Ephraim: and the children of Israel came up to her for judgment. 6 And she sent and called Barak the son of Abinoam out of Kedesh-naphtali, and said unto him, Hath not the LORD God of Israel commanded, saying, Go and draw toward mount Tabor, and take with thee ten thousand men of the children of Naphtali and of the children of Zebulun? 7 And I will draw unto thee to the river Kishon Sisera, the captain of Jabin's army, with his chariot and his multitude; and I will deliver him into thine hand. 8 And Barak said unto her, If thou wilt go with me, then I will go: but if thou wilt not go with me, then I will not go. 9 And she said, I will surely go with thee: notwithstanding the journey that thou takest shall not be for thine honour; for the LORD shall sell Sisera into the hand of a woman. And Deborah arose, and went with Barak to Kedesh. 10 And Barak called Zebulun and Naphtali to Kedesh; and he went up with ten thousand men at his feet: and Deborah went up with him. 11 Now Heber the Kenite, which was of the children of Hobab the father in law of Moses, had severed himself from the Kenites, and pitched his tent unto the plain of Zaanaim, which is by Kedesh. 12 And they showed Sisera that Barak the son of Abinoam was gone up to mount Tabor. 13 And Sisera gathered together all his chariots, even nine hundred chariots of iron, and all the people that were with him, from Harosheth of the Gentiles unto the river of Kishon. 14 And Deborah said unto Barak, Up; for this is the day in which the LORD hath delivered Sisera into thine hand: is not the LORD gone out before thee? So Barak went down from mount Tabor, and ten thousand men after him. 15 And the LORD discomfited Sisera, and all his chariots, and all his host, with the edge of the sword before Barak; so that Sisera lighted down off his chariot, and fled away on his feet. 16 But Barak pursued after the chariots, and after the host, unto Harosheth of the Gentiles: and all the host of Sisera fell upon the edge of the sword; and there was not a man left. 17 Howbeit Sisera fled away on his feet to the tent of Jael the wife of Heber the Kenite: for there was peace between Jabin the king of Hazor and the house of Heber the Kenite. 18 And Jael went out to meet Sisera, and said unto him, Turn in, my lord, turn in to me; fear not. And when he had turned in unto her into the tent, she covered him with a mantle. 19 And he said unto her, Give me, I pray thee, a little water to drink; for I am thirsty. And she opened a bottle of milk, and gave him drink, and covered him. 20 Again he said unto her, Stand in the door of the tent, and it shall be, when any man doth come and inquire of thee, and say, Is there any man here? that thou shalt say, No. 21 Then Jael Heber's wife took a nail of the tent, and took an hammer in her hand, and went softly unto him, and smote the nail into his temples, and fastened it into the ground: for he was fast asleep and weary. So he died. 22 And, behold, as Barak pursued Sisera, Jael came out to meet him, and said unto him, Come, and I will show thee the man whom thou seekest. And when he came into her tent, behold, Sisera lay dead, and the nail was in his temples. 23 So God subdued on that day Jabin the king of Canaan before the children of Israel. 24 And the hand of the children of Israel prospered, and prevailed against Jabin the king of Canaan, until they had destroyed Jabin king of Canaan.

Judges 5

1 Then sang Deborah and Barak the son of Abinoam on that day, saying, 2 Praise ye the LORD for the avenging of Israel, when the people willingly offered themselves. 3 Hear, O ye kings; give ear, O ye princes; I, even I, will sing unto the LORD; I will sing praise to the LORD God of Israel. 4 LORD, when thou wentest out of Seir, when thou marchedst out of the field of Edom, the earth trembled, and the heavens dropped, the clouds also dropped water. 5 The mountains melted from before the LORD, even that Sinai from before the LORD God of Israel.

Judges 6

1 And the children of Israel did evil in the sight of the LORD: and the LORD delivered them into the hand of Midian seven years. 2 And the hand of Midian prevailed against Israel: and because of the Midianites the children of Israel made them the dens which are in the mountains, and caves, and strongholds. 3 And it was so, when Israel had sown, that the Midianites came up, and the Amalekites, and the children of the east, even they came up against them; 4 And they encamped against them, and destroyed the increase of the earth, till you come unto Gaza, and left no sustenance for Israel, neither sheep, nor ox, nor ass. 5 For they came up with their cattle and their tents, and they came as grasshoppers for multitude; for both they and their camels were without number: and they entered into the land to destroy it. 6 And Israel was greatly impoverished because of the Midianites; and the children of Israel cried unto the LORD. 7 And it came to pass, when the children of Israel cried unto the LORD because of the Midianites, 8 That the LORD sent a prophet unto the children of Israel, which said unto them, Thus says the LORD God of Israel, I brought you up from Egypt, and brought you forth out of the house of bondage; 9 And I delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of all that oppressed you, and cast them out before you, and gave you their land; 10 And I said unto you, I am the LORD your God; fear not the gods of the Amorites, in whose land you dwell: but you have not obeyed my voice. 11 And there came an angel of the LORD, and sat under an oak which was in Ophrah, that pertained unto Joash the Abiezrite: and his son Gideon threshed wheat by the winepress, to hide it from the Midianites. 12 And the angel of the LORD appeared unto him, and said unto him, The LORD is with you, you mighty man of valour. 13 And Gideon said unto him, Oh my Lord, if the LORD be with us, why then is all this befallen us? and where be all his miracles which our fathers told us of, saying, Did not the LORD bring us up from Egypt? but now the LORD has forsaken us, and delivered us into the hands of the Midianites. 14 And the LORD looked upon him, and said, Go in this your might, and you shall save Israel from the hand of the Midianites: have not I sent you? 15 And he said unto him, Oh my Lord, wherewith shall I save Israel? behold, my family is poor in Manasseh, and I am the least in my father's house. 16 And the LORD said unto him, Surely I will be with you, and you shall smite the Midianites as one man. 17 And he said unto him, If now I have found grace in your sight, then show me a sign that you talk with me. 18 Depart not hence, I pray you, until I come unto you, and bring forth my present, and set it before you. And he said, I will tarry until you come again. 19 And Gideon went in, and made ready a kid, and unleavened cakes of an ephah of flour: the flesh he put in a basket, and he put the broth in a pot, and brought it out unto him under the oak, and presented it. 20 And the angel of God said unto him, Take the flesh and the unleavened cakes, and lay them upon this rock, and pour out the broth. And he did so. 21 Then the angel of the LORD put forth the end of the staff that was in his hand, and touched the flesh and the unleavened cakes; and there rose up fire out of the rock, and consumed the flesh and the unleavened cakes. Then the angel of the LORD departed out of his sight. 22 And when Gideon perceived that he was an angel of the LORD, Gideon said, Alas, O Lord GOD! for because I have seen an angel of the LORD face to face. 23 And the LORD said unto him, Peace be unto you; fear not: you shall not die. 24 Then Gideon built an altar there unto the LORD, and called it Jehovah-shalom: unto this day it is yet in Ophrah of the Abiezrites.

ᒪᐃᐧᐁᐣ ᐋᔑᒪᐣ ᐋᐧᐁᐣ ᐋᐧᐁᐣ ᐋᐧᐁ

Judges 7

1 Then Jerubbaal, who is Gideon, and all the people that were with him, rose up early, and pitched beside the well of Harod: so that the host of Midian were on the north side of them, by the hill of Moreh, in the valley. 2 And the LORD said unto Gideon, The people that are with thee are too many for me to give the Midianites into their hands, lest Israel vaunt themselves against me, saying, Mine own hand hath saved me. 3 Now therefore go to, proclaim in the ears of the people, saying, Whosoever is fearful and afraid, let him return and depart early from mount Gilead. And there returned of the people twenty and two thousand; and there remained ten thousand. 4 And the LORD said unto Gideon, The people are yet too many; bring them down unto the water, and I will try them for thee there: and it shall be, that of whom I say unto thee, This shall go with thee, the same shall go with thee; and of whomsoever I say unto thee, This shall not go with thee, the same shall not go. 5 So he brought down the people unto the water: and the LORD said unto Gideon, Every one that lappeth of the water with his tongue, as a dog lappeth, him shalt thou set by himself; likewise every one that boweth down upon his knees to drink. 6 And the number of them that lapped, putting their hand to their mouth, were three hundred men: but all the rest of the people bowed down upon their knees to drink water. 7 And the LORD said unto Gideon, By the three hundred men that lapped will I save you, and deliver the Midianites into thine hand: and let all the other people go every man unto his place. 8 So the people took victuals in their hand, and their trumpets: and he sent all the rest of Israel every man unto his tent, and retained those three hundred men: and the host of Midian was beneath him in the valley. 9 And it came to pass the same night, that the LORD said unto him, Arise, get thee down unto the host; for I have delivered it into thine hand. 10 But if thou fear to go down, go thou with Phurah thy servant to the host: 11 And thou shalt hear what they say; and afterward shall thine hands be strengthened to go down unto the host. Then went he down with Phurah his servant unto the outside of the armed men that were in the host. 12 And the Midianites and the Amalekites and all the children of the east lay along in the valley like grasshoppers for multitude; and their camels were without number, as the sand by the sea side for multitude. 13 And when Gideon was come, behold, there was a man that told a dream unto his fellow, and said, Behold, I dreamed a dream, and, lo, a cake of barley bread tumbled into the host of Midian, and came unto a tent, and smote it that it fell, and overturned it, that the tent lay along. 14 And his fellow answered and said, This is nothing else save the sword of Gideon, the son of Joash, a man of Israel: for into his hand hath God delivered Midian, and all the host. 15 And it was so, when Gideon heard the telling of the dream, and the interpretation thereof, that he worshipped, and returned into the host of Israel, and said, Arise; for the LORD hath delivered into your hand the host of Midian. 16 And he divided the three hundred men into three companies, and he put a trumpet in every man's hand, with empty pitchers, and lamps within the pitchers. 17 And he said unto them, Look on me, and do likewise: and, behold, when I come to the outside of the camp, it shall be that, as I do, so shall ye do. 18 When I blow with a trumpet, I and all that are with me, then blow ye the trumpets also on every side of all the camp, and say, The sword of the LORD, and of Gideon. 19 So Gideon, and the hundred men that were with him, came unto the outside of the camp in the beginning of the middle watch; and they had but newly set the watch: and they blew the trumpets, and brake in pieces the pitchers that were in their hands. 20 And the three companies blew the trumpets, and brake the pitchers, and held the lamps in their left hands, and the trumpets in their right hands to blow withal: and they cried, The sword of the LORD, and of Gideon. 21 And they stood every man in his place round about the camp: and all the host ran, and cried, and fled. 22 And the three hundred blew the trumpets, and the LORD set every man's sword against his fellow, even throughout all the host: and the host fled to Beth-shittah in Zererath, and to the border of Abel-meholah, unto Tabbath. 23 And the men of Israel gathered themselves together out of Naphtali, and out of Asher, and out of all Manasseh, and pursued after Midian. 24 And Gideon sent messengers throughout all mount Ephraim, saying, Come down against the Midianites, and take before them the waters unto Beth-barah and Jordan. Then all the men of Ephraim gathered themselves together, and took the waters unto Beth-barah and Jordan. 25 And they took two princes of the Midianites, Oreb and Zeeb; and they slew Oreb upon the rock Oreb, and Zeeb they slew at the winepress of Zeeb, and pursued Midian, and brought the heads of Oreb and Zeeb to Gideon on the other side Jordan.

Judges 8

1 And the men of Ephraim said unto him, Why hast thou served us thus, that thou calledst us not, when thou wentest first to fight against the Midianites? And they did chide with him sharply. 2 And he said unto them, What have I done now in comparison of you? Is not the gleaning of the grapes of Ephraim better than the vintage of Abiezer? 3 God hath delivered into your hands the princes of Midian, Oreb and Zeeb: and what was I able to do in comparison of you? Then their anger was abated toward him, when he had said that. 4 And Gideon came to Jordan, and passed over, he, and the three hundred men that were with him, faint, yet pursuing them. 5 And he said unto the men of Succoth, Give, I pray you, loaves of bread unto the people that follow me; for they be faint, and I am pursuing after Zebah and Zalmunna, kings of Midian. 6 And the princes of Succoth said, Are the hands of Zebah and Zalmunna now in thine hand, that we should give bread unto thine army? 7 And Gideon said, Therefore when the LORD hath delivered Zebah and Zalmunna into mine hand, then I will tear your flesh with the thorns of the wilderness and with briers. 8 And he went up thence to Penuel, and spake unto them likewise: and the men of Penuel answered him as the men of Succoth had answered him. 9 And he spake also unto the men of Penuel, saying, When I come again in peace, I will break down this tower. 10 Now Zebah and Zalmunna were in Karkor, and their hosts with them, about fifteen thousand men, all that were left of all the hosts of the children of the east: for there fell an hundred and twenty thousand men that drew sword. 11 And Gideon went up by the way of them that dwelt in tents on the east of Nobah and Jogbehah, and smote the host: for the host was secure. 12 And when Zebah and Zalmunna fled, he pursued after them, and took the two kings of Midian, Zebah and Zalmunna, and discomfited all the host. 13 And Gideon the son of Joash returned from battle before the sun was up, 14 And caught a young man of the men of Succoth, and enquired of him: and he described unto him the princes of Succoth, and the elders thereof, even threescore and seventeen men. 15 And he came unto the men of Succoth, and said, Behold Zebah and Zalmunna, with whom ye did upbraid me, saying, Are the hands of Zebah and Zalmunna now in thine hand, that we should give bread unto thy men that are weary? 16 And he took the elders of the city, and thorns of the wilderness and briers, and with them he taught the men of Succoth. 17 And he beat down the tower of Penuel, and slew the men of the city. 18 Then said he unto Zebah and Zalmunna, What manner of men were they whom ye slew at Tabor? And they answered, As thou art, so were they; each one resembled the children of a king. 19 And he said, They were my brethren, even the sons of my mother: as the LORD liveth, if ye had saved them alive, I would not slay you. 20 And he said unto Jether his firstborn, Up, and slay them. But the youth drew not his sword: for he feared, because he was yet a youth. 21 Then Zebah and Zalmunna said, Rise thou, and fall upon us: for as the man is, so is his strength. And Gideon arose, and slew Zebah and Zalmunna, and took away the ornaments that were on their camels' necks. 22 Then the men of Israel said unto Gideon, Rule thou over us, both thou, and thy son, and thy son's son also: for thou hast delivered us from the hand of Midian. 23 And Gideon said unto them, I will not rule over you, neither shall my son rule over you: the LORD shall rule over you. 24 And Gideon said unto them, I would desire a request of you, that ye would give me every man the earrings of his prey. (For they had golden earrings, because they were Ishmaelites.) 25 And they answered, We will willingly give them. And they spread a garment, and did cast therein every man the earrings of his prey. 26 And the weight of the golden earrings that he requested was a thousand and seven hundred shekels of gold; beside ornaments, and collars, and purple raiment that was on the kings of Midian, and beside the chains that were about their camels' necks. 27 And Gideon made an ephod thereof, and put it in his city, even in Ophrah: and all Israel went thither a whoring after it: which thing became a snare unto Gideon, and to his house. 28 Thus was Midian subdued before the children of Israel, so that they lifted up their heads no more. And the country was in quietness forty years in the days of Gideon. 29 And Jerubbaal the son of Joash went and dwelt in his own house. 30 And Gideon had threescore and ten sons of his body begotten: for he had many wives. 31 And his concubine that was in Shechem, she also bare him a son, whose name he called Abimelech. 32 And Gideon the son of Joash died in a good old age, and was buried in the sepulchre of Joash his father, in Ophrah of the Abiezrites. 33 And it came to pass, as soon as Gideon was dead, that the children of Israel turned again, and went a whoring after Baalim, and made Baalberith their god. 34 And the children of Israel remembered not the LORD their God, who had delivered them out of the hands of all their enemies on every side:

Judges 9

1 And Abimelech the son of Jerubbaal went to Shechem unto his mother's brethren, and communed with them, and with all the family of the house of his mother's father, saying, 2 Speak, I pray you, in the ears of all the men of Shechem, Whether is better for you, either that all the sons of Jerubbaal, which are threescore and ten persons, reign over you, or that one reign over you? remember also that I am your bone and your flesh. 3 And his mother's brethren spake of him in the ears of all the men of Shechem all these words: and their hearts inclined to follow Abimelech; for they said, He is our brother. 4 And they gave him threescore and ten pieces of silver out of the house of Baalberith, wherewith Abimelech hired vain and light persons, which followed him. 5 And he went unto his father's house at Ophrah, and slew his brethren the sons of Jerubbaal, being threescore and ten persons, upon one stone: notwithstanding yet Jotham the youngest son of Jerubbaal was left; for he hid himself. 6 And all the men of Shechem gathered together, and all the house of Millo, and went, and made Abimelech king, by the plain of the pillar that was in Shechem. 7 And when they told it to Jotham, he went and stood in the top of mount Gerizim, and lifted up his voice, and cried, and said unto them, Hearken unto me, ye men of Shechem, that God may hearken unto you. 8 The trees went forth on a time to anoint a king over them; and they said unto the olive tree, Reign thou over us. 9 But the olive tree said unto them, Should I leave my fatness, wherewith by me they honour God and man, and go to be promoted over the trees? 10 And the trees said to the fig tree, Come thou, and reign over us. 11 But the fig tree said unto them, Should I forsake my sweetness, and my good fruit, and go to be promoted over the trees? 12 Then said the trees unto the vine, Come thou, and reign over us. 13 And the vine said unto them, Should I leave my wine, which cheereth God and man, and go to be promoted over the trees? 14 Then said all the trees unto the bramble, Come thou, and reign over us. 15 And the bramble said unto the trees, If in truth ye anoint me king over you, then come and put your trust in my shadow: and if not, let fire come out of the bramble, and devour the cedars of Lebanon. 16 Now therefore, if ye have done truly and sincerely, in that ye have made Abimelech king, and if ye have dealt well with Jerubbaal and his house, and have done unto him according to the deserving of his hands; 17 (For my father fought for you, and adventured his life far, and delivered you out of the hand of Midian: 18 And ye are risen up against my father's house this day, and have slain his sons, threescore and ten persons, upon one stone, and have made Abimelech, the son of his maidservant, king over the men of Shechem, because he is your brother;) 19 If ye then have dealt truly and sincerely with Jerubbaal and with his house this day, then rejoice ye in Abimelech, and let him also rejoice in you: 20 But if not, let fire come out from Abimelech, and devour the men of Shechem, and the house of Millo; and let fire come out from the men of Shechem, and from the house of Millo, and devour Abimelech. 21 And Jotham ran away, and fled, and went to Beer, and dwelt there, for fear of Abimelech his brother. 22 When Abimelech had reigned three years over Israel, 23 Then God sent an evil spirit between Abimelech and the men of Shechem; and the men of Shechem dealt treacherously with Abimelech: 24 That the cruelty done to the threescore and ten sons of Jerubbaal might come, and their blood be laid upon Abimelech their brother, which slew them; and upon the men of Shechem, which aided him in the killing of his brethren. 25 And the men of Shechem laid wait for him in the top of the mountains, and they robbed all that came along that way by them: and it was told Abimelech. 26 And Gaal the son of Ebed came with his brethren, and went over to Shechem: and the men of Shechem put their confidence in him. 27 And they went out into the fields, and gathered their vineyards, and trode the grapes, and made merry, and went into the house of their god, and did eat and drink, and cursed Abimelech. 28 And Gaal the son of Ebed said, Who is Abimelech, and who is Shechem, that we should serve him? is not he the son of Jerubbaal? and Zebul his officer? serve the men of Hamor the father of Shechem: for why should we serve him? 29 And would to God this people were under my hand! then would I remove Abimelech. And he said to Abimelech, Increase thine army, and come out. 30 And when Zebul the ruler of the city heard the words of Gaal the son of Ebed, his anger was kindled. 31 And he sent messengers unto Abimelech privily, saying, Behold, Gaal the son of Ebed and his brethren be come to Shechem; and, behold, they fortify the city against thee. 32 Now therefore up by night, thou and the people that is with thee, and lie in wait in the field: 33 And it shall be that in the morning, as soon as the sun is up, thou shalt rise early, and set upon the city: and, behold, when he and the people that is with him come out against thee, then mayest thou do to them as thou shalt find occasion. 34 And Abimelech rose up, and all the people that were with him, by night, and laid wait against Shechem in four companies. 35 And Gaal the son of Ebed went out, and stood in the entering of the gate of the city: and Abimelech rose up, and the people that were with him, from lying in wait.

30 וַיְהִי לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים רֹכְבִים עַל שְׁלֹשִׁים עֲיָרִים וְלָהֶם שְׁלֹשִׁים עָרִים יִקְרְאוּ חַוֹּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד׃ 31 וַיָּמָת יָאִיר וַיִּקָּבֵר בְּקָמוֹן וַיִּקָּבְרוּ אֹתוֹ בְּקָמוֹן וַיָּקָם תַּחְתָּיו עַבְדּוֹן בֶּן הִלֵּל הַפִּרְעָתוֹנִי׃ 32 וַיְהִי לְעַבְדּוֹן שְׁלֹשִׁים בָּנִים רֹכְבִים עַל שְׁלֹשִׁים עֲיָרִים וְלָהֶם שְׁלֹשִׁים עָרִים יִקְרְאוּ חַוֹּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב׃ 33 וַיָּמָת עַבְדּוֹן וַיִּקָּבֵר בְּפִרְעָתוֹן וַיָּקָם תַּחְתָּיו אֲבִימֶלֶךְ בֶּן יְרֻבָּעַל׃ 34 וַיְהִי לְאַבִימֶלֶךְ בֶּן יְרֻבָּעַל וַיֵּשֶׁב בְּבֵיתוֹ וַיְהִי אֲבִימֶלֶךְ שִׁבְעִים אִישׁ מִיַּרְכָּתֵי יָרֵךְ יֹצְאֵי יִרְבָּעַל׃ 35 וְלֹא עָשָׂה יְרֻבָּעַל הַגִּלְעָדִי אֶת כָּל הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת בֵּית אֲבִימֶלֶךְ׃ 36 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נָפְלָה לְבַבְכֶם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ וַתֵּשְׁבוּ אֶת כָּל רָעַת אַנְשֵׁי שְׁכֶם וַתָּבֹא עֲלֵיהֶם קִלְלַת יְרֻבָּעַל בֶּן שִׁבְעִים׃ 37 וַיָּשֶׂם אֶת דָּמָם עַל אֲבִימֶלֶךְ אָחִיהֶם אֲשֶׁר הָרַג אֶת שִׁבְעִים אֲנָשָׁיו עַל אֶבֶן אַחַת וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵּית מִלּוֹא וְעַל שְׁכֶם בִּלְעָה אֶת אֲבִימֶלֶךְ׃ 38 וַיְהִי כָּל רָעַת אַנְשֵׁי שְׁכֶם וּבֵית כָּל מִלּוֹא וַיֵּלְכוּ וַיַּמְלִיכוּ אֶת אֲבִימֶלֶךְ אֵלָה אֲשֶׁר בְּשִׁכֶם׃ 39 וַיַּעַל גַּעַל בֶּן עֶבֶד וְאֶחָיו וַיַּעַבְרוּ אֶת שְׁכֶם וַיִּבְטְחוּ בְּבַעַל בְּרִיתָם׃ 40 וַיָּקָם אֲבִימֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלֹשׁ שָׁנִים׃ 41 וַיֵּשֶׁב אֲבִימֶלֶךְ בְּתֶרְצָה וַיְגָרֶשׁ זְבוּל וְאֶחָיו מִשֶּׁבֶת בִּשְׁכֶם׃ 42 וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּצְאוּ הָעָם הַשָּׂדֶה וַיַּגִּדוּ לַאֲבִימֶלֶךְ׃ 43 וַיִּקַּח אֶת הָעָם וַיְחַלֵּק אֹתָם לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיֶּאֱרֹב בַּשָּׂדֶה וַיַּרְא וְהִנֵּה הָעָם יוֹצֵא מִן הָעִיר וַיָּקָם עֲלֵיהֶם וַיַּכֵּם׃ 44 וַאֲבִימֶלֶךְ וְהַפְּלֻגָּה אֲשֶׁר אִתּוֹ פָּשְׁטוּ וַיַּעַמְדוּ פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וּשְׁתֵּי הַפְּלֻגּוֹת רָצוּ עַל כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה וַיַּכּוּם׃ 45 וַאֲבִימֶלֶךְ נִלְחָם בָּעִיר כָּל הַיּוֹם הַהוּא וַיִּלְכֹּד אֶת הָעִיר וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הָרָג וַיִּתֹּץ אֶת הָעִיר וַיִּזְרָע מֶלַח׃ 46 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל בַּעֲלֵי מִגְדַּל שְׁכֶם וַיָּבֹאוּ אֶל מְצוּדַת בֵּית אֵל בְּרִית וַיִּתָּסְרוּ שָׁם בְּמָעוֹז׃ 47 וַיֻּגַּד לַאֲבִימֶלֶךְ כִּי נִקְבְּצוּ בַּעֲלֵי מִגְדַּל שְׁכֶם יָחַד׃ 48 וַיַּעַל אֲבִימֶלֶךְ הַר צַלְמוֹן הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ אֶת הַקַּרְדֻּמוֹת בְּיָדוֹ וַיִּכְרֹת שִׂיחַ עֵצִים וַיִּשָּׂא וַיָּשֶׂם עַל שִׁכְמוֹ וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֹתִי עֹשֶׂה מַהֲרוּ כָּמוֹנִי תַּעֲשׂוּ׃ 49 וְגַם כָּל הָעָם כָּרְתוּ אִישׁ שִׂיחוֹ וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיָּשִׂימוּ עַל הַמְּצוּדָה וַיַּצִּתוּ עֲלֵיהֶם בָּאֵשׁ אֶת הַמְּצוּדָה וַיָּמֻתוּ גַּם כָּל אַנְשֵׁי מִגְדַּל שְׁכֶם כְּאֶלֶף אִישׁ וְאִשָּׁה׃ 50 וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ אֶל תֵּבֵץ וַיִּחַן בְּתֵבֵץ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 51 וּמִגְדַּל עֹז הָיָה בְּתוֹךְ הָעִיר וַיָּנֻסוּ שָׁמָּה כָּל הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְכֹל בַּעֲלֵי הָעִיר וַיִּסְגְּרוּ בַעֲדָם וַיַּעֲלוּ עַל גַּג הַמִּגְדָּל׃ 52 וַתָּבֹא אֲבִימֶלֶךְ עַד הַמִּגְדָּל וַיִּלָּחֶם בּוֹ וַיִּגַּשׁ עַד פֶּתַח הַמִּגְדָּל לִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ 53 וַתַּשְׁלֵךְ אִשָּׁה פֶּלַח רֶכֶב אֶת רֹאשׁ אֲבִימֶלֶךְ וַתָּר�ץ אֶת גֻּלְגָּלְתּוֹ׃ 54 וַיִּקְרָא מְהֵרָה אֶל הַנַּעַר נֹשֵׂא כֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹף חַרְבְּךָ וּמוֹתֲתֵנִי פֶּן יֹאמְרוּ לִי אִשָּׁה הֲרָגָתְהוּ וַיִּדְקְרֵהוּ נַעֲרוֹ וַיָּמֹת׃ 55 וַיִּרְאוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי מֵת אֲבִימֶלֶךְ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ׃ 56 וַיָּשֶׁב אֱלֹהִים אֶת רָעַת אֲבִימֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לְאָבִיו לַהֲרֹג אֶת שִׁבְעִים אֶחָיו׃ 57 וְאֵת כָּל רָעַת אַנְשֵׁי שְׁכֶם הֵשִׁיב אֱלֹהִים בְּרֹאשָׁם וַתָּבֹא עֲלֵיהֶם קִלְלַת יוֹתָם בֶּן יְרֻבָּעַל׃

Judges 10

1 וַיָּקָם אַחֲרֵי אֲבִימֶלֶךְ לְהוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל תּוֹלָע בֶּן פּוּאָה בֶן דֹּדוֹ אִישׁ יִשָּׂשכָר וְהוּא יֹשֵׁב בְּשָׁמִיר בְּהַר אֶפְרָיִם׃

Judges 11

1 Now Jephthah the Gilead·ite was a mighty man of valor, and he was the son of a harlot: and Gilead begat Jephthah. 2 And Gilead's wife bare him sons; and his wife's sons grew up, and they thrust out Jephthah, and said unto him, Thou shalt not inherit in our father's house; for thou art the son of a strange woman. 3 Then Jephthah fled from his brethren, and dwelt in the land of Tob: and there were gathered vain men to Jephthah, and went out with him. 4 And it came to pass in process of time, that the children of Ammon made war against Israel. 5 And it was so, that when the children of Ammon made war against Israel, the elders of Gilead went to fetch Jephthah out of the land of Tob: 6 And they said unto Jephthah, Come and be our captain, that we may fight with the children of Ammon. 7 And Jephthah said unto the elders of Gilead, Did not ye hate me, and expel me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ye are in distress? 8 And the elders of Gilead said unto Jephthah, Therefore we turn again to thee now, that thou mayest go with us, and fight against the children of Ammon, and be our head over all the inhabitants of Gilead. 9 And Jephthah said unto the elders of Gilead, If ye bring me home again to fight against the children of Ammon, and the LORD deliver them before me, shall I be your head? 10 And the elders of Gilead said unto Jephthah, The LORD be witness between us, if we do not so according to thy words. 11 Then Jephthah went with the elders of Gilead, and the people made him head and captain over them: and Jephthah uttered all his words before the LORD in Mizpeh. 12 And Jephthah sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying, What hast thou to do with me, that thou art come against me to fight in my land? 13 And the king of the children of Ammon answered unto the messengers of Jephthah, Because Israel took away my land, when they came up out of Egypt, from Arnon even unto Jabbok, and unto Jordan: now therefore restore those lands again peaceably. 14 And Jephthah sent messengers again unto the king of the children of Ammon: 15 And said unto him, Thus saith Jephthah, Israel took not away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon: 16 But when they came up from Egypt, and Israel walked through the wilderness unto the Red sea, and came to Kadesh; 17 Then Israel sent messengers unto the king of Edom, saying, Let me, I pray thee, pass through thy land: but the king of Edom would not hearken thereto. And in like manner they sent unto the king of Moab: but he would not consent: and Israel abode in Kadesh. 18 Then they went along through the wilderness, and compassed the land of Edom, and the land of Moab, and came by the east side of the land of Moab, and pitched on the other side of Arnon, but came not within the border of Moab: for Arnon was the border of Moab. 19 And Israel sent messengers unto Sihon king of the Amorites, the king of Heshbon; and Israel said unto him, Let us pass, we pray thee, through thy land into my place. 20 But Sihon trusted not Israel to pass through his coast: but Sihon gathered all his people together, and pitched in Jahaz, and fought against Israel. 21 And the LORD God of Israel delivered Sihon and all his people into the hand of Israel, and they smote them: so Israel possessed all the land of the Amorites, the inhabitants of that country. 22 And they possessed all the coasts of the Amorites, from Arnon even unto Jabbok, and from the wilderness even unto Jordan. 23 So now the LORD God of Israel hath dispossessed the Amorites from before his people Israel, and should we possess it? 24 Wilt not thou possess that which Chemosh thy god giveth thee to possess? So whomsoever the LORD our God shall drive out from before us, them will we possess. 25 And now art thou any thing better than Balak the son of Zippor king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them, 26 While Israel dwelt in Heshbon and her towns, and in Aroer and her towns, and in all the cities that be along by the coasts of Arnon, three hundred years? why therefore did ye not recover them within that time? 27 Wherefore I have not sinned against thee, but thou doest me wrong to war against me: the LORD the Judge be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon. 28 Howbeit the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Jephthah which he sent him. 29 Then the Spirit of the LORD came upon Jephthah, and he passed over Gilead, and Manasseh, and passed over Mizpeh of Gilead, and from Mizpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon. 30 And Jephthah vowed a vow unto the LORD, and said, If thou shalt without fail deliver the children of Ammon into mine hands, 31 Then it shall be, that whatsoever cometh forth of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, shall surely be the LORD's, and I will offer it up for a burnt offering. 32 So Jephthah passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the LORD delivered them into his hands. 33 And he smote them from Aroer, even till thou come to Minnith, even twenty cities, and unto the plain of the vineyards, with a very great slaughter. Thus the children of Ammon were subdued before the children of Israel. 34 And Jephthah came to Mizpeh unto his house, and, behold, his daughter came out to meet him with timbrels and with dances: and she was his only child; beside her he had neither son nor daughter. 35 And it came to pass, when he saw her, that he rent his clothes, and said, Alas, my daughter! thou hast brought me very low, and thou art one of them that trouble me: for I have opened my mouth unto the LORD, and I cannot go back. 36 And she said unto him, My father, if thou hast opened thy mouth unto the LORD, do to me according to that which hath proceeded out of thy mouth; forasmuch as the LORD hath taken vengeance for thee of thine enemies, even of the children of Ammon. 37 And she said unto her father, Let this thing be done for me: let me alone two months, that I may go up and down upon the mountains, and bewail my virginity, I and my fellows. 38 And he said, Go. And he sent her away for two months: and she went with her companions, and bewailed her virginity upon the mountains. 39 And it came to pass at the end of two months, that she returned unto her father, who did with her according to his vow which he had vowed: and she knew no man. And it was a custom in Israel, 40 That the daughters of Israel went yearly to lament the daughter of Jephthah the Gilead·ite four days in a year.

ⲈⲘⲀⲒ:
40 ⲘⲈⲘⲈⲘⲈ ⲦⲘⲈⲘⲈ ⲬⲘⲀⲒⲈ ⲪⲘⲀⲬ ⲦⲘⲂⲀⲀ ⲬⲘⲀⲬ ⲪⲬ ⲰⲈ ⲦⲘⲂⲀⲀ ⲪⲬ ⲦⲘⲂⲀⲀ ⲬⲘⲀⲬ ⲪⲬ ⲰⲈ ⲦⲘⲂⲀⲀ
ⲪⲬ ⲦⲘⲂⲀⲀ ⲬⲘⲀⲬ ⲪⲬ ⲰⲈ ⲦⲘⲂⲀⲀ ⲬⲘⲀⲬ ⲪⲬ ⲰⲈ ⲦⲘⲂⲀⲀ ⲬⲘⲀⲬ ⲪⲬ ⲰⲈ ⲦⲘⲂⲀⲀ

ⵜⵉⵏⵎⵏⵜⵜ ⵏ ⵙⵎⵙⵓⵔ ⵜⵉⵏ ⵉⵙⵔⴰⵉⵍ
ⵜⵜⵓⵏⵏⵉⵜ ⵜⵉⵏ ⵉⵙⵔⴰⵉⵍ

Judges 14

1 ואזל שמשון תמנתה וראה אשה בתמנתה מבנות פלשתים׃ 2 ויעל והגיד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אתה לי לאשה׃ 3 ויאמר אביו ואמו אליו האין באשה מבנות אחיך ובכל עמי כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אתה קח לי כי היא ישרה בעיני׃ 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תואנה הוא מבקש לפלשתים ובעת ההיא פלשתים מושלים בישראל׃ 5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו׃ 6 ותצלח עליו רוח יהוה ויטרפהו כטרף הגדי ודבר אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה׃ 7 וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון׃ 8 ושב מימים לקחתה והסר לראות את פגר האריה והנה עדת דבורים בגויית האריה ודבש׃ 9 ויקחהו על כפיו וילך הלוך ואכל ויבא אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגויית האריה הסיר את הדבש׃ 10 וירד אביו אל האשה ויעש שם שמשון כן יעשה הבחורים׃ 11 ויהי כראותם ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו׃ 12 ויאמר אליהם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו לי בשבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי לכם שלשים חלפות בגדים ושלשים חליפות בגדים׃ 13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתה שלשים חלפות בגדים ושלשים חליפות בגדים ויאמרו אליו חוד חידתך ונשמעה׃ 14 ויאמר להם מאכל יצא מאכל ומעז יצא מתוק ולא יכלו להגיד את החידה בשלשת ימים׃ 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו אל אשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נצתך ואת בית אביך באש הלשרפנו הלקרא לנו לרשת אתנו הלא כן׃ 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאת אתי ולא אהבתני חידה חדת בני עמי ואת לא הגדתה לי ויאמר אליה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אגיד׃ 17 ותבך עליו שבעת ימי המשתה אשר היה להם ויהי ביום השביעי כי הציקה לו ויגד את החידה לבני עמה׃ 18 ואנשי העיר אמרו אליו ביום השביעי לפני בוא השמש מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר אליהם שמשון לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי׃

Judges 15

1 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבואה אל אשתי אל החדר ולא נתן חתנו לבוא׃ 2 ויאמר אביה אמר אמרתי שנא שנאתה ואתנה אותה למרעך הלא אחתה הטובה ממנה תהי נא לך תחתיה׃ 3 ויאמר אליהם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כי אעשה עמהם רעה׃ 4 וילך שמשון ויתפש שלשים שועלים ויקח לפידים ויפן זנב אל זנב ושם לפיד אחד בין שני הזנבות׃ 5 ויבער הלפידים באש וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה וגם כרם זיתים׃ 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי לקח את אשתו ויתן לרעהו ויעל פלשתים וישרפו באש אתה ואת אביה׃ 7 ויאמר אליהם שמשון אם עשיתם כזאת כי אם בכם אחדל ואחר אעשה׃ 8 ויכם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בחגוי סלע עיטם׃ 9 ויעל פלשתים ויחנו ביהודה ויפרצו בלחי׃ 10 ויאמרו איש יהודה למה עליתם עלינו ויאמרו לאסר את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו׃ 11 וירדו שלשת אלפים איש יהודה אל סעיף סלע עיטם ויאמרו אל שמשון הלוא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי׃ 12 ויאמרו אליו לאסר אתך ירדנו לתת אתך ביד פלשתים ויאמר אליהם שמשון השבעו לי פן תפגעו בי אתם׃ 13 ויאמרו לו לא כי אסר נאסרך ונתנו אתך בידם והמת לא נמיתך ויאסרהו בשני עבתים ויעלהו מן הסלע׃ 14 הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהיינה העבתים אשר על זרועותיו כפשתים אשר נשרפו באש ותמסנה אסריו מעל ידיו׃ 15 וימצא לחי עדש חמור טרי וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש׃ 16 ויאמר שמשון בלחי החמור הכתי הכתים בלחי החמור אלף איש׃ 17 ויהי ככלתו לדבר ויזרק הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לחי׃ 18 ויצמא מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה הגדולה הזאת ועתה אמות בצמא ואפלה ביד הערלים׃ 19 ויבקע אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים ויתן ותשת רוחו וישב ויחי על כן קרא שם העין הקורא אשר בלחי עד היום הזה׃ 20 ויהי שפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה׃

אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם הַמּוֹצִיא אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּכְעִיסוּ אֶת־יְהוָה׃ 13 וַיַּעַזְבוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעַבְדוּ לְבַעַל וְלָעַשְׁתָּרוֹת׃ 14 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שֹׁסִים וַיָּשֹׁסּוּם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם׃ 15 בְּכֹל אֲשֶׁר־יָצְאוּ יַד־יְהוָה הָיְתָה בָהֶם לָרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיֵּצַר לָהֶם מְאֹד׃ 16 וַיָּקֶם יְהוָה שֹׁפְטִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד שֹׁסֵיהֶם׃ 17 וְגַם אֶל־שֹׁפְטֵיהֶם לֹא שָׁמֵעוּ כִּי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם סָרוּ מַהֵר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אֲבוֹתָם לִשְׁמֹעַ מִצְוַת־יְהוָה לֹא עָשׂוּ כֵּן׃ 18 וְכִי־הֵקִים יְהוָה לָהֶם שֹׁפְטִים וְהָיָה יְהוָה עִם־הַשּׁוֹפֵט וְהוֹשִׁיעָם מִכַּף אֹיְבֵיהֶם כֹּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט כִּי־יְנָחֵם יְהוָה מִפְּנֵי נַאֲקָתָם מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדֹחֲקֵיהֶם׃ 19 וְהָיָה בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יָשֻׁבוּ וְהִשְׁחִתוּ מֵאֲבוֹתָם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם וּמִדַּרְכָּם הַקָּשָׁה׃ 20 וַיִּחַר־אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלָי׃ 21 גַּם אֲנִי לֹא־אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־עָזַב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמֹת׃ 22 לְמַעַן נַסּוֹת בָּם אֶת־יִשְׂרָאֵל הֲשֹׁמְרִים הֵם אֶת־דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּהּ כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֲבוֹתָם אִם־לֹא׃ 23 וַיַּנַּח יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה בְּלִי הוֹרִישָׁם מַהֵר וְלֹא נְתָנָם בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ׃

Judges 16

1 וַיֵּלֶךְ שָׁם וַיַּרְא אִשָּׁה זוֹנָה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ׃ 2 וַיֻּגַּד לָעַזָּתִים לֵאמֹר בָּא שִׁמְשׁוֹן הֵנָּה וַיָּסֹבּוּ וַיֶּאֶרְבוּ לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחָרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד אוֹר הַבֹּקֶר וְהָרַגְנוּהוּ׃ 3 וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלָּיְלָה וַיָּקָם בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֹּאחֶז בְּדַלְתֵי שַׁעַר־הָעִיר וְאֶת־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַיִּסָּעֵם עִמָּן אֶת־הַבְּרִיחַ וַיָּשֶׂם עַל־כְּתֵפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֶבְרוֹן׃ 4 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיֶּאֱהַב אִשָּׁה בְּנַחַל שֹׂרֵק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה׃ 5 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פַּתִּי אֹתוֹ וּרְאִי בַּמֶּה כֹחוֹ הַגָּדוֹל וּבַמֶּה נוּכַל לּוֹ וַאֲסָרֵהוּ לְעַנֹּתוֹ וְנִתַּן־לָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כָּסֶף׃ 6 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה נָּא לִי בַּמֶּה כֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבַמֶּה תֵּאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ׃ 7 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יַאַסְרֻנִי בְּשִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים לֹא חֹרָבוּ וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ 8 וַיַּעֲלוּ־לָהּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא חָרָבוּ וַתֶּאְסְרֵהוּ בָּהֶם׃ 9 וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב לָהּ בַּחֶדֶר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיְנַתֵּק אֶת־הַיְתָרִים כַּאֲשֶׁר יְנַתֵּק פְּתִיל־הַנְּעֹרֶת בְּרִיחַ הָאֵשׁ וְלֹא נוֹדַע כֹּחוֹ׃ 10 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה הֵתַלְתָּ בִּי וַתְּדַבֶּר אֵלַי כְּזָבִים עַתָּה הַגִּידָה נָּא לִי בַּמֶּה תֵּאָסֵר׃ 11 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־יַאַסְרֻנִי בַּעֲבֹתִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־נַעֲשָׂה בָּהֶם מְלָאכָה וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּאַחַד הָאָדָם׃ 12 וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתַּאַסְרֵהוּ בָּהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וְהָאֹרֵב יֹשֵׁב בַּחֶדֶר וַיְנַתְּקֵם מֵעַל זְרוֹעֹתָיו כַּחוּט׃ 13 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן עַד־הֵנָּה הֵתַלְתָּ בִּי וַתְּדַבֶּר אֵלַי כְּזָבִים הַגִּידָה נָּא לִי בַּמֶּה תֵּאָסֵר אֵלֶיהָ אִם־תַּאַרְגִי אֶת־שִׁבְעָה מַחְלְפוֹת רֹאשִׁי בַּיָּתֵד׃ 14 וַתִּתְקָעֵהוּ בַּיָּתֵד וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיָּתֵד אֶת־הַמַּסָּכֶת וְאֶת־הַיְתֵדוֹת׃ 15 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר אֲהַבְתִּיךָ וְלִבְּךָ אֵינֶנּוּ אִתִּי זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי בַּמֶּה כֹּחֲךָ גָּדוֹל׃ 16 וַיְהִי כִּי־הִצִּיקָה לוֹ בִדְבָרֶיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתְּאַלְּצֵהוּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוּת׃ 17 וַיַּגֶּד־לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ מוֹרָה לֹא־עָלָה עַל־רֹאשִׁי כִּי־נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּטֶן אִמִּי אִם־גֻּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי כֹּחִי וְחָלִיתִי וְהָיִיתִי כְּכָל־הָאָדָם׃ 18 וַתֵּרֶא דְּלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לִי אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַיַּעֲלוּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֵלֶיהָ וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם׃ 19 וַתַּרְדִּמֵהוּ עַל־בִּרְכֶּיהָ וַתִּקְרָא לָאִישׁ וַתְּגַלַּח אֶת־שֶׁבַע מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ וַתָּחֶל לְעַנּוֹתוֹ וַיָּסַר כֹּחוֹ מֵעָלָיו׃ 20 וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵצֵא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאִנָּעֵר וְיהוָה סָר מֵעָלָיו׃

OMAEM MAE:
ATEQAAY AYXA EAEN AMAAY EAEN AEAP MQ⊕ AX EMAAZ
YAOAE ATEN EMEX EHTETA 1 EAEX EAEN ATEMAA AEAP AXA
ATEJZ EAEX O3 EAETA AOJ 1A AMEE 4Z 3EJZ EJNA
AEAMEM AMEE 4Z 3EJZ CJMXEM ZJCEM AEAM 4ZME EAPAEM
EOMAJEM ZME EAEX MAMAN ZJ EAEE AEZAM AZQXE IAJNE 4Z
EMHAQ MAMAN: 28 ATEQAP MAMAN ZJ EAEE AEZAM AZQXE IAJNE 4Z
:EMEJCMXEM MAMAN AX ZME OMAEE EAZJEM AZMQAE NAE EMXE OEJE
AHIQNE 4Z AA EAOM EJE EAZJEM AZMQAE NAE EMXE OEJE
29 ATEJZ MAMAN AX ZME OMAEE EXAA AME EAEX NAN AEZAM OEJEM
EMAE ⊕AEM MAMAN: 30 ATEAM MAMAN XMAX NJME OM CJMXEM ⊕AEM
AZHJ AA 4ZHJ ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
31 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
17 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
18 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
19 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
20 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
21 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
22 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
23 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
24 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
25 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
26 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
27 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
28 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
29 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
30 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
31 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
EAEM AME4 AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
CJ4AME AX ⊕AEM MAMAN AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
AEJCJ EAEX O3 E3EJNA AOJ 4Z EOM AME EA ATEJEA EMXEM AME EMZEX EMAXA
YAOAE AEZAM AX 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE

Judges 17

1 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
2 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
3 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
4 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
5 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
6 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
7 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
8 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
9 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
10 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE
11 ATEJZ 4ZHJ AA 4ZHJ EAEX AEMAA AEZAM AZQXE NAE EMXE OEJE

12 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר הָאֱלֹהִים שְׁאַל־נָא בַּדְרֵנוּ וְהַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נֵלֵךְ בָּהּ כִּי־בָא אִישׁ אֶל־הַמְּכוֹנָה וְגַם־הוּא וְכָל־אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד־הֵנָּה׃
13 וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית מִיכָה עַד־הֵנָּה וַיַּכִּירוּ אֶת־קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי וַיָּסֻרוּ שָׁמָּה וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי הֱבִיאֲךָ הֲלֹם וּמָה אַתָּה עֹשֶׂה פֹּה וּמַה־לְּךָ פֹּה׃

Judges 18

1 בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּבַיָּמִים הָהֵם שֵׁבֶט הַדָּנִי מְבַקֵּשׁ לוֹ נַחֲלָה לָשָׁבֶת כִּי לֹא נָפְלָה לוֹ עַד־הַיּוֹם הַהוּא בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּנָחָלָה׃
2 וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־דָן מִמִּשְׁפַּחְתָּם חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מִקְצוֹתָם בְּנֵי־חַיִל מִצָּרְעָה וּמֵאֶשְׁתָּאוֹל לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וְלַחְקְרָהּ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לְכוּ חִקְרוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ הָרָה אֶפְרַיִם עַד־בֵּית מִיכָה וַיָּלִינוּ שָׁם׃
3 הֵמָּה עִם־בֵּית מִיכָה וְהֵמָּה הִכִּירוּ אֶת־קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי וַיָּסֻרוּ שָׁמָּה וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִי הֱבִיאֲךָ הֲלֹם וּמָה אַתָּה עֹשֶׂה פֹּה וּמַה־לְּךָ פֹּה׃
4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כְּמִשְׁפָּט כָּזֶה וְכָזֶה עָשָׂה אֵלַי וַיִּשְׂכְּרֵנִי וָאֱהִי לוֹ לְכֹהֵן׃
5 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁאַל־נָא בֵאלֹהִים וְנֵדְעָה הֲתַצְלִיחַ דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ הֹלְכִים עָלֶיהָ׃
6 וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לְכוּ לְשָׁלוֹם נֹכַח יְהוָה דַּרְכְּכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם הֹלְכִים עָלֶיהָ׃
7 וַיֵּלְכוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיָּבֹאוּ לָיְשָׁה וַיִּרְאוּ אֶת־הָעָם אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ יוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח כְּמִשְׁפַּט צִדֹנִים שַׁאֲנַנָּה וּבֹטֵחַ וְאֵין מַכְלִים דָּבָר בָּאָרֶץ יוֹרְשֵׁי עֶצֶר וְרָחוֹק הֵם לְצִדֹנִים וְדָבָר אֵין לָהֶם עִם־אָדָם׃
8 וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲחֵיהֶם צָרְעָה וְאֶשְׁתָּאוֹל וַיֹּאמְרוּ לָהֶם אֲחֵיהֶם מַה־אַתֶּם׃
9 וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וְנַעֲלֶה עֲלֵיהֶם כִּי רָאִינוּ אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹבָה מְאֹד וְאַתֶּם חָרְשִׁים אַל־תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ׃
10 כְּבוֹאֲכֶם תָּבֹאוּ אֶל־עַם בֹּטֵחַ וְהָאָרֶץ רְחַבַת יָדָיִם כִּי־נְתָנָהּ אֱלֹהִים בְּיֶדְכֶם מָקוֹם אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃
11 וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי מִצָּרְעָה וּמֵאֶשְׁתָּאוֹל שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ חֲגֻרֵי כְלִי־מִלְחָמָה׃
12 וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בִּקְרִיַת יְעָרִים בִּיהוּדָה עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־דָן עַד־הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה אַחֲרֵי קִרְיַת יְעָרִים׃
13 וַיַּעַבְרוּ מִשָּׁם הַר־אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית מִיכָה׃
14 וַיַּעֲנוּ חֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרַגֵּל אֶת־אֶרֶץ לָיִשׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם הֲיִשׁ בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֵפוֹד וּתְרָפִים וּפֶסֶל וּמַסֵּכָה וְעַתָּה דְּעוּ מַה־תַּעֲשׂוּן׃
15 וַיָּסוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית הַנַּעַר הַלֵּוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאֲלוּ לוֹ לְשָׁלוֹם׃
16 וְשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ חֲגֻרֵי כְלִי־מִלְחָמָתָם אֲשֶׁר לִבְנֵי־דָן נִצָּבִים עַל־פֶּתַח הַשָּׁעַר׃
17 וַחֲמֵשֶׁת הָאֲנָשִׁים עֹלֵי לָרֶשֶׁת הָאָרֶץ עָלוּ וַיָּבֹאוּ שָׁמָּה וַיִּקְחוּ אֶת־הַפֶּסֶל וְאֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ הַמֵּאוֹת הֶחֲגֻרִים כְּלֵי־מִלְחָמָה׃
18 וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פֶּסֶל הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַמַּסֵּכָה וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן מַה־אַתֶּם עֹשִׂים׃
19 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרֵשׁ שִׂים יָדְךָ עַל־פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ וְהֱיֵה לָנוּ לְאָב וְלְכֹהֵן הֲטוֹב בְּעֵינֶיךָ הֱיוֹת כֹּהֵן לְשֵׁבֶט וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל הֲלוֹא לְבֵית אִישׁ אֶחָד אַתָּה וְטוֹב לְבַבְכֶם הֱיוֹת כֹּהֵן לְשֵׁבֶט וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
20 וַיִּיטַב לֵב הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת־הָאֵפוֹד וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַפֶּסֶל וַיָּבֹא בְּקֶרֶב הָעָם׃
21 וַיִּפְנוּ וַיֵּלֵכוּ וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַטַּף וְאֶת־הַמִּקְנֶה וְאֶת־הַכְּבוֹד לִפְנֵיהֶם׃
22 הֵמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבָתֵּי הַבָּתִּים אֲשֶׁר אֵצֶל בֵּית מִיכָה נִזְעָקוּ וַיַּשִּׂיגוּ אֶת־בְּנֵי־דָן׃
23 וַיָּרִימוּ אֶת־קוֹלָם אֶל־בְּנֵי־דָן וַיִּפְנוּ וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה מַה־לְּךָ כִּי זָעָקְתָּ׃
24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהַי עֲשִׂיתֶם לְקַח אֶת־כֹּהֲנִי וַאֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַתֹּאמְרוּ אֵלַי מַה־לָּךְ׃
25 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי־דָן אֵלָיו אַל־תַּשְׁמַע קוֹלֵנוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בָנֶפֶשׁ מָרֵי נַפְשָׁם וְאָסַפְתָּ נַפְשְׁךָ וְנֶפֶשׁ בֵּיתֶךָ׃
26 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־דָן לְדַרְכָּם וַיַּרְא מִיכָה כִּי־חָזָק מִמֶּנּוּ הֵמָּה וַיִּפֶן וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ׃
27 וְהֵמָּה לָקְחוּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה מִיכָה וְהַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה לוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־לָיִשׁ עַל־עַם שֹׁקֵט וּבֹטֵחַ וַיַּכּוּם לְפִי־חָרֶב וְאֶת־הָעִיר שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ׃

Judges 19

1 וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי גֵּר גָּר בְּיַרְכְּתֵי הַר־אֶפְרָיִם וַיִּקַּח־לוֹ אִשָּׁה פִּילֶגֶשׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה׃ 2 וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילַגְשׁוֹ וַתֵּלֶךְ מֵעִמּוֹ אֶל־בֵּית אָבִיהָ אֶל־בֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַתְּהִי־שָׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים׃ 3 וַיָּקָם אִישָׁהּ וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֶּר עַל־לִבָּהּ לְהָשִׁיבָהּ וְנַעֲרוֹ עִמּוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים וַתְּבִאֵהוּ בֵּית אָבִיהָ וַיִּרְאֵהוּ הָאִשָּׁה וַיִּשְׂמַח לִקְרָאתוֹ׃ 4 וַיַּחֲזִקֵהוּ חְמִיו אֲבִי הָאִשָּׁה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיָּלִינוּ שָׁם׃ 5 וַיְהִי הַיּוֹם הָרְבִיעִי וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיָּקָם לָלָכֶת וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָ֔ה סְעָד־לִבְּךָ פַּת־לָחֶם וְאַחַר תֵּלֵכוּ׃ 6 וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה֙ לְאִישׁ הִתְרַצֵּה־נָּא וְלִין וְיִיטַב לִבֶּךָ׃ 7 וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת וַיִּפְצַר־בּוֹ חְמִיו וַיָּלֶן שָׁם׃ 8 וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה֙ סְעָד־נָ֣א לִבֶּ֔ךָ וְהִתְמַהְמְהוּ עַד־נְטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם׃ 9 וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת הוּא וּפִילַגְשׁוֹ וְנַעֲרוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ חְמִיו אֲבִי הַנַּעֲרָה֙ הִנֵּה־נָ֣א רָפָה הַיּוֹם לָעֶרֶב לִינוּ־נָא הִנֵּה־יוֹם הוֹלֵךְ הַלָּן וְיִיטַב־לִבֶּךָ וְהִשְׁכַּמְתֶּם מָחָר לְדַרְכְּכֶם וְהָלַכְתָּ לְאָהֳלֶךָ׃ 10 וְלֹא אָבָה הָאִישׁ לָלִין וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא עַד־נֹכַח יְבוּס הִוא יְרוּשָׁלָ֑͏ִם וְצֶמֶד חֲמוֹרִים חֲבוּשִׁים עִמּוֹ וּפִילַגְשׁוֹ עִמּוֹ׃ 11 הֵ֣ם עִם־יְבוּס֮ וְהַיּוֹם הָלַךְ מְאֹד וַיֹּאמֶר הַנַּעַר֒ אֶל־אֲדֹנָיו֒ לְכָה־נָּ֣א וְנָסֻרָה֮ אֶל־עִיר־הַיְבוּסִי֒ הַזֹּאת֒ וְנָלִ֖ין בָּהּ׃ 12 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָיו֒ לֹא נָסוּר֮ אֶל־עִיר֒ נָכְרִי֒ אֲשֶׁר֙ לֹא־מִבְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל הֵ֖נָּה וְנַעֲבֹ֥ר עַד־גִּבְעָֽה׃ 13 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ֒ לְכָה֙ וְנִקְרְבָ֣ה בְאַחַ֔ד הַמְּקֹמוֹת֒ וְלַנְנוּ֙ בַּגִּבְעָ֔ה אוֹ֖ בָּרָמָֽה׃ 14 וַיַּעַבְרוּ֙ וַיֵּלְכ֔וּ וַתָּבֹ֥א לָהֶ֖ם הַשֶּׁ֑מֶשׁ אֵצֶל֙ הַגִּבְעָ֔ה אֲשֶׁ֥ר לְבִנְיָמִֽן׃ 15 וַיָּסֻ֥רוּ שָׁ֖ם לָב֣וֹא לָלִ֑ין וַיָּבֹא֙ וַיֵּ֣שֶׁב בִּרְח֣וֹב הָעִ֔יר וְאֵ֥ין אִ֛ישׁ אֹסְפָ֥ם הַבַּ֖יְתָה לָלִֽין׃ 16 וְהִנֵּה֩ אִ֨ישׁ זָקֵ֜ן בָּ֣א מֵֽעֲבֹד֗וֹ מִן־הַשָּׂדֶה֮ בָּעֶ֣רֶב וְהָאִ֣ישׁ מֵהַ֣ר אֶפְרַיִם֒ וְה֣וּא גָ֔ר בַּגִּבְעָ֑ה וְאַנְשֵׁ֥י הַמָּק֖וֹם בְּנֵ֥י יְמִינִֽי׃ 17 וַיִּשָּׂ֤א עֵינָיו֙ וַיַּ֣רְא אֶת־הָאִ֣ישׁ הָֽאֹרֵ֔חַ בִּרְח֖וֹב הָעִ֑יר וַיֹּ֨אמֶר הָזָקֵ֤ן אָנָה֙ תֵּלֵ֔ךְ וּמֵאַ֖יִן תָּבֽוֹא׃ 18 וַיֹּ֣אמֶר אֵלָ֗יו עֹבְרִ֤ים אֲנַ֙חְנוּ֙ מִבֵּ֣ית לֶ֔חֶם יְהוּדָה֙ וְעַד־יַרְכְּתֵ֣י הָהָ֔ר מִשָּׁ֖ם אָנִ֑י וָאֵלֵ֣ךְ עַד־בֵּ֔ית יְהוָ֖ה וְאֵ֣ין אִ֔ישׁ מְאַסְפֵ֖נִי הַבָּֽיְתָה׃ 19 וְגַם־תֶּ֥בֶן וּמִסְפּ֛וא יֶשׁ־לַֽאֲתֹנֹתֵ֖ינוּ וְגַם־לֶ֣חֶם וְיַ֔יִן יֶשׁ־לִ֥י וְלַאֲמָתֶ֖ךָ וְלַנַּ֣עַר עִם־עֲבָדֶ֑יךָ אֵ֥ין מָח֖וֹסֹר כָּל־דָּבָֽר׃ 20 וַיֹּ֣אמֶר הָזָקֵ֗ן שָׁל֤וֹם לָךְ֙ רַ֣ק כָּל־מַחְסֹרְךָ֣ עָלָ֔י רַ֖ק בָּרְח֥וֹב אַל־תָּלִֽן׃ 21 וַיְבִאֵ֥הוּ בֵיתוֹ֖ וַיָּ֣בָל לַחֲמֹרִ֑ים וַיִּרְחֲצ֤וּ רַגְלֵיהֶם֙ וַיֹּאכְל֣וּ וַיִּשְׁתּ֔וּ וַיְהִ֥י לְבָבָ֖ם טוֹב׃ 22 הֵ֣מָּה מֵיטִיבִ֣ים אֶת־לִבָּ֗ם וְהִנֵּ֣ה אַנְשֵׁי֩ הָעִ֨יר בְּנֵי־בְלִיָּ֜עַל נָסַ֣בּוּ עַל־הַבַּ֗יִת דֹּפְקִ֤ים בַּדָּלֶת֙ וַיֹּ֣אמְר֔וּ אֶל־הָאִ֥ישׁ בַּעַל־הַבַּ֖יִת הַזָּקֵ֑ן לֵאמֹ֗ר הוֹצִ֤יא אֶת־הָאִישׁ֙ אֲשֶׁר־בָּ֣א בֵיתְךָ֔ וְנֵדָעֶ֖נּוּ׃ 23 וַיֵּצֵ֨א אֲלֵהֶ֜ם הָאִ֣ישׁ בַּעַל־הַבַּ֗יִת וַיֹּ֤אמֶר אֲלֵהֶם֙ אַל־אַחַ֣י אַל־נָ֔א אַל־תָּרֵ֖עוּ אַחֲרֵ֣י אֲשֶׁר־בָּ֥א הָאִ֛ישׁ בֵּיתִ֖י אַל־תַּעֲשׂ֥וּ אֶת־הַנְּבָלָ֖ה הַזֹּֽאת׃ 24 הִנֵּה֩ בִתִּ֨י הַבְּתוּלָ֜ה וּפִילַגְשׁ֗וֹ אוֹצִ֤יאָה נָּא֙ אֹתָ֔ם וְעַנּ֥וּ אוֹתָ֖ם וַעֲשׂ֣וּ בָהֶ֑ם וְלָאִ֥ישׁ הַזֶּ֛ה לֹא־תַעֲשׂ֥וּ דְבַר־נְבָלָ֖ה הַזֹּֽאת׃

Judges 20

1 וַיֵּצְא֣וּ כָל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וַתִּקָּהֵ֤ל הָעֵדָה֙ כְּאִ֣ישׁ אֶחָ֔ד מִדָּ֥ן וְעַד־בְּאֵר־שֶׁ֖בַע וְאֶ֣רֶץ הַגִּלְעָ֑ד אֶל־יְהוָ֖ה הַמִּצְפָּֽה׃ 2 וַיִּתְיַצְּב֗וּ פִּנַּ֛ת כָּל־הָעָ֥ם כָּל־שִׁבְטֵ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל בִּקְהַ֣ל עַם־הָאֱלֹהִ֗ים אַרְבַּ֤ע מֵאוֹת֙ אֶ֣לֶף רַגְלִ֔י שֹׁלֲפֵ֖י חָֽרֶב׃ 3 וַיִּשְׁמְע֣וּ בְנֵֽי־בִנְיָמִן֮ כִּ֣י עָל֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֒ הַמִּצְפָּה֙ וַיֹּ֣אמְרוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֔ל דַּבְּר֕וּ אֵיכָ֥ה הָיְתָ֖ה הָרָעָ֥ה הַזֹּֽאת׃ 4 וַיַּ֣עַן הָאִ֗ישׁ הַלֵּוִי֙ אִשְׁתָּ֣ה הַֽמֻּכָּ֔ה וַיֹּ֕אמֶר אֶל־הַגִּבְעָ֥ה אֲשֶׁר־לְבִנְיָמִ֖ן אֲנִ֣י וּפִלַגְשִׁ֑י וָאָלִ֖ינָה לָֽלֻנ׃ 5 וַיָּקֻ֨מוּ עָלַ֜י בַּעֲלֵ֣י הַגִּבְעָ֗ה עָלַ֤י הַבַּ֙יִת֙ אֲסַבּ֣וּ הַלַּ֔יְלָה אֹתִ֖י דָּמ֑וּ וְאֶת־פִּלַגְשִׁ֖י עִנּ֥וּ וַתָּמֹֽת׃ 6 וָאַחֲזִ֣ק בְּפִלַגְשִׁי֮ וָאֲנַתְּחֶ֣הָ֒ וָֽאֲשַׁלְּחֶ֗הָ בְּכֹל֙ שְׂדֵ֣ה נַֽחֲלָתָ֔ם כִּ֥י עָשׂ֛וּ זִמָּ֥ה וּנְבָלָ֖ה בְּיִשְׂרָאֵֽל׃ 7 הִנֵּה־כֻלְּכֶ֥ם בְּנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל הָב֣וּ לָכֶ֑ם דָּבָ֖ר וְעֵצָֽה׃ 8 וַיָּ֣קָם כָּל־הָעָ֣ם כְּאִ֣ישׁ אֶחָ֔ד לֵאמֹ֑ר לֹא־נֵלֵ֤ךְ אִישׁ֙ לְאָהֳלָ֔יו וְלֹא־נָס֥וּר אִ֖ישׁ לְבֵיתֽוֹ׃ 9 וְעַתָּ֣ה זֶ֔ה הַדָּבָ֖ר אֲשֶׁ֣ר נַעֲשֶׂ֣ה לַגִּבְעָ֑ה נַעֲלֶ֖ה עָלֶֽיהָ׃ 10 וְלָקַ֨חְנוּ֙ עֲשָׂרָ֣ה אֲנָשִׁ֔ים לְכָל־שִׁבְטֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל מֵאָ֑ה וּמֵאָ֤ה לָֽאֶלֶף֙ וְאֶ֣לֶף לָֽרְבָבָ֔ה לָקַ֥חַת צֵדָ֖ה לָעָ֣ם לַעֲשׂוֹת֑ם בְּבֹאָ֣ם גִּבְעַת־בִּנְיָמִ֗ן לְכָל־הַנְּבָלָ֛ה אֲשֶׁר־עָשׂ֥וּ בְיִשְׂרָאֵֽל׃ 11 וַיֵּאָסֹ֥ף כָּל־אִ֖ישׁ יִשְׂרָאֵ֑ל אֶל־הָעִ֕יר כְּאִ֥ישׁ אֶחָ֖ד חֲבֻרִֽים׃ 12 וַיִּשְׁלְח֣וּ שִׁבְטֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אֲנָשִׁים֙ בְּכָל־מַטֵּ֣ה בִנְיָמִ֔ן לֵאמֹ֑ר מָ֣ה הָרָעָ֔ה הַזֹּ֖את אֲשֶׁ֥ר נִהְיְתָ֖ה בָּכֶֽם׃ 13 וְעַתָּ֞ה תְּנ֣וּ אֶת־הָאֲנָשִׁ֣ים בְּנֵי־בְלִיָּ֗עַל אֲשֶׁ֤ר בְּגִבְעַת֙ וְנָמִ֣יתָה֔ מֵֽהֶ֖ם וְנַבְעֲרָ֣ה רָ֑ע וְלֹא־אָב֣וּ בְנֵֽי־בִנְיָמִן֮ לִשְׁמֹ֣עַ לְקוֹל֒ אֲחֵיהֶ֗ם בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 14 וַיֶּאֶסְפ֤וּ בְנֵֽי־בִנְיָמִן֙ מֵֽהֶ֣עָרִ֔ים הַגִּבְעָ֖תָה לָצֵ֥את לַמִּלְחָמָ֖ה עִם־בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵֽל׃ 15 וַיִּתְפְּקְד֣וּ בְנֵֽי־בִנְיָמִן֮ בַּיּוֹם֒ הַה֣וּא מֵֽהֶ֣עָרִ֔ים עֶשְׂרִ֥ים וְשִׁשָּׁ֖ה אֶ֑לֶף לְבַ֣ד מִיּוֹשְׁבֵ֥י הַגִּבְעָ֖תָה הִתְפָּקְד֥וּ שְׁבַע־מֵאֹ֥ת אִ֖ישׁ בָּחֽוּר׃ 16 מִכֹּל֙ הָעָ֣ם הָאֵ֔לֶּה שְׁבַ֥ע מֵא֛וֹת אִ֖ישׁ בָּח֣וּר יָ֑ד כָּל־זֶ֗ה קֹלֵ֛עַ בָּאֶ֥בֶן אֶל־הַשַּׂעֲרָ֖ה וְלֹ֥א יָחְטָֽא׃ 17 וְאִ֣ישׁ יִשְׂרָאֵ֗ל הִתְפָּקְד֛וּ לְבַ֥ד מִבִּנְיָמִ֖ן אַרְבַּ֣ע מֵא֑וֹת אִ֥ישׁ אֲנָשֵׁ֖י מִלְחָמָֽה׃ 18 וַיָּקֻ֣מוּ וַיַּֽעֲל֣וּ בֵֽית־אֵ֗ל וַיִּשְׁאֲל֥וּ בֵֽאלֹהִים֮ וַיֹּאמְר֣וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֒ מִ֣י יַעֲלֶ֤ה לָּ֙נוּ֙ בַּתְּחִלָּ֔ה לַמִּלְחָמָ֖ה בִּבְנֵ֣י בִנְיָמִ֑ן וַיֹּ֣אמֶר יְהוָ֔ה יְהוּדָ֖ה בַּתְּחִלָּֽה׃ 19 וַיַּשְׁכִּ֥מוּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל בַּבֹּ֑קֶר וַיַּחֲנ֖וּ עַל־גִּבְעָֽה׃ 20 וַיֵּצְא֣וּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵ֗ל לַמִּלְחָמָה֙ עִם־בִּנְיָמִ֔ן וַיַּעַרְכ֥וּ אַנְשֵֽׁי־יִשְׂרָאֵ֛ל מִלְחָמָ֖ה אֲלֵיהֶ֑ם בְּגִבְעָֽה׃ 21 וַיֵּצְא֤וּ בְנֵֽי־בִנְיָמִן֙ מִן־הַגִּבְעָ֔ה וַיַּשְׁחִ֥תוּ בְיִשְׂרָאֵ֖ל בַּיּ֣וֹם הַה֑וּא שְׁנַ֥יִם וְעֶשְׂרִ֖ים אֶ֥לֶף אִ֖ישׁ אַרְצָה׃ 22 וַיִּתְחַזַּ֣ק הָעָ֔ם אַנְשֵׁ֖י יִשְׂרָאֵ֑ל וַיֹּסִ֣פוּ לַעֲרֹ֔ךְ מִלְחָמָ֕ה בַּמָּק֕וֹם אֲשֶׁ֥ר הִתְיַצְּב֖וּ שָׁ֥ם בַּיּ֖וֹם הָרִאשֽׁוֹן׃ 23 וּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל עָל֤וּ וַיִּבְכּוּ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה עַד־הָעֶ֖רֶב וְשָׁאֲל֣וּ בַֽיהוָ֑ה הַאֹסִ֗יף לִקְרֹב֙ לַמִּלְחָמָ֔ה בְּאֲחִ֖י בִּנְיָמִ֣ן אָחִ֑י וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה עֲלֽוּ־אֵלָֽיו׃ 24 וַיִּקְרְב֥וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵ֖ל אֶל־בְּנֵ֣י בִנְיָמִ֑ן בַּיּ֥וֹם הַשֵּׁנִ֖י׃ 25 וַיֵּצֵ֨א בִנְיָמִ֤ן לִקְרָאתָם֙ מִן־הַגִּבְעָ֔ה בַּיּ֥וֹם הַשֵּׁנִ֖י וַיַּשְׁחִ֣תוּ עוֹד֮ בִּבְנֵ֣י יִשְׂרָאֵל֒ אַרְצָה֙ שְׁנַ֣יִם וְעֶשְׂרִ֔ים אֶ֖לֶף אִ֑ישׁ כָּל־אֵ֖לֶּה שָׁלְפֵ֥י חָֽרֶב׃ 26 וַיַּעֲל֣וּ כָל־בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל וְכָל־הָעָם֙ וַיָּבֹ֣אוּ בֵֽית־אֵ֔ל וַיִּבְכּ֑וּ וַיֵּשְׁב֤וּ שָׁם֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה וַיָּצ֣וֹמוּ בַיּ֣וֹם הַה֔וּא עַד־הָעֶ֑רֶב וַיַּעֲל֥וּ עֹלוֹת֙ וּשְׁלָמִ֔ים לִפְנֵ֖י יְהוָֽה׃ 27 וַיִּדְרְשׁ֙ בְּנֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל בַּֽיהוָ֖ה וְשָׁ֣ם אֲר֤וֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים֙ בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֔ם וּפִינְחָ֥ס בֶּן־אֶלְעָזָ֖ר בֶּן־אַהֲרֹ֑ן עֹמֵ֣ד לְפָנֶ֔יהָ לֵאמֹ֕ר הַאוֹסִ֥יף עוֹד֙ לָצֵ֣את לַמִּלְחָמָ֔ה בִּבְנֵ֥י בִנְיָמִ֖ן אָחִ֑י אִם־אֶחְדָּ֔ל וַיֹּ֥אמֶר יְהוָ֖ה עֲל֣וּ כִּ֣י מָחָ֥ר אֶתְּנֶ֖נּוּ בְּיָדֶֽךָ׃ 28 וַיָּשֶׂם֩ יְהוָ֨ה אֹרְבִ֜ים לְיִשְׂרָאֵ֗ל מִסָּבִ֛יב לְגִבְעָֽה׃ 29 וַיָּשֶׂ֤ם יִשְׂרָאֵל֙ אֹרְבִ֔ים אֶל־גִּבְעָ֖ה סָבִֽיב׃ 30 וַיַּעֲל֤וּ בְנֵֽי־יִשְׂרָאֵל֙ אֶל־בְּנֵ֣י בִנְיָמִ֔ן בַּיּ֥וֹם הַשְּׁלִשִׁ֖י וַיַּעַרְכ֥וּ אֶל־הַגִּבְעָ֖ה כְּפַ֥עַם בְּפָֽעַם׃

25 And they did so, and took them wives, according to their number, of the dancers that they caught: and they went and returned unto their inheritance, and repaired the cities, and dwelt in them. 26 And the children of Benjamin sent forth at that time: and they gave them the daughters which they saved alive of the women of Jabesh-gilead: and yet so they sufficed them not. 27 And the people repented them for Benjamin their brother, and said that the LORD had made a breach in the tribes of Israel. 28 Then the elders of the congregation said, What shall we do for wives for them that remain, seeing the women are destroyed out of Benjamin? 29 And they said, There is a feast of the LORD in Shiloh yearly in a place which lieth on the north side of Bethel, on the east side of the highway that goeth up from Bethel to Shechem, and on the south of Lebonah. 30 Therefore they commanded the children of Benjamin, saying, Go and lie in wait in the vineyards; 31 And see, and, behold, if the daughters of Shiloh come out to dance in dances, then come ye out of the vineyards, and catch you every man his wife of the daughters of Shiloh, and go into the land of Benjamin. 32 And it shall be, when their fathers or their brethren come unto us to complain, that we will say unto them, Be favourable unto us for their sakes: because we reserved not to each man his wife in the war: for it was not that ye should have given them unto them at this time, that ye should be guilty. 33 And the children of Benjamin did so, and took them wives according to their number, of them that danced, whom they caught: and they went and returned unto their inheritance, and built the cities and dwelt in them. 34 So the children of Israel departed thence at that time, every man to his tribe and to his family, and they went out from thence every man to his inheritance. 35 In those days there was no king in Israel: every man did that which was right in his own eyes.

Judges 21

1 Now the men of Israel had sworn in Mizpeh, saying, There shall not any of us give his daughter unto Benjamin to wife. 2 And the people came to the house of God, and abode there till even before God, and lifted up their voices, and wept sore; 3 And said, O LORD God of Israel, why is this come to pass in thine Israel, that there should be to day one tribe lacking in Israel? 4 And it came to pass on the morrow, that the people rose early, and built there an altar, and offered burnt offerings and peace offerings. 5 And the children of Israel said, Who is there among all the tribes of Israel that came not up with the congregation unto the LORD? For they had made a great oath concerning him that came not up to the LORD to Mizpeh, saying, He shall surely be put to death. 6 And the children of Israel repented them for Benjamin their brother, and said, There is one tribe cut off from Israel this day. 7 How shall we do for wives for them that remain, seeing we have sworn by the LORD that we will not give them of our daughters to wives? 8 And they said, What one is there of the tribes of Israel that came not up to Mizpeh to the LORD? And, behold, there came none to the camp from Jabesh-gilead to the assembly. 9 For the people were numbered, and, behold, there were none of the inhabitants of Jabesh-gilead there. 10 And the congregation sent thither twelve thousand men of the valiantest, and commanded them, saying, Go and smite the inhabitants of Jabesh-gilead with the edge of the sword, with the women and the children. 11 And this is the thing that ye shall do, Every male and every woman that hath lain by man ye shall utterly destroy. 12 And they found among the inhabitants of Jabesh-gilead four hundred young virgins, that had known no man by lying with any male: and they brought them unto the camp to Shiloh, which is in the land of Canaan. 13 And the whole congregation sent some to speak to the children of Benjamin that were in the rock Rimmon, and to call peaceably unto them. 14 And Benjamin came again at that time; and they gave them wives which they had saved alive of the women of Jabesh-gilead: and yet so they sufficed them not. 15 And the people repented them for Benjamin, because that the LORD had made a breach in the tribes of Israel. 16 Then the elders of the congregation said, How shall we do for wives for them that remain, seeing the women are destroyed out of Benjamin? 17 And they said, There must be an inheritance for them that be escaped of Benjamin, that a tribe be not destroyed out of Israel. 18 Howbeit we may not give them wives of our daughters: for the children of Israel have sworn, saying, Cursed be he that giveth a wife to Benjamin. 19 Then they said, Behold, there is a feast of the LORD in Shiloh yearly in a place which is on the north side of Bethel, on the east side of the highway that goeth up from Bethel to Shechem, and on the south side of Lebonah. 20 Therefore they commanded the children of Benjamin, saying, Go and lie in wait in the vineyards; 21 And see, and, behold, if the daughters of Shiloh come out to dance in dances, then come ye out of the vineyards, and catch you every man his wife of the daughters of Shiloh, and go into the land of Benjamin. 22 And it shall be, when their fathers or their brethren come unto us to complain, that we will say unto them, Be favourable unto them for our sakes: because we reserved not in battle for each man his wife: neither did ye give unto them at this time, that ye should be guilty. 23 And the children of Benjamin did so, and took wives according to their number of them that danced, whom they caught: and they went and returned unto their inheritance, and built cities, and dwelt in them. 24 And the children of Israel departed thence at that time, every man to his tribe and to his family, and they went out from thence every man to his inheritance.

XY4

Ruth 1

1 ATEET ETMZ MCΦ EMCΦTM ATEET LOF EPP-4 ATEJA YTEM ETPX TJM EEAOE JLAP
TEM EEMP EOTETA TEOME:
2 AMM EYTEM YTEMXA AMNZ ETEA: AMM MXA AOMZ ETMXA AMNZ ETEA ETPX EAY
AMM MNZ ETEA WHJAA AAJTEAA PCLXTEM WETX JHM TEADE AYMXA MDTE WAYPE
3 ATEMX YJTEMJA YTEM AOMZE AXMPY EETY AMNZ ETEY: 4 ATEMYA JEM
ATEETA MM: 5 ATEMJA YJTEMJA TEMA AMNZ EMNTEX LAX ATEMET MM AOMP MNTEM:
6 ATEAHMM ETNZ EMP EOTETA TEOME: 7 MM EYTEM YTEMXA AMNZ ETEA ETPX
TJM EEMP EOTETA TEOME: 8 ATEMJA YJTEMJA TEMA AMNZ ETEA ETPX TJM EEMP
EOTETA TEOME: 9 ATEXCΦ EOM ATEAE JY EP YTEM YJTEMA EMHNE WZETM LJOD EAHEJ:
10 ATEMJHA MM EOD MNTEM OMP YJZ WZ ATEMJA WZETM LEM LJOD: 11 AIE EDEP
YTM XOMA AJ IAP AAJ YME EDOX MMAE IAP ATEMTEM ATEOC: 12 ATEMJHYA
MZETM LEETM LJOD YTEEO MYTAX AOPE EXAJTE YTM EP OJ TEAYDE EMMP TEEAE
XHPTEMM: 13 ATEMJHA YJTEMJA TEMA AMNZ EMNTEX LAX ATEMET MM AOMP MNTEM:
14 ATEMF EOD TEETEP ATEXAA JTEMP ETNZ ETEMA YJTEMJA ATEDPEP YJ ETEMA
AJ EOD TEETEP ATEXAA JTEMP ETNZ ETEMA YJTEMJA ATEDPEP YJ ETEMA
FWTEA 15 AEOM AHM JEETMA AE OME TEAEE CP-4 EMFΦTE TMBPJ: 16 ATETMYA
IDNZE YAMYATEA ATE OME TEAEE CP-4 EMFΦTE TMBPJ: 17 ATETMYA TEMX
EOD TEETEP ATEXAA JTEMP ETNZ ETEMA YJTEMJA ATE AMWD TE MWTEM ETNZ AOME
MM TEM XXJ JAAJ JY TJ AAHMAY 18 ATHMAA JY YJTEMJA TEMA AMNZ ETEMA
CJTEΦTE JEMA ETNZ ETEMA YJTEMJA ATE AMEOA EMBPJ TJMY PYAJ AXA YME JEMA
EMFAAXTEAA ATE AMEOA EMBPJ TJMY PYAJ AXA YME JEMA 19 ATETMYA EAE
HL TEEAE EMJA ETNZ ETEMA TEMBPJ TJMY W-4CAAE JEZX PJ WIDHE EMWM JWETE EOJE
EMFTEX PJ MAWE AMWLF JJEAAE TJM YMXA EMFAAY AAJ TJMY ETNZ ETEMA EOX
EETEP YTEM XTMWA: 20 ATE-4A YX EMZ ETNZ ETEMA TJMY ATE-4A YAA ATPEFXW
EMZ ETEMA EOX EETEP YTEM XTMWA: 21 AHPTEXW AEAE TM TE-4PA EMAY MTJA
EMHJA JAA ATE-4PXW WA EAHPCXW JAW YTEM JAHJXA MTJA AEJAXW PY-4 EMZ ETEMA:
22 AEETE AZ EAHPCEM AHΦCXW JAW YTEM YMXA EMAAY MTJA AEJAXW PY-4 EMZ ETEMA:
23 ATEOMA AA EMZ TEEAE AZ JY YXW AXXW JEW AOX XYMWA: 24 ATEXEJAA WMW EMZ TEMBPJ EOX EETEP YTEM
EMZ ETEMA AEMBPA EMZ ETEMA AEMBPA EMZ ETEMA AEMBPA EMZ ETEMA

Ruth 2

1 וּלְנָעֳמִי מֹדַע לְאִישָׁהּ אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בֹּעַז׃ 2 וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֶל־נָעֳמִי אֵלְכָה־נָּא הַשָּׂדֶה וַאֲלַקְּטָה בַשִּׁבֳּלִים אַחַר אֲשֶׁר־אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי׃ 3 וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַיִּקֶר מִקְרֶהָ חֶלְקַת הַשָּׂדֶה לְבֹעַז אֲשֶׁר מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ׃ 4 וְהִנֵּה־בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקֹּצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְהוָה׃ 5 וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ הַנִּצָּב עַל־הַקֹּצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הָזֹאת׃ 6 וַיַּעַן הַנַּעַר הַנִּצָּב עַל־הַקֹּצְרִים וַיֹּאמַר נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִוא הַשָּׁבָה עִם־נָעֳמִי מִשְּׂדֵי מוֹאָב׃ 7 וַתֹּאמֶר אֲלַקֳּטָה־נָּא וְאָסַפְתִּי בָעֳמָרִים אַחֲרֵי הַקֹּצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵהַבֹּקֶר וְעַד־עָתָּה זֶה שִׁבְתָּהּ הַבַּיִת מְעָט׃ 8 וַיֹּאמֶר בֹּעַז אֶל־רוּת הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ בִּתִּי אַל־תֵּלְכִי לְלַקֶּט בְּשָׂדֶה אַחֵר וְגַם לֹא תַעַבְרִי מִזֶּה וְכֹה תִּדְבָּקִין עִם־נַעֲרֹתָי׃ 9 עֵינַיִךְ בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִקְצֹרוּן וְהָלַכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נָגְעֵךְ וְצָמִת וְהָלַכְתְּ אֶל־הַכֵּלִים וְשָׁתִית מֵאֲשֶׁר יִשְׁאֲבוּן הַנְּעָרִים׃ 10 וַתִּפֹּל עַל־פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מַדּוּעַ מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאָנֹכִי נָכְרִיָּה׃ 11 וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הֻגֵּד הֻגַּד לִי כֹּל אֲשֶׁר עָשִׂית אֶת־חֲמוֹתֵךְ אַחֲרֵי מוֹת אִישֵׁךְ וַתַּעַזְבִי אָבִיךְ וְאִמֵּךְ וְאֶרֶץ מולדתך [מוֹלַדְתֵּךְ] וַתֵּלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יָדַעַתְּ תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃ 12 יְשַׁלֵּם יְהוָה פָּעֳלֵךְ וּתְהִי מַשְׂכֻּרְתֵּךְ שְׁלֵמָה מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפָיו׃ 13 וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל־לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאָנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ׃ 14 וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל גֹּשִׁי הֲלֹם וְאָכַלְתְּ מִן־הַלֶּחֶם וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל וַתֹּתַר׃ 15 וַתָּקָם לְלַקֵּט וַיְצַו בֹּעַז אֶת־נְעָרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֳמָרִים תְּלַקֵּט וְלֹא תַכְלִימוּהָ׃ 16 וְגַם שֹׁל תָּשֹׁלּוּ לָהּ מִן־הַצְּבָתִים וַעֲזַבְתֶּם וְלִקְּטָה וְלֹא תִגְעֲרוּ בָּהּ׃ 17 וַתְּלַקֵּט בַּשָּׂדֶה עַד־הָעָרֶב וַתַּחְבֹּט אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַיְהִי כְּאֵיפָה שְׂעֹרִים׃ 18 וַתִּשָּׂא וַתָּבֹא הָעִיר וַתֵּרֶא חֹתֶנְתָּהּ אֵת אֲשֶׁר לִקָּטָה וַתּוֹצֵא וַתִּתֶּן־לָהּ אֵת אֲשֶׁר הוֹתִרָה מִשָּׂבְעָהּ׃ 19 וַתֹּאמֶר לָהּ חֹתְנָתָהּ אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית יְהִי מַכִּירֵךְ בָּרוּךְ וַתַּגֶּד לַחֹתְנָתָהּ אֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בֹּעַז׃ 20 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְכַלָּתָהּ בָּרוּךְ הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ אֶת־הַחַיִּים וְאֶת־הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא׃ 21 וַתֹּאמֶר רוּת הַמֹּאֲבִיָּה גַּם כִּי־אָמַר אֵלַי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִּדְבָּקִין עַד אִם־כִּלּוּ אֶת־כָּל־הַקָּצִיר אֲשֶׁר לִי׃ 22 וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־רוּת כַּלָּתָהּ טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ בְּשָׂדֹת אֲחֵרִים׃

Ruth 3

1 And Naomi her mother in law said unto her, My daughter, shall I not seek rest for thee, that it may be well with thee? 2 And now is not Boaz of our kindred, with whose maidens thou wast? Behold, he winnoweth barley to night in the threshingfloor. 3 Wash thyself therefore, and anoint thee, and put thy raiment upon thee, and get thee down to the floor: but make not thyself known unto the man, until he shall have done eating and drinking. 4 And it shall be, when he lieth down, that thou shalt mark the place where he shall lie, and thou shalt go in, and uncover his feet, and lay thee down; and he will tell thee what thou shalt do. 5 And she said unto her, All that thou sayest unto me I will do. 6 And she went down unto the floor, and did according to all that her mother in law bade her. 7 And when Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of corn: and she came softly, and uncovered his feet, and laid her down. 8 And it came to pass at midnight, that the man was afraid, and turned himself: and, behold, a woman lay at his feet. 9 And he said, Who art thou? And she answered, I am Ruth thine handmaid: spread therefore thy skirt over thine handmaid; for thou art a near kinsman. 10 And he said, Blessed be thou of the LORD, my daughter: for thou hast shewed more kindness in the latter end than at the beginning, inasmuch as thou followedst not young men, whether poor or rich. 11 And now, my daughter, fear not; I will do to thee all that thou requirest: for all the city of my people doth know that thou art a virtuous woman. 12 And now it is true that I am thy near kinsman: howbeit there is a kinsman nearer than I. 13 Tarry this night, and it shall be in the morning, that if he will perform unto thee the part of a kinsman, well; let him do the kinsman's part: but if he will not do the part of a kinsman to thee, then will I do the part of a kinsman to thee, as the LORD liveth: lie down until the morning. 14 And she lay at his feet until the morning: and she rose up before one could know another. And he said, Let it not be known that a woman came into the floor. 15 Also he said, Bring the vail that thou hast upon thee, and hold it. And when she held it, he measured six measures of barley, and laid it on her: and she went into the city. 16 And when she came to her mother in law, she said, Who art thou, my daughter? And she told her all that the man had done to her. 17 And she said, These six measures of barley gave he me; for he said to me, Go not empty unto thy mother in law. 18 Then said she, Sit still, my daughter, until thou know how the matter will fall: for the man will not be in rest, until he have finished the thing this day.

Ruth 4

1 Then went Boaz up to the gate, and sat him down there: and, behold, the kinsman of whom Boaz spake came by; unto whom he said, Ho, such a one! turn aside, sit down here. And he turned aside, and sat down. 2 And he took ten men of the elders of the city, and said, Sit ye down here. And they sat down. 3 And he said unto the kinsman, Naomi, that is come again out of the country of Moab, selleth a parcel of land, which was our brother Elimelech's: 4 And I thought to advertise thee, saying, Buy it before the inhabitants, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it: but if thou will not redeem it, then tell me, that I may know: for there is none to redeem it besides thee; and I am after thee. And he said, I will redeem it. 5 Then said Boaz, What day thou buyest the field of the hand of Naomi, thou must buy it also of Ruth the Moabitess, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance. 6 And the kinsman said, I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance: redeem thou my right to thyself; for I cannot redeem it. 7 Now this was the manner in former time in Israel concerning redeeming and concerning changing, for to confirm all things; a man plucked off his shoe, and gave it to his neighbour: and this was a testimony in Israel. 8 Therefore the kinsman said unto Boaz, Buy it for thee. So he drew off his shoe. 9 And Boaz said unto the elders, and unto all the people, Ye are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Chilion's and Mahlon's, of the hand of Naomi. 10 Moreover Ruth the Moabitess, the wife of Mahlon, have I purchased to be my wife, to raise up the name of the dead upon his inheritance, that the name of the dead be not cut off from among his brethren, and from the gate of his place: ye are witnesses this day. 11 And all the people that were in the gate, and the elders, said, We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thine house like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel: and do thou worthily in Ephratah, and be famous in Bethlehem: 12 And let thy house be like the house of Pharez, whom Tamar bare unto Judah, of the seed which the LORD shall give thee of this young woman. 13 So Boaz took Ruth, and she was his wife: and when he went in unto her, the LORD gave her conception, and she bare a son. 14 And the women said unto Naomi, Blessed be the LORD, which hath not left thee this day without a kinsman, that his name may be famous in Israel. 15 And he shall be unto thee a restorer of thy life, and a nourisher of thine old age: for thy daughter in law, which loveth thee, which is better to thee than seven sons, hath born him. 16 And Naomi took the child, and laid it in her bosom, and became nurse unto it. 17 And the women her neighbours gave it a name, saying, There is a son born to Naomi; and they called his name Obed: he is the father of Jesse, the father of David. 18 Now these are the generations of Pharez: Pharez begat Hezron, 19 And Hezron begat Ram, and Ram begat Amminadab, 20 And Amminadab begat Nahshon, and Nahshon begat Salmon, 21 And Salmon begat Boaz, and Boaz begat Obed, 22 And Obed begat Jesse, and Jesse begat David.

1 Samuel 1

1 There was a man of Ramathaim Zophim, of the mountain of Ephraim, and his name was Elkanah, the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephrathite: 2 and he had two wives; the name of the one was Hannah, and the name of the other Peninnah: and Peninnah had children, but Hannah had no children. 3 And this man went up out of his city yearly to worship and to sacrifice unto the LORD of hosts in Shiloh. And the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, the priests of the LORD, were there. 4 And when the time was that Elkanah offered, he gave to Peninnah his wife, and to all her sons and her daughters, portions: 5 but unto Hannah he gave a worthy portion; for he loved Hannah, but the LORD had shut up her womb. 6 And her adversary also provoked her sore, for to make her fret, because the LORD had shut up her womb. 7 And as he did so year by year, when she went up to the house of the LORD, so she provoked her; therefore she wept, and did not eat. 8 Then said Elkanah her husband to her, Hannah, why weepest thou? and why eatest thou not? and why is thy heart grieved? am not I better to thee than ten sons? 9 So Hannah rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drunk. Now Eli the priest sat upon a seat by a post of the temple of the LORD. 10 And she was in bitterness of soul, and prayed unto the LORD, and wept sore. 11 And she vowed a vow, and said, O LORD of hosts, if thou wilt indeed look on the affliction of thine handmaid, and remember me, and not forget thine handmaid, but wilt give unto thine handmaid a man child, then I will give him unto the LORD all the days of his life, and there shall no razor come upon his head. 12 And it came to pass, as she continued praying before the LORD, that Eli marked her mouth. 13 Now Hannah, she spake in her heart; only her lips moved, but her voice was not heard: therefore Eli thought she had been drunken. 14 And Eli said unto her, How long wilt thou be drunken? put away thy wine from thee. 15 And Hannah answered and said, No, my lord, I am a woman of a sorrowful spirit: I have drunk neither wine nor strong drink, but have poured out my soul before the LORD. 16 Count not thine handmaid for a daughter of Belial: for out of the abundance of my complaint and grief have I spoken hitherto. 17 Then Eli answered and said, Go in peace: and the God of Israel grant thee thy petition that thou hast asked of him. 18 And she said, Let thine handmaid find grace in thy sight. So the woman went her way, and did eat, and her countenance was no more sad. 19 And they rose up in the morning early, and worshipped before the LORD, and returned, and came to their house to Ramah: and Elkanah knew Hannah his wife; and the LORD remembered her. 20 Wherefore it came to pass, when the time was come about after Hannah had conceived, that she bare a son, and called his name Samuel, saying, Because I have asked him of the LORD. 21 And the man Elkanah, and all his house, went up to offer unto the LORD the yearly sacrifice, and his vow. 22 But Hannah went not up; for she said unto her husband, I will not go up until the child be weaned, and then I will bring him, that he may appear before the LORD, and there abide for ever.

1 Samuel 2

1 And Hannah prayed, and said, My heart rejoiceth in the LORD, mine horn is exalted in the LORD: my mouth is enlarged over my enemies; because I rejoice in thy salvation. 2 There is none holy as the LORD: for there is none beside thee: neither is there any rock like our God. 3 Talk no more so exceedingly proudly; let not arrogancy come out of your mouth: for the LORD is a God of knowledge, and by him actions are weighed. 4 The bows of the mighty men are broken, and they that stumbled are girded with strength. 5 They that were full have hired out themselves for bread; and they that were hungry ceased: so that the barren hath born seven; and she that hath many children is waxed feeble. 6 The LORD killeth, and maketh alive: he bringeth down to the grave, and bringeth up. 7 The LORD maketh poor, and maketh rich: he bringeth low, and lifteth up. 8 He raiseth up the poor out of the dust, and lifteth up the beggar from the dunghill, to set them among princes, and to make them inherit the throne of glory: for the pillars of the earth are the LORD's, and he hath set the world upon them. 9 He will keep the feet of his saints, and the wicked shall be silent in darkness; for by strength shall no man prevail. 10 The adversaries of the LORD shall be broken to pieces; out of heaven shall he thunder upon them: the LORD shall judge the ends of the earth; and he shall give strength unto his king, and exalt the horn of his anointed. 11 And Elkanah went to Ramah to his house. And the child did minister unto the LORD before Eli the priest. 12 Now the sons of Eli were sons of Belial; they knew not the LORD. 13 And the priests custom with the people was, that, when any man offered sacrifice, the priest's servant came, while the flesh was in seething, with a fleshhook of three teeth in his hand; 14 And he struck it into the pan, or kettle, or caldron, or pot; all that the fleshhook brought up the priest took for himself. So they did in Shiloh unto all the Israelites that came thither. 15 Also before they burnt the fat, the priest's servant came, and said to the man that sacrificed, Give flesh to roast for the priest; for he will not have sodden flesh of thee, but raw. 16 And if any man said unto him, Let them not fail to burn the fat presently, and then take as much as thy soul desireth; then he would answer him, Nay; but thou shalt give it me now: and if not, I will take it by force. 17 Wherefore the sin of the young men was very great before the LORD: for men abhorred the offering of the LORD. 18 But Samuel ministered before the LORD, [and] did gird a linen ephod. 19 Moreover his mother made him a little coat, and brought it to him from year to year, when she came up with her husband to offer the yearly sacrifice. 20 And Eli blessed Elkanah and his wife, and said, The LORD give thee seed of this woman for the loan which is lent to the LORD. And they went unto their own home. 21 And the LORD visited Hannah, so that she conceived, and bare three sons and two daughters. And the child Samuel grew before the LORD. 22 Now Eli was very old, and heard all that his sons did unto all Israel; and how they lay with the women that assembled at the door of the tabernacle of the congregation. 23 And he said unto them, Why do ye such things? for I hear of your evil dealings by all this people. 24 Nay, my sons; for it is no good report that I hear: ye make the LORD's people to transgress. 25 If one man sin against another, the judge shall judge him: but if a man sin against the LORD, who shall entreat for him? Notwithstanding they hearkened not unto the voice of their father, because the LORD would slay them. 26 And the child Samuel grew on, and was in favour both with the LORD, and also with men. 27 And there came a man of God unto Eli, and said unto him, Thus saith the LORD, Did I plainly appear unto the house of thy father, when they were in Egypt in Pharaoh's house? 28 And did I choose him out of all the tribes of Israel to be my priest, to offer upon mine altar, to burn incense, to wear an ephod before me? and did I give unto the house of thy father all the offerings made by fire of the children of Israel?

1 Samuel 3

1 And the child Samuel ministered unto the LORD before Eli. And the word of the LORD was precious in those days; there was no open vision. 2 And it came to pass at that time, when Eli was laid down in his place, and his eyes began to wax dim, that he could not see; 3 And ere the lamp of God went out in the temple of the LORD, where the ark of God was, and Samuel was laid down to sleep; 4 That the LORD called Samuel: and he answered, Here am I. 5 And he ran unto Eli, and said, Here am I; for thou calledst me. And he said, I called not; lie down again. And he went and lay down. 6 And the LORD called yet again, Samuel. And Samuel arose and went to Eli, and said, Here am I; for thou didst call me. And he answered, I called not, my son; lie down again. 7 Now Samuel did not yet know the LORD, neither was the word of the LORD yet revealed unto him. 8 And the LORD called Samuel again the third time. And he arose and went to Eli, and said, Here am I; for thou didst call me. And Eli perceived that the LORD had called the child. 9 Therefore Eli said unto Samuel, Go, lie down: and it shall be, if he call thee, that thou shalt say, Speak, LORD; for thy servant heareth. So Samuel went and lay down in his place. 10 And the LORD came, and stood, and called as at other times, Samuel, Samuel. Then Samuel answered, Speak; for thy servant heareth. 11 And the LORD said to Samuel, Behold, I will do a thing in Israel, at which both the ears of every one that heareth it shall tingle. 12 In that day I will perform against Eli all things which I have spoken concerning his house: when I begin, I will also make an end. 13 For I have told him that I will judge his house for ever for the iniquity which he knoweth; because his sons made themselves vile, and he restrained them not. 14 And therefore I have sworn unto the house of Eli, that the iniquity of Eli's house shall not be purged with sacrifice nor offering for ever. 15 And Samuel lay until the morning, and opened the doors of the house of the LORD. And Samuel feared to shew Eli the vision. 16 Then Eli called Samuel, and said, Samuel, my son. And he answered, Here am I. 17 And he said, What is the thing that the LORD hath said unto thee? I pray thee hide it not from me: God do so to thee, and more also, if thou hide any thing from me of all the things that he said unto thee. 18 And Samuel told him every whit, and hid nothing from him. And he said, It is the LORD: let him do what seemeth him good. 19 And Samuel grew, and the LORD was with him, and did let none of his words fall to the ground. 20 And all Israel from Dan even to Beersheba knew that Samuel was established to be a prophet of the LORD. 21 And the LORD appeared again in Shiloh: for the LORD revealed himself to Samuel in Shiloh by the word of the LORD.

1 Samuel 4

1 Now the word of Samuel came to all Israel. Now Israel went out against the Philistines to battle, and encamped beside Ebenezer; and the Philistines encamped in Aphek. 2 Then the Philistines put themselves in order against Israel; and when the battle was joined, Israel was defeated by the Philistines, who killed about four thousand men in the battle in the field. 3 When the people came to the camp, the elders of Israel said, "Why has the LORD defeated us today before the Philistines? Let us bring the ark of the LORD out of Shiloh to us, so that when it comes among us it may save us from the power of our enemies." 4 So the people sent to Shiloh, and brought from there the ark of the covenant of the LORD of hosts who sits enthroned on the cherubim; and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, were there with the ark of the covenant of God. 5 As soon as the ark of the LORD came into the camp, all Israel shouted so loudly that the earth resounded. 6 When the Philistines heard the noise of the shouting, they said, "What does this loud shouting in the camp of the Hebrews mean?" And when they learned that the ark of the LORD had come into the camp, 7 the Philistines were afraid; for they said, "A god has come into the camp." They said, "Woe to us! For nothing like this has happened before. 8 Woe to us! Who can deliver us from the power of this mighty god? This is the god who struck the Egyptians with every sort of plague in the wilderness. 9 Take courage, and be men, you Philistines, or you will become slaves to the Hebrews, as they have been slaves to you; be men, and fight." 10 So the Philistines fought, and Israel was defeated, and all fled to their homes. There was very great slaughter; thirty thousand foot soldiers of Israel fell. 11 The ark of God was captured, and the two sons of Eli, Hophni and Phinehas, died. 12 A man of Benjamin ran from the battle line and came to Shiloh on that day, with his clothes torn and with dirt on his head. 13 When he arrived, Eli was sitting on his seat beside the road watching, for his heart trembled for the ark of God. When the man entered the city and told what had happened, the whole city cried out. 14 When Eli heard the sound of the outcry, he said, "What does the meaning of this tumult mean?" Then the man came quickly and told Eli. 15 Now Eli was ninety-eight years old and his eyes were set, so that he could not see. 16 The man said to Eli, "I am the one who has come from the battle line; I fled from the battle line today." He said, "How did it go, my son?" 17 The messenger replied, "Israel has fled before the Philistines, and there has been a great defeat among the people. Your two sons also, Hophni and Phinehas, are dead, and the ark of God has been captured." 18 When he mentioned the ark of God, Eli fell backward from his seat by the side of the gate; his neck was broken and he died, for he was old and heavy. He had judged Israel forty years. 19 His daughter-in-law, the wife of Phinehas, was pregnant, due to give birth; when she heard the news that the ark of God had been captured and that her father-in-law and her husband were dead, she went into labor and gave birth, for her pains came upon her. 20 As she was dying, the women who were attending her said to her, "Do not be afraid, for you have given birth to a son." But she did not answer or pay attention. 21 She named the child Ichabod, saying, "The glory has departed from Israel!" because of the capture of the ark of God and the deaths of her father-in-law and her husband.

וַיְהִי יַד־יְהוָה כָּבְדָה עַל־אַשְׁדּוֹד וְעַל־אַגְמֹנֶיהָ וְהִכָּם בְּטְחֹרִים בְּאַשְׁדּוֹד וּבִגְבוּלֶיהָ׃ 7 וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי אַשְׁדּוֹד כִּי־כָכָה וַיֹּאמְרוּ לֹא־יֵשֵׁב אֲרוֹן־אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אִתָּנוּ כִּי קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל־דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ׃ 8 וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַּת יָסֹב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּסֵבּוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 9 וַיְהִי אַחֲרֵי סִבּוּהוּ וַתְּהִי יַד־יְהוָה בָּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ אֶת־אַנְשֵׁי הָעִיר מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל וַתִּפְּקֻדֻם עֳפָלִים׃ 10 וַיִּשְׁלְחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְּבוֹא אֲרוֹן אֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעֲקוּ עֶקְרוֹנִים לֵאמֹר לְהָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי׃ 11 וַיִּשְׁלְחוּ וַיַּאַסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שַׁלְּחוּ אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֹׁב לִמְקֹמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי כִּי־הָיְתָה מְהוּמַת־מָוֶת בְּכָל־הָעִיר כָּבְדָה מְאֹד יַד־הָאֱלֹהִים שָׁם׃ 12 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מֵתוּ הֻכּוּ בָּעֳפָלִים וַתַּעַל שַׁוְעַת־הָעִיר הַשָּׁמָיִם׃

1 Samuel 6

1 וַיְהִי אֲרוֹן יְהוָה בִּשְׂדֵה פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה חֳדָשִׁים׃ 2 וַיִּקְרְאוּ פְלִשְׁתִּים לַכֹּהֲנִים וְלַקֹּסְמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲרוֹן יְהוָה הוֹדִיעֻנוּ בַּמֶּה נְשַׁלְּחֶנּוּ לִמְקֹמוֹ׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אִם־מְשַׁלְּחִים אֶת־אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַל־תְּשַׁלְּחֻהוּ רֵיקָם כִּי־הָשֵׁב תָּשִׁיבוּ לוֹ אָשָׁם אָז תֵּרָפְאוּ וְנוֹדַע לָכֶם מַדּוּעַ לֹא־תָסוּר יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם׃ 4 וַיֹּאמְרוּ מָה הָאָשָׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֳפָלֵי זָהָב וַחֲמִשָּׁה עַכְבְּרֵי זָהָב כִּי־מַגֵּפָה אַחַת הָיְתָה לְכֻלָּם וְלִסַרְנֵיכֶם׃ 5 וַעֲשִׂיתֶם צַלְמֵי עָפְלֵיכֶם וְצַלְמֵי עַכְבְּרֵיכֶם הַמַּשְׁחִתִים אֶת־הָאָרֶץ וְנָתַתֶּם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּבוֹד אוּלַי יָקֵל יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אַרְצְכֶם׃ 6 וְלָמָּה תְכַבְּדוּ אֶת־לְבַבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְּדוּ מִצְרַיִם וּפַרְעֹה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר הִתְעַלֵּל בָּהֶם וַיְשַׁלְּחוּם וַיֵּלָכוּ׃ 7 וְעַתָּה קְחוּ וְעֲשׂוּ עֲגָלָה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶן עֹל וְאִסְרוּ אֶת־הַפָּרוֹת בָּעֲגָלָה וְהָשִׁיבוּ בְנֵיהֶן מֵאַחֲרֵיהֶן הַבָּיְתָה׃ 8 וְלָקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְנָתַתֶּם אֹתוֹ עַל־הָעֲגָלָה וְאֶת־כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר־הֲשֵׁבוֹתֶם לוֹ אָשָׁם תָּשִׂימוּ בַּאֲרִגָּז מִצִּדּוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהָלַךְ׃ 9 וּרְאִיתֶם אִם־דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית־שֶׁמֶשׁ הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת־הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וְנֵדְעָה כִּי לֹא יָדוֹ נָגְעָה בָּנוּ מִקְרֶה הָיָה לָנוּ׃ 10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי פָרוֹת עָלוֹת אֶחָת וַיַּאַסְרוּם בָּעֲגָלָה וְאֶת־בְּנֵיהֶן כָּלְאוּ הַבָּיְתָה׃ 11 וַיָּשִׂימוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה עַל־הָעֲגָלָה וְאֶת־הָאֲרִגָּז וְאֶת־עַכְבְּרֵי הַזָּהָב וְאֶת־צַלְמֵי עָפְלֵיהֶם׃ 12 וַתִּישַׁרְנָה הַפָּרוֹת בַּדֶּרֶךְ בֶּית־שֶׁמֶשׁ בַּמְסִלָּה אַחַת הָלְכוּ וְגָעוֹ וְלֹא סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים הֹלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד־גְּבוּל בֵּית־שָׁמֶשׁ׃

1 Samuel 7

1 And the men of Kirjath-jearim came, and fetched up the ark of the LORD, and brought it into the house of Abinadab in the hill, and sanctified Eleazar his son to keep the ark of the LORD. 2 And it came to pass, while the ark abode in Kirjath-jearim, that the time was long; for it was twenty years: and all the house of Israel lamented after the LORD. 3 And Samuel spake unto all the house of Israel, saying, If ye do return unto the LORD with your hearts, then put away the strange gods and Ashtaroth from among you, and prepare your hearts unto the LORD, and serve him only: and he will deliver you out of the hand of the Philistines. 4 Then the children of Israel did put away Baalim and Ashtaroth, and served the LORD only. 5 And Samuel said, Gather all Israel to Mizpeh, and I will pray for you unto the LORD. 6 And they gathered together to Mizpeh, and drew water, and poured it out before the LORD, and fasted on that day, and said there, We have sinned against the LORD. And Samuel judged the children of Israel in Mizpeh. 7 And when the Philistines heard that the children of Israel were gathered together to Mizpeh, the lords of the Philistines went up against Israel. And when the children of Israel heard it, they were afraid of the Philistines. 8 And the children of Israel said to Samuel, Cease not to cry unto the LORD our God for us, that he will save us out of the hand of the Philistines. 9 And Samuel took a sucking lamb, and offered it for a burnt offering wholly unto the LORD: and Samuel cried unto the LORD for Israel; and the LORD heard him. 10 And as Samuel was offering up the burnt offering, the Philistines drew near to battle against Israel: but the LORD thundered with a great thunder on that day upon the Philistines, and discomfited them; and they were smitten before Israel. 11 And the men of Israel went out of Mizpeh, and pursued the Philistines, and smote them, until they came under Bethcar. 12 Then Samuel took a stone, and set it between Mizpeh and Shen, and called the name of it Ebenezer, saying, Hitherto hath the LORD helped us. 13 So the Philistines were subdued, and they came no more into the coast of Israel: and the hand of the LORD was against the Philistines all the days of Samuel. 14 And the cities which the Philistines had taken from Israel were restored to Israel, from Ekron even unto Gath; and the coasts thereof did Israel deliver out of the hands of the Philistines. And there was peace between Israel and the Amorites. 15 And Samuel judged Israel all the days of his life. 16 And he went from year to year in circuit to Bethel, and Gilgal, and Mizpeh, and judged Israel in all those places. 17 And his return was to Ramah; for there was his house; and there he judged Israel; and there he built an altar unto the LORD.

1 Samuel 8

1 And it came to pass, when Samuel was old, that he made his sons judges over Israel. 2 Now the name of his firstborn was Joel; and the name of his second, Abiah: they were judges in Beersheba. 3 And his sons walked not in his ways, but turned aside after lucre, and took bribes, and perverted judgment. 4 Then all the elders of Israel gathered themselves together, and came to Samuel unto Ramah, 5 And said unto him, Behold, thou art old, and thy sons walk not in thy ways: now make us a king to judge us like all the nations. 6 But the thing displeased Samuel, when they said, Give us a king to judge us. And Samuel prayed unto the LORD. 7 And the LORD said unto Samuel, Hearken unto the voice of the people in all that they say unto thee: for they have not rejected thee, but they have rejected me, that I should not reign over them. 8 According to all the works which they have done since the day that I brought them up out of Egypt even unto this day, wherewith they have forsaken me, and served other gods, so do they also unto thee. 9 Now therefore hearken unto their voice: howbeit yet protest solemnly unto them, and show them the manner of the king that shall reign over them. 10 And Samuel told all the words of the LORD unto the people that asked of him a king. 11 And he said, This will be the manner of the king that shall reign over you: He will take your sons, and appoint them for himself, for his chariots, and to be his horsemen; and some shall run before his chariots. 12 And he will appoint him captains over thousands, and captains over fifties; and will set them to ear his ground, and to reap his harvest, and to make his instruments of war, and instruments of his chariots. 13 And he will take your daughters to be confectionaries, and to be cooks, and to be bakers. 14 And he will take your fields, and your vineyards, and your oliveyards, even the best of them, and give them to his servants. 15 And he will take the tenth of your seed, and of your vineyards, and give to his officers, and to his servants. 16 And he will take your menservants, and your maidservants, and your goodliest young men, and your asses, and put them to his work. 17 He will take the tenth of your sheep: and ye shall be his servants. 18 And ye shall cry out in that day because of your king which ye shall have chosen you; and the LORD will not hear you in that day. 19 Nevertheless the people refused to obey the voice of Samuel; and they said, Nay; but we will have a king over us; 20 That we also may be like all the nations; and that our king may judge us, and go out before us, and fight our battles. 21 And Samuel heard all the words of the people, and he rehearsed them in the ears of the LORD. 22 And the LORD said to Samuel, Make them obey my voice, and make them a king. And Samuel said unto the men of Israel, Go ye every man unto his city.

1 Samuel 9

1 Now there was a man of Benjamin, whose name was Kish, the son of Abiel, the son of Zeror, the son of Becorath, the son of Aphiah, a man of Benjamin, a mighty man of power. 2 And he had a son, whose name was Saul, a choice young man, and a goodly: there was not among the children of Israel a goodlier person than he: from his shoulders and upward he was higher than any of the people. 3 And the asses of Kish Saul's father were lost. And Kish said to Saul his son, Take now one of the servants with thee, and arise, go seek the asses. 4 And he passed through mount Ephraim, and passed through the land of Shalisha, but they found them not: then they passed through the land of Shalim, and there they were not: and he passed through the land of the Benjamites, but they found them not. 5 And when they were come to the land of Zuph, Saul said to his servant that was with him, Come, and let us return; lest my father leave caring for the asses, and take thought for us. 6 And he said unto him, Behold now, there is in this city a man of God, and he is an honourable man; all that he saith cometh surely to pass: now let us go thither; peradventure he can shew us our way that we should go. 7 Then said Saul to his servant, But, behold, if we go, what shall we bring the man? for the bread is spent in our vessels, and there is not a present to bring to the man of God: what have we? 8 And the servant answered Saul again, and said, Behold, I have here at hand the fourth part of a shekel of silver: that will I give to the man of God, to tell us our way. 9 (Beforetime in Israel, when a man went to inquire of God, thus he spake, Come, and let us go to the seer: for he that is now called a Prophet was beforetime called a Seer.) 10 Then said Saul to his servant, Well said; come, let us go. So they went unto the city where the man of God was. 11 And as they went up the hill to the city, they found young maidens going out to draw water, and said unto them, Is the seer here? 12 And they answered them, and said, He is; behold, he is before you: make haste now, for he came to day to the city; for there is a sacrifice of the people to day in the high place: 13 As soon as ye be come into the city, ye shall straightway find him, before he go up to the high place to eat: for the people will not eat until he come, because he doth bless the sacrifice; and afterwards they eat that be bidden. Now therefore get you up; for about this time ye shall find him. 14 And they went up into the city: and when they were coming within the city, behold, Samuel came out against them, for to go up to the high place. 15 Now the LORD had told Samuel in his ear a day before Saul came, saying, 16 To morrow about this time I will send thee a man out of the land of Benjamin, and thou shalt anoint him to be captain over my people Israel, that he may save my people out of the hand of the Philistines: for I have looked upon my people, because their cry is come unto me. 17 And when Samuel saw Saul, the LORD said unto him, Behold the man whom I spake to thee of! this same shall reign over my people. 18 Then Saul drew near to Samuel in the gate, and said, Tell me, I pray thee, where the seer's house is. 19 And Samuel answered Saul, and said, I am the seer: go up before me unto the high place; for ye shall eat with me to day, and to morrow I will let thee go, and will tell thee all that is in thine heart. 20 And as for thine asses that were lost three days ago, set not thy mind on them; for they are found. And on whom is all the desire of Israel? does it not wholly pertain to thee, and to all thy father's house? 21 And Saul answered and said, Am not I a Benjamite, of the smallest of the tribes of Israel, and my family the least of all the families of the tribe of Benjamin? wherefore then speakest thou to me after this manner? 22 And Samuel took Saul and his servant, and brought them into the parlour, and made them sit in the chief place among them that were bidden, which were about thirty persons. 23 And Samuel said unto the cook, Bring the portion which I gave thee, of which I said unto thee, Set it by thee. 24 And the cook took up the shoulder, and that which was upon it, and set it before Saul. And Samuel said, Behold that which is left! set it before thee, and eat: for unto this time hath it been kept for thee since I said, I have invited the people. So Saul did eat with Samuel that day. 25 And when they were come down from the high place into the city, Samuel communed with Saul upon the top of the house. 26 And they arose early: and it came to pass about the spring of the morning, that Samuel called Saul to the top of the house, saying, Up, that I may send thee away. And Saul arose, and they went out both of them, he and Samuel, abroad. 27 And as they were going down at the end of the city, Samuel said to Saul, Bid the servant pass on before us, (and he passed on,) but stand thou still a while, that I may shew thee the word of God.

1 Samuel 10

1 Then Samuel took a vial of oil, and poured it upon his head, and kissed him, and said, Is it not because the LORD hath anointed thee to be captain over his inheritance? 2 When thou art departed from me to day, then thou shalt find two men by Rachel's sepulchre in the border of Benjamin at Zelzah; and they will say unto thee, The asses which thou went to seek are found: and, lo, thy father hath left the care of the asses, and sorroweth for you, saying, What shall I do for my son? 3 Then shalt thou go on forward from thence, and thou shalt come to the plain of Tabor, and there shall meet thee three men going up to God to Bethel, one carrying three kids, and another carrying three loaves of bread, and another carrying a bottle of wine: 4 And they will salute thee, and give thee two loaves of bread; which thou shalt receive of their hands. 5 After that thou shalt come to the hill of God, where is the garrison of the Philistines: and it shall come to pass, when thou art come thither to the city, that thou shalt meet a company of prophets coming down from the high place with a psaltery, and a tabret, and a pipe, and a harp, before them; and they shall prophesy: 6 And the spirit of the LORD will come upon thee, and thou shalt prophesy with them, and shalt be turned into another man. 7 And let it be when these signs are come unto thee, that thou do as occasion serve thee; for God is with thee. 8 And thou shalt go down before me to Gilgal: and, behold, I will come down unto thee, to offer burnt offerings, and to sacrifice sacrifices of peace offerings: seven days shalt thou tarry, till I come to thee, and shew thee what thou shalt do. 9 And it was so, that when he had turned his shoulder to go from Samuel, God gave him another heart: and all those signs came to pass that day. 10 And when they came thither to the hill, behold a company of prophets met him; and the spirit of God came upon him, and he prophesied among them. 11 And it came to pass, when all that knew him beforetime saw that, behold, he prophesied among the prophets, then the people said one to another, What is this that is come unto the son of Kish? Is Saul also among the prophets? 12 And one of the same place answered and said, But who is their father? Therefore it became a proverb, Is Saul also among the prophets? 13 And when he had made an end of prophesying, he came to the high place. 14 And Saul's uncle said unto him and to his servant, Whither went ye? And he said, To seek the asses: and when we saw that they were no where, we came to Samuel. 15 And Saul's uncle said, Tell me, I pray thee, what Samuel said unto you. 16 And Saul said unto his uncle, He told us plainly that the asses were found. But concerning the matter of the kingdom, whereof Samuel spake, he told him not. 17 And Samuel called the people together unto the LORD to Mizpeh; 18 And said unto the children of Israel, Thus saith the LORD God of Israel, I brought up Israel out of Egypt, and delivered you out of the hand of the Egyptians, and out of the hand of all kingdoms, and of them that oppressed you: 19 And ye have this day rejected your God, who himself saved you out of all your adversities and your tribulations; and ye have said unto him, Nay, but set a king over us. Now therefore present yourselves before the LORD by your tribes, and by your thousands. 20 And when Samuel had caused all the tribes of Israel to come near, the tribe of Benjamin was taken. 21 When he had caused the tribe of Benjamin to come near by their families, the family of Matri was taken, and Saul the son of Kish was taken: and when they sought him, he could not be found. 22 Therefore they inquired of the LORD further, if the man should yet come thither. And the LORD answered, Behold, he hath hid himself among the stuff. 23 And they ran and fetched him thence: and when he stood among the people, he was higher than any of the people from his shoulders and upward. 24 And Samuel said to all the people, See ye him whom the LORD hath chosen, that there is none like him among all the people? And all the people shouted, and said, God save the king. 25 Then Samuel told the people the manner of the kingdom, and wrote it in a book, and laid it before the LORD. And Samuel sent all the people away, every man to his house. 26 And Saul also went home to Gibeah; and there went with him a band of men, whose hearts God had touched. 27 But the children of Belial said, How shall this man save us? And they despised him, and brought him no presents. But he held his peace.

1 Samuel 11

1 Then Nahash the Ammonite came up, and encamped against Jabesh-gilead: and all the men of Jabesh said unto Nahash, Make a covenant with us, and we will serve thee. 2 And Nahash the Ammonite answered them, On this condition will I make a covenant with you, that I may thrust out all your right eyes, and lay it for a reproach upon all Israel.

1 Samuel 12

1 And Samuel said unto all Israel, Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and have made a king over you. 2 And now, behold, the king walketh before you: and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you: and I have walked before you from my childhood unto this day. 3 Behold, here I am: witness against me before the LORD, and before his anointed: whose ox have I taken? or whose ass have I taken? or whom have I defrauded? whom have I oppressed? or of whose hand have I received any bribe to blind mine eyes therewith? and I will restore it you. 4 And they said, Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, neither hast thou taken aught of any man's hand. 5 And he said unto them, The LORD is witness against you, and his anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand. And they answered, He is witness. 6 Then Samuel said unto the people, It is the LORD that advanced Moses and Aaron, and that brought your fathers up out of the land of Egypt. 7 Now therefore stand still, that I may reason with you before the LORD of all the righteous acts of the LORD, which he did to you and to your fathers. 8 When Jacob was come into Egypt, and your fathers cried unto the LORD, then the LORD sent Moses and Aaron, which brought forth your fathers out of Egypt, and made them dwell in this place. 9 And when they forgat the LORD their God, he sold them into the hand of Sisera, captain of the host of Hazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the king of Moab, and they fought against them. 10 And they cried unto the LORD, and said, We have sinned, because we have forsaken the LORD, and have served Baalim and Ashtaroth: but now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve thee. 11 And the LORD sent Jerubbaal, and Bedan, and Jephthah, and Samuel, and delivered you out of the hand of your enemies on every side, and ye dwelled safe. 12 And when ye saw that Nahash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me, Nay; but a king shall reign over us: when the LORD your God was your king. 13 Now therefore behold the king whom ye have chosen, and whom ye have desired! and, behold, the LORD hath set a king over you. 14 If ye will fear the LORD, and serve him, and obey his voice, and not rebel against the commandment of the LORD, then shall both ye and also the king that reigneth over you continue following the LORD your God: 15 But if ye will not obey the voice of the LORD, but rebel against the commandment of the LORD, then shall the hand of the LORD be against you, as it was against your fathers.

1 Samuel 13

1 בֶּן שָׁנָה שָׁאוּל בְּמָלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיִּבְחַר לוֹ שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ עִם שָׁאוּל אַלְפַּיִם בְּמִכְמָשׂ וּבְהַר בֵּית אֵל וְאֶלֶף הָיוּ עִם יְהוֹנָתָן בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח אִישׁ לְאָהָלָיו׃ 3 וַיַּךְ יְהוֹנָתָן אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בַּגָּבַע וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וְשָׁאוּל תָּקַע בַּשּׁוֹפָר בְּכָל הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים׃ 4 וְכָל יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שָׁאוּל אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצָּעֵק הָעָם אַחֲרֵי שָׁאוּל הַגִּלְגָּלָה׃ 5 וְהַפְּלִשְׁתִּים נִקְבְּצוּ לְהִלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁשֶּׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעָם כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְמִכְמָשׂ קִדְמַת בֵּית אָוֶן׃ 6 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִּי צַר לוֹ כִּי נִגַּשׂ הָעָם וַיַּחֲבְאוּ הָעָם בַּמְּעָרוֹת וּבַחֹרִים וּבַסְּלָעִים וּבַצִּיָּנִים וּבַבֹּרוֹת׃ 7 וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גָּד וְגִלְעָד וְשָׁאוּל עוֹדֶנּוּ בַגִּלְגָּל וְכָל הָעָם נֶחְרָד אַחֲרָיו׃ 8 וַיָּחֶל שִׁבְעַת יָמִים לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר שִׁמוּאֵל וְלֹא בָא שִׁמוּאֵל הַגִּלְגָּל וַיָּפֹץ הָעָם מֵעָלָיו׃ 9 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַגִּישׁוּ אֵלַי הָעֹלָה וְאֶת הַשְּׁלָמִים וַיַּעַל הָעֹלָה׃ 10 וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כִּי רָאִיתִי כִּי נָפֹץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים מִכְמָשׂ׃ 12 וָאֹמַר עַתָּה יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא חִלִּיתִי וָאִתְאַפַּק וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃ 13 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל נִסְכַּלְתָּ לֹא שָׁמָרְתָּ אֶת מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי עַתָּה הֵכִין יְהוָה אֶת מַמְלַכְתְּךָ עַל יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם׃ 14 וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם בִּקֵּשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁמַרְתָּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ 15 וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיַּעַל הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׁאוּל אֶת הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ 16 וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּהֶם יֹשְׁבִים בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׂ׃ 17 וַיֵּצֵא הַמַּשְׁחִית מִמַּחֲנֵה פְלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים הָרֹאשׁ יִפְנֶה דֶּרֶךְ עָפְרָה אֶרֶץ שׁוּעָל׃ 18 וְהָרֹאשׁ הָאֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ בֵּית חֹרוֹן וְהָרֹאשׁ הָאֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ גְּבוּל הַצְּבוֹעִים פָּנֶה הַמִּדְבָּרָה׃ 19 וְחָרָשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי אָמְרוּ פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃ 20 וַיֵּרְדוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶל פְּלִשְׁתִּים לָחֹד אִישׁ אֶת אִתּוֹ וְאֶת מַחֲרֵשָׁתוֹ וְאֶת גִּרְזֵנוֹ וְאֶת מַעְדֵּרוֹ׃ 21 וְהָיְתָה הַפִּים לַמַּחֲרֵשׁוֹת וְלַמָּעָדֵר וְלַשְּׁלֹשִׁים וְלַגִּרְזֶן וּלְהַקִּין דָּרְבֶּן׃ 22 וַיְהִי בְּיוֹם הַמִּלְחָמָה וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וָרֹמַח בְּכֹל הָעָם אֲשֶׁר אֶת שָׁאוּל וְאֶת יְהוֹנָתָן נִמְצָא לָהֶם׃ 23 וַיֵּצֵא מַצָּב פְּלִשְׁתִּים אֶל מַעְבַּר מִכְמָשׂ׃

1 Samuel 14

1 Now it came to pass upon a day, that Jonathan the son of Saul said unto the young man that bare his armour, Come, and let us go over to the Philistines' garrison, that is on the other side. But he told not his father. 2 And Saul tarried in the uttermost part of Gibeah under a pomegranate tree which is in Migron: and the people that were with him were about six hundred men; 3 And Ahiah, the son of Ahitub, Ichabod's brother, the son of Phinehas, the son of Eli, the Lord's priest in Shiloh, wearing an ephod. And the people knew not that Jonathan was gone. 4 And between the passages, by which Jonathan sought to go over unto the Philistines' garrison, there was a sharp rock on the one side, and a sharp rock on the other side: and the name of the one was Bozez, and the name of the other Seneh. 5 The forefront of the one was situated northward over against Michmash, and the other southward over against Gibeah. 6 And Jonathan said to the young man that bare his armour, Come, and let us go over unto the garrison of these uncircumcised: it may be that the LORD will work for us: for there is no restraint to the LORD to save by many or by few. 7 And his armourbearer said unto him, Do all that is in thine heart: turn thee; behold, I am with thee according to thy heart. 8 Then said Jonathan, Behold, we will pass over unto these men, and we will discover ourselves unto them. 9 If they say thus unto us, Tarry until we come to you; then we will stand still in our place, and will not go up unto them. 10 But if they say thus, Come up unto us; then we will go up: for the LORD hath delivered them into our hand: and this shall be a sign unto us. 11 And both of them discovered themselves unto the garrison of the Philistines: and the Philistines said, Behold, the Hebrews come forth out of the holes where they had hid themselves. 12 And the men of the garrison answered Jonathan and his armourbearer, and said, Come up to us, and we will shew you a thing. And Jonathan said unto his armourbearer, Come up after me: for the LORD hath delivered them into the hand of Israel. 13 And Jonathan climbed up upon his hands and his feet, and his armourbearer after him: and they fell before Jonathan; and his armourbearer slew after him. 14 And that first slaughter, which Jonathan and his armourbearer made, was about twenty men, within as it were an half acre of land, which a yoke of oxen might plow. 15 And there was trembling in the host, in the field, and among all the people: the garrison, and the spoilers, they also trembled, and the earth quaked: so it was a very great trembling. 16 And the watchmen of Saul in Gibeah of Benjamin looked; and, behold, the multitude melted away, and they went on beating down one another. 17 Then said Saul unto the people that were with him, Number now, and see who is gone from us. And when they had numbered, behold, Jonathan and his armourbearer were not there. 18 And Saul said unto Ahiah, Bring hither the ark of God. For the ark of God was at that time with the children of Israel. 19 And it came to pass, while Saul talked unto the priest, that the noise that was in the host of the Philistines went on and increased: and Saul said unto the priest, Withdraw thine hand. 20 And Saul and all the people that were with him assembled themselves, and they came to the battle: and, behold, every man's sword was against his fellow, and there was very great confusion. 21 Moreover the Hebrews that were with the Philistines before that time, which went up with them into the country round about, even they also turned to be with the Israelites that were with Saul and Jonathan. 22 Likewise all the men of Israel which had hid themselves in mount Ephraim, when they heard that the Philistines fled, even they also followed hard after them in the battle. 23 So the LORD saved Israel that day: and the battle passed over unto Bethaven.

𐤀𐤌𐤋𐤒 𐤏𐤋𐤕𐤄 𐤌𐤓𐤉 𐤋𐤒𐤁𐤔 𐤀𐤕𐤄 𐤁𐤍 𐤉𐤔𐤉 𐤀𐤋 𐤓𐤀𐤔 𐤔𐤋𐤇 𐤀𐤕 𐤔𐤀𐤋 𐤀𐤋𐤉𐤄𐤌 𐤁𐤍𐤉𐤌𐤍

1 Samuel 16

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל עַד־מָתַי אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל־שָׁאוּל וְאָנֹכִי מְאַסְתִּיהוּ מִמָּלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל מַלֵּא קַרְנְךָ שֶׁמֶן וְלֵךְ אֲשַׁלְּחֲךָ אֶל־יִשַׁי הַבֵּית הַלַּחְמִי כִּי־רָאִיתִי בְבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֵךְ וְשָׁמַע שָׁאוּל וַהֲרָגָנִי וַיֹּאמֶר יְהוָה עֶגְלַת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי׃ 3 וְקָרָאתָ לְיִשַׁי בַּזֶּבַח וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה וּמָשַׁחְתָּ לִי אֶת־אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ 4 וַיַּעַשׂ שְׁמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית לָחֶם וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם בֹּאֶךָ׃ 5 וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם אִתִּי בַּזֶּבַח וַיְקַדֵּשׁ אֶת־יִשַׁי וְאֶת־בָּנָיו וַיִּקְרָא לָהֶם לַזָּבַח׃ 6 וַיְהִי בְּבֹאָם וַיַּרְא אֶת־אֱלִיאָב וַיֹּאמֶר אַךְ נֶגֶד יְהוָה מְשִׁיחוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל אַל־תַּבֵּט אֶל־מַרְאֵהוּ וְאֶל־גְּבַהּ קוֹמָתוֹ כִּי מְאַסְתִּהוּ כִּי לֹא אֲשֶׁר יִרְאֶה הָאָדָם כִּי הָאָדָם יִרְאֶה לַעֵינַיִם וַיהוָה יִרְאֶה לַלֵּבָב׃ 8 וַיִּקְרָא יִשַׁי אֶל־אֲבִינָדָב וַיַּעֲבִרֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר גַּם־בָּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה בְּאֵלֶּה׃ 9 וַיַּעֲבֵר יִשַׁי אֶת־שַׁמָּה וַיֹּאמֶר גַּם־בָּזֶה לֹא־בָחַר יְהוָה בְּאֵלֶּה׃ 10 וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שִׁבְעַת בָּנָיו לִפְנֵי שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי לֹא בָחַר יְהוָה בְּאֵלֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי הֲתַמּוּ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׁאֵר הַקָּטָן וְהִנֵּה רֹעֶה בַּצֹּאן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יִשַׁי שְׁלַח וְקָחֵהוּ כִּי לֹא נָסֹב עַד־בֹּאוֹ פֹּה׃ 12 וַיִּשְׁלַח וַיְבִאֵהוּ וְהוּא אַדְמוֹנִי עִם־יְפַת עֵינַיִם וְטוֹב רֹאִי וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם מְשָׁחֵהוּ כִּי זֶה הוּא׃ 13 וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת־קֶרֶן הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ־יְהוָה אֶל־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הָרָמָתָה׃ 14 וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעִם שָׁאוּל וּבִעָתָתְהוּ רוּחַ־רָעָה מֵאֵת יְהוָה׃ 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי שָׁאוּל אֵלָיו הִנֵּה־נָא רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה מְבַעַתֶּךָּ׃ 16 יֹאמַר אֲדֹנֵינוּ עֲבָדֶיךָ לְפָנֶיךָ יְבַקְשׁוּ אִישׁ יוֹדֵעַ נַגֵּן בְּכִנּוֹר וְהָיָה בְּהֹיוֹת עָלֶיךָ רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה וְנִגֵּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־עֲבָדָיו רְאוּ־נָא לִי אִישׁ מֵיטִיב נַגֵּן וְהֵבֵאתֶם אֹתוֹ אֵלָי׃ 18 וַיַּעַן אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֵן לְיִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי יוֹדֵעַ נַגֵּן וְגִבּוֹר חַיִל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנָבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאַר וַיהוָה עִמּוֹ׃ 19 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים אֶל־יִשַׁי וַיֹּאמֶר שְׁלָחָה אֵלַי אֶת־דָּוִד בְּנֶךָ אֲשֶׁר בַּצֹּאן׃ 20 וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמֹר לֶחֶם וְנֹאד יַיִן וּגְדִי עִזִּים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד דָּוִד בְּנוֹ אֶל־שָׁאוּל׃ 21 וַיָּבֹא דָוִד אֶל־שָׁאוּל וַיַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֶּאֱהָבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי־לוֹ נֹשֵׂא כֵלִים׃ 22 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶל־יִשַׁי לֵאמֹר יַעֲמָד־נָא דָוִד לְפָנַי כִּי־מָצָא חֵן בְּעֵינָי׃ 23 וְהָיָה בִּהְיוֹת רוּחַ אֱלֹהִים אֶל־שָׁאוּל וְלָקַח דָּוִד אֶת־הַכִּנּוֹר וְנִגַּן בְּיָדוֹ וְרָוַח לְשָׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה׃ 24 וַיִּקָּבְצוּ פְלִשְׁתִּים אֶת־מַחֲנֹתָם לַמִּלְחָמָה וַיֵּאָסְפוּ שׂוֹכֹה אֲשֶׁר לִיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין שׂוֹכֹה וּבֵין עֲזֵקָה בְּאֶפֶס דַּמִּים׃ 25 וְשָׁאוּל וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נֶאֶסְפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵמֶק הָאֵלָה וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה לִקְרַאת פְּלִשְׁתִּים׃ 26 וַיַּעֲמֹד פְּלִשְׁתִּי עַל־הָהָר מִזֶּה וְיִשְׂרָאֵל עֹמֵד עַל־הָהָר מִזֶּה וְהַגַּי בֵּינֵיהֶם׃ 27 וַיִּשְׁמַע דָּוִד אֶת־דִּבְרֵי הַפְּלִשְׁתִּי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וַיִּשְׁמְעוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וַיָּנֻסוּ מִפָּנָיו וַיִּרְאוּ מְאֹד׃ 28 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרָאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי־לְחָרְפָה אֶת־יִשְׂרָאֵל הוּא עֹלֶה וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יַכֶּנּוּ יַעְשִׁירֶנּוּ הַמֶּלֶךְ עֹשֶׁר גָּדוֹל וְאֶת־בִּתּוֹ יִתֶּן־לוֹ וְאֶת־בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חָפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל׃ 29 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים אִתּוֹ לֵאמֹר מָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר־יַכֶּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה וְהֵסִיר חֶרְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעָרֵל הַזֶּה כִּי חֵרֵף מַעַרְכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים׃ 30 וַיָּסֹב מֵעָלָיו אֶל־אַחֵר וַיֹּאמֶר כַּדָּבָר הַזֶּה וַיָּשִׁבוּ אֹתוֹ הָעָם דָּבָר כָּרִאשֹׁנָה לֵאמֹר כָּזֹאת יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ׃ 31 וַיִּשָּׁמְעוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר דָּוִד וַיַּגִּדוּ לִפְנֵי שָׁאוּל וַיִּקָּחֵהוּ׃ 32 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל אַל־יִפֹּל לֵב־אָדָם עָלָיו עַבְדְּךָ יֵלֵךְ וְנִלָּחֶם בַּפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה׃ 33 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֹא־תוּכַל לָלֶכֶת אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֶם עִמּוֹ כִּי־נַעַר אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעוּרָיו׃ 34 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל רֹעֶה הָיָה עַבְדְּךָ לְאָבִיו בַּצֹּאן וּבָא הָאַרְיֵה וְאֶת־הַדֹּב וְנָשָׂא שֶׂה מִתּוֹךְ הָעֵדֶר׃ 35 וְיָצָאתִי אַחֲרָיו וְהִכִּתִיהוּ וְהִצַּלְתִּי מִפִּיו וְאִם־יָקוּם עָלַי וְהָיָה כִּי יִפְהַר בִּי וְהִכִּתִיהוּ וְהֵמִתִּיהוּ׃

2 וַיֵּאָסְפ֣וּ פְלִשְׁתִּ֗ים אֶת־מַחֲנֹתָם֙ לַמִּלְחָמָ֔ה וַיֵּאָסְפ֖וּ שֹׂכֹ֣ה אֲשֶׁר־לִיהוּדָ֑ה וַיַּחֲנ֗וּ בֵּין־שֹׂכֹה֙ וּבֵ֣ין עֲזֵקָ֔ה בְּאֶפֶס־דַּמִּֽים׃ 3 וְשָׁא֥וּל וְאִ֖ישׁ יִשְׂרָאֵ֑ל נֶאֶסְפ֗וּ וַיַּחֲנ֙וּ בְּעֵ֣מֶק הָאֵלָ֔ה וַיַּעַרְכ֥וּ מִלְחָמָ֖ה לִקְרַ֥את פְּלִשְׁתִּֽים׃ 4 וְהַפְּלִשְׁתִּ֗ים עֹמְדִ֤ים אֶל־הָהָר֙ מִזֶּ֔ה וְיִשְׂרָאֵ֥ל עֹמְדִ֖ים אֶל־הָהָ֣ר מִזֶּ֑ה וְהַגַּ֖יְא בֵּינֵיהֶֽם׃ 5 וַיֵּצֵ֣א אִֽישׁ־הַבֵּנַ֗יִם מִמַּחֲנ֛וֹת פְּלִשְׁתִּ֖ים גָּלְיָ֣ת שְׁמ֑וֹ מִן־גַּ֣ת גָּבְה֔וֹ שֵׁ֥שׁ אַמּ֖וֹת וְזָֽרֶת׃ 6 וְכ֤וֹבַע נְחֹשֶׁת֙ עַל־רֹאשׁ֔וֹ וְשִׁרְיָ֥ן קַשְׂקַשִּׂ֖ים הוּא־לָבֻ֑שׁ וּמִשְׁקַ֥ל הַשִּׁרְיָ֖ן חֲמֵ֥שֶׁת אֲלָפִ֥ים שְׁקָלִ֖ים נְחֹֽשֶׁת׃ 7 וּמְחֹ֣שְׁתַּ֔יִם עַל־רַגְלָ֑יו וְכִידֹ֥ן נְחֹ֖שֶׁת בֵּ֥ין כְּתֵפָֽיו׃ 8 וְקָנֶ֣ה חֲנִיתוֹ֮ כִּמְנ֣וֹר אֹרְגִים֒ וְלַ֣הֶב חֲנִיתוֹ֮ שֵׁשׁ־מֵאוֹת֣ שְׁקָלִ֣ים בַּרְזֶל֒ וְנֹשֵׂ֤א הַצִּנָּה֙ הֹלֵ֣ךְ לְפָנָֽיו׃ 9 וַיַּעֲמֹ֣ד וַיִּקְרָ֗א אֶל־מַעַרְכ֤וֹת יִשְׂרָאֵל֙ וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֔ם לָמָּ֥ה תֵצְא֖וּ לַעֲר֣וֹךְ מִלְחָמָ֑ה הֲלֹא־אָנֹכִ֤י הַפְּלִשְׁתִּי֙ וְאַתֶּ֣ם עַבָּדִ֣ים לְשָׁא֔וּל בְּרוּ־לָכֶ֥ם אִ֖ישׁ וְיֵרֶד־אֵלָֽי׃ 10 אִם־יוּכַ֥ל לְהִלָּחֵ֖ם אִתִּ֑י וְהִכָּ֖נִי וְהָיִ֥יתִי לָכֶ֖ם לַעֲבָדִ֑ים וְאִם־אֲנִ֣י אוּכַ֔ל וְהִכִּיתִ֖יו וְהָיִ֥יתֶם לָ֛נוּ לַעֲבָדִ֖ים וַעֲבַדְתֶּֽם־לָֽנוּ׃ 11 וַיֹּ֣אמֶר הַפְּלִשְׁתִּ֗י אֲנִ֤י חֵרַפְתִּי֙ אֶת־מַעַרְכ֣וֹת יִשְׂרָאֵ֣ל הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה תְּנ֥וּ לִ֖י אִ֑ישׁ וְנִלָּחֲמָ֖ה יָֽחַד׃ 12 דָּוִ֗ד בֶּן־אִישׁ֙ הָאֶפְרָתִ֣י הַזֶּ֔ה מִבֵּ֖ית לָ֑חֶם יְשַׁ֣י שְׁמ֗וֹ וְלוֹ֙ שְׁמֹנָ֣ה בָנִ֔ים וְהָאִ֥ישׁ בִּימֵ֛י שָׁא֖וּל זָקֵ֥ן בָּ֖א בָּאֲנָשִֽׁים׃ 13 וַיֵּלְכ֣וּ שְׁלֹשֶׁת֩ בְּנֵ֨י אִישַׁ֜י הַגְּדֹלִ֗ים הָלְכ֤וּ אַחֲרֵי֙ שָׁא֔וּל וְשֵׁ֨ם שְׁלֹשֶׁת֜ הַבָּנִ֣ים הַהֹלְכִ֗ים הַמִּלְחָמָה֙ אֱלִיאָ֣ב הַבְּכ֔וֹר וּמִשְׁנֵ֖הוּ אֲבִינָדָ֑ב וְהַשְּׁלִשִׁ֖י שַׁמָּֽה׃ 14 וְדָוִ֖ד הַקָּטָ֑ן וְהַשְּׁלֹשָׁה֙ הַגְּדֹלִ֔ים הָלְכ֖וּ אַחֲרֵ֥י שָׁאֽוּל׃ 15 וְדָוִ֗ד הָלַךְ֙ וָשׁ֔וֹב מֵעַ֖ל שָׁא֑וּל לִרְעוֹת֙ אֶת־צֹ֣אן אָבִ֔יו בֵּ֖ית לָֽחֶם׃ 16 וַיִּתְיַצֵּ֤ב הַפְּלִשְׁתִּי֙ הַשְׁכֵּ֣ם וְהָעָ֔רֶב וַיִּתְיַצַּ֖ב אַרְבָּעִ֥ים יֽוֹם׃ 17 וַיֹּ֨אמֶר יִשַׁ֜י אֶל־דָּוִ֣ד בְּנ֗וֹ קַֽח־נָ֤א לַאֲחֶ֙יךָ֙ אֵיפַ֣ת הַקָּלִ֣י הַזֶּ֔ה וַעֲשֶׂ֥רֶת הַלֶּ֖חֶם הַזֶּ֑ה וְהָרֵ֤ץ הַֽמַּחֲנֶה֙ לַאֲחֶ֔יךָ׃ 18 וְאֶת־עֲשֶׂ֥רֶת הַחֲרִצִ֖ים הַזֹּ֣את תָּבִ֣יא לְשַׂר־הָאָ֑לֶף וְאֶת־אַחֶ֙יךָ֙ פְּקֹ֣ד לְשָׁל֔וֹם וְאֶת־עֲרֻבָּתָ֖ם קָֽח׃ 19 וְשָׁא֣וּל וְהֵ֗מָּה וְכָל־אִ֤ישׁ יִשְׂרָאֵל֙ בְּעֵ֣מֶק הָאֵלָ֔ה נִלָּחֲמִ֖ים אֶת־פְּלִשְׁתִּֽים׃ 20 וַיַּשְׁכֵּ֨ם דָּוִ֜ד בַּבֹּ֗קֶר וַיַּנַּח֙ אֶת־הַצֹּ֔אן עַל־שׁוֹמֵ֖ר וַיִּשָּׂ֑א כַּאֲשֶׁ֤ר צִוָּ֙הוּ֙ יִשָׁ֔י וַיָּבֹ֕א הַֽמַּעְגָּלָ֖ה וְהַחַ֣יִל יוֹצֵ֣א ׀ לַמַּעֲרָכָ֗ה וַיָּרִ֙יעוּ֙ בַּמִּלְחָמָֽה׃ 21 וַתַּעֲרֹ֤ךְ יִשְׂרָאֵל֙ וּפְלִשְׁתִּ֔ים מַעֲרָכָ֖ה לִקְרַ֥את מַעֲרָכָֽה׃ 22 וַיַּנַּ֣ח דָּוִ֗ד אֶת־כֵּלָיו֙ בְּיַד֙ שׁוֹמֵ֣ר הַכֵּלִ֔ים וַיָּ֖רָץ הַמַּעֲרָכָ֑ה וַיָּבֹא֙ וַיִּשְׁאַ֣ל לְאֶחָ֔יו לְשָׁלֽוֹם׃ 23 וְהוּא֙ מְדַבֵּ֣ר עִמָּ֔ם וְהִנֵּה֙ אִ֣ישׁ הַבֵּנַ֔יִם גָּלְיָ֥ת שְׁמ֖וֹ הַפְּלִשְׁתִּ֣י מִגַּ֑ת מִמַּעַרְכ֣וֹת פְּלִשְׁתִּ֔ים וַיְדַבֵּ֖ר כַּדְּבָרִ֥ים הָאֵ֑לֶּה וַיִּשְׁמַ֖ע דָּוִֽד׃

1 Samuel 17

1 וַיֶּאֱסְפ֣וּ פְלִשְׁתִּ֗ים אֶת־מַחֲנֹתָם֙ לַמִּלְחָמָ֔ה וַיֵּאָסְפ֖וּ שֹׂכֹ֣ה אֲשֶׁר־לִיהוּדָ֑ה וַיַּחֲנ֗וּ בֵּין־שֹׂכֹה֙ וּבֵ֣ין עֲזֵקָ֔ה בְּאֶפֶס־דַּמִּֽים׃ 2 וְשָׁא֥וּל וְאִ֖ישׁ יִשְׂרָאֵ֑ל נֶאֶסְפ֗וּ וַיַּחֲנ֙וּ בְּעֵ֣מֶק הָאֵלָ֔ה וַיַּעַרְכ֥וּ מִלְחָמָ֖ה לִקְרַ֥את פְּלִשְׁתִּֽים׃ 3 וְהַפְּלִשְׁתִּ֗ים עֹמְדִ֤ים אֶל־הָהָר֙ מִזֶּ֔ה וְיִשְׂרָאֵ֥ל עֹמְדִ֖ים אֶל־הָהָ֣ר מִזֶּ֑ה וְהַגַּ֖יְא בֵּינֵיהֶֽם׃ 4 וַיֵּצֵ֣א אִֽישׁ־הַבֵּנַ֗יִם מִמַּחֲנ֛וֹת פְּלִשְׁתִּ֖ים גָּלְיָ֣ת שְׁמ֑וֹ מִן־גַּ֣ת גָּבְה֔וֹ שֵׁ֥שׁ אַמּ֖וֹת וְזָֽרֶת׃ 5 וְכ֤וֹבַע נְחֹשֶׁת֙ עַל־רֹאשׁ֔וֹ וְשִׁרְיָ֥ן קַשְׂקַשִּׂ֖ים הוּא־לָבֻ֑שׁ וּמִשְׁקַ֥ל הַשִּׁרְיָ֖ן חֲמֵ֥שֶׁת אֲלָפִ֥ים שְׁקָלִ֖ים נְחֹֽשֶׁת׃ 6 וּמְחֹ֣שְׁתַּ֔יִם עַל־רַגְלָ֑יו וְכִידֹ֥ן נְחֹ֖שֶׁת בֵּ֥ין כְּתֵפָֽיו׃ 7 וְקָנֶ֣ה חֲנִיתוֹ֮ כִּמְנ֣וֹר אֹרְגִים֒ וְלַ֣הֶב חֲנִיתוֹ֮ שֵׁשׁ־מֵאוֹת֣ שְׁקָלִ֣ים בַּרְזֶל֒ וְנֹשֵׂ֤א הַצִּנָּה֙ הֹלֵ֣ךְ לְפָנָֽיו׃ 8 וַיַּעֲמֹ֣ד וַיִּקְרָ֗א אֶל־מַעַרְכ֤וֹת יִשְׂרָאֵל֙ וַיֹּ֣אמֶר אֲלֵהֶ֔ם לָמָּ֥ה תֵצְא֖וּ לַעֲר֣וֹךְ מִלְחָמָ֑ה הֲלֹא־אָנֹכִ֤י הַפְּלִשְׁתִּי֙ וְאַתֶּ֣ם עַבָּדִ֣ים לְשָׁא֔וּל בְּרוּ־לָכֶ֥ם אִ֖ישׁ וְיֵרֶד־אֵלָֽי׃ 9 אִם־יוּכַ֥ל לְהִלָּחֵ֖ם אִתִּ֑י וְהִכָּ֖נִי וְהָיִ֥יתִי לָכֶ֖ם לַעֲבָדִ֑ים וְאִם־אֲנִ֣י אוּכַ֔ל וְהִכִּיתִ֖יו וְהָיִ֥יתֶם לָ֛נוּ לַעֲבָדִ֖ים וַעֲבַדְתֶּֽם־לָֽנוּ׃ 10 וַיֹּ֣אמֶר הַפְּלִשְׁתִּ֗י אֲנִ֤י חֵרַפְתִּי֙ אֶת־מַעַרְכ֣וֹת יִשְׂרָאֵ֣ל הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה תְּנ֥וּ לִ֖י אִ֑ישׁ וְנִלָּחֲמָ֖ה יָֽחַד׃ 11 וַיִּשְׁמַ֨ע שָׁא֜וּל וְכָל־יִשְׂרָאֵ֗ל אֶת־דִּבְרֵ֤י הַפְּלִשְׁתִּי֙ הָאֵ֣לֶּה וַיֵּחַ֥תּוּ וַיִּרְא֖וּ מְאֹֽד׃ 12 דָּוִ֗ד בֶּן־אִישׁ֙ הָאֶפְרָתִ֣י הַזֶּ֔ה מִבֵּ֖ית לָ֑חֶם יְשַׁ֣י שְׁמ֗וֹ וְלוֹ֙ שְׁמֹנָ֣ה בָנִ֔ים וְהָאִ֥ישׁ בִּימֵ֛י שָׁא֖וּל זָקֵ֥ן בָּ֖א בָּאֲנָשִֽׁים׃ 13 וַיֵּלְכ֣וּ שְׁלֹשֶׁת֩ בְּנֵ֨י אִישַׁ֜י הַגְּדֹלִ֗ים הָלְכ֤וּ אַחֲרֵי֙ שָׁא֔וּל וְשֵׁ֨ם שְׁלֹשֶׁת֜ הַבָּנִ֣ים הַהֹלְכִ֗ים הַמִּלְחָמָה֙ אֱלִיאָ֣ב הַבְּכ֔וֹר וּמִשְׁנֵ֖הוּ אֲבִינָדָ֑ב וְהַשְּׁלִשִׁ֖י שַׁמָּֽה׃ 14 וְדָוִ֖ד הַקָּטָ֑ן וְהַשְּׁלֹשָׁה֙ הַגְּדֹלִ֔ים הָלְכ֖וּ אַחֲרֵ֥י שָׁאֽוּל׃ 15 וְדָוִ֗ד הָלַךְ֙ וָשׁ֔וֹב מֵעַ֖ל שָׁא֑וּל לִרְעוֹת֙ אֶת־צֹ֣אן אָבִ֔יו בֵּ֖ית לָֽחֶם׃ 16 וַיִּתְיַצֵּ֤ב הַפְּלִשְׁתִּי֙ הַשְׁכֵּ֣ם וְהָעָ֔רֶב וַיִּתְיַצַּ֖ב אַרְבָּעִ֥ים יֽוֹם׃ 17 וַיֹּ֨אמֶר יִשַׁ֜י אֶל־דָּוִ֣ד בְּנ֗וֹ קַֽח־נָ֤א לַאֲחֶ֙יךָ֙ אֵיפַ֣ת הַקָּלִ֣י הַזֶּ֔ה וַעֲשֶׂ֥רֶת הַלֶּ֖חֶם הַזֶּ֑ה וְהָרֵ֤ץ הַֽמַּחֲנֶה֙ לַאֲחֶ֔יךָ׃ 18 וְאֶת־עֲשֶׂ֥רֶת הַחֲרִצִ֖ים הַזֹּ֣את תָּבִ֣יא לְשַׂר־הָאָ֑לֶף וְאֶת־אַחֶ֙יךָ֙ פְּקֹ֣ד לְשָׁל֔וֹם וְאֶת־עֲרֻבָּתָ֖ם קָֽח׃ 19 וְשָׁא֣וּל וְהֵ֗מָּה וְכָל־אִ֤ישׁ יִשְׂרָאֵל֙ בְּעֵ֣מֶק הָאֵלָ֔ה נִלָּחֲמִ֖ים אֶת־פְּלִשְׁתִּֽים׃ 20 וַיַּשְׁכֵּ֨ם דָּוִ֜ד בַּבֹּ֗קֶר וַיַּנַּח֙ אֶת־הַצֹּ֔אן עַל־שׁוֹמֵ֖ר וַיִּשָּׂ֑א כַּאֲשֶׁ֤ר צִוָּ֙הוּ֙ יִשָׁ֔י וַיָּבֹ֕א הַֽמַּעְגָּלָ֖ה וְהַחַ֣יִל יוֹצֵ֣א ׀ לַמַּעֲרָכָ֗ה וַיָּרִ֙יעוּ֙ בַּמִּלְחָמָֽה׃ 21 וַתַּעֲרֹ֤ךְ יִשְׂרָאֵל֙ וּפְלִשְׁתִּ֔ים מַעֲרָכָ֖ה לִקְרַ֥את מַעֲרָכָֽה׃ 22 וַיַּנַּ֣ח דָּוִ֗ד אֶת־כֵּלָיו֙ בְּיַד֙ שׁוֹמֵ֣ר הַכֵּלִ֔ים וַיָּ֖רָץ הַמַּעֲרָכָ֑ה וַיָּבֹא֙ וַיִּשְׁאַ֣ל לְאֶחָ֔יו לְשָׁלֽוֹם׃ 23 וְהוּא֙ מְדַבֵּ֣ר עִמָּ֔ם וְהִנֵּה֙ אִ֣ישׁ הַבֵּנַ֔יִם גָּלְיָ֥ת שְׁמ֖וֹ הַפְּלִשְׁתִּ֣י מִגַּ֑ת מִמַּעַרְכ֣וֹת פְּלִשְׁתִּ֔ים וַיְדַבֵּ֖ר כַּדְּבָרִ֥ים הָאֵ֑לֶּה וַיִּשְׁמַ֖ע דָּוִֽד׃

𐫁𐫀

ⲁⲩⲁ ⲥⲁ ⲧⲗⲭⲱⲥⲋⲉ ⲁⲙⲩⲁⲧⲗⲩ 44 :ⲩⲧⲗⲉⲥⲁⲥⲇⲉ ⲁⲩⲁ ⲭⲁ ⲧⲗⲭⲱⲥⲋⲉ ⲥⲥⲫⲧⲗⲩ ⲭⲩⲥⲫⲙⲉ ⲧⲗⲥⲁ ⲁⲇⲉ ⲉⲁⲭⲁ
ⲧⲗⲭⲱⲥⲋⲉ ⲥⲁ ⲁⲩⲁ ⲁⲙⲩⲁⲧⲗⲩ 45 :ⲉⲁⲫⲱⲉ ⲭⲙⲩⲉⲇⲥⲩ ⲙⲩⲙⲙⲱⲉ ⲋⲩⲟⲥ ⲩⲁⲙⲱⲉ ⲭ ⲉⲉⲩⲭⲁⲩ ⲧⲗⲥⲁ ⲉⲉⲁⲥ
ⲧⲉⲁⲥⲁⲭ ⲭⲩⲁⲇⲓⲛ ⲉⲁⲩⲉⲧⲗ ⲙⲱ ⲉⲙⲱ ⲩⲧⲗⲥⲁ ⲇⲣ ⲇⲣⲁⲧⲗ ⲁⲇⲩⲁⲇⲣⲁⲩ ⲩⲁⲇⲧⲗⲉⲩⲁⲭ ⲇⲣⲁⲇⲉ ⲧⲗⲥⲁ ⲇⲣ ⲉⲁⲭⲁ
ⲭⲁⲋⲉⲁⲩ ⲩⲭⲧⲁⲉⲁⲩ ⲧⲗⲫⲧⲗⲇ ⲉⲁⲩⲉⲧⲗ ⲩⲁⲙⲗⲋⲧⲗ ⲉⲁⲓⲉ ⲙⲩⲩⲧⲗⲉ 46 :ⲭⲇⲥⲁⲏ ⲁⲙⲭ ⲥⲁⲁⲙⲧⲗ ⲭⲩⲁⲩⲁⲥ
ⲱⲟⲩⲁⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲥ ⲇⲩⲁⲇ ⲙⲧⲗⲥⲁⲥⲙⲱ ⲋⲩⲟⲥ ⲉⲁⲓⲉ ⲙⲩⲩⲧⲗⲥⲁⲥⲙⲱ ⲙⲩⲙⲙⲱⲉ
ⲭ ⲩⲫⲙⲁ ⲩⲙⲁⲥⲁⲥⲙⲱ ⲧⲗⲭⲭⲁⲩ ⲩⲧⲗⲥⲟⲙⲁ ⲁⲙⲏⲉ ⲥⲁⲗ ⲧⲗⲭⲭⲁⲩ ⲩⲧⲗⲥⲟⲙⲁ
ⲭⲥ ⲁⲧⲗ ⲉⲁⲓⲉ ⲥⲉⲫⲉ ⲥⲁ ⲩⲟⲇⲧⲗⲩ 47 :ⲥⲧⲗⲫⲙⲧⲗⲥ ⲙⲧⲗⲉⲥⲁⲥⲇ ⲙⲁ ⲧⲗⲉ ⲩⲫⲁⲇ ⲉⲣ ⲩⲟⲇⲧⲗⲩ ⲩⲫⲁⲇ
ⲁⲧⲗ ⲉⲁⲧⲗⲩ 48 :ⲩⲩⲇⲧⲗⲉ ⲫⲩⲏⲙⲧⲗⲉⲭ ⲟⲧⲗⲙⲩⲉⲁⲧⲗ ⲁⲩⲉⲁⲥⲧⲗ ⲧⲗⲉ ⲁⲩⲉⲁⲥⲧⲗ ⲉⲁⲙⲏⲥⲧⲗⲉⲁ ⲙⲩⲁⲭ ⲩⲁⲭⲉ ⲫⲏⲁⲥ
:ⲉⲧⲗⲙⲭⲥⲁⲥⲋⲉ ⲭⲇⲭⲫⲣ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲇⲩⲁ ⲭⲇⲭⲫⲣ ⲫⲧⲗⲫⲧⲗⲉ ⲩⲣⲁⲥⲧⲗ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲇⲩⲁ ⲭ ⲙⲧⲗⲫⲧⲗⲉ
ⲁⲧⲗ ⲩⲉⲁⲩⲁ ⲩⲣⲁⲙⲧⲗⲉ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲉⲣⲁ ⲩⲫⲩⲁⲧⲗ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲉⲣⲁ ⲭ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ
ⲭ ⲩⲇⲣⲁⲧⲗ ⲩⲟⲁⲧⲗⲩ ⲉⲁⲇⲩⲉⲁⲧⲗⲩ ⲣⲁⲧⲗⲩ ⲧⲗⲙⲁⲥ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲧⲗⲭⲱⲥⲋⲉ
ⲁⲧⲗ ⲩⲁⲇⲧⲗⲩ ⲩⲟⲁⲧⲗⲩ ⲉⲁⲇⲩⲉⲁⲧⲗⲩ ⲣⲁⲧⲗⲩ ⲧⲗⲙⲁⲥ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲧⲗⲭⲱⲥⲋⲉ
ⲁⲧⲗ ⲩⲁⲇⲧⲗⲩ ⲁⲙⲩⲁⲧⲗⲩ ⲩⲟⲁⲧⲗⲩ ⲉⲁⲇⲩⲉⲁⲧⲗⲩ ⲣⲁⲧⲗⲩ ⲧⲗⲙⲁⲥ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ
ⲭ ⲩⲁⲇⲧⲗⲩ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲉⲣⲁ ⲭ ⲩⲁⲇⲧⲗⲩ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲉⲣⲁ ⲭ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ
ⲁⲧⲗ ⲩⲁⲇⲧⲗⲩ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ ⲉⲣⲁ ⲭ ⲁⲧⲗⲉⲩⲁⲇ

𐤀𐤋𐤕𐤅𐤋 𐤔𐤌𐤏 𐤀𐤋 𐤊𐤋 𐤔𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤔𐤓 𐤏𐤌𐤃𐤅 𐤋𐤐𐤍𐤉 𐤔𐤀𐤅𐤋 𐤋𐤄𐤉𐤕 𐤋𐤌𐤋𐤊 𐤏𐤋 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤁𐤉𐤃 𐤔𐤌𐤅𐤀𐤋 𐤁𐤍 𐤉𐤔𐤉 𐤋𐤃𐤅𐤃 𐤋𐤄𐤉𐤕 𐤋𐤌𐤋𐤊 𐤏𐤋 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤁𐤉𐤃 𐤔𐤀𐤅𐤋

1 Samuel 20

1 And David fled from Naioth in Ramah, and came and said before Jonathan, What have I done? what is mine iniquity? and what is my sin before thy father, that he seeketh my life? 2 And he said unto him, God forbid; thou shalt not die: behold, my father will do nothing either great or small, but that he will shew it me: and why should my father hide this thing from me? it is not so. 3 And David sware moreover, and said, Thy father certainly knoweth that I have found grace in thine eyes; and he saith, Let not Jonathan know this, lest he be grieved: but truly as the LORD liveth, and as thy soul liveth, there is but a step between me and death. 4 Then said Jonathan unto David, Whatsoever thy soul desireth, I will even do it for thee. 5 And David said unto Jonathan, Behold, to morrow is the new moon, and I should not fail to sit with the king at meat: but let me go, that I may hide myself in the field unto the third day at even. 6 If thy father at all miss me, then say, David earnestly asked leave of me that he might run to Bethlehem his city: for there is a yearly sacrifice there for all the family. 7 If he say thus, It is well; thy servant shall have peace: but if he be very wroth, then be sure that evil is determined by him. 8 Therefore thou shalt deal kindly with thy servant; for thou hast brought thy servant into a covenant of the LORD with thee: notwithstanding, if there be in me iniquity, slay me thyself; for why should you bring me to your father? 9 And Jonathan said, Far be it from thee: for if I knew certainly that evil were determined by my father to come upon thee, then would not I tell it thee? 10 Then said David to Jonathan, Who shall tell me? or what if thy father answer thee roughly? 11 And Jonathan said unto David, Come, and let us go out into the field. And they went out both of them into the field. 12 And Jonathan said unto David, O LORD God of Israel, when I have sounded my father about to morrow any time, or the third day, and, behold, if there be good toward David, and I then send not unto thee, and shew it thee; 13 The LORD do so and much more to Jonathan: but if it please my father to do thee evil, then I will shew it thee, and send thee away, that thou mayest go in peace: and the LORD be with thee, as he hath been with my father. 14 And thou not only while yet I live shew me the kindness of the LORD, that I die not: 15 But also thou shalt not cut off thy kindness from my house for ever: no, not when the LORD hath cut off the enemies of David every one from the face of the earth. 16 So Jonathan made a covenant with the house of David, saying, And let the LORD even require it at the hand of David's enemies. 17 And Jonathan caused David to swear again, because he loved him: for he loved him as he loved his own soul. 18 Then Jonathan said to him, To morrow is the new moon: and thou shalt be missed, because thy seat will be empty. 19 And when thou hast stayed three days, then thou shalt go down quickly, and come to the place where thou didst hide thyself when the business was in hand, and shalt remain by the stone Ezel. 20 And I will shoot three arrows on the side thereof, as though I shot at a mark. 21 And, behold, I will send a lad, saying, Go, find out the arrows. If I expressly say unto the lad, Behold, the arrows are on this side of thee, take them; then come thou: for there is peace to thee, and no hurt; as the LORD liveth. 22 But if I say thus unto the young man, Behold, the arrows are beyond thee; go thy way: for the LORD hath sent thee away. 23 And as touching the matter which thou and I have spoken of, behold, the LORD be between thee and me for ever.

23 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמָּלֵט אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדוּ שָׁם אֵלָיו׃
24 וַיִּקָּבֵץ עֲלֵיהֶם כָּל־אִישׁ צָר וְכָל־אִישׁ נֹשֶׁה וְכָל־אִישׁ מָר נָפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם שַׂר וַיִּהְיוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ׃
25 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם הַמִּצְפָּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא־נָא אָבִי וְאִמִּי עִמָּכֶם עַד אֲשֶׁר אֵדַע מַה־יַּעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים׃
26 וַיְבִיאֵם לִפְנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ אִתּוֹ כָּל־יְמֵי הֱיוֹת דָּוִד בַּמְּצוּדָה׃
27 וַיֹּאמֶר גָּד אֶל־דָּוִד אַל־תֵּשֵׁב בַּמְּצוּדָה לֵךְ וּבָאתָ אַרְצָה יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר חָרֶת׃
28 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל כִּי נִמְצָא דָוִד וְאַנְשִׁים אִתּוֹ וְשָׁאוּל יוֹשֵׁב בַּגִּבְעָה בָּרָמָה תַּחַת הָאֶשֶׁל בְּחָרָשָׁה וַחֲנִיתוֹ בְיָדוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים עָלָיו׃
29 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל שִׁמְעוּ־נָא בְנְיָמִן הֲגַם כֻּלּוֹ יִתֵּן בֶּן־יִשַׁי שָׂדוֹת וְכַרְמִים לָכֶם כֻּלְּכֶם יְשִׂים שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת׃
30 כִּי כֻלְּכֶם קְשַׁרְתֶּם עָלַי וְאֵין גֹּלֶה אָזְנִי בִּכְרֹת בְּנִי בְּרִית עִם־בֶּן־יִשָׁי וְאֵין מִכֶּם חָלָה עָלַי וְגָלָה אָזְנִי בִּכְרֹת בְּנִי לַעֲבָדִי אֹרֵב כַּיּוֹם הַזֶּה׃
31 וַיַּעַן דֹּאֵג הָאֲדֹמִי הַנִּצָּב עַל־עַבְדֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־בֶּן־יִשַׁי בָּא נֹבָה׃
32 וַיִּשְׁאַל בַּיהוָה בְּעַדּוֹ וְצֵדָה נָתַן־לוֹ וְחֶרֶב פְּלִשְׁתִּים נָתַן־לוֹ וַיָּרֶד לְהַגִּיד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר הֲבֹא בָא דָוִד אֶל־בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃
33 וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל לָקַחַת אֶת־אֲחִימֶלֶךְ כֹּהֵן נֹב אֲבִי כָל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנֹב וַיָּבֹאוּ כֻלָּם אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
34 וַיֹּאמֶר שְׁמַע־נָא בֶּן־אֲחִיטוּב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי אֲדֹנִי׃
35 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל לָמָּה קְשַׁרְתֶּם עָלַי אַתָּה וּבֶן־יִשַׁי לָתֵת לְךָ לֶחֶם וְחֶרֶב וְלִדְרֹשׁ־לוֹ בֵּאלֹהִים לָקוּם עָלַי לְאֹרֵב כַּיּוֹם הַזֶּה׃
36 וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ הַמִּי זֹאת בְּכָל־עֲבָדֶיךָ נֶאֱמָן כְּדָוִד וְחָתַן לְמֶלֶךְ וְהוֹלֵךְ לְשִׁמְעֲךָ וְנִכְבָּד בְּבֵיתֶךָ׃
37 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה וְכָל־בֵּית אָבִיךָ׃
38 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו סֹבּוּ וּפְגָעוּ בְּכֹהֲנֵי יְהוָה כִּי־גַם יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי־יָדְעוּ כִּי בֹרֵחַ הוּא וְלֹא־גָלוּ אָזְנִי וְלֹא אָבוּ הָרָצִים לִשְׁלֹחַ יָדָם בְּכֹהֲנֵי יְהוָה׃
39 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדוֹאֵג סֹב אַתָּה וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים וַיָּסָב דּוֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַּע הוּא בַּכֹּהֲנִים וַיָּמֶת בַּיּוֹם הַהוּא חֲמֵשׁ וּשְׁמֹנִים אִישׁ נֹשֵׂא אֵפוֹד בָּד׃
40 וְאֵת נֹב עִיר הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי־חָרֶב מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִטָּף וְעֹנֵק וְשׁוֹר וְחֲמוֹר וָצֹאן לְפִי־חָרֶב׃
41 וַיִּמָּלֵט בֶּן־אֶחָד לְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוּב וּשְׁמוֹ אֶבְיָתָר וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָּוִד׃
42 וַיַּגֶּד אֶבְיָתָר לְדָוִד כִּי־הָרַג שָׁאוּל אֶת־כֹּהֲנֵי יְהוָה׃

1 Samuel 21

1 וַיָּבֹא דָוִד נֹבָה אֶל־אֲחִימֶלֶךְ וַיֶּחֱרַד אֲחִימֶלֶךְ לִקְרַאת דָּוִד וַיֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ אַתָּה לְבַדֶּךָ וְאִישׁ אֵין אִתָּךְ׃

9 וַיֹּאמֶר דֹּאֵג הָאֲדֹמִי הַנִּצָּב עַל־עַבְדֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר רָאִיתִי בֶן־לְאִישַׁי בֵּית לֶחֶם בְּנֹב אֶל־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוּב׃ 10 וַיִּשְׁאַל־לוֹ בַּיהוָה וְצֵדָה נָתַן־לוֹ וְחֶרֶב פְּלִשְׁתִּי גָּדְעֹנִי נָתַן־לוֹ׃ 11 אָז שָׁלַח הַמֶּלֶךְ לִקְרֹא אֶת־אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוּב הַכֹּהֵן וְאֶת כָּל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּנֹב וַיָּבֹאוּ כֻלָּם אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר שְׁמַע־נָא בֶּן־אֲחִיטוּב וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי אֲדֹנִי׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל לָמָּה קְשַׁרְתֶּם עָלַי אַתָּה וּבֶן־יִשַׁי בְּתִתְּךָ לָּחֶם וְחֶרֶב וְדָרַשְׁתָּ־לוֹ בֵּאלֹהִים לָקוּם עָלַי לָאֹרֵב כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 14 וַיַּעַן אֲחִימֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי־זֶה בְכָל־עֲבָדֶיךָ כְּדָוִד נֶאֱמָן וְחָתַן לְמִשְׁמַר עַל־יָדֶךָ וּפֹקֵד אֶל־מִשְׂגַּבֶּךָ וְכָבוֹד בְּבֵיתֶךָ׃ 15 הַיּוֹם הַחִלֹּתִי לִדְרֹשׁ־לוֹ בֵּאלֹהִים חָלִילָה לִּי אַל־יָשֵׂם הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דָּבָר בְּכָל־בֵּית אָבִי כִּי לֹא־יָדַע עַבְדְּךָ מְאוּמָה מִכָּל־הַדָּבָר הַזֶּה קָטֹן וְגָדוֹל׃ 16 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אֲחִימֶלֶךְ אַתָּה וְכָל־בֵּית אָבִיךָ׃ 17 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו סֹבּוּ וְהָמִיתוּ אֶת־כֹּהֲנֵי יְהוָה כִּי־גַם־יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי־יָדְעוּ כִּי־בֹרֵחַ הוּא וְלֹא־גָלוּ אָזְנִי וַיָּאֹבוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לִשְׁלֹחַ יָדָם בְּכֹהֲנֵי יְהוָה׃ 18 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְדוֹאֵג סֹב אַתָּה וּפְגַע בַּכֹּהֲנִים וַיָּסָב דֹּאֵג הָאֲדֹמִי הוּא וַיִּפְגַּע בַּכֹּהֲנִים וַיָּמֶת בַּיּוֹם הַהוּא חֲמֵשׁ וּשְׁמֹנִים אִישׁ נֹשֵׂא אֵפוֹד בָּד׃ 19 וְאֶת־נֹב עִיר הַכֹּהֲנִים הִכָּה לְפִי־חָרֶב מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מִטַּף וְעֹנֵק וְשׁוֹר וְחֲמוֹר לְפִי־חָרֶב׃ 20 וַיִּמָּלֵט בֶּן־אֶחָד לְאֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוּב וּשְׁמוֹ אֶבְיָתָר וַיָּנָס אַחֲרֵי דָּוִד׃ 21 וַיַּגֶּד אֶבְיָתָר לְדָוִד כִּי־הָרַג שָׁאוּל אֶת־כֹּהֲנֵי יְהוָה׃ 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶבְיָתָר יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי־שָׁם דֹּאֵג הָאֲדֹמִי כִּי־הַגֵּד יַגִּיד לְשָׁאוּל אָנֹכִי סַבֹּתִי בְּכָל־נַפְשׁוֹת בֵּית אָבִיךָ׃

1 Samuel 22

1 וַיֵּצֵא דָוִד מִשָּׁם וַיִּמָּלֵט מְעָרַת עֲדֻלָּם וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיֵּרְדוּ אֵלָיו שָׁמָּה׃ 2 וַיִּקָּבְצוּ עָלָיו כָּל־אִישׁ צָר וְכָל־אִישׁ נֹשֵׁא וְכָל־אִישׁ מַר־נָפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵהֶם שַׂר וַיִּהְיוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ׃ 3 וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם הַמִּצְפֶּה מוֹאָב וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב יֵצֵא־נָא אָבִי וְאִמִּי עִמָּכֶם עַד אֲשֶׁר אֵדַע מָה־יַּעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים׃ 4 וַיְבִיאֵם לִפְנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיֵּשְׁבוּ אִתּוֹ כָּל־יְמֵי הֱיוֹת דָּוִד בַּמְּצוּדָה׃ 5 וַיֹּאמֶר גָּד אֶל־דָּוִד לֹא תֵשֵׁב בַּמְּצוּדָה לֵךְ וּבָאתָ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר חָרֶת׃ 6 וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל כִּי נִמְצָא דָוִד וְהָאֲנָשִׁים אִתּוֹ וְשָׁאוּל יֹשֵׁב בַּגִּבְעָה בָּרָמָה תַּחַת הָאֶשֶׁל בְּחֹרֶשָׁה וַחֲנִיתוֹ בְיָדוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים עָלָיו׃ 7 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־עֲבָדָיו הַנִּצָּבִים עָלָיו שִׁמְעוּ־נָא בְנְיָמִן הַגַּם־לְכֻלְּכֶם בֶּן־יִשַׁי יִתֵּן שָׂדוֹת לְכֻלְּכֶם וְכַרְמִים לְכֻלְּכֶם יִתֵּן כִּי כֻלְּכֶם קְשַׁרְתֶּם עָלַי וְאֵין גֹּלֶה אָזְנִי בִּכְרֹתוֹ בְרִית לְבֶן־יִשַׁי וְאֵין מִכֶּם חָלָה עָלַי וְגָלָ

1 וַיַּגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה פְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּקְעִילָה וַיָּשֹׁדּוּ בְּגָרְנוֹת: 2 וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֵלֵךְ וְהִכִּיתִי בַּפְּלִשְׁתִּים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד לֵךְ וְהִכִּיתָ אֶת פְּלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת קְעִילָה: 3 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹחֲדִים פֹּה בִּיהוּדָה וְאַף כִּי נֵלֵךְ קְעִילָה אֶל מַעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִּים: 4 וַיֹּסֶף דָּוִד עוֹד לִדְרֹשׁ בַּיהוָה וַתַּעַן יְהוָה אֹתוֹ וַיֹּאמֶר קוּם רֵד קְעִילָה כִּי אֲנִי נֹתֵן אֶת פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ: 5 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו קְעִילָה וַיִּלָּחֶם בִּפְלִשְׁתִּים וַיַּנְהֵג אֶת מִקְנֵיהֶם וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיּוֹשַׁע דָּוִד אֶת יוֹשְׁבֵי קְעִילָה: 6 וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן אֲחִימֶלֶךְ אֶל דָּוִד קְעִילָה אֵפוֹד בְּיָדוֹ יָרֵד: 7 וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי בָּא דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִבְּכָה אֱלֹהִים אֹתוֹ בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר בְּבוֹא עִיר דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ: 8 וַיִּזְעֹק שָׁאוּל אֶת כָּל הָעָם לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה לָצוּר אֶל דָּוִד וְאַנְשָׁיו: 9 וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׂטָן חָרִישׁ רָעָה וַיֹּאמֶר אֶל אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֵפוֹד: 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמוֹעַ שָׁמַע עַבְדֶּךָ כִּי מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא קְעִילָה לְשַׁחֵת לָעִיר בַּעֲבוּרִי: 11 הֲיַסְגִּרוּנִי בַּעֲלֵי קְעִילָה בְּיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד נָא לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵרֵד: 12 וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי וְאֶת אַנְשַׁי בְּיַד שָׁאוּל וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּרוּ: 13 וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וַיֵּצְאוּ מִקְּעִילָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר יִתְהַלָּכוּן וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל כִּי נִמְלַט דָּוִד מִקְּעִילָה וַיֶּחְדַּל לָצֵאת: 14 וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר זִיף וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל הַיָּמִים וְלֹא נְתָנוֹ הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: 15 וַיַּרְא דָּוִד כִּי יָצָא שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת נַפְשׁוֹ וְדָוִד הָיָה בְּחֹרֶשָׁה בְּמִדְבַּר זִיף בְּחֹרֶשׁ: 16 וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל דָּוִד חָרְשָׁה וַיְחַזֵּק אֶת יָדוֹ בֵּאלֹהִים: 17 וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי לֹא תִמְצָאֲךָ יַד שָׁאוּל אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לְךָ לְמִשְׁנֶה וְגַם שָׁאוּל אָבִי יָדַע כֵּן: 18 וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרֶשׁ וְיוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ: 19 וַיַּעֲלוּ זִפִּים אֶל שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְּצָדוֹת בַּחֹרֶשׁ בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימֹן: 20 וְעַתָּה כְּכֹל אַוַּת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּרוֹ בְּיַד הַמֶּלֶךְ: 21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי חֹנַנְתֶּם אֹתִי: 22 לְכוּ נָא הָכִינוּ עוֹד וְדָעוּ וְרְאוּ אֶת מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ שָׁם כִּי אָמַר אֵלַי עָרוּם יִפָּלֵא: 23 וְרְאוּ וְדָעוּ בְּכָל הַמַּחֲבָאָיו אֲשֶׁר יִסָּתֵר שָׁם וְשׁוּבוּ אֵלַי בְּנָכוֹן וַאֲנִי אֵלְכָה אִתָּכֶם וְהָיָה אִם יִתְהַלַּךְ בָּאָרֶץ וְחִפַּשְׂתִּיו בְּכָל אַלְפֵי יְהוּדָה:

1 Samuel 24

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיַּגִּדוּ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּמִדְבַּר עֵין גֶּדִי׃
2 וַיִּקַּח שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בָּחוּר מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד וַאֲנָשָׁיו עַל פְּנֵי צוּרֵי הַיְעֵלִים׃
3 וַיָּבֹא אֶל גְּדֵרוֹת הַצֹּאן עַל הַדָּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה וַיָּבֹא שָׁאוּל לְהָסֵךְ אֶת רַגְלָיו וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בַּיַּרְכְּתֵי הַמְּעָרָה יֹשְׁבִים׃
4 וַיָּקֻמוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵלֶיךָ הִנֵּה אֹנֹכִי נֹתֵן אֶת אֹיְבֶךָ בְּיָדֶךָ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר יִיטַב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת כְּנַף הַמְעִיל אֲשֶׁר לְשָׁאוּל בַּצְּנִעָה׃
5 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיַּךְ לֵב דָּוִד אֹתוֹ עַל כִּרְתּוֹ אֶת כְּנַף הַמְעִיל׃
6 וַיֹּאמֶר אֶל אֲנָשָׁיו חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה אִם אֶעֱשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה לַאדֹנִי לִמְשִׁיחַ יְהוָה שְׁלֹחַ יָדִי בּוֹ כִּי מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃
7 וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת אֲנָשָׁיו בַּדָּבָר וְלֹא נְתָנָם לָקוּם אֶל שָׁאוּל וְשָׁאוּל קָם מִן הַמְּעָרָה וַיֵּלַךְ בַּדָּרֶךְ׃
8 וַיָּקָם דָּוִד אַחֲרֵי כֵן וַיֵּצֵא מִן הַמְּעָרָה וַיִּקְרָא אַחֲרֵי שָׁאוּל לֵאמֹר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַיַּבֵּט שָׁאוּל אַחֲרָיו וַיִּקֹּד דָּוִד אַפַּיִם אָרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל שָׁאוּל לָמָּה תִשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי אָדָם לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד מְבַקֵּשׁ רָעָתֶךָ׃
10 הִנֵּה עֵינֶיךָ רֹאוֹת הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נְתָנְךָ יְהוָה הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וַיֹּאמְרוּ לַהֲרָגֶךָ וַתָּחָס עֵינִי עָלֶיךָ וָאֹמַר לֹא אֶשְׁלַח יָדִי בַּאדֹנִי כִּי מְשִׁיחַ יְהוָה הוּא׃
11 וְרָאֵה אָבִי גַּם רְאֵה אֶת כְּנַף מְעִילְךָ בְּיָדִי כִּי בְּכָרְתִי אֶת כְּנַף מְעִילְךָ וְלֹא הֲרַגְתִּיךָ דַּע וּרְאֵה כִּי אֵין בְּיָדִי רָעָה וּפֶשַׁע וְלֹא חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה צֹדֶה אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ׃
12 יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְנָקְמַנִי יְהוָה מִמֶּךָּ וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בָּךְ׃
13 כַּאֲשֶׁר יֹאמַר מְשַׁל הָרִאשֹׁנִים מֵרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע וְיָדִי לֹא תִהְיֶה בָּךְ׃
14 אַחֲרֵי מִי יָצָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף אַחֲרֵי כֶּלֶב מֵת אַחֲרֵי פַּרְעֹשׁ אֶחָד׃
15 וְהָיָה יְהוָה לְדַיָּן וְשָׁפַט בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְיִרְאֶה וְיָרֶב אֶת רִיבִי וְיִדְּנֵנִי מִיָּדֶךָ׃
16 וַיְהִי כְּכַלּוֹת דָּוִד לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הֲקֹלְךָ זֶה בְּנִי דָוִד וַיִּשָּׂא שָׁאוּל אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ׃
17 וַיֹּאמֶר לְדָוִד צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי כִּי אַתָּה גְּמַלְתַנִי הַטּוֹבָה וַאֲנִי גְּמַלְתִּיךָ הָרָעָה׃
18 וְאַתָּה הִגַּדְתָּ הַיּוֹם אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אִתִּי טוֹבָה כִּי אֲשֶׁר סִגַּרְתַּנִי יְהוָה בְּיָדֶךָ וְלֹא הֲרַגְתָּנִי׃
19 וְכִי יִמְצָא אִישׁ אֶת אֹיְבוֹ וְשִׁלְּחוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה וַיהוָה יְשַׁלֶּמְךָ טוֹבָה תַּחַת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִּי הַיּוֹם הַזֶּה׃
20 וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי יָדוֹעַ כִּי מָלֹךְ תִּמְלֹךְ וְהָקְמָה בְּיָדְךָ מַמְלֶכֶת יִשְׂרָאֵל׃
21 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בַּיהוָה אִם תַּכְרִית אֶת זַרְעִי אַחֲרָי וְאִם תַּשְׁמִיד אֶת שְׁמִי מִבֵּית אָבִי׃
22 וַיִּשָּׁבַע דָּוִד אֶל שָׁאוּל וַשָּׁאוּל הָלַךְ אֶל בֵּיתוֹ וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל הַמְּצוּדָה׃

1 Samuel 25

1 וַיָּמָת שְׁמוּאֵל וַיִּקָּבְצוּ כָל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ בָּרָמָה וְדָוִד יָרַד הַמִּדְבָּרָה פָּארָן׃
2 וְאִישׁ אֶחָד בְּמָעוֹן וּמַעֲשֵׂהוּ בַכַּרְמֶל וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְאֶלֶף עִזִּים וַיְהִי בְּגֹז צֹאנוֹ בַּכַּרְמֶל׃
3 וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִיגַיִל וַתְּהִי הָאִשָּׁה טוֹבַת שֵׂכֶל וִיפַת תֹּאַר וְהָאִישׁ קְשֵׁה וְרַע מַעַלָלָיו וְהוּא כָלִבִּי׃
4 וַיִּשְׁמַע דָּוִד בַּמִּדְבָּר כִּי גֹזֵז נָבָל אֶת צֹאנוֹ׃
5 וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל הַנְּעָרִים עֲלוּ הַכַּרְמֶלָה וּבָאתֶם אֶל נָבָל וּשְׁאַלְתֶּם לוֹ לִשְׁלוֹם׃
6 וְכֹה תֹאמְרוּ לְחַי וְשָׁלוֹם אַתָּה וְשָׁלוֹם בֵּיתֶךָ וְשָׁלוֹם כֹּל אֲשֶׁר לָךְ׃
7 וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי גֹזְזִים לָךְ עַתָּה הָיוּ עִם רֹעֵינוּ לֹא הִכְלַמְנוּם וְלֹא נִפְקַד מֵהֶם כָּל יְמֵי הֱיוֹתָם בַּכַּרְמֶל׃
8 שְׁאַל אֶת נְעָרֶיךָ וְיַגִּדוּ לָךְ וְיִמְצְאוּ הַנְּעָרִים בְּעֵינֶיךָ כִּי עַל יוֹם טוֹב בָּאנוּ תֶּן נָא אֲשֶׁר יִמְצָא יָדְךָ לַעֲבָדֶיךָ וּלְבִנְךָ לְדָוִד׃
9 וַיָּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד וַיְדַבְּרוּ אֶל נָבָל כְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיָּנוּחוּ׃
10 וַיַּעַן נָבָל אֶת עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד וּמִי בֶן יִשָׁי הַיּוֹם רַבּוּ עֲבָדִים הַמְפָרְצִים אִישׁ מִפְּנֵי אֲדֹנָיו׃
11 וְלָקַחְתִּי לַחְמִי וּמֵימַי וּבְשָׂרִי אֲשֶׁר טָבַחְתִּי לְגֹזְזַי וְנָתַתִּי לַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי מֵאַיִן הֵמָּה׃
12 וַיָּשֻׁבוּ נַעֲרֵי דָוִד לְדַרְכָּם וַיָּבֹאוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ כְּכָל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
13 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַנְשָׁיו חִגְרוּ אִישׁ חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ חַרְבּוֹ וַיַּחְגֹּר דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרֵי דָוִד כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וּמָאתַיִם יָשְׁבוּ עַל הַכֵּלִים׃
14 וְאַחַד הַנְּעָרִים הִגִּיד לַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל לֵאמֹר הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מִן הַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת אֲדוֹנֵינוּ וַיִּתְעַר בָּהֶם׃
15 וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים אֵלֵינוּ מְאֹד וְלֹא הֻכְלַמְנוּ וְלֹא פָקַדְנוּ מְאוּמָה כָּל יְמֵי הִתְהַלְּכֵנוּ בְּעִמָּם בִּהְיוֹתֵנוּ בַּשָּׂדֶה׃
16 חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם לָיְלָה גַּם יוֹמָם כָּל יְמֵי הָיִינוּ עִמָּם רֹעִים אֶת הַצֹּאן׃
17 וְעַתָּה דְּעִי וּרְאִי אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי כִּי כָלְתָה הָרָעָה עַל אֲדֹנֵינוּ וְעַל כָּל בֵּיתוֹ וְהוּא בְּן בְּלִיַּעַל לֹא יוּכַל אִישׁ דַּבֵּר אֵלָיו׃
18 וַתְּמַהֵר אֲבִיגַיִל וַתִּקַּח מָאתַיִם לְחָמוֹת וּשְׁנֵי נִבְלֵי יָיִן וַחֲמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּיוֹת וַחֲמֵשׁ סְאִים קָלִי וּמֵאָה צִמֻּקֵי עֲנָבִים וּמָאתַיִם דְּבֵלֹת תְּאֵנִים וַתָּשֶׂם עַל חֲמֹרִים׃
19 וַתֹּאמֶר אֶל נְעָרֶיהָ עִבְרוּ לְפָנַי הִנֵּה אֲנִי בָּאָה אַחֲרֵיכֶם וְלְאִישָׁהּ לֹא הִגִּידָה׃
20 וְהָיָה הִיא רֹכֶבֶת עַל הַחֲמוֹר וְיֹרֶדֶת בְּסֵתֶר הָהָר וְהִנֵּה דָוִד וַאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרָאתָהּ וַתִּפְגַּע בָּהֶם׃
21 וְדָוִד אָמַר אַךְ לַשָּׁוְא שָׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לָזֶה בַּמִּדְבָּר וְלֹא פֻקַּד מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּשֶׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה׃
22 כֹּה יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאוֹיְבֵי דָוִד וְכֹה יוֹסִיף אִם אַשְׁאִיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד אוֹר הַבֹּקֶר מַשְׁתִּין בְּקִיר׃

ⵎⵅⵢⵜⵉⵅ ⵜⵎⵟⵜ ⵙ ⵔ ⵎⵅⵜⵔⵉⵅ ⵣⵔ ⵜⵢⵏⵏ ⵙⵏⵏⵎⵙⵉⵅ ⵣⵔ ⵏⵢⵏ ⵙⵜⵢⵙⵎⵉ ⵎⵉⵅ ⵙⵜⵢⵔⵉⵅ ⵙ

1 Samuel 26

1 וַיָּבֹאוּ הַזִּפִים אֶל־שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 2 וַיָּקָם שָׁאוּל וַיֵּרֶד אֶל־מִדְבַּר זִיף וְעִמּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־דָּוִד בְּמִדְבַּר זִיף׃ 3 וַיַּחַן שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן עַל־הַדָּרֶךְ וְדָוִד יֹשֵׁב בַּמִּדְבָּר וַיַּרְא כִּי־בָא שָׁאוּל אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר׃ 4 וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְּלִים וַיֵּדַע כִּי־בָא שָׁאוּל בֶּאֱמֶת׃ 5 וַיָּקָם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה־שָּׁם שָׁאוּל וַיַּרְא דָּוִד אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב־שָׁם שָׁאוּל וְאַבְנֵר בֶּן־נֵר שַׂר־צְבָאוֹ וְשָׁאוּל שֹׁכֵב בַּמַּעְגָּל וְהָעָם חֹנִים סְבִיבֹתָיו׃ 6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחִימֶלֶךְ הַחִתִּי וְאֶל־אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב לֵאמֹר מִי־יֵרֵד אִתִּי אֶל־שָׁאוּל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ׃ 7 וַיָּבֹא דָוִד וְהָעָם לָיְלָה וְהִנֵּה־שָׁאוּל שֹׁכֵב יָשֵׁן בַּמַּעְגָּל וַחֲנִיתוֹ תָקוּעַ בָּאָרֶץ בִּרְאֹשׁתָיו וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים סְבִיבֹתָיו׃ 8 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי אֶל־דָּוִד סָגַר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת־אוֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ וְעַתָּה אַכֶּנּוּ־נָא בַחֲנִית בָּאָרֶץ פַּעַם אַחַת וְלֹא אֹשְׁנֶה לוֹ׃ 9 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִישַׁי אַל־תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי מִי־שָׁלַח יָדוֹ בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְנָקָה׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד חַי־יְהוָה כִּי אִם־יְהוָה יִנְּגָפֶנּוּ אוֹ יוֹמוֹ יָבוֹא וָמֵת אוֹ בַמִּלְחָמָה יֵרֵד וְסָפָה׃ 11 חָלִילָה לִּי מִשְּׁלֹחַ יָדִי בִּמְשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה קַח־נָא אֶת־הַחֲנִית אֲשֶׁר־מְרַאֲשֹׁתָיו וְאֶת־צַפַּחַת הַמָּיִם וְנֵלְכָה לָּנוּ׃ 12 וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־הַחֲנִית וְאֶת־צַפַּחַת הַמַּיִם מִמְּרַאֲשֹׁת שָׁאוּל וַיֵּלְכוּ לָהֶם וְאֵין רֹאֶה וְאֵין יוֹדֵעַ וְאֵין קָם כִּי כֻלָּם יְשֵׁנִים כִּי־תַרְדֵּמַת יְהוָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם׃ 13 וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר וַיַּעֲמֹד עַל־רֹאשׁ הָהָר מֵרָחֹק רַב הַמָּקוֹם בֵּינֵיהֶם׃ 14 וַיִּקְרָא דָוִד אֶל־הָעָם וְאֶל־אַבְנֵר בֶּן־נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר מִי אַתָּה קֹרֵא אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 15 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אַבְנֵר הֲלוֹא אִישׁ אַתָּה וּמִי כָמֹנִי בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא־שָׁמַרְתָּ עַל־אֲדֹנֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי־בָא אַחַד הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת־הַמֶּלֶךְ אֲדֹנֶיךָ׃ 16 לֹא־טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ חַי־יְהוָה כִּי בְנֵי־מָוֶת אַתֶּם הַשֹּׁמְרִים אֶת־אֲדֹנֵיכֶם עַל־הַמָּשִׁיחַ יְהוָה וְעַתָּה רְאֵה אֵי־זֶה חֲנִית־הַמֶּלֶךְ וְאֵי־זֶה צַפַּחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר־מְרַאֲשֹׁתָיו׃ 17 וַיַּכֶּר שָׁאוּל אֶת־קוֹל דָּוִד וַיֹּאמֶר הֲקֹלְךָ זֶה בְּנִי דָוִד וַיֹּאמֶר דָּוִד קוֹלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 18 וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֲדֹנִי רֹדֵף אַחֲרֵי עַבְדּוֹ כִּי־מָה עָשִׂיתִי וּמָה בְיָדִי רָעָה׃ 19 וְעַתָּה יִשְׁמַע־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם־יְהוָה הֱסִיתְךָ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם־בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי אֲשֶׁר גֵּרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְהוָה לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ 20 וְעַתָּה אַל־יִפֹּל דָּמִי אַרְצָה מִנֶּגֶד פְּנֵי יְהוָה כִּי יָצָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת־פַּרְעֹשׁ כַּאֲשֶׁר יָרְדֹף אֶת־הַקֹּרֵא בֶּהָרִים׃ 21 וַיֹּאמֶר שָׁאוּל חָטָאתִי שׁוּבָה בְּנִי דָוִד כִּי לֹא־אָרַע לְךָ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הִנֵּה סַכָּלְתִּי וָאֶשְׁגֶּה הַרְבֵּה מְאֹד׃

𐤉𐤃𐤃𐤉 𐤉𐤋𐤌𐤀𐤓 𐤋𐤇𐤓𐤑𐤔𐤉 𐤉𐤄𐤉 𐤔𐤉𐤉𐤋𐤄 𐤕𐤋𐤍𐤋𐤅𐤃 𐤋𐤌𐤍 𐤉𐤑𐤐𐤋 𐤀𐤌𐤀 𐤇𐤇𐤗 𐤃𐤉𐤅 𐤑𐤓
:𐤔𐤓𐤉𐤅 𐤃𐤉𐤅𐤀𐤅𐤉𐤄 𐤌𐤋𐤊𐤉𐤄 𐤃𐤇𐤀 𐤓𐤅𐤑𐤉𐤄 𐤉𐤓𐤌𐤉 𐤉𐤄𐤉 𐤔𐤌𐤀𐤓𐤉𐤄 𐤃𐤉𐤅 𐤉𐤅𐤉𐤄 22 :𐤌𐤀𐤒
𐤀𐤓𐤉 𐤃𐤋𐤃 𐤔𐤉𐤓𐤋𐤉 𐤉𐤉𐤋𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤔𐤌𐤀 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤕𐤎𐤀𐤍 𐤌𐤀 𐤕𐤎𐤉𐤉 23
𐤉𐤋𐤅𐤓𐤃 𐤉𐤄𐤉 𐤔𐤉𐤓𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤉𐤋 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤌𐤀 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤓𐤉
𐤉𐤋𐤅𐤓𐤃 𐤉𐤄𐤉 𐤔𐤉𐤓𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤉𐤋 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤌𐤀 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 24 :𐤉𐤋𐤉𐤋
𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤓𐤉 𐤉𐤋𐤅𐤓𐤃 𐤉𐤄𐤉 𐤔𐤉𐤓𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤉𐤋 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤌𐤀 𐤕𐤎𐤉𐤉 𐤀𐤕𐤉 𐤕𐤎𐤉𐤉

1 Samuel 29

1 Now the Philistines gathered together all their armies to Aphek: and the Israel which [was] in Jezreel pitched by a fountain. 2 And the lords of the Philistines passed on by hundreds, and by thousands: but David and his men passed on in the hindward with Achish. 3 Then said the princes of the Philistines, What do these Hebrews here? And Achish said unto the princes of the Philistines, Is not this David, the servant of Saul the king of Israel, which hath been with me these days, or these years, and I have found no fault in him since he fell unto me unto this day? 4 And the princes of the Philistines were wroth with him; and the princes of the Philistines said unto him, Make this fellow return, that he may go again to his place which thou hast appointed him, and let him not go down with us to battle, lest in the battle he be an adversary to us: for wherewith should he reconcile himself unto his master? should it not be with the heads of these men? 5 [Is] not this David, of whom they sang one to another in dances, saying, Saul slew his thousands, and David his ten thousands? 6 Then Achish called David, and said unto him, Surely, [as] the LORD liveth, thou hast been upright, and thy going out and thy coming in with me in the host [is] good in my sight: for I have not found evil in thee unto this day: nevertheless the lords favour thee not. 7 Wherefore now return, and go in peace, that thou displease not the lords of the Philistines. 8 And David said unto Achish, But what have I done? and what hast thou found in thy servant so long as I [have been] before thee unto this day, that I may not go fight against the enemies of my lord the king? 9 And Achish answered and said to David, I know that thou [art] good in my sight, as an angel of God: notwithstanding the princes of the Philistines have said, He shall not go up with us to the battle. 10 Wherefore now rise up early in the morning with thy master's servants that are come with thee: and as soon as ye be up early in the morning, and have light, depart. 11 So David rose up early, he and his men, to depart in the morning, to return into the land of the Philistines. And the Philistines went up to Jezreel.

10 ⵉⵏⵓⵔ ⵙⵙⵓⵖⵏⵜ ⵜⵉⵏⵎⵍⵍⵉ ⵏ ⵜⵎⵜⵜⵓⵜ ⵏⵜⵜⵉⵏ

:ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות בעמלקי וישב דוד בצקלג ימים׃ 1
:ויהי ביום השלישי והנה איש בא ממחנה משאול בגדיו קרעים ואדמה על ראשו
ויהי כבאו אליו ויפל ארצה וישתחו׃ 2 ויאמר אליו דוד מאין תבוא ויאמר אליו
:ממחנה ישראל נמלטתי׃ 3 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר
אשר נס העם מן המלחמה וגם רב מן העם נפלו וימתו וגם שאול ויהונתן בנו
:מתו׃ 4 ויאמר דוד אל הנער המגיד אליו איככה ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃
5 ויאמר דוד אל הנער המגיד אליו איככה ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו׃
6 ויאמר הנער המגיד אליו נקרה נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על
:חניתו והנה הרכבות והפרשים דבקו בו׃ 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר
:הנני׃ 8 ויאמר אלי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ 9 ויאמר אלי עמד נא
עלי והמיתני כי אחזני השבץ כי עדין כל נפשי בי׃ 10 ואעמד עליו והמיתיו כי
ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח את הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד אשר
:על זרועו ואביאם הנה אל אדני׃ 11 ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים
:אשר אתו׃ 12 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם
:יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב׃ 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד אליו איה
:אתה ויען בן איש גר עמלקי אנכי׃

2 Samuel 1

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את עמלק וישב דוד בצקלג ימים׃
2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא ממחנה משאול בגדיו קרעים ואדמה על
:ראשו ויהי כבאו אליו ויפל ארצה וישתחו׃ 3 ויאמר אליו דוד מאין תבוא ויאמר
אליו ממחנה ישראל נמלטתי׃ 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי
ויאמר אליו נס העם מן המלחמה וגם רב מן העם נפלו וימתו וגם שאול ויהונתן
:בנו מתו׃ 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד אליו איככה ידעת כי מת שאול ויהונתן
:בנו׃ 6 ויאמר הנער המגיד אליו נקרה נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על
חניתו והנה הרכבות והפרשים דבקו בו׃ 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי
:ואמר הנני׃ 8 ויאמר אלי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי׃ 9 ויאמר אלי עמד נא
עלי והמיתני כי אחזני השבץ כי עדין כל נפשי בי׃ 10 ואעמד עליו והמיתיו כי
ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח את הנזר אשר על ראשו ואת הצמיד אשר
על זרועו ואביאם הנה אל אדני׃ 11 ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם וגם כל האנשים
:אשר אתו׃ 12 ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם
:יהוה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב׃

2 Samuel 1

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר לו
יהוה עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברונה׃ 2 ויעל שמה דוד ושתי נשיו
:אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃ 3 ואת אנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי חברון׃ 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה ויגידו לדוד לאמר אנשי יבש גלעד הם קברו את שאול׃
5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבש גלעד ויאמר אליהם ברוכים אתם ליהוה
אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו׃ 6 ועתה יעש יהוה
עמכם חסד ואמת ואף אני אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם את הדבר
:הזה׃ 7 ועתה תרפינה ידיכם ויהיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי בית
:יהודה למלך עליהם׃ 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן
שאול ויעברהו מחנימה׃ 9 וימליכהו על הגלעד ועל האשורי ועל יזרעאל ועל
אפרים ועל בנימן ועל כל ישראל׃ 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול
במלכו על ישראל ושתי שנים מלך רק בית יהודה היו אחרי דוד׃ 11 ויהי מספר
הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים׃
12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול מחנימה גבעונה׃ 13 ויואב בן
צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו אותם על ברכת גבעון ויישבו אלה על הברכה
:מזה ואלה על הברכה מזה׃ 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערים ויצחקו
:לפנינו ויאמר יואב יקומו׃ 15 ויקומו ויעברו במספר לשנים עשר מבנימן לאיש
:בשת בן שאול ולשנים עשר מעבדי דוד׃ 16 ויחזקו איש בראש רעהו והכו חרבו
בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון׃ 17 ותהי
המלחמה קשה מאד ביום ההוא וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד׃
18 ושם שלשת בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברגליו כאחד
:הצבאים אשר בשדה׃ 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא סר בלכתו לא ימין ולא
:שמאל מאחרי אבנר׃ 20 ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה זה עשהאל ויען אני׃
21 ויאמר אליו אבנר נטה לך ימין או שמאל והחזק לך באחד הנערים וקח לך
את חליצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחריו׃ 22 ויוסף עוד אבנר לאמר לעשהאל
סור מאחרי למה אכה ארצה ואיך אשא פני אל יואב אחיך׃ 23 וימאן לסור
ויכהו אבנר באחרית החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו והכה שם ויפל שם
תחתיו וכל הבאים אל המקום אשר נפל שם עשהאל ויעמדו׃ 24 ויואב ואבישי
ירדפו אחרי אבנר ושמש באה להם כבואם עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך
:מדבר גבעון׃ 25 ויתקבצו בני בנימן אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על
:ראש גבעה אחת׃ 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר היאכל לנצח תאכל חרב אין
כי מר תהיה באחרית ועד מתי ולא אמרת לעם לשוב מאחרי אחיהם׃ 27 ויאמר
יואב חי האלהים כי לולי דברת כי אז מן הבקר העם יעלו איש מאחרי אחיו׃
28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא רדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו
:עוד להלחם׃ 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה ההוא ויעברו את הירדן ויתהלכו כל
:הבתרון ויעלו אל מחנים׃ 30 ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקד
:מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל׃ 31 ועבדי דוד הכו בבנימן ובאנשי אבנר
:שלש מאות ששים איש מתו׃

13 And Joab the son of Zeruiah, and the seruants of Dauid, went out, and met together by the pool of Gibeon: and they sate down, the one on the one side of the pool, and the other on the other side of the pool. 14 And Abner said to Joab, Let the young men now arise, and play before us. And Joab said, Let them arise. 15 Then there arose and went ouer by number twelue of Benjamin, which pertained to Ishbosheth the son of Saul, and twelue of the seruants of Dauid. 16 And they caught euery one his fellow by the head, and thrust his sword in his fellowes side; so they fell down together: wherefore that place was called Helkathhazzurim, which is in Gibeon. 17 And there was a very sore battell that day; and Abner was beaten, and the men of Israel, before the seruants of Dauid. 18 And there were three sonnes of Zeruiah there, Joab, and Abishai, and Asahel: and Asahel was as light of foot as a wild roe. 19 And Asahel pursued after Abner; and in going he turned not to the right hand nor to the left from following Abner. 20 Then Abner looked behind him, and said, Art thou Asahel? And he answered, I am. 21 And Abner said to him, Turn thee aside to thy right hand or to thy left, and lay thee hold on one of the young men, and take thee his armour. But Asahel would not turn aside from following of him. 22 And Abner said again to Asahel, Turn thee aside from following me: wherefore should I smite thee to the ground? how then should I hold vp my face to Joab thy brother? 23 Howbeit he refused to turn aside: therefore Abner with the hinder end of the speare smote him vnder the fifth rib, that the speare came out behind him; and he fell down there, and died in the same place: and it came to pass, that as many as came to the place where Asahel fell down and died stood still. 24 Joab also and Abishai pursued after Abner: and the sunne went down when they were come to the hill of Ammah, that lieth before Giah by the way of the wilderness of Gibeon. 25 And the children of Benjamin gathered themselues together after Abner, and became one troupe, and stood on the top of an hill. 26 Then Abner called to Joab, and said, Shall the sword deuour for euer? knowest thou not that it will be bitter in the latter end? how long shall it be then, ere thou bid the people return from following their brethren? 27 And Joab said, As God liueth, vnless thou hadst spoken, surely then in the morning the people had gone vp euery one from following his brother.

2 Samuel 2

1 And it came to pass after this, that Dauid enquired at the Lord, saying, Shall I go vp into any of the cities of Iudah? And the Lord said vnto him, Go vp. And Dauid said, Whither shall I go vp? And he said, Vnto Hebron. 2 So Dauid went vp thither, and his two wiues also, Ahinoam the Iezreelitesse, and Abigail Nabals wife the Carmelite. 3 And his men that were with him did Dauid bring vp, euery man with his household: and they dwelt in the cities of Hebron. 4 And the men of Iudah came, and there they anointed Dauid king ouer the house of Iudah. And they told Dauid, saying, That the men of Iabesh-gilead were they that buried Saul. 5 And Dauid sent messengers vnto the men of Iabesh-gilead, and said vnto them, Blessed be ye of the Lord, that ye haue shewed this kindnesse vnto your master, euen vnto Saul, and haue buried him. 6 And now the Lord shew kindnesse and truth vnto you: and I also will requite you this kindnesse, because ye haue done this thing. 7 Therefore now let your hands be strengthened, and be ye valiant: for your master Saul is dead, and also the house of Iudah haue anointed me king ouer them. 8 But Abner the son of Ner, captaine of Sauls host, tooke Ishbosheth the son of Saul, and brought him ouer to Mahanaim; 9 And made him king ouer Gilead, and ouer the Ashurites, and ouer Iezreel, and ouer Ephraim, and ouer Benjamin, and ouer all Israel. 10 Ishbosheth Sauls son was forty yeere old when he began to reigne ouer Israel, and reigned two yeeres. But the house of Iudah followed Dauid. 11 And the time that Dauid was king in Hebron ouer the house of Iudah was seuen yeeres and six moneths.

2 Samuel 3

1 And there was a long war between the house of Saul and the house of David: but David waxed stronger and stronger, and the house of Saul waxed weaker and weaker. 2 And unto David were sons born: and his firstborn was Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess; 3 And his second, Chileab, of Abigail the wife of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maacah the daughter of Talmai king of Geshur; 4 And the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital: 5 And the sixth, Ithream, by Eglah David's wife. These were born to David in Hebron. 6 And it came to pass, while there was war between the house of Saul and the house of David, that Abner made himself strong for the house of Saul. 7 And Saul had a concubine, whose name was Rizpah, the daughter of Aiah: and Ishbosheth said to Abner, Wherefore hast thou gone in unto my father's concubine? 8 Then was Abner very wroth for the words of Ishbosheth, and said, Am I a dog's head, which against Judah do show kindness this day unto the house of Saul thy father, to his brethren, and to his friends, and have not delivered thee into the hand of David, that thou chargest me to-day with a fault concerning this woman? 9 So do God to Abner, and more also, except, as the Lord hath sworn to David, even so I do to him; 10 To translate the kingdom from the house of Saul, and to set up the throne of David over Israel and over Judah, from Dan even to Beersheba. 11 And he could not answer Abner a word again, because he feared him. 12 And Abner sent messengers to David on his behalf, saying, Whose is the land? saying also, Make thy league with me, and, behold, my hand shall be with thee, to bring about all Israel unto thee. 13 And he said, Well; I will make a league with thee: but one thing I require of thee, that is, Thou shalt not see my face, except thou first bring Michal Saul's daughter, when thou comest to see my face. 14 And David sent messengers to Ishbosheth Saul's son, saying, Deliver me my wife Michal, which I espoused to me for an hundred foreskins of the Philistines. 15 And Ishbosheth sent, and took her from her husband, even from Phaltiel the son of Laish. 16 And her husband went with her along weeping behind her to Bahurim. Then said Abner unto him, Go, return. And he returned. 17 And Abner had communication with the elders of Israel, saying, Ye sought for David in times past to be king over you: 18 Now then do it: for the Lord hath spoken of David, saying, By the hand of my servant David I will save my people Israel out of the hand of the Philistines, and out of the hand of all their enemies. 19 And Abner also spake in the ears of Benjamin: and Abner went also to speak in the ears of David in Hebron all that seemed good to Israel, and to the whole house of Benjamin. 20 So Abner came to David to Hebron, and twenty men with him. And David made Abner and the men that were with him a feast. 21 And Abner said unto David, I will arise and go, and will gather all Israel unto my lord the king, that they may make a league with thee, and that thou mayest reign over all that thine heart desireth. And David sent Abner away; and he went in peace. 22 And, behold, the servants of David and Joab came from pursuing a troop, and brought in a great spoil with them: but Abner was not with David in Hebron; for he had sent him away, and he was gone in peace. 23 When Joab and all the host that was with him were come, they told Joab, saying, He came to the king, and he hath sent him away, and he is gone in peace. 24 Then Joab came to the king, and said, What hast thou done? behold, Abner came unto thee; why is it that thou hast sent him away, and he is quite gone? 25 Thou knowest Abner the son of Ner, that he came to deceive thee, and to know thy going out and thy coming in, and to know all that thou doest. 26 And when Joab was come out from David, he sent messengers after Abner, which brought him again from the well of Sirah: but David knew it not. 27 And when Abner was returned to Hebron, Joab took him aside in the gate to speak with him quietly, and smote him there under the fifth rib, that he died, for the blood of Asahel his brother. 28 And afterward when David heard it, he said, My kingdom is guiltless before the Lord for ever from the blood of Abner the son of Ner: 29 Let it rest on the head of Joab, and on all his father's house; and let there not fail from the house of Joab one that hath an issue, or that is a leper, or that leaneth on a staff, or that falleth on the sword, or that lacketh bread. 30 So Joab and Abishai his brother slew Abner, because he had slain their brother Asahel at Gibeon in the battle. 31 And David said to Joab, and to all the people that were with him, Rend your clothes, and gird you with sackcloth, and mourn before Abner. And king David himself followed the bier. 32 And they buried Abner in Hebron: and the king lifted up his voice, and wept at the grave of Abner; and all the people wept. 33 And the king lamented over Abner, and said, Died Abner as a fool dieth? 34 Thy hands were not bound, nor thy feet put into fetters: as a man falleth before wicked men, so fellest thou. And all the people wept again over him. 35 And when all the people came to cause David to eat meat while it was yet day, David sware, saying, So do God to me, and more also, if I taste bread, or aught else, till the sun be down. 36 And all the people took notice of it, and it pleased them, as whatsoever the king did pleased all the people. 37 For all the people and all Israel understood that day that it was not of the king to slay Abner the son of Ner. 38 And the king said unto his servants, Know ye not that there is a prince and a great man fallen this day in Israel? 39 And I am this day weak, though anointed king; and these men the sons of Zeruiah be too hard for me: the Lord shall reward the doer of evil according to his wickedness.

ⵜⵍⴰⵏⵙ ⴰⵢⴰ ⴰⵜⵍⵙ ⵜⵜⴰⵡ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵜⵜⴰⵏ 18 :ⵎⵢⴰⵜⵏⵔⵔⵓ ⵢⵔⵎⵔ ⴰⵢⴰ
ⵜⵍⴰⵏⵙ ⵎ ⵍⴰ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵜⵜⴰⵏ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵜⵜⴰⵏ 19 :ⵎⵜⵜⵜⵏⵜⵏ ⵔⵏ ⵜⵜⵜⵜⵏ ⵎⵜⵅⵡⵔⵏ ⵍⵜⵢ ⵎⵜⵜⵔⵏ
ⵜⵏⵜⵓⵜⵜ ⵜⵅ ⵓⵎⵜ ⵜⵜⵍⵎ ⵜⵜⵔⵏ ⵔⵏ ⵜⵅ ⵢⵏⵢⵜⵜⵜⵜ ⵢⵏⵢ ⵜⵜⵜⵜⵏ ⵎ ⵍⵍ ⵢⵏⵢⵜⵜ
ⵜⵜⵜⵜⵏ ⵜⵜⵜⵜⵏ ⵜⵜⵜⵜⵏ

2 Samuel 5

1 Then came all the tribes of Israel to David unto Hebron, and spake, saying, Behold, we are thy bone and thy flesh. 2 Moreover in time past, when Saul was king over us, thou wast he that leddest out and broughtest in Israel: and the LORD said to thee, Thou shalt feed my people Israel, and thou shalt be a captain over Israel. 3 So all the elders of Israel came to the king to Hebron; and king David made a league with them in Hebron before the LORD: and they anointed David king over Israel. 4 David was thirty years old when he began to reign, and he reigned forty years. 5 In Hebron he reigned over Judah seven years and six months: and in Jerusalem he reigned thirty and three years over all Israel and Judah. 6 And the king and his men went to Jerusalem unto the Jebusites, the inhabitants of the land: which spake unto David, saying, Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither: thinking, David cannot come in hither. 7 Nevertheless David took the strong hold of Zion: the same is the city of David. 8 And David said on that day, Whosoever getteth up to the gutter, and smiteth the Jebusites, and the lame and blind, that are hated of David's soul, he shall be chief and captain. Wherefore they said, The blind and the lame shall not come into the house. 9 So David dwelt in the fort, and called it the city of David. And David built round about from Millo and inward. 10 And David went on, and grew great, and the LORD God of hosts was with him. 11 And Hiram king of Tyre sent messengers to David, and timber of cedars, and carpenters, and masons: and they built David an house. 12 And David perceived that the LORD had established him king over Israel, and that he had exalted his kingdom for his people Israel's sake. 13 And David took him more concubines and wives out of Jerusalem, after he was come from Hebron: and there were yet sons and daughters born to David. 14 And these be the names of those that were born unto him in Jerusalem; Shammua, and Shobab, Nathan, and Solomon, 15 Ibhar also, and Elishua, and Nepheg, and Japhia, 16 And Elishama, and Eliada, and Eliphelet. 17 But when the Philistines heard that they had anointed David king over Israel, all the Philistines came up to seek David; and David heard of it, and went down to the hold. 18 The Philistines also came and spread themselves in the valley of Rephaim. 19 And David enquired of the LORD, saying, Shall I go up to the Philistines? wilt thou deliver them into mine hand? And the LORD said unto David, Go up: for I will doubtless deliver the Philistines into thine hand. 20 And David came to Baal-perazim, and David smote them there, and said, The LORD hath broken forth upon mine enemies before me, as the breach of waters. Therefore he called the name of that place Baal-perazim. 21 And there they left their images, and David and his men burned them. 22 And the Philistines came up yet again, and spread themselves in the valley of Rephaim. 23 And when David enquired of the LORD, he said, Thou shalt not go up; but fetch a compass behind them, and come upon them over against the mulberry trees. 24 And let it be, when thou hearest the sound of a going in the tops of the mulberry trees, that then thou shalt bestir thyself: for then shall the LORD go out before thee, to smite the host of the Philistines. 25 And David did so, as the LORD had commanded him; and smote the Philistines from Geba until thou come to Gazer.

2 Samuel 6

1 Again David gathered all the chosen men of Israel, thirty thousand. 2 And David arose and went with all the people who were with him from Baale-judah to bring up from there the ark of God, which is called by the Name, the name of Yahweh of hosts who sits enthroned on the cherubim that are upon it. 3 And they set the ark of God on a new cart and brought it out of the house of Abinadab that was on the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, were driving the new cart. 4 And they brought it out of the house of Abinadab that was on the hill, accompanying the ark of God; and Ahio went before the ark. 5 And David and all the house of Israel were playing before Yahweh with all kinds of instruments made of fir wood, even with harps, with lyres, with tambourines, with sistrums, and with cymbals. 6 And when they came to the threshing floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God and took hold of it, for the oxen stumbled. 7 And the anger of Yahweh was kindled against Uzzah, and God struck him there for his error; and there he died by the ark of God. 8 And David was displeased because Yahweh had broken out against Uzzah; and that place is called Perez-uzzah to this day. 9 And David was afraid of Yahweh that day, and said, How can the ark of Yahweh come to me? 10 So David would not remove the ark of Yahweh to himself in the city of David; but David turned it aside into the house of Obed-edom the Gittite. 11 And the ark of Yahweh remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and Yahweh blessed Obed-edom and all his household. 12 And it was told King David, saying, Yahweh has blessed the household of Obed-edom and all that belongs to him, because of the ark of God. So David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with gladness. 13 And when those who carried the ark of Yahweh had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling. 14 And David danced before Yahweh with all his might; and David was girded with a linen ephod. 15 So David and all the house of Israel brought up the ark of Yahweh with shouting, and with the sound of the trumpet. 16 And as the ark of Yahweh came into the city of David, Michal the daughter of Saul looked through a window and saw King David leaping and dancing before Yahweh; and she despised him in her heart. 17 And they brought in the ark of Yahweh, and set it in its place in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt offerings and peace offerings before Yahweh. 18 And when David had finished offering the burnt offerings and the peace offerings, he blessed the people in the name of Yahweh of hosts. 19 And he distributed among all the people, even among the whole multitude of Israel, both to men and women, to each one a cake of bread, a piece of meat, and a raisin cake. So all the people departed each to his house. 20 Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said, How glorious was the king of Israel today, who uncovered himself today in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vulgar shamelessly uncovers himself! 21 And David said to Michal, It was before Yahweh, who chose me above your father and above all his household, to appoint me ruler over the people of Yahweh, over Israel; therefore will I play before Yahweh. 22 And I will be even more undignified than this, and will be abased in my own eyes; but by the handmaids of whom you have spoken, by them shall I be held in honor. 23 Therefore Michal the daughter of Saul had no child to the day of her death.

2 Samuel 7

1 Now it came to pass when the king dwelt in his house, and Yahweh had given him rest round about from all his enemies, 2 that the king said to Nathan the prophet, See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwells within curtains.

2 Samuel 8

1 And it came to pass after this, that David smote the Philistines, and subdued them: and David took Metheg-ammah out of the hand of the Philistines. 2 And he smote Moab, and measured them with a line, casting them down to the ground; even with two lines measured he to put to death, and with one full line to keep alive. And so the Moabites became David's servants, and brought gifts. 3 David smote also Hadadezer, the son of Rehob, king of Zobah, as he went to recover his border at the river Euphrates. 4 And David took from him a thousand chariots, and seven hundred horsemen, and twenty thousand footmen: David also houghed all the chariot horses, but reserved of them for a hundred chariots. 5 And when the Syrians of Damascus came to succour Hadadezer king of Zobah, David slew of the Syrians two and twenty thousand men. 6 Then David put garrisons in Syria of Damascus: and the Syrians became servants to David, and brought gifts. And the LORD preserved David whithersoever he went. 7 And David took the shields of gold that were on the servants of Hadadezer, and brought them to Jerusalem. 8 Likewise from Betah, and from Berothai, cities of Hadadezer, king David took very much brass. 9 When Toi king of Hamath heard that David had smitten all the host of Hadadezer, 10 Then Toi sent Joram his son unto king David, to salute him, and to bless him, because he had fought against Hadadezer, and smitten him: for Hadadezer had wars with Toi. And Joram brought with his hand vessels of silver, and vessels of gold, and vessels of brass: 11 Which also king David did dedicate unto the LORD, with the silver and gold that he had dedicated of all nations which he subdued; 12 Of Syria, and of Moab, and of the children of Ammon, and of the Philistines, and of Amalek, and of the spoil of Hadadezer, son of Rehob, king of Zobah. 13 And David got him a name when he returned from smiting of the Syrians in the valley of salt, being eighteen thousand men. 14 And he put garrisons in Edom; throughout all Edom put he garrisons, and all they of Edom became David's servants. And the LORD preserved David whithersoever he went. 15 So David reigned over all Israel; and David executed judgment and justice unto all his people. 16 And Joab the son of Zeruiah was over the host; and Jehoshaphat the son of Ahilud, recorder; 17 And Zadok the son of Ahitub, and Ahimelech the son of Abiathar, were the priests; and Seraiah was the scribe; 18 And Benaiah the son of Jehoiada was over both the Cherethites and the Pelethites; and David's sons were chief rulers.

2 Samuel 9

1 And David said, Is there yet any that is left of the house of Saul, that I may show him kindness for Jonathan's sake? 2 And there was of the house of Saul a servant whose name was Ziba, and they called him unto David, and the king said unto him, Art thou Ziba? And he said, Thy servant is he. 3 And the king said, Is there not yet any of the house of Saul, that I may show the kindness of God unto him? And Ziba said unto the king, Jonathan hath yet a son, which is lame on his feet. 4 And the king said unto him, Where is he? And Ziba said unto the king, Behold, he is in the house of Machir, the son of Ammiel, in Lodebar. 5 Then king David sent, and fetched him out of the house of Machir, the son of Ammiel, from Lodebar. 6 Now when Mephibosheth, the son of Jonathan, the son of Saul, was come unto David, he fell on his face, and did reverence. And David said, Mephibosheth. And he answered, Behold thy servant! 7 And David said unto him, Fear not: for I will surely show thee kindness for Jonathan thy father's sake, and will restore thee all the land of Saul thy father; and thou shalt eat bread at my table continually. 8 And he bowed himself, and said, What is thy servant, that thou should look upon such a dead dog as I am? 9 Then the king called to Ziba, Saul's servant, and said unto him, I have given unto thy master's son all that pertained to Saul and to all his house. 10 Thou therefore, and thy sons, and thy servants, shall till the land for him, and thou shalt bring in the fruits, that thy master's son may have food to eat: but Mephibosheth thy master's son shall eat bread always at my table. Now Ziba had fifteen sons and three servants. 11 Then Ziba said unto the king, According to all that my lord the king hath commanded his servant, so shall thy servant do. As for Mephibosheth, said the king, he eateth at my table, as one of the king's sons. 12 And Mephibosheth had a young son, whose name was Micha. And all that dwelt in the house of Ziba were servants unto Mephibosheth. 13 So Mephibosheth dwelt in Jerusalem: for he did eat continually at the king's table; and was lame on both his feet.

2 Samuel 10

1 And it came to pass after this, that the king of the children of Ammon died, and Hanun his son reigned in his stead. 2 Then said David, I will show kindness unto Hanun, the son of Nahash, as his father showed kindness unto me. And David sent to comfort him by the hand of his servants for his father. And David's servants came into the land of the children of Ammon. 3 And the princes of the children of Ammon said unto Hanun their lord, Thinkest thou that David doth honour thy father, that he hath sent comforters unto thee? hath not David rather sent his servants unto thee, to search the city, and to spy it out, and to overthrow it? 4 Wherefore Hanun took David's servants, and shaved off the one half of their beards, and cut off their garments by the middle, even to their buttocks, and sent them away. 5 When they told it unto David, he sent to meet them, because the men were greatly ashamed: and the king said, Tarry at Jericho until your beards be grown, and then return. 6 And when the children of Ammon saw that they had made themselves odious to David, the children of Ammon sent and hired the Syrians of Bethrehob, and the Syrians of Zoba, twenty thousand footmen, and of king Maacah a thousand men, and of Ishtob twelve thousand men. 7 And when David heard of it, he sent Joab, and all the host of the mighty men. 8 And the children of Ammon came out, and put the battle in array at the entering of the gate: and the Syrians of Zoba, and of Rehob, and Ishtob, and Maacah, were by themselves in the field. 9 When Joab saw that the battle was set against him before and behind, he chose of all the choice men of Israel, and put himself in array against the Syrians: 10 And the rest of the people he delivered into the hand of Abishai his brother, that he might put them in array against the children of Ammon. 11 And he said, If the Syrians be too strong for me, then thou shalt help me: but if the children of Ammon be too strong for thee, then I will help thee. 12 Be of good courage, and let us behave ourselves valiantly for our people, and for the cities of our God: and the LORD do that which seemeth him good. 13 And Joab drew nigh, and the people that were with him, unto the battle against the Syrians: and they fled before him. 14 And when the children of Ammon saw that the Syrians were fled, they likewise fled before Abishai, and entered into the city. So Joab returned from the children of Ammon, and came to Jerusalem. 15 And when the Syrians saw that they were smitten before Israel, they gathered themselves together. 16 And Hadarezer sent, and brought out the Syrians that were beyond the river: and they came to Helam; and Shobach the captain of the host of Hadarezer went before them. 17 And when it was told David, he gathered all Israel together, and passed over Jordan, and came to Helam. And the Syrians set themselves in array against David, and fought with him. 18 And the Syrians fled before Israel; and David slew the men of seven hundred chariots of the Syrians, and forty thousand horsemen, and smote Shobach the captain of their host, who died there.

2 Samuel 11

1 And it came to pass, after the year was expired, at the time when kings go forth to battle, that David sent Joab, and his servants with him, and all Israel; and they destroyed the Ammonites, and besieged Rabbah. But David tarried still at Jerusalem. 2 And it came to pass in an evening tide, that David arose from his couch, and walked upon the roof of the king's house: and from the roof he saw a woman washing herself; and the woman was very beautiful to look upon. 3 And David sent and inquired after the woman. And one said, Is not this Bathsheba, the daughter of Eliam, the wife of Uriah the Hittite? 4 And David sent messengers, and took her; and she came in unto him, and he lay with her; for she was purified from her uncleanness: and she returned unto her house. 5 And the woman conceived, and sent and told David, and said, I am with child. 6 And David sent to Joab, saying, Send me Uriah the Hittite. And Joab sent Uriah to David. 7 And when Uriah was come unto him, David asked how Joab did, and how the people did, and how the war prospered. 8 And David said to Uriah, Go down to thy house, and wash thy feet. And Uriah departed out of the king's house, and there followed him a mess of meat from the king. 9 But Uriah slept at the door of the king's house with all the servants of his lord, and went not down to his house. 10 And when they had told David, saying, Uriah went not down unto his house, David said unto Uriah, Camest thou not from thy journey? why then didst thou not go down unto thine house? 11 And Uriah said unto David, The ark, and Israel, and Judah, abide in tents; and my lord Joab, and the servants of my lord, are encamped in the open fields; shall I then go into mine house, to eat and to drink, and to lie with my wife? as thou livest, and as thy soul liveth, I will not do this thing. 12 And David said to Uriah, Tarry here to day also, and to morrow I will let thee depart. So Uriah abode in Jerusalem that day, and the morrow. 13 And when David had called him, he did eat and drink before him; and he made him drunk: and at even he went out to lie on his couch with the servants of his lord, but went not down to his house. 14 And it came to pass in the morning, that David wrote a letter to Joab, and sent it by the hand of Uriah. 15 And he wrote in the letter, saying, Set ye Uriah in the forefront of the hottest battle, and retire ye from him, that he may be smitten, and die.

אֲשֶׁר עָשָׂה לְאוּרִיָּה הַחִתִּי לְקַח לְךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן׃ 7 וְעַתָּה לֹא־תָסוּר רָעָה מִבֵּיתֶךָ עַד־עוֹלָם יַעַן כִּי בָזִיתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה׃ 8 כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ 9 כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ 10 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ 11 אֲבָל כִּי־נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַיָּלוֹד אֲשֶׁר יִוָּלֶד־לָךְ מוֹת יָמוּת׃ 12 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת אוּרִיָּה לְדָוִד וַיַּחֲלֶה׃ 13 וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַיָּלֶד וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וַיָּלֶן וְשָׁכַב אַרְצָה׃ 14 וַיָּקוּמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִים אֹתוֹ מֵהָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־אָכַל אִתָּם לָחֶם׃ 15 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מֵת הַיָּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְעוֹד הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאַךְ כִּי־נָמוּת אֶת־הַיֶּלֶד׃ 16 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי־מֵת הַיָּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד לַעֲבָדָיו הַמֵּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ 17 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל׃ 18 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בָּכִיתָ בְּעַד הַיֶּלֶד בְּטֶרֶם מֵת וְכַאֲשֶׁר מֵת הַיֶּלֶד קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם׃ 19 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מְהַלְחָשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי־מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הַכִּי־מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ 20 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּעַד הַיֶּלֶד בְּחַיּוֹת הַיֶּלֶד צַמְתָּ וַתִּבְךְּ וְאַחֲרֵי מוֹת הַיֶּלֶד קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם׃ 22 וַיֹּאמֶר בְּחַיּוֹת הַיֶּלֶד צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחָנֵּנִי יְהוָה וְחָיָה הַיָּלֶד׃ 23 וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם הַאוּכַל לְהָשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי׃ 24 וַיְנַחֵם דָּוִד אֶת־בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה אָהֵב אֹתוֹ׃ 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד־נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר יְהוָה׃ 26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה׃ 27 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי גַּם־לָכַדְתִּי אֶת־רַבָּה גַּם־לָקַחְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם׃ 28 וְעַתָּה אֱסֹף שְׁאָר הָעָם וְחָנֵה עַל־הָעִיר וְלָכָדָהּ פֶּן־אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ׃ 29 וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 30 וַיָּסַר אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיְהִי מִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה בָּהּ וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וְשָׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבְמַגֵּרוֹת הַבַּרְזֶל וּבְגַרְזֵי הַבַּרְזֶל וְהַעֲבִירָם בַּמַּלְבֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל־עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

2 Samuel 12

1 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ׃ 2 לָעָשִׁיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הַרְבֵּה מְאֹד׃ 3 וְלָרָשׁ אֵין כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קְטַנָּה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו יַחְדָּו מִפִּתּוֹ תֹּאכַל וּמִכֹּסוֹ תִּשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃ 4 וַיָּבֹא הֵלֶךְ לָאִישׁ הֶעָשִׁיר וַיַּחְמֹל לָקַחַת מִצֹּאנוֹ וּמִבְּקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֹרֵחַ אֲשֶׁר־בָּא אֵלָיו וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׂת הָאִישׁ הָרָשׁ וַיַּעֲשֶׂהָ לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו׃ 5 וַיִּחַר־אַף דָּוִד בָּאִישׁ מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חַי־יְהוָה כִּי בֶן־מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹּאת׃ 6 וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יְשַׁלֵּם אַרְבָּעָתָיִם עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא חָמָל׃ 7 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי הִצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׁאוּל׃ 8 וָאֶתְּנָה לְךָ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחֵיקֶךָ וָאֶתֵּן לְךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וְאִם־מְעָט וְאוֹסִפָה לְּךָ כָּהֵנָּה וְכָהֵנָּה׃ 9 מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת־דְּבַר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָיו אֶת־אוּרִיָּה הַחִתִּי הִכִּיתָ בֶחָרֶב וְאִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה וְאֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן׃ 10 וְעַתָּה לֹא־תָסוּר הֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם יַעַן כִּי בְזִתָנִי וַתִּקַּח אֶת־אֵשֶׁת אוּרִיָּה הַחִתִּי לִהְיוֹת לְךָ לְאִשָּׁה׃ 11 כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנֵּה אָנֹכִי מֵקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתֶךָ וְלָקַחְתִּי אֶת־נָשֶׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרֵעֶךָ וְשָׁכַב עִם־נָשֶׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת׃ 12 אַתָּה עָשִׂיתָ בַסָּתֶר וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ׃ 13 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נָתָן חָטָאתִי לַיהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד גַּם יְהוָה הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת׃ 14 אֲבָל כִּי־נִאֵץ נִאַצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְהוָה בַּדָּבָר הַזֶּה גַּם הַיָּלוֹד אֲשֶׁר יִוָּלֶד־לָךְ מוֹת יָמוּת׃ 15 וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אֵשֶׁת אוּרִיָּה לְדָוִד וַיַּחֲלֶה׃ 16 וַיְבַקֵּשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַיֶּלֶד וַיָּצָם דָּוִד צוֹם וַיָּבֹא וַיָּלֶן וְשָׁכַב אַרְצָה׃ 17 וַיָּקוּמוּ זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהָקִים אֹתוֹ מֵהָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־אָכַל אִתָּם לָחֶם׃ 18 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיָּלֶד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי־מֵת הַיָּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְעוֹד הַיֶּלֶד חַי דִּבַּרְנוּ אֵלָיו וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ וְאַךְ כִּי־נָמוּת אֶת־הַיֶּלֶד׃ 19 וַיַּרְא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיָּבֶן דָּוִד כִּי־מֵת הַיָּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עֲבָדָיו הַכִּי־מֵת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מֵת׃ 20 וַיָּקָם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיָּסָךְ וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתָּחוּ וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיָּשִׂימוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכַל׃ 21 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עֲבָדָיו מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּעַד הַיֶּלֶד בְּחַיּוֹת הַיֶּלֶד צַמְתָּ וַתִּבְךְּ וְאַחֲרֵי מוֹת הַיֶּלֶד קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם׃ 22 וַיֹּאמֶר בְּחַיּוֹת הַיֶּלֶד צַמְתִּי וָאֶבְכֶּה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ יְחָנֵּנִי יְהוָה וְחָיָה הַיָּלֶד׃ 23 וְעַתָּה מֵת לָמָּה זֶּה אֲנִי צָם הַאוּכַל לְהָשִׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי׃ 24 וַיְנַחֵם דָּוִד אֶת־בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיהוָה אָהֵב אֹתוֹ׃ 25 וַיִּשְׁלַח בְּיַד־נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידְיָה בַּעֲבוּר יְהוָה׃ 26 וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן וַיִּתְפֹּשׂ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה׃ 27 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי גַּם־לָכַדְתִּי אֶת־רַבָּה גַּם־לָקַחְתִּי אֶת־עִיר הַמָּיִם׃ 28 וְעַתָּה אֱסֹף שְׁאָר הָעָם וְחָנֵה עַל־הָעִיר וְלָכָדָהּ פֶּן־אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ׃ 29 וַיֶּאֱסֹף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעָם וַיֵּלֶךְ רַבָּתָה וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃ 30 וַיָּסַר אֶת־עֲטֶרֶת מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וַיְהִי מִשְׁקָלָהּ כִּכַּר זָהָב וְאֶבֶן יְקָרָה בָּהּ וַתְּהִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וְשָׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ 31 וְאֶת־הָעָם אֲשֶׁר בָּהּ הוֹצִיא וַיָּשֶׂם בַּמְּגֵרוֹת וּבְמַגֵּרוֹת הַבַּרְזֶל וּבְגַרְזֵי הַבַּרְזֶל וְהַעֲבִירָם בַּמַּלְבֵּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל־עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

𐤀𐤍𐤊 𐤄𐤅𐤌 𐤋𐤓𐤀𐤔𐤉𐤕 𐤋𐤌𐤋𐤊 𐤏𐤌𐤍 𐤋𐤄𐤌𐤋𐤊 𐤀𐤕

אֲשֶׁר׃

39 וְאַתָּה מָשַׁח אֹתִי הַיּוֹם לְמֶלֶךְ עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה הַיּוֹם אֲנִי רַךְ וּמְתְאַמֵּץ
וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי יְהוָה יְשַׁלֵּם לְעֹשֶׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ׃ 40 וְעַתָּה
שְׁבָה־נָא עַבְדֶּךָ תַּחְתֶּיךָ וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי־יָצָא עַבְדְּךָ וְכִי־יָשׁוּב
וְהִגַּדְתִּי לְךָ׃ 41 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו אִתִּי תָּבוֹא וְשַׁתִּי אֶת־עֵינַי עָלֶיךָ׃ 42 וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה תְּקוֹעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ תִּגַּד־נָא עַל־הַמַּלְכָּה לָמָּה זֹּאת חָשְׁבָה כָּעָם הַזֶּה וַתְּדַבֵּר
הַמֶּלֶךְ כַּדָּבָר הַזֶּה כְּאָשְׁמָה בְּדַבֵּר הַמֶּלֶךְ הַזֶּה לְהָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת־נִדָּחוֹ׃ 43 כִּי
מוֹת נָמוּת וְכַמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ עוֹד וְלֹא־יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ וְחָשַׁב
מַחְשָׁבוֹת לְבִלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח׃ 44 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה יְהִי־נָא דְבַר־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְמְנוּחָה
כִּי כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים כֵּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמֹעַ אֶת־טוֹב וְאֶת־רָע וַיהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ
בַּאֲשֶׁר יִהְיֶה׃ 45 וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַל־נָא תְכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי
שֹׁאֵל אֵלַיִךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה יְדַבֶּר־נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 46 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הֲיַד יוֹאָב אִתְּךָ
בְּכָל־זֹאת וַיַּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר חַי־נַפְשְׁךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם־אִישׁ לְהַטּוֹת עַל־כָּל־אֲשֶׁר
דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי עַבְדְּךָ יוֹאָב צִוָּנִי וְהוּא שָׂם בְּפִי אֲמָתְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
47 לְמַעַן סֹבַב אֶת־פְּנֵי הַדָּבָר עָשָׂה יוֹאָב עַבְדְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וַאדֹנִי חָכָם כְּחָכְמַת
מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים לָדַעַת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ׃ 48 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יוֹאָב הִנֵּה־נָא עָשִׂיתִי
אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֵךְ הָשֵׁב אֶת־הַנַּעַר אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ 49 וַיַּעַן יוֹאָב עַל־פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיְבָרֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יוֹאָב הַיּוֹם יָדַע עַבְדְּךָ כִּי־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר־עַבְדּוֹ׃ 50 וַיָּקָם יוֹאָב וַיֵּלֶךְ גְּשׁוּרָה וַיָּבֵא אֶת־אַבְשָׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם׃ 51 וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ יָסֹב לְבֵיתוֹ וּפָנָיו לֹא יִרְאֶה וַיָּסָב אַבְשָׁלוֹם לְבֵיתוֹ וּפָנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה׃

2 Samuel 14

1 וְיוֹאָב בֶּן־צְרוּיָה יָדַע כִּי אֶל־לֵב הַמֶּלֶךְ עַל־אַבְשָׁלוֹם׃ 2 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוֹעָה וַיִּקַּח
מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִתְאַבָּלִי־נָא וְלִבְשִׁי־נָא בִגְדֵי אֵבֶל וְאַל־תָּסוּכִי שֶׁמֶן

𐤔𐤋𐤌𐤉𐤌:

𐤀𐤋𐤄𐤉𐤒 𐤓𐤇 𐤈𐤋𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤅𐤉𐤍 𐤓𐤔𐤉𐤌 𐤇𐤌𐤔𐤄 𐤋𐤒 𐤈𐤋𐤌𐤉𐤌 𐤔𐤓𐤄 𐤀𐤋𐤅𐤉𐤍 𐤓𐤔𐤉𐤌 𐤐𐤓𐤈𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤅𐤉𐤍 𐤓𐤔𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤅𐤉𐤍 𐤓𐤇 𐤋

2 Samuel 15

1 וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיַּעַשׂ־לוֹ אַבְשָׁלוֹם רֶכֶב וְסוּסִים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
2 וְהַשְׁכֵּם אַבְשָׁלוֹם וְנִצַּב עַל־יַד דֶּרֶךְ הַשָּׁעַר וְהָיָה כָּל־הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ
רִיב לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לַמִּשְׁפָּט וַיִּקְרָא אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם וְאָמַר אֵי מִזֶּה עִיר אָתָּה
וְאָמַר מֵאַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּךָ׃ 3 וְאָמַר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם רְאֵה דְבָרֶיךָ טוֹבִים
וְנְכֹחִים כִּי אֵין־לְךָ שֹׁמֵעַ מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ׃ 4 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי יְשִׂמַנִּי שֹׁפֵט
בָּאָרֶץ וְאֵלַי יָבוֹא כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִהְיֶה־לּוֹ רִיב וּמִשְׁפָּט וְצָדַקְתִּי אֹתוֹ׃ 5 וְהָיָה
בִּקְרֹב אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשָׁלַח יָדוֹ וְהֶחֱזִיק בּוֹ וְנָשַׁק לוֹ׃ 6 וְכַזֹּאת יַעֲשֶׂה
לְכָל־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים לַמִּשְׁפָּט אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְגַנֵּב אַבְשָׁלוֹם אֶת־לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל׃
7 וַיְהִי מִקְצֵה אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלְכָה נָּא וַאֲשַׁלְּמָה
נִדְרִי אֲשֶׁר־נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן׃ 8 כִּי נֵדֶר נָדַר עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בְּגְשׁוּר בַּאֲרָם
לֵאמֹר אִם־שׁוֹב יְשִׁיבֵנִי יְרוּשָׁלַ͏ִם וְעָבַדְתִּי אֶת־יְהוָה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ בְּשָׁלוֹם
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה׃ 10 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים בְּכָל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר וַאֲמַרְתֶּם מָלַךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן׃ 11 וְאִתְּךָ מֵאָה
אִישׁ מִירוּשָׁלַ͏ִם הַנְקְרָאִים וַיֵּלְכוּ בְתֻמָּם וְלֹא יָדְעוּ מְאוּמָה׃ 12 וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם
אֶת־אֲחִיתֹפֶל הַגִּלֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ מִגִּלֹה בְּזִבְחוֹ אֶת־הַזְּבָחִים וַתְּאַמֵּץ הַקֶּשֶׁר
וְהָעָם הוֹלֵךְ וָרָב אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ 13 וַיָּבֹא הַמַּגִּיד אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הָיָה לֵב אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ 14 וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל־עֲבָדָיו אֲשֶׁר אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַ͏ִם קוּמוּ
וְנִבְרָחָה כִּי אֵין־לָנוּ פְלֵיטָה מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם מַהֲרוּ לָלֶכֶת פֶּן־יְמַהֵר וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ
רָעָה וְהִכָּה אֶת־הָעִיר לְפִי־חָרֶב׃ 15 וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר
יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עֲבָדֶיךָ׃ 16 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בְרַגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ
עֲשֶׂרֶת נָשִׁים פִּלַגְשִׁים לִשְׁמֹר הַבָּיִת׃ 17 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו וַיַּעַמְדוּ
בֵּית הַמֶּרְחָק׃ 18 וְכָל־עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרֵתִי וְכָל־הַפְּלֵתִי וְכָל־הַגִּתִּי
שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ בְרַגְלָיו מִגַּת עֹבְרִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל־אִתַּי הַגִּתִּי לָמָּה תֵלֵךְ גַּם־אַתָּה אִתָּנוּ שׁוּב וְשֵׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נָכְרִי אַתָּה וְגַם
כִּי־גֹלֶה אָתָּה אֶל־מְקוֹמֶךָ׃ 20 תְּמוֹל בָּאתָ וְהַיּוֹם אַנִּיעֲךָ לָלֶכֶת אִתָּנוּ וְאָנֹכִי
הֹלֵךְ אֲשֶׁר אוּכָל וְשׁוּב וְהָשֵׁב אֶת־אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ 21 וַיַּעַן אִתַּי וַיֹּאמֶר
חַי־יְהוָה וְחֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־בְּמָוֶת אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יִהְיֶה
עַבְדֶּךָ׃ 22 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אִתַּי לֵךְ וְעֹבֵר וַיַּעֲבֹר אִתַּי הַגִּתִּי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטַּף
אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ 23 וְכָל־הָאָרֶץ בֹּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל וְכָל־הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל
קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֹבְרִים עַל־פְּנֵי דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר׃ 24 וְגַם־צָדוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ
נֹשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־הָאֱלֹהִים וַיַּצִּיגוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֶבְיָתָר עַד־תֹּם
כָּל־הָעָם יֹצְאִים מִן־הָעִיר׃ 25 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צָדוֹק הָשֵׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
הָעִיר אִם־אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וְהֶשִׁבַנִי וְהַרְאָנִי אֹתוֹ וְאֶת־נָוֵהוּ׃ 26 וְאִם־כֹּה
יֹאמַר לֹא חָפַצְתִּי בָּךְ הִנְנִי יַעֲשֶׂה־לִּי כַּטּוֹב בְּעֵינָיו׃ 27 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צָדוֹק
הַכֹּהֵן הֲרֹאֶה אָתָּה שׁוּב הָעִיר בְּשָׁלוֹם וַאֲחִימַעַץ בִּנְךָ וִיהוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר בִּנְכֶם
שְׁנֵיכֶם אִתָּכֶם׃ 28 רְאוּ אֲנִי מִתְמַהְמֵהַּ בְּעַרְבוֹת הַמִּדְבָּר עַד בֹּא דָבָר מֵאִתְּכֶם
לְהַגִּיד לִי׃ 29 וַיָּשֶׁב צָדוֹק וְאֶבְיָתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְרוּשָׁלַ͏ִמָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃
30 וְדָוִד עָלָה בְמַעֲלֵה הַזַּיִת עֹלֶה וּבָכֹה וְרֹאשׁ לוֹ חָפוּי וְהוּא הֹלֵךְ יָחֵף וְכָל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ חָפוּ אִישׁ רֹאשׁוֹ וְעָלוּ עֹלֶה וּבָכוֹ׃ 31 וַיַּגֶּד לְדָוִד לֵאמֹר אֲחִיתֹפֶל
הָיָה בַּקֹּשְׁרִים גַּם כִּי אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר דָּוִד הִפֵּל נָא אֶת־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל יְהוָה׃

32 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי רֵעַ דָּוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 33 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשַׁי הֲזֶה חַסְדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ׃ 34 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לוֹ אֶהְיֶה וְעִמּוֹ אֵשֵׁב׃ 35 וְגַם עִמִּי אֵין שָׁם כֹּהֲנִים צָדוֹק וְאֶבְיָתָר וְכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה לַמֶּלֶךְ תַּגִּיד׃ 36 הִנֵּה שָׁם עִמָּם אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וִיהוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר וְשִׁלַּחְתֶּם בְּיָדָם אֵלַי כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּן׃ 37 וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעֶה דָּוִד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלָ͏ִם׃

2 Samuel 16

1 וְדָוִד עָבַר מְעַט מֵהָרֹאשׁ וְהִנֵּה צִיבָא נַעַר מְפִיבֹשֶׁת לִקְרָאתוֹ וְצֶמֶד חֲמֹרִים חֲבוּשִׁים וְעָלֵיהֶם מָאתַיִם לֶחֶם וּמֵאָה צִמּוּקִים וּמֵאָה קַיִץ וְנֵבֶל יָיִן׃ 2 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מַה־אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמֹרִים לְבֵית הַמֶּלֶךְ לִרְכֹּב וְהַלֶּחֶם וְהַקַּיִץ לֶאֱכֹל הַנְּעָרִים וְהַיַּיִן לִשְׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר׃ 3 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאַיֵּה בֶן־אֲדֹנֶיךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַ͏ִם כִּי אָמַר הַיּוֹם יָשִׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת־מַמְלְכוּת אָבִי׃ 4 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִיבָא הִנֵּה לְךָ כָּל־אֲשֶׁר לִמְפִיבֹשֶׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הִשְׁתַּחֲוֵיתָה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בָּחוּרִים וְהִנֵּה מִשָּׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וּשְׁמוֹ שִׁמְעִי בֶּן־גֵּרָא יוֹצֵא יָצוֹא וּמְקַלֵּל׃ 6 וַיְרַגֵּם אֲבָנִים אֶל־דָּוִד וְאֶל כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגִּבֹּרִים עַל־יְמִינוֹ וְעַל־שְׂמֹאלוֹ׃ 7 וְכֹה אָמַר שִׁמְעִי בְּקַלְלוֹ צֵא צֵא אִישׁ הַדָּמִים וְאִישׁ בְּלִיָּעַל׃ 8 הֵשִׁיב עָלֶיךָ יְהוָה כָּל־דְּמֵי בֵּית שָׁאוּל אֲשֶׁר מָלַכְתָּ תַּחְתָּיו וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בְּנֶךָ וְהִנְּךָ בְרָעָתֶךָ כִּי אִישׁ דָּמִים אָתָּה׃ 9 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יְקַלֵּל הַכֶּלֶב הַמֵּת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶעְבְּרָה נָּא וְאָסִירָה אֶת־רֹאשׁוֹ׃ 10 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי־כֹה יְקַלֵּל כִּי יְהוָה אָמַר לוֹ קַלֵּל אֶת־דָּוִד וּמִי יֹאמַר מַדּוּעַ עָשִׂיתָ כֵּן׃ 11 וַיֹּאמֶר אֲבִישַׁי לְדָוִד וְגַם הִנֵּה בְנִי יֹצֵא מִמֵּעַי מְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאַף כִּי עַתָּה בֶּן־הַיְמִינִי הַנִּחוּ לוֹ וִיקַלֵּל כִּי אָמַר לוֹ יְהוָה׃ 12 אוּלַי יִרְאֶה יְהוָה בְּעֵינִי וְהֵשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְלָתוֹ הַזֶּה׃ 13 וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאַנְשָׁיו בַּדָּרֶךְ וְשִׁמְעִי הֹלֵךְ לְעֻמַּת הָהָר אֹרֶךְ הָלוֹךְ וְקִלֵּל וְאֶבֶן נֹקֵשׁ לְעֻמָּתוֹ וְעָפָר יַדֶּה׃ 14 וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ עֲיֵפִים וַיִּנָּפַשׁ שָׁם׃ 15 וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם וַאֲחִיתֹפֶל אִתּוֹ׃ 16 וַיְהִי כְּבוֹא חוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעֵה דָוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 17 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשַׁי זֶה חַסְדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ׃ 18 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם כִּי לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לוֹ אֶהְיֶה וְעִמּוֹ אֵשֵׁב׃ 19 וְגַם אֲשֶׁר אֲנִי אֶעֱבֹד הֲלוֹא לִפְנֵי בְנֵי אֲנִי כַּאֲשֶׁר עָבַדְתִּי לִפְנֵי אָבִיךָ כֵּן אֶהְיֶה לְפָנֶיךָ׃ 20 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אֲחִיתֹפֶל הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה׃ 21 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם בֹּא אֶל־פִּלַגְשֵׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הִנִּיחַ לִשְׁמֹר הַבָּיִת וְשָׁמַע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אָבִיךָ וְחָזְקוּ יְדֵי כָל־אֲשֶׁר אִתָּךְ׃ 22 וַיַּטּוּ לְאַבְשָׁלוֹם הָאֹהֶל עַל־הַגָּג וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פִּלַגְשֵׁי אָבִיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל׃ 23 וַעֲצַת אֲחִיתֹפֶל אֲשֶׁר יָעַץ בַּיָּמִים הָהֵם כְּאִישׁ שָׁאַל בִּדְבַר־אֱלֹהִים כֵּן כָּל־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל גַּם לְדָוִד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם׃

1 וַיֹּאמֶר אֲחִיתֹפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶבְחֲרָה־נָּא שְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ וְאָקוּמָה וְאֶרְדְּפָה אַחֲרֵי דָוִד הַלָּיְלָה׃
2 וְאָבוֹא עָלָיו וְהוּא יָגֵעַ וּרְפֵה יָדָיִם וְהַחִתֹּתִי אֹתוֹ וְנָס כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהִכֵּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ׃
3 וְהֵשִׁבֹתִי אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הָעָם כְּשׁוּב הַכֹּל אִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ נֶפֶשׁ כָּל־הָעָם יִהְיֶה שָׁלוֹם׃
4 וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינֵי כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
5 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קִרְאוּ־נָא גַּם לְחוּשַׁי הָאַרְכִּי וְנִשְׁמְעָה גַּם אֵת אֲשֶׁר בְּפִיהוּ׃
6 וַיָּבֹא חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה דִּבֶּר אֲחִיתֹפֶל הֲנַעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אָיִן אַתָּה דַּבֵּר׃
7 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הָעֵצָה אֲשֶׁר־יָעַץ אֲחִיתֹפֶל בַּפַּעַם הַזֹּאת׃
8 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹּרִים הֵם וּמָרֵי נֶפֶשׁ הֵם כְּדֹב שַׁכּוּל בַּשָּׂדֶה וְאִישׁ מִלְחָמוֹת אָבִיךָ וְלֹא יָלִין הַלַּיְלָה אֶת־הָעָם׃
9 הִנֵּה־נָא הוּא־נֶחְבָּא בְּאַחַת הַבֹּרוֹת אוֹ בְּאַחַד הַמְּקֹמוֹת וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יִפֹּל בָּהֶם בָּרִאשֹׁנָה וְשָׁמַע כָּל־שֹׁמֵעַ וְאָמַר הָיְתָה מַפָּלָה בָּעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃
10 וְגַם־הוּא בֶּן־חַיִל אֲשֶׁר לִבּוֹ כְּלֵב־אַרְיֵה יָמֵס יָמֵס כִּי יֹדֵעַ כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶת־אָבִיךָ כִּי גִבֹּרִים אַנְשָׁיו׃
11 כִּי אִם־יָעֹץ אֶעֱצָה אֵלֶיךָ וְקִבַּצְתָּ עָלָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־הַיָּם לָרֹב וּפָנֶיךָ הֹלֵךְ בַּמִּלְחָמָה׃
12 וּבָאנוּ עָלָיו בְּאַחַד הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר יִמָּצֵא שָׁם וְנָטַלְנוּ עָלָיו כַּאֲשֶׁר תִּפֹּל הָאֲדָמָה וְלֹא־נוֹתַר בּוֹ וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ גַּם־אֶחָד׃
13 וְאִם־אֶל־עִיר יֶאֱסֹף וְהִקְשְׁרוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסָחַבְנוּ אֹתָהּ אֶל־הַנָּחַל עַד־אֲשֶׁר לֹא־יִמָּצֵא שָׁם אֲפִלּוּ צְרוֹר׃
14 וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשַׁי הָאַרְכִּי מֵעֲצַת אֲחִיתֹפֶל וַיהוָה צִוָּה לְהָפֵר אֶת־עֲצַת אֲחִיתֹפֶל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוּר הָבִיא יְהוָה אֶל־אַבְשָׁלוֹם אֶת־הָרָעָה׃
15 וַיֹּאמֶר חוּשַׁי אֶל־צָדוֹק וְאֶל־אֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים כָּעֵצָה הָאֵלֶּה יָעַץ אֲחִיתֹפֶל אֶת־אַבְשָׁלוֹם וְאֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָעֵצָה הָאֵלֶּה יָעַצְתִּי אָנִי׃
16 וְעַתָּה שִׁלְחוּ מַהֵר וְהַגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אַל־תָּלֶן הַלַּיְלָה בְּעַרְבוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עָבוֹר תַּעֲבֹר פֶּן־יְבֻלַּע לַמֶּלֶךְ וְלָכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ׃
17 וְיוֹנָתָן וַאֲחִימַעַץ עֹמְדִים בְּעֵין רֹגֵל וְהָלוֹךְ תָּלֶךְ שִׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵמָּה יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד כִּי לֹא יוּכְלוּן לְהִרָּאוֹת בָּעִיר׃
18 וַיִּרְאוּ הַנְּעָרִים אֹתָם וַיַּגֶּד לְאַבְשָׁלוֹם וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מְהֵרָה וַיָּבֹאוּ בֵּית־אִישׁ בְּבָחוּרִים וְלוֹ־בוֹר בַּחֲצֵרוֹ וַיֵּרְדוּ שָׁמָּה׃
19 וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׂ אֶת־הַמָּסָךְ עַל־פְּנֵי הַבּוֹר וַתִּשְׁטַח עָלָיו אֶת־הָרִפּוֹת וְלֹא נוֹדַע דָּבָר׃
20 וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל־הָאִשָּׁה הַבָּיְתָה וַיֹּאמְרוּ אַיֵּה אֲחִימַעַץ וִיהוֹנָתָן וַתֹּאמֶר אֲלֵהֶם הָאִשָּׁה עָבַר מְעַט־מַיִם וַיְבַקְשׁוּ וְלֹא מָצָאוּ וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃
21 וַיְהִי אַחֲרֵי לֶכְתָּם וְהֵמָּה עָלוּ מִן־הַבּוֹר וַיֵּלְכוּ וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל־דָּוִד קוּמוּ וְעִבְרוּ מַהֵר אֶת־הַמָּיִם כִּי־כָכָה יָעַץ עֲלֵיכֶם אֲחִיתֹפֶל׃
22 וַיָּקָם דָּוִד וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעַבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אוֹר הַבֹּקֶר עַד־אֶחָד לֹא נֶעְדָּר אֲשֶׁר לֹא־עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן׃
23 וַאֲחִיתֹפֶל רָאָה כִּי לֹא־נַעֲשְׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־הַחֲמוֹר וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־בֵּיתוֹ אֶל־עִירוֹ וַיְצַו אֶת־בֵּיתוֹ וַיֶּחְנָק וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקֶבֶר אָבִיו׃
24 דָּוִד בָּא מָחֳנָיְמָה וְאַבְשָׁלוֹם עָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ׃
25 וְאֶת־עֲמָשָׂא תַּחַת יוֹאָב שָׂם אַבְשָׁלוֹם עַל־הַצָּבָא וַעֲמָשָׂא בֶּן־אִישׁ וּשְׁמוֹ יִתְרָא הַיִּשְׂרְאֵלִי אֲשֶׁר בָּא אֶל־אֲבִיגַל בַּת־נָחָשׁ אֲחוֹת צְרוּיָה אֵם יוֹאָב׃
26 וַיִּחַן יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלוֹם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד׃
27 וַיְהִי כְּבוֹא דָּוִד מָחֳנַיְמָה שֹׁבִי בֶן־נָחָשׁ מֵרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן וּמָכִיר בֶּן־עַמִּיאֵל מִלּוֹ דְבָר וּבַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי מֵרֹגְלִים׃
28 הֵבִיאוּ מִשְׁכָּבוֹת וְהָאַגָּנוֹת וְהַכֵּלִים יוֹצְרִים וְחִטִּים וּשְׂעֹרִים וְקֶמַח וְקָלִי וּפוֹל וַעֲדָשִׁים וְקָלִי׃

2 Samuel 18

1 וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת־הָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיָּשֶׂם עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת׃ 2 וַיִּשְׁלַח דָּוִד
אֶת־הָעָם יַד־יוֹאָב וְיַד אֲבִישַׁי בֶּן־צְרוּיָה אֲחִי יוֹאָב וְיַד אִתַּי הַגִּתִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם
גַּם־אָנֹכִי אֵצֵא אִתָּכֶם׃ 3 וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם־נָסוֹ נָנוּס לֹא־יָשִׂימוּ־לֵב עָלֵינוּ וְאִם־
מֵתָה מֵתָה מֶחֱצָיֵנוּ לֹא־יָשִׂימוּ־לֵב עָלֵינוּ כִּי עַתָּה אַתָּה כָּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים מֵאִתָּנוּ וְעַתָּה טוֹב כִּי
תִהְיֶה־לָּנוּ מֵהָעִיר לְעָזְרָה׃ 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַמֶּלֶךְ מַה־בְּעֵינֵיכֶם אֶעֱשֶׂה וַיַּעֲמֹד הַמֶּלֶךְ עַל־
יַד־הַשָּׁעַר וַיֵּצְאוּ כָל־הָעָם לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים׃ 5 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־יוֹאָב וְאֶת־אֲבִישַׁי וְאֶת־אִתַּי
לֵאמֹר נְעָרִי לְאַבְשָׁלוֹם לְאַט וְשָׁמְרוּ כָל־הָעָם בְּהַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם׃ וְהַמֶּלֶךְ שֹׁמֵעַ בְּצַוֹּתוֹ אֶת־כָּל־
הָעָם עַל־כָּל־שָׂרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ 6 וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה בְּיַעַר אֶפְרָיִם׃
7 וַיִּנָּגְפוּ שָׁם עַם־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וַתְּהִי־שָׁם הַמַּכָּה גְדוֹלָה עֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ בַּיּוֹם
הַהוּא׃ 8 וַתְּהִי־שָׁם הַמִּלְחָמָה נָפֹצָה עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְהַיַּעַר אָכַל בָּעָם בַּיּוֹם הַהוּא אֵת
אֲשֶׁר־אָכְלוּ הַחֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא אַרְבָּעִים׃ 9 וַיִּקָּרֶא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עַבְדֵי דָוִד וְאַבְשָׁלוֹם רֹכֵב
עַל־הַפֶּרֶד וַיָּבֹא הַפֶּרֶד תַּחַת סְבַךְ־הָאֵלָה הַגְּדוֹלָה וַיִּתָּפֵשׂ רֹאשׁוֹ בָּאֵלָה וַיִּנָּתֵן בֵּין הַשָּׁמַיִם
וּבֵין הָאָרֶץ וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר תַּחְתָּיו עָבָר׃ 10 וַיִּרְאֶה אִישׁ אֶחָד וַיַּגֶּד לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי
אֶת־אַבְשָׁלוֹם תָּלוּי בָּאֵלָה׃ 11 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָאִישׁ הַמַּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה רְאִיתָ וְלָמָּה לֹא־הִכִּיתוֹ שָׁם
אַרְצָה וְעָלַי הָיָה לָתֵת לְךָ עֲשָׂרָה כְסָפִים וְאַזְנֹר אֶחָד׃ 12 וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־יוֹאָב וְאִלּוּ שֹׁקֵל
בְּיָדִי אֶלֶף כְּסָפִים לֹא־אֶשְׁלַח יָדִי בְּבֶן־הַמֶּלֶךְ כִּי בְאָזְנֵינוּ צִוָּה הַמֶּלֶךְ לְךָ וְלַאֲבִישַׁי וְלְאִתַּי
לֵאמֹר שִׁמְרוּ אִישׁ בַּנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם׃ 13 אוֹ עָשִׂיתִי בְנַפְשִׁי שֶׁקֶר כִּי אֵין כָּל־דָּבָר מִן־הַמֶּלֶךְ
וְאַתָּה תִּתְיַצֵּב מִנֶּגֶד׃ 14 וַיֹּאמֶר יוֹאָב לֹא־כֹה אֶתְיַצֵּב לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֹשָׁה שִׁבְטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקָעֵם
בְּלֵב אַבְשָׁלוֹם עוֹדֶנּוּ חַי בְּלֵב הָאֵלָה׃ 15 וַיָּסֹבּוּ עֲשָׂרָה נְעָרִים נֹשְׂאֵי כְלֵי יוֹאָב וַיַּכּוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם
וַיְמִתֻהוּ׃ 16 וַיִּתְקַע יוֹאָב בַּשֹּׁפָר וַיָּשָׁב הָעָם מִרְדֹּף אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל כִּי חָשַׂךְ יוֹאָב אֶת־הָעָם׃
17 וַיִּקְחוּ אֶת־אַבְשָׁלוֹם וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַיַּעַר הַגָּדוֹל אֶל־שַׁחַת גְּדוֹלָה וַיַּעֲרְמוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים
גָּדוֹל מְאֹד וְכָל־יִשְׂרָאֵל נָסוּ אִישׁ לְאָהֳלוֹ׃ 18 וְאַבְשָׁלוֹם בְּחַיָּיו לָקַח וַיָּקֶם אֶת־לוֹ אֶת־מַצֵּבַת
אֲשֶׁר בְּעֵמֶק הַמֶּלֶךְ כִּי אָמַר אֵין לְאִישׁ־זָכָר לְהַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי וַיִּקְרָא לַמַּצֵּבָה עַל־שְׁמוֹ וַתִּקָּרֵא
יַד־אַבְשָׁלוֹם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 19 וַאֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק אָמַר אָרוּצָה נָּא וַאֲבַשְּׂרָה לַמֶּלֶךְ כִּי־שָׁפַט
יְהוָה לוֹ מִיַּד אֹיְבָיו׃ 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יוֹאָב לֹא־אִישׁ בְּשׂוֹרָה אַתָּה בַּיּוֹם הַזֶּה בְּיוֹם אַחֵר תְּבַשֵּׂר
וְהַיּוֹם לֹא־תְבַשֵּׂר עַל־כֵּן בֶּן־הַמֶּלֶךְ מֵת׃ 21 וְיוֹאָב אָמַר לַכּוּשִׁי הֲגֵד אֲשֶׁר־רָאִיתָ לַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתָּחוּ
כּוּשִׁי לְיוֹאָב וַיָּרָץ׃ 22 וַיֹּסֶף עוֹד אֲחִימַעַץ בֶּן־צָדוֹק וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹאָב וְהָיָה מַה־יִּרְדֹּף גַּם־אָנֹכִי
אֶת־הַכּוּשִׁי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָמָּה זֶּה אַתָּה רָץ בְּנִי וְאֵין־לְךָ בְּשׂוֹרוֹת נְכֹנוֹת׃ 23 וַיְהִי מַה־יִּרְדֹּף
וַיָּרָץ הַכּוּשִׁי וַיַּעֲבֹר דֶּרֶךְ הַכִּכָּר וַיָּרָץ אֲחִימַעַץ וַיַּעֲבֹר אֶת־הַכּוּשִׁי׃ 24 וְדָוִד יֹשֵׁב בֵּין שְׁנֵי
הַשְּׁעָרִים וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל־גַּג הַשַּׁעַר אֶל־הַחוֹמָה וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ׃
25 וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיַּגֶּד לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם־לְבַדּוֹ דְּבָרוֹת בְּפִיו וְהָלוֹךְ וְקָרֵב וַיָּבֹא׃

26 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא הָלַךְ עִמָּךְ מְפִיבֹשֶׁת׃ 27 וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רִמָּנִי כִּי עַבְדְּךָ אָמַר חֲבְשָׁה־לִּי הַחֲמוֹר וְאֶרְכְּבָה עָלָיו וְאֵלֵךְ עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ׃ 28 וַיַּגֶּד בְּעַבְדְּךָ אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים וַעֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ׃ כִּי כָל־בֵּית אָבִי לֹא־הָיוּ כִּי אִם־אֲנָשִׁים מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׂם אֶת־עַבְדְּךָ בְּתוֹךְ הָאֹכְלִים שֻׁלְחָנֶךָ וּמַה־לִּי עוֹד צֶדֶק וּמַה־אוֹסִיף עוֹד לְצְעֹק אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 29 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ לָמָּה תְדַבֵּר עוֹד דְּבָרֶיךָ אָמַרְתִּי אַתָּה וְצִיבָא תַּחְלְקוּ אֶת־הַשָּׂדֶה׃ 30 וַיֹּאמֶר מְפִיבֹשֶׁת אֶל־הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת־הַכֹּל יִקָּח אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּיתוֹ׃ 31 וַיֶּרְגִּלָעִי יָרַד מֵרֹגְלִים וַיַּעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶת־הַמֶּלֶךְ לְשַׁלְּחוֹ אֶת־הַיַּרְדֵּן׃ 32 וּבַרְזִלַּי הַגִּלְעָדִי זָקֵן מְאֹד בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה הוּא וַיְכַלְכֵּל אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּשִׁבְתּוֹ בְּמָחֳנַיִם כִּי־הוּא אִישׁ גָּדוֹל מְאֹד׃ 33 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־בַּרְזִלַּי אַתָּה תַּעֲבֹר אִתִּי וְכִלְכַּלְתִּיךָ אִתִּי בִּירוּשָׁלִָם׃

2 Samuel 19

1 וַיַּגִּדוּ לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בּוֹכֶה וְאָבֵל עַל־אַבְשָׁלוֹם׃ 2 וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בַּיּוֹם הַהוּא לְאָבֶל לְכָל־הָעָם כִּי־שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר כָּאֲבָה הַמֶּלֶךְ עַל־בְּנוֹ׃

:ישראל כל איש לאהליו 20 ויען שבע בן־בכרי ויתקע בשופר וינסו מעל עיר איש לאהליו וילך כל־העם אחרי שבע בן־בכרי ויבאו אל־אבל בית־מעכה ואל־כל־הברים ויקהלו גם־אחריו ויבאו ויצר אל־העיר ויתקעו בחל מחוץ לעיר ויחבל את־החומה להפיל: 21 ויאמר יואב אל־אבישי הנה נא ראש שבע בן־בכרי מהר אפרים יעבר ידו במלכות דוד תנו אתו לבדו ואלך מעל העיר ותאמר האשה אל־יואב הנה ראשו משלך אליך על־החומה: 22 ותבא האשה אל־כל־העם בחכמתה ויכרתו את־ראש שבע בן־בכרי וישלכו אל־יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהליו ויואב שב ירושלם אל־המלך: 23 ויואב על־כל־צבא ישראל ובניהו בן־יהוידע על־הכרתי ועל־הפלתי: 24 ואדורם על־המס ויהושפט בן־אחילוד המזכיר: 25 ושוא סופר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא היאיר היה כהן לדוד: 1 ויהי רעב בימי דוד שנים שנה בשנה וישא דוד פנים ויבקש את־יהוה ויאמר יהוה על־שאול ועל־בית הדמים על אשר המית את־הגבעונים: 2 ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה כי אם משארית האמרי וישבעו להם בני ישראל ויבקש שאול להכותם בקנאתו לבני יהודה ויהודה: 3 ויאמר דוד אל־הגבעונים מה אעשה לכם ובמה אכפר ובאו את־נחלת יהוה:

2 Samuel 20

2 Samuel 21

1 And there was a famine in the days of David three years, year after year; and David sought the face of the LORD. And the LORD said, It is for Saul, and for his bloody house, because he slew the Gibeonites. 2 And the king called the Gibeonites, and said unto them; (now the Gibeonites were not of the children of Israel, but of the remnant of the Amorites; and the children of Israel had sworn unto them: and Saul sought to slay them in his zeal to the children of Israel and Judah.) 3 Wherefore David said unto the Gibeonites, What shall I do for you? and wherewith shall I make the atonement, that ye may bless the inheritance of the LORD? 4 And the Gibeonites said unto him, We will have no silver nor gold of Saul, nor of his house; neither for us shalt thou kill any man in Israel. And he said, What ye shall say, that will I do for you. 5 And they answered the king, The man that consumed us, and that devised against us that we should be destroyed from remaining in any of the coasts of Israel, 6 Let seven men of his sons be delivered unto us, and we will hang them up unto the LORD in Gibeah of Saul, whom the LORD did choose. And the king said, I will give them. 7 But the king spared Mephibosheth, the son of Jonathan the son of Saul, because of the LORD's oath that was between them, between David and Jonathan the son of Saul. 8 But the king took the two sons of Rizpah the daughter of Aiah, whom she bare unto Saul, Armoni and Mephibosheth; and the five sons of Michal the daughter of Saul, whom she brought up for Adriel the son of Barzillai the Meholathite: 9 And he delivered them into the hands of the Gibeonites, and they hanged them in the hill before the LORD: and they fell all seven together, and were put to death in the days of harvest, in the first days, in the beginning of barley harvest. 10 And Rizpah the daughter of Aiah took sackcloth, and spread it for her upon the rock, from the beginning of harvest until water dropped upon them out of heaven, and suffered neither the birds of the air to rest on them by day, nor the beasts of the field by night. 11 And it was told David what Rizpah the daughter of Aiah, the concubine of Saul, had done. 12 And David went and took the bones of Saul and the bones of Jonathan his son from the men of Jabesh-gilead, which had stolen them from the street of Beth-shan, where the Philistines had hanged them, when the Philistines had slain Saul in Gilboa: 13 And he brought up from thence the bones of Saul and the bones of Jonathan his son; and they gathered the bones of them that were hanged. 14 And the bones of Saul and Jonathan his son buried they in the country of Benjamin in Zelah, in the sepulchre of Kish his father: and they performed all that the king commanded. And after that God was intreated for the land. 15 Moreover the Philistines had yet war again with Israel; and David went down, and his servants with him, and fought against the Philistines: and David waxed faint. 16 And Ishbi-benob, which was of the sons of the giant, the weight of whose spear weighed three hundred shekels of brass in weight, he being girded with a new sword, thought to have slain David. 17 But Abishai the son of Zeruiah succoured him, and smote the Philistine, and killed him. Then the men of David sware unto him, saying, Thou shalt go no more out with us to battle, that thou quench not the light of Israel. 18 And it came to pass after this, that there was again a battle with the Philistines at Gob: then Sibbechai the Hushathite slew Saph, which was of the sons of the giant. 19 And there was again a battle in Gob with the Philistines, where Elhanan the son of Jaare-oregim, a Bethlehemite, slew the brother of Goliath the Gittite, the staff of whose spear was like a weaver's beam. 20 And there was yet a battle in Gath, where was a man of great stature, that had on every hand six fingers, and on every foot six toes, four and twenty in number; and he also was born to the giant. 21 And when he defied Israel, Jonathan the son of Shimeah the brother of David slew him. 22 These four were born to the giant in Gath, and fell by the hand of David, and by the hand of his servants.

ⵢⵅⵢⵣ 6 :ⵔⵔⵃⵡⵣ ⵔⵛⵘ ⵔⵃⵘ ⵛⵅⵏⵣⵅⵉⵅⵡ ⵢⵅⵢⵛ ⵅⵡⵣ ⵡⵣⵄⵘ ⵢⵅⵢⵔ ⵅⵡⵣ ⵡⵣⵄⵘ ⵢⵅⵢⵔ ⵅⵡⵣ ⵡⵣⵄⵘ
ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵣⵉⵅⵣ ⵣⵅⵢⵔ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ
ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ
ⵔⵛⵘ ⵣⵉⵅⵣ ⵅⵡⵣⵏⵔⵣ

2 Samuel 23

1 And these be the last words of David. David the son of Jesse said, and the man who was raised up on high, the anointed of the God of Jacob, and the sweet psalmist of Israel, 2 The Spirit of the LORD spoke by me, and his word was in my tongue. 3 The God of Israel said, the Rock of Israel spoke to me, He that rules over men must be just, ruling in the fear of God. 4 And he shall be as the light of the morning when the sun rises, a morning without clouds; as the tender grass springing out of the earth after rain. 5 Although my house is not so with God; yet he has made with me an everlasting covenant, ordered in all things, and sure: for this is all my salvation, and all my desire, although he does not cause it to grow. 6 But the sons of Belial shall be all of them as thorns thrust away, because they cannot be taken with hands: 7 But the man that touches them must be armed with iron and the staff of a spear; and they shall be utterly burned with fire in their place. 8 These be the names of the mighty men whom David had: The Tachmonite that sat in the seat, chief among the captains; the same was Adino the Eznite: he lifted up his spear against eight hundred men, whom he killed at one time. 9 And after him was Eleazar the son of Dodo the Ahohite, one of the three mighty men with David, when they defied the Philistines that were gathered together there to battle, and the men of Israel were gone away: 10 He arose, and struck the Philistines until his hand was weary, and his hand clave unto his sword: and the LORD wrought a great victory that day; and the people returned after him only to take the spoil. 11 And after him was Shammah the son of Agee the Hararite. The Philistines were gathered together into a troop, where was a piece of ground full of lentiles: and the people fled from the Philistines. 12 But he stood in the midst of the ground, and defended it, and killed the Philistines: and the LORD saved them by a great victory. 13 And three of the thirty chief went down, and came to the harvest time unto David into the cave of Adullam: and the troop of the Philistines pitched in the valley of Rephaim. 14 And David was then in a hold, and the garrison of the Philistines was then in Bethlehem. 15 And David longed, and said, Oh that one would give me drink of the water of the well of Bethlehem, which is at the gate! 16 And the three mighty men broke through the host of the Philistines, and drew water out of the well of Bethlehem, that was by the gate, and took it, and brought it to David: nevertheless he would not drink thereof, but poured it out unto the LORD. 17 And he said, My God forbid it me, that I should do this: shall I drink the blood of the men that went in jeopardy of their lives? therefore he would not drink it. These things did these three mighty men. 18 And Abishai, the brother of Joab, the son of Zeruiah, was chief among three. And he lifted up his spear against three hundred, and killed them, and had a name among the three. 19 Was he not most honourable of three? therefore he was their captain: however he attained not to the first three. 20 And Benaiah the son of Jehoiada, the son of a valiant man of Kabzeel, who had done many acts, he slew two lionlike men of Moab: also he went down and slew a lion in the midst of a pit in the time of snow. 21 And he slew an Egyptian, a goodly man: and the Egyptian had a spear in his hand; but he went down to him with a staff, and plucked the spear out of the Egyptian's hand, and slew him with his own spear. 22 These things did Benaiah the son of Jehoiada, and had the name among three mighty men. 23 He was more honourable than the thirty, but he attained not to the first three. And David set him over his guard. 24 Asahel the brother of Joab was one of the thirty; Elhanan the son of Dodo of Bethlehem, 25 Shammah the Harodite, Elika the Harodite, 26 Helez the Paltite, Ira the son of Ikkesh the Tekoite, 27 Abiezer the Antothite, Mebunnai the Hushathite, 28 Zalmon the Ahohite, Maharai the Netophathite, 29 Heleb the son of Baanah a Netophathite, Ittai the son of Ribai out of Gibeah of the children of Benjamin, 30 Benaiah the Pirathonite, Hiddai of the brooks of Gaash, 31 Abialbon the Arbathite, Azmaveth the Barhumite, 32 Eliahba the Shaalbonite, of the sons of Jashen, Jonathan, 33 Shammah the Hararite, Ahiam the son of Sharar the Hararite, 34 Eliphelet the son of Ahasbai, the son of the Maachathite, Eliam the son of Ahithophel the Gilonite, 35 Hezrai the Carmelite, Paarai the Arbite, 36 Igal the son of Nathan of Zobah, Bani the Gadite, 37 Zelek the Ammonite, Naharai the Berothite, armourbearer to Joab the son of Zeruiah, 38 Ira an Ithrite, Gareb an Ithrite, 39 Uriah the Hittite: thirty and seven in all.

הִפְקַדְתָּ֙ נֹ֣גֶשׂ עָלַ֔י וְעַתָּ֗ה פֶּן־אֶהְיֶ֤ה כְּאַחַד֙ הָרֵקִ֔ים וְחָטָאתִ֥י לַיהוָ֖ה אֶת־ 13 וַיָּבֹ֤א גָּד֙ אֶל־דָּוִ֔ד וַיַּגֶּד־לוֹ֙ וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֔ הֲתָבֹ֣א לְךָ֗ שֶׁ֤בַע שָׁנִים֙ רָעָ֣ב בְּאַרְצֶ֔ךָ אִם־שְׁלֹשָׁ֥ה חֳדָשִׁ֖ים נָ֣סְךָ֑ לִפְנֵ֣י צָרֶ֗יךָ וְה֤וּא רֹדְפֶךָ֙ וְאַתָּ֣ה בֹרֵ֔חַ אִם־שְׁלֹ֥שֶׁת יָמִ֖ים דֶּ֣בֶר בְּאַרְצֶ֑ךָ עַתָּ֗ה דַּ֚ע וּרְאֵ֔ה מָ֣ה אָשִׁ֔יב לְשֹׁלְחִ֖י דָּבָֽר׃ 14 וַיֹּ֤אמֶר דָּוִד֙ אֶל־גָּ֔ד צַר־לִ֥י מְאֹ֖ד נִפְלָה־נָּ֣א בְיַד־יְהוָ֑ה כִּ֥י רַבִּ֖ים רַחֲמָ֣יו מְאֹ֔ד וּבְיַד־אָדָ֖ם אַל־אֶפֹּֽלָה׃ 15 וַיִּתֵּ֨ן יְהוָ֥ה דֶּ֛בֶר בְּיִשְׂרָאֵ֖ל מִן־הַבֹּ֣קֶר הַזֶּ֑ה וְעַד־עֵ֣ת מוֹעֵ֔ד וַיָּ֣מָת מִן־הָעָ֔ם מִדָּ֖ן עַד־בְּאֵ֣ר שֶׁ֑בַע שִׁבְעִ֥ים אֶ֖לֶף אִֽישׁ׃ 16 וַיִּשְׁלַ֤ח הַמַּלְאָךְ֙ יָדֹ֔ו יְרוּשָׁלַ֖͏ִם לְשַׁחֲתָ֑הּ וַיִּנָּחֶם֙ יְהוָ֔ה אֶל־הָרָעָ֔ה וַיֹּ֣אמֶר לַמַּלְאָ֔ךְ הַמַּשְׁחִית֙ רָ֣ב עַתָּ֔ה הֶרֶף־יָדֶ֖ךָ וּמַלְאַ֣ךְ יְהוָ֗ה הָיָה֙ עִם־גֹּ֣רֶן הָאָ֔רְנָן הַיְבוּסִֽי׃ 17 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד אֶל־יְהוָ֖ה בְּרָאֹתֹ֣ו אֶת־הַמַּלְאָ֑ךְ הַכֵּ֣ה נָ֗א בִּ֚י וּבְבֵ֣ית אָבִ֔י וּבְעַמְּךָ֖ אַל־יִגֹּ֥ף יְהוָֽה׃ 18 וַיָּבֹ֤א גָּד֙ בַּיֹּ֣ום הַה֔וּא וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו עֲלֵ֣ה הָקֵ֣ם לַיהוָ֔ה מִזְבֵּ֖חַ בְּגֹ֣רֶן אָרְנָ֑ן הַיְבוּסִֽי׃ 19 וַיַּ֣עַל דָּוִ֔ד כִּדְבַ֖ר גָּ֑ד כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְהוָֽה׃ 20 וַיַּשְׁקֵ֣ף אָרְנָ֔ן וַיַּ֖רְא אֶת־הַמֶּ֑לֶךְ וְאֶת־עֲבָדָ֖יו עֹבְרִ֥ים עָלָ֖יו וַיֵּצֵ֣א אָרְנָ֔ן וַיִּשְׁתַּ֥חוּ לַמֶּ֖לֶךְ אַפַּ֥יִם אָֽרְצָה׃ 21 וַיֹּ֣אמֶר אָרְנָ֔ן מַדּ֥וּעַ בָּ֖א אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֑לֶךְ אֶל־עַבְדֹּ֔ו וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד לִקְנֹ֥ות מֵעִמְּךָ֖ אֶת־הַגֹּ֑רֶן לִבְנֹ֤ות מִזְבֵּ֙חַ֙ לַיהוָ֔ה וְתֵעָצַ֖ר הַמַּגֵּפָ֥ה מֵעָֽם׃ 22 וַיֹּ֤אמֶר אָרְנָן֙ אֶל־דָּוִ֔ד יִקַּ֥ח וְיַעַל֙ אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֔לֶךְ הַטֹּ֥וב בְּעֵינָ֖יו רְאֵ֑ה הִנֵּ֤ה הַבָּקָר֙ לָעֹלָ֔ה וְהַמֹּרִ֥ג וְכֶלֵ֖י הַבָּקָ֥ר לָעֵצִֽים׃ 23 הַכֹּ֖ל נָתַ֣ן אָרְנָ֑ן הַכֹּ֖ל נָתַ֣ן אָרְנָ֔ן לַמֶּ֔לֶךְ וַיֹּ֥אמֶר אָרְנָ֖ן אֶל־הַמֶּ֑לֶךְ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ יְרָצֶֽךָּ׃ 24 וַיֹּ֤אמֶר הַמֶּלֶךְ֙ אֶל־אָרְנָ֔ן לֹ֖א כִּ֣י קָנֹ֣ה אֶקְנֶ֔ה בִּמְחִ֑יר וְלֹֽא־אַעֲלֶ֤ה לַיהוָה֙ אֱלֹהַ֔י עֹלֹ֖ות חִנָּ֑ם וַיִּקֶן֩ דָּוִ֨ד אֶת־הַגֹּ֜רֶן וְאֶת־הַבָּקָ֗ר בְּחֲמִשִּׁ֥ים שֶׁ֛קֶל כָּֽסֶף׃ 25 וַיִּבֶן־שָׁ֤ם דָּוִד֙ מִזְבֵּ֣חַ לַיהוָ֔ה וַיַּ֥עַל עֹלֹ֖ות וּשְׁלָמִ֑ים וַיֵּעָתֶר֙ יְהוָ֣ה לָאָ֔רֶץ וַתֵּעָצַ֥ר הַמַּגֵּפָ֖ה מֵעַ֥ל יִשְׂרָאֵֽל׃

2 Samuel 24

1 וַיֹּ֣סֶף אַ֠ף יְהוָ֨ה לֶחֱר֤וֹת בְּיִשְׂרָאֵל֙ וַיָּ֣סֶת אֶת־דָּוִ֣ד בָּהֶ֔ם לֵ֥אמֹ֖ר לֵ֣ךְ מְנֵ֑ה אֶת־יִשְׂרָאֵ֖ל וְאֶת־יְהוּדָֽה׃ 2 וַיֹּ֨אמֶר הַמֶּ֜לֶךְ אֶל־יוֹאָ֣ב׀ שַׂר־הַצָּבָ֣א אֲשֶׁר־עִמֹּ֗ו שֹׁ֣טְט־נָ֠א בְּכָל־שִׁבְטֵ֨י יִשְׂרָאֵ֜ל מִדָּ֣ן וְעַד־בְּאֵ֣ר שָׁ֗בַע וּפִקְד֛וּ אֶת־הָעָ֖ם וְיֵדְעָ֥ה אֶת־מִסְפַּ֖ר הָעָֽם׃ 3 וַיֹּ֨אמֶר יוֹאָ֜ב אֶל־הַמֶּ֗לֶךְ וְיֹסֵ֨ף יְהוָ֤ה אֱלֹהֶ֙יךָ֙ אֶל־הָעָ֔ם כָּהֵ֥ם וְכָהֵ֖ם מֵאָ֑ה וְעֵינֵ֣י אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֔לֶךְ רֹאֹ֖ת וַאדֹנִ֣י הַמֶּ֔לֶךְ לָ֥מָּה חֵפֵ֖ץ בַּדָּבָ֥ר הַזֶּֽה׃ 4 וַיְחֲזַ֤ק דְּבַר־הַמֶּלֶךְ֙ אֶל־יוֹאָ֔ב וְעַל־שָׂרֵ֖י הַצָּבָ֑א וַיֵּצֵ֨א יוֹאָ֜ב וְשָׂרֵ֣י הַצָּבָ֗א מִלִּפְנֵי֙ הַמֶּ֔לֶךְ לִפְקֹ֗ד אֶת־עַם֙ יִשְׂרָאֵֽל׃ 5 וַיַּעַבְר֖וּ אֶת־הַיַּרְדֵּ֑ן וַיַּחֲנ֣וּ בַֽעֲרֹעֵ֗ר יָמִין֙ לָעִ֣יר אֲשֶׁ֣ר בְּתֹ֣וךְ הַנַּ֔חַל וְאֶל־גָּ֖ד וְיַעְזֵֽר׃ 6 וַיָּבֹ֣אוּ הַגִּלְעָ֗דָה וְאֶ֙רֶץ֙ תַּחְתִּ֣ים חָדְשִׁ֔י וַיָּבֹ֖אוּ דָּ֣נָה יָ֑עַן וְסָבְב֖וּ צִידֹֽן׃ 7 וַיָּבֹ֣אוּ מִבְצַר־צ֔וֹר וְכָל־עָרֵ֥י הַחִוִּ֖י וְהַכְּנַעֲנִ֑י וַיֵּצְא֗וּ אֶל־נֶ֙גֶב֙ לִֽיהוּדָ֔ה עַד־בְּאֵ֖ר שָֽׁבַע׃ 8 וַיִּשְׁט֣וּ בְכָל־הָאָ֗רֶץ וַיָּבֹ֛אוּ לִקְצָ֥ה תִשְׁעָ֖ה חֳדָשִׁ֑ים בִּירוּשָׁלִָֽם׃ 9 וַיִּתֵּ֨ן יוֹאָ֜ב אֶת־מִסְפַּ֣ר פְּקֻדֵ֣י הָעָ֗ם אֶל־הַמֶּ֔לֶךְ וַיְהִ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל שְׁמֹנֶ֤ה מֵאֹות֙ אֶ֣לֶף אִ֣ישׁ חַ֔יִל שֹׁלֵ֖ף חָ֑רֶב וְאִ֣ישׁ יְהוּדָ֔ה חֲמִשׁ־מֵא֥וֹת אֶ֖לֶף אִֽישׁ׃ 10 וַיַּ֣ךְ לֵב־דָּוִ֗ד אֹתֹו֙ אַחֲרֵ֣י כֵּ֔ן מִפְּקֹ֖ד אֶת־הָעָ֑ם וַיֹּ֨אמֶר דָּוִ֜ד אֶל־יְהוָ֗ה חָטָ֤אתִי מְאֹד֙ אֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֔יתִי וְעַתָּ֣ה יְהוָ֔ה הַֽעֲבֶר־נָ֣א אֶת־עֲוֹ֣ן עַבְדֶּ֔ךָ כִּ֥י נִסְכַּ֖לְתִּי מְאֹֽד׃ 11 וַיָּ֣קָם דָּוִ֔ד בַּבֹּ֖קֶר וּדְבַר־יְהוָ֣ה הָיָ֔ה אֶל־גָּ֥ד הַנָּבִ֖יא חֹזֵ֣ה דָוִ֑ד לֵאמֹֽר׃ 12 הָלֹ֣וךְ וְדִבַּרְתָּ֗ אֶל־דָּוִד֙ כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֔ה שָׁלֹ֥שׁ אָנֹכִ֖י נֹטֶ֣ה עָלֶ֑יךָ בְּחַר־לְךָ֙ אַחַ֣ת מֵהֶ֔ן וְאֶֽעֱשֶׂה־לָּ֖ךְ אֹתָֽהּ׃ 13 וַיָּבֹ֤א גָד֙ אֶל־דָּוִ֔ד וַיַּגֶּד־לוֹ֙ וַיֹּ֣אמֶר לוֹ֔ הֲתָבֹ֣א לְךָ֗ שֶׁ֤בַע שָׁנִים֙ רָעָ֣ב בְּאַרְצֶ֔ךָ אִם־שְׁלֹשָׁ֥ה חֳדָשִׁ֖ים נָ֣סְךָ֑ לִפְנֵ֣י צָרֶ֗יךָ וְה֤וּא רֹדְפֶךָ֙ וְאַתָּ֣ה בֹרֵ֔חַ אִם־שְׁלֹ֥שֶׁת יָמִ֖ים דֶּ֣בֶר בְּאַרְצֶ֑ךָ עַתָּ֗ה דַּ֚ע וּרְאֵ֔ה מָ֣ה אָשִׁ֔יב לְשֹׁלְחִ֖י דָּבָֽר׃ 14 וַיֹּ֤אמֶר דָּוִד֙ אֶל־גָּ֔ד צַר־לִ֥י מְאֹ֖ד נִפְלָה־נָּ֣א בְיַד־יְהוָ֑ה כִּ֥י רַבִּ֖ים רַחֲמָ֣יו מְאֹ֔ד וּבְיַד־אָדָ֖ם אַל־אֶפֹּֽלָה׃ 15 וַיִּתֵּ֨ן יְהוָ֥ה דֶּ֛בֶר בְּיִשְׂרָאֵ֖ל מִן־הַבֹּ֣קֶר הַזֶּ֑ה וְעַד־עֵ֣ת מוֹעֵ֔ד וַיָּ֣מָת מִן־הָעָ֔ם מִדָּ֖ן עַד־בְּאֵ֣ר שֶׁ֑בַע שִׁבְעִ֥ים אֶ֖לֶף אִֽישׁ׃ 16 וַיִּשְׁלַ֤ח הַמַּלְאָךְ֙ יָדֹ֔ו יְרוּשָׁלַ֖͏ִם לְשַׁחֲתָ֑הּ וַיִּנָּחֶם֙ יְהוָ֔ה אֶל־הָרָעָ֔ה וַיֹּ֣אמֶר לַמַּלְאָ֔ךְ הַמַּשְׁחִית֙ רָ֣ב עַתָּ֔ה הֶרֶף־יָדֶ֖ךָ וּמַלְאַ֣ךְ יְהוָ֗ה הָיָה֙ עִם־גֹּ֣רֶן הָאָ֔רְנָן הַיְבוּסִֽי׃ 17 וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד אֶל־יְהוָ֖ה בְּרָאֹתֹ֣ו אֶת־הַמַּלְאָ֑ךְ הַכֵּ֣ה נָ֗א בִּ֚י וּבְבֵ֣ית אָבִ֔י וּבְעַמְּךָ֖ אַל־יִגֹּ֥ף יְהוָֽה׃ 18 וַיָּבֹ֤א גָּד֙ בַּיֹּ֣ום הַה֔וּא וַיֹּ֥אמֶר אֵלָ֖יו עֲלֵ֣ה הָקֵ֣ם לַיהוָ֔ה מִזְבֵּ֖חַ בְּגֹ֣רֶן אָרְנָ֑ן הַיְבוּסִֽי׃ 19 וַיַּ֣עַל דָּוִ֔ד כִּדְבַ֖ר גָּ֑ד כַּאֲשֶׁ֥ר צִוָּ֖ה יְהוָֽה׃ 20 וַיַּשְׁקֵ֣ף אָרְנָ֔ן וַיַּ֖רְא אֶת־הַמֶּ֑לֶךְ וְאֶת־עֲבָדָ֖יו עֹבְרִ֥ים עָלָ֖יו וַיֵּצֵ֣א אָרְנָ֔ן וַיִּשְׁתַּ֥חוּ לַמֶּ֖לֶךְ אַפַּ֥יִם אָֽרְצָה׃ 21 וַיֹּ֣אמֶר אָרְנָ֔ן מַדּ֥וּעַ בָּ֖א אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֑לֶךְ אֶל־עַבְדֹּ֔ו וַיֹּ֣אמֶר דָּוִ֔ד לִקְנֹ֥ות מֵעִמְּךָ֖ אֶת־הַגֹּ֑רֶן לִבְנֹ֤ות מִזְבֵּ֙חַ֙ לַיהוָ֔ה וְתֵעָצַ֖ר הַמַּגֵּפָ֥ה מֵעָֽם׃ 22 וַיֹּ֤אמֶר אָרְנָן֙ אֶל־דָּוִ֔ד יִקַּ֥ח וְיַעַל֙ אֲדֹנִ֣י הַמֶּ֔לֶךְ הַטֹּ֥וב בְּעֵינָ֖יו רְאֵ֑ה הִנֵּ֤ה הַבָּקָר֙ לָעֹלָ֔ה וְהַמֹּרִ֥ג וְכֶלֵ֖י הַבָּקָ֥ר לָעֵצִֽים׃ 23 הַכֹּ֖ל נָתַ֣ן אָרְנָ֑ן הַכֹּ֖ל נָתַ֣ן אָרְנָ֔ן לַמֶּ֔לֶךְ וַיֹּ֥אמֶר אָרְנָ֖ן אֶל־הַמֶּ֑לֶךְ יְהוָ֥ה אֱלֹהֶ֖יךָ יְרָצֶֽךָּ׃ 24 וַיֹּ֤אמֶר הַמֶּלֶךְ֙ אֶל־אָרְנָ֔ן לֹ֖א כִּ֣י קָנֹ֣ה אֶקְנֶ֔ה בִּמְחִ֑יר וְלֹֽא־אַעֲלֶ֤ה לַיהוָה֙ אֱלֹהַ֔י עֹלֹ֖ות חִנָּ֑ם וַיִּקֶן֩ דָּוִ֨ד אֶת־הַגֹּ֜רֶן וְאֶת־הַבָּקָ֗ר בְּחֲמִשִּׁ֥ים שֶׁ֛קֶל כָּֽסֶף׃ 25 וַיִּבֶן־שָׁ֤ם דָּוִד֙ מִזְבֵּ֣חַ לַיהוָ֔ה וַיַּ֥עַל עֹלֹ֖ות וּשְׁלָמִ֑ים וַיֵּעָתֶר֙ יְהוָ֣ה לָאָ֔רֶץ וַתֵּעָצַ֥ר הַמַּגֵּפָ֖ה מֵעַ֥ל יִשְׂרָאֵֽל׃

1 Kings 1

1 ואדני המלך דויד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו׃ 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך

ולא אשר לא־ידעו ישמעאלים ולא ידעו מדינים ולא ידעו תמנעים ולא ידעו עמלקים ולא ידעו פלשתים ולא ידעו כל־הגוים אשר לא־ידעו את־יהוה ולא את־עמו ולא את־ארצו ולא את־שמו ולא את־כבודו ולא את־תפארתו ולא את־מעשיו ולא את־נפלאותיו ולא את־משפטיו ולא את־תורתו ולא את־דרכיו ולא את־מחשבותיו ולא את־עצתו ולא את־מזמותיו ולא את־מחשבותי

1 Kings 2

1 When the time drew near for David to die, he charged his son Solomon, 2 saying: I am going the way of all the earth. Be strong, and show yourself a man. 3 Keep the charge of the LORD your God, walking in his ways, and keeping his statutes, his commandments, his ordinances, and his testimonies, as it is written in the law of Moses, that you may prosper in all that you do and wherever you turn, 4 that the LORD may establish his word that he spoke concerning me, saying, If your sons take heed to their way, to walk before me in faithfulness with all their heart and with all their soul, there shall not fail you a man on the throne of Israel. 5 Moreover you know what Joab the son of Zeruiah did to me, what he did to the two commanders of the armies of Israel, to Abner the son of Ner and to Amasa the son of Jether, whom he killed, shedding the blood of war in peace, and putting the blood of war on the belt around his waist and on the shoes on his feet. 6 Act therefore according to your wisdom, and do not let his gray head go down to Sheol in peace. 7 But deal kindly with the sons of Barzillai the Gileadite, and let them be among those who eat at your table, for with such loyalty they met me when I fled from your brother Absalom. 8 And there is with you Shimei the son of Gera, the Benjaminite from Bahurim, who cursed me with a grievous curse on the day when I went to Mahanaim. But when he came down to meet me at the Jordan, I swore to him by the LORD, saying, I will not put you to death with the sword. 9 Now therefore do not hold him guiltless, for you are a man of wisdom. You will know what you ought to do to him, and you will bring his gray head down to Sheol with blood. 10 So David slept with his fathers and was buried in the city of David. 11 The time that David reigned over Israel was forty years: seven years he reigned in Hebron, and thirty-three years he reigned in Jerusalem. 12 So Solomon sat on the throne of David his father, and his kingdom was firmly established. 13 Then Adonijah the son of Haggith came to Bathsheba the mother of Solomon. And she said, Do you come peaceably? And he said, Peaceably. 14 He said moreover, I have something to say to you. And she said, Say on. 15 He said, You know that the kingdom was mine, and that all Israel set their expectation on me to reign. However the kingdom has turned about and has become my brother's, for it was his from the LORD. 16 And now I ask one petition of you; do not refuse me. And she said to him, Say on. 17 He said, Please speak to Solomon the king, for he will not refuse you, that he give me Abishag the Shunammite as wife. 18 Bathsheba said, Very well; I will speak for you to the king. 19 So Bathsheba went to King Solomon, to speak to him on behalf of Adonijah. The king rose up to meet her and bowed down to her; then he sat on his throne and had a throne set for the king's mother, and she sat at his right hand. 20 Then she said, I have one small petition to make of you; do not refuse me. And the king said to her, Make your petition, my mother, for I will not refuse you. 21 She said, Let Abishag the Shunammite be given to your brother Adonijah as wife. 22 King Solomon answered his mother, And why do you ask Abishag the Shunammite for Adonijah? Ask for him the kingdom also—for he is my older brother—for him, and for Abiathar the priest, and for Joab the son of Zeruiah.

ⲉⲙⲥⲁⲙ ⲩⲥⲙⲉ ⲟⲁⲙⲉⲗⲏ [23] ⲁⲛⲉⲗⲑⲉ ⲫⲁ ⲑⲉⲁⲩⲉⲗⲥⲩ ⲫⲁⲓ ⲁⲛⲉⲁ ⲁⲭⲉⲗⲑⲁⲣⲥⲩ ⲩⲥⲩ ⲉⲗⲙⲙⲉ ⲥⲩⲙⲙⲁⲉ ⲥⲩⲇⲗⲉⲗ
ⲁⲑⲉⲉ ⲇⲩⲇ ⲩⲉⲗⲉⲁⲛⲉ ⲑⲑⲉⲗⲉ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲑⲉⲑⲁⲙ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ
ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ ⲁⲛⲉ ⲉⲙⲁⲥ ⲑⲁⲙⲁⲥ

1 Kings 4

1 So king Solomon was king over all Israel. 2 And these were the princes which he had; Azariah the son of Zadok the priest, 3 Elihoreph and Ahiah, the sons of Shisha, scribes; Jehoshaphat the son of Ahilud, the recorder. 4 And Benaiah the son of Jehoiada was over the host: and Zadok and Abiathar were the priests: 5 And Azariah the son of Nathan was over the officers: and Zabud the son of Nathan was principal officer, and the king's friend: 6 And Ahishar was over the household: and Adoniram the son of Abda was over the tribute. 7 And Solomon had twelve officers over all Israel, which provided victuals for the king and his household: each man his month in a year made provision. 8 And these are their names: The son of Hur, in mount Ephraim: 9 The son of Dekar, in Makaz, and in Shaalbim, and Beth-shemesh, and Elon-beth-hanan: 10 The son of Hesed, in Aruboth; to him pertained Sochoh, and all the land of Hepher: 11 The son of Abinadab, in all the region of Dor; which had Taphath the daughter of Solomon to wife: 12 Baana the son of Ahilud; to him pertained Taanach and Megiddo, and all Beth-shean, which is by Zartanah beneath Jezreel, from Beth-shean to Abel-meholah, even unto the place that is beyond Jokneam: 13 The son of Geber, in Ramoth-gilead; to him pertained the towns of Jair the son of Manasseh, which are in Gilead; to him also pertained the region of Argob, which is in Bashan, threescore great cities with walls and brasen bars: 14 Ahinadab the son of Iddo had Mahanaim: 15 Ahimaaz was in Naphtali; he also took Basmath the daughter of Solomon to wife: 16 Baanah the son of Hushai was in Asher and in Aloth: 17 Jehoshaphat the son of Paruah, in Issachar: 18 Shimei the son of Elah, in Benjamin: 19 Geber the son of Uri was in the country of Gilead, in the country of Sihon king of the Amorites, and of Og king of Bashan; and he was the only officer which was in the land. 20 Judah and Israel were many, as the sand which is by the sea in multitude, eating and drinking, and making merry. 21 And Solomon reigned over all kingdoms from the river unto the land of the Philistines, and unto the border of Egypt: they brought presents, and served Solomon all the days of his life. 22 And Solomon's provision for one day was thirty measures of fine flour, and threescore measures of meal, 23 Ten fat oxen, and twenty oxen out of the pastures, and an hundred sheep, beside harts, and roebucks, and fallowdeer, and fatted fowl. 24 For he had dominion over all the region on this side the river, from Tiphsah even to Azzah, over all the kings on this side the river: and he had peace on all sides round about him. 25 And Judah and Israel dwelt safely, every man under his vine and under his fig tree, from Dan even to Beer-sheba, all the days of Solomon. 26 And Solomon had forty thousand stalls of horses for his chariots, and twelve thousand horsemen. 27 And those officers provided victual for king Solomon, and for all that came unto king Solomon's table, every man in his month: they lacked nothing. 28 Barley also and straw for the horses and dromedaries brought they unto the place where the officers were, every man according to his charge.

10 וַיִּתֵּן יְהוָה חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית׃ 11 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ׃ 12 וַיְשַׁלַּח אֹתָם לְבָנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִפִים הָיוּ בַּחֹדֶשׁ עִם־לְבָנוֹן חֹדֶשׁ שְׁנַיִם בבתיהם אֲדֹנִיָּרָם הָיָה עַל־הַמַּס׃ 13 וַיְהִי לַשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃ 14 לְבַד מִנְּצִיבֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרֹדִים בַּמְּלָאכָה׃ 15 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃ 16 לְבַד שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 17 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבַּיִת אֲבָנִים גָּזִית׃ 18 וַיִּפְעֲלוּ בוֹנֵי שְׁלֹמֹה וּבוֹנֵי חִירָם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ עֵצִים וְאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבָּיִת׃

1 וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ־צֹר אֶת־עֲבָדָיו אֶל־שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיו כִּי אָהַב חִירָם אֶת־דָּוִד כָּל־הַיָּמִים׃ 2 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חִירָם לֵאמֹר׃ 3 אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־דָּוִד אָבִי וְלֹא יָכֹל לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמוֹת אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ עַד־תֵּת יְהוָה אֹתָם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו׃ 4 וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהָי לִי מִסָּבִיב אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע׃ 5 וְהִנֵּה אֹמֵר אֲנִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בִּנְךָ אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל־כִּסְאֶךָ הוּא יִבְנֶה־הַבַּיִת לִשְׁמִי׃ 6 וְעַתָּה צַו וְיִכְרְתוּ־לִי אֲרָזִים מִן־הַלְּבָנוֹן וַעֲבָדַי יִהְיוּ עִם־עֲבָדֶיךָ וְשָׂכַר עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן־לְךָ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יוֹדֵעַ לִכְרֹת עֵצִים כַּצִּדֹנִים׃ 7 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ חִירָם אֶת־דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם וַיִּתֶּן לְדָוִד בֵּן חָכָם עַל־הָעָם הָרַב הַזֶּה׃ 8 וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת־אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי וְאָנֹכִי אֶעֱשֶׂה אֶת־כָּל־חֵפְצְךָ בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשׁ׃ 9 עֲבָדַי יוֹרִדוּ מִן־הַלְּבָנוֹן הַיָּמָּה וַאֲנִי אֲשִׂימֵם דֹּבְרֹת יָם וְהֵם יְפַלְּסוּ אֹתָם יָמָּה וְאַתָּה תִּשָּׂא וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֶת־חֶפְצִי לָתֵת לֶחֶם לְבֵיתִי׃ 10 וַיְהִי חִירָם נָתַן לִשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים וַעֲצֵי בְרוֹשׁ כְּכָל־חֶפְצוֹ׃ 11 וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּרֵי חִטִּים מַאֲכַל לְבֵיתוֹ וְעֶשְׂרִים כּוֹר כָּתִית שֶׁמֶן כָּתִית כָּזֹאת יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְשָׁנָה׃ 12 וַיהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם׃ 13 וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ׃ 14 וַיְשַׁלַּח אֹתָם לְבָנוֹנָה עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִפִים הָיוּ בַּחֹדֶשׁ עִם־לְבָנוֹן חֹדֶשׁ שְׁנַיִם בבתיהם אֲדֹנִיָּרָם הָיָה עַל־הַמַּס׃ 15 וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר׃ 16 לְבַד שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 17 וַיְצַו הַמֶּלֶךְ וַיַּסִּעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבַּיִת אֲבָנִים גָּזִית׃ 18 וַיִּפְעֲלוּ בוֹנֵי שְׁלֹמֹה וּבוֹנֵי חִירָם וְהַגִּבְלִים וַיָּכִינוּ עֵצִים וְאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבָּיִת׃

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בִּשְׁנַת הָרְבִיעִית לְמָלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לִמְלֹךְ שְׁלֹמֹה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה׃ 2 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ׃ 3 וְהָאוּלָם עַל־פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכּוֹ עַל־פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֲשֶׂר אַמּוֹת רָחְבּוֹ עַל־פְּנֵי הַבָּיִת׃ 4 וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חַלּוֹנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃ 5 וַיִּבֶן עַל־קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ סָבִיב לְקִירוֹת בֵּית־הַבַּיִת וְהֵיכָל וְדְבִיר וַיַּעַשׂ צְלָעוֹת סָבִיב׃ 6 הַיָּצוּעַ הַתַּחְתּוֹן חָמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבּוֹ וְהָאֶמְצָעִי שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבּוֹ וְהַשְּׁלִישִׁי שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבּוֹ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת מִחוּץ סָבִיב לְבִלְתִּי הֱיוֹת אֲחֻזִּים בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃ 7 וְהַבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מְסֻתֶּה נִבְנָה וְעֵץ וְקַרְדֹּם וְכָל־כְּלִי בַרְזֶל לֹא נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ׃ 8 פֶּתַח הַיָּצוּעַ הַתִּיכוֹן בְּכֶתֶף הַבָּיִת הַיְמָנִית וְעָלוּ בְּלוּלִים אֶל־הַתִּיכוֹנָה וּמִן־הַתִּיכוֹנָה אֶל־הַשְּׁלִשִׁית׃ 9 וַיִּבֶן אֶת־הַבָּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת־הַבַּיִת בְּקָרוֹת אֲרָזִים׃ 10 וַיִּבֶן אֶת־הַיָּצוּעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וְנָחַת בְּעֵץ אֲרָזִים אֶת־הַבָּיִת׃ 11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר׃ 12 הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה בֹנֶה אִם־תֵּלֵךְ בְּחֻקֹּתַי וּמִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לָלֶכֶת בָּהֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־דְּבָרִי אִתָּךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ׃ 13 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעֱזֹב אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ׃ 15 וַיִּבֶן אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת מִבַּיִת מִבַּיִת אֲרָזִים מִקִּרְקַע הַבַּיִת וְעַד קִירוֹת הַתִּקְרָה סָפַן־עֵץ מִבַּיִת וַיְכַס־לָהֶם מִבַּיִת

1 Kings 6

1 And it came to pass in the four hundred and eightieth year after the children of Israel were come out of the land of Egypt, in the fourth year of Solomon's reign over Israel, in the month Zif, which is the second month, that he began to build the house of the LORD. 2 And the house which king Solomon built for the LORD, the length thereof was threescore cubits, and the breadth thereof twenty cubits, and the height thereof thirty cubits. 3 And the porch before the temple of the house, twenty cubits was the length thereof, according to the breadth of the house; and ten cubits was the breadth thereof before the house. 4 And for the house he made windows of narrow lights. 5 And against the wall of the house he built chambers round about, against the walls of the house round about, both of the temple and of the oracle: and he made chambers round about: 6 The nether chamber was five cubits broad, and the middle was six cubits broad, and the third was seven cubits broad: for without in the wall of the house he made narrowed rests round about, that the beams should not be fastened in the walls of the house. 7 And the house, when it was in building, was built of stone made ready before it was brought thither: so that there was neither hammer nor axe nor any tool of iron heard in the house, while it was in building. 8 The door for the middle chamber was in the right side of the house: and they went up with winding stairs into the middle chamber, and out of the middle into the third. 9 So he built the house, and finished it; and covered the house with beams and boards of cedar. 10 And then he built chambers against all the house, five cubits high: and they rested on the house with timber of cedar. 11 And the word of the LORD came to Solomon, saying, 12 Concerning this house which thou art in building, if thou wilt walk in my statutes, and execute my judgments, and keep all my commandments to walk in them; then will I perform my word with thee, which I spake unto David thy father: 13 And I will dwell among the children of Israel, and will not forsake my people Israel. 14 So Solomon built the house, and finished it. 15 And he built the walls of the house within with boards of cedar, both the floor of the house, and the walls of the ceiling: and he covered them on the inside with wood, and covered the floor of the house with planks of fir. 16 And he built twenty cubits on the sides of the house, both the floor and the walls with boards of cedar: he even built them for it within, even for the oracle, even for the most holy place. 17 And the house, that is, the temple before it, was forty cubits long. 18 And the cedar of the house within was carved with knops and open flowers: all was cedar; there was no stone seen. 19 And the oracle he prepared in the house within, to set there the ark of the covenant of the LORD. 20 And the oracle in the forepart was twenty cubits in length, and twenty cubits in breadth, and twenty cubits in the height thereof: and he overlaid it with pure gold; and so covered the altar which was of cedar. 21 So Solomon overlaid the house within with pure gold: and he made a partition by the chains of gold before the oracle; and he overlaid it with gold. 22 And the whole house he overlaid with gold, until he had finished all the house: also the whole altar that belonged unto the oracle he overlaid with gold. 23 And within the oracle he made two cherubims of olive tree, each ten cubits high. 24 And five cubits was the one wing of the cherub, and five cubits the other wing of the cherub: from the uttermost part of the one wing unto the uttermost part of the other were ten cubits. 25 And the other cherub was ten cubits: both the cherubims were of one measure and one size.

1 Kings 7

1 Kings 8

1 אָז יַקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלִַם לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִוא צִיּוֹן: 2 וַיִּקָּהֲלוּ
אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: 3 וַיָּבֹאוּ כָּל־
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאָרוֹן: 4 וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת כָּל־
כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל הֶעֱלוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: 5 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנִּוָּעֲדִים
עָלָיו לְפָנָיו הָיוּ אִתּוֹ עַל־הָאָרוֹן זֹבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב: 6 וַיָּבִיאוּ
הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת אֶל־קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים תַּחַת כַּנְפֵי
הַכְּרוּבִים: 7 כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים כַּנָּפַיִם אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרוּבִים עַל־הָאָרוֹן וְעַל־
בַּדָּיו מִלְמָעְלָה: 8 וַיַּאֲרִיכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֹּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ
הַחוּצָה וַיִּהְיוּ שָׁם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: 9 אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ שָׁם מֹשֶׁה
בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: 10 וַיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים אֶת־
הַקֹּדֶשׁ וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־בֵּית יְהוָה: 11 וְלֹא־יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן כִּי מָלֵא
כְּבוֹד יְהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה: 12 אָז אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל: 13 בָּנֹה בָנִיתִי בֵּית־זְבֻל
לָךְ וּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים: 14 וַיַּסֵּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת־כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וְכָל־קְהַל
יִשְׂרָאֵל עֹמֵד: 15 וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶל־דָּוִד אָבִי וּבְיָדֹתָיו מִלֵּא
לֵאמֹר: 16 מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא־בָחַרְתִּי בְּעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 17 וַיְהִי עִם־לְבַב
דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 18 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־
לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֱטִיבוֹתָ כִּי הָיָה עִם־לְבָבֶךָ: 19 רַק אַתָּה לֹא־תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם־בִּנְךָ
הַיֹּצֵא מִמָּתְנֶיךָ הוּא יִבְנֶה־הַבַּיִת לִשְׁמִי: 20 וַיָּקֶם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִד
אָבִי וָאֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וָאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
21 וָאָשִׂם שָׁם מָקוֹם לָאָרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרִית־יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם: 22 וַיַּעֲמֹד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה נֶגֶד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו הַשָּׁמָיִם:
23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־כָּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת שֹׁמֵר
הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לְפָנֶיךָ בְּכָל־לִבָּם: 24 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתְּדַבֵּר בְּפִיךָ וּבְיָדְךָ מִלֵּאתָ כַּיּוֹם הַזֶּה: 25 וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְדְּךָ
דָּוִד אָבִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנַי יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם־
יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת־דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ לְפָנָי: 26 וְעַתָּה יֶאֱמַן־נָא דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
לְעַבְדְּךָ דָּוִד אָבִי: 27 כִּי הַאֻמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמָיִם לֹא
יְכַלְכְּלוּךָ אַף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי: 28 וּפָנִיתָ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנָּתוֹ יְהוָה אֱלֹהָי
לִשְׁמֹעַ אֶל־הָרִנָּה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם: 29 לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת
אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה לַיְלָה וְיוֹמָם אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יִהְיֶה־שְּׁמִי שָׁם לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה
אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: 30 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחִנַּת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל־מְקוֹם שִׁבְתְּךָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלָחְתָּ:
31 אִם־יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׂא בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָה לִפְנֵי מִזְבַּחֲךָ בַּבַּיִת הַזֶּה:

ᐃᐦᓗᓕ ᒪᐃᑲ ᒫᒪᑦᓴ ᐊᓐᓂᐊᓐ ᐅᑭᐢᑐᐃᓐ ᐊᑐᐢᑲᐃᓐ ᐊᑐᐢ ᐅᑭᐢᑐᐃᓐ ᐃᓂᐊᓐᓂᐊᓐ ᐊᑐᐢ

1 Kings 9

1 וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְכֹל חֶפְצוֹ אֲשֶׁר חָשָׁק לַעֲשׂוֹת׃
2 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ
וְאֶת־תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ לְפָנָי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָה לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם עַד־עוֹלָם
וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל־הַיָּמִים׃ 4 וְאַתָּה אִם־תֵּלֵךְ לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ בְּתֹם־לֵבָב וּבְיֹשֶׁר
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמֹר׃ 5 וַהֲקִמֹתִי אֶת־כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְדָוִיד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא־יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל׃ 6 כִּי אִם־שׁוֹב תָּשׁוּבוּן
אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרָי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהָלַכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ 7 וְכָרַתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת־הַבַּיִת
אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לִשְׁמִי אַשְׁלִיךְ מֵעַל פָּנָי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה בְּכָל־הָעַמִּים׃ 8 וְהַבַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר הָיָה עֶלְיוֹן לְכָל־עֹבֵר עָלָיו יִשֹּׁם וְשָׁרַק וְאָמְרוּ עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כָּזֹאת לָאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת
הַזֶּה׃ 9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת־אֲבוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ
בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעַבְדוּם עַל־כֵּן הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת׃ 10 וַיְהִי
מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 11 חִירָם מֶלֶךְ
צֹר נָשָׂא לִשְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְזָהָב לְכָל־חֶפְצוֹ אָז יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם
עָרִים עֶשְׂרִים בְּאֶרֶץ הַגָּלִיל׃ 12 וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשְׁרוּ
בְּעֵינָיו׃ 13 וַיֹּאמֶר מָה הֶעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי אָחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוּל עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃
14 וַתִּשְׁלַח חִירָם אֶל־הַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב׃ 15 וְזֶה דְּבַר הַמַּס אֲשֶׁר הֶעֱלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ וְאֶת־הַמִּלּוֹא וְאֵת חוֹמַת יְרוּשָׁלִַם וְאֶת־חָצוֹר וְאֶת־מְגִדּוֹ וְאֶת־גָּזֶר׃
16 פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת־גָּזֶר וַיִּשְׂרְפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר הָרָג וַיִּתְּנָהּ
שִׁלֻּחִים לְחָתֶן לִבְתּוֹ אֵשֶׁת שְׁלֹמֹה׃ 17 וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת־גָּזֶר וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן׃ 18 וְאֶת־בַּעֲלָת
וְאֶת־תַּדְמֹר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ׃ 19 וְכָל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְעָרֵי הָרֶכֶב וְעָרֵי הַפָּרָשִׁים
וְאֵת כָּל־חֵשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלִַם וּבַלְּבָנוֹן וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃ 20 כָּל־הָעָם
הַנִּשְׁאָר מִן־הָאֱמֹרִי הַחִתִּי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ 21 בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר
נוֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַחֲרֵם אֹתָם הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה לָמַס עֹבֵד עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה׃ 22 וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֲבָדִים בִּמְלַאכְתּוֹ כִּי־הֵם אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְהֵם עֲבָדָיו וְהֵם
שָׂרֵי שָׁלִשָׁיו וְהֵם שָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃ 23 אֵלֶּה שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר עַל־הַמְּלָאכָה לִשְׁלֹמֹה חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים הָרֹדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה׃ 24 וְאוּלָם בַּת־פַּרְעֹה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִיד אֶל־בֵּיתָהּ
אֲשֶׁר בָּנָה לָהּ שְׁלֹמֹה אָז בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא׃ 25 וְשָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עֹלוֹת וּשְׁלָמִים
עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהַקְטִיר עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשִׁלַּם אֶת־הַבָּיִת׃

1 Kings 10

1 Kings 11

1 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אָהַב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת רַבּוֹת וְאֶת בַּת־פַּרְעֹה מוֹאֲבִיּוֹת עַמֳּנִיּוֹת אֲדֹמִיּוֹת צִדֹנִיּוֹת וְחִתִּיּוֹת׃
2 מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תָבֹאוּ בָהֶם וְהֵם לֹא יָבֹאוּ בָכֶם אָכֵן יַטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם
בְּשָׁלֹמֹה לְאַהֲבָה דָּבֵק׃ 3 וַיְהִי־לוֹ נָשִׁים שָׂרוֹת שְׁבַע מֵאוֹת וּפִלַגְשִׁים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיַּטּוּ נָשָׁיו אֶת־לִבּוֹ׃
4 וַיְהִי לְעֵת זִקְנַת שְׁלֹמֹה נָשָׁיו הִטּוּ אֶת־לְבָבוֹ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא־הָיָה לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם־יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִיד אָבִיו׃
5 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה אַחֲרֵי עַשְׁתֹּרֶת אֱלֹהֵי צִדֹנִים וְאַחֲרֵי מִלְכֹּם שִׁקֻּץ עַמֹּנִים׃
6 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה כְּדָוִיד אָבִיו׃
7 אָז יִבְנֶה שְׁלֹמֹה בָּמָה לִכְמוֹשׁ שִׁקֻּץ מוֹאָב בָּהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלִָם וְלַמֹּלֶךְ שִׁקֻּץ בְּנֵי עַמּוֹן׃
8 וְכֵן עָשָׂה לְכָל־נָשָׁיו נָכְרִיּוֹת מְקַטְּרוֹת וְזֹבְחוֹת לֵאלֹהֵיהֶן׃
9 וַיִּתְאַנַּף יְהוָה בִּשְׁלֹמֹה כִּי־נָטָה לְבָבוֹ מֵיְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּרְאָה אֵלָיו פַּעֲמָיִם׃
10 וְצִוָּה אֹתוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה לְבִלְתִּי לָכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא שָׁמַר אֵת אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר־הָיְתָה זֹּאת עִמָּךְ וְלֹא־שָׁמַרְתָּ בְּרִיתִי וְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ קָרֹעַ אֶקְרַע אֶת־הַמַּמְלָכָה מֵעָלֶיךָ
וְנָתַתִּיהָ לְעַבְדֶּךָ׃ 12 אַךְ בִּימֵיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָּה לְמַעַן דָּוִיד אָבִיךָ מִיַּד בִּנְךָ אֶקְרָעֶנָּה׃
13 רַק שֵׁבֶט אֶחָד לֹא אֶקְרַע כָּל־הַמַּמְלָכָה לְמַעַן דָּוִיד עַבְדִּי וּלְמַעַן יְרוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחָרְתִּי׃
14 וַיָּקֶם יְהוָה שָׂטָן לִשְׁלֹמֹה אֶת־הֲדַד הָאֲדֹמִי מִזֶּרַע הַמֶּלֶךְ הוּא בַּאֲדוֹם׃
15 וַיְהִי בִּהְיוֹת דָּוִיד בַּאֲדוֹם וְיוֹאָב שַׂר־הַצָּבָא עֹלֶה לְקָבֹר אֶת־הַחֲלָלִים וַיַּךְ כָּל־זָכָר בַּאֲדוֹם׃
16 כִּי שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים יָשַׁב־שָׁם יוֹאָב וְכָל־יִשְׂרָאֵל עַד־הִכְרִית כָּל־זָכָר בֶּאֱדוֹם׃
17 וַיִּבְרַח הֲדַד הוּא וַאֲנָשִׁים אֲדֹמִים מֵעַבְדֵי אָבִיו אִתּוֹ לָבוֹא מִצְרָיִם וְהֲדַד נַעַר קָטָן׃
18 וַיָּקֻמוּ מִמִּדְיָן וַיָּבֹאוּ פָארָן וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים עִמָּם מִפָּארָן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וַיִּתֶּן־לוֹ בַיִת וְלֶחֶם אָמַר לוֹ וְאֶרֶץ נָתַן לוֹ׃
19 וַיִּמְצָא חֵן הֲדַד בְּעֵינֵי פַרְעֹה מְאֹד וַיִּתֶּן־לוֹ אִשָּׁה אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ אֲחוֹת תַּחְפְּנֵיס הַגְּבִירָה׃
20 וַתֵּלֶד לוֹ אֲחוֹת תַּחְפְּנֵיס אֶת־גְּנֻבַת בְּנוֹ וַתִּגְמְלֵהוּ תַּחְפְּנֵיס בְּתוֹךְ בֵּית פַּרְעֹה וַיְהִי גְנֻבַת בֵּית פַּרְעֹה בְּתוֹךְ בְּנֵי פַרְעֹה׃
21 וַהֲדַד שָׁמַע בְּמִצְרַיִם כִּי־שָׁכַב דָּוִיד עִם־אֲבֹתָיו וְכִי־מֵת יוֹאָב שַׂר־הַצָּבָא וַיֹּאמֶר הֲדַד אֶל־פַּרְעֹה שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה לְאַרְצִי׃
22 וַיֹּאמֶר לוֹ פַּרְעֹה כִּי־מָה אַתָּה חָסֵר עִמָּדִי וְהִנְּךָ מְבַקֵּשׁ לָלֶכֶת לְאַרְצֶךָ וַיֹּאמֶר לֹא כִּי־שַׁלֵּחַ תְּשַׁלְּחֵנִי׃
23 וַיָּקֶם־לוֹ אֱלֹהִים שָׂטָן אֶת־רְזוֹן בֶּן־אֶלְיָדָע אֲשֶׁר בָּרַח מֵעִם אֲדֹנָיו הֲדַדְעֶזֶר מֶלֶךְ־צוֹבָה׃
24 וַיִּקַּבֵּץ עָלָיו אֲנָשִׁים וַיְהִי שַׂר־גְּדוּד בַּהֲרֹג דָּוִיד אֹתָם וַיֵּלְכוּ דַּרְמֶשֶׂק וַיֵּשְׁבוּ בָהּ וַיִּמְלְכוּ בְּדַרְמֶשֶׂק׃
25 וַיְהִי שָׂטָן לְיִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵי שְׁלֹמֹה וְהָרָעָה אֲשֶׁר הֲדַד וַיִּקְוֹץ בִּישְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל־אֲרָם׃
26 וְיָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֶפְרָתִי מִן־הַצְּרֵדָתָה וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה אִשָּׁה אַלְמָנָה עַבְדֵי שְׁלֹמֹה וַיָּרֶם יָד בַּמֶּלֶךְ׃
27 וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־הֵרִים יָד בַּמֶּלֶךְ בָּנָה אֶת־הַמִּלּוֹא סָגַר אֶת־פֶּרֶץ עִיר דָּוִיד אָבִיו׃
28 וְהָאִישׁ יָרָבְעָם גִּבּוֹר חָיִל וַיַּרְא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנַּעַר כִּי־עֹשֶׂה מְלָאכָה הוּא וַיַּפְקֵד אֹתוֹ עַל כָּל־סֵבֶל בֵּית יוֹסֵף׃
29 וַיְהִי בָּעֵת הַהִוא וְיָרָבְעָם יָצָא מִירוּשָׁלִָם וַיִּמְצָא אֹתוֹ אֲחִיָּה הַשִּׁלֹנִי הַנָּבִיא בַּדָּרֶךְ וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשַׂלְמָה חֲדָשָׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבַדָּם בַּשָּׂדֶה׃
30 וַיִּתְפֹּשׂ אֲחִיָּה בִּשְׂלַמָתוֹ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּקְרָעֶהָ שְׁנֵים עָשָׂר קְרָעִים׃

𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤀 𐤄𐤐 𐤔𐤏𐤐𐤓𐤉𐤌 𐤓𐤀𐤔𐤉𐤌 [31] :𐤔𐤋𐤏𐤌𐤐 𐤀𐤌𐤓 𐤔𐤋𐤇𐤌
𐤓𐤇𐤕𐤉𐤌 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤀𐤓𐤑 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤔𐤋𐤇 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤄𐤅 𐤔𐤋𐤇
𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤀 𐤓𐤑 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤀 𐤓𐤑 𐤉𐤄𐤅𐤄

16 And he said, I may not return with thee, neither may I go in with thee: neither will I eat bread nor drink water with thee in this place: 17 For it was said to me by the word of the LORD, Thou shalt eat no bread nor drink water there, nor turn again to go by the way that thou camest. 18 He said unto him, I am a prophet also as thou art; and an angel spake unto me by the word of the LORD, saying, Bring him back with thee into thine house, that he may eat bread and drink water. But he lied unto him. 19 So he went back, and did eat bread in his house, and drank water. 20 And it came to pass, as they sat at the table, that the word of the LORD came unto the prophet that brought him back: 21 And he cried unto the man of God that came from Judah, saying, Thus saith the LORD, Forasmuch as thou hast disobeyed the mouth of the LORD, and hast not kept the commandment which the LORD thy God commanded thee, 22 But comest back, and hast eaten bread and drunk water in the place of the which he did say to thee, Eat no bread, and drink no water; thy carcase shall not come unto the sepulchre of thy fathers. 23 And it came to pass after he had eaten bread, and after he had drunk, that he saddled for him the ass, to wit, for the prophet whom he had brought back. 24 And when he was gone, a lion met him by the way, and slew him: and his carcase was cast in the way, and the ass stood by it, the lion also stood by the carcase. 25 And, behold, men passed by, and saw the carcase cast in the way, and the lion standing by the carcase: and they came and told it in the city where the old prophet dwelt. 26 And when the prophet that brought him back from the way heard thereof, he said, It is the man of God, who was disobedient unto the mouth of the LORD: therefore the LORD hath delivered him unto the lion, which hath torn him, and slain him, according to the word of the LORD, which he spake unto him. 27 And he spake to his sons, saying, Saddle me the ass. And they saddled him. 28 And he went and found his carcase cast in the way, and the ass and the lion standing by the carcase: the lion had not eaten the carcase, nor torn the ass. 29 And the prophet took up the carcase of the man of God, and laid it upon the ass, and brought it back: and the old prophet came to the city, to mourn and to bury him. 30 And he laid his carcase in his own grave; and they mourned over him, saying, Alas, my brother! 31 And it came to pass, after he had buried him, that he spake to his sons, saying, When I die, then bury me in the sepulchre wherein the man of God is buried; lay my bones beside his bones: 32 For the saying which he cried by the word of the LORD against the altar in Bethel, and against all the houses of the high places which are in the cities of Samaria, shall surely come to pass.

1 Kings 13

1 And, behold, there came a man of God out of Judah by the word of the LORD unto Bethel: and Jeroboam stood by the altar to burn incense. 2 And he cried against the altar in the word of the LORD, and said, O altar, altar, thus saith the LORD; Behold, a child shall be born unto the house of David, Josiah by name; and upon thee shall he offer the priests of the high places that burn incense upon thee, and men's bones shall be burnt upon thee. 3 And he gave a sign the same day, saying, This is the sign which the LORD hath spoken; Behold, the altar shall be rent, and the ashes that are upon it shall be poured out. 4 And it came to pass, when king Jeroboam heard the saying of the man of God, which had cried against the altar in Bethel, that he put forth his hand from the altar, saying, Lay hold on him. And his hand which he put forth against him dried up, so that he could not pull it in to him again. 5 The altar also was rent, and the ashes poured out from the altar, according to the sign which the man of God had given by the word of the LORD. 6 And the king answered and said unto the man of God, Intreat now the face of the LORD thy God, and pray for me, that my hand may be restored me again. And the man of God besought the LORD, and the king's hand was restored him again, and became as before. 7 And the king said unto the man of God, Come home with me, and refresh thyself, and I will give thee a reward. 8 And the man of God said unto the king, If thou wilt give me half thine house, I will not go in with thee, neither will I eat bread nor drink water in this place: 9 For so was it charged me by the word of the LORD, saying, Eat no bread, nor drink water, nor turn again by the way that thou camest.

ﻩﺎﻨﺑ ﻢﻬﻟ ﻞﻴﺋﺍﺮﺳ ﻞﻛ ﻦﻣ ﺮﺜﻛﺃ ﻢﻬﻟ ﺮﻣﺃ ﻲﺘﻟﺍ ﺔﻨﻴﻌﻤﻟﺍ ﺔﻴﺤﻠﻤﻟﺍ ﻞﻛ ﻦﻣ

אשר עשה אביו ולבו לא היה שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ 4 כי למען דויד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים את בנו אחריו והעמיד את ירושלם׃ 5 יען אשר עשה דויד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי׃ 6 והיה רחבעם ויָרָבעם כל ימי חייו׃ 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה והיה מלחמה בין אבים ובין ירבעם׃ 8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד ויִמלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים׃ 9 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדויד אביו׃ 10 ויבער הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבתיו׃ 11 וגם את מעכה אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את מפלצתה ושרף בנחל קדרון׃ 12 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו׃ 13 ואת קדשי אביו וקדשיו הביא בבית יהוה כסף וזהב וכלים׃ 14 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃ 15 ויעש בעשא מלך ישראל הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ 16 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה׃ 17 ויקח אסא את כל הכסף ואת הזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ובאוצרות בית המלך ויתן ביד עבדיו וישלחם אסא המלך אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר׃ 18 ברית בינותי ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לכה הפר את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעל ממני׃ 19 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי׃ 20 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה׃ 21 ויהי כשמע אסא כל הדבר בעשא ויחדל מבנות הרמה וישב בתרצה׃ 22 והמלך אסא השמיע אל כל יהודה אין נקי לא יצא ולא בא מן המלחמה ויבערו המלך אסא את אבן הגבעה ואת מצפה ואת בניהם׃ 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה וערי הבנות אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה ברגליו׃ 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו׃ 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃ 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה מבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב ועל כל ישראל צרים על גבתון׃ 28 ויהמתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃ 29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל נשמה עד השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני׃ 30 בכל חטאות ירבעם אשר חטא והחטיא את ישראל בכעסו אשר כעס את יהוה אלהי ישראל׃ 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃

1 Kings 15

1 בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה׃ 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבשלום׃ 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו׃ 4 כי למען דויד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלם להקים את בנו אחריו והעמיד את ירושלם׃ 5 יען אשר עשה דויד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי׃ 6 והיה רחבעם וירבעם כל ימי חייו׃ 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה והיה מלחמה בין אבים ובין ירבעם׃ 8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד ויִמלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים׃ 9 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדויד אביו׃ 10 ויבער הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבתיו׃ 11 וגם את מעכה אמו הסיר מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את מפלצתה ושרף בנחל קדרון׃ 12 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו׃ 13 ואת קדשי אביו וקדשיו הביא בבית יהוה כסף וזהב וכלים׃ 14 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃ 15 ויעש בעשא מלך ישראל הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ 16 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה׃ 17 ויקח אסא את כל הכסף ואת הזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ובאוצרות בית המלך ויתן ביד עבדיו וישלחם אסא המלך אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר׃ 18 ברית בינותי ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לכה הפר את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעל ממני׃ 19 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי׃ 20 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה׃ 21 ויהי כשמע אסא כל הדבר בעשא ויחדל מבנות הרמה וישב בתרצה׃ 22 והמלך אסא השמיע אל כל יהודה אין נקי לא יצא ולא בא מן המלחמה ויבערו המלך אסא את אבן הגבעה ואת מצפה ואת בניהם׃ 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה וערי הבנות אשר בנה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה ברגליו׃ 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו׃ 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃ 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃ 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה מבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר לפלשתים ונדב ועל כל ישראל צרים על גבתון׃ 28 ויהמתהו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃ 29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר לירבעם כל נשמה עד השמידו אתו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני׃ 30 בכל חטאות ירבעם אשר חטא והחטיא את ישראל בכעסו אשר כעס את יהוה אלהי ישראל׃ 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃

5 אשר לא־יהיה בהם איש ואשה עקרה ובבהמתיך׃ 6 כי אם־שמר תשמרון את־כל־המצוה הזאת
לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולהלך בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 7 והוריש
יהוה את־כל־הגוים האלה מלפניכם ועצמתם ממכם גוים רבים ועצומים ממכם׃ 8 כל־המקום אשר
תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון והנהר נהר־פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃
9 לא־יתיצב איש בפניכם ופחדכם ויתנם יהוה אלהיכם על־פני כל־הארץ אשר תדרכו בה כאשר
דבר לכם׃ 10 והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה היום לאהבה את־יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 11 ונתן מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך׃ 12 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 13 השמרו לכם פן־יפתה
לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 14 וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים
ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃
15 ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטטפת בין
עיניכם׃ 16 ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃
17 וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך׃ 18 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ 19 כי אם־שמר תשמרון את־כל־המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 20 והוריש
יהוה את־כל־הגוים האלה מלפניכם ועצמתם ממכם גוים רבים ועצומים ממכם׃ 21 כל־המקום אשר
תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה ממדבר והלבנון מן־הנהר נהר־פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃
22 כי אם־שמר תשמרון את־כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה
אלהיכם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 23 והוריש יהוה את־כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצומים ממכם׃ 24 כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון
מן־הנהר נהר־פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25 לא־יתיצב איש בפניכם פחדתכם ומוראתכם
יתן על־פני כל־הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃

1 Kings 16

1 ויהי דבר־יהוה אל־יהוא בן־חנני על־בעשא לאמר׃ 2 יען אשר הרימתיך מן־העפר ואתנך נגיד

ꓤꓱꓢꓞꓠ ꓲꓠ ꓞꓠꓞ:

ꓤꓱꓢꓞꓠ ꓲꓠ ꓞꓠꓞ ꓲꓠ ꓞꓠꓞ ꓲꓠ ꓞꓠꓞ

1 Kings 17

1 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתּשְׁבֵי גִלְעָד אֶל־אַחְאָב חַי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו אִם־יִהְיֶה
הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם־לְפִי דְּבָרִי׃ 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 3 לֵךְ־לְךָ מִזֶּה וּפָנִיתָ־לְךָ קֶדְמָה
וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 4 וְהָיָה מִן־הַנַּחַל תִּשְׁתֶּה וְלָעֹרְבִים צִוִּיתִי שָׁם לְכַלְכְּלֶךָ׃
5 וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כִּדְבַר־יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶל־נַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן׃ 6 וְהָעֹרְבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם
בַּבֹּקֶר וּבָשָׂר וְלֶחֶם בָּעֶרֶב וּמִן־הַנַּחַל הָיָה שֹׁתֶה׃ 7 וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיִּבַּשׁ הַנָּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ׃
8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר׃ 9 קוּם לֵךְ צָרְפַתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וְיָשַׁבְתָּ שָׁם הִנֵּה צִוִּיתִי שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה
לְכַלְכְּלֶךָ׃ 10 וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ צָרְפַתָה וַיָּבֹא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וְהִנֵּה־שָׁם אִשָּׁה אַלְמָנָה מְקֹשֶׁשֶׁת עֵצִים וַיִּקְרָא־לָהּ
וַיֹּאמֶר קְחִי־נָא לִי־מְעַט־מַיִם בִּכְלִי וְאֶשְׁתֶּה׃ 11 וְהֹלֶכֶת לָקַחַת וַיִּקְרָא־לָהּ וַיֹּאמֶר קְחִי־נָא לִי פַּת־לֶחֶם בְּיָדֵךְ׃
12 וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יֶשׁ לִי עֻגָה כִּי אִם־מְלֹא הַקֶּמֶץ בַּכַּד וְצַלַּחַת שֶׁמֶן בַּצַּפַּחַת וְהִנֵּה אֲנִי מְקֹשֶׁשֶׁת
שְׁנַיִם עֵצִים וּבָאתִי וְעָשִׂיתִיהוּ לִי וְלִבְנִי וַאֲכַלְנֻהוּ וָמֵתְנוּ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ אַל־תִּירְאִי בֹּאִי עֲשִׂי כִדְבָרֵךְ
אַךְ עֲשִׂי־לִי מִשָּׁם עֻגָה קְטַנָּה בָּרִאשֹׁנָה וְהוֹצִיאִי אֵלַי וְלָךְ וְלִבְנֵךְ תַּעֲשִׂי בָּאַחֲרֹנָה׃ 14 כִּי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כַּד־הַקֶּמַח לֹא־תִכְלֶה וְצַלַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא־תֶחְסָר עַד־יוֹם תֵּת־יְהוָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 15 וַתֵּלֶךְ
וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אֵלִיָּהוּ וַתֹּאכַל הִיא־וְהוּא וּבֵיתָהּ יָמִים׃ 16 כַּד־הַקֶּמַח לֹא כָלָתָה וְצַלַּחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסֵרָה כִּדְבַר
יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד־אֵלִיָּהוּ׃ 17 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶּן־הָאִשָּׁה בַּעַל־הַבַּיִת וַתְּהִי הַמַּחֲלָה חָזָקָה
מְאֹד עַד־אֵין־נְשָׁמָה בּוֹ׃ 18 וַתֹּאמֶר אֶל־אֵלִיָּהוּ מַה־לִּי וָלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים הָבָאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר עֲוֹנִי וְלַהֲמִית
אֶת־בְּנִי׃ 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלִיָּהוּ תְּנִי־לִי אֶת־בְּנֵךְ וַיִּקָּחֵהוּ מֵחֵיקָהּ וַיַּעֲלֵהוּ הָעֲלִיָּה אֲשֶׁר הוּא־יֹשֵׁב שָׁם
וַיַּשְׁכִּבֵהוּ עַל־מִטָּתוֹ׃ 20 וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי הַגַּם עַל־הָאַלְמָנָה אֲשֶׁר־אֲנִי מְתֹגֵר עִמָּהּ הֲרֵעוֹתָ
לְהָמִית אֶת־בְּנָהּ׃ 21 וַיִּתְמַדַּד עַל־הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהַי תָּשָׁב נָא נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד
הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ׃ 22 וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֵלִיָּהוּ וַתָּשָׁב נֶפֶשׁ הַיֶּלֶד עַל־קִרְבּוֹ וַיֶּחִי׃ 23 וַיִּקַּח אֵלִיָּהוּ אֶת־הַיֶּלֶד
וַיֹּרֶד אֹתוֹ מִן־הָעֲלִיָּה הַבַּיְתָה וַיִּתְּנֵהוּ לְאֵם אִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ רְאִי חָיָה בְּנֵךְ׃ 24 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֵלִיָּהוּ
עַתָּה זֹאת יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אַתָּה וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ אֱמֶת׃

1 Kings 18

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁת לֵאמֹר לֵךְ הֵרָאֶה אֶל־אַחְאָב וְאֶתְּנָה מָטָר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
2 וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּהוּ לְהֵרָאוֹת אֶל־אַחְאָב וְהָרָעָב חָזָק בְּשֹׁמְרוֹן׃ 3 וַיִּקְרָא אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ וְעֹבַדְיָהוּ הָיָה עַל־הַבָּיִת׃
וְעֹבַדְיָהוּ הָלַךְ יָרֵא אֶת־יְהוָה מְאֹד׃ 4 וַיְהִי בְּהַכְרִית אִיזֶבֶל אֶת־נְבִיאֵי יְהוָה וַתִּקַּח עֹבַדְיָה מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחְבִּאֵם
חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים בַּמְּעָרָה וְכִלְכְּלָם לֶחֶם וָמָיִם׃ 5 וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־עֹבַדְיָהוּ לֵךְ אֶל־הָאָרֶץ אֶל־כָּל־מַעְיְנוֹת
הַמַּיִם וְאֶל־כָּל־הַנְּחָלִים אוּלַי נִמְצָא חָצִיר וְנְחַיֹּת סוּס וָפֶרֶד וְלֹא נַכְרִית מִן־הַבְּהֵמָה׃ 6 וַיַּחְלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ
לַעֲבָר בָּהּ אַחְאָב הָלַךְ דֶּרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ וְעֹבַדְיָה הָלַךְ דֶּרֶךְ אֶחָד לְבַדּוֹ׃ 7 וְעֹבַדְיָהוּ בַּדָּרֶךְ וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ לִקְרָאתוֹ

ᚠᚢᚦᚨᚱ ᚲᚷᚹ ᚺᚾᛁᛃ ᛇᛈᛉᛊ ᛏᛒᛖᛗ ᛚᛜᛞᛟ

ꢁꢂꢃꢄ ꢅꢆꢇꢈ ꢉꢊ ꢋꢌꢍ ꢎꢏꢐꢑꢒ ꢓꢔꢕꢖ ꢗꢘꢙꢚ ꢛꢜꢝꢞ ꢟꢠꢡꢢ ꢣꢤꢥꢦ ꢧꢨꢩꢪ ꢫꢬꢭꢮ ꢯꢰꢱꢲ ꢳꢴꢵꢶ ꢷꢸꢹꢺ ꢻꢼꢽꢾ ꢿꢀꢁꢂ ꢃꢄꢅꢆ ꢇꢈꢉꢊ ꢋꢌꢍꢎ

1 וַיֶּאֱסֹף בֶּן־הֲדַד אֶת־כָּל־חֵילוֹ וְשֹׁלֹשִׁים וּשְׁנֵי מְלָכִים עִמּוֹ וְסוּס וָרָכֶב וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ׃
2 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הָעִירָה וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד׃
3 כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי הֵם׃
4 וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְךָ אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר לִי׃
5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי תִּתֵּן׃
6 כִּי־אִם־כָּעֵת מָחָר אֲשַׁלַּח אֶת־עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בָּתֵּי עֲבָדֶיךָ וְהָיָה כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ בְיָדָם וְלָקָחוּ׃
7 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ־נָא וּרְאוּ כִּי־רָעָה זֹאת הוּא מְבַקֵּשׁ לָרָעָה כִּי שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי וְלִבָנַי וּלְכַסְפִּי וּלְזָהָבִי וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ׃
8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם אַל־תִּשְׁמַע וְלֹא תֹאבֶה׃
9 וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בָּרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיָּשִׁיבוּ לוֹ דָּבָר׃
10 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו בֶּן־הֲדַד וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיפוּ כִּי עֲפַר שֹׁמְרוֹן לֹא יַסְפִּיק לְכֻפְּנֵי לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי׃
11 וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אֵלָיו אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כְּפֹרֵק׃
12 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְהוּא שֹׁתֶה הוּא וְהַמְּלָכִים בַּסֻּכּוֹת וַיֹּאמֶר לַעֲבָדָיו וַיָּשִׂימוּ עַל־הָעִיר׃
13 וְהִנֵּה נָבִיא אֶחָד נִגַּשׁ אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ אֶת־כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנֵּה אֲנִי נֹתְנָהּ הַיּוֹם בְּיָדֶךָ וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃
14 וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אָתָּה׃
15 וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־הָעָם כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים׃
16 וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה שִׁכּוֹר בַּסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם הַמְּסַיְּעִים לוֹ׃
17 וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת בָּרִאשֹׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן־הֲדַד וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִשֹּׁמְרוֹן׃
18 וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם־לַמִּלְחָמָה יָצְאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים׃
19 וְאֵלֶּה יָצְאוּ מִן־הָעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחַיִל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם׃
20 וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁ וַיָּנֻסוּ אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וַיִּמָּלֵט בֶּן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם עַל־סוּס וּפָרָשִׁים׃
21 וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־הָרָכֶב וַיַּךְ בַּאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה׃
22 וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ חֲזַק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה עֹלֶה מֶלֶךְ־אֲרָם עָלֶיךָ׃
23 וְעַבְדֵי מֶלֶךְ־אֲרָם אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלָם נִלָּחֵם אֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם׃
24 וְזֶה דְּבַר־הַמְּלָכִים עֲשֵׂה־דָבָר הָסִירוּ אִישׁ אִישׁ מֵעַל כַּנָּיו וְהַצֵּב פַּחוֹת תַּחְתָּם׃
25 וְאַתָּה מְנֵה־לְךָ חַיִל כַּחַיִל אֲשֶׁר נָפַל מִמְּךָ סוּס כְּסוּס וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה אִתָּם בַּמִּישׁוֹר אִם־לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם כִּי־שָׁמַע לְקוֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן׃
26 וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֲפֵקָה לְהִלָּחֵם בְּיִשְׂרָאֵל׃
27 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְקְדוּ וַיִּתְכַּלְכְּלוּ וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ׃
28 וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה׃
29 וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּגַּשׁ הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָם מֵאָה רַגְלִי אֶלֶף בְּיוֹם אֶחָד׃
30 וַיָּנֻסוּ הַנִּשְׁאָרִים אֲפֵקָה אֶל־הָעִיר וַיִּפֹּל חוֹמָה בְּעֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף אִישׁ הַנִּשְׁאָרִים וּבֶן־הֲדַד בָּא וְנָס בָּעִיר חֶדֶר בְּחֶדֶר׃
31 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו הִנֵּה־נָא שָׁמַעְנוּ כִּי מַלְכֵי בֵּית־הַחֶסֶד הֵם יָשִׂימָה־נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁינוּ וְנֵצְאָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוּלַי יְחַיֶּה אֶת־נַפְשֶׁךָ׃

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וּנְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי הָיָה כֶּרֶם אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל
הֵיכַל שֹׁמְרוֹן לְאַחְאָב מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן׃ 1 וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל נְבוֹת לֵאמֹר תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ
וְיִהְיֶה־לִּי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרוֹב אֵצֶל בֵּיתִי וְאֶתְּנָה־לְּךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם־
טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתֶּן־לְךָ כֶּסֶף מְחִיר זֶה׃ 2 וַיֹּאמֶר נְבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִלָה לִּי מֵיְהוָה אִם־
אֶתֵּן אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ׃ 3 וַיָּבֹא אַחְאָב אֶל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו
נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וַיַּסֵּב אֶת־פָּנָיו וְלֶחֶם לֹא אָכָל׃ 4 וַתָּבֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל
אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֶּר אֵלָיו מַדּוּעַ רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כִּי דִבַּרְתִּי אֶל־
נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ בְּכֶסֶף וְאִם־חָפַץ אַתָּה אֶתֵּן לְךָ כֶּרֶם
תַּחְתָּיו וַיֹּאמַר לֹא אֶתֵּן אֶת־כַּרְמִי לָךְ׃ 6 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה לֹא־
עָשִׂיתָ מַלְכוּת עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם וֶאֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב לִבֶּךָ אֲנִי אֶתְּנָה לְךָ אֶת־כֶּרֶם נְבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי׃ 7 וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחוֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים אֶל־
הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת׃ 8 וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ
צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ 9 וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל נֶגְדּוֹ וְיָעִידוּ
אֹתוֹ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת׃ 10 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים
וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזֶבֶל כַּכָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר
שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם׃ 11 קָרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ 12 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־
בְלִיָּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיָּעִידוּ אֲנָשֵׁי בְלִיָּעַל אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים
וָמֶלֶךְ וַיֹּצִיאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת׃ 13 וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַּל
נָבוֹת וַיָּמֹת׃ 14 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי סֻקַּל נָבוֹת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ
בְּכֶרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת־לְךָ בְּכֶסֶף כִּי־אֵין נָבוֹת חַי כִּי אִם־מֵת׃ 15 וַיְהִי
כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי־מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃

1 Kings 21

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ 1 קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה הוּא בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר יָרַד שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתוֹ׃ 2 וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּמְקוֹם
אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת יְלַקְּקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אָתָּה׃ 3 וַיֹּאמֶר אַחְאָב
אֶל־אֵלִיָּהוּ הֲמְצָאתַנִי אֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
4 הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְאָזוּב
בְּיִשְׂרָאֵל׃ 5 וְנָתַתִּי אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכִבֵּית בַּעְשָׁא בֶּן־אֲחִיָּה בַּעֲבוּר
הַכְעִיסֹתָנִי וְהַחֲטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 6 וְגַם אֶל־אִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ
אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל׃ 7 הַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר יֹאכְלוּן כְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ
עֹפוֹת הַשָּׁמָיִם׃ 8 רַק לֹא־הָיָה כְּאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר
הֱסִיתָתְהוּ אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ׃ 9 וַיַּתְעֵב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַגִּלּוּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם שַׂק עַל־בְּשָׂרוֹ וַיָּצָם וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק וַיַּלֶךְ אַט׃ 11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ 12 הֲרָאִיתָ כִּי־נִכְנַע אַחְאָב מִפָּנָי יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפָּנַי לֹא־אָבִיא
הָרָעָה בְּיָמָיו בִּימֵי בְנוֹ אָבִיא הָרָעָה עַל־בֵּיתוֹ׃ 13 שָׁלוֹשׁ שָׁנִים יָשְׁבוּ אֲרָם וְיִשְׂרָאֵל׃
14 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁית וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ

16 and Micaiah said, As the LORD lives, what the LORD says to me, that I will speak. 17 So he came to the king, and the king said to him, Micaiah, shall we go to battle against Ramoth-gilead, or shall we refrain? He answered him, Go and triumph; the LORD will give it into the hand of the king. 18 The king said to him, How many times must I make you swear that you tell me nothing but the truth in the name of the LORD? 19 Micaiah said, Therefore hear the word of the LORD: I saw the LORD sitting on his throne, with all the host of heaven standing beside him on his right hand and on his left; 20 and the LORD said, Who will entice Ahab, that he may go up and fall at Ramoth-gilead? One said one thing, and another said another. 21 Then a spirit came forward, stood before the LORD, and said, I will entice him. 22 The LORD said to him, By what means? He said, I will go out and be a lying spirit in the mouths of all his prophets. He said, You are to entice him, and you shall succeed; go out and do so. 23 Now therefore the LORD has put a lying spirit in the mouths of these your prophets; the LORD has spoken disaster against you. 24 Then Zedekiah son of Chenaanah came near, struck Micaiah on the cheek, and said, How did the spirit of the LORD pass from me to speak to you? 25 Micaiah said, You shall see on that day when you go into an inner chamber to hide yourself. 26 The king of Israel ordered, Take Micaiah, and return him to Amon the governor of the city and to Joash the king's son; 27 say, Thus says the king, Put this fellow in prison, and feed him with scant fare of bread and water, until I return safe. 28 Micaiah said, If you return safe, the LORD has not spoken by me. And he said, Hear, all you peoples!

29 So the king of Israel and King Jehoshaphat of Judah went up to Ramoth-gilead. 30 The king of Israel said to Jehoshaphat, I will disguise myself and go into battle, but you wear your robes. So the king of Israel disguised himself and went into battle. 31 Now the king of Aram had commanded the thirty-two captains of his chariots, Fight with neither small nor great, but only with the king of Israel. 32 When the captains of the chariots saw Jehoshaphat, they said, Surely it is the king of Israel. So they turned to fight against him; and Jehoshaphat cried out. 33 When the captains of the chariots saw that it was not the king of Israel, they turned back from pursuing him. 34 But a man drew his bow at random, and struck the king of Israel between the joints of the armor; therefore he said to the driver of his chariot, Turn around and carry me out of the battle, for I am wounded. 35 The battle grew fierce that day; the king was propped up in his chariot facing the Arameans, and he died at evening. The blood from the wound flowed into the bottom of the chariot. 36 As the sun was going down a cry went throughout the army, saying, Every man to his city and every man to his country!

37 So the king died, and was brought to Samaria; and they buried the king in Samaria. 38 They washed the chariot by the pool of Samaria, and the dogs licked up his blood, and the prostitutes bathed themselves there, according to the word of the LORD which he spoke.

39 Now the rest of the acts of Ahab, and all he did, the ivory house he built, and all the cities he built, are they not written in the book of the annals of the kings of Israel? 40 So Ahab slept with his ancestors; and his son Ahaziah succeeded him.

1 Kings 22

1 For three years there was no war between Aram and Israel. 2 But in the third year King Jehoshaphat of Judah came down to the king of Israel. 3 The king of Israel had said to his servants, Do you know that Ramoth-gilead belongs to us, and we are doing nothing to take it out of the hand of the king of Aram? 4 He said to Jehoshaphat, Will you go with me to battle at Ramoth-gilead? Jehoshaphat said to the king of Israel, I am as you are, my people as your people, my horses as your horses. 5 But Jehoshaphat said to the king of Israel, Please inquire first for the word of the LORD. 6 Then the king of Israel gathered the prophets together, four hundred men, and said to them, Shall I go to battle against Ramoth-gilead, or shall I refrain? They said, Go up, for the Lord will give it into the hand of the king. 7 But Jehoshaphat said, Is there not here another prophet of the LORD of whom we may inquire? 8 The king of Israel said to Jehoshaphat, There is still one more man by whom we may inquire of the LORD, Micaiah son of Imlah; but I hate him, because he never prophesies good concerning me, but only evil; he is Micaiah son of Imlah. Jehoshaphat said, The king should not say so. 9 Then the king of Israel called a eunuch and said, Bring quickly Micaiah son of Imlah. 10 Now the king of Israel and King Jehoshaphat of Judah were sitting, each on his throne, clothed in their robes, at the entrance of the gate of Samaria; and all the prophets were prophesying before them. 11 Zedekiah son of Chenaanah made for himself iron horns, and he said, Thus says the LORD: With these you shall gore the Arameans until they are destroyed. 12 And all the prophets were prophesying the same, saying, Go up to Ramoth-gilead and triumph; the LORD will give it into the hand of the king. 13 The messenger who went to summon Micaiah said to him, Look, the words of the prophets with one accord are favorable to the king; let your word be like the word of one of them, and speak favorably. 14 But Micaiah said, As the LORD lives, what my God says, that I will speak. 15 When he came to the king, the king said to him, Micaiah, shall we go to battle against Ramoth-gilead, or shall we refrain? He answered him, Go up and triumph; the LORD will give it into the hand of the king. 16 The king said to him, How many times must I make you swear that you tell me nothing but the truth in the name of the LORD? 17 Micaiah said, I saw all Israel scattered on the mountains, like sheep that have no shepherd; and the LORD said, These have no master; let them go home in peace. 18 The king of Israel said to Jehoshaphat, Did I not tell you that he would not prophesy good concerning me, but only evil

ᚠᚷ ᛚᛖᚨᛈ ᚠᚹᛖᚲᛚ ᛊᛗᚦᚹ ᚾᚾᚹ ᚠᛗᚦ ᛟᛞᛖ ᚦᚠᛚᚲ:
ᛊᛚᚹᛈᛖ ᚹᚲ ᛚᚠᚹᛗ ᛒᚺᚹᛚᚷ ᚠᚷ ᛊᛗᚦᚠᚹ: [54] ᚨᛚᛟᛟᚷ ᚠᚷ ᛒᛟᚹᛈ ᚨᛚᛞᚷᚺᚨᛈ ᚹᚨ ᛚᚨᚩᛟᛊ
ᛊᛗᚦᚠᚹ ᛞᚾᚷᛈᛗ: [53] ᚨᛚᛟᛞ ᛒᚦᚩ ᚦᛟᚹᛚᛈ ᛚᛖᚨᛈ ᚨᛚᚲᚹᚨ ᚦᚷᚹᚨ ᚦᚲᛚᚨ ᚨᛚᛈᚷᚹᚨ
ᛊᛗᚦᚠᚹ ᛞᚾᚷᛈᛗ ᚦᛗᛞᚹᚨᚾ ᛒᛗᚷ ᚹᛈᛟᛚᚨᛒᛖᚨᚾ ᛞᚾᚷᛈᛗ ᚹᚨ ᛚᛖᚨᛈ ᚷᛈᚷᚹᚨ ᚨᛚᛈᚷᚹᚨ
ᛞᚾᚷᛈᛗ ᚦᛗᛞᚹᚨᚾ ᚨᛚᛈᚷᚹᚨ ᚹᚨ ᛚᛖᚨᛈ ᚦᚷᚹᚨ ᚨᛚᛈᚷᚹᚨ ᚹᚨ ᛚᛖᚨᛈ ᚦᚷᚹᚨ ᚨᛚᛈᚷᚹᚨ
ᚹᚨ ᛚᛖᚨᛈ ᚦᚷᚹᚨ

2 Kings 1

1 וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחְאָב׃ 2 וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּשֶׂבֶךְ בַּעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיֵּחַל
וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם־אֶחְיֶה מֵחֳלִי
זֶה׃ 3 וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל־אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי שֹׁמְרוֹן וְדַבֵּר
אֲלֵהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב
אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן׃ 4 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד כִּי מוֹת תָּמוּת
וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה׃ 5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ שַׁבְתֶּם׃ 6 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שְׁלָחָכֶם וְדַבֵּרְתֶּם אֵלָיו
כֹּה אָמַר יְהוָה הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי
עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד כִּי מוֹת תָּמוּת׃ 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁפַּט
הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 8 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ בַּעַל־
שֵׂעָר וְזֹנַח עֹרַת בְּמָתְנָיו וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי הוּא׃ 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁיו
וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל־רֹאשׁ הָהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר רֵד׃
10 וַיַּעַן אֵלִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־שַׂר הַחֲמִשִּׁים וְאִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם
וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשִּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃ 11 וַיָּשָׁב
עוֹד וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים שֵׁנִי וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
רֵד מְהֵרָה׃ 12 וַיַּעַן אֵלִיָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אִם־אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם
וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת־חֲמִשִּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת־חֲמִשָּׁיו׃
13 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח שַׂר חֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁי וַיַּעַל שַׂר הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִשִׁי וַיִּכְרַע עַל־בִּרְכָּיו
נֶגֶד אֵלִיָּה וַיִּתְחַנֶּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים יִקַּר־נָא נַפְשִׁי וְנֶפֶשׁ חֲמִשִּׁים
עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה בְּעֵינֶיךָ׃ 14 הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֶת־שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים
הָרִאשֹׁנִים וְאֶת־חֲמִשֵּׁיהֶם וְעַתָּה יִקַּר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ׃ 15 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל־אֵלִיָּה
רֵד אִתּוֹ אַל־תִּירָא מִפָּנָיו וַיָּקָם וַיֵּרֶד אִתּוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ׃ 16 וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
יַעַן אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
לִדְרֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד כִּי מוֹת תָּמוּת׃ 17 וַיָּמָת כִּדְבַר־יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלִיָּה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לִיהוֹרָם בֶּן־יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה כִּי לֹא־הָיָה לוֹ בֵּן׃ 18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲחַזְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

2 Kings 2

1 וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת־אֵלִיָּה בַּסְּעָרָה הַשָּׁמַיְמָה וְאֵלִיָּהוּ וֶאֱלִישָׁע הָלְכוּ מִן־הַגִּלְגָּל׃
2 וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ אֶל־אֱלִישָׁע שֶׁב־נָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי עַד־בֵּית־אֵל וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע
חַי־יְהוָה וְחֵי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֶזָבֶךָּ וַיֵּרְדוּ בֵּית־אֵל׃ 3 וַיֵּצְאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל
אֶל־אֱלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר
גַּם־אֲנִי יָדַעְתִּי הַחֲרִישׁוּ׃ 4 וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיָּהוּ אֱלִישָׁע שֶׁב־נָא פֹּה כִּי יְהוָה שְׁלָחַנִי
יְרֵחוֹ וַיֵּלֶךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־יְרֵחוֹ׃ 5 וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בִּירֵחוֹ אֶל־אֱלִישָׁע
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יְהוָה לֹקֵחַ אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם־אֲנִי

2 Kings 3

1 ויהי אחאב אל־שמרון ויהושפט מלך־יהודה מלך תחתיו בשנת שמנה עשרה שנה למלך יהושפט: 2 וימלך אחזיה בן־אחאב על־ישראל בשמרון שתי שנים ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל: 3 ויעבד את־הבעל וישתחו לו ויכעס את־יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו: 4 ומישע מלך־מואב היה נקד וישב את־המלך מאה אלף כבשים ואת־צמר מאה אלף אילים: 5 ויהי כמות אחאב ויפשע מלך־מואב ברמלך ישראל: 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את־כל־ישראל: 7 וילך וישלח אל־יהושפט מלך־יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הלכת אתי אל־מואב למלחמה ויאמר עלה אעלה כמוני כעמך כסוסי בסוסיך: 8 ויאמר איזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום: 9 וילך מלך־ישראל ומלך־יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא־היה מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם: 10 ויאמר מלך־ישראל אבוי כי־קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב: 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרש את־יהוה מעליו ויען אחד מעבדי מלך־ישראל ויאמר פה אלישע בן־שפט אשר יצק מים על־ידי אליהו: 12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר־יהוה וירדו אליו מלך־ישראל ויהושפט ומלך אדום: 13 ואלישע אמר אל־מלך־ישראל מה־לי ולך לך אל־נביאי אביך ואל־נביאי אמך ויאמר לו מלך־ישראל אל כי־קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד־מואב: 14 ויאמר אלישע חי־יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אלולי פני יהושפט מלך־יהודה אני נשא אם־אביט אליך ואם־אראך: 15 ועתה קחו־לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד־יהוה ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים האלה גבים גבים: 16 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתיתם אתם אתה ומקניכם ובהמתכם: 17 והנה זה קל בעיני יהוה ונתן גם את־מואב בידכם: 18 והכיתם כל־עיר מבצר וכל־עיר מבחר ועץ טוב תפילו וכל־מעיני מים תסתמו וכל־חלקת טובה תכבידו באבנים: 19 ויהי בבקר כעלות המנחה והנה־מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את־המים: 20 והמואבים שמעו כי־עלו המלכים להלחם בם ויזעקו מכל־חגר חלה ומעלה ויתיצבו על־הגבול: 21 וישכמו בבקר ויזרח השמש על־המים ויראו מואב מנגד את־המים אדמים כדם: 22 ויאמרו דם־זה חרבו נחרבו המלכים ויכו איש את־רעהו ועתה למשלל מואב: 23 ויבאו אל־מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את־מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות את־מואב: 24 והם את־ערים יתצו ואיש אבן שלחים כל־חלקה טובה ויסתמו כל־מעיני מים וכל־עצי טוב יכרתו עד־הותירם קיר־חרשת באבניה ויסבו הקלעים ויכתוה: 25 ויהי כנסע המלך מלפניהם וישלח אליו מלאכים לאמר שוב איש לארצו כי אולי אנכי אעשה את־בתך לאשה לשלמה ותהי לו לאשה ויאמר אליו אל־תשכב עמי כי־זנה את־בתך כי־עמך אשכב כפעם בפעם ואתה תשב בביתך ואנכי אלך בצבא ויאמר אליו לא

ⵜⵉⵏ ⵢⴰ ⵜⵜⴰⵏ ⵉⵜ ⵙⵜⵔⵉⵎⵜ ⵏⴰⵃ: 15 ⵙⵜⵔⵉⵎⵜ ⵙⵜⵓⵔⵜ ⵉⵜ ⵙⵜⵔⵉⵎⵜ ⵏⴰⵃ ⵉⵜ ⵏⵜⵡⴰⵔⵜ ⵙⵜⵔⵉⵎⵜ ⵏⴰⵃ: 16 ⵙⵜⵔⵉⵎⵜ
ⵜⵉⵎⵙⵓⵏ ⵏⵜⵜⵓⵔⵜ ⵉⵜ ⵏⵜⵡⴰⵔⵜ ⵉⵜ ⵏⵜⵡⴰⵔⵜ ⵉⵜ ⵏⵜⵡⴰ

𐤀𐤄 𐤔𐤌𐤉 𐤋𐤄𐤋𐤀𐤋 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋𐤉𐤌 𐤔𐤋𐤔𐤄 𐤋𐤄𐤋𐤀𐤋 𐤔𐤌𐤉𐤌

ꓚꓷꓱꓞꓮ ꓠꓜꓶꓤ:
ꓠꓜꓶꓤ ꓠꓜꓶꓤ ꓞꓮꓱꓞꓮ

2 Kings 7

1 Then Elisha said, Hear ye the word of the LORD; Thus saith the LORD, To morrow about this time shall a measure of fine flour be sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, in the gate of Samaria. 2 Then a lord on whose hand the king leaned answered the man of God, and said, Behold, if the LORD would make windows in heaven, might such a thing be? And he said, Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof. 3 And there were four leprous men at the entering in of the gate: and they said one to another, Why sit we here until we die? 4 If we say, We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there: and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Syrians: if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die. 5 And they rose up in the twilight, to come unto the camp of the Syrians: and when they were come to the uttermost part of the camp of Syria, behold, there was no man there. 6 For the Lord had made the host of the Syrians to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host: and they said one to another, Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us. 7 Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life. 8 And when these lepers came to the uttermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it; and came again, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it. 9 Then they said one to another, We do not well: this day is a day of good tidings, and we hold our peace: if we tarry till the morning light, some mischief will come upon us: now therefore come, that we may go and tell the king's household. 10 So they came and called unto the porter of the city: and they told them, saying, We came to the camp of the Syrians, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but horses tied, and asses tied, and the tents as they were. 11 And he called the porters; and they told it to the king's household within. 12 And the king arose in the night, and said unto his servants, I will now shew you what the Syrians have done to us. They know that we be hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying, When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city. 13 And one of his servants answered and said, Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city, (behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it: behold, I say, they are even as all the multitude of the Israelites that are consumed:) and let us send and see. 14 They therefore took two chariot horses; and the king sent after the host of the Syrians, saying, Go and see. 15 And they went after them unto Jordan: and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Syrians had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king. 16 And the people went out, and spoiled the tents of the Syrians. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel, according to the word of the LORD. 17 And the king appointed the lord on whose hand he leaned to have the charge of the gate: and the people trode upon him in the gate, and he died, as the man of God had said, who spake when the king came down to his house. 18 And it came to pass as the man of God had spoken to the king, saying, Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to morrow about this time in the gate of Samaria: 19 And that lord answered the man of God, and said, Now, behold, if the LORD should make windows in heaven, might such a thing be? and he said, Behold, thou shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof. 20 And so it fell unto him: for the people trode upon him in the gate, and he died.

2 Kings 8

1 Then spake Elisha unto the woman, whose son he had restored to life, saying, Arise, and go thou and thine household, and sojourn wherever thou canst sojourn: for the LORD hath called for a famine; and moreover it shall come upon the land seven years. 2 And the woman arose, and did after the saying of the man of God: and she went with her household, and sojourned in the land of the Philistines seven years. 3 And it came to pass at the end of seven years, that the woman returned out of the land of the Philistines: and she went forth to cry unto the king for her house and for her land. 4 And the king talked with Gehazi the servant of the man of God, saying, Tell me, I pray thee, all the great things that Elisha hath done. 5 And it came to pass, as he was telling the king how he had restored a dead body to life, that, behold, the woman, whose son he had restored to life, cried unto the king for her house and for her land. And Gehazi said, My lord, O king, this is the woman, and this is her son, whom Elisha restored to life. 6 And when the king asked the woman, she told him. So the king appointed unto her a certain officer, saying, Restore all that was hers, and all the fruits of the field since the day that she left the land even until now. 7 And Elisha came to Damascus; and Ben-hadad the king of Syria was sick; and it was told him, saying, The man of God is come hither. 8 And the king said unto Hazael, Take a present in thine hand, and go, meet the man of God, and inquire of the LORD by him, saying, Shall I recover of this disease? 9 So Hazael went to meet him, and took a present with him, even of every good thing of Damascus, forty camels' burden, and came and stood before him, and said, Thy son Ben-hadad king of Syria hath sent me to thee, saying, Shall I recover of this disease? 10 And Elisha said unto him, Go, say unto him, Thou shalt surely recover: howbeit the LORD hath shewed me that he shall surely die. 11 And he settled his countenance steadfastly, until he was ashamed: and the man of God wept. 12 And Hazael said, Why weepeth my lord? And he answered, Because I know the evil that thou wilt do unto the children of Israel: their strongholds wilt thou set on fire, and their young men wilt thou slay with the sword, and their sucklings wilt thou dash in pieces, and their women with child wilt thou rip up. 13 And Hazael said, But what, is thy servant a dog, that he should do this great thing? And Elisha answered, The LORD hath shewed me that thou shalt be king over Syria. 14 Then he departed from Elisha, and came to his master; who said to him, What said Elisha to thee? And he answered, He told me that thou shouldest surely recover. 15 And it came on the morrow, that he took a thick cloth, and dipped it in water, and spread it on his face, so that he died: and Hazael reigned in his stead. 16 And in the fifth year of Joram the son of Ahab king of Israel, Jehoram the son of Jehoshaphat king of Judah began to reign. 17 Thirty and two years old was he when he began to reign; and he reigned eight years in Jerusalem. 18 And he walked in the way of the kings of Israel, as did the house of Ahab: for the daughter of Ahab was his wife: and he did evil in the sight of the LORD. 19 Yet the LORD would not destroy Judah for David his servant's sake, as he promised him to give him always a lamp before him in his children. 20 In his days Edom revolted from under the hand of Judah, and made a king over themselves. 21 So Joram went over to Zair, and all the chariots with him: and he rose by night, and smote the Edomites which compassed him about, and the captains of the chariots: and the people fled into their tents. 22 Yet Edom revolted from under the hand of Judah unto this day. Then Libnah revolted at the same time. 23 And the rest of the acts of Joram, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? 24 And Joram slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David: and Ahaziah his son reigned in his stead. 25 In the twelfth year of Joram the son of Ahab king of Israel did Ahaziah the son of Jehoram king of Judah begin to reign. 26 Two and twenty years old was Ahaziah when he began to reign; and he reigned one year in Jerusalem. His mother's name also was Athaliah, the daughter of Omri king of Israel. 27 And he walked in the way of the house of Ahab, and did evil in the sight of the LORD, as did the house of Ahab: for he was the son in law of the house of Ahab. 28 And he went with Joram the son of Ahab to the war against Hazael king of Syria in Ramoth-gilead; and the Syrians wounded Joram. 29 And king Joram went back to be healed in Jezreel of the wounds which were given him at Ramah, when he fought against Hazael king of Syria. And Ahaziah the son of Jehoram king of Judah went down to see Joram the son of Ahab at Jezreel, because he was sick.

2 Kings 9

1 Elisha the prophet called one of the sons of the prophets and said to him, "Get ready for the journey. Take this flask of oil with you and go to Ramoth Gilead. 2 When you arrive there, look for Jehu son of Jehoshaphat, the son of Nimshi. Find him, take him away from his companions, and lead him into a private room. 3 Then take the flask and pour the oil on his head and say, 'This is what the LORD says: I anoint you king of Israel.' Then open the door and run! Don't wait around!" 4 So the young prophet went to Ramoth Gilead. 5 When he arrived, he found the army officers sitting together. He said, "I have a message for you, commander." Jehu asked, "Which one of us?" The young prophet answered, "For you, commander." 6 Jehu got up and went into the house. The young prophet poured the oil on Jehu's head and said, "This is what the LORD, the God of Israel, says: I anoint you king of the LORD's people Israel. 7 You will destroy the family of your master Ahab. In this way I will avenge the deaths of my servants the prophets and the deaths of all the LORD's servants killed by Jezebel. 8 The whole family of Ahab will be destroyed. I will kill every male descendant of Ahab in Israel, whether he is a slave or a free man. 9 I will make the family of Ahab like the family of Jeroboam son of Nebat and like the family of Baasha son of Ahijah. 10 Dogs will eat Jezebel's body in the area of Jezreel, and no one will bury her." Then the young prophet opened the door and ran away. 11 When Jehu went out to his master's officers, one of them asked him, "Is everything all right? Why did this crazy man come to you?" Jehu answered, "You know the man and what he would say." 12 They said, "That's not true! Tell us what he said." Jehu answered, "He said this is what the LORD says: I anoint you king of Israel." 13 Then they quickly took their coats and put them under Jehu on the steps. They blew the trumpet and said, "Jehu is king!" 14 So Jehu son of Jehoshaphat, the son of Nimshi, made a plan against Joram. (Joram and all the Israelites had been guarding Ramoth Gilead against Hazael king of Aram. 15 But King Joram had returned to Jezreel to recover from the wounds the Arameans had given him in the battle with King Hazael of Aram.) Jehu said to his officers, "If you want me to be king, don't let anyone leave the city to go to Jezreel and tell the news." 16 Then Jehu got in his chariot and went to Jezreel because Joram was there. Ahaziah king of Judah had also gone there to see Joram. 17 The guard on the tower in Jezreel saw Jehu's army coming and said, "I see an army coming." Joram said, "Send a man on horseback to meet them and ask if they are coming in peace." 18 So the man on horseback went to meet Jehu and said, "The king asks if you are coming in peace." Jehu answered, "What do you care about peace? Get behind me!" The guard on the tower said, "The messenger reached them, but he is not coming back." 19 So the king sent out a second man on horseback. He went to them and said, "The king asks if you are coming in peace." Jehu answered, "What do you care about peace? Get behind me!" 20 The guard on the tower said, "He reached them, but he is not coming back. The driver is driving like Jehu son of Nimshi. He drives like a crazy man." 21 Joram said, "Get my chariot ready." So they got his chariot ready. Then Joram king of Israel and Ahaziah king of Judah went out in their chariots to meet Jehu. They met him on the land that had belonged to Naboth from Jezreel. 22 When Joram saw Jehu, he said, "Jehu, are you coming in peace?" Jehu answered, "How can there be peace while your mother Jezebel practices witchcraft and worships many false gods?" 23 Joram turned his chariot around and ran away. He said to Ahaziah, "Ahaziah, we are being betrayed!" 24 Jehu pulled back his bow and shot Joram between the shoulders. The arrow went through his heart, and he fell down dead in his chariot. 25 Jehu said to Bidkar, his officer, "Pick up Joram's body and throw it on the land that had belonged to Naboth from Jezreel. Remember when you and I were riding together behind his father Ahab? The LORD said this about Ahab: 26 'Yesterday I saw the murder of Naboth and his sons, and I will punish you for it on this land.' The LORD said this. So pick up Joram's body and throw it on the land, as the LORD said." 27 When Ahaziah king of Judah saw what happened, he ran away on the road to Beth Haggan. Jehu chased him and said, "Kill him too!" So they shot Ahaziah in his chariot on the road near Ibleam. He escaped to Megiddo, but he died there. 28 His servants took his body in a chariot to Jerusalem and buried him in his tomb with his ancestors in the City of David. 29 Ahaziah had become king of Judah in the eleventh year that Joram son of Ahab was king of Israel. 30 Jehu went to Jezreel. When Jezebel heard about it, she painted her eyes, fixed her hair, and looked out a window. 31 As Jehu entered the city gate, she said, "Have you come in peace, Zimri, murderer of your master?" 32 Jehu looked up at the window and said, "Who is on my side? Who?" Two or three officers looked out at him. 33 Jehu said, "Throw her down!" So they threw her down, and some of her blood splashed on the wall and on the horses. Jehu's horses trampled her body. 34 Then Jehu went into the palace and ate and drank. He said, "Take care of that cursed woman and bury her. She was a king's daughter." 35 But when they went to bury her, they found only her skull, her feet, and her hands. 36 They went back and told Jehu, who said, "This is what the LORD said through his servant Elijah the Tishbite: 'Dogs will eat Jezebel's body in the area of Jezreel. 37 Jezebel's body will be like manure on the ground in the area of Jezreel, so that no one will be able to say, "This is Jezebel."'"

qhvl jmfy ol clze wbdg kmco qhvl tw lzkf ivx qzlf: jmfy ufdq ol hmx qzlf qhvl ivx qzlf kmco qhvl tw lzkf ivx qzlf: [7] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [8] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [9] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [10] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [11] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [12] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [13] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [14] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [15] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [16] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [17] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [18] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [19] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [20] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [21] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [22] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [23] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [24] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [25] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [26] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [27] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [28] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [29] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [30] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [31] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [32] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [33] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [34] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [35] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [36] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf: [37] ufdq qzlf ivx qzlf ufdq jmfy qhvl tw lzkf ivx qzlf:

2 Kings 10

1 Now Ahab had seventy sons in Samaria. And Jehu wrote letters, and sent to Samaria, unto the rulers of Jezreel, unto the elders, and unto them that brought up Ahab's children, saying, 2 Now as soon as this letter comes to you, seeing your master's sons are with you, and there are with you chariots and horses, a fenced city also, and armour; 3 Look even out the best and meetest of your master's sons, and set him on his father's throne, and fight for your master's house. 4 But they were exceedingly afraid, and said, Behold, two kings stood not before him: how then should we stand? 5 And he that was over the house, and he that was over the city, the elders also, and the bringers up of the children, sent to Jehu, saying, We are thy servants, and will do all that thou shalt bid us; we will not make any king: do thou that which is good in thine eyes. 6 Then he wrote a letter the second time to them, saying, If ye be mine, and if ye will hearken unto my voice, take ye the heads of the men your master's sons, and come to me to Jezreel by this time to morrow. Now the king's sons, being seventy persons, were with the great men of the city, which brought them up. 7 And it came to pass, when the letter came to them, that they took the king's sons, and slew seventy persons, and put their heads in baskets, and sent him them to Jezreel. 8 And there came a messenger, and told him, saying, They have brought the heads of the king's sons. And he said, Lay ye them in two heaps at the entering of the gate until the morning. 9 And it came to pass in the morning, that he went out, and stood, and said to all the people, Ye be righteous: behold, I conspired against my master, and slew him: but who slew all these? 10 Know now that there shall fall unto the earth nothing of the word of the LORD, which the LORD spake concerning the house of Ahab: for the LORD hath done that which he spake by his servant Elijah. 11 So Jehu slew all that remained of the house of Ahab in Jezreel, and all his great men, and his kinsfolks, and his priests, until he left him none remaining. 12 And he arose and departed, and came to Samaria. And as he was at the shearing house in the way, 13 Jehu found the brethren of Ahaziah king of Judah, and said, Who are ye? And they answered, We are the brethren of Ahaziah; and we go down to salute the children of the king and the children of the queen. 14 And he said, Take them alive. And they took them alive, and slew them at the pit of the shearing house, even two and forty men; neither left he any of them. 15 And when he was departed thence, he lighted on Jehonadab the son of Rechab coming to meet him: and he saluted him, and said to him, Is thine heart right, as my heart is with thy heart? And Jehonadab answered, It is. If it be, give me thine hand. And he gave him his hand; and he took him up to him into the chariot. 16 And he said, Come with me, and see my zeal for the LORD. So they made him ride in his chariot. 17 And when he came to Samaria, he slew all that remained unto Ahab in Samaria, till he had destroyed him, according to the saying of the LORD, which he spake to Elijah. 18 And Jehu gathered all the people together, and said unto them, Ahab served Baal a little; but Jehu shall serve him much. 19 Now therefore call unto me all the prophets of Baal, all his servants, and all his priests; let none be wanting: for I have a great sacrifice to do to Baal; whosoever shall be wanting, he shall not live. But Jehu did it in subtilty, to the intent that he might destroy the worshippers of Baal. 20 And Jehu said, Proclaim a solemn assembly for Baal. And they proclaimed it. 21 And Jehu sent throughout all Israel: and all the worshippers of Baal came, so that there was not a man left that came not. And they came into the house of Baal; and the house of Baal was full from one end to another. 22 And he said unto him that was over the vestry, Bring forth vestments for all the worshippers of Baal. And he brought them forth vestments. 23 And Jehu went into the house of Baal, and said unto the worshippers of Baal, Search, and look that there be here with you none of the servants of the LORD, but the worshippers of Baal only. 24 And when they went in to offer sacrifices and burnt offerings, Jehu appointed fourscore men without, and said, If any of the men whom I have brought into your hands let escape, he that letteth him go, his life shall be for the life of him. 25 And it came to pass, as soon as he had made an end of offering the burnt offering, that Jehu said to the guard and to the captains, Go in, and slay them; let none come forth. And they smote them with the edge of the sword; and the guard and the captains cast them out, and went to the city of the house of Baal. 26 And they brought forth the images out of the house of Baal, and burned them. 27 And they brake down the image of Baal, and brake down the house of Baal, and made it a draught house unto this day. 28 Thus Jehu destroyed Baal out of Israel. 29 Howbeit from the sins of Jeroboam, who made Israel to sin, Jehu departed not from after them, to wit, the golden calves that were in Bethel, and that were in Dan. 30 And the LORD said unto Jehu, Because thou hast done well in executing that which is right in mine eyes, and hast done unto the house of Ahab according to all that was in mine heart, thy children of the fourth generation shall sit on the throne of Israel. 31 But Jehu took no heed to walk in the law of the LORD God of Israel with all his heart: for he departed not from the sins of Jeroboam, which made Israel to sin. 32 In those days the LORD began to cut Israel short: and Hazael smote them in all the coasts of Israel; 33 From Jordan eastward, all the land of Gilead, the Gadites, and the Reubenites, and the Manassites, from Aroer, which is by the river Arnon, even Gilead and Bashan. 34 Now the rest of the acts of Jehu, and all that he did, and all his might, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel? 35 And Jehu slept with his fathers: and they buried him in Samaria. And Jehoahaz his son reigned in his stead. 36 And the time that Jehu reigned over Israel in Samaria was twenty and eight years.

ישׂראל׃ 30 וַיַּעַשׂ יֵהוּא הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְבֵית אַחְאָב בְּכָל־אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשָׂה׃ 31 וְיֵהוּא לֹא־שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִבּוֹ לֹא־סָר מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 32 בַּיָּמִים הָהֵמָּה הֵחֵל יְהוָה לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל׃ 33 מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד הַגָּדִי וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנוֹן וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן׃ 34 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 35 וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 36 וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה׃

2 Kings 11

1 וְעָתְלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָהוּ רָאָתָה כִּי־מֵת בְּנָהּ וַתָּקָם וַתְּאַבֵּד אֶת־כָּל־זֶרַע הַמַּמְלָכָה׃ 2 וַתִּקַּח יְהוֹשֶׁבַע בַּת־הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אֲחוֹת אֲחַזְיָהוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ וַתִּגְנְבֵהוּ מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַמּוּמָתִים וַתִּתֵּן אֹתוֹ וְאֶת־מֵנִקְתּוֹ בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת וַתַּסְתִּרֵהוּ מִפְּנֵי עָתַלְיָה וְלֹא הוּמָת׃ 3 וַיְהִי אִתָּהּ נֶעְלָם בֵּית יְהוָה שֵׁשׁ שָׁנִים וְעָתַלְיָה מֹלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ׃ 4 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שָׁלַח יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת לַכָּרִי וְלָרָצִים וַיָּבֵא אֹתָם אֵלָיו הַבַּיְתָה בֵּית יְהוָה וַיִּכְרֹת אִתָּם בְּרִית וַיַּשְׁבַּע אֹתָם בְּבֵית יְהוָה וַיַּרְאֵם אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ׃ 5 וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר זֹאת הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן שְׁלִשִׁית הַבָּאֵיכֶם הַשַּׁבָּת וְשֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ 6 וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר הַיְסוֹד וְהַשַּׁעַר הָיָה אֶל־בֵּית הָרַצִים וּשְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת הַבָּיִת מִסָּח׃ 7 וּשְׁתֵּי כִתְּכֶם כָּל־יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת בֵּית יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב׃ 8 וְנִקַּפְתֶּם אִישׁ אֶת־נִשְׁקוֹ בְּיֶדְכֶם וְהָאֹמֵד אֶל־הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת וְהָיוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ בְּצֵאתוֹ וּבְבֹאוֹ׃ 9 וַיַּעֲשׂוּ שָׂרֵי הַמֵּאוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ־אֲנָשָׁיו בָּאֵי הַשַּׁבָּת עִם־יֹצְאֵי הַשַּׁבָּת וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ 10 וַיִּתֵּן הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת חֲנִיתוֹת וְשֹׁלְטִים הַמֶּלֶךְ דָּוִד אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ 11 וַיַּעַמְדוּ הָרָצִים אִישׁ וְנִשְׁקוֹ בְּיָדוֹ מִן־הַכָּתֵף הַיְמָנִית לַכָּתֵף הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וְלַבַּיִת עַל־הַמֶּלֶךְ סָבִיב׃ 12 וַיּוֹצֵא אֶת־בֶּן־הַמֶּלֶךְ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַנֵּזֶר וְאֶת־הָעֵדוּת וַיַּמְלִיכוּהוּ וַיִּמְשְׁחוּהוּ וַיַּכּוּ כַף וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ׃ 13 וַתִּשְׁמַע עָתַלְיָה אֶת־קוֹל הָרָצִים קוֹל הָעָם מְהֻלָּלִים וַתָּבֹא אֶל־הָעָם בֵּית יְהוָה׃ 14 וַתַּרְא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצֹצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצֹצְרוֹת וַתִּקְרַע עָתַלְיָה אֶת־בְּגָדֶיהָ וַתִּקְרָא קָשֶׁר קָשֶׁר׃ 15 וַיְצַו יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת־שָׂרֵי הַמֵּאוֹת פְּקוּדֵי הַחָיִל וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל־מִבֵּית לַשְּׂדֵרוֹת וְהַמָּבִיא אַחֲרֶיהָ יוּמָת בֶּחָרֶב כִּי אָמַר הַכֹּהֵן אַל־תּוּמַת בְּבֵית יְהוָה׃ 16 וַיָּשִׂימוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבֹא דֶּרֶךְ מְבוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוּמָת שָׁם׃ 17 וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת־הַבְּרִית בֵּינוֹ וּבֵין כָּל־הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ לִהְיוֹת לְעָם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם׃

2 Kings 12

1 בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְיֵהוּא מָלַךְ יוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע׃
2 וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כֹּל יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃
3 אַךְ הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃
4 וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ אֶל־הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקָּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית־יְהוָה כֶּסֶף עֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל־לֵב אִישׁ לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃
5 יִקְחוּ־לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת־בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא־שָׁם בֶּדֶק׃
6 וַיְהִי בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
7 וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יוֹאָשׁ לִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר לָהֶם מַדּוּעַ אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת וְעַתָּה אַל־תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מַכָּרֵיכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנֻהוּ׃
8 וַיֹּאבוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וְלִבְלְתִּי חַזֵּק אֶת־בֶּדֶק הַבָּיִת׃
9 וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֲרוֹן אֶחָד וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ בְּיָמִין בְּבוֹא אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנָתְנוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שֹׁמְרֵי הַסַּף אֶת כָּל־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃
10 וְהָיָה כִּרְאוֹתָם כִּי־רַב הַכֶּסֶף בָּאֲרוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרְרוּ וַיִּסְפְּרוּ אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה׃
11 וַיִּתְּנוּ הַכֶּסֶף הַמְתֻכָּן עַל־יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקֻדִים בְּבֵית יְהוָה וְהוֹצִיאוּ הַחֹרְשִׁים וְהַבֹּנִים הָעֹשִׂים בְּבֵית יְהוָה׃
12 וְלַגֹּדְרִים וְלַחֹצְבִים אֶבֶן וְלִקְנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק אֶת־בֶּדֶק בֵּית יְהוָה וּלְכָל־אֲשֶׁר יֵצֵא עַל־הַבַּיִת לְחָזְקָה׃
13 אַךְ לֹא יֵעָשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת חֲצֹצְרוֹת כָּל־כְּלִי זָהָב וּכְלִי כָסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה׃
14 כִּי לָעֹשִׂים הַמְלָאכָה וְחִזְּקוּ בּוֹ אֶת־בֵּית יְהוָה׃
15 וְלֹא יִתְחַשְּׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לָתֵת לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים׃
16 כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יוּבָא בֵּית יְהוָה לַכֹּהֲנִים הָיוּ׃
17 אָז יָעַל חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל־גַּת וַיִּלְכְּדָהּ וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו לַעֲלוֹת עַל־יְרוּשָׁלִָם׃
18 וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶת־כָּל־הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וִיהוֹרָם וַאֲחַזְיָהוּ אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־קָדָשָׁיו וְאֶת כָּל־הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלִָם׃
19 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃
20 וַיָּקֻמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת־יוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא הַיֹּרֵד סִלָּא׃
21 יוֹזָכָר בֶּן־שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן־שֹׁמֵר עֲבָדָיו הִכֻּהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

2 Kings 13

1 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה׃
3 וַיִּחַר אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים׃
4 וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה כִּי־רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם׃
5 וַיִּתֶּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם׃
6 אַךְ לֹא־סָרוּ מֵחַטֹּאות בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן׃
7 כִּי לֹא־הִשְׁאִיר לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רִכְבֵי וְעֶשֶׂרֶת אַלְפֵי רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ־אֲרָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדִישׁ׃
8 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
9 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
10 בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃
11 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא־סָר מִכָּל־חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וְגַם בָּהֶם׃
12 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלְחַם עִם־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
13 וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ וְיוֹאָשׁ נִקְבַּר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
14 וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת־חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיֶּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֵּבְךְּ עַל־פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו׃
15 וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו קֶשֶׁת וְחִצִּים׃
16 וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׂים יָדְךָ עַל־הַקָּשֶׁת וַיָּשֶׂם יָדָיו וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע אֶת־יָדָיו עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
17 וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קֵדְמָה וַיִּפְתָּח וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיֹּרֶה וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַּאֲרָם וְהִכִּיתָ אֶת־אֲרָם בַּאֲפֵק עַד־כַּלֹּתָם׃
18 וַיֹּאמֶר קַח הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ אָרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃
19 וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִכִּית חָמֵשׁ וְשֵׁשׁ פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת־אֲרָם עַד־כָּלָה וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּנּוּ׃
20 וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרֻהוּ וּגְדוּדֵי הַמֹּאָבִים בָּאוּ בָאָרֶץ בַּשָּׁנָה׃
21 וַיְהִי הֵמָּה קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת־הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִכוּ אֶת־הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעֲצָמוֹת אֱלִישָׁע וַיִּחְיֶה וַיַּעֲמֹד עַל־רַגְלָיו׃
22 וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם לָחַץ אֶת־יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז׃
23 וַיְחָנֵּם וַיְרַחֲמֵם וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא־הִשְׁלִיכָם מֵעַל פָּנָיו עַד־עָתָּה׃
24 וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בֶּן־הֲדַד בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
25 וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת־עָרֵי מִיַּד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיְהִי כְּחֲזֹתוֹ אֶת־כָּל־הַנָּשִׁים וְאֶת־שָׂרָה כְּנָשָׁיו וְהִנֵּה אֵין־לָהֶם בָּנִים וַיְהִי לוֹ שִׁבְעִים פִּילַגְשִׁים וּשְׁמֹנִים נָשִׁים׃ 10 וַיְהִי בְּעֵת הַהִיא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ אֶת־שָׂרָה וַיִּקָּחֶהָ׃ 11 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבִימֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְּךָ מֵת עַל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר לָקַחְתָּ וְהִוא בְּעֻלַת בָּעַל׃ 12 וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הֲגוֹי גַּם־צַדִּיק תַּהֲרֹג׃ 13 הֲלֹא הוּא אָמַר־לִי אֲחֹתִי הִוא וְהִיא גַּם־הִוא אָמְרָה אָחִי הוּא בְּתֹם־לְבָבִי וּבְנִקְיֹן כַּפַּי עָשִׂיתִי זֹאת׃ 14 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו בַּחֲלוֹם גַּם־אָנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְּתֹם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם־אָנֹכִי אֹתְךָ מֵחֲטוֹ־לִי עַל־כֵּן לֹא־נְתַתִּיךָ לִנְגֹּעַ אֵלֶיהָ׃ 15 וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי לְפָנֶיךָ בַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב׃ 16 וְלִשָּׂרָה אָמַר הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף לְאָחִיךְ הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת׃ 17 וַיִּתְפַּלֵּל אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאַמְהֹתָיו וַתֵּלֵדְנָה׃ 18 כִּי־עָצֹר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־רֶחֶם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר שָׂרָה אֵשֶׁת אַבְרָהָם׃ 19 וַיהוָה פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר׃ 20 וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן לִזְקֻנָיו לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 21 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם בְּנוֹ הַנִּוָּלַד־לוֹ אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק׃ 22 וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים׃ 23 וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה בְּהִוָּלֶד לוֹ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ׃ 24 וְשָׂרָה אָמְרָה צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק־לִי׃ 25 וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הֵינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלַדְתִּי בֵן לְזִקְנָיו׃

2 Kings 14

1 בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעַדִּין מִירוּשָׁלִָם׃ 3 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּדָוִד אָבִיו כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יוֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה׃ 4 רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת׃ 5 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר חָזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּךְ אֶת־עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת־הַמֶּלֶךְ אָבִיו׃ 6 וְאֶת־בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הֵמִית כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא־יוּמְתוּ אָבוֹת עַל־בָּנִים וּבָנִים לֹא־יוּמְתוּ עַל־אָבוֹת כִּי אִם־אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃ 7 הוּא הִכָּה אֶת־אֱדוֹם בְּגֵי־מֶלַח עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְתָפַשׂ אֶת־הַסֶּלַע בַּמִּלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ יָקְתְאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ 8 אָז שָׁלַח אֲמַצְיָה מַלְאָכִים אֶל־יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לְכָה נִתְרָאֶה פָּנִים׃ 9 וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוֹחַ אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאֶרֶז אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן לֵאמֹר תְּנָה אֶת־בִּתְּךָ לִבְנִי לְאִשָּׁה וַתַּעֲבֹר חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בַּלְּבָנוֹן וַתִּרְמֹס אֶת־הַחוֹחַ׃ 10 הִכֵּה הִכִּיתָ אֶת־אֱדוֹם וַיִּגְבַּהּ לִבֶּךָ הִתְהַלֵּל וְשֶׁב בְּבֵיתֶךָ וְלָמָּה תִתְגָּרֶה בָרָעָה וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה עִמָּךְ׃ 11 וְלֹא שָׁמַע אֲמַצְיָה וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְרָאוּ פָנִים הוּא וַאֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה׃ 12 וַיִּנָּגֹף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּנֻסוּ אִישׁ לְאָהֳלָיו׃ 13 וְאֶת־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בֶּן־יוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ לָכַד יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שֶׁמֶשׁ וַיָּבֹא אֹתוֹ יְרוּשָׁלִַם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלִַם מִשַּׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר הַפִּנָּה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה׃ 14 וְאֵת כָּל־הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית יְהוָה וּבְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת־בְּנֵי הַתֹּעָלוֹת וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹנָה׃ 15 וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וְגִבֻרָתוֹ וַאֲשֶׁר נִלְחַם אֶת־אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּשֹׁמְרוֹן עִם־מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 17 וַיְחִי אֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן־יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ 18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲמַצְיָה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 19 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלִַם וַיָּנָס לָכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לָכִישָׁה וַיְמִתֻהוּ שָׁם׃ 20 וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ עַל־הַסּוּסִים וַיִּקָּבֵר בִּירוּשָׁלִַם עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד׃ 21 וַיִּקְחוּ כָּל־עַם יְהוּדָה אֶת־עֲזַרְיָהוּ וְהוּא בֶן־שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָה׃ 22 הוּא בָּנָה אֶת־אֵילוֹת וַיְשִׁבֶהָ לִיהוּדָה אַחֲרֵי שָׁכַב הַמֶּלֶךְ עִם־אֲבֹתָיו׃ 23 בִּשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַאֲמַצְיָה בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יָרָבְעָם בֶּן־יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה׃

2 Kings 15

1 In the twenty and seventh year of Jeroboam king of Israel began Azariah the son of Amaziah king of Judah to reign.
2 Sixteen years old was he when he began to reign, and two and fifty years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Jecholiah of Jerusalem.
3 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that his father Amaziah had done.
4 Howbeit the high places were not taken away: the people sacrificed and burnt incense still in the high places.
5 And the LORD smote the king, so that he was a leper unto the day of his death, and dwelt in a several house. And Jotham the king's son was over the house, judging the people of the land.
6 And the rest of the acts of Azariah, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah?
7 So Azariah slept with his fathers; and they buried him with his fathers in the city of David. And Jotham his son reigned in his stead.
8 In the thirty and eighth year of Azariah king of Judah began Zechariah the son of Jeroboam to reign over Israel in Samaria six months.
9 And he did that which was evil in the sight of the LORD, as his fathers had done: he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
10 And Shallum the son of Jabesh conspired against him, and smote him before the people, and slew him, and reigned in his room.
11 And the rest of the acts of Zechariah, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.
12 This was the word of the LORD which he spake unto Jehu, saying, Thy sons shall sit on the throne of Israel unto the fourth generation. And so it came to pass.
13 Shallum the son of Jabesh began to reign in the nine and thirtieth year of Uzziah king of Judah; and he reigned a full month in Samaria.
14 For Menahem the son of Gadi went up from Tirzah, and came to Samaria, and smote Shallum the son of Jabesh in Samaria, and slew him, and reigned in his room.
15 And the rest of the acts of Shallum, and his conspiracy which he made, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.
16 Then Menahem smote Tiphsah, and all that were therein, and the coasts thereof from Tirzah: because they opened not to him, therefore he smote it; and all the women therein that were with child he ripped up.
17 In the nine and thirtieth year of Azariah king of Judah began Menahem the son of Gadi to reign over Israel, and reigned ten years in Samaria.
18 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not all his days from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
19 And Pul the king of Assyria came against the land: and Menahem gave Pul a thousand talents of silver, that his hand might be with him to confirm the kingdom in his hand.
20 And Menahem exacted the money of Israel, of all the mighty men of wealth, of each man fifty shekels of silver, to give to the king of Assyria. So the king of Assyria turned back, and stayed not there in the land.
21 And the rest of the acts of Menahem, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel?
22 And Menahem slept with his fathers; and Pekahiah his son reigned in his stead.
23 In the fiftieth year of Azariah king of Judah Pekahiah the son of Menahem began to reign over Israel in Samaria, and reigned two years.
24 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
25 But Pekah the son of Remaliah, a captain of his, conspired against him, and smote him in Samaria, in the palace of the king's house, with Argob and Arieh, and with him fifty men of the Gileadites: and he killed him, and reigned in his room.
26 And the rest of the acts of Pekahiah, and all that he did, behold, they are written in the book of the chronicles of the kings of Israel.
27 In the two and fiftieth year of Azariah king of Judah Pekah the son of Remaliah began to reign over Israel in Samaria, and reigned twenty years.
28 And he did that which was evil in the sight of the LORD: he departed not from the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin.
29 In the days of Pekah king of Israel came Tiglathpileser king of Assyria, and took Ijon, and Abelbethmaachah, and Janoah, and Kedesh, and Hazor, and Gilead, and Galilee, all the land of Naphtali, and carried them captive to Assyria.

ⵜⴰⵏⵏⴰⵜ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜ

2 Kings 17

1 In the twelfth year of Ahaz king of Judah began Hoshea the son of Elah to reign in Samaria over Israel nine years. 2 And he did that which was evil in the sight of the LORD, but not as the kings of Israel that were before him. 3 Against him came up Shalmaneser king of Assyria; and Hoshea became his servant, and gave him presents. 4 And the king of Assyria found conspiracy in Hoshea: for he had sent messengers to So king of Egypt, and brought no present to the king of Assyria, as he had done year by year: therefore the king of Assyria shut him up, and bound him in prison. 5 Then the king of Assyria came up throughout all the land, and went up to Samaria, and besieged it three years. 6 In the ninth year of Hoshea the king of Assyria took Samaria, and carried Israel away into Assyria, and placed them in Halah and in Habor by the river of Gozan, and in the cities of the Medes. 7 For so it was, that the children of Israel had sinned against the LORD their God, which had brought them up out of the land of Egypt, from under the hand of Pharaoh king of Egypt, and had feared other gods, 8 And walked in the statutes of the heathen, whom the LORD cast out from before the children of Israel, and of the kings of Israel, which they had made. 9 And the children of Israel did secretly those things that were not right against the LORD their God, and they built them high places in all their cities, from the tower of the watchmen to the fenced city. 10 And they set them up images and groves in every high hill, and under every green tree: 11 And there they burnt incense in all the high places, as did the heathen whom the LORD carried away before them; and wrought wicked things to provoke the LORD to anger: 12 For they served idols, whereof the LORD had said unto them, Ye shall not do this thing. 13 Yet the LORD testified against Israel, and against Judah, by all the prophets, and by all the seers, saying, Turn ye from your evil ways, and keep my commandments and my statutes, according to all the law which I commanded your fathers, and which I sent to you by my servants the prophets. 14 Notwithstanding they would not hear, but hardened their necks, like to the neck of their fathers, that did not believe in the LORD their God. 15 And they rejected his statutes, and his covenant that he made with their fathers, and his testimonies which he testified against them; and they followed vanity, and became vain, and went after the heathen that were round about them, concerning whom the LORD had charged them that they should not do like them. 16 And they left all the commandments of the LORD their God, and made them molten images, even two calves, and made a grove, and worshipped all the host of heaven, and served Baal. 17 And they caused their sons and their daughters to pass through the fire, and used divination and enchantments, and sold themselves to do evil in the sight of the LORD, to provoke him to anger. 18 Therefore the LORD was very angry with Israel, and removed them out of his sight: there was none left but the tribe of Judah only. 19 Also Judah kept not the commandments of the LORD their God, but walked in the statutes of Israel which they made. 20 And the LORD rejected all the seed of Israel, and afflicted them, and delivered them into the hand of spoilers, until he had cast them out of his sight.

ꓭꓰꓱꓢꓠ ꓤꓟꓠꓢ ꓭꓰꓠ ꓟꓢꓫ ꓭꓰꓠ ꓟꓢꓫ ꓭꓰꓠ ꓟꓢꓫ

2 Kings 18

1 In the third year of Hoshea son of Elah king of Israel, Hezekiah son of Ahaz king of Judah began to reign. 2 He was twenty-five years old when he became king, and he reigned twenty-nine years in Jerusalem. His mother's name was Abi daughter of Zechariah. 3 He did what was right in the eyes of the LORD, just as his father David had done. 4 He removed the high places, smashed the sacred stones, and cut down the Asherah pole. He also broke into pieces the bronze snake that Moses had made, because up to that time the Israelites had been burning incense to it. It was called Nehushtan. 5 He trusted in the LORD God of Israel. There was no one like him among all the kings of Judah, either before him or after him. 6 He remained faithful to the LORD and did not stop following him. He kept the commandments the LORD had given Moses. 7 And the LORD was with him. He was successful in everything he did. He rebelled against the king of Assyria and refused to serve him. 8 He defeated the Philistines as far as Gaza and its territory, from watchtower to fortified city. 9 In the fourth year of King Hezekiah's reign, which was the seventh year of Hoshea son of Elah king of Israel, King Shalmaneser of Assyria came up against Samaria and laid siege to it. 10 At the end of three years, in the sixth year of Hezekiah's reign, which was the ninth year of Hoshea king of Israel, Samaria was captured. 11 The king of Assyria then deported the Israelites to Assyria and settled them in Halah, on the Habor River in Gozan, and in the towns of Media. 12 This happened because they refused to obey the LORD their God and broke the terms of his covenant. They refused to listen to Moses the LORD's servant or to do what he commanded. 13 In the fourteenth year of King Hezekiah's reign, King Sennacherib of Assyria attacked and captured all the fortified towns of Judah. 14 Then Hezekiah king of Judah sent a message to the king of Assyria at Lachish, saying, "I have done wrong. Withdraw your army from my country, and I will pay whatever you demand." So the king of Assyria demanded a payment of 10,000 pounds of silver and 1,000 pounds of gold. 15 Hezekiah gave him all the silver that was in the LORD's Temple and in the royal treasury. 16 He even stripped the gold from the doors of the Temple of the LORD and from the doorposts that he himself had overlaid, and he gave it to the king of Assyria. 17 But the king of Assyria sent his commander in chief, his chief of staff, and his field commander with a large army from Lachish to King Hezekiah in Jerusalem. They came to the aqueduct of the upper pool, which is on the road to the Washerman's Field. 18 When they arrived, they called for the king, and Eliakim son of Hilkiah, who was in charge of the palace, Shebna the royal secretary, and Joah son of Asaph, the royal historian, went out to them. 19 The commander in chief told them to say to Hezekiah, "This is what the great king, the king of Assyria, says: What do you think you're doing? 20 Do you think that mere words are enough to win a war? Who are you trusting, that you dare to rebel against me? 21 Do you think Egypt will help you? Egypt is a splintered reed that pierces the hand of anyone who tries to lean on it. That is what Pharaoh king of Egypt is like to all who trust in him. 22 And if you tell me that you are trusting the LORD your God, isn't he the one whose high places and altars Hezekiah has removed, telling the people of Judah and Jerusalem that they must worship only at the altar in Jerusalem? 23 Now I'll tell you what you should do. Make a bargain with my master, the king of Assyria. I'll give you 2,000 horses if you can find enough men to ride them! 24 You don't have enough men to defend even the smallest outpost of my master's servants, and you're counting on Egypt to give you chariots and horsemen? 25 Do you think I would invade and destroy this land without the LORD's approval? The LORD himself told me to do it!" 26 Then Eliakim, Shebna, and Joah said to the commander in chief, "Please speak to us in Aramaic, for we understand it well. Don't speak to us in Hebrew, for the people on the wall will hear you." 27 But the commander in chief replied, "Do you think my master sent me only to speak to you and your master? He sent me to speak to the people who sit on the wall, who will soon be forced to eat their own excrement and drink their own urine along with you!" 28 Then the commander in chief stood and shouted in Hebrew, "Listen to the great king, the king of Assyria! 29 This is what the king says: Don't let Hezekiah deceive you. He cannot deliver you! 30 Don't let Hezekiah persuade you to trust in the LORD when he says, 'The LORD will surely deliver us. This city will not be handed over to the king of Assyria.' 31 Don't listen to Hezekiah! This is what the king of Assyria says: Make peace with me and surrender. Then you can all eat from your own grapevines and fig trees and drink water from your own wells 32 until I return and take you to a land like your own—a land of grain and new wine, a land of bread and vineyards, a land of olive trees and honey. Choose life and not death! Don't listen to Hezekiah when he misleads you by saying, 'The LORD will deliver us.' 33 Have any of the gods of the nations ever delivered their land from the king of Assyria? 34 What happened to the gods of Hamath and Arpad? What happened to the gods of Sepharvaim, Hena, and Ivvah? Did they deliver Samaria from my power? 35 Which of the gods of these countries has delivered his land from me? Why should you think the LORD can deliver Jerusalem?" 36 But the people remained silent and said nothing in response, because the king had commanded, "Do not answer him." 37 Then Eliakim son of Hilkiah, who was in charge of the palace, Shebna the royal secretary, and Joah son of Asaph, the royal historian, went to Hezekiah with their clothes torn to show their grief, and they told him what the commander in chief had said.

2 Kings 19

1 וַיְהִי כְּשָׁמְעַ֣ הַמֶּ֣לֶךְ חִזְקִיָּ֗הוּ וַיִּקְרַע֙ אֶת־בְּגָדָ֔יו וַיִּתְכַּ֥ס שָׂ֖ק וַיָּבֹ֥א בֵּית־יְהוָֽה׃
2 וַיִּשְׁלַ֞ח אֶת־אֶלְיָקִ֣ים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּ֗יִת וְאֶת־שֶׁבְנָ֤א הַסֹּפֵר֙ וְאֶת־זִקְנֵ֣י הַכֹּהֲנִ֔ים מְכֻסִּ֖ים שָׂקִ֑ים אֶל־יְשַׁעְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא בֶּן־אָמֽוֹץ׃
3 וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֔יו כֹּ֥ה אָמַ֖ר חִזְקִיָּ֑הוּ יוֹם־צָרָ֤ה וְתוֹכֵחָה֙ וּנְאָצָ֔ה הַיּ֥וֹם הַזֶּ֖ה כִּ֣י בָ֥אוּ בָנִ֛ים עַד־מַשְׁבֵּ֖ר וְכֹ֥חַ אֵ֖ין לְיוֹלֵדָֽה׃
4 אוּלַ֣י יִשְׁמַ֣ע יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אֶת־דִּבְרֵי֙ רַבְשָׁקֵ֔ה אֲשֶׁ֨ר שְׁלָח֜וֹ מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֣וּר אֲדֹנָ֗יו לַחֲר֛וֹף אֶת־אֱלֹהֵ֥י חָי֖וֹ וְהוֹכִ֣יחַ בַּדְּבָרִ֑ים אֲשֶׁ֨ר שָׁמַ֤ע יְהוָה֙ אֱלֹהֶ֔יךָ וְנָשָׂ֥אתָ תְפִלָּ֖ה בְּעַ֣ד הַשְּׁאֵרִ֑ית הַנִּמְצָֽא׃
5 וַיָּבֹ֖אוּ עַבְדֵ֥י הַמֶּ֖לֶךְ חִזְקִיָּ֑הוּ אֶל־יְשָׁעְיָֽהוּ׃
6 וַיֹּ֨אמֶר֙ אֲלֵהֶ֣ם יְשַׁעְיָ֔הוּ כֹּ֥ה תֹאמְר֖וּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶ֑ם כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֗ה אַל־תִּירָא֙ מִפְּנֵ֣י הַדְּבָרִ֔ים אֲשֶׁ֨ר שָׁמַ֔עְתָּ אֲשֶׁ֨ר גִּדְּפ֥וּנִי נַעֲרֵ֖י מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
7 הִנֵּ֨ה אָנֹכִ֤י נֹתֵן֙ בּ֣וֹ רוּחַ֔ וְשָׁמַ֥ע שְׁמוּעָ֖ה וְשָׁ֣ב אֶל־אַרְצ֑וֹ וְהִפַּלְתִּ֥יו בַחֶ֖רֶב בְּאַרְצֽוֹ׃
8 וַיָּ֣שָׁב רַבְשָׁקֵ֗ה וַיִּמְצָא֙ אֶת־מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֔וּר נִלְחָ֖ם עַל־לִבְנָ֑ה כִּ֥י שָׁמַ֖ע כִּ֥י נָסַ֖ע מִלָּכִֽישׁ׃
9 וַיִּשְׁמַ֣ע עַל־תִּרְהָקָ֣ה מֶֽלֶךְ־כּ֗וּשׁ לֵאמֹר֙ יָצָ֣א לְהִלָּחֵ֣ם אִתָּ֔ךְ וַיִּשְׁמַ֕ע וַיִּשְׁלַ֥ח מַלְאָכִ֖ים אֶל־חִזְקִיָּ֥הוּ לֵאמֹֽר׃
10 כֹּֽה־תֹאמְר֣וּן אֶל־חִזְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה לֵאמֹר֙ אַל־יִשָּׂאֲךָ֣ אֱלֹהֶ֔יךָ אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה בוֹטֵ֖חַ עָלָ֑יו לֵאמֹ֗ר לֹא־תִנָּתֵ֛ן יְרוּשָׁלַ֥͏ִם בְּיַד־מֶֽלֶךְ־אַשּֽׁוּר׃
11 הִנֵּ֣ה אַתָּ֔ה שָׁמַ֖עְתָּ אֵ֣ת אֲשֶׁ֣ר עָשׂ֤וּ מַלְכֵי־אַשּׁוּר֙ לְכָל־הָאֲרָצ֔וֹת לְהַחֲרִימָ֑ם וְאַתָּ֖ה תִּנָּצֵֽל׃
12 הַהִצְּל֣וּ אוֹתָ֔ם אֱלֹהֵ֖י הַגּוֹיִ֑ם אֲשֶׁ֨ר שִׁחֲת֤וּ אֹתָם֙ אֶת־גּוֹזָ֣ן וְאֶת־חָרָ֔ן וְרֶ֖צֶף וּבְנֵ֣י עֵ֔דֶן אֲשֶׁ֖ר בִּתְלַשָּֽׂר׃
13 אַיֵּ֣ה מֶֽלֶךְ־חֲמָ֗ת וּמֶ֙לֶךְ֙ אַרְפָּ֔ד וּמֶ֖לֶךְ עִ֣יר סְפַרְוַ֑יִם הֵנַ֥ע וְעִוָּֽה׃
14 וַיִּקַּ֤ח חִזְקִיָּהוּ֙ אֶת־הַסְּפָרִ֔ים מִיַּ֖ד הַמַּלְאָכִ֑ים וַיִּקְרָאֵ֔הוּ וַיַּ֣עַל חִזְקִיָּ֔הוּ בֵּ֖ית יְהוָ֑ה וַיִּפְרְשֵׂ֥הוּ חִזְקִיָּ֖הוּ לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃
15 וַיִּתְפַּלֵּ֤ל חִזְקִיָּהוּ֙ לִפְנֵ֣י יְהוָ֔ה וַיֹּ֕אמֶר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל יוֹשֵׁ֤ב הַכְּרוּבִים֙ אַתָּ֣ה ה֣וּא הָאֱלֹהִ֔ים לְבַדְּךָ֖ לְכֹ֣ל ׀ מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֑רֶץ אַתָּ֥ה עָשִׂ֖יתָ אֶת־הַשָּׁמַ֥יִם וְאֶת־הָאָֽרֶץ׃
16 הַטֵּ֤ה יְהוָה֙ אָזְנְךָ֣ וּשְׁמָ֔ע פְּקַח־יְהוָ֥ה עֵינֶ֖יךָ וּרְאֵ֑ה וְשִׁמְעָ֣ה אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֣י סַנְחֵרִ֔יב אֲשֶׁ֥ר שָׁלַ֖ח לַחֲר֥וֹף אֶת־אֱלֹהֵ֖י חָֽי׃
17 אֱמֶ֣ת יְהוָ֔ה כִּ֥י הֶחֳרִ֖יבוּ מַלְכֵי־אַשּׁ֑וּר אֶת־הַגּוֹיִ֖ם וְאֶת־אַרְצָֽם׃
18 וַיִּתְּנ֥וּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶ֖ם בָּאֵ֑שׁ כִּ֣י לֹ֤א אֱלֹהִים֙ הֵ֔מָּה כִּ֥י אִם־מַעֲשֵׂ֖ה יְדֵ֣י אָדָ֑ם עֵ֥ץ וָאָ֖בֶן וַיְאַבְּדֻֽם׃
19 וְעַתָּ֗ה יְהוָה֙ אֱלֹהֵ֣ינוּ הוֹשִׁיעֵ֔נוּ נָ֣א מִיָּדוֹ֔ וְיֵדְע֣וּ כָל־מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֔רֶץ כִּֽי־אַתָּ֥ה יְהוָ֖ה לְבַדֶּֽךָ׃
20 וַיִּשְׁלַ֣ח יְשַׁעְיָ֣הוּ בֶן־אָמ֗וֹץ אֶל־חִזְקִיָּ֤הוּ לֵאמֹר֙ כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֣י יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֤ר הִתְפַּלַּ֙לְתָּ֙ אֵלַ֔י אֶת־סַנְחֵרִ֖יב מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
21 זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ עָלָ֔יו בָּזָ֥ה לְךָ֖ לָעַ֣ג לָ֑ךְ בַּת־ציון אַחֲרֶ֣יךָ נָ֔ד רֹ֥אשׁ הֵנִ֖יעָה בַּת־יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃
22 אֶת־מִ֥י חֵרַ֖פְתָּ וְגִדָּ֑פְתָּ וְעַל־מִ֥י הֲרִימ֛וֹתָ ק֖וֹל וַתִּשָּׂ֣א מָר֔וֹם עֵינֶ֑יךָ אֶל־קְד֖וֹשׁ יִשְׂרָאֵֽל׃

ששלם ושבלו ושלח ושלח שלשלו שבלח ושלח ושלח וש

2 Kings 21

1 Manasseh was twelve years old when he began to reign, and he reigned fifty-five years in Jerusalem. His mother's name was Hephzibah. 2 He did what was evil in the sight of the LORD, following the abominations of the nations that the LORD had driven out before the children of Israel. 3 For he rebuilt the high places which Hezekiah his father had destroyed, and he reared up altars for Baal, and made a grove, as did Ahab king of Israel, and worshiped all the host of heaven, and served them. 4 And he built altars in the house of the LORD, of which the LORD had said, In Jerusalem will I put my name. 5 And he built altars for all the host of heaven in the two courts of the house of the LORD. 6 And he made his son pass through the fire, and observed times, and used enchantments, and dealt with familiar spirits and wizards: he wrought much evil in the sight of the LORD, to provoke him to anger. 7 And he set a carved image of the grove that he had made in the house, of which the LORD said to David, and to Solomon his son, In this house, and in Jerusalem, which I have chosen before all the tribes of Israel, will I put my name for ever: 8 Neither will I make the feet of Israel move any more out of the land which I gave their fathers; only if they will observe to do according to all that I have commanded them, and according to all the law that my servant Moses commanded them. 9 But they hearkened not: and Manasseh seduced them to do more evil than did the nations whom the LORD destroyed before the children of Israel. 10 And the LORD spoke by his servants the prophets, saying, 11 Because Manasseh king of Judah has done these abominations, and has done wickedly above all that the Amorites did, who were before him, and has made Judah also to sin with his idols: 12 Therefore thus says the LORD God of Israel, Behold, I am bringing such evil upon Jerusalem and Judah, that whoever hears of it, both his ears shall tingle. 13 And I will stretch over Jerusalem the line of Samaria, and the plummet of the house of Ahab: and I will wipe Jerusalem as a man wipes a dish, wiping it and turning it upside down. 14 And I will forsake the remnant of my inheritance, and deliver them into the hand of their enemies; and they shall become a prey and a spoil to all their enemies; 15 Because they have done that which was evil in my sight, and have provoked me to anger, since the day their fathers came forth out of Egypt, even to this day. 16 Moreover Manasseh shed innocent blood very much, till he had filled Jerusalem from one end to another; besides his sin with which he made Judah to sin, in doing that which was evil in the sight of the LORD. 17 Now the rest of the acts of Manasseh, and all that he did, and his sin that he sinned, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? 18 And Manasseh slept with his fathers, and was buried in the garden of his own house, in the garden of Uzza: and Amon his son reigned in his stead. 19 Amon was twenty and two years old when he began to reign, and he reigned two years in Jerusalem. His mother's name was Meshullemeth, the daughter of Haruz of Jotbah. 20 And he did that which was evil in the sight of the LORD, as his father Manasseh did. 21 And he walked in all the way that his father walked in, and served the idols that his father served, and worshiped them: 22 And he forsook the LORD God of his fathers, and walked not in the way of the LORD. 23 And the servants of Amon conspired against him, and slew the king in his own house. 24 And the people of the land slew all them that had conspired against king Amon; and the people of the land made Josiah his son king in his stead.

ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲓⲕⲟⲇⲟⲙⲉⲓ ⲙⲁⲣⲉⲛⲧⲁ ⲧⲏⲛ ⲡⲟⲗⲓⲛ ⲁⲩⲱ ⲁⲡⲁⲛⲧⲁ ⲧⲟⲩⲥ ⲕⲁⲧⲟⲓⲕⲟⲩⲛⲧⲁⲥ ⲉⲛ ⲓⲉⲣⲟⲩⲥⲁⲗⲏⲙ ⲁⲛⲟⲛ ⲁⲩⲱ ⲡⲁⲥⲁ ⲡⲗⲏⲑⲟⲥ ⲓⲟⲩⲇⲁ ⲁⲩⲱ ⲧⲟⲓⲥ ⲕⲁⲧⲟⲓⲕⲟⲩⲥⲓⲛ ⲓⲉⲣⲟⲩⲥⲁⲗⲏⲙ

ꓛꓳꓢꓤꓠ ꓢꓠꓛꓳꓢ ꓠꓳꓢꓤꓠ

27 And Manasseh slew much innocent blood, till he had filled Jerusalem from one end to another; beside his sin wherewith he made Judah to sin, in doing that which was evil in the sight of the LORD. 28 Now the rest of the acts of Manasseh, and all that he did, and his sin that he sinned, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? 29 And Manasseh slept with his fathers, and was buried in the garden of his own house, in the garden of Uzza: and Amon his son reigned in his stead. 30 Amon was twenty and two years old when he began to reign, and reigned two years in Jerusalem. And his mother's name was Meshullemeth, the daughter of Haruz of Jotbah. 31 And he did that which was evil in the sight of the LORD, as his father Manasseh did. 32 And he walked in all the way that his father walked in, and served the idols that his father served, and worshipped them: 33 And forsook the LORD God of his fathers, and walked not in the way of the LORD. 34 And the servants of Amon conspired against him, and slew the king in his own house. 35 But the people of the land slew all them that had conspired against king Amon; and the people of the land made Josiah his son king in his stead. 36 Now the rest of the acts of Amon which he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? 37 And they buried him in his sepulchre in the garden of Uzza: and Josiah his son reigned in his stead.

2 Kings 24

1 In his days Nebuchadnezzar king of Babylon came up, and Jehoiakim became his servant three years: then he turned and rebelled against him. 2 And the LORD sent against him bands of the Chaldees, and bands of the Syrians, and bands of the Moabites, and bands of the children of Ammon, and sent them against Judah to destroy it, according to the word of the LORD, which he spake by his servants the prophets. 3 Surely at the commandment of the LORD came this upon Judah, to remove them out of his sight, for the sins of Manasseh, according to all that he did; 4 And also for the innocent blood that he shed: for he filled Jerusalem with innocent blood; which the LORD would not pardon. 5 Now the rest of the acts of Jehoiakim, and all that he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Judah? 6 So Jehoiakim slept with his fathers: and Jehoiachin his son reigned in his stead. 7 And the king of Egypt came not again any more out of his land: for the king of Babylon had taken from the river of Egypt unto the river Euphrates all that pertained to the king of Egypt. 8 Jehoiachin was eighteen years old when he began to reign, and reigned in Jerusalem three months. And his mother's name was Nehushta, the daughter of Elnathan of Jerusalem. 9 And he did that which was evil in the sight of the LORD, according to all that his father had done. 10 At that time the servants of Nebuchadnezzar king of Babylon came up against Jerusalem, and the city was besieged. 11 And Nebuchadnezzar king of Babylon came against the city, and his servants did besiege it. 12 And Jehoiachin the king of Judah went out to the king of Babylon, he, and his mother, and his servants, and his princes, and his officers: and the king of Babylon took him in the eighth year of his reign. 13 And he carried out thence all the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house, and cut in pieces all the vessels of gold which Solomon king of Israel had made in the temple of the LORD, as the LORD had said. 14 And he carried away all Jerusalem, and all the princes, and all the mighty men of valour, even ten thousand captives, and all the craftsmen and smiths: none remained, save the poorest sort of the people of the land. 15 And he carried away Jehoiachin to Babylon, and the king's mother, and the king's wives, and his officers, and the mighty of the land, those carried he into captivity from Jerusalem to Babylon. 16 And all the men of might, even seven thousand, and craftsmen and smiths a thousand, all that were strong and apt for war, even them the king of Babylon brought captive to Babylon. 17 And the king of Babylon made Mattaniah his father's brother king in his stead, and changed his name to Zedekiah. 18 Zedekiah was one and twenty years old when he began to reign, and reigned eleven years in Jerusalem. His mother's name also was Hamutal, the daughter of Jeremiah of Libnah.

2 Kings 25

1 And it came to pass in the ninth year of his reign, in the tenth month, in the tenth day of the month, that Nebuchadnezzar king of Babylon came, he and all his host, against Jerusalem, and pitched against it; and they built forts against it round about. 2 And the city was besieged unto the eleventh year of king Zedekiah. 3 And on the ninth day of the fourth month the famine prevailed in the city, and there was no bread for the people of the land. 4 Then a breach was made in the city, and all the men of war fled by night by the way of the gate between two walls, which is by the king's garden; now the Chaldees were against the city round about: and they went by the way of the plain. 5 And the army of the Chaldees pursued after the king, and overtook him in the plains of Jericho; and all his army was scattered from him. 6 So they took the king, and carried him up unto the king of Babylon to Riblah; and they gave judgment upon him. 7 And they slew the sons of Zedekiah before his eyes, and put out the eyes of Zedekiah, and bound him with fetters of brass, and carried him to Babylon. 8 And in the fifth month, on the seventh day of the month, which is the nineteenth year of king Nebuchadnezzar king of Babylon, came Nebuzaradan, a servant of the king of Babylon, unto Jerusalem: 9 And burned the house of the LORD, and the king's house, and all the houses of Jerusalem, and every great man's house burned he with fire. 10 And all the army of the Chaldees, that were with the captain of the guard, brake down the walls of Jerusalem round about. 11 Now the residue of the people that were left in the city, and the fugitives that fell away to the king of Babylon, with the remnant of the multitude, did Nebuzaradan the captain of the guard carry away. 12 But the captain of the guard left of the poor of the land to be vinedressers and husbandmen. 13 And the pillars of brass that were in the house of the LORD, and the bases, and the brasen sea that was in the house of the LORD, did the Chaldees break in pieces, and carried the brass of them to Babylon. 14 And the pots, and the shovels, and the snuffers, and the spoons, and all the vessels of brass wherewith they ministered, took they away. 15 And the firepans, and the bowls, and such things as were of gold, in gold, and of silver, in silver, the captain of the guard took away. 16 The two pillars, one sea, and the bases which Solomon had made for the house of the LORD; the brass of all these vessels was without weight. 17 The height of the one pillar was eighteen cubits, and the chapiter upon it was brass: and the height of the chapiter three cubits; with wreathen work, and pomegranates upon the chapiter round about, all of brass: and like unto these had the second pillar with wreathen work. 18 And the captain of the guard took Seraiah the chief priest, and Zephaniah the second priest, and the three keepers of the door: 19 He took also out of the city an eunuch, which had the charge of the men of war; and five men of them that were in the king's presence, which were found in the city; and the principal scribe of the host, who mustered the people of the land; and threescore men of the people of the land that were found in the city: 20 Nebuzaradan captain of the guard took these, and brought them to the king of Babylon to Riblah: 21 And the king of Babylon smote them, and slew them at Riblah in the land of Hamath. So Judah was carried away captive out of his own land. 22 And as for the people that remained in the land of Judah, whom Nebuchadnezzar king of Babylon had left, even over them he made Gedaliah the son of Ahikam, the son of Shaphan, ruler. 23 Now when all the captains of the armies, they and their men, heard that the king of Babylon had made Gedaliah governor, there came to Gedaliah to Mizpah, even Ishmael the son of Nethaniah, and Johanan the son of Careah, and Seraiah the son of Tanhumeth the Netophathite, and Jaazaniah the son of a Maachathite, they and their men. 24 And Gedaliah sware to them, and to their men, and said unto them, Fear not because of the servants of the Chaldees: dwell in the land, and serve the king of Babylon, and it shall be well with you. 25 But it came to pass in the seventh month, that Ishmael the son of Nethaniah, the son of Elishama, of the seed royal, came, and ten men with him, and smote Gedaliah, that he died, and the Jews and the Chaldees that were with him at Mizpah. 26 And all the people, both small and great, and the captains of the armies, arose, and came to Egypt: for they were afraid of the Chaldees.

1 Adam, Sheth, Enosh, 2 Kenan, Mahalalel, Jered, 3 Enoch, Methuselah, Lamech, 4 Noah, Shem, Ham, and Japheth.

5 The sons of Japheth: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meshech, and Tiras.

6 The sons of Gomer: Ashkenaz, Riphath, and Togarmah.

7 The sons of Javan: Elishah, Tarshish, Kittim, and Dodanim.

8 The sons of Ham: Cush, Mizraim, Put, and Canaan.

9 The sons of Cush: Seba, Havilah, Sabta, Raamah, and Sabteca.

The sons of Raamah: Sheba and Dedan.

10 Cush also fathered Nimrod, who began to be a mighty warrior on the earth.

11 Mizraim fathered Ludim, Anamim, Lehabim, Naphtuhim, 12 Pathrusim, Casluhim (from whom the Philistines came), and Caphtorim.

13 Canaan fathered Sidon his firstborn, and Heth, 14 the Jebusite, the Amorite, the Girgashite, 15 the Hivite, the Arkite, the Sinite, 16 the Arvadite, the Zemarite, and the Hamathite.

17 The sons of Shem: Elam, Asshur, Arphaxad, Lud, Aram, Uz, Hul, Gether, and Meshech.

18 Arphaxad fathered Shelah, and Shelah fathered Eber.

19 Two sons were born to Eber: one was named Peleg, because in his days the earth was divided, and his brother was named Joktan.

20 Joktan fathered Almodad, Sheleph, Hazarmaveth, Jerah, 21 Hadoram, Uzal, Diklah, 22 Obal, Abimael, Sheba, 23 Ophir, Havilah, and Jobab. All these were the sons of Joktan.

24 Shem, Arphaxad, Shelah, 25 Eber, Peleg, Reu, 26 Serug, Nahor, Terah, 27 and Abram, who is Abraham.

28 The sons of Abraham: Isaac and Ishmael.

29 These are their genealogies: Nebaioth, the firstborn of Ishmael, then Kedar, Adbeel, Mibsam, 30 Mishma, Dumah, Massa, Hadad, Tema, 31 Jetur, Naphish, and Kedemah. These were the sons of Ishmael.

32 The sons born to Keturah, Abraham's concubine: Zimran, Jokshan, Medan, Midian, Ishbak, and Shuah.

The sons of Jokshan: Sheba and Dedan.

33 The sons of Midian: Ephah, Epher, Hanoch, Abida, and Eldaah.

All these were the sons of Keturah.

34 Abraham fathered Isaac.

The sons of Isaac: Esau and Israel.

35 The sons of Esau: Eliphaz, Reuel, Jeush, Jalam, and Korah.

36 The sons of Eliphaz: Teman, Omar, Zephi, Gatam, Kenaz, Timna, and Amalek.

37 The sons of Reuel: Nahath, Zerah, Shammah, and Mizzah.

38 The sons of Seir: Lotan, Shobal, Zibeon, Anah, Dishon, Ezer, and Dishan.

39 The sons of Lotan: Hori and Homam. Timna was Lotan's sister.

40 The sons of Shobal: Alvan, Manahath, Ebal, Shepho, and Onam.

The sons of Zibeon: Aiah and Anah.

41 The son of Anah: Dishon.

The sons of Dishon: Hemdan, Eshban, Ithran, and Cheran.

42 The sons of Ezer: Bilhan, Zaavan, and Akan.

The sons of Dishan: Uz and Aran.

43 These are the kings who reigned in the land of Edom before any king reigned over the Israelites: Bela son of Beor, whose city was named Dinhabah.

44 When Bela died, Jobab son of Zerah from Bozrah became king in his place.

45 When Jobab died, Husham from the land of the Temanites became king in his place.

46 When Husham died, Hadad son of Bedad became king in his place. He struck down Midian in the land of Moab, and his city was named Avith.

47 When Hadad died, Samlah from Masrekah became king in his place.

48 When Samlah died, Shaul from Rehoboth-by-the-River became king in his place.

49 When Shaul died, Baal-hanan son of Achbor became king in his place.

50 When Baal-hanan died, Hadad became king in his place. His city was named Pai, and his wife's name was Mehetabel daughter of Matred, granddaughter of Me-zahab.

51 Then Hadad died.

The chiefs of Edom: Chief Timna, Chief Aliah, Chief Jetheth, 52 Chief Oholibamah, Chief Elah, Chief Pinon, 53 Chief Kenaz, Chief Teman, Chief Mibzar, 54 Chief Magdiel, and Chief Iram.

These were the chiefs of Edom.

1 Chronicles 2

1 These are the sons of Israel: Reuben, Simeon, Levi, Judah, Issachar, Zebulun, 2 Dan, Joseph, Benjamin, Naphtali, Gad, and Asher. 3 The sons of Judah: Er, Onan, and Shelah; these three were born to him by Bathshua the Canaanite woman. Er, Judah's firstborn, was wicked in the sight of the LORD, and he killed him. 4 Tamar, his daughter-in-law, bore him Perez and Zerah. Judah had five sons in all. 5 The sons of Perez: Hezron and Hamul. 6 The sons of Zerah: Zimri, Ethan, Heman, Calcol, and Dara, five in all. 7 The son of Carmi: Achar, who brought trouble on Israel when he violated the ban. 8 The son of Ethan: Azariah. 9 The sons born to Hezron: Jerahmeel, Ram, and Chelubai. 10 Ram was the father of Amminadab, and Amminadab was the father of Nahshon, leader of the people of Judah. 11 Nahshon was the father of Salma, Salma was the father of Boaz, 12 Boaz was the father of Obed, Obed was the father of Jesse. 13 Jesse's firstborn was Eliab, his second son was Abinadab, his third was Shimea, 14 his fourth was Nethanel, his fifth was Raddai, 15 his sixth was Ozem, his seventh was David. 16 Their sisters were Zeruiah and Abigail. Zeruiah's three sons were Abishai, Joab, and Asahel. 17 Abigail was the mother of Amasa, whose father was Jether the Ishmaelite. 18 Caleb son of Hezron had children by his wife Azubah and by Jerioth. Her sons were Jesher, Shobab, and Ardon. 19 When Azubah died, Caleb married Ephrath, who bore him Hur. 20 Hur was the father of Uri, Uri was the father of Bezalel. 21 Later Hezron married the daughter of Makir the father of Gilead. He married her when he was sixty years old, and she bore him Segub. 22 Segub was the father of Jair, who had twenty-three towns in Gilead. 23 But Geshur and Aram took from them Havvoth Jair, Kenath and its villages, and sixty towns. All these towns were descendants of Makir the father of Gilead. 24 After Hezron died in Caleb Ephrathah, his wife Abijah bore him Ashhur the father of Tekoa. 25 The sons of Jerahmeel the firstborn of Hezron: Ram his firstborn, Bunah, Oren, Ozem, and Ahijah. 26 Jerahmeel had another wife, named Atarah; she was the mother of Onam. 27 The sons of Ram the firstborn of Jerahmeel: Maaz, Jamin, and Eker. 28 The sons of Onam: Shammai and Jada. The sons of Shammai: Nadab and Abishur. 29 Abishur's wife was named Abihail, and she bore him Ahban and Molid. 30 The sons of Nadab: Seled and Appaim. Seled died childless. 31 Appaim's son: Ishi. Ishi's son: Sheshan. Sheshan's daughter: Ahlai. 32 The sons of Jada, Shammai's brother: Jether and Jonathan. Jether died childless. 33 Jonathan's sons: Peleth and Zaza. These were descendants of Jerahmeel.

34 Ahaziah his son reigned in his stead in the one and twentieth year of Jehoram the son of Jehoshaphat king of Judah, and reigned two years over Israel. 35 And he did evil in the sight of the LORD, and walked in the way of his father, and in the way of his mother, and in the way of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin: 36 For he served Baal, and worshipped him, and provoked to anger the LORD God of Israel, according to all that his father had done. 37 Now the rest of the acts of Ahaziah which he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel? 38 So Ahaziah slept with his fathers, and was buried in the city of David his father: and Jehoram his son reigned in his stead. 39 Now Jehoram the son of Ahab began to reign over Israel in Samaria the eighteenth year of Jehoshaphat king of Judah, and reigned twelve years over Israel. 40 And he did evil in the sight of the LORD: he only not like his father, and like his mother: for he put away the image of Baal that his father had made. 41 Nevertheless he cleaved unto the sins of Jeroboam the son of Nebat, who made Israel to sin, he departed not therefrom. 42 And the rest of the acts of Jehoram which he did, are they not written in the book of the chronicles of the kings of Israel? 43 And Mesha king of Moab was a sheep master, and rendered unto the king of Israel an hundred thousand lambs, and an hundred thousand rams, with the wool. 44 But it came to pass, when Ahab was dead, that the king of Moab rebelled against the king of Israel. 45 And king Jehoram went out of Samaria the same time, and numbered all Israel. 46 And he went and sent to Jehoshaphat the king of Judah, saying, The king of Moab hath rebelled against me: wilt thou go with me against Moab to battle? And he said, I will go up: I am as thou art, my people as thy people, my horses as thy horses. 47 And he said, Which way shall we go up? And he answered, The way through the wilderness of Edom. 48 So the king of Israel went and the king of Judah, and the king of Edom: and they fetched a compass of seven days journey: and there was no water for the host, and for the cattle that followed them. 49 Then said the king of Israel, Alas! that the LORD hath called these three kings together, to deliver them into the hand of Moab! 50 But Jehoshaphat said, Is there not here a prophet of the LORD, that we may inquire of the LORD by him? And one of the king of Israel's servants answered and said, Here is Elisha the son of Shaphat, which poured water on the hands of Elijah. 51 And Jehoshaphat said, The word of the LORD is with him. So the king of Israel and Jehoshaphat and the king of Edom went down to him. 52 And Elisha said unto the king of Israel, What have I to do with thee? get thee to the prophets of thy father, and to the prophets of thy mother. And the king of Israel said unto him, Nay: for the LORD hath called these three kings together, to deliver them into the hand of Moab. 53 And Elisha said, As the LORD of hosts liveth, before whom I stand, surely, were it not that I regard the presence of Jehoshaphat the king of Judah, I would not look toward thee, nor see thee. 54 But now bring me a minstrel. And it came to pass, when the minstrel played, that the hand of the LORD came upon him.

1 Chronicles 3

1 Now these are the sons of David, which were born unto him in Hebron; the firstborn Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess; the second Daniel, of Abigail the Carmelitess: 2 The third, Absalom the son of Maacah, the daughter of Talmai king of Geshur: the fourth, Adonijah the son of Haggith: 3 The fifth, Shephatiah of Abital: the sixth, Ithream by Eglah his wife. 4 These six were born unto him in Hebron; and there he reigned seven years and six months: and in Jerusalem he reigned thirty and three years. 5 And these were born unto him in Jerusalem, Shimea, and Shobab, and Nathan, and Solomon, four, of Bathshua the daughter of Ammiel: 6 Ibhar also, and Elishama, and Eliphelet, 7 And Nogah, and Nepheg, and Japhia, 8 And Elishama, and Eliada, and Eliphelet, nine. 9 All these were the sons of David, besides the sons of the concubines, and Tamar their sister.

1 The sons of Judah: Perez, Hezron, Carmi, Hur, and Shobal. 2 Reaiah the son of Shobal became the father of Jahath, and Jahath became the father of Ahumai and Lahad. These were the clans of the Zorathites. 3 These were the sons of Etam: Jezreel, Ishma, and Idbash; and their sister was named Hazelelponi. 4 Penuel was the father of Gedor, and Ezer was the father of Hushah. These were the sons of Hur, the firstborn of Ephrathah and father of Bethlehem. 5 Ashhur the father of Tekoa had two wives, Helah and Naarah. 6 Naarah bore him Ahuzzam, Hepher, Temeni, and Haahashtari. These were the sons of Naarah. 7 The sons of Helah were Zereth, Izhar, and Ethnan. 8 Koz became the father of Anub, Zobebah, and the clans of Aharhel son of Harum. 9 Jabez was more honorable than his brothers. His mother named him Jabez, saying, "I bore him in pain." 10 Jabez called on the God of Israel, saying, "Oh, that you would bless me and enlarge my territory! Let your hand be with me, and keep me from harm so that I will not cause pain." And God granted his request. 11 Kelub the brother of Shuhah became the father of Mehir, who was the father of Eshton. 12 Eshton became the father of Beth-rapha, Paseah, and Tehinnah the father of Ir-nahash. These were the men of Recah. 13 The sons of Kenaz: Othniel and Seraiah. The sons of Othniel: Hathath 14 and Meonothai, who became the father of Ophrah. Seraiah became the father of Joab, the father of Ge-harashim, so called because they were craftsmen. 15 The sons of Caleb son of Jephunneh: Iru, Elah, and Naam. The son of Elah: Kenaz. 16 The sons of Jehallelel: Ziph, Ziphah, Tiria, and Asarel. 17 The sons of Ezrah: Jether, Mered, Epher, and Jalon. Mered married Bithiah, the daughter of Pharaoh, and she conceived and bore Miriam, Shammai, and Ishbah the father of Eshtemoa. 18 His Judean wife bore Jered the father of Gedor, Heber the father of Soco, and Jekuthiel the father of Zanoah. These were the sons of Bithiah, the daughter of Pharaoh, whom Mered married. 19 The sons of the wife of Hodiah, the sister of Naham: the father of Keilah the Garmite and Eshtemoa the Maacathite. 20 The sons of Shimon: Amnon, Rinnah, Ben-hanan, and Tilon. The sons of Ishi: Zoheth and Ben-zoheth. 21 The sons of Shelah son of Judah: Er the father of Lecah, Laadah the father of Mareshah, and the clans of the linen workers of Beth-ashbea; 22 Jokim, the men of Cozeba, Joash, and Saraph, who ruled in Moab and returned to Jashubi-lehem. (These records are ancient.) 23 They were potters who lived in Netaim and Gederah; they lived there and worked for the king. 24 The sons of Simeon: Nemuel, Jamin, Jarib, Zerah, and Shaul; 25 Shallum was his son, Mibsam his son, and Mishma his son. 26 The sons of Mishma: Hammuel his son, Zaccur his son, and Shimei his son. 27 Shimei had sixteen sons and six daughters, but his brothers did not have many children; their whole family did not multiply as much as the people of Judah. 28 They lived in Beersheba, Moladah, Hazar-shual, 29 Bilhah, Ezem, Tolad, 30 Bethuel, Hormah, Ziklag, 31 Beth-marcaboth, Hazar-susim, Beth-biri, and Shaaraim. These were their towns until the reign of David. 32 Their villages were Etam, Ain, Rimmon, Token, and Ashan, five towns, 33 and all the villages around these towns as far as Baal. These were their settlements, and they kept genealogical records. 34 Meshobab, Jamlech, Joshah son of Amaziah, 35 Joel, Jehu son of Joshibiah, son of Seraiah, son of Asiel, 36 Elioenai, Jaakobah, Jeshohaiah, Asaiah, Adiel, Jesimiel, Benaiah, 37 Ziza son of Shiphi, son of Allon, son of Jedaiah, son of Shimri, son of Shemaiah. 38 These men listed by name were leaders of their clans. Their families increased greatly. 39 They went to the entrance of Gedor on the east side of the valley looking for pasture for their flocks. 40 They found rich, good pasture, and the land was very broad, peaceful, and quiet. The descendants of Ham had lived there before. 41 These men listed by name came during the reign of Hezekiah king of Judah and attacked the descendants of Ham and the Meunites who were there. They completely destroyed them, as they still do today, and settled in their place because there was pasture for their flocks there. 42 Five hundred men from the clans of Simeon, led by Pelatiah, Neariah, Rephaiah, and Uzziel, the sons of Ishi, went to Mount Seir. 43 They killed the remaining Amalekites who had escaped, and they have lived there ever since.

1 Chronicles 5

1 ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור וכחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכורה׃
2 כי יהודה גבר באחיו ומנו נגיד ולו המשפט ליוסף הבכורה׃ 3 בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
4 בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו׃ 5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו׃ 6 בארה בנו שבי גלותו אשר הגלה
תגלת פלאסר מלך אשור הוא היה נשיא לראובנים׃ 7 ואחיו למשפחתם בהתיחש תולדותם הראש יעיאל
וזכריה׃ 8 ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא ישב בערוער ועד נבו ובעל מעון׃ 9 וקדמה ישב עד בוא למדבר
מפרת הנהר כי מקניהם רבו בארץ גלעד׃ 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגרים ויפלו בידם וישבו באהליהם
על כל פני מזרח גלעד׃ 11 ובני גד מולם ישבו בארץ הבשן עד סלכה׃ 12 יואל הראש ושפם השני ויעני ושפט
בבשן וערותיה׃ 13 ואחיהם לבית אבותם מיכאל ומשלם ושבע וירי ויעכן וזעי ועבר שבעה׃ 14 אלה בני אבחיל
בן חורי בן יורוע בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃ 15 אחי גד בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם׃
16 וישבו בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם׃ 17 כל אלה התיחשו בימי יותם מלך יהודה
ובימי ירבעם מלך ישראל׃ 18 בני ראובן וגדי וחצי שבט המנשי גבורי חיל נושאי מגן וחרב ודרכי קשת ומיומנים
למלחמה ארבעים וארבעת אלף ושבע מאות ושישים יוצאי צבא׃ 19 ויעשו מלחמה עם ההגרים ויטור ונפיש
ונודב׃ 20 ויעזרו עליהם ויתנו ההגרים וכל אשר עמהם בידם כי זעקו אל האלהים במלחמה ויעתר להם כי
בטחו בו׃ 21 וילקחו את מקניהם חמשים אלף גמל ומאתים וחמשים אלף צאן ומאתים אלף חמור ומאה אלף
נפש אדם׃ 22 כי חללים רבים נפלו כי מאת האלהים היתה המלחמה וישבו תחתם עד גלות׃ 23 ובני חצי שבט
המנשי ישבו בארץ ממבשן עד בעל חרמון ושניר והר חרמון׃ 24 ואלה ראשי בית אבותם ואפר וישעי ואליאל
ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשי חיל גבורי שם אנשי שם ראשי בית אבותם׃ 25 וימעלו באלהי אבותם
ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם׃ 26 ויעורר אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור
ואת רוח תגלת פלאסר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר גוזן
עד היום הזה׃

1 Chronicles 6

1 בני לוי גרשון קהת ומררי׃ 2 ואלה שמות בני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃ 3 ובני עמרם אהרן ומשה
ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ 4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע׃
5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי׃ 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות אמריה הוליד
את אחיטוב׃ 7 אחיטוב הוליד את צדוק צדוק הוליד את אחימעץ׃ 8 אחימעץ הוליד את עזריה עזריה הוליד
את יוחנן׃ 9 ויוחנן הוליד את עזריה הוא עשה את הכהנה בבית אשר בנה שלמה בירושלם׃ 10 ויולד עזריה
את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב׃ 11 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלם׃ 12 ושלם הוליד
את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה׃ 13 עזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק׃

zeta kappa pi tau beta gamma iota tau beta gamma iota tau beta gamma iota

71 וַיִּהְיוּ בְּנֵי־יִשָּׂשכָר תּוֹלַע וּפוּוָה יָשׁוּב וְשִׁמְרֹן אַרְבָּעָה׃ 72 וּבְנֵי זְבוּלֻן סֶרֶד וְאֵלוֹן וְיַחְלְאֵל אַרְבָּעָה׃ 73 בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצְאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשַׁלֻּם בִּלְהָה׃ 74 בְּנֵי מְנַשֶּׁה אַשְׂרִיאֵל אֲשֶׁר יָלָדָה פִּילַגְשׁוֹ הָאֲרַמִּיָּה אֶת־מָכִיר אֲבִי גִלְעָד׃ 75 וּמָכִיר לָקַח אִשָּׁה לְחֻפִּים וְלִשּׁוּפִים וְשֵׁם אֲחֹתָם מַעֲכָה׃ 76 וְשֵׁם הַשֵּׁנִי צְלָפְחָד וַיִּהְיוּ לְצְלָפְחָד בָּנוֹת׃ 77 וַתֵּלֶד מַעֲכָה אֵשֶׁת מָכִיר בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶשׁ וְשֵׁם אָחִיו שֶׁרֶשׁ וּבָנָיו אוּלָם וָרָקֶם׃ 78 וּבְנֵי אוּלָם בְּדָן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה׃ 79 וַאֲחֹתָם הַמֹּלֶכֶת תָּחְפַּנְחֵס וַתֵּלֶד אֶת־יְעוּשׁ וְאֶת־יָשְׁוִיָּה וְאֶת־בְּרִיעָה׃ 80 וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא אֲבִי בִרְזָיִת׃ 81 וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת־יָפְלֵט וְאֶת־שֹׁמֵר וְאֶת־חוֹתָם וְאֶת־שׁוּעַ אֲחוֹתָם׃

1 Chronicles 7

1 וּבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלַע וּפוּוָה יָשׁוּב וְשִׁמְרֹן אַרְבָּעָה׃ 2 וּבְנֵי תּוֹלַע עֻזִּי וּרְפָיָה וְיֶרִיאֵל וְיַחְמַי וְיִבְשָׁם וְשְׁמוּאֵל רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גִּבֹּרֵי חַיִל בְּדֹרֹתָם מִסְפָּרָם עַל־יְדֵי יִחְשָׂם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 3 וּבְנֵי עֻזִּי יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעֹבַדְיָה וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמִשָּׁה כֻלָּם שָׂרִים׃ 4 וְעִמָּהֶם לְתֹלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּדֵי צְבָא לַמִּלְחָמָה שִׁשִּׁים וְשִׁשָּׁה אֲלָפִים כִּי נָשִׁים הִרְבּוּ־לָהֶם וּבָנִים׃ 5 וְאֲחֵיהֶם לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשָּׂשכָר גִּבֹּרֵי חַיִל מִמְחֻשָּׁבִים לְהִתְיַחֵשׂ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה אֶלֶף כֹּל׃ 6 בִּנְיָמִן בֶּלַע וּבֶכֶר וִידִיעֵאל שְׁלֹשָׁה׃ 7 וּבְנֵי בֶלַע אֶצְבֹּן וְעֻזִּי וְעֻזִּיאֵל וִירִימוֹת וְעִירִי חֲמִשָּׁה רָאשֵׁי בֵית־אָב גִּבֹּרֵי חָיִל וַיִּתְיַחֲשׂוּ לְדוֹרוֹתָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְשִׁשִּׁים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 8 וּבְנֵי בֶכֶר זְמִירָה וְיוֹעָשׁ וֶאֱלִיעֶזֶר וְאֶלְיוֵעַנַי וְעָמְרִי וְיֶרֶמוֹת וַאֲבִיָּה וַעֲנָתוֹת וְעָלֶמֶת כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי בֶכֶר׃ 9 וַיִּתְיַחֲשׂוּ לְתֹלְדוֹתָם לְרָאשֵׁי בֵית־אָב גִּבֹּרֵי חָיִל עֶשְׂרִים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃ 10 וּבְנֵי יְדִיעֲאֵל בִּלְהָן וּבְנֵי בִלְהָן יְעוּשׁ וּבִנְיָמִן וְאֵהוּד וּכְנַעֲנָה וְזֵתָן וְתַרְשִׁישׁ וַאֲחִישָׁחַר׃ 11 כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יְדִיעֲאֵל לְפִי רָאשֵׁי בֵית־אָב גִּבֹּרֵי חַיִל שְׁבָעָה עָשָׂר אֶלֶף וּמָאתַיִם יֹצְאֵי צָבָא לַצָּבָא לַמִּלְחָמָה׃ 12 וְשֻׁפִּים וְחֻפִּים בְּנֵי אִיר חֻשִׁים בְּנֵי אָחֵר׃ 13 בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצִיאֵל וְגוּנִי וְיֵצֶר וְשַׁלֻּם בְּנֵי בִלְהָה׃ 14 בְּנֵי מְנַשֶּׁה אַשְׂרִיאֵל אֲשֶׁר יָלָדָה פִּילַגְשׁוֹ הָאֲרַמִּיָּה אֶת־מָכִיר אֲבִי גִלְעָד׃ 15 וּמָכִיר לָקַח אִשָּׁה לְחֻפִּים וְלִשּׁוּפִים וְשֵׁם אֲחֹתָם מַעֲכָה׃ 16 וְשֵׁם הַשֵּׁנִי צְלָפְחָד וַיִּהְיוּ לְצְלָפְחָד בָּנוֹת׃ 17 וַתֵּלֶד מַעֲכָה אֵשֶׁת מָכִיר בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרֶשׁ וְשֵׁם אָחִיו שֶׁרֶשׁ וּבָנָיו אוּלָם וָרָקֶם׃ 18 וּבְנֵי אוּלָם בְּדָן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד בֶּן־מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה׃ 19 וַאֲחֹתָם הַמֹּלֶכֶת תָּחְפַּנְחֵס וַתֵּלֶד אֶת־יְעוּשׁ וְאֶת־יָשְׁוִיָּה וְאֶת־בְּרִיעָה׃ 20 וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמַלְכִּיאֵל הוּא אֲבִי בִרְזָיִת׃ 21 וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת־יָפְלֵט וְאֶת־שֹׁמֵר וְאֶת־חוֹתָם וְאֶת־שׁוּעַ אֲחוֹתָם׃ 22 וַתִּבְךְּ יָפְלֵט אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֹאוּ אֶחָיו לְנַחֲמֹתוֹ׃ 23 וַיָּבֹא אֶל־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּרִיעָה כִּי בְרָעָה הָיְתָה בְּבֵיתוֹ׃ 24 וּבִתּוֹ שְׁאֵרָה וַתִּבֶן אֶת־בֵּית חוֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת־הָעֶלְיוֹן וְאֶת־עֻזֶּן שְׁאֵרָה׃ 25 וְרָפַח בְּנוֹ וְרֶשֶׁף וְתֶלַח בְּנוֹ וְתַחַן בְּנוֹ׃ 26 לָעְדָן בְּנוֹ עַמִּיהוּד בְּנוֹ אֱלִישָׁמָע בְּנוֹ׃

1 Chronicles 8

1 Benjamin begat Bela his firstborn, Ashbel the second, Aharah the third, 2 Nohah the fourth, and Rapha the fifth. 3 And Bela had sons, Addar, and Gera, and Abihud, 4 And Abishua, and Naaman, and Ahoah, 5 And Gera, and Shephuphan, and Huram. 6 These are the sons of Ehud: these are the chief of the fathers of the inhabitants of Geba, and they removed them to Manahath: 7 And Naaman, and Ahijah, and Gera, he removed them, and begat Uzza, and Ahihud. 8 And Shaharaim begat children in the country of Moab, after he had sent them away; Hushim and Baara were his wives. 9 And he begat of Hodesh his wife, Jobab, and Zibia, and Mesha, and Malcham, 10 And Jeuz, and Sachia, and Mirma. These were his sons, heads of the fathers. 11 And of Hushim he had begotten Abitub and Elpaal. 12 The sons of Elpaal; Eber, and Misham, and Shamed, who built Ono, and Lod, with the daughters thereof: 13 Beriah also, and Shema, who were heads of the fathers of the inhabitants of Aijalon, who drove away the inhabitants of Gath: 14 And Ahio, Shashak, and Jeremoth, 15 And Zebadiah, and Arad, and Eder, 16 And Michael, and Ispah, and Joha, the sons of Beriah; 17 And Zebadiah, and Meshullam, and Hizki, and Heber, 18 Ishmerai also, and Izliah, and Jobab, the sons of Elpaal; 19 And Jakim, and Zichri, and Zabdi, 20 Elienai also, and Zilthai, and Eliel, 21 And Adaiah, and Beraiah, and Shimrath, the sons of Shimhi; 22 And Ishpan, and Eber, and Eliel, 23 And Abdon, and Zichri, and Hanan, 24 And Hananiah, and Elam, and Antothijah, 25 And Iphedeiah, and Penuel, the sons of Shashak; 26 And Shamsherai, and Shehariah, and Athaliah, 27 And Jaresiah, and Eliah, and Zichri, the sons of Jeroham. 28 These were heads of the fathers, by their generations, chief men. These dwelt in Jerusalem. 29 And at Gibeon dwelt the father of Gibeon; whose wife's name was Maachah: 30 And his firstborn son Abdon, and Zur, and Kish, and Baal, and Nadab, 31 And Gedor, and Ahio, and Zacher. 32 And Mikloth begat Shimeah. And these also dwelt with their brethren in Jerusalem, over against them. 33 And Ner begat Kish, and Kish begat Saul, and Saul begat Jonathan, and Malchishua, and Abinadab, and Eshbaal. 34 And the son of Jonathan was Meribbaal; and Meribbaal begat Micah. 35 And the sons of Micah were Pithon, and Melech, and Tarea, and Ahaz. 36 And Ahaz begat Jehoadah; and Jehoadah begat Alemeth, and Azmaveth, and Zimri; and Zimri begat Moza, 37 And Moza begat Binea: Rapha was his son, Eleasah his son, Azel his son: 38 And Azel had six sons, whose names are these, Azrikam, Bocheru, and Ishmael, and Sheariah, and Obadiah, and Hanan. All these were the sons of Azel. 39 And the sons of Eshek his brother were Ulam his firstborn, Jehush the second, and Eliphelet the third. 40 And the sons of Ulam were mighty men of valour, archers, and had many sons, and sons' sons, a hundred and fifty. All these are of the sons of Benjamin.

1 Chronicles 9

1 וְכָל־יִשְׂרָאֵל הִתְיַחֲשׂוּ וְהִנָּם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וַיִּגָּלוּ בְּחַטֹּאתָם בָּבֶל׃
2 וְהָרִאשֹׁנִים הַיֹּשְׁבִים אֲחֻזָּתָם בְּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהַנְתִינִים׃
3 וּבִירוּשָׁלַ͏ִם יָשְׁבוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בִנְיָמִן וּמִבְּנֵי אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה׃
4 עֻתַּי בֶּן־עַמִּיהוּד בֶּן־עָמְרִי בֶּן־אִמְרִי בֶּן־בָּנִי מִבְּנֵי פֶּרֶץ בֶּן־יְהוּדָה׃
5 וּמִן־הַשִּׁלֹנִי עֲשָׂיָה הַבְּכוֹר וּבָנָיו׃ 6 וּמִבְּנֵי זֶרַח יְעוּאֵל וְאֲחֵיהֶם שׁ֯שׁ מֵאוֹת וְתִשְׁעִים׃
7 וּמִבְּנֵי בִנְיָמִן סַלּוּא בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־הוֹדַוְיָה בֶּן־הַסְנוּאָה׃ 8 וְיִבְנְיָה בֶּן־יְרֹחָם וְאֵלָה בֶּן־עֻזִּי בֶּן־מִכְרִי וּמְשֻׁלָּם בֶּן־שְׁפַטְיָה בֶּן־רְעוּאֵל בֶּן־יִבְנִיָּה׃
9 וְאֲחֵיהֶם לְתוֹלְדוֹתָם תְּשַׁע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וָשִׁשָּׁה כָּל־הָאֲנָשִׁים רָאשֵׁי אָבוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם׃
10 וּמִן־הַכֹּהֲנִים יְדַעְיָה וְיהוֹיָרִיב וְיָכִין׃ 11 וַעֲזַרְיָה בֶּן־חִלְקִיָּה בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־צָדוֹק בֶּן־מְרָיוֹת בֶּן־אֲחִיטוּב נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים׃
12 וַאֲדָיָה בֶּן־יְרֹחָם בֶּן־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה וּמַעֲסַי בֶּן־עֲדִיאֵל בֶּן־יַחְזֵרָה בֶּן־מְשֻׁלָּם בֶּן־מְשִׁלֵּמִית בֶּן־אִמֵּר׃
13 וַאֲחֵיהֶם רָאשֵׁי בֵית־אֲבוֹתָם אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים חַיִל עֹשֵׂה מְלָאכָה לַעֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
14 וּמִן־הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה בֶּן־חַשּׁוּב בֶּן־עַזְרִיקָם בֶּן־חֲשַׁבְיָה מִבְּנֵי מְרָרִי׃
15 וּבַקְבַּקַּר חֶרֶשׁ וְגָלָל וּמַתַּנְיָה בֶּן־מִיכָא בֶּן־זִכְרִי בֶּן־אָסָף׃ 16 וְעֹבַדְיָה בֶּן־שְׁמַעְיָה בֶּן־גָּלָל בֶּן־יְדוּתוּן וּבֶרֶכְיָה בֶּן־אָסָא בֶּן־אֶלְקָנָה הַיֹּשֵׁב בְּחַצְרֵי נְטֹפָתִי׃
17 וְהַשּׁוֹעֲרִים שַׁלּוּם וְעַקּוּב וְטַלְמוֹן וַאֲחִימָן וְאֲחֵיהֶם שַׁלּוּם הָרֹאשׁ׃
18 וְעַד־הֵנָּה בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קִדְמָה הֵם שֹׁעֲרִים לְמַחֲנוֹת בְּנֵי־לֵוִי׃
19 וְשַׁלּוּם בֶּן־קֹרֵא בֶּן־אֶבְיָסָף בֶּן־קֹרַח וַאֲחָיו לְבֵית אָבִיו הַקָּרְחִים עַל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה שֹׁמְרֵי סִפִּים לָאֹהֶל וַאֲבוֹתָם עַל־מַחֲנֵה יְהוָה שֹׁמְרֵי הַמָּבוֹא׃
20 וּפִינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר נָגִיד עֲלֵיהֶם לְפָנִים יְהוָה עִמּוֹ׃ 21 זְכַרְיָה בֶּן־מְשֶׁלֶמְיָה שֹׁעֵר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
22 כָּל־הַבְּחוּרִים לִשְׁעָרִים מָאתַיִם וּשְׁנֵים עֶשֶׂר בְּחֻצֹתָם הָיוּ בְּיָחוּסָם בְּתוֹלְדוֹתָם אוֹתָם הֶעֱמִידוּ דָּוִיד וּשְׁמוּאֵל הָרֹאֶה בֶּאֱמוּנָתָם׃
23 וְהֵם וּבָנָיו עַל־שַׁעֲרֵי בֵית־יְהוָה בֵּית הָאֹהֶל לְמִשְׁמָרוֹת׃ 24 עַל־אַרְבַּע רוּחוֹת הָיוּ הַשֹּׁעֲרִים מִזְרָח יָמָּה צָפוֹן וָנֶגְבָּה׃
25 וַאֲחֵיהֶם בַּחַצְרֵיהֶם הָיוּ לָבוֹא מִדֵּי שִׁבְעַת הַיָּמִים עִם־אֵלֶּה מִתֵּת יָמִים׃
26 כִּי בְאֶמּוּנָה הֵמָּה נְתוּנִים בְּיַד־אַרְבָּעָה רָאשֵׁי הַשֹּׁעֲרִים הַלְוִיִּם וְהֵם הָיוּ עַל־הַלְּשָׁכוֹת וְעַל־הָאֹצָרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
27 כִּי סְבִיבוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים יָלִינוּ כִּי עֲלֵיהֶם מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל־הַפְּתִיחָה בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃
28 וּמֵהֶם מִן־הַכֵּלִים לְשָׁרֵת כִּי בְמִסְפָּר יוֹצִיאוּם וּבְמִסְפָּר יְבִיאוּם׃
29 וּמֵהֶם מִן־הַכֵּלִים וּמִכֹּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ וְהַסֹּלֶת וְהַיַּיִן וְהַשֶּׁמֶן וְהַלְּבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים׃
30 וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים רֹקְחֵי הַבְּשָׂמִים׃ 31 וּמַתִּתְיָה מִן־הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשַׁלֻּם הַקָּרְחִי אֲשֶׁר־לוֹ הָאֲמֻנָּה עַל־מַעֲשֵׂה הָרְקָקוֹת׃
32 וּמִבְּנֵי קְהָתִים מִן־אֲחֵיהֶם עַל־לֶחֶם הַמַּעֲרָכָה לְהָכִין לַשַּׁבָּת לַשַּׁבָּת׃
33 וְאֵלֶּה הַמְשֹׁרְרִים רָאשֵׁי אָבוֹת לַלְוִיִּם בַּלְּשָׁכוֹת פְּטוּרִים כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה עֲלֵיהֶם בַּמְּלָאכָה׃
34 רָאשֵׁי אָבוֹת לַלְוִיִּם לְתוֹלְדוֹתָם רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלָ͏ִם׃
35 וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי־גִבְעוֹן יְעִיאֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה׃ 36 וּבְנוֹ בְכוֹר עַבְדּוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנֵר וְנָדָב׃
37 וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ וּזְכַרְיָה וּמִקְלוֹת׃ 38 וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְעָם וְגַם־הֵם נֹכַח אֲחֵיהֶם בִּירוּשָׁלַ͏ִם עִם־אֲחֵיהֶם הָיוּ׃
39 וְנֵר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־מַלְכִּי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־אֶשְׁבָּעַל׃
40 וּבֶן־יְהוֹנָתָן מְרִיב־בַּעַל וּמְרִיב־בַּעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה׃ 41 וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וּמֶלֶךְ וְתַחְרֵעַ׃
42 וְאָחָז הוֹלִיד אֶת־יְעָרָה וְיָעָרָה הוֹלִיד אֶת־עָלֶמֶת וְאֶת־עַזְמָוֶת וְאֶת־זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹצָא׃
43 וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת־בִּנְעָא וּרְפָיָה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֶל בְּנוֹ׃

MAXM OIPEΦШ ΦAbA ΛEMAOΓP ΛOEΔPEE ΛHNA ΓΓJE ΘNE ΓчJ:
ΓчJ ZNΘ ΓJE ЧИЦЧ ΓJEΔOЧY ΓJEHOWY ΓЛOMAOΓP ЧЛЧY ΘЧ ΓчJ ЧЛOЧ ΓЧ ЧЛOЧ ΓJEJ4ЧY ЛOЧΘ XЛ ΔΓJEΓЧЗ
ΓJЛЛЧ ЧЛЧΓ ЗWW ΓЧЛЛΓЧ 44 :ЧЛЧ ΓЧЛ ЧЛЧ ЗWOΓЛ ЧЛЧ ΓJEJ4ЧY ЛOЧΘ XЛ ΔΓJEΓЧЗ

1 Chronicles 10

ЛЗΘ ЧΓJΓΓH ЧΓJΓJЧY ЧΓJXWΓJ ΓJЧJЧ ΓЛЛWΓJ WΓJЛ ΞЧΓJЧY ΓЛЛWΓJΘ ЧЧHΓЧ ЧΓJXWΓJ4Γ 1
ЛЛXЛ ЧЧJЧY XЛ ЧΓJXWΓJ ЧЧЧY ΓJЧY ΓJЧЛЛ ΘЛHΓJЛ ЛЛЛWΓJ ЧΓJXWΓJ ЧЧЧY ΓJЧY ΓJЧЛЛ 2 :ΓJΓOΓ
ЧΓJЛЧYЗ ЧЧJЧY ΓJЧЛЛЧ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ 3 :ΓЧЛЛ
ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ
ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ ΓЛЛWΓJ ЧЧЧY ΓJЧЛЛ

15 And these are they that went over Jordan in the first month, when it had overflowed all his banks; and they put to flight all them of the valleys, both toward the east, and toward the west.

16 And there came of the children of Benjamin and Judah to the hold unto David.

17 And David went out to meet them, and answered and said unto them, If ye be come peaceably unto me to help me, mine heart shall be knit unto you: but if ye be come to betray me to mine enemies, seeing there is no wrong in mine hands, the God of our fathers look thereon, and rebuke it.

18 Then the spirit came upon Amasai, who was chief of the captains, and he said, Thine are we, David, and on thy side, thou son of Jesse: peace, peace be unto thee, and peace be to thine helpers; for thy God helpeth thee. Then David received them, and made them captains of the band.

19 And there fell some of Manasseh to David, when he came with the Philistines against Saul to battle: but they helped them not: for the lords of the Philistines upon advisement sent him away, saying, He will fall to his master Saul to our jeopardy.

20 As he went to Ziklag, there fell to him of Manasseh, Adnah, and Jozabad, and Jediael, and Michael, and Jozabad, and Elihu, and Zilthai, captains of the thousands that were of Manasseh.

21 And they helped David against the band of the rovers: for they were all mighty men of valour, and were captains in the host.

22 For at that time day by day there came to David to help him, until it was a great host, like the host of God.

23 And these are the numbers of the bands that were ready armed to the war, and came to David to Hebron, to turn the kingdom of Saul to him, according to the word of the LORD.

24 The children of Judah that bare shield and spear were six thousand and eight hundred ready armed to the war.

25 Of the children of Simeon, mighty men of valour for the war, seven thousand and one hundred.

26 Of the children of Levi four thousand and six hundred.

27 And Jehoiada was the leader of the Aaronites, and with him were three thousand and seven hundred;

28 And Zadok, a young man mighty of valour, and of his father's house twenty and two captains.

29 And of the children of Benjamin, the kindred of Saul, three thousand: for hitherto the greatest part of them had kept the ward of the house of Saul.

30 And of the children of Ephraim twenty thousand and eight hundred, mighty men of valour, famous throughout the house of their fathers.

31 And of the half tribe of Manasseh eighteen thousand, which were expressed by name, to come and make David king.

32 And of the children of Issachar, which were men that had understanding of the times, to know what Israel ought to do, the heads of them were two hundred; and all their brethren were at their commandment.

33 Of Zebulun, such as went forth to battle, expert in war, with all instruments of war, fifty thousand, which could keep rank: they were not of double heart.

34 And of Naphtali a thousand captains, and with them with shield and spear thirty and seven thousand.

35 And of the Danites expert in war twenty and eight thousand and six hundred, prepared to battle.

36 And of Asher, such as went forth to battle, expert in war, forty thousand.

37 And on the other side of Jordan, of the Reubenites, and the Gadites, and of the half tribe of Manasseh, with all manner of instruments of war for the battle, an hundred and twenty thousand.

38 All these men of war, that could keep rank, came with a perfect heart to Hebron, to make David king over all Israel: and all the rest also of Israel were of one heart to make David king.

39 And there they were with David three days, eating and drinking: for their brethren had prepared for them.

40 Moreover they that were nigh them, even unto Issachar and Zebulun and Naphtali, brought bread on asses, and on camels, and on mules, and on oxen, and meat, meal, cakes of figs, and bunches of raisins, and wine, and oil, and oxen, and sheep abundantly: for there was joy in Israel.

1 Chronicles 12

1 Now these are they that came to David to Ziklag, while he yet kept himself close because of Saul the son of Kish: and they were among the mighty men, helpers of the war.

2 They were armed with bows, and could use both the right hand and the left in hurling stones and arrows out of a bow, even of Saul's brethren of Benjamin.

3 The chief was Ahiezer, then Joash, the sons of Shemaah the Gibeathite; and Jeziel, and Pelet, the sons of Azmaveth; and Berachah, and Jehu the Antothite,

4 And Ismaiah the Gibeonite, a mighty man among the thirty, and over the thirty; and Jeremiah, and Jahaziel, and Johanan, and Josabad the Gederathite,

5 Eluzai, and Jerimoth, and Bealiah, and Shemariah, and Shephatiah the Haruphite,

6 Elkanah, and Jesiah, and Azareel, and Joezer, and Jashobeam, the Korhites,

7 And Joelah, and Zebadiah, the sons of Jeroham of Gedor.

8 And of the Gadites there separated themselves unto David into the hold to the wilderness men of might, and men of war fit for the battle, that could handle shield and buckler, whose faces were like the faces of lions, and were as swift upon the mountains;

9 Ezer the first, Obadiah the second, Eliab the third,

10 Mishmannah the fourth, Jeremiah the fifth,

11 Attai the sixth, Eliel the seventh,

12 Johanan the eighth, Elzabad the ninth,

13 Jeremiah the tenth, Machbannai the eleventh.

14 These were of the sons of Gad, captains of the host: one of the least was over an hundred, and the greatest over a thousand.

15 These are they that went over Jordan in the first month, when it had overflowed all his banks; and they put to flight all them of the valleys, both toward the east, and toward the west.

16 And there came of the children of Benjamin and Judah to the hold unto David.

17 And David went out to meet them, and answered and said unto them, If ye be come peaceably unto me to help me, mine heart shall be knit unto you: but if ye be come to betray me to mine enemies, seeing there is no wrong in mine hands, the God of our fathers look thereon, and rebuke it.

18 Then the spirit came upon Amasai, who was chief of the captains, and he said, Thine are we, David, and on thy side, thou son of Jesse: peace, peace be unto thee, and peace be to thine helpers; for thy God helpeth thee. Then David received them, and made them captains of the band.

19 And there fell some of Manasseh to David, when he came with the Philistines against Saul to battle: but they helped them not: for the lords of the Philistines upon advisement sent him away, saying, He will fall to his master Saul to our jeopardy.

20 As he went to Ziklag, there fell to him of Manasseh, Adnah, and Jozabad, and Jediael, and Michael, and Jozabad, and Elihu, and Zilthai, captains of the thousands that were of Manasseh.

21 And they helped David against the band of the rovers: for they were all mighty men of valour, and were captains in the host.

22 For at that time day by day there came to David to help him, until it was a great host, like the host of God.

23 And these are the numbers of the bands that were ready armed to the war, and came to David to Hebron, to turn the kingdom of Saul to him, according to the word of the LORD.

24 The children of Judah that bare shield and spear were six thousand and eight hundred ready armed to the war.

25 Of the children of Simeon, mighty men of valour for the war, seven thousand and one hundred.

26 Of the children of Levi four thousand and six hundred.

27 And Jehoiada was the leader of the Aaronites, and with him were three thousand and seven hundred;

28 And Zadok, a young man mighty of valour, and of his father's house twenty and two captains.

29 And of the children of Benjamin, the kindred of Saul, three thousand: for hitherto the greatest part of them had kept the ward of the house of Saul.

30 And of the children of Ephraim twenty thousand and eight hundred, mighty men of valour, famous throughout the house of their fathers.

31 And of the half tribe of Manasseh eighteen thousand, which were expressed by name, to come and make David king.

32 And of the children of Issachar, which were men that had understanding of the times, to know what Israel ought to do, the heads of them were two hundred; and all their brethren were at their commandment.

33 Of Zebulun, such as went forth to battle, expert in war, with all instruments of war, fifty thousand, which could keep rank: they were not of double heart.

34 And of Naphtali a thousand captains, and with them with shield and spear thirty and seven thousand.

35 And of the Danites expert in war twenty and eight thousand and six hundred, prepared to battle.

36 And of Asher, such as went forth to battle, expert in war, forty thousand.

37 And on the other side of Jordan, of the Reubenites, and the Gadites, and of the half tribe of Manasseh, with all manner of instruments of war for the battle, an hundred and twenty thousand.

38 All these men of war, that could keep rank, came with a perfect heart to Hebron, to make David king over all Israel: and all the rest also of Israel were of one heart to make David king.

39 And there they were with David three days, eating and drinking: for their brethren had prepared for them.

40 Moreover they that were nigh them, even unto Issachar and Zebulun and Naphtali, brought bread on asses, and on camels, and on mules, and on oxen, and meat, meal, cakes of figs, and bunches of raisins, and wine, and oil, and oxen, and sheep abundantly: for there was joy in Israel.

and to all the rest of Israel, and say to them, Gather yourselves together and come to the cities of the Levites and their suburbs, that they may gather themselves to us. 3 And let us bring again the ark of our God to us: for we enquired not at it in the days of Saul. 4 And all the congregation said that they would do so: for the thing was right in the eyes of all the people. 5 So David assembled all Israel together, from Shihor of Egypt even unto the entering of Hemath, to bring the ark of God from Kirjath-jearim. 6 And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kirjath-jearim, which belonged to Judah, to bring up thence the ark of God the LORD, that dwelleth between the cherubims, whereupon his name is called. 7 And they carried the ark of God in a new cart out of the house of Abinadab: and Uzza and Ahio drave the cart. 8 And David and all Israel played before God with all their might, and with singing, and with harps, and with psalteries, and with timbrels, and with cymbals, and with trumpets. 9 And when they came unto the threshingfloor of Chidon, Uzza put forth his hand to hold the ark; for the oxen shook it. 10 And the anger of the LORD was kindled against Uzza, and he smote him, because he put his hand to the ark: and there he died before God. 11 And David was displeased, because the LORD had made a breach upon Uzza: wherefore that place is called Perezuzza to this day. 12 And David was afraid of God that day, saying, How shall I bring the ark of God home to me? 13 So David brought not the ark home to himself to the city of David, but carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite. 14 And the ark of God remained with the family of Obed-edom in his house three months. And the LORD blessed the house of Obed-edom, and all that he had. 15 Now Hiram king of Tyre sent messengers to David, and timber of cedars, with masons and carpenters, to build him an house. 16 And David perceived that the LORD had confirmed him king over Israel, for his kingdom was lifted up on high, because of his people Israel. 17 And David took him more wives at Jerusalem: and David begat more sons and daughters. 18 Now these be the names of his children which he had in Jerusalem; Shammua, and Shobab, Nathan, and Solomon, 19 Ibhar also, and Elishua, and Elpalet, 20 And Nogah, also Nepheg, and Japhia, 21 And Elishama, and Beeliada, and Eliphelet. 22 And when the Philistines heard that they had anointed David king over all Israel, all the Philistines came up to seek David; and David heard of it, and went out before them. 23 And the Philistines came yet up again, and spread themselves in the valley of Rephaim. 24 And when David enquired of God, he said, Thou shalt not go up; but fetch a compass behind them, and come upon them over against the mulberry trees. 25 And let it be, when thou hearest the sound of a going in the tops of the mulberry trees, that then thou shalt go out to battle: for then shall God go out before thee, to smite the host of the Philistines. 26 And David did as God commanded him: and they smote the host of the Philistines from Gibeon even to Gazer. 27 And the fame of David went out into all lands; and the LORD brought the fear of him upon all nations. 28 And he made him houses in the city of David, and prepared a place for the ark of God, and pitched for it a tent. 29 Then David said, None ought to carry the ark of God but the Levites: for them hath the LORD chosen to carry the ark of God, and to minister unto him for ever. 30 And David gathered all Israel together at Jerusalem, to bring up the ark of the LORD unto his place, which he had prepared for it. 31 And Zadok the priest, and his brethren the priests, before the tabernacle of the LORD, in the high place that was at Gibeon, 32 To offer burnt sacrifices unto the LORD upon the altar of the burnt offering continually morning and evening, and to do according to all that is written in the law of the LORD, which he commanded to Israel; 33 And to minister before the ark of the covenant of God, Jeiel, and Zechariah his son, whom Obed-edom the son of Jeduthun and Hosah he made porters. 34 To Obed-edom also and his brethren were given charges to bear the ark of the covenant of the LORD, and to minister before it continually, with their offices according to their order: 35 Both Zadok, and Abiathar the priests, and to the captains of the host of the Levites, Uriel, Asaiah, and Joel, Shemaiah, and Eliel, and Jehiel, with trumpets to sound before the ark of the covenant of God: and Obed-edom and Jehiah were doorkeepers for the ark. 36 So Heman, Asaph, and Ethan, with cymbals, sounding aloud, lifting up the voice with instruments of musick, and trumpets, and cymbals, that made a sound, and played on harps and psalteries, with a certain number according to their custom: 37 And Asaph played with a stroke before them: then they ceased at certain times by reason of the king's commandment. 38 Now Obed-edom the son of Jeduthun and Hosah were appointed to be porters of the gate. 39 And Zadok the priest, and his brethren the priests, before the tabernacle of the LORD in the high place that was at Gibeon, 40 To offer burnt offerings unto the LORD upon the altar of the burnt offering continually morning and evening, according to all that is written in the law of the LORD, which he commanded to Israel;

1 Chronicles 13

1 And David consulted with the captains of thousands and hundreds, and with every leader. 2 And David said unto all the congregation of Israel, If it seem good unto you, and that it be of the LORD our God, let us send abroad unto our brethren every where, that are left in all the land of Israel, and with them also to the priests and Levites which are in their cities and suburbs, that they may gather themselves unto us: 3 And let us bring again the ark of our God to us: for we enquired not at it in the days of Saul. 4 And all the congregation said that they would do so: for the thing was right in the eyes of all the people. 5 So David assembled all Israel together, from Shihor of Egypt even unto the entering of Hemath, to bring the ark of God from Kirjath-jearim. 6 And David went up, and all Israel, to Baalah, that is, to Kirjath-jearim, which belonged to Judah, to bring up thence the ark of God the LORD, that dwelleth between the cherubims, whereupon his name is called. 7 And they carried the ark of God in a new cart out of the house of Abinadab: and Uzza and Ahio drave the cart. 8 And David and all Israel played before God with all their might, and with singing, and with harps, and with psalteries, and with timbrels, and with cymbals, and with trumpets. 9 And when they came unto the threshingfloor of Chidon, Uzza put forth his hand to hold the ark; for the oxen shook it. 10 And the anger of the LORD was kindled against Uzza, and he smote him, because he put his hand to the ark: and there he died before God. 11 And David was displeased, because the LORD had made a breach upon Uzza: wherefore that place is called Perezuzza to this day. 12 And David was afraid of God that day, saying, How shall I bring the ark of God home to me? 13 So David brought not the ark home to himself to the city of David, but carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite. 14 And the ark of God remained with the family of Obed-edom in his house three months. And the LORD blessed the house of Obed-edom, and all that he had. 15 Now Hiram king of Tyre sent messengers to David, and timber of cedars, with masons and carpenters, to build him an house. 16 And David perceived that the LORD had confirmed him king over Israel, for his kingdom was lifted up on high, because of his people Israel. 17 And David took him more wives at Jerusalem: and David begat more sons and daughters. 18 Now these be the names of his children which he had in Jerusalem; Shammua, and Shobab, Nathan, and Solomon, 19 Ibhar also, and Elishua, and Elpalet, 20 And Nogah, also Nepheg, and Japhia, 21 And Elishama, and Beeliada, and Eliphelet. 22 And when the Philistines heard that they had anointed David king over all Israel, all the Philistines came up to seek David; and David heard of it, and went out before them. 23 And the Philistines came yet up again, and spread themselves in the valley of Rephaim. 24 And when David enquired of God, he said, Thou shalt not go up; but fetch a compass behind them, and come upon them over against the mulberry trees. 25 And let it be, when thou hearest the sound of a going in the tops of the mulberry trees, that then thou shalt go out to battle: for then shall God go out before thee, to smite the host of the Philistines. 26 And David did as God commanded him: and they smote the host of the Philistines from Gibeon even to Gazer. 27 And the fame of David went out into all lands; and the LORD brought the fear of him upon all nations. 28 And he made him houses in the city of David, and prepared a place for the ark of God, and pitched for it a tent. 29 Then David said, None ought to carry the ark of God but the Levites: for them hath the LORD chosen to carry the ark of God, and to minister unto him for ever. 30 And David gathered all Israel together at Jerusalem, to bring up the ark of the LORD unto his place, which he had prepared for it. 31 And Zadok the priest, and his brethren the priests, before the tabernacle of the LORD, in the high place that was at Gibeon, 32 To offer burnt sacrifices unto the LORD upon the altar of the burnt offering continually morning and evening, and to do according to all that is written in the law of the LORD, which he commanded to Israel; 33 And to minister before the ark of the covenant of God, Jeiel, and Zechariah his son, whom Obed-edom the son of Jeduthun and Hosah he made porters. 34 To Obed-edom also and his brethren were given charges to bear the ark of the covenant of the LORD, and to minister before it continually, with their offices according to their order: 35 Both Zadok, and Abiathar the priests, and to the captains of the host of the Levites, Uriel, Asaiah, and Joel, Shemaiah, and Eliel, and Jehiel, with trumpets to sound before the ark of the covenant of God: and Obed-edom and Jehiah were doorkeepers for the ark. 36 So Heman, Asaph, and Ethan, with cymbals, sounding aloud, lifting up the voice with instruments of musick, and trumpets, and cymbals, that made a sound, and played on harps and psalteries, with a certain number according to their custom: 37 And Asaph played with a stroke before them: then they ceased at certain times by reason of the king's commandment. 38 Now Obed-edom the son of Jeduthun and Hosah were appointed to be porters of the gate. 39 And Zadok the priest, and his brethren the priests, before the tabernacle of the LORD in the high place that was at Gibeon, 40 To offer burnt offerings unto the LORD upon the altar of the burnt offering continually morning and evening, according to all that is written in the law of the LORD, which he commanded to Israel:

𐤌𐤓𐤉𐤌 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋𐤉𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤏𐤌𐤃 𐤋𐤐𐤍𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋:
𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤀𐤕 𐤌𐤄𐤁 𐤓𐤌𐤊𐤋 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤃𐤅𐤃 𐤏𐤋𐤉𐤄𐤌:
𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤌𐤋𐤊 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤋𐤊𐤅 𐤋𐤊 𐤋𐤄𐤒𐤋 𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤃𐤅𐤃 𐤏𐤋𐤉𐤄𐤌:
𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤌𐤋𐤊 𐤅𐤀𐤌𐤓 𐤋𐤊𐤅 𐤋𐤊 𐤋𐤄𐤒𐤋 𐤊𐤋 𐤀𐤔𐤓 𐤋𐤃𐤅𐤃 𐤏𐤋𐤉𐤄𐤌:

1 Chronicles 14

𐤌𐤋𐤊𐤉𐤅 𐤇𐤅𐤓𐤌 𐤌𐤋𐤊 𐤑𐤓 𐤇𐤅𐤓𐤌 𐤌𐤋𐤊𐤉𐤐𐤕 𐤇𐤉𐤌 𐤑𐤓𐤆𐤓𐤌 𐤋𐤉 𐤌𐤋𐤊𐤉𐤄 𐤇𐤉𐤌 𐤃𐤅𐤃 𐤋𐤉𐤄𐤅 𐤋𐤊 𐤁𐤉𐤕 𐤀𐤓𐤆 𐤋𐤉 [1]
𐤁𐤋𐤔𐤕 𐤋𐤊 𐤅𐤀𐤕𐤇 𐤋𐤊 𐤅𐤋𐤊𐤇𐤌 𐤅𐤋𐤊 𐤃𐤅𐤃 𐤋𐤉𐤄𐤅 𐤋𐤊 𐤅𐤋𐤊𐤇𐤌 𐤅𐤋𐤊 𐤃𐤅𐤃 𐤋𐤉𐤄𐤅 𐤋𐤊 𐤅𐤋𐤊𐤇𐤌 𐤅𐤋𐤊 𐤃𐤅𐤃 𐤋𐤉𐤄𐤅 𐤋𐤊 𐤅𐤋𐤊𐤇𐤌 [2]
𐤅𐤋𐤊 𐤃𐤅𐤃 𐤋𐤉𐤄𐤅 𐤋𐤊 𐤅𐤋𐤊𐤇𐤌

𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤀𐤋𐤄𐤉𐤄𐤌 𐤋𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤋 𐤕𐤓𐤀𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤄𐤏𐤌𐤃𐤌 𐤄𐤆𐤄 𐤋𐤀𐤋𐤄𐤉𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤊𐤋 𐤄𐤏𐤌 𐤄𐤆𐤄 𐤕𐤄𐤉𐤄 𐤋𐤊 𐤋𐤄𐤉𐤕 𐤋𐤊 𐤆𐤓𐤏 𐤋𐤊 𐤕𐤄𐤉𐤄 𐤋𐤊 𐤄𐤆𐤄 𐤕𐤄𐤉𐤄

1 Chronicles 17

ﬠﬡﭓ ﭑﭓ ﭩﭓﬡﭓ ﭓﭟﭓ 13 :ﷺﭓﭑﭖ ﭖﭟ ﭩﭓﭓﭓﭑﭓ ﭓﭟﭓ ﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓ 12 :ﭑﭓﭑﭓﭓ
:ﭓﭓﭓﭓ ﭖﭟ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ ﭓﭓﭓﭓ
ﭓﭓﭓﭓ

1 Chronicles 19

1 And it came to pass after this, that Nahash the king of the children of Ammon died, and his son reigned in his stead. 2 Then said David, I will shew kindness unto Hanun the son of Nahash, because his father shewed kindness to me. And David sent messengers to comfort him concerning his father. So the servants of David came into the land of the children of Ammon to Hanun, to comfort him. 3 But the princes of the children of Ammon said to Hanun, Thinkest thou that David doth honour thy father, that he hath sent comforters unto thee? are not his servants come unto thee for search, and to overthrow, and to spy out the land? 4 Wherefore Hanun took David's servants, and shaved them, and cut off their garments in the middle hard by their buttocks, and sent them away. 5 Then there went certain, and told David how the men were served. And he sent to meet them: for the men were greatly ashamed. And the king said, Tarry at Jericho until your beards be grown, and then return. 6 And when the children of Ammon saw that they had made themselves odious to David, Hanun and the children of Ammon sent a thousand talents of silver to hire them chariots and horsemen out of Mesopotamia, and out of Syriachaldah, and out of Zoba. 7 So they hired thirty and two thousand chariots, and the king of Maachah and his people; who came and pitched before Medeba. And the children of Ammon gathered themselves together from their cities, and came to battle. 8 And when David heard of it, he sent Joab, and all the host of the mighty men. 9 And the children of Ammon came out, and put the battle in array at the entering of the gate: and the kings that were come were by themselves in the field. 10 Now when Joab saw that the battle was set against him before and behind, he chose of all the choice men of Israel, and put them in array against the Syrians. 11 And the rest of the people he delivered unto the hand of Abishai his brother, that he might put them in array against the children of Ammon. 12 And he said, If the Syrians be too strong for me, then thou shalt help me: but if the children of Ammon be too strong for thee, then I will help thee. 13 Be of good courage, and let us behave ourselves valiantly for our people, and for the cities of our God: and let the LORD do that which seemeth him good. 14 So Joab drew nigh, and the people that were with him, unto the battle against the Syrians, and they fled before him. 15 And when the children of Ammon saw that the Syrians were fled, they likewise fled before Abishai his brother, and entered into the city. Then Joab came to Jerusalem. 16 And when the Syrians saw that they were put to the worse before Israel, they sent messengers, and drew forth the Syrians that were beyond the river: and Shophach the captain of the host of Hadarezer went before them. 17 And it was told David; and he gathered all Israel together, and passed over Jordan, and came upon them, and set the battle in array against them. So when David had put the battle in array against the Syrians, they fought with him. 18 But the Syrians fled before Israel; and David slew of the Syrians seven thousand men which fought in chariots, and forty thousand footmen, and killed Shophach the captain of the host. 19 And when the servants of Hadarezer saw that they were put to the worse before Israel, they made peace with David, and became his servants: neither would the Syrians help the children of Ammon any more.

1 Chronicles 20

1 And it came to pass that after the year was expired, at the time when kings go forth to battle, Joab led forth the power of the army, and wasted the country of the children of Ammon, and came and besieged Rabbah. But David tarried at Jerusalem. And Joab smote Rabbah, and destroyed it. 2 And David took the crown of their king from off his head, and found it to weigh a talent of gold, and there were precious stones in it; and it was set upon David's head: and he brought also exceeding much spoil out of the city. 3 And he brought out the people that were in it, and cut them with saws, and with harrows of iron, and with axes. Even so did David unto all the cities of the children of Ammon. And David and all the people returned to Jerusalem. 4 And it came to pass after this, that there arose war at Gezer with the Philistines; at which time Sibbechai the Hushathite slew Sippai, that was of the children of the giant: and they were subdued. 5 And there was war again with the Philistines; and Elhanan the son of Jair slew Lahmi the brother of Goliath the Gittite, the staff of whose spear was like a weaver's beam. 6 And there was yet a battle at Gath, where was a man of great stature, whose fingers and toes were four and twenty, six on each hand, and six on each foot, and he also was the son of the giant. 7 But when he defied Israel, Jonathan the son of Shimea David's brother slew him. 8 These were born unto the giant in Gath; and they fell by the hand of David, and by the hand of his servants.

WWY WW YʔLXOʕHʔAʕ ʒʕMʔ Wʔʒʔ ʔʕʒʕʔ Xʔʃʒʔʕʔʔ ʒʕMʔ ʔʕʒʕʔ ʔʔʒʔ ʔʕʒʕʔ ʔʕʒʕʔ ʔʕʒʕ

28 and for all the service of the house of the LORD, in the courts, and in the chambers, and in the purifying of all holy things, and the work of the service of the house of God;
29 both for the shewbread, and for the fine flour for meat offering, and for the unleavened cakes, and for that which is baked in the pan, and for that which is fried, and for all manner of measure and size;
30 And to stand every morning to thank and praise the LORD, and likewise at even:

1 Chronicles 22

1 Then David said, This is the house of the LORD God, and this is the altar of the burnt offering for Israel.
2 And David commanded to gather together the strangers that were in the land of Israel; and he set masons to hew wrought stones to build the house of God.
3 And David prepared iron in abundance for the nails for the doors of the gates, and for the joinings; and brass in abundance without weight;
4 Also cedar trees in abundance: for the Zidonians and they of Tyre brought much cedar wood to David.
5 And David said, Solomon my son is young and tender, and the house that is to be builded for the LORD must be exceeding magnifical, of fame and of glory throughout all countries: I will therefore now make preparation for it. So David prepared abundantly before his death.
6 Then he called for Solomon his son, and charged him to build an house for the LORD God of Israel.
7 And David said to Solomon, My son, as for me, it was in my mind to build an house unto the name of the LORD my God:
8 But the word of the LORD came to me, saying, Thou hast shed blood abundantly, and hast made great wars: thou shalt not build an house unto my name, because thou hast shed much blood upon the earth in my sight.
9 Behold, a son shall be born to thee, who shall be a man of rest; and I will give him rest from all his enemies round about: for his name shall be Solomon, and I will give peace and quietness unto Israel in his days.
10 He shall build an house for my name; and he shall be my son, and I will be his father; and I will establish the throne of his kingdom over Israel for ever.
11 Now, my son, the LORD be with thee; and prosper thou, and build the house of the LORD thy God, as he hath said of thee.
12 Only the LORD give thee wisdom and understanding, and give thee charge concerning Israel, that thou mayest keep the law of the LORD thy God.
13 Then shalt thou prosper, if thou takest heed to fulfil the statutes and judgments which the LORD charged Moses with concerning Israel: be strong, and of good courage; dread not, nor be dismayed.
14 Now, behold, in my trouble I have prepared for the house of the LORD an hundred thousand talents of gold, and a thousand thousand talents of silver; and of brass and iron without weight; for it is in abundance: timber also and stone have I prepared; and thou mayest add thereunto.
15 Moreover there are workmen with thee in abundance, hewers and workers of stone and timber, and all manner of cunning men for every manner of work.
16 Of the gold, the silver, and the brass, and the iron, there is no number. Arise therefore, and be doing, and the LORD be with thee.
17 David also commanded all the princes of Israel to help Solomon his son, saying,
18 Is not the LORD your God with you? and hath he not given you rest on every side? for he hath given the inhabitants of the land into mine hand; and the land is subdued before the LORD, and before his people.
19 Now set your heart and your soul to seek the LORD your God; arise therefore, and build ye the sanctuary of the LORD God, to bring the ark of the covenant of the LORD, and the holy vessels of God, into the house that is to be built to the name of the LORD.

1 Chronicles 23

1 So when David was old and full of days, he made Solomon his son king over Israel.
2 And he gathered together all the princes of Israel, with the priests and the Levites.
3 Now the Levites were numbered from the age of thirty years and upward: and their number by their polls, man by man, was thirty and eight thousand.
4 Of which, twenty and four thousand were to set forward the work of the house of the LORD; and six thousand were officers and judges:
5 Moreover four thousand were porters; and four thousand praised the LORD with the instruments which I made, said David, to praise therewith.
6 And David divided them into courses among the sons of Levi, namely, Gershon, Kohath, and Merari.

ירושלם׃

ואת־כל־הכסף הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ויתן אתם ביד עבדיו וישלחם המלך נבוכדנאצר בבל׃ 19 ואת־כלי בית־יהוה הגדולים והקטנים ואוצרות בית־יהוה ואוצרות המלך ושריו הכל הביא בבלה׃ 20 וישרפו את־בית האלהים ויתצו את־חומת ירושלם וכל־ארמנותיה שרפו באש וכל־כלי מחמדיה לשחית׃ 21 ואת־השארית מן־החרב הגלה בבלה ויהיו־לו ולבניו לעבדים עד־מלכות מלכות פרס׃ 22 למלאת דבר־יהוה בפי ירמיה עד־רצתה הארץ את־שבתותיה כל־ימי השמה שבתה למלאת שבעים שנה׃ 23 ובשנת אחת לכורש מלך־פרס לכלות דבר־יהוה בפי ירמיה העיר יהוה את־רוח כורש מלך־פרס ויעבר קול בכל־מלכותו וגם במכתב לאמר׃ 24 כה אמר כורש מלך־פרס כל־ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות־לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל־עמו יהי יהוה אלהיו עמו ויעל׃

1 Chronicles 24

1 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ 2 וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא־היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר על־הכהנה׃ 3 ויפקדם דויד וצדוק מבני אלעזר ואחימלך מבני איתמר לפקדתם כעבודתם׃ 4 ויהי בני־אלעזר לראשים למצא לגברים ששה עשר לבית אבות ולאלה שמנה לבית אבות׃ 5 ויחלקו אלה לגורלות אלה כי שרי הקדש ושרי האלהים היו מבני אלעזר ומבני איתמר׃ 6 ויכתבם שמעיה בן־נתנאל הסופר מן־הלוי נגד המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן־אביתר ונגד ראשי האבות לכהנים וללוים בית־אב אחד לאלעזר ואחד לאיתמר׃ 7 ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה שני׃ 8 לחרים השלישי לשערים הרביעי לשעוריה׃ 9 החמישי למלכיה הששי למיימן׃ 10 השביעי להקוץ השמיני לאביה׃ 11 התשיעי ליאשוע העשירי לשכניה׃ 12 לאלישיב האחד עשר ליקים השנים עשר לתעים׃ 13 לחופה השלשה עשר לישבאב הארבעה עשר לבלגה׃ 14 החמשה עשר לאמר הששה עשר לחזיר׃ 15 השבעה עשר לפתחיה השמנה עשר ליחזקאל׃ 16 התשעה עשר לפתחיה העשרים ליחזקאל׃ 17 האחד ועשרים ליכין השנים ועשרים לגמול׃ 18 השלשה ועשרים לדליה הארבעה ועשרים למעזיה׃ 19 אלה פקדתם לבואם לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל׃ 20 ולבני לוי הנשארים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחדיהו׃ 21 לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה׃ 22 ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת׃ 23 ובני חברון יריהו הראש אמריה השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ 24 בני עזיאל מיכה בני מיכה שמיר׃ 25 אחי מיכה ישיה בני ישיה זכריהו׃ 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיה בנו׃ 27 בני מררי ליעזיה בנו שהם וזכור ועבי׃ 28 למחלי אלעזר ולא היו לו בנים כי אם־בנות ולקיש בניהם׃ 29 לקיש בני־קיש ירחמאל השני׃ 30 ובני משי מחלי ועדר וירמות שלשה אלה בני־הלוים לבית אבותם׃ 31 וישלכו גם־הם גורלות נגד אחיהם בני אהרן לפני דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים ראש האב כאחיו הקטן׃

1 Chronicles 25

1 Moreover David and the captains of the host separated to the service of the sons of Asaph, and of Heman, and of Jeduthun, who should prophesy with harps, with psalteries, and with cymbals: and the number of the workmen according to their service was: 2 Of the sons of Asaph; Zaccur, and Joseph, and Nethaniah, and Asarelah, the sons of Asaph under the hands of Asaph, which prophesied according to the order of the king. 3 Of Jeduthun: the sons of Jeduthun; Gedaliah, and Zeri, and Jeshaiah, Hashabiah, and Mattithiah, six, under the hands of their father Jeduthun, who prophesied with a harp, to give thanks and to praise the LORD. 4 Of Heman: the sons of Heman; Bukkiah, Mattaniah, Uzziel, Shebuel, and Jerimoth, Hananiah, Hanani, Eliathah, Giddalti, and Romamtiezer, Joshbekashah, Mallothi, Hothir, and Mahazioth: 5 All these were the sons of Heman the king's seer in the words of God, to lift up the horn. And God gave to Heman fourteen sons and three daughters. 6 All these were under the hands of their father for song in the house of the LORD, with cymbals, psalteries, and harps, for the service of the house of God, according to the king Asaph, Jeduthun, and Heman. 7 So the number of them, with their brethren that were instructed in the songs of the LORD, even all that were cunning, was two hundred fourscore and eight. 8 And they cast lots, ward against ward, as well the small as the great, the teacher as the scholar. 9 Now the first lot came forth for Asaph to Joseph: the second to Gedaliah, who with his brethren and sons were twelve: 10 The third to Zaccur, he, his sons, and his brethren, were twelve: 11 The fourth to Izri, his sons, and his brethren, were twelve: 12 The fifth to Nethaniah, his sons, and his brethren, were twelve: 13 The sixth to Bukkiah, his sons, and his brethren, were twelve: 14 The seventh to Jesharelah, his sons, and his brethren, were twelve: 15 The eighth to Jeshaiah, his sons, and his brethren, were twelve: 16 The ninth to Mattaniah, his sons, and his brethren, were twelve: 17 The tenth to Shimei, his sons, and his brethren, were twelve: 18 The eleventh to Azareel, his sons, and his brethren, were twelve: 19 The twelfth to Hashabiah, his sons, and his brethren, were twelve: 20 The thirteenth to Shubael, his sons, and his brethren, were twelve: 21 The fourteenth to Mattithiah, his sons, and his brethren, were twelve: 22 The fifteenth to Jeremoth, his sons, and his brethren, were twelve: 23 The sixteenth to Hananiah, his sons, and his brethren, were twelve: 24 The seventeenth to Joshbekashah, his sons, and his brethren, were twelve: 25 The eighteenth to Hanani, his sons, and his brethren, were twelve: 26 The nineteenth to Mallothi, his sons, and his brethren, were twelve: 27 The twentieth to Eliathah, his sons, and his brethren, were twelve: 28 The one and twentieth to Hothir, his sons, and his brethren, were twelve: 29 The two and twentieth to Giddalti, his sons, and his brethren, were twelve: 30 The three and twentieth to Mahazioth, his sons, and his brethren, were twelve: 31 The four and twentieth to Romamtiezer, his sons, and his brethren, were twelve:

1 Chronicles 26

1 Concerning the divisions of the porters: Of the Korhites was Meshelemiah the son of Kore, of the sons of Asaph. 2 And the sons of Meshelemiah were these: Zechariah the firstborn, Jediael the second, Zebadiah the third, Jathniel the fourth, 3 Elam the fifth, Jehohanan the sixth, Elioenai the seventh. 4 Moreover the sons of Obed-edom were these: Shemaiah the firstborn, Jehozabad the second, Joah the third, and Sacar the fourth, and Nethaneel the fifth, 5 Ammiel the sixth, Issachar the seventh, Peullethai the eighth: for God blessed him. 6 Also unto Shemaiah his son were sons born that ruled throughout the house of their father: for they were mighty men of valour. 7 The sons of Shemaiah; Othni, and Rephael, and Obed, Elzabad, whose brethren were strong men, Elihu, and Semachiah. 8 All these of the sons of Obed-edom: they and their sons and their brethren, able men for strength for the service, were threescore and two of Obed-edom. 9 And Meshelemiah had sons and brethren, strong men, eighteen. 10 Also Hosah, of the children of Merari, had sons; Simri the chief, (for though he was not the firstborn, yet his father made him the chief;) 11 Hilkiah the second, Tebaliah the third, Zechariah the fourth: all the sons and brethren of Hosah were thirteen. 12 Among these were the divisions of the porters, even among the chief men, having wards one against another, to minister in the house of the LORD. 13 And they cast lots, as well the small as the great, according to the house of their fathers, for every gate. 14 And the lot eastward fell to Shelemiah. Then for Zechariah his son, a wise counsellor, they cast lots; and his lot came out northward. 15 To Obed-edom southward; and to his sons the house of Asuppim. 16 To Shuppim and Hosah westward, with the gate Shallecheth, by the causeway of the going up, ward against ward. 17 Eastward were six Levites, northward four a day, southward four a day, and toward Asuppim two and two. 18 At Parbar westward, four at the causeway, and two at Parbar. 19 These are the divisions of the porters among the sons of Korah, and among the sons of Merari.

1 Chronicles 27

1 These are the children of Israel according to their number, the heads of fathers and captains of thousands and their officers that served the king in any matter of the courses, which came in and went out month by month throughout all the months of the year, of every course were twenty and four thousand. 2 Over the first course for the first month was Jashobeam the son of Zabdiel: and in his course were twenty and four thousand. 3 Of the children of Perez was the chief of all the captains of the host for the first month. 4 And over the course of the second month was Dodai an Ahohite, and of his course was Mikloth also the ruler: in his course were twenty and four thousand. 5 The third captain of the host for the third month was Benaiah the son of Jehoiada, a chief priest: and in his course were twenty and four thousand. 6 This is that Benaiah, who was mighty among the thirty, and above the thirty: and in his course was Ammizabad his son. 7 The fourth for the fourth month was Asahel the brother of Joab, and Zebadiah his son after him: and in his course were twenty and four thousand. 8 The fifth captain for the fifth month was Shamhuth the Izrahite: and in his course were twenty and four thousand. 9 The sixth for the sixth month was Ira the son of Ikkesh the Tekoite: in his course were twenty and four thousand. 10 The seventh for the seventh month was Helez the Pelonite, of the children of Ephraim: and in his course were twenty and four thousand. 11 The eighth for the eighth month was Sibbecai the Hushathite, of the Zarhites: and in his course were twenty and four thousand. 12 The ninth for the ninth month was Abiezer the Anethothite, of the Benjamites: and in his course were twenty and four thousand. 13 The tenth for the tenth month was Maharai the Netophathite, of the Zarhites: and in his course were twenty and four thousand. 14 The eleventh for the eleventh month was Benaiah the Pirathonite, of the children of Ephraim: and in his course were twenty and four thousand. 15 The twelfth for the twelfth month was Heldai the Netophathite, of Othniel: and in his course were twenty and four thousand. 16 Furthermore over the tribes of Israel: the ruler of the Reubenites was Eliezer the son of Zichri: of the Simeonites, Shephatiah the son of Maacah: 17 Of the Levites, Hashabiah the son of Kemuel: of the Aaronites, Zadok: 18 Of Judah, Elihu, one of the brethren of David: of Issachar, Omri the son of Michael: 19 Of Zebulun, Ishmaiah the son of Obadiah: of Naphtali, Jerimoth the son of Azriel: 20 Of the children of Ephraim, Hoshea the son of Azaziah: of the half tribe of Manasseh, Joel the son of Pedaiah: 21 Of the half tribe of Manasseh in Gilead, Iddo the son of Zechariah: of Benjamin, Jaasiel the son of Abner: 22 Of Dan, Azareel the son of Jeroham. These are the princes of the tribes of Israel. 23 But David took not the number of them from twenty years old and under: because the LORD had said he would increase Israel like to the stars of the heaven. 24 Joab the son of Zeruiah began to number, but he finished not, because there fell wrath for it against Israel; neither was the number put in the account of the chronicles of king David. 25 And over the king's treasures was Azmaveth the son of Adiel: and over the storehouses in the fields, in the cities, and in the villages, and in the castles, was Jehonathan the son of Uzziah: 26 And over them that did the work for the field for husbandry was Ezri the son of Chelub: 27 And over the vineyards was Shimei the Ramathite: over that which was in the vineyards for the store of wine was Zabdi the Shiphmite: 28 And over the olive trees and the sycomore trees that were in the low plains was Baalhanan the Gederite: and over the cellars of oil was Joash: 29 And over the herds that fed in Sharon was Shitrai the Sharonite: and over the herds that were in the valleys was Shaphat the son of Adlai: 30 Over the camels also was Obil the Ishmaelite: and over the she asses was Jehdeiah the Meronothite: 31 And over the flocks was Jaziz the Hagerite. All these were the rulers of the substance which was king David's. 32 Also Jonathan David's uncle was a counsellor, a wise man, and a scribe: and Jehiel the son of Hachmoni was with the king's sons: 33 And Ahithophel was the king's counsellor: and Hushai the Archite was the king's companion: 34 And after Ahithophel was Jehoiada the son of Benaiah, and Abiathar: and the general of the king's army was Joab.

7 וְהֵאֱמַנְתִּי אֶת מִצְוֹתַי וְאֶת מִשְׁפָּטָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וְעַתָּה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל קְהַל יְהוָה וְלְאָזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וְדִרְשׁוּ אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת וְהַנְחִילוּהָ לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְעוֹלָם׃ 8 וְעַתָּה שְׁלֹמֹה בְּנִי דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעָבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה כִּי כָל לִבּוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת מֵבִין אִם תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ וְאִם תַּעַזְבֶנּוּ יַזְנִיחֲךָ לָנֶצַח׃ 9 רְאֵה עַתָּה כִּי יְהוָה בָּחַר בְּךָ לִבְנוֹת בַּיִת לַמִּקְדָּשׁ חֲזַק וְעֲשֵׂה׃ 10 וַיְהִי דָּוִיד הַמֶּלֶךְ אֹמֵר לְכָל הַקָּהָל וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בָּחַר בּוֹ אֱלֹהִים לְבַדּוֹ נַעַר וְרַךְ וְהַמְּלָאכָה גְּדוֹלָה כִּי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים׃ 11 וַיָּכֶן דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ אֶת תַּבְנִית הָאוּלָם וּבָתָּיו וְאוֹצְרֹתָיו וַעֲלִיֹּתָיו וּלְחָדְרֵי בֵיתוֹ הַפְּנִימִיִּים וּבֵית הַכַּפֹּרֶת׃ 12 וְתַבְנִית כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִמּוֹ לַחֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה וְלְכָל הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב לְאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃ 13 וְלַמַּחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּלְכָל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה וּלְכָל כְּלֵי עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃ 14 לִמְשְׁקָל זָהָב לִכְלֵי זָהָב לְכָל כְּלֵי כָל עֲבֹדָה וְעֲבֹדָה וְלִכְלֵי כֶסֶף בְּמִשְׁקָל לְכָל כְּלֵי עֲבֹדָה וַעֲבֹדָה׃ 15 וּמִשְׁקָל לִמְנֹרוֹת הַזָּהָב וְלִנֵּרֹתֵיהֶם בְּמִשְׁקָל לִמְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְלִנֵּרֹתֶיהָ וְלִמְנוֹרַת הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְלִנֵּרֹתֶיהָ כְּפִי עֲבֹדַת כָּל מְנוֹרָה׃ 16 וְלִשְׁלְחַן הַלֶּחֶם לְשֻׁלְחָן וְשֻׁלְחָן וְלַמִּזְלָגוֹת וְלַמִּזְרָקִים וְלַכַּפּוֹת וְלַזָּהָב לַקְּשָׂוֹת זָהָב לְפִי מִשְׁקָל לְכָל קְשׂוֹת וְקְשׂוֹת וְלִכְלֵי כֶסֶף לְכֵלִים כֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לְכָל כְּלֵי עֲבֹדָה׃ 17 וְלַמִּזְרְקֵי הַבָּשָׂר וְלַמְּזָרְקוֹת וְלַכַּפּוֹת הַזָּהָב לְמִכַּף וּמִכַּף בְּמִשְׁקָל וְלַכֵּלִים לְכֵלִים כֶּסֶף בְּמִשְׁקָל׃ 18 וְלַמִּזְבַּח הַקְּטֹרֶת מְזֻקָּק בְּמִשְׁקָל וְנָתַן דָּוִיד לִתְבְנִית הַמֶּרְכָּבָה לַכְּרוּבִים הַזָּהָב הַפֹּרְשִׂים וְהַמְסַכִּים וְלָעֹטְפִים בַּאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ 19 הַכֹּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה הִשְׂכִּיל אֹתִי כָּל מַלְאֲכֹת הַתַּבְנִית׃ 20 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ חֲזַק וֶאֱמָץ וַעֲשֵׂה אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת כִּי יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהַי עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָ עַד כַּלּוֹתְךָ אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃ 21 וְהִנֵּה מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל עֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וְאִתְּךָ בְּכָל מְלָאכָה לְכָל נְדִיב לֵב בְּכָל חָכְמַת מְלָאכָה וְהַשָּׂרִים וְכָל הָעָם לְכָל דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ׃

1 Chronicles 28

1 וַיַּקְהֵל דָּוִיד אֶל כָּל שָׂרֵי יִשְׂרָאֵל שָׂרֵי הַמַּטּוֹת וְשָׂרֵי הַמַּחְלְקוֹת הַמְשָׁרְתִים אֶת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת וְעַל כָּל רְכוּשׁ וּמִקְנֵה הַמֶּלֶךְ וּבָנָיו עִם הַסָּרִיסִים וְהַגִּבֹּרִים וְכָל גִּבּוֹר חַיִל אֶל יְרוּשָׁלִָם׃ 2 וַיָּקָם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל רַגְלָיו וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּנִי אַחַי וְעַמִּי אֲנִי עִם לְבָבִי לִבְנוֹת בֵּית מְנוּחָה לַאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְלַהֲדֹם רַגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וַאֲנִי הֵכִינוֹתִי לִבְנוֹת׃ 3 וְהָאֱלֹהִים אָמַר אֵלַי לֹא תִבְנֶה בַיִת לְשִׁמִּי כִּי אִישׁ מִלְחָמוֹת אָתָּה וְדָמִים שָׁפָכְתָּ׃ 4 וַיִּבְחַר יְהוָה בִּי מִכָּל בֵּית אָבִי לִהְיוֹת לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בֵּית אָבִי וּבִבְנֵי אָבִי בִּי חָפֵץ לְהַמְלִיךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל׃ 5 וּמִכָּל בָּנַי כִּי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר בִּשְׁלֹמֹה בְנִי לָשֶׁבֶת עַל כִּסֵּא מַמְלֶכֶת יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי שְׁלֹמֹה בְּנְךָ הוּא יִבְנֶה בֵיתִי וְחַצֵרוֹתָי כִּי בָחַרְתִּי בּוֹ לִהְיוֹת לִי לְבֵן וַאֲנִי אֶהְיֶה לּוֹ לְאָב׃ 7 וְהֵאֱמַנְתִּי אֶת מַמְלַכְתּוֹ עַד לְעוֹלָם אִם יֶחֱזַק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 8 וְעַתָּה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל קְהַל יְהוָה וְלְאָזְנֵי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וְדִרְשׁוּ אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת וְהַנְחִילוּהָ לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְעוֹלָם׃ 9 וְאַתָּה שְׁלֹמֹה בְנִי דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעָבְדֵהוּ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵצָה כִּי כָל לִבּוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבוֹת מֵבִין אִם תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ וְאִם תַּעַזְבֶנּוּ יַזְנִיחֲךָ לָנֶצַח׃ 10 רְאֵה עַתָּה כִּי יְהוָה בָּחַר בְּךָ לִבְנוֹת בַּיִת לַמִּקְדָּשׁ חֲזַק וְעֲשֵׂה׃ 11 וַיִּתֵּן דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ אֶת תַּבְנִית הָאוּלָם וּבָתָּיו וְאוֹצְרֹתָיו וַעֲלִיֹּתָיו וּלְחָדְרֵי בֵיתוֹ הַפְּנִימִיִּים וּבֵית הַכַּפֹּרֶת׃ 12 וְתַבְנִית כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִמּוֹ לַחֲצֵרוֹת בֵּית יְהוָה וְלְכָל הַלְּשָׁכוֹת סָבִיב לְאֹצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּלְאֹצְרוֹת הַקֳּדָשִׁים׃ 13 וְלַמַּחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּלְכָל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה וּלְכָל כְּלֵי עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃ 14 לִמְשְׁקָל זָהָב לִכְלֵי זָהָב לְכָל כְּלֵי כָל עֲבֹדָה וְעֲבֹדָה וְלִכְלֵי כֶסֶף בְּמִשְׁקָל לְכָל כְּלֵי עֲבֹדָה וַעֲבֹדָה׃ 15 וּמִשְׁקָל לִמְנֹרוֹת הַזָּהָב וְלִנֵּרֹתֵיהֶם בְּמִשְׁקָל לִמְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְלִנֵּרֹתֶיהָ וְלִמְנוֹרַת הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקָל מְנוֹרָה וּמְנוֹרָה וְלִנֵּרֹתֶיהָ כְּפִי עֲבֹדַת כָּל מְנוֹרָה׃ 16 וְלִשְׁלְחַן הַלֶּחֶם לְשֻׁלְחָן וְשֻׁלְחָן וְלַמִּזְלָגוֹת וְלַמִּזְרָקִים וְלַכַּפּוֹת וְלַזָּהָב לַקְּשָׂוֹת זָהָב לְפִי מִשְׁקָל לְכָל קְשׂוֹת וְקְשׂוֹת וְלִכְלֵי כֶסֶף לְכֵלִים כֶּסֶף בְּמִשְׁקָל לְכָל כְּלֵי עֲבֹדָה׃ 17 וְלַמִּזְרְקֵי הַבָּשָׂר וְלַמְּזָרְקוֹת וְלַכַּפּוֹת הַזָּהָב לְמִכַּף וּמִכַּף בְּמִשְׁקָל וְלַכֵּלִים לְכֵלִים כֶּסֶף בְּמִשְׁקָל׃ 18 וְלַמִּזְבַּח הַקְּטֹרֶת מְזֻקָּק בְּמִשְׁקָל וְנָתַן דָּוִיד לִתְבְנִית הַמֶּרְכָּבָה לַכְּרוּבִים הַזָּהָב הַפֹּרְשִׂים וְהַמְסַכִּים וְלָעֹטְפִים בַּאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה׃ 19 הַכֹּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה הִשְׂכִּיל אֹתִי כָּל מַלְאֲכֹת הַתַּבְנִית׃ 20 וַיֹּאמֶר דָּוִיד לִשְׁלֹמֹה בְּנוֹ חֲזַק וֶאֱמָץ וַעֲשֵׂה אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת כִּי יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהַי עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָ עַד כַּלּוֹתְךָ אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת בֵּית יְהוָה׃ 21 וְהִנֵּה מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל עֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וְאִתְּךָ בְּכָל מְלָאכָה לְכָל נְדִיב לֵב בְּכָל חָכְמַת מְלָאכָה וְהַשָּׂרִים וְכָל הָעָם לְכָל דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ׃

ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛⲁⲑⲁⲛ ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲉⲩⲥⲉⲛ ⲉⲡⲓ ⲡⲁⲣⲁⲇⲟⲥⲓⲛ ⲙⲡⲉⲧⲣⲟⲥ ⲁⲩⲱ ⲡⲁⲩⲗ

וְכָל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה עֹשֶׂה בְּכֶסֶף וְזָהָב כָּאֲבָנִים בִּירוּשָׁלַ͏ִם כַּבְּדִיל עָשָׂה בָּאֲרָזִים וְכִשְׁקְמֵי הָעֵמֶק לָרֹב׃ 15 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה סוֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְוֵה יִקְחוּ בְּמִקְוֶה׃ 16 וְיַעֲלֶה וְיוֹצִיא מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כָּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה כָּסֶף וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃ 17 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ 18 וַיִּסְקֹר שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֹׁטְרִים עֲלֵיהֶם׃

2 Chronicles 1

1 וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה בֶּן־דָּוִד עַל־מַמְלַכְתּוֹ וַיהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיְגַדְּלֵהוּ לְמָעְלָה׃ 2 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכָל־יִשְׂרָאֵל לְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וְלַשֹּׁפְטִים וּלְכֹל נְשִׂיא לְכֹל בֵּית אָבוֹת בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 3 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־הַקָּהָל עִמּוֹ לַבָּמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן כִּי־שָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בַּמִּדְבָּר׃ 4 אֲבָל אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הֶעֱלָה דָּוִד מִקִּרְיַת יְעָרִים כִּי הֵכִין לוֹ דָּוִד אֹהֶל בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְנָטָה לוֹ אֹהֶל בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 5 וּמִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶּן־חוּר שָׂם לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרְשֵׁהוּ שְׁלֹמֹה וְהַקָּהָל׃ 6 וַיַּעַל שָׁם שְׁלֹמֹה עַל־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶלֶף עֹלוֹת׃ 7 בַּלַּיְלָה הַהוּא נִרְאָה אֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁאַל מָה אֶתֶּן לָךְ׃ 8 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לֵאלֹהִים אַתָּה עָשִׂיתָ עִם־דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל וְהִמְלַכְתַּנִי תַּחְתָּיו׃ 9 עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יֵאָמֵן דְּבָרְךָ עִם־דָּוִד אָבִי כִּי־אַתָּה הִמְלַכְתַּנִי עַל־עַם רַב כַּעֲפַר הָאָרֶץ׃ 10 עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע תְּנָה־לִּי וְאֵצְאָה לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְאָבוֹאָה כִּי מִי יִשְׁפֹּט אֶת־עַמְּךָ הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ 11 וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים לִשְׁלֹמֹה יַעַן אֲשֶׁר הָיְתָה זֹּאת עִם־לְבָבֶךָ וְלֹא־שָׁאַלְתָּ עֹשֶׁר נְכָסִים וְכָבוֹד וְנֶפֶשׁ שֹׂנְאֶיךָ וְלֹא־שָׁאַלְתָּ יָמִים רַבִּים וַתִּשְׁאַל־לְךָ חָכְמָה וּמַדָּע אֲשֶׁר תִּשְׁפֹּט אֶת־עַמִּי אֲשֶׁר הִמְלַכְתִּיךָ עָלָיו׃ 12 הַחָכְמָה וְהַמַּדָּע נָתוּן לָךְ וְעֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד אֶתֵּן לָךְ אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כֵן לַמְּלָכִים אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה כֵּן׃ 13 וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה מִן־הַבָּמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן מִלִּפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד יְרוּשָׁלָ͏ִם וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל׃ 14 וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת רֶכֶב וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ 15 וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב בִּירוּשָׁלַ͏ִם כָּאֲבָנִים וְאֶת־הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים הַרְבֵּה לָרֹב׃ 16 וּמוֹצָא הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵה סוֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ מִקְוֵה יִקְחוּ בְּמִקְוֶה׃ 17 וַיַּעֲלֶה וְיוֹצִיא מִמִּצְרַיִם מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כָּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה כָּסֶף וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים וּלְמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃ 18 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃

15 אֲשֶׁר יְדַבֵּר אֲדֹנִי לְעַבָדָיו אֶל־הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא אֲנִי שֹׁלֵחַ לְךָ אֶת־חוּרָם־אָבִי׃
16 בֶּן־אִשָּׁה מִבְּנוֹת דָּן וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף בַּנְּחֹשֶׁת בַּבַּרְזֶל בָּאֲבָנִים וּבָעֵצִים בְּאַרְגָּמָן וּבִתְכֵלֶת וּבְבוּץ וּבְכַרְמִיל וְלִפְתֹּחַ כָּל־פִּתּוּחַ וְלַחְשֹׁב כָּל־מַחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר־יִנָּתֶן־לוֹ עִם־חֲכָמֶיךָ וְעִם־חַכְמֵי אֲדֹנִי דָּוִיד אָבִיךָ׃
17 וְעַתָּה אֶת־הַחִטִּים וְאֶת־הַשְּׂעֹרִים אֶת־הַשֶּׁמֶן וְאֶת־הַיַּיִן אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי יִשְׁלַח לְעַבָדָיו׃

2 Chronicles 2

1 וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ 2 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף־אִישׁ סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשִׁשֶּׁת מֵאוֹת נִצָּבִים עֲלֵיהֶם׃
3 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חוּרָם מֶלֶךְ־צֹר לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם־דָּוִיד אָבִי וַתִּשְׁלַח־לוֹ אֲרָזִים לִבְנוֹת־לוֹ בַּיִת לָשֶׁבֶת בּוֹ כֵּן עֲשֵׂה עִמָּדִי׃ 4 הִנֵּה אֲנִי בֹנֶה בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי לְהַקְדִּישׁ־לוֹ לְהַקְטִיר לְפָנָיו קְטֹרֶת סַמִּים תָּמִיד וְלַמַּעֲרֶכֶת הַתָּמִיד וְלָעֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב בַּשַּׁבָּתוֹת וּבֶחֳדָשִׁים וּבְמוֹעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם׃ 5 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר אֲנִי בֹנֶה גָּדוֹל כִּי־גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־הָאֱלֹהִים׃ 6 וּמִי יַעְצָר־כֹּחַ לִבְנוֹת־לוֹ בַּיִת כִּי הַשָּׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּהוּ וּמִי־אָנֹכִי אֲשֶׁר אֶבְנֶה־לוֹ בַּיִת כִּי אִם־לְהַקְטִיר לְפָנָיו׃ 7 וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ חָכָם לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף בִּנְחֹשֶׁת וּבְבַרְזֶל וּבְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת וּתְכֵלֶת וְיוֹדֵעַ לִפְתֹּחַ פִּתּוּחַ עִם־חֲכָמַי אֲשֶׁר עִם־דָּוִיד אָבִי סָמַךְ׃ 8 וְשִׁלְחָה־לִּי עֲצֵי־אֶרֶז עֲצֵי־בְרוֹשׁ וְעַלְגּוּם מִן־הַלְּבָנוֹן כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת־עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר־יֵדְעוּן לַחְצֹב עֲצֵי־לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדַי עִם־עֲבָדֶיךָ׃ 9 וְלָהָכִין לִי עֵצִים הַרְבֵּה כִּי הַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בֹנֶה יִהְיֶה גָּדוֹל וְנִפְלָא׃ 10 וְהִנֵּה לַחֹצְבִים עֲצֵי הַכִּרְתִּים כֹּרִים מַכַּת־חִטִּים עֶשְׂרִים אֶלֶף וּשְׂעֹרִים עֶשְׂרִים אֶלֶף וְיַיִן עֶשְׂרִים אֶלֶף בַּת וְשֶׁמֶן עֶשְׂרִים אֶלֶף בַּת׃ 11 וַיֹּאמֶר חוּרָם מֶלֶךְ־צֹר בִּכְתָב אֲשֶׁר שָׁלַח אֶל־שְׁלֹמֹה בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־עַמּוֹ נְתָנָם עָלֶיךָ לְמֶלֶךְ׃ 12 וַיֹּאמֶר חוּרָם בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִיד הַמֶּלֶךְ בֵּן־חָכָם יֹדֵעַ שֵׂכֶל וּתְבוּנָה אֲשֶׁר יִבְנֶה־בַּיִת לַיהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ 13 וְעַתָּה שָׁלַחְתִּי אִישׁ חָכָם יוֹדֵעַ בִּינָה לְחוּרָם־אָבִי׃ 14 בֶּן־אִשָּׁה מִבְּנוֹת דָּן וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף בַּנְּחֹשֶׁת בַּבַּרְזֶל בָּאֲבָנִים וּבָעֵצִים בְּאַרְגָּמָן וּבִתְכֵלֶת וּבְבוּץ וּבְכַרְמִיל וְלִפְתֹּחַ כָּל־פִּתּוּחַ וְלַחְשֹׁב כָּל־מַחֲשָׁבֶת אֲשֶׁר־יִנָּתֶן־לוֹ עִם־חֲכָמֶיךָ וְעִם־חַכְמֵי אֲדֹנִי דָּוִיד אָבִיךָ׃ 15 וְעַתָּה אֶת־הַחִטִּים וְאֶת־הַשְּׂעֹרִים אֶת־הַשֶּׁמֶן וְאֶת־הַיַּיִן אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי יִשְׁלַח לְעַבָדָיו׃ 16 וַאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֲצֵי־לְבָנוֹן מִן־הַלְּבָנוֹן כָּל־צָרְכֶּךָ וְנָבִיא לְךָ רַתִּימָה עַל־יָם יָפוֹ וְאַתָּה תַּעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 17 וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל־הָאֲנָשִׁים הַגֵּרִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַמִּסְפָּר אֲשֶׁר מָנָה דָּוִיד אָבִיו וַיִּמָּצְאוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 18 וַיַּעַשׂ מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשִׁשִּׁים מְנַצְּחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם׃

2 Chronicles 3

1 וַיָּחֶל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלַ͏ִם בְּהַר הַמֹּרִיָּה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִיד אָבִיו אֲשֶׁר הֵכִין בִּמְקוֹם דָּוִיד בְּגֹרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי׃ 2 וַיָּחֶל בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בִּשְׁנַת הָרְבִיעִית לְמָלְכוֹ׃ 3 וְאֵלֶּה יָסַד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בֵּית־הָאֱלֹהִים אַמַּת הַמִּדָּה בָּרִאשֹׁנָה שִׁשִּׁים אַמָּה אֹרֶךְ וְרֹחַב עֶשְׂרִים אַמָּה׃

2 Chronicles 4

1 Moreover he made an altar of brass, twenty cubits the length thereof, and twenty cubits the breadth thereof, and ten cubits the height thereof. 2 Also he made a molten sea of ten cubits from the one brim to the other brim, round in compass, and five cubits the height thereof; and a line of thirty cubits did compass it round about. 3 And under it was the similitude of oxen, which did compass it round about: ten in a cubit, compassing the sea round about. Two rows of oxen were cast, when it was cast. 4 It stood upon twelve oxen, three looking toward the north, and three looking toward the west, and three looking toward the south, and three looking toward the east: and the sea was set upon them above, and all their hinder parts were inward. 5 And the thickness of it was an handbreadth, and the brim thereof like the work of the brim of a cup, with flowers of lilies; and it received and held three thousand baths. 6 He made also ten lavers, and put five on the right hand, and five on the left, to wash in them: such things as they offered for the burnt offering they washed in them; but the sea was for the priests to wash in. 7 And he made ten candlesticks of gold according to their form, and set them in the temple, five on the right hand, and five on the left. 8 He made also ten tables, and placed them in the temple, five on the right side, and five on the left. And he made an hundred basins of gold. 9 Furthermore he made the court of the priests, and the great court, and doors for the court, and overlaid the doors of them with brass. 10 And he set the sea on the right side of the east end, over against the south. 11 And Huram made the pots, and the shovels, and the basins. And Huram finished the work that he was to make for king Solomon for the house of God: 12 The two pillars, and the pommels and the chapiters which were on the top of the two pillars, and the two wreaths to cover the two pommels of the chapiters which were on the top of the pillars, 13 And four hundred pomegranates for the two wreaths, even two rows of pomegranates for one wreath, to cover the two pommels of the chapiters which were upon the pillars. 14 He made also bases, and lavers made he upon the bases; 15 One sea, and twelve oxen under it. 16 The pots also, and the shovels, and the fleshhooks, and all their instruments, did Huram his father make to king Solomon for the house of the LORD of bright brass. 17 In the plain of Jordan did the king cast them, in the clay ground between Succoth and Zeredathah.

ⵔⵡⵎ ⵄⵒⵀⵄ ⵅⵔ ⵣⵑ ⵙⵅⵎ ⵖⵄⵔ ⵄⵣⵔⵅⵄ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵔⵑ ⵄⵎⵔW WOⵣⵑ 18 :ⵄⵅⵙⵄⵒ ⵑⵣⵖⵑ ⵅⵑⵑⵅ
ⵅⵅⵑ ⵖⵄⵊⵏ ⵎⵄⵔⵏ ⵅⵑ ⵅⵅ ⵄⵎⵔW WOⵣⵑ 19 :ⵄⵅⵒⵏⵄ ⵅⵣⵖ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵔⵑ ⵅ ⵄⵎⵔW
ⵣⵎⵔⵇ ⵀⵐⵡⵎⵑ ⵎⵄⵙⵐⵔ ⵎⵄⵣⵅⵑⵑⵑ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ 20 :ⵎⵣⵅⵐⵎⵄ ⵎⵊⵔ ⵎⵄⵣⵔⵙⵐ ⵅⵑⵑ
ⵣⵅⵑⵔ ⵑⵑⵣⵐⵐⵑ ⵣⵖⵖ ⵄⵖⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵣⵖⵖ ⵄⵖⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ 21 :ⵄⵖⵏⵣ ⵣⵖⵖ ⵄⵖⵑ
:ⵖⵖⵄ ⵅⵑⵔⵑⵎ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵄⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ
ⵣⵅⵑⵔ ⵀⵐⵡⵎⵑ ⵎⵄⵙⵐⵔ ⵎⵄⵣⵅⵑⵑⵑ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵄⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ 22 :ⵄⵣⵔⵑⵄ
ⵅⵅⵑ ⵖⵄⵊⵏ ⵄⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵄⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ
:ⵖⵖⵄ ⵔⵑⵣⵔⵔ ⵅⵑⵖⵖ ⵣⵅⵔⵑⵄ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵄⵣⵔⵑⵄ

2 Chronicles 5

ⵑⵣⵖⵅ ⵄⵣⵑⵑⵄ ⵣⵅⵑⵄⵒ ⵅⵅ ⵄⵎⵔW ⵅⵖⵖⵑⵅ ⵄⵑⵣⵣⵅ ⵅⵣⵖⵔ ⵄⵎⵔW ⵄⵅⵔ ⵅⵅⵑ ⵄⵑⵣⵅⵔⵎⵣ ⵔⵑ ⵎⵔⵅⵎⵑ 1
ⵔⵣⵄⵒⵣ ⵊⵅ 2 :ⵎⵣⵔⵑⵄ ⵄⵣⵔⵑⵄ ⵅⵣⵖ ⵅⵑⵑⵄⵎⵑ ⵔⵑ ⵅⵅⵑ ⵖⵄⵊⵏ ⵄⵅⵅ ⵇⵄⵈⵏ ⵅⵅⵑ
ⵔⵅ ⵔⵅⵑⵅⵣⵣ ⵅⵖⵖⵔ ⵅⵣⵖⵔ ⵅⵅⵑ ⵅⵑⵔⵔⵅ ⵅⵅⵑ ⵅⵑⵔⵔⵅ ⵅⵣⵖⵔ

6 בּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים גַּם־אָנֹכִי יָדַעְתִּי בְּתֹם־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹּאת וָאֶחְשֹׂךְ גַּם־אָנֹכִי אֹתְךָ מֵחֲטֹא־לִי עַל־כֵּן לֹא נְתַתִּיךָ לִרְאוֹת אֹתָהּ׃ 7 גַּם הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ עַד־בֹּאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְאֶל־הַחִתִּי וְאֶל־הַפְּרִזִּי וְאֶל־הַכְּנַעֲנִי וְאֶל־הַחִוִּי וְאֶל־הַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּים׃ 8 לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃ 9 וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי׃ 10 לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְהוָה אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא׃ 11 זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ 12 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ׃ 13 וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ 14 כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ 15 כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 16 לֹא תִרְצָח׃ 17 לֹא תִנְאָף׃ 18 וְלֹא תִגְנֹב׃ 19 לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא׃ 20 וְלֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃ 21 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָעֲנָן הָעֲרָפֶל בְּקוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיְכָתְבֵם עַל־שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי׃ 22 וַיְהִי כִּשְׁמַעֲכֶם אֶת־הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל־רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם׃ 23 וַתֹּאמְרוּ הֵן הֶרְאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־כְּבֹדוֹ וְאֶת־גָּדְלוֹ וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי־יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וָחָי׃ 24 וְעַתָּה לָמָּה נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם־יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וָמָתְנוּ׃ 25 כִּי מִי כָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמֹנוּ וַיֶּחִי׃ 26 קְרַב אַתָּה וּשְׁמָע אֵת כָּל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר יְדַבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ׃ 27 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם אֵלָי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת־קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ 28 מִי־יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי כָּל־הַיָּמִים לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם׃ 29 לֵךְ אֱמֹר לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם׃ 30 וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ׃ 31 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 32 בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן׃ 33 וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ 34 לְמַעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבֶן־בִּנְךָ כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ׃ 35 וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 36 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד׃ 37 וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ׃

38 and the house which I have consecrated for my name, will I cast out of my sight, and will make it a proverb and a byword among all peoples. 39 And at this house, which is high, everyone who passes by will be astonished and say, Why has the Lord done this to this land and to this house? 40 And they will say, Because they have given up the Lord God of their fathers, who took them out of the land of Egypt, and have taken strange gods to themselves, and have worship and service of them, therefore he has sent all this evil on them. 41 And it came about at the end of twenty years, in the which Solomon had built the house of the Lord and his own house, 42 Solomon made the cities which Hiram had given him, and let the children of Israel go and take up their resting-place there.

2 Chronicles 7

1 Now when Solomon had made an end of his prayer, fire came down from heaven and took the burnt-offering and the sacrifices; and the glory of the Lord was filling the house. 2 And the priests were not able to go into the house of the Lord, because the glory of the Lord was filling the house of the Lord. 3 And when all the children of Israel saw the fire coming down and the glory of the Lord on the house, they went down on their faces on the stone floor, and gave worship and praise to the Lord, saying, Because he is good, because his mercy is for ever. 4 Then the king and all the people made offerings before the Lord. 5 And King Solomon made an offering of twenty-two thousand oxen and a hundred and twenty thousand sheep: so the king and all the people had the house of God given to them. 6 And the priests were waiting on their duties; and the Levites with the instruments of song of the Lord, which King David had made for praising the Lord, because his mercy is for ever, when David gave praise by their hands; and the priests were blowing trumpets before them, and all the children of Israel were standing. 7 Moreover Solomon made holy the middle of the open space before the house of the Lord, for there he made the burnt-offerings and the fat of the peace-offerings, because the brass altar which Solomon had made was not able to take the burnt-offering and the grain-offering and the fat. 8 So Solomon kept the feast at that time for seven days, and all Israel with him, a very great company, from the way of Hamath to the river of Egypt. 9 And on the eighth day they had a solemn meeting: for seven days they had the offering of the altar, and seven days the feast. 10 And on the three and twentieth day of the seventh month he let the people go to their tents, glad and with joyful hearts because of the good which the Lord had done to David and to Solomon and to his people Israel. 11 So Solomon made an end of the house of the Lord and the king's house: and all which came into the heart of Solomon to do in the house of the Lord and in his own house, he did it with success. 12 And the Lord came to Solomon in a night, and said to him, I have given ear to your prayer, and have taken this place to myself for a house of offering. 13 If I keep the heavens shut so that there is no rain, or if I give orders to the locust to take the land, or if I send the disease among my people; 14 If my people, on whom my name is given, will be bowed down and make prayer, and seek my face, and give up their evil ways; then will I give ear from heaven, and will have mercy on their sin, and will make their land well. 15 Now my eyes will be open and my ears will be waiting to the prayer which is made in this place. 16 For now I have taken and made holy this house, so that my name may be there for ever: and my eyes and my heart will be there all the days. 17 And as for you, if you will go before me, as David your father went, doing all that I have given you orders to do, and will keep my rules and my laws; 18 Then will I make strong the kingdom of your rule, as I made a solemn agreement with David your father, saying, There will not be cut off from you a man to be ruler in Israel. 19 But if you are turned away, and put on one side my rules and my laws which I have put before you, and go and give worship to other gods, and make prayer to them; 20 Then will I send you out of my land which I have given you; and this house, which I have made holy for my name, will I cast out of my sight, and will make it a proverb and a byword among all peoples. 21 And at this house, which is high, everyone who passes by will be astonished and say, Why has the Lord done this to this land and to this house? 22 And they will say, Because they have given up the Lord God of their fathers, who took them out of the land of Egypt, and have taken strange gods to themselves, and have worship and service of them, therefore he has sent all this evil on them.

2 Chronicles 8

1 וַיְהִי מִקְצָת עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יְהוָה וְאֶת־בֵּיתוֹ׃ 2 וְאֶת־הֶעָרִים אֲשֶׁר
נָתַן חוּרָם לִשְׁלֹמֹה בָּנָה שְׁלֹמֹה אֹתָם וַיּוֹשֶׁב שָׁם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיֵּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמָת־צוֹבָה
וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ׃ 4 וַיִּבֶן אֶת־תַּדְמֹר בַּמִּדְבָּר וְאֶת כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בַּחֲמָת׃
5 וַיִּבֶן אֶת־בֵּית חוֹרוֹן הָעֶלְיוֹן וְאֶת־בֵּית חוֹרוֹן הַתַּחְתּוֹן עָרֵי מִבְצָר חוֹמָה דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃
6 וְאֶת־בַּעֲלָת וְכָל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לִשְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל־אֶרֶץ הַמַּרְכָּבוֹת וְאֵת אֶרֶץ
הַפָּרָשִׁים וְכָל־חֶשְׁקֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָשַׁק לִבְנוֹת בִּירוּשָׁלַ͏ִם וּבַלְּבָנוֹן וּבְכֹל אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ׃
7 כָּל־הָעָם הַנּוֹתָר מִן־הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִיִּשְׂרָאֵל הֵמָּה׃
8 מִבְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נוֹתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא כִלּוּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לָמַס עַד
הַיּוֹם הַזֶּה׃ 9 וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נָתַן שְׁלֹמֹה עֲבָדִים לִמְלַאכְתּוֹ כִּי־הֵם אַנְשֵׁי מִלְחָמָה וְשָׂרֵי
שָׁלִשָׁיו וְשָׂרֵי רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו׃ 10 וְאֵלֶּה שָׂרֵי הַנִּצָּבִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם
הָרֹדִים בָּעָם׃ 11 וְאֶת־בַּת־פַּרְעֹה הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה מֵעִיר דָּוִד לַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה לָהּ כִּי אָמַר לֹא
תֵשֵׁב אִשָּׁה לִי בְּבֵית דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי קֹדֶשׁ הֵמָּה אֲשֶׁר בָּאָה שָׁמָּה אֲרוֹן יְהוָה׃
12 אָז הֶעֱלָה שְׁלֹמֹה עֹלוֹת לַיהוָה עַל מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר בָּנָה לִפְנֵי הָאוּלָם׃ 13 וְדָבַר יוֹם בְּיוֹם
לְהַעֲלוֹת כְּמִצְוַת מֹשֶׁה לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים וְלַמֹּעֲדוֹת שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה בְּחַג הַמַּצּוֹת
וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת׃ 14 וַיַּעֲמֵד עַל־מִשְׁפְּטֵי דָוִד אָבִיו אֶת־מַחְלְקוֹת הַכֹּהֲנִים עַל־
עֲבֹדָתָם וְהַלְוִיִּם עַל־מִשְׁמְרוֹתָם לְהַלֵּל וּלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ וְהַשֹּׁעֲרִים
בְּמַחְלְקוֹתָם לְשַׁעַר וָשָׁעַר כִּי כֵן מִצְוַת דָּוִד אִישׁ הָאֱלֹהִים׃ 15 וְלֹא סָרוּ מִמִּצְוַת הַמֶּלֶךְ עַל־
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל־כָּל־דָּבָר וְעַל־הָאֹצָרוֹת׃ 16 וַתִּכּוֹן כָּל־מְלֶאכֶת שְׁלֹמֹה עַד־הַיּוֹם מוּסַד
בֵּית יְהוָה וְעַד כַּלֹּתוֹ וְשָׁלֵם בֵּית יְהוָה׃ 17 אָז הָלַךְ שְׁלֹמֹה עֲצִיוֹן גֶּבֶר וְאֵילוֹת עַל־שְׂפַת־
הַיָּם בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 18 וַיִּשְׁלַח לוֹ חוּרָם בְּיַד־עֲבָדָיו אֳנִיּוֹת וַעֲבָדִים יוֹדְעֵי יָם וַיָּבֹאוּ עִם־עַבְדֵי
שְׁלֹמֹה אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֶמְשִׁים כִּכַּר זָהָב וַיָּבִיאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃

2 Chronicles 9

1 וּמַלְכַּת שְׁבָא שָׁמְעָה אֶת־שֵׁמַע שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנַסֹּתוֹ בְּחִידוֹת׃ 2 וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַ͏ִם
בְּחַיִל כָּבֵד מְאֹד וְגמַלִּים נֹשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב לָרֹב וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבֹא אֶל־שְׁלֹמֹה וַתְּדַבֵּר
אֵלָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר הָיָה עִם־לִבָּהּ׃ 3 וַיַּגֶּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־דְּבָרֶיהָ וְלֹא־הָיָה דָבָר נֶעְלָם
מִן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־הִגִּיד לָהּ׃ 4 וַתֵּרֶא מַלְכַּת שְׁבָא אֶת־כָּל־חָכְמַת שְׁלֹמֹה וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה׃
5 וְאֹכֶל שֻׁלְחָנוֹ וּמוֹשַׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו וּמַלְבּוּשָׁם וּמַשְׁקָיו וְעֹלָתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית
יְהוָה וְלֹא הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ׃ 6 וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֱמֶת הָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִי עַל־
דְּבָרֶיךָ וְעַל־חָכְמָתֶךָ׃ 7 וְלֹא־הֶאֱמַנְתִּי לַדְּבָרִים עַד אֲשֶׁר בָּאתִי וַתֵּרֶאינָה עֵינַי וְהִנֵּה לֹא־
הֻגַּד־לִי חֲצִי הָרֹב חָכְמָתְךָ וְטוּבְךָ יָסַפְתָּ עַל־הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי׃ 8 אַשְׁרֵי אֲנָשֶׁיךָ
וְאַשְׁרֵי עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה הָעֹמְדִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד הַשֹּׁמְעִים אֶת־חָכְמָתֶךָ׃ 9 יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפַץ בָּךְ לָתֶת אוֹתְךָ עַל־כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעֲבוּר אֱלֹהֶיךָ אָהַב אֶת־
יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידָם לְעוֹלָם וַיָּשֶׂם עָלֶיךָ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ 10 וַתִּתֵּן לַמֶּלֶךְ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים כִּכַּר זָהָב וּבְשָׂמִים רַבִּים מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה לֹא־בָא כַבֹּשֶׂם הַהוּא אֲשֶׁר נָתְנָה מַלְכַּת
שְׁבָא לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ 11 וְגַם־אֳנִיַּת חוּרָם אֲשֶׁר נָשְׂאָה זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיאָה מֵאוֹפִיר עֲצֵי אַלְגֻּמִּים
לָרֹב וְאֶבֶן יְקָרָה׃ 12 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עֲצֵי הָאַלְגֻּמִּים מְסִלּוֹת לְבֵית יְהוָה וְלַבַּיִת וְכִנֹּרוֹת
וּנְבָלִים לַשָּׁרִים וְלֹא־נִרְאוּ כָּאֵלֶּה עֵצֵי אַלְגֻּמִּים עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ 13 וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן
לְמַלְכַּת שְׁבָא אֵת כָּל־חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאָלָה מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ כְּיַד שְׁלֹמֹה וַתֵּפֶן וַתֵּלֶךְ
לְאַרְצָהּ הִיא וַעֲבָדֶיהָ׃ 14 וּמִשְׁקַל הַזָּהָב הַבָּא לִשְׁלֹמֹה בְּשָׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ
כִּכַּר זָהָב׃ 15 לְבַד מֵאַנְשֵׁי הָרָכִיל וְסֹחֲרֵי הָרוֹכְלִים וְכֹל מַלְכֵי הָעֲרָב וּפַחוֹת הָאָרֶץ׃
16 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מָאתַיִם צִנָּה זָהָב שָׁקוּל שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַצִּנָּה הָאֶחָת
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת מָגִנֵּי זָהָב שְׁקָלִים שְׁלֹשׁ מָנִים זָהָב יַעֲלֶה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָד וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בֵּית
יַעַר הַלְּבָנוֹן׃ 17 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל וַיְצַפֵּהוּ בְּכֶתֶם טָהוֹר׃ 18 וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא
וְתַחְתִּית לַכִּסֵּא דְּבֻקוֹת בַּכִּסֵּא וְיָדֹת מִזֶּה וּמִזֶּה לְמוֹשַׁב וַאֲרָיוֹת עֹמְדִים אֵצֶל הַיָּדֹת׃

2 Chronicles 10

1 And Rehoboam went to Shechem: for all Israel were come to Shechem to make him king. 2 And it came to pass, when Jeroboam the son of Nebat, who was yet in Egypt, whither he had fled from the presence of king Solomon, heard it, that Jeroboam returned out of Egypt. 3 And they sent and called him. So Jeroboam and all Israel came and spake unto Rehoboam, saying, 4 Thy father made our yoke grievous: now therefore make thou the grievous service of thy father, and his heavy yoke which he put upon us, lighter, and we will serve thee. 5 And he said unto them, Depart yet for three days, then come again to me. And the people departed. 6 And king Rehoboam took counsel with the old men, that had stood before Solomon his father while he yet lived, saying, How do ye counsel that I may answer this people? 7 And they spake unto him, saying, If thou be kind to this people, and please them, and speak good words to them, they will be thy servants for ever. 8 But he forsook the counsel which the old men gave him, and took counsel with the young men that were grown up with him, and which stood before him: 9 And he said unto them, What counsel give ye that we may answer this people, who have spoken to me, saying, Make the yoke which thy father did put upon us lighter? 10 And the young men that were grown up with him spake unto him, saying, Thus shalt thou speak unto this people that spake unto thee, saying, Thy father made our yoke heavy, but make thou it lighter unto us; thus shalt thou say unto them, My little finger shall be thicker than my father's loins. 11 And now whereas my father did lade you with a heavy yoke, I will add to your yoke: my father hath chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions. 12 So Jeroboam and all the people came to Rehoboam the third day, as the king had appointed, saying, Come again to me the third day. 13 And the king answered them roughly, and forsook the old men's counsel that they gave him; 14 And spake to them after the counsel of the young men, saying, My father made your yoke heavy, and I will add to your yoke: my father also chastised you with whips, but I will chastise you with scorpions. 15 Wherefore the king hearkened not unto the people; for the cause was of God, that the LORD might perform his saying, which he spake by the hand of Ahijah the Shilonite unto Jeroboam the son of Nebat. 16 So when all Israel saw that the king would not hearken unto them, the people answered the king, saying, What portion have we in David? neither have we inheritance in the son of Jesse: to your tents, O Israel: now see to thine own house, David. So Israel departed unto their tents. 17 But as for the children of Israel which dwelt in the cities of Judah, Rehoboam reigned over them. 18 Then king Rehoboam sent Hadoram, who was over the tribute; and all Israel stoned him with stones, that he died. Therefore king Rehoboam made speed to get him up to his chariot, to flee to Jerusalem. 19 So Israel rebelled against the house of David unto this day. 20 And it came to pass, when all Israel heard that Jeroboam was come again, that they sent and called him unto the congregation, and made him king over all Israel: there was none that followed the house of David, but the tribe of Judah only. 21 And when Rehoboam was come to Jerusalem, he assembled all the house of Judah, with the tribe of Benjamin, an hundred and fourscore thousand chosen men, which were warriors, to fight against the house of Israel, that he might bring the kingdom again to Rehoboam the son of Solomon. 22 But the word of God came unto Shemaiah the man of God, saying, 23 Speak unto Rehoboam, the son of Solomon, king of Judah, and unto all the house of Judah and Benjamin, and to the remnant of the people, saying, 24 Thus saith the LORD, Ye shall not go up, nor fight against your brethren the children of Israel: return every man to his house; for this thing is done of me. They hearkened therefore to the word of the LORD, and returned to depart, according to the word of the LORD. 25 Then Jeroboam built Shechem in mount Ephraim, and dwelt therein; and went out from thence, and built Penuel. 26 And Jeroboam said in his heart, Now shall the kingdom return to the house of David: 27 If this people go up to do sacrifice in the house of the LORD at Jerusalem, then shall the heart of this people turn again unto their lord, even unto Rehoboam king of Judah, and they shall kill me, and go again to Rehoboam king of Judah. 28 Whereupon the king took counsel, and made two calves of gold, and said unto them, It is too much for you to go up to Jerusalem: behold thy gods, O Israel, which brought thee up out of the land of Egypt. 29 And he set the one in Bethel, and the other put he in Dan. 30 And this thing became a sin: for the people went to worship before the one, even unto Dan. 31 And he made an house of high places, and made priests of the lowest of the people, which were not of the sons of Levi. 32 And Jeroboam ordained a feast in the eighth month, on the fifteenth day of the month, like unto the feast that is in Judah, and he offered upon the altar. So did he in Bethel, sacrificing unto the calves that he had made: and in Bethel he placed the priests of the high places which he had made. 33 So he offered upon the altar which he had made in Bethel the fifteenth day of the eighth month, even in the month which he had devised of his own heart; and ordained a feast unto the children of Israel: and offered upon the altar, and burnt incense.

2 Chronicles 11

1 When Rehoboam was come to Jerusalem, he assembled of the house of Judah and Benjamin an hundred and fourscore thousand chosen men, which were warriors, to fight against Israel, that he might bring the kingdom again to Rehoboam. 2 But the word of the LORD came to Shemaiah the man of God, saying, 3 Speak unto Rehoboam the son of Solomon, king of Judah, and to all Israel in Judah and Benjamin, saying, 4 Thus saith the LORD, Ye shall not go up, nor fight against your brethren: return every man to his house: for this thing is done of me. And they obeyed the words of the LORD, and returned from going against Jeroboam. 5 And Rehoboam dwelt in Jerusalem, and built cities for defence in Judah. 6 He built even Bethlehem, and Etam, and Tekoa, 7 And Bethzur, and Shoco, and Adullam, 8 And Gath, and Mareshah, and Ziph, 9 And Adoraim, and Lachish, and Azekah, 10 And Zorah, and Aijalon, and Hebron, which are fenced cities in Judah and in Benjamin. 11 And he fortified the strong holds, and put captains in them, and store of victual, and of oil and wine. 12 And in every several city he put shields and spears, and made them exceeding strong, having Judah and Benjamin on his side. 13 And the priests and the Levites that were in all Israel resorted to him out of all their coasts. 14 For the Levites left their suburbs and their possession, and came to Judah and Jerusalem: for Jeroboam and his sons had cast them off from executing the priest's office unto the LORD: 15 And he ordained him priests for the high places, and for the devils, and for the calves which he had made. 16 And after them out of all the tribes of Israel such as set their hearts to seek the LORD God of Israel came to Jerusalem, to sacrifice unto the LORD God of their fathers. 17 So they strengthened the kingdom of Judah, and made Rehoboam the son of Solomon strong, three years: for three years they walked in the way of David and Solomon. 18 And Rehoboam took him Mahalath the daughter of Jerimoth the son of David to wife, and Abihail the daughter of Eliab the son of Jesse; 19 Which bare him children; Jeush, and Shamariah, and Zaham. 20 And after her he took Maachah the daughter of Absalom; which bare him Abijah, and Attai, and Ziza, and Shelomith. 21 And Rehoboam loved Maachah the daughter of Absalom above all his wives and his concubines: (for he took eighteen wives, and threescore concubines; and begat twenty and eight sons, and threescore daughters.) 22 And Rehoboam made Abijah the son of Maachah the chief, to be ruler among his brethren: for he thought to make him king. 23 And he dealt wisely, and dispersed of all his children throughout all the countries of Judah and Benjamin, unto every fenced city: and gave them victual in abundance. And he desired many wives.

2 Chronicles 12

1 And it came to pass, when Rehoboam had established the kingdom, and had strengthened himself, he forsook the law of the LORD, and all Israel with him. 2 And it came to pass, that in the fifth year of king Rehoboam Shishak king of Egypt came up against Jerusalem, because they had transgressed against the LORD, 3 With twelve hundred chariots, and threescore thousand horsemen: and the people were without number that came with him out of Egypt; the Lubims, the Sukkiims, and the Ethiopians. 4 And he took the fenced cities which pertained to Judah, and came to Jerusalem. 5 Then came Shemaiah the prophet to Rehoboam, and to the princes of Judah, that were gathered together to Jerusalem because of Shishak, and said unto them, Thus saith the LORD, Ye have forsaken me, and therefore have I also left you in the hand of Shishak. 6 Whereupon the princes of Israel and the king humbled themselves; and they said, The LORD is righteous. 7 And when the LORD saw that they humbled themselves, the word of the LORD came to Shemaiah, saying, They have humbled themselves; therefore I will not destroy them, but I will grant them some deliverance; and my wrath shall not be poured out upon Jerusalem by the hand of Shishak. 8 Nevertheless they shall be his servants; that they may know my service, and the service of the kingdoms of the countries. 9 So Shishak king of Egypt came up against Jerusalem, and took away the treasures of the house of the LORD, and the treasures of the king's house; he took all: he carried away also the shields of gold which Solomon had made. 10 Instead of which king Rehoboam made brasen shields, and committed them to the hands of the chief of the guard, that kept the door of the king's house. 11 And it was so, when the king went into the house of the LORD, that the guard came and fetched them, and brought them again into the guard chamber. 12 And when he humbled himself, the wrath of the LORD turned from him, that he would not destroy him altogether: and also in Judah things went well. 13 So king Rehoboam strengthened himself in Jerusalem, and reigned: for Rehoboam was one and forty years old when he began to reign, and he reigned seventeen years in Jerusalem, the city which the LORD did choose out of all the tribes of Israel, to put his name there. And his mother's name was Naamah an Ammonitess. 14 And he did evil, because he prepared not his heart to seek the LORD. 15 Now the acts of Rehoboam, first and last, are they not written in the book of Shemaiah the prophet, and of Iddo the seer concerning genealogies? And there were wars between Rehoboam and Jeroboam continually. 16 And Rehoboam slept with his fathers, and was buried in the city of David: and Abijah his son reigned in his stead.

2 Chronicles 13

12 וַיַּעַשׂ אָסָא הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ 13 וַיָּסַר אֶת־מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר וְהַבָּמוֹת
וַיְשַׁבֵּר הַמַּצֵּבוֹת וְגִדַּע הָאֲשֵׁרִים׃ 14 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם
וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה׃ 15 וְאֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־חַמָּנִים הֵסִיר מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה וַתִּשְׁקֹט
הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ 16 וַיִּבֶן עָרֵי מָצוֹר בִּיהוּדָה כִּי שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאֵין עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים
הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ לוֹ יְהוָה׃ 17 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְיִבְנוּ וַנָּסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים
עוֹדֶנָּה הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי דָרַשְׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּהוּ וַיָּנַח לָנוּ מִסָּבִיב׃ 18 וַיְהִי
לְאָסָא חַיִל נֹשְׂאֵי צִנָּה וְרֹמְחָה מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי צִנָּה וְדֹרְכֵי דָרֶךְ
מָאתַיִם וּשְׁמֹנִים אָלֶף כָּל־אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃ 19 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחֵיל אֶלֶף
אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד־מָרֵשָׁה׃ 20 וַיֵּצֵא אָסָא לְפָנָיו וַיַּעַרְכוּ מִלְחָמָה בְּגֵי
צְפַתָה לְמָרֵשָׁה׃ 21 וַיִּקְרָא אָסָא אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵין עִמְּךָ לְעֶזֹר בֵּין רַב לְבֵין
אֲשֶׁר־אֵין כֹּחַ עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָּאנוּ עַל־הֶהָמוֹן הַזֶּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל־יֶעְצֹר עִמָּךְ אֱנוֹשׁ׃ 22 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַכּוּשִׁים לִפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי יְהוּדָה
וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃

2 Chronicles 14

1 וַיַּכֵּם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד־הַגְּרָר וַיִּפֹּל מִכּוּשִׁים לְבִלְתִּי הָיְתָה לָהֶם מַכָּה כִּי נִשְׁבְּרוּ
לִפְנֵי יְהוָה וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה מְאֹד׃ 2 וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר כִּי
הָיָה פַחַד יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ אֶת־כָּל־הֶעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה בָּהֶם׃ 3 וְאֹהֳלֵי מִקְנֶה
הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לָרֹב וּגְמַלִּים וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃ 4 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה׃ 5 וְהַבָּמוֹת וְהַחַמָּנִים הֵסִיר מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה וַתִּשְׁקֹט
הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ 6 וַיִּבֶן עָרֵי מָצוֹר בִּיהוּדָה כִּי שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאֵין עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים
הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ לוֹ יְהוָה׃ 7 וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנֶה אֶת־הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים
דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים עוֹדֶנָּה הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ כִּי דָרַשְׁנוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּהוּ וַיָּנַח לָנוּ
מִסָּבִיב׃ 8 וַיְהִי לְאָסָא חַיִל נֹשְׂאֵי צִנָּה וְרֹמְחָה מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי
מָגֵן וְדֹרְכֵי קָשֶׁת מָאתַיִם וּשְׁמֹנִים אָלֶף כָּל־אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃ 9 וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי
בְּחֵיל אֶלֶף אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת שָׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד־מָרֵשָׁה׃ 10 וַיֵּצֵא אָסָא לִקְרָאתוֹ וַיַּעַרְכוּ
מִלְחָמָה בְּגֵי צְפַתָה לְמָרֵשָׁה׃ 11 וַיִּקְרָא אָסָא אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵין עִמְּךָ לְעֶזֹר
בֵּין רַב לְבֵין אֲשֶׁר־אֵין כֹּחַ עָזְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנּוּ וּבְשִׁמְךָ בָּאנוּ עַל־הֶהָמוֹן הַזֶּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל־יֶעְצֹר עִמָּךְ אֱנוֹשׁ׃ 12 וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת־הַכּוּשִׁים לִפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי
יְהוּדָה וַיָּנֻסוּ הַכּוּשִׁים׃ 13 וַיִּרְדְּפֵם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד־לְהָגְרָר וַיִּפֹּל כּוּשִׁים לְבִלְתִּי
לָהֶם מַכָּה כִּי נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה מְאֹד׃ 14 וַיַּכּוּ אֶת־כָּל־
הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר כִּי־הָיָה פַחַד יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ אֶת־כָּל־הֶעָרִים כִּי־בִזָּה רַבָּה הָיְתָה
בָּהֶם׃ 15 וְאָהֳלֵי מִקְנֶה הִכּוּ וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לָרֹב וּגְמַלִּים וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלִָם׃

2 Chronicles 15

1 וְעֲזַרְיָהוּ בֶּן־עוֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃ 2 וַיֵּצֵא לִקְרַאת אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שִׁמְעוּנִי אָסָא

2 Chronicles 16

1 In the thirty and sixth year of the reign of Asa Baasha king of Israel came up against Judah, and built Ramah, to the intent that he might let none go out or come in to Asa king of Judah. 2 Then Asa brought out silver and gold out of the treasures of the house of the LORD and of the king's house, and sent to Benhadad king of Syria, that dwelt at Damascus, saying, 3 There is a league between me and thee, as there was between my father and thy father: behold, I have sent unto thee silver and gold; go, break thy league with Baasha king of Israel, that he may depart from me. 4 And Benhadad hearkened unto king Asa, and sent the captains of his armies against the cities of Israel; and they smote Ijon, and Dan, and Abelmaim, and all the store cities of Naphtali. 5 And it came to pass, when Baasha heard thereof, that he left off building of Ramah, and let his work cease. 6 Then king Asa took all Judah; and they carried away the stones of Ramah, and the timber thereof, wherewith Baasha did build; and he built therewith Geba and Mizpah. 7 And at that time Hanani the seer came to Asa king of Judah, and said unto him, Because thou hast relied on the king of Syria, and not relied on the LORD thy God, therefore is the host of the king of Syria escaped out of thine hand. 8 Were not the Ethiopians and the Lubims a huge host, with very many chariots and horsemen? yet, because thou didst rely on the LORD, he delivered them into thine hand. 9 For the eyes of the LORD run to and fro throughout the whole earth, to show himself strong in the behalf of them whose heart is perfect toward him. Herein thou hast done foolishly: therefore from henceforth thou shalt have wars. 10 Then Asa was wroth with the seer, and put him in a prison house; for he was in a rage with him because of this thing. And Asa oppressed some of the people the same time. 11 And, behold, the acts of Asa, first and last, lo, they are written in the book of the kings of Judah and Israel. 12 And Asa in the thirty and ninth year of his reign was diseased in his feet, until his disease was exceeding great: yet in his disease he sought not to the LORD, but to the physicians. 13 And Asa slept with his fathers, and died in the one and fortieth year of his reign. 14 And they buried him in his own sepulchres, which he had made for himself in the city of David, and laid him in the bed which was filled with sweet odours and divers kinds of spices prepared by the apothecaries' art: and they made a very great burning for him.

2 Chronicles 17

1 וַיִּתְחַזֵּק יְהוֹשָׁפָט עַל־יִשְׂרָאֵל וַיַּתְקֵן אֶת־כָּל־מִבְצְרֵי יְהוּדָה וַיָּשֶׂם נְצִבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו׃ 2 וַיְהִי יְהוָה עִם־יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי דָוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעָלִים׃ 3 כִּי לְבִקְשַׁת אֱלֹהֵי אָבִיו הָלָךְ וּבְמִצְוֹתָיו וְלֹא כְּמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיָּגְבַּהּ לְבָבוֹ בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת מִיהוּדָה׃ 5 וַיָּכֶן יְהוָה אֶת־הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנוּ כָל־יְהוּדָה מִנְחָה לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי־לוֹ עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב׃ 6 וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְאֶת־הָאֲשֵׁרוֹת מִיהוּדָה׃ 7 וּבִשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבֶן־חַיִל וּלְעֹבַדְיָה וּלְזְכַרְיָה וּלְנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיְהוּ לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ 8 וְעִמָּהֶם הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה וּנְתַנְיָה וּזְבַדְיָה וַעֲשָׂהאֵל וּשְׁמִרָמוֹת וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּה וְטוֹבִיָּה וְטוֹבַדֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְאֶלִישָׁמָע וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃ 9 וַיְלַמְּדוּ בִיהוּדָה וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְּכָל־עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָעָם׃ 10 וַתְּהִי פַּחַד־יְהוָה עַל כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ אֶת־יְהוֹשָׁפָט׃ 11 וּמִן־פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא וַאֲרַבִּים הֵבִיאוּ לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וְעַתּוּדִים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ 12 וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל עַד־לְמָעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃ 13 וּמְלָאכָה רַבָּה הָיְתָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה גִּבֹּרֵי חַיִל בִּירוּשָׁלִָם׃ 14 וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם לִיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עַדְנָה הָרֹאשׁ וְעִמּוֹ גִּבֹּרֵי חַיִל מָאתַיִם אֶלֶף׃ 15 וְעַל־יָדוֹ יְהוֹחָנָן הַשָּׂר וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף׃ 16 וְעַל־יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶּן־זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל׃ 17 וּמִן־בִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ מְזֻיָּנֵי קֶשֶׁת וְצִנָּה מָאתַיִם אֶלֶף׃ 18 וְעַל־יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ מֵאָה וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא׃ 19 אֵלֶּה שֵׁרְתוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל־יְהוּדָה׃

2 Chronicles 18

1 וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב׃ 2 וַיֵּרֶד לְקֵץ שָׁנִים אֶל־אַחְאָב שֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח־לוֹ אַחְאָב צֹאן וּבָקָר לָרֹב וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְפַתֵּהוּ לַעֲלוֹת אֶת־רָמֹת גִּלְעָד׃ 3 וַיֹּאמֶר אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲתֵלֵךְ אִתִּי לְרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר כָּמוֹנִי כָּמוֹךָ וְכָעַמְּךָ כְּעַמִּי וְאִתְּךָ בַּמִּלְחָמָה׃ 4 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ־נָא כַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 5 וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַנַּלֵּךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיַד־הַמָּלֶךְ׃ 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה עוֹד נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה מֵאוֹתוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ אֶחָד לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה בְּאֶמְצָעוֹ וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי־הוּא לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹבָה כִּי אִם־רָעָה כָּל־יָמָיו הוּא מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃ 8 וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָה׃ 9 וּמֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֹבְשִׁים בְּגָדִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ וְיֹשְׁבִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם׃ 10 וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם׃ 11 וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלֵחַ וְנָתַן יְהוָה בְּיַד־הַמֶּלֶךְ׃ 12 וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר־אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא דְבָרְךָ כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טוֹב׃

𐤀𐤋𐤌𐤍 𐤀𐤇𐤓 𐤌𐤋𐤊𐤉𐤄𐤅 𐤁𐤍 𐤉𐤄𐤅𐤔𐤐𐤈 𐤁𐤍 𐤀𐤇𐤀𐤁 𐤋𐤌𐤋𐤊 𐤉𐤄𐤅𐤔𐤐𐤈 𐤁𐤍 𐤀𐤇𐤀𐤁 𐤋𐤌𐤋𐤊 𐤀𐤓𐤌 𐤁𐤍 𐤄𐤃𐤃 𐤁𐤍 𐤀𐤁𐤉𐤃𐤍 𐤋𐤌𐤋𐤊 𐤀𐤓𐤌

2 Chronicles 20

1 After this the Moabites and the Ammonites, and with them some of the Meunites, came against Jehoshaphat for battle. 2 Some men came and told Jehoshaphat, "A great multitude is coming against you from beyond the sea, from Syria; and behold, they are in Hazazon Tamar (which is Engedi)." 3 Jehoshaphat was afraid, and set himself to seek Yahweh, and proclaimed a fast throughout all Judah. 4 Judah assembled themselves, to ask help of Yahweh. Even from all the cities of Judah they came to seek Yahweh. 5 Jehoshaphat stood in the assembly of Judah and Jerusalem, in the house of Yahweh, before the new court, 6 and said, "Yahweh, the God of our fathers, are you not God in heaven? You rule over all the kingdoms of the nations. In your hand is power and might, so that none is able to withstand you. 7 Our God, did you not drive out the inhabitants of this land before your people Israel, and give it to the seed of Abraham your friend forever? 8 They have lived in it, and have built you a sanctuary in it for your name, saying, 9 'If evil comes on us, the sword, judgment, or pestilence, or famine, we will stand before this house, and before you, for your name is in this house, and cry to you in our affliction, and you will hear and help.' 10 Now behold, the children of Ammon, Moab, and Mount Seir, whom you would not let Israel invade when they came out of the land of Egypt, but they turned from them and destroyed them not; 11 behold, I say, how they reward us, to come to cast us out of your possession, which you have given us to inherit. 12 Our God, will you not judge them? For we have no might against this great company that comes against us; neither know we what to do, but our eyes are on you." 13 All Judah stood before Yahweh, with their little ones, their wives, and their children. 14 Then the Spirit of Yahweh came in the middle of the assembly upon Jahaziel, the son of Zechariah, the son of Benaiah, the son of Jeiel, the son of Mattaniah, a Levite of the sons of Asaph; 15 and he said, "Listen, all Judah, and you inhabitants of Jerusalem, and you king Jehoshaphat! Yahweh says this to you: 'Don't be afraid nor dismayed because of this great company; for the battle is not yours, but God's. 16 Tomorrow go down against them. Behold, they will come up by the ascent of Ziz; and you will find them at the end of the valley, before the wilderness of Jeruel. 17 You will not need to fight in this battle. Set yourselves, stand still, and see the salvation of Yahweh with you, Judah and Jerusalem. Don't be afraid nor dismayed. Tomorrow go out against them, for Yahweh is with you.'" 18 Jehoshaphat bowed his head with his face to the ground, and all Judah and the inhabitants of Jerusalem fell before Yahweh, worshiping Yahweh. 19 The Levites, of the children of the Kohathites and of the children of the Korahites, stood up to praise Yahweh, the God of Israel, with a very loud voice. 20 They rose early in the morning, and went out into the wilderness of Tekoa; and as they went out, Jehoshaphat stood and said, "Listen to me, Judah and you inhabitants of Jerusalem! Believe in Yahweh your God, and you will be established; believe his prophets, and you will prosper." 21 When he had consulted with the people, he appointed those who should sing to Yahweh, and who should praise in holy attire, as they went out before the army, and to say, "Give thanks to Yahweh; for his loving kindness endures forever." 22 When they began to sing and to praise, Yahweh set ambushes against the children of Ammon, Moab, and Mount Seir, who had come against Judah; and they were struck. 23 For the children of Ammon and Moab stood up against the inhabitants of Mount Seir, to kill and destroy them utterly; and when they had made an end of the inhabitants of Seir, every one helped to destroy another. 24 When Judah came to the watchtower of the wilderness, they looked toward the multitude, and behold, they were dead bodies fallen to the earth, and none escaped.

25 וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים אֲשֶׁר הִמְלִיךְ בְּיָמָיו׃

2 Chronicles 21

1 וַיְהוֹשָׁפָט שָׁכַב עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 2 וְלוֹ אַחִים בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט עֲזַרְיָהוּ וִיחִיאֵל וּזְכַרְיָהוּ וַעֲזַרְיָהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפַטְיָהוּ כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם מַתָּנוֹת רַבּוֹת לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמִגְדָּנוֹת עִם־עָרֵי מִבְצָר בִּיהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי־הוּא הַבְּכוֹר׃ 4 וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל־מַמְלֶכֶת אָבִיו וַיִּתְחַזָּק וַיַּהֲרֹג אֶת־כָּל־אֶחָיו בַּחָרֶב וְגַם מִשָּׂרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 5 בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ‍ִם׃ 6 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָב כִּי בַּת־אַחְאָב הָיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 7 וְלֹא אָבָה יְהוָה לְהַשְׁחִית אֶת־בֵּית דָּוִיד בִּגְלַל הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ נִיר לְהַבְקִיעַ לוֹ וְלִבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ 8 בְּיָמָיו פָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וַיַּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ 9 וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם־שָׂרָיו וְכָל־הָרֶכֶב אִתּוֹ וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם הַסֹּבְבִים אֹתוֹ וְאֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב׃ 10 וַיִּפָּשַׁע אֱדוֹם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה אָז תִּפְשָׁה לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ כִּי עָזַב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ 11 גַּם־הוּא עָשָׂה בָּמוֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיַּזְנוֹת אֶת־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם וַיַּדַּח אֶת־יְהוּדָה׃ 12 וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִיד אָבִיךָ יַעַן אֲשֶׁר לֹא־הָלַכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 13 וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּזְנֶה אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ‍ִם כְּזִנּוּת בֵּית אַחְאָב וְגַם אֶת־אַחֶיךָ בֵּית אָבִיךָ הַטּוֹבִים מִמְּךָ הָרָגְתָּ׃ 14 הִנֵּה יְהוָה נֹגֵף מַגֵּפָה גְּדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ וּבְנָשֶׁיךָ וְאֶת־כָּל־רְכוּשֶׁךָ׃ 15 וְאַתָּה בַּחֳלָיִים רַבִּים בְּמַחֲלֵה מֵעֶיךָ עַד־יֵצְאוּ מֵעֶיךָ מִפְּנֵי הַחֹלִי יָמִים׃ 16 וַיָּעַר יְהוָה עַל־יְהוֹרָם אֶת־רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעַרְבִים אֲשֶׁר עַל־יַד כּוּשִׁים׃ 17 וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֶת־כָּל־הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית הַמֶּלֶךְ וְגַם בָּנָיו וְנָשָׁיו וְלֹא נוֹתַר לוֹ בֵּן כִּי אִם־יְהוֹאָחָז קְטֹן בָּנָיו׃ 18 וְאַחֲרֵי כָּל־זֹאת הִכָּהוּ יְהוָה בְּמֵעָיו לְתַחֲלוּאִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רִפּוּי׃ 19 וַיְהִי מִיָּמִים מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָצְאוּ מֵעָיו עִם־חֳלָיָיו וַיָּמָת בְּתַחֲלוּאִים רָעִים וְלֹא־עָשׂוּ לוֹ עַמּוֹ שְׂרֵפָה כִּשְׂרֵפַת אֲבֹתָיו׃ 20 בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ‍ִם וַיֵּלֶךְ לְאֶפֶס לֹא חֶמְדָּה וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא בְּקִבְרוֹת הַמְּלָכִים׃

וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן׃ 18 וַיָּשֶׂם פְּקֻדֹּת בֵּית־יְהוָה בְּיַד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר חִלְּקָם דָּוִד עַל־בֵּית יְהוָה לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת יְהוָה כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה בְּשִׂמְחָה וּבְרִנָּה עַל־יְדֵי דָּוִד׃ 19 וַיַּעֲמֵד שֹׁעֲרִים עַל־שַׁעֲרֵי בֵּית־יְהוָה וְלֹא יָבֹא טָמֵא בְּכָל־דָּבָר׃ 20 וַיִּקַּח אֶת־הַשָּׂרִים וְאֶת־הָאַדִּירִים וְאֶת־מֹשְׁלֵי הָעָם וְאֶת כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרִידוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ שַׁעַר הָעֶלְיוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ עַל־כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה׃

2 Chronicles 22

1 וַיַּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם אֶת־אֲחַזְיָהוּ בְנוֹ הַקָּטֹן תַּחְתָּיו כִּי כָל־הָרִאשֹׁנִים הָמִית הַגְּדוּד הַבָּא עִם־הָעַרָבִים בַּמַּחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָהוּ בֶּן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ 2 בֶּן־אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיָהוּ בְּמָלְכוֹ וְשָׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלַ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָה בַּת־עָמְרִי׃ 3 גַּם־הוּא הָלַךְ בְּדַרְכֵי בֵּית־אַחְאָב כִּי אִמּוֹ הָיְתָה יוֹעַצְתּוֹ לְהַרְשִׁיעַ׃ 4 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחְאָב כִּי הֵמָּה הָיוּ יוֹעֲצִים לוֹ אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו לְמַפָּלָה׃ 5 גַּם בַּעֲצָתָם הָלָךְ וַיֵּלֶךְ עִם־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־מִלְחֶמֶת רָמוֹת הַגִּלְעָד וַיַּכּוּ אֲרַמִּים אֶת־יוֹרָם׃ 6 וַיָּשָׁב לְהִתְרַפֵּא בְּיִזְרְעֶאל כִּי הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּהוּ בָּרָמָה בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וְעֲזַרְיָהוּ בֶּן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם בֶּן־אַחְאָב בְּיִזְרְעֶאל כִּי חֹלֶה הוּא׃ 7 וַתְּהִי מַפַּלַת אֲחַזְיָהוּ מֵאֱלֹהִים לְבוֹאוֹ אֶל־יוֹרָם וּבְצֵאתוֹ אֶת־יֵהוּא בֶּן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר מָשַׁח יְהוָה לְהַכְרִית אֶת־בֵּית אַחְאָב׃ 8 וַיְהִי כְּנִשְׁפֹּט יֵהוּא אֶת־בֵּית אַחְאָב וַיִּמְצָא אֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אֲחֵי אֲחַזְיָהוּ מְשָׁרְתִים לַאֲחַזְיָהוּ וַיַּהַרְגֵם׃ 9 וַיְבַקֵּשׁ אֶת־אֲחַזְיָהוּ וַיִּתְפְּשֵׂהוּ וְהוּא מִסְתַּתֵּר בְּשֹׁמְרוֹן וַיְבִיאֻהוּ אֶל־יֵהוּא וַיְמִיתֻהוּ וַיִּקְבְּרֻהוּ כִּי אָמְרוּ בֶּן־יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר דָּרַשׁ אֶת־יְהוָה בְּכָל־לֵבָב וְלֹא־הָיָה לְבֵית אֲחַזְיָהוּ מִי־יוּכַל לְתִקְוַת הַמְּמָלָכָה׃

2 Chronicles 23

1 וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית הִתְחַזַּק יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי מֵאוֹת עֲזַרְיָהוּ בֶן־יְרֹחָם וְאֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־יְהוֹחָנָן וְאֶת־עֲזַרְיָהוּ בֶן־עוֹבֵד וְאֶת־מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־אֲדָיָהוּ וְאֶת־אֱלִישָׁפָט בֶּן־זִכְרִי אִתּוֹ בְּרִית׃ 2 וַיָּסֹבּוּ בִיהוּדָה וַיְקַבְּצוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃ 3 וַתִּכְרֹת כָּל־הַקָּהָל בְּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הִנֵּה בֶּן־הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־בְּנֵי דָוִד׃

2 Chronicles 24

1 In the seventh year of Jehu began Joash to reign; and forty years reigned he in Jerusalem. And his mother's name was Zibiah of Beersheba. 2 And Joash did that which was right in the sight of the LORD all his days wherein Jehoiada the priest instructed him. 3 And Jehoiada took for him two wives; and he begat sons and daughters. 4 And it came to pass after this, that Joash was minded to repair the house of the LORD. 5 And he gathered together the priests and the Levites, and said to them, Go out unto the cities of Judah, and gather of all Israel money to repair the house of your God from year to year, and see to the matter speedily. Howbeit the Levites hastened it not. 6 And the king called for Jehoiada the chief, and said unto him, Why hast thou not required of the Levites to bring in out of Judah and out of Jerusalem the collection, according to the commandment of Moses the servant of the LORD, and of the congregation of Israel, for the tabernacle of witness? 7 For the sons of Athaliah, that wicked woman, had broken up the house of God; and also all the dedicated things of the house of the LORD did they bestow upon Baalim. 8 And at the king's commandment they made a chest, and set it without at the gate of the house of the LORD. 9 And they made a proclamation through Judah and Jerusalem, to bring in to the LORD the collection that Moses the servant of God laid upon Israel in the wilderness. 10 And all the princes and all the people rejoiced, and brought in, and cast into the chest, until they had made an end. 11 Now it came to pass, that at what time the chest was brought unto the king's office by the hand of the Levites, and when they saw that there was much money, the king's scribe and the high priest's officer came and emptied the chest, and took it, and carried it to its place again. Thus they did day by day, and gathered money in abundance. 12 And the king and Jehoiada gave it to such as did the work of the service of the house of the LORD, and hired masons and carpenters to repair the house of the LORD, and also such as wrought iron and brass to mend the house of the LORD. 13 So the workmen wrought, and the work was perfected by them, and they set the house of God in its state, and strengthened it. 14 And when they had finished it, they brought the rest of the money before the king and Jehoiada, and he made therewith vessels for the house of the LORD, even vessels to minister, and to offer with, and spoons, and vessels of gold and silver. And they offered burnt offerings in the house of the LORD continually all the days of Jehoiada. 15 But Jehoiada waxed old, and was full of days when he died; a hundred and thirty years old was he at his death. 16 And they buried him in the city of David among the kings, because he had done good in Israel, both toward God, and toward his house. 17 Now after the death of Jehoiada came the princes of Judah and made obeisance to the king. Then the king hearkened unto them. 18 And they left the house of the LORD God of their fathers, and served groves and idols: and wrath came upon Judah and Jerusalem for this their trespass. 19 Yet he sent prophets among them, to bring them again unto the LORD; and they testified against them: but they would not give ear. 20 And the Spirit of God came upon Zechariah the son of Jehoiada the priest, which stood above the people, and said unto them, Thus saith God, Why transgress ye the commandments of the LORD, that ye cannot prosper? because ye have forsaken the LORD, he hath also forsaken you. 21 And they conspired against him, and stoned him with stones at the commandment of the king in the court of the house of the LORD. 22 Thus Joash the king remembered not the kindness which Jehoiada his father had done to him, but slew his son. And when he died, he said, The LORD look upon it, and require it. 23 And it came to pass at the end of the year, that the host of Syria came up against him: and they came to Judah and Jerusalem, and destroyed all the princes of the people from among the people, and sent all the spoil of them unto the king of Damascus. 24 For the army of the Syrians came with a small company of men, and the LORD delivered a very great host into their hand, because they had forsaken the LORD God of their fathers. So they executed judgment against Joash. 25 And when they were departed from him, (for they left him in great diseases,) his own servants conspired against him for the blood of the sons of Jehoiada the priest, and slew him on his bed, and he died: and they buried him in the city of David, but they buried him not in the sepulchres of the kings. 26 And these are they that conspired against him; Zabad the son of Shimeath an Ammonitess, and Jehozabad the son of Shimrith a Moabitess. 27 Now concerning his sons, and the greatness of the burdens laid upon him, and the repairing of the house of God, behold, they are written in the story of the book of the kings. And Amaziah his son reigned in his stead.

ⵎⵉⵏⵉⵃⵎ ⵎⵉⵖⵍⵓⵏ ⵡⵉⵍⵍⵉ ⵅⵉⵏ ⵅⵓⵢⵓ ⵅⵢⵔⵎ ⵙⵎⵓ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ

ⵢⵎⵓⵅⵉⵏ ⵏⵉⵎⵏⵉⵏ ⵡⵉⵍⵍⵉ ⵎⵉⵏⵉⵃⵎ ⵉⵏⵉ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ

ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ

2 Chronicles 25

1 ⵖⵅ ⵓⵎⵡⵉⵍⵍⵉ ⵅⵎⵎⵉⵏ ⵎⵉⵏⵉⵃⵎ ⵎⵉⵍⵍⵉ ⵅⵉⵏ ⵅⵓⵢⵓ ⵅⵢⵔⵎ ⵙⵎⵓ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
2 ⵅⵉⵎⵓ ⵉⵏⵉⵡ ⵅⵔⵓⵏⵉ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
3 ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
4 ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
5 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
6 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
7 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
8 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
9 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
10 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
11 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
12 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
13 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
14 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
15 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
16 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
17 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
18 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
19 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
20 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
21 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
22 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
23 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
24 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
25 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
26 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ
27 ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ ⵏⵉⵅⵖⵉⵏ ⵅⵉⵏ ⵅⵉⵢⵉⵏ ⵏⵉⵎⵓⵏ ⵛⵔ ⵓⵄⵏⵉⵏⵉⵏ ⵢⵔⵎⵉⵏ

ויאמר אל־משה ויען משה ויאמר אל־יהוה לאמר׃ 28 הן בני־ישראל מתו אבדנו כלנו אבדנו׃
כל־הקרב אל־משכן יהוה ימתו הכלינו לגוע׃ 29 ויאמר יהוה אל־משה לאמר דבר אל־אהרן
וקח את־המחתות מבין השרפה והזר־משם את־האש כי־קדשו המחתות האלה׃ 30 את־מחתות
החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי־הקריבם לפני יהוה ויקדשו
ויהיו לאות לבני־ישראל׃ 31 ויקח אלעזר בן־אהרן הכהן את־מחתות הנחשת אשר הקריבו
השרפים ויקעום צפוי למזבח׃ 32 זכרון לבני־ישראל למען אשר לא־יקרב איש זר אשר לא־
מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד־משה
אליו׃ 33 ויום ממחרת ויליני כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן לאמר אתם המתם את־
עם יהוה׃ 34 ויהי בהקהל העדה על־משה ועל־אהרן ויפנו אל־אהל מועד והנה כסהו הענן
וירא כבוד יהוה׃ 35 ויבא משה ואהרן נגד אהל מועד׃ 36 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
37 הרם את־אלעזר בן־אהרן הכהן ויזר את־המחתות מבין השרפה ואת־האש זרה הלאה כי
קדשו׃ 38 את־מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקעים צפוי למזבח כי־הקריבם
לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני־ישראל׃ 39 ויקח אלעזר הכהן את־מחתות הנחשת אשר
הקריבו הנשרפים ויקעום צפוי למזבח׃ 40 זכרון לבני־ישראל למען אשר לא־יקרב איש זר
אשר לא מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה
אליו ביד־משה׃ 41 וילנו כל־עדת בני־ישראל ממחרת על־משה ועל־אהרן לאמר אתם המתם
את־עם יהוה׃ 42 ויהי בהקהל העדה על־משה ועל־אהרן ויפנו אל־אהל מועד והנה כסהו
הענן וירא כבוד יהוה׃ 43 ויבא משה ואהרן נגד אהל מועד׃ 44 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃
45 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על־פניהם׃ 46 ויאמר משה אל־אהרן
קח את־המחתה ותן־עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל־העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף׃ 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל־תוך הקהל
והנה החל הנגף בעם וישם את־הקטרת ויכפר על־העם׃ 48 ויעמד בין־המתים ובין החיים
ותעצר המגפה׃ 49 והיו המתים בנגף ארבעה עשר אלף ומאתים מלבד המתים על־דבר קרח׃
50 וישב אהרן אל־משה אל־פתח אהל מועד והמגפה נעצרה׃

2 Chronicles 26

1 ויקח כל־עם יהודה את־עזיהו בן־שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 2 הוא
בנה את־אילת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃ 3 בן־שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם׃ 4 ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציה אביו׃ 5 ויהי דרש את־האלהים בימי זכריהו משכיל ביראת אלהים
ובימים אשר דרש את־יהוה הצליח אלהים אתו׃ 6 ויצא ויצא מלחמה בפלשתים ויפרץ
בחומת גת ובחומת יבנה ובחומת אשדוד ויבן ערים באשדוד ובפלשתים׃ 7 ויעזרהו אלהים
על־הפלשתים ועל־הערבים היושבים בגור־בעל ועל־המעונים׃ 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו
ויפץ שמו עד־לבוא מצרים כי־החזיק עד־למעלה׃ 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על־שער
הפנה ועל־שער הגיא ועל־הפנה ויתחזק׃ 10 ויבן מגדלים במדבר וחצב בורות רבים כי־מקנה
היו לו ובשפלה ובמישור אכרים וכורמים בהרים ובכרמל כי־אהב אדמה היה׃ 11 ויהי לעזיהו
חיל עשה מלחמה יצאים לצבא במספר פקודתם ביד יעואל הסופר ומעשיה הנגיד על־יד

2 Chronicles 26

1 Then all the people of Judah took Uzziah, who was sixteen years old, and made him king in the room of his father Amaziah. 2 He built Eloth, and restored it to Judah, after that the king slept with his fathers. 3 Sixteen years old was Uzziah when he began to reign, and he reigned fifty and two years in Jerusalem. His mother's name also was Jecoliah of Jerusalem. 4 And he did that which was right in the sight of the LORD, according to all that his father Amaziah did. 5 And he sought God in the days of Zechariah, who had understanding in the visions of God: and as long as he sought the LORD, God made him to prosper. 6 And he went forth and warred against the Philistines, and brake down the wall of Gath, and the wall of Jabneh, and the wall of Ashdod, and built cities about Ashdod, and among the Philistines. 7 And God helped him against the Philistines, and against the Arabians that dwelt in Gurbaal, and the Mehunims. 8 And the Ammonites gave gifts to Uzziah: and his name spread abroad even to the entering in of Egypt; for he strengthened himself exceedingly. 9 Moreover Uzziah built towers in Jerusalem at the corner gate, and at the valley gate, and at the turning of the wall, and fortified them. 10 Also he built towers in the desert, and digged many wells: for he had much cattle, both in the low country, and in the plains: husbandmen also, and vinedressers in the mountains, and in Carmel: for he loved husbandry. 11 Moreover Uzziah had a host of fighting men, that went out to war by bands, according to the number of their reckoning by the hand of Jeiel the scribe and Maaseiah the ruler, under the hand of Hananiah, one of the king's captains. 12 The whole number of the chief of the fathers of mighty men of valour were two thousand and six hundred. 13 And under their hand was an army, three hundred thousand and seven thousand and five hundred, that made war with mighty power, to help the king against the enemy. 14 And Uzziah prepared for them throughout all the host shields, and spears, and helmets, and habergeons, and bows, and slings to cast stones. 15 And he made in Jerusalem engines, invented by cunning men, to be on the towers and upon the bulwarks, to shoot arrows and great stones withal. And his name spread far abroad; for he was marvellously helped, till he was strong. 16 But when he was strong, his heart was lifted up to his destruction: for he transgressed against the LORD his God, and went into the temple of the LORD to burn incense upon the altar of incense. 17 And Azariah the priest went in after him, and with him fourscore priests of the LORD, that were valiant men: 18 And they withstood Uzziah the king, and said unto him, It appertaineth not unto thee, Uzziah, to burn incense unto the LORD, but to the priests the sons of Aaron, that are consecrated to burn incense: go out of the sanctuary; for thou hast trespassed; neither shall it be for thine honour from the LORD God. 19 Then Uzziah was wroth, and had a censer in his hand to burn incense: and while he was wroth with the priests, the leprosy even rose up in his forehead before the priests in the house of the LORD, from beside the incense altar. 20 And Azariah the chief priest, and all the priests, looked upon him, and, behold, he was leprous in his forehead, and they thrust him out from thence; yea, himself hasted also to go out, because the LORD had smitten him. 21 And Uzziah the king was a leper unto the day of his death, and dwelt in a several house, being a leper; for he was cut off from the house of the LORD: and Jotham his son was over the king's house, judging the people of the land. 22 Now the rest of the acts of Uzziah, first and last, did Isaiah the prophet, the son of Amoz, write. 23 So Uzziah slept with his fathers, and they buried him with his fathers in the field of the burial which belonged to the kings; for they said, He is a leper: and Jotham his son reigned in his stead.

2 Chronicles 29

1 Hezekiah began to reign when he was twenty-five years old, and he reigned twenty-nine years in Jerusalem. His mother's name was Abijah, the daughter of Zechariah. 2 He did what was right in the sight of the LORD, according to all that David his father had done. 3 In the first year of his reign, in the first month, he opened the doors of the house of the LORD, and repaired them. 4 He brought in the priests and the Levites, and gathered them into the east square, 5 and said to them, "Hear me, Levites! Now sanctify yourselves, and sanctify the house of the LORD, the God of your fathers, and carry the filthiness out of the holy place. 6 For our fathers have trespassed, and done that which was evil in the eyes of the LORD our God, and have forsaken him, and have turned away their faces from the LORD's habitation, and turned their backs. 7 Also they have shut up the doors of the porch, and put out the lamps, and have not burned incense nor offered burnt offerings in the holy place to the God of Israel. 8 Therefore the wrath of the LORD was on Judah and Jerusalem, and he has delivered them to trouble, to astonishment, and to hissing, as you see with your eyes. 9 For, lo, our fathers have fallen by the sword, and our sons, our daughters, and our wives are in captivity for this. 10 Now it is in my heart to make a covenant with the LORD, the God of Israel, that his fierce wrath may turn away from us. 11 My sons, be not now negligent, for the LORD has chosen you to stand before him, to serve him, and that you should minister to him, and burn incense." 12 Then the Levites arose, Mahath the son of Amasai, and Joel the son of Azariah, of the sons of the Kohathites; and of the sons of Merari, Kish the son of Abdi, and Azariah the son of Jehallelel; and of the Gershonites, Joah the son of Zimmah, and Eden the son of Joah; 13 and of the sons of Elizaphan, Shimri and Jeiel; and of the sons of Asaph, Zechariah and Mattaniah; 14 and of the sons of Heman, Jehiel and Shimei; and of the sons of Jeduthun, Shemaiah and Uzziel. 15 They gathered their brothers, and sanctified themselves, and came, according to the commandment of the king, by the words of the LORD, to cleanse the house of the LORD. 16 The priests went into the inner part of the house of the LORD, to cleanse it, and brought out all the uncleanness that they found in the temple of the LORD into the court of the house of the LORD. The Levites took it, to carry it out abroad into the brook Kidron. 17 Now they began on the first day of the first month to sanctify, and on the eighth day of the month they came to the porch of the LORD. So they sanctified the house of the LORD in eight days; and in the sixteenth day of the first month they made an end. 18 Then they went in to Hezekiah the king, and said, "We have cleansed all the house of the LORD, the altar of burnt offering, with all its vessels, and the table of showbread, with all its vessels. 19 Moreover all the vessels, which King Ahaz in his reign threw away in his trespass, we have prepared and sanctified, and, behold, they are before the altar of the LORD." 20 Then Hezekiah the king rose early, and gathered the rulers of the city, and went up to the house of the LORD. 21 They brought seven bulls, seven rams, seven lambs, and seven male goats, for a sin offering for the kingdom, for the sanctuary, and for Judah. He commanded the priests the sons of Aaron to offer them on the altar of the LORD. 22 So they killed the bulls, and the priests received the blood, and sprinkled it on the altar; they killed the rams also, and sprinkled the blood on the altar; they killed the lambs also, and sprinkled the blood on the altar. 23 They brought near the male goats for the sin offering before the king and the congregation; and they laid their hands on them: 24 and the priests killed them, and they made reconciliation with their blood on the altar, to make an atonement for all Israel: for the king commanded that the burnt offering and the sin offering should be made for all Israel. 25 He set the Levites in the house of the LORD with cymbals, with harps, and with lyres, according to the commandment of David, of Gad the king's seer, and of Nathan the prophet; for so was the commandment of the LORD by his prophets. 26 The Levites stood with the instruments of David, and the priests with the trumpets. 27 Hezekiah commanded to offer the burnt offering on the altar. When the burnt offering began, the song of the LORD began with the trumpets, and with the instruments ordained by David king of Israel. 28 All the congregation worshiped, and the singers sang, and the trumpeters sounded: all this continued until the burnt offering was finished. 29 When they had made an end of offering, the king and all who were present with him bowed themselves, and worshiped. 30 Moreover Hezekiah the king and the rulers commanded the Levites to sing praises to the LORD with the words of David, and of Asaph the seer. They sang praises with gladness, and they bowed their heads and worshiped. 31 Then Hezekiah answered and said, "Now you have consecrated yourselves to the LORD. Come near and bring sacrifices and thank offerings to the house of the LORD." The congregation brought sacrifices and thank offerings; and as many as were of a willing heart brought burnt offerings. 32 The number of the burnt offerings, which the congregation brought, was seventy bulls, one hundred rams, two hundred lambs: all these were for a burnt offering to the LORD. 33 The consecrated things were six hundred bulls and three thousand sheep. 34 But the priests were too few, so that they could not skin all the burnt offerings: therefore their brothers the Levites helped them, until the work was ended, and until the other priests had sanctified themselves: for the Levites were more upright in heart to sanctify themselves than the priests. 35 Also the burnt offerings were in abundance, with the fat of the peace offerings, and with the drink offerings for every burnt offering. So the service of the house of the LORD was established. 36 Hezekiah rejoiced, and all the people, that God had prepared the people: for the thing was done suddenly.

ᚹᛖᛞᚱᚢᛗ ᛒᛖᚪᛏᛖᚾ: 35 ᚪᚳᚳ ᛟᚹᛖ ᚳᛖᚠ ᚱᚺᚳᚠᛖ ᛖᛗᚳᛗᛖᚳ ᚪᚠᛖᛒᚪᛏᛖᚳ ᚹᛟᚳᛖ ᚪᚷᚪᚪᚢ ᛟᚠᚪᚹᚷ ᚦᚺᛖᛒᛖᚳ ᛖᚹᚪᛏᛖᚳ ᛟᚹ ᚪᚳᚷᚷ ᛖᚳᚹᛞᚹᛗᚪ ᛒᚪᛏᛖᚳ ᚪᛏ ᛖᚳᚱᚪᛏᛖᚳ ᚠᚷ ᚳᛖᚠ ᚹᛖᚳᚱᚪᛏᛖᚳ ᚳᛖᚠᛒᚪᛏᛖᚳ ᚠᚷ ᚪᚳ ᛖᚳᚹᛟᚱᚪᛏ ᚠᚷ ᚪᚳ ᛖᚳᚹᛞᚹᛗᚪ ᚪᛏᛖᚠᚦᚪ ᚹᛞᚹᛗᚪ ᚪᚠᛖᚠᛒᚪᛏᛖᚳ

1 And Hezekiah sent to all Israel and Judah, and wrote letters also to Ephraim and Manasseh, that they should come to the house of the LORD at Jerusalem, to keep the passover unto the LORD God of Israel. 2 For the king had taken counsel, and his princes, and all the congregation in Jerusalem, to keep the passover in the second month. 3 For they could not keep it at that time, because the priests had not sanctified themselves sufficiently, neither had the people gathered themselves together to Jerusalem. 4 And the thing pleased the king and all the congregation. 5 So they established a decree to make proclamation throughout all Israel, from Beersheba even to Dan, that they should come to keep the passover unto the LORD God of Israel at Jerusalem: for they had not done it of a long time in such sort as it was written. 6 So the posts went with the letters from the king and his princes throughout all Israel and Judah, and according to the commandment of the king, saying, Ye children of Israel, turn again unto the LORD God of Abraham, Isaac, and Israel, and he will return to the remnant of you, that are escaped out of the hand of the kings of Assyria. 7 And be not ye like your fathers, and like your brethren, which trespassed against the LORD God of their fathers, who therefore gave them up to desolation, as ye see. 8 Now be ye not stiffnecked, as your fathers were, but yield yourselves unto the LORD, and enter into his sanctuary, which he hath sanctified for ever: and serve the LORD your God, that the fierceness of his wrath may turn away from you. 9 For if ye turn again unto the LORD, your brethren and your children shall find compassion before them that lead them captive, so that they shall come again into this land: for the LORD your God is gracious and merciful, and will not turn away his face from you, if ye return unto him. 10 So the posts passed from city to city through the country of Ephraim and Manasseh even unto Zebulun: but they laughed them to scorn, and mocked them. 11 Nevertheless divers of Asher and Manasseh and of Zebulun humbled themselves, and came to Jerusalem. 12 Also in Judah the hand of God was to give them one heart to do the commandment of the king and of the princes, by the word of the LORD. 13 And there assembled at Jerusalem much people to keep the feast of unleavened bread in the second month, a very great congregation. 14 And they arose and took away the altars that were in Jerusalem, and all the altars for incense took they away, and cast them into the brook Kidron. 15 Then they killed the passover on the fourteenth day of the second month: and the priests and the Levites were ashamed, and sanctified themselves, and brought in the burnt offerings into the house of the LORD. 16 And they stood in their place after their manner, according to the law of Moses the man of God: the priests sprinkled the blood, which they received of the hand of the Levites. 17 For there were many in the congregation that were not sanctified: therefore the Levites had the charge of the killing of the passover for every one that was not clean, to sanctify it unto the LORD. 18 For a multitude of the people, even many of Ephraim, and Manasseh, Issachar, and Zebulun, had not cleansed themselves, yet did they eat the passover otherwise than it was written. But Hezekiah prayed for them, saying, The good LORD pardon every one 19 that prepareth his heart to seek God, the LORD God of his fathers, though he be not cleansed according to the purification of the sanctuary. 20 And the LORD hearkened to Hezekiah, and healed the people. 21 And the children of Israel that were present at Jerusalem kept the feast of unleavened bread seven days with great gladness: and the Levites and the priests praised the LORD day by day, singing with loud instruments unto the LORD. 22 And Hezekiah spake comfortably unto all the Levites that taught the good knowledge of the LORD: and they did eat throughout the feast seven days, offering peace offerings, and making confession to the LORD God of their fathers. 23 And the whole assembly took counsel to keep other seven days: and they kept other seven days with gladness. 24 For Hezekiah king of Judah did give to the congregation a thousand bullocks and seven thousand sheep; and the princes gave to the congregation a thousand bullocks and ten thousand sheep: and a great number of priests sanctified themselves. 25 And all the congregation of Judah, with the priests and the Levites, and all the congregation that came out of Israel, and the strangers that came out of the land of Israel, and that dwelt in Judah, rejoiced. 26 So there was great joy in Jerusalem: for since the time of Solomon the son of David king of Israel there was not the like in Jerusalem. 27 Then the priests the Levites arose and blessed the people: and their voice was heard, and their prayer came up to his holy dwelling place, even unto heaven.

2 Chronicles 31

1 Now when all this was finished, all Israel who were present went out to the cities of Judah and broke the pillars in pieces and cut down the Asherim and threw down the high places and the altars throughout all Judah and Benjamin, and in Ephraim and Manasseh, until they had destroyed them all. Then all the children of Israel returned to their cities, each to his possession. 2 And Hezekiah appointed the courses of the priests and the Levites, according to their courses, each according to his service, the priests and the Levites, for burnt offering and for peace offerings, to minister and to give thanks and to praise at the gates of the camp of the LORD. 3 He also appointed the king's portion of his possessions for the burnt offerings, for the burnt offerings of morning and evening and the burnt offerings for the Sabbaths and the new moons and the appointed feasts, as it is written in the Law of the LORD. 4 He commanded the people who lived in Jerusalem to give the portion due to the priests and the Levites, that they might devote themselves to the Law of the LORD. 5 As soon as the word went out, the people of Israel gave in abundance the firstfruits of grain, wine, oil, honey, and of all the produce of the field. And they brought in abundantly the tithe of everything. 6 And the people of Israel and Judah who lived in the cities of Judah also brought in the tithe of cattle and sheep, and the tithe of holy things which had been consecrated to the LORD their God, and they laid them in heaps. 7 In the third month they began to pile up the heaps, and finished them in the seventh month. 8 When Hezekiah and the princes came and saw the heaps, they blessed the LORD and his people Israel. 9 Hezekiah questioned the priests and the Levites about the heaps. 10 And Azariah the chief priest, who was of the house of Zadok, answered him, "Since the people began to bring the contributions into the house of the LORD, we have had enough to eat and have plenty left, for the LORD has blessed his people, so that we have this great amount left." 11 Then Hezekiah commanded that chambers be prepared in the house of the LORD, and they prepared them. 12 And they faithfully brought in the contributions, the tithes, and the dedicated things. The chief officer in charge of them was Conaniah the Levite, and Shimei his brother was second. 13 Jehiel, Azaziah, Nahath, Asahel, Jerimoth, Jozabad, Eliel, Ismachiah, Mahath, and Benaiah were overseers under the hand of Conaniah and Shimei his brother, by the appointment of Hezekiah the king and Azariah the chief officer of the house of God. 14 Kore the son of Imnah the Levite, the keeper of the east gate, was over the freewill offerings of God, to apportion the contributions reserved for the LORD and the most holy things. 15 Under his hand were Eden, Miniamin, Jeshua, Shemaiah, Amariah, and Shecaniah, in the cities of the priests, to distribute faithfully to their brothers by divisions, old and young alike, 16 except those enrolled by genealogy of males three years old and upward, all who entered the house of the LORD as the duty of each day required, for their service according to their offices, by their divisions: 17 the priests enrolled by their fathers' houses, and the Levites from twenty years old and upward, according to their offices, by their divisions; 18 and those enrolled by genealogy of all their little children, their wives, their sons, and their daughters, the whole congregation, for they faithfully consecrated themselves to holiness: 19 also those for the sons of Aaron the priests, who were in the fields of the pasture lands belonging to their cities, in every city, the men who were expressly designated to distribute portions to every male among the priests and to all who were enrolled by genealogy among the Levites. 20 Thus did Hezekiah throughout all Judah. He did what was good and right and faithful before the LORD his God. 21 And in every work that he undertook in the service of the house of God and in accordance with the law and the commandment, seeking his God, he did it with all his heart, and prospered.

2 Chronicles 32

1 After these things and these acts of faithfulness, Sennacherib king of Assyria came and entered Judah, and encamped against the fortified cities, thinking to win them for himself. 2 When Hezekiah saw that Sennacherib had come and that he intended to fight against Jerusalem, 3 he consulted with his princes and his warriors about stopping the water of the springs that were outside the city; and they helped him. 4 A great many people were gathered, and they stopped all the springs and the brook that flowed through the land, saying, "Why should the kings of Assyria come and find much water?" 5 Then he took courage and built up all the wall that was broken down and raised towers on it, and outside it he built another wall and strengthened the Millo in the city of David, and made weapons and shields in abundance. 6 And he appointed military officers over the people and assembled them to him in the square at the gate of the city and encouraged them, saying, 7 "Be strong and courageous. Do not be afraid or dismayed before the king of Assyria and before all the host that is with him, for there is a greater power with us than with him. 8 With him is an arm of flesh, but with us is the LORD our God to help us and fight our battles." And the people gained confidence from what Hezekiah the king of Judah said. 9 After this Sennacherib king of Assyria sent his servants to Jerusalem (now he was besieging Lachish with all his forces) to Hezekiah king of Judah and to all the people of Judah who were in Jerusalem, saying, 10 "Thus says Sennacherib king of Assyria, On what are you trusting, that you endure the siege in Jerusalem? 11 Is not Hezekiah misleading you, that he gives you over to die by famine and by thirst, when he tells you, 'The LORD our God will deliver us from the hand of the king of Assyria'? 12 Has not this same Hezekiah taken away his high places and his altars, and commanded Judah and Jerusalem, 'Before one altar you shall worship and upon it you shall burn your offerings'? 13 Do you not know what I and my fathers have done to all the peoples of other lands? Were the gods of the nations of those lands able to deliver their lands out of my hand? 14 Who among all the gods of those nations my fathers devoted to destruction was able to deliver his people out of my hand, that your God should be able to deliver you out of my hand? 15 Now therefore do not let Hezekiah deceive you thus and persuade you in this way, and do not believe him, for no god of any nation or kingdom has been able to deliver his people out of my hand or out of the hand of my fathers. How much less will your God deliver you out of my hand!" 16 And his servants spoke still more against the LORD God and against his servant Hezekiah. 17 He wrote also letters to revile the LORD God of Israel and to speak against him, saying, "As the gods of the nations of other lands have not delivered their people out of my hand, so the God of Hezekiah will not deliver his people out of my hand." 18 Then they called out with a loud voice in the language of Judah to the people of Jerusalem who were on the wall, to frighten them and trouble them, that they might capture the city. 19 They spoke of the God of Jerusalem as they spoke of the gods of the peoples of the earth, the work of human hands. 20 Because of this King Hezekiah and the prophet Isaiah the son of Amoz prayed and cried to heaven. 21 And the LORD sent a messenger who cut off all the mighty men of valor and leaders and commanders in the camp of the king of Assyria. So he returned in shame to his own land. And when he entered the house of his god, some of his own offspring struck him down with the sword there. 22 Thus the LORD saved Hezekiah and the inhabitants of Jerusalem from the hand of Sennacherib king of Assyria and from the hand of all others, and he gave them rest on every side. 23 And many brought gifts to the LORD to Jerusalem and precious things to Hezekiah king of Judah, so that he was exalted in the sight of all nations from then on. 24 In those days Hezekiah became sick and was about to die. He prayed to the LORD, and he answered him and gave him a sign. 25 But Hezekiah did not make return according to the favor done to him, for his heart was proud. Therefore wrath came upon him and upon Judah and Jerusalem. 26 Then Hezekiah humbled himself for the pride of his heart, both he and the inhabitants of Jerusalem, so that the wrath of the LORD did not come upon them in the days of Hezekiah. 27 Hezekiah had very great riches and honor, and he made for himself treasuries for silver, for gold, for precious stones, for spices, for shields, and for all kinds of desirable vessels, 28 storehouses also for the yield of grain, wine, and oil, and stalls for all kinds of cattle, and flocks for the sheepfolds. 29 He provided cities for himself, and flocks and herds in great abundance, for God had given him very great possessions. 30 This same Hezekiah stopped the upper outlet of the waters of Gihon and led them straight down to the west side of the city of David. And Hezekiah prospered in all his works. 31 However, in the matter of the envoys of the princes of Babylon, who sent to him to inquire about the sign that was done in the land, God left him to himself in order to test him and to know all that was in his heart. 32 Now the rest of the acts of Hezekiah and his good deeds, behold, they are written in the vision of Isaiah the prophet, the son of Amoz, in the book of the kings of Judah and Israel. 33 And Hezekiah slept with his fathers and they buried him on the ascent to the tombs of the sons of David. And all Judah and the inhabitants of Jerusalem did him honor at his death. Manasseh his son reigned in his place.

ᒪᐃᓐᓂᓴ ᐊᒪᓴᓇ ᓴᓂᒪᕽ ᔭᓂᐧᐨ ᐃᐧᐨᐧᐨ ᓂᐧᐨ ᓄᐃᐧᐨᐧᐨ:

ᐊᒪᐧᐨᑭᐧᐨ ᑮᓄᐅᕽ ᑲᐧᐨᑭᐧᐨ ᑭᐧᐨ ᐅᐃᐧᐨᐧᐨ ᐃᐧᐨᑲᐧᐨ ᓄᐧᐨ ᐧᐨᐃᐧᐨᐧᐨ ᓂᐧᐨ ᓄᐃᐧᐨᐧᐨ ᐧᐨᐃᐧᐨᐧᐨ ᐧᐨᐃᐧᐨᐧᐨ ᐅᐃᐧᐨᐧᐨ ᐧᐨᐃᐧᐨᐧᐨ ᐧᐨᐃᐧᐨᐧᐨ ᐧᐨ

2 Chronicles 33

1 ששׁ שָׁנָה מְנַשֶּׁה בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 2 וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּתוֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 3 וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת אֲשֶׁר
הִרַס יְחִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיָּקֶם מִזְבְּחוֹת לַבְּעָלִים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
וַיָּעָבֵד אֹתָם׃ 4 וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לֹא יִהְיֶה שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 5 וַיִּבֶן
מִזְבְּחוֹת לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם בִּשְׁתֵּי חַצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ 6 וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת־בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּגֵי
הִנֹּם וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף וְעָשָׂה אוֹב וְיִדְּעֹנִי הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ׃
7 וַיָּשֶׂם אֶת־פֶּסֶל הַסֵּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה בַּבַּיִת אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל־דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת
הַזֶּה וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת־שְׁמִי לְעוֹלָם׃ 8 וְלֹא אוֹסִיף
לְהָנִיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֶעֱמַדְתִּי לַאֲבוֹתֵיהֶם רַק אִם־יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכֹל הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד־מֹשֶׁה׃ 9 וַיַּתְעוּ מְנַשֶּׁה אֶת־יוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִַם לַעֲשׂוֹת רַע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 10 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מְנַשֶּׁה וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ 11 וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר
וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִכֻהוּ בָּבֶלָה׃ 12 וּכְהָצֵר לוֹ חִלָּה אֶת־פְּנֵי
יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו׃ 13 וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ
וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלִַם לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ 14 וְאַחֲרֵי כֵן בָּנָה חוֹמָה
חִיצוֹנָה לְעִיר דָּוִד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן בַּנָּחַל וְלָבוֹא בְּשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבַב לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ מְאֹד
וַיָּשֶׂם שָׂרֵי חַיִל בְּכָל־הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה׃ 15 וַיָּסַר אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת־הַפֶּסֶל מִבֵּית
יְהוָה וְכָל־הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית יְהוָה וּבִירוּשָׁלִָם וַיַּשְׁלֵךְ חוּץ לָעִיר׃ 16 וַיָּכֶן אֶת־
מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לְעָבְדוֹ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
17 אֶפֶס כִּי־עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים בַּבָּמוֹת אַךְ לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ 18 וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ
אֶל־אֱלֹהָיו וְדִבְרֵי הַחוֹזִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 19 וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר לוֹ
וְכָל־חַטָּאתוֹ וּמַעֲלוֹ וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָּהֶם בָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים לִפְנֵי הִכָּנְעוֹ
הִנָּם כְּתוּבִים עַל־דִּבְרֵי חוֹזָי׃ 20 וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּבֵיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ 21 בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 22 וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו וּלְכָל־הַפְּסִלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו זָבַח אָמוֹן
וַיַּעַבְדֵם׃ 23 וְלֹא־נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי־הוּא אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה׃
24 וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עַבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃ 25 וַיַּכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ
אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

2 Chronicles 34

1 שׁ שְׁמֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ 2 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִיד אָבִיו וְלֹא־סָר יָמִין וּשְׂמֹאל׃ 3 וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה שָׁנִים לְמָלְכוֹ
עוֹדֶנּוּ נַעַר הֵחֵל לִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָּוִיד אָבִיו וּבִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת־יְהוּדָה

ולשון שלשה שלשה שלשה

2 Chronicles 35

1 And Josiah kept a passover unto the LORD in Jerusalem: and they killed the passover on the fourteenth day of the first month. 2 And he set the priests in their charges, and encouraged them to the service of the house of the LORD, 3 And said unto the Levites that taught all Israel, which were holy unto the LORD, Put the holy ark in the house which Solomon the son of David king of Israel did build; it shall not be a burden upon your shoulders now serve the LORD your God, and his people Israel, 4 And prepare yourselves by the houses of your fathers, after your courses, according to the writing of David king of Israel, and according to the writing of Solomon his son. 5 And stand in the holy place according to the divisions of the families of the fathers of your brethren the people, and let there be for each a portion of a family of the Levites. 6 So kill the passover, and sanctify yourselves, and prepare your brethren, that they may do according to the word of the LORD by the hand of Moses. 7 And Josiah gave to the people, of the flock, lambs and kids, all for the passover offerings, for all that were present, to the number of thirty thousand, and three thousand bullocks: these were of the king's substance. 8 And his princes gave willingly unto the people, to the priests, and to the Levites: Hilkiah and Zechariah and Jehiel, rulers of the house of God, gave unto the priests for the passover offerings two thousand and six hundred small cattle, and three hundred oxen. 9 Conaniah also, and Shemaiah and Nethaneel, his brethren, and Hashabiah and Jeiel and Jozabad, chief of the Levites, gave unto the Levites for passover offerings five thousand small cattle, and five hundred oxen. 10 So the service was prepared, and the priests stood in their place, and the Levites by their courses, according to the king's commandment. 11 And they killed the passover, and the priests sprinkled the blood from their hands, and the Levites flayed them. 12 And they removed the burnt offerings, that they might give according to the divisions of the families of the children of the people, to offer unto the LORD, as it is written in the book of Moses. And so did they with the oxen. 13 And they roasted the passover with fire according to the ordinance: but the other holy offerings sod they in pots, and in caldrons, and in pans, and divided them speedily among all the people. 14 And afterward they made ready for themselves, and for the priests: because the priests the sons of Aaron were busied in offering of burnt offerings and the fat until night; therefore the Levites made ready for themselves, and for the priests the sons of Aaron. 15 And the singers the sons of Asaph were in their place, according to the commandment of David, and Asaph, and Heman, and Jeduthun the king's seer; and the porters waited at every gate; they might not depart from their service; for their brethren the Levites prepared for them. 16 So all the service of the LORD was prepared the same day, to keep the passover, and to offer burnt offerings upon the altar of the LORD, according to the commandment of king Josiah. 17 And the children of Israel that were present kept the passover at that time, and a feast of unleavened bread seven days. 18 And there was no passover like to that kept in Israel from the days of Samuel the prophet; neither did all the kings of Israel keep such a passover as Josiah kept, and the priests, and the Levites, and all Judah and Israel that were present, and the inhabitants of Jerusalem. 19 In the eighteenth year of the reign of Josiah was this passover kept. 20 After all this, when Josiah had prepared the temple, Necho king of Egypt came up to fight against Carchemish by Euphrates: and Josiah went out against him. 21 But he sent ambassadors to him, saying, What have I to do with thee, thou king of Judah? I come not against thee this day, but against the house wherewith I have war: for God commanded me to make haste: forbear thee from meddling with God, who is with me, that he destroy thee not. 22 Nevertheless Josiah would not turn his face from him, but disguised himself, that he might fight with him, and hearkened not unto the words of Necho from the mouth of God, and came to fight in the valley of Megiddo. 23 And the archers shot at king Josiah; and the king said to his servants, Have me away; for I am sore wounded. 24 His servants therefore took him out of that chariot, and put him in the second chariot that he had; and they brought him to Jerusalem, and he died, and was buried in one of the sepulchres of his fathers. And all Judah and Jerusalem mourned for Josiah. 25 And Jeremiah lamented for Josiah: and all the singing men and the singing women spake of Josiah in their lamentations to this day, and made them an ordinance in Israel: and, behold, they are written in the lamentations. 26 Now the rest of the acts of Josiah, and his goodness, according to that which was written in the law of the LORD, 27 And his deeds, first and last, behold, they are written in the book of the kings of Israel and Judah. 32 And they took of the chief of the fathers of the people, the mighty men of valour, and carried them away captives to Babylon.

ⲙⲡⲁⲣⲁ ⲥⲉ ⲩⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲩⲉⲡⲣⲁⲛⲉⲩ ⲥⲟ ⲩⲉⲡⲙⲁⲛⲉⲩ ⲛⲩⲩⲣⲡⲉⲩ [25] ⲁⲡⲉⲡⲙⲉⲩⲁ ⲥⲟ ⲙⲡⲉⲣⲁⲫⲁⲙ:
ⲙⲩⲁⲉⲩ ⲣⲁⲁⲙⲉ ⲥⲟ ⲫⲏⲣ ⲙⲩⲩⲭⲉⲩ ⲙⲩⲩⲉⲉ ⲟⲉ ⲩⲉⲡⲙⲉⲭⲩⲛⲣⲫⲉ ⲭⲩⲁⲙⲉⲁⲩ
:ⲁⲩⲉⲡⲉ ⲭⲁⲩⲭⲁ ⲩⲉⲟⲧⲏⲩ ⲩⲉⲡⲟⲏⲙⲉ ⲉⲙⲡⲉⲡⲉ ⲉⲁⲁⲉ [26] :ⲭⲩⲛⲩⲉⲣⲫⲁ ⲥⲟ ⲙⲡⲉⲣⲩⲁⲭ
ⲁⲭⲁⲩⲉ ⲙⲡⲉⲡⲉⲁⲩ ⲩⲉⲡⲙⲉⲁⲩ ⲥⲟ ⲡⲏⲣ ⲙⲩⲩⲭⲉⲩ ⲙⲩⲩⲉⲉ ⲟⲉ ⲩⲉⲡⲙⲉⲭⲩⲛⲣⲫⲁ
[27] ⲁⲟⲣⲉⲩⲉ ⲉⲙⲡⲙⲉⲩⲉ ⲙⲡⲉⲩⲁⲩⲉⲙⲉ ⲉⲩⲁ ⲙⲉ ⲁⲭⲁⲣⲉⲡⲉ ⲥⲟ ⲇⲉⲡ ⲙⲡⲉⲣⲁⲭⲁ ⲣⲁⲁⲙⲉ ⲉⲡⲉⲁⲟⲣ
:ⲙⲉⲁⲉ ⲙⲡⲉⲟⲣⲉⲙ ⲙⲉⲭⲁⲣⲁ ⲩⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲁⲩⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲩⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲭⲁⲩⲁⲭⲁ

2 Chronicles 36

:ⲙⲣⲁⲩⲁⲛⲉⲩ ⲩⲉⲩⲁ ⲭⲏⲭ ⲩⲁⲁⲉⲣⲣⲙⲉⲩ ⲩⲁⲉⲩⲣⲁⲙⲉⲩ ⲛⲁ ⲉⲏⲣⲁⲩⲉⲩ ⲭⲇ ⲩⲏⲣⲙⲉⲩ ⲟⲙ ⲩⲏⲫⲉⲩ [1] ⲁⲉⲡⲉ
ⲩⲁⲁⲁⲉⲡⲉⲩ ⲁⲩⲁⲙⲉ ⲙⲡⲉⲩⲣⲁⲙⲉ ⲁⲉⲙⲣⲣⲁⲓ ⲩⲉⲁⲉ ⲙⲡⲉⲁⲟⲙⲟⲩ ⲙⲣⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲛⲁ ⲩⲉⲁⲉ [2] ⲛⲁ
ⲩⲣⲙⲉ ⲩⲣⲙⲉⲩⲉ [4] :ⲉⲁⲓ ⲁⲩⲁⲩ ⲋⲁⲉⲉ ⲁⲁⲩ ⲉⲁⲣⲙⲉ ⲭⲁⲛⲉ ⲭⲉⲁⲙⲉ ⲙⲣⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲙⲡⲉⲁⲣⲙⲉ ⲩⲣⲙⲉ
ⲭⲁⲩ ⲙⲡⲉⲣⲫⲉⲩⲉⲉ ⲩⲙⲙⲉ ⲭⲁ ⲇⲉⲉⲉ ⲙⲣⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲉⲁⲇⲩⲉⲉ ⲥⲟ ⲩⲏⲉⲁ ⲧⲏ ⲭⲁ ⲙⲡⲉⲣⲫⲉⲩⲉ ⲭⲁ ⲙⲡⲉⲁⲣⲙⲉ
ⲙⲡⲉⲣⲫⲉⲩⲁⲉⲉ ⲁⲉⲙⲉ ⲙⲙⲏⲏⲉ ⲙⲡⲉⲁⲟ ⲛⲁ [5] :ⲁⲉⲙⲉⲁⲣⲙⲉ ⲩⲉⲁⲉⲩⲉⲉⲉ ⲩⲁⲩ ⲏⲣⲉ ⲩⲏⲉⲁ ⲧⲏⲉⲁⲓ ⲩⲉⲁⲧⲏⲉ
ⲩⲉⲥⲟ [6] :ⲩⲏⲉⲁⲣⲉ ⲁⲩⲉⲁⲉ ⲉⲁⲩⲉⲁⲉ ⲟⲩⲟⲉⲁ ⲟⲏⲟ ⲁⲉⲟⲙ ⲙⲣⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲩⲣⲙ ⲁⲉⲙ ⲉⲁⲏⲟ ⲭⲏⲁⲉ ⲩⲁⲣⲙⲏⲁ
ⲁⲩⲉⲁⲉ ⲭⲉⲩⲇ ⲉⲣⲣⲁⲩⲁ [7] :ⲁⲣⲉⲇⲇ ⲩⲁⲩⲉⲣⲉⲁⲣ ⲙⲉⲁⲭⲙⲏⲩⲇ ⲩⲉⲁⲏⲁⲉⲩⲉⲉ ⲙⲉⲁⲉ ⲣⲉⲣ ⲇⲇⲇ ⲩⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲉⲁⲥ ⲟⲥ
ⲩⲉⲭⲇⲟⲭⲩ ⲙⲡⲉⲫⲉⲩⲉⲉ ⲉⲁⲇⲇ ⲁⲏⲉⲩ [8] :ⲣⲁⲇⲇⲇ ⲩⲣⲁⲩⲉⲉⲁⲣ ⲙⲉⲁⲉ ⲣⲉⲣ ⲇⲇⲇ ⲩⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲉⲁⲥ ⲟⲥ
ⲩⲣⲙⲉⲁⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁⲉⲩⲉⲉ ⲣⲁⲁⲙⲉ ⲁⲏⲉⲙ ⲥⲟ ⲙⲡⲉⲇⲩⲭⲁⲉ ⲙⲙⲁ ⲩⲉⲁⲟ ⲭⲏⲁⲩ ⲁⲙⲟ ⲁⲉⲙⲏⲩⲁⲉ ⲙⲡⲉⲣⲁⲙⲁⲛⲉⲩ ⲣⲁⲁⲙⲉ
ⲩⲣⲙⲉⲁⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁⲉⲩⲉⲉ ⲣⲁⲁⲙⲉ ⲁⲏⲉⲙ ⲥⲟ ⲙⲡⲉⲇⲩⲭⲁⲉ ⲙⲙⲁ ⲩⲉⲁⲟ ⲭⲏⲁⲩ ⲁⲙⲟ ⲁⲙⲏ ⲉⲙⲏⲁ ⲭⲁⲟⲙ ⲁⲉⲙⲉ
ⲩⲣⲙ ⲉⲁⲩ ⲙⲏⲉ ⲁⲙⲏⲁ ⲭⲇⲩⲙⲭⲣⲁ [10] :ⲉⲁⲩⲉⲁⲉ ⲉⲁⲩⲉⲁⲟ ⲟⲏⲟ ⲉⲁⲟⲙ ⲙⲡⲙⲩⲁⲏⲇ ⲩⲣⲙ ⲙⲁ ⲉⲙⲉⲁⲉ
ⲥⲟ ⲩⲉⲏⲭ ⲩⲉⲁⲇⲣⲣⲙ ⲭ ⲩⲣⲙⲁⲉⲁⲉ ⲉⲁⲩⲉ ⲭⲁⲙⲏⲭ ⲏⲉⲁⲉ ⲁⲙ ⲉⲁⲇⲇ ⲩⲉⲁⲇⲣⲣⲙ ⲁⲉⲇⲣⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲁⲉⲇⲣⲣⲙ
ⲩⲣⲙ ⲉⲁⲩ ⲙⲏⲉ ⲁⲙⲏⲁ ⲭⲏⲁⲩ ⲁⲩⲣⲙ ⲩⲉⲁⲇⲣⲣⲙ ⲩⲉⲁⲇⲣⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲉⲁⲇⲩⲉⲉ [11] :ⲙⲡⲙⲁⲏⲁⲉⲉ ⲉⲁⲇⲩⲉⲉ
ⲉⲁⲩⲉⲁⲉⲩⲉⲉ ⲉⲁⲩⲙⲉⲁⲉⲩⲉⲉ ⲩⲉⲁⲇⲣⲣⲙ ⲁⲉⲙⲉ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲁⲉⲇⲣⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲁⲉⲇⲣⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ
ⲁⲉⲇⲣⲣⲙ ⲁⲏⲏⲩⲁⲏⲩⲁⲩ ⲁⲉⲇⲣⲣⲙ

EZRA

Ezra 1

1 In the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD by the mouth of Jeremiah might be fulfilled, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying, 2 Thus saith Cyrus king of Persia, The LORD God of heaven hath given me all the kingdoms of the earth; and he hath charged me to build him an house at Jerusalem, which is in Judah. 3 Who is there among you of all his people? his God be with him, and let him go up to Jerusalem, which is in Judah, and build the house of the LORD God of Israel, (he is the God,) which is in Jerusalem. 4 And whosoever remaineth in any place where he sojourneth, let the men of his place help him with silver, and with gold, and with goods, and with beasts, beside the freewill offering for the house of God that is in Jerusalem. 5 Then rose up the chief of the fathers of Judah and Benjamin, and the priests, and the Levites, with all them whose spirit God had raised, to go up to build the house of the LORD which is in Jerusalem. 6 And all they that were about them strengthened their hands with vessels of silver, with gold, with goods, and with beasts, and with precious things, beside all that was willingly offered. 7 Also Cyrus the king brought forth the vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had brought forth out of Jerusalem, and had put them in the house of his gods; 8 even those did Cyrus king of Persia bring forth by the hand of Mithredath the treasurer, and numbered them unto Sheshbazzar, the prince of Judah. 9 And this is the number of them: thirty chargers of gold, a thousand chargers of silver, nine and twenty knives, 10 thirty basons of gold, silver basons of a second sort four hundred and ten, and other vessels a thousand. 11 All the vessels of gold and of silver were five thousand and four hundred. All these did Sheshbazzar bring up with them of the captivity that were brought up from Babylon unto Jerusalem.

Ezra 2

1 Now these are the children of the province that went up out of the captivity, of those which had been carried away, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried unto Babylon, and came again unto Jerusalem and Judah, every one unto his city; 2 Which came with Zerubbabel: Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilshan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baanah. The number of the men of the people of Israel: 3 The children of Parosh, two thousand an hundred seventy and two. 4 The children of Shephatiah, three hundred seventy and two. 5 The children of Arah, seven hundred seventy and five. 6 The children of Pahathmoab, of the children of Jeshua and Joab, two thousand eight hundred and twelve. 7 The children of Elam, a thousand two hundred fifty and four. 8 The children of Zattu, nine hundred forty and five. 9 The children of Zaccai, seven hundred and threescore. 10 The children of Bani, six hundred forty and two. 11 The children of Bebai, six hundred twenty and three. 12 The children of Azgad, a thousand two hundred twenty and two. 13 The children of Adonikam, six hundred sixty and six. 14 The children of Bigvai, two thousand fifty and six. 15 The children of Adin, four hundred fifty and four. 16 The children of Ater of Hezekiah, ninety and eight. 17 The children of Bezai, three hundred twenty and three. 18 The children of Jorah, an hundred and twelve. 19 The children of Hashum, two hundred twenty and three. 20 The children of Gibbar, ninety and five. 21 The children of Bethlehem, an hundred twenty and three. 22 The men of Netophah, fifty and six. 23 The men of Anathoth, an hundred twenty and eight. 24 The children of Azmaveth, forty and two. 25 The children of Kirjatharim, Chephirah, and Beeroth, seven hundred forty and three. 26 The children of Ramah and Gaba, six hundred twenty and one. 27 The men of Michmas, an hundred twenty and two. 28 The men of Bethel and Ai, two hundred twenty and three. 29 The children of Nebo, fifty and two. 30 The children of Magbish, an hundred fifty and six. 31 The children of the other Elam, a thousand two hundred fifty and four. 32 The children of Harim, three hundred and twenty. 33 The children of Lod, Hadid, and Ono, seven hundred twenty and five. 34 The children of Jericho, three hundred forty and five. 35 The children of Senaah, three thousand six hundred and thirty. 36 The priests: the children of Jedaiah, of the house of Jeshua, nine hundred seventy and three. 37 The children of Immer, a thousand fifty and two. 38 The children of Pashur, a thousand two hundred forty and seven. 39 The children of Harim, a thousand and seventeen. 40 The Levites: the children of Jeshua and Kadmiel, of the children of Hodaviah, seventy and four. 41 The singers: the children of Asaph, an hundred twenty and eight. 42 The children of the porters: the children of Shallum, the children of Ater, the children of Talmon, the children of Akkub, the children of Hatita, the children of Shobai, in all an hundred thirty and nine. 43 The Nethinims: the children of Ziha, the children of Hasupha, the children of Tabbaoth, 44 The children of Keros, the children of Siaha, the children of Padon, 45 The children of Lebanah, the children of Hagabah, the children of Akkub, 46 The children of Hagab, the children of Shalmai, the children of Hanan, 47 The children of Giddel, the children of Gahar, the children of Reaiah, 48 The children of Rezin, the children of Nekoda, the children of Gazzam, 49 The children of Uzza, the children of Paseah, the children of Besai, 50 The children of Asnah, the children of Meunim, the children of Nephisim, 51 The children of Bakbuk, the children of Hakupha, the children of Harhur, 52 The children of Bazluth, the children of Mehida, the children of Harsha, 53 The children of Barkos, the children of Sisera, the children of Thamah, 54 The children of Neziah, the children of Hatipha. 55 The children of Solomon's servants: the children of Sotai, the children of Sophereth, the children of Peruda, 56 The children of Jaalah, the children of Darkon, the children of Giddel, 57 The children of Shephatiah, the children of Hattil, the children of Pochereth of Zebaim, the children of Ami. 58 All the Nethinims, and the children of Solomon's servants, were three hundred ninety and two. 59 And these were they which went up also from Telmelah, Telharsa, Cherub, Addan, and Immer: but they could not shew their father's house, and their seed, whether they were of Israel: 60 The children of Delaiah, the children of Tobiah, the children of Nekoda, six hundred fifty and two. 61 And of the children of the priests: the children of Habaiah, the children of Koz, the children of Barzillai; which took a wife of the daughters of Barzillai the Gileadite, and was called after their name. 62 These sought their register among those that were reckoned by genealogy, but they were not found: therefore were they, as polluted, put from the priesthood. 63 And the Tirshatha said unto them, that they should not eat of the most holy things, till there stood up a priest with Urim and with Thummim. 64 The whole congregation together was forty and two thousand three hundred and threescore, 65 Beside their servants and their maids, of whom there were seven thousand three hundred thirty and seven: and there were among them two hundred singing men and singing women. 66 Their horses were seven hundred thirty and six; their mules, two hundred forty and five; 67 Their camels, four hundred thirty and five; six thousand seven hundred and twenty asses. 68 And some of the chief of the fathers, when they came to the house of the LORD which is at Jerusalem, offered freely for the house of God to set it up in his place: 69 They gave after their ability unto the treasure of the work threescore and one thousand drams of gold, and five thousand pound of silver, and one hundred priests' garments. 70 So the priests, and the Levites, and some of the people, and the singers, and the porters, and the Nethinims, dwelt in their cities, and all Israel in their cities.

Ezra 3

1 And when the seventh month was come, and the children of Israel were in the cities, the people gathered themselves together as one man to Jerusalem. 2 Then stood up Jeshua the son of Jozadak, and his brethren the priests, and Zerubbabel the son of Shealtiel, and his brethren, and builded the altar of the God of Israel, to offer burnt offerings thereon, as it is written in the law of Moses the man of God. 3 And they set the altar upon his bases; for fear was upon them because of the people of those countries: and they offered burnt offerings thereon unto the LORD, even burnt offerings morning and evening. 4 They kept also the feast of tabernacles, as it is written, and offered the daily burnt offerings by number, according to the custom, as the duty of every day required; 5 And afterward offered the continual burnt offering, both of the new moons, and of all the set feasts of the LORD that were consecrated, and of every one that willingly offered a willing offering unto the LORD. 6 From the first day of the seventh month began they to offer burnt offerings unto the LORD. But the foundation of the temple of the LORD was not yet laid. 7 They gave money also unto the masons, and to the carpenters; and meat, and drink, and oil, unto them of Zidon, and to them of Tyre, to bring cedar trees from Lebanon to the sea of Joppa, according to the grant that they had of Cyrus king of Persia. 8 Now in the second year of their coming unto the house of God at Jerusalem, in the second month, began Zerubbabel the son of Shealtiel, and Jeshua the son of Jozadak, and the remnant of their brethren the priests and the Levites, and all they that were come out of the captivity unto Jerusalem; and appointed the Levites, from twenty years old and upward, over the work of the house of the LORD. 9 Then stood Jeshua with his sons and his brethren, Kadmiel and his sons, the sons of Judah, together, to set forward the workmen in the house of God: the sons of Henadad, with their sons and their brethren the Levites. 10 And when the builders laid the foundation of the temple of the LORD, they set the priests in their apparel with trumpets, and the Levites the sons of Asaph with cymbals, to praise the LORD, after the ordinance of David king of Israel. 11 And they sang together by course in praising and giving thanks unto the LORD; because he is good, for his mercy endureth for ever toward Israel. And all the people shouted with a great shout, when they praised the LORD, because the foundation of the house of the LORD was laid. 12 But many of the ancient priests and Levites and chief of the fathers, who were ancient men, that had seen the first house, when the foundation of this house was laid before their eyes, wept with a loud voice; and many shouted aloud for joy: 13 So that the people could not discern the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people: for the people shouted with a loud shout, and the noise was heard afar off.

7 וּבִשְׁלָם בִּימֵי אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא כָּתַב בִּשְׁלָם מִתְרְדָת טָבְאֵל וּשְׁאָר כְּנָוָתֵהּ עַל אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרַס כְּתָבָא כְתִיב אֲרָמִית וּמְתַרְגְּמָן מְפָרַשׁ אֲרָמִית׃ 8 רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא כָּתְבוּ אִגְּרָה חֲדָה עַל יְרוּשְׁלֶם לְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מַלְכָּא כְּנֵמָא׃ 9 אֱדַיִן רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא אַפַּרְסַתְכָּיֵא טַרְפְּלָיֵא אֲפָרְסָיֵא אַפַּרְסָכָיֵא עֲרוּכָיֵא כַּשְׁדָּיֵא דְּהָוָה דְּרְיָוֶשׁ וְעִלָּאִין בְּנִין דִּי יַקִּיר אָסְנַפַּר וְיָתִיב בְּקִרְיָה דִּי שֲׁמְרָיִן וּשְׁאָר בְּנָוָתָא עֲבַר נַהֲרָה וּכְעֶנְתָּא׃ 10 כְּנֵמָא דִּי שְׁלַח אָגַרְתָּא דִּי עֲלֵיהּ רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא אַפַּרְסַתְכָּיֵא טַרְפְּלָיֵא אֲפָרְסָיֵא אַפַּרְסָכָיֵא עֲרוּכָיֵא כַּשְׁדָּיֵא וּשְׁאָר עַמְמַיָּא דִּי אַסְנַפַּר רַב וְיַקִּירָא וְהוֹתִבְהִי בְּקִרְיָה דִּי שֲׁמְרָיִן וּשְׁאָר עֲבַר נַהֲרָה וּכְעֶנְתָּא׃ 11 דְּנָה פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא דִּי שְׁלַחוּ עֲלוֹהִי רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא דִּי בְּשַׁמְרָיִן וּשְׁאָר עֲבַר נַהֲרָה וּכְעֶנְתָּא וּכְעַן׃ 12 יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי יְהוּדָיֵא דִּי סְלִקוּ מִן לְוָתָךְ עֲלֵינָה אֲתוֹ לִירוּשְׁלֶם קִרְיְתָא מָרָדְתָּא וּבִישְׁתָּא בָּנַיִן וְשׁוּרָיָא מְשַׁכְלְלִין וְאַשְׁיָא מְחַבְּרִין׃ 13 כְּעַן יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי אִם קִרְיְתָא דְּנָה תִּתְבְּנֵא וְשׁוּרָיָא תִּשְׁכְּלַלְנָה מִנְדָּה בְּלַךְ וְהַלְוָאָה לָא יִתְיְהִבוּן וְאַפֵּי מַלְכִין תְּנַזָּקוּן׃ 14 וּכְעַן בְּגֹבֶל מַלְחָא אֲנַחְנָה וְהֵיכַל מַלְכָּא לָא יָאוּת לָנָה לְמֶחֱזֵא עַל דְּנָה וְעַל כֵּן שְׁלַחְנָא וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא׃ 15 דִּי יְבַקַּר בְּסִפְרָא דִּי דָכְרָנַיָּא דִּי אֲבָהָתָךְ וְתַשְׁכַּח בְּסִפְרָא דִּי דָכְרָנַיָּא וְתִנְדַּע מִנֵּהּ דִּי קִרְיְתָא דְּנָה קִרְיַת מָרָדִין הִיא וּמְחוֹקָה מִן מְדִנָתָא וּמִן עָלְמָא עַל דִּי מְרִדִין הֲוָת בְּגַוַּהּ מִיָּמִין עָלְמִין עַל כֵּן אִתְחָרְבַת קִרְיְתָא דְּנָה׃ 16 מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה לְמַלְכָּא דִּי אִם קִרְיְתָא דְּנָה תִּתְבְּנֵא וְשׁוּרָיָא תִּשְׁכְּלַלְנָה וּמִדַּת עֲבַר נַהֲרָה לָא תְהֵי לָךְ כֵּן׃

Ezra 4

1 כְּדִי שְׁמָעוּ בְּנֵי יְהוּדָה וּבִנְיָמִן צָרֵי יְהוּדָה וּבִנְיָמִן דִּי בְּנַן הֵיכְלָא קֳדָם יְיָ אֱלָהּ יִשְׂרָאֵל׃ 2 וְקָרִבוּ לְוָתֵהּ לְזְרֻבָּבֶל וְלִרְאשֵׁי אֲבָהָתָא וְאָמְרִין לְהוֹן נִבְנֵא עִמָּכוֹן אֲרֵי כְוָתְכוֹן אֲנַחְנָה דָּרְשִׁין לֵאלָהֲכוֹן וְלֵהּ אֲנַחְנָה זָבְחִין מִן יוֹמֵי אֲסַרְחַדּוֹן מַלְכָּא אַתְרָא דֵּין דִּי הַעֲלָנָא׃ 3 וַאֲמַר לְהוֹן זְרֻבָּבֶל וְיֵשׁוּעַ וּשְׁאָר רֵאשֵׁי אֲבָהָתָא לְיִשְׂרָאֵל לָא לָכוֹן וְלָנָה לְמִבְנֵא בַיְתָא קֳדָם אֱלָהֲנָא כְּמָא דִי אַנְתּוּן כְּוָתְהוֹן אֲנַחְנָה נִבְנֵא קֳדָם יְיָ כְּמָא דִי פַקִּדַנָא אֲסַרְחַדּוֹן מַלְכָּא מַלְכָּא דִּי אַשּׁוּר דִּי הַעֲלָנָא הָכָא׃ 4 וַהֲוָה עַם אַרְעָא מְרַפְיִן יְדֵי עַם יְהוּדָה וּמְבַעֲתִין לְהוֹן בְּמִבְנֵא׃ 5 וְשָׂכִרִין עֲלֵיהוֹן עֲצָתִין לְהַבְטָלָא עִדָּנָא כָּל יוֹמֵי כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא דִּי פָרַס וְעַד מַלְכוּת דָּרְיָוֶשׁ מַלְכָּא דִּי פָרַס׃ 6 וּבְמַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּרְאשׁ מַלְכוּתֵהּ כְּתָבוּ שִׂטְנָה עַל יָתְבֵי יְהוּדָה וּבִירוּשְׁלֶם׃ 7 וּבְיוֹמֵי אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא כָּתַב בִּשְׁלָם מִתְרְדָת טָבְאֵל וּשְׁאָר כְּנָוָתֵהּ עַל אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מֶלֶךְ פָּרַס כְּתָבָא כְתִיב אֲרָמִית וּמְתַרְגְּמָן מְפָרַשׁ אֲרָמִית׃ 8 רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא כָּתְבוּ אִגְּרָה חֲדָה עַל יְרוּשְׁלֶם לְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא מַלְכָּא כְּנֵמָא׃ 9 אֱדַיִן רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא אַפַּרְסַתְכָּיֵא טַרְפְּלָיֵא אֲפָרְסָיֵא אַפַּרְסָכָיֵא עֲרוּכָיֵא כַּשְׁדָּיֵא דְּהָוָה דְּרְיָוֶשׁ וְעִלָּאִין בְּנִין דִּי יַקִּיר אָסְנַפַּר וְיָתִיב בְּקִרְיָה דִּי שֲׁמְרָיִן וּשְׁאָר בְּנָוָתָא עֲבַר נַהֲרָה וּכְעֶנְתָּא׃ 10 כְּנֵמָא דִּי שְׁלַח אָגַרְתָּא דִּי עֲלֵיהּ רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא אַפַּרְסַתְכָּיֵא טַרְפְּלָיֵא אֲפָרְסָיֵא אַפַּרְסָכָיֵא עֲרוּכָיֵא כַּשְׁדָּיֵא וּשְׁאָר עַמְמַיָּא דִּי אַסְנַפַּר רַב וְיַקִּירָא וְהוֹתִבְהִי בְּקִרְיָה דִּי שֲׁמְרָיִן וּשְׁאָר עֲבַר נַהֲרָה וּכְעֶנְתָּא׃ 11 דְּנָה פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא דִּי שְׁלַחוּ עֲלוֹהִי רְחוּם בְּעֵל טְעֵם וְשִׁמְשַׁי סָפְרָא וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן דִּינָיֵא דִּי בְּשַׁמְרָיִן וּשְׁאָר עֲבַר נַהֲרָה וּכְעֶנְתָּא וּכְעַן׃ 12 יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי יְהוּדָיֵא דִּי סְלִקוּ מִן לְוָתָךְ עֲלֵינָה אֲתוֹ לִירוּשְׁלֶם קִרְיְתָא מָרָדְתָּא וּבִישְׁתָּא בָּנַיִן וְשׁוּרָיָא מְשַׁכְלְלִין וְאַשְׁיָא מְחַבְּרִין׃ 13 כְּעַן יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְמַלְכָּא דִּי אִם קִרְיְתָא דְּנָה תִּתְבְּנֵא וְשׁוּרָיָא תִּשְׁכְּלַלְנָה מִנְדָּה בְּלַךְ וְהַלְוָאָה לָא יִתְיְהִבוּן וְאַפֵּי מַלְכִין תְּנַזָּקוּן׃ 14 וּכְעַן בְּגֹבֶל מַלְחָא אֲנַחְנָה וְהֵיכַל מַלְכָּא לָא יָאוּת לָנָה לְמֶחֱזֵא עַל דְּנָה וְעַל כֵּן שְׁלַחְנָא וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא׃ 15 דִּי יְבַקַּר בְּסִפְרָא דִּי דָכְרָנַיָּא דִּי אֲבָהָתָךְ וְתַשְׁכַּח בְּסִפְרָא דִּי דָכְרָנַיָּא וְתִנְדַּע מִנֵּהּ דִּי קִרְיְתָא דְּנָה קִרְיַת מָרָדִין הִיא וּמְחוֹקָה מִן מְדִנָתָא וּמִן עָלְמָא עַל דִּי מְרִדִין הֲוָת בְּגַוַּהּ מִיָּמִין עָלְמִין עַל כֵּן אִתְחָרְבַת קִרְיְתָא דְּנָה׃ 16 מְהוֹדְעִין אֲנַחְנָה לְמַלְכָּא דִּי אִם קִרְיְתָא דְּנָה תִּתְבְּנֵא וְשׁוּרָיָא תִּשְׁכְּלַלְנָה וּמִדַּת עֲבַר נַהֲרָה לָא תְהֵי לָךְ כֵּן׃

ⲙⲟⲫ ⲥⲟⲩ ⲙⲩⲏⲏⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲥⲙ ⲏⲥⲙ ⲁⲙⲧⲗⲭⲇ [17] :ⲩⲥ ⲍⲓⲭⲉⲍⲁ ⲥⲉ ⲁⲏⲁⲃⲁ ⲁⲃⲟⲩ ⲫⲣⲏ ⲃⲓⲇ ⲥⲁⲫⲥ
:ⲭⲟⲟⲩⲁ ⲙⲥⲙ ⲁⲃⲁⲃ ⲁⲙⲧⲁ ⲩⲉⲗⲙⲙⲉⲁ ⲇⲙⲁⲙⲉⲁ ⲩⲉⲗⲉⲭⲉⲍ ⲍⲉ ⲩⲩⲉⲭⲁⲩⲩⲁ ⲧⲩ ⲁⲙⲧⲁ ⲟⲃⲩ ⲁⲃⲓⲙ ⲙⲥⲙ ⲁ
ⲩⲏⲫⲇⲩ ⲙⲟⲫ ⲙⲍⲙ ⲍⲩⲙⲩⲁ [19] :ⲉⲙⲩⲇⲫ ⲉⲍⲏⲫ ⲙ ⲏⲁⲥⲙ ⲁⲩⲩⲍⲥⲟ ⲩⲩⲭⲏⲥⲙ ⲍⲉ ⲁⲩⲩⲭⲙⲩ [18]
ⲁⲩⲇⲭⲙⲍⲁⲩ ⲇⲁⲙⲙⲁ ⲉⲓⲙⲭⲙⲁⲧⲉ ⲙⲩⲉⲁⲥⲙ ⲥⲟ ⲁⲙⲥⲟ ⲭⲙⲩⲉⲁ ⲙⲛ ⲩⲁ ⲁⲭⲉⲍⲁⲫ ⲍⲉ ⲩⲏⲃⲏⲁⲙ
ⲉⲇⲙⲁⲁⲁ ⲃⲁⲏⲁⲁ ⲟⲃⲫ ⲁⲉⲃⲫ ⲥⲁⲇ ⲩⲉⲗⲫⲍⲉⲙⲩ ⲙⲥⲙⲩⲏⲍⲉ ⲥⲟ ⲩⲩⲁ ⲩⲉⲗⲍⲁⲫⲭ [20] :ⲉⲁ ⲫⲟⲉⲟⲙ
ⲍⲣ ⲩⲁ ⲁⲭⲉⲍⲁⲫⲭⲩ ⲩⲥⲁ ⲁⲭⲉⲍⲁⲏ ⲁⲥⲫⲉⲍⲁ ⲥⲟ ⲟⲙⲫ ⲩⲙⲉⲗⲙ ⲩⲟⲩ [21] :ⲙⲩⲉⲁⲥ ⲉⲫⲉⲍⲉⲙⲭ ⲩⲥⲁⲉⲩ ⲩⲥⲁ
ⲭⲗⲙⲍ ⲁⲙⲥ ⲁⲃⲁ ⲥⲟ ⲫⲟⲙⲥ ⲩⲥⲙ ⲩⲩⲁ ⲩⲁⲉⲍⲉⲍⲁⲓⲩ [22] :ⲙⲙⲙⲍ ⲉⲭⲙⲍ ⲙⲟⲫ ⲁⲩⲫⲁⲭ
ⲩⲉⲍⲁⲫ ⲁⲩⲥⲙ ⲁⲭⲙⲙⲏⲏⲁⲩⲉ ⲍⲉ ⲫⲉⲍⲁⲍⲩ ⲩⲁⲙⲩⲁⲁⲩ ⲍⲉ ⲫⲉⲍⲁⲍⲩ ⲫⲁⲩⲁⲁⲩ [23] :ⲩⲁⲉⲥⲙ ⲓⲫⲫⲫⲍ ⲩⲥⲁⲉⲩ ⲩⲥⲁ
ⲁⲉⲍⲁⲫ ⲁⲩⲁⲙⲙ ⲁⲙⲁⲁⲁⲩⲉⲁⲁ ⲩⲥⲁⲍⲁⲫ ⲍⲉ ⲫⲉⲍⲁⲍⲩ ⲫⲁⲩⲁⲁⲩ ⲍⲉ ⲫⲉⲍⲁⲍⲩ ⲫⲁⲩⲁⲁⲩ

Ezra 6

1 Then Darius the king made a decree, and search was made in the house of the rolls, where the treasures were laid up in Babylon. 2 And there was found at Achmetha, in the palace that is in the province of the Medes, a roll, and therein was a record thus written: 3 In the first year of Cyrus the king, Cyrus the king made a decree concerning the house of God at Jerusalem, Let the house be built, the place where they offered sacrifices, and let the foundations thereof be strongly laid; the height thereof threescore cubits, and the breadth thereof threescore cubits; 4 With three rows of great stones, and a row of new timber: and let the expenses be given out of the king's house: 5 And also let the golden and silver vessels of the house of God, which Nebuchadnezzar took forth out of the temple which is at Jerusalem, and brought unto Babylon, be restored, and brought again unto the temple which is at Jerusalem, every one to his place, and place them in the house of God. 6 Now therefore, Tatnai, governor beyond the river, Shethar-boznai, and your companions the Apharsachites, which are beyond the river, be ye far from thence: 7 Let the work of this house of God alone; let the governor of the Jews and the elders of the Jews build this house of God in his place. 8 Moreover I make a decree what ye shall do to the elders of these Jews for the building of this house of God: that of the king's goods, even of the tribute beyond the river, forthwith expenses be given unto these men, that they be not hindered. 9 And that which they have need of, both young bullocks, and rams, and lambs, for the burnt offerings of the God of heaven, wheat, salt, wine, and oil, according to the appointment of the priests which are at Jerusalem, let it be given them day by day without fail: 10 That they may offer sacrifices of sweet savours unto the God of heaven, and pray for the life of the king, and of his sons. 11 Also I have made a decree, that whosoever shall alter this word, let timber be pulled down from his house, and being set up, let him be hanged thereon; and let his house be made a dunghill for this. 12 And the God that hath caused his name to dwell there destroy all kings and people, that shall put to their hand to alter and to destroy this house of God which is at Jerusalem. I Darius have made a decree; let it be done with speed. 13 Then Tatnai, governor on this side the river, Shethar-boznai, and their companions, according to that which Darius the king had sent, so they did speedily. 14 And the elders of the Jews builded, and they prospered through the prophesying of Haggai the prophet and Zechariah the son of Iddo, and they builded, and finished it, according to the commandment of the God of Israel, and according to the commandment of Cyrus, and Darius, and Artaxerxes king of Persia. 15 And this house was finished on the third day of the month Adar, which was in the sixth year of the reign of Darius the king. 16 And the children of Israel, the priests, and the Levites, and the rest of the children of the captivity, kept the dedication of this house of God with joy, 17 And offered at the dedication of this house of God an hundred bullocks, two hundred rams, four hundred lambs; and for a sin offering for all Israel, twelve he goats, according to the number of the tribes of Israel. 18 And they set the priests in their divisions, and the Levites in their courses, over the service of God, which is at Jerusalem; as it is written in the book of Moses. 19 And the children of the captivity kept the passover upon the fourteenth day of the first month. 20 For the priests and the Levites were purified together, all of them were pure, and killed the passover for all the children of the captivity, and for their brethren the priests, and for themselves. 21 And the children of Israel, which were come again out of captivity, and all such as had separated themselves unto them from the filthiness of the heathen of the land, to seek the LORD God of Israel, did eat, 22 And kept the feast of unleavened bread seven days with joy: for the LORD had made them joyful, and turned the heart of the king of Assyria unto them, to strengthen their hands in the work of the house of God, the God of Israel.

Ezra 7

1 Now after these things, in the reign of Artaxerxes king of Persia, Ezra the son of Seraiah, the son of Azariah, the son of Hilkiah, 2 The son of Shallum, the son of Zadok, the son of Ahitub, 3 The son of Amariah, the son of Azariah, the son of Meraioth, 4 The son of Zerahiah, the son of Uzzi, the son of Bukki, 5 The son of Abishua, the son of Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the chief priest: 6 This Ezra went up from Babylon; and he was a ready scribe in the law of Moses, which the LORD God of Israel had given: and the king granted him all his request, according to the hand of the LORD his God upon him. 7 And there went up some of the children of Israel, and of the priests, and the Levites, and the singers, and the porters, and the Nethinims, unto Jerusalem, in the seventh year of Artaxerxes the king. 8 And he came to Jerusalem in the fifth month, which was in the seventh year of the king. 9 For upon the first day of the first month began he to go up from Babylon, and on the first day of the fifth month came he to Jerusalem, according to the good hand of his God upon him. 10 For Ezra had prepared his heart to seek the law of the LORD, and to do it, and to teach in Israel statutes and judgments. 11 Now this is the copy of the letter that the king Artaxerxes gave unto Ezra the priest, the scribe, even a scribe of the words of the commandments of the LORD, and of his statutes to Israel. 12 Artaxerxes, king of kings, unto Ezra the priest, a scribe of the law of the God of heaven, perfect peace, and at such a time. 13 I make a decree, that all they of the people of Israel, and of his priests and Levites, in my realm, which are minded of their own freewill to go up to Jerusalem, go with thee. 14 Forasmuch as thou art sent of the king, and of his seven counsellors, to inquire concerning Judah and Jerusalem, according to the law of thy God which is in thine hand; 15 And to carry the silver and gold, which the king and his counsellors have freely offered unto the God of Israel, whose habitation is in Jerusalem, 16 And all the silver and gold that thou canst find in all the province of Babylon, with the freewill offering of the people, and of the priests, offering willingly for the house of their God which is in Jerusalem: 17 That thou may buy speedily with this money bullocks, rams, lambs, with their meat offerings and their drink offerings, and offer them upon the altar of the house of your God which is in Jerusalem. 18 And whatsoever shall seem good to thee, and to thy brethren, to do with the rest of the silver and the gold, that do after the will of your God. 19 The vessels also that are given thee for the service of the house of thy God, those deliver thou before the God of Jerusalem. 20 And whatsoever more shall be needful for the house of thy God, which thou shalt have occasion to bestow, bestow it out of the king's treasure house. 21 And I, even I Artaxerxes the king, do make a decree to all the treasurers which are beyond the river, that whatsoever Ezra the priest, the scribe of the law of the God of heaven, shall require of you, it be done speedily, 22 Unto an hundred talents of silver, and to an hundred measures of wheat, and to an hundred baths of wine, and to an hundred baths of oil, and salt without prescribing how much.

6 וְאֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־עָשָׂו אֱלִיפַז בְּכוֹר רְעוּאֵל בֶּן־נַחַת זֶרַח בֶּן־שַׁמָּה מִזָּה בֶּן־אֲלִיפָז אֱלִיפַז עֵשָׂו אָדָה אִשְׁתּוֹ וּבָסְמַת בַּת־עֵשָׂו רְעוּאֵל׃ 7 וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן עֵשָׂו נָשָׁא אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו אֲשֶׁר־לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ 8 וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־הַר שֵׂעִיר עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם׃ 9 וַיֹּלֶד עֵשָׂו אֶת־אֲבִי אֱדוֹם בְּהַר שֵׂעִיר׃ 10 אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־עֵשָׂו אֱלִיפַז בֶּן־אָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בֶּן־בָּסְמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 11 וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיפַז תֵּימָן אוֹמָר צְפוֹ וְגָעְתָם וְקְנַז׃ 12 וְתִמְנַע הָיְתָה פִלֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו וַתֵּלֶד לַאֲלִיפַז אֶת־עֲמָלֵק אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 13 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת וְזֶרַח שַׁמָּה וּמִזָּה הָיוּ בְּנֵי בָּסְמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 14 וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו וַתֵּלֶד לְעֵשָׂו אֶת־יעוּשׁ וְאֶת־יַעְלָם וְאֶת־קֹרַח׃ 15 אַלּוּפֵי בְּנֵי עֵשָׂו בְּנֵי אֱלִיפַז בְּכוֹר עֵשָׂו אַלּוּף תֵּימָן אַלּוּף אוֹמָר אַלּוּף צְפוֹ אַלּוּף קְנַז׃ 16 אַלּוּף קֹרַח אַלּוּף גָּעְתָם אַלּוּף עֲמָלֵק אֵלֶּה אַלּוּפֵי אֱלִיפַז בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עָדָה׃ 17 וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אַלּוּף נַחַת אַלּוּף זֶרַח אַלּוּף שַׁמָּה אַלּוּף מִזָּה אֵלֶּה הָיוּ אַלּוּפֵי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בָּסְמַת אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 18 וְאֵלֶּה בְּנֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה בַּת־צִבְעוֹן אֵשֶׁת עֵשָׂו אַלּוּף יעוּשׁ אַלּוּף יַעְלָם אַלּוּף קֹרַח אֵלֶּה אַלּוּפֵי אָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה אֵשֶׁת עֵשָׂו׃ 19 אֵלֶּה בְּנֵי עֵשָׂו וְאֵלֶּה אַלּוּפָם הוּא אֱדוֹם׃ 20 אֵלֶּה בְּנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לוֹטָן וְשׁוֹבָל וְצִבְעוֹן וַעֲנָה׃ 21 וְדִישׁוֹן וְאֵצֶר וְדִישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי בְּנֵי שֵׂעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם׃ 22 וַיִּהְיוּ בְּנֵי לוֹטָן חֹרִי וְהֵימָם וַאֲחוֹת לוֹטָן תִּמְנָע׃ 23 וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹבָל עַלְוָן וּמָנַחַת וְעֵיבָל שְׁפוֹ וְאוֹנָם׃ 24 וְאֵלֶּה בְּנֵי צִבְעוֹן וְאַיָּה וַעֲנָה הוּא עֲנָה אֲשֶׁר־מָצָא אֶת־הַיֵּמִים בַּמִּדְבָּר בְּרָעֹתוֹ אֶת־הָאֲתֹנוֹת לְצִבְעוֹן אָבִיו׃ 25 וְאֵלֶּה בְּנֵי עֲנָה דִּישׁוֹן וְאָהֳלִיבָמָה בַּת־עֲנָה׃ 26 וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֶמְדָּן וְאֶשְׁבָּן וְיִתְרָן וּכְרָן׃ 27 אֵלֶּה בְּנֵי אֵצֶר בִּלְהָן וְזַעֲוָן עֲקָן׃ 28 אֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן עוּץ וַאֲרָן׃ 29 אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּף לוֹטָן אַלּוּף שׁוֹבָל אַלּוּף צִבְעוֹן אַלּוּף עֲנָה׃ 30 אַלּוּף דִּישׁוֹן אַלּוּף אֵצֶר אַלּוּף דִּישָׁן אֵלֶּה אַלּוּפֵי הַחֹרִי אַלּוּפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שֵׂעִיר׃

Ezra 8

1 וְאֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹתָם וְהִתְיַחֲשׂ לִבְנֵיהֶם בְּעֲלוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַלְכוּת אַרְתַּחְשַׁשְׂתָּא מִבָּבֶל׃ 2 מִבְּנֵי פִינְחָס גֵּרְשׁוֹם מִבְּנֵי אִיתָמָר דָּנִיֵּאל מִבְּנֵי דָוִד חַטּוּשׁ׃ 3 מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה מִבְּנֵי פַרְעֹשׁ זְכַרְיָה וְעִמּוֹ יֻחֻסָּם מֵאָה וַחֲמִשִּׁים זָכָר׃ 4 מִבְּנֵי פַחַת מוֹאָב אֶלְיְהוֹעֵינַי בֶּן־זַרְחְיָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם זָכָר׃ 5 מִבְּנֵי זַתּוּא שְׁכַנְיָה בֶּן־יַחֲזִיאֵל וְעִמּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָכָר׃ 6 וּמִבְּנֵי עָדִין עֶבֶד בֶּן־יוֹנָתָן וְעִמּוֹ חֲמִשִּׁים זָכָר׃ 7 וּמִבְּנֵי עֵילָם יְשַׁעְיָה בֶּן־עֲתַלְיָה וְעִמּוֹ שִׁבְעִים זָכָר׃ 8 וּמִבְּנֵי שְׁפַטְיָה זְבַדְיָה בֶּן־מִיכָאֵל וְעִמּוֹ שְׁמוֹנִים זָכָר׃ 9 מִבְּנֵי יוֹאָב עֹבַדְיָה בֶּן־יְחִיאֵל וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמֹנָה עָשָׂר אִישׁ׃ 10 וּמִבְּנֵי בָנִי שְׁלוֹמִית בֶּן־יוֹסִפְיָה וְעִמּוֹ מֵאָה וְשִׁשִּׁים זָכָר׃ 11 וּמִבְּנֵי בֵבַי זְכַרְיָה בֶּן־בֵּבָי וְעִמּוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנָה׃ 12 וּמִבְּנֵי עַזְגָּד יוֹחָנָן הַגְּדוֹלִים וְעִמּוֹ מֵאָה וַעֲשָׂרָה זָכָר׃ 13 וּמִבְּנֵי אֲדוֹנִיקָם הָאַחֲרוֹנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם אֱלִיפֶלֶט יְעִיאֵל וְשְׁמַעְיָה וְעִמָּם שִׁשִּׁים זָכָר׃ 14 וּמִבְּנֵי בִגְוַי אוּתַי וְזַבּוּד וְעִמָּם שִׁבְעִים זָכָר׃ 15 וָאֶקְבְּצֵם אֶל־הַנָּהָר הַבָּא אַהֲוָא וַנַּחֲנֹה שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים וָאֶתְבּוֹנֵן בָּעָם וּבַכֹּהֲנִים וְלֹא־מָצָאתִי שָׁם מִבְּנֵי לֵוִי׃ 16 וָאֶשְׁלַח אֶל־אֱלִיעֶזֶר אֶל־אֲרִיאֵל אֶל־שְׁמַעְיָה וְאֶל־אֶלְנָתָן וְאֶל־יָרִיב וְאֶל־אֶלְנָתָן וְאֶל־נָתָן וְאֶל־זְכַרְיָה וְאֶל־מְשֻׁלָּם רָאשִׁים וְאֶל־יוֹיָרִיב וְאֶל־אֶלְנָתָן מְבִינִים׃ 17 וָאֲצַוֶּה אֹתָם אֶל־אִדּוֹ הָרֹאשׁ בַּמָּקוֹם כַּסִּפְיָא וָאָשִׂים בְּפִיהֶם דְּבָרִים אֲשֶׁר יְדַבְּרוּ אֶל־אֲחֵי הַנְּתִינִים בַּמָּקוֹם כַּסִּפְיָא לְהָבִיא לָנוּ מְשָׁרְתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ׃ 18 וַיָּבִיאוּ לָנוּ כַּאֲשֶׁר טוֹב יַד־אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ אִישׁ־שֵׂכֶל מִבְּנֵי מַחְלִי בֶּן־לֵוִי בֶּן־יִשְׂרָאֵל וְשֵׁרֵבְיָה וּבָנָיו וְאַחֵיהוּ שְׁמֹנָה עָשָׂר׃ 19 וַחֲשַׁבְיָה וְעִמּוֹ יְשַׁעְיָה מִבְּנֵי מְרָרִי אָחָיו וּבְנֵיהֶם עֶשְׂרִים׃ 20 וּמִן־הַנְּתִינִים אֲשֶׁר נָתְנוּ דָּוִיד וְהַשָּׂרִים לַעֲבֹדַת הַלְוִיִּם נְתִינִים מָאתַיִם וְעֶשְׂרִים כֹּל נִקְּבוּ בְשֵׁמוֹת׃ 21 וָאֶקְרָא־שָׁם צוֹם עַל־הַנָּהָר אַהֲוָא לְהִתְעַנּוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דֶּרֶךְ יָשָׁר לָנוּ וּלְטַפֵּנוּ וּלְכָל־רְכוּשֵׁנוּ׃ 22 כִּי בֹשְׁתִּי מִשְׁאֹל מִן־הַמֶּלֶךְ חַיִל וּפָרָשִׁים לְעָזְרֵנוּ מִצָּר בַּדָּרֶךְ כִּי אָמַרְנוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר יַד־אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־דֹּרְשָׁיו לְטוֹבָה וְעֻזּוֹ וְאַפּוֹ עַל־כָּל־עֹזְבָיו׃ 23 וַנָּצוֹם וַנְּבַקֵּשׁ מֵאֱלֹהֵינוּ עַל־זֹאת וַיֵּעָתֶר לָנוּ׃ 24 וָאַבְדִּילָה שְׁנֵים עָשָׂר מִן־הָרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת־שֵׁרֵבְיָה אֶת־חֲשַׁבְיָה וְעִמָּהֶם עֲשָׂרָה מֵאֲחֵיהֶם׃ 25 וָאֶשְׁקוֹל לָהֶם אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים תְּרוּמַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר רוֹמְמוּ הַמֶּלֶךְ וְיוֹעָצָיו וְשָׂרָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים׃ 26 וָאֶשְׁקוֹל עַל־יָדָם כִּכַּר כֶּסֶף וְכֵלִים מֵאָה כִּכַּר כֶּסֶף וּמֵאָה כִּכַּר זָהָב׃ 27 וְעֶשְׂרִים אַגָּנוֹת זָהָב אֶלֶף דַּרְכְּמוֹנִים וּשְׁנֵי כֵלֵי נְחֹשֶׁת מְצֻחֶצָח טוֹבִים חֲמוּדִים כַּזָּהָב׃ 28 וָאֹמְרָה אֲלֵהֶם אַתֶּם קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהַכֵּלִים קֹדֶשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה הוּא לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃

Ezra 9

1 Now when these things were done, the princes came to me, saying, The people of Israel, and the priests and the Levites, have not separated themselves from the people of the lands, doing according to their abominations, even of the Canaanites, the Hittites, the Perizzites, the Jebusites, the Ammonites, the Moabites, the Egyptians and the Amorites. 2 For they have taken of their daughters for themselves and for their sons, so that the holy seed have mingled themselves with the people of the lands: yea, the hand of the princes and rulers hath been chief in this trespass. 3 And when I heard this thing, I rent my garment and my mantle, and plucked off the hair of my head and of my beard, and sat down astonied. 4 Then were assembled unto me every one that trembled at the words of the God of Israel, because of the trespass of those that had been carried away; and I sat astonied until the evening sacrifice. 5 And at the evening sacrifice I arose up from my heaviness; and having rent my garment and my mantle fell upon my knees, and spread out my hands unto the LORD my God, 6 And said, O my God, I am ashamed and blush to lift up my face to thee, my God: for our iniquities are increased over our head, and our trespass is grown up unto the heavens. 7 Since the days of our fathers have we been in a great trespass unto this day; and for our iniquities have we, our kings, and our priests, been delivered into the hand of the kings of the lands, to the sword, to captivity, and to a spoil, and to confusion of face, as it is this day. 8 And now for a little space grace hath been shewed from the LORD our God, to leave us a remnant to escape, and to give us a nail in his holy place, that our God may lighten our eyes, and give us a little reviving in our bondage. 9 For we were bondmen; yet our God hath not forsaken us in our bondage, but hath extended mercy unto us in the sight of the kings of Persia, to give us a reviving, to set up the house of our God, and to repair the desolations thereof, and to give us a wall in Judah and in Jerusalem. 10 And now, O our God, what shall we say after this? for we have forsaken thy commandments, 11 Which thou hast commanded by thy servants the prophets, saying, The land, unto which ye go to possess it, is a land polluted with the pollutions of the people of the lands, with their abominations, which have filled it from one end to another with their uncleanness. 12 Now therefore give not your daughters unto their sons, neither take their daughters unto your sons, and seek not their peace or their wealth for ever: that ye may be strong, and eat the good of the land, and leave it for an inheritance to your children for ever. 13 And after all that is come upon us for our evil deeds, and for our great trespass, seeing that thou our God hast punished us less than our iniquities deserve, and hast given us such deliverance as this; 14 Should we again break thy commandments, and join in affinity with the people of these abominations? wouldest not thou be angry with us till thou hadst consumed us, so that there should be no remnant nor escaping? 15 O LORD God of Israel, thou art righteous: for we remain yet escaped, as it is this day: behold, we are before thee in our trespasses: for we cannot stand before thee because of this.

16 Now when Shechaniah the son of Jehiel, one of the sons of Elam, answered and said unto Ezra, We have trespassed against our God, and have taken strange wives of the people of the land: yet now there is hope in Israel concerning this thing. 17 Now therefore let us make a covenant with our God to put away all the wives, and such as are born of them, according to the counsel of my lord, and of those that tremble at the commandment of our God; and let it be done according to the law. 18 Arise; for this matter belongeth unto thee: we also will be with thee: be of good courage, and do it. 19 Then arose Ezra, and made the chief priests, the Levites, and all Israel, to swear that they should do according to this word. And they sware. 20 Then Ezra rose up from before the house of God, and went into the chamber of Johanan the son of Eliashib: and when he came thither, he did eat no bread, nor drink water: for he mourned because of the transgression of them that had been carried away. 21 And they made proclamation throughout Judah and Jerusalem unto all the children of the captivity, that they should gather themselves together unto Jerusalem; 22 And that whosoever would not come within three days, according to the counsel of the princes and the elders, all his substance should be forfeited, and himself separated from the congregation of those that had been carried away. 23 Then all the men of Judah and Benjamin gathered themselves together unto Jerusalem within three days. It was the ninth month, on the twentieth day of the month; and all the people sat in the street of the house of God, trembling because of this matter, and for the great rain. 24 And Ezra the priest stood up, and said unto them, Ye have transgressed, and have taken strange wives, to increase the trespass of Israel. 25 Now therefore make confession unto the LORD God of your fathers, and do his pleasure: and separate yourselves from the people of the land, and from the strange wives. 26 Then all the congregation answered and said with a loud voice, As thou hast said, so must we do. 27 But the people are many, and it is a time of much rain, and we are not able to stand without, neither is this a work of one day or two: for we are many that have transgressed in this thing. 28 Let now our rulers of all the congregation stand, and let all them which have taken strange wives in our cities come at appointed times, and with them the elders of every city, and the judges thereof, until the fierce wrath of our God for this matter be turned from us. 29 Only Jonathan the son of Asahel and Jahaziah the son of Tikvah were employed about this matter: and Meshullam and Shabbethai the Levite helped them. 30 And the children of the captivity did so. And Ezra the priest, with certain chief of the fathers, after the house of their fathers, and all of them by their names, were separated, and sat down in the first day of the tenth month to examine the matter. 31 And they made an end with all the men that had taken strange wives by the first day of the first month. 32 And among the sons of the priests there were found that had taken strange wives: namely, of the sons of Jeshua the son of Jozadak, and his brethren; Maaseiah, and Eliezer, and Jarib, and Gedaliah. 33 And they gave their hands that they would put away their wives; and being guilty, they offered a ram of the flock for their trespass. 34 And of the sons of Immer; Hanani, and Zebadiah. 35 Of the sons of Harim; Maaseiah, and Elijah, and Shemaiah, and Jehiel, and Uzziah. 36 And of the sons of Pashur; Elioenai, Maaseiah, Ishmael, Nethaneel, Jozabad, and Elasah. 37 Of the sons of Zattu; Elioenai, Eliashib, Mattaniah, and Jeremoth, and Zabad, and Aziza. 38 And of the sons of Bani; Jehiel, Shimei, 39 And Shelemiah, and Nathan, and Adaiah, 40 Machnadebai, Shashai, Sharai, 41 Azareel, and Shelemiah, Shemariah, 42 Shallum, Amariah, and Joseph. 43 Of the sons of Nebo; Jeiel, Mattithiah, Zabad, Zebina, Jaddai, and Joel, Benaiah. 44 All these had taken strange wives: and some of them had wives by whom they had children.

Ezra 10

1 Now when Ezra had prayed, and when he had confessed, weeping and casting himself down before the house of God, there assembled unto him out of Israel a very great congregation of men and women and children: for the people wept very sore. 2 And Shechaniah the son of Jehiel, one of the sons of Elam, answered and said unto Ezra: We have trespassed against our God, and have taken strange wives of the people of the land: yet now there is hope in Israel concerning this thing. 3 Now therefore let us make a covenant with our God to put away all the wives, and such as are born of them, according to the counsel of my lord, and of those that tremble at the commandment of our God; and let it be done according to the law. 4 Arise; for this matter belongeth unto thee: we also will be with thee: be of good courage, and do it. 5 Then arose Ezra, and made the chief priests, the Levites, and all Israel, to swear that they should do according to this word. And they sware. 6 Then Ezra rose up from before the house of God, and went into the chamber of Jehohanan the son of Eliashib: and when he came thither, he did eat no bread, nor drink water: for he mourned because of the trespass of them that had been carried away. 7 And they made proclamation throughout Judah and Jerusalem unto all the children of the captivity, that they should gather themselves together unto Jerusalem; 8 and that whosoever would not come within three days, according to the counsel of the princes and the elders, all his substance should be forfeited, and himself separated from the congregation of those that had been carried away. 9 Then all the men of Judah and Benjamin gathered themselves together unto Jerusalem within the three days. It was the ninth month, on the twentieth day of the month; and all the people sat in the broad place before the house of God, trembling because of this matter, and for the great rain. 10 And Ezra the priest stood up, and said unto them: Ye have trespassed, and have taken strange wives, to increase the guilt of Israel. 11 Now therefore make confession unto the LORD God of your fathers, and do his pleasure; and separate yourselves from the peoples of the land, and from the strange wives. 12 Then all the congregation answered and said with a loud voice: As thou hast said, so must we do. 13 But the people are many, and it is a time of heavy rain, and we are not able to stand without, neither is this a work of one day or two: for we are many that have transgressed in this thing. 14 Let now our princes be appointed for all the congregation, and let all them which have taken strange wives in our cities come at appointed times, and with them the elders of every city, and the judges thereof, until the fierce wrath of our God for this matter be turned from us. 15 Only Jonathan the son of Asahel and Jahaziah the son of Tikvah were set over this: and Meshullam and Shabbethai the Levite helped them. 16 And the children of the captivity did so. And Ezra the priest, with certain heads of fathers' houses, after the house of their fathers, and all of them by their names, were separated, and sat down in the first day of the tenth month to examine the matter. 17 And they made an end with all the men that had taken strange wives by the first day of the first month.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit, sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua: Ut enim ad minim veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum: Sed ut perspiciatis unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium, totam rem aperiam, eaque ipsa quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt explicabo. Nemo enim ipsam voluptatem quia voluptas sit aspernatur aut odit aut fugit, sed quia consequuntur magni dolores eos qui ratione voluptatem sequi nesciunt. Neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum quia dolor sit amet, consectetur, adipisci velit, sed quia non numquam eius modi tempora incidunt ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem. Ut enim ad minima veniam, quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut aliquid ex ea commodi consequatur? Quis autem vel eum iure reprehenderit qui in ea voluptate velit esse quam nihil molestiae consequatur, vel illum qui dolorem eum fugiat quo voluptas nulla pariatur? At vero eos et accusamus et iusto odio dignissimos ducimus qui blanditiis praesentium voluptatum deleniti atque corrupti quos dolores et quas molestias excepturi sint occaecati cupiditate non provident, similique sunt in culpa qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga. Et harum quidem rerum facilis est et expedita distinctio. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio cumque nihil impedit quo minus id quod maxime placeat facere possimus, omnis voluptas assumenda est, omnis dolor repellendus. Temporibus autem quibusdam et aut officiis debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae. Itaque earum rerum hic tenetur a sapiente delectus, ut aut reiciendis voluptatibus maiores alias consequatur aut perferendis doloribus asperiores repellat

נחמיה

Nehemiah 1

1 דִּבְרֵי נְחֶמְיָה בֶּן־חֲכַלְיָה וַיְהִי בְּחֹדֶשׁ כִּסְלֵו שְׁנַת עֶשְׂרִים וַיְהִי אֲנִי בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃
2 וַיָּבֹא חֲנָנִי אֶחָד מֵאֶחַי הוּא וַאֲנָשִׁים מִיהוּדָה וַאֶשְׁאָלֵם עַל־הַיְּהוּדִים הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת
אֲשֶׁר מִן־הַשִּׁבְיָה וְעַל־יְרוּשָׁלִָם׃ 3 וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ מִן־הַשִּׁבְיָה שָׁם
בַּמְּדִינָה בָּרָעָה גְדוֹלָה וּבְחֶרְפָּה וְחוֹמַת יְרוּשָׁלִַם מְבֻקַּעַת וּשְׁעָרֶיהָ נִצְּתוּ בָאֵשׁ׃
4 וַיְהִי כְּשָׁמְעִי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וָאֵשְׁבָה וָאֶבְכֶּה וָאֶתְאַבְּלָה יָמִים וָאָצוּמָה וָאֶתְפַּלֵּל
לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם׃ 5 וָאֹמַר אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית
וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו׃ 6 תִּהְיֶנָּא אָזְנְךָ קַשֻּׁבָה וְעֵינֶיךָ פְּתֻחוֹת לִשְׁמֹעַ אֶל־תְּפִלַּת
עַבְדְּךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם יוֹמָם וָלַיְלָה עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וּמִתְוַדֶּה עַל־
חַטֹּאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָטָאנוּ לָךְ וְגַם־אֲנִי וּבֵית אָבִי חָטָאנוּ׃ 7 הִשְׁחַתְנוּ לֹא שָׁמַרְנוּ
אֶת־הַמִּצְוֹת וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ׃ 8 זְכָר־נָא אֶת־הַדָּבָר
אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לֵאמֹר אַתֶּם תִּמְעֲלוּ וַהֲפִצֹתִי אֶתְכֶם הָעַמִּימָה׃ 9 וְשַׁבְתֶּם
אֵלַי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲכֶם בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם אֲקַבְּצֵם
וְהֵבֵאתִים אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי לְשַׁכֵּן שְׁמִי שָׁם׃ 10 וְהֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ
בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְיָדְךָ הַחֲזָקָה׃ 11 אֲדֹנָי אָנָּא תְּהִי־נָא אָזְנְךָ קַשֻּׁבָה אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־
תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ הַחֲפֵצִים לְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ וְהַצְלַח־נָא לְעַבְדְּךָ הַיּוֹם וְתֶן־אֹתוֹ לְרַחֲמִים
לִפְנֵי הָאִישׁ הַזֶּה וְאָנֹכִי הָיִיתִי מַשְׁקֵה לַמֶּלֶךְ׃

Nehemiah 2

1 וַיְהִי בְּחֹדֶשׁ נִיסָן שְׁנַת עֶשְׂרִים לְאַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא הַמֶּלֶךְ יַיִן לְפָנָיו וָאֶשָּׂא אֶת־הַיַּיִן וָאֶתְּנָה
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא הָיִיתִי רָע לְפָנָיו׃ 2 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ פָּנֶיךָ רָעִים כִּי אֵינְךָ חוֹלֶה אֵין
זֹאת כִּי אִם־רָעַת לֵב וָאִירָא מְאֹד׃ 3 וָאֹמַר לַמֶּלֶךְ לְעוֹלָם הַמֶּלֶךְ יִחְיֶה מַדּוּעַ לֹא יֵרַע פָּנַי
אֲשֶׁר הָעִיר בֵּית־קִבְרוֹת אֲבֹתַי חָרֵבָה וּשְׁעָרֶיהָ אֻכְּלוּ־אֵשׁ׃ 4 וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ עַל־מָה זֶּה
אַתָּה מְבַקֵּשׁ וָאֶתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵי הַשָּׁמָיִם׃ 5 וָאֹמַר לַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־יִיטַב
עַבְדְּךָ לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵנִי יְהוּדָה אֶל־עִיר קִבְרוֹת אֲבֹתַי וְאֶבְנֶנָּה׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ
וְהַפִּילֶגֶשׁ יֹשֶׁבֶת אֵצְלוֹ עַד־מָתַי יִהְיֶה מַהֲלָכֶךָ וּמָתַי תָּשׁוּב וַיִּיטַב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלָחֵנִי
וָאֶתְּנָה־לוֹ זְמַן׃ 7 וָאֹמַר אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב אִגְּרוֹת יִתְּנוּ־לִי אֶל־פַּחוֹת עֵבֶר
הַנָּהָר לְמַעַן יַעֲבִרוּנִי עַד אֲשֶׁר אָבוֹא אֶל־יְהוּדָה׃ 8 וְאִגֶּרֶת אֶל־אָסָף שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס אֲשֶׁר־
לַמֶּלֶךְ יִתֶּן־לִי וְקֹרוֹת לְדַלְתוֹת שַׁעַר־הַבִּירָה אֲשֶׁר לַבַּיִת וְלַחוֹמַת הָעִיר וְלַבַּיִת אֲשֶׁר אָבוֹא
אֵלָיו וַיִּתֶּן־לִי הַמֶּלֶךְ כְּיַד אֱלֹהַי הַטּוֹבָה עָלָי׃ 9 וָאָבוֹא אֶל־פַּחוֹת עֵבֶר הַנָּהָר וָאֶתֵּן לָהֶם
אֶת־אִגְּרוֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח עִמִּי הַמֶּלֶךְ שָׂרֵי־חַיִל וּפָרָשִׁים׃ 10 וַיִּשְׁמַע סַנְבַלַּט הַחֹרֹנִי וְטוֹבִיָּה
הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי וַיֵּרַע לָהֶם רָעָה גְדוֹלָה כִּי אָדָם בָּא לְבַקֵּשׁ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 11 וָאָבוֹא יְרוּשָׁלִַם
וָאֶהְיֶה־שָּׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ 12 וָאָקוּם לַיְלָה אֲנִי וַאֲנָשִׁים מְעַט אִתִּי וְלֹא־הִגַּדְתִּי לְאָדָם אֵת
אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהַי עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת לִירוּשָׁלִַם וּבְהֵמָה אֵין אִתִּי כִּי אִם־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־אָנֹכִי
רֹכֵב עָלֶיהָ׃

ⵏⵉⵃⵎⵢⵀ ⵜⵉⵙⵄ ⵓⵙⵙⵔⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵏⵉⵃⵎⵢⵀ ⵎⵓⵃⵎⵎⴷ ⵏ ⵃⴰⵛⵛⵓⴱ

Nehemiah 4

1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלַּט כִּי־אֲנַחְנוּ בּוֹנִים אֶת־הַחוֹמָה וַיִּחַר־לוֹ מְאֹד וַיִּכְעַס עַל־הַיְהוּדִים׃
2 וַיְדַבֵּר לִפְנֵי אֶחָיו וְלִפְנֵי חֵיל שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר מַה־עֹשִׂים הָעֲזוּבִים הַיְהוּדִים הֲלָהֶם יַעְזֹבוּ
לָהֶם הֲיִזְבְּחוּ הֲיַכְלֶה בְיוֹם וְהַחֲיוֹת יְהִי לָהֶם אֲבָנִים מִגָּלֵי עֲפָרוֹת וְהֵמָּה שְׂרוּפוֹת׃
3 וְטוֹבִיָּה הָעַמֹּנִי אֵצֶל אֵלָיו וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר הֵמָּה בוֹנִים אִם־יַעֲלֶה שׁוּעָל וּפָרַץ חוֹמַת
אַבְנֵיהֶם׃
4 שִׁמְעָה אֱלֹהֵינוּ כִּי הָיִינוּ בּוּזָה וְהָשֵׁב חֶרְפָּתָם בְּרֹאשָׁם וּתְנֵם לָבַז בְּאֶרֶץ שִׁבְיָה׃
5 וְאַל־תְּכַס עַל־עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם מִלְּפָנֶיךָ כִּי הִכְעִיסוּ נֹכַח הַבּוֹנִים׃
6 וַנִּבֶן אֶת־הַחוֹמָה וַתֵּחָבֵר כָּל־הַחוֹמָה עַד־חֶצְיָהּ וַיְהִי־לֵב לָעָם לַעֲשׂוֹת׃
7 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה וְהָעַרְבִים וְהָעַמֹּנִים וְהָאַשְׁדֹּדִים כִּי־עָלְתָה
מְרֻפָּאָה לְחוֹמוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם כִּי־הֵחֵלּוּ הַפְּרָצוֹת לְהִסָּתֵם וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד׃
8 וַיִּקְשְׁרוּ כֻלָּם יָחַד לָבוֹא לְהִלָּחֵם בִּירוּשָׁלַ͏ִם וְלַעֲשׂוֹת־לָהּ תְּקוּמָה׃
9 וַנִּתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵינוּ וַנָּשֶׂם מִשְׁמָר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וָלָיְלָה מִפְּנֵיהֶם׃
10 וַיֹּאמְרוּ יְהוּדָה כָּשַׁל כֹּחַ הַסַּבָּל וְהֶעָפָר הָרָב וְאֲנַחְנוּ לֹא נוּכַל לִבְנוֹת בַּחוֹמָה׃
11 וַיֹּאמְרוּ צָרֵינוּ לֹא יֵדְעוּ וְלֹא יִרְאוּ עַד אֲשֶׁר נָבוֹא בְתוֹכָם וְהָרַגְנוּם וְהִשְׁבַּתְנוּ אֶת־
מְלָאכָה׃
12 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ הַיְהוּדִים הַיֹּשְׁבִים אֵצְלָם וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ עֲשֶׂרֶת מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת
אֲשֶׁר תָּשׁוּבוּ עָלֵינוּ׃
13 וָאַעֲמִיד בַּשְׁפָלִים מֵאַחֲרֵי הַחוֹמָה וּבַמְּקֹמוֹת הַנִּשְׂקָפִים וָאַעֲמִיד אֶת־הָעָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם עִם־חַרְבֹתֵיהֶם חֲנִיתָם וְקַשְׁתֹתֵיהֶם׃
14 וָאֵרֶא וָאָקוּם וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם אַל־תִּירְאוּ מִפְּנֵיהֶם זִכְרוּ
אֶת־אֲדֹנָי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְלַחֲמוּ עַל־אֲחֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם נְשֵׁיכֶם וּבָתֵּיכֶם׃
15 וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֹיְבֵינוּ כִּי נוֹדַע לָנוּ וַיָּפֵר הָאֱלֹהִים אֶת־עֲצָתָם וַנָּשָׁב כֻּלָּנוּ אֶל־הַחוֹמָה
אִישׁ אֶל־מְלַאכְתּוֹ׃
16 וַיְהִי מִן־הַיּוֹם הַהוּא חֲצִי נְעָרַי עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם הָיוּ מַחֲזִיקִים הָרְמָחִים
הַצִּנּוֹת וְהַקְּשָׁתוֹת וְהַשִּׁרְיוֹנִים וְהַשָּׂרִים אַחֲרֵי כָּל־בֵּית יְהוּדָה׃
17 הַבּוֹנִים בַּחוֹמָה וְהַנֹּשְׂאִים בַּסֶּבֶל עִם הָעֹשֶׂה בְאַחַת יָדוֹ עֹשֶׂה בַּמְּלָאכָה וְיָדוֹ הָאֶחָת
מַחֲזֶקֶת הַשָּׁלַח׃
18 וְהַבּוֹנִים אִישׁ חַרְבּוֹ חָגוּר עַל־מָתְנָיו וַיִּבֶן וְהַתֹּקֵעַ בַּשּׁוֹפָר אֵצֶל יָדִי׃
19 וָאֹמַר אֶל־הַחֹרִים וְאֶל־הַסְּגָנִים וְאֶל־יֶתֶר הָעָם הַמְּלָאכָה רַבָּה וְהִיא רְחָבָה וַאֲנַחְנוּ
מְפֻרָדִים עַל־הַחוֹמָה אִישׁ רָחוֹק מֵאָחִיו׃
20 בִּמְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר שָׁמָּה הִקָּבְצוּ אֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ יִלָּחֶם לָנוּ׃
21 וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים בַּמְּלָאכָה וְחֶצְיָם מַחֲזִיקִים הָרְמָחִים מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים׃
22 וְגַם בָּעֵת הַהִיא אָמַרְתִּי לָעָם לָלוּן אִישׁ וְנַעֲרוֹ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַ͏ִם וְהָיוּ־לָנוּ בַלַּיְלָה מִשְׁמָר
וּבַיּוֹם מְלָאכָה׃
23 וְאֵין אֲנִי אֵין אַנְשֵׁי מִשְׁמָעִי וְאֵין אֲחֵי וְאֵין נְעָרַי וְאֵין אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר אַחֲרָי
אֵין פֹּשְׁטִים בִּגְדֵיהֶם אִישׁ לְהַשְׁלִיכוֹ לְמַיִם׃

ואמרתי אליהם מה הדבר הטוב הזה אשר אתם עשים׃
יט הלא בדרככם תשבון ובדרככם תשכבון ובדרככם תקומון ובדרככם תשכבון׃
כ ואמרתי אליהם מי אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו
ולכם אין חלק וצדקה ואין זכרון בירושלם׃

Nehemiah 5

א ותהי זעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים׃ ב ויש אשר אמרים
בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה׃ ג ויש אמרים שדתינו
וכרמינו ובתינו אנחנו עבדים ונתנה כספ לנו ונחיה׃ ד ויש אמרים לוינו כספ
למדת המלך ושדתינו וכרמינו אנחנו נתנים׃ ה ועתה כבשר אחינו בנינו כבניהם
הנה אנחנו כבשים בנינו ובנתינו לעבדים ויש מבנתינו נשים משעבדות ואין
ליד לנו ושדתינו וכרמינו לאחרים׃ ו ואחר מאד כשמעי את זעקתם ואת
הדברים האלה חרה לי מאד׃ ז ויעץ לבי בי ואריבה את החרים ואת הסגנים
ואמר להם נשאים אתם איש בנשיו ואתם מקהלים עלי איש׃ ח ואתן עלהם
קהלה גדולה ליהודים הנמכרים לגוים כמנו ואתם אף תמכרו את אחיכם
ונמכרו להם ויחרשו גם מצאו דבר׃ ט ואמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים
הלא בירא אלהינו תלכו מחרפת גוים אויבינו׃ י וגם אני אחי נעריי נשה בהם
כסף ובתבואה אנא נעזבה את המשה הזה׃ יא השיבו נא להם היום שדתם
כרמם וזיתם ובתיהם וגם מאת המאה כסף ודגן תירש ויצהר אשר אתם נשים
עליהם׃ יב ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה דבר ואקרא
לכהנים ואשבעם לעשות כדבר הזה׃ יג וגם חצני נערתי ואמר כה יניער
האלהים איש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וכה יהי נעור וריק
ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעשו העם כדבר הזה׃ יד וגם מיום
אשר צוני להיות פחתם בארץ יהודה מן שנת עשרים ועד שנת שתים ושלשים
שנה לארתחשסתא שנים עשרה שנה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי׃ טו
והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו מעליהם לחם וישם ואף כסף אחרי
ארבעים שקל גם נעריהם שלטו בעם ואני לא עשיתי כן מיראת אלהים׃
טז גם במלאכת החומה הזה לא קנינו שדה וכל נעריי נקבצים שם על
המלאכה׃ יז והיהודים עשרה ומאה איש על שלחני מן הבאים אלינו מן הגוים
אשר סביבתינו׃ יח ואשר יעשה ליום אחד שור אחד ושש צאן בריאים
ועופות יעשו לי ולעשרת הימים כל יין בכל עשרת ימים הכין ולא דרשתי
את לחם הפחה כי כבד העבדה הזה על העם׃ יט זכרה לי אלהי לטובה כל
אשר עשיתי לעם הזה׃

Nehemiah 6

א ויהי כשמע סנבלט וטוביה וגשם הערבי ושארית איבינו כי בניתי אני את
החומה ולא נשאר בה פרץ גם עד העת ההיא דלתות לא הקמתי בשערים׃

2 ואמר אליהם אל־יפתח דלתי ירושלם עד־חם השמש ועודם עמדים יסגרו הדלתות וינעלו
ואמר אליהם אל־יפתח דלתי ירושלם עד־חם השמש ועודם עמדים יסגרו הדלתות וינעלו
ועד־שם משמרות מישבי ירושלם איש במשמרתו ואיש לנגד ביתו׃ 3 ויאמר אלי עד־קרוב
ועד־שם משמרות מישבי ירושלם איש במשמרתו ואיש לנגד ביתו׃ 3 ויאמר אלי עד־קרוב
חם השמש ועוד הם עמדים יסגרו דלתות השער ונעלתם ופקדתם משמרת מישבי ירושלם
חם השמש ועוד הם עמדים יסגרו דלתות השער ונעלתם ופקדתם משמרת מישבי ירושלם
איש במשמרתו ואיש נגד ביתו׃ 4 והעיר רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים
איש במשמרתו ואיש נגד ביתו׃ 4 והעיר רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים
נבנו׃ 5 ואלהי נתן אל־לבי ואקבצה את־החרים ואת־העם ואת־המשפחות להתיחש
נבנו׃ 5 ואלהי נתן אל־לבי ואקבצה את־החרים ואת־העם ואת־המשפחות להתיחש
על־יחס ומצא אני את־ספר היחס העלים אשר עלו בראשנה ואמצא כתוב בו׃
על־יחס ומצא אני את־ספר היחס העלים אשר עלו בראשנה ואמצא כתוב בו׃
6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך־בבל וישבו את־
6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך־בבל וישבו את־
ירושלם ויהודה איש לעירו׃ 7 אשר באו עם־זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני
ירושלם ויהודה איש לעירו׃ 7 אשר באו עם־זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני
מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם־ישראל׃ 8 בני פרעש אלף
מרדכי בלשן מספרת בגוי נחום בענה מספר אנשי עם־ישראל׃ 8 בני פרעש אלף
מאתים שבעים ושנים׃ 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים׃ 10 בני ארח שש מאות
מאתים שבעים ושנים׃ 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים׃ 10 בני ארח שש מאות
חמשים ושנים׃ 11 בני פחת־מואב לבני ישוע ויואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר׃
חמשים ושנים׃ 11 בני פחת־מואב לבני ישוע ויואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר׃
12 בני עילם אלף מאתים חמשים ושנים׃ 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה׃
12 בני עילם אלף מאתים חמשים ושנים׃ 13 בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה׃
14 בני זבי שבע מאות ששים׃ 15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה׃ 16 בני בבי
14 בני זבי שבע מאות ששים׃ 15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה׃ 16 בני בבי
שש מאות עשרים ושמנה׃ 17 בני עזגד שנים אלפים שלש מאות ועשרים׃ 18 בני אדניקם
שש מאות עשרים ושמנה׃ 17 בני עזגד שנים אלפים שלש מאות ועשרים׃ 18 בני אדניקם
שש מאות וששים׃ 19 בני בגוי אלפים ושבעים שנים׃ 20 בני עדין שש מאות חמשים
שש מאות וששים׃ 19 בני בגוי אלפים ושבעים שנים׃ 20 בני עדין שש מאות חמשים
וחמשה׃ 21 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃ 22 בני חשם שלש מאות עשרים
וחמשה׃ 21 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃ 22 בני חשם שלש מאות עשרים
ושמנה׃ 23 בני בצי שלש מאות עשרים וחמשה׃ 24 בני חריף מאה ושנים עשר׃
ושמנה׃ 23 בני בצי שלש מאות עשרים וחמשה׃ 24 בני חריף מאה ושנים עשר׃
25 בני גבעון תשעים וחמשה׃ 26 בני בית־לחם ונטופה מאה שמנים ושמנה׃
25 בני גבעון תשעים וחמשה׃ 26 בני בית־לחם ונטופה מאה שמנים ושמנה׃
27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה׃ 28 אנשי בית־עזמות ארבעים ושנים׃
27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה׃ 28 אנשי בית־עזמות ארבעים ושנים׃
29 אנשי קרית־יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה׃ 30 אנשי הרמה
29 אנשי קרית־יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה׃ 30 אנשי הרמה
ומצפה שש מאות עשרים ואחד׃ 31 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים׃ 32 אנשי בית־אל
ומצפה שש מאות עשרים ואחד׃ 31 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים׃ 32 אנשי בית־אל
והעי מאה עשרים ושלשה׃ 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים׃ 34 בני עילם אחר
והעי מאה עשרים ושלשה׃ 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים׃ 34 בני עילם אחר
חמשים ושנים׃ 35 בני חרם שלש מאות ועשרים׃ 36 בני יריחו שלש מאות ארבעים
חמשים ושנים׃ 35 בני חרם שלש מאות ועשרים׃ 36 בני יריחו שלש מאות ארבעים
וחמשה׃ 37 בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים ואחד׃ 38 בני סנאה שלשת אלפים
וחמשה׃ 37 בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים ואחד׃ 38 בני סנאה שלשת אלפים
ותשע מאות ושלשים׃ 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות ושבעים ושלשה׃
ותשע מאות ושלשים׃ 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות ושבעים ושלשה׃
40 בני אמר אלף ומאתים חמשים ושנים׃ 41 בני פשחור אלף מאתים ארבעים
40 בני אמר אלף ומאתים חמשים ושנים׃ 41 בני פשחור אלף מאתים ארבעים
ושבעה׃ 42 בני חרם אלף ושבעה עשר׃ 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני הודויה
ושבעה׃ 42 בני חרם אלף ושבעה עשר׃ 43 הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני הודויה
שבעים וארבעה׃ 44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה׃ 45 השוערים בני שלום
שבעים וארבעה׃ 44 המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה׃ 45 השוערים בני שלום
בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שובי הכל מאה שלשים ושמנה׃
בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שובי הכל מאה שלשים ושמנה׃
46 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות 47 בני קרס בני סיעא בני פדון
46 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות 47 בני קרס בני סיעא בני פדון
48 בני לבנה בני חגבא בני שלמי 49 בני חנן בני גדל בני גחר 50 בני ראיה בני רצין
48 בני לבנה בני חגבא בני שלמי 49 בני חנן בני גדל בני גחר 50 בני ראיה בני רצין
בני נקודא׃ 51 בני גזם בני עזא בני פסח 52 בני בסי בני מעונים בני נפישסים׃
בני נקודא׃ 51 בני גזם בני עזא בני פסח 52 בני בסי בני מעונים בני נפישסים׃
53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא׃
53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור 54 בני בצלית בני מחידא בני חרשא׃
55 בני סיסרא בני תמח בני נציח בני חטיפא׃ 56 בני עבדי שלמה בני סוטי בני
55 בני סיסרא בני תמח בני נציח בני חטיפא׃ 56 בני עבדי שלמה בני סוטי בני
סופרת בני פרידא׃ 57 בני יעלא בני דרקון בני גדל׃ 58 בני שפטיה בני חטיל בני
סופרת בני פרידא׃ 57 בני יעלא בני דרקון בני גדל׃ 58 בני שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצבים בני אמון׃ 59 ואלה העלים מתל־מלח תל־חרשא כרוב אדון ואמר
פכרת הצבים בני אמון׃ 59 ואלה העלים מתל־מלח תל־חרשא כרוב אדון ואמר
ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם אם־מישראל הם׃ 60 בני דלעיה בני טוביה בני
ולא יכלו להגיד בית־אבותם וזרעם אם־מישראל הם׃ 60 בני דלעיה בני טוביה בני
נקודא שש מאות חמשים ושנים׃ 61 ומבני הכהנים בני חבעיה בני הקוץ בני ברזלי
נקודא שש מאות חמשים ושנים׃ 61 ומבני הכהנים בני חבעיה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על־שמם׃ 62 אלה בקשו כתבם המתיחשים
אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על־שמם׃ 62 אלה בקשו כתבם המתיחשים
ולא נמצא ויגאלו מן־הכהנה׃ 63 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
ולא נמצא ויגאלו מן־הכהנה׃ 63 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
הקדשים עד־עמד כהן באורים ותמים׃ 64 כל־הקהל כאיש אחד ארבעים אלף
הקדשים עד־עמד כהן באורים ותמים׃ 64 כל־הקהל כאיש אחד ארבעים אלף
ושלש מאות וששים׃ 65 לבד מעבדיהם ושפחותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות
ושלש מאות וששים׃ 65 לבד מעבדיהם ושפחותיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות
שלשים ושבעה ומשררים ומשוררות מאתים׃ 66 סוסיהם שש מאות שלשים וחמשה
שלשים ושבעה ומשררים ומשוררות מאתים׃ 66 סוסיהם שש מאות שלשים וחמשה
פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׃ 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׃ 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים ושבע מאות ועשרים׃ 68 ומראשי האבות בבואם בית־יהוה אשר
ששת אלפים ושבע מאות ועשרים׃ 68 ומראשי האבות בבואם בית־יהוה אשר
בירושלם התנדבו לבית־האלהים להעמידו על־מכונו׃ 69 כפי כחם נתנו לאוצר
בירושלם התנדבו לבית־האלהים להעמידו על־מכונו׃ 69 כפי כחם נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמונים אלף ומנים חמשת אלפים וכתנות כהנים מאה ושלשים׃
המלאכה זהב דרכמונים אלף ומנים חמשת אלפים וכתנות כהנים מאה ושלשים׃
70 וישבו הכהנים והלוים ומן־העם ושוערים ומשוררים ומן־הנתינים ובכל־ישראל
70 וישבו הכהנים והלוים ומן־העם ושוערים ומשוררים ומן־הנתינים ובכל־ישראל
בעריהם׃ 71 ויגיע החדש השביעי ובני־ישראל בערים׃ 72 ויאספו העם כאיש אחד
בעריהם׃ 71 ויגיע החדש השביעי ובני־ישראל בערים׃ 72 ויאספו העם כאיש אחד
אל־הרחוב אשר לפני שער־המים ויאמרו אל־עזרא הספר להביא את־ספר תורת
אל־הרחוב אשר לפני שער־המים ויאמרו אל־עזרא הספר להביא את־ספר תורת
משה אשר צוה יהוה את־ישראל׃ 73 ויביא עזרא הכהן את־התורה לפני הקהל
משה אשר צוה יהוה את־ישראל׃ 73 ויביא עזרא הכהן את־התורה לפני הקהל
מאנשים ועד־נשים וכל־מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי׃ 74 ויקרא בספר
מאנשים ועד־נשים וכל־מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי׃ 74 ויקרא בספר
לפני הרחוב אשר לפני שער־המים מן־האור עד־מחצית היום נגד האנשים והנשים
לפני הרחוב אשר לפני שער־המים מן־האור עד־מחצית היום נגד האנשים והנשים
והמבינים ואזני כל־העם אל־ספר התורה׃ 75 ויעמד עזרא הספר על־מגדל־עץ אשר
והמבינים ואזני כל־העם אל־ספר התורה׃ 75 ויעמד עזרא הספר על־מגדל־עץ אשר
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על־ימינו
עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על־ימינו
ופדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם על־שמאלו׃ 76 ויפתח עזרא
ופדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם על־שמאלו׃ 76 ויפתח עזרא
הספר לעיני כל־העם כי מעל כל־הדברים היה ובפתחו עמד כל־העם׃ 77 ויברך
הספר לעיני כל־העם כי מעל כל־הדברים היה ובפתחו עמד כל־העם׃ 77 ויברך
עזרא את־יהוה האלהים הגדול וענו כל־העם אמן אמן במרום ידיהם וישתחוו
עזרא את־יהוה האלהים הגדול וענו כל־העם אמן אמן במרום ידיהם וישתחוו
ויפלו אפים ארצה׃ 78 וישוע בני קדמיאל שבניה בתי הרים הלוים מבינים את־
ויפלו אפים ארצה׃ 78 וישוע בני קדמיאל שבניה בתי הרים הלוים מבינים את־
העם לתורה והעם על־עמדם׃ 79 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל
העם לתורה והעם על־עמדם׃ 79 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל
ויבינו במקרא׃ 80 וינחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים את־
ויבינו במקרא׃ 80 וינחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלוים המבינים את־
העם אל־כל־העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל־תתאבלו ואל־תבכו כי בוכים
העם אל־כל־העם היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל־תתאבלו ואל־תבכו כי בוכים
כל־העם בשמעם את־דברי התורה׃ 81 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו
כל־העם בשמעם את־דברי התורה׃ 81 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו
ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדש היום לאדנינו ואל־תעצבו כי חדות
ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדש היום לאדנינו ואל־תעצבו כי חדות
יהוה היא מעזכם׃ 82 והלוים משתקטים לכל־העם לאמר הסו כי היום קדש ואל־
יהוה היא מעזכם׃ 82 והלוים משתקטים לכל־העם לאמר הסו כי היום קדש ואל־
תעצבו׃ 83 וילכו כל־העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי
תעצבו׃ 83 וילכו כל־העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי
הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ 84 ויקבצו אל־עזרא הספר כל־העם ביום השני
הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃ 84 ויקבצו אל־עזרא הספר כל־העם ביום השני
לשכל דברי התורה׃ 85 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד־משה אשר
לשכל דברי התורה׃ 85 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד־משה אשר
ישבו בני־ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ 86 ואשר יגידו ויעבירו קול בכל־
ישבו בני־ישראל בסכות בחג בחדש השביעי׃ 86 ואשר יגידו ויעבירו קול בכל־
עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי־זית ועלי עץ־שמן ועלי הדס ועלי
עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי־זית ועלי עץ־שמן ועלי הדס ועלי
תמרים וענף עץ־עבת לעשות סכות ככתוב׃ 87 ויצא העם ויביאו ויעשו להם סכות
תמרים וענף עץ־עבת לעשות סכות ככתוב׃ 87 ויצא העם ויביאו ויעשו להם סכות
איש על־גגו ובחצרותם ובחצרות בית־האלהים וברחוב שער־המים וברחוב שער־
איש על־גגו ובחצרותם ובחצרות בית־האלהים ברחוב שער־המים ברחוב שער־
אפרים׃ 88 ויעשו כל־הקהל השבים מן־השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי
אפרים׃ 88 ויעשו כל־הקהל השבים מן־השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי
ישוע בן־נון כן בני־ישראל עד־היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ 89 ויקרא
ישוע בן־נון כן בני־ישראל עד־היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד׃ 89 ויקרא
בספר תורת האלהים יום ביום מיום הראשון עד־היום האחרון ויעשו חג שבעת
בספר תורת האלהים יום ביום מיום הראשון עד־היום האחרון ויעשו חג שבעת
הימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃
הימים וביום השמיני עצרת כמשפט׃

Nehemiah 7

1 ויהי כאשר נבנה החומה ואעמד הדלתות והפקדו השוערים והמשוררים והלוים
1 ויהי כאשר נבנה החומה ואעמד הדלתות והפקדו השוערים והמשוררים והלוים

ꓲꓲꓵ ꓶꓜꓤꓱꓵ ꓞꓟꓱꓶꓵ ꓶꓜꓤꓱꓵ ꓞꓟꓱꓶꓵ ꓞꓟꓱꓶꓵ ꓞꓟꓱꓶ

Nehemiah 8

1 וַיֶּאֱסֹף כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר
לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ 2 וַיָּבִיא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה
לִפְנֵי הַקָּהָל מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכֹל הַמֵּבִין לִשְׁמֹעַ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 3 וַיִּקְרָא־בוֹ
לִפְנֵי־הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַל־הַמַּחֲצִית לְעֵינֵי הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַמֵּבִינִים
וְאָזְנֵי כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה׃ 4 וַיַּעֲמֹד עֶזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לַדָּבָר
וַיַּעֲמֹד אֵצֶל מַתִּתְיָה וְשֶׁמַע וַאֲנָיָה וּרְיָה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשֵׂיָה עַל־יְמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ פְּדָיָה מִישָׁאֵל
וּמַלְכִּיָּה וְחָשֻׁם וְחַשְׁבַּדָּנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם׃ 5 וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל־הָעָם כִּי מֵעַל
כָּל־הָעָם הָיָה וּכְפִתְחוֹ עָמְדוּ כָּל־הָעָם׃ 6 וַיְבָרֶךְ עֶזְרָא יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם
אָמֵן אָמֵן בְּמֹרְאֹתֵיהֶם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה אַפַּיִם אָרְצָה׃ 7 וְיֵשׁוּעַ וּבָנִי וְשֶׁרֵבְיָה יָמִין עַקּוּב
שַׁבְּתַי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיָה קְלִיטָא עַזַרְיָה יוֹזָבָד חָנָן פְּלָיָה וְהַלְוִיִּם מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה וְהָעָם
עַל־עָמְדָם׃ 8 וַיִּקְרְאוּ בַּסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים מְפֹרָשׁ וְשׂוֹם שֶׂכֶל וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא׃ 9 וַיֹּאמֶר
נְחֶמְיָה הוּא הַתִּרְשָׁתָא וְעֶזְרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר וְהַלְוִיִּם הַמְבִינִים אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קֹדֶשׁ
הוּא לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ אַל־תִּתְאַבְּלוּ וְאַל־תִּבְכּוּ כִּי מִתְאַבְּלִים כָּל־הָעָם כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃
10 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אִכְלוּ מַשְׁמַנִּים וּשְׁתוּ מַמְתַקִּים וְשִׁלְחוּ מָנוֹת לְאֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לוֹ כִּי קֹדֶשׁ הַיּוֹם
לַאדֹנֵינוּ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ כִּי חֶדְוַת יְהוָה הִוא מָעֻזְּכֶם׃ 11 וְהַלְוִיִּם מַחֲרִישִׁים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הַיּוֹם
קֹדֶשׁ וְאַל־תֵּעָצֵבוּ׃ 12 וַיֵּלְכוּ כָּל־הָעָם לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁלֹחַ מָנוֹת וְלַעֲשׂוֹת שִׂמְחָה גְּדוֹלָה
כִּי הֵבִינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם׃ 13 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֶסְפוּ רָאשֵׁי אָבוֹת לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם אֶל־עֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה׃ 14 וַיִּמְצְאוּ כָתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת בֶּחָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ 15 וַאֲשֶׁר יַשְׁמִיעוּ וְיַעֲבִירוּ קוֹל
בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר צְאוּ הָהָר וְהָבִיאוּ עֲלֵי־זַיִת וַעֲלֵי עֲצֵי שֶׁמֶן וַעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְמָרִים
וַעֲלֵי עֲצֵי־עָבֹת לַעֲשׂת סֻכֹּת כַּכָּתוּב׃ 16 וַיֵּצֵא הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל־גַּגּוֹ
וּבְחַצְרוֹתָם וּבְחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וּבִרְחוֹב שַׁעַר־הַמַּיִם וּבִרְחוֹב שַׁעַר־אֶפְרָיִם׃ 17 וַיַּעֲשׂוּ כָּל־הַקָּהָל
הַשָּׁבִים מִן־הַשְּׁבִי סֻכּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת כִּי לֹא־עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בִּן־נוּן כֵּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־הַיּוֹם
הַהוּא וַתְּהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד׃ 18 וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים יוֹם בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־
הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן וַיַּעֲשׂוּ חַג שִׁבְעַת יָמִים וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת כַּמִּשְׁפָּט׃

Nehemiah 9

1 וּבְיוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נֶאֶסְפוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּצוֹם וּבְשַׂקִּים וַאֲדָמָה עֲלֵיהֶם׃
2 וַיִּבָּדְלוּ זֶרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל־בְּנֵי נֵכָר וַיַּעַמְדוּ וַיִּתְוַדּוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם וַעֲוֹנֹת אֲבוֹתָם׃ 3 וַיַּעַמְדוּ
עַל־עָמְדָם וַיִּקְרְאוּ בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רְבִעִית הַיּוֹם וּרְבִעִית מִתְוַדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים לַיהוָה
אֱלֹהֵיהֶם׃ 4 וַיַּעֲמֹד עַל־מַעֲלֵה הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וּבָנִי קַדְמִיאֵל שְׁבַנְיָה בָּנִי שֵׁרֵבְיָה בָּנִי כְנָנִי וַיִּצְעֲקוּ
בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

ⵣⵍⵓⵔⵉⵙ ⵜⵎⴻⵔⵉⵙ ⵔⵓⵖⴻⵜⵜⵓ ⵔⵣⵖⵔⵓⵙ ⵔⵣⵓ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵔⵣⵓ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵔⵣⵓ ⵙⵉⵎⵓⵏ ⵔⵣⵓ

Nehemiah 10

1 ואלה החתמים ונחמיה התרשתא בן־חכליה וצדקיהו׃ 2 שריה עזריה ירמיה׃ 3 פשחור אמריה מלכיה׃ 4 חטוש שבניה מלוך׃ 5 חרם מרמות עבדיה׃ 6 דניאל גנתון ברוך׃ 7 משלם אביה מימין׃ 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃ 9 והלוים ישוע בן־עזניה קדמיאל ושבניהו׃ 10 אחיו שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן׃ 11 מיכא רחב חשביה׃ 12 זכור שרביה שבניה׃ 13 הודיה בני קדמיאל ואחיהם׃ 14 ראשי העם פרעש פחת־מואב עילם זתו בני׃ 15 בנני בונני עזגד׃ 16 בבי אדניה בגוי׃ 17 עטר חזקיה עזור׃ 18 הודיה חשום בצי׃ 19 חריף ענתות נבי׃ 20 מגפיעש משלם חזיר׃ 21 משזבאל צדוק ידוע׃ 22 פלטיה חנן אנית׃ 23 הושע חננית חשוב׃ 24 הלוחש פלהא שובק׃ 25 רחום חשבנה מעשיה׃ 26 ואחיה חנן ענן׃ 27 מלוך חרם בענה׃ 28 והיתר הכהנים הלוים ושוערי המשררים הנתינים וכל־הנבדל מעמי הארצות אל־תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל־יודע ובינה׃ 29 נתמכים על־אחיהם אדיריהם ובאו באלה וארור בתורת האלהים הלך ביד משה עבד־האלהים לשמר ולעשות את־כל־מצות יהוה אדנינו ומשפטיו וחקיו׃ 30 ואשר לא־נתת בנותינו לעמי הארץ ואת־בנותיהם לא נקח לבנינו׃ 31 ועם הארץ המביאים ביום־השבת למכר ולא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטשנו השביעית ומשא כל־יד׃ 32 ועמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשית השקל לעבדת בית־אלהינו׃ 33 למערכת הלחם ולמנחת התמיד ולעלת התמיד לשבתות לחדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על־ישראל ולכל־מלאכת בית־אלהינו׃ 34 הגורל הטלנו כהנים לוים והעם על־קרבן עצי לבית־אלהינו לבתי אבתינו לזמנים משנה־שנה לבער על־מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה׃ 35 ולהביא בכורי אדמתנו ובכורי כל־פרי כל־עץ שנה בשנה לבית יהוה׃ 36 ואת־בכורי בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ובכורות בקרנו וצאננו להביא לבית־אלהינו אל־הכהנים המשרתים בבית־אלהינו׃ 37 ושארית עריסותינו ותרומותינו ופרי כל־עץ תירוש ויצהר להביא אל־הכהנים אל־לשכות בית־אלהינו והמעשר אדמתנו ללוים והם הלוים מעשרים בכל־ערי עבדתנו׃ 38 והיה כהן בן־אהרן עם־הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו מעשר מן־המעשר לבית־אלהינו אל־הלשכות לבית האוצר׃ 39 כי אל־בני ישראל ואל־בני לוי יביאו את־תרומת הדגן התירוש והיצהר שם כלי הקדש והכהנים המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזוב את־בית אלהינו׃

Nehemiah 11

1 Now the leaders of the people lived in Jerusalem; and the rest of the people cast lots to bring one out of ten to live in the holy city Jerusalem, while nine parts remained in the other towns. 2 And the people blessed all the men who willingly offered to live in Jerusalem. 3 These are the leaders of the province who lived in Jerusalem; but in the towns of Judah every one lived on his property in his city, Israelites, priests, Levites, temple servants, and descendants of Solomon's servants. 4 In Jerusalem lived some of the descendants of Judah and Benjamin. Of the descendants of Judah: Athaiah son of Uzziah, son of Zechariah, son of Amariah, son of Shephatiah, son of Mahalalel, of the family of Perez; 5 and Maaseiah son of Baruch, son of Col-hozeh, son of Hazaiah, son of Adaiah, son of Joiarib, son of Zechariah, a descendant of the Shelanite family. 6 The descendants of Perez who lived in Jerusalem numbered four hundred sixty-eight valiant men. 7 Of the descendants of Benjamin: Sallu son of Meshullam, son of Joed, son of Pedaiah, son of Kolaiah, son of Maaseiah, son of Ithiel, son of Jeshaiah, 8 and his brothers, men of valor, nine hundred twenty-eight. 9 Joel son of Zichri was their overseer, and Judah son of Hassenuah was second in command over the city. 10 Of the priests: Jedaiah son of Joiarib, Jachin, 11 Seraiah son of Hilkiah, son of Meshullam, son of Zadok, son of Meraioth, son of Ahitub, the chief officer of the house of God, 12 and their kinsmen who did work for the house, eight hundred twenty-two; Adaiah son of Jeroham, son of Pelaliah, son of Amzi, son of Zechariah, son of Pashhur, son of Malchijah, 13 and his kinsmen, heads of families, two hundred forty-two; Amashsai son of Azarel, son of Ahzai, son of Meshillemoth, son of Immer, 14 and their kinsmen, mighty warriors, one hundred twenty-eight; their overseer was Zabdiel son of Haggedolim. 15 Of the Levites: Shemaiah son of Hasshub, son of Azrikam, son of Hashabiah, son of Bunni; 16 Shabbethai and Jozabad, of the heads of the Levites, who had charge of the outside work of the house of God; 17 Mattaniah son of Mica, son of Zabdi, son of Asaph, who led the thanksgiving at prayer; Bakbukiah, second among his brothers; and Abda son of Shammua, son of Galal, son of Jeduthun. 18 All the Levites in the holy city were two hundred eighty-four. 19 The gatekeepers: Akkub, Talmon, and their kinsmen who kept watch at the gates, one hundred seventy-two. 20 The rest of Israel, with the priests and the Levites, were in all the towns of Judah, each on his inheritance. 21 But the temple servants lived on Ophel; Ziha and Gishpa were in charge of the temple servants. 22 The overseer of the Levites in Jerusalem was Uzzi son of Bani, son of Hashabiah, son of Mattaniah, son of Mica, of the descendants of Asaph, who were the singers in charge of the work of the house of God. 23 For there was a command of the king concerning them, and a firm rule for the singers, as every day required. 24 Pethahiah son of Meshezabel, of the descendants of Zerah son of Judah, was at the king's side in all matters concerning the people. 25 As for the villages with their fields, some of the people of Judah lived in Kiriath-arba and its villages, in Dibon and its villages, in Jekabzeel and its settlements, 26 in Jeshua, in Moladah, in Beth-pelet, 27 in Hazar-shual, in Beersheba and its villages, 28 in Ziklag, in Meconah and its villages, 29 in En-rimmon, in Zorah, in Jarmuth, 30 Zanoah, Adullam and their settlements, in Lachish and its fields, in Azekah and its villages. So they encamped from Beersheba as far as the Valley of Hinnom. 31 The descendants of Benjamin from Geba lived in Michmash, Aija, Bethel and its villages, 32 in Anathoth, Nob, Ananiah, 33 Hazor, Ramah, Gittaim, 34 Hadid, Zeboim, Neballat, 35 Lod, Ono, and the Valley of Artisans. 36 Some divisions of the Levites in Judah were assigned to Benjamin.

Nehemiah 12

1 These are the priests and the Levites who went up with Zerubbabel son of Shealtiel, and Jeshua: Seraiah, Jeremiah, Ezra, 2 Amariah, Malluch, Hattush, 3 Shecaniah, Rehum, Meremoth, 4 Iddo, Ginnethoi, Abijah, 5 Mijamin, Maadiah, Bilgah, 6 Shemaiah, Joiarib, Jedaiah, 7 Sallu, Amok, Hilkiah, Jedaiah. These were the leaders of the priests and their kinsmen in the days of Jeshua.

overcome sister sister sister

Nehemiah 13

1 בַּיּוֹם הַהוּא נִקְרָא בְּסֵפֶר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי הָעָם וְנִמְצָא כָּתוּב בּוֹ אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בִּקְהַל הָאֱלֹהִים עַד עוֹלָם׃
2 כִּי לֹא קִדְּמוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּלֶּחֶם וּבַמָּיִם וַיִּשְׂכֹּר עָלָיו אֶת בִּלְעָם לְקַלְלוֹ וַיַּהֲפֹךְ אֱלֹהֵינוּ הַקְּלָלָה לִבְרָכָה׃
3 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת הַתּוֹרָה וַיַּבְדִּילוּ כָּל עֵרֶב מִיִּשְׂרָאֵל׃
4 וְלִפְנֵי זֹאת אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן נָגִיד לְבֵית אֱלֹהֵינוּ קָרוֹב לְטוֹבִיָּה׃
5 וַיַּעַשׂ לוֹ לִשְׁכָּה גְּדוֹלָה אֲשֶׁר שָׁם לְפָנִים נָתְנוּ אֶת הַמִּנְחָה הַלְּבוֹנָה וְהַכֵּלִים וּמַעְשַׂר הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר מִצְוַת הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשֹּׁעֲרִים וְתִרוּמַת הַכֹּהֲנִים׃
6 וּבְכָל זֹאת לֹא הָיִיתִי בִּירוּשָׁלִָם כִּי בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשַׁסְתְּא מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאתִי אֶל הַמֶּלֶךְ וּלְקֵץ יָמִים נִשְׁאַלְתִּי מֵעִם הַמֶּלֶךְ׃
7 וָאָבוֹא יְרוּשָׁלִַם וָאָבִינָה אֶת הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה טוֹבִיָּה לַעֲשׂוֹת לוֹ לִשְׁכָּה בְּחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים׃
8 וַיֵּרַע אֵלַי מְאֹד וָאַשְׁלִיךְ אֶת כָּל כְּלֵי בֵית טוֹבִיָּה הַחוּצָה מִן הַלִּשְׁכָּה׃
9 וָאֹמְרָה וַיְטַהֲרוּ אֶת הַלְּשָׁכוֹת וָאָשִׁיבָה שָׁמָּה אֶת כְּלֵי בֵית הָאֱלֹהִים אֶת הַמִּנְחָה וְאֶת הַלְּבוֹנָה׃
10 וָאֵדְעָה כִּי מְנָת הַלְוִיִּם לֹא נִתָּנָה וַיִּבְרְחוּ הַלְוִיִּם וְהַמְשֹׁרְרִים עֹשֵׂה הַמְּלָאכָה אִישׁ לִשְׂדֵהוּ׃
11 וָאָרִיבָה אֶת הַסְּגָנִים וָאֹמְרָה מַדּוּעַ נֶעֱזַב בֵּית הָאֱלֹהִים וָאֲקַבְּצֵם וָאַעֲמִידֵם עַל עָמְדָם׃
12 וְכָל יְהוּדָה הֵבִיאוּ מַעְשַׂר הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר אֶל הָאוֹצָרוֹת׃
13 וָאָשִׂים עַל הָאוֹצָרוֹת שְׁלֶמְיָה הַכֹּהֵן וְצָדוֹק הַסּוֹפֵר וּמִן הַלְוִיִּם פְּדָיָה וְלִצְדּוֹ חָנָן בֶּן זַכּוּר בֶּן מַתַּנְיָה כִּי נֶאֱמָנִים הֵם נָכוֹן לָהֶם לְחַלֵּק לַאֲחֵיהֶם׃
14 זָכְרָה לִּי אֱלֹהַי לְזֹאת וְאַל תִּמַּח חֲסָדַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּבֵית אֱלֹהַי וּבְמִשְׁמָרְתָיו׃
15 בַּיָּמִים הָהֵמָּה רָאִיתִי בִּיהוּדָה דֹּרְכִים גִּתּוֹת בַּשַּׁבָּת וּמְבִיאִים הָעֲרֵמוֹת וְעֹמְסִים עַל הַחֲמֹרִים וְאַף יַיִן עֲנָבִים וּתְאֵנִים וְכָל מַשָּׂא וּמְבִיאִים יְרוּשָׁלִַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וָאָעִיד בְּיוֹם מִכְרָם צֵידָה׃
16 וְצֹרְרִים יָשְׁבוּ בָהּ מְבִיאִים דָּג וְכָל מֶכֶס וּמֹכְרִים בַּשַּׁבָּת לִבְנֵי יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלִָם׃
17 וָאָרִיבָה אֶת חֹרֵי יְהוּדָה וָאֹמְרָה לָהֶם מָה הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹשִׂים וּמְחַלְלִים אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת׃
18 הֲלוֹא כֹה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם וַיָּבֵא אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל הָעִיר הַזֹּאת אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת וְאַתֶּם מוֹסִפִים חָרוֹן עַל יִשְׂרָאֵל לְחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת׃
19 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלִַם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וָאֹמְרָה וְיִסָּגְרוּ הַדְּלָתוֹת וָאֹמְרָה שֶׁלֹּא יִפָּתְחוּ עַד אַחֲרֵי הַשַּׁבָּת וּמִנְּעָרַי הֶעֱמַדְתִּי עַל הַשְּׁעָרִים לְבִלְתִּי יָבוֹא מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
20 וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי כָל מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלִָם פָּעַם וּשְׁתֵּי פְעָמִים׃
21 וָאָעִידָה בָּהֶם וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם לָנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם תָּשׁוּבוּ שֵׁנִית וְשָׁלַחְתִּי בָכֶם יָד מֵעֵת הַהִוא לֹא בָאוּ בַּשַּׁבָּת׃
22 וָאֹמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר הָיוּ מְטַהֲרִים וּבָאִים לִשְׁמֹר אֶת הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם זֹאת זָכְרָה לִּי אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי כְּרֹב חַסְדֶּךָ׃
23 גַּם בַּיָּמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת הַיְּהוּדִים הוֹשִׁיבוּ נָשִׁים אַשְׁדֳּדִיּוֹת עַמֹּנִיּוֹת וּמוֹאֲבִיּוֹת׃
24 וּבָנֵיהֶם חֲצִי מְדַבֵּר אַשְׁדּוֹדִית וְאֵינָם מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכִלְשׁוֹן עַם וָעָם׃
25 וָאָרִיבָה אוֹתָם וָאֲקַלְלֵם וָאַכֶּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וָאֶמָּרְטֵם וָאַשְׁבִּיעֵם בֵּאלֹהִים אִם תִּתְּנוּ בְנוֹתֵיכֶם לִבְנֵיהֶם וְאִם תִּשְׂאוּ מִבְּנוֹתֵיהֶם לִבְנֵיכֶם וְלָכֶם׃
26 הֲלוֹא עַל אֵלֶּה חָטָא שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבַגּוֹיִם הָרַבִּים לֹא הָיָה מֶלֶךְ כָּמֹהוּ וְאָהוּב הָיָה לֵאלֹהָיו וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים מֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל גַּם אוֹתוֹ הֶחֱטִיאוּ הַנָּשִׁים הַנָּכְרִיּוֹת׃
27 וְלָכֶם הֲנִשְׁמַע לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת לִמְעֹל בֵּאלֹהֵינוּ לְהוֹשִׁיב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת׃
28 וּמִבְּנֵי יְהוֹיָדָע בֶּן אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל חָתָן לְסַנְבַלַּט הָיָה וָאַבְרִיחֵהוּ מֵעָלָי׃
29 זָכְרָה לָּמוֹ אֱלֹהַי עַל גֹּאֲלֵי הַכְּהֻנָּה וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם׃
30 וָאֲטַהֲרֵם מִכָּל נֵכָר וָאַעֲמִידָה מִשְׁמָרוֹת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ׃
31 וּלְקָרְבַּן הָעֵצִים בְּעִתִּים זְמֻנִּים וְלַבִּכּוּרִים זָכְרָה לִּי אֱלֹהַי לְטוֹבָה׃

אסתר

Esther 1

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה׃
2 בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃
3 בשנה שלישית למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו׃
4 בהראותו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים יום׃
5 ובמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת בירנית המלך׃
6 חוורת כרפס ותכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש ושש ודרת וסחרת׃
7 והשקו לשתות בכלים מכלים שונים וכלי מלוכה יין רב כיד המלך׃
8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות איש כרצון גברו׃
9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלוכה אשר למלך אחשורוש׃
10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש׃
11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה הוא׃
12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר על יד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו׃
13 ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין׃
14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי הרואים פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃
15 כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים׃
16 ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי אם על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃
17 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה׃
18 ועתה היום תאמרנה שרות פרס ומדי הרואות את דבר המלכה אל כל שרי המלך וכמדי בזיון וקצף׃
19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכותי ממנו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה׃
20 ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃
21 ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃
22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו׃

Esther 2

1 אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה׃
2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה׃

Esther 3

1 After these things did king Ahasuerus promote Haman the son of Hammedatha the Agagite, and advanced him, and set his seat above all the princes that were with him. 2 And all the king's servants, that were in the king's gate, bowed, and reverenced Haman: for the king had so commanded concerning him. But Mordecai bowed not, nor did him reverence. 3 Then the king's servants, which were in the king's gate, said unto Mordecai, Why transgressest thou the king's commandment? 4 Now it came to pass, when they spake daily unto him, and he hearkened not unto them, that they told Haman, to see whether Mordecai's matters would stand: for he had told them that he was a Jew. 5 And when Haman saw that Mordecai bowed not, nor did him reverence, then was Haman full of wrath. 6 And he thought scorn to lay hands on Mordecai alone; for they had shewed him the people of Mordecai: wherefore Haman sought to destroy all the Jews that were throughout the whole kingdom of Ahasuerus, even the people of Mordecai. 7 In the first month, that is, the month Nisan, in the twelfth year of king Ahasuerus, they cast Pur, that is, the lot, before Haman from day to day, and from month to month, to the twelfth month, that is, the month Adar. 8 And Haman said unto king Ahasuerus, There is a certain people scattered abroad and dispersed among the people in all the provinces of thy kingdom; and their laws are diverse from all people; neither keep they the king's laws: therefore it is not for the king's profit to suffer them. 9 If it please the king, let it be written that they may be destroyed: and I will pay ten thousand talents of silver to the hands of those that have the charge of the king's business, to bring it into the king's treasuries. 10 And the king took his ring from his hand, and gave it unto Haman the son of Hammedatha the Agagite, the Jews' enemy. 11 And the king said unto Haman, The silver is given to thee, the people also, to do with them as it seemeth good to thee. 12 Then were the king's scribes called on the thirteenth day of the first month, and there was written according to all that Haman had commanded unto the king's lieutenants, and to the governors that were over every province, and to the rulers of every people of every province according to the writing thereof, and to every people after their language; in the name of king Ahasuerus was it written, and sealed with the king's ring. 13 And the letters were sent by posts into all the king's provinces, to destroy, to kill, and to cause to perish, all Jews, both young and old, little children and women, in one day, even upon the thirteenth day of the twelfth month, which is the month Adar, and to take the spoil of them for a prey. 14 The copy of the writing for a commandment to be given in every province was published unto all people, that they should be ready against that day. 15 The posts went out, being hastened by the king's commandment, and the decree was given in Shushan the palace. And the king and Haman sat down to drink; but the city Shushan was perplexed.

Esther 4

1 Now when Mordecai learned all that had been done, Mordecai tore his clothes and put on sackcloth with ashes, and went out into the midst of the city, and cried with a loud and bitter cry; 2 and came even before the king's gate: for none might enter into the king's gate clothed with sackcloth. 3 And in every province, whithersoever the king's commandment and his decree came, there was great mourning among the Jews, and fasting, and weeping, and lamentation; many lay in sackcloth and ashes. 4 And Esther's maids and her chamberlains came and told it her. Then was the queen exceedingly grieved; and she sent raiment to clothe Mordecai, and to take away his sackcloth from him: but he received it not. 5 Then called Esther for Hatach, one of the king's chamberlains, whom he had appointed to attend upon her, and gave him a charge to go to Mordecai, to know what it was, and why it was. 6 So Hatach went forth to Mordecai unto the street of the city, which was before the king's gate. 7 And Mordecai told him of all that had happened unto him, and of the sum of the money that Haman had promised to pay to the king's treasuries for the Jews, to destroy them. 8 Also he gave him the copy of the writing of the decree that was given at Shushan to destroy them, to show it unto Esther, and to declare it unto her, and to charge her that she should go in unto the king, to make supplication unto him, and to make request before him for her people. 9 And Hatach came and told Esther the words of Mordecai. 10 Then Esther spoke unto Hatach, and gave him commandment unto Mordecai; 11 all the king's servants, and the people of the king's provinces, do know, that whosoever, whether man or woman, shall come unto the king into the inner court, who is not called, there is one law of his to put him to death, except such to whom the king shall hold out the golden scepter, that he may live: but I have not been called to come in unto the king these thirty days. 12 And they told to Mordecai Esther's words. 13 Then Mordecai commanded to answer Esther, Think not with thyself that thou shalt escape in the king's house, more than all the Jews. 14 For if thou altogether holdest thy peace at this time, then shall there enlargement and deliverance arise to the Jews from another place, but thou and thy father's house shall be destroyed: and who knoweth whether thou art come to the kingdom for such a time as this? 15 Then Esther bade them return Mordecai this answer, 16 Go, gather together all the Jews that are present in Shushan, and fast ye for me, and neither eat nor drink three days, night or day: I also and my maidens will fast likewise; and so will I go in unto the king, which is not according to the law: and if I perish, I perish. 17 So Mordecai went his way, and did according to all that Esther had commanded him.

17 And all this availeth me nothing, so long as I see Mordecai the Jew sitting at the king's gate.

Esther 5

1 Now it came to pass on the third day, that Esther put on her royal apparel, and stood in the inner court of the king's house, over against the king's house: and the king sat upon his royal throne in the royal house, over against the entrance of the house. 2 And it was so, when the king saw Esther the queen standing in the court, that she obtained favour in his sight: and the king held out to Esther the golden sceptre that was in his hand. So Esther drew near, and touched the top of the sceptre. 3 Then said the king unto her: 'What wilt thou, queen Esther? and what is thy request? it shall be given thee even to the half of the kingdom.' 4 And Esther answered: 'If it seem good unto the king, let the king and Haman come this day unto the banquet that I have prepared for him.' 5 Then the king said: 'Cause Haman to make haste, that he may do as Esther hath said.' So the king and Haman came to the banquet that Esther had prepared. 6 And the king said unto Esther at the banquet of wine: 'What is thy petition, and it shall be granted thee; and what is thy request? even to the half of the kingdom, it shall be performed.' 7 Then answered Esther, and said: 'My petition and my request is: 8 if I have found favour in the sight of the king, and if it please the king to grant my petition, and perform my request, let the king and Haman come to the banquet that I shall prepare for them, and I will do tomorrow as the king hath said.'

Esther 6

1 On that night could the king not sleep; and he commanded to bring the book of records of the chronicles, and they were read before the king. 2 And it was found written, that Mordecai had told of Bigthana and Teresh, two of the king's chamberlains, the keepers of the threshold, who had sought to lay hand on the king Ahasuerus. 3 And the king said: 'What honour and dignity hath been conferred on Mordecai for this?' Then said the king's servants that ministered unto him: 'Nothing hath been done for him.' 4 And the king said: 'Who is in the court?' Now Haman was come into the outer court of the king's house, to speak unto the king to hang Mordecai on the gallows that he had prepared for him. 5 And the king's servants said unto him: 'Behold, Haman standeth in the court.' And the king said: 'Let him come in.' 6 So Haman came in, and the king said unto him: 'What is to be done unto the man whom the king delighteth to honour?' Now Haman said in his heart: 'To whom would the king delight to do honour more than to myself?' 7 And Haman answered the king: 'For the man whom the king delighteth to honour, 8 let royal apparel be brought which the king hath worn, and the horse that the king hath ridden upon, and on the head of which a crown royal is set; 9 and let the apparel and the horse be delivered into the hand of one of the king's chief princes, that they may array the man whom the king delighteth to honour, and bring him on horseback through the broad place of the city, and proclaim before him: Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.' 10 Then the king said to Haman: 'Make haste, take the apparel and the horse, as thou hast said, and do even so to Mordecai the Jew, that sitteth at the king's gate; let nothing fail of all that thou hast spoken.' 11 Then took Haman the apparel and the horse, and arrayed Mordecai, and brought him on horseback through the broad place of the city, and proclaimed before him: 'Thus shall it be done to the man whom the king delighteth to honour.' 12 And Mordecai came back to the king's gate. But Haman hasted to his house, mourning, and having his head covered. 13 And Haman told Zeresh his wife and all his friends every thing that had befallen him. Then said his wise men and Zeresh his wife unto him: 'If Mordecai, before whom thou hast begun to fall, be of the seed of the Jews, thou shalt not prevail against him, but shalt surely fall before him.' 14 While they were yet talking with him, came the king's chamberlains, and hastened to bring Haman unto the banquet that Esther had prepared.

:אחשורוש המלך ואת אסתר המלכה ישבת עמה׃ 2 ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה־שאלתך אסתר ותנתן לך ומה־בקשתך עד חצי המלכות ותעש׃ 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם־מצאתי חן בעיניך המלך ואם־על־המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי׃ 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך׃ 5 ויען המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי־זה הוא מי־הוא זה אשר־מלאו לבו לעשות כן׃ 6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ובגתא וזתר סריסי המלך׃ 7 ויקם המלך בחמתו מבית משתה היין אל־גנת הבירן והמן עמד לבקש על־נפש אסתר המלכה מפני המלך כי ראה כי כלתה אליו הרעה מעם המלך׃ 8 והמלך שב מגנת הבירן אל־בית משתה היין והמן נפל על־המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את־המלכה עמדי בבית האיש אך דבר יצא מפי המלך ופני חפו׃ 9 ויאמר חרבונה אחד מן־הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר־טוב על־המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו׃ 10 ויתלו את־המן על־העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה׃

Esther 8

1 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את־בית המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי־הגידה אסתר מה־הוא לה׃ 2 ויסר המלך את־טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את־מרדכי על־בית המן׃ 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לרגליו ותבך ותתחנן אליו להעביר את־רעת המן האגגי ואת־מחשבתו אשר חשב על־היהודים׃ 4 ויושט המלך לאסתר את־שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך׃ 5 ותאמר אם־על־המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו ונכון הדבר לפני המלך וטוב אני בעיניו יכתב להשיב את־הספרים מחשבת המן בן־המדתא האגגי אשר כתב לאבד את־היהודים אשר בכל־מדינות המלך׃ 6 כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר יגיע את־עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי׃ 7 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על־העץ על־שלחו ליד היהודים׃ 8 ואתם כתבו על־היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר־נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב׃ 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא־חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר־יצוה מרדכי אל־היהודים ואל־האחשדרפנים והפחות והשרים אשר מהודו עד־כוש מאה ועשרים ושבע מדינה ומדינה ככתבה ועם ומלשונו ואל־היהודים ככתבם וכלשונם׃ 10 ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים רכבי הרכש רצי האחשתרנים בני הרמכים׃ 11 אשר נתן המלך להם לנקם היהודים אשר בכל־עיר ועיר להקהל ולעמד על־נפשם להשמיד להרג ולאבד את־כל־חיל עם ומדינה הצרים אותם טף ונשים ושללם לבז בכל־מדינות המלך אחשורוש׃ 12 בשלושה עשר חדש באחד עשר הוא־חדש אדר בו ביום נתן המלך אחשורוש בכל־מדינות המלך׃ 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים והיהודים היו עתדים ליום הזה לנקם מאויביהם׃ 14 הרצים רכבי הרכש יצאו נבהלים ודחופים בדבר המלך ודת נתנה בבירן׃ 15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה׃ 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר׃ 17 ובכל־מדינה ומדינה ובכל־עיר ועיר מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיעים שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי־נפל פחד היהודים עליהם׃

Esther 9

1 ובחדש השנים עשר הוא־חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר־המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם והפך הוא אשר ישלטו היהודים בשנאיהם׃ 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל ארצות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא־עמד לפניהם כי־נפל פחדם על כל־העמים׃ 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והסגנים ועשי המלאכה של המלך מנשאים את־היהודים כי־נפל פחד מרדכי עליהם׃ 4 כי־גדול מרדכי בבית המלך וישמעו שמעו בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך והגדל׃ 5 ויכו היהודים בכל־אויביהם מכת־חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם׃ 6 ובשושן הבירה הרגו היהודים ויאבדו חמש מאות איש׃ 7 ואת פרשנדתא ודלפון ואספתא׃ 8 ופורתא ואדליא וארידתא׃ 9 ופרמשתא ואריסי וארידי ווישתא׃ 10 עשרת בני המן בן־המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את־ידם׃ 11 ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך׃ 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים וגו׳ חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה־שאלתך ותנתן לך ומה־בקשתך עוד ותעשה׃ 13 ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב יתן גם־מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על־העץ׃ 14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו׃ 15 ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את־ידם׃ 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו והעמד על־נפשם ונוח מאויביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את־ידם׃ 17 ביום שלושה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃ 18 והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה׃ 19 על־כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את־יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו׃

וְאֶת־כָּל־הַמַּלְכֻיּוֹת הָאָרֶץ עַל־הָאֲדָמָה וְהַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ נָתַן מַס עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַיַּמִּים׃ 4 וְכָל־מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדְּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס׃ 5 כִּי מָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ׃

איוב

Job 1

1 אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ־עוּץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא תָּם וְיָשָׁר וִירֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע׃ 2 וַיִּוָּלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשָׁלוֹשׁ בָּנוֹת׃ 3 וּמִקְנֵהוּ הָיָה שִׁבְעַת־אֲלָפִים צֹאן וְשֶׁלֶשֶׁת־אַלְפֵי גְמַלִּים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֶמֶד בָּקָר וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וַעֲבֻדָּה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָּדוֹל מִכֹּל בְּנֵי־קֶדֶם׃

Job 2

Job 3

1 After this Job opened his mouth, and cursed his day. 2 And Job spoke, and said, 3 Let the day perish wherein I was born, and the night in which it was said, There is a man child conceived. 4 Let that day be darkness; let not God regard it from above, neither let the light shine upon it. 5 Let darkness and the shadow of death stain it; let a cloud dwell upon it; let the blackness of the day terrify it. 6 As for that night, let darkness seize upon it; let it not be joined unto the days of the year, let it not come into the number of the months. 7 Lo, let that night be solitary, let no joyful voice come therein. 8 Let them curse it that curse the day, who are ready to raise up their mourning. 9 Let the stars of the twilight thereof be dark; let it look for light, but have none; neither let it see the dawning of the morning: 10 Because it shut not up the doors of my mother's womb, nor hid sorrow from mine eyes. 11 Why died I not from the womb? why did I not give up the ghost when I came out of the belly? 12 Why did the knees prevent me? or why the breasts that I should suck? 13 For now should I have lain still and been quiet, I should have slept: then had I been at rest, 14 With kings and counsellors of the earth, which built desolate places for themselves; 15 Or with princes that had gold, who filled their houses with silver: 16 Or as an hidden untimely birth I had not been; as infants which never saw light. 17 There the wicked cease from troubling; and there the weary be at rest. 18 There the prisoners rest together; they hear not the voice of the oppressor. 19 The small and great are there; and the servant is free from his master. 20 Wherefore is light given to him that is in misery, and life unto the bitter in soul; 21 Which long for death, but it comes not, and dig for it more than for hid treasures; 22 Which rejoice exceedingly, and are glad, when they can find the grave? 23 Why is light given to a man whose way is hid, and whom God hath hedged in? 24 For my sighing cometh before I eat, and my roarings are poured out like the waters. 25 For the thing which I greatly feared is come upon me, and that which I was afraid of is come unto me. 26 I was not in safety, neither had I rest, neither was I quiet, yet trouble came.

Job 4

1 Then Eliphaz the Temanite answered and said, 2 If we assay to commune with thee, wilt thou be grieved? but who can withhold himself from speaking? 3 Behold, thou hast instructed many, and thou hast strengthened the weak hands. 4 Thy words have upholden him that was falling, and thou hast strengthened the feeble knees. 5 But now it is come upon thee, and thou faintest; it touches thee, and thou art troubled. 6 Is not this thy fear, thy confidence, thy hope, and the uprightness of thy ways? 7 Remember, I pray thee, who ever perished, being innocent? or where were the righteous cut off? 8 Even as I have seen, they that plow iniquity, and sow wickedness, reap the same. 9 By the blast of God they perish, and by the breath of his nostrils are they consumed. 10 The roaring of the lion, and the voice of the fierce lion, and the teeth of the young lions, are broken. 11 The old lion perishes for lack of prey, and the stout lion's whelps are scattered abroad. 12 Now a thing was secretly brought to me, and mine ear received a little thereof. 13 In thoughts from the visions of the night, when deep sleep falls on men, 14 Fear came upon me, and trembling, which made all my bones to shake. 15 Then a spirit passed before my face; the hair of my flesh stood up: 16 It stood still, but I could not discern the form thereof: an image was before mine eyes, there was silence, and I heard a voice, saying, 17 Shall mortal man be more just than God? shall a man be more pure than his maker? 18 Behold, he put no trust in his servants; and his angels he charged with folly: 19 How much more they that dwell in houses of clay, whose foundation is in the dust, which are crushed before the moth? 20 They are destroyed from morning to evening: they perish forever without any regarding it. 21 Doth not their excellency which is in them go away? they die, even without wisdom.

Job 5

1 Call now, if there be any that will answer thee; and to which of the saints wilt thou turn? 2 For wrath kills the foolish man, and envy slays the silly one. 3 I have seen the foolish taking root: but suddenly I cursed his habitation. 4 His children are far from safety, and they are crushed in the gate, neither is there any to deliver them. 5 Whose harvest the hungry eats up, and takes it even out of the thorns, and the robber swallows up their substance. 6 Although affliction does not come forth of the dust, neither does trouble spring out of the ground; 7 Yet man is born to trouble, as the sparks fly upward. 8 I would seek unto God, and unto God would I commit my cause: 9 Which does great things and unsearchable; marvelous things without number: 10 Who gives rain upon the earth, and sends waters upon the fields: 11 To set up on high those that be low; that those which mourn may be exalted to safety. 12 He disappoints the devices of the crafty, so that their hands cannot perform their enterprise. 13 He takes the wise in their own craftiness: and the counsel of the froward is carried headlong. 14 They meet with darkness in the daytime, and grope in the noonday as in the night. 15 But he saves the poor from the sword, from their mouth, and from the hand of the mighty. 16 So the poor has hope, and iniquity stops her mouth. 17 Behold, happy is the man whom God corrects: therefore despise not the chastening of the Almighty: 18 For he makes sore, and binds up: he wounds, and his hands make whole. 19 He shall deliver you in six troubles: yea in seven there shall no evil touch you. 20 In famine he shall redeem you from death: and in war from the power of the sword. 21 You shall be hid from the scourge of the tongue: neither shall you be afraid of destruction when it comes. 22 At destruction and famine you shall laugh: neither shall you be afraid of the beasts of the earth. 23 For you shall be in league with the stones of the field: and the beasts of the field shall be at peace with you. 24 And you shall know that your tabernacle shall be in peace; and you shall visit your habitation, and shall not sin. 25 You shall know also that your seed shall be great, and your offspring as the grass of the earth. 26 You shall come to your grave in a full age, like as a shock of corn comes in in his season. 27 Lo this, we have searched it, so it is; hear it, and know you it for your good.

Job 6

1 Then Job answered and said: 2 Oh that my grief were thoroughly weighed, and my calamity laid in the balances together! 3 For now it would be heavier than the sand of the sea: therefore my words are swallowed up. 4 For the arrows of the Almighty are within me, the poison whereof drinketh up my spirit: the terrors of God do set themselves in array against me. 5 Doth the wild ass bray when he hath grass? or loweth the ox over his fodder? 6 Can that which is unsavoury be eaten without salt? or is there any taste in the white of an egg? 7 The things that my soul refused to touch are as my sorrowful meat. 8 Oh that I might have my request; and that God would grant me the thing that I long for! 9 Even that it would please God to destroy me; that he would let loose his hand, and cut me off! 10 Then should I yet have comfort, yea, I would harden myself in sorrow: let him not spare; for I have not concealed the words of the Holy One. 11 What is my strength, that I should hope? and what is my end, that I should prolong my life? 12 Is my strength the strength of stones? or is my flesh of brass? 13 Is not my help in me? and is wisdom driven quite from me? 14 To him that is afflicted pity should be shewed from his friend; but he forsaketh the fear of the Almighty. 15 My brethren have dealt deceitfully as a brook, and as the stream of brooks they pass away; 16 Which are blackish by reason of the ice, and wherein the snow is hid: 17 What time they wax warm, they vanish: when it is hot, they are consumed out of their place. 18 The paths of their way are turned aside; they go to nothing, and perish. 19 The troops of Tema looked, the companies of Sheba waited for them. 20 They were confounded because they had hoped; they came thither, and were ashamed. 21 For now ye are nothing; ye see my casting down, and are afraid. 22 Did I say, Bring unto me? or, Give a reward for me of your substance? 23 Or, Deliver me from the enemy's hand? or, Redeem me from the hand of the mighty? 24 Teach me, and I will hold my tongue: and cause me to understand wherein I have erred. 25 How forcible are right words! but what doth your arguing reprove? 26 Do ye imagine to reprove words, and the speeches of one that is afflicted, which are as wind? 27 Yea, ye overwhelm the fatherless, and ye dig a pit for your friend. 28 Now therefore be content, look upon me; for it is evident unto you if I lie. 29 Return, I pray you, let it not be iniquity; yea, return again, my righteousness is in it. 30 Is there iniquity in my tongue? cannot my taste discern perverse things?

Job 7

1 Is there not an appointed time to man upon earth? are not his days also like the days of an hireling? 2 As a servant earnestly desireth the shadow, and as a hireling looketh for the reward of his work: 3 So am I made to possess months of vanity, and wearisome nights are appointed to me. 4 When I lie down I say, When shall I arise, and the night be gone? and I am full of tossings to and fro unto the dawning of the day. 5 My flesh is clothed with worms and clods of dust; my skin is broken, and become loathsome. 6 My days are swifter than a weaver's shuttle, and are spent without hope. 7 O remember that my life is wind: mine eye shall no more see good. 8 The eye of him that hath seen me shall see me no more: thine eyes are upon me, and I am not. 9 As the cloud is consumed and vanisheth away: so he that goeth down to the grave shall come up no more. 10 He shall return no more to his house, neither shall his place know him any more. 11 Therefore I will not refrain my mouth; I will speak in the anguish of my spirit; I will complain in the bitterness of my soul. 12 Am I a sea, or a whale, that thou settest a watch over me? 13 When I say, My bed shall comfort me, my couch shall ease my complaint; 14 Then thou scarest me with dreams, and terrifiest me through visions: 15 So that my soul chooseth strangling, and death rather than my life. 16 I loathe it; I would not live always: let me alone; for my days are vanity. 17 What is man, that thou shouldest magnify him? and that thou shouldest set thine heart upon him? 18 And that thou shouldest visit him every morning, and try him every moment? 19 How long will it be ere thou depart from me, nor let me alone till I swallow down my spit? 20 I have sinned; what shall I do unto thee, O thou preserver of men? why hast thou set me as a mark against thee, so that I am a burden to myself? 21 And why dost thou not pardon my transgression, and take away mine iniquity? for now shall I sleep in the dust; and thou shalt seek me in the morning, but I shall not be.

Job 8

1 Then answered Bildad the Shuhite, and said: 2 How long will you speak these things? And how long will the words of your mouth be like a strong wind? 3 Does God pervert judgment? Or does the Almighty pervert justice? 4 If your children have sinned against Him, He has cast them away for their transgression. 5 If you will earnestly seek God and make your supplication to the Almighty, 6 If you were pure and upright, surely now He would awake for you, And make the habitation of your righteousness prosperous. 7 Though your beginning was small, Your latter end would increase abundantly. 8 For inquire, please, of the former age, And consider the things discovered by their fathers; 9 (For we are only of yesterday, and know nothing, Because our days on earth are a shadow.) 10 Will they not teach you, tell you, And utter words from their understanding? 11 Can papyrus grow up without a marsh? Can reeds flourish without water? 12 While still in flower, and not cut down, It withers before any other herb. 13 So are the paths of all who forget God; And the hypocrite's hope will perish. 14 Whose confidence is shattered, And whose trust is a spider's web. 15 He leans on his house, but it does not endure; He holds it fast, but it does not remain. 16 He is green before the sun, And his shoot goes forth in his garden. 17 His roots wrap around the heap, And look upon a house of stones. 18 If he is destroyed from his place, Then it will deny him, saying, 'I have not seen you.' 19 Surely this is the joy of his way, And out of the earth others will grow. 20 Behold, God will not cast away a blameless man, Nor will He uphold the hand of evildoers. 21 He will yet fill your mouth with laughing, And your lips with rejoicing. 22 Those who hate you will be clothed with shame, And the dwelling place of the wicked will come to nothing.

Job 9

1 Then Job answered and said: 2 I know it is so in truth; But how can a man be righteous before God? 3 If one wished to contend with Him, He could not answer Him one time out of a thousand. 4 He is wise in heart and mighty in strength; Who has hardened himself against Him, and prospered? 5 He removes the mountains, and they do not know it, When He overturns them in His anger; 6 He shakes the earth out of its place, And its pillars tremble; 7 He commands the sun, and it does not rise, And He seals up the stars; 8 He alone stretches out the heavens, And treads on the waves of the sea; 9 He makes the Bear, Orion, and the Pleiades, And the chambers of the south; 10 He does great things beyond comprehension, And wonders without number. 11 Indeed He goes by me, and I do not see Him; He moves on, but I do not perceive Him. 12 Who can hinder Him? Who can say to Him, 'What are You doing?' 13 God will not withdraw His anger; The helpers of Rahab bow under Him. 14 How then can I answer Him, And choose my words to reason with Him? 15 Though I were righteous, I could not answer; I would beg mercy of my judge. 16 If I called and He answered me, I would not believe that He was listening to my voice. 17 For He crushes me with a storm, And multiplies my wounds without cause. 18 He will not allow me to catch my breath, But fills me with bitterness. 19 If it is a matter of strength, behold, He is strong! And if it is a matter of justice, who can summon Him to court? 20 Though I am righteous, my own mouth would condemn me; Though I am blameless, it would declare me perverse. 21 I am blameless; I do not regard myself; I despise my life. 22 It is all one; therefore I say, He destroys the blameless and the wicked.

ᏔᎯᏁᎴ ᏣᎴ 20 :ᎬᏁᏕᎯᏛᏁᎬ ᏣᎬ ⊕ᎯᏣᏁᏖ ᏣᎴ ᎯᏔᎴ ᎬᏁᎬ ᏂᏁᎬᏔᎴ ᏨᏂᏖ ᏣᎴ 19 :ᏣᎴᎬᏂᏂᏣᏣᎴ ᎬᏁᏕᎯᏛᏁᎬ ᏣᎬ ⊕ᎯᏣᏁᏖ ᏣᎴ ᎯᏔᎴ ᎬᏁᎬ ᏂᏁᎬᏔᎴ ᏨᏂᏖ ᏣᎴ 22 :ᎴᎬᏁ ᏠᏣᎴᎬ ᎯᏔᎴ ᎬᏁᎬ ᏔᎴᏛᎯᏁᎬ ᏣᎬ ᎯᏔᎴ ᏣᏄ 21 :ᎬᏁᏕᎯᏛᏁᎬ ᏣᎬ ᎯᏔᎴ ᎬᏁᎬ ᏔᎴᏛᎯᏁᎬ ᏣᎬ ᎯᏔᎴ ᏣᏄ 23 :ᏣᏁᏔᏂ ᏄᏂᏣᏣᎴ ᏣᎴ ᎯᏔᎴ ᎬᏁᎬ ᏔᎴᏛᎯᏁᎬ ᏣᎬ ⊕ᎯᏣᏁᏖ

Job 12

1 And Job answered and said: 2 No doubt but you are the people, and wisdom shall die with you. 3 But I have understanding as well as you, and I am not inferior to you: and who knoweth not these things which you know? 4 I am a derision to my friend, who calleth upon God, and he heareth him: the simple and the just man is a derision. 5 A lamp despised in the thought of the rich, is ready for them whose feet slip. 6 The tabernacles of robbers abound, and they that provoke God securely, whom he hath delivered into their hand. 7 But ask now the beasts, and they shall teach thee: and the fowls of the air, and they shall tell thee. 8 Or speak to the earth, and it shall answer thee: and the fishes of the sea shall declare unto thee. 9 Who knoweth not by all these things that the hand of the Lord hath made this? 10 In whose hand is the soul of every living thing, and the spirit of all flesh of man. 11 Doth not the ear discern words, and the mouth of the eater savour his meat? 12 Is not wisdom in ancient men, and prudence in length of days? 13 With him is wisdom and strength, he hath counsel and understanding. 14 If he shall destroy, there is no man that can build: if he shall shut a man in, there is no man that can open. 15 If he shall withhold the waters, they shall dry up all: if he shall send them out, they shall overturn the earth. 16 With him is strength and wisdom: the deceiver and the deceived are his. 17 He leadeth counsellors without wisdom, and judges he maketh fools. 18 He looseth the girdle of kings, and girdeth their loins with a cord. 19 He leadeth priests without honour, and overthroweth the mighty. 20 He removeth the speech of the truthful, and taketh away prudence from the ancients. 21 He poureth contempt upon princes, and looseth the strength of the mighty. 22 He revealeth deep things out of darkness, and bringeth forth into light the shadow of death. 23 He multiplieth nations, and destroyeth them: he restoreth the people, and leadeth them captive. 24 He changeth the heart of the princes of the land, and leadeth them out of the way, that they may not go. 25 They shall grope in darkness without light, and he shall make them to stagger like a drunken man.

Job 13

1 Behold all these things my eye hath seen, my ear hath heard and understood them. 2 According to what you know, I also know: I am not inferior to you. 3 But I will speak to the Almighty, and I desire to reason with God. 4 But you are forgers of lies, and you are all workers of vain calumny. 5 Oh that you would hold your peace, and it might be imputed to you for wisdom! 6 Hear my reasoning, and attend to the judgment of my lips. 7 Will you speak that which is unjust before God, and utter deceitful things before him? 8 Will you accept his person, and will you be mighty in God's judgment? 9 Is it good that he search you out, or as one man mocketh another, will you so mock him? 10 He will reprove you for secret things, if you accept persons in hidden things. 11 Shall not his excellency make you afraid, and his fear fall upon you? 12 Your memorable sayings are like to ashes, and your bodies like to the bodies of clay. 13 Hold your peace, let me alone, and I will speak, and let what will come to me. 14 Why do I take my flesh between my teeth, and put my life in my hands? 15 Behold he that will kill me, doth not spare: and I desire to speak my ways in his sight. 16 This also shall be to me for salvation, because the hypocrite cannot come before his face. 17 Hear my speech, and my words in your ears. 18 Behold I have prevented my judgment, knowing that I shall be justified. 19 Who is he that disputeth with me? for now I will be silent, and will give up the ghost. 20 Only two things do not do to me, and then I will not hide myself from your face: 21 Withdraw your hand from me, and let not your fear terrify me: 22 And call, and I will answer: or I will speak, and you answer me. 23 How many are my iniquities and sins? my crimes and my offences make me known to me. 24 Why turnest thou thy face, and thinkest me thy enemy? 25 Wilt thou show thy power against a leaf driven to and fro, and pursue dry straw? 26 For thou writest bitter things against me, and wilt consume me for the sins of my youth. 27 And thou hast put my feet in the stocks, and hast observed all my paths, and considered the steps of my feet: 28 Who am as a rotten thing, and as a garment which is eaten by the moth.

Job 14

1 אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים וְשֹׂבַע רֹגֶז: 2 כְּצִיץ יָצָא וַיִּמָּל וַיִּבְרַח כְּצֵל וְלֹא יַעֲמֹד:
3 וְאַף עַל זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶךָ וְאֹתִי תָּבִיא בְמִשְׁפָּט עִמָּךְ: 4 מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד:
5 אִם חָרוּצִים יָמָיו מִסְפַּר יְרָחָיו עִמָּךְ חֻקָּיו שָׂמְתָּ וְלֹא יַעֲבֹר: 6 הָשַׁע מֵעָלָיו וְיֶחְדָּל עַד יִרְצֶה כַּשָּׂכִיר יוֹמוֹ:
7 כִּי לָעֵץ יֵשׁ תִּקְוָה כִּי יִכָּרֵת וְעוֹד יַחֲלִיף יֹנְקֹתָיו לֹא תֶחְדָּל: 8 אִם יַזְקִין בָּאָרֶץ שָׁרְשׁוֹ וּבֶעָפָר יָמוּת גִּזְעוֹ:
9 מֵרֵיחַ מַיִם יַפְרִיחַ וְעָשָׂה קָצִיר כְּנָטִיעַ: 10 וְגֶבֶר יָמוּת וַיֶּחֱלָשׁ וַיִּגְוַע אָדָם וְאַיּוֹ הוּא:
11 אָזְלוּ מַיִם מִנִּי יָם וְנָהָר יֶחֱרַב וְיָבֵשׁ: 12 וְאָדָם שָׁכַב וְלֹא יָקוּם עַד בְּלִי שָׁמַיִם לֹא יָקִיצוּ
וְלֹא יֵעֹרוּ מִשְּׁנָתָם: 13 מִי יִתֶּן בְּשְׁאוֹל תַּסְתִּירֵנִי תַּעֲלִימֵנִי עַד שׁוּב אַפֶּיךָ
כִּי תָשִׂים לִי חֹק וְתִזְכְּרֵנִי: 14 אִם יָמוּת גֶּבֶר הֲיִחְיֶה כָּל יְמֵי צְבָאִי אֲיַחֵל עַד בֹּא חֲלִיפָתִי:
15 תִּקְרָא וְאָנֹכִי אֶעֱנֶךָּ לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ תִּכְסֹף: 16 כִּי עַתָּה צְעָדַי תִּסְפֹּר תִּשְׁמֹר עַל חַטָּאתִי:
17 חָתוּם בִּצְרוֹר פִּשְׁעִי וַתָּטֶף עַל עֲוֹנִי: 18 וְאוּלָם הַר נוֹפֵל יִמַּק וְצוּר יֶעְתַּק מִמְּקֹמוֹ:
19 אֲבָנִים שָׁחֲקוּ מָיִם שִׁטְפוֹת תְּסַחֵף עֲפַר אָרֶץ וְתִקְוַת אֱנוֹשׁ תְּאַבֵּד:
20 תָּקֹף לָנֶצַח וְיַחֲלֹף פָּנָיו וְתִשַּׁלְּחֵהוּ: 21 יִכָּבְדוּ בָנָיו וְלֹא יֵדָע וְיִצְעֲרוּ וְלֹא יָבִינוּ לָמוֹ:
22 כִּי אִם בְּשָׂרוֹ עָלָיו יִכְאָב וְנַפְשׁוֹ עָלֶיהָ תֶּאְבָּל:

Job 15

1 וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתֵּימָנִי וַיֹּאמַר: 2 הֲחָכָם יַעֲנֶה רַעַת דַּעַת וְיָמַלֵּא קִדִּים בִּטְנוֹ:
3 הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יַעֲרֹךְ וּבְמִלִּין לֹא יוֹעִיל בָּהֶם: 4 וְאַתָּה תָּפֵר יִרְאָה וְתִגְרַע שִׂיחָה לִפְנֵי אֵל:
5 כִּי יִסַּר עֲוֹנְךָ פִּיךָ וַתִּבְחַר לְשׁוֹן עֲרוּמִים: 6 יַרְשִׁיעֲךָ פִּיךָ וְלֹא אָנֹכִי וְשִׂפְתוֹתֶיךָ יַעֲנוּ בָךְ:
7 הֲרִאשׁוֹן אָדָם אָתָּה תְּחוֹלָלְתָּ וְלִפְנֵי גְבָעוֹת חוּלָלְתָּ: 8 הַבְסוֹד אֱלוֹהַּ תִּשְׁמָע וְתִגְרַע אֵלֶיךָ חָכְמָה:
9 מַה תֵּדַע וְלֹא נֵדָע מָה תָּבִין וְאִתָּנוּ: 10 גַּם שֵׂיבָה גַּם יָשִׁישׁ בָּנוּ כִּיתִּירֵי יָמֶיךָ:
11 הַמְעַט תַּנְחוּמוֹת אֵל וְדָבָר בְּנֶעֱרָה עִמָּךְ: 12 לָמָּה יִקָּחֲךָ לִבֶּךָ וְלָמָּה יִרְזְמוּן עֵינֶיךָ:
13 כִּי תָשִׁיב אֶל אֵל רוּחֶךָ וְתוֹצֵא מִפִּיךָ מִלִּין: 14 מָה אֱנוֹשׁ כִּי יִזְכֶּה וְכִי יִצְדַּק יְלוּד אִשָּׁה:
15 הֵן בִּקְדֹשָׁיו לֹא יַאֲמִין וְשָׁמַיִם לֹא זַכּוּ בְעֵינָיו: 16 אַף כִּי נִתְעָב וְנִרְקָב אָדָם שֹׁתֶה כַּמַּיִם עַוְלָה:
17 אֲחַוְךָ שְׁמָע לִי וַאֲסַפְּרָה אֲשֶׁר חָזִיתִי אֲגִידָה: 18 אֲשֶׁר חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחֲדוּ מֵאֲבוֹתָם:
19 לָהֶם לְבַדָּם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא עָבַר זָר בְּתוֹכָם: 20 כָּל יָמָיו רָשָׁע יְחוֹלֵל וּמִסְפַּר שָׁנִים נִצְפַּן לָעָרִיץ:
21 קוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנָיו בַּשָּׁלוֹם שׁוֹדֵד יָבוֹא עָלָיו: 22 לֹא יַאֲמִין לָשׁוּב מֵחֹשֶׁךְ וְצָפוּי לַחָרֶב:
23 נָד הוּא לַלֶּחֶם אַיֵּה הוּא יָדַע כִּי מוּכָן בְּיָדוֹ יוֹם חֹשֶׁךְ: 24 יְבַעֲתוּהוּ צָרָה וּמָצוֹק יִתְקְפוּהוּ כְּמֶלֶךְ
עָתִיד לַמָּצוֹר: 25 כִּי נָטָה יָדוֹ אֶל אֱלוֹהַּ וְאֶל שַׁדַּי יִתְגַּבָּר: 26 יָרוּץ אֵלָיו בְּצַוָּאר בְּעָבְיֵי מָגִנָּיו:
27 כִּי כִסָּה פָנָיו בְּחֶלְבּוֹ וַיַּעַשׂ פִּמְגָּר עַל כְּסָלָיו: 28 וַיֵּשֶׁב בְּעָרִים נִכְחָדוֹת בָּתִּים לֹא יִשְׁכְּנוּ
אֲשֶׁר הָיוּ לָעֲמִיר: 29 לֹא יֶעְשַׁר וְלֹא יָקוּם חֵילוֹ וְלֹא יַט לָאָרֶץ קִנְיָנוֹ:
30 לֹא יָסוּר מֵחֹשֶׁךְ נִצָּתוֹ יְיַבֶּשׁ פָּרְחוֹ וְיָסוּר בְּרוּחַ פִּיו: 31 אַל יַאֲמֵן הַתְעֶה בְּשָׁוְא כִּי שָׁוְא תִּהְיֶה תְמוּרָתוֹ:
32 בְּטֶרֶם יוֹמוֹ תִּמָּלֵא וְכַפֹּתוֹ לֹא תְרֹעָנָן: 33 יַחְמֹס כַּגֶּפֶן בִּסְרוֹ וְיַשֵּׁל כַּזַּיִת נִצָּתוֹ:
34 כִּי עֲדַת חָנֵף נְוָלָה וְאֵשׁ אָכְלָה אָהֳלֵי שֹׁחַד: 35 הָרָה עָמָל וְיָלַד אָוֶן וּבִטְנָם תָּכִין מִרְמָה:

Job 16

1 Then Job answered and said: 2 I have heard many such things: miserable comforters are you all. 3 Shall vain words have an end? or what emboldens you that you answer? 4 I also could speak as you do, if your souls were in my soul's stead: and could heap words together against you, and shake my head over you: 5 But I would strengthen you with my mouth, and the moving of my lips should not spare you. 6 If I speak, my pain is not lessened: and if I hold my peace, what is departed from me? 7 But now he has worn me out: you have made desolate all my kindred. 8 You have taken hold of me, a witness is my leanness: and my lying riseth up against me, and testifieth to my face. 9 He gathered together his wrath against me, he gnashed with his teeth upon me: my enemy terrified my soul. 10 They have opened their mouth upon me, they have reproached me with their cheeks filled: they have gathered together altogether against me. 11 God has delivered me to the wicked, and has cast me into the hands of the impious. 12 I was at rest, and he has broken me asunder: he has taken me by the neck, and has bruised me, and has set me up for his mark. 13 His archers have compassed me about, he has pierced my reins, and has not spared: he has poured out my gall upon the ground. 14 He has broken me with breach upon breach, he has run upon me like a giant. 15 I have sewed sackcloth upon my skin, I have covered my flesh with ashes. 16 My face is swollen with weeping, and my eyelids are covered with darkness. 17 Not for any iniquity in my hands: for my prayer is pure. 18 O earth, cover not thou my blood, and let my cry have no place. 19 Even now behold my witness is in heaven, and he that knows my conscience is on high. 20 My friends are full of detraction: but to God my eye drops tears. 21 That he would judge a man against God, and the son of man as his friend. 22 For the years that are few shall pass, and I shall go the way from which I shall not return.

Job 17

1 My spirit is broken, my days are extinguished, only the grave is left me. 2 I have not sinned, and my eye abides in bitterness: 3 Deliver me, you, and set me by you, and let the hand of any man fight against me. 4 You have hid their heart from understanding, therefore you will not exalt them. 5 He that declares the spoils to his friends, the eyes of his children shall fail. 6 He has made me a proverb of the people, and I am become as one in whose face they spit. 7 My eye is troubled through indignation, and all my members are brought to nothing like a shadow. 8 The just will be astonished at this, and the innocent will rise up against the hypocrite. 9 And the just man holds on his way, and he that has clean hands adds strength. 10 But be you all converted and come now, and I will not find among you one wise man. 11 My days have passed away, my thoughts are scattered, tormenting my heart. 12 They have changed the night into day, and after a little they say the light is near, when they that work in darkness 13 Look for nothing else but hell for their house, and they have made their beds in the darkness. 14 They have said to corruption: You are my father: to the worm: My mother and my sister. 15 Where is now then my patience? and my affairs who shall behold them? 16 All these things shall go down with me into hell: shall we not rest together in the dust?

Job 18

1 Then Baldad the Suhite answered and said: 2 How long will you hunt after words? understand first, and then we will speak. 3 Why are we reputed as beasts, and of no account in your sight? 4 You that tear your soul in your anger, shall the earth be forsaken for you, or shall the rock be removed from its place? 5 Shall not the light of the wicked be extinguished, and the flame of his fire not shine? 6 The light is darkened in his tabernacle, and the lamp that is over him shall be put out. 7 The steps of his strength shall be straitened, and his own counsel shall cast him down. 8 For he is sent into a net by his own feet, and he walks upon the toils. 9 The gin shall take hold of his heel, and shall be strengthened against him. 10 A snare is hidden for him in the ground, and a trap for him in the way. 11 Round about terrors shall affright him, and shall compass his feet. 12 Let famine be his destruction, and let beggary be ready at his side. 13 Let the beauty of his skin be devoured, let the first born of death consume his members. 14 Let him be rooted out of his tabernacle, in which he trusted: let him be trodden under foot by the king of terrors. 15 Let the companion dwell in his tabernacle, let brimstone be scattered upon his habitation. 16 Let his roots be dried up beneath, let his branch be cut off above. 17 Let his memory perish from the earth, let him not be named in the streets. 18 He shall be driven from light into darkness, and shall be cast out of the world. 19 He shall not have a son nor a nephew among his people, nor any remaining in his dwellings. 20 They that shall come after in his days shall be astonished at his destruction, as they that went before were affrighted. 21 Such are the dwellings of the unjust man, and such is the place of him that knows not God.

19 אֲשֶׁר אֲהֵבְתִּי וְהֵמָּה הָפְכוּ־בִי׃ 18 גַּם עֲלוּלִים מָאֲסוּ בִּי אֶתְקוֹמְמָה וַיְדַבְּרוּ־בִי׃
כָּל־אַנְשֵׁי סוֹדִי תָּעֲבוּנִי וַאֲשֶׁר אָהַבְתִּי נֶהְפְּכוּ־בִי׃ 20 בְּעוֹרִי וּבִבְשָׂרִי דָּבְקָה עַצְמִי
וָאֶמָּלְטָה בְּעוֹר שִׁנָּי׃ 21 חָנֵּנִי חָנֵּנִי אַתֶּם רֵעָי כִּי יַד־אֱלוֹהַּ נָגְעָה בִּי׃
לָמָּה תִרְדְּפוּנִי כֵּאלוֹהַּ וּמִבְּשָׂרִי לֹא תִשְׂבָּעוּ׃ 22 מִי־יִתֵּן אֲפוּן וְיִכָּתְבוּן מִלָּי
מִי־יִתֵּן בַּסֵּפֶר וְיֻחָקוּ׃ 23 בְּעֵט בַּרְזֶל וְעוֹפֶרֶת לָעַד בַּצּוּר יֵחָצֵבוּן׃
וְאֲנִי יָדַעְתִּי גּוֹאֲלִי חָי וְאַחֲרוֹן עַל־עָפָר יָקוּם׃ 24 וְאַחַר נִקְּפוּ זֹאת
וּמִבְּשָׂרִי אֶחֱזֶה אֱלוֹהַּ׃ 25 אֲשֶׁר אֲנִי אֶחֱזֶה־לִּי וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא זָר
כָּלוּ כִלְיוֹתַי בְּחֵקִי׃ 26 כִּי־תֹאמְרוּ מַה־נִּרְדֹּף־לוֹ וְשֹׁרֶשׁ דָּבָר נִמְצָא־בִי׃
גּוּרוּ לָכֶם מִפְּנֵי־חָרֶב כִּי־חֵמָה עֲוֹנוֹת חָרֶב לְמַעַן תֵּדְעוּן שַׁדִּין׃

Job 20

1 וַיַּעַן צֹפַר הַנַּעֲמָתִי וַיֹּאמַר׃ 2 לָכֵן שְׂעִפֹּתַי יְשִׁיבֻנִי וּבַעֲבוּר זאת חִישִׁי בִּי׃
3 מוּסַר כְּלִמָּתִי אֶשְׁמָע וְרוּחַ מִבִּינָתִי תַּעֲנֵנִי׃ 4 הֲזֹאת יָדַעְתָּ מִקֶּדֶם מִשּׂוּם אֱנוֹשׁ
עַל־הָאָרֶץ׃ 5 כִּי רִנַּת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב וְשִׂמְחַת חָנֵף כְּרָגַע׃ 6 אִם־יַעֲלֶה שְׁאוֹ שִׂאֲתוֹ
וְרֹאשׁוֹ לֶעָב יִגָּע׃ 7 כְּגֵלָלוֹ לָנֶצַח יֹאבֵד רֹאָיו יֹאמְרוּ אַיּוֹ׃ 8 כַּחֲלוֹם יָעוּף וְלֹא יִמָּצֵא
וְיִדַּד כְּחִזְיוֹן לָיְלָה׃ 9 עַיִן שָׁזָפָה וְלֹא תֹסִף וְלֹא־תְשׁוּרֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃
10 בָּנָיו יְרַצּוּ דַלִּים וְיָדָיו תָּשֵׁבְנָה אוֹנוֹ׃ 11 עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמוֹ וְעִמּוֹ עַל־עָפָר תִּשְׁכָּב׃
12 אִם־יִמְתַּק בְּפִיו רָעָה יַכְחִידֶנָּה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ׃ 13 יַחְמֹל עָלֶיהָ וְלֹא יַנִּיחֶנָּה
וְעוֹד בֵּין חִכּוֹ׃ 14 לַחְמוֹ בְּמֵעָיו נֶהְפָּךְ מֹרֶרַת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ׃
15 חַיִל בָּלַע וְיָקִיאֶנּוּ מִבִּטְנוֹ יוֹרִישֶׁנּוּ אֵל׃ 16 רֹאשׁ פְּתָנִים יִינָק תִּקְטְלֵהוּ
תַּלְשׁוֹן אֶפְעֶה׃ 17 אַל־יִרְאֶה בִּפְלַגּוֹת נַחֲלֵי נְחָל חֲמַאַת דְּבַשׁ׃
18 מְשִׁיב יְגִיעוֹ וְלֹא יִבְלָע כְּחֵיל מִסְחָרוֹ וְלֹא יָגִיל׃ 19 כִּי רָעַץ דַּלִּים עָזַב בַּיִת
וְלֹא יִבְנֵהוּ׃ 20 כִּי לֹא־יָדַע שַׁאֲנַן בִּבְטְנוֹ בַּחֲמוּדוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
21 אֵין שָׂרִיד לְאָכְלוֹ עַל־כֵּן לֹא־יָחִיל טוּבוֹ׃ 22 בִּמְלֹאת שַׂפְקוֹ צַר יִהְיֶה לּוֹ כֹּל יַד עָמֵל
תָּבוֹא עָלָיו׃ 23 יְהִי לְמַלֹּאת בִּטְנוֹ יְשַׁלַּח בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ וְהִמְטִיר עָלָיו בְּלַחְמוֹ׃
24 יִבְרַח מִנֶּשֶׁק בַּרְזֶל וְדָרְכָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה׃ 25 שָׁלַף וְיָצָא מִגּוֹ וְהַבָּרָק יוֹצֵא מִמְּרֹרָתוֹ
עָלָיו אֵימוֹת׃ 26 כָּל־חֹשֶׁךְ טָמוּן לִצְפוּנָיו תֹּאכְלֵהוּ אֵשׁ לֹא נֻפָּח יֵרַע שָׂרִיד בְּאָהֳלוֹ׃
27 יְגַלּוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאֶרֶץ תָּקוּם עָלָיו׃ 28 יְבוּל בֵּיתוֹ יִגְלֶה נְגָרִים בְּיוֹם אַפּוֹ׃
29 זֹאת חֵלֶק אָדָם רָשָׁע וְנַחֲלַת אִמְרֵי־אֵל מֵאֱלוֹהַּ׃

Job 21

1 וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמַר׃ 2 שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ מִלָּתִי וְהִי תַנְחֻמוֹתֵיכֶם עַל־זֹאת׃
3 שְׂאוּנִי וַאֲנִי אֲדַבֵּרָה וְאַחֲרֵי דַּבֵּרִי הִלְעִיגוּ׃ 4 הַאֶל־אָדָם שִׂיחִי וְלָמָּה לֹא תֵאָצֵל רוּחִי׃
5 הַבִּיטוּ אֵלַי וְשֹׁמּוּ וְשִׂימוּ יָד עַל־פֶּה׃ 6 וְאַף כִּי זָכַרְתִּי וְנִבְהָלְתִּי וּפַלָּצוּת תִּאֲחֹז בִּבְשָׂרִי׃
7 מַדּוּעַ רְשָׁעִים יִחְיוּ עָתְקוּ גַּם־גָּבְרוּ חָיִל׃ 8 זַרְעָם נָכוֹן אִתָּם בְּעֵינֵיהֶם וְצֶאֱצָאֵיהֶם לְנֹכְחָם׃
9 בָּתֵּיהֶם שָׁלוֹם מִפַּחַד וְלֹא שֵׁבֶט אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם׃ 10 שׁוֹרָם עִבַּר וְלֹא יָגֵעַ
תְּפָרֶה פָּרָתָם וְלֹא תְשַׁכֵּל׃ 11 יְשַׁלְּחוּ כַצֹּאן עֹלָלֵיהֶם וְיַלְדֵיהֶם יְרַקֹּדוּן׃
12 יִשְׂאוּ כְתֹף וְכִנּוֹר וְיִשְׂמְחוּ לְקוֹל עוּגָב׃ 13 יְכַלּוּ בְטוּב יָמֵיהֶם וּרְגָעָם שְׁאוֹל יֵרֵדוּן׃
14 וַיֹּאמְרוּ לָאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרָכֶיךָ לֹא חָפָצְנוּ׃ 15 מַה־שַּׁדַּי כִּי נַעַבְדֶנּוּ וּמַה־
נּוֹעִיל כִּי נִפְגַּע־בּוֹ׃ 16 הֵן לֹא בְיָדָם טוּבָם עֲצַת רְשָׁעִים רָחֲקָה מֶנִּי׃
17 כַּמָּה נֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ וְיָבֹא עֲלֵיהֶם אֵידָם חֲבָלִים יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ׃
18 יִהְיוּ כְתֶבֶן לִפְנֵי־רוּחַ וּכְמֹץ גְּנָבָתְהוּ סוּפָה׃ 19 אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן לִבְנֵי־לוֹ יְשַׁלֵּם אֵלָיו וְיֵדָע׃
20 עֵינָיו תִּרְאֶינָה כִּידוֹ וּמֵחֲמַת שַׁדַּי יִשְׁתֶּה׃ 21 כִּי מַה־חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו וּמִסְפַּר
חֲצָצָיו נֶחְתָּךְ׃ 22 הַלֵּאלוֹהַּ יוֹרֶה דֵּעָה וְהוּא רָמִים יִשְׁפֹּט׃
23 זֶה בְּתֹם־עֶצֶם מֻתּוֹ כֻּלּוֹ שַׁאֲנַן וּשְׁלֵו׃ 24 עֲטִינָיו מָלְאוּ חָלָב וְשֹׁקֵי עַצְמוֹתָיו יָרֻטָּב׃
25 וְזֶה מָת בְּנֶפֶשׁ מָרָה וְלֹא אָכַל בְּטוּב׃ 26 יַחְדָּו עַל־עָפָר יִשְׁכָּבוּ וְרִמָּה תְּכַסֶּה עֲלֵיהֶם׃
27 הִנֵּה יָדַעְתִּי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְזִמּוֹת תַּחְמְסוּ עָלָי׃ 28 כִּי־תֹאמְרוּ אַיֵּה בֵּית נָדִיב וְאֵי
אֹהֶל מִשְׁכְּנוֹת רְשָׁעִים׃ 29 הֲלֹא שְׁאֲלוּ עוֹבְרֵי דָרֶךְ וְאֹתֹתָם לֹא תְנַכֵּרוּ׃
30 כִּי לְיוֹם אֵיד יֵחָשַׂךְ רָע לְיוֹם עֲבָרוֹת יוּבָלוּ׃ 31 מִי־נֶגֶד פָּנָיו יַגִּיד דַּרְכּוֹ וְעָשָׂה לֹא
יְשֻׁלַּם־לוֹ׃ 32 וְהוּא אֶל־קִבְרוֹת יוּבָל וְעַל־גָּדִישׁ יִשְׁקוֹד׃
33 מָתְקוּ לוֹ רִגְבֵי נָחַל וְאַחֲרָיו כָּל־אָדָם יִמְשָׁךְ וְלִפְנָיו אֵין מִסְפָּר׃
34 וְאֵיךְ תְּנַחֲמוּנִי הֶבֶל וּתְשׁוּבוֹתֵיכֶם נִשְׁאַר־מָעַל׃

Ⲙⲁⲣⲕ ⲁⲛⲇ ⲁⲛⲇⲣⲉⲱ ⲧⲏⲉ ⲥⲟⲛ ⲟⲫ ⲙⲁⲛ ⲁⲛⲇ ⲁ ⲥⲧⲟⲛⲉ ⲓⲛ ⲧⲏⲉ ⲫⲁⲥⲧ ⲟⲫ ⲧⲏⲉ ⲣⲟⲟⲙ ⲁⲛⲇ ⲧⲏⲉ ⲥⲉⲁⲧ ⲟⲫ ⲧⲏⲉ ⲅⲟⲇ ⲁⲛⲇ ⲧⲏⲉ ⲣⲁⲓⲛⲃⲟⲩ ⲟⲫ ⲧⲏⲉ ⲥⲕⲩ ⲁⲛⲇ ⲧⲏⲉ ⲥⲕⲩ ⲣⲁⲓⲛⲃⲟ

ⲩⲛⲙⲉⲣ ⲁⲏⲏⲩ ⲁⲣ ⲙⲁ 20 ⲁⲙⲁ ⲗⲟⲣⲉ ⲉⲣⲫⲩⲁ ⲩⲏⲙⲙⲁⲉⲩ ⲙⲉⲣⲫⲉⲗⲇⲣ ⲩⲁⲇⲉⲗ 19 ⲉⲛⲙⲁ ⲃⲉⲫⲏⲁ
ⲩⲉⲗⲥⲙ ⲁⲩ ⲏⲃ ⲫ 22 ⲉⲓⲁⲉⲩⲫ ⲩⲁ ⲟⲙ ⲩⲁⲙⲁⲛ ⲩⲙⲁ ⲉⲉⲙ ⲙⲣⲙ ⲁⲙⲁⲩⲫⲁⲭ ⲭⲉⲁⲩⲫⲁ: 21 ⲉⲙ
ⲁⲉⲭⲁⲗ ⲙⲩ ⲉⲓⲣⲁ ⲣⲁ ⲙⲁ: ⲭⲁⲗⲉⲩ ⲙⲁⲗⲣⲁⲉ ⲩⲁⲙⲁⲉ ⲉⲉⲙⲁ ⲭⲉⲏⲁⲉ ⲉⲉⲙⲁ ⲩⲁⲗⲣⲁⲉ ⲉⲉⲉⲉⲏ: 23 ⲙⲁ
ⲉⲣⲁⲉⲭ ⲉⲗⲣⲁ ⲟⲣ ⲭⲁⲩ ⲉⲗⲉ ⲙⲉⲗⲉ ⲭⲣⲏⲙⲩ ⲏⲣⲏⲣ ⲉⲣⲁⲏ ⲉⲗⲉ ⲁⲣⲙⲉⲗⲉ: 18 ⲉⲣⲁⲏ ⲟⲣ ⲉⲗⲉ
ⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲉⲗ ⲁⲉ ⲉⲗⲟⲁ ⲩⲁⲙⲁ ⲉⲗⲉ ⲁⲙⲁⲩ ⲁⲙⲁ ⲉⲗⲟⲁ ⲁⲉ 17 ⲉⲁⲗⲉ ⲩⲁⲙⲁ ⲁⲙⲁⲩ ⲁⲙⲁ
ⲩⲏⲙⲁ ⲏⲭⲃ ⲫⲙⲁ 16 ⲉⲙⲉⲗⲙ ⲉⲙⲉⲗⲉ ⲭⲙⲁⲏⲁⲩⲭ ⲉⲣ ⲭⲙⲁⲃ ⲉⲣⲙⲁⲉ ⲉⲙⲉⲗⲉ ⲁⲉⲭⲃ ⲉⲗⲉ ⲉⲙⲁ: 15 ⲁⲟⲉⲗ ⲁⲏⲥ ⲙⲃⲃⲉ ⲁⲙⲥ
ⲉⲙⲉⲗⲉ ⲉⲁⲁⲉⲗ ⲁⲉ ⲉⲗⲟⲁ ⲉⲣ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲁ ⲉⲗⲟⲁ ⲉⲣ ⲁⲣⲉⲗⲉ ⲉⲁⲉⲗ ⲉⲉⲉⲗ ⲁⲗⲉⲫ: ⲉⲁⲩⲉⲗⲉⲫⲭⲉⲗ ⲉⲁⲏⲁ ⲉⲗⲉ ⲉⲁⲉⲗ ⲉⲣ ⲁⲙⲁ ⲉⲗⲟⲁ ⲉⲣ ⲁⲣⲉⲗⲉ ⲉⲁⲉⲗ ⲁⲉ

Job 25

1 And Bildad the Shuhite answered and said: 2 Dominion and fear are with him; he makes peace in his high places. 3 Is there any number to his armies? And upon whom does his light not arise? 4 How then can man be righteous before God? Or how can he be clean who is born of woman? 5 Behold even the moon has no brightness, and the stars are not pure in his sight; 6 How much less man, who is a maggot, and the son of man, who is a worm?

Job 26

1 But Job answered and said: 2 How you have helped him who is without power! How you have saved the arm that has no strength! 3 How you have counseled him who has no wisdom! And how you have plentifully declared the thing as it is! 4 To whom have you uttered words? And whose spirit came from you? 5 Dead things are formed from under the waters, and the inhabitants thereof. 6 Hell is naked before him, and destruction has no covering. 7 He stretches out the north over the empty place, and hangs the earth upon nothing. 8 He binds up the waters in his thick clouds; and the cloud is not rent under them. 9 He holds back the face of his throne, and spreads his cloud upon it. 10 He has compassed the waters with bounds, until the day and night come to an end. 11 The pillars of heaven tremble and are astonished at his reproof. 12 He divides the sea with his power, and by his understanding he smites through the proud. 13 By his spirit he has garnished the heavens; his hand has formed the crooked serpent. 14 Lo, these are parts of his ways: but how little a portion is heard of him? But the thunder of his power who can understand?

Job 27

1 Moreover Job continued his parable, and said: 2 As God lives, who has taken away my judgment; and the Almighty, who has vexed my soul; 3 All the while my breath is in me, and the spirit of God in my nostrils; 4 My lips shall not speak wickedness, nor my tongue utter deceit. 5 God forbid that I should justify you: till I die I will not remove my integrity from me. 6 My righteousness I hold fast, and will not let it go: my heart shall not reproach me as long as I live. 7 Let my enemy be as the wicked, and he that rises up against me as the unrighteous. 8 For what hope has the hypocrite, though he has gained, when God takes away his soul? 9 Will God hear his cry when trouble comes upon him? 10 Will he delight himself in the Almighty? Will he always call upon God? 11 I will teach you by the hand of God: that which is with the Almighty will I not conceal. 12 Behold, all you yourselves have seen it; why then are you altogether become vain? 13 This is the portion of a wicked man with God, and the heritage of oppressors, which they shall receive from the Almighty. 14 If his children are multiplied, it is for the sword: and his offspring shall not be satisfied with bread. 15 Those that remain of him shall be buried in death: and his widows shall not weep. 16 Though he heap up silver as the dust, and prepare clothing as the clay; 17 He may prepare it, but the just shall put it on, and the innocent shall divide the silver. 18 He builds his house as a moth, and as a booth that the keeper makes. 19 The rich man shall lie down, but he shall not be gathered: he opens his eyes, and he is not. 20 Terrors take hold on him as waters, a tempest steals him away in the night. 21 The east wind carries him away and he departs: and as a storm hurls him out of his place. 22 For God shall cast upon him, and not spare: he would fain flee out of his hand. 23 Men shall clap their hands at him, and shall hiss him out of his place.

Job 28

1 Surely there is a vein for the silver, and a place for gold where they refine it. 2 Iron is taken out of the earth, and brass is molten out of the stone. 3 He sets an end to darkness, and searches out all perfection: the stones of darkness, and the shadow of death. 4 The flood breaks out from the inhabitant; even the waters forgotten of the foot: they are dried up, they are gone away from men. 5 As for the earth, out of it comes bread: and under it is turned up as it were fire. 6 The stones of it are the place of sapphires: and it has dust of gold. 7 There is a path which no fowl knows, and which the vulture's eye has not seen: 8 The lion's whelps have not trodden it, nor the fierce lion passed by it. 9 He puts forth his hand upon the rock; he overturns the mountains by the roots. 10 He cuts out rivers among the rocks; and his eye sees every precious thing. 11 He binds the floods from overflowing; and the thing that is hid brings he forth to light. 12 But where shall wisdom be found? And where is the place of understanding? 13 Man knows not the price thereof; neither is it found in the land of the living. 14 The deep says, It is not in me: and the sea says, It is not with me. 15 It cannot be gotten for gold, neither shall silver be weighed for the price thereof. 16 It cannot be valued with the gold of Ophir, with the precious onyx, or the sapphire. 17 The gold and the crystal cannot equal it: and the exchange of it shall not be for jewels of fine gold. 18 No mention shall be made of coral, or of pearls: for the price of wisdom is above rubies. 19 The topaz of Ethiopia shall not equal it, neither shall it be valued with pure gold. 20 Whence then comes wisdom? And where is the place of understanding? 21 Seeing it is hid from the eyes of all living, and kept close from the fowls of the air. 22 Destruction and death say, We have heard the fame thereof with our ears. 23 God understands the way thereof, and he knows the place thereof.

ⵢⵎⵎⵜ ⵢⵜⵊⵍⵖ ⵅⵊⵅⵀⵅⵢ ⵛⵎⵀ ⵔⵜⵔ ⵊⵅ ⵎⵎⵛ ⵡⵜⵔ: 5 ⵜⵜⵡ ⵎⵎⵊⵅ ⵡⵜⵔⵔ ⵛⵜⵀ ⵔⵜⵔ ⵎⵎⵛ ⵊⵅⵀⵅⵢ ⵛⵎⵀ ⵔⵜⵔ ⵊⵅ ⵎⵎⵛ ⵡⵜⵔ: ⵢⵜⵔⵔ ⵅⵔⵢ ⵔⵜⵔ ⵊⵅ ⵖⵅⵢ 7 :ⵢⵅ ⵖⵊⵅⵢ ⵢⵜⵔⵔⵊⵅ ⵔⵜⵔⵔⵊⵅ

Job 31

1 I made a covenant with my eyes;
how then could I look upon a young woman?
2 For what portion would I have from God above,
and what heritage from the Almighty on high?
3 Is it not calamity for the unjust,
and disaster for those who work iniquity?
4 Does he not see my ways,
and count all my steps?
5 If I have walked with falsehood,
and my foot has hurried to deceit—
6 let me be weighed in a just balance,
and let God know my integrity!
7 If my step has turned from the way,
and my heart has gone after my eyes,
and if any spot has clung to my hands;
8 then let me sow, and another eat;
and let what grows for me be rooted out.
9 If my heart has been enticed to a woman,
and I have lain in wait at my neighbor's door;
10 then let my wife grind for another,
and let others bow down over her.
11 For that would be a heinous crime;
that would be an iniquity to be punished by judges;
12 for that would be a fire that burns to Abaddon,
and would root out all my increase.
13 If I have rejected the cause of my male or female slave,
when they brought a complaint against me;
14 what then shall I do when God rises up?
when he visits, what shall I answer him?
15 Did not he who made me in the womb make them?
and did not one fashion us in the womb?
16 If I have withheld anything that the poor desired,
or have caused the eyes of the widow to fail;
17 or have eaten my morsel alone,
and the orphan has not eaten of it;
18 (for from my youth I reared him as a father,
and from my mother's womb I guided her;)
19 if I have seen anyone perish for lack of clothing,
or a needy person without covering;
20 if his heart has not blessed me,
and if he has not been warmed with the fleece of my sheep;
21 if I have lifted my hand against the fatherless,
because I saw my help in the gate;
22 then let my shoulder fall from the blade bone,
and my arm be broken off at the joint.
23 For calamity from God is a terror to me,
and because of his majesty I can do nothing.
24 If I have made gold my trust,
or have said to fine gold, You are my confidence;
25 if I have rejoiced because my wealth was great,
and because my hand had gotten much;
26 if I have looked at the sun when it shone,
or the moon moving in splendor,
27 and my heart has been secretly enticed,
and my mouth has kissed my hand;
28 this also would be an iniquity to be punished by judges;
for I would have denied the God above.
29 If I have rejoiced at the destruction of those who hated me,
or exulted when evil befell them;
30 (I have not allowed my mouth to sin
by asking for their lives with a curse;)
31 if the men of my tent have not said,
Who can find one who has not been filled with his meat?

ⵙⵓⵔⵉ ⵢⵉⵎⵉ ⵢⵉⵎⵙⵔⵜ ⵜⵙⵓⵔ ⵙⵜⵜⵎ 37 :ⵜⵔ ⵅⵢⵜⵀⵔ ⵢⵉⵎⵢⵔⵓⵔ ⵢⵉⵎⵎⵜ ⵜⵎⵎⵜⵏ ⵔⵓ ⵙⵔ
ⵜⵔⵜ ⵜⵅⵔⵢⵜ ⵙⵀⵉ ⵎⵎ 39 :ⵢⵉⵏⵜⵔⵜⵔ ⵜⵉⵜⵔⵉⵎ ⵅⵎⵔⵜ ⵙⵀⵉ ⵜⵅⵎⵙⵜⵔ ⵜⵔⵓ ⵎⵎ 38 :ⵜⵀⵜⵜⵢⵏ
ⵜⵀⵉⵜ ⵢⵎⵅ ⵙⵎⵀⵉ ⵅⵀⵅ ⵀⵀⵅ ⵜⵓⵜ ⵙⵀⵉ ⵀⵀⵅ ⵅⵀⵅⵢ ⵀⵅⵀⵔ ⵅⵎⵔⵜ ⵜⵎⵎⵜⵏ 40 :ⵜⵔⵅⵏⵎⵜ ⵙⵜⵔⵓⵔⵜ
ⵜⵔⵜⵜ:

Job 32

ⵅⵀⵔⵢ 2 :ⵢⵔⵅⵏⵔⵓⵔ ⵚⵜⵔⵜⵓ ⵅⵜⵢⵜ ⵙⵜⵔⵜ ⵅⵜ ⵜⵢⵜⵔⵜ ⵅⵜ ⵢⵜⵔⵜ ⵅⵜⵅⵢⵓⵎ ⵙⵔⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵙⵀⵉ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ 1 ⵜⵔⵜⵅⵎ
ⵢⵎⵎⵏ ⵢⵚⵜⵓ ⵔⵓ ⵢⵎⵅ ⵜⵅⵢⵜ ⵀⵀⵔ ⵢⵜⵔⵜⵅⵜ ⵢⵜⵔⵜ ⵙⵎⵎⵎⵅⵀⵅ ⵜⵅ ⵢⵜⵔⵜⵅⵜ ⵢⵅⵜⵔⵏ ⵢⵅ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ
ⵅⵜ ⵜⵔⵜⵅⵜ:ⵜⵔⵜⵜⵅⵎ 3 :ⵜⵔⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵙⵅⵢⵜ ⵢⵜⵔⵜⵅⵜ ⵔⵓ ⵢⵎⵅ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜ ⵀⵀⵔ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵢⵜⵔⵜⵅⵜ ⵅⵜ ⵙⵎⵎⵎⵅⵀⵅ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ
4 :ⵜⵔⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵀⵀⵅ ⵅⵜ ⵜⵔⵜⵅⵜ ⵅⵜⵅⵢⵜⵔⵜⵅⵜ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ
ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ ⵅⵜⵅⵎⵔⵜⵅⵏ

ⵏⵉⵎⵔⵓⴷ ⵜⵉⵏⵜⵜⴰⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉ ⵏ

:ⲉⲓⲁⲏⲩⲙⲉ ⲁⲣ ⲉⲗⲁⲙⲉ ⲥⲁ ⲟⲙⲙⲉ ⲁⲣ ⲁⲩⲁ ⲣⲁ 13 :ⲙⲙⲉⲗⲟⲏ ⲛⲩⲣⲁⲗ ⲉⲛⲥⲙⲉ ⲉⲓⲟⲉ ⲁⲣⲥⲩ
ⲁⲣⲥⲩ ⲩⲥⲁⲇ ⲇⲫⲉ ⲥ ⲉⲛⲏⲉ ⲣⲉⲗ ⲧⲁⲉ ⲭⲙⲏⲩⲙⲉ ⲥⲣ ⲙⲫⲏ ⲥⲁ 14 ⲣⲉ ⲁⲉ ⲭⲣⲙⲏ

18 אֲשֶׁר הָכִין בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ 19 וַיַּעַל הַמֹּשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־זִקְנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָאֹהֶל׃ 20 וַיִּקְחוּ אֶת־הַתְּרוּמָה מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה כָּל־הָעֵדָה וַיָּבִיאוּ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וְכָל־נְדִיב לִבּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ 21 וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃ 22 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ 23 כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת־כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכֹל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי־שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ 24 כָּל־חֲכַם־לֵב בַּנָּשִׁים טָווּ בְיָדֵיהֶן וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ 25 וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ 26 וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָתְנָה לִבָּן בְּחָכְמָה אֶת־עֹרֹת הָאֵילִם וְאֶת־הַתְּחָשִׁים׃ 27 וְנְשִׂיאִם הֵבִיאוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ 28 וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ 29 כֹּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ 30 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ 31 וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ 32 לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ 33 וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאָת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ 34 וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה־דָן׃ 35 מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת׃ 36 וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּאֵלֶּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ 37 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבּוֹ כֹּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ אֶל־הַקָּרֵב אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ 38 וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ 39 וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃

Job 38

1 וַיַּעַן יְהוָה אֶת־אִיּוֹב מִן־הַסְּעָרָה וַיֹּאמַר׃ 2 מִי זֶה מַחְשִׁיךְ עֵצָה בְּמִלִּין בְּלִי־דָעַת׃ 3 אֱזָר־נָא כַגֶּבֶר חֲלָצֶיךָ וְאֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי׃ 4 אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיָסְדִי־אָרֶץ הַגֶּד אִם־יָדַעְתָּ בִינָה׃ 5 מִי־שָׂם מְמַדֶּיהָ כִּי תֵדָע אוֹ מִי נָטָה עָלֶיהָ קָו׃ 6 עַל־מָה אֲדָנֶיהָ הָטְבָּעוּ אִם מִי יָרָה אֶבֶן פִּנָּתָהּ׃ 7 בְּרָן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר וַיָּרִיעוּ כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים׃ 8 וַיָּסֶךְ בִּדְלָתַיִם יָם בְּגִיחוֹ מֶרֶחֶם יֹצֵא׃ 9 בְּשׂוּמִי עָנָן לְבֻשׁוֹ וַעֲרָפֶל חִתּוּלוֹ׃ 10 וָאֶשְׁבֹּר עָלָיו חֻקִּי וָאָשִׂם בְּרִיחַ וְדָלָתָיִם׃ 11 וָאֹמַר עַד־פֹּה תָּבוֹא וְלֹא תוֹסִיף וּפֹה יָשִׁית גַּאֲוֵי גַלֶּיךָ׃ 12 הֲמִיָּמֶיךָ צִוִּיתָ בֹּקֶר יְדַעַת שַׁחַר מְקוֹמוֹ׃ 13 לֶאֱחֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וְיִנָּעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה׃ 14 תִּתְהַפֵּךְ כַּחֹמֶר חוֹתָם וְיִתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ׃ 15 וְיִמָּנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם וּזְרוֹעַ רָמָה תִּשָּׁבֵר׃ 16 הֲבָאתָ עַד־נִבְכֵי יָם וּבְחֵקֶר תְּהוֹם הִתְהַלָּכְתָּ׃ 17 הֲנִגְלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי מָוֶת וְשַׁעֲרֵי צַלְמָוֶת תִּרְאֶה׃ 18 הִתְבֹּנַנְתָּ עַד־רָחְבֵי אֶרֶץ הַגֶּד אִם־יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ׃ 19 אֵי־זֶה דֶּרֶךְ יִשְׁכֹּן אוֹר וְחֹשֶׁךְ אֵי־זֶה מְקוֹמוֹ׃ 20 כִּי תִקַּח אֶל־גְּבוּלוֹ וְכִי תָבִין נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ׃ 21 יָדַעְתָּ כִּי אָז תִּוָּלֵד וּמִסְפַּר יָמֶיךָ כִּי רַבִּים׃ 22 הֲבָאתָ אֹצְרוֹת שָׁלֶג וְאֹצְרוֹת בָּרָד תִּרְאֶה׃ 23 אֲשֶׁר חָשַׂכְתִּי לְעֵת צָר לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה׃ 24 אַיֵּה דֶּרֶךְ יֵחָלֵק אוֹר יָפִיץ קָדִים עָלֵי אָרֶץ׃ 25 מִי־פָלַג תְּעָלוֹת לַשֶּׁטֶף וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קֹלוֹת׃ 26 לְהַמְטִיר עַל־אֶרֶץ לֹא־אִישׁ מִדְבָּר לֹא אָדָם בּוֹ׃ 27 לְהַשְׂבִּיעַ שֹׁאָה וּמְשׁוֹאָה וְלַהֲצִמִיחַ מִשְׁאוֹת דֶּשֶׁא׃ 28 הֲיֵשׁ לַגֶּשֶׁם אָב אוֹ מִי הוֹלִיד אֶגְלֵי טָל׃ 29 מִבֶּטֶן מִי יָצָא קָרַח וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי יְחוֹלְלָהוּ׃ 30 כָּאֶבֶן מַיִם יִתְחַבָּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם יִלְכֹּדוּ׃ 31 הֲתִקְשֹׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה אוֹ מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל תְּפַתֵּחַ׃ 32 הֲתוֹצִיא מַזָּרוֹת בְּעִתּוֹ וְעַיִשׁ עַל־בָּנֶיהָ תַּנְחֵם׃ 33 הֲיָדַעְתָּ חֻקּוֹת שָׁמָיִם אִם־תָּשִׂים מִשְׂטָרָתוֹ בָּאָרֶץ׃ 34 הֲתָרִים לֶעָנָן קוֹלֶךָ וְשִׁחַת מַיִם תְּכַסֶּךָּ׃ 35 הֲתִשְׁלַח רְעָמִים וְתֵלַכְנָה וְתֹאמַרְנָה לְךָ הִנֵּנוּ׃ 36 מִי־שָׂם בַּטֻּחוֹת טוּשִׁיָּה אוֹ מִי נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה׃ 37 מִי־יִסְפַּר־חָכְמָה בְּשֹׁחַקִּים וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יַשְׁכִּיב׃ 38 בְּיָצֹק עָפָר לְמוּסָה וּרְגָבִים יִדְבָּקוּ׃ 39 הַתָּצוּד לָלָבִיא טַרְפָּה וְחַיַּת כְּפִירִים תְּמַלֵּא׃ 40 כִּי־יָשֹׁחוּ בַּמְּעֹנוֹת יֵשְׁבוּן בְּמַאֲרָה לָאֳרֵב׃ 41 מִי־יָכִין לָעֹרֵב צֵידוֹ כִּי יְלָדָיו אֶל־אֵל יְשַׁוֵּעוּ יִתְעוּ לִבְלִי־אֹכֶל׃

Job 39

1 הֲיָדַעְתָּ עֵת לֶדֶת יַעֲלֵי סלע [סֶלַע] תְּשֻׁרֶנָּה חֹלְלוֹת תְּשַׁלַּחְנָה׃ 2 תִּסְפֹּרְנָה יְרָחִים תְּמַלֶּאנָה וְיָדַעְתָּ עֵת לֶדְתָּנָה׃ 3 תִּכְרַעְנָה יֹלְדוֹתֵיהֶן תְּפַלַּחְנָה חֶבְלֵיהֶן תְּשַׁלַּחְנָה׃ 4 יָחֳלוּ בָנֵיהֶן יִרְבּוּ בַבָּר יָצְאוּ וְלֹא־שָׁבוּ לָמוֹ׃ 5 מִי־שִׁלַּח פֶּרֶא חָפְשִׁי וּמוֹסְרוֹת עָרוֹד מִי פִתָּח׃ 6 אֲשֶׁר־שַׂמְתִּי עֲרָבָה בֵיתוֹ וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מִדְבָּר׃ 7 יִשְׂחַק לַהֲמוֹן קִרְיָה תְּשֻׁאוֹת נוֹגֵשׂ לֹא יִשְׁמָע׃ 8 יְרוּר הָרִים מִגְרָשׁוֹ וְאַחַר כָּל־יָרֹק יִדְרֹשׁ׃ 9 הֲיֹאבֶה רְאֵם עָבְדֶךָ אִם־יָלִין עַל־אֲבוּסֶךָ׃ 10 הֲתִקְשֹׁר רְאֵם בְּתָלָם יְשָׂרֶךָ אַחֲרֶיךָ הֲיְשַׂדֵּד עֲמָקִים׃ 11 הֲתִבְטַח־בּוֹ כִּי רַב כֹּחוֹ וְתַעֲזֹב אֵלָיו יְגִיעֶךָ׃ 12 הֲתַאֲמִין־בּוֹ כִּי יָשִׁיב זַרְעֶךָ וְגָרְנְךָ יֶאֱסֹף׃ 13 כְּנַף־רְנָנִים נֶעֱלָסָה אִם־אֶבְרָה וְנוֹצָה חֲסִידָה וְאֹחֲמָרָה׃ 14 כִּי־תַעֲזֹב לָאָרֶץ בֵּיצֶיהָ וְעַל־עָפָר תְּחַמֵּם׃ 15 וַתִּשְׁכַּח כִּי־רֶגֶל תְּזוּרֵם וְשַׂדְי תִּשְׁבְּרֵם׃ 16 הִקְשְׁתָה לִבְלִי־לָהּ לְרִיקָם יְגִיעָהּ בְּלִי־פָחַד׃ 17 כִּי־הִשָּׁהּ אֱלוֹהַּ בְּחָכְמָה וְלֹא־חָלַק לָהּ בַּבִּינָה׃ 18 כָּעֵת מָרוֹם תְּסַמֵּק סוּס וְרֹכְבוֹ יָנִיעַ׃ 19 הֲתִתֵּן לַסּוּס גְּבוּרָה הֲתַלְבִּישׁ צַוָּארוֹ רַעְמָה׃ 20 הַתְרִיעֶנּוּ כָּאַרְבֶּה הוֹד נַחְרוֹ אֵימָה׃ 21 יַחְפֹּר בָּעֵמֶק וְיָשֹׂישׂ בְּכֹחַ יֵצֵא לִקְרַאת נְשָׁקִים׃ 22 יִשְׂחַק לְפַחַד וְלֹא יֵחָת וְלֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי חָרֶב׃ 23 עָלָיו תִּרְנֶה אַשְׁפָּה לַהַב חֲנִית וְכִידוֹן׃ 24 בְּרַעַשׁ וְרֹגֶז יְגַמֵּא אֶרֶץ וְלֹא־יַאֲמִין כִּי קוֹל שׁוֹפָר׃ 25 בְּדֵי שׁוֹפָר יֹאמַר הֶאָח וּמֵרָחוֹק יָרִיחַ מִלְחָמָה תְּרוּעַת שָׂרִים וְהֵידָד׃ 26 הֲבִינְךָ יַעֲטֹר נֵצ וְיִפְרֹשׂ כְּנָפָיו לְתֵימָן׃ 27 הַעַל־פִּיךָ יַגְבִּיהַּ נָשֶׁר וְכִי־יָרִים קִנּוֹ׃ 28 סֶלַע יִשְׁכֹּן וְיִתְלֹנָן שֶׁן־סֶלַע וּמְצוּדָה׃ 29 מִשָּׁם חָפַר־אֹכֶל לְמֵרָחוֹק עֵינָיו יַבִּיטוּ׃ 30 וְאֶפְרֹחָיו יְלָעוּ־דָם וְאֲשֶׁר חֲלָלִים שָׁם הוּא׃

6 אַל־תַּפֵּר מִשְׁפָּטִי אַתָּה תִּרְשָׁע לְמַעַן תִּצְדָּק׃ 7 הֲזְרוֹעַ כָּאֵל לָךְ וְכַקּוֹל בְּמוֹ־אֵל תַּרְעִם׃
8 גְּאֵה־נָא גַּאֲוָה וְהוֹד וְהָדָר תִּלְבָּשׁ׃ 9 הָפֵץ עֶבְרוֹת אַפֶּךָ וְרְאֵה כָּל־גֵּאֶה וְהַשְׁפִּלֵהוּ׃
10 רְאֵה־כָל־גֵּאֶה וְהַכְנִיעֵהוּ וְהָדֹךְ רְשָׁעִים תַּחְתָּם׃ 11 טְמָנָם בֶּעָפָר יָחַד פְּנֵיהֶם חָבֹשׁ בַּטְמוּן׃
12 וְגַם־אֲנִי אוֹדְךָ כִּי תוֹשִׁיעַ לָךְ יְמִינֶךָ׃ 13 הִנֵּה־נָא בְהֵמוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ חָצִיר כַּבָּקָר יֹאכֵל׃
14 הִנֵּה־נָא כֹחוֹ בְמָתְנָיו וְאֹנוֹ בִּשְׁרִירֵי בִטְנוֹ׃ 15 יַחְפֹּץ זָנָבוֹ כְּאָרֶז גִּידֵי פַחְדּוֹ יְשֹׂרָגוּ׃
16 עַצְמוֹתָיו אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה גִּרְמֵי בַרְזֶל׃ 17 רֵאשִׁית דַּרְכֵי־אֵל הוּא עֹשֵׂהוּ יַגֵּשׁ חַרְבּוֹ׃
18 כִּי־הָרִים יְבוּל־לוֹ וְכָל־חַיְתוֹ־שָׂדַי יְשַׂחֲקוּ־שָׁם׃ 19 תַּחַת־צֵלִים יִשְׁכָּב בְּסֵתֶר קָנֶה וּבִצָּה׃
20 יְכַסּוּ צֵלִים צִלָּם יְסֻבּוּ עַרְבֵי־נָחַל׃ 21 הֵן יַעְתֹּק נָהָר לֹא יָחִישׁ יִבְטַח כִּי־יָגִיחַ יַרְדֵּן אֶל־פִּיהוּ׃
22 בְּעֵינָיו יִקָּחֶנּוּ בְּמוֹקְשִׁים יְנַקֵּב אַף׃

Job 41

1 הַתִּמְשֹׁךְ לִוְיָתָן בְּחַכָּה וּבְחֶבֶל תַּשְׁקִיעַ לְשֹׁנוֹ׃ 2 הָתָשִׂים אַגְמוֹן בְּאַפּוֹ וּבְחוֹחַ תִּנְקֹב לֶחְיוֹ׃
3 הֲיַרְבֶּה אֵלֶיךָ תַּחֲנוּנִים אִם־יְדַבֶּר אֵלֶיךָ רַכּוֹת׃ 4 הֲיִכְרֹת אִתְּךָ בְּרִית תִּקָּחֶנּוּ לְעֶבֶד עוֹלָם׃
5 הֲתְשַׂחֵק־בּוֹ כַּצִּפּוֹר וְתִקְשְׁרֶנּוּ לִנְעָרוֹתֶיךָ׃ 6 יִכְרוּ עָלָיו חַבָּרִים יַחֲצוּהוּ בֵּין כְּנָעֲנִים׃
7 הַתְמַלֵּא בְשֻׂכּוֹת עוֹרוֹ וּבְצִלְצַל דָּגִים רֹאשׁוֹ׃ 8 שִׂים־עָלָיו כַּפֶּךָ זְכֹר־מִלְחָמָה לֹא תֹסִיף׃
9 הִנֵּה־תֹחַלְתּוֹ נִכְזָבָה הֲגַם־לְמַרְאָיו לֹא יוּטָל׃ 10 לֹא־אַכְזָר כִּי־יָעִיר אֹתוֹ וּמִי זֶה יִתְיַצַּב לְפָנָי׃
11 מִי הִקְדִּימַנִי וַאֲשַׁלֵּמָה תַּחַת כָּל־אֲשֶׁר תַּחְתֵּי־לִי הוּא׃ 12 לֹא־אַחֲרִישׁ בַּדָּיו וּדְבַר־גְּבוּרוֹת וְעֶרְכּוֹ׃
13 מִי־גָלָה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ בְּכֶפֶל רִסְנוֹ מִי יְבוֹא׃ 14 דַּלְתֵי פָנָיו מִי פָתָח סְבִיב לְשִׁנָּיו אֵימָה׃
15 מְשַׂא גֵּאִים סְגֹר חוֹתָם אֶחָד אֶל־אֶחָד יִגָּשׁוּ וְרוּחַ לֹא־תָבוֹא בֵּינֵיהֶם׃
16 אִישׁ־בְּאָחִיו יִדְבָּקוּ יִתְלַכָּדוּ וְלֹא יִפָּרֵדוּ׃ 17 עָטְשָׁיו נְהַר־אוֹר וְעֵינָיו כְּעַפְעַפֵּי שָׁחַר׃
18 מִפִּיו לַפִּידִים יַהֲלֹכוּן כִּידֵי אֵשׁ יִתְלַהֲטוּ׃ 19 מִנְּחִירָיו יֵצֵא עָשָׁן כְּדוּד נָבֵעַ וְאָגְמֹן׃
20 נַפְשׁוֹ גֶּחָלִים תְּלַהֵט וְלַהַב מִפִּיו יֵצֵא׃ 21 בְּצַוָּארוֹ יָלִין עֹז וְדַלָּה תָּרְקֹד לְפָנָיו׃
22 מִמְעֲמַסּוֹת בָּשָׂר דָּבְקוּ לוֹ יָצוּק עָלָיו בַּל־יִמּוֹט׃ 23 לִבּוֹ יָצוּק כָּאָבֶן וְיָצוּק כְּפֶלַח תַּחְתִּית׃
24 מִשְּׂאֵתוֹ יָגוּרוּ אֵלִים מִשִּׁבְרֵי יִתְחַטָּאוּ׃

:ישׂראל ויאמר אל־יהוה אני ידעתי כי כל־תוכל ולא־יבצר ממך מזמה׃ 7 ויהי אחרי דבר־יהוה את־הדברים האלה אל־איוב אמר יהוה אל־אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב׃ 8 ועתה קחו־לכם שבעה פרים ושבעה אילים והלכו אל־עבדי ועלו עולה בעדכם ועבדי איוב יתפלל עליכם כי־אם־פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב׃ 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה ויהוה נשא את־פני איוב׃ 10 ויהוה שב את־שבות איוב בהתפללו בעד רעיהו ויהוה יסף את־כל־אשר היה לאיוב משנה׃ 11 ויבאו אליו כל־אחיו וכל־אחיותיו וכל־יודעיו לפנים ויאכלו אתו לחם בביתו ויניעו לו וינחמו אתו על כל־הרעה אשר הביא יהוה עליו ונתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד׃ 12 ויהוה ברך את־אחרית איוב מראשתו ויהי־לו ארבעה עשר אלף צאן ושש־מאות אלף גמלים ואלף צמדי בקר ואלף אתנות׃ 13 ויהי־לו שבעה בנים ושלש בנות׃ 14 ויקרא שם־האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן־הפוך׃ 15 ולא־נמצאו נשים יפות כבנות איוב בכל־הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם׃ 16 ויחי איוב אחרי־זאת מאה שנים וירא את־בניו ואת־בני בניו ארבעה דורות׃ 17 וימת איוב זקן ושבע ימים׃

Job 42

1 ואיוב ענה את־יהוה ויאמר׃ 2 ידעתי כי־כל תוכל ולא־יבצר ממך כל־מזמה׃ 3 מי זה מעלים עצה בלי־דעת לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע׃ 4 שמע־נא ואנכי אדברה אשאלך והודיעני׃ 5 לשמע־אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך׃ 6 על־כן אמאס ונחמתי על־עפר ואפר׃ 7 ויהי אחרי דבר־יהוה את־הדברים האלה אל־איוב אמר יהוה אל־אליפז התימני חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב׃ 8 ועתה קחו־לכם שבעה פרים ושבעה אילים והלכו אל־עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ועבדי איוב יתפלל עליכם כי־אם־פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב׃ 9 וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה ויהוה נשא את־פני איוב׃ 10 ויהוה שב את־שבות איוב בהתפללו בעד רעיהו ויהוה יסף את־כל־אשר היה לאיוב משנה׃ 11 ויבאו אליו כל־אחיו וכל־אחיותיו וכל־יודעיו לפנים ויאכלו אתו לחם בביתו ויניעו לו וינחמו אתו על כל־הרעה אשר הביא יהוה עליו ונתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד׃ 12 ויהוה ברך את־אחרית איוב מראשתו ויהי־לו ארבעה עשר אלף צאן ושש־מאות אלף גמלים ואלף צמדי בקר ואלף אתנות׃ 13 ויהי־לו שבעה בנים ושלש בנות׃ 14 ויקרא שם־האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן־הפוך׃ 15 ולא־נמצאו נשים יפות כבנות איוב בכל־הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם׃ 16 ויחי איוב אחרי־זאת מאה שנים וירא את־בניו ואת־בני בניו ארבעה דורות׃ 17 וימת איוב זקן ושבע ימים׃

PSALMS

Psalm 1

1 Blessed is the man who walks not in the counsel of the wicked,
nor stands in the way of sinners,
nor sits in the seat of scoffers;
2 but his delight is in the law of the LORD,
and on his law he meditates day and night.
3 He is like a tree planted by streams of water
that yields its fruit in its season,
and its leaf does not wither.
In all that he does, he prospers.
4 The wicked are not so,
but are like chaff that the wind drives away.
5 Therefore the wicked will not stand in the judgment,
nor sinners in the congregation of the righteous;
6 for the LORD knows the way of the righteous,
but the way of the wicked will perish.

Psalm 2

1 Why do the nations conspire,
and the peoples plot in vain?
2 The kings of the earth set themselves,
and the rulers take counsel together,
against the LORD and against his anointed,
3 saying, "Let us burn their chains apart,
and cast away their cords from us!"
4 He who sits in the heavens laughs;
the LORD holds them in derision.
5 Then he will speak to them in his wrath,
and terrify them in his fury, saying,
6 "As for me, I have set my king
on Zion, my holy hill."
7 I will tell of the decree:
The LORD said to me, "You are my son;
today I have begotten you.
8 Ask of me, and I will make the nations your heritage,
and the ends of the earth your possession.
9 You will break them with a rod of iron,
and dash them in pieces like a potter's vessel."
10 Now therefore, be wise, O kings;
be warned, O rulers of the earth.
11 Serve the LORD with fear,
and rejoice with trembling.
12 Kiss the son, lest he be angry,
and you perish in the way,
for his wrath will soon be kindled.
Blessed are all who take refuge in him.

Psalm 3

1 LORD, how many are my foes!
Many are rising against me;
2 many are saying of my soul,
there is no salvation for him in God.
3 But you, O LORD, are a shield about me,
my glory, and the lifter of my head.
4 I cry aloud to the LORD,
and he answers me from his holy hill.
5 I lie down and sleep;
I wake again, for the LORD sustains me.
6 I will not be afraid of many thousands of people
who have set themselves against me all around.
7 Arise, O LORD;
save me, O my God!
For you strike all my enemies on the cheek;
you break the teeth of the wicked.
8 Salvation belongs to the LORD;
your blessing be on your people!

Psalm 4

1 Answer me when I call, O God of my righteousness!
You gave me room when I was in distress.
Be gracious to me and hear my prayer!
2 O men, how long shall my honor be turned into shame?
How long will you love worthlessness and seek after lies?
3 But know that the LORD has set apart the godly for himself;
the LORD hears when I call to him.
4 Be angry and do not sin;
ponder in your own hearts on your beds and be silent.
5 Offer the sacrifices of righteousness,
and trust in the LORD.
6 There are many who say,
"O that we might see some good!
Lift up the light of your face upon us, O LORD!"
7 You have put more joy in my heart
than they have when their grain and wine abound.
8 In peace I will both lie down and sleep;
for you alone, O LORD,
make me dwell in safety.

Psalm 5

:ᒪᓕᒪᓕᒐᖅ ᐃᓄᓕᕆᔨ ᐃᓄᓕᕆᔨ ᐃᓄᓕᐊᑦᑕᓕᖅ ᓕᐸᔪᖅ 1 :ᐃᓄᐃᑦ ᐊᓯᔪᐊᓘ ᑭᓯᐊᓕᕆᓂᖅᓴᖅ ᑕᐊ ᐱᕙᓪᓕᐊᓂᖅ

ᑐᓂᔪᖅ ᐃᓄᓕᕆᔨ 3 :ᑕᑦᑐᕐᖓᑦ ᐅᓇᑕᖅ ᐊᒥᓱᓕ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ 2

ᐊᑎ 5 :ᐅᑕ ᐅᐸᒃᓕᖅ ᐊᑎ ᐃᐊᓗᓪ ᑐᐱᔭ ᑕᓪ ᑎᑎ ᓕᖅ 4 :ᐃᓕᓴᕐᕕᓂ ᐅᓂ ᐅᐸᒃᓪ ᐊᒥᓱᓕ

ᐅᓇᓕᖅ ᐊᑎ 9 :ᓄᓕᓪ ᓕᖅᑐᐃᓕᖅ ᐊᒪᓂᔪᖅ ᓄᑐᓂ ᓄᑕᖅᑐᓴᓕᖅ ᓄᓇᕗᑦ 8 :ᐊᑦᑐᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ 11 :ᑭᓴᓕᖅ ᓄᑦ ᓄᓇᕗᑦ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ ᓄᑦ ᓄᓇᕗᑦ ᑕᓪᓕᐊᓂᖅ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ ᓄᑦ

ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ 10 :ᓄᓇᕗᑦ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ ᓄᑦ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ ᓄᑦ ᓄᓇᕗᒻᒥᔪᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

Psalm 6

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

Psalm 7

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

Psalm 8

ᐊᑎ ᑐᓴᕐᓂᖅ 12 :ᐃᓂᓂᖅ ᓕᕆᔨᖅᑐᑎᓂᖅ ᓄᑦ ᑐᕆᔨᕆᓕᖅ ᓄᑦ ᐊᑐᔪᓂᖅ ᐊᓕᑯᓂᖅ ᑐᓴᕐᓂᖅ

:אֱלֹהֵינוּ בְּשֵׁם נִתְגַּאֶה וּבְשֵׁם נְקַלֵּס לְךָ כִּי תִּפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אַתָּה
כִּי בְךָ נְרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי נְדַלֵּג שׁוּר: 1 לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לְבֵן מִזְמוֹר לְדָוִד: אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ:
אֶשְׂמְחָה וְאֶעֱלֹזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן: 2 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ: 3 כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ
לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק: 4 גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד: 5 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה: 6 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ: 7 וְהוּא יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים: 8 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: 9 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: 10 זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: 11 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים: 12 חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת: 13 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ: 14 טָבְעוּ גּוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם: 15 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פֹּעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה: 16 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים: 17 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד לָעַד: 18 קוּמָה יְהוָה אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ: 19 שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גּוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה: 20 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה:

Psalm 9

:לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לְבֵן מִזְמוֹר לְדָוִד: 1 אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ:
אֶשְׂמְחָה וְאֶעֱלֹזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן: 2 בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ: 3 כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ
לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק: 4 גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד: 5 הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה: 6 וַיהוָה לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ: 7 וְהוּא יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים: 8 וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: 9 וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: 10 זַמְּרוּ לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: 11 כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים: 12 חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי מָוֶת: 13 לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ: 14 טָבְעוּ גּוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם: 15 נוֹדַע יְהוָה מִשְׁפָּט פֹּעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה: 16 יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים: 17 כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד לָעַד: 18 קוּמָה יְהוָה אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ:
שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גּוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה: 19 לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: 20 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ:

Psalm 10

:לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה: 1 בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמֹת זוּ חָשָׁבוּ:
2 כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה: 3 רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו: 4 יָחִיל דְּרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם: 5 אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע: 6 אָלָה פִּיהוּ מָלְאוּ מִרְמָה וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן: 7 יָשַׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נְקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ: 8 יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ: 9 יָדַךְ יָשְׁחַ וְנָפָל בְּעָצְמֹתָיו חֵלְכָה: 10 אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה נֶצַח: 11 קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים: 12 עַל־מָה נִאַץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: 13 רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶק אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר יָתוֹם: 14 שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא: 15 יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: 16 תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ: 17 לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל־אָרֶץ:

Psalm 11

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נודי הָרְכֶם צִפּוֹר׃ 2 כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ־אֹפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ 3 כִּי הַשָּׁתוֹת יְתֹּתָתוּן צַדִּיק מַה־פָּעָל׃ 4 יְהוָה בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּן עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּן בְּנֵי־אָדָם׃ 5 יְהוָה צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃ 6 יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃ 7 כִּי צַדִּיק יְהוָה צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

Psalm 12

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ 2 שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ 3 יַכְרֵת יְהוָה כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ 4 אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃ 5 מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְהוָה אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ 6 אִמְרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלִּיל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ 7 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן־הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ 8 סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זֻלֻּיוֹת לִבְנֵי אָדָם׃

Psalm 13

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד עַד־אָנָה יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד־אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ 2 עַד־אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד־אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃ 3 הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת׃ 4 פֶּן־יֹאמַר אֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃ 5 וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ 6 אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי׃

Psalm 14

1 לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃ 2 יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ 3 הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב גַּם־אֶחָד׃ 4 הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃ 5 שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃ 6 עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃ 7 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב תִּשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

Psalm 15

1 לְדָוִד מִי־יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃ 2 הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃ 3 לֹא־רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל־קְרֹבוֹ׃

:ⵜⵉⵎⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵔⵉ ⵏ ⵓⵙⵎⵔⵔⵓⵢ ⵏ

ⲙⲡⲉⲙⲁ ⲙⲟⲁⲣⲡⲩ 13 :ⲙⲁ ⲧⲣⲏⲓⲛⲉ ⲉⲩⲁ ⲩⲁⲟⲛ ⲟⲩⲣⲉ ⲩⲁⲣⲟⲛ ⲉⲗⲗⲏ 12 :ⲙⲡⲣⲱⲙⲉ ⲧⲣⲏⲟⲙ ⲉⲙⲁⲉⲓⲉ
ⲉⲁ ⲙⲡⲣⲱⲙⲉ ⲙⲡⲣⲓⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲩⲁⲣⲉⲓⲛⲉ ⲙⲁ ⲧⲣⲏⲓⲛⲉ ⲉⲩⲁ ⲩⲁⲣⲱ ⲛⲁⲓ ⲉⲩⲁ ⲧⲣⲏⲓⲛⲉ ⲉⲗⲗⲏ 14 :ⲙⲁ
ⲛⲁⲩⲁ ⲭⲙⲙⲟⲩ ⲙⲙⲁ ⲉⲁⲩⲉⲓⲉ ⲩⲁⲣⲟⲩⲁⲗⲉ ⲙⲁ ⲙⲡⲉ ⲉⲣⲡⲣⲉ ⲧⲣⲏⲩⲁⲣⲉ ⲭⲉⲣⲟⲩⲁⲗⲉ ⲙⲁ ⲙⲡⲉ ⲉⲣⲡⲣⲉ ⲧⲣⲏⲩⲁⲣⲉ 15 :ⲙⲙⲁⲉⲓⲉ
ⲟⲓ ⲉⲣⲉⲧⲣⲏⲩ ⲙⲁ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲧⲣⲏⲩⲁⲣⲉ 17 :ⲙⲙⲁ ⲩⲁⲣⲉⲓⲛⲉ ⲧⲣⲏⲩⲁⲣⲉ ⲙⲁ ⲙⲡⲉ ⲙⲙⲁⲉⲓⲉ ⲧⲣⲏⲩⲁⲣⲉ 16 :ⲙⲁ ⲩⲁⲣⲱ
ⲉⲣⲉ ⲟⲛⲟⲙⲙⲁ ⲁⲩⲁⲉⲓⲉ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲧⲣⲏⲟⲩⲁⲗⲉ ⲭⲁ ⲧⲙⲁ ⲁⲉ ⲧⲣⲏⲟⲩⲁⲗⲉ ⲙⲁ ⲙⲡⲉ ⲉⲣⲡⲣⲉ ⲧⲣⲏⲟⲩⲁⲗⲉ 18 :ⲙⲁ
ⲁⲛⲙⲁⲭⲣⲉ ⲁⲉ ⲧⲙⲁ ⲭⲁ ⲧⲣⲏⲟⲩⲁⲗⲉ ⲙⲁ ⲙⲡⲉ ⲉⲣⲡⲣⲉ ⲧⲣⲏⲟⲩⲁⲗⲉ ⲙⲁ ⲙⲡⲉ ⲉⲣⲡⲣⲉ ⲧⲣⲏⲟⲩⲁⲗⲉ 19 :ⲙⲁ
ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲁⲉⲣⲟ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ 20 :ⲉⲣⲉ ⲩⲟⲙ ⲁⲉ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ
ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲩⲁⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ 21 :ⲉⲣⲉ
ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲩⲁⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ 22 :ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲛⲁ ⲩⲁⲣⲉ
ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ 23 :ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲙⲁ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ 24 :ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ
ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ 25 :ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ
ⲉⲣⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲉⲛⲁⲓ

Psalm 20

1 To the chief musician, A psalm of David. 2 The LORD hear thee in the day of trouble; the name of the God of Jacob defend thee; 3 Send thee help from the sanctuary, and strengthen thee out of Zion; 4 Remember all thy offerings, and accept thy burnt sacrifice; Selah. 5 Grant thee according to thine own heart, and fulfil all thy counsel. 6 We will rejoice in thy salvation, and in the name of our God we will set up our banners: the LORD fulfil all thy petitions. 7 Now know I that the LORD saveth his anointed; he will hear him from his holy heaven with the saving strength of his right hand. 8 Some trust in chariots, and some in horses: but we will remember the name of the LORD our God. 9 They are brought down and fallen: but we are risen, and stand upright.

Psalm 21

1 To the chief musician, A psalm of David. 2 The king shall joy in thy strength, O LORD; and in thy salvation how greatly shall he rejoice! 3 Thou hast given him his heart's desire, and hast not withholden the request of his lips. Selah. 4 For thou preventest him with the blessings of goodness: thou settest a crown of pure gold on his head. 5 He asked life of thee, and thou gavest it him, even length of days for ever and ever. 6 His glory is great in thy salvation: honour and majesty hast thou laid upon him. 7 For thou hast made him most blessed for ever: thou hast made him exceeding glad with thy countenance. 8 For the king trusteth in the LORD, and through the mercy of the most High he shall not be moved. 9 Thine hand shall find out all thine enemies: thy right hand shall find out those that hate thee. 10 Thou shalt make them as a fiery oven in the time of thine anger: the LORD shall swallow them up in his wrath, and the fire shall devour them. 11 Their fruit shalt thou destroy from the earth, and their seed from among the children of men. 12 For they intended evil against thee: they imagined a mischievous device, which they are not able to perform. 13 Therefore shalt thou make them turn their back, when thou shalt make ready thine arrows upon thy strings against the face of them.

Psalm 22

1 To the chief musician upon Aijeleth Shahar, A Psalm of David. 2 My God, my God, why hast thou forsaken me? why art thou so far from helping me, and from the words of my roaring? 3 O my God, I cry in the daytime, but thou hearest not; and in the night season, and am not silent. 4 But thou art holy, O thou that inhabitest the praises of Israel. 5 Our fathers trusted in thee: they trusted, and thou didst deliver them. 6 They cried unto thee, and were delivered: they trusted in thee, and were not confounded. 7 But I am a worm, and no man; a reproach of men, and despised of the people. 8 All they that see me laugh me to scorn: they shoot out the lip, they shake the head, saying, 9 He trusted on the LORD that he would deliver him: let him deliver him, seeing he delighted in him. 10 But thou art he that took me out of the womb: thou didst make me hope when I was upon my mother's breasts. 11 I was cast upon thee from the womb: thou art my God from my mother's belly. 12 Be not far from me; for trouble is near; for there is none to help. 13 Many bulls have compassed me: strong bulls of Bashan have beset me round. 14 They gaped upon me with their mouths, as a ravening and a roaring lion. 15 I am poured out like water, and all my bones are out of joint: my heart is like wax; it is melted in the midst of my bowels. 16 My strength is dried up like a potsherd; and my tongue cleaveth to my jaws; and thou hast brought me into the dust of death. 17 For dogs have compassed me: the assembly of the wicked have inclosed me: they pierced my hands and my feet. 18 I may tell all my bones: they look and stare upon me. 19 They part my garments among them, and cast lots upon my vesture. 20 But be not thou far from me, O LORD: O my strength, haste thee to help me. 21 Deliver my soul from the sword; my darling from the power of the dog. 22 Save me from the lion's mouth: for thou hast heard me from the horns of the unicorns. 23 I will declare thy name unto my brethren: in the midst of the congregation will I praise thee. 24 Ye that fear the LORD, praise him; all ye the seed of Jacob, glorify him; and fear him, all ye the seed of Israel. 25 For he hath not despised nor abhorred the affliction of the afflicted; neither hath he hid his face from him; but when he cried unto him, he heard. 26 My praise shall be of thee in the great congregation: I will pay my vows before them that fear him.

ⲙⲡⲉⲓⲱⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ: 27 ⲁⲩⲱ ⲁⲩⲧⲁⲗⲟ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲁ ⲛⲓⲣⲉⲙⲛⲏⲩⲧⲏⲥ ⲛⲓⲃⲉⲛ:
ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲁ ⲡⲓⲱⲧ ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲁ ⲡⲓⲱⲧ 28
ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲁ ⲡⲓⲱⲧ ⲉⲧⲙⲛⲧⲣⲣⲱ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲁ ⲡⲓⲱⲧ
ⲛⲓⲙ

Psalm 26

1 Judge me, O LORD, for I have walked in my integrity; I have trusted in the LORD without wavering. 2 Examine me, O LORD, and prove me; try my heart and my mind. 3 For your love is before my eyes; I have walked faithfully with you. 4 I have not sat with men of falsehood, nor will I go with hypocrites. 5 I hate the company of evildoers; I will not sit with the wicked. 6 I wash my hands in innocence, O LORD, that I may go in procession around your altar, 7 singing aloud a song of thanksgiving and telling of all your wonderful deeds. 8 I love the habitation of your house, the place where your glory dwells. 9 Do not take away my soul along with sinners, nor my life with those who are bloodthirsty, 10 in whose hands are evil schemes, whose right hands are full of bribes. 11 But I will walk in my integrity; rescue me and be merciful to me. 12 My foot stands on level ground; in the great congregation I will bless the LORD.

Psalm 27

1 The LORD is my light and my salvation; whom shall I fear? The LORD is the stronghold of my life; of whom shall I be afraid? 2 When evildoers assail me to devour my flesh, it is my adversaries and foes who will stumble and fall. 3 Though an army encamp against me, my heart will not fear; though war arise against me, I will be confident. 4 One thing I ask of the LORD, this only do I seek: that I may live in the house of the LORD all the days of my life, to behold the beauty of the LORD and to seek him in his temple. 5 For in the day of trouble he will keep me safe in his dwelling; he will hide me in the shelter of his tent and set me high upon a rock. 6 Then my head will be held high above my enemies around me; at his dwelling I will offer sacrifices with shouts of joy; I will sing and make music to the LORD. 7 Hear my voice when I call, LORD; be merciful to me and answer me. 8 My heart says of you, "Seek his face!" Your face, LORD, I will seek. 9 Do not hide your face from me, do not turn your servant away in anger; you have been my helper. Do not reject me or forsake me, O God my savior. 10 Though my father and mother forsake me, the LORD will receive me. 11 Teach me your way, LORD; lead me on a level path because of those who lie in wait for me. 12 Do not subject me to the desires of my foes, for false witnesses rise up against me, breathing violence. 13 I remain confident of this: I will see the goodness of the LORD in the land of the living. 14 Wait for the LORD; be strong and take heart and wait for the LORD.

Psalm 28

1 To you, LORD, I call; you are my rock, do not turn a deaf ear to me. For if you remain silent, I will be like those who go down to the pit. 2 Hear my cry for mercy as I call to you for help, as I lift up my hands toward your most holy sanctuary. 3 Do not drag me away with the wicked, with those who do evil, who speak cordially with their neighbors but harbor malice in their hearts. 4 Repay them for their deeds and for their evil practices; repay them for the works of their hands and bring back upon them what they deserve. 5 Because they have no regard for the deeds of the LORD or for what his hands have done, he will tear them down and never build them up again. 6 Praise be to the LORD, for he has heard my cry for mercy. 7 The LORD is my strength and my shield; my heart trusts in him, and I am helped. My heart leaps for joy and I will give thanks to him in song. 8 The LORD is the strength of his people, a fortress of salvation for his anointed one. 9 Save your people and bless your inheritance; be their shepherd and carry them forever.

Psalm 29

1 Ascribe to the LORD, O mighty ones, ascribe to the LORD glory and strength. 2 Ascribe to the LORD the glory due his name; worship the LORD in the splendor of his holiness.

ⵎⵍⵉⵏⵖ ⵖⵖⵡ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 5 :ⵖⵄⵓⵖ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵀⵄⵖ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 4 :ⵎⵍⵜⵍⵜ ⵎⵉⵎ ⵛⵔ
:ⵎⵍⵎⵜⵖⵏ ⵖⵖ ⵢⵎⵜ ⵢⵍⵅⵡⵢ ⵢⵏⵢⵖⵛⵔ ⵛⵏⵔ ⵢⵎⵜ ⵎⵄⵍⵒⵖⵍⵜ 6 :ⵢⵏⵢⵖⵛⵓ ⵜⵍⵏⵜ ⵠⵠ ⵓⵢⵉⵍ ⵖⵖⵡⵍⵜ
:ⵡⵄⵒ ⵖⵖⵄⵎ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵍⵀⵍ ⵖⵖⵄⵎ ⵛⵍⵀⵍ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 8 :ⵡⵠ ⵅⵢⵖⵖⵛ ⵖⵄⵀ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 7
ⵓⵢⵉⵍ 10 :ⵄⵖⵖⵜ ⵏⵎⵠ ⵢⵛⵜ ⵢⵛⵜⵍⵜⵖⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵊⵡⵀⵍⵢ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵛⵛⵢⵀⵍ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 9
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 11 :ⵎⵛⵢⵔⵛ ⵢⵛⵎ ⵓⵢⵉⵍ ⵖⵡⵍⵜ ⵖⵡⵍⵜ ⵛⵢⵖⵖⵎⵛ
:ⵖⵎⵛⵏⵎ

Psalm 30

:ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵜⵍ ⵢⵓⵉⵍⵍ ⵏⵎⵎⵢⵀⵏⵠ 1 :ⵔⵢⵔⵛ ⵅⵍⵖⵖⵅ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵀⵢⵎⵡⵉⵎ
ⵍⵢⵅⵍⵍⵍⵀ ⵍⵡⵎⵢ ⵛⵢⵏⵠ ⵡ ⵅⵍⵛⵔⵔⵅ ⵏⵎ ⵡ 2 ⵍⵉⵉⵍ ⵓⵢⵉⵍ 3 :ⵍⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ ⵏⵍⵛⵔⵠ ⵍⵅⵔⵔⵅ ⵍⵉⵉⵍ
ⵎⵉⵍⵍⵀ ⵏⵎⵎⵠⵔ ⵔⵠⵍⵠⵜ ⵔⵠⵍⵠⵜⵍⵍⵀ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 4 :ⵏⵢⵀ ⵍⵍⵅⵍⵛⵔⵔ ⵏⵎⵎⵢⵀⵏⵠ 5 :ⵢⵡⵄⵒ ⵏⵢⵏⵠ
:ⵎⵛⵢⵔⵛ ⵀⵢⵎⵠⵏ ⵛⵏ ⵠⵢⵛⵡⵀ ⵍⵅⵏⵠⵎⵍ ⵠⵢⵛⵜ 6 :ⵓⵢⵉⵍ ⵏⵏⵢⵀⵏⵠ ⵀⵅⵔⵔⵅ ⵍⵢⵏⵠ ⵀⵢⵎⵠⵏ
ⵠⵢⵛⵜ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ ⵏⵍⵛⵔⵠ ⵀⵅⵔⵔⵅ ⵍⵢⵏⵠ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 8 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 9
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 11 :ⵎⵛⵢⵔⵛ ⵢⵛⵎ ⵓⵢⵉⵍ ⵖⵡⵍⵜ ⵖⵡⵍⵜ ⵛⵢⵖⵖⵎⵛ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 13 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 15 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 17 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 19 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 21 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 23 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ ⵢⵎⵔⵛ ⵊⵢⵎⵔⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓⵢⵉⵍ ⵛⵢⵒ 24 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ

Psalm 31

ⵅⵀⵅ 2 :ⵍⵢⵀⵛⵎ ⵢⵅⵛⵄⵒⵖ ⵎⵛⵢⵔⵛ ⵅⵡⵢⵀⵅⵍ ⵛⵏ ⵍⵅⵍⵜⵀ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵓ ⵜⵀ 1 :ⵍⵛ ⵍⵖⵖⵍⵠ ⵅⵀⵎⵡⵍ ⵠⵛⵢ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵏⵢⵀ ⵀⵍⵡ ⵏⵢⵏⵠⵎⵏⵠⵅ
ⵍⵠ 3 :ⵍⵢⵀⵛⵔⵍⵡⵢⵅⵍ ⵅⵢⵍⵛⵢⵒⵎ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵊⵢⵔⵔⵛ ⵍⵛ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵅⵅⵢⵀ ⵎ ⵅⵢⵍⵜ ⵍⵛ
ⵍⵛ ⵔⵢⵀⵎⵛ ⵍⵛⵎⵊⵜⵎ ⵔⵠⵍⵠⵜ ⵎⵍⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵎⵛ ⵎ ⵔⵢⵀⵎⵛ ⵅⵢⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵎⵛ ⵎ 4 :ⵍⵢⵀⵛⵅⵢⵅⵢⵍ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 6 :ⵅⵎⵠ ⵛⵔ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵅⵍⵛⵔⵔ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ 5 :ⵍⵢⵀⵛⵔⵍⵡⵢⵅⵍ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 7 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 8 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 9 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 10 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 11 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 12 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 13 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 14 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 15 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 16 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 18 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 19 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 20 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 21 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 22 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 23 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ 24 :ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵢⵍⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ
ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ ⵅⵍⵛⵍⵠⵜ ⵍⵢⵀⵛⵍⵠⵜ ⵅⵍⵛⵢⵒ ⵎ

Psalm 32

1 Of David. A Maskil. Blessed is he whose transgression is forgiven,
whose sin is covered.
2 Blessed is the man to whom the LORD does not impute iniquity,
and in whose spirit there is no deceit.
3 When I kept silence, my bones wasted away
through my groaning all the day long.
4 For day and night your hand was heavy upon me;
my vitality was turned into the drought of summer. Selah
5 I acknowledged my sin to you,
and my iniquity I did not hide.
I said, I will confess my transgressions to the LORD,
and you forgave the guilt of my sin. Selah
6 Therefore let everyone who is godly offer prayer to you in a time when you may be found;
surely in the rush of great waters, they shall not reach him.
7 You are a hiding place for me; you preserve me from trouble;
you surround me with songs of deliverance. Selah
8 I will instruct you and teach you in the way you should go;
I will counsel you with my eye upon you.
9 Be not like the horse or like the mule, which have no understanding,
which must be curbed with bit and bridle, else they will not come near to you.
10 Many are the sorrows of the wicked,
but steadfast love surrounds the one who trusts in the LORD.
11 Be glad in the LORD and rejoice, you righteous,
and shout for joy, all you upright in heart.

Psalm 33

1 Rejoice in the LORD, O you righteous!
Praise befits the upright.
2 Give thanks to the LORD with the harp;
make melody to him with the lyre of ten strings!
3 Sing to him a new song;
play skillfully on the strings, with loud shouts.
4 For the word of the LORD is upright,
and all his work is done in faithfulness.
5 He loves righteousness and justice;
the earth is full of the steadfast love of the LORD.
6 By the word of the LORD were the heavens made,
and by the breath of his mouth all their host.
7 He gathers the waters of the sea as a heap;
he puts the deeps in storehouses.
8 Let all the earth fear the LORD;
let all the inhabitants of the world stand in awe of him!
9 For he spoke, and it came to be;
he commanded, and it stood firm.
10 The LORD brings the counsel of the nations to nothing;
he makes the plans of the peoples to be of no effect.
11 The counsel of the LORD stands forever,
the plans of his heart to all generations.
12 Blessed is the nation whose God is the LORD,
the people whom he has chosen as his heritage!
13 The LORD looks down from heaven;
he sees all the children of man;
14 from where he sits enthroned he looks out
on all the inhabitants of the earth,
15 he who fashions the hearts of them all
and observes all their deeds.
16 A king is not saved by his great army;
a warrior is not delivered by great strength.
17 The war horse is a false hope for victory,
and by its great might it cannot save.
18 Behold, the eye of the LORD is on those who fear him,
on those who hope in his steadfast love,
19 that he may deliver their soul from death
and keep them alive in famine.
20 Our soul waits for the LORD;
he is our help and our shield.
21 For our heart is glad in him,
because we trust in his holy name.
22 Let your steadfast love, O LORD, be upon us,
even as we hope in you.

Psalm 34

1 Of David, when he changed his behavior before Abimelech, so that he drove him away, and he went
away.
I will bless the LORD at all times;
his praise shall continually be in my mouth.
2 My soul makes its boast in the LORD;
let the humble hear and be glad.
3 Oh, magnify the LORD with me,
and let us exalt his name together!
4 I sought the LORD, and he answered me
and delivered me from all my fears.
5 Those who look to him are radiant,
and their faces shall never be ashamed.
6 This poor man cried, and the LORD heard him
and saved him out of all his troubles.
7 The angel of the LORD encamps around those who fear him,
and delivers them.
8 Oh, taste and see that the LORD is good!

:ⵜⵉⵏⵉⵏⵜ ⵏⵜⵜⵉⵏ 16 :ⵎⵙⵓⵔⵎ ⵔⵉ ⵢⵉⵣⵉⵔⵜ ⵎⵜⵜⵓⵜⵏⵜⵙ ⵔⵉ ⵜⵢⵉⵜⵜ ⵏⵢⵜⵏ 15 :ⵢⵜⵣⵍⵜⵜⵢ ⵎⵢⵔⵎ
:ⵎⵔⵜⵙ ⵎⵙⵢⵜⵙ ⵔⵢⵎⵙ ⵓⵎⵙ ⵜⵢⵜⵜⵜⵢ ⵢⵜⵓⵙ 17 :ⵎⵜⵜⵢⵊ ⵙⵜⵜⵍⵜⵙ ⵜⵔⵜⵢⵜⵔ ⵓⵜ ⵏⵙⵎⵜ
ⵎⵔⵢⵎⵢ ⵓⵏⵜⵙ ⵅⵢⵓⵜ ⵅⵢⵜⵜ 19 :ⵓⵏⵎⵢⵜ ⵒⵢⵜ ⵏⵜⵜⵅⵢ ⵅⵜⵢ ⵔⵊ ⵏⵜⵜⵎⵢⵔ ⵜⵢⵜⵜ ⵜⵢⵜⵓ 18
ⵜⵓⵜ ⵓⵎⵜ ⵅⵅⵢⵎⵅ 21 :ⵜⵜⵜⵎⵢⵏ ⵔⵊ ⵜⵢⵜⵎ ⵅⵒⵜ ⵢⵏⵜⵅⵢⵎⵙⵓ ⵔⵢ ⵜⵎⵙ 20 :ⵜⵢⵜⵜ ⵢⵢⵔⵏⵙⵜ
:ⵢⵜ ⵎⵏⵣⵒⵒⵜ ⵔⵢ ⵢⵎⵙⵣⵜ ⵔⵊⵢ ⵢⵏⵜⵔⵜⵓ ⵎⵔⵏ ⵜⵢⵜⵜⵜ ⵜⵔⵒⵜ 22 :ⵢⵎⵙⵣⵜ ⵓⵒⵜⵜⵜ ⵅⵜⵜⵢⵜ

Psalm 35

:ⵏⵅⵜⵊⵓⵜ ⵜⵎⵢⵓⵒⵢ ⵜⵢⵓⵙⵢ ⵢⵏⵎⵙ ⵒⵊⵒⵒ 2 :ⵏⵜⵎⵔ ⵅⵜ ⵙⵒⵔ ⵏⵒⵏⵜ ⵜⵅ ⵜⵢⵜⵜ ⵜⵒⵒⵜ 1 :ⵓⵢⵓⵔ
ⵢⵎⵔⵢⵜⵜⵢ ⵢⵡⵒⵜ 4 :ⵒⵏⵔ ⵢⵅⵓⵡⵜ ⵜⵡⵎⵔⵏ ⵍⵎⵔⵓ ⵜⵅⵒⵓⵒⵔ ⵍⵍⵜⵢ ⵅⵜⵜⵢ ⵜⵡⵔ 3
ⵢⵅⵔⵎⵢ ⵒⵒⵒ ⵜⵏⵏⵔ ⵢⵏⵜⵔ ⵒⵎⵙⵜ 5 :ⵜⵅⵓⵜ ⵜⵒⵡⵒ ⵢⵒⵏⵒⵜⵜⵢ ⵍⵢⵒⵒⵜ ⵢⵏⵜⵔ ⵜⵡⵜ ⵜⵡⵒⵒⵡ
ⵢⵏⵎⵙ ⵎⵎⵒ ⵜⵒ 7 :ⵎⵔⵓⵍ ⵜⵢⵜⵜ ⵢⵅⵔⵎⵢ ⵅⵢⵒⵔⵒⵔⵒⵜⵢ ⵒⵎⵒ ⵎⵢⵓⵍ ⵜⵜⵜ 6 :ⵜⵒⵒⵢⵍ ⵜⵢⵜⵜ
ⵢⵎⵙ ⵍⵎⵅⵒ ⵒⵅ ⵜⵢⵜⵜ ⵢⵅⵎⵒⵢ ⵓⵜⵜ ⵔⵊ ⵜⵢⵜⵜ ⵎⵢⵅⵎⵒ ⵒⵅ ⵜⵢⵜⵜ ⵜⵒⵒⵜ 8 :ⵜⵡⵜⵔⵏ ⵢⵒⵏ ⵒⵎⵒ ⵎⵅⵎⵒ ⵅⵒⵒ ⵜⵔ
ⵜⵅⵢⵎⵢⵓⵏ ⵔⵢ 10 :ⵢⵅⵓⵢⵎⵜⵒ ⵡⵜⵎⵅ ⵜⵢⵜⵜⵒ ⵔⵜⵜⵅ ⵜⵡⵔⵏⵢ 9 :ⵜⵒ ⵔⵔⵔ ⵜⵒⵅⵢⵎⵒ ⵢⵒⵜⵔⵜ
ⵢⵢⵎⵢⵒⵒⵜ 11 :ⵢⵔⵊⵍⵎⵙ ⵢⵢⵜⵒⵒⵒⵢ ⵜⵢⵓⵢ ⵢⵢⵎⵙ ⵒⵎⵊⵍ ⵜⵢⵓⵔⵔ ⵔⵊⵎⵙ ⵢⵜⵢⵎⵙ ⵅⵜ ⵜⵢⵜⵜ ⵜⵜⵜ
:ⵜⵡⵔⵏⵔ ⵔⵢⵢⵡ ⵜⵒⵒⵒⵜ ⵅⵒⵅ ⵅⵒⵓ ⵜⵜⵢⵢⵎⵔⵡⵜ 12 :ⵜⵏⵢⵔⵅⵜⵡⵜ ⵜⵅⵓⵜⵜ ⵅⵜ ⵍⵡⵅ ⵜⵡⵅ ⵜⵜⵎⵙ ⵒⵜⵜ
ⵓⵍⵢ 14 :ⵒⵢⵡⵅ ⵜⵒⵜⵜ ⵒⵔ ⵜⵅⵔⵎⵅⵢ ⵜⵡⵎⵏ ⵙⵢⵒⵒⵒ ⵜⵅⵜⵅⵢⵔ ⵒⵡ ⵜⵡⵢⵒⵒⵔ ⵙⵅⵢⵔⵒⵜⵒ ⵜⵢⵏⵅⵜ 13
ⵜⵔⵔⵓ ⵢⵢⵓⵜⵜⵏ ⵢⵎⵜⵜⵜⵏ ⵢⵒⵜⵙⵙⵙⵢ ⵅⵜⵢⵜⵜⵙ ⵙⵙⵎⵜⵜⵜⵙ ⵜⵅⵜⵜⵜⵙ ⵜⵔ ⵒⵒⵜ ⵅⵜⵜ 15 :ⵅⵜⵅⵢⵒⵅⵙ ⵜⵡⵒⵒⵙ ⵙⵎⵜⵜⵜⵙ ⵢⵒⵒⵒⵙ
:ⵢⵙⵙⵜⵢⵡ ⵜⵔⵓ ⵚⵒⵒ ⵒⵢⵢⵓ ⵜⵢⵓⵔⵜ ⵜⵔⵢⵓⵒ ⵜⵔⵓⵙ ⵜⵔⵢⵢ 16 :ⵢⵙⵙ ⵅⵔⵢ ⵢⵓⵒⵒⵒ ⵜⵅⵓⵒⵜ ⵅⵔⵢ ⵙⵙⵜⵜⵏ
ⵒⵒ ⵔⵜⵒⵒⵒ ⵒⵢⵒⵅ ⵜⵅⵢⵔⵜⵜⵜ ⵙⵙⵎⵜⵜⵜⵔⵜⵙ ⵙⵙⵜⵜⵜⵜⵜⵙ ⵙⵙⵎⵜⵜⵜⵔⵜⵙ ⵜⵔⵜ ⵜⵅⵒⵜ 17
ⵜⵔⵜ 20 :ⵢⵜⵔⵓ ⵢⵒⵒⵒⵜⵜ ⵜⵔ ⵢⵒⵜ ⵜⵡⵙⵙⵜ ⵔⵜ 19 :ⵜⵡⵙⵙⵜ ⵔⵜ ⵢⵒⵜⵙⵙⵜ ⵜⵔⵜⵜⵜ ⵜⵔⵜⵜⵜ ⵒⵒⵜ ⵜⵅⵜⵜⵜ ⵒⵒⵜ 18 ⵒⵒⵜ
ⵜⵜⵜⵔⵜ ⵢⵢⵜⵜⵜ ⵜⵔⵜⵜⵜⵜⵜ

Psalm 37

1 Of David. Do not fret because of evil men,
or be envious of those who do wrong;
2 for like the grass they will soon wither,
like green plants they will soon die away.
3 Trust in the LORD and do good;
then you will live safely in the land
and prosper.
4 Seek your happiness in the LORD,
and he will give you your heart's desire.
5 Commit your life to the LORD,
trust him, and he will act on your behalf.
6 He will reward you for living righteously
and for being honest as clear as daylight.
7 Wait patiently for the LORD to act;
do not fret because of those who succeed
or because of those who carry out their wicked plans.
8 Stop being angry and furious;
do not fret, for it leads to trouble.
9 The wicked will be destroyed,
but those who trust the LORD will possess the land.
10 In a little while the wicked will disappear;
though you look for them, they will be gone.
11 But the humble will possess the land
and will live in peace and prosperity.
12 The wicked plot against the righteous
and snarl at them in their anger.
13 But the Lord laughs at the wicked,
because he knows that their day is coming.
14 The wicked draw their swords and bend their bows
to kill the poor and needy
and to murder those who live honest lives.
15 But their swords will kill themselves,
and their bows will be broken.
16 The little that the righteous have
is better than the wealth of many wicked people.
17 For the power of the wicked will be broken,
but the LORD takes care of the righteous.
18 Every day the LORD takes care of the innocent,
and they will receive a reward that lasts forever.
19 They will not be ashamed in times of trouble;
they will have enough to eat even when there is famine.
20 But the wicked will die;
the LORD's enemies will be like the beauty of the fields:
they will disappear like smoke.
21 The wicked borrow and never pay back,
but the righteous are generous and give.
22 Those whom God blesses will possess the land,
but those he curses will be destroyed.
23 The LORD makes firm the steps of those
who please him;
24 if they fall, they will not be thrown down,
because the LORD holds them by the hand.
25 I was young, and now I am old,
but I have never seen the righteous deserted
or their children begging for food.
26 They are generous with their money
and lend to others,
and their children will be a blessing.
27 Turn away from evil and do good,
and you will live in the land forever.
28 For the LORD loves justice
and will not desert his faithful people.
He will keep them safe forever,
but the children of the wicked will be destroyed.
29 The righteous will possess the land
and live in it forever.
30 The righteous speak words of wisdom
and say what is right.
31 They keep in their hearts the law of their God
and do not fail to obey it.
32 The wicked watch for the righteous
and look for a chance to kill them.
33 But the LORD will not abandon them to the wicked
or let them be condemned when they are judged.
34 Trust the LORD and obey his commands,
and he will honor you by giving you the land;
you will see the wicked destroyed.
35 I have seen a wicked and violent man
flourishing like a tree in its native soil;
36 but he passed away, and he was gone;
I looked for him, but I could not find him.
37 Watch the honest and innocent man;
there is a future for the man of peace.
38 But all sinners will be destroyed;
the wicked will have no future.
39 The LORD saves the righteous;
he is their refuge in time of trouble.
40 He helps them and rescues them;
he rescues them from the wicked and saves them,
because they trust in him.

Psalm 38

1 A song of David. To remind the people.
2 LORD, do not punish me in your anger
or discipline me in your rage.
3 Your arrows have struck me deeply,
and your hand has come down on me.
4 Because of your anger my body is sick;
because of my sin my health is gone.
5 My sins overwhelm me;
they are a heavy burden I cannot bear.
6 My wounds are infected and smell bad
because of my foolishness.
7 I am in pain and bowed down completely;
I go around mourning all day long.
8 I am burning with fever
and my body is sick.
9 I am weak and completely crushed;
I groan because I am so miserable.
10 You know, Lord, what I long for;
you hear my every sigh.
11 My heart pounds, my strength fails me,
and my eyes have lost their light.
12 My friends and neighbors stay away from me
because of my sores;
my relatives keep their distance.
13 Those who want to kill me set traps for me;
those who want to hurt me threaten me
and plot against me all day long.
14 But I pay no attention, as though I were deaf;
I say nothing, as though I were dumb.
15 I am like someone who cannot hear
and cannot answer back.
16 I wait for you, LORD;
you will answer, Lord my God.
17 I pray that my enemies will not gloat over me
or boast when I fall.
18 I am about to fall,
and I am always in pain.
19 I confess my sin
and am sorry for what I have done.
20 My enemies are many and strong;
they hate me for no reason.
21 They pay me back evil for good
and oppose me because I do what is right.
22 Do not abandon me, LORD;
my God, do not stay away from me.
23 Help me quickly,
Lord, my savior.

ⲙⲛⲧⲣⲏⲓ ⲛⲧⲉⲧⲛⲁϫⲓ 19 :ⲛⲧⲉϫⲱⲟⲩⲙ ⲛⲁϫⲁⲗⲁϫ ⲁⲧⲣⲉϥ ϫⲉⲛⲁϥ ⲛⲧⲉⲩⲓⲟ ⲛⲧⲉ 18 :ⲁⲧⲣⲉⲙⲟⲩⲛ ⲛⲧⲁⲗⲏⲗ ⲛⲧⲉⲩⲉⲁⲩⲙⲟⲩⲉ
:ⲉⲩⲟⲃ ⲛⲧⲁⲩⲉⲁⲩ ⲭⲏⲓⲝ ⲛⲧⲉⲩⲓⲩⲟⲃⲙⲛ ⲉⲩⲉⲩⲟⲃ ⲭⲏⲓⲝ ⲉⲟⲩ ⲛⲧⲙⲛⲧⲙⲟⲩⲉ 20 :ⲁⲫⲙ ⲛⲧⲁϫⲙ ⲩⲟⲩⲁⲩ ⲩⲙⲛⲧⲟ
:ⲛⲭⲟⲩⲙⲭ ⲛⲧⲙⲁϥ ⲛⲧⲁⲓⲁⲓⲟⲛ ⲉⲙⲩⲏⲓ 22 :ⲛⲧⲙⲙⲟ ⲫⲏⲁⲝ ⲛⲁ ⲛⲧⲉⲛⲁⲛ ⲉⲁⲩⲉⲛ ⲛⲧⲙⲩⲉⲓⲟⲛ ⲛⲁ 21

Psalm 39

ⲛⲭⲁ ⲉⲁⲙⲙⲁϥ ⲛⲧⲩⲩⲙⲛⲁⲩ ϯⲩⲣⲫⲏⲙ ⲛⲧⲏⲁⲗ ⲉⲁⲙⲙⲁϥ ⲛⲭⲁⲙⲙⲁϥ 1 :ⲁⲩⲁⲗⲁⲛ ⲩⲩⲭⲛⲁⲗⲛⲁ ⲏⲏⲙⲙⲁ
ⲙⲏ 3 :ⲁⲩⲟⲩ ⲛⲧⲉϯⲣⲁⲩ ϯⲩⲣⲫⲏⲙ ⲛⲧⲭⲛⲁⲙⲏⲉ ⲉⲁⲙⲩⲁⲗ ⲛⲧⲭⲙⲛⲁⲁⲩ 2 :ⲛⲧⲁⲗⲩⲁ ⲟⲙⲁ ⲁⲟϯ ⲙⲩⲧⲏⲏⲙ
ⲛⲙⲛ ⲭⲁⲙⲩ ⲛⲏⲣⲫ ⲉⲁⲩⲉⲛ ⲛⲧⲩⲟⲛⲧⲁⲩⲉⲛ 4 :ⲛⲧⲩⲩⲙⲛⲁⲩ ⲛⲭⲁϥⲁ ⲙⲁ ⲁⲟϯⲝ ⲛⲧⲛⲧⲛⲉⲛϯ ⲛⲧⲩⲣⲫⲏⲛ ⲛⲧⲉⲣ
ⲁⲩ ⲣⲁ ⲁⲣⲁⲗⲩ ⲩⲛⲧⲩⲁⲧ ⲛⲧⲁⲣⲏⲁⲩ ⲛⲙⲛ ⲉⲁⲭⲭⲩ ⲭⲩⲏⲏⲣⲫ ⲉⲁⲉ 5 :ⲛⲧⲩⲁⲧ ⲣⲁⲏⲏ ⲉⲁⲙ ⲉⲁⲟⲁⲧ ⲁⲧⲉⲉ ⲉⲁⲙ
ⲛⲁⲙ ⲟⲁⲉⲛ ⲁⲣⲁⲩ ⲁⲓⲣⲙⲉ ⲩⲛⲉⲙⲩⲉⲉⲛ ⲣⲓⲩ ⲉⲁ ⲣⲁ ⲙⲛⲧⲁ ⲣⲁⲛⲉⲭⲉ ⲙⲛⲣⲙⲩ ⲣⲁ 6 :ⲉⲁⲣⲓ ⲓⲣⲙⲩ ⲙⲁⲁⲧ ⲁⲣ ⲣⲓⲩⲉ
ⲣⲓⲩⲉ ⲭⲉⲅⲁⲏⲏ ⲛⲭⲟⲙⲁ ⲣⲁⲟⲙⲁ ⲣⲁ ⲙⲛⲧⲁⲣⲭⲏⲩⲛ ⲛⲧⲁⲁⲧ ⲛⲧⲁⲉⲓⲩⲣ ⲁⲉⲙ ⲉⲁⲟⲩ 7 :ⲙⲛⲧⲣⲓⲓ
ⲭⲁⲗⲁⲙⲙ ⲩⲟⲁⲩ ⲛⲣⲟⲙⲛ ⲁⲓⲓⲉ 10 :ⲭⲉⲁⲙⲟ ⲉⲁⲭⲁ ⲁⲛⲉ ⲛⲁ ⲏⲁⲭⲅⲁ ⲁⲣ ⲛⲧⲁⲙⲙⲁⲣⲁⲩ 9 :ⲛⲉⲩⲙⲉⲁⲙⲭ ⲣⲁ
ⲣⲁ ⲣⲓⲩⲉ ⲣⲁ ⲩⲁⲩⲙⲏⲁ ⲙⲟⲟⲩ ⲉⲧⲙⲁⲩⲧⲁⲩ ⲛⲩⲟ ⲣⲟ ⲭⲩⲏⲏⲩⲩⲓⲩ ⲛⲧⲁⲁⲩ ⲙ ⲁⲓⲉⲓⲉ ⲛⲧⲁⲁⲩ ⲭⲁⲗⲁⲙⲙ 11 :ⲛⲧⲁⲭⲁⲣⲩ ⲛⲧⲩⲁ ⲣⲁⲉⲛ
ⲙⲁⲣⲁ ⲙⲟⲟⲩ ⲛⲁⲣⲁⲙⲟ ⲛⲁⲓⲁⲛ ⲛⲧⲁⲣⲁⲙⲟ ⲛⲧⲁⲩⲁⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲁⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲁⲛⲁⲩ

:יהוה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה בְּאָזְנֶךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ 4 הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ מָגֵן רְאֵה וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃
5 כִּי טוֹב יוֹם בְּחַצְרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּסַף דַּלְתִּי בֵּית אֱלֹהַי מִדּוּר רִשְׁעָה׃ 6 כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא יִמְנַע טוֹב מֵהֹלְכֵי תָמִים׃
7 יְהוָה צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃

Psalm 42

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל׃ 1 כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃
2 צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים׃ 3 הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה בֵּאמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃
4 אֵלֶּה אֶזְכְּרָה וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם בְּבֵית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
5 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃ 6 אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְעָר׃
7 תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃
8 יוֹמָם יְצַוֶּה יְהוָה חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי׃ 9 אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
10 בְּרֹצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ׃ 11 מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי׃

Psalm 43

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי׃ 1 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ 2 שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃ 3 וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי׃
4 מָה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמָה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָי וֵאלֹהָי׃

Psalm 44

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל׃ 1 אֱלֹהִים בְּאָזְנֵינוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ פֹּעַל פָּעַלְתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם׃

ⲙⲁⲣⲩⲟⲣ ⲩⲙⲟⲩ ⲙⲩⲉⲗⲓ ⲥⲩ ⲩⲙⲁⲣⲥⲓ ⲙⲉⲗⲓⲁⲣⲥⲓⲥⲓ 8 :ⲥⲓⲟⲟⲩⲙⲓ ⲩⲙⲓⲥⲩⲙⲁⲩ ⲩⲙⲉⲗⲓⲙⲁⲣⲙⲁ ⲩⲙⲟⲟⲩⲉ
ⲁⲕ ⲉⲓⲙⲙ ⲁⲩⲏⲁⲧ ⲩⲙⲁⲉⲗⲟⲟⲩ 10 :ⲩⲙⲩⲉⲗⲟⲩⲁⲥⲓⲥⲓ ⲧⲕⲟⲩ ⲁⲥⲩ ⲩⲙⲙⲉⲗⲁⲩⲁⲥ ⲁⲙⲟⲟⲩ ⲉⲙⲁⲥⲓ ⲧⲁⲓ
ⲁⲥⲩ ⲩⲙⲟ ⲁⲩⲙⲟⲩ 12 :ⲩⲙⲩⲉⲗⲁⲓ ⲙⲉⲗⲩⲁⲉⲗⲁⲩ ⲉⲁⲩⲁⲙ ⲩⲙⲩⲟⲟⲩ 11 :ⲩⲙⲁ ⲩⲏⲟ ⲩⲙⲩⲉⲗⲁⲩⲙⲁⲩ
:ⲩⲙⲩⲉⲗⲟⲩⲁⲥⲓⲉⲓⲥ ⲏⲉⲣⲫⲩ ⲟⲩⲁ ⲩⲙⲙⲉⲗⲟⲟⲩ 13 :ⲙⲙⲉⲉⲗⲉⲗⲙⲙⲁ ⲟⲩⲙⲉⲗⲟⲟⲩ ⲁⲥⲩ ⲩⲙⲉⲁ
ⲉⲓⲙ ⲟⲟⲩⲁ ⲉⲗⲁⲗⲩ ⲉⲗⲟⲙⲥⲩ ⲙⲩⲁⲩⲉⲁ ⲥⲩ 15 :ⲙⲙⲉⲙⲥⲓⲁⲉⲁ ⲙⲉⲗⲩⲁⲥⲓⲥⲓ ⲟⲙⲁ ⲩⲙⲙⲉⲗⲟⲟⲩ 14
ⲩⲁⲩⲙⲁⲙⲟⲟ ⲁⲥⲩ ⲩⲙⲟⲓⲟⲩ 17 :ⲙⲙⲟⲙⲟⲟⲩ ⲁⲙⲟⲩⲁⲁⲁ ⲉⲁⲩⲁⲁ ⲉⲁⲗⲁⲗ ⲁⲙⲁⲗⲁⲁ ⲁⲗⲁⲗ ⲙⲁⲙⲁⲁⲁ ⲥⲩ 16 :ⲉⲁⲩⲟⲁⲉ
ⲁⲁ 19 :ⲣⲁⲃⲁⲁ ⲉⲁⲩⲙ ⲙⲉⲗⲁⲙⲟⲁⲁ ⲟⲉⲟⲁⲁ ⲁⲁⲟⲉ ⲁⲁⲩⲁⲁ ⲉⲁⲩⲁⲁ ⲁⲥⲩ 18 :ⲁⲁⲁⲁⲉⲁⲁ ⲩⲁⲩⲁⲟⲙ ⲁⲥⲩ
ⲩⲁⲗⲁⲁⲁ ⲩⲁⲩⲉⲗⲉⲁⲁ ⲙⲙ ⲩⲁⲩⲙⲁⲩⲁ ⲙⲙ 20 :ⲁⲁⲙⲙⲁⲣⲣⲁ ⲩⲁⲩⲉⲗⲟ ⲁⲁⲁⲁⲁ ⲙⲩⲁⲟⲙⲙ ⲉⲙⲙ ⲩⲁⲩⲉⲗⲁⲁ
ⲩⲉⲗⲟⲩ ⲉⲁⲩ 22 :ⲉⲉ ⲁⲁⲙⲙⲟⲟⲁ ⲟⲁⲉⲗ ⲁⲁⲩⲉⲁ ⲁⲉⲩ ⲁ ⲓⲁⲁ ⲁⲟⲙⲁⲗ ⲙⲩⲉⲗⲉⲁⲁ ⲁⲁⲁ 21 :ⲁⲁⲓ ⲁⲁⲁ ⲩⲁⲩⲉⲗⲁⲁ
ⲩⲁⲙⲁⲁⲁ ⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁ

Psalm 47

1 Clap your hands, all you peoples;
shout to God with cries of joy.
2 For the LORD Most High is awesome,
the great King over all the earth.
3 He subdued nations under us,
peoples under our feet.
4 He chose our inheritance for us,
the pride of Jacob whom he loves.
5 God has ascended amid shouts of joy,
the LORD amid the sounding of trumpets.
6 Sing praises to God, sing praises;
sing praises to our King, sing praises.
7 For God is the King of all the earth;
sing to him a psalm of praise.
8 God reigns over the nations;
God is seated on his holy throne.
9 The nobles of the nations assemble
as the people of the God of Abraham,
for the kings of the earth belong to God;
he is highly exalted.

Psalm 48

1 Great is the LORD and most worthy of praise,
in the city of our God, his holy mountain.
2 Beautiful in its loftiness,
the joy of the whole earth,
like the heights of Zaphon
is Mount Zion, the city of the great King.
3 God is in her citadels;
he has shown himself to be a fortress.
4 For behold, the kings joined forces,
they advanced together.
5 They saw, and so they were astounded;
they fled in terror.
6 Trembling seized them there,
pain like that of a woman in labor.
7 You destroyed them like ships of Tarshish
shattered by an east wind.
8 As we have heard,
so have we seen
in the city of the LORD Almighty,
in the city of our God:
God makes her secure forever.
9 Within your temple, God,
we meditate on your unfailing love.
10 Like your name, God,
your praise reaches to the ends of the earth;
your right hand is filled with righteousness.
11 Because of your judgments,
Mount Zion is glad
and the villages of Judah rejoice.
12 Walk about Zion, go around her,
count her towers,
13 consider well her ramparts,
view her citadels,
that you may tell of them
to the next generation.
14 For this God is our God
for ever and ever;
he will be our guide
even to the end.

Psalm 49

1 Hear this, all you peoples;
listen, all who live in this world,
2 both low and high,
rich and poor alike:
3 My mouth will speak words of wisdom;
the meditation of my heart will give understanding.
4 I will turn my ear to a proverb;
with the harp I will expound my riddle:
5 Why should I fear in times of trouble,
when wicked deceivers surround me—
6 those who trust in their wealth
and boast of their great riches?
7 No one can redeem the life of another
or give to God a ransom for him—
8 the price of redemption is too great,
no payment is ever enough—
9 so that they should live forever
and not see decay.
10 For all can see that even the wise die,
that the foolish and the senseless also perish,
and leave their wealth to others.
11 Their tombs will remain their homes forever,
their dwelling places for endless generations,
though they had named lands after themselves.
12 But man, despite his riches, does not endure;
he is like the animals that perish.
13 This is the fate of those who trust in themselves,
and of their followers, who approve their sayings.
14 They are like sheep and are destined to die;
death will be their shepherd,
and the upright will rule over them in the morning.
Their forms will decay in the grave,
far from their princely mansions.
15 But God will redeem my life
from the power of the grave;
he will surely take me to himself.
16 Do not be overawed when a man grows rich,
when the splendor of his house increases;
17 for he will take nothing with him when he dies,
his splendor will not descend with him.
18 Though while he lived he counted himself blessed—
and men praise you when you prosper—
19 he will join the generation of his fathers,
who will never see the light of life.
20 A man who has riches without understanding
is like the animals that perish.

Psalm 50

ⵢⵉⵖⵍⵓⵣ 2 :ⵢⵉⵎⵖⵣ ⵙⵔ ⵡⵣⵡ ⵀⵄⵊⵣⵣ ⵓⵜⵙⵔ ⵎⵉⵖⵍⵄⵔⵎ ⵔⵎ 1 :ⵊⵣⵅⵔ ⵙⵉⵢⵣⵊ
ⵢⵖⵖⵍⵖⵅⵉⵢ ⵔⵢⵎⵠ ⵢⵖⵣⵢⵔ ⵡⵎ ⵡⵙⵀⵏⵍ ⵔⵎⵢ ⵢⵢⵖⵍⵄⵔⵎ ⵎⵉⵖⵍⵄⵔⵎ 3 :ⵙⵖⵊⵙⵔ
ⵍⵙⵍⵏⵅⵀ ⵍⵔ ⵢⵊⵣⵎⵠ 5 :ⵢⵣⵙⵙ ⵢⵖⵍⵙⵔ ⵓⵜⵙⵔⵎ ⵔⵎⵢ ⵔⵙⵙ ⵙⵉⵖⵣⵡⵏ ⵔⵎ ⵎⵉⵖⵍⵄⵔⵎ 4 :ⵙⵎⵠ ⵏⵀⵙⵙⵢ
ⵏⵙⵙⵡ 7 :ⵏⵄⵔⵠ ⵎⵢⵏⵏ ⵙⵉⵖⵍⵄⵔⵎ ⵍⵢ ⵢⵙⵙⵓ ⵙⵉⵖⵣⵡ ⵢⵙⵍⵏⵍⵢ 6 :ⵊⵙⵀ ⵊⵔⵙ ⵍⵅⵍⵎⵏⵏ ⵎⵅⵍⵢ
ⵢⵀⵍⵢⵢⵎ ⵢⵍⵅⵀⵏⵊ ⵙⵙ ⵎⵠ 8 :ⵢⵢⵙⵎⵍ ⵢⵍⵅⵔⵎ ⵙⵉⵖⵍⵄⵔⵎ ⵏⵎ ⵏⵀⵎⵍⵢ ⵅⵏⵙⵙⵏⵎ ⵔⵎ ⵙⵙⵍⵢⵎⵠ
ⵔⵢ ⵍⵔ ⵍⵢ 10 :ⵙⵉⵍⵙⵢⵅⵙ ⵢⵍⵅⵎⵠⵔⵙⵙ ⵙⵎ ⵍⵢ ⵢⵅⵍⵉⵏⵏ ⵀⵙⵏⵠ ⵎⵠ 9 :ⵙⵍⵅⵅ ⵍⵅⵍⵢⵏⵙ
ⵙⵏ 12 :ⵍⵙⵎⵙⵙ ⵍⵙⵡ ⵊⵅⵊⵊⵢ ⵙⵉⵖⵍⵏⵅⵏ ⵎⵙⵢ ⵙⵉⵖⵍⵏⵅⵏ ⵅⵏⵎⵙⵏⵏ ⵅⵡⵏ ⵔⵢⵎⵏⵏ 11 :ⵎⵍⵠ ⵍⵏⵏⵏⵏ
ⵀⵅⵍⵢⵎⵏⵏ ⵅⵢⵎⵙⵏⵏ ⵅⵙⵙⵍⵢⵎ ⵔⵢⵎⵏⵏ ⵅⵡⵏ ⵔⵢⵎⵏⵏ ⵅⵡⵏ ⵔⵢⵎⵏⵏ ⵅⵡⵏ

For the choirmaster, with stringed instruments. A Maskil of David. 1 Give ear to my prayer, O God,
and do not hide yourself from my plea for mercy! 2 Attend to me and answer me;
I am restless in my complaint and I moan, 3 because of the voice of the enemy,
because of the pressure of the wicked.
For they bring down trouble upon me
and in anger they bear a grudge against me. 4 My heart writhes within me,
and the terrors of death have fallen upon me. 5 Fear and trembling come upon me,
and horror overwhelms me. 6 And I say, "Oh that I had wings like a dove!
I would fly away and be at rest; 7 I would flee far away;
I would lodge in the wilderness; Selah 8 I would hasten to my shelter
from the raging wind and tempest." 9 Confuse, O Lord, confound their speech,
for I see violence and strife in the city. 10 Day and night they go around it on its walls,
and iniquity and trouble are within it; 11 ruin is in its midst;
oppression and fraud do not depart from its streets. 12 It is not an enemy who taunts me—
I could bear that; it is not a foe who deals insolently with me—
I could hide from him. 13 But it is you, a man, my equal,
my companion and my familiar friend. 14 We used to take sweet counsel together;
within God's house we walked in the throng. 15 Let death come upon them;
let them go down alive to Sheol;
for evil is in their dwelling place and among them. 16 But I call to God,
and the Lord will save me. 17 Evening and morning and at noon
I utter my complaint and moan, and he hears my voice. 18 He redeems me unharmed
from the battle that I wage,
for many are arrayed against me. 19 God will give ear and humble them,
he who is enthroned from of old, Selah
because they do not change
and do not fear God. 20 My companion stretches out his hands against his friends;
he profanes his covenant. 21 His speech is smoother than butter,
yet war is in his heart;
his words are softer than oil,
yet they are drawn swords.

Psalm 53

1 Fools say in their hearts, "There is no God."
They are corrupt, they commit abominable deeds;
there is none who does good. 2 God looks down from heaven upon the children of mankind
to see if there are any who are wise, who seek after God. 3 They have all fallen away;
they are all alike depraved;
there is none who does good, not even one. 4 Have they no knowledge, all the workers of evil
who eat up my people as they eat bread
and do not call upon God? 5 There they are in great terror,
where there is no terror;
for God has scattered the bones of the enemy;
they are put to shame, because God has rejected them. 6 O that deliverance for Israel would come from Zion!
When God restores the fortunes of his people,
let Jacob rejoice, let Israel be glad.

Psalm 54

1 For the choirmaster, with stringed instruments. A Maskil of David, 2 when the Ziphites went and said to Saul,
"David is indeed hiding among us." Save me, O God, by your name,
and vindicate me by your might. 3 Hear my prayer, O God;
give ear to the words of my mouth. 4 For insolent foes have risen against me,
and ruthless men seek my life;
they do not set God before them. Selah 5 But surely God is my helper;
the Lord is the upholder of my life. 6 He will requite my enemies with evil;
in your faithfulness put an end to them. 7 With a freewill offering I will sacrifice to you;
I will give thanks to your name, O Lord, for it is good.
For he has delivered me from every trouble,
and my eye has looked in triumph on my enemies.

Psalm 55

1 For the choirmaster, with stringed instruments. A Maskil of David. 2 Give ear to my prayer, O God,
and do not hide yourself from my plea for mercy! 3 Attend to me and answer me;
I am restless in my complaint and I moan, 4 because of the voice of the enemy,
because of the pressure of the wicked.
For they bring down trouble upon me
and in anger they bear a grudge against me. 5 My heart writhes within me,
and the terrors of death have fallen upon me. 6 Fear and trembling come upon me,
and horror overwhelms me. 7 And I say, "Oh that I had wings like a dove!
I would fly away and be at rest; 8 I would flee far away;
I would lodge in the wilderness; Selah 9 I would hasten to my shelter
from the raging wind and tempest." 10 Confuse, O Lord, confound their speech,
for I see violence and strife in the city. 11 Day and night they go around it on its walls,
and iniquity and trouble are within it; 12 ruin is in its midst;
oppression and fraud do not depart from its streets. 13 It is not an enemy who taunts me—
I could bear that; it is not a foe who deals insolently with me—
I could hide from him. 14 But it is you, a man, my equal,
my companion and my familiar friend. 15 We used to take sweet counsel together;
within God's house we walked in the throng. 16 Let death come upon them;
let them go down alive to Sheol;
for evil is in their dwelling place and among them. 17 But I call to God,
and the Lord will save me. 18 Evening and morning and at noon
I utter my complaint and moan, and he hears my voice. 19 He redeems me unharmed
from the battle that I wage,
for many are arrayed against me. 20 God will give ear and humble them,
he who is enthroned from of old, Selah
because they do not change
and do not fear God. 21 My companion stretches out his hands against his friends;
he profanes his covenant. 22 His speech is smoother than butter,
yet war is in his heart;
his words are softer than oil,
yet they are drawn swords.

ⲉⲙⲡⲉⲓ ⲛⲙⲙⲟ ⲛⲉϫⲁϩⲇ ⲛⲁϥ ⲛⲁⲣ ϩⲁⲣⲟ ⲛⲉϫⲓ ϫ ⲛⲥⲙⲏⲙⲉ ⲛⲑⲣⲛⲉ: 21 ⲛⲁⲛⲉϫⲁϩⲇ ⲣⲣⲏ ⲛⲉⲙⲛⲣⲙⲟϥ
ⲉⲡⲙⲉⲓ ⲏⲣⲣ ⲛⲉⲙⲛⲣⲙⲟϥ ⲛⲁⲛⲉϫⲁϩⲇ ⲛⲁϥ ⲛⲁⲣ ϩⲁⲣⲟ ⲛⲉϫⲓ ϫ ⲛⲥⲙⲏⲙⲉ ⲛⲑⲣⲛⲉ:
ⲥⲕⲉⲗⲁⲣ ⲑⲁⲙ ⲙⲛ ⲙⲛⲟⲩⲟⲛ ⲛⲁⲕ ⲥⲣ ⲛⲁⲩⲁⲩⲉⲛ ⲥⲁⲓⲁⲉⲛ ⲛⲟ ⲁⲛⲙⲁ 22 ⲉⲙⲛ ⲟⲩ ⲛⲉⲓⲁⲓⲣ ⲁⲩⲉⲁⲓ ⲛⲉⲓⲁⲓⲣ ⲥⲣ ⲛⲁⲩⲁⲩⲉⲛ ⲛⲉⲕⲁ:
ⲉⲙⲛⲉⲓ ⲏⲣⲣ ⲛⲁⲙⲛⲣⲙⲟϥ 23 ⲁⲥⲣⲉⲓⲙⲉ ⲭⲁⲗⲁⲩⲁ ⲙⲛⲉⲓⲣⲉⲥⲥ ⲁⲙⲁⲗⲉ ⲥⲣ ⲉⲙⲁⲛⲙⲉ ⲧⲙⲉⲛⲉ ⲁⲙⲁⲛ
ⲧⲑⲟⲙ ⲫⲁ:

Psalm 56

ⲙⲛⲉⲓⲉⲣⲁⲥ ⲉⲙⲁⲛⲁ 1 ⲛⲁⲛⲉ ⲙⲛⲉⲓⲉⲣⲁⲥ ⲑⲁⲛⲁⲓ ⲙⲛⲁⲛⲁⲙ ⲑⲁⲛⲁⲓ ⲙⲛⲁⲛⲁⲙ ⲥⲁⲩⲁⲓ ⲛⲟ ⲛⲁⲛⲁⲙⲟⲩⲥ
ⲙⲛⲉⲓⲉⲣⲁⲥ ⲉⲙⲁⲛⲁ 2 ⲙⲁⲧⲥⲁ ⲙⲛⲁⲩⲉⲓⲁ ⲉⲣ ⲉⲗⲁⲩⲁⲩ ⲩⲥⲁⲩ ⲙ ⲁⲩⲁⲩ ⲉⲓⲛⲁⲥⲁⲣⲁ ⲉⲓⲁ
ⲙⲛⲉⲓⲉⲣⲁⲥ ⲩⲁⲑⲁ ⲥⲥⲉⲁⲧ ⲙⲛⲉⲓⲉⲣⲁⲥ 4 ⲑⲑⲟⲛ 3 ⲉⲁⲩ ⲙⲛⲁⲩⲉⲓⲁ ⲉⲣ ⲙⲛⲉⲓⲙⲉⲣⲓ
ⲑⲑⲛⲁⲉ ⲥⲣ ⲉⲓⲁⲁⲩ ⲛⲟ ⲉⲓⲁⲁⲩ ⲉⲓⲁⲉ ⲙⲉ ⲉⲟⲙⲉ ⲉⲓⲁⲉ ⲉⲙ ⲥⲁⲩ 5 ⲉⲓⲁ ⲥⲁⲙ ⲉⲓⲁⲁⲩ ⲛⲟ ⲉⲓⲁⲁⲩ ⲙⲛⲁⲩⲉⲓⲁ ⲉⲣ ⲛⲉⲙⲟⲩⲟ
ⲙⲁⲩ ⲛⲉⲙⲟⲩⲟ ⲉⲣ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲉⲓⲁⲁⲩ ⲙⲛⲁⲩⲉⲓⲁ ⲉⲣ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲟⲩⲟ ⲉⲓⲁⲉ ⲙⲉ ⲉⲟⲙⲉ ⲉⲓⲁⲉ ⲉⲙ ⲥⲁⲩ 7 ⲟⲩ ⲥⲁⲛⲁ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ 6 ⲉⲓⲁⲁⲩ
ⲙⲁⲩ ⲫⲓⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ
ⲛⲁⲓ ⲛⲟ ⲁⲛⲟⲛ

Psalm 59

1 Deliver me from my enemies, O God;
protect me from those who rise up against me.
2 Deliver me from those who do evil
and save me from those who are bloodthirsty.
3 See how they lie in wait for me!
Fierce men conspire against me
for no offense or sin of mine, LORD.
4 I have done no wrong,
yet they are ready to attack me.
Arise to help me; look on my plight!
5 You, LORD God Almighty, are Israel's God.
Rouse yourself to punish all the nations;
show no mercy to wicked traitors.
6 They return at evening,
snarling like dogs
and prowling about the city.
7 See what they spew from their mouths—
they curse with the sword on their lips,
thinking, "Who can hear us?"
8 But you, LORD, laugh at them;
you scoff at all the nations.
9 My strength, I watch for you,
for you, God, are my fortress.
10 My God in his love will meet me at every turn;
he will let me look in triumph on my foes.
11 But do not kill them, Lord our shield,
or my people will forget.
In your might make them wander,
and bring them down.
12 For the sin of their mouths,
for the words of their lips,
let them be caught in their pride.
For the curses and lies they utter,
13 consume them in your wrath,
consume them till they are no more.
Then it will be known to Jacob's descendants
and to the ends of the earth
that God rules over Jacob.
14 They return at evening,
snarling like dogs
and prowling about the city.
15 They wander about for food
and growl if they do not get their fill.
16 But I will sing of your power,
in the morning I will sing aloud of your love;
for you are my fortress,
a refuge in my day of trouble.
17 You are my strength, I sing praise to you;
you, God, are my fortress,
the God who shows me love.

Psalm 60

1 You have rejected us, LORD, and burst upon us;
you have been angry—now restore us!
2 You have shaken the land and torn it open;
repair the cracks, for it is quaking.
3 You have shown your people desperate times;
you have given us wine that makes us stagger.
4 But for those who honor you
you have raised a banner
to be unfurled against the bow.
5 Answer and save us by your right hand,
so that those you love may be delivered.
6 God has promised in his holy place:
"I will triumph!
I will parcel out Shechem
and measure off the valley of Succoth.
7 Gilead is mine, and Manasseh is mine;
Ephraim is my helmet, Judah my scepter.
8 Moab is my washbasin,
on Edom I throw my sandal
and shout in victory over Philistia."
9 Who will lead me into the fortified city?
Who will bring me to Edom?
10 Have you not rejected us, God?
You do not march, God, with our armies.
11 Help us against the enemy,
for human help is worthless.
12 With God we will do valiantly;
he will trample down our enemies.

Psalm 61

1 Hear my cry, God;
listen to my prayer.
2 From the ends of the earth I call to you,
for my heart is overwhelmed;
lead me to the rock
that is higher than I.
3 For you have been my refuge,
a strong tower against the enemy.
4 I long to live in your tent forever
and take refuge in the shelter of your wings.
5 For you, God, have heard my vows;
you have given me the heritage
of those who fear your name.

Psalm 62

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 אַךְ־אֶל־אֱלֹהִים דֳּמִי נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי׃
3 אַךְ־הוּא צוּרִי וְיְשׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא־אֶמּוֹט רַבָּה׃ 4 עַד־אָנָה תְּהוֹתְתוּ עַל־אִישׁ
תְּרֹצְּחוּ כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הֲדוּפָה׃ 5 אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ יָעֻצוּ לְדַחֹתוֹ רָצָה כָּזָב
בְּפִיהֶם יְבָרְכוּ וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ סֶלָה׃ 6 אַךְ־לֵאלֹהִים דֳּמִי נַפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוָתִי׃
7 אַךְ־הוּא צוּרִי וְיְשׁוּעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא־אֶמּוֹט׃ 8 עַל־אֱלֹהִים יְשׁוּעָתִי וְכְבוֹדִי צוּר־עֻזִּי
מַחְסִי־בֵאלֹהִים׃ 9 בִּטְחוּ בְכָל־עֵת עָם שִׁפְכוּ לִפְנָיו לִבְּכֶם אֱלֹהִים מַחְסֶה־לָנוּ סֶלָה׃
10 אַךְ־הֶבֶל בְּנֵי־אָדָם כָּזָב בְּנֵי־אִישׁ בַּמֹּאזְנַיִם לַעֲלוֹת הֵמָּה מֵהֶבֶל יָחְדָּו׃
11 אַל־תִּבְטְחוּ בָעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־תֶּהְבָּלוּ חָיִל אִם־נוֹן יִפְרַח אַל־תָּשִׁיתוּ לֵב׃
12 אַחַת דִּבֶּר שְׁתַּיִם זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי־עֹז לֵאלֹהִים׃ 13 וְלָךְ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי־אַתָּה תְּשַׁלֵּם
לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

Psalm 63

1 מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר־יְהוּדָה׃ 2 אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶכָּה צָמְאָה
לְךָ נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ־צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי־מָיִם׃ 3 כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִיךָ לִרְאוֹת
עֻזְּךָ וְכְבוֹדֶךָ׃ 4 כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנֶךָּ׃ 5 כֵּן אֲבָרֶכְךָ בְּחַיָּי
בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי׃ 6 כְּחֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רָנֹנִים יְהַלֶּל פִּי׃
7 אִם־זְכַרְתִּיךָ עַל־יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה־בָּךְ׃ 8 כִּי־הָיִיתָ עֶזְרָתָה וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ
אֲרַנֵּן׃ 9 דָּבְקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ׃ 10 וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ׃ 11 יַגִּירֻהוּ עַל־יְדֵי־חָרֶב מְנָת־שֻׁעָלִים יִהְיוּ׃
12 וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים יִתְהַלַּל כָּל־הַנִּשָּׁבַע בּוֹ כִּי יִסָּכֵר פִּי דֹּבְרֵי־שָׁקֶר׃

Psalm 64

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 שְׁמַע־אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּתִי׃
3 תַּסְתִּרֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ 4 אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כֶחָרֶב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ
חִצָּם דָּבָר מָר׃ 5 לִירֹא בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם יוֹרֻהוּ וְלֹא יִירָאוּ׃ 6 יְחַזְּקוּ־לָמוֹ דָּבָר
רָע יְסַפְּרוּ לִטְמֹן מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה־לָּמוֹ׃ 7 יַחְפְּשׂוּ עוֹלוֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ
וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃ 8 וַיהוִה יוֹרֵם חֵץ פִּתְאֹם הָיוּ מַכּוֹתָם׃ 9 וַיַּכְשִׁילוּהוּ עָלֵימוֹ
לְשׁוֹנָם וַיָּנֻדוּ כָּל־רֹאֵה בָם׃ 10 וַיִּירְאוּ כָל־אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ
הִשְׂכִּילוּ׃ 11 יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה־בּוֹ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

Psalm 65

1 לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ 2 לְךָ־דוּמִיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם־נֶדֶר׃
3 שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ׃ 4 דִּבְרֵי עֲוֹנֹתֵימוֹ גָּבְרוּ־מֶנִּי פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה
תְכַפְּרֵם׃ 5 אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ
הֵיכָלֶךָ׃

Psalm 66

1 Make a joyful noise unto God, all the earth: 2 sing forth the honour of his name: make his praise glorious. 3 Say unto God, How terrible art thou in thy works! through the greatness of thy power shall thine enemies submit themselves unto thee. 4 All the earth shall worship thee, and shall sing unto thee; they shall sing to thy name. Selah. 5 Come and see the works of God: he is terrible in his doing toward the children of men. 6 He turned the sea into dry land: they went through the flood on foot: there did we rejoice in him. 7 He ruleth by his power for ever; his eyes behold the nations: let not the rebellious exalt themselves. Selah. 8 O bless our God, ye people, and make the voice of his praise to be heard: 9 which holdeth our soul in life, and suffereth not our feet to be moved. 10 For thou, O God, hast proved us: thou hast tried us, as silver is tried. 11 Thou broughtest us into the net; thou laidst affliction upon our loins. 12 Thou hast caused men to ride over our heads; we went through fire and through water: but thou broughtest us out into a wealthy place. 13 I will go into thy house with burnt offerings: I will pay thee my vows, 14 which my lips have uttered, and my mouth hath spoken, when I was in trouble. 15 I will offer unto thee burnt sacrifices of fatlings, with the incense of rams; I will offer bullocks with goats. Selah. 16 Come and hear, all ye that fear God, and I will declare what he hath done for my soul. 17 I cried unto him with my mouth, and he was extolled with my tongue. 18 If I regard iniquity in my heart, the Lord will not hear me: 19 but verily God hath heard me; he hath attended to the voice of my prayer. 20 Blessed be God, which hath not turned away my prayer, nor his mercy from me.

Psalm 67

1 To the chief Musician on Neginoth, A Psalm or Song. 2 God be merciful unto us, and bless us; and cause his face to shine upon us; Selah. 3 That thy way may be known upon earth, thy saving health among all nations. 4 Let the people praise thee, O God; let all the people praise thee. 5 O let the nations be glad and sing for joy: for thou shalt judge the people righteously, and govern the nations upon earth. Selah. 6 Then shall the earth yield her increase; and God, even our own God, shall bless us. 7 God shall bless us; and all the ends of the earth shall fear him.

Psalm 68

1 To the chief Musician, A Psalm or Song of David. Let God arise, let his enemies be scattered: let them also that hate him flee before him. 2 As smoke is driven away, so drive them away: as wax melteth before the fire, so let the wicked perish at the presence of God. 3 But let the righteous be glad; let them rejoice before God: yea, let them exceedingly rejoice. 4 Sing unto God, sing praises to his name: extol him that rideth upon the heavens by his name JAH, and rejoice before him. 5 A father of the fatherless, and a judge of the widows, is God in his holy habitation. 6 God setteth the solitary in families: he bringeth out those which are bound with chains: but the rebellious dwell in a dry land. 7 O God, when thou wentest forth before thy people, when thou didst march through the wilderness; Selah:

ⵜⵉⵏⵉⵜ ⵙⵜⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵜⵉⵏⵉⵜ ⵉⵅ ⵙⵜⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵎⵀⵙ ⵙⵜⵎⵜ ⵎⵇ ⵓⵡⵎⵀ ⵒⵢⵇ 8 ⵜⵢⵒⵜ:
ⵢⵀⵙⵜ ⵢⵅⵜⵜ 10 ⵅⵜⵜⵢⵢⵢⵅ ⵍⵎⵙ 9 ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵍⵎⵇⵅ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵀⵏⵅ ⵢⵎⵀⵜⵏ:
ⵜⵅⵏⵙ 12 :ⵀⵀ ⵇⵜ ⵙⵒⵒⵅ ⵉⵙⵙⵎⵒⵒⵅ ⵙⵒⵒⵙ ⵢⵅⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ 11 :ⵙⵙⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵀⵀ ⵅⵒⵜⵅ
ⵅⵢⵒⵅ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵎⵜⵅⵅⵎ ⵏⵜⵅ ⵀⵒⵀⵎⵅⵜ ⵀⵜⵀⵎⵅ ⵙⵎ 13 :ⵎⵎⵎ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵅⵢⵒⵅ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵅⵢⵒⵅ
:ⵀⵀⵙⵎⵒⵒ ⵀⵀ ⵅⵎⵜ ⵙⵜⵉⵏⵉⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ 14 :ⵒⵒⵀⵀ ⵀⵅⵒⵒⵀⵀ ⵀⵀ ⵅⵢⵒⵅ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵅⵢⵒⵅ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ
ⵙⵎⵀ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵀⵀ ⵅⵎⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵀⵀ ⵅⵎⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵀⵀ ⵅⵎⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵀⵀ ⵅⵎⵜ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ 15 ⵀⵀ
ⵀⵀ ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵙⵜⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ 16 :ⵅⵎⵜ
ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵙⵜⵉⵏⵉⵜ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ ⵢⵅⵉⵏⵉⵜ
ⵜⵅⵉⵏⵉⵜ ⵙⵜⵉⵏⵉⵜ ⵏⵏⵎⵙ

:ⲣⲁⲛⲟⲩⲏⲗ ⲙⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 27 :ⲛⲁⲩⲁⲥⲧⲉ ⲛⲧⲉⲣⲣⲏ ⲥⲉⲩⲁⲣⲙ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲟ ⲛⲁⲩ ⲙⲙⲟⲟ ⲛⲟ ⲟⲩⲟ ⲉⲱⲟ
ⲣⲁⲛⲟⲩⲏⲗ ⲥⲉⲩⲁⲣⲙ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲟ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲏⲣ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲟ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲏⲣ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲟ ⲛⲁⲩ ⲛⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲏⲣ

Psalm 70

ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲉⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 1 :ⲙⲙⲁⲩ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 2 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 3 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 4 :ⲉⲙⲡⲉⲓⲣⲉ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 5 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 6 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 7 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 8 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 9 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 10 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 11 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 12 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 13 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 14 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 15 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 16 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 17 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 18 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 19 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 20 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 21 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 22 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 23 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 24 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 25 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 26 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 27 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 28 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 29 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 30 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 31 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 32 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 33 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 34 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 35 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 36 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ

Psalm 71

ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 1 ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 2 :ⲙⲙⲁⲩ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 3 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 4 :ⲉⲙⲡⲉⲓⲣⲉ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 5 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 6 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 7 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 8 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 9 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 10 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 11 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 12 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 13 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 14 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 15 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 16 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 17 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 18 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 19 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 20 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 21 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 22 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ 23 :ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲓ
ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲙⲡⲉⲛ

ⵙⵓⵔ 6 :ⵎⵉⵔⵉⵏⵏⵙ ⵏⵏⵙ ⵏⵜⵜⵓ ⵔⵉⵎⵎⵓⵏ ⵎⵎⵎ ⵎⵙ ⵏⵏⵙⵜⵓⵔ 5 :ⵜⵎⵎⵏ ⵜⵏⵙⵓⵔⵏ ⵎⵏⵔⵉⵜⵜ ⵔⵉⵎⵎ
:ⵜⵓⵔ ⵔⵓⵜ ⵙⵙ ⵎⵏⵓⵎ ⵜⵜⵏ ⵜⵜⵎⵔⵉⵜ ⵜⵓⵔⵎⵉⵔⵜ ⵜⵓⵔ 7 :ⵏⵏⵏ ⵎⵉⵔⵉⵜⵜⵏⵏ ⵏⵉ ⵓⵙ ⵙⵜⵎⵎ
ⵜⵏⵙ ⵏⵉⵔⵜⵏⵜⵏ ⵎⵉⵔⵉⵏ ⵏⵙⵓⵜⵏ ⵏⵉⵎⵎⵓ 9 :ⵏⵏⵜⵜ ⵔⵉⵟⵎⵜ ⵙⵙ ⵙⵙ ⵎⵉⵎⵎ ⵙⵜⵔⵉⵙ 8
:ⵏⵜⵔⵜⵜⵜⵔ ⵜⵏⵎⵜ ⵜⵜⵜ ⵟⵜⵟⵏ ⵔⵉⵏⵓⵎ ⵏⵜⵔⵎⵔ ⵜⵓⵔⵉⵎⵔ ⵜⵎⵎⵔⵉⵜⵏ ⵎⵔⵎⵜⵜ ⵔⵉⵏⵓⵎ 10 :ⵏⵏⵏⵜⵓⵔ
ⵜⵎⵙⵏ ⵙⵏⵎⵎ ⵏⵏⵔⵉⵜⵜ ⵓⵔⵉⵏⵓ ⵔⵜ 12 :ⵏⵜⵔⵏⵙⵙⵙⵔ ⵎⵉⵏⵏ ⵓⵔ ⵎⵉⵔⵏⵓⵎ ⵓⵔ ⵏⵓ ⵏⵏⵜⵜⵎⵏⵏ 11
ⵏⵏⵏ ⵙⵏⵙ 14 :ⵙⵜⵎⵏⵏⵔ ⵎⵉⵎⵏⵏⵔⵉⵜⵜ ⵏⵏⵔⵉⵜⵜⵏ ⵓⵔ ⵙⵓ ⵜⵔⵜⵔ 13 :ⵏⵓ ⵙⵏⵙ ⵏⵏⵔⵉⵏ
ⵏⵏⵏⵏⵔⵜⵔ ⵜⵜⵜ ⵜⵜⵏⵙ ⵔⵜ ⵏⵏⵔⵏ ⵔⵜⵔⵜⵔ 15 :ⵏⵏⵏⵔⵜⵙⵙ ⵎⵎⵙ ⵜⵙⵙ ⵜⵜⵔⵜⵔ ⵎⵎⵜⵏⵏ ⵓⵔ ⵜⵜⵔⵜⵔⵏ ⵔⵜ
ⵏⵏⵜⵜⵏⵏ ⵜⵜⵜ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ ⵎⵎⵔⵜⵔ
ⵏⵏⵏⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜⵔⵜⵔ ⵔⵜ

13 אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק׃ 12 כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים׃
14 כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃ 15 כִּי כוֹס בְּיַד־יְהוָה וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ שְׁמָרֶיהָ
יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ׃ 16 וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 17 וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ
תָּרוּמְנָה קַרְנֵי צַדִּיק׃

Psalm 75

1 לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃ 2 הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
3 כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט׃ 4 נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ אֲנִי תָכַנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶלָה׃
5 אָמַרְתִּי לְהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל־תָּרִימוּ קָרֶן׃ 6 אַל־תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק׃
7 כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים׃ 8 כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים׃
9 כִּי כוֹס בְּיַד־יְהוָה וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ׃
10 וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ 11 וְכָל־קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תָּרוּמְנָה קַרְנֵי צַדִּיק׃

Psalm 76

1 לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ 2 אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃
3 לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ 4 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃
5 יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃
6 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ 7 אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃
8 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אֹתוֹ כֹּל אַפְסֵי־אָרֶץ׃

Psalm 77

1 לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר׃ 2 קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃
3 בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה נֻחַם נַפְשִׁי׃ 4 אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה
אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה׃ 5 אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר׃ 6 חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
שְׁנוֹת עוֹלָמִים׃

:ⲁⲡⲉⲥⲁⲗⲙ

ⲁⲡⲉⲥⲁⲗⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲣⲉⲛⲥⲟⲧⲡ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲡⲉϥⲣⲁⲛ

ⵏⵙⵓⵔ ⵜⵜⴰⵏⵉⵏ ⵜⵜⵎⵙⵙ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵙⵙⵓⵔ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵜⵜⵓⵔⵉ

ⲙⲁⲣⲓⲁⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲓ ⲛⲁⲩ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲉⲛⲓⲥⲕⲟⲡⲟⲥ ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ 14 ⲉⲓⲡⲁⲣⲁⲅⲉ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲣⲉⲛⲁⲩ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ 13
ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲙⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ
ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ
ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲡⲉⲛⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁⲩⲱ

Psalm 84

1 How lovely is your dwelling place, O Lord of hosts!
2 My soul longs, indeed it faints for the courts of the Lord;
my heart and my flesh sing for joy to the living God.
3 Even the sparrow finds a home,
and the swallow a nest for herself,
where she may lay her young
at your altars, O Lord of hosts, my King and my God.
4 Happy are those who live in your house!
they will always be praising you.
5 Happy are the people whose strength is in you!
whose hearts are set on the pilgrims' way.
6 Those who go through the desert of weeping will find it a place of springs,
for the early rain will clothe it with pools of water.
7 They will climb from height to height,
and the God of gods will appear before them in Zion.
8 O Lord God of hosts, hear my prayer;
listen, O God of Jacob.
9 Behold our defender, O God;
look upon the face of your anointed.
10 For one day in your courts is better than a thousand elsewhere;
I would rather be a doorkeeper in the house of my God
than live in the tents of the wicked.
11 For the Lord God is both sun and shield;
he bestows favor and honor;
no good thing will he withhold
from those who walk with integrity.
12 O Lord of hosts,
happy are those who put their trust in you!

Psalm 85

1 Lord, you were favorable to your land;
you restored the fortunes of Jacob.
2 You forgave the iniquity of your people;
you pardoned all their sins.
3 You withdrew all your fury;
you turned away from your wrathful indignation.
4 Restore us again, O God our Savior,
and let your anger depart from us.
5 Will you be angry with us forever?
will you draw out your wrath from generation to generation?
6 Will you not revive us again,
that your people may rejoice in you?
7 Show us your mercy, O Lord,
and grant us your salvation.
8 I will listen to what the Lord God is saying,
for he speaks peace to his people and to the faithful,
so that they do not turn back to folly.
9 Truly, his salvation is very near to those who fear him,
that his glory may dwell in our land.
10 Mercy and truth have met together;
righteousness and peace have kissed each other.
11 Truth shall spring up from the earth,
and righteousness look down from heaven.
12 The Lord will indeed grant prosperity,
and our land will yield its increase.
13 Righteousness shall go before him,
and peace shall be a pathway for his feet.

Psalm 86

1 Bow down your ear, O Lord, and answer me,
for I am poor and in misery.
2 Keep watch over my life, for I am faithful;
save your servant who trusts in you.
3 Be merciful to me, O Lord,
for you are my God whom I call upon all the day long.
4 Gladden the soul of your servant,
for to you, O Lord, I lift up my soul.
5 For you, Lord, are kind and forgiving,
full of love for all who call upon you.
6 Give ear, O Lord, to my prayer,
and attend to the voice of my supplications.
7 In the day of my trouble I will call upon you,
for you will answer me.
8 There is none like you among the gods, O Lord,
nor any works like yours.
9 All the nations you have made will come and fall down before you, O Lord,
and glorify your Name.
10 For you are great and you do wondrous things;
you alone are God.
11 Lord, show me your way,
that I may walk in your truth;
unite my heart to fear your Name.
12 I will thank you, Lord my God, with all my heart,
and glorify your Name forever.
13 For great is your love toward me;
you have delivered me from the nether pit.
14 The arrogant have risen against me, O God,
and violent people seek my life;
they have not set you before their eyes.
15 But you, Lord, are gracious and full of compassion,
slow to anger, and full of kindness and truth.
16 Look upon me and have mercy on me;
give your strength to your servant;
and save the child of your handmaid.
17 Show me a sign of your favor,
so that those who hate me may see it and be ashamed,
because you, Lord, have helped me and comforted me.

Psalm 87

1 A song. A psalm of the sons of Korah. For the director of music. According to Mahalath Leannoth. A Maskil of Heman the Ezrahite.
2 O Lord, God of my salvation,
I have cried out by day and in the night before you.
3 Let my prayer come before you;
incline your ear to my cry!
4 For my soul is full of troubles,
and my life draws near to Sheol.
5 I am counted among those who go down to the Pit;
I am a man who has no strength,
6 like one set loose among the dead,
like the slain who lie in the grave,
like those whom you remember no more,
for they are cut off from your hand.
7 You have put me in the lowest Pit,
in the regions dark and deep.
8 Your wrath lies heavy upon me,
and you overwhelm me with all your waves.
9 You have caused my companions to shun me;
you have made me a horror to them.
I am shut in, and I cannot escape;
10 my eye grows dim through affliction.
Every day I call upon you, O Lord;
I spread out my hands to you.
11 Do you work wonders for the dead?
Do the departed rise up to praise you?
12 Is your steadfast love declared in the grave,
your faithfulness in Abaddon?
13 Are your wonders known in the darkness,
or your righteousness in the land of forgetfulness?
14 But I, O Lord, cry to you;
in the morning my prayer comes before you.
15 O Lord, why do you cast my soul away?
Why do you hide your face from me?
16 Afflicted and close to death from my youth up,
I suffer your terrors; I am helpless.
17 Your fierce wrath has swept over me;
your dreadful assaults destroy me.
18 They surround me like a flood all day long;
from all sides they close in on me.
19 You have caused lover and friend to shun me;
my companions are in darkness.

Psalm 88

1 A song. A psalm of the sons of Korah. For the director of music. According to Mahalath Leannoth. A Maskil of Heman the Ezrahite.
2 O Lord, God of my salvation,
I have cried out by day and in the night before you.
3 Let my prayer come before you;
incline your ear to my cry!
4 For my soul is full of troubles,
and my life draws near to Sheol.
5 I am counted among those who go down to the Pit;
I am a man who has no strength,
6 like one set loose among the dead,
like the slain who lie in the grave,
like those whom you remember no more,
for they are cut off from your hand.
7 You have put me in the lowest Pit,
in the regions dark and deep.
8 Your wrath lies heavy upon me,
and you overwhelm me with all your waves.
9 You have caused my companions to shun me;
you have made me a horror to them.
I am shut in, and I cannot escape;
10 my eye grows dim through affliction.
Every day I call upon you, O Lord;
I spread out my hands to you.
11 Do you work wonders for the dead?
Do the departed rise up to praise you?
12 Is your steadfast love declared in the grave,
your faithfulness in Abaddon?
13 Are your wonders known in the darkness,
or your righteousness in the land of forgetfulness?
14 But I, O Lord, cry to you;
in the morning my prayer comes before you.
15 O Lord, why do you cast my soul away?
Why do you hide your face from me?
16 Afflicted and close to death from my youth up,
I suffer your terrors; I am helpless.
17 Your fierce wrath has swept over me;
your dreadful assaults destroy me.
18 They surround me like a flood all day long;
from all sides they close in on me.
19 You have caused lover and friend to shun me;
my companions are in darkness.

Psalm 89

1 A song. A psalm of the sons of Korah. For the director of music. According to Mahalath Leannoth. A Maskil of Heman the Ezrahite.
2 O Lord, God of my salvation,
I have cried out by day and in the night before you.
3 Let my prayer come before you;
incline your ear to my cry!
4 For my soul is full of troubles,
and my life draws near to Sheol.
5 I am counted among those who go down to the Pit;
I am a man who has no strength,
6 like one set loose among the dead,
like the slain who lie in the grave,
like those whom you remember no more,
for they are cut off from your hand.
7 You have put me in the lowest Pit,
in the regions dark and deep.
8 Your wrath lies heavy upon me,
and you overwhelm me with all your waves.
9 You have caused my companions to shun me;
you have made me a horror to them.
I am shut in, and I cannot escape;
10 my eye grows dim through affliction.
Every day I call upon you, O Lord;
I spread out my hands to you.
11 Do you work wonders for the dead?
Do the departed rise up to praise you?
12 Is your steadfast love declared in the grave,
your faithfulness in Abaddon?
13 Are your wonders known in the darkness,
or your righteousness in the land of forgetfulness?
14 But I, O Lord, cry to you;
in the morning my prayer comes before you.
15 O Lord, why do you cast my soul away?
Why do you hide your face from me?
16 Afflicted and close to death from my youth up,
I suffer your terrors; I am helpless.
17 Your fierce wrath has swept over me;
your dreadful assaults destroy me.
18 They surround me like a flood all day long;
from all sides they close in on me.
19 You have caused lover and friend to shun me;
my companions are in darkness.

ⵜⵍⵍⵜ ⵚⵡⵣ 21 :ⵢⵜⵅⵀⵡⵛ ⵜⵡⵁⵒ ⵖⵛⵡⵖ ⵜⵍⵖⵙⵔ ⵁⵢⵁ ⵜⵅⵣⵒⵛ 20 :ⵛⵙⵔ ⵛ ⵚⵢⵀⵖ ⵜⵅⵢⵛⵛⵜⵃⵜⵖ
:ⵢⵖⵖⵙⵜ ⵣⵚ ⵗⵚⵢⵔ ⵖⵖⵢ ⵖⵜ ⵖⵜⵢⵖ ⵣⵚⵡⵜ ⵣⵚ 22 :ⵢⵒⵣⵛⵡⵅ ⵅⵜⵙⵡⵖ ⵜⵍⵔⵁⵔⵜ ⵢⵜⵃⵒ ⵢⵜⵃⵖⵛⵡⵛⵢ ⵜⵍⵔⵁⵔⵜ 23 ⵢⵚⵅⵢⵅⵜⵢ ⵛⵚⵅⵜⵍ ⵢⵜⵃⵒ ⵢⵜⵃⵖⵛⵡⵛⵢ ⵜⵍⵔⵁⵔⵜ 24 :ⵛⵢⵍⵛ
ⵚⵔⵣ ⵗⵅⵣ ⵚⵖⵣ ⵚⵖⵖⵜⵔⵁⵔⵜ ⵣⵚⵡⵜ 26 :ⵢⵖⵖⵙⵜⵍ ⵅⵢⵃⵗⵖⵖⵁⵅ ⵢⵖⵁⵜ ⵚⵜⵍⵜ ⵚⵖⵖⵜ ⵚⵜⵅⵡⵛⵢ 25 :ⵢⵖⵖⵁⵜ
ⵃⵢⵡⵛⵣ ⵡⵔⵢⵖⵔ 28 :ⵒⵜⵃⵣ ⵚⵜⵔⵡⵔ ⵢⵖⵜⵔⵔⵖ ⵅⵗⵢⵖⵖ ⵚⵖⵣ ⵜⵍ 27 :ⵚⵜⵅⵖⵢⵛⵜⵍ ⵃⵢⵒⵢ
ⵡⵣ 30 :ⵡⵙⵚⵍ ⵛⵚⵅⵡⵛⵢ ⵢⵖⵒⵔⵢ ⵁⵖⵅⵜⵢ ⵢⵖⵁⵔⵔⵍ

ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉⲓⲱⲧ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲓⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ: 15 ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲧⲛⲁⲥⲟⲩⲱⲛⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲧⲉⲛⲧⲁⲩⲟ ⲙⲙⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲧⲉⲛⲥⲁⲣⲝ: ⲁⲩⲱ ⲧⲉⲛⲛⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲛ ⲧⲉⲛⲙⲁⲩ ⲉⲧⲣⲉ ⲧⲉⲛⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓ

:ⲚⲀⲤⲀⲢⲔ ⲘⲠⲈⲦⲈⲢⲞ ⲘⲠⲈⲤⲞⲨⲰⲚ ⲘⲠⲈⲤⲞⲨⲰⲚ ⲚⲀⲒ ⲚⲈⲘⲘⲞⲨ ⲚⲈⲘⲘⲞⲨ ⲚⲈⲘⲘⲞⲨ

Psalm 98

1 Sing to the LORD a new song,
for he has done marvelous things.
His right hand and his holy arm
have gotten him victory.
2 The LORD has made known his victory;
he has revealed his righteousness
in the sight of the nations.
3 He has remembered his love
and his faithfulness to the house of Israel;
all the ends of the earth have seen
the victory of our God.
4 Shout for joy to the LORD, all the earth,
burst into jubilant song with music;
5 make music to the LORD with the harp,
with the harp and the sound of singing,
6 with trumpets and the blast of the ram's horn—
shout for joy before the LORD, the King.
7 Let the sea resound, and everything in it,
the world and all who live in it.
8 Let the rivers clap their hands,
let the mountains sing together for joy;
9 let them sing before the LORD,
for he comes to judge the earth.
He will judge the world with righteousness
and the nations with equity.

Psalm 99

1 The LORD reigns,
let the nations tremble;
he sits enthroned between the cherubim,
let the earth shake.
2 Great is the LORD in Zion;
he is exalted over all the nations.
3 Let them praise your great and awesome name—
he is holy.
4 The King is mighty, he loves justice—
you have established equity;
in Jacob you have done
what is just and right.
5 Exalt the LORD our God
and worship at his footstool;
he is holy.
6 Moses and Aaron were among his priests,
Samuel was among those who called on his name;
they called to the LORD
and he answered them.
7 He spoke to them from the pillar of cloud;
they kept his statutes
and the decrees he gave them.
8 LORD our God, you answered them;
you were to Israel a forgiving God,
though you punished their misdeeds.
9 Exalt the LORD our God
and worship at his holy mountain,
for the LORD our God is holy.

Psalm 100

1 Shout for joy to the LORD, all the earth.
2 Worship the LORD with gladness;
come before him with joyful songs.
3 Know that the LORD is God.
It is he who made us, and we are his;
we are his people, the sheep of his pasture.
4 Enter his gates with thanksgiving
and his courts with praise;
give thanks to him and bless his name.
5 For the LORD is good and his love endures forever;
his faithfulness continues through all generations.

Psalm 101

1 I will sing of your love and justice;
to you, LORD, I will sing praise.
2 I will be careful to lead a blameless life—
when will you come to me?
I will walk in my house
with a heart that is blameless.
3 I will not look with approval
on anything that is vile.
I hate the work of those who fall away;
it will not cling to me.
4 Men of perverse heart will be far from me;
I will have nothing to do with evil.
5 Whoever slanders his neighbor in secret
I will put to silence;
whoever has haughty eyes and a proud heart
I will not endure.
6 My eyes will be on the faithful in the land,
that they may dwell with me;
he whose walk is blameless
will minister to me.
7 No one who practices deceit
will dwell in my house;
no one who speaks falsehood
will stand in my presence.
8 Every morning I will put to silence
all the wicked in the land;
I will cut off every evildoer
from the city of the LORD.

Psalm 102

1 LORD, hear my prayer,
and let my cry for help come to you.
2 Do not hide your face from me
when I am in distress.
Turn your ear to me;
when I call, answer me quickly.

Psalm 103

1 Bless the LORD, O my soul: and all that is within me, bless his holy name. 2 Bless the LORD, O my soul, and forget not all his benefits: 3 Who forgiveth all thine iniquities; who healeth all thy diseases; 4 Who redeemeth thy life from destruction; who crowneth thee with loving kindness and tender mercies; 5 Who satisfieth thy mouth with good things; so that thy youth is renewed like the eagle's. 6 The LORD executeth righteousness and judgment for all that are oppressed. 7 He made known his ways unto Moses, his acts unto the children of Israel. 8 The LORD is merciful and gracious, slow to anger, and plenteous in mercy. 9 He will not always chide: neither will he keep his anger for ever. 10 He hath not dealt with us after our sins; nor rewarded us according to our iniquities. 11 For as the heaven is high above the earth, so great is his mercy toward them that fear him. 12 As far as the east is from the west, so far hath he removed our transgressions from us. 13 Like as a father pitieth his children, so the LORD pitieth them that fear him. 14 For he knoweth our frame; he remembereth that we are dust. 15 As for man, his days are as grass: as a flower of the field, so he flourisheth. 16 For the wind passeth over it, and it is gone; and the place thereof shall know it no more. 17 But the mercy of the LORD is from everlasting to everlasting upon them that fear him, and his righteousness unto children's children; 18 To such as keep his covenant, and to those that remember his commandments to do them. 19 The LORD hath prepared his throne in the heavens; and his kingdom ruleth over all. 20 Bless the LORD, ye his angels, that excel in strength, that do his commandments, hearkening unto the voice of his word. 21 Bless ye the LORD, all ye his hosts; ye ministers of his, that do his pleasure. 22 Bless the LORD, all his works in all places of his dominion: bless the LORD, O my soul.

Psalm 104

1 Bless the LORD, O my soul. O LORD my God, thou art very great; thou art clothed with honour and majesty. 2 Who coverest thyself with light as with a garment: who stretchest out the heavens like a curtain: 3 Who layeth the beams of his chambers in the waters: who maketh the clouds his chariot: who walketh upon the wings of the wind: 4 Who maketh his angels spirits; his ministers a flaming fire: 5 Who laid the foundations of the earth, that it should not be removed for ever. 6 Thou coveredst it with the deep as with a garment: the waters stood above the mountains. 7 At thy rebuke they fled; at the voice of thy thunder they hasted away. 8 They go up by the mountains; they go down by the valleys unto the place which thou hast founded for them. 9 Thou hast set a bound that they may not pass over; that they turn not again to cover the earth. 10 He sendeth the springs into the valleys, which run among the hills. 11 They give drink to every beast of the field: the wild asses quench their thirst. 12 By them shall the fowls of the heaven have their habitation, which sing among the branches. 13 He watereth the hills from his chambers: the earth is satisfied with the fruit of thy works. 14 He causeth the grass to grow for the cattle, and herb for the service of man: that he may bring forth food out of the earth; 15 And wine that maketh glad the heart of man, and oil to make his face to shine, and bread which strengtheneth man's heart. 16 The trees of the LORD are full of sap; the cedars of Lebanon, which he hath planted; 17 Where the birds make their nests: as for the stork, the fir trees are her house. 18 The high hills are a refuge for the wild goats; and the rocks for the conies. 19 He appointed the moon for seasons: the sun knoweth his going down. 20 Thou makest darkness, and it is night: wherein all the beasts of the forest do creep forth. 21 The young lions roar after their prey, and seek their meat from God. 22 The sun ariseth, they gather themselves together, and lay them down in their dens. 23 Man goeth forth unto his work and to his labour until the evening. 24 O LORD, how manifold are thy works! in wisdom hast thou made them all: the earth is full of thy riches. 25 So is this great and wide sea, wherein are things creeping innumerable, both small and great beasts. 26 There go the ships: there is that leviathan, whom thou hast made to play therein. 27 These wait all upon thee; that thou mayest give them their meat in due season. 28 That thou givest them they gather: thou openest thine hand, they are filled with good. 29 Thou hidest thy face, they are troubled: thou takest away their breath, they die, and return to their dust. 30 Thou sendest forth thy spirit, they are created: and thou renewest the face of the earth. 31 The glory of the LORD shall endure for ever: the LORD shall rejoice in his works. 32 He looketh on the earth, and it trembleth: he toucheth the hills, and they smoke. 33 I will sing unto the LORD as long as I live: I will sing praise to my God while I have my being. 34 My meditation of him shall be sweet: I will be glad in the LORD. 35 Let the sinners be consumed out of the earth, and let the wicked be no more. Bless thou the LORD, O my soul. Praise ye the LORD.

ⲉⲓ ⲙⲩⲫⲙ ⲥⲁ ⲭⲩⲟⲫⲍ ⲩⲇⲍⲧ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲩⲥⲟⲧ: 8 ⲉⲙⲩⲓⲇⲏⲉⲧ ⲛⲙⲟⲍ ⲥⲩⲫ ⲙⲛ ⲩⲛⲁⲏⲩⲛⲧ ⲧⲭⲍⲟⲥⲛ
ⲙⲉⲩⲛⲉⲟⲙ ⲃⲥⲙⲁⲏ ⲙⲟⲩⲛⲧ ⲉⲙⲁⲩⲛⲧ ⲉⲍ ⲛⲩⲍⲟⲫⲍⲩⲛ ⲉⲍ ⲭ ⲙⲙ ⲥⲩⲍⲏⲛ: 9 ⲩⲙⲉ ⲥⲇⲏⲧ
ⲫⲙⲥⲧⲉⲙ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲁⲩⲧ ⲧⲉⲇⲙ ⲩⲭⲍⲛ ⲃⲥⲛ ⲥⲁ ⲩⲫⲙⲧ: 11 ⲩⲛⲩⲥⲉⲛⲧ
ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲙⲁⲩⲛⲧ ⲥⲫⲉⲛ ⲟⲥⲧⲉⲙⲧ ⲩⲉⲙⲁⲩⲛⲧ ⲙⲉⲙⲙⲉⲛ ⲥⲟⲇ ⲙⲉⲛⲉⲟⲥ 12
ⲉⲙⲙ ⲫⲙⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉ ⲙⲙ: 13 ⲥⲩⲥⲁ ⲩⲛⲭⲍⲧ ⲙⲧⲉⲙⲧⲟⲥ ⲟⲥⲧⲉⲙⲧ ⲙⲫⲉⲛ ⲩⲛⲁⲩⲛⲧ
ⲭⲇⲫⲟⲥ ⲫⲟⲙⲟⲩ ⲃⲉⲙⲉⲧⲫⲥ ⲛⲍⲃⲏⲥ ⲃⲏⲙⲙⲏⲥ 14 ⲏⲥⲩⲫⲟ ⲉⲫⲥ ⲭⲙ ⲩⲧⲉⲙⲟⲙ ⲙⲥ ⲧⲙⲉⲛⲧ
ⲩⲙⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲇ ⲛⲍⲉⲏⲥⲛⲍ ⲙⲁⲩⲁ ⲫⲫ ⲃⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ: 15 ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲙⲁⲩⲛⲧ
ⲫⲙⲥⲧⲉⲙ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ
ⲭⲇⲫⲟⲍ ⲫⲟⲙⲟⲩ ⲃⲉⲙⲉⲧⲫⲥ ⲛⲍⲃⲏⲥ ⲃⲏⲙⲙⲏⲥ 16 ⲏⲥⲩⲫⲟ ⲉⲫⲥ ⲭⲙ ⲩⲧⲉⲙⲟⲙ ⲙⲥ ⲧⲙⲉⲛⲧ
ⲙⲙ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ
ⲩⲙⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲇ ⲛⲍⲉⲏⲥⲛⲍ ⲙⲁⲩⲁ ⲫⲫ ⲃⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ: 17 ⲧⲙⲁ
ⲙⲙ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ
ⲙⲉⲙⲙ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ
ⲙⲙ 26 :ⲭⲩⲣⲥⲇⲁ ⲙⲟ ⲭⲁⲩⲫⲫ ⲙⲙ ⲃⲁⲙ ⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲃⲏⲧⲉⲭ ⲭⲁⲩⲫⲫ
ⲧⲉⲛⲟⲥ ⲙⲧⲉⲛⲟⲥ ⲛⲍⲉⲏⲥⲛⲍ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲉⲃⲏⲧⲉⲭ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲃⲁⲙ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ:
ⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲉⲃⲏⲧⲉⲭ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ
ⲧⲉⲛⲧⲉ ⲩⲙⲃ ⲭⲙⲭ 20 :ⲩⲛⲁⲫⲙ ⲟⲇⲧ ⲙⲙⲙ ⲙⲧⲉⲇⲟⲩⲙⲛⲍ ⲃⲏⲧⲉ ⲉⲙⲟ 19 :ⲙⲧⲉⲛⲇⲙⲛⲍ ⲉⲃⲏⲧⲉ
ⲙⲏⲧⲉⲛⲁⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲛⲍⲉ ⲙⲁⲩⲫⲫ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲉⲃⲏⲧⲉⲭ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ
ⲩⲙⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲇ ⲛⲍⲉⲏⲥⲛⲍ ⲙⲁⲩⲁ ⲫⲫ ⲃⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ: 21 ⲙⲁⲩⲫⲫ ⲙⲧⲉⲛⲧ
ⲫⲙⲥⲧⲉⲙ ⲙⲧⲉⲃⲉ ⲉⲃⲧⲉⲛ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ
ⲩⲛⲉⲇⲩ ⲙⲧⲉⲛⲇ ⲛⲍⲉⲏⲥⲛⲍ ⲙⲁⲩⲁ ⲫⲫ ⲃⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ: 22 ⲭⲓⲃⲏ
ⲩⲛⲉⲇⲩⲟⲥⲩ ⲩⲥⲟⲧⲉ ⲙⲧⲉⲇⲧ ⲇⲏⲧⲉ ⲙⲙ: 23 ⲉⲙⲩⲏⲫⲉⲧ ⲙⲭⲩⲩⲟⲙ ⲛⲍⲏⲩ ⲛⲩⲛⲉⲇⲉⲧ
ⲩⲛⲉⲇⲩ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲥⲟⲙⲧⲉⲧ ⲩⲧⲉⲛⲟⲛⲍ ⲙⲟⲩⲛⲧ ⲉⲙⲁⲩⲛⲧ ⲃⲏⲧⲉ ⲉⲙⲟ 24 :ⲟⲫⲉ ⲟⲧⲉ
ⲉⲃⲧⲉ ⲩⲙⲃ ⲭⲙⲭ 25 :ⲫⲛⲉⲩⲛⲁ ⲫ ⲩⲙⲁⲛ ⲉⲫⲥ ⲭⲉⲛⲙ ⲉⲃⲏⲧⲉⲭ ⲫⲛⲉ ⲩⲛⲁⲫⲙ
ⲙⲙ 26 :ⲭⲩⲣⲥⲇⲁ ⲙⲟ ⲭⲁⲩⲫⲫ ⲙⲙ ⲃⲁⲙ ⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲧ ⲃⲏⲧⲉⲭ ⲫⲛⲉ ⲩⲙⲉ ⲙⲧⲉⲛⲧ
ⲉⲙⲙ ⲙⲧⲉⲛⲇ ⲛⲍⲉⲏⲥⲛⲍ ⲙⲁⲩⲁ ⲫⲫ ⲃⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ:
ⲫⲟⲭⲁ ⲙⲣⲛⲍⲁ ⲙⲁⲩⲁ ⲫⲫ ⲃⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲛ ⲙⲛ ⲉⲫⲥ: 27 ⲩⲫ ⲫⲏⲙⲣ ⲭⲁⲣⲉ ⲓⲉ ⲩⲭⲉⲩⲣ ⲩⲛⲩⲛⲉⲍⲉ ⲭⲩⲉⲫⲁ
ⲫⲙⲏⲁⲏ ⲋⲑⲭ ⲩⲛⲣⲉⲍⲫⲉ ⲩⲉⲩⲙⲋ ⲁⲅⲭⲉⲧⲭ 29 :ⲉⲩⲫ ⲩⲛⲁⲟⲁⲙⲉ ⲩⲇⲉ ⲃⲭⲋⲭ ⲩⲛⲫⲫⲣⲍ ⲙⲉⲍ ⲩⲙⲭ 28
ⲉⲉⲍ 31 :ⲉⲙⲋⲧ ⲉⲩⲋ ⲙⲇⲏⲭⲁⲩ ⲩⲏⲩⲏⲋ ⲃⲣⲙⲭ 30 :ⲩⲛⲉⲫⲩⲙⲉ ⲙⲋⲁⲟ ⲣⲧⲩ ⲩⲛⲁⲟⲩⲉⲗ
ⲙⲉⲗⲉⲫⲉ ⲟⲗⲉⲗ ⲕⲟⲙⲉ ⲫⲉⲗⲉⲫⲉⲗ ⲩⲉⲗⲭⲋⲙ ⲁⲅⲭⲉⲧⲭ ⲩⲛⲩⲫⲣⲍ ⲙⲉⲍ ⲩⲙⲭ 32 :ⲩⲉⲗⲟⲙⲧⲉ ⲫⲙⲉⲃⲉ ⲉⲃⲉⲁⲉ ⲉⲙⲙⲏ ⲙⲛⲟⲁⲟⲣ ⲉⲃⲁⲉ ⲉⲇⲩⲉ
ⲉⲏⲏⲉ ⲩⲉⲗⲟ ⲟⲫⲫⲉ 34 :ⲉⲗⲁⲩⲟⲁ ⲉⲉⲉⲁⲉ ⲉⲏⲏⲉ ⲭⲣⲉⲁⲉ ⲭⲓⲙⲏⲉ ⲉⲏⲏⲉ ⲭⲙⲏⲉ 33 :ⲩⲛⲟⲙⲁⲉ
ⲉⲙⲟⲥⲛ ⲁⲉⲏⲁⲉ ⲙⲩⲛⲉⲇ ⲁⲩⲟ ⲙⲉⲗⲟⲙⲉⲗⲁⲩ ⲩⲛⲁⲫⲙ ⲛⲙ ⲉⲫⲁⲩⲛ ⲙⲉⲗⲟⲙⲉⲗ ⲁⲩⲟ ⲭⲉⲛⲉ ⲉⲫⲁⲩⲛ ⲁⲉⲙⲉ 35 :ⲉⲁⲩⲉⲫ ⲏⲙⲙⲏ ⲭⲉⲛⲉ ⲫⲉⲛⲉ
ⲭⲛ ⲉⲉⲁⲉ ⲉⲛⲛⲁ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲭⲉ:

Psalm 105

ⲩⲏⲏⲉⲙ ⲩⲁ ⲩⲁⲙⲓ ⲩⲁ ⲩⲁⲏⲉⲙ 2 :ⲩⲉⲗⲭⲩⲁⲉⲛⲁⲟ ⲙⲉⲙⲟⲍ ⲫⲟⲉⲗⲁⲩⲉ ⲩⲙⲙⲙⲍ ⲩⲭⲁⲫ ⲉⲁⲩⲉⲉⲛⲁ ⲩⲁⲁⲩⲉ 1
ⲩⲓⲟⲩ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲩⲙⲛⲁⲇ 4 :ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲉⲙⲫⲭⲫⲙ ⲅⲉ ⲏⲙⲙⲙⲉ ⲩⲙⲁⲫ ⲙⲙⲙ ⲩⲁⲁⲉⲛⲭⲉ 3 :ⲩⲉⲗⲭⲩⲁⲁⲁⲁⲟ ⲁⲁⲁ
ⲟⲁⲓ 6 :ⲩⲉⲁⲅ ⲉⲫⲁⲙⲙⲁ ⲩⲉⲗⲭⲁⲁⲁⲁ ⲁⲙⲙⲁⲙⲉ ⲩⲉⲗⲭⲁⲁⲁⲁ ⲩⲁⲁⲓ 5 :ⲁⲁⲁⲩ ⲩⲉⲗⲩⲅ ⲫⲙⲫⲁ
ⲩⲉⲗⲫⲁⲙⲙ ⲏⲁⲁⲉⲁ ⲁⲁⲁ ⲩⲉⲗⲉⲁⲁⲁⲁ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲉⲁⲩ 7 :ⲩⲉⲗⲁⲉⲏⲁⲁ ⲫ ⲫⲟⲉ ⲉⲗⲅⲁ ⲩⲇⲁⲫ ⲙⲉⲉⲁⲫⲁ
ⲁⲁⲁ 8 :ⲫⲏⲙⲉⲁⲁ ⲩⲭⲟⲩⲫⲙⲩ ⲙⲉⲁⲫⲁ ⲭ ⲭⲁ ⲁⲙ ⲭ ⲩⲁⲁ ⲁⲙ 9 :ⲁⲩⲇ ⲋⲁⲁ ⲁⲉⲗ ⲁⲩⲇ ⲩⲭⲁⲫ ⲙⲁⲩⲟⲁ
ⲁⲁⲁ 10 :ⲙⲁⲩⲟ ⲭⲉⲁⲫ ⲁⲁⲁⲁ ⲭ ⲩⲁⲁ ⲭ ⲁⲙ ⲩⲁ ⲁⲙⲁⲁ 11 :ⲙⲁⲩⲟ ⲭⲉⲁⲫ ⲁⲁⲁⲁⲙⲉⲁ ⲫⲫⲟⲉ ⲉⲗⲅⲁ
ⲁⲁⲁ 12 :ⲙⲁⲭⲁⲏⲩ ⲩⲉⲗⲭⲁⲭⲉⲁⲁ ⲁⲉⲗⲉⲁⲁ ⲫ ⲙⲙⲉⲁⲁⲭⲉⲁⲫ ⲙⲁⲁ ⲉⲃ: 13 ⲁⲉⲗⲁⲁⲁ ⲩⲉⲗⲁⲁ ⲙⲁ
ⲩⲟⲁⲭ ⲥⲁ 15 :ⲙⲁⲉⲁⲥⲙ ⲙⲉⲉⲁⲟⲁ ⲏⲁⲩⲁⲁ ⲙⲫⲟⲙⲟ ⲙⲇⲁ ⲏⲉⲁⲫ ⲋⲁ 14 :ⲏⲏⲫ ⲙⲟ ⲟⲁ ⲉⲉ ⲙⲁⲥⲙⲁⲉ
ⲏⲙⲙ 17 :ⲉⲁⲫ ⲙⲛⲏⲉ ⲉⲫⲙ ⲟⲁ ⲉⲫⲫⲁ ⲟⲁ ⲉⲫⲫⲁ ⲁⲁⲫⲉⲁⲁ 16 :ⲩⲟⲁⲟ ⲭⲁ ⲉⲁⲉⲁⲉⲁⲁⲁ
ⲭⲟ ⲇⲟ 19 :ⲩⲙⲁⲟⲁ ⲉⲁⲫⲁ ⲟⲁⲓⲫⲁ ⲩⲁⲁⲟⲁⲁ ⲟⲁⲫⲁ ⲩⲁⲁ 18 :ⲟⲁⲉⲁⲉ ⲁⲁⲙⲁⲁ ⲇⲁⲟⲟⲟ ⲙⲁⲉⲁⲁⲟⲁ
ⲩⲙⲙ 21 :ⲩⲉⲁⲏⲭⲟⲁⲉⲁⲁ ⲙⲉⲙⲟ ⲟⲙⲙ ⲩⲉⲁⲁⲭⲉⲁⲁ ⲁⲁⲟⲙ ⲏⲟⲙ 20 :ⲩⲉⲁⲭⲟⲁⲁ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲭ ⲙⲙⲁ ⲩⲁⲁⲁ ⲇⲫ
ⲁⲇⲁⲉⲁ 23 :ⲙⲩⲏⲉⲁ ⲩⲁⲁⲩⲫⲓⲁⲁ ⲩⲁⲁⲙⲁ ⲩⲁⲁⲁⲙ ⲁⲁⲁⲟ 22 :ⲩⲁⲩⲁⲫ ⲁⲁⲁ ⲟⲙⲁⲁⲟ ⲁⲁⲁ
ⲫⲁⲁⲁⲁ ⲩⲁⲁⲉⲁⲁⲁ ⲩⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁ ⲩⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁ 24 :ⲙⲁⲁ ⲏⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁ ⲁⲁⲁⲫⲟⲁⲁ ⲙⲁⲁⲁⲏⲁ ⲁⲁⲁⲙⲁ
ⲩⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁ

ⵎⵓⵏⵄⵖⵖ ⵄⵅⵅⵖ ⵍⵅ ⵅⵖⵖⵅ 36 :ⵎⵅⵎⵚⵔ ⵖⵖⵍ ⵍⵅⵔⵅⵖⵅ ⵎⵓⵏⵄⵖⵖ ⵖⵎⵔ ⵍⵅ ⵍⵅⵔⵅⵖⵅ 35 :ⵏⵄⵊⵛ
ⵎⵖⵅⵓⵎ ⵒⵎⵡ :ⵍⵅⵎⵔ 38 ⵅⵍⵅⵓⵖⵅⵏ ⵖⵅⵊⵅⵏ ⵖⵅⵒⵎⵖ ⵎⵅⵔⵖⵅⵏ ⵅⵍⵅⵎ ⵖⵅⵔⵖⵅⵏ ⵎⵚⵎ :ⵎⵅⵅⵏ 37
ⵅⵖⵖⵅⵅ ⵍⵅⵡ 40 :ⵅⵍⵅⵔⵅ ⵍⵏⵅⵖⵅⵔ ⵅⵔⵡ ⵅⵒⵊⵎⵔ ⵏⵏⵅ ⵡⵏⵊ 39 :ⵎⵅⵖⵅⵔⵍⵎ ⵎⵚⵒⵍⵍ ⵍⵍⵎ ⵅⵍⵅⵖⵅⵔ
ⵅⵏⵅⵎⵍⵅⵎ ⵅⵍⵅⵎⵔ ⵅⵍⵅⵎⵔ ⵅⵍⵅⵎⵔ

Psalm 107

1 Oh give thanks unto the LORD, for he is good: for his mercy endureth for ever. 2 Let the redeemed of the LORD say so, whom he hath redeemed from the hand of the enemy; 3 And gathered them out of the lands, from the east, and from the west, from the north, and from the south. 4 They wandered in the wilderness in a solitary way; they found no city to dwell in. 5 Hungry and thirsty, their soul fainted in them. 6 Then they cried unto the LORD in their trouble, and he delivered them out of their distresses. 7 And he led them forth by the right way, that they might go to a city of habitation. 8 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men! 9 For he satisfieth the longing soul, and filleth the hungry soul with goodness. 10 Such as sit in darkness and in the shadow of death, being bound in affliction and iron; 11 Because they rebelled against the words of God, and contemned the counsel of the most High: 12 Therefore he brought down their heart with labour; they fell down, and there was none to help. 13 Then they cried unto the LORD in their trouble, and he saved them out of their distresses. 14 He brought them out of darkness and the shadow of death, and brake their bands in sunder. 15 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men! 16 For he hath broken the gates of brass, and cut the bars of iron in sunder. 17 Fools because of their transgression, and because of their iniquities, are afflicted. 18 Their soul abhorreth all manner of meat; and they draw near unto the gates of death. 19 Then they cry unto the LORD in their trouble, and he saveth them out of their distresses. 20 He sent his word, and healed them, and delivered them from their destructions. 21 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men! 22 And let them sacrifice the sacrifices of thanksgiving, and declare his works with rejoicing. 23 They that go down to the sea in ships, that do business in great waters; 24 These see the works of the LORD, and his wonders in the deep. 25 For he commandeth, and raiseth the stormy wind, which lifteth up the waves thereof. 26 They mount up to the heaven, they go down again to the depths: their soul is melted because of trouble. 27 They reel to and fro, and stagger like a drunken man, and are at their wit's end. 28 Then they cry unto the LORD in their trouble, and he bringeth them out of their distresses. 29 He maketh the storm a calm, so that the waves thereof are still. 30 Then are they glad because they be quiet; so he bringeth them unto their desired haven. 31 Oh that men would praise the LORD for his goodness, and for his wonderful works to the children of men! 32 Let them exalt him also in the congregation of the people, and praise him in the assembly of the elders. 33 He turneth rivers into a wilderness, and the watersprings into dry ground; 34 A fruitful land into barrenness, for the wickedness of them that dwell therein. 35 He turneth the wilderness into a standing water, and dry ground into watersprings. 36 And there he maketh the hungry to dwell, that they may prepare a city for habitation; 37 And sow the fields, and plant vineyards, which may yield fruits of increase. 38 He blesseth them also, so that they are multiplied greatly; and suffereth not their cattle to decrease. 39 Again, they are minished and brought low through oppression, affliction, and sorrow. 40 He poureth contempt upon princes, and causeth them to wander in the wilderness, where there is no way. 41 Yet setteth he the poor on high from affliction, and maketh him families like a flock. 42 The righteous shall see it, and rejoice: and all iniquity shall stop her mouth. 43 Whoso is wise, and will observe these things, even they shall understand the loving kindness of the LORD.

Psalm 108

1 O God, my heart is fixed; I will sing and give praise, even with my glory. 2 Awake, psaltery and harp: I myself will awake early. 3 I will praise thee, O LORD, among the people: and I will sing unto thee among the nations. 4 For thy mercy is great above the heavens: and thy truth reacheth unto the clouds. 5 Be thou exalted, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth; 6 That thy beloved may be delivered; save with thy right hand, and hear me. 7 God hath spoken in his holiness; I will rejoice, I will divide Shechem, and mete out the valley of Succoth. 8 Gilead is mine, Manasseh is mine; Ephraim also is the strength of mine head; Judah is my lawgiver; 9 Moab is my washpot; over Edom will I cast out my shoe; Philistia, triumph thou because of me. 10 Who will bring me into the strong city? who will lead me into Edom? 11 Wilt not thou, O God, who hadst cast us off? and thou, O God, which didst not go out with our armies? 12 Give us help from trouble: for vain is the help of man. 13 Through God we shall do valiantly: for he it is that shall tread down our enemies.

Psalm 109

1 Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est. 2 Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me: et expugnaverunt me gratis. 3 Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam. 4 Et posuerunt adversum me mala pro bonis, et odium pro dilectione mea. 5 Constitue super eum peccatorem, et diabolus stet a dextris ejus. 6 Cum judicatur, exeat condemnatus: et oratio ejus fiat in peccatum. 7 Fiant dies ejus pauci: et episcopatum ejus accipiat alter. 8 Fiant filii ejus orphani, et uxor mea vidua. 9 Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent: et ejiciantur a domibus suis. 10 Scrutetur fenerator omnem substantiam ejus: et diripiant alieni labores ejus. 11 Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus. 12 Fiat generatio ejus in interitu: in generatione una delebitur nomen eorum. 13 In memoria aeterna erit justus: ab auditione mala non timebit. 14 Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos. 15 Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi: cornu ejus exaltabitur in gloria. 16 Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet, et tabescet: desiderium peccatorum peribit. 17 Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. 18 Beati pacifici: quoniam filii Dei vocabuntur. 19 Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum caelorum. 20 Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me: 21 gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis. 22 Sic enim persecuti sunt prophetas qui fuerunt ante vos. 23 Vos estis sal terrae. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. 24 Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita. 25 Neque accendunt lucernam, et ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus qui in domo sunt. 26 Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum qui in caelis est.

Psalm 110

1 Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis, 2 donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. 3 Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum. 4 Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te. 5 Juravit Dominus, et non paenitebit eum: tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. 6 Dominus a dextris tuis confregit in die irae suae reges. 7 Judicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum. 8 De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Psalm 111

1 Beatus vir qui timet Dominum: in mandatis ejus volet nimis. 2 Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur. 3 Gloria et divitiae in domo ejus: et justitia ejus manet in saeculum saeculi. 4 Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, et miserator, et justus. 5 Jucundus homo qui miseretur et commodat: disponet sermones suos in judicio, 6 quia in aeternum non commovebitur. In memoria aeterna erit justus: 7 ab auditione mala non timebit. Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: 8 non commovebitur donec despiciat inimicos suos. 9 Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi: cornu ejus exaltabitur in gloria. 10 Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet, et tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Psalm 112

1 Praise the LORD! Blessed is the man who fears the LORD, who greatly delights in his commandments! 2 His offspring will be mighty in the land; the generation of the upright will be blessed. 3 Wealth and riches are in his house, and his righteousness endures forever. 4 Light arises in the darkness for the upright; he is gracious, merciful, and righteous. 5 It is well with the man who deals generously and lends, who conducts his affairs with justice. 6 For he will never be moved; the righteous will be remembered forever. 7 He is not afraid of bad news; his heart is steadfast, trusting in the LORD. 8 His heart is secure, he will not be afraid, until he looks in triumph on his foes. 9 He has distributed freely, he has given to the poor; his righteousness endures forever; his horn will be exalted in honor. 10 The wicked man will see and be angry; he will gnash his teeth and melt away; the desire of the wicked will perish.

Psalm 113

1 Praise the LORD! Praise, O servants of the LORD, praise the name of the LORD! 2 Blessed be the name of the LORD from this time forth and forevermore. 3 From the rising of the sun to its setting the name of the LORD is to be praised. 4 The LORD is high above all nations, and his glory above the heavens. 5 Who is like the LORD our God, who sits enthroned on high, 6 who looks far down upon the heavens and the earth? 7 He raises the poor from the dust and lifts the needy from the ash heap, 8 to make them sit with princes, with the princes of his people. 9 He gives the barren woman a home, making her the joyful mother of children. Praise the LORD!

Psalm 114

1 When Israel went out from Egypt, the house of Jacob from a people of strange language, 2 Judah became his sanctuary, Israel his dominion. 3 The sea looked and fled, Jordan turned back. 4 The mountains skipped like rams, the hills like lambs. 5 What ails you, O sea, that you flee? O Jordan, that you turn back? 6 O mountains, that you skip like rams? O hills, like lambs? 7 Tremble, O earth, at the presence of the Lord, at the presence of the God of Jacob, 8 who turns the rock into a pool of water, the flint into a spring of water.

Psalm 115

1 Not to us, O LORD, not to us, but to your name give glory, because of your steadfast love, because of your faithfulness. 2 Why should the nations say, "Where is their God?" 3 Our God is in the heavens; he does all that he pleases. 4 Their idols are silver and gold, the work of human hands. 5 They have mouths, but do not speak; eyes, but do not see. 6 They have ears, but do not hear; noses, but do not smell. 7 They have hands, but do not feel; feet, but do not walk; they do not make a sound in their throat. 8 Those who make them become like them; so do all who trust in them. 9 O Israel, trust in the LORD! He is their help and their shield. 10 O house of Aaron, trust in the LORD! He is their help and their shield. 11 You who fear the LORD, trust in the LORD! He is their help and their shield. 12 The LORD has been mindful of us; he will bless us; he will bless the house of Israel; he will bless the house of Aaron; 13 he will bless those who fear the LORD, both the small and the great. 14 May the LORD give you increase, you and your children! 15 May you be blessed by the LORD, who made heaven and earth! 16 The heavens are the heavens of the LORD, but the earth he has given to the children of man. 17 It is not the dead who praise the LORD, nor any who go down into silence; 18 but we will bless the LORD from this time forth and forevermore. Praise the LORD!

Psalm 116

1 I love the LORD, because he has heard my voice and my supplications. 2 Because he has inclined his ear to me, therefore I will call on him as long as I live.
3 The snares of death encompassed me; the pangs of Sheol laid hold on me; I suffered distress and anguish. 4 Then I called on the name of the LORD: "O LORD, I pray, deliver my life!"
5 Gracious is the LORD, and righteous; our God is merciful. 6 The LORD preserves the simple; when I was brought low, he saved me.
7 Return, O my soul, to your rest; for the LORD has dealt bountifully with you. 8 For you have delivered my life from death, my eyes from tears, my feet from stumbling;
9 I will walk before the LORD in the land of the living.
10 I believed, even when I said, "I am greatly afflicted." 11 I said in my consternation, "Everyone is a liar."
12 What shall I render to the LORD for all his bounty to me? 13 I will lift up the cup of salvation and call on the name of the LORD.
14 I will pay my vows to the LORD in the presence of all his people. 15 Precious in the sight of the LORD is the death of his faithful ones.
16 O LORD, I am your servant; I am your servant, the child of your serving girl. You have loosed my bonds.
17 I will offer to you the sacrifice of thanksgiving and call on the name of the LORD.
18 I will pay my vows to the LORD in the presence of all his people,
19 in the courts of the house of the LORD, in your midst, O Jerusalem. Praise the LORD!

Psalm 117

1 Praise the LORD, all nations! Extol him, all peoples! 2 For great is his steadfast love toward us, and the faithfulness of the LORD endures forever. Praise the LORD!

Psalm 118

1 Oh give thanks to the LORD, for he is good; for his steadfast love endures forever!
2 Let Israel say, "His steadfast love endures forever."
3 Let the house of Aaron say, "His steadfast love endures forever."
4 Let those who fear the LORD say, "His steadfast love endures forever."
5 Out of my distress I called on the LORD; the LORD answered me and set me free.
6 With the LORD on my side I do not fear. What can man do to me?
7 The LORD is on my side to help me; I shall look in triumph on those who hate me.
8 It is better to take refuge in the LORD than to trust in man.
9 It is better to take refuge in the LORD than to trust in princes.
10 All nations surrounded me; in the name of the LORD I cut them off!
11 They surrounded me, surrounded me on every side; in the name of the LORD I cut them off!
12 They surrounded me like bees; they blazed like a fire of thorns; in the name of the LORD I cut them off!
13 I was pushed hard, so that I was falling, but the LORD helped me.
14 The LORD is my strength and my song; he has become my salvation.
15 Glad songs of victory are in the tents of the righteous: "The right hand of the LORD does valiantly;
16 the right hand of the LORD is exalted; the right hand of the LORD does valiantly!"
17 I shall not die, but live, and recount the deeds of the LORD.
18 The LORD has disciplined me severely, but he has not given me over to death.
19 Open to me the gates of righteousness, that I may enter through them and give thanks to the LORD.
20 This is the gate of the LORD; the righteous shall enter through it.
21 I thank you that you have answered me and have become my salvation.
22 The stone that the builders rejected has become the chief cornerstone.
23 This is the LORD's doing; it is marvelous in our eyes.
24 This is the day that the LORD has made; let us rejoice and be glad in it.
25 Save us, we pray, O LORD! O LORD, we pray, give us success!
26 Blessed be he who comes in the name of the LORD! We bless you from the house of the LORD.
27 The LORD is God, and he has given us light. Bind the festal procession with branches, up to the horns of the altar!
28 You are my God, and I will give thanks to you; you are my God, I will extol you.
29 Oh give thanks to the LORD, for he is good; for his steadfast love endures forever!

א

1 אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה׃ 2 אַשְׁרֵי נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃
3 אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ 4 אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃
5 אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ 6 אָז לֹא אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ׃
7 אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ 8 אֶת־חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד׃

ב

9 בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחוֹ לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ 10 בְּכָל־לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
11 בְּלִבִּי צָפַנְתִּי אִמְרָתֶךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃ 12 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
13 בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ׃ 14 בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי כְּעַל כָּל־הון׃ 15 בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
16 בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

ג

17 גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ 18 גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃
19 גֵּר אָנֹכִי בָּאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ 20 גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת׃
21 גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ 22 גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃
23 גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ 24 גַּם עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃

ד

25 דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי דּוֹבְבֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 26 דְּרָכַי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
27 דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ 28 דָּלְפָה נַפְשִׁי מִתּוגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃
29 דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ 30 דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁוִּיתִי׃
31 דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה אַל־תְּבִישֵׁנִי׃ 32 דֶּרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי׃

ה

33 הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב׃ 34 הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב׃
35 הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי בוֹ חָפָצְתִּי׃ 36 הַט־לִבִּי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל־אֶל־בָּצַע׃
37 הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת־שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי׃ 38 הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ׃
39 הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים׃ 40 הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי׃

ו

41 וְיָבֹאוּנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ׃ 42 וְאֶעֱנֶה חוֹסְרִי דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ׃
43 וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי׃ 44 וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃
45 וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ 46 וַאֲדַבְּרָה בְעֵדְוֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ׃
47 וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ 48 וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּחֻקֶּיךָ׃

ז

49 זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ 50 זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃
51 זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ 52 זָכַרְתִּי מִשְׁפְּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃
53 זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ 54 זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃
55 זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ 56 זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃

ח

57 חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ 58 חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃
59 חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדְוֹתֶיךָ׃ 60 חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃
61 חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 62 חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
63 חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃ 64 חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃

ט

65 טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ 66 טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃
67 טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ 68 טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
69 טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ 70 טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃
71 טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ 72 טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

י

73 יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ 74 יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
75 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ 76 יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֻנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
77 יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 78 יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
79 יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 80 יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כ

81 כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 82 כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
83 כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 84 כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
85 כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ 86 כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
87 כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ 88 כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

ל

89 לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ 90 לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
91 לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ 92 לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
93 לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ 94 לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
95 לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדְוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ 96 לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מ

97 מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ 98 מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃
99 מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ 100 מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
101 מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ 102 מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
103 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ 104 מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

נ

105 נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ 106 נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
107 נַעֲנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ 108 נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
109 נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 110 נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
111 נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ 112 נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס

113 סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 114 סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
115 סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ 116 סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
117 סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃ 118 סָלִיתָ כָּל־שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
119 סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ 120 סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

ע

121 עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ 122 עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
123 עָשְׁשׁוּ עֵינַי לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ 124 עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
125 עַבְדְּךָ־אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדְוֹתֶיךָ׃ 126 עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ׃
127 עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ 128 עַל כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פ

129 פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ 130 פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
131 פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ 132 פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
133 פְּעָמַי כּוֹנֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃ 134 פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ׃
135 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ 136 פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צ

137 צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ 138 צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוָתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
139 צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ 140 צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
141 צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 142 צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
143 צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ 144 צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

ק

145 קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ 146 קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃
147 קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ 148 קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
149 קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטְךָ חַיֵּנִי׃ 150 קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
151 קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ 152 קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

ר

153 רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ 154 רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
155 רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ 156 רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
157 רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ 158 רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
159 רְאֵה כִּי פִקֻּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ 160 רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ש

161 שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ 162 שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
163 שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ 164 שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
165 שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ 166 שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
167 שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד׃ 168 שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

ת

169 תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ 170 תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
171 תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ 172 תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
173 תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ 174 תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
175 תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃ 176 תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

Z

[1] [2] [3] [4] [5] [6] [7] [8] [9] [10] [11] [12] [13] [14] [15] [16] [17] [18] [19] [20] [21] [22] [23] [24] [25] [26] [27] [28] [29] [30] [31] [32] [33] [34] [35] [36] [37] [38] [39] [40] [41] [42] [43] [44] [45] [46] [47] [48] [49] [50]

H

[51] [52] [53] [54] [55] [56] [57] [58] [59] [60] [61] [62] [63] [64]

⊕

[65] [66] [67] [68] [69] [70] [71] [72] [73] [74] [75] [76] [77] [78] [79] [80] [81] [82] [83] [84] [85] [86] [87] [88] [89] [90] [91] [92] [93] [94] [95] [96]

7

[97] [98] [99] [100] [101] [102] [103] [104] [105] [106] [107] [108] [109] [110] [111] [112] [113] [114] [115] [116] [117] [118] [119] [120] [121] [122] [123] [124] [125] [126] [127] [128] [129] [130] [131] [132] [133] [134] [135] [136] [137] [138] [139] [140] [141] [142] [143] [144] [145] [146] [147] [148] [149] [150] [151] [152] [153] [154] [155] [156] [157] [158] [159] [160] [161] [162] [163] [164] [165] [166] [167] [168] [169] [170] [171] [172] [173] [174] [175] [176] [177] [178] [179] [180] [181] [182] [183] [184] [185] [186] [187] [188] [189] [190] [191] [192] [193] [194] [195] [196] [197] [198] [199] [200] [201] [202] [203] [204] [205] [206] [207] [208] [209] [210] [211] [212] [213] [214] [215] [216] [217] [218] [219] [220] [221] [222] [223] [224] [225] [226] [227] [228] [229] [230] [231] [232] [233] [234] [235] [236] [237] [238] [239] [240] [241] [242] [243] [244] [245] [246] [247] [248] [249] [250] [251] [252] [253] [254] [255] [256] [257] [258] [259] [260] [261] [262] [263] [264] [265] [266] [267] [268] [269] [270] [271] [272] [273] [274] [275] [276] [277] [278] [279] [280] [281] [282] [283] [284] [285] [286] [287] [288] [289] [290] [291] [292] [293] [294] [295] [296] [297] [298] [299] [300] [301] [302] [303] [304] [305] [306] [307] [308] [309] [310] [311] [312] [313] [314] [315] [316] [317] [318] [319] [320] [321] [322] [323] [324] [325] [326] [327] [328] [329] [330] [331] [332] [333] [334] [335] [336] [337] [338] [339] [340] [341] [342] [343] [344] [345] [346] [347] [348] [349] [350] [351] [352] [353] [354] [355] [356] [357] [358] [359] [360] [361] [362] [363] [364] [365] [366] [367] [368] [369] [370] [371] [372] [373] [374] [375] [376] [377] [378] [379] [380] [381] [382] [383] [384] [385] [386] [387] [388] [389] [390] [391] [392] [393] [394] [395] [396] [397] [398] [399] [400] [401] [402] [403] [404] [405] [406] [407] [408] [409] [410] [411] [412] [413] [414] [415] [416] [417] [418] [419] [420] [421] [422] [423] [424] [425] [426] [427] [428] [429] [430] [431] [432] [433] [434] [435] [436] [437] [438] [439] [440] [441] [442] [443] [444] [445] [446] [447] [448] [449] [450] [451] [452] [453] [454] [455] [456] [457] [458] [459] [460] [461] [462] [463] [464] [465] [466] [467] [468] [469] [470] [471] [472] [473] [474] [475] [476] [477] [478] [479] [480] [481] [482] [483] [484] [485] [486] [487] [488] [489] [490] [491] [492] [493] [494] [495] [496] [497] [498] [499] [500] [501] [502] [503] [504] [505] [506] [507] [508] [509] [510] [511] [512] [513] [514] [515] [516] [517] [518] [519] [520] [521] [522] [523] [524] [525] [526] [527] [528] [529] [530] [531] [532] [533] [534] [535] [536] [537] [538] [539] [540] [541] [542] [543] [544] [545] [546] [547] [548] [549] [550] [551] [552] [553] [554] [555] [556] [557] [558] [559] [560] [561] [562] [563] [564] [565] [566] [567] [568] [569] [570] [571] [572] [573] [574] [575] [576] [577] [578] [579] [580] [581] [582] [583] [584] [585] [586] [587] [588] [589] [590] [591] [592] [593] [594] [595] [596] [597] [598] [599] [600] [601] [602] [603] [604] [605] [606] [607] [608] [609] [610] [611] [612] [613] [614] [615] [616] [617] [618] [619] [620] [621] [622] [623] [624] [625] [626] [627] [628] [629] [630] [631] [632] [633] [634] [635] [636] [637] [638] [639] [640] [641] [642] [643] [644] [645] [646] [647] [648] [649] [650] [651] [652] [653] [654] [655] [656] [657] [658] [659] [660] [661] [662] [663] [664] [665] [666] [667] [668] [669] [670] [671] [672] [673] [674] [675] [676] [677] [678] [679] [680] [681] [682] [683] [684] [685] [686] [687] [688] [689] [690] [691] [692] [693] [694] [695] [696] [697] [698] [699] [700] [701] [702] [703] [704] [705] [706] [707] [708] [709] [710] [711] [712] [713] [714] [715] [716] [717] [718] [719] [720] [721] [722] [723] [724] [725] [726] [727] [728] [729] [730] [731] [732] [733] [734] [735] [736] [737] [738] [739] [740] [741] [742] [743] [744] [745] [746] [747] [748] [749] [750] [751] [752] [753] [754] [755] [756] [757] [758] [759] [760] [761] [762] [763] [764] [765] [766] [767] [768] [769] [770] [771] [772] [773] [774] [775] [776] [777] [778] [779] [780] [781] [782] [783] [784] [785] [786] [787] [788] [789] [790] [791] [792] [793] [794] [795] [796] [797] [798] [799] [800] [801] [802] [803] [804] [805] [806] [807] [808] [809] [810] [811] [812] [813] [814] [815] [816] [817] [818] [819] [820] [821] [822] [823] [824] [825] [826] [827] [828] [829] [830] [831] [832] [833] [834] [835] [836] [837] [838] [839] [840] [841] [842] [843] [844] [845] [846] [847] [848] [849] [850] [851] [852] [853] [854] [855] [856] [857] [858] [859] [860] [861] [862] [863] [864] [865] [866] [867] [868] [869] [870] [871] [872] [873] [874] [875] [876] [877] [878] [879] [880] [881] [882] [883] [884] [885] [886] [887] [888] [889] [890] [891] [892] [893] [894] [895] [896] [897] [898] [899] [900] [901] [902] [903] [904] [905] [906] [907] [908] [909] [910] [911] [912] [913] [914] [915] [916] [917] [918] [919] [920] [921] [922] [923] [924] [925] [926] [927] [928] [929] [930] [931] [932] [933] [934] [935] [936] [937] [938] [939] [940] [941] [942] [943] [944] [945] [946] [947] [948] [949] [950] [951] [952] [953] [954] [955] [956] [957] [958] [959] [960] [961] [962] [963] [964] [965] [966] [967] [968] [969] [970] [971] [972] [973] [974] [975] [976] [977] [978] [979] [980] [981] [982] [983] [984] [985] [986] [987] [988] [989] [990] [991] [992] [993] [994] [995] [996] [997] [998] [999] [1000] [1001] [1002] [1003] [1004] [1005] [1006] [1007] [1008] [1009] [1010] [1011] [1012] [1013] [1014] [1015] [1016] [1017] [1018] [1019] [1020] [1021] [1022] [1023] [1024] [1025] [1026] [1027] [1028] [1029] [1030] [1031] [1032] [1033] [1034] [1035] [1036] [1037] [1038] [1039] [1040] [1041] [1042] [1043] [1044] [1045] [1046] [1047] [1048] [1049] [1050] [1051] [1052] [1053] [1054] [1055] [1056] [1057] [1058] [1059] [1060] [1061] [1062] [1063] [1064] [1065] [1066] [1067] [1068] [1069] [1070] [1071] [1072] [1073] [1074] [1075] [1076] [1077] [1078] [1079] [1080] [1081] [1082] [1083] [1084] [1085] [1086] [1087] [1088] [1089] [1090] [1091] [1092] [1093] [1094] [1095] [1096] [1097] [1098] [1099] [1100] [1101] [1102] [1103] [1104] [1105] [1106] [1107] [1108] [1109] [1110] [1111] [1112] [1113] [1114] [1115] [1116] [1117] [1118] [1119] [1120] [1121] [1122] [1123] [1124] [1125] [1126] [1127] [1128] [1129] [1130] [1131] [1132] [1133] [1134] [1135] [1136] [1137] [1138] [1139] [1140] [1141] [1142] [1143] [1144] [1145] [1146] [1147] [1148] [1149] [1150] [1151] [1152] [1153] [1154] [1155] [1156] [1157] [1158] [1159] [1160] [1161] [1162] [1163] [1164] [1165] [1166] [1167] [1168] [1169] [1170] [1171] [1172] [1173] [1174] [1175] [1176] [1177] [1178] [1179] [1180] [1181] [1182] [1183] [1184] [1185] [1186] [1187] [1188] [1189] [1190] [1191] [1192] [1193] [1194] [1195] [1196] [1197] [1198] [1199] [1200] [1201] [1202] [1203] [1204] [1205] [1206] [1207] [1208] [1209] [1210] [1211] [1212] [1213] [1214] [1215] [1216] [1217] [1218] [1219] [1220] [1221] [1222] [1223] [1224] [1225] [1226] [1227] [1228] [1229] [1230] [1231] [1232] [1233] [1234] [1235] [1236] [1237] [1238] [1239] [1240] [1241] [1242] [1243] [1244] [1245] [1246] [1247] [1248] [1249] [1250] [1251] [1252] [1253] [1254] [1255] [1256] [1257] [1258] [1259] [1260] [1261] [1262] [1263] [1264] [1265] [1266] [1267] [1268] [1269] [1270] [1271] [1272] [1273] [1274] [1275] [1276] [1277] [1278] [1279] [1280] [1281] [1282] [1283] [1284] [1285] [1286] [1287] [1288] [1289] [1290] [1291] [1292] [1293] [1294] [1295] [1296] [1297] [1298] [1299] [1300] [1301] [1302] [1303] [1304] [1305] [1306] [1307] [1308] [1309] [1310] [1311] [1312] [1313] [1314] [1315] [1316] [1317] [1318] [1319] [1320] [1321] [1322] [1323] [1324] [1325] [1326] [1327] [1328] [1329] [1330] [1331] [1332] [1333] [1334] [1335] [1336] [1337] [1338] [1339] [1340] [1341] [1342] [1343] [1344] [1345] [1346] [1347] [1348] [1349] [1350] [1351] [1352] [1353] [1354] [1355] [1356] [1357] [1358] [1359] [1360] [1361] [1362] [1363] [1364] [1365] [1366] [1367] [1368] [1369] [1370] [1371] [1372] [1373] [1374] [1375] [1376] [1377] [1378] [1379] [1380] [1381] [1382] [1383] [1384] [1385] [1386] [1387] [1388] [1389] [1390] [1391] [1392] [1393] [1394] [1395] [1396] [1397] [1398] [1399] [1400] [1401] [1402] [1403] [1404] [1405] [1406] [1407] [1408] [1409] [1410] [1411] [1412] [1413] [1414] [1415] [1416] [1417] [1418] [1419] [1420] [1421] [1422] [1423] [1424] [1425] [1426] [1427] [1428] [1429] [1430] [1431] [1432] [1433] [1434] [1435] [1436] [1437] [1438] [1439] [1440] [1441] [1442] [1443] [1444] [1445] [1446] [1447] [1448] [1449] [1450] [1451] [1452] [1453] [1454] [1455] [1456] [1457] [1458] [1459] [1460] [1461] [1462] [1463] [1464] [1465] [1466] [1467] [1468] [1469] [1470] [1471] [1472] [1473] [1474] [1475] [1476] [1477] [1478] [1479] [1480] [1481] [1482] [1483] [1484] [1485] [1486] [1487] [1488] [1489] [1490] [1491] [1492] [1493] [1494] [1495] [1496] [1497] [1498] [1499] [1500] [1501] [1502] [1503] [1504] [1505] [1506] [1507] [1508] [1509] [1510] [1511] [1512] [1513] [1514] [1515] [1516] [1517] [1518] [1519] [1520] [1521] [1522] [1523] [1524] [1525] [1526] [1527] [1528] [1529] [1530] [1531] [1532] [1533] [1534] [1535] [1536] [1537] [1538] [1539] [1540] [1541] [1542] [1543] [1544] [1545] [1546] [1547] [1548] [1549] [1550] [1551] [1552] [1553] [1554] [1555] [1556] [1557] [1558] [1559] [1560] [1561] [1562] [1563] [1564] [1565] [1566] [1567] [1568] [1569] [1570] [1571] [1572] [1573] [1574] [1575] [1576] [1577] [1578] [1579] [1580] [1581] [1582] [1583] [1584] [1585] [1586] [1587] [1588] [1589] [1590] [1591] [1592] [1593] [1594] [1595] [1596] [1597] [1598] [1599] [1600] [1601] [1602] [1603] [1604] [1605] [1606] [1607] [1608] [1609] [1610] [1611] [1612] [1613] [1614] [1615] [1616] [1617] [1618] [1619] [1620] [1621] [1622] [1623] [1624] [1625] [1626] [1627] [1628] [1629] [1630] [1631] [1632] [1633] [1634] [1635] [1636] [1637] [1638] [1639] [1640] [1641] [1642] [1643] [1644] [1645] [1646] [1647] [1648] [1649] [1650] [1651] [1652] [1653] [1654] [1655] [1656] [1657] [1658] [1659] [1660] [1661] [1662] [1663] [1664] [1665] [1666] [1667] [1668] [1669] [1670] [1671] [1672] [1673] [1674] [1675] [1676] [1677] [1678] [1679] [1680] [1681] [1682] [1683] [1684] [1685] [1686] [1687] [1688] [1689] [1690] [1691] [1692] [1693] [1694] [1695] [1696] [1697] [1698] [1699] [1700] [1701] [1702] [1703] [1704] [1705] [1706] [1707] [1708] [1709] [1710] [1711] [1712] [1713] [1714] [1715] [1716] [1717] [1718] [1719] [1720] [1721] [1722] [1723] [1724] [1725] [1726] [1727] [1728] [1729] [1730] [1731] [1732] [1733] [1734] [1735] [1736] [1737] [1738] [1739] [1740] [1741] [1742] [1743] [1744] [1745] [1746] [1747] [1748] [1749] [1750] [1751] [1752] [1753] [1754] [1755] [1756] [1757] [1758] [1759] [1760] [1761] [1762] [1763] [1764] [1765] [1766] [1767] [1768] [1769] [1770] [1771] [1772] [1773] [1774] [1775] [1776] [1777] [1778] [1779] [1780] [1781] [1782] [1783] [1784] [1785] [1786] [1787] [1788] [1789] [1790] [1791] [1792] [1793] [1794] [1795] [1796] [1797] [1798] [1799] [1800] [1801] [1802] [1803] [1804] [1805] [1806] [1807] [1808] [1809] [1810] [1811] [1812] [1813] [1814] [1815] [1816] [1817] [1818] [1819] [1820] [1821] [1822] [1823] [1824] [1825] [1826] [1827] [1828] [1829] [1830] [1831] [1832] [1833] [1834] [1835] [1836] [1837] [1838] [1839] [1840] [1841] [1842] [1843] [1844] [1845] [1846] [1847] [1848] [1849] [1850] [1851] [1852] [1853] [1854] [1855] [1856] [1857] [1858] [1859] [1860] [1861] [1862] [1863] [1864] [1865] [1866] [1867] [1868] [1869] [1870] [1871] [1872] [1873] [1874] [1875] [1876] [1877] [1878] [1879] [1880] [1881] [1882] [1883] [1884] [1885] [1886] [1887] [1888] [1889] [1890] [1891] [1892] [1893] [1894] [1895] [1896] [1897] [1898] [1899] [1900] [1901] [1902] [1903] [1904] [1905] [1906] [1907] [1908] [1909] [1910] [1911] [1912] [1913] [1914] [1915] [1916] [1917] [1918] [1919] [1920] [1921] [1922] [1923] [1924] [1925] [1926] [1927] [1928] [1929] [1930] [1931] [1932] [1933] [1934] [1935] [1936] [1937] [1938] [1939] [1940] [1941] [1942] [1943] [1944] [1945] [1946] [1947] [1948] [1949] [1950] [1951] [1952] [1953] [1954] [1955] [1956] [1957] [1958] [1959] [1960] [1961] [1962] [1963] [1964] [1965] [1966] [1967] [1968] [1969] [1970] [1971] [1972] [1973] [1974] [1975] [1976] [1977] [1978] [1979] [1980] [1981] [1982] [1983] [1984] [1985] [1986] [1987] [1988] [1989] [1990] [1991] [1992] [1993] [1994] [1995] [1996] [1997] [1998] [1999] [2000] [2001] [2002] [2003] [2004] [2005] [2006] [2007] [2008] [2009] [2010] [2011] [2012] [2013] [2014] [2015] [2016] [2017] [2018] [2019] [2020] [2021] [2022] [2023] [2024] [2025] [2026] [2027] [2028] [2029] [2030] [2031] [2032] [2033] [2034] [2035] [2036] [2037] [2038] [2039] [2040] [2041] [2042] [2043] [2044] [2045] [2046] [2047] [2048] [2049] [2050] [2051] [2052] [2053] [2054] [2055] [2056] [2057] [2058] [2059] [2060] [2061] [2062] [2063] [2064] [2065] [2066] [2067] [2068] [2069] [2070] [2071] [2072] [2073] [2074] [2075] [2076] [2077] [2078] [2079] [2080] [2081] [2082] [2083] [2084] [2085] [2086] [2087] [2088] [2089] [2090] [2091] [2092] [2093] [2094] [2095] [2096] [2097] [2098] [2099] [2100] [2101] [2102] [2103] [2104] [2105] [2106] [2107] [2108] [2109] [2110] [2111] [2112] [2113] [2114] [2115] [2116] [2117] [2118] [2119] [2120] [2121] [2122] [2123] [2124] [2125] [2126] [2127] [2128] [2129] [2130] [2131] [2132] [2133] [2134] [2135] [2136] [2137] [2138] [2139] [2140] [2141] [2142] [2143] [2144] [2145] [2146] [2147] [2148] [2149] [2150] [2151] [2152] [2153] [2154] [2155] [2156] [2157] [2158] [2159] [2160] [2161] [2162] [2163] [2164] [2165] [2166] [2167] [2168] [2169] [2170] [2171] [2172] [2173] [2174] [2175] [2176] [2177] [2178] [2179] [2180] [2181] [2182] [2183] [2184] [2185] [2186] [2187] [2188] [2189] [2190] [2191] [2192] [2193] [2194] [2195] [2196] [2197] [2198] [2199] [2200] [2201] [2202] [2203] [2204] [2205] [2206] [2207] [2208] [2209] [2210] [2211] [2212] [2213] [2214] [2215] [2216] [2217] [2218] [2219] [2220] [2221] [2222] [2223] [2224] [2225] [2226] [2227] [2228] [2229] [2230] [2231] [2232] [2233] [2234] [2235] [2236] [2237] [2238] [2239] [2240] [2241] [2242] [2243] [2244] [2245] [2246] [2247] [2248] [2249] [2250] [2251] [2252] [2253] [2254] [2255] [2256] [2257] [2258] [2259] [2260] [2261] [2262] [2263] [2264] [2265] [2266] [2267] [2268] [2269] [2270] [2271] [2272] [2273] [2274] [2275] [2276] [2277] [2278] [2279] [2280] [2281] [2282] [2283] [2284] [2285] [2286] [2287] [2288] [2289] [2290] [2291] [2292] [2293] [2294] [2295] [2296] [2297] [2298] [2299] [2300] [2301] [2302] [2303] [2304] [2305] [2306] [2307] [2308] [2309] [2310] [2311] [2312] [2313] [2314] [2315] [2316] [2317] [2318] [2319] [2320] [2321] [2322] [2323] [2324] [2325] [2326] [2327] [2328] [2329] [2330] [2331] [2332] [2333] [2334] [2335] [2336] [2337] [2338] [2339] [2340] [2341] [2342] [2343] [2344] [2345] [2346] [2347] [2348] [2349] [2350] [2351] [2352] [2353] [2354] [2355] [2356] [2357] [2358] [2359] [2360] [2361] [2362] [2363] [2364] [2365] [2366] [2367] [2368] [2369] [2370] [2371] [2372] [2373] [2374] [2375] [2376] [2377] [2378] [2379] [2380] [2381] [2382] [2383] [2384] [2385] [2386] [2387] [2388] [2389] [2390] [2391] [2392] [2393] [2394] [2395] [2396] [2397] [2398] [2399] [2400] [2401] [2402] [2403] [2404] [2405] [2406] [2407] [2408] [2409] [2410] [2411] [2412] [2413] [2414] [2415] [2416] [2417] [2418] [2419] [2420] [2421] [2422] [2423] [2424] [2425] [2426] [2427] [2428] [2429] [2430] [2431] [2432] [2433] [2434] [2435] [2436] [2437] [2438] [2439] [2440] [2441] [2442] [2443] [2444] [2445] [2446] [2447] [2448] [2449] [2450] [2451] [2452] [2453] [2454] [2455] [2456] [2457] [2458] [2459] [2460] [2461] [2462] [2463] [2464] [2465] [2466] [2467] [2468] [2469] [2470] [2471] [2472] [2473] [2474] [2475] [2476] [2477] [2478] [2479] [2480] [2481] [2482] [2483] [2484] [2485] [2486] [2487] [2488] [2489] [2490] [2491] [2492] [2493] [2494] [2495] [2496] [2497] [2498] [2499] [2500] [2501] [2502] [2503] [2504] [2505] [2506] [2507] [2508] [2509] [2510] [2511] [2512] [2513] [2514] [2515] [2516] [2517] [2518] [2519] [2520] [2521] [2522] [2523] [2524] [2525] [2526] [2527] [2528] [2529] [2530] [2531] [2532] [2533] [2534] [2535] [2536] [2537] [2538] [2539] [2540] [2541] [2542] [2543] [2544] [2545] [2546] [2547] [2548] [2549] [2550] [2551] [2552] [2553] [2554] [2555] [2556] [2557] [2558] [2559] [2560] [2561] [2562] [2563] [2564] [2565] [2566] [2567] [2568] [2569] [2570] [2571] [2572] [2573] [2574] [2575] [2576] [2577] [2578] [2579] [2580] [2581] [2582] [2583] [2584] [2585] [2586] [2587] [2588] [2589] [2590] [2591] [2592] [2593] [2594] [2595] [2596] [2597] [2598] [2599] [2600] [2601] [2602] [2603] [2604] [2605] [2606] [2607] [2608] [2609] [2610] [2611] [2612] [2613] [2614] [2615] [2616] [2617] [2618] [2619] [2620] [2621] [2622] [2623] [2624] [2625] [2626] [2627] [2628] [2629] [2630] [2631] [2632] [2633] [2634] [2635] [2636] [2637] [2638] [2639] [2640] [2641] [2642] [2643] [2644] [2645] [2646] [2647] [2648] [2649] [2650] [2651] [2652] [2653] [2654] [2655] [2656] [2657] [2658] [2659] [2660] [2661] [2662] [2663] [2664] [2665] [2666] [2667] [2668] [2669] [2670] [2671] [2672] [2673] [2674] [2675] [2676] [2677] [2678] [2679] [2680] [2681] [2682] [2683] [2684] [2685] [2686] [2687] [2688] [2689] [2690] [2691] [2692] [2693] [2694] [2695] [2696] [2697] [2698] [2699] [2700] [2701] [2702] [2703] [2704] [2705] [2706] [2707] [2708] [2709] [2710] [2711] [2712] [2713] [2714] [2715] [2716] [2717] [2718] [2719] [2720] [2721] [2722] [2723] [2724] [2725] [2726] [2727] [2728] [2729] [2730] [2731] [2732] [2733] [2734] [2735] [2736] [2737] [2738] [2739] [2740] [2741] [2742] [2743] [2744] [2745] [2746] [2747] [2748] [2749] [2750] [2751] [2752] [2753] [2754] [2755] [2756] [2757] [2758] [2759] [2760] [2761] [2762] [2763] [2764] [2765] [2766] [2767] [2768] [2769] [2770] [2771] [2772] [2773] [2774] [2775] [2776] [2777] [2778] [2779] [2780] [2781] [2782] [2783] [2784] [2785] [2786] [2787] [2788] [2789] [2790] [2791] [2792] [2793] [2794] [2795] [2796] [2797] [2798] [2799] [2800] [2801] [2802] [2803] [2804] [2805] [2806] [2807] [2808] [2809] [2810] [2811] [2812] [2813] [2814] [2815] [2816] [2817] [2818] [2819] [2820] [2821] [2822] [2823] [2824] [2825] [2826] [2827] [2828] [2829] [2830] [2831] [2832] [2833] [2834] [2835] [2836] [2837] [2838] [2839] [2840] [2841] [2842] [2843] [2844] [2845] [2846] [2847] [2848] [2849] [2850] [2851] [2852] [2853] [2854] [2855] [2856] [2857] [2858] [2859] [2860] [2861] [2862] [2863] [2864] [2865] [2866] [2867] [2868] [2869] [2870] [2871] [2872] [2873] [2874] [2875] [2876] [2877] [2878] [2879] [2880] [2881] [2882] [2883] [2884] [2885] [2886] [2887] [2888] [2889] [2890] [2891] [2892] [2893] [2894] [2895] [2896] [2897] [2898] [2899] [2900] [2901] [2902] [2903] [2904] [2905] [2906] [2907] [2908] [2909] [2910] [2911] [2912] [2913] [2914] [2915] [2916] [2917] [2918] [2919] [2920] [2921] [2922] [2923] [2924] [2925] [2926] [2927] [2928] [2929] [2930] [2931] [2932] [2933] [2934] [2935] [2936] [2937] [2938] [2939] [2940] [2941] [2942] [2943] [2944] [2945] [2946] [2947] [2948] [2949] [2950] [2951] [2952] [2953] [2954] [2955] [2956] [2957] [2958] [2959] [2960] [2961] [2962] [2963] [2964] [2965] [2966] [2967] [2968] [2969] [2970] [2971] [2972] [2973] [2974] [2975] [2976] [2977] [2978] [2979] [2980] [2981] [2982] [2983] [2984] [2985] [2986] [2987] [2988] [2989] [2990] [2991] [2992] [2993] [2994] [2995] [2996] [2997] [2998] [2999] [3000] [3001] [3002] [3003] [3004] [3005] [3006] [3007] [3008] [3009] [3010] [3011] [3012] [3013] [3014] [3015] [3016] [3017] [3018] [3019] [3020] [3021] [3022] [3023] [3024] [3025] [3026] [3027] [3028] [3029] [3030] [3031] [3032] [3033] [3034] [3035] [3036] [3037] [3038] [3039] [3040] [3041] [3042] [3043] [3044] [3045] [3046] [3047] [3048] [3049] [3050] [3051] [3052] [3053] [3054] [3055] [3056] [3057] [3058] [3059] [3060] [3061] [3062] [3063] [3064] [3065] [3066] [3067] [3068] [3069] [3070] [3071] [3072] [3073] [3074] [3075] [3076] [3077] [3078] [3079] [3080] [3081] [3082] [3083] [3084] [3085] [3086] [3087] [3088] [3089] [3090] [3091] [3092] [3093] [3094] [3095] [3096] [3097] [3098] [3099] [3100] [3101] [3102] [3103] [3104] [3105] [3106] [3107] [3108] [3109] [3110] [3111] [3112] [3113] [3114] [3115] [3116] [3117] [3118] [3119] [3120] [3121] [3122] [3123] [3124] [3125] [3126] [3127] [3128] [3129] [3130] [3131] [3132] [3133] [3134] [3135] [3136] [3137] [3138] [3139] [3140] [3141] [3142] [3143] [3144] [3145] [3146] [3147] [3148] [3149] [3150] [3151] [3152] [3153] [3154] [3155] [3156] [3157] [3158] [3159] [3160] [3161] [3162] [3163] [3164] [3165] [3166] [3167] [3168] [3169] [3170] [3171] [3172] [3173] [3174] [3175] [3176] [3177] [3178] [3179] [3180] [3181] [3182] [3183] [3184] [3185] [3186] [3187] [3188] [3189] [3190] [3191] [3192] [3193] [3194] [3195] [3196] [3197] [3198] [3199] [3200] [3201] [3202] [3203] [3204] [3205] [3206] [3207] [3208] [3209] [3210] [3211] [3212] [3213] [3214] [3215] [3216] [3217] [3218] [3219] [3220] [3221] [3222] [3223] [3224] [3225] [3226] [3227] [3228] [3229] [3230] [3231] [3232] [3233] [3234] [3235] [3236] [3237] [3238] [3239] [3240] [3241] [3242] [3243] [3244] [3245] [3246] [3247] [3248] [3249] [3250] [3251] [3252] [3253] [3254] [3255] [3256] [3257] [3258] [3259] [3260] [3261] [3262] [3263] [3264] [3265] [3266] [3267] [3268] [3269] [3270] [3271] [3272] [3273] [3274] [3275] [3276] [3277] [3278] [3279] [3280] [3281] [3282] [3283] [3284] [3285] [3286] [3287] [3288] [3289] [3290] [3291] [3292] [3293] [3294] [3295] [3296] [3297] [3298] [3299] [3300] [3301] [3302] [3303] [3304] [3305] [3306] [3307] [3308] [3309] [3310] [3311] [3312] [3313] [3314] [3315] [3316] [3317] [3318] [3319] [3320] [3321] [3322] [3323] [3324] [3325] [3326] [3327] [3328] [3329] [3330] [3331] [3332] [3333] [3334] [3335] [3336] [3337] [3338] [3339] [3340] [3341] [3342] [3343] [3344] [3345] [3346] [3347] [3348] [3349] [3350] [3351] [3352] [3353] [3354] [3355] [3356] [3357] [3358] [3359] [3360] [3361] [3362] [3363] [3364] [3365] [3366] [3367] [3368] [3369] [3370] [3371] [3372] [3373] [3374] [3375] [3376] [3377] [3378] [3379] [3380] [3381] [3382] [3383] [3384] [3385] [3386] [3387] [3388] [3389] [3390] [3391] [3392] [3393] [3394] [3395] [3396] [3397] [3398] [3399] [3400] [3401] [3402] [3403] [3404] [3405] [3406] [3407] [3408] [3409] [3410] [3411] [3412] [3413] [3414] [3415] [3416] [3417] [3418] [3419] [3420] [3421] [3422] [3423] [3424] [3425] [3426] [3427] [3428] [3429] [3430] [3431] [3432] [3433] [3434] [3435] [3436] [3437] [3438] [3439] [3440] [3441] [3442] [3443] [3444] [3445] [3446] [3447] [3448] [3449] [3450] [3451] [3452] [3453] [3454] [3455] [3456] [3457] [3458] [3459] [3460] [3461] [3462] [3463] [3464] [3465] [3466] [3467] [3468] [3469] [3470] [3471] [3472] [3473] [3474] [3475] [3476] [3477] [3478] [3479] [3480] [3481] [3482] [3483] [3484] [3485] [3486] [3487] [3488] [3489] [3490] [3491] [3492] [3493] [3494] [3495] [3496] [3497] [3498] [3499] [3500] [3501] [3502] [3503] [3504] [3505] [3506] [3507] [3508] [3509] [3510] [3511] [3512] [3513] [3514] [3515] [3516] [3517] [3518] [3519] [3520] [3521] [3522] [3523] [3524] [3525] [3526] [3527] [3528] [3529] [3530] [3531] [3532] [3533] [3534] [3535] [3536] [3537] [3538] [3539] [3540] [3541] [3542] [3543] [3544] [3545] [3546] [3547] [3548] [3549] [3550] [3551] [3552] [3553] [3554] [3555] [3556] [3557] [3558] [3559] [3560] [3561] [3562] [3563] [3564] [3565] [3566] [3567] [3568] [3569] [3570] [3571] [3572] [3573] [3574] [3575] [3576] [3577] [3578] [3579] [3580] [3581] [3582] [3583] [3584] [3585] [3586] [3587] [3588] [3589] [3590] [3591] [3592] [3593] [3594] [3595] [3596] [3597] [3598] [3599] [3600] [3601] [3602] [3603] [3604] [3605] [3606] [3607] [3608] [3609] [3610] [3611] [3612] [3613] [3614] [3615] [3616] [3617] [3618] [3619] [3620] [3621] [3622] [3623] [3624] [3625] [3626] [3627] [3628] [3629] [3630] [3631] [3632] [3633] [3634] [3635] [3636] [3637] [3638] [3639] [3640] [3641] [3642] [3643] [3644] [3645] [3646] [3647] [3648] [3649] [3650] [3651] [3652] [3653] [3654] [3655] [3656] [3657] [3658] [3659] [3660] [3661] [3662] [3663] [3664] [3665] [3666] [3667] [3668] [3669] [3670] [3671] [3672] [3673] [3674] [3675] [3676] [3677] [3678] [3679] [3680] [3681] [3682] [3683] [3684] [3685] [3686] [3687] [3688] [3689] [3690] [3691] [3692] [3693] [3694] [3695] [3696] [3697] [3698] [3699] [3700] [3701] [3702] [3703] [3704] [3705] [3706] [3707] [3708] [3709] [3710] [3711] [3712] [3713] [3714] [3715] [3716] [3717] [3718] [3719] [3720] [3721] [3722] [3723] [3724] [3725] [3726] [3727] [3728] [3729] [3730] [3731] [3732] [3733] [3734] [3735] [3736] [3737] [3738] [3739] [3740] [3741] [3742] [3743] [3744] [3745] [3746] [3747] [3748] [3749] [3750] [3751] [3752] [3753] [3754] [3755] [3756] [3757] [3758] [3759] [3760] [3761] [3762] [3763] [3764] [3765] [3766] [3767] [3768] [3769] [3770] [3771] [3772] [3773] [3774] [3775] [3776] [3777] [3778] [3779] [3780] [3781] [3782] [3783] [3784] [3785] [3786] [3787] [3788] [3789] [3790] [3791] [3792] [3793] [3794] [3795] [3796] [3797] [3798] [3799] [3800] [3801] [3802] [3803] [3804] [3805] [3806] [3807] [3808] [3809] [3810] [3811] [3812] [3813] [3814] [3815] [3816] [3817] [3818] [3819] [3820] [3821] [3822] [3823] [3824] [3825] [3826] [3827] [3828] [3829] [3830] [3831] [3832] [3833] [3834] [3835] [3836] [3837] [3838] [3839] [3840] [3841] [3842] [3843] [3844] [3845] [3846] [3847] [3848] [3849] [3850] [3851] [3852] [3853] [3854] [3855] [3856] [3857] [3858] [3859] [3860] [3861] [3862] [3863] [3864] [3865] [3866] [3867] [3868] [3869] [3870] [3871] [3872] [3873] [3874] [3875] [3876] [3877] [3878] [3879] [3880] [3881] [3882] [3883] [3884] [3885] [3886] [3887] [3888] [3889] [3890] [3891] [3892] [3893] [3894] [3895] [3896] [3897] [3898] [3899] [3900] [3901] [3902] [3903] [3904] [3905] [3906] [3907] [3908] [3909] [3910] [3911] [3912] [3913] [3914] [3915] [3916] [3917] [3918] [3919] [3920] [3921] [3922] [3923] [3924] [3925] [3926] [3927] [3928] [3929] [3930] [3931] [3932] [3933] [3934] [3935] [3936] [3937] [3938] [3939] [3940] [3941] [3942] [3943] [3944] [3945] [3946] [3947] [3948] [3949] [3950] [3951] [3952] [3953] [3954] [3955] [3956] [3957] [3958] [3959] [3960] [3961] [3962] [3963] [3964] [3965] [3966] [3967] [3968] [3969] [3970] [3971] [3972] [3973] [3974] [3975] [3976] [3977] [3978] [3979] [3980] [3981] [3982] [3983] [3984] [3985] [3986] [3987] [3988] [3989] [3990] [3991] [3992] [3993] [3994] [3995] [3996] [3997] [3998] [3999] [4000] [4001] [4002] [4003] [4004] [4005] [4006] [4007] [4008] [4009] [4010] [4011] [4012] [4013] [4014] [4015] [4016] [4017] [4018] [4019] [4020] [4021] [4022] [4023] [4024] [4025] [4026] [4027] [4028] [4029] [4030] [4031] [4032] [4033] [4034] [4035] [4036] [4037] [4038] [4039] [4040] [4041] [4042] [4043] [4044] [4045] [4046] [4047] [4048] [4049] [4050] [4051] [4052] [4053] [4054] [4055] [4056] [4057] [4058] [4059] [4060] [4061] [4062] [4063] [4064] [4065] [4066] [4067] [4068] [4069] [4070] [4071] [4072] [4073] [4074] [4075] [4076] [4077] [4078] [4079] [4080] [4081] [4082] [4083] [4084] [4085] [4086] [4087] [4088] [4089] [4090] [4091] [4092] [4093] [4094] [4095] [4096] [4097] [4098] [4099] [4100] [4101] [4102] [4103] [4104] [4105] [4106] [4107] [4108] [4109] [4110] [4111] [4112] [4113] [4114] [4115] [4116] [4117] [4118] [4119] [4120] [4121] [4122] [4123] [4124] [4125] [4126] [4127] [4128] [4129] [4130] [4131] [4132] [4133] [4134] [4135] [4136] [4137] [4138] [4139] [4140] [4141] [4142] [4143] [4144] [4145] [4146] [4147] [4148] [4149] [4150] [4151] [4152] [4153] [4154] [4155] [4156] [4157] [4158] [4159] [4160] [4161] [4162] [4163] [4164] [4165] [4166] [4167] [4168] [4169] [4170] [4171] [4172] [4173] [4174] [4175] [4176] [4177] [4178] [4179] [4180] [4181] [4182] [4183] [4184] [4185] [4186] [4187] [4188] [4189] [4190] [4191] [4192] [4193] [4194] [4195] [4196] [4197] [4198] [4199] [4200] [4201] [4202] [4203] [4204] [4205] [4206] [4207] [4208] [4209] [4210] [4211] [4212] [4213] [4214] [4215] [4216] [4217] [4218] [4219] [4220] [4221] [4222] [4223] [4224] [4225] [4226] [4227] [4228] [4229] [4230] [4231] [4232] [4233] [4234] [4235] [4236] [4237] [4238] [4239] [4240] [4241] [4242] [4243] [4244] [4245

ש

שלישי בבוקר הוא שתה קפה שחור בכוס זכוכית ישנה: 97 שבה ראתה את הילדה שרצה ברחוב עם כלב גדול ולבן: 98 שמרגיל הוא תמיד את עצמו לקום מוקדם ולרוץ: 99 שמו של הרופא כתוב על השלט ליד הכניסה: 100 שלושה תיקים נשארו על המדף מאז שנת אלפיים ושבע: 101 שלג כבד ירד כל הלילה וכיסה את הגגות והרחובות: 102 שמשות הרכב נשטפו היטב לפני שיצאו לדרך ארוכה: 103 שבי ראה את הציפור נופלת מהקן ולא יכול היה לעזור: 104 שרון הלכה לספרייה כדי להשאיל ספר על היסטוריה של הים:

ת

תקציב של מאתיים אלף שקל הוקצה לפרויקט החדש: 105 לא נרשמו תלונות רבות על הרעש שהגיע מהבניין הישן: 106 תמונות ישנות מונחות בקופסת נעליים מתחת למיטה: 107 סופר את הכסף פעמיים לפני שהוא נותן את החשבון: 108 תפוח נפל מהעץ ונגלגל עד לשפת הנחל הקטן: 109 תלמידי כיתה ו' יצאו לטיול שנתי ביער הגדול: 110 תודה רבה על העזרה שהגשת לנו ברגע האחרון: 111 תחנת הכוח הסולארית של העיר מספקת חשמל לאלפי בתים: 112 תשובתך הגיעה מאוחר מדי ולכן לא נכללה בסקר:

ת

113 תוכנית המחקר התבססה על נתונים שנאספו במשך שנתיים: 114 תחילה הוא חשב שמדובר בטעות ולא בהזמנה אמיתית: 115 תלמידי השכבה השביעית יצאו למסע לימודי לצפון הארץ: 116 תשובתו של המורה הפתיעה את כולם בכיתה: 117 תוכנית הלימודים החדשה עוררה ויכוחים רבים בין ההורים: 118 תזרים המזומנים של העסק השתנה משמעותית ברבעון האחרון:

ס

121 סמכויות הוועדה המקומית כוללות אישור תוכניות בנייה חדשות: 122 סיפר סיפור מצחיק על הדוד שלו שגר בצפת ואוהב דגים:

מ

מאז ומתמיד: 127 סוג זה של עבודה מחייב ריכוז ויחס אישי ללקוח: 128 סך הכל עלה על הציפיות ועל התקציב שהוקצה לפרויקט:

ל

129 לזרע הסתיו יש לבחור זנים המתאימים לאזור ולאדמה: 130 לאחר הפגישה הלך ישר לחנות הספרים הגדולה בעיר: 131 לה לוח זמנים מדויק שממנו אסור לסטות בשום אופן: 132 להב הרג היה חד במיוחד ונשאר בשימוש במשך שנים: 133 לוטם הוא צמח רפואי שגדל בר בהרים ובגבעות: 134 להמשיך את המסורת ולשמור על המתכון הסודי:

ח

137 חודש אחד לא הספיק כדי לסיים את כל העבודות: 138 חלקי חילוף למכונה הישנה כבר לא נמצאים בשוק: 139 חשבונות הוצאו לתשלום ונשלחו בדואר רשום: 140 חברתי הטובה ביותר עברה לגור בעיר אחרת: 141 חוקרי ימים בדקו את השפעת הזיהום על חיי הדגים: 142 חתול שחור חצה את הכביש ברגע האחרון ממש: 143 חג האסיף של השנה הביא יבול שופע במיוחד: 144 חלק מהתושבים התנגדו לתוכנית ורצו שיבחנו חלופות:

Φ

ϢϤϞϢϤϠϒ ϢϥϘϢϥϘϒϢ ϒϢϥϪϤϤΦ 146 :ϢϤϬϧϤ ϤϒΦΦϤ ϢϤϒϢϢ ϢϥϘϒ ϩϩ ϩϤϒ ϢϥϪϤΦ 145
ϪϒϤϞϢϠ ϢϥϘϢϠϤ ϒϢϥϪϤΦ 148 :ϢϥϪϤϢ ϒϤϬϬϢϢ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϪϒϤϞϢ 147 :ϒϤϢϪϘ
ϢϠϘϤ ϒϬϤΦ 150 ϪϤϪϒϪϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϒϤϢϪϒ ϢϥϘϢϠ ϒϤϢϪϒ ϢϥϘϢϠ 149 :ϢϥϘϢϠ ϩϞϠϪϒ
ϢϪϘϢϠ ϢϤΦ 152 ϢϥϘϢϠ ϒϢϥϪϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϒϢϥϪϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 151 :ϒϢϤϤϤ ϩϞϠϪϒ
ϢϥϘϢϠ ϢϤϒϢϢ ϒϢϥϪϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϒϢϥϪϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ :ϢϥϘϢϠ

Ϥ

ϒϪϤϢϤϞϠ ϢϥϘϢϠϤϒ ϢϠϬϢϠϤ ϢϥϘϢϠ 154 :ϢϤϪϤϒϪ ϩϞϠ ϒϪϤϒϪ ϩϞϠ ϢϥϘϢϠ 153 ϬϤϢ ϘϢϤϢϠ
ϒϪϤϢϤϞϠ ϢϥϘϢϠϤϒ ϢϠϬϢϠϤ ϢϥϘϢϠ 156 :ϒϢϤϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϒϢϢ ϢϥϘϢϠ 155 :ϢϥϘϢϠ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 158 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϢϥϘϢϠ 157 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϒϪϤϢϤϞϠ ϢϤϒϢϢ ϒϢϥϪϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϒϢϥϪϤϤ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 159 :ϒϢϤϤϤ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 160 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ

W

ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 161 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 162 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 163 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 164 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 165 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 166 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 167 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 168 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ

X

ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 169 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 170 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 171 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 172 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 173 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 174 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 175 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 176 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ

Psalm 120

ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 1 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 2 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 3 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 4 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 5 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 6 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 7 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ

Psalm 121

ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 1 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 2 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 3 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 4 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ
ϢϤϢϠϤϤ ϢϤϬϬϢϢ ϢϥϘϢϠ 5 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ ϢϥϘϢϠ 6 :ϢϤϢϪϤϒ ϩϞϠϪϒ

ⲧⲉⲛⲁⲥⲡⲁⲍⲉ ⲙⲡⲉⲛⲟⲩⲱϣ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲛⲥⲟⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲩⲙⲟⲩ ⲉⲡⲓ ⲡⲓⲥⲏⲩ ⲛⲧⲉⲛⲧⲁⲩⲟⲩⲱϩ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲟⲩ

ⲉⲓⲙⲏ ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲛ ⲟⲩⲇⲉ ⲛⲓⲙ ⲁⲛⲟⲕ ⲉⲣⲉ ⲡⲓⲥⲁⲗⲙ ⲛⲁⲓ ⲉⲡⲉⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲓⲟⲩⲟⲉⲓⲛ ⲙⲡⲉⲛⲟⲩⲱϣ ⲉⲡⲉⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲓⲟⲩⲟⲉⲓⲛ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲉ ⲡⲓⲥⲁⲗⲙ

Psalm 132

1 A song of ascents. Remember, LORD, in David's favor, all his hardships; 2 how he swore to the LORD, vowed to the Mighty One of Jacob: 3 "I will not enter my house, nor lie in my bed; 4 I will not grant sleep to my eyes, slumber to my eyelids, 5 until I find a place for the LORD, a dwelling for the Mighty One of Jacob." 6 We heard of it in Ephrathah, found it in the fields of Jaar. 7 Let us enter his dwelling, bow down at his footstool. 8 Arise, LORD, to your resting place, you and the ark of your might. 9 Let your priests be clothed with righteousness, let your faithful shout for joy. 10 For the sake of your servant David, do not reject your anointed. 11 The LORD swore to David a sure oath, a promise he will not break: "One of your own descendants I will set on your throne. 12 If your children keep my covenant, my statutes that I will teach them, their children also will forever sit on your throne." 13 For the LORD has chosen Zion, desiring it for his dwelling: 14 "This is my resting place forever; here I will sit enthroned, for I desire it. 15 I will bless her with abundant provisions; her poor will I satisfy with food. 16 Her priests I will clothe with salvation, and her faithful will shout for joy. 17 There I will cause a horn to grow for David; I have prepared a lamp for my anointed. 18 His enemies I will clothe with disgrace, but on him his crown will gleam."

Psalm 133

1 A song of ascents. How good and how pleasant it is when God's people live together in unity! 2 It is like fine oil poured on the head, flowing down on the beard, on Aaron's beard, down over the collar of his robes. 3 It is like the dew of Hermon, falling on the mountains of Zion. For there the LORD bestows his blessing, even life forevermore.

Psalm 134

1 A song of ascents. Come, praise the LORD, all you servants of the LORD who minister by night in his house. 2 Lift up your hands in the sanctuary and praise the LORD. 3 May the LORD, the Maker of heaven and earth, bless you from Zion.

Psalm 135

1 Praise the LORD. Praise the name of the LORD; praise him, you servants of the LORD, 2 you who minister in the house of the LORD, in the courts of the house of our God. 3 Praise the LORD, for the LORD is good; sing to his name, for that is pleasant. 4 For the LORD has chosen Jacob to be his own, Israel to be his treasured possession. 5 I know that the LORD is great, that our Lord is greater than all gods. 6 The LORD does whatever pleases him, in the heavens and on the earth, in the seas and all their depths. 7 He makes the clouds rise from the ends of the earth; he sends lightning with the rain and brings out the wind from his storehouses. 8 He struck down the firstborn of Egypt, the firstborn of people and animals. 9 He sent signs and wonders into your midst, O Egypt, against Pharaoh and all his servants. 10 He struck down many nations and killed mighty kings— 11 Sihon king of the Amorites, Og king of Bashan, and all the kings of Canaan— 12 and he gave their land as an inheritance, an inheritance to his people Israel. 13 Your name, LORD, endures forever, your renown, LORD, through all generations. 14 For the LORD will vindicate his people and have compassion on his servants. 15 The idols of the nations are silver and gold, made by human hands. 16 They have mouths, but cannot speak, eyes, but cannot see. 17 They have ears, but cannot hear, nor is there breath in their mouths. 18 Those who make them will be like them, and so will all who trust in them.

ישראל שלישי לעבדך ארץ שאר זבח 16 :שלח בלב שמע אזנים זמר שלישי לבקש 15 ורעש
שאול 18 :ישמחני לך אשר אם יגיד ידיעוני לך ארץ שאר שלישי 17 :יקחני ארץ
ישראל ישבעך אשר לך ישראל אשר לך 19 :שיח תפח לא אשר לך אשר ישראל ישבעך
ישראל 21 :אשמני לך אשר לך אשר לך אשר לך אשר לך 20 :ישבני לך אשר
לעבד שיבני אוד יהוה לך:

Psalm 136

1 :יהוה שריר לב אל תעזבני ישבי 2 :יהוה שריר לב אל פתח לב אל אשמני ישבי
יהוה: שריר לב אל ישבי יהוה 4 :יהוה שריר לב אל שלחני פתני ישבי 3
שריר לב אל ישבי ריב אשר לי אל 6 :יהוה שריר לב אל אשי שלישי שריר לב אל
יהוה: שלישי לב אל שריר לב אל 8 :יהוה שריר לב אל שלחני ישבי 7 :יהוה
יהוה: שריר לב אל ישבי יהוה 10 :יהוה שריר לב אשי ישבי 9 :יהוה שריר
שלישי לב אל שריר לב אל שלישי 11 :יהוה שריר לב אל שלישי ישראל שלישי
שריר לב אל שלישי לילה לי לב 13 :יהוה שריר לב אל אשי פתח ישבי 12 לשי
שלישי ירחיו אוכל אוהב 15 :יהוה שריר לב אל ישראל ריב אלישע 14 :יהוה
שלחני אשר 17 :יהוה שריר לב אשי ישבי שלישי אשר 16 :יהוה שריר לב אל לילה
ישראל יהוה 19 :יהוה שריר לב אל שלישי ישבי שלחני 18 :יהוה שריר לב אל
שר שלישי יאשר 21 :יהוה שריר לב אל שלח ישבי 20 :יהוה שריר לב אל
אשר יהוה 23 :יהוה שריר לב אל יהוה ריב אחיו 22 :יהוה שריר לב אל
ריב שאר יאשי 25 :יהוה שריר לב אל ישראל ישלישי 24 :יהוה שריר לב אל
שלח אל יהוה: יהוה שריר לב אל שלישי ישבי 26 :יהוה

Psalm 137

1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: 2 על ערבים בתוכה תלינו
את כנורותינו: 3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר
ציון: 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: 5 אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי:
7 זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה: 8 בת בבל
השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: 9 אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל
הסלע:

Psalm 138

1 לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך: 2 אשתחוה אל היכל קדשך והודיתי את
שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: 3 ביום קראתי ותענני
תרהיבני עז בנפשי: 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: 5 וישירו
בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושפל יראה וגבה מרחוק ידע:
7 אם אלך בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: 8 יהוה
יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף:

Psalm 139

1 For the director of music. A psalm of David.
O LORD, you have searched me and known me.
2 You know when I sit and when I rise;
you perceive my thoughts from afar.
3 You discern my going out and my lying down;
you are familiar with all my ways.
4 Even before a word is on my tongue,
O LORD, you know it completely.
5 You hem me in behind and before,
and you lay your hand upon me.
6 Such knowledge is too wonderful for me,
too lofty for me to attain.
7 Where can I go from your Spirit?
Where can I flee from your presence?
8 If I go up to the heavens, you are there;
if I make my bed in the depths, you are there.
9 If I rise on the wings of the dawn,
if I settle on the far side of the sea,
10 even there your hand will guide me,
and your right hand will hold me fast.
11 If I say, "Surely the darkness will hide me
and the light become night around me,"
12 even the darkness is not dark to you;
the night is as bright as the day.
Darkness and light are alike to you.
13 For you created my inmost being;
you knit me together in my mother's womb.
14 I praise you because I am fearfully and wonderfully made;
your works are wonderful,
I know that full well.
15 My frame was not hidden from you
when I was made in the secret place.
When I was woven together in the depths of the earth,
16 your eyes saw my unformed body.
All the days ordained for me were written in your book
before one of them came to be.
17 How precious to me are your thoughts, O God!
How vast is the sum of them!
18 Were I to count them,
they would outnumber the grains of sand.
When I awake,
I am still with you.
19 If only you would slay the wicked, O God,
and those who shed blood would depart from me!
20 They speak of you with evil intent;
your adversaries misuse your name.
21 Do I not hate those who hate you, O LORD,
and abhor those who rise up against you?
22 I have nothing but hatred for them;
I count them my enemies.
23 Search me, O God, and know my heart;
test me and know my anxious thoughts.
24 See if there is any offensive way in me,
and lead me in the way everlasting.

Psalm 140

1 For the director of music. A psalm of David.
Deliver me, O LORD, from evil people;
protect me from violent people,
2 who devise evil plans in their hearts
and stir up war every day.
3 They make their tongues as sharp as a serpent's;
the poison of vipers is on their lips.
4 Keep me, O LORD, from the hands of the wicked;
protect me from violent people
who devise ways to trip my feet.
5 The arrogant have hidden a trap for me;
they have spread out the cords of their net
and have set traps for me along my path.
6 I say to the LORD, "You are my God.
Hear, O LORD, my cry for mercy.
7 O LORD my Lord, my strong deliverer,
you shield my head in the day of battle.
8 Do not grant the wicked their desires, O LORD;
do not let their plans succeed,
or they will become proud.
9 Those who surround me rise up,
may the trouble their lips have caused others cover them.
10 May burning coals fall upon them;
may they be thrown into the fire,
into miry pits, never to rise.
11 May slanderers not be established in the land;
may disaster hunt down violent people.
12 I know that the LORD secures justice for the poor
and upholds the cause of the needy.
13 Surely the righteous will praise your name
and the upright will live in your presence.

Psalm 141

1 A psalm of David.
I call to you, LORD; come quickly to me.
Hear me when I call to you.
2 May my prayer be set before you like incense;
may the lifting up of my hands be like the evening sacrifice.
3 Set a guard, O LORD, over my mouth;
keep watch over the door of my lips.

4 אל יהוה שמעה תפלתי האזינה אל משנתי בצדקתך ענני׃ 5 ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי׃ 6 כי רדף אויב נפשי דכא בארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם׃ 7 ותתעטף עלי רוחי בקרבי יתמה לבבי בתוכי׃ 8 זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשי ידיך אשיח׃ 9 פרשתי כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה׃ 10 מהר ענני יהוה כלו רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי ליורדי בור׃ 11 השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי׃ 12 הצילני מאויבי יהוה אליך כסתרתי למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור׃

Psalm 144

1 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה׃ 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי׃ 3 יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו׃ 4 אדם להבל נמשל ימיו כצל עובר׃ 5 יהוה הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו׃ 6 רעם ברק ותפיצם חציך ותהמם׃ 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר׃ 8 אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃ 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך׃ 10 הנותן תשועה למלכים פדה את דויד עבדו מחרב רעה׃ 11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר׃ 12 אשר בנינו כנטעים גדלים בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל׃

ⵙⵓⵔⵉⵜ ⵜⵉⵏⵎⵔⵓⵍⵜ ⵜⵉⵏⵎⵔ 11 :ⵜⵉⵙⵓⵏ ⵖⵓⵀⵎ ⵢⴰⵙⵖⵔ ⵙⴰⵢ ⵅ ⵜⵓⵔⵉⵜ ⵎⵜⵔⵛⵎⵛ ⵜⵙⵢⵡⵅ ⵢⵅⵢⵏⵜ 10
ⵎⵜⵔⵙⵖⵔⵎ ⵢⵏⵜⵔⵜⵏⵜ ⵅⵡⵖ 12 :ⵖⴼⵡ ⵢⵏⵎⵜⵔ ⵎⵏⵜⵎⵜⵔⵜ ⵅⵢⵅ ⵡⴰⵅ ⵖⵙⵔ ⵎⵜⵔⵎⵜⵔⵜ ⵅⵡⵖ ⵅⵜⵢ ⵏ ⵖⵜⵔ
ⵎⵜⵔⵛⵅⵎ ⵢⵏⵜⵔⵊⵏⵎ 13 :ⵛⵔⵅⵜ ⵜⵙⵏⵜⵔⵅⵢⵅ ⵅⵢⵖⵙⵀⵜⵔⵅ ⵎⵜⵔⵎⵜⵔⵜ ⵖⵜⵔ ⵢⵏⵎⵜⵔ ⵎⵜⵔⵛⵅⵎ
ⵎⵜⵔⵛⵖⵜⵎ ⵢⵏⵜⵔⵊⵅⵛⵜ 14 :ⵢⵏⵜⵔⵅⵢⵏⵜⵔⵅⵖ ⵅⵢⵖⵖⵖⵎ ⵅⵢⵊⵜⵔⵛⵅⵎ ⵢⵏⵜⵔⵜⵏⵜ ⵏⵅ ⵛⵔ ⵊⵏⵅ ⵎⵜⵔⵛⵅⵎ
ⵜⵎⵅⵜ ⵢⵔ ⵅⵢⵏⵅⵎ ⵎⵙⵓⵔ ⵜⵎⵅⵜ 15 :ⵢⵏⵜⵔⵅⵖⵀⵖⵖ ⵅⵀⵢⵏⵜ ⵖⵏⵜⵔⵜ ⵢⵏⵜⵔⵜ ⵅⵢⵊⵜⵔⵛⵅⵎ ⵢⵏⵜⵔⵜ ⵎⵜⵔⵎⵜⵔⵜ
ⵅⵢⵎⵜ

Psalm 145

ⵢⵏⵖⵖⵅ ⵎⵢⵏⵜ ⵛⵏⵅ 2 :ⵙⵓⵢ ⵎⵛⵏⵓⵛ ⵢⵎⵡ ⵅⵢⵏⵖⵖⵅ ⵏⵅⵛⵏⵜ ⵜⵛⵏⵅⵜ ⵢⵎⵎⵢⵏⵖⵅ 1 :ⵙⵢⵙⵛⵅ ⵅⵛⵅⵅ
ⵅⵢⵙ 4 :ⵅⵓⵀ ⵏⵜⵅ ⵜⵅⵛⵙⵏⵛⵏ ⵙⵅⵎ ⵛⵛⵅⵎⵢ ⵅⵢⵅⵜ ⵛⵏⵙⵏ 3 :ⵙⵓⵢ ⵎⵛⵏⵓⵛ ⵢⵎⵡ ⵅⵛⵛⵅⵎⵅⵅⵏ
ⵢⵜⵅⵢⵅⵛⵎⵏ ⵜⵅⵖⵖⵙⵢ ⵢⵙⵙⵅ ⵙⵢⵖⵅⵜ ⵙⵙⵅ 5 :ⵢⵙⵅⵏⵅⵜ ⵢⵜⵅⵅⵅⵢⵏⵅ ⵢⵜⵅⵡⵙⵎ ⵀⵖⵎⵅⵜ ⵅⵢⵙⵛ
ⵢⵙⵅⵖⵅⵜ ⵢⵖⵢⵀⵙ ⵖⵖ ⵅⵢⵊ 7 :ⵅⵅⵢⵅⵛⵜⵅ ⵢⵜⵅⵅⵛⵢⵙⵏⵅ ⵢⵅⵎⵢⵅⵜ ⵢⵜⵅⵅⵖⵅⵢⵏ ⵊⵅⵊⵙⵢ 6 :ⵅⵀⵜⵅⵎⵅ
ⵛⵢⵛ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵖⵢⵙⵀ 9 :ⵙⵅⵀⵊ ⵛⵙⵏⵢ ⵎⵜⵅⵖⵛ ⵢⵏⵙ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵎⵢⵏⵀⵙⵢ ⵏⵢⵢⵀ 8 :ⵢⵏⵏⵢⵙⵅ ⵢⵜⵀⵙⵀⵙ
ⵙⵢⵙⵢⵜ 11 :ⵅⵅⵢⵏⵢⵙⵖⵅ ⵢⵜⵅⵙⵅⵜⵅⵀⵢ ⵢⵜⵅⵡⵙⵎ ⵛⵢ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵏⵙⵢⵅ 10 :ⵢⵜⵅⵡⵙⵎ ⵛⵢ ⵛⵙ ⵢⵅⵎⵀⵙⵢ
ⵙⵅⵙ ⵙⵢⵖⵅⵢ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵎⵙⵙⵅ ⵅⵢⵎⵛⵙ ⵙⵢⵎⵛⵙ ⵛⵙ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ 12 :ⵢⵏⵖⵙⵅ ⵢⵜⵅⵏⵢⵙⵢⵏ ⵢⵏⵎⵢⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ
ⵅⵢⵅⵅ ⵙⵢⵖⵢⵜ 14 :ⵏⵢⵙⵢⵜ ⵏⵢⵙⵜ ⵛⵢⵖ ⵢⵜⵅⵛⵡⵎⵎⵢ ⵎⵅⵎⵛⵙ ⵛⵢ ⵅⵢⵜⵢⵛⵎ ⵢⵜⵅⵜⵢⵛⵎ 13 :ⵢⵜⵅⵜⵢⵛⵎ
ⵅⵢⵅⵅ ⵢⵎⵎⵢⵜ ⵎⵅⵢ ⵛⵢ ⵅⵢⵅⵛⵡⵎⵎⵢ ⵎⵅⵎⵛⵙ ⵛⵢ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ 15 :ⵎⵅⵎⵛⵙ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵛⵢⵛ ⵊⵅⵅⵢⵜ ⵎⵅⵎⵛⵙ
ⵛⵢⵖ ⵅⵢⵅⵅ ⵕⵅⵙⵢ 17 :ⵢⵜⵢⵢⵙ ⵏⵅ ⵛⵢⵛ ⵔⵜⵅⵢⵙ ⵅⵢⵜⵅ ⵅⵢⵎⵡⵅⵎⵅ ⵅⵢⵜⵅ ⵅ ⵅⵅⵢⵅⵙ 16 :ⵢⵜⵅⵅⵖⵅ ⵎⵛⵢⵅⵅ ⵅⵢⵅ
ⵅⵢⵙⵢⵜ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵛⵢⵛ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵖⵖⵖⵎ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ 18 :ⵢⵜⵅⵡⵙⵎ ⵛⵢⵖ ⵙⵅⵊⵜⵅⵀⵢ ⵢⵜⵅⵢⵅⵙ
ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵎⵅⵢ ⵛⵢⵛ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵛⵢⵛ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵖⵢⵖⵖⵖⵎ
ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵛⵢⵛ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ
ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ
ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵢⵜⵅⵜⵅⵢⵙⵢⵏ ⵅⵢⵅⵜⵅ

Psalm 148

Psalm 149

Psalm 150

משלי

Proverbs 1

1 משלי שלמה בן־דוד מלך ישראל׃ 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי־בינה׃
3 להשכיל מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים׃ 4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת
ומזמה׃ 5 ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה׃ 6 להבין משל ומליצה דברי
חכמים וחידתם׃ 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אולתים בזו׃
8 שמע בני מוסר אביך ואל־תטש תורת אמך׃ 9 כי לוית חן הם לראשך וענקים
לגרגרותיך׃ 10 בני אם־יפתוך חטאים אל־תאבה׃ 11 אם־יאמרו לכה אתנו
נארבה לדם נצפנה לנקי חנם׃ 12 נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור׃
13 כל־הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל׃ 14 גורלך הפל בתוכנו כיס אחד יהיה
לכלנו׃ 15 בני אל־תלך אתם בדרך אשר רע מנתיבה רגלך׃ 16 כי רגליהם לרע
ירוצון וימהרו לשפך דם׃ 17 כי חנם מזרת הרשת בעיני כל־בעל כנף׃
18 והמה לדמיהם יארבו יצפינו לנפשותם׃ 19 כן ארחות כל־בצע בצע את־נפש
בעליו יקח׃ 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה׃ 21 בראש המיות תקרא
בפתח שעריה בעיר אמריה תאמר׃ 22 עד־מתי פתאים תאהבו פתי וליצים
לצון חמדו להם וכסילים ישנאו־דעת׃ 23 שובו לתוכחתי הן אביעה לכם
אודיעה דברי אתכם׃ 24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב׃
25 ותפרעו כל־עצתי ותוכחתי לא אבתם׃ 26 גם־אני באידכם אלעג אלעיג
בבא פחדכם׃ 27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה תאתה בבא עליכם
צוקה וצוקה׃ 28 אז יקראוני ולא אענה ישחרונני ולא ימצאוני׃ 29 תחת
אשר־שנאו דעת ויראת יהוה לא בחרו׃ 30 לא אבו לעצתי נאצו כל־תוכחתי׃
31 ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו׃ 32 כי משובת פתאים תהרגם
ושלות כסילים תאבדם׃ 33 ושמע אלי ישכן בטח ושאנן מפחד־רע׃

Proverbs 2

1 בני אם־תקח אמרי ומצותי תצפן אתך׃ 2 להקשיב לחכמה תטה אזנך
תנה לבך לתבונה׃ 3 כי אם־לבינה תקרא לתבונה תתן קולה׃ 4 אם־תבקשנה
ככסף וכמטמונים תחפשנה׃ 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא׃
6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעה ותבונה׃ 7 וצפן לישרים תושיה מגן להלכי
תם׃ 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר׃

ⵎⵉⵙⴰⵏ ⵜⴰⵙⵓⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉⵜ ⵎⵉⵙⴰⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰⵡⵉⵜ

ⲩⲓⲉⲗⲥⲉ ⲥⲇ 21 :ⲁⲩⲓⲇ ⲫⲉ ⲉⲁⲙⲩⲇⲥ ⲉⲇⲉⲗⲣⲫⲉ ⲉⲁⲇⲇⲥ ⲉⲩⲇ 20 :ⲩⲥⲣⲙⲁⲉ ⲉⲙⲇ ⲩⲟⲇⲉ ⲇⲥ
ⲥⲁⲙ 23 :ⲇⲟⲋⲙ ⲩⲁⲙⲇ ⲥⲩⲥⲉ ⲉⲙ ⲉ ⲙⲉⲗⲉⲇⲣⲕⲙⲥ ⲉⲙ 22 :ⲉⲇⲁⲁ ⲁⲩⲁⲉ ⲉⲭⲁⲁ ⲙⲁⲙⲙ ⲙⲁⲙⲉⲩⲉⲗⲟ
ⲙⲉⲗⲭⲁⲙ ⲭⲩⲓⲥⲩ ⲉⲁ ⲭⲩⲙⲫⲟ ⲩⲙⲙ ⲙⲁⲉⲃ 24 :ⲙⲉⲗⲉⲏ ⲏⲉⲇⲣⲕⲩⲁ ⲩⲁⲙⲙ ⲙⲁⲉ ⲩⲁⲉ ⲁⲏⲉ ⲁⲙⲙⲙ
ⲩⲥⲗⲁ ⲥⲗⲟⲙ ⲝⲥⲇ 26 :ⲩⲇⲗⲩ ⲩⲁⲙⲉⲗⲉ ⲩⲉⲗⲟⲇⲟⲇⲩ ⲩⲫⲉⲗⲉⲉ ⲏⲁⲩⲥ ⲩⲉⲗⲩⲉⲟ 25 :ⲩⲙⲙ ⲫⲏⲁⲉ
:ⲟⲁⲙⲙ ⲩⲥⲗⲁ ⲁⲉⲉⲃ ⲥⲩⲇⲙⲙⲁⲩ ⲩⲉⲙⲉⲇ ⲫⲭ ⲥⲇ 27 :ⲩⲩⲩⲁⲉⲃ ⲩⲉⲏⲁⲇ ⲥⲁⲁⲩ

Proverbs 5

:ⲩⲁⲣⲩⲉⲗ ⲩⲉⲗⲭⲇⲙ ⲭⲟⲇⲩ ⲭⲩⲙⲓⲙⲩ ⲁⲙⲙⲥ 2 :ⲩⲩⲓⲁ ⲇ ⲫⲉⲃ ⲉⲗⲭⲩⲩⲇⲉⲥ ⲉⲁⲉⲗⲣⲫⲉⲃ ⲉⲗⲭⲙⲩⲏⲏⲥ ⲉⲩⲇ 1
ⲉⲁⲏⲏⲩ ⲉⲁⲇⲏ ⲉⲁⲟⲥⲥⲩ ⲉⲁⲏⲩ ⲉⲗⲭⲉⲁⲏⲏⲭ 4 :ⲏⲁⲩⲉ ⲏⲩⲙⲙⲙ ⲣⲥⲏⲁⲩ ⲉⲁⲉ ⲙⲉⲗⲭⲇⲙ ⲉⲁⲩⲥⲫⲭ ⲭⲇⲥ ⲥⲩ ⲁⲉⲉ 3
ⲩⲟⲟⲩ ⲝⲥⲇⲭ ⲇⲥ ⲙⲉⲗⲉⲏ ⲏⲁⲁⲇ 6 :ⲩⲁⲙⲭⲉⲗ ⲉⲉⲗⲁⲟⲣ ⲥⲩⲁⲙ ⲭⲁⲙ ⲭⲩⲁⲁⲉⲗ ⲉⲉⲗⲥⲩⲁⲁ 5 :ⲁⲩⲉⲗⲇ
ⲫⲏⲁⲉ ⲉⲏⲁⲙ ⲉⲗⲇⲙⲙⲁⲩ ⲩⲁⲩⲉⲝ ⲥⲁⲁⲩ ⲉⲗⲉ ⲩⲟⲙⲙ ⲙⲉⲏⲉⲇ ⲉⲁⲟⲩ 7 :ⲟⲁⲭ ⲁⲇ ⲉⲉⲗⲥⲟⲙⲟⲙ
:ⲉⲗⲓⲩⲁⲇ ⲩⲉⲗⲭⲩⲙⲩ ⲩⲁⲩⲉ ⲙⲉⲗⲏⲏⲥⲇ ⲙⲁⲉⲗⲁⲏⲏⲥ ⲙⲭⲭ ⲙⲁ 9 :ⲉⲁⲉⲗⲉⲇ ⲏⲭⲁ ⲥⲁ ⲇⲁⲫⲭ ⲥⲁⲁ ⲩⲁⲁⲁ ⲉⲉⲗⲥⲟⲙ
ⲩⲁⲙⲇ ⲭⲩⲥⲁⲇ ⲩⲭⲉⲗⲏⲏⲇⲉ ⲭⲙⲉⲁⲩ 11 :ⲁⲁⲁⲁⲩ ⲉⲭ ⲉⲉⲗⲁⲟⲣ ⲟⲩ ⲁⲏⲁ ⲙⲉⲗ ⲓⲉⲗⲉ ⲩⲟⲇⲙⲉⲗ ⲉⲁ 10
ⲥⲩⲫⲇ ⲉⲗⲭⲟⲙⲙⲙ ⲙⲁⲥⲩ 13 :ⲉⲉⲇ ⲣⲁⲁⲩ ⲭⲏⲁⲩⲭⲩⲁ ⲁⲁⲉⲃ ⲙⲁⲉⲁ ⲉⲗⲭⲁⲩⲙ ⲩⲁⲉⲁ ⲭⲁⲙⲁⲩ 12 :ⲩⲁⲁⲙⲏⲩ
:ⲉⲇⲟⲟⲩ ⲥⲉⲫ ⲩⲩⲭⲇ ⲟⲁ ⲥⲁⲇ ⲉⲗⲭⲉⲗⲉⲫ ⲟⲟⲙⲁⲉ 14 :ⲁⲙⲓⲁ ⲉⲗⲭⲉⲗⲫⲉ ⲙⲁ ⲉⲗⲇⲙⲥⲙⲥⲁⲩ ⲥⲁⲩⲉ
ⲥⲩⲁⲩⲉ ⲭⲩⲥⲩⲇ ⲩⲭⲉⲗⲏⲏⲇⲫ ⲭⲙⲉⲁⲩ ⲩⲁⲩⲣⲁⲉⲗⲟⲙ ⲩⲏⲩⲉⲗⲉ 16 :ⲉⲇⲣⲁⲁ ⲫⲩⲭⲁⲩ ⲙⲉⲗⲉ ⲙⲉⲗⲉ ⲙⲁⲉ 15 ⲙⲭⲉ
ⲃⲙⲙⲁⲩ ⲩⲁⲩⲁⲇ ⲩⲁⲩⲫⲙ ⲉⲗⲉⲉ 18 :ⲩⲭⲇ ⲙⲉⲁⲓⲉ ⲩⲁⲉⲗⲩ ⲩⲇⲫⲉ ⲩⲉ ⲩⲉⲉⲗⲉ 17 :ⲙⲉⲙⲙ ⲙⲉⲗⲉ ⲥⲁⲗⲉ
ⲉⲗⲙⲭ ⲭⲁⲉⲫⲉⲁⲫ ⲟⲭ ⲉⲁⲩⲉ ⲉⲗⲉⲉⲇ ⲉⲁⲉⲗⲉ ⲩⲉⲇⲁ ⲙⲁ ⲭⲁⲉⲁⲉ ⲉⲗⲉ ⲙⲉⲗⲉ ⲉⲁⲉⲗⲉ 19 :ⲩⲁⲁⲩⲟⲁⲩ
ⲉⲗⲩⲁⲇ ⲉⲁⲩⲉⲗⲉ ⲉⲗⲉ ⲟⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲩ ⲫⲁ ⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲗⲉ ⲟⲩⲁ ⲁⲩⲁⲉⲗⲉ 21 :ⲭⲙⲉⲇ
ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲫⲁ ⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲭⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲭⲁⲩⲁⲉⲗⲉ 22 :ⲉⲗⲉⲁⲁ
ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ

Proverbs 6

:ⲩⲉⲗⲇ ⲉⲗⲁⲙⲫⲇ ⲭⲇⲩⲣⲛ ⲩⲉⲗⲇ ⲉⲗⲁⲙⲫⲇ ⲭⲙⲫⲭⲛ 2 :ⲩⲉⲗⲇⲉ ⲁⲓⲣ ⲭⲟⲫⲭ ⲩⲟⲟⲣ ⲭⲫⲟⲁ ⲙⲇ ⲉⲩⲇ 1
ⲩⲭⲭ ⲥⲇ 4 :ⲩⲉⲗⲟⲁ ⲫⲉⲏⲁⲩ ⲉⲁⲩⲁⲇⲁⲉⲃ ⲣⲉ ⲩⲟⲁ ⲇⲁⲇ ⲫⲇⲭ ⲁⲉⲉ ⲉⲁⲩⲇ ⲫⲇⲭ ⲉⲁⲉ ⲓⲣⲭ 3 ⲟⲙⲉ
ⲩⲙ ⲥⲇ 6 :ⲙⲩⲫⲉⲗ ⲇⲉⲙⲙ ⲁⲩⲁⲇⲣⲁⲩⲁ ⲇⲉⲙⲙ ⲉⲗⲁⲣⲁⲩ ⲉⲁⲉⲗⲩⲁⲁ ⲁⲩⲁⲉⲙⲙⲁⲩⲁ ⲩⲉⲁⲉⲗⲟⲉⲗⲉ 5 :ⲩⲉⲗⲉⲇⲟⲇⲟⲇ
ⲙⲁⲉ ⲉⲗⲟⲉⲗⲉⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲙⲙⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ
ⲉⲗⲉⲁⲁ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ ⲉⲁⲩⲁⲁⲩⲁⲉⲗⲉ

MHD:

1 My son, keep my words, and treasure my commandments with you. 2 Keep my commandments and live, and my teaching as the apple of your eye. 3 Bind them on your fingers; write them on the tablet of your heart. 4 Say to wisdom, "You are my sister," and call insight your intimate friend, 5 that they may keep you from the loose woman, from the adulteress with her seductive words.

Proverbs 7

6 For at the window of my house I looked out through my lattice, 7 and I saw among the simple, I perceived among the youths, a young man lacking sense, 8 passing along the street near her corner, taking the road to her house 9 in the twilight, in the evening, at the time of night and darkness. 10 And behold, the woman meets him, dressed as a prostitute, wily of heart. 11 She is loud and defiant; her feet do not stay at home; 12 now in the street, now in the squares, and at every corner she lies in wait. 13 She seizes him and kisses him, and with bold face she says to him: 14 "I had to offer sacrifices, and today I have paid my vows; 15 therefore I have come out to meet you, to seek your face, and I have found you. 16 I have decked my bed with coverings, colored linens from Egypt; 17 I have perfumed my bed with myrrh, aloes, and cinnamon. 18 Come, let us take our fill of love until morning; let us delight ourselves with love. 19 For my husband is not at home; he has gone on a long journey; 20 he took a bag of money with him and will come home at full moon." 21 With much seductive speech she persuades him; with her smooth talk she compels him. 22 Suddenly he follows her, and goes like an ox to the slaughter, or like a stag caught fast 23 until an arrow pierces its liver; like a bird rushing into a snare, he does not know that it will cost him his life.

24 And now, my children, listen to me, and be attentive to the words of my mouth. 25 Do not let your heart incline to her ways; do not stray into her paths. 26 For many a victim has she laid low, and all her slain are a mighty throng. 27 Her house is the way to Sheol, leading down to the chambers of death.

Proverbs 8

1 Does not wisdom call, and does not understanding raise her voice? 2 On the top of the heights by the way, where the paths meet, she takes her stand; 3 beside the gates in front of the town, at the entrance of the doors, she cries out: 4 "To you, O men, I call, and my voice is to the children of humankind. 5 You simple, learn prudence; you fools, pay attention. 6 Listen, for I will speak noble things, and from my lips will come what is right; 7 for my mouth will utter truth; wickedness is an abomination to my lips. 8 All the words of my mouth are righteous; there is nothing twisted or crooked in them. 9 They are all straightforward to the discerning, and right to those who find knowledge. 10 Take my instruction instead of silver, and knowledge rather than choice gold; 11 for wisdom is better than jewels, and all that you may desire cannot be compared to her.

12 I, wisdom, live with prudence, and I find knowledge and discretion. 13 The fear of the LORD is hatred of evil. Pride and arrogance, the way of evil, and perverted speech I hate. 14 I have counsel and sound knowledge; I have insight, I have strength. 15 By me kings reign, and rulers decree what is just; 16 by me rulers rule, and nobles govern the earth. 17 I love those who love me, and those who seek me diligently find me. 18 With me are riches and honor, enduring wealth and prosperity. 19 My fruit is better than gold, even fine gold, and my yield than choice silver. 20 I walk in the way of righteousness, along the paths of justice, 21 endowing with substance those who love me, and filling their treasuries.

22 The LORD created me at the beginning of his work, the first of his acts of long ago. 23 Ages ago I was set up, at the first, before the beginning of the earth. 24 When there were no depths I was brought forth, when there were no springs abounding with water. 25 Before the mountains had been shaped, before the hills, I was brought forth, 26 when he had not yet made the earth and the fields, or the first of the dust of the world. 27 When he established the heavens, I was there, when he drew a circle on the face of the deep, 28 when he made firm the skies above, when he established the fountains of the deep, 29 when he assigned to the sea its limit, so that the waters might not transgress his command, when he marked out the foundations of the earth, 30 then I was beside him, like a master worker; and I was daily his delight, rejoicing before him always, 31 rejoicing in his inhabited world and delighting in the human race.

32 And now, my children, listen to me: happy are those who keep my ways. 33 Hear instruction and be wise, and do not neglect it. 34 Happy are those who listen to me, watching daily at my doors, waiting beside my portals. 35 For whoever finds me finds life and obtains favor from the LORD; 36 but those who miss me injure themselves; all who hate me love death."

ⵜⵎⵙⵍⵖⵎ ⵡⵔⵏⵎ ⵜⵍⵅⵢⵉⵏ ⵎⵛⵢⵙⵎ 23 :ⵊⵔⵎ ⵢⵜⵛⵙⵎ ⵎⵙⵖ ⵢⵜⵏⵙ ⵅⵜⵡⵜⵖ ⵜⵏⵏⵖ ⵜⵉⵢⵜⵜ 22
ⵎⵜⵍⵉⵏ ⵎⵏⵀⵖ 25 :ⵎⵜⵍ ⵜⵍⵙⵖⵏⵏⵅ ⵏⵢⵙⵜⵍⵙⵅⵢ ⵎⵜⵍ ⵖⵖⵜⵍ ⵜⵅⵛⵛⵢⵜⵍ ⵅⵢⵎⵜⵍⵅ ⵏⵜⵍ 24 :ⵛⵏⵖ
:ⵍⵖⵅ ⵅⵢⵏⵙⵔⵅ ⵡⵔⵏⵢ ⵅⵢⵛⵓⵏⵏⵅ ⵏⵛⵏⵢⵅ ⵛⵍⵅ ⵎⵡ 26 ⵖⵔ ⵙⵅ ⵎⵡⵜ ⵛⵏⵏⵅ ⵅⵢⵏⵙⵔⵅ ⵏⵛⵏⵢⵅ ⵛⵍⵅ ⵢⵙⵀⵖⵅ
ⵛⵙⵎⵎ ⵎⵜⵅⵏⵡ ⵢⵛⵎⵙⵎ ⵎⵅ ⵜⵍⵅ ⵏⵔⵅ ⵛⵙ ⵛⵍⵅ ⵅⵢⵜⵍⵅ: 28 ⵖⵜⵎⵢⵏ ⵡⵎⵜⵍⵎ ⵅⵢⵏⵙⵔⵅ ⵏⵔⵅⵖ ⵅⵢⵜⵍⵅ ⵎⵅ 27
ⵜⵍⵣⵜⵢⵎ ⵙⵅⵢⵏⵖ ⵢⵅⵢⵍⵜ ⵅⵢⵏⵙⵔⵅ ⵅⵢⵜⵍⵅ ⵅⵢⵛⵓⵏⵏⵅ ⵅⵢⵜⵍⵅ ⵎⵜⵍⵉ ⵅⵢⵏⵙⵔⵅ 29 :ⵎⵜⵍⵉ
ⵅⵢⵏⵙⵔⵅ ⵅⵢⵜⵍⵅ ⵎⵜⵍⵉ

:אֱוִיל בְּלֵב־כְּסִילִים תָּהֹךְ וְאִישׁ תְּבוּנָה יְשַׂמְּחֶנּוּ לָעֲשׂוֹת׃ 31 גַּם־צַדִּיק בָּאָרֶץ יִשָּׁלָם אַף כִּי רָשָׁע וְחוֹטֵא׃
:רָשָׁע וְחוֹטֵא יִשָּׁלָם בָּאָרֶץ אַף כִּי צַדִּיק וְנָקִי׃ 32 שִׂפְתֵי־רָצוֹן דַּעַת צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים תַּהְפֻּכוֹת׃

Proverbs 11

1 מֹאזְנֵי מִרְמָה תּוֹעֲבַת יְהוָה וְאֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ׃ 2 בְּבוֹא זָדוֹן וַיָּבֹא קָלוֹן וְאֶת־צְנוּעִים חָכְמָה׃
:תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם וְסֶלֶף בּוֹגְדִים יְשָׁדֵּם׃ 3 לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה וְצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃
:מִמָּוֶת׃ 4 לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה וְצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת׃ 5 צִדְקַת תָּמִים תַּיֶּשֶׁר דַּרְכּוֹ וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע׃
:וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע׃ 6 צִדְקַת יְשָׁרִים תַּצִּילֵם וּבְהַוַּת בּוֹגְדִים יִלָּכֵדוּ׃ 7 בְּמוֹת אָדָם רָשָׁע תֹּאבַד תִּקְוָה
:וְהוֹן אוֹנִים אָבָד׃ 8 צַדִּיק מִצָּרָה נֶחֱלָץ וַיָּבֹא רָשָׁע תַּחְתָּיו׃ 9 בְּפֶה חָנֵף יְשַׁחֵת רֵעֵהוּ וּבְדַעַת צַדִּיקִים יֵחָלֵצוּ׃
:בְּטוּב צַדִּיקִים תָּגִיל קִרְיָה וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה׃ 10 בְּטוֹב צַדִּיקִים תָּגֵל עִיר וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה׃
:בְּפִי יְשָׁרִים תָּרוּם קָרְתָּה וּבְפִי רְשָׁעִים תֶּהֶרָס׃ 11 בְּבִרְכַּת יְשָׁרִים תָּרוּם קָרְתָּה וּבְפִי רְשָׁעִים תֶּהֶרָס׃
:בְּפִי רְשָׁעִים תֶּהֶרָס׃ 12 בָּז לְרֵעֵהוּ חֲסַר־לֵב וְאִישׁ תְּבוּנוֹת יַחֲרִישׁ׃ 13 הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֶּה סּוֹד וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֵּה דָּבָר׃
:וְנֶאֱמַן רוּחַ מְכַסֵּה דָּבָר׃ 14 בְּאֶפֶס תַּחְבֻּלוֹת יִפֹּל עָם וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ׃ 15 רָעַ יֵרֹעַ כִּי־עָרַב זָר וְשֹׂנֵא תְקִעִים בָּטֹחַ׃
:וְשֹׂנֵא תְקִעִים בָּטֹחַ׃ 16 חַנָּה תִּתְמֹךְ כָּבוֹד וְעָרִיצִים יִתְמְכוּ עֹשֶׁר׃ 17 גֹּמֵל נַפְשׁוֹ אִישׁ חָסֶד וְעֹכֵר שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי׃
:וְעֹכֵר שְׁאֵרוֹ אַכְזָרִי׃ 18 רָשָׁע עֹשֶׂה פְּעֻלַּת שָׁוְא וְזֹרֵעַ צְדָקָה שְׂכַר אֱמֶת׃ 19 כֵּן צְדָקָה לְחַיִּים וְרֹדֵף רָעָה לְמוֹתוֹ׃
:לְמוֹתוֹ׃ 20 תּוֹעֲבַת יְהוָה עִקְּשֵׁי לֵב וְרֹצֵי תָמִים דַּרְכּוֹ׃ 21 יָד לְיָד לֹא־יִנָּקֶה רָע וְזֶרַע צַדִּיקִים נִמָּלָט׃
:וְזֶרַע צַדִּיקִים נִמָּלָט׃ 22 נֶזֶם זָהָב בְּאַף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טָעַם׃ 23 תַּאֲוַת צַדִּיקִים אַךְ טוֹב עֶבְרַת רְשָׁעִים תִּקְוָה׃
:עֶבְרַת רְשָׁעִים תִּקְוָה׃ 24 יֵשׁ מְפַזֵּר וְעוֹד יוֹסִיף וְחוֹסֵךְ מִיֹּשֶׁר אַךְ לְמַחְסוֹר׃
:אַךְ לְמַחְסוֹר׃ 25 נֶפֶשׁ בְּרָכָה תְדֻשָּׁן וּמַרְוֶה גַּם־הוּא יִרְוֶה׃ 26 מַנִּיעַ בָּר יְקֻבֻּהוּ לְאֹם וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מֹכְרִיהָ׃
:לְרֹאשׁ מֹכְרִיהָ׃ 27 שֹׁחֵר טוֹב יְבַקֶּשׁ־רָצוֹן וְדֹרֵשׁ רָעָה תְּבוֹאֶנּוּ׃ 28 בּוֹטֵחַ בְּעָשְׁרוֹ הוּא יִפּוֹל וְכָעָלֶה יִפְרְחוּ צַדִּיקִים׃
:וְכָעָלֶה יִפְרְחוּ צַדִּיקִים׃ 29 עוֹכֵר בֵּיתוֹ יִנְחַל רוּחַ וְהָיָה אֱוִיל עֶבֶד לְחַכַם־לֵב׃ 30 פְּרִי צַדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם׃
:וְלֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם׃ 31 הֵן צַדִּיק בָּאָרֶץ יִשָּׁלָם אַף כִּי רָשָׁע וְחוֹטֵא׃

Proverbs 12

1 אֹהֵב מוּסָר אֹהֵב דָּעַת וְשֹׂנֵא תוֹכֵחַת בַּעַר׃ 2 טוֹב יָפִיק רָצוֹן מֵיְהוָה וְאִישׁ מְזִמּוֹת יַרְשִׁיעַ׃
:מְזִמּוֹת יַרְשִׁיעַ׃ 3 לֹא־יִכּוֹן אָדָם בְּרֶשַׁע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים בַּל־יִמּוֹט׃ 4 אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה׃
:וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה׃ 5 מַחְשְׁבוֹת צַדִּיקִים מִשְׁפָּט תַּנְחֻמוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה׃
:תַּנְחֻמוֹת רְשָׁעִים מִרְמָה׃ 6 דִּבְרֵי רְשָׁעִים אֲרֵב דָּם וּפִי יְשָׁרִים יַצִּילֵם׃ 7 הָפוֹךְ רְשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃
:וּבֵית צַדִּיקִים יַעֲמֹד׃ 8 לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל־אִישׁ וְנִלוֹז לֵב יִהְיֶה לָבוּז׃ 9 טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ מִמִּתְהַלֵּל וְחָסֵר לָחֶם׃
:מִמִּתְהַלֵּל וְחָסֵר לָחֶם׃ 10 יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֵמוֹתוֹ וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי׃
:וְרַחֲמֵי רְשָׁעִים אַכְזָרִי׃ 11 עֹבֵד אַדְמָתוֹ יִשְׂבַּע לָחֶם וּמְרַדֵּף רֵקִים חֲסַר־לֵב׃
:חֲסַר־לֵב׃ 12 חָמַד רָשָׁע מְצוֹד רָע וְשֹׁרֶשׁ צַדִּיקִים יִתֵּן פֶּרִי׃ 13 בְּפֶשַׁע שְׂפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צַדִּיק׃
:וַיֵּצֵא מִצָּרָה צַדִּיק׃ 14 מִפְּרִי פִי־אִישׁ יִשְׂבַּע טוּב וּגְמוּל יְדֵי אָדָם יָשִׁיב לוֹ׃
:יָשִׁיב לוֹ׃ 15 דֶּרֶךְ אֱוִיל יָשָׁר בְּעֵינָיו וְשֹׁמֵעַ לְעֵצָה חָכָם׃ 16 אֱוִיל בַּיּוֹם יִוָּדַע כַּעְסוֹ וְכֹסֶה קָלוֹן עָרוּם׃
:כַּעְסוֹ וְכֹסֶה קָלוֹן עָרוּם׃ 17 יָפִיחַ אֱמוּנָה יַגִּיד צֶדֶק וְעֵד שֶׁקֶר מִרְמָה׃
:וְעֵד שֶׁקֶר מִרְמָה׃ 18 יֵשׁ בּוֹטֶה כְּמַדְקְרוֹת חָרֶב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא׃
:וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מַרְפֵּא׃ 19 שְׂפַת אֱמֶת תִּכּוֹן לָעַד וְעַד רֶגַע אַשְׁפַּת שָׁקֶר׃
:וְעַד רֶגַע אַשְׁפַּת שָׁקֶר׃ 20 מִרְמָה בְּלֵב חֹרְשֵׁי רָע וְיוֹעֲצֵי שָׁלוֹם לָהֶם שִׂמְחָה׃
:לָהֶם שִׂמְחָה׃ 21 לֹא־יְאֻנֶּה לַצַּדִּיק כָּל־אָוֶן וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָעָה׃
:וּרְשָׁעִים מָלְאוּ רָעָה׃ 22 תּוֹעֲבַת יְהוָה שִׂפְתֵי־שָׁקֶר וְעֹשֵׂי אֱמוּנָתָם רְצוֹנוֹ׃
:וְעֹשֵׂי אֱמוּנָתָם רְצוֹנוֹ׃ 23 אָדָם עָרוּם כֹּסֶה דָעַת וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אִוֶּלֶת׃
:וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אִוֶּלֶת׃ 24 יַד חָרוּצִים תִּמְשֹׁל וּרְמִיָּה תִּהְיֶה לָמַס׃
:תִּהְיֶה לָמַס׃ 25 דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יַשְׁחֶנָּה וְדָבָר טוֹב יְשַׂמְּחֶנָּה׃
:יְשַׂמְּחֶנָּה׃ 26 יָתֵר מֵרֵעֵהוּ צַדִּיק וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תַּתְעֵם׃ 27 לֹא־יַחֲרִךְ רְמִיָּה צֵידוֹ וְהוֹן אָדָם יָקָר חָרוּץ׃
:וְהוֹן אָדָם יָקָר חָרוּץ׃ 28 בְּאֹרַח צְדָקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נְתִיבָתָהּ אַל־מָוֶת׃
:וְדֶרֶךְ נְתִיבָתָהּ אַל־מָוֶת׃

:𐤔𐤌𐤉𐤄𐤅 𐤉𐤄𐤓𐤒 𐤆𐤀𐤈𐤉𐤀 𐤉𐤀𐤅𐤉 𐤅𐤀𐤁𐤃𐤋 𐤔𐤌𐤉𐤋𐤂 𐤓𐤋𐤉𐤋 16 :𐤔𐤌𐤉𐤋 𐤄𐤍𐤀 𐤆𐤄𐤅𐤓 𐤀𐤌𐤅𐤀 𐤉𐤋𐤆𐤏𐤋𐤅𐤏
𐤉𐤉𐤅𐤓𐤉 𐤂𐤋𐤄 𐤇𐤉𐤄𐤒𐤀𐤔𐤌𐤉 𐤆𐤏𐤊𐤄 𐤅𐤋 18 :𐤆𐤀𐤔𐤌 𐤔𐤋𐤆𐤒𐤅 𐤀𐤅𐤉 𐤒𐤀𐤄 𐤃𐤋𐤆𐤋 𐤆𐤀𐤉𐤔𐤌 17 𐤋𐤆𐤆𐤄
𐤂𐤓𐤂 𐤆𐤔𐤌𐤔 20 :𐤒𐤅𐤄 𐤉𐤉𐤅𐤓 𐤆𐤀𐤅𐤓𐤋𐤂𐤉𐤋 𐤀𐤅𐤉 𐤀𐤅𐤓 19 :𐤉𐤋𐤂𐤔 𐤔𐤋𐤆𐤏𐤋
𐤄𐤋𐤆𐤔𐤋 𐤔𐤋𐤆𐤅𐤓𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤂 𐤓𐤀 𐤒𐤋𐤃𐤀𐤓 𐤆𐤉𐤋𐤆 𐤂𐤓 21 :𐤆𐤄𐤔𐤅𐤄 𐤔𐤓𐤅𐤄 𐤋𐤆𐤀𐤓𐤆𐤉 𐤀𐤓 𐤋𐤅𐤋𐤄
:𐤀𐤋𐤓𐤔 𐤔𐤋𐤆𐤀𐤅𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤂 𐤓𐤀 𐤒𐤋𐤃𐤀𐤓 𐤆𐤉𐤋𐤆 𐤂𐤓 21 :𐤆𐤄𐤔𐤅𐤄 𐤔𐤓𐤅𐤄 𐤋𐤆𐤀𐤓𐤆𐤉 𐤀𐤓 𐤋𐤅𐤋𐤄
𐤉𐤓𐤓𐤔 𐤅𐤆𐤔𐤉 𐤔𐤉𐤀𐤅 𐤔𐤄𐤔 23 :𐤉𐤉𐤀𐤉𐤀𐤋 𐤆𐤉𐤉𐤔𐤔 𐤆𐤀𐤅𐤔 𐤆𐤋𐤀𐤔 22
𐤉𐤓𐤋 𐤆𐤋𐤔𐤃 25 :𐤇𐤔𐤓 𐤆𐤋𐤆𐤋𐤀 𐤆𐤋𐤔𐤉𐤋𐤉 𐤓𐤉𐤔𐤔𐤀 𐤔𐤋𐤉𐤀𐤉𐤋𐤉 𐤃𐤋 24 :𐤀𐤓𐤉𐤀 𐤉𐤋𐤒𐤋 𐤔𐤋𐤆𐤓𐤋𐤇𐤋𐤀
𐤔𐤓 27 :𐤔𐤏𐤏𐤀 𐤔𐤋𐤆𐤏𐤅𐤋 𐤀𐤋𐤃𐤉 𐤒𐤋𐤃𐤀 𐤉𐤋𐤏𐤏𐤔𐤋 𐤅𐤀𐤏 26 :𐤆𐤔𐤔𐤇𐤋𐤆 𐤋𐤉𐤒 𐤏𐤃𐤉 𐤆𐤋𐤔𐤅𐤋
𐤋𐤆𐤋𐤔 𐤉𐤔𐤔𐤋𐤔𐤆 𐤔𐤋𐤆𐤃𐤋𐤉 𐤆𐤋𐤔𐤅𐤋 𐤉𐤔𐤔𐤋𐤔𐤆 𐤔𐤋𐤆𐤃𐤋𐤉 𐤆𐤋𐤔𐤅𐤋 28 :𐤀𐤋𐤉𐤀𐤅 𐤇𐤒𐤋𐤃 𐤇𐤔𐤋𐤔𐤆 𐤔𐤋𐤆𐤃𐤋𐤉 𐤆𐤋𐤔𐤅𐤋
:𐤔𐤀𐤌

Proverbs 13

𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 𐤅𐤌𐤉𐤀𐤉 𐤉𐤏𐤒 𐤓𐤉𐤀𐤋 𐤅𐤋𐤆𐤀 𐤋𐤆 𐤋𐤋𐤌𐤋 2 :𐤋𐤏𐤒𐤋 𐤏𐤌𐤅 𐤀𐤓 𐤊𐤓𐤉 𐤆𐤒 𐤉𐤔𐤋𐤏 𐤔𐤌𐤋 𐤆𐤋𐤋𐤔 1
𐤓𐤊𐤅 𐤉𐤅𐤌𐤌 𐤉𐤋𐤆𐤉𐤋 𐤉𐤔𐤋𐤀𐤉 𐤋𐤆𐤀𐤉𐤔 𐤀𐤌𐤅𐤋 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 𐤉𐤔𐤋𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 4 :𐤔𐤀𐤋𐤉 𐤋𐤆𐤋𐤃 𐤉𐤔𐤋𐤀𐤉 𐤋𐤆𐤀𐤉𐤔 𐤉𐤅𐤌𐤌 𐤅𐤋𐤆𐤀 3 :𐤄𐤔𐤔
𐤋𐤆𐤒𐤃𐤊 6 :𐤔𐤋𐤆𐤋𐤇𐤋𐤉𐤋 𐤅𐤋𐤆𐤀𐤋 𐤌𐤀𐤉𐤋 𐤔𐤒𐤅 𐤔𐤉𐤃 5 :𐤉𐤅𐤌𐤌𐤀 𐤔𐤋𐤆𐤓𐤋𐤃𐤋𐤉
:𐤉𐤔𐤋𐤀𐤉 𐤅𐤅𐤔𐤉𐤌𐤋 𐤓𐤋 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤉𐤌𐤋 𐤅𐤋 7 :𐤆𐤀𐤒𐤄 𐤉𐤌𐤌𐤋𐤅 𐤉𐤌𐤌𐤀𐤋𐤅𐤋𐤆 𐤉𐤋𐤆𐤀 𐤉𐤌𐤌𐤀𐤋𐤅𐤋𐤆
𐤉𐤋𐤆𐤏𐤋 𐤔𐤉𐤔𐤋 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤅𐤋𐤆𐤀 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 9 :𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 8 :𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉 𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉
𐤔𐤋𐤆𐤋𐤃𐤋𐤉 𐤉𐤋𐤆𐤀𐤉

ⵜⵡⴰⵏ ⵙⵙⵓⵔⵜ ⵙⵉⵏ ⵜⵡⴰⵏ ⵢⵓⵅⵜ ⵔⵢⵎⵜ 22 :ⵢⵜⵜⴰⵡⵔ ⵙⵜⵜⵜⵢⵓ ⵄⵄⵢⵀⵙⵙⵢ ⵔⵀⵢⵓⵢⵔ
ⵙⵜⵙⵙⵢⵀⵜ ⵅⵜⵀⵓ 24 :ⵜⵢⵔⵀⵙⵙⵔ ⵢⵜ ⵙⵜⵜⵅⵎⵍ ⵜⵜⵔⵢ ⵜⵅⵢⵙ ⵜⵜⵜⵜⵜ ⵔⵢⵓ 23 :ⵔⵢⵀ
ⵄⵙⵜⵔⵙ ⵙⵜⵜⵔⵔⵉⵢ ⵀⵎⵜⵔⵢ ⵅⵙⵢ ⵙⵢⵍ ⵓⵅ ⵅⵎⵍⵎⵜ ⵔⵜⵔⵍⵓ 25 :ⵅⵔⵢⵔ ⵙⵜⵜⵔⵔⵜⵔⵉ ⵅⵔⵢⵔ ⵙⵢⵍⵓ
ⵜⵢⵜⵔⵔ ⵀⵢⵜⵓⵙ ⵜⵜⵔⵔⵜⵜ ⵅⵔⵜⵔ 27 :ⵜⵉⵔⵉⵙ ⵜⵜⵜⵔⵔⵜⵜ ⵢⵜⵜⵢⵔⵔ ⵊⵀ ⵀⵀⵔⵔⵙ ⵜⵜⵜⵔⵔ ⵅⵔⵔⵔⵔ 26
ⵔⵢⵜⵔ ⵙⵢⵜⵔⵔ ⵀⵢⵜⵓⵙ ⵜⵜⵜⵔⵔⵜⵜ ⵜⵔⵔⵔⵔ ⵙⵜⵜⵔⵔⵜⵜ ⵔⵢⵜⵔ ⵙⵢⵜⵔⵔ ⵀⵢⵜⵓⵙ ⵜ

ⵔⵉⵎⵓⵍ ⵜⵉⵎⵓⵍ ⵜⵉⵎⵓⵍ ⵜ

ﻟﺨﻢ 6 :ﻣﺘﻜﺒﺮ ﻳﺴﺨﺮ ﺑﻪ ﻭﻳﻬﻠﻚ ﻛﻞ ﻣﻦ ﻳﺤﺘﻘﺮ ﺍﻟﺮﺷﻮﺓ 5 :ﻳﻨﺠﻮ ﻣﻦ ﺍﻟﺸﺮ ﻣﺤﺎﻓﻆ ﻋﻠﻰ ﻃﺮﻳﻖ ﺍﻟﻌﺪﻝ ﺣﺎﺭﺱ ﻧﻔﺲ ﻃﺮﻳﻘﻪ 7 :ﻳﺨﺎﻑ ﺍﻟﺮﺏ ﻳﺘﺮﻙ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ ﻭﻳﺴﻠﻚ ﻓﻲ ﺳﺒﻞ ﺍﻟﺼﻼﺡ ﻭﺍﻟﺮﺍﺣﺔ ﻭﺍﻟﺤﻴﺎﺓ 9 :ﻳﻤﻮﺕ ﻭﻻ ﻳﺠﺪ ﺳﺒﻴﻼ ﻣﺴﺘﻘﻴﻤﺔ ﻟﻠﺴﺎﻟﻚ ﻓﻲ ﺍﻟﻄﺮﻳﻖ 8 :ﺍﻟﻤﻌﻮﺟﺔ ﻳﺴﻘﻂ ﻓﻲ ﺍﻟﺸﺮ ﻭﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻤﻮﻥ ﻳﻮﺭﺛﻮﻥ ﺧﻴﺮﺍ 11 :ﻳﺴﺮ ﻗﻠﺐ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﻫﻮ ﻛﻤﺠﺎﺭﻱ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﺣﻴﺚ ﺷﺎﺀ ﻳﻤﻴﻠﻪ 10 :ﻛﻞ ﻃﺮﻕ ﺍﻹﻧﺴﺎﻥ ﻣﺴﺘﻘﻴﻤﺔ ﻓﻲ ﻋﻴﻨﻴﻪ ﻭﻫﻮ ﻳﺰﻥ ﺍﻟﻘﻠﻮﺏ 12 :ﻣﺮﺗﻜﺐ ﺍﻟﺮﺩﻱ ﻳﻜﺮﻩ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﺍﻟﻜﺬﺏ ﻳﺜﺒﺖ ﻛﺮﺳﻲ ﺍﻟﻌﺪﻝ 14 :ﻳﺤﺒﻮﻥ ﺍﻟﻤﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻟﺼﻮﺍﺏ 13 :ﺷﻔﺘﻲ ﺻﺪﻕ ﻓﺮﺿﺎ ﻣﻠﻚ ﻭﻳﺤﺐ ﻣﻦ ﻳﺘﻜﻠﻢ ﺑﺎﻻﺳﺘﻘﺎﻣﺔ ﻏﻀﺐ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺭﺳﻞ ﻣﻮﺕ ﻭﺭﺟﻞ ﺣﻜﻴﻢ ﻳﻬﺪﺋﻪ 15 :ﻭﻣﻦ ﻳﺜﻘﻞ ﻋﻠﻴﻪ ﻳﺴﺘﺮﺡ ﻭﺟﻪ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺣﻴﺎﺓ ﻭﺭﺿﺎﻩ ﻛﻐﻴﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﺍﻟﻤﺘﺄﺧﺮ ﺍﻗﻨﻰ ﺍﻟﺤﻜﻤﺔ ﻓﺈﻥ ﺧﻴﺮﺍ ﻣﻦ ﺍﻗﺘﻨﺎﺀ ﺍﻟﻔﻀﺔ ﺍﻗﺘﻨﺎﺀ ﺍﻟﻔﻬﻢ ﺃﻓﻀﻞ ﻣﻦ ﺍﻗﺘﻨﺎﺀ ﺍﻟﺬﻫﺐ 17 :ﺳﻠﻮﻙ ﺍﻟﻤﺴﺘﻘﻴﻤﻴﻦ ﺍﻻﻧﺼﺮﺍﻑ ﻋﻦ ﺍﻟﺸﺮ ﺣﺎﻓﻆ ﻧﻔﺲ ﻃﺮﻳﻘﻪ ﻳﺤﻔﻆ ﺣﻴﺎﺗﻪ 18 :ﻗﺒﻞ ﺍﻟﺴﻘﻮﻁ ﻛﺒﺮﻳﺎﺀ ﻭﺗﻜﺒﺮ ﻗﺒﻞ ﺍﻟﺴﻘﻮﻁ ﺭﻭﺡ ﻣﺘﻮﺍﺿﻌﺔ ﻣﻊ ﻭﺩﻳﻌﺔ ﺧﻴﺮ ﻣﻦ ﺍﻗﺘﺴﺎﻡ ﻏﻨﻴﻤﺔ ﻣﻊ ﺍﻟﻤﺘﻜﺒﺮﻳﻦ 19 :ﻳﺼﻠﺢ ﺍﻟﻤﺘﻮﺍﺿﻊ ﺭﻭﺣﺎ ﻣﻊ ﺍﻟﺪﻟﻴﻞ ﻭﻻ ﻳﻜﻮﻥ ﺍﻟﻤﺘﻜﺒﺮ ﻗﻠﺒﻪ ﻣﻊ ﺍﻟﻤﺴﺘﻜﺒﺮﻳﻦ ﻭﻻ ﻳﺠﺪ ﺍﻟﺨﻴﺮ ﻣﻦ ﻳﺘﻜﻞ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﺮﺏ ﻓﻬﻮ ﻳﺒﺎﺭﻙ ﺍﻟﻤﺘﻜﻞ ﺑﺎﻟﺤﻜﻤﺔ ﻳﺠﺪ ﺧﻴﺮﺍ ﻭﻃﻮﺑﻰ ﻟﻤ

ⲙⲁ ⲉⲩⲉⲓⲉ ⲭⲟⲟⲩⲭ ⲉⲓⲥⲏⲇⲩ ⲉⲓⲥⲏⲇ ⲛⲟⲇⲩ ⲁⲣⲟⲇ 10 ⲣⲟⲇ: ⲉⲓⲭⲣⲟⲃⲏⲙ ⲉⲓⲭⲉⲛⲟⲃ ⲉⲓⲟⲅ ⲉⲓⲭⲉⲓⲁⲓ
ⲛⲓⲉⲟⲩ ⲟⲭⲙⲙ ⲛⲓⲇ 12 ⲁⲓⲙ ⲙⲁⲩ ⲓⲁ ⲁⲩⲁⲛⲃ ⲉⲭⲁⲁⲛ ⲩⲉⲓⲥⲥⲟⲙ ⲉⲙⲁ ⲙⲁⲩ ⲁⲩⲁ ⲓⲁ ⲙⲁ ⲁⲩⲁ ⲟⲃ ⲥⲟⲙ: 11 ⲗⲙ ⲉⲙⲟⲥⲥⲟⲙ
ⲙⲁⲉⲉⲙ: ⲃⲁⲉⲉ ⲉⲙⲁⲉ ⲟⲙⲉ ⲗⲙ ⲉⲓⲉⲁⲩ ⲃⲁⲉⲉ ⲙⲁⲉⲉⲙ: 13 ⲭⲁⲉⲉ ⲙⲁⲉ ⲉⲓⲭ ⲥⲁ ⲟⲩⲉⲓⲟ ⲏⲣⲟⲅ ⲙⲉ ⲭⲁⲩⲭ ⲥⲁ ⲙⲉ ⲟⲙⲉ
ⲥⲏⲙ ⲟⲁⲙ ⲥⲏⲙ: ⲉⲙ ⲓⲉⲉ ⲃⲁⲉⲉ ⲥⲁⲙⲉⲩⲙ ⲃⲁⲃ ⲃⲁⲃ ⲥⲁⲙⲉⲩⲙ ⲥⲁⲙⲉⲉ ⲉⲓⲥⲉⲭⲉⲉ: 15 ⲓⲉ ⲭⲁ ⲉⲓⲥⲁ ⲁⲣⲓⲥ ⲭⲁ ⲉⲓⲥⲁ ⲉⲓⲁⲩⲏⲣ ⲉⲁⲙⲉ ⲟⲁ ⲟⲁ 14
ⲙⲏⲙ ⲙⲉⲓⲉⲣ ⲅⲁⲟ 17 ⲟⲃⲅ ⲓⲉ ⲁⲉ ⲟⲃⲅ ⲟⲁⲉ ⲩⲁⲉⲓⲉ ⲏⲣⲟⲉ ⲟⲁⲉⲩⲁ ⲙⲁⲉⲉⲙ ⲉⲓⲥⲏⲇⲩ 16 ⲉⲟⲭ:
ⲙⲏⲙ ⲙⲉⲓⲉⲣ ⲅⲁⲟ ⲁⲩⲁⲉⲓⲉ ⲟⲁⲉⲩⲁ ⲁⲩⲁⲉⲓⲉ ⲁⲩⲁⲉⲓⲉ ⲭⲁⲩⲅⲏⲙⲁ ⲉ

Proverbs 23

1 When you sit to eat with a ruler, consider carefully what is before you, 2 and put a knife to your throat if you are a man of great appetite. 3 Do not crave his delicacies, for they are deceptive food. 4 Do not wear yourself out to get rich; have the wisdom to show restraint. 5 Cast but a glance at riches, and they are gone, for they will surely sprout wings and fly off like an eagle. 6 Do not eat the food of a stingy man, do not crave his delicacies; 7 for he is the kind of person who is always thinking about the cost. "Eat and drink," he says to you, but he does not mean it. 8 You will vomit up the little you have eaten and waste your compliments. 9 Do not speak to fools, for they will despise the wisdom of your words. 10 Do not move an ancient boundary stone or encroach on the fields of the fatherless, 11 for their Redeemer is strong; he will take up their case against you. 12 Apply your heart to instruction and your ears to words of knowledge. 13 Do not withhold discipline from a child; if you punish him with the rod, he will not die. 14 Punish him with the rod and save his life from death. 15 My son, if your heart is wise, then my heart will be glad indeed; 16 my innermost being will rejoice when your lips speak what is right. 17 Do not let your heart envy sinners, but always be zealous for the fear of the LORD. 18 There is surely a future hope for you, and your hope will not be cut off. 19 Listen, my son, and be wise, and set your heart on the right path. 20 Do not join those who drink too much wine or gorge themselves on meat, 21 for drunkards and gluttons become poor, and drowsiness clothes them in rags. 22 Listen to your father, who gave you life, and do not despise your mother when she is old. 23 Buy the truth and do not sell it; get wisdom, discipline and understanding as well. 24 The father of a righteous child has great joy; a man who has a wise son delights in him. 25 May your father and mother be glad; may she who gave birth to you rejoice. 26 My son, give me your heart and let your eyes delight in my ways, 27 for a prostitute is a deep pit and a wayward wife is a narrow well. 28 Like a bandit she lies in wait and multiplies the unfaithful among men. 29 Who has anguish? Who has sorrow? Who is always fighting? Who is always complaining? Who has needless bruises? Who has bloodshot eyes? 30 Those who linger over wine, who go to sample bowls mixed with spices. 31 Do not gaze at wine when it is red, when it sparkles in the cup, when it goes down smoothly! 32 In the end it bites like a snake and poisons like a viper. 33 Your eyes will see strange sights and your mind will imagine confusing things. 34 You will be like one sleeping on the high seas, like one lying on the top of the rigging. 35 "They hit me," you will say, "but I'm not hurt! They beat me, but I don't even feel it. When will I wake up so I can find another drink?"

Proverbs 24

1 Do not envy wicked men, nor desire to be with them: 2 for their hearts devise violence, and their lips talk of mischief. 3 Through wisdom is a house built; and by understanding it is established: 4 and by knowledge the rooms are filled with all precious and pleasant riches. 5 A wise man is strong; yes, a man of knowledge increases strength. 6 For by wise counsel you will wage your war: and in multitude of counselors there is victory. 7 Wisdom is too high for a fool: he does not open his mouth in the gate. 8 He who plots to do evil will be called a mischief maker. 9 The thought of foolishness is sin: and the scoffer is an abomination to men. 10 If you faint in the day of adversity, your strength is small. 11 Deliver those who are drawn unto death; and those who are ready to be slain see that you hold back. 12 If you say, Behold, we did not know this; does not he who ponders the heart consider it? and does not he who keeps your soul know it? and shall not he render to every man according to his deeds? 13 My son, eat honey, because it is good; and the honeycomb, which is sweet to your taste: 14 so shall the knowledge of wisdom be to your soul: when you have found it, then there shall be a reward, and your expectation shall not be cut off. 15 Lay not wait, wicked man, against the dwelling of the righteous; destroy not his resting place: 16 for a righteous man falls seven times, and rises up again: but the wicked shall fall into mischief. 17 Rejoice not when your enemy falls, and let not your heart be glad when he stumbles: 18 lest Yahweh see it, and it displease him, and he turn away his wrath from him. 19 Fret not yourself because of evildoers, neither be envious at the wicked; 20 for there will be no reward to the evil man; the lamp of the wicked shall be put out. 21 My son, fear Yahweh and the king: and do not associate with those who are given to change: 22 for their calamity shall arise suddenly; and who knows the ruin of them both?

23 These things also belong to the wise. It is not good to have respect of persons in judgment. 24 He who says to the wicked, You are righteous; peoples will curse him, nations will denounce him: 25 but to those who rebuke him shall be delight, and a good blessing shall come upon them. 26 He kisses the lips who gives a right answer. 27 Prepare your work outside, and make it ready for yourself in the field; and afterwards build your house. 28 Be not a witness against your neighbor without cause; and do not deceive with your lips. 29 Say not, I will do to him as he has done to me: I will render to the man according to his work. 30 I went by the field of the slothful, and by the vineyard of the man void of understanding; 31 and, behold, it was all grown over with thorns, nettles covered the face of it, and its stone wall was broken down. 32 Then I saw, and considered it well: I looked upon it, and received instruction. 33 A little sleep, a little slumber, a little folding of the hands to rest: 34 so shall your poverty come as a robber; and your want as an armed man.

Proverbs 25

1 These also are proverbs of Solomon, which the men of Hezekiah king of Judah copied out. 2 It is the glory of God to conceal a thing: but the glory of kings is to search out a matter. 3 The heavens for height, and the earth for depth, and the heart of kings, are unsearchable. 4 Take away the dross from the silver, and there shall come forth a vessel for the refiner. 5 Take away the wicked from before the king, and his throne shall be established in righteousness. 6 Do not exalt yourself in the presence of the king, and do not stand in the place of great men: 7 for better is it that it be said to you, Come up here; than that you should be put lower in the presence of the prince whom your eyes have seen. 8 Do not go forth hastily to strive, lest you know not what to do in the end thereof, when your neighbor has put you to shame. 9 Debate your cause with your neighbor himself; and do not reveal the secret to another: 10 lest he who hears it put you to shame, and your infamy not be turned away. 11 A word fitly spoken is like apples of gold in pictures of silver. 12 As an earring of gold, and an ornament of fine gold, so is a wise reprover to an obedient ear.

ⵢⵉⵡⵛ ⵣⵜⵎⵔⵙⵉⵢ ⵣⵜⵅⵏⵛⵢ ⵣⵡⵍ ⵛⵛⵢⵀⵅ ⵢⵉⵢⵏⵒ ⵀⵢⵄ 23 :ⵢⵛ ⵣⵡⵛⵣ ⵜⵉⵢⵜⵅⵢ ⵢⵡⵋⵄ ⵛⵙ ⵜⵅⵀ
ⵡⵏⵙ ⵛⵙ ⵣⵜⵄⵏⵙ ⵣⵡⵍⵛⵢⵀⵏⵙⵣ ⵣⵡⵅⵡⵣ ⵍⵏⵅ ⵛⵙ ⵅⵏⵛⵢ ⵜⵅⵜⵜⵜ 24 :ⵋⵉⵅ
ⵣⵅⵏⵛ ⵀⵙ ⵒⵅⵏⵄⵒ ⵡⵛⵅⵏⵢ ⵡⵛⵅⵏⵢ ⵡⵛⵏⵢ ⵢⵅⵛⵏⵢ ⵛⵙ ⵅⵏⵛⵢ ⵜⵅⵜⵜⵜ 25 :ⵋⵉⵅ
ⵣⵅⵏⵛ ⵀⵙ ⵒⵅⵏⵄⵒ ⵡⵛⵅⵏⵢ ⵡⵛⵏⵢ ⵢⵅⵛⵏⵢ ⵛⵙ ⵅⵏⵛⵢ ⵜⵅⵜⵜⵜ 26 :ⵋⵉⵅ
ⵣⵅⵏⵛ ⵀⵙ ⵒⵅⵏⵄⵒ ⵡⵛⵅⵏⵢ ⵡⵛⵏⵢ ⵢⵅⵛⵏⵢ ⵛⵙ ⵅⵏⵛⵢ ⵜⵅⵜⵜⵜ 27 :ⵋⵉⵅ
ⵣⵅⵏⵛ ⵀⵙ ⵒⵅⵏⵄⵒ ⵡⵛⵅⵏⵢ ⵡⵛⵏⵢ ⵢⵅⵛⵏⵢ ⵛⵙ ⵅⵏⵛⵢ ⵜⵅⵜⵜⵜ 28 :ⵋⵉⵅ

Proverbs 26

1 ⵢⵎⵜ ⵜⵎⵒ ⵣⵜⵅⵏ ⵡⵛⵅⵏⵒ ⵢⵏⵅⵜⵜ ⵀⵢⵄ ⵛⵙ ⵢⵏ ⵣⵜⵅⵏⵛⵢ ⵣⵀⵡⵛⵢⵏⵢ ⵒⵅⵏⵛⵢ ⵣⵜⵅⵏⵛⵢ

ⵉⵏⵓⵔ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵉⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵉⵎⵙⵉⵍⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵙⵙⵓⵏⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵉⵎⵙⵉⵍⵜ ⵏ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉⵏ

19 :ערוה ערוה את בפה אשה מנאפת מי אכלה ומחתה ואמרה לא פעלתי און׃ 20 כן דרך אשת מנאף אכלה ומחתה ואמרה לא פעלתי און׃ 21 על שלשה רגזה הארץ ועל ארבעה לא תוכל שאת׃ 22 על עבד כי ימלך ואויל כי ישבע לחם׃ 23 על שנואה כי תבעל ואמה כי תירש את גברתה׃ 24 ארבעה הם קטנים הארץ והמה חכמים חכמים׃ 25 עמים לא עז והמה שמים בקיץ לחמם׃ 26 שפנים עם לא רב ויתנו בסלע ביתם׃ 27 מלך אין לארבה ויצאו כלם על פלגתם׃ 28 שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך׃ 29 שלשה המה היפה בצעד והולך לאט בבהמה וגבור לא ינוס מפני איש׃ 30 תרנגל חגור מתנים ועתוד ומלך אין עמו קם׃ 31 אם נבלת התנשא ואם זמות יד לפה׃ 32 כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא מדון׃ 33 דברי לאמואל מלך משא אשר יסרתהו אמו׃

Proverbs 31

1 דברי לאמואל מלך משא אשר יסרתהו אמו׃ 2 מה בני ומה בר בטני ומה בר נדרי׃ 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכים׃ 4 אל למלכים לאמואל אל למלכים שתות יין ולרוזנים אי שכר׃ 5 פן ישתה וישכח מחקק ויטה משפט כל בני עני׃ 6 תנו שכר לאובד ויין למרי נפש׃ 7 ישתה וישכח רישו ועמלו לא יזכר עוד׃ 8 פתח פיך לאלם לדין כל בני חלופים׃ 9 פתח פיך שפט צדק והגן על עני ואביון׃ 10 אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃ 11 בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃ 12 גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃ 13 דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃ 14 היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃ 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃ 16 זממה שדה ותקחהו ומפרי כפיה נטע כרם׃ 17 חגרה בעז מתניה ותאמץ זרועותיה׃ 18 טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃ 19 ידיה שלחה בכשור וכפיה תמכו פלך׃ 20 כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃ 21 לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃ 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃ 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃ 24 סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃ 25 עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃ 26 פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃ 27 צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃ 28 קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃ 29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃ 30 שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל׃ 31 תנו לה מפרי ידיה ויהללוה במעשיה בשערים׃

10 ⲁⲛⲟⲛ ⲉⲧⲉ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲉ ⲛⲁⲛⲟⲩ ⲉⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲧ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲉ ⲛⲁⲛⲟⲩ ⲉ

Ecclesiastes 2

1 I said in my heart, Go to now, I will prove thee with mirth, therefore enjoy pleasure: and, behold, this also is vanity. 2 I said of laughter, It is mad: and of mirth, What doeth it? 3 I sought in mine heart to give myself unto wine, yet acquainting mine heart with wisdom; and to lay hold on folly, till I might see what was that good for the sons of men, which they should do under the heaven all the days of their life. 4 I made me great works; I builded me houses; I planted me vineyards: 5 I made me gardens and orchards, and I planted trees in them of all kinds of fruits: 6 I made me pools of water, to water therewith the wood that bringeth forth trees: 7 I got me servants and maidens, and had servants born in my house; also I had possessions great above all that were in Jerusalem before me: 8 I gathered me also silver and gold, and the peculiar treasure of kings and of the provinces: I got me men singers and women singers, and the delights of the sons of men, as musical instruments, and that of all sorts. 9 So I was great, and increased more than all that were before me in Jerusalem: also my wisdom remained with me. 10 And whatsoever mine eyes desired I kept not from them, I withheld not my heart from any joy; for my heart rejoiced in all my labour: and this was my portion of all my labour. 11 Then I looked on all the works that my hands had wrought, and on the labour that I had laboured to do: and, behold, all was vanity and vexation of spirit, and there was no profit under the sun. 12 And I turned myself to behold wisdom, and madness, and folly: for what can the man do that cometh after the king? even that which hath been already done. 13 Then I saw that wisdom excelleth folly, as far as light excelleth darkness. 14 The wise man's eyes are in his head; but the fool walketh in darkness: and I myself perceived also that one event happeneth to them all. 15 Then said I in my heart, As it happeneth to the fool, so it happeneth even to me; and why was I then more wise? Then I said in my heart, that this also is vanity. 16 For there is no remembrance of the wise more than of the fool for ever; seeing that which now is in the days to come shall all be forgotten. And how dieth the wise man? as the fool. 17 Therefore I hated life; because the work that is wrought under the sun is grievous unto me: for all is vanity and vexation of spirit. 18 Yea, I hated all my labour which I had taken under the sun: because I should leave it unto the man that shall be after me. 19 And who knoweth whether he shall be a wise man or a fool? yet shall he have rule over all my labour wherein I have laboured, and wherein I have shewed myself wise under the sun. This is also vanity. 20 Therefore I went about to cause my heart to despair of all the labour which I took under the sun. 21 For there is a man whose labour is in wisdom, and in knowledge, and in equity; yet to a man that hath not laboured therein shall he leave it for his portion. This also is vanity and a great evil. 22 For what hath man of all his labour, and of the vexation of his heart, wherein he hath laboured under the sun? 23 For all his days are sorrows, and his travail grief; yea, his heart taketh not rest in the night. This is also vanity. 24 There is nothing better for a man, that he should eat and drink, and that he should make his soul enjoy good in his labour. This also I saw, that it was from the hand of God. 25 For who can eat, or who else can hasten hereunto, more than I? 26 For God giveth to a man that is good in his sight wisdom, and knowledge, and joy: but to the sinner he giveth travail, to gather and to heap up, that he may give to him that is good before God. This also is vanity and vexation of spirit.

Ecclesiastes 3

1 To every thing there is a season, and a time to every purpose under the heaven: 2 A time to be born, and a time to die; a time to plant, and a time to pluck up that which is planted; 3 A time to kill, and a time to heal; a time to break down, and a time to build up; 4 A time to weep, and a time to laugh; a time to mourn, and a time to dance; 5 A time to cast away stones, and a time to gather stones together; a time to embrace, and a time to refrain from embracing; 6 A time to get, and a time to lose; a time to keep, and a time to cast away; 7 A time to rend, and a time to sew; a time to keep silence, and a time to speak; 8 A time to love, and a time to hate; a time of war, and a time of peace. 9 What profit hath he that worketh in that wherein he laboureth? 10 I have seen the travail, which God hath given to the sons of men to be exercised in it. 11 He hath made every thing beautiful in his time: also he hath set the world in their heart, so that no man can find out the work that God maketh from the beginning to the end. 12 I know that there is no good in them, but for a man to rejoice, and to do good in his life. 13 And also that every man should eat and drink, and enjoy the good of all his labour, it is the gift of God. 14 I know that, whatsoever God doeth, it shall be for ever: nothing can be put to it, nor any thing taken from it: and God doeth it, that men should fear before him. 15 That which hath been now; and that which is to be hath already been; and God requireth that which is past. 16 And moreover I saw under the sun the place of judgment, that wickedness was there; and the place of righteousness, that iniquity was there. 17 I said in mine heart, God shall judge the righteous and the wicked: for there is a time there for every purpose and for every work. 18 I said in mine heart concerning the estate of the sons of men, that God might manifest them, and that they might see that they themselves are beasts. 19 For that which befalleth the sons of men befalleth beasts; even one thing befalleth them: as the one dieth, so dieth the other; yea, they have all one breath; so that a man hath no preeminence above a beast: for all is vanity. 20 All go unto one place; all are of the dust, and all turn to dust again. 21 Who knoweth the spirit of man that goeth upward, and the spirit of the beast that goeth downward to the earth? 22 Wherefore I perceive that there is nothing better, than that a man should rejoice in his own works; for that is his portion: for who shall bring him to see what shall be after him?

ⲙⲁ ⲧⲉ ⲱⲓ ⲉⲩⲉ ⲟⲩⲟ ⲛⲧⲉⲧ ⲧⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ 12 :ⲥⲁⲩⲓ ⲁⲟⲩ ⲙⲁⲣⲙ ⲙⲡⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲉⲣⲣⲟ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲭⲁ
ⲩⲣⲙⲟⲥ ⲥⲓ ⲉⲁⲓ ⲉⲩⲉ ⲟⲩⲟ ⲛⲧⲉⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲛⲁⲩ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ 13 :ⲉⲏⲣⲉⲧⲉⲛ ⲉⲩⲟ ⲟⲩⲟ ⲛⲧⲉⲧ
ⲭⲱⲙⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲣⲣⲟ ⲁⲙⲁ ⲥⲓ ⲧⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ 14 :ⲉⲧⲉⲣ ⲉⲧⲉⲛⲉ ⲉⲣⲣⲟ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ
ⲙⲁⲣⲩⲟⲥ ⲉⲧⲉⲛⲉ ⲭⲁⲩ ⲙⲡⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲉⲣⲣⲟ ⲟⲙⲉ ⲙⲡⲉⲣⲉⲧⲉⲙ 15 :ⲟⲩⲛⲧⲁⲥⲙⲁ ⲩⲁⲧⲁⲡⲱ ⲉⲙⲟ
ⲙⲉ 16 :ⲟⲩⲉⲣⲁⲧⲁⲥⲙⲁ ⲥⲓ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲉⲧⲉⲛⲉ ⲁⲣⲣⲟ ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲉ ⲁⲣⲙⲁ ⲁⲭⲁ
ⲁⲩⲟⲩ 17 :ⲧⲁⲙⲓⲁⲥ ⲭⲱⲙⲉ ⲉⲙⲙⲟ ⲙⲁⲉ ⲉⲙⲙⲁⲣⲑⲟ ⲙⲁⲩⲁⲙⲁ ⲟⲩⲟ ⲉⲙⲁⲉ ⲙⲁⲩⲁⲙⲁ ⲭⲱⲙⲉ
ⲧⲁⲣⲉ ⲉⲣⲉⲧⲉ ⲭⲉ ⲥⲟⲩ ⲛⲁⲣⲉ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲟⲩⲟ ⲉⲙⲁⲉ ⲉⲣⲣⲟ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲧⲉ ⲧⲁⲣⲉ
ⲉⲙⲉ ⲭⲱⲙⲉ ⲥⲓ ⲥⲟⲩ ⲛⲁⲣⲉ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲟⲩⲟ ⲉⲙⲁⲉ ⲉⲣⲣⲟ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲭⲉ 18 :ⲙⲁⲙ
ⲉⲙⲉ ⲙⲉⲁⲙ ⲁⲣⲧⲁⲣⲁⲥⲓⲁ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲧⲁⲁⲙ ⲉⲣⲧⲁⲙ ⲉⲣⲉⲧⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲟⲩ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲙⲁⲭⲉ
ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲥⲓ ⲥⲟⲩ ⲛⲁⲣⲉ ⲟⲛ ⲧⲁⲣⲉ ⲉⲙⲟ ⲉⲣⲣⲟ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲧⲉ ⲧⲁⲣⲉ
ⲧⲁⲣⲉ ⲉⲥⲓ ⲉⲛⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲉⲣⲣⲟ ⲟⲩⲁⲭⲉ ⲁⲙⲁ ⲥⲓ ⲉⲥⲓ ⲉⲛⲁⲣⲉ 20 :ⲉⲛⲁ
ⲙⲁⲭ ⲓⲉ ⲁⲩⲁⲙⲁ ⲧⲁⲙⲁ ⲉⲛⲁ ⲉⲟⲗⲟⲗ ⲁⲙⲁ ⲥⲓ ⲉⲣⲉⲧⲉⲙ ⲧⲉⲛⲁ ⲁⲣⲉ ⲉⲛⲁ ⲉⲥⲓ 21 :ⲁⲣⲉ ⲉⲣⲣⲟ
ⲙⲉ ⲉⲣⲣⲟ ⲉⲛⲁ ⲉⲙⲁⲙ ⲉⲛⲁ ⲉⲟⲗⲟⲗ ⲁⲣⲉ ⲉⲛⲁ ⲉⲟⲗⲟⲗ ⲙⲉ ⲥⲓ ⲉⲛⲁ ⲉⲟⲗⲟⲗ
ⲧⲁⲣⲉ ⲉⲛⲁ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲁⲣⲉ 22 :ⲁⲛⲁⲣⲧⲁⲭⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲉⲛⲁ
ⲉⲟⲥⲉ ⲉⲧⲉⲣ ⲱⲙⲟⲥⲉ ⲁⲛⲁⲙ ⲉⲣⲉⲙⲉ ⲉⲧⲉⲛⲉ ⲉⲧⲉⲛⲟⲭ ⲉⲧⲉⲣ ⲱⲙⲟⲉ ⲥⲓⲣⲛ:
ⲙⲉⲉⲧⲉⲉ ⲧⲁⲙⲁⲣⲧ:

Ecclesiastes 4

ⲭⲟⲙⲁ ⲁⲉⲁⲩ ⲙⲁⲙⲉ ⲭⲁⲭ ⲙⲉⲱⲟⲙⲟⲩ ⲁⲙⲁ ⲧⲉⲱⲣⲟⲙⲉ ⲥⲓ ⲭ ⲁⲧ ⲉⲣⲣⲉ ⲧⲁⲉ ⲁⲣⲣⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ 1 ⲁⲙⲉⲭⲉ
ⲧⲁⲉ ⲉⲙⲁⲩ ⲧⲉⲙⲁⲏ ⲉⲣⲧⲁⲙ ⲉⲙⲟⲙⲉⲁ ⲁⲙⲁ ⲉⲁⲧ ⲉⲟⲗⲟⲗ ⲉⲙⲟ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲁⲛⲟ ⲉⲙⲟⲙⲉ
ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲣⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ 2 :ⲁⲙⲁⲏ ⲧⲁⲉ ⲧⲭ
ⲉⲟⲙⲁⲣⲧⲉⲙ ⲁⲣⲧⲉⲛⲉ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲉⲛⲁⲏ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲁⲙⲁⲣⲧⲉⲙ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ
ⲧⲭ ⲙⲁⲙ ⲉⲙⲁⲣⲧⲉⲙ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲉⲏⲣⲉⲧⲉⲙ ⲧⲙⲁ ⲉⲙⲉ ⲏⲣⲉⲧⲉⲙ ⲟⲩⲁⲉ: 3 :ⲁⲙⲁⲏ ⲙⲁⲣⲧⲉⲙ ⲧⲭ
ⲉⲙⲭⲉⲧⲉⲙ ⲙⲁⲏⲣ ⲙⲭⲁ ⲙⲛ ⲉⲏⲣⲉⲧⲉⲙ ⲧⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲉⲁⲟ ⲁⲙⲁⲙⲁ ⲙⲛ ⲭⲁⲭ ⲧⲙⲁ
ⲉⲧⲉⲛⲉ ⲭⲉ ⲧⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲏⲣⲉ ⲧⲉⲛⲉ ⲧⲭ ⲏⲣⲉ ⲧⲉⲛⲉ ⲧⲭ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲭⲏⲭ ⲭⲏⲙⲉ ⲙⲁⲣⲧ: 4 :ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲭⲉ ⲧⲁⲣⲉ
ⲟⲩⲛ ⲥⲓ ⲉⲣⲉⲧⲉ ⲧⲙⲁ ⲥⲓ ⲧⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲁⲙⲁⲏⲛⲁ ⲁⲙⲁ ⲉⲙⲟⲙⲉ ⲁⲣⲉ ⲉⲧⲉⲣ ⲉⲣⲣⲟ ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲭⲉ
ⲧⲭ ⲁⲙ ⲟⲙⲁⲣ ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲭⲉ ⲧⲭ ⲁⲙ ⲟⲙⲁⲣ ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲭⲉ ⲧⲭ ⲁⲙ ⲟⲙⲁⲣ ⲁⲙⲁⲣⲧⲁⲭⲉ ⲧⲭ ⲁⲙ ⲟⲙⲁⲣ

5 ⊕ʏʟ ɢᴇ ᴛʜᴀɴ ʜᴀʟғ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏs ᴏғ ᴍʏ ʟɪғᴇ: ғᴏʀ ɢᴏᴅ ɢɪᴠᴇᴛʜ ᴛᴏ ʜɪs ʙᴇʟᴏᴠᴇᴅ ɪɴ sʟᴇᴇᴘ. 6 ᴇᴠᴇɴ ɪғ ʜᴇ ʟɪᴠᴇ ᴀ ᴛʜᴏᴜsᴀɴᴅ ʏᴇᴀʀs ᴛᴡɪᴄᴇ ᴛᴏ ᴛᴡᴏ, ʏᴇᴛ sʜᴀʟʟ ʜᴇ sᴇᴇ ɴᴏ ɢᴏᴏᴅ: ᴅᴏᴇs ɴᴏᴛ ᴀʟʟ ɢᴏ ᴛᴏ ᴏɴᴇ ᴘʟᴀᴄᴇ? 7 ᴀʟʟ ᴛʜᴇ ʟᴀʙᴏᴜʀ ᴏғ ᴍᴀɴ ɪs ғᴏʀ ʜɪs ᴍᴏᴜᴛʜ, ʏᴇᴛ ᴛʜᴇ ᴀᴘᴘᴇᴛɪᴛᴇ ɪs ɴᴏᴛ sᴀᴛɪsғɪᴇᴅ: ғᴏʀ ᴡʜᴀᴛ ʜᴀᴛʜ ᴛʜᴇ ᴡɪsᴇ ᴍᴀɴ ᴍᴏʀᴇ ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴇ ғᴏᴏʟ? ᴡʜᴀᴛ ʜᴀᴛʜ ᴛʜᴇ ᴘᴏᴏʀ, ᴛʜᴀᴛ ᴋɴᴏᴡᴇᴛʜ ᴛᴏ ᴡᴀʟᴋ ʙᴇғᴏʀᴇ ᴛʜᴇᴍ ʟɪᴠɪɴɢ? 8 ʙᴇᴛᴛᴇʀ ɪs ᴛʜᴇ sɪɢʜᴛ ᴏғ ᴛʜᴇ ᴇʏᴇs ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴇ ᴡᴀɴᴅᴇʀɪɴɢ ᴏғ ᴛʜᴇ ᴅᴇsɪʀᴇ: ᴛʜɪs ᴀʟsᴏ ɪs ᴠᴀɪɴ ᴀɴᴅ ᴠᴇxᴀᴛɪᴏɴ ᴏғ sᴘɪʀɪᴛ. 9 ʙᴇ ɴᴏᴛ ʜᴀsᴛʏ ɪɴ ʏᴏᴜʀ sᴘɪʀɪᴛ ᴛᴏ ʙᴇ ᴀɴɢʀʏ: ғᴏʀ ᴀɴɢᴇʀ ʀᴇsᴛᴇᴛʜ ɪɴ ᴛʜᴇ ʙᴏsᴏᴍ ᴏғ ғᴏᴏʟs. 10 sᴀʏ ɴᴏᴛ ᴛʜᴏᴜ, ᴡʜʏ ᴡᴀs ɪᴛ ᴛʜᴀᴛ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏs ᴏғ ᴏʟᴅ ᴡᴇʀᴇ ʙᴇᴛᴛᴇʀ ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴇsᴇ? ғᴏʀ ᴛʜᴏᴜ ᴅᴏsᴛ ɴᴏᴛ ɪɴǫᴜɪʀᴇ ᴡɪsᴇʟʏ ᴄᴏɴᴄᴇʀɴɪɴɢ ᴛʜɪs. 11 ᴡɪsᴅᴏᴍ ɪs ɢᴏᴏᴅ ᴡɪᴛʜ ᴀɴ ɪɴʜᴇʀɪᴛᴀɴᴄᴇ: ᴀɴᴅ ʙʏ ɪᴛ ᴛʜᴇʏ ᴛʜᴀᴛ sᴇᴇ ᴛʜᴇ sᴜɴ ᴇɴᴊᴏʏ ɪᴛ. 12 ғᴏʀ ᴡɪsᴅᴏᴍ ɪs ᴀ ᴅᴇғᴇɴᴄᴇ, ᴀɴᴅ ᴍᴏɴᴇʏ ɪs ᴀ ᴅᴇғᴇɴᴄᴇ: ʙᴜᴛ ᴛʜᴇ ᴇxᴄᴇʟʟᴇɴᴄʏ ᴏғ ᴋɴᴏᴡʟᴇᴅɢᴇ ɪs, ᴛʜᴀᴛ ᴡɪsᴅᴏᴍ ɢɪᴠᴇᴛʜ ʟɪғᴇ ᴛᴏ ᴛʜᴇᴍ ᴛʜᴀᴛ ʜᴀᴠᴇ ɪᴛ. 13 ᴄᴏɴsɪᴅᴇʀ ᴛʜᴇ ᴡᴏʀᴋ ᴏғ ɢᴏᴅ: ғᴏʀ ᴡʜᴏ ᴄᴀɴ ᴍᴀᴋᴇ ᴛʜᴀᴛ sᴛʀᴀɪɢʜᴛ, ᴡʜɪᴄʜ ɪ ʜᴀᴠᴇ ᴍᴀᴅᴇ ᴄʀᴏᴏᴋᴇᴅ? 14 ɪɴ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏ ᴏғ ᴘʀᴏsᴘᴇʀɪᴛʏ ʙᴇ ᴊᴏʏғᴜʟ, ʙᴜᴛ ɪɴ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏ ᴏғ ᴀᴅᴠᴇʀsɪᴛʏ ᴄᴏɴsɪᴅᴇʀ: ɢᴏᴅ ᴀʟsᴏ ʜᴀᴛʜ sᴇᴛ ᴏɴᴇ ᴛᴏ ᴇxᴄᴇᴇᴅ ᴀɴᴏᴛʜᴇʀ, ᴛʜᴀᴛ ᴍᴀɴ sʜᴏᴜʟᴅ ғɪɴᴅ ɴᴏ ᴀғᴛᴇʀ ʜɪᴍ. 15 ᴀʟʟ ᴛʜɪɴɢs ʜᴀᴠᴇ ɪ sᴇᴇɴ ɪɴ ᴍʏ ᴅᴀʏs ᴏғ ᴠᴀɴɪᴛʏ: ᴛʜᴇʀᴇ ɪs ᴀ ʀɪɢʜᴛᴇᴏᴜs ᴍᴀɴ ᴘᴇʀɪsʜɪɴɢ ɪɴ ʜɪs ʀɪɢʜᴛᴇᴏᴜsɴᴇss, ᴀɴᴅ ᴛʜᴇʀᴇ ɪs ᴀ ᴡɪᴄᴋᴇᴅ ᴍᴀɴ ᴘʀᴏʟᴏɴɢɪɴɢ ʜɪs ʟɪғᴇ ɪɴ ʜɪs ᴡɪᴄᴋᴇᴅɴᴇss. 16 ʙᴇ ɴᴏᴛ ʀɪɢʜᴛᴇᴏᴜs ᴏᴠᴇʀᴍᴜᴄʜ; ɴᴇɪᴛʜᴇʀ sʜᴏᴜʟᴅsᴛ ᴛʜᴏᴜ ᴍᴀᴋᴇ ᴛʜʏsᴇʟғ ᴏᴠᴇʀ ᴡɪsᴇ: ᴡʜʏ sʜᴏᴜʟᴅsᴛ ᴛʜᴏᴜ ᴅᴇsᴛʀᴏʏ ᴛʜʏsᴇʟғ ᴡɪᴛʜᴏᴜᴛ ɴᴇᴇᴅ? 17 ʙᴇ ɴᴏᴛ ᴏᴠᴇʀᴍᴜᴄʜ ᴡɪᴄᴋᴇᴅ, ɴᴇɪᴛʜᴇʀ ʙᴇ ᴛʜᴏᴜ ғᴏᴏʟɪsʜ: ᴡʜʏ sʜᴏᴜʟᴅsᴛ ᴛʜᴏᴜ ᴅɪᴇ ʙᴇғᴏʀᴇ ᴛʜʏ ᴛɪᴍᴇ? 18 ɪᴛ ɪs ɢᴏᴏᴅ ᴛʜᴀᴛ ᴛʜᴏᴜ sʜᴏᴜʟᴅsᴛ ᴛᴀᴋᴇ ʜᴏʟᴅ ᴏғ ᴛʜɪs; ʏᴇᴀ, ᴀʟsᴏ ғʀᴏᴍ ᴛʜɪs ᴡɪᴛʜᴅʀᴀᴡ ɴᴏᴛ ᴛʜɪɴᴇ ʜᴀɴᴅ: ғᴏʀ ʜᴇ ᴛʜᴀᴛ ғᴇᴀʀᴇᴛʜ ɢᴏᴅ sʜᴀʟʟ ᴄᴏᴍᴇ ғᴏʀᴛʜ ᴡɪᴛʜ ʙᴏᴛʜ. 19 ᴡɪsᴅᴏᴍ sᴛʀᴇɴɢᴛʜᴇɴᴇᴛʜ ᴛʜᴇ ᴡɪsᴇ ᴍᴏʀᴇ ᴛʜᴀɴ ᴛᴇɴ ᴍɪɢʜᴛʏ ᴍᴇɴ ᴡʜɪᴄʜ ᴀʀᴇ ɪɴ ᴛʜᴇ ᴄɪᴛʏ. 20 ғᴏʀ ᴛʜᴇʀᴇ ɪs ɴᴏᴛ ᴀ ʀɪɢʜᴛᴇᴏᴜs ᴍᴀɴ ᴜᴘᴏɴ ᴇᴀʀᴛʜ, ᴛʜᴀᴛ ᴅᴏᴇᴛʜ ɢᴏᴏᴅ, ᴀɴᴅ sɪɴɴᴇᴛʜ ɴᴏᴛ.

Ecclesiastes 6

1 ᴛʜᴇʀᴇ ɪs ᴀɴ ᴇᴠɪʟ ᴡʜɪᴄʜ ɪ ʜᴀᴠᴇ sᴇᴇɴ ᴜɴᴛᴏ ᴍᴇ, ᴀɴᴅ ɪᴛ ɪs ᴄᴏᴍᴍᴏɴ ᴀᴍᴏɴɢ ᴍᴇɴ: 2 ᴀ ᴍᴀɴ ᴛᴏ ᴡʜᴏᴍ ɢᴏᴅ ʜᴀᴛʜ ɢɪᴠᴇɴ ʀɪᴄʜᴇs, ᴡᴇᴀʟᴛʜ, ᴀɴᴅ ʜᴏɴᴏᴜʀ, sᴏ ᴛʜᴀᴛ ʜᴇ ʟᴀᴄᴋᴇᴛʜ ɴᴏᴛʜɪɴɢ ғᴏʀ ʜɪs sᴏᴜʟ ᴏғ ᴀʟʟ ʜᴇ ᴅᴇsɪʀᴇᴛʜ, ʏᴇᴛ ɢᴏᴅ ɢɪᴠᴇᴛʜ ʜɪᴍ ɴᴏᴛ ᴘᴏᴡᴇʀ ᴛᴏ ᴇᴀᴛ ᴏғ ɪᴛ, ʙᴜᴛ ᴀ sᴛʀᴀɴɢᴇʀ ᴇᴀᴛᴇᴛʜ ɪᴛ: ᴛʜɪs ɪs ᴠᴀɪɴ, ᴀɴᴅ ɪᴛ ɪs ᴀɴ ᴇᴠɪʟ ᴅɪsᴇᴀsᴇ. 3 ɪғ ᴀ ᴍᴀɴ ʙᴇɢᴇᴛ ʜᴜɴᴅʀᴇᴅ ᴄʜɪʟᴅʀᴇɴ, ᴀɴᴅ ʟɪᴠᴇ ᴍᴀɴʏ ʏᴇᴀʀs, sᴏ ᴛʜᴀᴛ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏs ᴏғ ʜɪs ʏᴇᴀʀs ʙᴇ ᴍᴀɴʏ, ᴀɴᴅ ʜɪs sᴏᴜʟ ʙᴇ ɴᴏᴛ ɪɴᴇʀᴇᴅ ᴏғ ɢᴏᴏᴅ, ᴀɴᴅ ᴀʟsᴏ ᴛʜᴀᴛ ʜᴇ ʜᴀᴠᴇ ɴᴏ ʙᴜʀɪᴀʟ; ɪ sᴀʏ, ᴛʜᴀᴛ ᴀ ᴍɪsᴄᴀʀʀɪᴀɢᴇ ɪs ʙᴇᴛᴛᴇʀ ᴛʜᴀɴ ʜᴇ: 4 ғᴏʀ ʜᴇ ᴄᴏᴍᴇᴛʜ ɪɴ ᴡɪᴛʜ ᴠᴀɪɴɴᴇss, ᴀɴᴅ ᴅᴇᴘᴀʀᴛᴇᴛʜ ɪɴ ᴅᴀʀᴋɴᴇss, ᴀɴᴅ ʜɪs ɴᴀᴍᴇ sʜᴀʟʟ ʙᴇ ᴄᴏᴠᴇʀᴇᴅ ᴡɪᴛʜ ᴅᴀʀᴋɴᴇss; 5 ʙᴇsɪᴅᴇs, ʜᴇ ʜᴀᴛʜ ɴᴏᴛ sᴇᴇɴ ɴᴏʀ ᴋɴᴏᴡɴ ᴀɴʏᴛʜɪɴɢ: ᴛʜɪs ʜᴀᴛʜ ʀᴇsᴛ ʀᴀᴛʜᴇʀ ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴀᴛ ᴍᴀɴ. 6 ʏᴇᴀ, ʜᴇ ʟɪᴠᴇ ᴀ ᴛʜᴏᴜsᴀɴᴅ ʏᴇᴀʀs ᴛᴡɪᴄᴇ ᴛᴏ ᴛᴡᴏ, ʏᴇᴛ ʜᴀᴠᴇ ɴᴏ ɢᴏᴏᴅ: ᴅᴏ ɴᴏᴛ ᴀʟʟ ɢᴏ ᴛᴏ ᴏɴᴇ ᴘʟᴀᴄᴇ? 7 ᴀʟʟ ᴛʜᴇ ʟᴀʙᴏᴜʀ ᴏғ ᴍᴀɴ ɪs ғᴏʀ ʜɪs ᴍᴏᴜᴛʜ, ᴀɴᴅ ʏᴇᴛ ᴛʜᴇ ᴀᴘᴘᴇᴛɪᴛᴇ ɪs ɴᴏᴛ ғɪʟʟᴇᴅ. 8 ғᴏʀ ᴡʜᴀᴛ ʜᴀᴠᴇ ᴛʜᴇ ᴡɪsᴇ ᴍᴏʀᴇ ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴇ ғᴏᴏʟ? ᴡʜᴀᴛ ʜᴀᴠᴇ ᴛʜᴇ ᴘᴏᴏʀ, ᴛʜᴀᴛ ᴋɴᴏᴡᴇᴛʜ ᴛᴏ ᴡᴀʟᴋ ʙᴇғᴏʀᴇ ᴛʜᴇᴍ ʟɪᴠɪɴɢ? 9 ʙᴇᴛᴛᴇʀ ɪs ᴛʜᴇ sɪɢʜᴛ ᴏғ ᴛʜᴇ ᴇʏᴇs ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴇ ᴡᴀɴᴅᴇʀɪɴɢ ᴏғ ᴛʜᴇ ᴅᴇsɪʀᴇ: ᴛʜɪs ᴀʟsᴏ ɪs ᴠᴀɪɴ ᴀɴᴅ ᴠᴇxᴀᴛɪᴏɴ ᴏғ sᴘɪʀɪᴛ. 10 ᴛʜᴀᴛ ᴡʜɪᴄʜ ʜᴀᴛʜ ʙᴇᴇɴ ᴀʟʀᴇᴀᴅʏ ɴᴀᴍᴇᴅ ɪs ᴋɴᴏᴡɴ ᴛʜᴀᴛ ɪᴛ ɪs ᴍᴀɴ: ᴀɴᴅ ᴄᴀɴ ɴᴏ ᴍᴀɴ ᴄᴏɴᴛᴇɴᴅ ᴡɪᴛʜ ʜɪᴍ ᴛʜᴀᴛ ɪs ᴍɪɢʜᴛɪᴇʀ ᴛʜᴀɴ ʜᴇ. 11 sᴇᴇɪɴɢ ᴛʜᴇʀᴇ ᴀʀᴇ ᴍᴀɴʏ ᴛʜɪɴɢs ᴛʜᴀᴛ ɪɴᴄʀᴇᴀsᴇ ᴠᴀɴɪᴛʏ, ᴡʜᴀᴛ ɪs ᴍᴀɴ ᴛʜᴇ ʙᴇᴛᴛᴇʀ? 12 ғᴏʀ ᴡʜᴏ ᴋɴᴏᴡᴇᴛʜ ᴡʜᴀᴛ ɪs ɢᴏᴏᴅ ғᴏʀ ᴍᴀɴ ɪɴ ᴛʜɪs ʟɪғᴇ, ᴀʟʟ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏs ᴏғ ᴛʜᴇ ʟɪғᴇ ᴏғ ʜɪs ᴠᴀɪɴ ʟɪғᴇ ᴡʜɪᴄʜ ʜᴇ sᴘᴇɴᴅᴇᴛʜ ᴀs ᴀ sʜᴀᴅᴏᴡ? ғᴏʀ ᴡʜᴀᴛ ᴄᴀɴ ᴍᴀɴ ᴛᴇʟʟ ʜɪᴍ ᴡʜᴀᴛ ɪᴛ sʜᴀʟʟ ʙᴇ ᴀғᴛᴇʀ ʜɪᴍ ᴜɴᴅᴇʀ ᴛʜᴇ sᴜɴ?

Ecclesiastes 7

1 ᴀ ɢᴏᴏᴅ ɴᴀᴍᴇ ɪs ʙᴇᴛᴛᴇʀ ᴛʜᴀɴ ᴘʀᴇᴄɪᴏᴜs ᴏɪɴᴛᴍᴇɴᴛ; ᴀɴᴅ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏ ᴏғ ᴅᴇᴀᴛʜ ᴛʜᴀɴ ᴛʜᴇ ᴅᴀʏ ᴏғ ᴀ ᴍᴀɴ'ꜱ ʙɪʀᴛʜ. 2 ɪᴛ ɪs ʙᴇᴛᴛᴇʀ ᴛᴏ ɢᴏ ɪɴᴛᴏ ᴛʜᴇ ʜᴏᴜsᴇ ᴏғ ᴍᴏᴜʀɴɪɴɢ, ᴛʜᴀɴ ᴛᴏ ɢᴏ ɪɴᴛᴏ ᴛʜᴇ ʜᴏᴜsᴇ ᴏғ ғᴇᴀsᴛɪɴɢ: ғᴏʀ ᴛʜᴀᴛ ɪs ᴛʜᴇ ᴇɴᴅ ᴏғ ᴀʟʟ ᴍᴇɴ; ᴀɴᴅ ᴛʜᴇ ʟɪᴠɪɴɢ ᴡɪʟʟ ʟᴀʏ ɪᴛ ᴛᴏ ʜɪs ʜᴇᴀʀᴛ.

ⲭⲉⲗⲁⲏⲁⲍ ⲍⲩⲑ 8 :ⲉⲩⲭⲙ ⲍⲉ ⲭⲁ ⲇⲍⲉⲧⲁⲩ ⲙⲩⲏⲁ ⲥⲥⲩⲉⲉⲗ ⲣⲟⲟⲉ ⲉⲗⲍ 7 :ⲥⲉⲍⲉ ⲉⲓ ⲙⲩⲗⲩ ⲥⲉⲗⲓⲧⲩⲉ
ⲣⲗⲉⲏⲍ ⲧⲟⲩ ⲉⲗⲍ ⲧⲩⲟⲩⲥ ⲩⲏⲏⲩⲍⲍⲩ ⲥⲉⲍⲉ ⲭⲁ ⲍⲉ 9 :ⲏⲩⲁ ⲩⲁⲍⲉⲉ ⲙⲩⲗⲉⲍ ⲩⲁⲍ ⲩⲁⲍ ⲍⲩⲑ ⲩⲭⲍⲙⲧⲣⲁⲙ ⲙⲩ
ⲍⲣ ⲗⲉ ⲉⲁⲥⲣⲙ ⲙⲉⲍⲉⲩⲑⲩⲉ ⲩⲉⲍⲉ ⲉⲍⲉⲙⲥⲉⲍⲉⲙ ⲉⲍⲉⲙⲥⲉⲍⲉⲙ ⲙⲉⲍⲉⲩⲑⲩⲉ ⲩⲉⲍⲉ ⲙⲥⲣⲍⲉ ⲭⲁ ⲍⲉ 10 :ⲏⲁⲩⲏ ⲙⲉⲍⲉⲍⲁⲉⲧ
ⲍⲣⲟⲩ ⲉⲗⲉ 12 :ⲙⲙⲩⲉⲍ ⲉⲗⲁⲣ ⲍⲗⲉⲗⲩ ⲉⲁⲍⲏⲉ ⲟⲙ ⲏⲁⲩⲉⲉ ⲩⲁⲍⲉⲍ ⲍⲩⲑ 11 :ⲉⲓ ⲍⲟ ⲭⲍⲣⲙ ⲙⲏⲁⲍⲩⲉⲉ
ⲙⲉⲏⲁⲩⲉⲉ ⲉⲍⲣⲍⲉⲍⲙ ⲉⲍⲟⲙⲙ ⲭⲏⲁⲩⲉⲉ ⲑⲟⲭ ⲩⲏⲍⲭⲗⲉ ⲋⲉⲍⲉ ⲉⲍⲉ ⲉⲍⲉⲑ ⲙⲩ ⲉⲍⲁⲍ ⲍⲩⲑ 13 :ⲉⲍⲉⲍⲟⲣⲉⲍⲉ
ⲉⲍⲁⲍ ⲍⲟⲏ ⲙⲩⲉⲍⲉⲍⲙ ⲍⲩⲑ ⲉⲍⲉⲍⲙ ⲙⲉⲍⲉⲩⲑⲩⲉ ⲩⲉⲍⲉ ⲙⲩ ⲍⲩⲑ

ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲛⲁⲓⲙ ⲥⲟⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲙⲡⲉⲩⲣⲁⲛ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲣⲟⲥ

11 Cast your bread upon the waters, for after many days you will find it again.
2 Give a portion to seven, or even to eight, for you do not know what misfortune may occur on the earth.
3 If the clouds are full, they pour out rain upon the earth; whether a tree falls to the south or to the north, in the place where the tree falls there it will lie.
4 Whoever watches the wind will not sow, and whoever looks at the clouds will not reap.
5 As you do not know the way of the wind, or how the bones grow in the womb of a pregnant woman, so you do not know the work of God who makes everything.
6 In the morning sow your seed, and in the evening do not withhold your hand, for you do not know which will succeed, whether this or that, or whether both will be equally good.
7 Light is sweet, and it is pleasant for the eyes to see the sun.
8 If a man lives many years, let him rejoice in all of them, but let him remember that the days of darkness will be many. All that comes is futile.
9 Rejoice, young man, while you are young, and let your heart be glad in the days of your youth. Walk in the ways of your heart and in the sight of your eyes, but know that for all these things God will bring you to judgment.
10 Remove anger from your heart and put away pain from your body, for childhood and youth are futile.

12 Remember your Creator in the days of your youth, before the evil days come and the years approach when you will say, I have no pleasure in them;
2 before the sun and the light, the moon and the stars are darkened, and the clouds return after the rain;
3 in the day when the keepers of the house tremble, and the strong men are bent, when the grinding women cease because they are few, and those who look through the windows see dimly;
4 when the doors to the street are closed, and the sound of the mill is low, when one rises at the sound of a bird, and all the daughters of song are brought low;
5 when one is afraid of heights, and terrors are in the way, when the almond tree blossoms, when the grasshopper is a burden, and desire fails, because man goes to his eternal home, and mourners go about the streets;
6 before the silver cord is broken, and the golden bowl is shattered, and the pitcher is broken at the fountain, and the wheel is broken at the cistern,
7 and the dust returns to the earth as it was, and the spirit returns to God who gave it.
8 Futility of futilities, says the Teacher; all is futile.
9 Besides being wise, the Teacher also taught the people knowledge, and he pondered, searched out, and arranged many proverbs.
10 The Teacher sought to find delightful words, and he wrote words of truth correctly.
11 The words of the wise are like goads, and like nails firmly fixed are the words of masters of assemblies, which are given by one shepherd.
12 Of anything else, my son, be warned: there is no end to the making of many books, and much study is a weariness of the flesh.
13 The end of the matter, all having been heard, is this: fear God and keep his commandments, for this is the whole duty of man.
14 For God will bring every deed into judgment, with every secret thing, whether it is good or evil.

ᔕᒪᐊᒪᐧᐃᔑ ᐊᒪᐧ

Song of Solomon 1

1 ᐊᒪᐧ ᐊᒪᐧᐃᔑᔕᒪᐧᐃᔑ ᔕᒪᐧᐃᔑᐁᐧᐃᔑᔕ ᐃᔑᔕᐁᐧᐃᔑᔕᒪ

Song of Solomon 3

1 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 2 אקומה נא ואסובבה בעיר בשווקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 3 מצאוני השמרים הסובבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: 4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי: 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: 6 מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: 7 הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל: 8 כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: 9 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: 10 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: 11 צאינה ובנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:

Song of Solomon 4

1 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: 2 שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 3 כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: 4 כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: 5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צבי הרועים בשושנים: 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה: 7 כלך יפה רעיתי ומום אין בך: 8 אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה משוכת אריות מהרי נמרים: 9 לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד מעיניך באחד ענק מצוארניך: 10 מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריח שמניך מכל בשמים: 11 נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון: 12 גן נעול אחתי כלה מעין נעול מקור חתום: 13 שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים: 15 מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

Song of Solomon 5

1 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שרוסי שלרקיעה ראשי נמלאו טל קוצותי רסיסי לילה: 3 פשטתי את כתנתי איכה אלבשנה רחצתי את רגלי איכה אטנפם: 4 דודי שלח ידו מן החר ומעי המו עלי: 5 קמתי אני לפתח לדודי ידי נטפו מור ואצבעותי מור עבר על כפות המנעול:

ישׁבת בת־נדיב בשׂמים לרעות בגנים ולקבץ שושנים׃
אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים׃ 4 יפה את רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימים כנדגלות׃
סבבי עיניך שהם הגבי שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד׃ 6 שניך כעדר הקצובות שעלו מן־הרחצה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם׃ 7 כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך׃ 8 ששים המה מלכות ושמנים פילגשים
ועלמות אין מספר׃ 9 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה
מלכות ופילגשים ויהללוה׃ 10 מי זאת הנשקפה כמו־שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימים כנדגלות׃
11 אל־גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן נצו הרמנים׃ 12 לא ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמי נדיב׃ 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה־תחזו בשולמית כמחלת המחנים׃

Song of Solomon 7

1 מה־יפו פעמיך בנעלים בת־נדיב חמקי ירכיך כחלאי מעשה ידי אמן׃ 2 שרך אגן הסהר אל־יחסר המזג
אמיתה בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים׃ 3 שני שדיך כשני עפרי תאומי צבי׃ 4 צוארך כמגדל השן
עיניך כברכות בחשבון אשר בשער בת־רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק׃ 5 ראשך עליך כהר הכרמל
ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים׃ 6 מה־יפית ומה־נעמת אהבה בתענוגים׃ 7 זאת קומתך דמתה לתמר
ושדיך לאשכלות׃ 8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסנניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן ורוח אפך כתפוחים׃
9 וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים׃ 10 אני לדודי ועלי תשוקתו׃ 11 לכה דודי
נצא השדה נלינה בכפרים׃ 12 נשכימה לכרמים נראה אם־פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם
אתן את־דודי לך׃ 13 הדודאים נתנו ריח ועל־פתחינו כל־מגדים חדשים גם־ישנים דודי צפנתי לך׃

Song of Solomon 8

1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזו־לי׃ 2 אנהגך אביאך אל־בית אמי תלמדני
אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃ 3 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ 4 השבעתי אתכן בנות ירושלם
מה־תעירו ומה־תעוררו את־האהבה עד שתחפץ׃ 5 מי זאת עלה מן־המדבר מתרפקת על־דודה תחת התפוח
עוררתיך שם חבלה ילדתך שם חבלה ילדה׃ 6 שימני כחותם על־לבך כחותם על־זרועך כי־עזה כמות אהבה
קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את־האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם־יתן איש את־כל־הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה־נעשה
לאחתנו ביום שידבר־בה׃ 9 אם־חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם־דלת היא נצורה עליה לוח ארז׃
10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את־הכרם
לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃ 12 כרמי שלי לפני אלף לך שלמה והמאתים לנטרים את־פריו׃
13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני׃ 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים
על הרי בשמים׃

Song of Solomon 8

1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבזו־לי׃ 2 אנהגך אביאך אל־בית אמי תלמדני
אשקך מיין הרקח מעסיס רמוני׃ 3 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני׃ 4 השבעתי אתכן בנות ירושלם
מה־תעירו ומה־תעוררו את־האהבה עד שתחפץ׃ 5 מי זאת עלה מן־המדבר מתרפקת על־דודה תחת התפוח
עוררתיך שם חבלה ילדתך שם חבלה ילדה׃ 6 שימני כחותם על־לבך כחותם על־זרועך כי־עזה כמות אהבה
קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את־האהבה ונהרות לא
ישטפוה אם־יתן איש את־כל־הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה־נעשה
לאחתנו ביום שידבר־בה׃ 9 אם־חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם־דלת היא נצורה עליה לוח ארז׃
10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום׃ 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את־הכרם
לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף׃ 12 כרמי שלי לפני אלף לך שלמה והמאתים לנטרים את־פריו׃
13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני׃ 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים
על הרי בשמים׃

1 מי יתנך כאח יונק שדי אמי אמצאך אנשקך גם לא יבזו לי: 2 אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין רקח מעסיס רמוני: 3 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: 5 מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שם חבלה אמך שם חבלה ילדתך: 6 שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: 10 אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם ביד נטרים איש יביא בפריו אלף כסף: 12 כרמי שלי לפני אלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו: 13 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני: 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

Isaiah 1

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי: 3 יודע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: 4 הוי גוי חוטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל נזורו אחור: 5 על מה תוכו עוד תוספו סרה כל ראש לחלי וכל לב דוי: 6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה וכבה לא זרו ולא חבשו ולא רככה בשמן: 7 ארצכם שממה ערי אשתיכם שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אותה ושממה כמהפכת זרים: 8 ונותרה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמורה דמינו: 10 שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: 11 למה לי רב זבחיכם אמר יהוה שבעתי עולות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי: 13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל הון ועצרה: 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא:

Isaiah 2

20 ⲁⲩⲱ ⲉⲓⲥ ⲧⲏⲛ ⲏⲙⲉⲣⲁⲛ ⲉⲛⲉⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲥⲱⲧⲙ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲩⲙⲁ ⲙⲡⲓⲱⲧ ⲛⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ

Isaiah 5

1 Now I will sing to my well-beloved a song of my beloved touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill: 2 And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a winepress therein: and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes. 3 And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard. 4 What could have been done more to my vineyard, that I have not done in it? wherefore, when I looked that it should bring forth grapes, brought it forth wild grapes? 5 And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard: I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and break down the wall thereof, and it shall be trodden down: 6 And I will lay it waste: it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briers and thorns: I will also command the clouds that they rain no rain upon it. 7 For the vineyard of the LORD of hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant: and he looked for judgment, but behold oppression; for righteousness, but behold a cry. 8 Woe unto them that join house to house, that lay field to field, till there be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth! 9 In mine ears said the LORD of hosts, Of a truth many houses shall be desolate, even great and fair, without inhabitant. 10 Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of an homer shall yield an ephah. 11 Woe unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink; that continue until night, till wine inflame them! 12 And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine, are in their feasts: but they regard not the work of the LORD, neither consider the operation of his hands. 13 Therefore my people are gone into captivity, because they have no knowledge: and their honourable men are famished, and their multitude dried up with thirst. 14 Therefore hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure: and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it. 15 And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled: 16 But the LORD of hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness. 17 Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat. 18 Woe unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope: 19 That say, Let him make speed, and hasten his work, that we may see it: and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it! 20 Woe unto them that call evil good, and good evil; that put darkness for light, and light for darkness; that put bitter for sweet, and sweet for bitter! 21 Woe unto them that are wise in their own eyes, and prudent in their own sight! 22 Woe unto them that are mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink: 23 Which justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him! 24 Therefore as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, so their root shall be as rottenness, and their blossom shall go up as dust, because they have cast away the law of the LORD of hosts, and despised the word of the Holy One of Israel. 25 Therefore is the anger of the LORD kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them: and the hills did tremble, and their carcases were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still. 26 And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth: and, behold, they shall come with speed swiftly: 27 None shall be weary nor stumble among them; none shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken: 28 Whose arrows are sharp, and all their bows bent, their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind: 29 Their roaring shall be like a lion, they shall roar like young lions: yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry it away safe, and none shall deliver it. 30 And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea: and if one look unto the land, behold darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

Isaiah 6

1 In the year that king Uzziah died I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple. 2 Above it stood the seraphims: each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly. 3 And one cried unto another, and said, Holy, holy, holy, is the LORD of hosts: the whole earth is full of his glory. 4 And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke. 5 Then said I, Woe is me! for I am undone; because I am a man of unclean lips, and I dwell in the midst of a people of unclean lips: for mine eyes have seen the King, the LORD of hosts. 6 Then flew one of the seraphims unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar: 7 And he laid it upon my mouth, and said, Lo, this hath touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged. 8 Also I heard the voice of the Lord, saying, Whom shall I send, and who will go for us? Then said I, Here am I; send me. 9 And he said, Go, and tell this people, Hear ye indeed, but understand not; and see ye indeed, but perceive not. 10 Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes; lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and convert, and be healed. 11 Then said I, Lord, how long? And he answered, Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate, 12 And the LORD have removed men far away, and there be a great forsaking in the midst of the land. 13 But yet in it shall be a tenth, and it shall return, and shall be eaten: as a teil tree, and as an oak, whose substance is in them, when they cast their leaves: so the holy seed shall be the substance thereof.

ⲁⲩⲱⲗⲙⲁⲥ ⲙⲉ:
ⲉⲉⲏⲡⲉⲙ ⲧⲙⲏ ⲫⲙⲟⲃⲏ ⲧⲟⲃⲏⲗⲁ ⲥⲧ ⲭⲫⲁⲩ ⲙⲁⲓⲉ ⲧⲏⲃⲩ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲩ ⲥⲙⲁⲛ ⲙⲁⲩ
ⲧⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁⲩ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲭⲙⲉⲩ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ ⲉⲁⲫⲏ ⲉⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁ ⲫⲧⲁ ⲧⲫⲁ ⲟⲩ ⲧⲉⲉⲁⲙ ⲁⲙⲉⲩ
ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ ⲉⲁⲫⲏ ⲉⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ ⲉⲁⲫⲏ ⲉⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ: [25] ⲁⲛⲁ ⲉⲁⲫⲏ ⲛⲁ ⲉⲉⲉⲉⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲁⲫⲏ ⲁⲉⲁⲩⲟⲓⲉⲉ ⲉⲟⲓⲁⲉⲉ ⲫⲏⲛⲏ [22] ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲉⲁⲉⲁⲙ ⲟⲩⲁⲉ ⲫⲁⲫⲫ ⲁⲙⲁⲭⲉ ⲛⲁⲫⲏ
ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲫⲁⲫⲫ ⲉⲁⲫⲏ ⲛⲁ ⲏⲙⲁⲧⲉ ⲉⲁⲁⲁⲭⲉ ⲛⲁ ⲫⲁⲫⲫ ⲉⲁⲫⲏ [23] ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ ⲉⲁⲫⲏ ⲉⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ: [25] ⲁⲛⲁ ⲉⲁⲫⲏ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ: [25] ⲁⲛⲁ ⲉⲁⲫⲏ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ

Isaiah 7

[1] ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲙⲁⲩ ⲛⲁⲉⲙⲏ ⲁⲉⲟ ⲉⲁⲁⲩⲉⲉ ⲫⲙ ⲙⲁⲩⲉⲉ ⲫⲙ ⲓⲏⲟ ⲁⲣⲙ ⲙⲁⲩ ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ
[2] ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲁⲉⲗⲉⲁⲩ: ⲉⲁⲉⲉⲉⲟ ⲙⲏⲉⲉⲁⲙ ⲉⲁⲉⲁⲙ ⲙⲁⲙⲏⲉ ⲁⲉⲁⲙⲁⲙ ⲙⲁⲙⲏⲉ ⲁⲉⲁⲙⲁⲙ
ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
[3] ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲟⲙⲁⲉⲉⲗ ⲭⲁⲙⲁⲙ ⲭⲁⲓⲁⲏⲉ ⲧⲭⲉ ⲁⲙⲁⲙ ⲫⲁⲩⲉⲉ ⲛⲁ
ⲭⲟⲣⲉ ⲉⲁⲫⲁⲉ ⲉⲟⲛⲁⲉⲉⲗ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲟⲙⲁⲉⲉⲗ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ
ⲛⲁ ⲫⲏⲡⲁⲙⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲉⲙⲁⲓⲗⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ
[4] ⲁⲙⲁⲭⲉ ⲛⲁⲗⲉⲙ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲟⲙⲁⲉⲉⲗ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ
ⲭⲟⲣⲉ ⲉⲁⲫⲁⲉ ⲉⲟⲛⲁⲉⲉⲗ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲟⲙⲁⲉⲉⲗ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ
ⲛⲁ ⲫⲏⲡⲁⲙⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲉⲙⲁⲓⲗⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲛⲁ ⲉⲁⲉⲉⲉ ⲟⲙⲁⲉⲉⲗ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ
[5] ⲉⲟⲛ ⲁⲉⲉ ⲉⲟⲛ ⲟⲣⲙ ⲛⲁ ⲧⲁⲙⲉ ⲫⲟⲉ ⲫⲉⲗⲉ ⲙⲁⲩⲉ ⲁⲧⲉⲟ ⲣⲙⲉⲉⲁⲛ ⲁⲫⲉ ⲫⲙⲉⲉⲁⲛ:
[6] ⲁⲩⲱⲗⲙⲁⲥ ⲛⲁⲉⲙⲏ ⲁⲉⲟ ⲉⲟⲛ ⲁⲉⲉ ⲉⲟⲛ ⲟⲣⲙ ⲛⲁ ⲧⲁⲙⲉ ⲫⲟⲉ ⲫⲉⲗⲉ ⲙⲁⲩⲉ ⲁⲧⲉⲟ
ⲭⲉⲧⲁⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ ⲉⲁⲫⲏ ⲉⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ: [25] ⲁⲛⲁ ⲉⲁⲫⲏ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲉⲉⲉⲉⲉ: [24] ⲫⲏⲛⲏⲉⲙ ⲁⲫⲁⲙⲭ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲙⲁⲓⲉ ⲁⲧⲉ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ
ⲛⲁⲩ: [25] ⲁⲛⲁ ⲉⲁⲫⲏ ⲛⲁ ⲙⲁⲁⲏⲙ ⲧⲫⲁ ⲥⲧ ⲁⲉⲉⲉⲉ ⲛⲁ ⲙⲁⲓⲗⲉ ⲭⲉⲧⲉⲉ ⲁⲙⲉⲩ ⲁⲉⲉⲉⲉ

Isaiah 8

1 אֱמֹר לִי קַח־לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל וְכְתֹב עָלָיו בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ לְמַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז קָרֹב׃
2 וְאָעִידָה לִי עֵדִים נֶאֱמָנִים אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת זְכַרְיָהוּ בֶּן יְבֶרֶכְיָהוּ׃
3 וָאֶקְרַב אֶל־הַנְּבִיאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שָׁלָל חוּשׁ בַּז׃
4 כִּי בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר קָרֹא אָבִי וְאִמִּי יִשָּׂא אֶת־חֵיל דַּמֶּשֶׂק וְשָׁלַל שֹׁמְרוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
5 וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר׃ 6 יַעַן מָאַס הָעָם הַזֶּה אֶת־מֵי הַשִּׁלֹחַ הוֹלְכִים לְאָט וְאֶת־רְצִין וּבֶן־רְמַלְיָהוּ יָגִילוּ׃
7 וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנָי מַעֲלֶה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַנָּהָר עֲזֻמִּים וְרַבִּים אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת־כָּל־כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל־כָּל־אֲפִיקָיו וְהָלַךְ עַל־כָּל־גְּדוֹתָיו׃
8 וְעָבַר בִּיהוּדָה שָׁטַף וְעָבַר עַד־צַוָּאר יַגִּיעַ וְהָיָה מְטֵה כַּנְפָיו מְלֹא רֹחַב אַרְצְךָ עִמָּנוּ אֵל׃
9 רֹעוּ עַמִּים וְהֵחַתּוּ וְהַאֲזִינוּ כֹּל מֶרְחַקֵּי אָרֶץ הָתְאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ הִתְאַזְּרוּ וְהֵחַתּוּ׃
10 עִצוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל׃
11 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלַי כַּחֲזֹק הַיָּד וְיִסְּרַנִי מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר׃
12 לֹא תֹאמְרוּ קֶשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת־מוֹרָאוֹ לֹא תִירְאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ׃
13 אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרַאֲכֶם וְהוּא יַעֲרִיצְכֶם׃
14 וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לִשְׁנֵי בָתֵּי יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם׃
15 וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃
16 צְרֹר תְּעוּדָה חֲתֹם תּוֹרָה בְּלִמֻּדָי׃
17 וְחִכִּיתִי לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקִוֵּיתִי לוֹ׃
18 הִנֵּה אֲנִי וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נְתָנַנִי יְהוָה לְאֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת שֹׁכֵן הַר־צִיּוֹן׃
19 וְכִי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל־הָאֹבוֹת וְאֶל־הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים וְהַהֹגִים הֲלֹא עַם אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל־הַמֵּתִים׃
20 לְתוֹרָה וְלִתְעוּדָה אִם־לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין־לָהֶם שָׁחַר׃
21 וְעָבַר בָּהּ נִקְשֶׁה וְרָעֵב וְהָיָה כִּי־רָעַב וְהִתְקַצַּף וְקִלֵּל בְּמַלְכּוֹ וֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמָעְלָה׃
22 וְאֶל־אֶרֶץ יַבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה מְעוּף מוֹעָקָה וְאָפֵל לֹא מוּדָחָה׃

Isaiah 9

1 כִּי לֹא מוּעָף לָהּ אֲשֶׁר מוֹעָקָה לָהּ בָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל לְאַרְצָה זְבוּלֻן וְאַרְצָה נַפְתָּלִי וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם׃
2 הָעָם הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם׃
3 הִרְבִּיתָ הַגּוֹי לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שִׂמְחוּ לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל׃
4 כִּי אֶת־עֹל סִבְלוֹ וְאֶת־מַטֵּה כְתֵפוֹ שֵׁבֶט נֹגְשׂוֹ שָׁבַרְתָּ כְּיוֹם מִדְיָן׃
5 כִּי כָל־סְאוֹן סֹאֵן בְּרַעַשׁ וְשִׂלְמָה מְגוֹלָל בְּדָמִים וְהָיְתָה לִשְׂרֵפָה מַאֲכֶלֶת אֵשׁ׃
6 כִּי יֶלֶד יֻלַּד־לָנוּ בֵּן נִתַּן־לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל־שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלִא יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִיעַד שַׂר־שָׁלוֹם׃
7 לָמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין־קֵץ עַל־כִּסֵּא דָוִד וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת׃
8 דָּבָר שָׁלַח אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל׃
9 וְיָדְעוּ כָל־הָעָם אֶפְרַיִם וְיוֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב לֵאמֹר׃
10 לְבֵנִים נָפָלוּ וְגָזִית נִבְנֶה שִׁקְמִים כָּרֻתוּ וַאֲרָזִים נָחֳלִיף׃
11 וַיְשַׂגֵּב יְהוָה אֶת־צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֶת־אֹיְבָיו יְסַכְסֵךְ׃
12 אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־פֶּה בְּכָל־זֹאת לֹא־שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה׃
13 וְהָעָם לֹא־שָׁב עַד־הַמַּכֵּהוּ וְאֶת־יְהוָה צְבָאוֹת לֹא דָרָשׁוּ׃

:ⲁⲛⲟⲙⲓⲁ ⲛⲓⲙ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲣⲁⲛ ⲉⲧⲣⲉⲩⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ

Isaiah 11

1 And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots: 2 And the spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord; 3 And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord: and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears: 4 But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth: and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked. 5 And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins. 6 The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid; and the calf and the young lion and the fatling together; and a little child shall lead them. 7 And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together: and the lion shall eat straw like the ox. 8 And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice' den. 9 They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain: for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea. 10 And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek: and his rest shall be glorious. 11 And it shall come to pass in that day, that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people, which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea. 12 And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth. 13 The envy also of Ephraim shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off: Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim. 14 But they shall fly upon the shoulders of the Philistines toward the west; they shall spoil them of the east together: they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them. 15 And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind shall he shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dryshod. 16 And there shall be an highway for the remnant of his people, which shall be left, from Assyria; like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

Isaiah 12

1 And in that day thou shalt say, O Lord, I will praise thee: though thou wast angry with me, thine anger is turned away, and thou comfortedst me. 2 Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid: for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also is become my salvation.

Isaiah 13

Isaiah 14

1 And the LORD will have compassion on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land: and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob. 2 And the people shall take them, and bring them to their place: and the house of Israel shall possess them in the land of the LORD for servants and handmaids: and they shall take them captives, whose captives they were; and they shall rule over their oppressors. 3 And it shall be in the day that the LORD shall give you rest from your sorrow, and from your fear, and from the hard bondage wherein you were made to serve, 4 That you shall take up this proverb against the king of Babylon, and say, How has the oppressor ceased! the golden city ceased! 5 The LORD has broken the staff of the wicked, and the scepter of the rulers. 6 He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hinders. 7 The whole earth is at rest, and is quiet: they break forth into singing. 8 Yes, the fir trees rejoice at you, and the cedars of Lebanon, saying, Since you are laid down, no feller is come up against us. 9 Hell from beneath is moved for you to meet you at your coming: it stirs up the dead for you, even all the chief ones of the earth; it has raised up from their thrones all the kings of the nations. 10 All they shall speak and say to you, Are you also become weak as we? are you become like unto us? 11 Your pomp is brought down to the grave, and the noise of your viols: the worm is spread under you, and the worms cover you. 12 How are you fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! how are you cut down to the ground, which did weaken the nations! 13 For you have said in your heart, I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God: I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north: 14 I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the most High. 15 Yet you shall be brought down to hell, to the sides of the pit. 16 They that see you shall narrowly look upon you, and consider you, saying, Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms; 17 That made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof; that opened not the house of his prisoners? 18 All the kings of the nations, even all of them, lie in glory, every one in his own house. 19 But you are cast out of your grave like an abominable branch, and as the raiment of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet. 20 You shall not be joined with them in burial, because you have destroyed your land, and slain your people: the seed of evildoers shall never be renowned. 21 Prepare slaughter for his children for the iniquity of their fathers; that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities. 22 For I will rise against them, says the LORD of hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, says the LORD.

ⲙⲟⲑ ⲙⲓⲟⲩ ⲥⲁⲣ ⲁⲑⲉⲗⲃ:
ⲉⲉⲁⲉ ⲥⲣⲙⲁ ⲅⲙⲁ ⲙⲁⲉⲙ ⲁⲙⲁⲉ ⲙⲁⲉⲗ ⲁⲛⲇⲣ ⲁⲑⲁⲩ ⲙⲁⲥⲑ ⲉⲉⲙⲁⲛ ⲉⲏⲏ ⲁⲙⲣⲩ
ⲧⲁⲙⲩ ⲥⲑ ⲩⲙⲟ ⲩⲛⲥⲏⲣⲙ ⲁⲉ ⲣⲥⲁ ⲭⲱⲥⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ
ⲉⲉⲃⲛⲁ: [31] ⲉⲉⲁⲉⲁⲉⲗ ⲙⲟⲩ ⲓⲟⲟⲏⲉ ⲟⲉⲗⲉ ⲏⲙⲙⲁⲗ ⲥⲁⲙⲭ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ
ⲩⲛⲉⲁⲩ ⲥⲑ ⲩⲙⲟ ⲩⲛⲥⲏⲣⲙ ⲁⲉ ⲣⲥⲁ ⲭⲱⲥⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ
ⲉⲉⲃⲛⲁ: [32] ⲁⲙⲉ ⲉⲟⲙⲉ ⲥⲁⲣⲁⲧⲉ ⲗⲁⲉⲧ ⲁⲉ ⲉⲉⲁⲉⲧ ⲉⲁⲇⲣ ⲁⲣⲉⲁⲛ ⲁⲑⲉ ⲉⲏⲓⲁⲛ ⲟⲙⲁⲉ
ⲩⲛⲉⲁⲩ ⲥⲑ ⲩⲙⲟ ⲩⲛⲥⲏⲣⲙ ⲁⲉ ⲣⲥⲁ ⲭⲱⲥⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ
ⲉⲉⲃⲛⲁ: ⲩⲙⲟ

Isaiah 15

[1] ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲁⲙⲟⲣ ⲁⲇⲁⲣ ⲟⲁⲩ ⲣⲉⲗⲉⲇ ⲁⲉ ⲁⲉⲙⲟⲩ ⲥⲑ ⲁⲛⲟ ⲟⲁⲩ ⲣⲉⲗⲉⲇ ⲁⲉ ⲁⲥⲑ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ
[2] ⲟⲉⲗ: ⲁⲙⲟⲩ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲁⲇⲁⲣ ⲟⲁⲩ ⲣⲉⲗⲉⲇ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ
ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲙⲟⲩ ⲁⲛⲟⲩ ⲁⲉⲁⲛ ⲁⲉ ⲁⲙⲟⲩ ⲥⲑ ⲁⲛⲟ ⲟⲁⲩ ⲣⲉⲗⲉⲇ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ
ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ
ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ
ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ
ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ
ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ
ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ
ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ
ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ ⲥⲑ ⲁⲧⲉⲗ ⲉⲉⲃⲛⲁ ⲁⲉ ⲁⲥⲁ ⲙⲁⲣⲁⲩⲛ ⲟⲙⲁ

Isaiah 17

1 The burden of Damascus. Behold, Damascus is taken away from being a city, and it shall be a ruinous heap. 2 The cities of Aroer are forsaken: they shall be for flocks, which shall lie down, and none shall make them afraid. 3 The fortress also shall cease from Ephraim, and the kingdom from Damascus, and the remnant of Syria: they shall be as the glory of the children of Israel, saith the LORD of hosts. 4 And in that day it shall come to pass, that the glory of Jacob shall be made thin, and the fatness of his flesh shall wax lean. 5 And it shall be as when the harvestman gathereth the corn, and reapeth the ears with his arm; and it is as he that gathereth ears in the valley of Rephaim. 6 Yet gleaning grapes shall be left in it, as the shaking of an olive tree, two or three berries in the top of the uppermost bough, four or five in the outmost fruitful branches thereof, saith the LORD God of Israel. 7 At that day shall a man look to his Maker, and his eyes shall have respect to the Holy One of Israel. 8 And he shall not look to the altars, the work of his hands, neither shall respect that which his fingers have made, either the groves, or the images. 9 In that day shall his strong cities be as a forsaken bough, and an uppermost branch, which they left because of the children of Israel: and there shall be desolation. 10 Because thou hast forgotten the God of thy salvation, and hast not been mindful of the rock of thy strength, therefore shalt thou plant pleasant plants, and shalt set it with strange slips: 11 In the day shalt thou make thy plant to grow, and in the morning shalt thou make thy seed to flourish: but the harvest shall be a heap in the day of grief and of desperate sorrow. 12 Woe to the multitude of many people, which make a noise like the noise of the seas; and to the rushing of nations, that make a rushing like the rushing of mighty waters! 13 The nations shall rush like the rushing of many waters: but God shall rebuke them, and they shall flee far off, and shall be chased as the chaff of the mountains before the wind, and like a rolling thing before the whirlwind. 14 And behold at eveningtide trouble; and before the morning he is not. This is the portion of them that spoil us, and the lot of them that rob us.

Isaiah 18

1 Woe to the land shadowing with wings, which is beyond the rivers of Ethiopia: 2 That sendeth ambassadors by the sea, even in vessels of bulrushes upon the waters, saying, Go, ye swift messengers, to a nation scattered and peeled, to a people terrible from their beginning hitherto; a nation meted out and trodden down, whose land the rivers have spoiled! 3 All ye inhabitants of the world, and dwellers on the earth, see ye, when he lifteth up an ensign on the mountains; and when he bloweth a trumpet, hear ye. 4 For so the LORD said unto me, I will take my rest, and I will consider in my dwelling place like a clear heat upon herbs, and like a cloud of dew in the heat of harvest. 5 For afore the harvest, when the bud is perfect, and the sour grape is ripening in the flower, he shall both cut off the sprigs with pruning hooks, and take away and cut down the branches. 6 They shall be left together unto the fowls of the mountains, and to the beasts of the earth: and the fowls shall summer upon them, and all the beasts of the earth shall winter upon them. 7 In that time shall the present be brought unto the LORD of hosts of a people scattered and peeled, and from a people terrible from their beginning hitherto; a nation meted out and trodden under foot, whose land the rivers have spoiled, to the place of the name of the LORD of hosts, the mount Zion.

Isaiah 19

1 The burden of Egypt. Behold, the LORD rideth upon a swift cloud, and shall come into Egypt: and the idols of Egypt shall be moved at his presence, and the heart of Egypt shall melt in the midst of it. 2 And I will set the Egyptians against the Egyptians: and they shall fight every one against his brother, and every one against his neighbour; city against city, and kingdom against kingdom. 3 And the spirit of Egypt shall fail in the midst thereof; and I will destroy the counsel thereof: and they shall seek to the idols, and to the charmers, and to them that have familiar spirits, and to the wizards. 4 And the Egyptians will I give over into the hand of a cruel lord; and a fierce king shall rule over them, saith the Lord, the LORD of hosts. 5 And the waters shall fail from the sea, and the river shall be wasted and dried up. 6 And they shall turn the rivers far away; and the brooks of defence shall be emptied and dried up: the reed and flag shall wither. 7 The paper reeds by the brooks, by the mouth of the brooks, and every sown thing of the brooks, shall wither, be driven away, and be no more. 8 The fishers also shall mourn, and all they that cast angle into the brooks shall lament, and they that spread nets upon the waters shall languish. 9 Moreover they that work in fine flax, and they that weave networks, shall be confounded. 10 And they shall be broken in the purposes thereof, all that make sluices and ponds for fish. 11 Surely the princes of Zoan are fools, the counsel of the wise counsellors of Pharaoh is become brutish: how say ye unto Pharaoh, I am the son of the wise, the son of ancient kings? 12 Where are they? where are thy wise men? and let them tell now thee, and let them know what the LORD of hosts hath purposed upon Egypt. 13 The princes of Zoan are become fools, the princes of Noph are deceived; they have also seduced Egypt, even they that are the stay of the tribes thereof. 14 The LORD hath mingled a perverse spirit in the midst thereof: and they have caused Egypt to err in every work thereof, as a drunken man staggereth in his vomit. 15 Neither shall there be any work for Egypt, which the head or tail, branch or rush, may do.

ישעיה יט

19 ביום ההוא יהיה מזבח לה׳ בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה לה׳׃ 20 והיה לאות ולעד לה׳ צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל ה׳ מפני לוחצים ושלח להם מושיע ורב ויצילם׃ 21 ונודע ה׳ למצרים וידעו מצרים את ה׳ ביום ההוא והעבדו זבח ומנחה ונדרו נדר לה׳ ושלמו׃ 22 ונגף ה׳ את מצרים נגף ורפא ושבו עד ה׳ ונעתר להם ורפאם׃ 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים ובאה אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור׃ 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ׃ 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׃

ישעיה כא

1 משא מדבר ים כסופות בנגב ממדבר בא מארץ נוראה׃ 2 חזות קשה הגד לי הבגד בגד והשד שד עלי עילמי צורי סביתי כל אנחתה השבתי׃ 3 על כן מלאו מתני חבלים צירים אחזוני כצירי יולדה נעויתי משמוע נבהלתי מראות׃ 4 תעה לבבי פלצתני נשף חשכתי לי שם חרדה׃ 5 ערך השלחן צפה הצפית אכל שתה קומו שרים משחו מגן׃ 6 כי כה אמר אלי לך העמד השומר את אשר יראה יגיד׃ 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב מאד׃ 8 ויקרא אריה על אדני אנכי אדני תמיד אנכי על משמרתי יומם ועל מצורתי אתיצבה כל הלילות׃ 9 והנה זה בא רכב אנשים צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר ארצה׃ 10 מתרוססתי ובן גרני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם׃ 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר אמר׃ 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו׃ 13 משא בערב ביערת בארבות דדנים תלינו׃ 14 לקראת צמא הביאו מים ישבי ארץ תימא קדמו בלחמו׃ 15 כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה׃ 16 כי כה אמר אלי עוד שנה כשני שכיר וכל כבוד קדר יכלו׃ 17 ושארית מספר גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר׃

ישעיה כ

1 בשנת בוא תרתן אשדודה בשלחו אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה׃ 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיה בן אמוץ לאמר לך ופתחת שק מעל חלציך ונעלך הסר מעל רגלך ועשית כן הלך ערם ויחף׃ 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיה ערם ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש׃ 4 כן ינהג את מלך אשור את שבי כוש ואת גלות מצרים נערים וזקנים ערם ויחף וחשופי שת ערות מצרים׃ 5 וחתו ובשו מכוש מבטחם ומפארת מצרים׃ 6 ואמר יושב האי הזה הנה כה מבטחנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט׃

ישעיה כב

1 משא גיא חזיון מה לך כי עלית כלך על הגגות׃ 2 מלאה שאונות עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה׃ 3 כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו מרחוק ברחו׃ 4 על כן אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי׃ 5 כי יום מהומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל הר׃ 6 ועילם נשא אשפה ברכב אדם פרשים ומגן ערה קיר׃ 7 והיה מבחר עמקיך מלאו רכב ופרשים שית ישית הפרשים׃ 8 ויגל מסך יהודה והיה ביום ההוא ותבט אל נשק בית היער׃ 9 ואת בקעת דויד ראיתם כי רבו ויקבצו את מי הברכה התחתונה׃ 10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר החומה׃ 11 ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם׃ 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃ 13 והנה משוש וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות׃ 14 ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות׃ 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית׃ 16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל׃ 17 הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וסחה יסחך׃ 18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שם תמות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך׃ 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃ 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן חלקיה׃ 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃ 22 ונתתי מפתח בית דויד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃ 23 ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו׃ 24 ותלו עליו את כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים׃ 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוט היתד המסמר במקום נאמן ונגדעה ונפלה והיה המשא אשר עליו כי יהוה דבר׃

ישעיה כג

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבתי מאכל מארץ כתים נגלה להם׃ 2 דומו ישבי אי סחרי צידון עברוך ים מלאוך׃ 3 ובמים רבים זרע שיחור קציר יאורים תבואתה ותהי סחר גוים׃ 4 בושי צידון כי אמר ים מעוזה ים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גידלתי בחורים רוממתי בתולות׃ 5 כשמוע מצרים יחילו כשמוע שמעו צר׃ 6 עברו תרשישה הילילו ישבי אי׃ 7 הזאת לכם עליזה מימי קדם ימיה מרחק תוליכה רגליה לגור׃ 8 מי יעץ זאת על צר המעטרה כתרות שריה סחריה נכבדי ארץ׃ 9 יהוה צבאות יעץ לחלל גאון כל צבי כל נכבדי ארץ׃ 10 עברי ארצך כיאור בת תרשיש אין עוד מחגורה׃ 11 ידו נטה על הים הרגיז ממלכות צוה יהוה אל כנען לשחת מעזיה׃ 12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלוז עשוקה בתולת בת צידון קום עבור כתים גם שם לא ינוח לך׃ 13 הן ארץ כשדים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחוריו הרסו ארמנותיה שמו למפלה׃ 14 הילילו אניות תרשיש כי שדדה מבתי מאכל מארץ כתים נגלה להם׃ 15 והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים שנה יהיה לצר כשיר הזונה׃ 16 קחי כנור סובבי עיר זונה נשכחת היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי׃ 17 והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את צר ושבה אל אתנה׃ 18 והיה סחרה וארנה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבי לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבע ולמכסה עתק׃

ישעיה כד

1 הנה יהוה מבקיר הארץ ובוקה ועוה את פניה והפיץ ישביה׃ 2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כגבירתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנושה כנשך׃ 3 הבוקה תבוקה הארץ והבז תבוז כי יהוה דבר את הדבר הזה׃ 4 אבלה נבלה ארץ אמלל תבל אמלל מרומי עם הארץ׃ 5 והארץ חנפה תחת יושביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם׃ 6 על כן אלה אכלה ארץ ויאשמו יושביה על כן חרו יושבי ארץ ונשאר אנוש מעט׃ 7 אבל תירוש נבלה גפן אנחו כל שמחי לב׃ 8 שבת מחדי תפים שבת עלז חדוה שבת כנור׃ 9 בשיר לא ישתו יין ירה שכר למשתים׃ 10 נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא׃ 11 זועה על היין בחוצות חשכה כל שמחה גלה ששון מארץ׃ 12 נשאר בעיר שמם ושער נכתת בשואה׃ 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקף זית כעוללת אם כלה בצר׃ 14 המה ישאו קול ירננו על גאון יהוה צהלו מים׃ 15 על כן באורים כבדו יהוה באיי הים שם יהוה אלהי ישראל׃ 16 מכנף הארץ זמירות שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אוי לי בוגדים בגדו ובגד בוגדים בגדו׃ 17 פחד ופחת ופח עליך יושב הארץ׃ 18 והיה הנס מקול הפחד ייפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת יילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו ורעשו מוסדי ארץ׃ 19 התרוע התרועעה ארץ התפרק התפרעה ארץ התמוטט מוט ארץ׃ 20 התנוד תנוד ארץ כשכור וכמלונה תוטלטל ופשעה עליה כבדה ונפלה ולא תוסיף לקום׃ 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה על האדמה׃ 22 ונאספו אסף אסיר על בור וסגר עליהם ומרב ימים יפקדו׃ 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד׃

ישעיה כה

1 יהוה אלי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחק אמונה אמן׃ 2 כי שמת מעיר לגל קריה בתירה לנפל היכל זרים מעיר לעולם לא יבנה׃ 3 על כן יכבדוך עם עריץ קריית גוים אשר חתתוך׃ 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצרתו מחסה מזרם צל מחרב כי רוח עריצים כזרם קיר׃ 5 כחרב בציון תשפיל כחרב בצל עב זמיר ענות זרים תכנע ומזמר עריצים יענה׃ 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים מחים שמרים זקקים׃ 7 ובלע בהר הזה את פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה על כל הגוים׃ 8 בלע המות לנצח וספה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר׃ 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו׃ 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תחתיו כהדוש מתבן במי מדמנה׃ 11 ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השחה לשחות וגאה שחיו עם ערבות ידיו׃ 12 ומשגב חומת משעיך שח הכרע השפיל לארץ עד עפר׃

ישעיה כו

1 ביום ההוא ישר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומות וחל׃ 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים׃ 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטח׃ 4 בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים׃ 5 כי הכרע יושבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילנה עד ארץ יגיענה עד עפר׃ 6 תדרכנה רגל רגלי עניים פעמי דלים׃ 7 אורח לצדיק מישור מפלס תפלס׃ 8 אף אורח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש׃ 9 נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישבי תבל׃ 10 יחנן רשע בל למד צדק בארץ נכחות יעול ולא יחזה גאות יהוה׃ 11 יהוה רמה ידך בל יחזו יחזו ויבושו קנאת עם אף אש צריך תאכלם׃ 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו׃ 13 יהוה אלהינו בעלונו זולתך שלטונו אחרים בלונו לבדך בשם נזכיר׃ 14 מתים בל יחיו רפאים בל יקומו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר למו׃ 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נאדר רחקת כל קצוי ארץ׃ 16 יהוה בצר פקדוך צוקה לחש מוסרך׃ 17 כהרה תקרב ללדת תחיל תזעק בחבליה כן היינו מפניך יהוה׃ 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועות בל נעשה ארץ ובל יפלו ישבי תבל׃ 19 יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורות טלך ארץ רפאים תפיל׃ 20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתך בעדך חבא כמעט רגע עד יעבר זעם׃ 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון יושב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרגיה׃

ישעיה כז

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לויתן נחש ברח ועל לויתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים׃ 2 ביום ההוא כרם חמר ענו לה׃ 3 אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה׃ 4 חמה אין בי מי יתנני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אצרפנה יחד׃ 5 או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי׃ 6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה׃ 7 הכמכת מכהו אם כהרג הרוגיו הרג׃ 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הגה ברוחו הקשה ביום קדים׃ 9 לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנופצות לא יקומו אשרים וחמנים׃ 10 כי עיר בצורה בדד נוה משלח ועזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיו׃ 11 ביבשה קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשהו ויצרו לא יחננו׃ 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבלת הנהר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל׃ 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם׃

ישעיה כח

1 הוי עטרת גאות שכורי אפרים וציץ נבל תפארתו אשר על ראש גיא שמנים נבוכי יין׃ 2 הנה לאדני חזק ואמיץ כזרם ברד סופה זרם מים כבירים שוטפים הניח ארצה ביד׃ 3 ברגלים תרמסנה עטרת גאות שכורי אפרים׃ 4 והיה ציץ נבל תפארתו אשר על ראש גיא שמנים כבכורה בטרם קיץ אשר יראה הרואה בעודה בכפו יבלענה׃ 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשארית עמו׃ 6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה׃ 7 וגם אלה בין יין שגו ומן שכר תעו כהן ונביא שגו משכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראה פלילה׃ 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום׃ 9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מחלב עתיקי משדים׃ 10 כי צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם׃ 11 כי בלעגי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה׃ 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לנוגע וזאת המרגעה ולא אבו שמוע׃ 13 והיה להם דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו ויכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו׃ 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם׃ 15 כי אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חזות שוט שוטף כי יעבר לא יבוא אלינו כי שמנו כזב מחסינו ובשקר נסתרנו׃ 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בחן פנת יקרת מוסד מוסד המאמין לא יחיש׃ 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויסחף ברד מחסה כזב וסתר מים יצפו׃ 18 וכפר בריתכם את מות ועם שאול לא תקום חזות שוט שוטף כי תעברו והייתם לו למרמס׃ 19 כעברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביומם ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה׃ 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה מהתכנס׃ 21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגז לעשות מעשהו זר מעשהו ולהביא עבדתו נכריה עבדתו׃ 22 ועתה אל תהיו לצים פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ׃ 23 האזינו והשמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי׃ 24 הכל היום יחרוש חורש לזרוע יפתח ויסרס אדמתו׃ 25 הלא אם שוה פניה הלא הפיץ קצח וכמן יזרה ושם חטה שורה וכסמת גבלתו׃ 26 ויסרהו למשפט אלהיו יורהו׃ 27 כי לא בחרוץ קצח תודש ואופן עגלה על כמן יסבו כי בשבט יקצח קצח וכמן במטה׃ 28 לחם לדגן יכתת כי לא לנצח אדוש אגלתו ופרדס עגלתו לא תכתתנו׃ 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצא הפלא עצה הגדיל תושיה׃

ישעיה כט

1 הוי אריאל אריאל קריה חנה דויד יספו שנה על חגים יגלו׃ 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה וחיתה לי כאריאל׃ 3 וחניתי כדור עליך וצרתי עליך מצור והקימותי עליך מצודים׃ 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר תצפה אמרתך׃ 5 והיה כאבק דק המון זריך וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם׃ 6 מאת יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש גדול וקול סופה וסערה ולהבת אש אוכלה׃ 7 והיה כחלום חזיון לילה המון כל הגוים הצבאים על אריאל וכל צבאיה ומצודתיה והציקיה׃ 8 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אכל ונפשו ריקה או כאשר יחלם הצמא והנה שתה ונפשו עיפה ועיפה׃ 9 התמהמהו והתמהו שועו שועו שכרו ולא יין נעו ולא שכר׃ 10 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת רשיכם החזים כסה׃ 11 ותהי לכם חזון הספר הזה כדברי הספר החתום אשר יתנו את הספר אל יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא אוכל כי חתום הוא׃ 12 ונתן הספר אל לא יודע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי ספר׃ 13 ויאמר אדני יהוה יען כי נגש העם הזה בפיו וברפתיו כבדוני ולבו הרחיק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה׃ 14 לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא וחכמת חכמיו תאבד ובינת נבוניו תסתתר׃ 15 הוי המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במחשך מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי יודענו׃ 16 הפככם אם כחומר הצלם יחשב כי יאמר מעשה לעשהו לא עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין׃ 17 הלא עוד מעט מזער ושב לבנון לכרמל וכרמל ליער יחשב׃ 18 וישמעו ביום ההוא החרשים דברי ספר ומאפל ומחשך עיני עורים תראינה׃ 19 ויספו ענוים שמחה ביהוה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו׃ 20 כי אפס עריץ ותם לץ ונכרתו כל שקדי און׃ 21 מחטיאי אדם בדבר ויקשו למוכיח במוסר ויטו בתהו צדיק׃ 22 לכן כה אמר יהוה אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב ועתה לא פניו יחורו׃ 23 כי בראתו ילדיו מעשה ידי בקרבו יקדישו את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו׃ 24 וידעו תעי רוח בינה ולמלינים יקחו לקח׃

ישעיה ל

1 הוי בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא ממני ולנסך מסכה ולא רוחי למען ספות חטאה על חטאה׃ 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו להתעז במעוז פרעה ולחסות בצל מצרים׃ 3 והיתה לכם מעוז פרעה לבשת ומחסה בצל מצרים לכלמה׃ 4 כי היו בצוען שריו ומלאכיו חנס יגיעו׃ 5 כל יביאו על עם לא יועילו להם לעזרה ולהועיל לא יהיו כי לבשת וגם לחרפה׃ 6 משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא ולאריה מהם אפעה ושרף מעופף יישאו על כתף עירים חילם ועל דבשת גמלים אוצרותם על עם לא יועילו׃ 7 ומצרים הבל ועזר לריק על כן קראתי לזאת רהב הם שבת׃ 8 עתה בא כתבה אתם על לוח ואת ספר חקה ותכתבנו׃ 9 כי עם מרי הם בנים כחשים בנים לא אבו שמוע תורת יהוה׃ 10 אשר אמרו לראים לא תראו ולחזים לא תחזו לנו נכחות דברו לנו חלקות חזו מהתלים׃ 11 סורו מדרך הטו מנתיב השביתו מנגדנו את קדוש ישראל׃ 12 לכן כה אמר קדוש ישראל יען מאסכם בדבר הזה ויבטחו בעשק ונלוז ויסמכו עליו׃ 13 לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה גבוהה אשר פתאם לפתע יבוא שברה׃ 14 ושברה כשבר נבל יוצרים דק דק לא יחמול ולא ימצא במדקתה חרס לחתת אש מיקד ולשאוב מים מגבא׃ 15 כי כה אמר אדני יהוה קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביתם׃ 16 ותאמרו לא כי על סוס ננוס על כן תנוסון ועל קל נרכב על כן יקלו רודפיכם׃ 17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנוסו עד אם נותרתם כתרן על ראש הר וכנס על גבעה׃ 18 ולכן יחכה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אל משפט יהוה אשרי כל חוכי לו׃ 19 כי עם בציון בירושלם בכה לא תבכה חנן יחנך לקול זעקך כאשר תשמע ענך׃ 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך׃ 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בה כי תאמינו ואל כי תשמאילו׃ 22 וטמאתם את צפוי פסיליך כספך ואת אפוד מסכתך זהבך תזרם כמו דוה לו צא תאמר לו׃ 23 ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקנך ביום ההוא ברחב׃ 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה חמיץ ונקי אשר בורה ברפת ורחת׃ 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים׃ 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא׃ 27 הנה שם יהוה בא מרחוק בוער אפו וכבדה משאת שפתותיו מלאו עברה ולשונו כאש אוכלת׃ 28 ורוחו כנחל שוטף יעד עד צוואר יחצה לנפות גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים׃ 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל׃ 30 והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד׃ 31 כי מקול יהוה יחת אשור בשבט יכה׃ 32 והיתה כל מעבר מטה יסודה אשר ינוח יהוה עליו בתפים וכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בם׃ 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הכין העמיק הרחיב מדורתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל גפרית בוערתו בה׃

ישעיה לא

1 הוי יורדי מצרים לעזרה על סוסים יבטחו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו׃ 2 וגם הוא חכם ויבא רעה ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און׃ 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוח ויהוה יט ידו וכשל עזר ונפל עזור וכלם יחדו יתמו׃ 4 כי כה אמר יהוה אלי כאשר יהגה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רועים לא יחת מקולם ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה׃ 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסח והמליט׃ 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל׃ 7 כי ביום ההוא ימאסו איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא׃ 8 ונפל אשור בלא איש וחרב לא איש תאכלנו ונס מפני חרב ובחוריו למס יהיו׃ 9 וסלעו מפחד יעבור ומנסיו נס מאת נפלו שרים נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם׃

ישעיה לב

1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישרו׃ 2 והיה איש כמחבא מרוח וסתר מזרם כפלגי מים בציה כצל סלע כבד בארץ עיפה׃ 3 ולא שעיות עיני רואות והאזני שמעות תקשבנה׃ 4 ולב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׃ 5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולכילי לא יאמר שוה׃ 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו יעשה און לעשות חנף ולדבר אל יהוה לרוק נפש רעב ומצמא יחסיר משקה׃ 7 וכלי כילי רעים הוא זמות יעץ להחבל עניים באמרות שקר ודבר אביון במשפט׃ 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום׃ 9 נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האזנה אמרתי׃ 10 ימים על שנה תרגזנה בוטחות כי כלה בצר אסיף לא תבוא׃ 11 חרדו שאננות רגזו בוטחות הפשטו והערו וחגרו על מתנים׃ 12 על שדים ספדים על גפן פריה׃ 13 על אדמת עמי צמח שמיר ושית כי אם על כל בתי משוש קריה עלזה׃ 14 כי ארמון נטוש המון עיר עזב עפל ובחן היו למערות עד עולם משוש פראים עדר׃ 15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל והכרמל ליער יחשב׃ 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תדור׃ 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם׃ 18 וישב עמי בנוה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות׃ 19 וברדת בברד היער והשפלה תשפל השפל׃ 20 אשריכם זרעים על כל מים משלחי רגל השור והחמור׃

ישעיה לג

1 הוי שודד ולא שדית ובוגד ולא בגדו בך כאכלך שודד תשוד כבלתך לבגוד בך׃ 2 יהוה חננו לך קוינוך היה זרועם לבקרים אף עת צרה ידוענו׃ 3 מקול המון נדדו עמים ומשאתך נפוצו גוים׃ 4 ואסף שללכם אסף חסיל כמשוך גבים עליו׃ 5 נשגב יהוה כי שכן מרום מלא את ציון משפט וצדקה׃ 6 והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו׃ 7 הנה אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון׃ 8 נשמו אורחות חדל עובר ברית הפר ערים מאס לא חשב אנוש׃ 9 אבלה נבלה ארץ בושה לבנון מנולה ויהי שרון כערבה ויתנער בשן וכרמל׃ 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנשא׃ 11 הרתם קש תלדו תבן רוחכם אש תאכלכם׃ 12 והיו עמים משרפות כיד קצוצים באש יסרפו׃ 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי וידעו קרובים גבורתי׃ 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם׃ 15 הולך צדקות ודובר מישרים מואס בבצע מעשקות מנער כפיו מהחזיק בשחד אטם אזנו משמע דמים וסגר עיניו מראות ברע׃ 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משכיתו לחמו מימיו נאמנים׃ 17 מלך ביפיו תחזינה עינך תראינה ארץ מרחקים׃ 18 לבך יהגה אימה איה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים׃ 19 את עם עז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון בלי תבין׃ 20 חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן אהל בל יצעה יתדותיה לנצח וכל חבליה לא ינתקו׃ 21 כי אם שם אדיר יהוה לנו מקום נהרים יאורים רחבי ידים בו לא תלך אניה ואניר גדול לא יעברנו׃ 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו׃ 23 נטשו חבליך בל יחזקו כן תרנם בל פרשו נס אז חלק שלל רב פסחים בזזו שלל׃ 24 ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשוא עון׃

ישעיה לד

1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלואה תבל וכל צאצאיה׃ 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבחה׃ 3 וחלליהם יושלכו והבאיהם יעלה נדם והרים ימסו מדמם׃ 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר שמים וכל צבאם יבול כנבול עלה מגפן וכנבלת מתאנה׃ 5 כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט׃ 6 חרב ליהוה מלאה דם דשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כלית אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום׃ 7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן׃ 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון׃ 9 והפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בוערת׃ 10 לילה ויומם לא תכבה לעולם תעלה עשנה מדור דור תחרב לנצח נצחים לא יעבר בה׃ 11 וירשוה קאת וקפד ואוכה ועורב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו׃ 12 חריה ואין שם מלכות יקראו וכל שריה יהיו אפס׃ 13 ועלה אחמניה סרפד וחרול במבצריה והיתה נוה תנים חצר לבנות יענה׃ 14 ופגשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרגעה לילית ומצאה לה מנוח׃ 15 שם קנה בת עורב ובקעה ודגרה וקבצה בצלה אך שם נקבצו דיות איש את רעותה׃ 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו לא אחת מאלה לא נעדרה איש את רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצם׃ 17 והוא הפיל להם גורל וידו חלקה להם בקו עד עולם ירשוה עד דור ודור ישכנו בה׃

ישעיה לה

1 ישושו מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת׃ 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל ושרון המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו׃ 3 חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו׃ 4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא והושיע אתכם׃ 5 אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה׃ 6 אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה׃ 7 והיה השרב לאגם ומצמאות למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא׃ 8 ודרך שם ודרך וקדש יקרא לה לא יעבר בה טמא והוא להם הולך דרך ואוילים לא יתעו׃ 9 לא יהיה שם אריה וחית רעה לא תעלה בו לא תמצא שם ופדוי הלכו שם׃ 10 וגאולי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם שמחה וששון ישיגו ונסו יגון ואנחה׃

ישעיה לו

1 ויהי בשנת ארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות וילכדם׃ 2 וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלם אל חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליון במסלת שדה כובס׃ 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃ 4 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃ 5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃ 6 הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליה והבאה בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו׃ 7 ואם תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו

10 וְעַתָּה עֲבָרוֹת אַרְצֵךְ בַּת־תַּרְשִׁישׁ כַּיְאוֹר אֵין עוֹד מִזְוָח׃ 11 יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם הִרְגִּיז מַמְלָכוֹת יְהוָה צִוָּה אֶל־כְּנַעַן וְתֵאָכַל מְעֻזֹּתֶיהָ׃ 12 וַיֹּאמֶר לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלֹז עֲשׁוּקָה בְּתוּלַת בַּת־צִידוֹן כִּתִּים קוּם עֲבֹר גַּם־שָׁם לֹא־יָנוּחַ לָךְ׃ 13 הֵן אֶרֶץ כַּשְׂדִּים זֶה הָעָם לֹא־הָיָה אַשּׁוּר יְסָדָהּ לְצִיִּים הֵקִימוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ הֵעִיר מַשָּׂאֹתֶיהָ וַיְשִׂמֶהָ לְמַפֵּלָה׃ 14 הֵילִילוּ אֳנִיֹּת תַּרְשִׁישׁ כִּי שֻׁדְּדָה מָעֻזְּכֶם׃ 15 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּח צֹר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אֶחָד מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִהְיֶה לְצֹר כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה׃ 16 קְחִי כִנּוֹר סוֹבִּי עִיר זוֹנָה נִשְׁכָּחָה הֵיטִיבִי נַגֵּן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי׃ 17 וְהָיָה מִקְצֵה שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקֹד יְהוָה אֶת־צֹר וְשָׁבָה לְאֶתְנַנָּהּ וְזָנְתָה אֶת־כָּל־מַמְלְכוֹת הָאֲדָמָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ 18 וְהָיָה סַחְרָהּ וְאֶתְנַנָּהּ קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יֵחָסֵן כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סַחְרָהּ לֶאֱכֹל לְשָׂבְעָה וְלִמְכַסֶּה עָתִק׃

Isaiah 23

1 הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבוֹלְקָהּ וְעִוָּה פָּנֶיהָ וּפִזַּר יוֹשְׁבֶיהָ׃ 2 וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן כָּעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כִּגְבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כָּאֹשֶׁה כַּלֹּוֶה כַּנּוֹשֶׁא בּוֹ׃ 3 הִתְבּוֹקֵק תִּתְבּוֹקָק הָאָרֶץ וְתִתְבּוֹזֵז כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 אֻמְלְלָה נָבְלָה תֵּבֵל אֻמְלַל נָבְלוּ מְרוֹמֵי עָם׃ 5 וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ 6 עַל־כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יוֹשְׁבֶיהָ עַל־כֵּן חָרוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ 7 אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלְלָה גָּפֶן נָאֶנְחוּ כָּל־שִׂמְחֵי לֵב׃ 8 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים הָמוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת שִׂמְחַת כִּנּוֹר׃ 9 בְּשִׁיר לֹא־יִשְׁתּוּ יָמָר שֵׁכָר לַמְּתוֹקְקִים׃ 10 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת־תֹּהוּ סָגְרוּ כָל־בַּיִת מִבּוֹא׃ 11 צְוָחָה עַל־הַחוּצוֹת עַל־הַיַּיִן חֹשֵׁךְ כָּלָה שִׂמְחָה גָּלָה מֵאָרֶץ׃ 12 וְנִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וְשַׁעַר נִכֶּה שׁוֹאָה׃ 13 כִּי־כֹה תִּהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֵף זַיִת כְּעֹלְלֹת אִם־כָּלָה בָּצִיר׃ 14 הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹל יְרַנֵּנוּ עַל־גְּאוֹן יְהוָה הִצְהִילוּ מִיָּם׃ 15 עַל־כֵּן בָּאִיִּים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וַאֲנִי אָמַרְתִּי רָזִי רָזִי אוֹי לִי בּוֹגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃ 17 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ 18 וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפָּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתָּחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 19 הִתְרֹעֵעַ הִתְפּוֹצְצָה אֶרֶץ מוֹט הִתְמוֹטְטָה אֶרֶץ׃ 20 הִתְנוֹעֵעַ כַּשִּׁכּוֹר אֶרֶץ וְהֻסְּרָה כַּמְּלוּנָה וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל־הָאֲדָמָה׃ 22 וְאָסְפוּ אֲסֵפָה אֲסִיר עַל־בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקְדוּ׃ 23 וְחָפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

Isaiah 24

1 הִנֵּה יְהוָה מְבַקֵּק הָאָרֶץ וּבוֹקְקָהּ וְעִוָּה פָּנֶיהָ וְהֵפִיץ יוֹשְׁבֶיהָ׃ 2 וְהָיָה כָּעָם כַּכֹּהֵן וְכָעֶבֶד כַּאדֹנָיו כַּשִּׁפְחָה כִּגְבִרְתָּהּ כַּקּוֹנֶה כַּמּוֹכֵר כַּמַּלְוֶה כָּאֹשֶׁה כַּלֹּוֶה כַּנּוֹשֶׁא בּוֹ׃ 3 הִתְבּוֹקֵק תִּתְבּוֹקָק הָאָרֶץ וְהִתְבּוֹזֵז כִּי יְהוָה דִּבֶּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 אָבְלָה נָבְלָה אֶרֶץ אֻמְלְלָה נָבְלָה תֵּבֵל אֻמְלְלוּ מְרוֹמֵי עָם׃ 5 וְהָאָרֶץ חָנְפָה תַּחַת יוֹשְׁבֶיהָ כִּי עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק הֵפֵרוּ בְּרִית עוֹלָם׃ 6 עַל־כֵּן אָלָה אָכְלָה אֶרֶץ וַיֶּאְשְׁמוּ יוֹשְׁבֶיהָ עַל־כֵּן חָרוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר׃ 7 אָבַל תִּירוֹשׁ אֻמְלְלָה גָּפֶן נָאֶנְחוּ כָּל־שִׂמְחֵי לֵב׃ 8 שָׁבַת מְשׂוֹשׂ תֻּפִּים הָמוֹן עַלִּיזִים שָׁבַת שִׂמְחַת כִּנּוֹר׃ 9 בְּשִׁיר לֹא־יִשְׁתּוּ יָמָר שֵׁכָר לַמְּתוֹקְקִים׃ 10 נִשְׁבְּרָה קִרְיַת־תֹּהוּ סָגְרוּ כָל־בַּיִת מִבּוֹא׃ 11 צְוָחָה עַל־הַחוּצוֹת עַל־הַיַּיִן חֹשֵׁךְ כָּלָה שִׂמְחָה גָּלָה מֵאָרֶץ׃ 12 וְנִשְׁאַר בָּעִיר שַׁמָּה וְשַׁעַר נִכֶּה שׁוֹאָה׃ 13 כִּי־כֹה תִּהְיֶה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנֹקֵף זַיִת כְּעֹלְלֹת אִם־כָּלָה בָּצִיר׃ 14 הֵמָּה יִשְׂאוּ קוֹל יְרַנֵּנוּ עַל־גְּאוֹן יְהוָה הִצְהִילוּ מִיָּם׃ 15 עַל־כֵּן בָּאִיִּים כַּבְּדוּ יְהוָה בְּאִי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ 16 מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִרוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק וַאֲנִי אָמַרְתִּי רָזִי רָזִי אוֹי לִי בּוֹגְדִים בָּגָדוּ וּבֶגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ׃ 17 פַּחַד וָפַחַת וָפָח עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ׃ 18 וְהָיָה הַנָּס מִקּוֹל הַפַּחַד יִפֹּל אֶל־הַפָּחַת וְהָעוֹלֶה מִתּוֹךְ הַפַּחַת יִלָּכֵד בַּפָּח כִּי אֲרֻבּוֹת מִמָּרוֹם נִפְתָּחוּ וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ׃ 19 הִתְרֹעֵעַ הִתְפּוֹצְצָה אֶרֶץ מוֹט הִתְמוֹטְטָה אֶרֶץ׃ 20 הִתְנוֹעֵעַ כַּשִּׁכּוֹר אֶרֶץ וְהֻסְּרָה כַּמְּלוּנָה וְכָבַד עָלֶיהָ פִּשְׁעָהּ וְנָפְלָה וְלֹא תוֹסִיף קוּם׃ 21 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל־צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל־מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל־הָאֲדָמָה׃ 22 וְאָסְפוּ אֲסֵפָה אֲסִיר עַל־בּוֹר וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר וּמֵרֹב יָמִים יִפָּקְדוּ׃ 23 וְחָפְרָה הַלְבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי־מָלַךְ יְהוָה צְבָאוֹת בְּהַר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלִַם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד׃

Isaiah 25

1 יְהוָה אֵלִי אַתָּה אֲרוֹמִמְךָ אוֹדֶה שִׁמְךָ כִּי עָשִׂיתָ פֶלֶא עֵצוֹת מֵרָחֹק אֱמוּנָה אֱמֶת׃ 2 כִּי־שַׂמְתָּ מֵעִיר לְגַל קִרְיָה לְבִירַת זָרִים מֵעִיר לְבִנְיָן לְעוֹלָם לֹא תִבָּנֶה׃ 3 עַל־כֵּן יְכַבְּדוּךָ עַם עָרִיץ קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים תִּירָאוּךָ׃ 4 כִּי הָיִיתָ מָעוֹז לַדָּל מָעוֹז לָאֶבְיוֹן בַּצַּר לוֹ מַחְסֶה מִזֶּרֶם צֵל מֵחֹרֶב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר׃ 5 כְּחֹרֶב בְּצִיָּה זְמִיר עָבֶת תַּשְׁפִּיל כְּחֹרֶב בְּצֵל עָב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה׃ 6 וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל־הָעַמִּים בָּהָר הַזֶּה מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים שְׁמָנִים מְמֻחֶיָּם שְׁמָרִים מְזֻקָּקִים׃ 7 וּבִלַּע בָּהָר הַזֶּה פְּנֵי הַלּוֹט הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעַמִּים וְהַמַּסֵּכָה הַנְּסוּכָה עַל־כָּל־הַגּוֹיִם׃ 8 בִּלַּע הַמָּוֶת לָנֶצַח וְסָפַג אֲדֹנָי יְהוִה דִּמְעָה מֵעַל כָּל־פָּנִים וְחֶרְפַּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃ 9 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ׃ 10 כִּי תָנוּחַ יַד־יְהוָה בָּהָר הַזֶּה וְנָדוֹשׁ מוֹאָב תַּחְתָּיו כִּנְדוֹשׁ מַתְבֵּן בְּמֵי מַדְמֵנָה׃ 11 וּפָרַשׂ יָדָיו בְּתוֹכוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׂחֶה לִשְׂחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם־תְּפִלּוֹת יָדָיו׃ 12 וּמִבְצַר מִשְׂגַּב חוֹמוֹתֶיךָ הֵשַׁח הִגִּיעַ הִשְׁפִּיל לָאָרֶץ עַד־עָפָר׃

Isaiah 26

1 בַּיּוֹם הַהוּא יוּשַׁר הַשִּׁיר הַזֶּה בְּאֶרֶץ יְהוּדָה עִיר עָז לָנוּ יְשׁוּעָה יָשִׁית חוֹמוֹת וָחֵל׃ 2 פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גּוֹי צַדִּיק שֹׁמֵר אֱמוּנִים׃ 3 יֵצֶר סָמוּךְ תִּצֹּר שָׁלוֹם שָׁלוֹם כִּי בְךָ בָּטוּחַ׃ 4 בִּטְחוּ בַיהוָה עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְהוִה צוּר עוֹלָמִים׃ 5 כִּי הִשְׁפִּיל יוֹשְׁבֵי מָרוֹם קִרְיָה נִשְׂגָּבָה יַשְׁפִּילֶנָּה יַשְׁפִּילֶנָּה עַד־אָרֶץ יַגִּיעֶנָּה עַד־עָפָר׃ 6 תִּרְמְסֶנָּה רֶגֶל רַגְלֵי עָנִי פַּעֲמֵי דַלִּים׃ 7 אֹרַח לַצַּדִּיק מֵישָׁרִים מַעְגַּל צַדִּיקִים תְּפַלֵּס׃ 8 אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ׃ 9 נַפְשִׁי אִוִּתִיךָ בַלַּיְלָה אַף רוּחִי בְקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָּ כִּי כַאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לָאָרֶץ צֶדֶק לָמְדוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 10 יֻחַן רָשָׁע בַּל־לָמַד צֶדֶק בְּאֶרֶץ נְכֹחוֹת יְעַוֵּל וּבַל־יִרְאֶה גְּאוֹן יְהוָה׃ 11 יְהוָה רָמָה יָדְךָ בַּל יֶחֱזָיוּן יֶחֱזוּ וְיֵבֹשׁוּ קִנְאַת עָם אַף אֵשׁ צָרֶיךָ תֹּאכְלֵם׃ 12 יְהוָה תִּשְׁפֹּת שָׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל־מַעֲשֵׂינוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ׃ 13 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ זולתך זוּלָתֶךָ שָׁלְטוּ בָנוּ לְבַדְךָ נַזְכִּיר שְׁמֶךָ׃ 14 מֵתִים בַּל־יִחְיוּ רְפָאִים בַּל־יָקוּמוּ לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם וַתְּאַבֵּד כָּל־זֵכֶר לָמוֹ׃ 15 יָסַפְתָּ לַגּוֹי יְהוָה יָסַפְתָּ לַגּוֹי נִכְבָּדְתָּ רִחַקְתָּ כָּל־קַצְוֵי אָרֶץ׃ 16 יְהוָה בַּצַּר פָּקָדוּךָ צָקוֹן לָחַשׁ מוּסָרֶךָ׃ 17 כְּהָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק בחבליה בַּחֲבָלֶיהָ מִפָּנֶיךָ יְהוָה׃ 18 הָרִינוּ חַלְנוּ כְּמוֹ יָלַדְנוּ רוּחַ יְשׁוּעוֹת בַּל־נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ וּבַל־יִפְּלוּ יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ 19 יִחְיוּ מֵתֶיךָ נְבֵלָתִי יְקוּמוּן הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ וְאֶרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל׃ 20 לֵךְ עַמִּי בֹּא־בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דֶּלְתְּךָ בַּעַדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רֶגַע עַד־יַעֲבָר זָעַם׃ 21 כִּי הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עֲוֹן יוֹשֵׁב הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְּתָה הָאָרֶץ אֶת־דָּמֶיהָ וְלֹא תְכַסֶּה עוֹד עַל־הֲרוּגֶיהָ׃

Isaiah 27

1 בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃ 2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶד עֱנוּ לָהּ׃ 3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרָגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן־יִפָּקֵד עָלֶיהָ לַיְלָה וְיוֹם אֶצֳּרֶנָּה׃ 4 חֵמָה אֵין לִי מִי יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֲצָרְפֶנָּה יַחְדָּו׃ 5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃ 6 הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה׃ 7 הַכְמַכַּת מַכָּהוּ הִכָּה אִם כְּהֶרֶג הֹרְגָיו נֶהֱרָג׃ 8 בְּסַאסְאָהּ בְּשַׁלְּחָהּ תְּרִיבֶנָּה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ 9 לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל־פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל־אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי גִר מְנֻפָּצוֹת לֹא־יָקֻמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ 10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שַׁלְחָה וְנֶעֱזָבָה כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבַּץ וְכִלָּה סְעִפֶּיהָ׃ 11 בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ כִּי לֹא עַם־בִּינוֹת הוּא עַל־כֵּן לֹא־יְרַחֲמֶנּוּ עֹשֵׂהוּ וְיֹצְרוֹ לֹא יְחֻנֶּנּוּ׃ 12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד־נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלִָם׃

Isaiah 28

1 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים מוּכֵּי יָיִן׃ 2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד שֵׁבֶר מַטְחֵף כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד׃ 3 בְּרַגְלַיִם תֻּרַמַּסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרָיִם׃ 4 וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוֹרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה רֹאֶה בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ 5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ׃ 6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעֲרָה׃ 7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ בַּשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרְאוֹתָם פָּלֵל׃ 8 כִּי כָל־שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃ 9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם׃ 10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃ 11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה׃ 12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ׃ 13 וַיְהִי לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ 14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלִָם׃ 15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חָזוּת שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃ 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ 17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְשָׁחַף בָּרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ 18 וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וְהָיִתֶם לוֹ לְמִרְמָס׃ 19 כָּל־עֲבָרוֹ כִּי יִקַּח אֹתָנוּ כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִוָּעָה הָבִין שְׁמוּעָה׃ 20 כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מֵהִתְכַּנֵּס׃ 21 כִּי כְהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלָהֲבִיר עֲבֹדָתוֹ נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ 22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ מוֹסְרוֹתֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃ 23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ 24 הֲכָל־הַיּוֹם הָאֹרֵשׁ יַחְרֹשׁ אִישׁ לִזְרֹעַ יִפְתַּח וִישַׂדֵּד אֲדָמָתוֹ׃ 25 הֲלֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ הֲלֹא כִקְצָח יְפִיחַ וְכַמֹּן יְזָרֵעַ וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּשְׂעֹרָה מְיֻשָּׁרָה וְכֻסֶּמֶת גְּבֻלָתוֹ׃ 26 וַיִּסְּרֵהוּ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ 27 כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קִצָּח וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל־כַּמֹּן יָסֹבּוּ כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֵט קִצָּח וְכַמֹּן בַּשָּׁבֶט׃ 28 לֶחֶם יָדָק כִּי לֹא לָנֶצַח אָדוֹשׁ וְגַלַּת עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא תְדֻקֶּנּוּ׃ 29 גַּם־זֹאת מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הִפְלִיא עֵצָה הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

Isaiah 29

1 הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיָה חָנָה דָּוִד יֹסִפוּ שְׁנַת עִתִּים חַגִּים יִקֹּפוּ׃ 2 וְהַצֵּרְתִּי לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִי כַּאֲרִיאֵל׃ 3 וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלַיִךְ וְצַרְתִּי עָלַיִךְ מְצוּרִים וַהֲקִימוֹתִי עָלַיִךְ מְצֻדוֹת׃ 4 וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תְּהִי אִמְרָתֵךְ נִמּוּךְ וּמֵאֶרֶץ תְּהִי קוֹלֵךְ כְּאוֹב וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃ 5 וְהָיָה כְּדַק הָעָפָר כָּל־הֲמוֹן זָרָיִךְ וְכַמֹּץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לְרֶגַע פִּתְאֹם׃ 6 מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַשׁ וּבְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה וְסַעַר וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֶלֶת׃ 7 וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־אֲרִיאֵל וְכָל־צֹבֶיהָ וּמְצֻדָתָהּ וְהַצֵּרִים לָהּ׃ 8 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב וְהִנֵּה אֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵקָה נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא וְהִנֵּה שֹׁתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה הֲמוֹן כָּל־הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים עַל־הַר צִיּוֹן׃ 9 הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשַׁוְּעוּ שִׁכְרוּ וְלֹא מִיָּיִן נָעוּ וְלֹא מִשֵּׁכָר׃ 10 כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה רוּחַ תַּרְדֵּמָה וְעָצַם אֶת־עֵינֵיכֶם אֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת־רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה׃ 11 וַתְּהִי לָכֶם חָזוֹן הַכֹּל כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר הַחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־יוֹדֵעַ סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם הוּא׃ 12 וְנָתַן הַסֵּפֶר אֶל־לֹא יוֹדֵעַ סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא־נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃ 13 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ 14 לָכֵן הִנֵּה אֹסִף לְהַפְלִא אֶת־הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ 15 הוֹי הַעֲמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר עֵצָה וְהָיָה בַמַּחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יֹדְעֵנוּ׃ 16 הַפִּכְכֶם אִם כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר אָמַר לְיוֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ 17 הֲלוֹא עוֹד מְעַט מִזְעָר וְשָׁב לְבָנוֹן לְכַרְמֶל וְכַרְמֶל לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ 18 וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם הַהוּא חֵרְשִׁים דִּבְרֵי סֵפֶר וּמֵאֲפֵלָה וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃ 19 וְיוֹסִפוּ עֲנָוִים שִׂמְחָה בַּיהוָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ 20 כִּ

ⵔⵔ ⵄⵎⵔⵔ ⵎⵊⵍⵅ ⵊⵢⵔⵕⵎ ⵎⵎⵊ ⵄⵎⵎ ⵔⵊⵉ ⵢⵢⵜⵜⵊⵅⵓ ⵍⵅⵎⵊⵉ 4 :ⵎⵎⵊⵢⵢⵍ ⵄⵜⵓ ⵊⵉⵅⵊⵉ ⵅⵊⵉⵅⵢ ⵊⵅⵔⵔⵊⵉ ⵅⵎⵢⵉ ⵅⵊⵉⵅⵢ ⵅⵔⵔⵊⵉ
ⵎⵊⵅⵓⵎⵔ ⵔⵎⵡ ⵄⵎⵔⵢ 5 :ⵅⵢⵔⵢⵅⵉ ⵊⵅⵔⵎⵎⵢⵅⵉ ⵎⵊⵅⵄⵢⵜⵉ ⵊⵅⵔⵔⵜ ⵔⵔⵢ ⵊⵅⵔⵜⵔⵊ ⵔⵔⵢ ⵊⵅⵔⵜ
ⵅⵎⵊⵎ ⵅⵄⵊⵔⵊ ⵎⵢⵔ ⵔⵔⵢ ⵔⵔⵢ 7 :ⵊⵔⵉ ⵊⵉⵎⵅⵊ ⵢⵔⵊⵔⵊⵅⵊ ⵅⵎⵊⵎⵔⵅ ⵢⵅⵉⵉ 6 :ⵓⵔ ⵔⵎⵡⵔ
ⵄⵎⵉ ⵅⵄⵊⵊⵔⵔⵓⵎⵅ ⵄⵓ ⵔⵔ ⵔⵔⵢ ⵔⵔⵢ 8 :ⵄⵢⵔⵊ ⵜⵅⵢⵜⵎⵎ ⵅⵊⵔⵔⵊ ⵅⵢⵔⵊⵊ ⵅⵊⵔⵊ ⵎⵎⵊⵜ
ⵔⵜⵅⵊ ⵊⵅⵓⵔ ⵔⵢ ⵢⵢⵄⵔ ⵔⵔⵜⵔ ⵅⵓⵔⵎ ⵅⵢⵄⵅⵓ 9 :ⵓⵔⵉⵉ ⵊⵔⵎⵅⵢⵢ ⵅⵊⵔⵎⵢⵢⵅ ⵎⵊⵔⵅⵡ ⵅⵊⵔⵅⵄⵅ
ⵔⵎ ⵅⵜⵢⵢ ⵢⵎⵔⵊ 11 :ⵎⵢⵓ ⵄⵅⵊⵉ ⵢⵢⵔⵊ ⵡⵅⵡⵔⵄⵅ ⵅⵜ ⵔⵄⵔⵊⵊ ⵄⵓⵉⵉ ⵔⵄⵔⵊ 10 :ⵓⵔⵄ ⵊⵔⵎⵜⵢⵢ ⵔⵢ
ⵊⵎⵊⵅⵜⵢⵅ ⵅⵔ ⵄⵎⵔⵊⵊⵢ 12 :ⵅⵊⵢⵢⵎⵎ ⵎⵎⵡⵔ ⵢⵎⵎⵢⵊ ⵔⵢ ⵅⵊⵢⵉ ⵅⵊⵢⵅⵊ ⵅⵢⵢⵜⵎⵎ ⵊⵅⵢⵊⵅⵊ ⵎⵊⵅⵊ
:ⵢⵔ ⵅⵊⵢⵢⵊ ⵅⵔ ⵎⵎ ⵎⵎ ⵊⵅⵊⵉ ⵓⵅⵊⵊ ⵅⵊⵎⵢⵊ ⵎⵊⵅⵊⵉ ⵅⵢⵔⵊⵉ ⵅⵎⵢⵢⵊ ⵢⵅⵔⵢⵅ ⵅⵊⵎⵎⵢⵅ ⵢⵅⵎⵎⵔ
ⵊⵅⵊⵅ ⵢⵅⵎⵊ ⵅⵊⵢⵊⵊ ⵅⵊⵊⵅⵊⵊ ⵊⵅⵊⵅ

Isaiah 25

1 לְיְהוָה֙ אֱלֹהַ֣י אַ֔תָּה אֲרוֹמִמְךָ֖ אוֹדֶ֣ה שִׁמְךָ֑ כִּ֤י עָשִׂ֙יתָ֙ פֶּ֣לֶא עֲצ֔וֹת
אֹמֶן׃ 2 כִּ֤י שַׂ֙מְתָּ֙ מִקִּרְיָ֣ה עִ֔יר מִבְצָ֖ר לְמַפָּלָ֑ה אַרְמ֤וֹן זָרִים֙ מֵעִ֣יר
לְעוֹלָ֖ם לֹ֥א יִבָּנֶֽה׃ 3 עַל־כֵּ֤ן יְכַבְּדֽוּךָ֙ עַם־עָ֔ז קִרְיַ֖ת גּוֹיִ֣ם עָרִיץ֑ יִֽירָאֽוּךָ׃
4 כִּֽי־הָיִ֤יתָ מָעוֹז֙ לָדָ֔ל מָעוֹז֙ לָאֶבְי֣וֹן בְּצָר֔וֹ מַחְסֶ֖ה מִזֶּ֣רֶם צֵ֑ל כִּ֣י רוּחַ֙
עָרִיצִ֔ים כְּזֶ֥רֶם קִ֖יר׃ 5 כְּח֣וֹם בְּצִיָּ֔ה שְׁא֖וֹן זָרִ֑ים כְּח֣וֹם בְּצֵ֔ל קֶ֥רֶן עָרִיצִ֖ים
יַעֲנֶֽה׃ 6 וְעָשָׂ֨ה יְהוָ֤ה צְבָאוֹת֙ לְכָל־הָעַמִּ֣ים הַזֶּ֔ה בָּהָ֖ר הַזֶּ֑ה מִשְׁתֵּ֤ה שְׁמָנִים֙
מִשְׁתֵּ֣ה שְׁמָרִ֔ים מְמֻחֵ֥י שְׁמָנִ֖ים מְזֻקָּקִ֥ים שְׁמָרִֽים׃ 7 וּבִלַּ֣ע בָּהָ֗ר אֶת־הַ֨פְּנֵ֜ה
הַפָּנ֤וּהַ֙ עַל־כָּל־הָעַמִּ֔ים וְהַמַּסֵּכָ֖ה הַנְּסוּכָ֑ה עַל־כָּל־הַגּוֹיִֽם׃ 8 בִּלַּ֤ע הַמָּ֙וֶת֙
לָנֶ֔צַח וּמָחָ֧ה אֲדֹנָ֛י יְהוִ֖ה דִּמְעָ֣ה מֵעַ֣ל כָּל־פָּנִ֑ים וְחֶרְפַּ֤ת עַמּוֹ֙ יָסִ֣יר
מֵעַ֣ל כָּל־הָאָ֔רֶץ כִּ֥י יְהוָ֖ה דִּבֵּֽר׃ 9 וְאָמַ֣ר בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא הִנֵּ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ זֶ֣ה
קִוִּ֣ינוּ לוֹ֮ וְיוֹשִׁיעֵ֒נוּ֒ זֶ֤ה יְהוָה֙ קִוִּ֣ינוּ לוֹ֔ נָגִ֥ילָה וְנִשְׂמְחָ֖ה בִּישׁוּעָתֽוֹ׃
10 כִּ֣י תָנ֤וּחַ יַד־יְהוָה֙ בָּהָ֣ר הַזֶּ֔ה וְנָדוֹשׁ־מוֹאָ֖ב תַּחְתָּ֑יו כִּדְנ֖וֹס מָתְבֶּ֥ן בְּמֵ֖י
מַדְמֵנָֽה׃ 11 וּפָרַ֤שׂ יָדָיו֙ בְּקִרְבּ֔וֹ כַּאֲשֶׁ֥ר יְפָרֹ֖שׂ הַשֹּׂחֶ֣ה לָשְׂח֑וֹת וְהִשְׁפִּ֤יל גְּאוֹנוֹ֙
עִם־מְלֻכּ֣וֹת יָדָ֔יו׃ 12 וּמִבְצַ֤ר מִשְׂגַּב֙ חוֹמֹתֶ֣יךָ שַׁ֔ח הִגִּ֖יעַ לָאָ֣רֶץ הִגִּ֑יעַ עַד־עָפָֽר׃

Isaiah 26

1 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יוּשַׁ֤ר הַשִּׁיר֙ הַזֹּ֔את בְּאֶ֥רֶץ יְהוּדָ֖ה עִ֣יר עָ֑ז יְשׁוּעָ֥ה יָשִׁ֛ית חוֹמ֥וֹת
וָחֵֽל׃ 2 פִּתְח֣וּ שְׁעָרִ֔ים וְיָבֹ֥א גּ֖וֹי צַדִּ֑יק שֹׁמֵ֥ר אֲמָנִֽים׃ 3 יֵ֚צֶר סָמ֣וּךְ תִּצֹּ֣ר
שָׁל֔וֹם שָׁל֖וֹם כִּ֥י בְךָ֖ בָּטָֽח׃ 4 בִּטְח֥וּ בַֽיהוָ֖ה עֲדֵי־עַ֑ד כִּ֣י בְיָ֤הּ יְהוָה֙ צ֣וּר עוֹלָמִֽים׃
5 כִּ֣י הִשְׁפִּ֔יל יוֹשֵׁ֖ב מָר֑וֹם קִרְיָ֤ה נִשְׂגָּבָה֙ יַשְׁפִּילֶ֔נָּה יַשְׁפִּילָ֖הּ עַד־עָפָ֑ר יַגִּיעֶ֖נָּה
עַד־אֶֽרֶץ׃ 6 תִּרְמְסֶ֖הָ רָ֑גֶל רַגְלֵ֥י עָנִ֖י פַּעֲמ֥וֹת דַּלִּֽים׃ 7 אֹ֣רַח לַצַּדִּ֔יק מֵישָׁ֖ר
תְּפַלֵּ֑ס מַעְגַּל־צַדִּיקִ֖ים תְּפַלֵּֽס׃ 8 אַף־אֹ֣רַח מִשְׁפָּטֶ֔יךָ קִוִּ֥ינוּךָ֙ יְהוָ֔ה לְשִׁמְךָ֖
וּלְזִכְרְךָ֑ תַּאֲוַ֥ת נָֽפֶשׁ׃ 9 נַפְשִׁ֣י אִוִּיתִ֔יךָ בַּלַּ֖יְלָה אַף־רוּחִ֣י בְקִרְבִּ֑י כִּֽי־כַשְׁפָּטֶ֥יךָ
לָאָ֖רֶץ צֶ֣דֶק לָמְד֥וּ יוֹשְׁבֵי־תֵבֵֽל׃ 10 יֻחַ֤ן רָשָׁע֙ בַּל־לָמַ֣ד צֶ֔דֶק בְּאֶ֥רֶץ נְכֹח֖וֹת
יְעַוֵּ֑ל וּבַל־יִרְאֶ֖ה גְּא֥וֹן יְהוָֽה׃ 11 יְהוָ֕ה רָ֥מָה יָדְךָ֖ בַּל־יֶחֱזָ֑יוּ יֶחֱז֤וּ וְיֵבֹ֙שׁוּ֙
קִנְאַת־עָ֔ם אַף־אֵ֥שׁ צָרֶ֖יךָ תֹּאכְלֵֽם׃ 12 יְהוָ֕ה תִּשְׁפֹּ֥ת שָׁל֖וֹם לָ֑נוּ כִּ֚י גַּם־כָּל־מַעֲשֵׂ֣ינוּ
פָּעַ֔לְתָּ לָּֽנוּ׃ 13 יְהוָ֣ה אֱלֹהֵ֔ינוּ בְּעָל֥וּנוּ אֲדֹנִ֖ים זֻלָתֶ֑ךָ בָּךְ־לְבַדְּךָ֥ נַזְכִּ֖יר שְׁמֶֽךָ׃
14 מֵתִים֙ בַּל־יִחְי֔וּ רְפָאִ֖ים בַּל־יָקֻ֑מוּ לָכֵ֤ן פָּקַדְתָּ֙ וַתַּשְׁמִידֵ֔ם וַתְּאַבֵּ֖ד כָּל־זֵֽכֶר׃
15 יָסַ֤פְתָּ לַגּוֹי֙ יְהוָ֔ה יָסַ֥פְתָּ לַגּ֖וֹי נִכְבָּ֑דְתָּ רִחַ֖קְתָּ כָּל־קַצְוֵי־אָֽרֶץ׃ 16 יְהוָה֙
בַּצַּ֣ר פָּקָ֔דוּךָ צָ֥קוֹן לָ֖חַשׁ מוּסָרֶֽךָ׃ 17 כְּהָרָה֙ תַּקְרִ֣יב לָל֔וֹת תָּחִ֖יל תִּזְעַ֣ק
בַּחֲבָלֶ֑יהָ כֵּ֤ן הָיִ֙ינוּ֙ מִפָּנֶ֔יךָ יְהוָֽה׃ 18 הָרִ֥יתָה חַלְחַ֖לְנוּ כְּמַ֣ט יָלַ֑דְנוּ רוּחֹת֙
עָשִׂ֔ינוּ בַּל־פְּעֻל֥וֹת אֶ֖רֶץ וּבַל־יִפְּל֥וּ יוֹשְׁבֵי־תֵבֵֽל׃ 19 יִחְי֤וּ מֵתֶ֙יךָ֙ נְבֵלָתִ֣י יְקוּמ֔וּן
הָקִ֖יצוּ וְרַנְּנ֣וּ שֹׁכְנֵי־עָפָ֑ר כִּֽי־טַ֤ל אוֹרֹת֙ טַלֶּ֔ךָ וְאֶ֖רֶץ רְפָאִ֥ים תַּפִּֽיל׃
20 לֵ֚ךְ עַמִּ֣י בֹּ֔א חֲדָרֶ֖יךָ וְסָגֹ֣ר דַּלְתְּךָ֑ בְּעַ֣ד רֶ֔גַע אֲחַבֵּ֖א עַד־יַעֲבָ֥ר זָֽעַם׃
21 כִּֽי־הִנֵּ֤ה יְהוָה֙ יֹצֵ֣א מִמְּקוֹמ֔וֹ לִפְקֹ֤ד עֲוֹן־יוֹשֵׁב֙ הָאָ֔רֶץ עָלָ֖יו וְגִלְתָ֣ה
הָאָ֑רֶץ אֶת־דָּמֶ֔יהָ וְלֹא־תְכַסֶּ֥ה עוֹד֙ עַל־הֲרוּגֶֽיהָ׃

Isaiah 27

1 בַּיּ֣וֹם הַה֗וּא יִפְקֹד֩ יְהוָ֨ה בְּחַרְב֜וֹ הַקָּשָׁ֤ה וְהַגְּדוֹלָה֙ וְהַחֲזָקָ֔ה עַל־לִוְיָתָ֥ן
נָחָ֖שׁ בָּרִ֑חַ וְעַל־לִוְיָתָ֥ן נָחָ֛שׁ עֲקַלָּתוֹ֖ וְהָרַג֥ אֶת־הַתַּנִּ֖ין אֲשֶׁ֥ר בַּיָּֽם׃ 2 בַּיּ֣וֹם
הַה֔וּא כֶּ֥רֶם חֶמֶ֖ר עֱנ֥וּ לָֽהּ׃

3 אֲשֶׁר בְּגַיְא־חִזָּיוֹן נִבְקְעוּ כָּל־אֲשֵׁי הַמִּלְחָמָה הָלְכוּ וְנָסוֹג עַל־אַחֲרָנִית: 4 הַשְׁלֵו
מִמֶּנִּי אֲמָרֵר בַּבֶּכִי אַל־תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי עַל־שֹׁד בַּת־עַמִּי: 5 כִּי יוֹם־מְהוּמָה וּמְבוּסָה
וּמְבוּכָה לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּגֵיא חָזָיוֹן מְתֹץ קִיר וְשַׁוְעַ אֶל־הָהָר: 6 וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה
בְּרֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים וְקֶשֶׁת עֻרְּתָה מָגֵן: 7 וְהָיָה גֵּיא בְּחוּרֶיךָ מָלֵא רֶכֶב וּפָרָשִׁים שָׁתוֹ
יָשִׁיתוּ הַשָּׁעָרָה: 8 וַיָּסַר מָסַךְ יְהוּדָה וְהִבַּטְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֶל־נֶשֶׁק בֵּית הַיָּעַר: 9 וְאֶת־
בְּקִיעֵי עִיר־דָּוִד רְאִיתֶם כִּי־רַבּוּ וַתְּקַבְּצוּ אֶת־מֵימֵי הַבְּרֵכָה הַתַּחְתּוֹנָה: 10 וּבָתֵּי יְרוּשָׁלַ͏ִם
סְפַרְתֶּם וַתִּתְּצוּ הַבָּתִּים לְבַצַּר הַחוֹמָה: 11 וּמִקְוֶה עָשִׂיתֶם בֵּין הַחֹמֹתַיִם לְמֵי הַבְּרֵכָה
הַיָּשָׁנָה וְלֹא הִבַּטְתֶּם אֶל־עֹשֶׂיהָ וְיוֹצְרָהּ מֵרָחוֹק לֹא רְאִיתֶם: 12 וַיִּקְרָא אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
בַּיּוֹם הַהוּא לִבְכִי וּלְמִסְפֵּד וּלְקָרְחָה וְלַחֲגֹר שָׂק: 13 וְהִנֵּה שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה הָרֹג בָּקָר וְשָׁחֹט
צֹאן אֲכֹל בָּשָׂר וְשָׁתוֹת יַיִן אָכוֹל וְשָׁתוֹ כִּי מָחָר נָמוּת: 14 וַיִּגָּל בְּאָזְנַי יְהוָה צְבָאוֹת אִם־
יְכֻפַּר הֶעָוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד־תְּמוּתוּן אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת: 15 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֵךְ בֹּא
אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה אֶל־שְׁבְנָא אֲשֶׁר עַל־הַבָּיִת מַה־לְּךָ פֹּה וּמִי לְךָ פֹּה כִּי חָצַבְתָּ לְךָ פֹּה קֶבֶר
חֹצְבוֹ קִבְרוֹ בַּמָּרוֹם חֹקְקִים בַּסֶּלַע מִשְׁכָּנוֹ: 16 הִנֵּה יְהוָה מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֶלֶת גֶּבֶר וְעָטְךָ
עָטֹה: 17 צָנוֹף יִצְנֹפְךָ צְנִיפָה כַּדּוּר אֶל־אֶרֶץ רְחָבַת יָדָיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְשָׁמָּה מַרְכְּבוֹת
כְּבוֹדֶךָ קְלוֹן בֵּית אֲדֹנֶיךָ: 18 וְהִדַּפְתִּיךָ מִמַּצָּבֶךָ וּמִמַּעֲמָדְךָ יֶהֶרְסֶךָּ: 19 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶקְרָא לְעַבְדִּי לְאֶלְיָקִים בֶּן־חִלְקִיָּהוּ: 20 וְהִלְבַּשְׁתִּיהוּ כֻתָּנְתֶּךָ וְאַבְנֵטְךָ אֲחַזְּקֶנּוּ וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
אֶתֵּן בְּיָדוֹ וְהָיָה לְאָב לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם וּלְבֵית יְהוּדָה: 21 וְנָתַתִּי אֶת־מַפְתֵּחַ בֵּית דָּוִד עַל־
שִׁכְמוֹ וְפָתַח וְאֵין סֹגֵר וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ: 22 וְתָקַעְתִּיו יָתֵד בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְהָיָה לְכִסֵּא כָבוֹד
לְבֵית אָבִיו: 23 וְתָלוּ עָלָיו כָּל־כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים וְהַשְּׁפָלוֹת כֹּל קְטַנֵּי הַכֵּלִים
מִכֹּלְיוֹת הַנְּבָלִים וְעַד כֹּל כְּלֵי הַזְּמָרִים: 24 אִם־תָּלוּ עָלָיו כָּל־כְּבוֹד בֵּית אָבִיו הַצֶּאֱצָאִים
וְהַשְּׁפָלוֹת כֹּל כְּלֵי הַקְּטַנִּים מִכְּלֵי הָאַגָּנוֹת וְעַד כָּל־כְּלֵי הַנְּבָלִים: 25 בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־
יְהוָה צְבָאוֹת תִּמּוֹט הַיָּתֵד הַנָּאֱמָן הַנָּתוּן בְּמָקוֹם נֶאֱמָן וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה וְנִכְרְתָה הַמַּסְמֵרָה
אֲשֶׁר עָלָיו כִּי יְהוָה דִּבֶּר:

Isaiah 28

1 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכֹּרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים חֲבוּלַת יָיִן:
2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד סוּפַת מְשַׁחֵת כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ
בָּאָרֶץ בְּיָדוֹ: 3 בְּרַגְלַיִם תֻּרַמַּסְנָה עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכֹּרֵי אֶפְרָיִם: 4 וְהָיָה צִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת
אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים כְּבִכּוֹרָה בְּטֶרֶם קַיִץ אֲשֶׁר יִרְאֶה רֹאֶה בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה:
5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וְלִצְפִירַת תִּפְאָרָה לִשְׁאֵרִית עַמּוֹ: 6 וּלְרוּחַ
מִשְׁפָּט לַיּוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט וְלִגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעֲרָה: 7 וְגַם־אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבְשֵׁכָר
תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן־הַיַּיִן תָּעוּ בַּשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרְאוֹתָם פָּלִילִים: 8 כִּי כָל־
שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם: 9 אֶת־מִי יוֹרֶה דֵּעָה וְאֶת־מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי
מֵחָלָב עַתִּיקֵי מִשָּׁדָיִם: 10 כִּי צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם: 11 כִּי
בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל־הָעָם הַזֶּה: 12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה
הָנִיחוּ לַיָּגֵעַ וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ שְׁמוֹעַ: 13 וַתְּהִי לָהֶם דְּבַר־יְהוָה צָו לָצָו צַו לָצָו קַו
לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם זְעֵיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ: 14 לָכֵן
שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה אַנְשֵׁי לֵצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלָ͏ִם: 15 כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ
בְרִית אֶת־מָוֶת וְעִם־שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חֹזָה שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי־שַׂמְנוּ כָזָב
מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ: 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת
יְקַר מוּסָד מוּסָּד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ: 17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְסָחָפָה
בָּרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ: 18 וְכֻפְרָה בְרִיתְכֶם אֶת־מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם־שְׁאוֹל לֹא
תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי תַעֲבֹרוּ וְהָיִיתֶם לָמוֹ לְמִרְמָס: 19 כָּל־עֵת עָבְרוֹ יִקָּחֶכֶם כִּי בַבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק־זִוָּעָה הָבִין שְׁמוּעָה: 20 כִּי קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ
וְהַמַּסֵּכָה צָרָה מֵהִתְכַּנֵּס: 21 כִּי כְהַר־פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת
מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלִפְעֹל פָּעֳלָתוֹ נָכְרִיָּה פָּעֳלָתוֹ: 22 וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן־יֶחְזְקוּ
מוֹסְרֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת עַל־כָּל־הָאָרֶץ: 23 הַאֲזִינוּ
וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי: 24 הֲכָל־הַיּוֹם הֶחָרֵשׁ יַחֲרֹשׁ אִכָּר לִזְרֹעַ יְפַתַּח
וִישַׂדֵּד אֲדָמָתוֹ הֲלוֹא אִם־שִׁוָּה פָנֶיהָ וְהַפִּיץ קֹצָח וְכַמּוֹן יִזְרֹק וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה וּכְסֻמָּה
גְּבֻלָתָה וְהִשִּׂיר שִׂבֹּלֶת: 25 וְיִסְּרָהּ אֱלֹהָיו לַמִּשְׁפָּט יוֹרֶנָּה:

WΔΥ֯Ꞓ ኮϒϤЊϤ ϮΓ Ꞓϒ 27 :ϒϧϤϒ֯Ꞓ ϒ֯Ꞓ֯ΓϮ ⊕ϽWᙢΓ ϒϤϮ֯Ꞓϒ 26 :ϒΧΓϤ\ ΧᙢϮϮϒ ϧᙢϮϧ
ΦΔϒ֯Ꞓ ᙢЊΓ 28 :⊕ϤϽϤ ϧᙢϮϒ ЊϩΦ ⊕ϤЊ֯Ꞓ ϮΦᙢ ϤϮ ϤϮ֯ϒ֯Ꞓ ϧᙢ ΓΟ ϮΓ\Ο ϧΛϮϒ ЊϩΦ
ϩΟᙢ ΙϮΧ 29 :ϒϧΦΔ֯Ꞓ ΓϮ ϒ֯Ꞓ\ϮϒϤ ϒΧΓ\Ο Γ\Γ\ ᙢᙢϮϧϒ ϒϧ\ϮΔ֯Ꞓ ЊϩΦ ΓϮ ϮϤ

ᙢΟᙢ Ꞓ֯ϒϧϮ ϩϮϩϤ֯Ꞓ ϮϤϩϩϤ֯Ꞓ ΟϩϮ ϧΛ֯Ꞓ֯ΓϮ ΧϒΜ֯Ꞓ֯ϒ:

Isaiah 29

Ꞓ֯ΧϒΦ֯Ꞓ֯ϩϮϒ 2 :ϒϽΦ֯ϒ֯Ꞓ ᙢ֯Ꞓ֯ϩϤ ϧϒϤϤ ΟϩϮ ϤϒW ΟΓ ϧϒW ϒϽ֯Ꞓ ΔϒΔ ϧϒϤ ΧϮΔΦ ΓΔ֯Ꞓ֯ΓΔ֯Ꞓ Γ\Δ֯Ꞓ֯ΓΔ֯Ꞓ Ꞓϒ֯ϧ 1
Ꞓ֯ΧΔϩϒ ϒ֯Ꞓ֯ΟΓ ΔϒΔϮ Ꞓ֯ΧϮ֯ϒ֯ϧϤϒ 3 :Γ\Δ֯Ꞓ֯ΓΔ֯Ꞓ ϮΔ֯Ꞓ֯ϩϮϒ ϧϒϤϮ֯Ꞓ ϧϒϤϒ֯Ꞓ ΧΔ֯Ꞓ֯ϩϮϒ Γ\Δ֯Ꞓ֯ΓΔ֯Ꞓ
ϒΧΔϩᙢϒ ΗWΧ ΔϽΟᙢϒ Ꞓ֯ΔϤΦΧ ϩ֯ΔϽϒ ᙢ ΧΓ\ᙢWΓ 4 :ΧΔϩᙢ ϒ֯Ꞓ֯ΟΓ Ꞓ֯ΧᙢϤ֯ΦΔϮ ϩΦᙢ ϒ֯Ꞓ֯ΟΓ
ϩᙢϒϮϒ ϒ֯Ꞓ֯ΔΓ IϮϤϒ ϤϒᙢϤ ΦΔ ΦϮΦϒ ϮΔ֯Ꞓ֯ϩϮ 5 :ϽϩϽϩΧ ϒΧΔϒᙢϒ ϮΔΟᙢϒ ϒΓϒΦ ϩ֯ΔϽϒ ϮΔ֯Ꞓ֯ϩϮ
ΟΔϮΦϒ ᙢΟΔΦ ΔΦϽΧ ΧϒΦϮϩ ϮΦϒ֯Ꞓ ᙢΟᙢ 6 :ᙢϽΦϽ ΟΧΟϽ Ꞓ֯ΤϤ֯Ꞓ ᙢϤϩ֯ΤϤΟ ϩϒᙢϤ ΔΦϮ
ΔϒΔ Ꞓ֯ΤϤ֯Ꞓ ΔΓ\ϩϤ ᙢΓϩ ΔϒΔϮ ϒᙢΟΧ Δϩᙢϒϒ ΤϤ֯Ꞓ֯ϩϮ ΔΓ\ϩϤ ΔΓ\ϩϤ Γ\ ΟΓ ΔϒΔϮ Ꞓ֯ΤϤ֯Ꞓ ΔΓ\ϩϤ 7 :Ꞓ֯ΓϒϮϒ ϾϤ ϮΦϽΓ Ꞓ֯ΔΟΔϒ Ꞓ֯ΔΓϒ Γ\ϒΔ\ Γ\ϒΦϒ
ΔϒΔ Ꞓ֯ΤϤ֯Ꞓ 8 :Ꞓ֯Γ ᙢϤΦϤ֯Ꞓϩᙢϒ֯Ꞓ Ꞓ֯ΧΔϩᙢϒ Ꞓ֯ΤϤΦϩ ΓϒϒΔ Γ\ϒΔ\ Γ\ϒΔ\ ΟΓ ᙢϤ֯ΦϤϩᙢϒ֯Ꞓ ᙢϤ֯ΓϒϮ֯Ꞓ
ΧΧΜ Ꞓ֯ΧϒΦ֯Ꞓ ΔϒΔϮ ϧᙢϩ֯Ꞓ ΔΜΔϒϒ ϒΜϽϒ ΔΦϽϤ֯Ꞓ ϒΔΦϽϤ֯Ꞓ ϒΓϒΦ ϩ֯ΔϽϒ ΔΦϽϤ֯Ꞓ
ΔϒΦ ΟΓ ᙢϤ֯ΦϤϩᙢ ᙢϤ֯ΓϒϮ֯Ꞓ ΔΜΔϒϒ ϒΜϽϒ ϽϤ ϒΦΦϽϒΜ ϒΜϽϒ ϽϤ ϒΦΦϽϒΜ ϒΜϽϒ ϽϤ ϒΦΦϽϒΜ
ΔϒΔ 10 :ϤΔϒΜ ΔΓϒ ϒΟϧ ϒϽ֯Ꞓ ΔΓϒ ϒϤΔϒΜ ϒΟΜϒ ϒΟΜΟΧΜϤ ϒϤϧΧΧ ϒϤϧᙢϤᙢΧϤ 9 :ϧϒϒ֯Ꞓϩ
ᙢϒϒ֯Ꞓ ϒΦΜϤ Χ ΔϒΤ ᙢϤ֯Ꞓ֯ΓϤ֯Ꞓϧϒ ϤΧ ᙢϒϤ֯ΓϒϽ ϤΧ ΔϒΤ ᙢϩϽ֯ΤϤ֯Ꞓ ϧᙢΔΧ ΗϒϤ ϤϒϤ֯Ꞓ ᙢϒϤ֯ΓϒϽ ϒϤϧ
ΓϒΤ ϒΧΤ ϒϒΧ֯Ꞓ ΔΜΔ ᙢϒΧϤ֯Ꞓ ΗΙΧϒ ϤϽ֯Ꞓ֯ϤϤ ΓϒϤ֯Ꞓ ΔϒΦϽϒ ΓϒΧ ΔΜ ᙢϒΧ 11 :Ꞓ֯ΧΤϤ ϤϧΙ
ϽΟ ΔϽ֯Ꞓ֯ϤϤ ϒΧϒϒ 12 :ϤϒϒΧ Ϥ֯Ꞓ ΧΤ ΔΦϽ ΓϒΧ ΔϒΜᙢ ΓϒΤ ϒΧΜᙢ ΓϒΧ ΔΜᙢ ΓϒΤ ϒΧΜᙢ ΓϒΧ
ϩΟ֯Ꞓ ΦΔϒ֯Ꞓ ΔΜᙢϤ֯Ꞓ 13 :ΔϽ֯Ꞓ ΦΧΟΔ֯Ꞓ ΔΓ ΔΜᙢϒ ΓϤ ΔϒΤ ΔΦϽ ΔΜᙢϒ ΔϽ֯Ꞓ ΟΔ֯Ꞓ ΔΓ ΔΜΔ
ΦΧ֯Ꞓ ᙢΧΔϒΦ֯Ꞓ ϤϽϤᙢ ϤΓϒΔ ΦΔϒ ϒϤΧΓϽΜϤ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ
ΔΓϒ 14 :ϤΔᙢϒᙢ ᙢϤ֯ΜϒΦ֯Ꞓ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ
ϤϽϤϽϒ ΔΓϒΓ ΔΓϒϤ ϒΟᙢ ΧΤ ΔΦϽΓϒϤ֯Ꞓ ΓϮ֯Ꞓ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ
ϒΧΤ ᙢΧΔϒΦ֯Ꞓ ϤϽϤϽ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ ϤΓϒΔ ϒϤϽϒ
ΔΜ ϒϤϽ ΧΤ ΔΦϽΓϒϤ֯Ꞓ ΔΓ ΔΜᙢϒ ΦΔϒ ΔΜᙢϒ ΔϽ֯Ꞓ ΟΔ֯Ꞓ ΔΓ

Isaiah 31

1 Woe to those who go down to Egypt for help,
and rely on horses,
who trust in the multitude of their chariots
and in the great strength of their horsemen,
but do not look to the Holy One of Israel,
or consult the Lord!
2 And yet he is wise and brings disaster;
he does not call back his words,
but will arise against the house of the evildoers,
and against the help of those who work iniquity.
3 The Egyptians are human and not God,
and their horses are flesh and not spirit.
When the Lord stretches out his hand,
the helper will stumble,
and the one helped will fall,
and they all will perish together.
4 For thus the Lord said to me:
As a lion or a young lion growls over its prey,
and when a band of shepherds is called out against it
cannot be terrified by their shouting
or subdued by their noise,
so the Lord of hosts will come down
to fight upon Mount Zion and upon its hill.
5 Like birds hovering overhead,
so the Lord of hosts will protect Jerusalem;
protecting and delivering it,
sparing and rescuing it.
6 Return to him from whom the people of Israel
have deeply revolted.
7 For in that day all of you will reject
the idols of silver and the idols of gold
that your hands have sinfully made for you.
8 Assyria shall fall by a sword not of mortals;
a sword not of human beings shall devour them.
They shall flee before the sword,
and their young men shall become forced laborers.
9 Their rock shall pass away in terror,
and their officers desert the battle standard in panic,
says the Lord,
whose fire is in Zion,
and whose furnace is in Jerusalem.

ⲁⲛⲟⲙⲓⲁ ⲁⲛⲟⲩ ⲉⲙⲛ ⲁⲛⲁⲙⲁⲣ: 10 ⲟⲩⲉ ⲧⲁⲓⲙ ⲧⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ ⲟⲩⲉ ⲧⲁⲁⲙⲙ ⲟⲩⲉ ⲧⲙⲁⲣ:
ⲉⲩⲉⲭ ⲙⲧⲏⲓ ⲟⲩⲉⲗ ⲙⲙⲁⲣ ⲉⲣⲁ ⲉⲙⲁⲣ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ 9 ⲧⲏⲩ ⲉⲙⲁⲣ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ
ⲧⲛⲁⲥⲙ ⲁⲡⲁⲓ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲁⲡⲁⲓ 8 ⲁⲙⲙⲁ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲙⲁⲣⲁ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲙⲁⲣⲁ
ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲙⲁⲣⲁ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲙⲁⲣⲁ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲙⲁⲣⲁ ⲉⲣⲉⲧⲁⲉ ⲙⲁⲣ

𐤔𐤓𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤉𐤌 𐤅𐤔𐤏𐤉𐤓

Isaiah 36

1 And it came to pass in the fourteenth year of king Hezekiah, that Sennacherib king of Assyria came up against all the fenced cities of Judah, and took them. 2 And the king of Assyria sent Rabshakeh from Lachish to Jerusalem unto king Hezekiah with a great host. And he stood by the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field. 3 Then came forth unto him Eliakim, Hilkiah's son, which was over the household, and Shebna the scribe, and Joah, Asaph's son, the recorder. 4 And Rabshakeh said unto them, Say ye now to Hezekiah, Thus saith the great king, the king of Assyria, What confidence is this wherein thou trustest? 5 I say, (sayest thou) (but they are) (but) vain words, I have counsel and strength for war: now on whom dost thou trust, that thou rebellest against me? 6 Now, behold, thou trustest upon the staff of this bruised reed, upon Egypt, on which if a man lean, it will go into his hand, and pierce it: so is Pharaoh king of Egypt unto all that trust on him. 7 But if thou say to me, We trust in the LORD our God: is not that he, whose high places and whose altars Hezekiah hath taken away, and hath said to Judah and to Jerusalem, Ye shall worship before this altar? 8 Now therefore, I pray thee, give pledges to my master the king of Assyria, and I will deliver thee two thousand horses, if thou be able on thy part to set riders upon them. 9 How then wilt thou turn away the face of one captain of the least of my master's servants, and put thy trust on Egypt for chariots and for horsemen? 10 And am I now come up without the LORD against this land to destroy it? The LORD said to me, Go up against this land, and destroy it. 11 Then said Eliakim and Shebna and Joah unto Rabshakeh, Speak, I pray thee, unto thy servants in the Syrian language; for we understand it: and talk not with us in the Jews' language in the ears of the people that are on the wall. 12 But Rabshakeh said, Hath my master sent me to thy master, and to thee, to speak these words? hath he not (sent me) to the men which sit upon the wall, that they may eat their own dung, and drink their own piss with you? 13 Then Rabshakeh stood, and cried with a loud voice in the Jews' language, and spake, saying, Hear ye the words of the great king, the king of Assyria. 14 Thus saith the king, Let not Hezekiah deceive you: for he shall not be able to deliver you. 15 Neither let Hezekiah make you trust in the LORD, saying, The LORD will surely deliver us: this city shall not be delivered into the hand of the king of Assyria. 16 Hearken not to Hezekiah: for thus saith the king of Assyria, Make (an agreement) with me by a present, and come out to me: and eat ye every one of his vine, and every one of his fig tree, and drink ye every one the waters of his own cistern; 17 Until I come and take you away to a land like your own land, a land of corn and wine, a land of bread and vineyards. 18 Beware lest Hezekiah persuade you, saying, The LORD will deliver us. Hath any of the gods of the nations delivered at all his land out of the hand of the king of Assyria? 19 Where (are) the gods of Hamath and of Arphad? where (are) the gods of Sepharvaim, Hena, and Ivah? have they delivered Samaria out of my hand? 20 Who (are they) among all the gods of these lands, that have delivered their land out of my hand, that the LORD should deliver Jerusalem out of my hand? 21 But they held their peace, and answered him not a word: for the king's commandment was, saying, Answer him not. 22 Then came Eliakim, the son of Hilkiah, that (was) over the household, and Shebna the scribe, and Joah, the son of Asaph, the recorder, to Hezekiah with (their) clothes rent, and told him the words of Rabshakeh.

Isaiah 37

1 וַיְהִי כְּשָׁמְעַ֣ הַמֶּ֣לֶךְ חִזְקִיָּ֗הוּ וַיִּקְרַע֙ אֶת־בְּגָדָ֔יו וַיִּתְכַּ֖ס בַּשָּׂ֑ק וַיָּבֹ֖א בֵּ֥ית יְהוָֽה׃
2 וַיִּשְׁלַ֞ח אֶת־אֶלְיָקִ֣ים אֲשֶׁר־עַל־הַבַּ֗יִת וְאֶת־שֶׁבְנָא֙ הַסֹּפֵ֔ר וְאֶת־זִקְנֵ֥י הַכֹּהֲנִ֖ים מִתְכַּסִּ֣ים בַּשָּׂ֑ק אֶל־יְשַׁעְיָ֥הוּ הַנָּבִ֖יא בֶּן־אָמֽוֹץ׃
3 וַיֹּאמְר֣וּ אֵלָ֗יו כֹּ֤ה אָמַר֙ חִזְקִיָּ֔הוּ יוֹם־צָרָ֥ה וְתוֹכֵחָ֖ה וּנְאָצָ֑ה הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה כִּֽי־בָ֥אוּ בָנִ֖ים עַד־מַשְׁבֵּ֑ר וְכֹ֖חַ אֵ֥ין לְיוֹלֵדָֽה׃
4 אוּלַ֣י יִשְׁמַ֣ע יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֗יךָ אֶת־דִּבְרֵי֙ רַבְשָׁקֵ֔ה אֲשֶׁ֨ר שְׁלָח֜וֹ מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֣וּר אֲדֹנָ֗יו לְחָרֵ֥ף אֱלֹהִ֖ים חָ֑י וְהוֹכִ֗יחַ בַּדְּבָרִים֙ אֲשֶׁ֣ר שָׁמַ֣ע יְהוָ֣ה אֱלֹהֶ֔יךָ וְנָשָׂ֥אתָ תְפִלָּ֖ה בְּעַ֣ד הַשְּׁאֵרִ֑ית הַנִּמְצָֽא׃
5 וַיָּבֹ֖אוּ עַבְדֵ֥י הַמֶּ֥לֶךְ חִזְקִיָּ֖הוּ אֶל־יְשָׁעְיָֽהוּ׃
6 וַיֹּ֨אמֶר אֲלֵהֶ֜ם יְשַׁעְיָ֗הוּ כֹּֽה־תֹאמְר֥וּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶ֖ם כֹּ֣ה אָמַ֣ר יְהוָ֑ה אַל־תִּירָ֞א מִפְּנֵ֣י הַדְּבָרִ֗ים אֲשֶׁ֤ר שָׁמַעְתָּ֙ אֲשֶׁ֣ר גִּדְּפ֔וּנִי נַעֲרֵ֖י מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
7 הִנֵּ֨ה אֲנִ֤י נֹתֵן֙ בּ֣וֹ רוּחַ֔ וְשָׁמַ֥ע שְׁמוּעָ֖ה וְשָׁ֣ב אֶל־אַרְצ֑וֹ וְהִפַּלְתִּ֥יו בַחֶ֖רֶב בְּאַרְצֽוֹ׃
8 וַיָּ֣שָׁב רַבְשָׁקֵ֗ה וַיִּמְצָא֙ אֶת־מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֔וּר נִלְחָ֖ם עַל־לִבְנָ֑ה כִּ֥י שָׁמַ֖ע כִּ֥י נָסַ֖ע מִלָּכִֽישׁ׃
9 וַיִּשְׁמַ֣ע עַל־תִּרְהָקָ֣ה מֶֽלֶךְ־כּ֗וּשׁ לֵאמֹר֙ יָצָ֣א לְהִלָּחֵ֣ם אִתָּ֔ךְ וַיִּשְׁמַ֖ע וַיִּשְׁלַ֣ח מַלְאָכִ֑ים אֶל־חִזְקִיָּ֖הוּ לֵאמֹֽר׃
10 כֹּֽה־תֹאמְר֞וּן אֶל־חִזְקִיָּ֣הוּ מֶֽלֶךְ־יְהוּדָ֗ה לֵאמֹר֙ אַל־יִשָּׂאֲךָ֣ אֱלֹהֶ֔יךָ אֲשֶׁר־אַתָּ֥ה בוֹטֵ֖חַ עָלָ֑יו לֵאמֹ֗ר לֹֽא־תִנָּתֵ֥ן יְרוּשָׁלַ֖͏ִם בְּיַד־מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
11 הִנֵּ֣ה אַתָּ֗ה שָׁמַ֙עְתָּ֙ אֵ֣ת אֲשֶׁ֤ר עָשׂוּ֙ מַלְכֵ֣י אַשּׁ֔וּר לְכָל־הָאֲרָצ֖וֹת לְהַחֲרִימָ֑ם וְאַתָּ֖ה תִּנָּצֵֽל׃
12 הֶהֱצִ֣ילוּ אוֹתָ֗ם אֱלֹהֵי֙ הַגּוֹיִ֔ם אֲשֶׁ֥ר שִׁחֲת֖וּ אֹתָ֣ם אֶת־גּוֹזָ֣ן וְאֶת־חָרָ֔ן וְרֶ֖צֶף וּבְנֵ֣י עֵ֑דֶן אֲשֶׁ֖ר בִּתְלַשָּֽׂר׃
13 אַיֵּ֣ה מֶֽלֶךְ־חֲמָ֗ת וּמֶ֙לֶךְ֙ אַרְפָּ֔ד וּמֶ֖לֶךְ עִ֣יר סְפַרְוַ֑יִם הֵנַ֥ע וְעִוָּֽה׃
14 וַיִּקַּ֤ח חִזְקִיָּהוּ֙ אֶת־הַסְּפָרִ֔ים מִיַּ֖ד הַמַּלְאָכִ֑ים וַיִּקְרָאֵ֔הוּ וַיַּ֣עַל חִזְקִיָּ֔הוּ בֵּ֖יתָה יְהוָ֑ה וַיִּפְרְשֵׂ֥הוּ חִזְקִיָּ֖הוּ לִפְנֵ֥י יְהוָֽה׃
15 וַיִּתְפַּלֵּ֥ל חִזְקִיָּ֖הוּ אֶל־יְהוָ֣ה לֵאמֹֽר׃
16 יְהוָ֣ה צְבָאוֹת֮ אֱלֹהֵי֣ יִשְׂרָאֵל֒ יוֹשֵׁ֣ב הַכְּרוּבִ֔ים אַתָּ֥ה הָאֱלֹהִ֖ים לְבַדְּךָ֑ לְכֹ֖ל מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֔רֶץ אַתָּ֥ה עָשִׂ֖יתָ אֶת־הַשָּׁמַ֥יִם וְאֶת־הָאָֽרֶץ׃
17 הַטֵּ֤ה יְהוָה֙ אָזְנְךָ֣ וּשְׁמָ֔ע פְּקַח־יְהוָ֥ה עֵינֶ֖יךָ וּרְאֵ֑ה וּשְׁמַ֞ע אֶת־כָּל־דִּבְרֵ֣י סַנְחֵרִ֗יב אֲשֶׁ֤ר שָׁלַח֙ לְחָרֵ֣ף אֱלֹהִ֔ים חָֽי׃
18 אָמְנָ֗ם יְהוָה֙ הֶחֳרִ֣יבוּ מַלְכֵי־אַשּׁ֔וּר אֶת־כָּל־הָאֲרָצ֖וֹת וְאֶת־אַרְצָֽם׃
19 וַיִּתְּנ֥וּ אֶת־אֱלֹהֵיהֶ֖ם בָּאֵ֑שׁ כִּ֣י לֹ֤א אֱלֹהִים֙ הֵ֔מָּה כִּ֥י אִם־מַעֲשֵׂ֖ה יְדֵ֣י אָדָ֑ם עֵ֥ץ וָאָ֖בֶן וַיְאַבְּדֻֽם׃
20 וְעַתָּ֗ה יְהוָ֤ה אֱלֹהֵ֙ינוּ֙ הוֹשִׁיעֵ֣נוּ נָ֔א מִיָּד֖וֹ וְיֵדְע֣וּ כָל־מַמְלְכ֣וֹת הָאָ֑רֶץ כִּֽי־אַתָּ֥ה יְהוָ֖ה לְבַדֶּֽךָ׃
21 וַיִּשְׁלַ֣ח יְשַׁעְיָ֣הוּ בֶן־אָמ֗וֹץ אֶל־חִזְקִיָּ֤הוּ לֵאמֹר֙ כֹּֽה־אָמַ֣ר יְהוָ֣ה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵ֗ל אֲשֶׁ֤ר הִתְפַּלַּ֙לְתָּ֙ אֵלַ֔י אֶל־סַנְחֵרִ֖יב מֶ֥לֶךְ אַשּֽׁוּר׃
22 זֶ֣ה הַדָּבָ֗ר אֲשֶׁ֨ר דִּבֶּ֤ר יְהוָה֙ עָלָ֔יו בָּזָ֥ה לְךָ֖ לָעַ֣ג לָ֑ךְ בַּת־ציון [צִיּ֥וֹן] אַחֲרֶ֖יךָ נָ֥ד רֹ֛אשׁ בַּת־יְרוּשָׁלָֽ͏ִם׃
23 אֶת־מִ֤י חֵרַ֙פְתָּ֙ וְאֶת־מִ֣י גִדָּ֔פְתָּ וְעַל־מִ֥י הֲרִ֖מוֹתָ ק֑וֹל וַתִּשָּׂ֤א מָרוֹם֙ עֵינֶ֔יךָ אֶל־קְד֖וֹשׁ יִשְׂרָאֵֽל׃
24 בְּיַד־מַלְאָכֶ֙יךָ֙ חֵרַ֣פְתָּ אֲדֹנָ֔י וַתֹּ֕אמֶר בְּרֹ֥ב רִכְבִּ֖י אֲנִ֣י עָלִ֑יתִי יַרְכְּתֵי־הָ֣רִים֙ יַרְכְּתֵ֣י לְבָנ֔וֹן וַאֲכַרֹ֗ת מִבְחַ֤ר אֲרָזָיו֙ וּבְרוֹשָׁ֔יו וָאָבֹ֖אָה מְל֣וֹן קִצּ֑וֹ יַ֥עַר כַּרְמִלּֽוֹ׃
25 אֲנִ֤י קָרָ֙תִי֙ וָאֶשְׁתֶּ֔ה אֲנִ֥י חִפַּ֖רְתִּי וָאֶשְׁתֶּ֑ה מֵי־נְזָלִ֖ים וָאֶשְׁתֶּ֣ה כַּף־רַגְלִ֔י כָּל־יְא֥וֹרֵי מָצ֖וֹר חָרְבֹתָֽי׃
26 הֲלֹ֣א שָׁמַ֔עְתָּ לְמֶרְחָ֖ק עֲשִׂיתִ֑יהָ לִימֵ֣י קֶ֔דֶם וְיָצַ֖רְתִּיהָ עַתָּ֣ה הֲבִיאֹתִ֔יהָ וְתִֽהְיֶ֗ה לְהַשִּׁ֛ית עָרֵ֥י מִבְצָ֖ר נִצִּיּֽוֹת׃
27 וְיֹשְׁבֵיהֶ֥ן קְצַר־יָ֖ד חַ֣תּוּ וּבוֹשׁ֑וּ הָי֤וּ כְעֵשֶׂב֙ שָׂדַ֔י וִירֶ֥ק דֶּ֖שֶׁא חֲצִ֣יר גַּגּ֑וֹת וְשִׁדָּפָ֖ה לִפְנֵ֥י קָמָֽה׃
28 וְשִׁבְתְּךָ֥ וְצֵאתְךָ֖ וּבוֹאֲךָ֣ יָדָ֑עְתִּי וְתִרְגְּזְךָ֖ אֵלָֽי׃
29 יַ֚עַן תִּרְגְּזְךָ֣ אֵלַ֔י וְשַׁאֲנַנְךָ֖ עָלָ֣ה בְאָזְנָ֑י וְשַׂמְתִּ֤י חַחִי֙ בְּאַפֶּ֔ךָ וָרֶ֖סֶן בִּשְׂפָתֶ֑יךָ וְהֵשִׁבֹתִ֙יךָ֙ בְּדֶ֣רֶךְ אֲשֶׁר־בָּ֔אתָ בָּ֖הּ׃
30 וְזֶה־לְּךָ֣ הָא֔וֹת אֹכַ֥ל הַשָּׁנָ֖ה סָפִ֑יחַ וּבַשָּׁנָ֣ה הַשֵּׁנִ֔ית שָׂחִ֖ישׁ וְקָצִ֑יר וְנִטְּע֥וּ כְרָמִ֖ים וְאָכְל֥וּ פִרְיָֽם׃
31 וְיָסְפָ֣ה פְלֵיטַ֔ת בֵּ֥ית יְהוּדָ֖ה הַנִּשְׁאָרָ֑ה שֹׁ֣רֶשׁ לְמַ֤טָּה וְעָשָׂה֙ פְּרִ֔י לְמָֽעְלָֽה׃
32 כִּ֣י מִירוּשָׁלַ֗͏ִם תֵּצֵ֤א שְׁאֵרִית֙ וּפְלֵיטָ֣ה מֵהַר־צִיּ֔וֹן קִנְאַ֥ת יְהוָ֖ה צְבָאוֹת֑ תַּעֲשֶׂ֖ה זֹּֽאת׃
33 לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר יְהוָה֙ עַל־מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֔וּר לֹ֣א יָבֹ֔א אֶל־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את וְלֹא־יוֹרֶ֣נָּה שָׁ֑ם וְלֹֽא־יְקַדְּמֶ֥נָּה מָגֵ֖ן וְלֹא־יִשְׁפֹּ֥ךְ עָלֶ֖יהָ סֹלְלָֽה׃
34 בְּדֶ֣רֶךְ אֲשֶׁר־בָּ֔א בָּ֖הּ יָשׁ֑וּב וְאֶל־הָעִ֥יר הַזֹּ֖את לֹ֥א יָבֹ֛א נְאֻם־יְהוָֽה׃
35 וְגַנּוֹתִ֤י עַל־הָעִיר֙ הַזֹּ֣את לְהוֹשִׁיעָ֔הּ לְמַעֲנִ֖י וּלְמַ֥עַן דָּוִ֖ד עַבְדִּֽי׃
36 וַיֵּצֵ֗א מַלְאַךְ֙ יְהוָ֔ה וַיַּ֕ךְ בְּמַחֲנֵ֖ה אַשּׁ֑וּר מֵאָ֣ה שְׁמוֹנִ֤ים וַחֲמִשָּׁה֙ אֶ֔לֶף וַיַּשְׁכִּ֥ימוּ בַבֹּ֖קֶר וְהִנֵּ֥ה כֻלָּ֛ם פִּגְרֵ֥י מֵתִֽים׃
37 וַיִּסַּ֣ע וַיֵּלֶךְ֮ וַיָּ֣שָׁב סַנְחֵרִיב֒ מֶ֣לֶךְ אַשּׁ֔וּר וַיֵּ֖שֶׁב בְּנִינְוֵֽה׃
38 וַיְהִי֙ הוּא֣ מִשְׁתַּחֲוֶ֔ה בֵּ֖ית נִסְרֹ֣ךְ אֱלֹהָ֑יו וְאַדְרַמֶּ֧לֶךְ וְשַׂרְאֶ֛צֶר בָּנָ֥יו הִכֻּ֖הוּ בֶּחָ֑רֶב וְהֵ֣מָּה נִמְלְט֗וּ אֶ֚רֶץ אֲרָרָט֔ וַיִּמְלֹ֥ךְ אֵסַרְחַדֹּ֖ן בְּנ֥וֹ תַחְתָּֽיו׃

34 וְשָׂרֵי֙ בָּבֶ֔ל שְׁלֹחִ֥ים אֵלָ֖יו סֵ֣פֶר וּמִנְחָ֑ה וַיִּשְׁמַ֣ע כִּ֤י חָלָה֙ חִזְקִיָּ֔הוּ וַיֶּחֱזָֽק׃
35 וַיַּרְא֣וֹתָ֔ם אֶל־כָּל־בֵּ֥ית נְכֹא֖וֹ אֶת־הַכֶּ֣סֶף וְאֶת־הַזָּהָ֑ב וְאֶת־הַבְּשָׂמִ֣ים וְאֶת־הַשֶּׁ֣מֶן הַטּ֔וֹב וְאֶל־כָּל־בֵּ֥ית כֵּלָ֖יו וְאֶל־כָּל־הַנִּמְצָ֥א אֹצְר֖וֹתָיו לֹא־הָיָ֣ה דָבָ֔ר בְּבֵית֙ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּ֔וֹ אֲשֶׁ֥ר לֹא־הִרְאָ֖ם חִזְקִיָּֽהוּ׃
36 וַיָּבֹ֣א יְשַׁעְיָ֣הוּ הַנָּבִיא֮ אֶל־הַמֶּלֶךְ֒ חִזְקִיָּ֔הוּ וַיֹּ֥אמֶר ל֖וֹ מָ֣ה אָמְר֣וּ הָאֲנָשִׁ֣ים הָאֵ֑לֶּה וּמֵאַ֥יִן בָּ֖אוּ אֵלֶ֔יךָ וַיֹּ֣אמֶר חִזְקִיָּ֔הוּ מֵאֶ֥רֶץ רְחוֹקָ֖ה בָּ֣אוּ אֵלַ֑י מִבָּבֶֽל׃
37 וַיֹּ֣אמֶר מָ֣ה רָא֔וּ בְּבֵיתֶ֖ךָ וַיֹּ֣אמֶר חִזְקִיָּ֗הוּ אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר בְּבֵיתִ֔י רָא֖וּ לֹא־הָיָ֣ה דָבָ֔ר בְּכָל־אוֹצְרֹתַ֖י אֲשֶׁר־לֹ֥א הִרְאִיתִֽם׃
38 וַיֹּ֥אמֶר יְשַׁעְיָ֖הוּ אֶל־חִזְקִיָּ֑הוּ שְׁמַ֣ע דְּבַר־יְהוָ֔ה צְבָא֖וֹת׃

Isaiah 39

1 בָּעֵ֣ת הַהִ֗יא שָׁלַ֨ח מְרֹדַ֜ךְ בַּלְאֲדָ֤ן בֶּן־בַּלְאֲדָן֙ מֶ֣לֶךְ בָּבֶ֔ל סְפָרִ֥ים וּמִנְחָ֖ה אֶל־חִזְקִיָּ֑הוּ וַיִּשְׁמַ֣ע כִּֽי־חָלָ֔ה וַיֶּחֱזָֽק׃
2 וַיִּשְׂמַ֤ח עֲלֵיהֶם֙ חִזְקִיָּ֔הוּ וַיַּרְאֵ֖ם אֶת־בֵּ֣ית נְכֹא֑וֹ אֶת־הַכֶּ֣סֶף וְאֶת־הַזָּהָ֗ב וְאֶת־הַבְּשָׂמִים֙ וְאֶת־הַשֶּׁ֣מֶן הַטּ֔וֹב וְאֶת־כָּל־בֵּ֥ית כֵּלָ֖יו אֶת־כָּל־הַנִּמְצָ֥א אֹצְר֖וֹתָיו לֹא־הָיָ֣ה דָבָ֔ר בְּכָל־בֵּיתוֹ֙ וּבְכָל־מֶמְשַׁלְתּ֔וֹ אֲשֶׁ֥ר לֹא־הִרְאָ֖ם חִזְקִיָּֽהוּ׃
3 וַיָּבֹ֣א יְשַׁעְיָ֣הוּ הַנָּבִיא֮ אֶל־הַמֶּלֶךְ֒ חִזְקִיָּ֔הוּ וַיֹּ֥אמֶר ל֖וֹ מָ֣ה אָמְר֣וּ הָאֲנָשִׁ֣ים הָאֵ֑לֶּה וּמֵאַ֥יִן בָּ֖אוּ אֵלֶ֔יךָ וַיֹּ֣אמֶר חִזְקִיָּ֔הוּ מֵאֶ֥רֶץ רְחוֹקָ֖ה בָּ֣אוּ אֵלַ֑י מִבָּבֶֽל׃
4 וַיֹּ֣אמֶר מָ֣ה רָא֔וּ בְּבֵיתֶ֖ךָ וַיֹּ֣אמֶר חִזְקִיָּ֗הוּ אֵ֚ת כָּל־אֲשֶׁ֣ר בְּבֵיתִ֔י רָא֖וּ לֹא־הָיָ֣ה דָבָ֔ר בְּכָל־אוֹצְרֹתַ֖י אֲשֶׁר־לֹ֥א הִרְאִיתִֽם׃
5 וַיֹּ֥אמֶר יְשַׁעְיָ֖הוּ אֶל־חִזְקִיָּ֑הוּ שְׁמַ֣ע דְּבַר־יְהוָ֔ה צְבָא֖וֹת׃
6 הִנֵּ֣ה יָמִ֗ים בָּאִים֙ וְנִשָּׂ֣א כָל־אֲשֶׁ֣ר בְּבֵיתֶ֔ךָ וַאֲשֶׁ֥ר אָצְר֖וּ אֲבֹתֶ֑יךָ עַ֚ד הַיּ֣וֹם הַזֶּ֔ה בָּבֶ֖לָה לֹ֣א יִוָּתֵ֑ר אָמַ֖ר יְהוָֽה׃
7 וּמִבָּנֶ֙יךָ֙ אֲשֶׁ֣ר יֵצֵ֔א מִמְּךָ֖ אֲשֶׁ֣ר תּוֹלִ֑יד יִקָּ֗חוּ וְהָי֤וּ סָרִיסִים֙ בְּהֵיכַ֣ל מֶ֔לֶךְ בָּבֶֽל׃
8 וַיֹּ֣אמֶר חִזְקִיָּ֔הוּ אֶל־יְשַׁעְיָ֑הוּ טוֹב֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֲשֶׁ֥ר דִּבָּ֖רְתָּ וַיֹּ֣אמֶר הֲלֹא־ט֥וֹב כִּֽי־יִהְיֶ֥ה שָׁל֖וֹם וֶאֱמֶ֥ת בְּיָמָֽי׃

ישעיה 6 :אמר קול קרא ואני אמרתי מה־אקרא כל־הבשר חציר וכל־חסדו כציץ השדה׃ 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃ 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃ 9 על־הר גבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל־תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם׃ 10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ 11 כרעה יפרנס ובזרועו יקבץ טלאים בחיקו ינהל עלות יניק׃ 12 מי־מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל־מסת בשלש עפר הארץ ושקל בפלס גבעות ואת־הרים במאזנים׃ 13 מי־תכן את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו׃ 14 את־מי נועץ ויבינהו ויורהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃ 15 הן גוים כמר מדלי ונחשב כשחק לו הן איים כדק יטל׃ 16 ולבנון אין די־בער וחיתו אין די־עולה׃ 17 כל־הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו־לו׃ 18 ואל־מי תדמיון אל ומה־דמות תערכו־לו׃ 19 הפסל נסכו נסך וצורף בזהב ירקענו וצרף רתקות כסף׃ 20 המסכן תרומה עץ לא־ירקב יבחר חרש חכם יבקש־לו להכין פסל אשר לא ימוט׃ 21 הלוא תדעו אם לא תשמעו הלוא הגד מראש לכם אתם הבינתם מוסדות הארץ׃ 22 הישב על־חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ויטם כאהל לשבת׃ 23 הנתן רוזנים לאפס כשפט כל־שופטי ארץ תהו׃ 24 אף בל־נטעו אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ גזעו וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם׃ 25 ואל־מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃ 26 שאו־מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃

Isaiah 40

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם׃ 2 דברו על־לב ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל־חטאתיה׃ 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו׃ 4 כל־גיא ינשא וכל־הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה׃ 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדו כי פי יהוה דבר׃ 6 קול אמר קרא ואמר מה־אקרא כל־הבשר חציר וכל־חסדו כציץ השדה׃ 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם׃ 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם׃ 9 על־הר גבה עלי־לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלם הרימי אל־תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם׃ 10 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ 11 כרעה יפרנס ובזרועו יקבץ טלאים בחיקו ינהל עלות יניק׃ 12 מי־מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וכל־מסת בשלש עפר הארץ ושקל בפלס גבעות ואת־הרים במאזנים׃ 13 מי־תכן את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו׃ 14 את־מי נועץ ויבינהו ויורהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו׃ 15 הן גוים כמר מדלי ונחשב כשחק לו הן איים כדק יטל׃ 16 ולבנון אין די־בער וחיתו אין די־עולה׃ 17 כל־הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו־לו׃ 18 ואל־מי תדמיון אל ומה־דמות תערכו־לו׃ 19 הפסל נסכו נסך וצורף בזהב ירקענו וצרף רתקות כסף׃ 20 המסכן תרומה עץ לא־ירקב יבחר חרש חכם יבקש־לו להכין פסל אשר לא ימוט׃ 21 הלוא תדעו אם לא תשמעו הלוא הגד מראש לכם אתם הבינתם מוסדות הארץ׃ 22 הישב על־חוג הארץ וישביה כחגבים הנוטה כדק שמים ויטם כאהל לשבת׃ 23 הנתן רוזנים לאפס כשפט כל־שופטי ארץ תהו׃ 24 אף בל־נטעו אף בל־זרעו אף בל־שרש בארץ גזעו וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם׃ 25 ואל־מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש׃ 26 שאו־מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר׃

Isaiah 41

1 החרישו אלי איים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה׃ 2 מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃ 3 ירדפם יעבר שלם ברגל לא יבוא׃ 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת־אחרנים אני־הוא׃ 5 ראו איים ויראו אפסי־ארץ יחרדו קרבו ויגשו אז׃ 6 איש את־רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק׃ 7 ויחזק חרש את־צורף מחליק פטיש את־הולם פעם אמרו לדבק הוא ויחזקהו במסמרות לא ימוט׃ 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי בו זרע אברהם אהבי׃ 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי־אתה בחרתיך ולא מאסתיך׃ 10 אל־תירא כי־אתך אני אל־תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׃ 11 הן יבשו ויכלמו כל־הנחרים בך יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבך׃ 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכלוי אנשי צבאך׃ 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל־תירא אני עזרתיך׃ 14 אל־תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם־יהוה וגאלך קדוש ישראל׃ 15 הנה שמתיך לחרוץ חדש בעל פיות תדוש גבעות תשים כמץ׃ 16 תזרם ורוח תשאם וסערה תפיצם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל׃ 17 העניים והאביונים מבקשים מים אין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם׃ 18 אפתח על־שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם־מים וארץ ציה למוצאי־מים׃ 19 אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאשור יחדו׃ 20 למען יראו וידעו וישימו ויחכמו יחדו כי יד־יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה׃ 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב׃ 22 יגשו ויגידו לנו את־אשר תקרינה הראשנות מה־הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או האשמיענו׃ 23 הגידו הבאות אחר ונדעה כי אלהים אתם אך היטיבו והרעו ונשתעה ונראה יחדו׃ 24 הן אתם מאפע ופעלתכם מאין תועבה יבחר בכם׃ 25 העירותי מצפון ויבא ממזרח שמש ויקרא בשמי ויבא סגנים כמו־חמר וכיוצר יבוס־טיט׃ 26 מי הגיד מראשית ונדע ומלפנים ונאמר צדק אין־גם־נשמע אין־גם־נשמע אין־גם־אמרי־אתה׃ 27 ראשון לציון הנה־הנם ולירושלם מבשר אתן׃ 28 וארא ואין אין מיעץ ואשאל ויענה דבר׃ 29 הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיהם׃

Isaiah 42

1 הן עבדי אתמך־בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא׃ 2 לא יצעק ולא ישא ולא־ישמיע בחוץ קולו׃ 3 קנה רצוץ לא ישבר ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט׃ 4 לא יכהה ולא ירוץ עד־ישים בארץ משפט ולתורתו איים יקוו׃ 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה והולכים בה׃ 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים׃ 7 לפקח עינים עורות להוציא מכלא אסיר מבית כלא יושבי חשך׃ 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא־אתן ותהלתי לפסלים׃ 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיעכם׃ 10 שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים ויושביהם׃ 11 ישאו מדבר וערים חצריה ישבו קדר תרעף ישבי סלע מרנה מראש יצוחו׃ 12 ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים יגידו׃ 13 יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף־יצרח על־אויביו יתגבר׃ 14 החשתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשים ואשאף יחדו׃ 15 אחריב הרים וגבעות וכל־עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש׃ 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא־דעתם אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים׃ 17 נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו׃ 18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות׃ 19 מי עור כי אם־עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה׃ 20 ראית רבות ולא תשמר פקוח אזנים ולא ישמע׃ 21 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר׃ 22 והוא עם־בזוז ומשסה חפירו כלם באלמים ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל למשסה ואין אמר להשיב׃ 23 מי בכם יאזין־זאת יקשיב ויאזין לאחר׃ 24 מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזזים הלא יהוה זה חטאנו־לו ולא־אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו׃ 25 וישפך עליו חמת אפו ועז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער־בו ולא ישים על־לב׃

Isaiah 43

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל־תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי־אתה׃ 2 כי תעבר במים אתך אהיה ונהרות לא יכלפוך כי תלך במו־אש לא תכוה ולהבה לא תבער־בך׃ 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך כוש וסבא תחתיך׃ 4 מאז היותך יקר בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך׃ 5 אל־תירא כי־אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך׃ 6 אמר לצפון תני ולתימן אל־תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ׃ 7 כל־הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו׃ 8 הוציא עם־עור ועינים ולהם חרשים ואזנים ולהם אין׃ 9 כל־הגוים נקבצו יחד ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו ויאמרו אמת׃ 10 אתם עדי נאם־יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא־נוצר אל ואחרי לא יהיה׃ 11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע׃ 12 אני הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם־יהוה ואני־אל׃ 13 גם מיום אני הוא ואין מידי מציל פעל ומי אשיב׃ 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי כלם בריחים וכשדים באניות רנתם׃ 15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם׃ 16 כה אמר יהוה הנתן בים דרך ובמים עזים נתיבה׃ 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל־יקומו דעכו כפשתה כבו׃ 18 אל־תזכרו ראשנות וקדמניות אל־תתבוננו׃ 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף־אשים במדבר דרך בישימון נהרות׃ 20 תכבדני חית השדי תנים ובנות יענה כי־נתתי במדבר מים נהרות בישימון להשקות עמי בחירי׃ 21 עם־זו יצרתי לי תהלתי יספרו׃ 22 ולא אתי קראת יעקב כי־יגעת בי ישראל׃ 23 לא־הבאת לי את־שה עולתיך ולא כבדתני בזבחיך לא העבדתיך במנחה ולא הלאיתיך בלבונה׃ 24 לא־קנית לי בכסף בחלב זבחיך לא הרויתני אך הטרחתני בחטאתיך הוגעת בעונתיך׃ 25 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר׃ 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק׃ 27 אבך הראשון חטא ומליציך פשעו בי׃ 28 ויחלל שרי קדש ואתן לחרם יעקב וישראל לגדופים׃

Isaiah 44

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו׃ 2 כה אמר עשך ויצרך מבטן יעזרך אל־תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו׃ 3 כי־אצק מים על־צמא ונזלים על־יבשה אצק את־רוחי על־זרעך וברכתי על־צאצאיך׃ 4 וצמחו בבין חצר כערבים על־יבלי־מים׃ 5 זה יאמר לי־אני יהוה וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה׃ 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃ 7 ומי כמוני יקרא ויגדה וערכה־לי משומי עם עולם ואתיות ואשר תבאנה יגידו למו׃ 8 אל־תפחדו ואל־תרהו הלוא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי הישנו אל מבלעדי ואין צור בל־ידעתי׃ 9 יוצרי פסל כלם תהו וחמדתם בל־יועילו ועדיהם המה בל־יראו ובל־יבינו למען יבשו׃ 10 מי יצר אל ופסל נסך בלתי הועיל לו׃ 11 הן כל־חבריו יבשו והחרשים המה מאדם יקבצו יעמדו יחדו יפחדו יבשו יחדו׃ 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחים ויעצבהו בזרועות רעב ויאפס כח לא־שתה מים ויעף׃ 13 חרש עץ נטה קו יתארהו במשחים יעגלהו במחוגה ועשהו כתבנית איש ככהדר בית׃ 14 לכרת־לו ארזים ויקח תרזה ואלון ויאמץ־לו בעצי היער נטע ארז ומטר ויגדל׃ 15 והיה לאדם למבער ויקח מהם ויחם אף־יפעה ואף־יאפה לחם אף־יפעל אל ויסגדהו עשהו פסל ויסגד־לו׃ 16 חציו שרף באש על־חציו יאכל בשר יצלה צלי וישבע אף־יחם ויאמר האח חמותי ראיתי אש׃ 17 ויתרו לפסל יעשה לו ויסגד־לו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה׃ 18 לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבתי׃ 19 ולא־ישיב אל־לבו ולא־דעת ולא־תבונה לאמר חציו שרפתי באש ואף אפיתי על־גחליו לחם אצלה בשר ואוכל ויתרו לתועבת אעשה לבול עץ אסגוד׃ 20 רעה כאפר לב הותהו הטהו ולא־יציל את־נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני׃ 21 זכר־אלה יעקב וישראל כי עבד־אתה יצרתיך עבד־לי אתה ישראל לא תנשני׃ 22 מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך׃ 23 רנו שמים כי־עשה יהוה הריעו תחתיות־ארץ פצחו רנה הרים יער וכל־עץ בו כי־גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר׃ 24 כה אמר גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל־נטה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי׃ 25 מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב חכמים אחור ודעתם יסכל׃ 26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה והחרבותיה אקומם׃ 27 האמר לצולה חרבי ויבשי אחריבה׃ 28 האמר לכורש רעי וכל־חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה ולהיכל יוסד חרבך׃

Isaiah 45

1 כה־אמר יהוה למשיחו לכורש אשר־החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו ושערים לא תסגרנה׃ 2 אני לפניך אלך והרי עקבים אישר דלתות נחשת אגדע ובריחי ברזל אגדע׃ 3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמוני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל׃ 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקראך בשמך אכנך ולא ידעתני׃ 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אצרך לא ידעתני׃ 6 למען ידעו ממזרח־שמש וממערבה כי אין מבלעדי אני יהוה ואין עוד׃ 7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל־אלה׃ 8 הרעיפו שחקים ממעל ונשחקי צדק יזלו תפתח הארץ ויפרו ישעה וצדקה תצמיח יחדו אני יהוה בראתיו׃ 9 הוי רב את־יצרו חרשי חרש עם חרשי אדמה הומר־חרש לפעלו אין ידים לו׃ 10 הוי אמר לאב מה תוליד ולאשה מה חלית׃ 11 כה־אמר יהוה קדוש ישראל ויצרו השאלוני אתיות על־בני ועל־פעל ידי תצוני׃ 12 אני עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים ואני צויתי כל־צבאם׃ 13 אני העירתיהו בצדק וכל־דרכיו אישר הוא יבנה עירי ושבי יגלה לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות׃ 14 כה־אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך בזיקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתחננו אך בך אל ואין עוד אפס אלהים׃ 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל מושיע׃ 16 בשו וגם־נכלמו כלם יחד הלכו במכלמה חרשי צירים׃ 17 ישראל נושע ביהוה תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד־עולמי עד׃ 18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא־תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד׃ 19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני דובר צדק מגיד מישרים׃ 20 הקבצו ובואו הנגשו יחד פליטי הגוים לא ידעו הרימי עץ פסלם ומתפללים אל־אל לא יושיע׃ 21 הגידו והגישו אף יועצו יחדו מי השמיע מזאת מקדם מאז הגיד הלא אני יהוה ואין עוד אלהי צדיק ומושיע אין זולתי׃ 22 פנו אלי והושעו כל־אפסי־ארץ כי אני אל ואין עוד׃ 23 בי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי־לי תכרע כל־ברך תשבע כל־לשון׃ 24 אך־ביהוה יאמר־לי צדקות ועז כל־יבאו עד־אליו ויבשו כל־הנחרים בו׃ 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל־זרע ישראל׃

Isaiah 46

1 כרע נבו קרס בעלי היו צלמיכם לחיות ולבהמה הנשאים משאכם עמסה יגעה לכבסה׃ 2 כרעו קרסו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי תלכנה׃ 3 שמעו אלי בית יעקב וכל־שארית בית ישראל הנסבלים מבטן הנשאים מרחם׃ 4 ועד־זקנה אני־הוא ועד־שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃ 5 אל־מי תדמיוני ואשוה ותמשילוני ונדמה׃ 6 הזהב מכיס יזהירו וכסף במאזנים ישקלו שכרו צורף ויעשהו אלהים יפלו אף־ישתחוו׃ 7 ישאהו על־כתף יסבלהו וינחהו במקומו ויעמד ממקומו לא יזוע אף־יצעק אליו ולא יענה מצרתו לא יושיענו׃ 8 זכרו־זאת והתאשדו השיבו פושעים על־לב׃ 9 זכרו ראשנות מעולם כי אני אל ואין עוד אלהים ואין כמוני׃ 10 מגיד מראשית באחרית ומקדם אשר לא־נעשו לאמר עצתי תקום וכל־חפצי אעשה׃ 11 קרא מזרח עיט ממרחק ארץ איש עצתי אף דברתי אף־אביאנה יצרתי אף־אעשנה׃ 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה׃ 13 קרבתי צדקי לא ירחק וישועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתי׃

Isaiah 47

1 רדי ושבי בעפר בתולת בת־בבל שבי־לארץ אין־כסא בת־כשדים כי לא תוסיפי יקרא לך רכה ועדינה׃ 2 קחי רחים וטחני קמחך גלי צמתך חשפי שבל גלי־יריך עברי נהרות׃ 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך אקח נקם ולא־אפגע אדם׃ 4 גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל׃ 5 שבי דומי ובאי בחשך בת־כשדים כי לא־תוסיפי יקראו־לך גברת ממלכות׃ 6 קצפתי על־עמי חללתי נחלתי ואתנם בידך לא־שמת להם רחמים על־זקן הכבדת עלך מאד׃ 7 ותאמרי לעולם אגברת לא שמת אל־לבך לא זכרת אחריתה׃ 8 ועתה שמעי־זאת עדנית הישבה לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא־אשב אלמנות ולא־אדע שכל׃ 9 ותבאנה לך שתי־אלה פתאם ביום אחד שכל ואלמנות כתמם באו עליך ברב חבריך בעצמת חבריך מאד׃ 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך ותאמרי בלבבך אני ואפסי עוד׃ 11 ובאה עליך רעה לא תדעי שחרה ותפול עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא ידעת׃ 12 עמדי־נא בלחשיך וברב כשפיך אשר יגעת בם מנעורייך אולי תוכלי הועיל אולי תעוזי׃ 13 נלאית ברב עצתיך יעמדו־נא וישיעוך החברי שמים החזי כוכבים מודעים לחדשים מאשר יבואו עליך׃ 14 הנה היו כקש אש שרפתם לא־יצילו את־נפשם מיד להבה אין גחלים לחמם אור לשבת נגדו׃ 15 כן היו לך אשר יגעת בם סחרך מנעוריך איש לעברתו תעו אין מושיע לך׃

Isaiah 48

1 שמעו־זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל ומימי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ואלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה׃ 2 כי מן־העיר הקדש נקראו ועל־אלהי ישראל נשענו יהוה צבאות שמו׃ 3 הראשנות מאז הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה׃ 4 מדעתי כי קשה אתה ומגיד עורף גידך נחושה׃ 5 ואגד לך מאז תשמיעך בטרם תבוא השמעתיך פן־תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום׃ 6 שמעת חזה כל־זאת והלא תגידו השמעתיך מחדשות עתה ונצרות ולא־ידעתם׃ 7 עתה נבראו ולא מאז ולפניו לא־שמעתם פן־תאמר הנה ידעתים׃ 8 גם לא־שמעת גם לא־ידעת גם מאז לא־פתחה אזנך כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מרחם קרא לך׃ 9 למען שמי אאריך אפי ולתהלתי אחטם־לך לבלתי הכרתך׃ 10 הנה צרפתיך לא בכסף בחרתיך בכור עני׃ 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל ולכבודי לא־אתן׃ 12 שמע אלי יעקב וישראל קראי אני־הוא אני ראשון אף אני אחרון׃ 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו׃ 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד אלה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו בכשדים׃ 15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו׃ 16 קרבו אלי שמעו־זאת לא מראשון בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו׃ 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך׃ 18 לו הקשבת למצותי ויהי כנהר שלמך וצדקתך כגלי הים׃ 19 ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך כמשהו לא־יכרת ולא־ישמד שמו מלפני׃ 20 צאו מבבל ברחו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת הוציאו אותה עד־קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב׃ 21 ולא צמאו בחרבות הוליכם מים מצור הזיל למו ויבקע־צור וייזובו מים׃ 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים׃

Isaiah 49

1 האיים אלי הקשיבו ולאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי׃ 2 וישם פי כחד צור בצל ידו חבאני וישמני לחץ מרה בתך החבאני׃ 3 ויאמר לי עבדי־אתה ישראל אשר־בך אתפאר׃ 4 ואני אמרתי לריק יגעתי להבל ותהו כחי כליתי אכן משפטי את־יהוה ופעלתי את־אלהי׃ 5 ועתה אמר יהוה יצרי מבטן לעבד לו לשובב אליו יעקב וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי׃ 6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את־שבטי יעקב ונצורי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד־קצה הארץ׃ 7 כה אמר יהוה גואל ישראל קדושו לבזה־נפש למתעב גוי לעבד משלים יראו ורמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדוש ישראל ויבחרך׃ 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל נחלות שממות׃ 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על־דרכים ירעו ובכל־שפיים מרעיתם׃ 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא־יכם שרב ושמש כי מרחמם ינהגם ועל־מבועי מים ינהלם׃ 11 ושמתי כל־הרי לדרך ומסלתי תרומם׃ 12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים׃ 13 רנו שמים ותגל ארץ ופצחו הרים רנה כי־נחם יהוה עמו ועניו ירחם׃ 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני׃ 15 התשכח אשה עולה מרחם בן־בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך׃ 16 הן על־כפים חקתיך חומתיך נגדי תמיד׃ 17 מהרו בניך מהרסיך ומחריבך ממך יצאו׃ 18 שאי־סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו־לך חי־אני נאם־יהוה כי כלם כעדי תלבשי וכלה תקשרי־עליהם׃ 19 כי חרבותיך ושממותיך ואת־ארץ הרסתך כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיך׃ 20 עוד יאמרו באזניך בני שכולתיך צר־לי המקום גשה־לי ואשבה׃ 21 ואמרת בלבבך מי ילד־לי את־אלה ואני שכולה וגלמודה גלה ומסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה היו׃ 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל־גוים ידי ואל־עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנותיך על־כתף תנשאנה׃ 23 והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקותיך אפים ארצה ישתחוו ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא־יבשו קוי׃ 24 היקח מגבור מלקוחו ואם־שבי צדיק ימלט׃ 25 כי כה אמר יהוה גם־שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת־ריבך אני אריב ואת־בניך אושיע׃ 26 והאכלתי את־מוניך את־בשרם וכעסיס דמם ישכרו וידעו כל־בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב׃

Isaiah 50

1 כה אמר יהוה איה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי ממשי־לי אשר אמכרכם לו הן בעונתיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם׃ 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצר קצרה ידי מפדות ואם אין בי כח להציל הן בגערתי אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים ותמת בצמא׃ 3 אלבישה שמים קדרות ושק אשים כסותם׃ 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את־יעף דבר יעיר בבקר בבקר יעיר לי אזן לשמע כלמודים׃ 5 אדני יהוה פתח לי אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי׃ 6 גויתי נתתי למכים ולחיי למורטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק׃ 7 ואדני יהוה יעזר־לי על־כן לא נכלמתי על־כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש׃ 8 קרוב מצדיקי המריבני אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי׃ 9 הן אדני יהוה יעזר־לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם׃ 10 מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו׃ 11 הן כלכם קדחי אש מזרי זיקות לכו באור אשכם ובזיקות אשר בערתם מידי זאת היתה־לכם למעצבה תשכבון׃

Isaiah 51

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל־צור חצבתם ואל־מקבת בור נקרתם׃ 2 הביטו אל־אברהם אביכם ואל־שרה תחוללכם כי־אחד קראתיו ואברכהו וארבהו׃ 3 כי־נחם יהוה ציון נחם כל־חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה׃ 4 הקשיבו אלי עמי ולאמי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע׃ 5 קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל־זרועי ילברו׃ 6 שאו למרום עיניכם והביטו אל־הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו וארץ כבגד תבלה וישביה כמו־כן יגועון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחתה׃ 7 שמעו אלי יודעי צדק עם תורתי בלבם אל־תיראו חרפת אנוש ומגדופתם אל־תחתו׃ 8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדר דרים׃ 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלא את־הרהב מחללת מחוללת תנין׃ 10 הלא־את היבשת מוריבת מי תהום רבה השמה מעמקי־ים דרך לעבר גאלים׃ 11 ופדוי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון ושמחה ישיגו נסו יגון ואנחה׃ 12 אנכי אנכי הוא מנחמכם מי־אתי ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חציר ינתן׃ 13 ותשכח יהוה עשיך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל־היום מפני חמת המציק בהכינו להשחית ואיה חמת המציק׃ 14 צעה צעוי ומהר לפתח ולא־ימות לשחת ולא יחסר לחמו׃ 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃ 16 ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי־אתה׃ 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את־כוס חמתו את־קבעת כוס התרעלה שתית מצית׃ 18 אין־מנהל לה מכל־בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל־בנים גדלה׃ 19 שתים הנה קרוך לך מי ינוד לך שואה ושבר ורעב וחרב מי אנחמך׃ 20 בניך עלפו שכבו בראש כל־חוצות כתוא מכמר מלאים חמת יהוה גערת אלהיך׃ 21 לכן שמעי־נא זאת עניה ושכרת ולא מיין׃ 22 כה אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את־כוס התרעלה את־קבעת כוס חמתי לא תוספי לשתותה עוד׃ 23 ושמתיה ביד מוגיך האמרים לנפשך שחי ונשכבה ותשימי כעפר גבך וכחוץ לעברים׃

Isaiah 52

1 התעוררי התעוררי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא־יוסיף יבא־בך עוד ערל וטמא׃ 2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי ממוסרי צוארך שבויה בת־ציון׃ 3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו׃ 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בתחלה לגור־שם ואשור לעשק עשקו׃ 5 ועתה מה־לי־פה נאם־יהוה כי־לקח עמי חנם משליו הילילו נאם־יהוה ותמיד כל־היום שמי מנאץ׃ 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני־הוא המדבר הנני׃ 7 מה־נאוו על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך׃ 8 קול צפיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון׃ 9 פצחו רנני יחדו חרבות ירושלם כי־נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃ 10 חשף יהוה

Isaiah 42

1 Behold my servant, whom I uphold; my chosen, in whom my soul delights; I have put my Spirit upon him; he will bring forth justice to the nations. 2 He will not cry aloud or lift up his voice, or make it heard in the street; 3 a bruised reed he will not break, and a faintly burning wick he will not quench; he will faithfully bring forth justice. 4 He will not grow faint or be discouraged till he has established justice in the earth; and the coastlands wait for his law. 5 Thus says God the LORD, who created the heavens and stretched them out, who spread out the earth and what comes from it, who gives breath to the people on it and spirit to those who walk in it: 6 I the LORD have called you in righteousness, I will take you by the hand and keep you; I will give you as a covenant for the people, a light for the nations, 7 to open the eyes that are blind, to bring out the prisoners from the dungeon, from the house of confinement those who sit in darkness. 8 I am the LORD, that is my name; my glory I will not give to another, nor my praise to graven images. 9 See, the former things have come to pass, and new things I now declare; before they spring forth I tell you of them. 10 Sing to the LORD a new song, his praise from the end of the earth, you who go down to the sea, and all that is in it, you coastlands and their inhabitants. 11 Let the wilderness and its cities raise their voice, the villages that Kedar inhabits; let the inhabitants of Sela sing for joy, let them shout from the top of the mountains. 12 Let them give glory to the LORD, and declare his praise in the coastlands. 13 The LORD goes out like a warrior, like a man of war he stirs up his fury; he cries out, he shouts aloud, he shows himself mighty against his foes. 14 For a long time I have held my peace, I have kept still and restrained myself; now I will cry out like a woman in labor, I will gasp and pant. 15 I will lay waste mountains and hills, and dry up all their herbage; I will turn the rivers into islands, and dry up the pools. 16 And I will lead the blind by a road they do not know, by paths they have not known I will guide them. I will turn the darkness before them into light, the rough places into level ground. These things I will do, and I will not forsake them. 17 They shall be turned back and utterly put to shame, who trust in carved images, who say to cast images, "You are our gods." 18 Hear, you deaf; and look, you blind, that you may see! 19 Who is blind but my servant, or deaf like the messenger I send? Who is blind like my dedicated one, or blind like the servant of the LORD? 20 You have seen many things, but you do not observe them; your ears are open, but you do not hear. 21 The LORD was pleased, for the sake of his righteousness, to magnify his teaching and make it glorious. 22 But this is a people robbed and plundered, all of them trapped in holes and hidden in prisons; they have become a prey with no one to rescue, plundered, with no one to say, "Restore!" 23 Who among you will give ear to this, will attend and listen for the time to come? 24 Who handed Jacob over to plunder, and Israel to the robbers? Was it not the LORD, against whom we have sinned, in whose ways they would not walk, and whose law they would not obey? 25 So he poured upon him the heat of his anger and the might of battle; it set him on fire all around, but he did not understand; it burned him, but he did not take it to heart.

ⵎⵙⵄⵔⵜ ⵜⵉⵔⵉⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⵉ ⵙ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵢⵓⵙⵉ ⵖⵓⵔ ⵢⵉⵙⵔⴰⵉⵍ ⵉⵎⵓⵔⵜⵏ

ⲙⲁⲏⲣ ⲉⲓⲱⲥⲁⲩ ⲱⲁϥ ⲧⲁⲓⲱ ⲥⲣⲏⲁⲩ 28 :ⲧⲉϥ ⲩⲟⲱⲟ ⲩⲧⲁⲡⲣⲉⲥⲃⲩⲓ ⲁϥⲑⲏ ⲛⲩⲱⲙⲁⲩⲁⲃⲁ ⲩⲧⲁⲅⲁϥ
27 ⲥⲣⲉⲉⲓ ⲉⲩⲣⲙⲁⲓ ⲛⲙⲛⲧⲡⲉⲓ ⲟⲙⲟⲩ ⲧⲉϥ :ⲙⲉⲗⲅⲩⲁⲗⲁⲗⲛ ⲣⲁⲁⲙⲉⲗⲁⲩ ⲁⲅⲑⲟⲉ

Isaiah 44

1 ⲛⲟⲟⲩ ⲙⲟ ⲉⲓⲱⲟⲩ ⲩⲱⲟ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲁⲙⲁ ⲉⲓ 2 :ⲩⲁ ⲉⲓⲁⲓⲃⲁⲅ ⲣⲁⲁⲙⲉⲗⲁⲩ ⲉⲗⲁⲟ ⲁⲅⲑⲟⲉ ⲟⲙⲙ ⲉⲁⲟⲟⲩ
3 ⲙⲉⲗⲣⲓⲙⲩ ⲁⲙⲙⲓ ⲣⲟ ⲙⲉⲉⲙ ⲫⲏⲁ ⲉⲓⲁ :ⲩⲁ ⲉⲓⲁⲁⲃⲁⲅ ⲩⲁⲁⲙⲉⲗⲁⲩ ⲁⲅⲑⲟⲉ ⲉⲗⲁⲟ ⲁⲁⲅⲁⲭ ⲣⲁ ⲩⲁⲟⲓⲉⲟⲉ
4 ⲙⲉⲅⲁⲁⲟⲩ ⲁⲅⲓⲟⲁ ⲩⲉⲅⲅ ⲩⲁⲙⲙⲟⲩ :ⲁⲙⲉⲗⲁⲣⲁⲙ ⲣⲟ ⲉⲓⲭⲩⲁⲅⲩ ⲩⲟⲟⲓ ⲣⲟ ⲉⲓⲃⲩⲁ ⲫⲏⲁ ⲉⲱⲅⲉ ⲣⲟ
ⲩⲁⲉⲉ ⲅⲭⲩⲉⲉ ⲉⲓⲓⲩ ⲁⲑⲟⲉ ⲙⲱⲁ ⲇⲁⲑⲉⲉ ⲉⲓⲓⲩ ⲇⲓⲉ ⲉⲁⲩⲉⲉⲣ ⲁⲙⲁⲉⲉ ⲉ 5 :ⲙⲙⲉ ⲉⲣⲅⲉⲉ ⲣⲟ
ⲉⲓⲇ ⲭⲩⲁⲉⲉ ⲩⲁⲉⲓⲉ ⲩⲁⲉⲣ ⲁⲗⲩⲉⲉ ⲩⲁⲣⲙ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲁⲙⲁ ⲁⲉ 6 :ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲣⲁⲁⲙⲉⲗ ⲙⲱⲁⲅ ⲉⲁⲩⲉⲉⲣ
ⲁⲉⲁⲟⲉⲗⲁⲩ ⲉⲁⲇⲉⲗⲁⲩ ⲁⲁⲑⲉⲉ ⲉⲓⲩⲁⲙⲁ ⲁⲙⲉⲗⲁⲩ ⲣⲉⲁ ⲉⲓⲇⲟⲩⲣⲙⲁ ⲩⲁⲁⲓⲁ ⲉⲓⲩⲁⲁ ⲁⲩⲙⲁⲁ
ⲉⲓⲣ ⲁⲩⲁⲛ ⲩⲉⲓⲁⲩ ⲩⲁⲇⲁⲓⲭ ⲁⲩⲭⲉⲁⲩ ⲁⲩⲙⲁ ⲭⲉⲑⲣⲱⲉ ⲉⲓⲣⲟⲇⲟⲉⲓ ⲁⲩⲙⲁ ⲉⲓⲣⲟⲇⲟⲉ ⲣⲁⲁⲙⲉⲗ 7 :ⲙⲙⲉⲉⲣⲁ ⲩⲁ
ⲉⲓⲣ ⲁⲩⲁⲛ ⲩⲉⲓⲁⲓⲉ ⲁⲩⲙⲁ ⲉⲓⲁⲓⲉ ⲁⲩⲭⲩⲁⲩ ⲁⲩⲙⲁ ⲉⲓⲁ ⲉⲓⲁⲩⲉⲉ

Isaiah 46

1 Bel bows down, Nebo stoops low;
their idols are on beasts and cattle;
the things you carry are loaded
as burdens on weary animals.
2 They stoop low, they bow down together;
they cannot save the burden,
but themselves go into captivity.
3 Listen to me, O house of Jacob,
all the remnant of the house of Israel,
you who have been borne by me from your birth,
carried from the womb;
4 even to your old age I am he,
even when you turn gray I will carry you.
I have made, and I will bear;
I will carry and will save.
5 To whom will you liken me and make me equal
and compare me, that we may be alike?
6 Those who lavish gold from the purse
and weigh silver in the balance,
hire a goldsmith, and he makes it into a god;
they fall down, yes, they worship!
7 They lift it to their shoulders, they carry it,
they set it in its place, and it stands there;
from its place it cannot move.
If one cries out to it, it does not answer
or save anyone from trouble.
8 Remember this, and consider,
recall to mind, you transgressors,
9 remember the former things of long ago,
for I am God, and there is no other;
I am God, and there is none like me,
10 declaring the end from the beginning
and from ancient times things not yet done,
saying, My purpose shall stand,
and I will do all my pleasure;
11 calling a bird of prey from the east,
the man for my purpose from a far country.
I have spoken, and I will bring it to pass;
I have planned, and I will do it.
12 Listen to me, you stubborn of heart,
you who are far from deliverance:
13 I bring near my deliverance;
it is not far off,
and my salvation will not delay.
I will put salvation in Zion,
for Israel my glory.

Isaiah 47

1 Come down and sit in the dust,
O virgin daughter Babylon;
sit on the ground without a throne,
O daughter Chaldea.
For you shall no more be called
tender and delicate.
2 Take the millstones and grind meal,
remove your veil,
strip off your robe,
uncover your legs,
wade through the streams.
3 Your nakedness shall be uncovered,
your disgrace shall be seen.
I will take vengeance,
and will spare no man.
4 Our redeemer—the Lord of hosts is his name—
is the Holy One of Israel.
5 Sit in silence, and go into darkness,
O daughter Chaldea;
for you shall no more be called
the mistress of kingdoms.
6 I was angry with my people,
I profaned my heritage;
I gave them into your hand,
you showed them no mercy;
on the aged you made your yoke very heavy.
7 You said, I shall be mistress forever,
so that you did not lay these things to heart
or remember their end.
8 Now therefore hear this,
you lover of pleasures,
who sit securely,
who say in your heart,
I am, and there is no one besides me;
I shall not sit as a widow
or know the loss of children:
9 these two things shall come to you
in a moment, in one day:
the loss of children and widowhood
shall come upon you in full measure,
in spite of the multitude of your sorcerers
and the great power of your enchanters.
10 You felt secure in your wickedness;
you said, No one sees me;
your wisdom and your knowledge
led you astray,
when you said in your heart,
I am, and there is no one besides me.
11 Evil shall come upon you,
which you will not know how to charm away;
disaster shall fall upon you,
which you will not be able to appease;
and ruin shall come upon you suddenly,
of which you know nothing.
12 Stand fast in your enchantments
and in your many sorceries,
with which you have labored from your youth;
perhaps you may be able to succeed,
perhaps you may inspire terror.
13 You are wearied with your many counsels;
let those who study the heavens,
who gaze at the stars,
who at the new moons predict
what shall befall you,
14 stand up and save you.
Behold, they are like stubble,
the fire burns them;
they cannot deliver themselves
from the power of the flame.
No coal for warming at,
no fire to sit before!
15 Such to you are those
with whom you have labored,
who have trafficked with you from your youth;
they all wander in their own paths;
there is no one to save you.

Isaiah 48

1 Hear this, O house of Jacob,
who are called by the name of Israel,
and who came forth from the loins of Judah;
who swear by the name of the Lord,
and invoke the God of Israel,
but not in truth or right.
2 For they call themselves after the holy city,
and stay themselves upon the God of Israel;
the Lord of hosts is his name.
3 I declared the former things long ago,
they went forth from my mouth, and I announced them;
suddenly I acted, and they came to pass.
4 Because I knew that you are obstinate,
and your neck is an iron sinew
and your forehead is bronze,
5 I declared them to you long ago,
before they came to pass I announced them to you,
lest you should say,
My idol has brought them about,
my graven image and my molten image
has commanded them.
6 You have heard; now see all this fulfilled;
and will you not declare it?
From this time forward I announce to you new things,
hidden things which you have not known.
7 They are created now, and not long ago;
before today you have never heard of them,
lest you should say,
I already knew them.
8 You have never heard, you have never known,
from of old your ear has not been opened.
For I knew that you would deal very treacherously,
and that from birth you were called a rebel.
9 For my name's sake I defer my anger,
for the sake of my praise I restrain it for you,
that I may not cut you off.
10 See, I have refined you, but not as silver;
I have tried you in the furnace of affliction.
11 For my own sake, for my own sake, I do it,
for how should my name be profaned?
My glory I will not give to another.
12 Listen to me, O Jacob,
and Israel, whom I called:
I am he, I am the first,
I also am the last.
13 My hand laid the foundation of the earth,
and my right hand spread out the heavens;
when I call to them,
they stand forth together.
14 All of you, assemble and hear!
Which of the idols has declared these things?
The Lord loves him;
he will perform his purpose on Babylon,
and his arm shall be against the Chaldeans.
15 I, I have spoken and called him,
I have brought him, and he will prosper in his way.
16 Draw near to me, hear this:
From the beginning I have not spoken in secret,
from the time it came to be I was there.
And now the Lord God has sent me and his spirit.
17 Thus says the Lord,
your redeemer, the Holy One of Israel:
I am the Lord your God,
who teaches you to profit,
who leads you in the way you should go.
18 O that you had hearkened to my commandments!
Then your prosperity would have been like a river,
and your success like the waves of the sea;
19 your children would have been like the sand,
and your offspring like its grains;
their name would never be cut off
or destroyed from before me.
20 Go forth from Babylon, flee from Chaldea,
declare this with a shout of joy, proclaim it,
send it forth to the end of the earth;
say, The Lord has redeemed his servant Jacob!
21 They did not thirst when he led them through the deserts;
he made water flow for them from the rock;
he split the rock and the water gushed out.
22 There is no peace, says the Lord, for the wicked.

Isaiah 47

1 רֵד וְשֶׁב עֲפָר בְּתוּלַת בַּת־בָּבֶל שְׁבִי־לָךְ אֶרֶץ הַכַּסֵּא בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא לָךְ רַכָּה וַעֲנוּגָה׃
2 קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי שֹׁק עַל־יָרֵךְ עִבְרִי נְהָרוֹת׃
3 תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ גַּם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם׃
4 גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
5 שְׁבִי דוּמִּי בָּא בַחֹשֶׁךְ בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת׃
6 קָצַפְתִּי עַל־עַמִּי חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא־שַׂמְתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל־זָקֵן הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד׃
7 וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְּבֶרֶת עַד־לֹא שַׂמְתְּ אֶל־לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ׃
8 וְעַתָּה שִׁמְעִי־זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשְׁבָה לָבֶטַח הָאֹמְרָה בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד לֹא־אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא אֵדַע שְׁכוֹל׃
9 וּבָאוּ לָךְ שְׁתֵּי אֵלֶּה רָגַע בְּיוֹם אֶחָד שְׁכוֹל וְאַלְמָנוּת בְּתֻמָּם עָלַיִךְ בְּרֹב כְּשָׁפַיִךְ בְּעֹצֶם חֲבָרַיִךְ מְאֹד׃
10 וַתִּבְטְחִי בְּרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתְךְ וְדַעְתֵּךְ הִיא שִׁבְּתַךְ וַתֹּאמְרִי בְּלִבֵּךְ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד׃
11 וּבָא עָלַיִךְ רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחַר וְתִפֹּל עָלַיִךְ הוֹוָה לֹא תוּכְלִי כָפְרָהּ וְתָבוֹא עָלַיִךְ פִּתְאֹם שׁוֹאָה לֹא תֵדָעִי׃
12 עִמְדִי־נָא בְלָחָשַׁיִךְ וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרָיִךְ אוּלַי תּוּכְלִי הָחִיל אוּלַי תָּעוּזִּי׃
13 נָלֵאִית בְּרֹב עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ־נָא וְיוֹשִׁיעוּךְ הַבֹּתְרִים שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים מוֹדִעִים לַחֳדָשִׁים מֵאֲשֶׁר יָבֹאוּ עָלָיִךְ׃
14 הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שָׂרָפָתַם לֹא יַצִּילוּ אֶת־נַפְשָׁם מִיַּד לֶהָבָה אֵין גַּחֶלֶת לְחֹם לָצֶת נֶגְדָּהּ׃
15 כֵּן הָיוּ לָךְ יְגִעַיִךְ סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרָיִךְ אִישׁ לְעִבְרָתוֹ תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעַ לָךְ׃

Isaiah 48

1 שִׁמְעוּ־זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה׃
2 כִּי מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִסָּמֵכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
3 הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וְאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה׃
4 יָדַעְתִּי כִּי קָשֶׁה אָתָּה וְגִיד בַּרְזֶל עָרְפֶּךָ וּמִצְחְךָ נְחוּשָׁה׃
5 וָאַגִּדָה לְךָ מֵאָז בְּטֶרֶם תָּבוֹא הִשְׁמַעְתִּיךָ פֶּן־תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם וּפְסִלִי וְנִסְכִּי צִוָּם׃
6 שָׁמַעְתָּ חֲזֵה־כֹל וְאַתֶּם הֲלֹא תַגִּידוּ הִשְׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת וְלֹא־יְדַעְתָּם׃
7 עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן־תֹּאמַר הִנֵּה יְדַעְתִּים׃
8 גַּם לֹא שָׁמַעְתָּ גַּם לֹא יָדָעְתָּ גַּם מֵאָז לֹא פָתְחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי הָבֵגֹד תַּבְגִּד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קָרָאתָ לָּךְ׃
9 לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃
10 הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכֶסֶף בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי׃
11 לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן׃
12 שִׁמְעָה אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי־הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן׃
13 אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם אֲנִי קֹרֵא אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃
14 הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרֹעַ כַּשְׂדִּים׃
15 אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃
16 קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר לֹא דִבַּרְתִּי מֵעֵת הִוָּדְעָהּ שָׁם הָיִיתִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ׃
17 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ הַמּוֹעִיל הַמַּדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃
18 לוּ הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃
19 וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כְּמֹרֶשְׁתָּם לֹא־יִכָּרֵת וְלֹא־יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃
20 צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃

21 אֶלְעָזָר בְּנִי־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 22 וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיוֹתָם חֹלִים כְּבֵדִים
וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִבֵּית אָבִיהֶם לְבַקֵּר׃

Isaiah 49

1 שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים מֵרָחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן מִמְעַי הִזְכִּיר שְׁמִי׃ 2 וַיָּשֶׂם
כְּחֶרֶב פִּי בְּצֵל יָדוֹ חְבָאָנִי וַיְשִׂמֵנִי לְחֵץ מְרֻטָּה בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי׃ 3 וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ 4 וַאֲנִי אָמַרְתִּי לָרִיק יָגַעְתִּי לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִּלִּיתִי אָכֵן
מִשְׁפָּטִי אֶת־יְהוָה וּפָעֳלִי אֶת־אֱלֹהָי׃ 5 וְעַתָּה אָמַר יְהוָה יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב
יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי׃ 6 וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ
לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וְנֹצְרֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וְנָתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי
עַד־קְצֵה הָאָרֶץ׃ 7 כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֵה־נֶפֶשׁ לְמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד
מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאְמָן אֵל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ׃
8 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים
אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת׃ 9 לֵאמֹר לָאסוּרִים צְאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ
וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם׃ 10 לֹא יִרְעֲבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא יַכֶּה שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יַנְהִגֵם
וְעַל־מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם׃ 11 וְשַׂמְתִּי כָל־הָרַי לְדָרֶךְ וּמְסִלֹּתַי יָרוּמוּן׃ 12 הִנֵּה אֵלֶּה מֵרָחוֹק
יָבוֹאוּ וְהִנֵּה אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים׃ 13 רָנּוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אֶרֶץ וּפִצְחוּ הָרִים
רִנָּה כִּי־נִחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּו יְרַחֵם׃ 14 וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃
15 הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃ 16 הֵן עַל
כַּפַּי חֲקַקְתִּיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָמִיד׃ 17 מִהֲרוּ בָנַיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמֹחֲרְבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃
18 שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי כֻלָּם כָּעֲדִי תִלְבָּשִׁי
וְתִקְשְׁרִי כַּכַּלָּה׃ 19 כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשֹׁמְמוֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֶרְסָתֵךְ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ
מְבַלְּעָיִךְ׃ 20 עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ בְּנֵי שִׁכֻּלַיִךְ צַר־לִי הָמְקוֹם גְּשָׁה־לִּי וְאֵשְׁבָה׃ 21 וְאָמַרְתְּ
בְּלִבֵּךְ מִי יָלַד לִי אֵת אֵלֶּה וְאָנֹכִי שַׁכּוּלָה וְגַלְמוּדָה גָּלְתָה וְסָרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נוֹתַרְתִּי
לְבָדָד אֵלֶּה אַיֵּה הֵמָּה׃ 22 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל־גּוֹיִם יָדִי וְאֶל־עַמִּים אָרִים
נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ עַל־כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה׃ 23 וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנָיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם
מֵנִיקוֹתָיִךְ אַפַּיִם אָרְצָה יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעָפַר רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יֵבֹשׁוּ
קֹוָיַי׃ 24 הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־שְׁבִי צַדִּיק יִמָּלֵט׃ 25 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה גַּם־שְׁבִי גִבּוֹר
יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־רִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אֲנִי אוֹשִׁיעַ׃ 26 וְהַאֲכַלְתִּי
אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם וְכָעֲסִיס דָּמָם יִשְׁתֻּרוּ וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאָלֵךְ
אֲבִיר יַעֲקֹב׃

Isaiah 50

1 כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי אֲשֶׁר מָכַרְתִּי
אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ 2 מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי
וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם־אֵין בִּי כֹּחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים

Isaiah 51

1 Who follow after righteousness, who seek the LORD: look unto the rock whence ye are hewn, and to the hole of the pit whence ye are digged. 2 Look unto Abraham your father, and unto Sarah that bare you: for I called him alone, and blessed him, and increased him. 3 For the LORD shall comfort Zion: he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the LORD; joy and gladness shall be found therein, thanksgiving, and the voice of melody. 4 Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation: for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light of the people. 5 My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arms shall judge the people; the isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust. 6 Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath: for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment, and they that dwell therein shall die in like manner: but my salvation shall be for ever, and my righteousness shall not be abolished. 7 Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart is my law; fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings. 8 For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool: but my righteousness shall be for ever, and my salvation from generation to generation. 9 Awake, awake, put on strength, O arm of the LORD; awake, as in the ancient days, in the generations of old. Art thou not it that cut Rahab in pieces, that pierced the dragon? 10 Art thou not it which dried the sea, the waters of the great deep; that made the depths of the sea a way for the redeemed to pass over? 11 And the ransomed of the LORD shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy shall be upon their head: they shall obtain gladness and joy; sorrow and sighing shall flee away. 12 I, even I, am he that comforteth you: who art thou, that thou shouldest be afraid of a man that shall die, and of the son of man which shall be made as grass; 13 And forgettest the LORD thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth; and hast feared continually every day because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? and where is the fury of the oppressor? 14 The captive exile hasteneth that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail. 15 But I am the LORD thy God, that divided the sea, whose waves roared: The LORD of hosts is his name. 16 And I have put my words in thy mouth, and I have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens, and lay the foundations of the earth, and say unto Zion, Thou art my people. 17 Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the LORD the cup of his fury; thou hast drunken the dregs of the cup of trembling, and wrung them out. 18 There is none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither is there any that taketh her by the hand of all the sons that she hath brought up. 19 These two things are come unto thee; who shall be sorry for thee? desolation, and destruction, and the famine, and the sword: by whom shall I comfort thee? 20 Thy sons have fainted, they lie at the head of all the streets, as a wild bull in a net: they are full of the fury of the LORD, the rebuke of thy God. 21 Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, but not with wine: 22 Thus saith thy Lord the LORD, and thy God that pleadeth the cause of his people, Behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, even the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again: 23 But I will put it into the hand of them that afflict thee; which have said to thy soul, Bow down, that we may go over: and thou hast laid thy body as the ground, and as the street, to them that went over.

Isaiah 52

1 Awake, awake; put on your strength, O Zion; put on your beautiful garments, O Jerusalem, the holy city: for henceforth there shall no more come into you the uncircumcised and the unclean. 2 Shake yourself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem: loose yourself from the bands of your neck, O captive daughter of Zion. 3 For thus saith the LORD, Ye have sold yourselves for nought; and ye shall be redeemed without money. 4 For thus saith the Lord GOD, My people went down aforetime into Egypt to sojourn there; and the Assyrian oppressed them without cause. 5 Now therefore, what have I here, saith the LORD, that my people is taken away for nought? they that rule over them make them to howl, saith the LORD; and my name continually every day is blasphemed. 6 Therefore my people shall know my name: therefore they shall know in that day that I am he that doth speak: behold, it is I. 7 How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that publisheth peace; that bringeth good tidings of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth! 8 Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together do they sing: for they shall see eye to eye, when the LORD shall bring again Zion. 9 Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem: for the LORD hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem. 10 The LORD hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God. 11 Depart ye, depart ye, go out from thence, touch no unclean thing; go out of the midst of her; be ye clean, that bear the vessels of the LORD. 12 For ye shall not go out with haste, nor go by flight: for the LORD will go before you; and the God of Israel will be your rereward. 13 Behold, my servant shall deal prudently, he shall be exalted and extolled, and be very high. 14 As many were astonied at thee; his visage was so marred more than any man, and his form more than the sons of men: 15 So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him: for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Isaiah 53

1 Who hath believed our report? and to whom is the arm of the LORD revealed? 2 For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of a dry ground: he hath no form nor comeliness; and when we shall see him, there is no beauty that we should desire him. 3 He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief: and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not. 4 Surely he hath borne our griefs, and carried our sorrows: yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted. 5 But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities: the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed. 6 All we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the LORD hath laid on him the iniquity of us all. 7 He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth: he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so he opened not his mouth. 8 He was taken from prison and from judgment: and who shall declare his generation? for he was cut off out of the land of the living: for the transgression of my people was he stricken. 9 And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no violence, neither was any deceit in his mouth. 10 Yet it pleased the LORD to bruise him; he hath put him to grief: when thou shalt make his soul an offering for sin, he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the LORD shall prosper in his hand. 11 He shall see of the travail of his soul, and shall be satisfied: by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities. 12 Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death: and he was numbered with the transgressors; and he bare the sin of many, and made intercession for the transgressors.

Isaiah 54

1 Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child: for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the LORD. 2 Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thine habitations: spare not, lengthen thy cords, and strengthen thy stakes; 3 For thou shalt break forth on the right hand and on the left; and thy seed shall inherit the Gentiles, and make the desolate cities to be inhabited.

ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲉⲧⲉⲓⲱⲧ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲓ ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁ

ⲙⲁⲣ ⲧⲁⲭⲁⲩⲁ 5 :ⲧⲁⲭⲁⲗⲁⲅⲅ ⲙⲧⲏⲣⲧⲓⲏⲙⲁ ⲧⲁⲭⲏⲟⲏ ⲁⲙⲁⲅ ⲩⲁⲏⲁⲩ ⲧⲁⲭⲩⲭⲁⲙ ⲭⲅ ⲩⲁⲙⲙⲁⲧ
:ⲭⲁⲩⲁⲧ ⲅⲓ ⲁⲙⲁ ⲩⲓ ⲩⲭⲅ ⲙⲓⲩⲟ ⲙⲙ ⲭⲩⲩⲅⲙⲩ ⲙⲧⲁⲅⲅ ⲥⲅⲏⲁⲙⲓⲏⲙⲁ ⲧⲁⲭⲁⲧⲁⲅⲅ
ⲙⲧⲁⲇⲅⲟⲓ ⲩⲓ ⲭⲩⲧⲁⲁⲓ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲙⲙ ⲭⲅ ⲉⲁⲅⲁⲅⲓⲩ ⲩⲭⲁⲙⲓ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲟⲡ 6
ⲙⲧⲁⲭⲏⲙⲙⲩ ⲧⲙⲁⲫ ⲁⲏ ⲅⲁ ⲙⲧⲁⲭⲩⲁⲧⲁⲏⲉⲁⲩ 7 :ⲧⲁⲭⲁⲅⲅ ⲅⲅⲁⲧⲁⲅⲧⲏⲙⲁ ⲩⲓⲅⲅⲏⲙ ⲭⲅⲱ ⲁⲙⲙ ⲅⲩ
ⲅⲁⲫⲧ ⲉⲁⲅⲭ ⲭⲁⲅⲁ ⲧⲁⲭⲁⲅⲁ ⲁⲧⲉ ⲧⲁⲏⲁⲅⲙ ⲟⲡ ⲩⲩⲓⲟⲁⲅ ⲙⲧⲁⲉⲏⲏⲁⲭⲓⲧⲩⲟ ⲧⲭⲅⲟⲭ
:ⲩⲁⲓⲟⲁⲫⲙⲓ ⲩⲁⲅⲟⲓ ⲟⲓⲟⲁⲫⲁ ⲇⲩⲟ ⲅⲁⲅⲁⲅ ⲁⲏⲁⲙⲁⲧ ⲙⲧⲁⲓⲁ ⲏⲁⲙⲓ ⲩⲅⲁⲩⲁ ⲅⲁ ⲙⲁⲙ 8 ⲙⲁⲙⲩⲟⲉⲁ ⲅⲩⲅ
ⲙⲅⲩ ⲩⲟⲇⲧ ⲅⲅ ⲙⲅⲩ ⲙⲧⲏⲁⲩⲟ ⲩⲅⲟⲓ 10 :ⲅⲟⲉⲁ ⲩⲩⲭⲧⲏ ⲅⲩ ⲅⲅⲁⲅⲅ ⲩⲧⲭⲁⲧ ⲧⲁⲙⲧ ⲩⲭⲧⲏⲁ ⲅⲩ 9
ⲙⲁⲭⲁⲩ 3 :ⲩⲏⲏⲁⲩⲁ ⲩⲅⲁ ⲙⲁⲭⲩⲫⲩⲙⲙ ⲅⲟ ⲩⲏⲩⲩⲧ ⲙⲩⲅⲙ ⲙⲁⲫⲧⲁⲭⲁⲙ 2 :ⲫⲧⲁⲇⲟⲓ ⲋⲁⲧⲏ ⲉⲟⲏⲉⲁ
ⲩⲓⲧⲁⲏⲁⲭ ⲉⲁ ⲩⲫⲧⲏⲏⲁⲭ ⲁⲙⲧ ⲅⲟ ⲩⲅⲙⲟⲭⲭ ⲁⲙⲧ ⲅⲟ 4 :ⲉⲁⲓⲓⲭⲓ ⲋⲁⲩⲙⲁ ⲟⲓⲟ ⲉⲁⲩⲉ ⲫ ⲉⲁⲉ ⲩⲫⲫⲧ
ⲧⲫⲏⲙ ⲩⲩⲟⲏ ⲟⲟ ⲅⲩ ⲭⲏⲭ ⲙⲧⲁⲅⲫⲧ ⲙⲧⲁⲙⲏⲩⲧ 5 :ⲏⲫⲙ ⲟⲓⲟ ⲟⲙⲋ ⲧⲁⲇⲅⲧ ⲙⲭⲁ ⲧⲭ ⲧⲩⲅⲉⲁ ⲩⲩⲙⲅ
ⲙⲉⲅ ⲙⲁ ⲩⲅⲁⲩⲁⲁ ⲉⲁⲙ ⲙⲉⲁ ⲩⲫⲅⲏⲁ ⲅⲏⲩ ⲧⲁⲫⲅⲏⲁⲫ 6 :ⲙⲧⲁⲟⲉⲁⲧ ⲧⲁⲟⲉⲁⲧ ⲭⲏⲭ ⲙⲧⲁⲅⲏⲫⲩⲫ ⲙⲧⲁⲇⲧⲁⲧⲁ
ⲙⲙ ⲙⲁ ⲩⲅⲁⲩⲁⲁ ⲭⲙⲙ ⲧⲩⲧⲁⲭ ⲁⲙⲙ ⲭⲙⲩⲫⲩⲙⲙ ⲧⲁⲟⲉⲁⲧ ⲅⲟ 7 :ⲙⲧⲁⲫⲙⲁ ⲧⲁⲇⲅⲟⲧⲁⲭ ⲙⲁⲏⲉ ⲧⲁⲟⲉⲁⲧ
ⲩⲁⲟⲭⲁⲩ ⲭⲁⲟⲁⲁ ⲁⲏⲁⲩⲁⲓⲁⲓⲁⲉ ⲙⲭⲁ ⲙⲧⲁⲭⲁⲟⲁⲧ ⲁⲉ ⲙⲁⲩⲁⲩⲁⲁⲁ ⲁⲏⲁⲩ 8 :ⲏⲩⲓ ⲓⲉⲫⲓ
ⲙⲁⲙⲩ ⲩⲣⲙⲙⲣ ⲧⲁⲭⲁⲙⲁ 9 :ⲭⲓⲧⲓⲏ ⲇⲉ ⲙⲙⲁⲫⲙⲙ ⲫⲉⲫⲭ ⲙⲉⲙⲁ ⲩⲣ ⲭⲁⲭⲁⲭ ⲩⲫⲁⲫⲙⲙ ⲭ ⲫⲏⲫⲉⲁ
ⲟⲙⲁⲧⲉ ⲩⲁⲫⲁ ⲫⲁⲫ 10 :ⲣⲁⲩⲧⲙ ⲟⲉ ⲧⲣⲉⲧⲣⲟⲙⲭⲁ ⲫⲏⲣⲙⲁ ⲟⲉ ⲩⲧⲅⲏⲣ ⲧⲁⲧⲏⲏⲫⲏⲁ ⲧⲁⲫⲁⲭⲁ
ⲁⲭⲁⲧ ⲧⲁⲫⲁⲧⲁⲭⲁ ⲅⲭ ⲧⲁⲭⲁⲩ ⲁⲙⲁ ⲭⲁⲧ ⲅⲟ 11 :ⲭⲁⲧⲁⲏ ⲅⲉ ⲩⲁ ⲣⲟ ⲩⲣⲭⲁ ⲙⲁ ⲩⲁⲧⲁ ⲅⲉ ⲏⲧⲙ ⲭⲁⲙⲩ
ⲭⲁⲓⲫⲧⲁ ⲧⲁⲫⲁⲧⲁⲭⲁⲩ ⲭⲅ ⲧⲁⲭⲩⲁⲩ ⲁⲙⲁⲅⲙ ⲙⲁⲏⲁⲙⲓ ⲭⲙⲙ ⲭ ⲁⲭⲁⲩⲁⲧ ⲙⲁⲏⲁⲙⲓ ⲭⲅ ⲧⲁⲭⲩⲁⲩ
ⲧⲁⲫⲁⲧⲁⲭ ⲭⲅ ⲧⲁⲭⲩⲁⲩ ⲁⲙⲁⲅⲙ ⲙⲁⲏⲁⲙⲓ ⲭⲙⲙ ⲭ ⲁⲭⲁⲩⲁⲧ ⲙⲁⲏⲁⲙⲓ ⲭⲅ ⲧⲁⲭⲩⲁⲩ
ⲩⲙⲙⲏ ⲩⲣⲙⲙⲣ ⲧⲁⲙⲙⲭⲁ 9 :ⲭⲁⲧⲁⲏ ⲇⲉ ⲙⲙⲁⲫⲙⲙ ⲫⲉⲫⲭ ⲙⲉⲙⲁ ⲩⲣ ⲭⲁⲭⲁⲭ ⲩⲫⲁⲫⲙⲙ ⲭ ⲫⲏⲫⲉⲁ
ⲟⲙⲁⲧⲉ ⲩⲁⲫⲁ ⲫⲁⲫ 10 :ⲣⲁⲩⲧⲙ ⲟⲉ ⲧⲣⲉⲧⲣⲟⲙⲭⲁ ⲫⲏⲣⲙⲁ ⲟⲉ ⲩⲧⲅⲏⲣ ⲧⲁⲧⲏⲏⲫⲏⲁ ⲧⲁⲫⲁⲭⲁ
ⲁⲭⲁⲧ ⲧⲁⲫⲁⲧⲁⲭⲁⲩ ⲭⲅ ⲧⲁⲭ

Isaiah 59

1 Behold, the LORD's hand is not shortened, that it cannot save;
neither his ear heavy, that it cannot hear:
2 But your iniquities have separated between you and your God,
and your sins have hid his face from you, that he will not hear.
3 For your hands are defiled with blood,
and your fingers with iniquity;
your lips have spoken lies,
your tongue hath muttered perverseness.
4 None calleth for justice,
nor any pleadeth for truth:
they trust in vanity, and speak lies;
they conceive mischief, and bring forth iniquity.
5 They hatch cockatrice' eggs,
and weave the spider's web:
he that eateth of their eggs dieth,
and that which is crushed breaketh out into a viper.
6 Their webs shall not become garments,
neither shall they cover themselves with their works:
their works are works of iniquity,
and the act of violence is in their hands.
7 Their feet run to evil,
and they make haste to shed innocent blood:
their thoughts are thoughts of iniquity;
wasting and destruction are in their paths.
8 The way of peace they know not;
and there is no judgment in their goings:
they have made them crooked paths:
whosoever goeth therein shall not know peace.
9 Therefore is judgment far from us,
neither doth justice overtake us:
we wait for light, but behold obscurity;
for brightness, but we walk in darkness.
10 We grope for the wall like the blind,
and we grope as if we had no eyes:
we stumble at noon day as in the night;
we are in desolate places as dead men.
11 We roar all like bears,
and mourn sore like doves:
we look for judgment, but there is none;
for salvation, but it is far off from us.
12 For our transgressions are multiplied before thee,
and our sins testify against us:
for our transgressions are with us;
and as for our iniquities, we know them;
13 In transgressing and lying against the LORD,
and departing away from our God,
speaking oppression and revolt,
conceiving and uttering from the heart words of falsehood.
14 And judgment is turned away backward,
and justice standeth afar off:
for truth is fallen in the street,
and equity cannot enter.
15 Yea, truth faileth;
and he that departeth from evil maketh himself a prey:
and the LORD saw it, and it displeased him that there was no judgment.
16 And he saw that there was no man,
and wondered that there was no intercessor:
therefore his arm brought salvation unto him;
and his righteousness, it sustained him.
17 For he put on righteousness as a breastplate,
and a helmet of salvation upon his head;
and he put on the garments of vengeance for clothing,
and was clad with zeal as a cloke.
18 According to their deeds, accordingly he will repay,
fury to his adversaries, recompence to his enemies;
to the islands he will repay recompence.
19 So shall they fear the name of the LORD from the west,
and his glory from the rising of the sun.
When the enemy shall come in like a flood,
the Spirit of the LORD will lift up a standard against him.
20 And the Redeemer shall come to Zion,
and unto them that turn from transgression in Jacob, saith the LORD.
21 As for me, this is my covenant with them, saith the LORD;
My spirit that is upon thee, and my words which I have put in thy mouth,
shall not depart out of thy mouth,
nor out of the mouth of thy seed,
nor out of the mouth of thy seed's seed, saith the LORD,
from henceforth and for ever.

Isaiah 60

1 ⵔⵓⵇ ⵙⵉⵜⵏ ⵏⵎⵏⵉ ⵔⵉ ⵅⵓⵔ ⵜⵉⵏⵎⵔⵜ ⵏⵜⵏⵏⵉⵖ

ꢁꢂꢃꢄꢅ ꢆꢇꢈ ꢉꢊꢋꢌ ꢍꢎꢏꢐꢑ ꢒꢓꢔꢕꢖ ꢗꢘꢙꢚꢛ ꢜꢝꢞꢟꢠ ꢡꢢꢣꢤꢥ ꢦꢧꢨꢩꢪ ꢫꢬꢭꢮꢯ ꢰꢱꢲꢳꢴ ꢵꢶꢷꢸꢹ ꢺꢻꢼꢽꢾ ꢿꢀꢁꢂꢃ ꢄꢅꢆꢇꢈ ꢉꢊꢋꢌꢍ ꢎꢏꢐꢑꢒ ꢓꢔꢕꢖꢗ ꢘꢙꢚꢛꢜ ꢝꢞꢟꢠꢡ ꢢꢣꢤꢥꢦ ꢧꢨꢩꢪꢫ ꢬꢭꢮꢯꢰ ꢱꢲꢳꢴꢵ ꢶꢷꢸꢹꢺ ꢻꢼꢽꢾꢿ ꢀꢁꢂꢃꢄ ꢅꢆꢇꢈꢉ ꢊꢋꢌꢍꢎ ꢏꢐꢑꢒꢓ ꢔꢕꢖꢗꢘ ꢙꢚꢛꢜꢝ ꢞꢟꢠꢡꢢ ꢣꢤꢥꢦꢧ ꢨꢩꢪꢫꢬ ꢭꢮꢯꢰꢱ ꢲꢳꢴꢵꢶ ꢷꢸꢹꢺꢻ ꢼꢽꢾꢿꢀ ꢁꢂꢃꢄꢅ ꢆꢇꢈꢉꢊ ꢋꢌꢍꢎꢏ ꢐꢑꢒꢓꢔ ꢕꢖꢗꢘꢙ ꢚꢛꢜꢝꢞ ꢟꢠꢡꢢꢣ ꢤꢥꢦꢧꢨ ꢩꢪꢫꢬꢭ ꢮꢯꢰꢱꢲ ꢳꢴꢵꢶꢷ ꢸꢹꢺꢻꢼ ꢽꢾꢿꢀꢁ ꢂꢃꢄꢅꢆ ꢇꢈꢉꢊꢋ ꢌꢍꢎꢏꢐ ꢑꢒꢓꢔꢕ ꢖꢗꢘꢙꢚ ꢛꢜꢝꢞꢟ ꢠꢡꢢꢣꢤ ꢥꢦꢧꢨꢩ ꢪꢫꢬꢭꢮ ꢯꢰꢱꢲꢳ ꢴꢵꢶꢷꢸ ꢹꢺꢻꢼꢽ ꢾꢿꢀꢁꢂ ꢃꢄꢅꢆꢇ ꢈ

ⲙⲟ ⲩⲱⲛⲉ ⲛⲟⲩⲙⲉ [18] :ⲩⲁⲣⲏⲩ ⲉⲑⲏⲙ ⲩⲉⲗⲁⲩⲟ ⲟⲙⲙⲉ ⲍⲩⲱ ⲩⲁⲩⲁⲛⲉⲙ ⲩⲏⲍⲓⲛ ⲙⲁⲩⲟ ⲟⲣⲉⲗⲉⲙ:
ⲥⲙⲉⲉⲣⲉⲟ ⲩⲙⲙ ⲍⲁⲫⲏ ⲍⲁ ⲙⲙ ⲭ ⲉⲣⲙⲟ ⲍⲁ ⲙⲣⲩⲟⲙ ⲍⲁ ⲙⲁⲩⲟⲙⲙ ⲉⲣⲉⲩⲁ ⲁⲙⲟⲩ [19] :ⲩⲱⲁⲫⲙ ⲩⲁⲓⲓⲩⲁ ⲫⲁⲩⲁ ⲩⲏⲩⲁⲏⲛ ⲩⲱⲁⲫ
ⲭⲫⲙⲉⲏ ⲍⲁⲙⲁⲣⲏ ⲉⲣⲉⲩⲁ ⲙⲁⲉ ⲩⲏⲩⲁⲏⲛ ⲍⲁ ⲙⲁⲣⲩⲟⲙ ⲍⲁ ⲙⲁⲩⲟⲙⲙ ⲍⲩⲱ ⲫⲁ

Isaiah 66

1 Thus saith the LORD, The heaven is my throne, and the earth is my footstool: where is the house that ye build unto me? and where is the place of my rest? 2 For all those things hath mine hand made, and all those things have been, saith the LORD: but to this man will I look, even to him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at my word. 3 He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he cut off a dog's neck; he that offereth an oblation, as if he offered swine's blood; he that burneth incense, as if he blessed an idol. Yea, they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations. 4 I also will choose their delusions, and will bring their fears upon them; because when I called, none did answer; when I spake, they did not hear: but they did evil before mine eyes, and chose that in which I delighted not. 5 Hear the word of the LORD, ye that tremble at his word; Your brethren that hated you, that cast you out for my name's sake, said, Let the LORD be glorified: but he shall appear to your joy, and they shall be ashamed. 6 A voice of noise from the city, a voice from the temple, a voice of the LORD that rendereth recompence to his enemies. 7 Before she travailed, she brought forth; before her pain came, she was delivered of a man child. 8 Who hath heard such a thing? who hath seen such things? Shall the earth be made to bring forth in one day? or shall a nation be born at once? for as soon as Zion travailed, she brought forth her children. 9 Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? saith the LORD: shall I cause to bring forth, and shut the womb? saith thy God. 10 Rejoice ye with Jerusalem, and be glad with her, all ye that love her: rejoice for joy with her, all ye that mourn for her: 11 That ye may suck, and be satisfied with the breasts of her consolations; that ye may milk out, and be delighted with the abundance of her glory. 12 For thus saith the LORD, Behold, I will extend peace to her like a river, and the glory of the Gentiles like a flowing stream: then shall ye suck, ye shall be borne upon her sides, and be dandled upon her knees. 13 As one whom his mother comforteth, so will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem. 14 And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like an herb: and the hand of the LORD shall be known toward his servants, and his indignation toward his enemies. 15 For, behold, the LORD will come with fire, and with his chariots like a whirlwind, to render his anger with fury, and his rebuke with flames of fire. 16 For by fire and by his sword will the LORD plead with all flesh: and the slain of the LORD shall be many. 17 They that sanctify themselves, and purify themselves in the gardens behind one tree in the midst, eating swine's flesh, and the abomination, and the mouse, shall be consumed together, saith the LORD. 18 For I know their works and their thoughts: it shall come, that I will gather all nations and tongues; and they shall come, and see my glory. 19 And I will set a sign among them, and I will send those that escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul, and Lud, that draw the bow, to Tubal, and Javan, to the isles afar off, that have not heard my fame, neither have seen my glory; and they shall declare my glory among the Gentiles. 20 And they shall bring all your brethren for an offering unto the LORD out of all nations upon horses, and in chariots, and in litters, and upon mules, and upon swift beasts, to my holy mountain Jerusalem, saith the LORD, as the children of Israel bring an offering in a clean vessel into the house of the LORD. 21 And I will also take of them for priests and for Levites, saith the LORD. 22 For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain. 23 And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before me, saith the LORD. 24 And they shall go forth, and look upon the carcases of the men that have transgressed against me: for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched; and they shall be an abhorring unto all flesh.

JEREMIAH

Jeremiah 1

1 The words of Jeremiah the son of Hilkiah, of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin: 2 To whom the word of the LORD came in the days of Josiah the son of Amon king of Judah, in the thirteenth year of his reign. 3 It came also in the days of Jehoiakim the son of Josiah king of Judah, unto the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah king of Judah, unto the carrying away of Jerusalem captive in the fifth month. 4 Then the word of the LORD came unto me, saying, 5 Before I formed thee in the belly I knew thee; and before thou camest forth out of the womb I sanctified thee, and I ordained thee a prophet unto the nations. 6 Then said I, Ah, Lord GOD! behold, I cannot speak: for I am a child. 7 But the LORD said unto me, Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee, and whatsoever I command thee thou shalt speak. 8 Be not afraid of their faces: for I am with thee to deliver thee, saith the LORD. 9 Then the LORD put forth his hand, and touched my mouth. And the LORD said unto me, Behold, I have put my words in thy mouth. 10 See, I have this day set thee over the nations and over the kingdoms, to root out, and to pull down, and to destroy, and to throw down, to build, and to plant. 11 Moreover the word of the LORD came unto me, saying, Jeremiah, what seest thou? And I said, I see a rod of an almond tree. 12 Then said the LORD unto me, Thou hast well seen: for I will hasten my word to perform it. 13 And the word of the LORD came unto me the second time, saying, What seest thou? And I said, I see a seething pot; and the face thereof is toward the north. 14 Then the LORD said unto me, Out of the north an evil shall break forth upon all the inhabitants of the land. 15 For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the LORD; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entering of the gates of Jerusalem, and against all the walls thereof round about, and against all the cities of Judah. 16 And I will utter my judgments against them touching all their wickedness, who have forsaken me, and have burned incense unto other gods, and worshipped the works of their own hands. 17 Thou therefore gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I command thee: be not dismayed at their faces, lest I confound thee before them. 18 For, behold, I have made thee this day a defenced city, and an iron pillar, and brasen walls against the whole land, against the kings of Judah, against the princes thereof, against the priests thereof, and against the people of the land. 19 And they shall fight against thee; but they shall not prevail against thee; for I am with thee, saith the LORD, to deliver thee.

Jeremiah 2

1 Moreover the word of the LORD came to me, saying, 2 Go and cry in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD; I remember thee, the kindness of thy youth, the love of thine espousals, when thou wentest after me in the wilderness, in a land that was not sown. 3 Israel was holiness unto the LORD, and the firstfruits of his increase: all that devour him shall offend; evil shall come upon them, saith the LORD. 4 Hear ye the word of the LORD, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel: 5 Thus saith the LORD, What iniquity have your fathers found in me, that they are gone far from me, and have walked after vanity, and are become vain? 6 Neither said they, Where is the LORD that brought us up out of the land of Egypt, that led us through the wilderness, through a land of deserts and of pits, through a land of drought and of the shadow of death, through a land that no man passed through, and where no man dwelt? 7 And I brought you into a plentiful country, to eat the fruit thereof and the goodness thereof; but when ye entered, ye defiled my land, and made mine heritage an abomination. 8 The priests said not, Where is the LORD? and they that handle the law knew me not: the pastors also transgressed against me, and the prophets prophesied by Baal, and walked after things that do not profit. 9 Wherefore I will yet plead with you, saith the LORD, and with your children's children will I plead. 10 For pass over the isles of Chittim, and see; and send unto Kedar, and consider diligently, and see if there be such a thing. 11 Hath a nation changed their gods, which are yet no gods? but my people have changed their glory for that which doth not profit. 12 Be astonished, O ye heavens, at this, and be horribly afraid, be ye very desolate, saith the LORD. 13 For my people have committed two evils; they have forsaken me the fountain of living waters, and hewed them out cisterns, broken cisterns, that can hold no water. 14 Is Israel a servant? is he a homeborn slave? why is he spoiled? 15 The young lions roared upon him, and yelled, and they made his land waste: his cities are burned without inhabitant. 16 Also the children of Noph and Tahapanes have broken the crown of thy head. 17 Hast thou not procured this unto thyself, in that thou hast forsaken the LORD thy God, when he led thee by the way? 18 And now what hast thou to do in the way of Egypt, to drink the waters of Sihor? or what hast thou to do in the way of Assyria, to drink the waters of the river? 19 Thine own wickedness shall correct thee, and thy backslidings shall reprove thee: know therefore and see that it is an evil thing and bitter, that thou hast forsaken the LORD thy God, and that my fear is not in thee, saith the Lord GOD of hosts.

Jeremiah 3

1 They say, If a man put away his wife, and she go from him, and become another man's, shall he return unto her again? shall not that land be greatly polluted? but thou hast played the harlot with many lovers; yet return again to me, saith the LORD. 2 Lift up thine eyes unto the high places, and see where thou hast not been lain with. In the ways hast thou sat for them, as the Arabian in the wilderness; and thou hast polluted the land with thy whoredoms and with thy wickedness. 3 Therefore the showers have been withholden, and there hath been no latter rain; and thou hadst a whore's forehead, thou refusedst to be ashamed. 4 Wilt thou not from this time cry unto me, My father, thou *art* the guide of my youth? 5 Will he reserve *his anger* for ever? will he keep *it* to the end? Behold, thou hast spoken and done evil things as thou couldest. 6 The LORD said also unto me in the days of Josiah the king, Hast thou seen that which backsliding Israel hath done? she is gone up upon every high mountain and under every green tree, and there hath played the harlot. 7 And I said after she had done all these *things*, Turn thou unto me. But she returned not. And her treacherous sister Judah saw *it*. 8 And I saw, when for all the causes whereby backsliding Israel committed adultery I had put her away, and given her a bill of her divorcement; yet her treacherous sister Judah feared not, but went and played the harlot also. 9 And it came to pass through the lightness of her whoredom, that she defiled the land, and committed adultery with stones and with stocks. 10 And yet for all this her treacherous sister Judah hath not turned unto me with her whole heart, but feignedly, saith the LORD. 11 And the LORD said unto me, The backsliding Israel hath justified herself more than treacherous Judah. 12 Go and proclaim these words toward the north, and say, Return, thou backsliding Israel, saith the LORD; and I will not cause mine anger to fall upon you: for I *am* merciful, saith the LORD, *and* I will not keep *anger* for ever. 13 Only acknowledge thine iniquity, that thou hast transgressed against the LORD thy God, and hast scattered thy ways to the strangers under every green tree, and ye have not obeyed my voice, saith the LORD. 14 Turn, O backsliding children, saith the LORD; for I am married unto you: and I will take you one of a city, and two of a family, and I will bring you to Zion: 15 And I will give you pastors according to mine heart, which shall feed you with knowledge and understanding. 16 And it shall come to pass, when ye be multiplied and increased in the land, in those days, saith the LORD, they shall say no more, The ark of the covenant of the LORD: neither shall it come to mind: neither shall they remember it; neither shall they visit it; neither shall that be done any more. 17 At that time they shall call Jerusalem the throne of the LORD; and all the nations shall be gathered unto it, to the name of the LORD, to Jerusalem: neither shall they walk any more after the imagination of their evil heart. 18 In those days the house of Judah shall walk with the house of Israel, and they shall come together out of the land of the north to the land that I have given for an inheritance unto your fathers. 19 But I said, How shall I put *thee* among the children, and give thee a pleasant land, a goodly heritage of the hosts of nations? and I said, Thou shalt call me, My father; and shalt not turn away from me. 20 Surely as a wife treacherously departeth from her husband, so have ye dealt treacherously with me, O house of Israel, saith the LORD. 21 A voice was heard upon the high places, weeping *and* supplications of the children of Israel: for they have perverted their way, *and* they have forgotten the LORD their God. 22 Return, ye backsliding children, *and* I will heal your backslidings. Behold, we come unto thee; for thou *art* the LORD our God. 23 Truly in vain is salvation hoped for from the hills, *and* from the multitude of mountains: truly in the LORD our God *is* the salvation of Israel. 24 For shame hath devoured the labour of our fathers from our youth; their flocks and their herds, their sons and their daughters. 25 We lie down in our shame, and our confusion covereth us, for we have sinned against the LORD our God, we and our fathers, from our youth even unto this day, and have not obeyed the voice of the LORD our God.

Jeremiah 4

1 אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תָּסִיר שִׁקּוּצֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא תָנוּד׃
2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בֶּאֱמֶת בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה וְהִתְבָּרְכוּ בוֹ גּוֹיִם וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ׃
3 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם נִירוּ לָכֶם נִיר וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קוֹצִים׃
4 מֹולוּ לַיהוָה וְהָסִירוּ עָרְלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם פֶּן־תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבָעֲרָה וְאֵין מְכַבֶּה מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם׃
5 הַגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלִַם תַּשְׁמִיעוּ וְאִמְרוּ תִּקְעוּ שׁופָר בָּאָרֶץ קִרְאוּ מָלֵא וְאִמְרוּ הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר׃
6 שְׂאוּ נֵס צִיּוֹנָה עוּזוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ כִּי רָעָה מֵבִיא מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃
7 עָלָה אֲרִי מִסֻּבְכּוֹ וּמַשְׁחִית גּוֹיִם נָסָע יָצָא מִמְּקומוֹ לָשׂוּם אַרְצֵךְ לְשַׁמָּה עָרַיִךְ תִּהֶרַסְנָה מֵאֵין יושֵׁב׃
8 עַל־זֹאת חִגְרוּ שַׂקִּים סִפְדוּ וְהֵילִילוּ כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ׃
9 וְהָיָה בַּיּוֹם־הַהוּא נְאֻם־יְהוָה יֹאבַד לֵב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנָשַׁמּוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים תָּמָהּ׃
10 וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה אָכֵן הִנָּשֵׂא נָשָׂאתָ לָעָם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם וְהִגִּיעַ חֶרֶב עַד־הַנָּפֶשׁ׃
11 בָּעֵת הַהִיא יֵאָמֵר לָעָם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלִַם רוּחַ צַחָה שְׁפָיִים בְּדֶרֶךְ בַּת־עַמִּי לֹא לְזָרֶה וְלֹא לְבָרָה׃
12 רוּחַ מָלֵא מֵאֵלֶּה תָּבוֹא לִי עַתָּה גַּם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אִתָּם׃
13 הִנֵּה כֶעָנָנִים יַעֲלֶה וּכְסוּפָה מַרְכְּבֹתָיו מִקַּלִּים סוּסָיו מִנְּשָׁרִים קַלּוּ אֹיָלֵינוּ כִּי שֻׁדַּדְנוּ׃
14 כַּבְּסִי מֵרָעָה לִבֵּךְ יְרוּשָׁלִַם לְמַעַן תִּוָּשֵׁעִי עַד־מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת אֹונֶךְ׃
15 כִּי קוֹל מַגִּיד מִדָּן וּמַשְׁמִיעַ אָוֶן מֵהַר אֶפְרָיִם׃
16 הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלִַם נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ מֶרְחָק וְיִתְּנוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם׃
17 כְּשָׂדֵי הַשָּׂדֶה הָיוּ עָלֶיהָ סָבִיב כִּי אֹתִי מָרָתָה נְאֻם־יְהוָה׃
18 דַּרְכֵּךְ וְעֲלִילוֹתַיִךְ עָשׂוּ לָךְ אֵלֶּה רָעָתֵךְ כִּי מָרָה כִּי־נָגְעָה עַד־לִבֵּךְ׃
19 מֵעַי מֵעַי אָחִילָה קִירוֹת לִבִּי הֹמֶה עָלַי לִבִּי לֹא־אַחֲרִישׁ כִּי קול שופָר שָׁמַעַתְּ נַפְשִׁי תְּרוּעַת מִלְחָמָה׃
20 שֶׁבֶר עַל־שֶׁבֶר נִקְרָא כִּי שֻׁדְּדָה כָּל־הָאָרֶץ פִּתְאֹם שֻׁדְּדוּ יְרִיעֹתַי רְגָעִים יְקָלָעִי׃
21 עַד־מָתַי אֶרְאֶה נֵס אֶשְׁמְעָה קול שופָר׃
22 כִּי־אִוֶּלֶת עַמִּי אֹתִי לֹא יָדָעוּ בָּנִים סְכָלִים הֵמָּה וְלֹא נְבֹנִים הֵם חֲכָמִים הֵמָּה לְהָרַע וּלְהֵיטִיב לֹא יָדָעוּ׃
23 רָאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה תֹהוּ וָבֹהוּ וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאֵין אוֹרָם׃
24 רָאִיתִי אֶת־הֶהָרִים וְהִנָּם רועֲשִׁים וְכָל־הַגְּבָעוֹת הִתְקַלָּלוּ׃
25 רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵין הָאָדָם וְכָל־עוף הַשָּׁמַיִם נָדָדוּ׃
26 רָאִיתִי וְהִנֵּה הַכַּרְמֶל מִדְבָּר וְכָל־עָרָיו נִתָּצוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרון אַפּוֹ׃

Jeremiah 5

1 Walk to and fro through the streets of Jerusalem,
look and take note!
Search her squares
to see if you can find
a man,
one who acts justly
and seeks truth,
that I may pardon her.
2 Though they say, "As the LORD lives,"
they are surely swearing falsely.
3 LORD, do not your eyes look for truth?
You struck them,
but they felt no pain;
you crushed them,
but they refused correction.
They made their faces harder than rock
and refused to repent.
4 I thought, "These are only the poor;
they are foolish,
for they do not know the way of the LORD,
the law of their God.
5 I will go to the leaders
and speak to them;
surely they know the way of the LORD,
the law of their God."
But they too had broken off the yoke
and burst the bonds.
6 Therefore a lion from the forest will attack them;
a wolf from the desert will destroy them.
A leopard is watching their towns;
anyone who goes out will be torn to pieces,
because their rebellion is great
and their apostasy numerous.
7 "Why should I pardon you?
Your children have forsaken me
and sworn by gods that are not gods.
I fed them to the full,
but they committed adultery
and thronged to the houses of prostitutes.
8 They are like well-fed stallions,
each neighing for his neighbor's wife.
9 Should I not punish them for this?
declares the LORD.
Should I not avenge myself
on such a nation as this?
10 "Go through her vineyards and destroy,
but do not make a complete end.
Strip off her branches,
for they do not belong to the LORD.
11 The people of Israel and the people of Judah
have been utterly unfaithful to me,
declares the LORD.
12 They have lied about the LORD
and said, "He will not do anything!
No harm will come to us;
we will not see sword or famine.
13 The prophets are but wind
and the word is not in them;
so let what they say be done to them."
14 Therefore this is what the LORD God Almighty says:
"Because you have spoken this,
I will make my words in your mouth a fire
and this people the wood it consumes.
15 I will bring a nation against you, Israel,
a nation from far away,
a nation ancient and enduring,
a nation whose language you do not know,
whose speech you do not understand.
16 Their quivers are like open graves;
all their warriors are mighty men.
17 They will devour your harvest and your food,
devour your sons and your daughters;
they will devour your flocks and your herds,
devour your vines and your fig trees.
With the sword they will destroy
the fortified towns in which you trust.
18 "Even in those days, declares the LORD,
I will not make a complete end of you.
19 And when the people ask,
'Why has the LORD our God done all these things to us?'
you will answer them,
'As you have forsaken me
and served foreign gods in your own land,
so you will serve foreigners in a land not your own.'
20 "Announce this to the descendants of Jacob
and proclaim it in Judah:
21 Hear this, you foolish and senseless people,
who have eyes but do not see,
who have ears but do not hear:
22 Should you not fear me?
declares the LORD.
Should you not tremble in my presence?
I made the sand a boundary for the sea,
a perpetual barrier it cannot cross.
The waves may toss,
but they cannot prevail;
they may roar,
but they cannot pass over it.
23 But these people have stubborn and rebellious hearts;
they have turned aside and gone away.
24 They do not say to themselves,
'Let us fear the LORD our God,
who gives autumn and spring rains in season,
who assures us of the regular weeks of harvest.'
25 Your wrongdoings have kept these away;
your sins have deprived you of good.
26 "Among my people are wicked men
who lie in wait like men who snare birds
and like those who set traps to catch people.
27 Like cages full of birds,
their houses are full of deceit;
they have become rich and powerful
28 and have grown fat and sleek.
There is no limit to the evil they do;
they do not plead the case of the fatherless
to win it,
they do not defend the rights of the poor.
29 Should I not punish them for this?
declares the LORD.
Should I not avenge myself
on such a nation as this?
30 "A horrible and shocking thing
has happened in the land:
31 The prophets prophesy lies,
the priests rule by their own authority,
and my people love it this way.
But what will you do when the end comes?

16 ⲁⲩⲱ ⲉⲓⲡⲉⲛ ⲙⲡⲉⲕⲣⲏⲧ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲁⲩⲥⲱⲧⲙ ⲉⲣⲟⲓ ⲙⲡⲉⲓⲱ

ⵜⴰⵎⵓⵔⵜ ⵜⵉⵏⵉ ⵏⵜⵜⴰⵏⵜ ⵜⵉⵎⵣⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵙⵉⵏ

21 אֲשֶׁר עָשָׂה לְצִדְקָתִי וַיִּתֵּן לִי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֲשֶׁר נָשְׁבְּעָה לַאֲבֹתָי לְזַרְעִי אַחֲרָי לָרֶשֶׁת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ 22 וְעַתָּה אִם־אַתֶּם שֹׁמְעִים אֶל־כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָלֶכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדָבְקָה־בּוֹ׃ 23 וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצוּמִים מִכֶּם׃ 24 כָּל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם יִהְיֶה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן מִן־הַנָּהָר נְהַר־פְּרָת וְעַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן יִהְיֶה גְּבֻלְכֶם׃ 25 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם וּפַחְדְּכֶם וְיִתֶּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ־בָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם׃ 26 רְאוּ אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה׃ 27 אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃ 28 וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם׃ 29 וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה תִּתֵּן עַל־הַר עֵיבָל׃ 30 הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֶי דֶּרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֹנִי מֹרֶה׃ 31 כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן בָּאִים לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ׃ 32 וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ 33 אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה׃ 34 אֲבַדֵּ֣ד תְּאַבְּד֗וּן אֵ֚ת כָּל־הַמְּקֹמ֔וֹת אֲשֶׁ֨ר עָבְד֤וּ שָׁם֙ הַגּוֹיִ֣ם אֲשֶׁר־הֵ֔ם מְרַשִּׁ֖ים אֹתָ֑ם אֶל־הֶ֣הָרִ֔ים הָרָמִ֖ים וְעַל־הַגְּבָע֑וֹת וְתַ֖חַת כָּל־עֵ֥ץ רַעֲנָֽן׃

Jeremiah 8

1 בָּעֵת הַהִוא נְאֻם־יְהוָה יוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת־עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַ֫͏ִם מִקִּבְרֹתָֽם׃ 2 וְהִשְׁטִחוּם לַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֲהֵבוּם וַאֲשֶׁר עָבָדוּם וַאֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַאֲשֶׁר דָּרְשׁוּם וַאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבֵרוּ לְדֹמֶן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ׃ 3 וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים לְכֹל הַשְּׁאֵרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל־הַמְּקֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת׃ 4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הֲיִפֹּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב׃ 5 מַדּוּעַ שָׁבָה הָעָם הַזֶּה יְרוּשָׁלַ֫͏ִם מְשׁוּבָה נְצָחָה הֶחֱזִיקוּ בַּתַּרְמִית מֵאֲנוּ לָשׁוּב׃ 6 הִקְשַׁבְתִּי וָאֶשְׁמָע לֹא־כֵן דִּבֵּרוּ אִישׁ־רָעַת עַל־חַטָּאתוֹ לֵאמֹר מָה־עָשִׂיתִי כָּל־אֵחָז בְּמִרוּצָתָם כְּסוּס שָׁטֵף בַּמִּלְחָמָה׃ 7 גַּם־חֲסִידָה בַּשָּׁמַיִם יָדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסִיס וְעָגוּר שָׁמְרוּ אֶת־עֵת בֹּאָנָה וְעַמִּי לֹא יָדְעוּ אֶת־מִשְׁפַּט יְהוָה׃ 8 אֵיכָה תֹּאמְרוּ חֲכָמִים אֲנָחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אִתָּנוּ אָכֵן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר סוֹפְרִים׃ 9 הֹבִישׁוּ חֲכָמִים חַתּוּ וְנִלְכָּדוּ הִנֵּה בִּדְבַר־יְהוָה מָאָסוּ וְחָכְמַת מָה־לָּמוֹ׃ 10 לָכֵן אֶתֵּן אֶת־נְשֵׁיהֶם לַאֲחֵרִים שְׂדוֹתֵיהֶם לְיוֹרְשִׁים כִּי־מִקָּטֹן וְעַד־גָּדוֹל כֻּלּוֹ בֹצֵעַ בֹּצַע מִנָּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כֻּלּוֹ עֹשֶׂה כָזָב׃ 11 וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי עַל־נְקֹדָה רָעָה לֵאמֹר שָׁלוֹם שָׁלוֹם וְאֵין שָׁלוֹם׃ 12 הֹבִישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַּם בֹּשׁ לֹא יֵבֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ לָכֵן יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים בְּעֵת פָּקְדָתִי יִכָּשְׁלוּ אָמַר יְהוָה׃ 13 אָסֹף אֲסִיפֵם נְאֻם־יְהוָה אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם יַעַבְרוּם׃ 14 מַדּוּעַ אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים הֵאָסְפוּ וְנָבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמִּבְצָר וְנִדְּמָה־שָּׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי רֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ לַיהוָה׃

Jeremiah 9

1 Oh that my head were waters, and mine eyes a fountain of tears, that I might weep day and night for the slain of the daughter of my people! 2 Oh that I had in the wilderness a lodging place of wayfaring men; that I might leave my people, and go from them! for they be all adulterers, an assembly of treacherous men. 3 And they bend their tongue like their bow for lies: but they are not valiant for the truth upon the earth; for they proceed from evil to evil, and they know not me, saith the LORD. 4 Take ye heed every one of his neighbour, and trust ye not in any brother: for every brother will utterly supplant, and every neighbour will walk with slanders. 5 And they will deceive every one his neighbour, and will not speak the truth: they have taught their tongue to speak lies, and weary themselves to commit iniquity. 6 Thine habitation is in the midst of deceit; through deceit they refuse to know me, saith the LORD. 7 Therefore thus saith the LORD of hosts, Behold, I will melt them, and try them; for how shall I do for the daughter of my people? 8 Their tongue is as an arrow shot out; it speaketh deceit: one speaketh peaceably to his neighbour with his mouth, but in heart he layeth his wait. 9 Shall I not visit for these things? saith the LORD: shall not my soul be avenged on such a nation as this? 10 For the mountains will I take up a weeping and wailing, and for the habitations of the wilderness a lamentation, because they are burned up, so that none can pass through them; neither can men hear the voice of the cattle; both the fowl of the heavens and the beast are fled; they are gone. 11 And I will make Jerusalem heaps, and a den of dragons; and I will make the cities of Judah desolate, without an inhabitant. 12 Who is the wise man, that may understand this? and who is he to whom the mouth of the LORD hath spoken, that he may declare it, for what the land perisheth and is burned up like a wilderness, that none passeth through? 13 And the LORD saith, Because they have forsaken my law which I set before them, and have not obeyed my voice, neither walked therein; 14 But have walked after the imagination of their own heart, and after Baalim, which their fathers taught them: 15 Therefore thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, Behold, I will feed them, even this people with wormwood, and give them water of gall to drink. 16 I will scatter them also among the heathen, whom neither they nor their fathers have known, and I will send a sword after them, till I have consumed them. 17 Thus saith the LORD of hosts, Consider ye, and call for the mourning women, that they may come; and send for cunning women, that they may come: 18 And let them make haste, and take up a wailing for us, that our eyes may run down with tears, and our eyelids gush out with waters. 19 For a voice of wailing is heard out of Zion, How are we spoiled, we are greatly confounded, because we have forsaken the land, because our dwellings have cast us out. 20 Yet hear the word of the LORD, O ye women, and let your ear receive the word of his mouth, and teach your daughters wailing, and every one her neighbour lamentation. 21 For death is come up into our windows, and is entered into our palaces, to cut off the children from without, and the young men from the streets. 22 Speak, Thus saith the LORD, Even the carcases of men shall fall as dung upon the open field, and as the handful after the harvestman, and none shall gather them. 23 Thus saith the LORD, Let not the wise man glory in his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, let not the rich man glory in his riches: 24 But let him that glorieth glory in this, that he understandeth and knoweth me, that I am the LORD which exercise lovingkindness, judgment, and righteousness, in the earth: for in these things I delight, saith the LORD. 25 Behold, the days come, saith the LORD, that I will punish all them which are circumcised with the uncircumcised; 26 Egypt, and Judah, and Edom, and the children of Ammon, and Moab, and all that are in the utmost corners, that dwell in the wilderness: for all these nations are uncircumcised, and all the house of Israel are uncircumcised in the heart.

Jeremiah 10

1 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל׃ 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה׃ 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרת מעשה ידי חרש במעצד׃ 4 בכסף ובזהב יפיחהו במסמרות ובמקבות יחזקהו ולא יפיק׃ 5 כתמר מקשה המה ואלהים לא מדבר נשוא ינשא כי לא יצעד אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטב לא עמם׃ 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה ורב בגבורה שמך׃ 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך׃ 8 ובאחת יבערו ויאלפו מעץ הבל הוא׃ 9 כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז ידי חרש ומידי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם׃ 10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים זעמו׃ 11 כה תאמרו להם האלהים אשר לא עשו את השמים ואת הארץ יאבדו מן הארץ ומתחת השמים אלה׃ 12 עשה ארץ בכחו מכין תבל בתבונתו ובתושיה נטה שמים׃ 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו׃ 14 נבער כל אדם מדעת הובש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ואין רוח בם׃ 15 הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ 16 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו׃ 17 אספי מארצך כנעתך יושבת במצור׃ 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והציקתי להם למען ימצאו׃ 19 אוי לי על שברי נחלה מכתי הואיל וחליתי ואמר אך זה חלי ואשאנו׃ 20 אהלי שדוד ואל יתקו כל מיתרי נטעי נשמו בנים ואינם ואין עוד נוטה אהלי ומקים יריעותי׃ 21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ 22 קול שמעה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים׃ 23 ידעתי יהוה לא לאדם דרכו לא לאיש הולך והכין צעדו׃ 24 יסרני יהוה אך במשפט אל באפך פן תמעטני׃ 25 שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו׃

Jeremiah 11

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ואל יושבי ירושלם׃ 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת׃ 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזל לאמר שמעו בקולי ועשיתם אתם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים׃ 5 למען הקים את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה׃

ⵖⵖⵡⵖⵖⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵡⵖⵖⵅ ⵅⵡⵡ ⵅⵅⵖⵖⵖ ⵖⵖⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵖⵖ 9 :ⵅⵡⵡ ⵅⵖⵅ ⵅⵡⵡⵡⵅ ⵖⵖⵅⵅⵖⵖ
ⵅⵅⵅⵅⵅ ⵖⵖⵅⵅ ⵅ ⵡⵡⵅ ⵅⵡⵡⵡ ⵅⵡⵡ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵡⵡⵡⵅⵖⵖ ⵅⵡⵡ 10 :ⵡⵖⵅⵡⵅ
ⵖⵖⵅⵅⵅ ⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵖⵖⵅⵅⵅ ⵅⵖⵖⵅ ⵡⵡⵡⵅⵖⵖ ⵅⵖⵖⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ
ⵅⵖ ⵅⵡⵅ ⵅⵡⵡ ⵡⵡⵡⵅⵖⵖ ⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ 11 :ⵡⵡⵡⵅⵅⵅ
ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ 12 :ⵡⵡⵅⵖⵖ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ
ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ ⵅⵅⵅⵅⵅⵅⵅ

Jeremiah 13

1 Thus the LORD said to me, Go and get a linen girdle, and put it upon your loins, and put it not in water. 2 So I got a girdle according to the word of the LORD, and put it on my loins. 3 And the word of the LORD came to me the second time, saying, 4 Take the girdle that you got, which is upon your loins, and arise, go to Euphrates, and hide it there in a hole of the rock. 5 So I went, and hid it by Euphrates, as the LORD had commanded me. 6 And it came to pass after many days, that the LORD said to me, Arise, go to Euphrates, and take the girdle from there, which I commanded you to hide there. 7 Then I went to Euphrates, and digged, and took the girdle from the place where I had hid it: and, behold, the girdle was marred, it was profitable for nothing. 8 Then the word of the LORD came to me, saying, 9 Thus says the LORD, After this manner will I mar the pride of Judah, and the great pride of Jerusalem. 10 This evil people, which refuse to hear my words, which walk in the imagination of their heart, and walk after other gods, to serve them, and to worship them, shall even be as this girdle, which is profitable for nothing. 11 For as the girdle cleaves to the loins of a man, so have I caused to cleave unto me the whole house of Israel and the whole house of Judah, says the LORD; that they might be unto me for a people, and for a name, and for a praise, and for a glory: but they would not hear. 12 Therefore you shall speak unto them this word; Thus says the LORD, the God of Israel, Every bottle shall be filled with wine: and they shall say unto you, Do we not certainly know that every bottle shall be filled with wine? 13 Then shall you say unto them, Thus says the LORD, Behold, I will fill all the inhabitants of this land, even the kings that sit upon David's throne, and the priests, and the prophets, and all the inhabitants of Jerusalem, with drunkenness. 14 And I will dash them one against another, even the fathers and the sons together, says the LORD: I will not pity, nor spare, nor have mercy, but destroy them. 15 Hear you, and give ear; be not proud: for the LORD has spoken. 16 Give glory to the LORD your God, before he cause darkness, and before your feet stumble upon the dark mountains, and, while you look for light, he turn it into the shadow of death, and make it gross darkness. 17 But if you will not hear it, my soul shall weep in secret places for your pride; and mine eye shall weep sore, and run down with tears, because the LORD's flock is carried away captive.

Jeremiah 14

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי כִּי עָמַד מֹשֶׁה וּשְׁמוּאֵל לְפָנַי אֵין נַפְשִׁי אֶל הָעָם הַזֶּה שַׁלַּח מֵעַל פָּנַי וְיֵצֵאוּ׃ יב וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָה נֵצֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב וַאֲשֶׁר לָרָעָב לָרָעָב וַאֲשֶׁר לַשִּׁבְיָה לַשִּׁבְיָה׃ יג וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבָּעָה מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם יְהוָה אֶת הַחֶרֶב לַהֲרֹג וְאֶת הַכְּלָבִים לְסַחֵב וְאֶת עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת בֶּהֱמַת הָאָרֶץ לֶאֱכוֹל וּלְהַשְׁחִית׃ יד וְנָתַתִּים לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ עַל מְנַשֶּׁה בֶן יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר עָשָׂה בִּירוּשָׁלָ‍ִם׃ טו כִּי מִי יַחְמל עָלַיִךְ יְרוּשָׁלָ‍ִם וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יָסוּר לִשְׁאל לְשָׁלוֹם לָךְ׃ טז אַתְּ נָטַשְׁתִּנִי נְאֻם יְהוָה אָחוֹר תֵּלֵכִי וְאַט אֶת יָדִי עָלַיִךְ וְאַשְׁחִיתֵךְ נִלְאֵיתִי הִנָּחֵם׃ יז וָאֶזֶרֵם בְּמִזְרֶה בִּשְׁעָרֵי הָאָרֶץ שִׁכַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִדַּרְכֵיהֶם לֹא שָׁבוּ׃ יח אַלְמְנוֹתָיו הָיוּ לִי מֵחוֹל יַמִּים הֵבֵאתִי לָהֶם עַל אֵם בָּחוּר שׁדֵד בַּצָּהֳרָיִם הִפַּלְתִּי עָלֶיהָ פִּתְאֹם וּבֶהָלוֹת עִיר׃ יט אֻמְלְלָה יֹלֶדֶת שִׁבְעָה הָפִיחָה נַפְשָׁהּ בָּאָה שִׁמְשָׁהּ בְּעוֹד יוֹם בֹּשָׁה וְנִכְלָמָה וְהַנִּשְׁאָרִים לַחֶרֶב אֶתֵּן לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם נְאֻם יְהוָה׃ כ הוֹי לִי אִמִּי כִּי יְלִדְתְּנִי אִישׁ מָדוֹן וְאִישׁ רִיב לְכָל הָאָרֶץ לֹא נָשִׁיתִי וְלֹא נָשׁוּ בִי כֻּלּוֹ מְקַלְלֵנִי׃ כא אָמוֹן יְהוָה אִם לֹא הַטֹּבוֹתִי שְׁאֵרִיתוֹ אִם לֹא הִפְגַּעְתִּי בְּעֵת רָעָה וּבְעֵת צָרָה בְּאוֹיֵב׃

Jeremiah 15

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אִם יַעֲמֹד מֹשֶׁה וּשְׁמוּאֵל לְפָנַי אֵין נַפְשִׁי אֶל הָעָם הַזֶּה שַׁלַּח מֵעַל פָּנַי וְיֵצֵאוּ׃ 2 וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָה נֵצֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר לַמָּוֶת לַמָּוֶת וַאֲשֶׁר לַחֶרֶב לַחֶרֶב וַאֲשֶׁר לָרָעָב לָרָעָב וַאֲשֶׁר לַשִּׁבְיָה לַשִּׁבְיָה׃ 3 וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבָּעָה מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם יְהוָה אֶת הַחֶרֶב לַהֲרֹג וְאֶת הַכְּלָבִים לְסַחֵב וְאֶת עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת בֶּהֱמַת הָאָרֶץ לֶאֱכוֹל וּלְהַשְׁחִית׃ 4 וְנָתַתִּים לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ עַל מְנַשֶּׁה בֶן יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר עָשָׂה בִּירוּשָׁלָ‍ִם׃ 5 כִּי מִי יַחְמל עָלַיִךְ יְרוּשָׁלָ‍ִם וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יָסוּר לִשְׁאל לְשָׁלוֹם לָךְ׃ 6 אַתְּ נָטַשְׁתִּנִי נְאֻם יְהוָה אָחוֹר תֵּלֵכִי וְאַט אֶת יָדִי עָלַיִךְ וְאַשְׁחִיתֵךְ נִלְאֵיתִי הִנָּחֵם׃ 7 וָאֶזֶרֵם בְּמִזְרֶה בִּשְׁעָרֵי הָאָרֶץ שִׁכַּלְתִּי אֶת עַמִּי מִדַּרְכֵיהֶם לֹא שָׁבוּ׃ 8 אַלְמְנוֹתָיו הָיוּ לִי מֵחוֹל יַמִּים הֵבֵאתִי לָהֶם עַל אֵם בָּחוּר שׁדֵד בַּצָּהֳרָיִם הִפַּלְתִּי עָלֶיהָ פִּתְאֹם וּבֶהָלוֹת עִיר׃ 9 אֻמְלְלָה יֹלֶדֶת שִׁבְעָה הָפִיחָה נַפְשָׁהּ בָּאָה שִׁמְשָׁהּ בְּעוֹד יוֹם בֹּשָׁה וְנִכְלָמָה וְהַנִּשְׁאָרִים לַחֶרֶב אֶתֵּן לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם נְאֻם יְהוָה׃ 10 אוֹיָה לִי אִמִּי כִּי יְלִדְתְּנִי אִישׁ מָדוֹן וְאִישׁ רִיב לְכָל הָאָרֶץ לֹא נָשִׁיתִי וְלֹא נָשׁוּ בִי כֻּלּוֹ מְקַלְלֵנִי׃ 11 אָמַר יְהוָה אִם לֹא שְׂרִידְךָ לְטוֹבָה אִם לֹא הִפְגַּעְתִּי בְּךָ בְּעֵת רָעָה וּבְעֵת צָרָה אֶת הָאוֹיֵב׃ 12 הֲיֻרַע בַּרְזֶל בַּרְזֶל מִצָּפוֹן וּנְחוּשָׁה׃ 13 חֵילְךָ וְאוֹצְרֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן לֹא בִמְחִיר וּבְכָל חַטֹּאתֶיךָ וּבְכָל גְּבוּלֶיךָ׃ 14 וְהַעֲבַרְתִּיךָ אֶת אֹיְבֶיךָ אֶרֶץ לֹא יָדָעְתָּ כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי עֲלֵיכֶם תּוּקָד׃ 15 אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה זָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי וְהַנְקֵם לִי מֵרֹדְפַי אַל לְאֶרֶךְ אַפְּךָ תִּקָּחֵנִי דַּע שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חָרְפָּה׃ 16 נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאֹכְלֵם וַיְהִי דְבָרְךָ לִי לְשָׂשׂוֹן וּלְמְחוֹר לִבִּי כִּי נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת׃ 17 לֹא יָשַׁבְתִּי בְּסוֹד מְשַׂחֲקִים וָאָגִילָה עַל פָּנֶיךָ יָד בָּדָד יָשָׁבְתִּי כִּי זַעַם מָלָאתָנִי׃ 18 לָמָּה הָיָה כְאֵבִי נֶצַח וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה מָאֲנָה הֵרָפֵא הֲיוֹ תִּהְיֶה לִי כְּמוֹ אַכְזָב מֵימֵי לֹא נֶאֱמָנוּ׃ 19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אִם תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבֶךָ לְפָנַי תַּעֲמֹד וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹל כְּפִי תִּהְיֶה יָשֻׁבוּ הֵמָּה אֵלֶיךָ וְאַתָּה לֹא תָשׁוּב אֲלֵיהֶם׃ 20 וְנָתַתִּיךָ לָעָם הַזֶּה לְחוֹמַת נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא יוּכְלוּ לָךְ כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְהוֹשִׁיעֲךָ וּלְהַצִּילֶךָ נְאֻם יְהוָה׃ 21 וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים וּפְדִיתִיךָ מִכַּף עָרִיצִים׃

ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧ ⲥⲟⲩⲱⲛϩ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲓⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲥⲱⲧⲙ

ירושלים׃ 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי
ירושלם׃

Jeremiah 17

1 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ובקרנות מזבחיכם׃
2 בזכרונם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על הגבעות בהרים׃ 3 הרי בשדה אתן חילך כל
אוצרותיך לבז במתיך בחטאת בכל גבוליך׃ 4 ושמטת ומנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את
אויבך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדחתם באפי עד עולם תוקד׃ 5 כה אמר יהוה ארור הגבר
אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו ומן יהוה יסור לבו׃ 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי
יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב׃ 7 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה
יהוה מבטחו׃ 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל שלח שרשיו ולא יראה כי יבוא חם והיה
עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי׃ 9 עקוב הלב מכל והוא אנש מי
ידענו׃ 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכיו כפרי מעלליו׃ 11 קרא דגר ולא
ילד עשה עשר ובלא משפט בימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל׃ 12 כסא כבוד מרום מראשון
מקום מקדשנו׃ 13 מקוה ישראל יהוה כל עזבוך יבשו סוריך על ארץ ימשו כי עזבו מקור
מים חיים את יהוה׃ 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה׃ 15 הנה המה
אמרים אלי איה דבר יהוה יבוא נא׃ 16 ואנכי לא אצתי מרעה אחריך ויום אנוש לא אויתי
אתה ידעת מוצא שפתי נכחך היה׃ 17 אל תהי לי מחתה אתה מחסי ביום רעה׃ 18 יבשו
רדפי ואל אבה אני החתת אתה הבא עליהם יום רעה ומשנה שברם שברי׃ 19 כה אמר יהוה
אלי לך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ויצאו בו וכל שערי
ירושלם׃ 20 ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלם
הבאים בשערים האלה׃ 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירושלם׃ 22 והוצאתי משאכם מבתיכם ומעלילותיכם לא תעשו ושמרתם את
יום השבת כאשר צויתי את אבתיכם׃ 23 ולא שמעו ולא הטו את אזנם ויקשו את ערפם
מבלתי שמע ומבלתי קחת מוסר׃ 24 והיה אם שמוע תשמעו אלי נאם יהוה להבי את שערי
העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת מבלתי עשות בו כל מלאכה׃ 25 ובאו בשערי
העיר הזאת מלכים ושרים הישבים על כסא דויד רכבים ברכב ובסוסים הם ושריהם איש
יהודה וישבי ירושלם והעיר הזאת לעולם׃ 26 ובאו מערי יהודה וממסביבות ירושלם
ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מביאים עלה ומנחה ולבנה וזבח ומביאים
תודה בית יהוה׃

Jeremiah 18

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר׃ 2 קום וירד בית היוצר ושם אשמיעך את

Jeremiah 19

אֲשֶׁר הִנָּבֵא יִרְמְיָהוּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵי כָּל־הָעָם׃
וַיִּשְׁמַע פַּשְׁחוּר בֶּן־אִמֵּר הַכֹּהֵן וְהוּא־פָקִיד רָאשׁ בְּבֵית יְהוָה וַיַּכֶּה
אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־הַמַּהְפֶּכֶת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן הָעֶלְיוֹן
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַיּוֹצֵא פַּשְׁחוּר אֶת־יִרְמְיָהוּ מִן־הַמַּהְפֶּכֶת
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ לֹא פַשְׁחוּר קָרָא יְהוָה שִׁמְךָ כִּי אִם־מָגוֹר מִסָּבִיב׃
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתְנְךָ לְמָגוֹר אַתָּה וְכָל־אֹהֲבֶיךָ וְנָפְלוּ בְּחֶרֶב
אֹיְבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד־מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִגְלָם
בָּבֶלָה וְהִכָּם בֶּחָרֶב׃ וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־חֵיל הָעִיר וְאֶת־כָּל־יְגִיעָהּ וְאֶת־כָּל־
מְחִירָהּ וְאֶת־כָּל־יְקָרֶיהָ וְאֵת כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד־אֹיְבֵיהֶם
וּבָזְזוּם וְלָקְחוּם וְהֹלִכוּם בָּבֶלָה׃ וְאַתָּה פַּשְׁחוּר וְכֹל יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ בַּגּוֹלָה
תֵּלֵכוּ וְאֶל־בָּבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקָּבֵר אַתָּה וְכָל־אֹהֲבֶיךָ אֲשֶׁר
נִבֵּאתָ לָהֶם בַּשָּׁקֶר׃

Jeremiah 20

1 וַיִּשְׁמַע פַּשְׁחוּר בֶּן־אִמֵּר הַכֹּהֵן וְהוּא־פָקִיד רָאשׁ בְּבֵית יְהוָה וַיַּכֶּה
אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־הַמַּהְפֶּכֶת אֲשֶׁר בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן הָעֶלְיוֹן
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה׃ 2 וַיְהִי מִמָּחֳרַת וַיּוֹצֵא פַּשְׁחוּר אֶת־יִרְמְיָהוּ מִן־הַמַּהְפֶּכֶת
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ לֹא פַשְׁחוּר קָרָא יְהוָה שִׁמְךָ כִּי אִם־מָגוֹר מִסָּבִיב׃
3 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתְנְךָ לְמָגוֹר אַתָּה וְכָל־אֹהֲבֶיךָ וְנָפְלוּ בְּחֶרֶב
אֹיְבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רֹאוֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד־מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִגְלָם
בָּבֶלָה וְהִכָּם בֶּחָרֶב׃ 4 וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־חֵיל הָעִיר וְאֶת־כָּל־יְגִיעָהּ וְאֶת־כָּל־
מְחִירָהּ וְאֶת־כָּל־יְקָרֶיהָ וְאֵת כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֶתֵּן בְּיַד־אֹיְבֵיהֶם
וּבָזְזוּם וְלָקְחוּם וְהֹלִכוּם בָּבֶלָה׃ 5 וְאַתָּה פַּשְׁחוּר וְכֹל יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ בַּגּוֹלָה
תֵּלֵכוּ וְאֶל־בָּבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם תִּקָּבֵר אַתָּה וְכָל־אֹהֲבֶיךָ אֲשֶׁר
נִבֵּאתָ לָהֶם בַּשָּׁקֶר׃ 6 אַתָּה יְהוָה פִּתִּיתָנִי וָאֶפָּתֶה הֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל
הָיִיתִי שְׂחֹק כָּל־הַיּוֹם כֻּלּוֹ לָעַג לִי׃ 7 כִּי־מִדֵּי דַבְּרִי אֶזְעָק חָמָס וָשֹׁד
אֶקְרָא כִּי־הָיָה דְבַר־יְהוָה לִי לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס כָּל־הַיּוֹם׃ 8 וָאֹמְרָה לֹא־
אַזְכִּיר וְלֹא־אֲדַבֵּר עוֹד בִּשְׁמוֹ וְהָיָה בְלִבִּי כְּאֵשׁ בֹּעֶרֶת עָצֻר בְּעַצְמוֹתָי
וְנִלְאֵיתִי כַּלְכֵּל וְלֹא אוּכָל׃ 9 כִּי שָׁמַעְתִּי דִבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב הַשְׂכִּילוּ
וְנַשְׂכִּילָה אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי שְׁלֹמִי שֹׁמְרֵי צַלְעִי אוּלַי יְפֻתֶּה וְנוּכְלָה לוֹ
וְנִקְחָה נִקְמָתֵנוּ מִמֶּנּוּ׃ 10 וַיהוָה אִתִּי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל־כֵּן רֹדְפַי יִכָּשְׁלוּ
וְלֹא יוּכָלוּ כָּלַם בֹּשׁוּ מְאֹד כִּי לֹא הִשְׂכִּילוּ כְּלִמַּת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַח׃
11 וַיהוָה צְבָאוֹת בֹּחֵן צַדִּיק רֹאֵה כְלָיוֹת וָלֵב אֶרְאֶה נִקְמָתְךָ מֵהֶם כִּי
אֵלֶיךָ גִּלִּיתִי אֶת־רִיבִי׃ 12 שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נֶפֶשׁ
אֶבְיוֹן מִיַּד מְרֵעִים׃ 13 אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יֻלַּדְתִּי בּוֹ לֹא תְבֹרַךְ הַיּוֹם אֲשֶׁר
יְלָדַתְנִי אִמִּי׃ 14 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשַּׂר אֶת־אָבִי לֵאמֹר יָלַד־לְךָ בֵּן זָכָר
שַׂמֵּחַ שִׂמְּחֵהוּ׃ 15 וְהָאִישׁ הַהוּא יִהְיֶה כֶּעָרִים אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה וְלֹא נִחָם
וְיִשְׁמַע זְעָקָה בַבֹּקֶר וּתְרוּעָה בְּעֵת צָהֳרָיִם׃ 16 אֲשֶׁר לֹא הֲרָגַנִי מֵרֶחֶם
וַתְּהִי־לִי אִמִּי קִבְרִי וְרַחְמָהּ הָרָה עוֹלָמִים׃ 17 לָמָּה זֶּה מֵרֶחֶם יְצָאתִנִי
לִרְאוֹת עָמָל וְיָגוֹן וְכָלוּ בַבּשֶׁת יָמָי׃

Jeremiah 21

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשָׁלַח אֵלָיו הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
אֶת־פַּשְׁחוּר בֶּן־מַלְכִּיָּה וְאֶת־צְפַנְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָה הַכֹּהֵן לֵאמֹר׃ 2 דְּרָשׁ־נָא
בְעַדֵנוּ אֶת־יְהוָה כִּי־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָם עָלֵינוּ אוּלַי יַעֲשֶׂה יְהוָה
אֶת־כָּל־נִפְלְאֹתָיו וְיַעַל מֵעָלֵינוּ׃

Jeremiah 22

1 Thus says the LORD: Go down to the house of the king of Judah, and there speak this word, 2 and say: Hear the word of the LORD, O king of Judah, who sit on the throne of David—you, your servants, and your people who enter these gates. 3 Thus says the LORD: Do justice and righteousness, and deliver from the hand of the oppressor anyone who has been robbed. Do no wrong or violence to the resident alien, the orphan, or the widow, nor shed innocent blood in this place. 4 For if you will indeed obey this word, then through the gates of this house shall enter kings who sit on the throne of David, riding in chariots and on horses, they, their servants, and their people. 5 But if you will not heed these words, I swear by myself, says the LORD, that this house shall become a desolation. 6 For thus says the LORD concerning the house of the king of Judah:

You are like Gilead to me,
like the summit of Lebanon;
but I will surely make you a desert,
like towns not inhabited.
7 I will prepare destroyers against you,
each with weapons;
they shall cut down your choice cedars
and cast them into the fire.
8 Many nations will pass by this city, and they will say to one another, "Why has the LORD dealt thus with this great city?" 9 And the answer will be, "Because they abandoned the covenant of the LORD their God, and worshiped other gods and served them."

10 Do not weep for the dead,
nor bemoan him;
weep rather for him who goes away,
for he shall never return
to see his native land.

11 For thus says the LORD concerning Shallum son of Josiah, king of Judah, who succeeded his father Josiah and who has gone away from this place: He shall never return here, 12 but in the place to which they have led him captive there he shall die, and this land he shall never see again.

13 Woe to him who builds his house by unrighteousness,
and his upper rooms by injustice;
who makes his neighbors serve for nothing,
and does not give them their wages;
14 who says, "I will build myself a spacious house
with large upper rooms,"
and cuts out windows for it,
paneling it with cedar,
and painting it with vermilion.
15 Are you a king because you compete in cedar?
Your father ate and drank,
and executed justice and righteousness;
then it was well with him.
16 He judged the cause of the poor and needy;
then it was well.
Is not this to know me?
says the LORD.
17 But your eyes and your heart
are only for your dishonest gain,
for shedding innocent blood,
and for practicing oppression and violence.

18 Therefore thus says the LORD concerning Jehoiakim son of Josiah, king of Judah:

They shall not lament for him:
"Ah my brother!" or "Ah sister!"
They shall not lament for him:
"Ah lord!" or "Ah his majesty!"
19 With the burial of a donkey he shall be buried,
dragged and cast out beyond the gates of Jerusalem.

20 Go up to Lebanon, and cry out,
and lift up your voice in Bashan;
cry out from Abarim,
for all your lovers are crushed.
21 I spoke to you in your prosperity,
but you said, "I will not listen."
This has been your way from your youth,
you have not obeyed my voice.
22 The wind shall shepherd all your shepherds,
and your lovers shall go into captivity;
then you will be ashamed and disgraced
because of all your wickedness.
23 You who live in Lebanon,
made your nest in the cedars,
how you will groan when pangs come upon you,
pain as of a woman in travail!

24 As I live, says the LORD, even if Coniah son of Jehoiakim, king of Judah, were the signet ring on my right hand, even from there I would pull you off; 25 and I will give you into the hand of those who seek your life, into the hand of those of whom you are afraid, into the hand of King Nebuchadrezzar of Babylon and into the hand of the Chaldeans. 26 I will hurl you and the mother who bore you into another country, where you were not born, and there you both shall die. 27 But to the land to which they long to return, there they shall not return.

28 Is this man Coniah a despised, broken pot,
a vessel that no one wants?
Why are he and his children hurled out,
and cast into a land that they do not know?
29 O land, land, land,
hear the word of the LORD!
30 Thus says the LORD:
Record this man as childless,
a man who shall not succeed in his days;
for none of his children shall succeed
in sitting on the throne of David
and ruling again in Judah.

ⵜⵖⵔⵃⵓ ⵢⵔⵢⵖ ⵜⵣⵅ ⵢⵡⵖⵖⵢ ⵜⵖⵔⵃⵓ ⵢⵢⵢⵖⵔⵜ ⵜⵔⵇ 20 :ⵣⵔⵡⵢⵃⵜ ⵜⵃⵇⵡⵔ ⵜⵙⵔⵜⵣⵣ ⵢⵔⵡⵜⵢ
ⵜⵉ ⵇⵣⵡⵋ ⵋⵔ ⵅ ⵋⵣⵣⵋ ⵢⵜⵅⵢⵔⵡⵖ ⵢⵜⵔⵔⵋ ⵜⵅⵔⵋⵖ 21 :ⵢⵜⵅⵖⵖⵜ ⵣ ⵣⵋⵖⵣ ⵢⵜⵅⵢⵔⵣ
ⵜⵖⵡⵖ ⵢⵜⵅⵖⵜⵋⵢⵢ ⵃⵢⵃ ⵜⵇⵔⵋⵅ ⵢⵜⵅⵔⵇ ⵔⵢ 22 :ⵜⵅⵔⵢⵔⵖⵖ ⵇⵔⵇⵣⵋ ⵅⵔⵇⵡⵣ ⵋⵔ ⵜⵅ ⵢⵜⵅⵃⵢⵔⵇⵢ ⵣⵣⵣⵢ ⵢⵢⵖⵔⵜ
ⵜⵣ ⵣⵣⵡⵣ ⵜⵅⵅⵢⵢⵔⵣ ⵢⵢⵢⵖⵔⵜ ⵜⵅⵖⵡⵜ 23 :ⵢⵅⵔⵇ ⵔⵢⵣⵣ ⵅⵣⵢⵢⵔⵢⵢ ⵜⵅⵡⵖⵅ ⵊⵋ ⵅⵜ ⵢⵢⵔⵜ
ⵏⵖ ⵢⵜⵅⵜⵢⵢ ⵜⵅⵜⵅⵜ ⵣⵣ ⵋⵅ ⵅⵜ ⵜⵅⵢⵅ ⵜⵅⵣⵣ ⵣⵣⵋ ⵅⵜ 24 :ⵜⵅⵖⵔⵣ ⵔⵜⵔⵔ ⵣⵣⵋⵔⵜ ⵅⵜⵅⵢⵢⵔⵢ
ⵜⵅⵅⵢⵢⵔⵢ 25 :ⵢⵢⵅⵅⵢⵢ ⵜⵅⵜ ⵣⵣⵋ ⵅⵜⵅⵢⵢ ⵔⵜ ⵔⵔ ⵣⵣⵋⵅⵜ ⵅⵜⵅⵢⵢⵔⵢ
ⵣⵣⵋⵔⵜ ⵋⵔ ⵅⵜ ⵢⵢⵋ ⵅⵜⵅⵢⵢⵔⵢ ⵜⵅⵅⵢⵢⵔⵢ ⵔⵜ ⵔⵔ ⵣⵣⵋⵔ

ⲙⲁⲓ ⲙⲉⲧⲣⲟⲩⲛ ⲉⲛⲁⲣⲭⲏ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲁⲩⲥⲱⲕ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲉⲧⲉⲣⲏⲩ

1 דבר אשר היה על כל יהודה בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנת הראשית לנבוכדנאצר מלך בבל׃
2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר׃
3 משלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם׃
4 ולא שלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנביאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטיתם את אזנכם לשמע׃
5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבתיכם מן העולם ועד העולם׃
6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ואל תכעיסוני במעשה ידיכם ולא ארע לכם׃
7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעיסני במעשה ידיכם לרעתכם׃
8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי׃
9 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדנאצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל יושביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם׃
10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר׃
11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה׃
12 והיה כמלאת שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתה לחרבות עולם׃
13 והבאתי על הארץ ההוא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים׃
14 כי עבדו גם הם גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם׃
15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמת הזה מידי והשקית את כל הגוים אשר אנכי שלח אתך אליהם׃
16 ושתו ורגזו והתהללו מפני החרב אשר אנכי משלח בתוכם׃
17 ואקח הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחני יהוה אליהם׃
18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה ואת שריה לתתם חרבה לשמה לשרקה ולקללה כהיום הזה׃
19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו׃
20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוץ ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ושארית אשדוד׃
21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון׃
22 ואת כל מלכי צור ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האיים אשר מעבר לים׃
23 את דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה׃
24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב היושבים במדבר׃
25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי׃
26 ואת כל מלכי צפון הקרבים והרחקים איש על אחיו ואת כל הממלכות אשר על פני האדמה ומלך ששך ישתה אחריהם׃
27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שתו ושכרו וקיאו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי משלח בתוכם׃
28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שתה תשתו׃
29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אני מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קורא על כל יושבי הארץ נאם יהוה צבאות׃
30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאג ומקדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד כדרכים לכל יושבי הארץ׃
31 בא בא שמע הקול הזה עד קצה הארץ כי ריב ליהוה עם הגוים הוא נכנס בכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה׃

Jeremiah 26

1 בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוּת יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר׃ 2 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־יְהוָה וְדִבַּרְתָּ אֶל־כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּבֵית־יְהוָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֲלֵהֶם אַל־תִּגְרָע דָּבָר׃ 3 אוּלַי יִשְׁמְעוּ וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם׃ 4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם׃ 5 לִשְׁמֹעַ אֶל־דִּבְרֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם וְהַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ וְלֹא שְׁמַעְתֶּם׃ 6 וְנָתַתִּי אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלֹה וְהָעִיר הַזֹּאת אֶתֵּן לְקִלָּלָה לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 7 וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם אֶת־יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית יְהוָה׃ 8 וַיְהִי כְּכַלּוֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר אֶל־כָּל־הָעָם וַיִּתְפְּשׂוּ־בוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר מוֹת תָּמוּת׃ 9 מַדּוּעַ נִבֵּאתָ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלֹה תִּהְיֶה הַזֹּאת וְהָעִיר הַזֹּאת תֶּחֱרַב מֵאֵין יוֹשֵׁב וַיִּקָּהֵל כָּל־הָעָם אֶל־יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה׃ 10 וַיִּשְׁמְעוּ שָׂרֵי יְהוּדָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח שַׁעַר יְהוָה הֶחָדָשׁ׃ 11 וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל כָּל־הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה כִּי־נִבָּא אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם׃ 12 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל כָּל־הָעָם לֵאמֹר יְהוָה שְׁלָחַנִי לְהִנָּבֵא אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם׃ 13 וְעַתָּה הֵיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנִחַם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם׃ 14 וַאֲנִי הִנֵּה אָנֹכִי בְּיָדְכֶם עֲשׂוּ לַטּוֹב וְלַיָּשָׁר בְּעֵינֵיכֶם׃ 15 אַךְ דְּעוּ כִּי־אִם־מְמִתִים אַתֶּם אֹתִי נָתוֹן תִּתְּנוּ עָלַי דָּם כִּי בֶאֱמֶת שְׁלָחַנִי יְהוָה אֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 16 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים אֵין לָאִישׁ הַזֶּה מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ׃ 17 וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים מִן־הַזְּקֵנִים בָּאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל כָּל־קְהַל הָעָם לֵאמֹר׃ 18 מִיכָיְהוּ הַמֹּרַשְׁתִּי הָיָה נִבָּא בִּימֵי יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל כָּל־עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צִיּוֹן שָׂדֶה תֵּחָרֵשׁ וִירוּשָׁלַיִם עִיִּים תִּהְיֶה וְהַר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר׃ 19 הֲהֵמֵת הֱמִתֻהוּ יְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה הֲלֹא יָרֵא אֶת־יְהוָה וַיְחַל אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְּדוֹלָה אֶל־נַפְשֹׁתֵינוּ׃ 20 וְגַם אִישׁ הָיָה נִבָּא בְּשֵׁם יְהוָה אוּרִיָּה בֶּן־שְׁמַעְיָהוּ מִקִּרְיַת יְעָרִים וַיִּנָּבֵא עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכָל־דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃ 21 וַיְבַקֵּשׁ יְהוֹיָקִים הַמֶּלֶךְ אֹתוֹ לַהֲמִתוֹ וַיִּשְׁמַע אוּרִיָּה וַיִּירָא וַיִּבְרַח וַיָּבֹא מִצְרָיִם׃

:ⲙⲛⲏⲁⲛⲙ ⲁⲅⲉⲗⲩ ⲏⲁⲅⲉⲗⲩ ⲁⲅⲉⲗⲩ ⲩⲉⲏⲁⲩⲁⲧ ⲟⲙⲩⲉⲗⲩ ⲩⲛⲍⲉⲙⲍⲉ ⲩⲣⲙⲍⲉ ⲏⲣⲥⲁⲗⲏⲙ ⲭⲁ
ⲩⲁⲧ ⲩⲛⲁ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲁⲩⲁⲅⲉⲗⲩ ⲧⲭ ⲙⲁⲛⲁⲅⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲧⲭ ⲙⲁⲛⲁⲅⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲧⲭ ⲩⲣⲙⲍⲉ ⲏⲣⲥⲁⲗⲏⲙ 22
ⲩⲁⲧ ⲩⲛⲁ ⲧⲭ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲁⲩⲁⲅⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲧⲭ ⲙⲁⲛⲁⲅⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲧⲭ ⲩⲣⲙⲍⲉ ⲏⲣⲥⲁⲗⲏⲙ
ⲩⲍⲁⲧⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲑⲣⲉⲗⲩⲉⲗⲉ ⲩⲣⲙⲍⲉ ⲣⲁ ⲩⲍⲁⲧⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲁⲛⲙ ⲙⲉⲗⲙⲁⲛⲙ ⲩⲍⲁⲧⲉⲗⲩ ⲙⲉⲗⲑⲣⲉⲗⲩⲉⲗⲉ ⲩⲣⲙⲍⲉ ⲣⲁ

Jeremiah 28

1 In the same year, in the beginning of the reign of Zedekiah king of Judah, in the fourth year, and in the fifth month, that Hananiah the son of Azur the prophet, which was of Gibeon, spake unto me in the house of the LORD, in the presence of the priests and of all the people, saying, 2 Thus speaketh the LORD of hosts, the God of Israel, saying, I have broken the yoke of the king of Babylon. 3 Within two full years will I bring again into this place all the vessels of the LORD's house, that Nebuchadnezzar king of Babylon took away from this place, and carried them to Babylon: 4 And I will bring again to this place Jeconiah the son of Jehoiakim king of Judah, with all the captives of Judah, that went into Babylon, saith the LORD: for I will break the yoke of the king of Babylon. 5 Then the prophet Jeremiah said unto the prophet Hananiah in the presence of the priests, and in the presence of all the people that stood in the house of the LORD, 6 Even the prophet Jeremiah said, Amen: the LORD do so: the LORD perform thy words which thou hast prophesied, to bring again the vessels of the LORD's house, and all that is carried away captive, from Babylon into this place. 7 Nevertheless hear thou now this word that I speak in thine ears and in the ears of all the people; 8 The prophets that have been before me and before thee of old prophesied both against many countries, and against great kingdoms, of war, and of evil, and of pestilence. 9 The prophet which prophesieth of peace, when the word of the prophet shall come to pass, then shall the prophet be known, that the LORD hath truly sent him. 10 Then Hananiah the prophet took the yoke from off the prophet Jeremiah's neck, and brake it. 11 And Hananiah spake in the presence of all the people, saying, Thus saith the LORD; Even so will I break the yoke of Nebuchadnezzar king of Babylon within two full years from off the neck of all nations. And the prophet Jeremiah went his way. 12 Then the word of the LORD came unto Jeremiah the prophet, after that Hananiah the prophet had broken the yoke from off the prophet Jeremiah's neck, saying, 13 Go and tell Hananiah, saying, Thus saith the LORD; Thou hast broken the yokes of wood; but thou shalt make for them yokes of iron. 14 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; I have put a yoke of iron upon the neck of all these nations, that they may serve Nebuchadnezzar king of Babylon; and they shall serve him: and I have given him the beasts of the field also. 15 Then said the prophet Jeremiah unto Hananiah the prophet, Hear now, Hananiah; The LORD hath not sent thee; but thou makest this people to trust in a lie. 16 Therefore thus saith the LORD; Behold, I will cast thee from off the face of the earth: this year thou shalt die, because thou hast taught rebellion against the LORD. 17 So Hananiah the prophet died the same year in the seventh month.

Jeremiah 29

1 Now these are the words of the letter that Jeremiah the prophet sent from Jerusalem unto the residue of the elders which were carried away captives, and to the priests, and to the prophets, and to all the people whom Nebuchadnezzar had carried away captive from Jerusalem to Babylon; 2 (After that Jeconiah the king, and the queen, and the eunuchs, the princes of Judah and Jerusalem, and the carpenters, and the smiths, were departed from Jerusalem;) 3 By the hand of Elasah the son of Shaphan, and Gemariah the son of Hilkiah, (whom Zedekiah king of Judah sent unto Babylon to Nebuchadnezzar king of Babylon,) saying, 4 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, unto all that are carried away captives, whom I have caused to be carried away from Jerusalem unto Babylon; 5 Build ye houses, and dwell in them; and plant gardens, and eat the fruit of them; 6 Take ye wives, and beget sons and daughters; and take wives for your sons, and give your daughters to husbands, that they may bear sons and daughters; that ye may be increased there, and not diminished. 7 And seek the peace of the city whither I have caused you to be carried away captives, and pray unto the LORD for it: for in the peace thereof shall ye have peace. 8 For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel; Let not your prophets and your diviners, that be in the midst of you, deceive you, neither hearken to your dreams which ye cause to be dreamed. 9 For they prophesy falsely unto you in my name: I have not sent them, saith the LORD. 10 For thus saith the LORD, That after seventy years be accomplished at Babylon I will visit you, and perform my good word toward you, in causing you to return to this place. 11 For I know the thoughts that I think toward you, saith the LORD, thoughts of peace, and not of evil, to give you an expected end. 12 Then shall ye call upon me, and ye shall go and pray unto me, and I will hearken unto you. 13 And ye shall seek me, and find me, when ye shall search for me with all your heart. 14 And I will be found of you, saith the LORD: and I will turn away your captivity, and I will gather you from all the nations, and from all the places whither I have driven you, saith the LORD; and I will bring you again into the place whence I caused you to be carried away captive. 15 Because ye have said, The LORD hath raised us up prophets in Babylon; 16 Know that thus saith the King that sitteth upon the throne of David, and of all the people that dwelleth in this city, and of your brethren that are not gone forth with you into captivity; 17 Thus saith the LORD of hosts; Behold, I will send upon them the sword, the famine, and the pestilence, and will make them like vile figs, that cannot be eaten, they are so evil. 18 And I will persecute them with the sword, with the famine, and with the pestilence, and will deliver them to be removed to all the kingdoms of the earth, to be a curse, and an astonishment, and an hissing, and a reproach, among all the nations whither I have driven them: 19 Because they have not hearkened to my words, saith the LORD, which I sent unto them by my servants the prophets, rising up early and sending them; but ye would not hear, saith the LORD. 20 Hear ye therefore the word of the LORD, all ye of the captivity, whom I have sent from Jerusalem to Babylon: 21 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, of Ahab the son of Kolaiah, and of Zedekiah the son of Maaseiah, which prophesy a lie unto you in my name; Behold, I will deliver them into the hand of Nebuchadrezzar king of Babylon; and he shall slay them before your eyes; 22 And of them shall be taken up a curse by all the captivity of Judah which are in Babylon, saying, The LORD make thee like Zedekiah and like Ahab, whom the king of Babylon roasted in the fire; 23 Because they have committed villany in Israel, and have committed adultery with their neighbours' wives, and have spoken lying words in my name, which I have not commanded them; even I know, and am a witness, saith the LORD. 24 Thus shalt thou also speak to Shemaiah the Nehelamite, saying, 25 Thus speaketh the LORD of hosts, the God of Israel, saying, Because thou hast sent letters in thy name unto all the people that are at Jerusalem, and to Zephaniah the son of Maaseiah the priest, and to all the priests, saying, 26 The LORD hath made thee priest in the stead of Jehoiada the priest, that ye should be officers in the house of the LORD, for every man that is mad, and maketh himself a prophet, that thou shouldest put him in prison, and in the stocks. 27 Now therefore why hast thou not reproved Jeremiah of Anathoth, which maketh himself a prophet to you? 28 For therefore he sent unto us in Babylon, saying, This captivity is long: build ye houses, and dwell in them; and plant gardens, and eat the fruit of them. 29 And Zephaniah the priest read this letter in the ears of Jeremiah the prophet. 30 Then came the word of the LORD unto Jeremiah, saying, 31 Send to all them of the captivity, saying, Thus saith the LORD concerning Shemaiah the Nehelamite; Because that Shemaiah hath prophesied unto you, and I sent him not, and he caused you to trust in a lie: 32 Therefore thus saith the LORD; Behold, I will punish Shemaiah the Nehelamite, and his seed: he shall not have a man to dwell among this people; neither shall he behold the good that I will do unto my people, saith the LORD; because he hath taught rebellion against the LORD.

ⲉⲓⲁⲉⲗ ⲙⲁⲛ ⲙⲡⲛⲁⲗⲟ ⲁⲙⲏ ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲛ ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲕ ⲉⲡⲉⲗⲁⲥ ⲉⲓⲉ ⲉⲓⲁⲉⲗ ⲙⲁⲛ ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲕ ⲉⲡⲉⲗⲁⲥ: 11 ⲁⲛⲉ ⲧⲙⲛⲧⲣ ⲉⲙⲛⲧⲙⲁⲣⲉ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲁⲩⲱ ⲁⲛⲟⲕ ⲛⲁⲓ ⲉⲣⲟⲕ ⲉⲡⲉⲗⲁⲥ ⲙⲡⲉⲓⲣⲉ ⲙⲙⲁⲩ ⲉⲧ

ⵅⴰⵢ ⵎⵉⵣⵣⵉⵔⴰ ⵣⵉⵢⵉⵣ ⵅ ⵢⴰⴷⵖⵓⵢ 9 :ⵎⵣⵍⵉ ⴷⵢⵓ ⵢⵖ ⵢⴰⴷⵖⵓⵣ ⵅⵔⵢ ⵚⵅⵢⵅ ⵢⵣⵅⵢⵃⵜⵉⵎⵢ
ⵅⵀⵅ ⵔⵜⵢ ⵣⵉⵢⵉⵣ ⵎⵅⵢ ⵖⵚⵓⵣ ⵣⵔⵖⵅ ⵓⵉⵖⵅⵣⵔⵜ ⵔⵜ ⵅⵜⵅⵢ 10 :ⵎⵉⵔ ⵎⵣⵚⵅ ⵎⵅⵢ ⵙⵢⵔⵎ ⴷⵅⵢ
ⵔⵎⵃⵜⵣ ⵉⵏⵢⵣ ⵜⵅ ⵢⵓⵣⵎⵣⵢⵓ ⵅⵜⵅ ⵊⵓⵀⵃⵅⵎ ⵢⵓⵣⵎⵢⵎ ⵎⵉⵏⵢⵣ ⵅⵜ ⵖⵚⵓⵣ ⵎⵅⵢ ⵙⵢⵎⵣ ⵀⵎⵃ
ⵔⵢⵅ ⵉⵔⵢ ⵉⵎⵓⵅ ⵣⵔ ⵅⵓⵎⵣⵢⵓ ⵅⵜ ⵢⵅⵅ ⵅⵜⵅ ⵎⵉⵏⵢⵣ ⵎⵅⵢ ⵣⵉⵢⵉⵣ 11 :ⵄⵀⵃⵏⵣ ⵎⵅⵢ ⵅⵜⵏⵉⵣ
ⵔⵎⵃⵜⵣ ⵉⵏⵢⵣ ⵖⵎⵃⵅ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵜⵅ ⵅⵜ ⵎⵉⵏⵢⵣ ⵅⵜⵅ ⵜⵅⵎⵣ ⵅⵜⵅ ⵎⵅ ⵅⵜⵅ ⵜⵅⵎⵣ ⵅⵜ ⵖⵚⵓⵣ ⵀⵜⵅⵢⵣⵅⵜ ⵢⵣⵅⵢⵃⵜⵉⵎⵢ ⵅⵜ ⵉⵖⵚⵀ ⵀⵜⵅⵢⵣⵅⵜ ⵢⵣⵅⵢⵃⵜⵉⵎⵢ ⵅⵜ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵜⵅⵎⵣ ⵅⵜ ⵢⵓⵣⵎⵣⵢⵓ ⵅⵜⵅ ⵣⵉⵢⵉⵣ 12 :ⵅⵜⵅⵢ
ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵣⵉⵢⵉⵣ ⵎⵅⵢ ⵅⵜⵅ ⵜⵅⵎⵣ ⵅⵜ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵎⵅⵢ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵣⵉⵢⵉⵣ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ 13 :ⵅⵜⵅⵢ
ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ ⵅⵜⵅ

ⲁⲙⲟⲥ ⲁⲣ ⲥⲛⲟⲩ ⲁⲑⲩⲁⲩ ⲧⲙⲭⲁⲑⲧ ⲁⲁⲩⲛⲭⲙ ⲙⲡⲁⲓⲁⲧ ⲧⲗⲟⲙⲙ ⲟⲩⲙⲙ 18 :ⲙⲥⲩⲁⲗⲥ ⲙⲡⲛⲁ
ⲧⲟⲁⲩⲁ ⲧⲁⲏⲁⲣⲩ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 19 :ⲧⲉⲁⲥⲁ ⲉⲁⲩⲁ ⲧⲉⲁⲓⲉ ⲧⲭⲉ ⲧⲁⲉ ⲉⲁⲁⲩⲙⲁⲣⲩ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ 20 :ⲧⲁⲩⲟⲩⲙ ⲭⲁⲏⲏ ⲙⲗⲩⲁ ⲧⲗⲙⲩⲥⲁⲩⲙ ⲁⲧⲉ ⲧⲗⲙⲭⲁⲁⲩ ⲏⲁⲙ ⲥⲁ ⲟⲩⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲥⲧ
ⲩⲁ ⲧⲟⲙⲥ ⲩⲙⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲉⲁⲁⲁⲁⲁ ⲧⲗⲙⲟⲙⲟⲙ ⲁⲥⲧ ⲙⲁ ⲙⲁⲁⲏⲁⲏⲙ
ⲧⲥⲙⲁⲓⲙ ⲩⲁⲏ ⲧⲗⲙⲭⲁⲩⲩⲁⲙ ⲩⲥ ⲙⲁⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲁⲓⲣ ⲩⲥ ⲁⲩⲁⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ ⲁⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 21 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ ⲁⲩⲙⲁⲩⲩⲁⲙ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲩⲁ ⲧⲗⲙⲭⲁⲁⲩ ⲙⲁⲁⲧⲁⲓⲣ ⲩⲥ ⲙⲁⲁⲧⲁⲓⲣ ⲧⲗⲙⲟⲙⲟⲙ ⲁⲥⲧ ⲙⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 22 :ⲧⲁⲩⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ ⲁⲩⲙⲁⲩⲩⲁⲙ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 23 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ ⲁⲩⲙⲁⲩⲩⲁⲙ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 24 :ⲧⲉⲁⲥⲁ ⲉⲁⲩⲁ ⲧⲗⲙⲩⲥⲁⲩⲙ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 25 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 26 :ⲧⲁⲩⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 27 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 28 :ⲧⲉⲁⲥⲁ ⲉⲁⲩⲁ ⲧⲗⲙⲩⲥⲁⲩⲙ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 29 :ⲧⲉⲁⲥⲁ ⲉⲁⲩⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 30 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 31 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 32 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 33 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 34 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 35 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 36 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 37 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 38 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 39 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲁⲧⲉ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ ⲁⲩⲙⲁⲩⲩⲁⲙ ⲁⲩⲁⲙⲁⲁⲧ ⲁⲧⲉ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ ⲁⲩⲙⲁⲩⲩⲁⲙ ⲁⲧⲉ 40 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲁⲩⲙ ⲁⲑⲩⲙⲁⲁⲧⲁ ⲩⲁ ⲥⲟ ⲁⲩⲟ ⲩⲟⲩⲁⲩⲁⲓ ⲁⲁⲩ ⲓⲁⲁⲣ ⲁⲩ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲁⲩ 41 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 42 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 43 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 44 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 45 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 46 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 47 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 48 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 49 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 50 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 51 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 52 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 53 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 54 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 55 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 56 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 57 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 58 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 59 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 60 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 61 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 62 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 63 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 64 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 65 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 66 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 67 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 68 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 69 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 70 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 71 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 72 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 73 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 74 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 75 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 76 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 77 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 78 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 79 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 80 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 81 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 82 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 83 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 84 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 85 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 86 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 87 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 88 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 89 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 90 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 91 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 92 :ⲁⲉⲁⲧⲁ ⲧⲗⲙⲁⲁⲧ ⲁⲙⲁ
ⲧⲥ ⲁⲑⲥⲧⲁ ⲟⲩⲁⲁ ⲧⲗⲙⲩⲏⲩ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲙⲙⲩⲁⲣ ⲧⲡⲏⲁⲧ ⲙⲁⲁⲧⲧⲁ ⲁⲧⲉ 93 :ⲁ

𐓛𐓣𐓘𐓤𐓟 𐓢𐓟 𐓣𐓦𐓘𐓵𐓛 𐓗𐓘𐓵 𐓓𐓣𐓛𐓟 𐓂𐓣𐓘𐓵

שׂוֹשׂ וְשִׂמְחָה יִקָּחוּ עָלֶיהָ וְתוֹדָה וְקוֹל מְשַׂחֲקִים וְהִרְבֵּיתִי אֹתָם וְלֹא יִמְעָטוּ וְהַכְבַּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ׃ 39 וּבָנָיו כִּקְדֶם וְעֵדָתוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן אֶת כָּל־לֹחֲצָיו׃ 40 וְהָיָה לוֹ שְׁמָה לְשָׂשׂוֹן תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָם וְיִרְגְּזוּ וְיִפְחֲדוּ עַל כָּל־הַטּוּבָה וְעַל כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לָהּ׃ 41 כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרְבָה הִוא מֵאֵין אָדָם וּמִבְּהֵמָה לְעָרֵי יְהוּדָה וּלְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם הַנְּשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃ 42 עוֹד יִשָּׁמַע בָּהֶם קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ מְבִיאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב אֶת־שִׁבוּת הָאָרֶץ כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃ 43 עוֹד בִּמְקוֹם הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין אָדָם וְעַד כָּל־עָרָיו נְוֵה רוֹעִים מַרְבִיצֵי צֹאן׃ 44 בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּסְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם וּבְעָרֵי יְהוּדָה תַּעֲבֹרְנָה צֹאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה׃

Jeremiah 33

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ שֵׁנִית וְעוֹדֶנּוּ כָלוּא בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה לֵאמֹר׃ 2 כֹּה אָמַר יְהוָה עֹשֶׂה פְּקֻדָיו יְהוָה יוֹצְרוֹ לְהָכִין לְהָקִים לוֹ יְהוָה שְׁמוֹ׃ 3 קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָּ וְאַגִּידָה לְךָ גְּדֹלוֹת וּבְצוּרוֹת לֹא יָדָעְתָּ׃ 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־בָּתֵּי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־בָּתֵּי מַלְכֵי יְהוּדָה הַנְּתוּצִים אֶל־הַסֹּלְלוֹת וְאֶל־הַחֶרֶב׃ 5 בָּאִים לְהִלָּחֵם בַּכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאָם אֶת־בָּתֵּיהֶם פְּגָרִים אָדָם אֲשֶׁר הִכֵּיתִי בְאַפִּי וּבַחֲמָתִי וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵעַל הָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל־רָעָתָם׃ 6 הִנֵּה אֲנִי מַעֲלֶה לָהּ מַרְפֵּא וּמַכָּה וְרִפָּאתִים וְגִלִּיתִי לָהֶם שְׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ 7 וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת יְהוּדָה וְאֶת־שְׁבוּת יִשְׂרָאֵל וּבְנִיתִים כְּבָרִאשֹׁנָה׃ 8 וְטִהַרְתִּים מִכֹּל עֲוֹנָם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי וְסָלַחְתִּי לְכֹל עֲוֹנֹתָם אֲשֶׁר חָטְאוּ־לִי וּפָשְׁעוּ־בִי׃ 9 וְהָיְתָה לִי לְשֵׁם שָׂשׂוֹן לִתְהִלָּה וּלְתִפְאֶרֶת לְכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת כָּל־הַטּוֹבָה אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתָם וּפָחֲדוּ וְרָגְזוּ עַל כָּל־הַטּוּבָה וְעַל כָּל־הַשָּׁלוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לָהּ׃ 10 כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשָּׁמַע בַּמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרְבָה הִוא מֵאֵין אָדָם וּמִבְּלִי יוֹשֵׁב וּמִבְּלִי בְהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם הַנְּשַׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב וּמֵאֵין בְּהֵמָה׃ 11 קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ מְבִיאִים תּוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אָשִׁיב אֶת־שִׁבוּת הָאָרֶץ כְּבָרִאשֹׁנָה אָמַר יְהוָה׃ 12 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד בִּמְקוֹמוֹ הַזֶּה הֶחָרֵב מֵאֵין אָדָם וְעַד כָּל־עָרָיו נְוֵה רוֹעִים מַרְבִיצִים עֲדָרִים׃ 13 בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבְאֶרֶץ בִּנְיָמִן וּסְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם וּבְעָרֵי יְהוּדָה עוֹד תַּעֲבֹרְנָה צֹאן עַל־יְדֵי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה׃ 14 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶל־בֵּית יְהוּדָה׃ 15 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִוא אַצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ׃ 16 בַּיָּמִים הָהֵם תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַ͏ִם תִּשְׁכֹּן לָבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר יִקָּרֵא־לָהּ יְהוָה צִדְקֵנוּ׃ 17 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא־יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 18 וְלַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ מִלְּפָנַי מַעֲלֶה עוֹלָה וּמַקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה זֶבַח כָּל־הַיָּמִים׃ 19 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ 20 כֹּה אָמַר יְהוָה אִם־תָּפֵרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֶת־הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתִי אֶת־הַלָּיְלָה וְלִבְלְתִּי הֱיוֹת יוֹמָם וָלָיְלָה בְּעִתָּם׃ 21 גַּם בְּרִיתִי תֵּפָר אֶת־דָּוִד עַבְדִּי מִהְיוֹת לוֹ בֵּן מֹשֵׁל עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתָי׃ 22 כַּאֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִמָּדֵד חוֹל הַיָּם כֵּן אַרְבֶּה אֶת־זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת־הַלְוִיִּם מְשָׁרְתַי׃ 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר׃ 24 הֲלֹא רָאִיתָ מָה־הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתֵּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה הִנָּם וַיִּמְאָסֵם׃

אֵת 25 :מְלָכֶיהָ וְאֵת לְבַן כָּל־הַצָּבָא אֲשֶׁר עִמּוֹ נְתַתִּי בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיהֶם
וְהָיָה כָּל־הָעִיר הַזֹּאת לְשַׁמָּה וְלִשְׁרֵקָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: 26 וְהִנֵּה אֲנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְנִלְחֲמוּ עָלֶיהָ וְלָכְדוּהָ וּשְׂרָפוּהָ בָּאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב:

Jeremiah 34

הַיָּמִים וַיהוָה הָיָה נִלְחָם עַל־יְרוּשָׁלַיִם וְעַל כָּל־עָרֶיהָ לֵאמֹר: 1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּבוֹא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־צְבָאוֹ
כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ וְדִבַּרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן
אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ: 2 וְאַתָּה לֹא תִמָּלֵט מִיָּדוֹ כִּי תִתָּפֵשׂ תִּתָּפֵשׂ וּבְיָדוֹ תִּנָּתֵן וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי מֶלֶךְ
בָּבֶל תִּרְאֶינָה וְפִיהוּ אֶת־פִּיךָ יְדַבֵּר וְאֶל־בָּבֶל תָּבוֹא: 3 אַךְ שְׁמַע דְּבַר־יְהוָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא תָמוּת בַּחָרֶב:
בְּשָׁלוֹם תָּמוּת וּכְמִשְׂרְפוֹת אֲבֹתֶיךָ מַלְכֵי הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ כֵּן יִשְׂרְפוּ־בָךְ וְהוֹי אֲדוֹן יִסְפְּדוּ־לָךְ כִּי־אֲנִי דִבַּרְתִּי
דָבָר נְאֻם־יְהוָה: 4 וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלָ͏ִם: 5 וְצִבְאוֹת מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַיִם
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרוֹת עַל־לָכִישׁ וְעַל־עֲזֵקָה כִּי הֵנָּה נִשְׁאֲרוּ עָרֵי יְהוּדָה בֶּעָרִים הַבְּצוּרוֹת: 6 וַיְדַבֵּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה דָּבָר בִּירוּשָׁלָ͏ִם: 7 וְצִבְאוֹת מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַיִם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרוֹת אֶל־לָכִישׁ וְאֶל־עֲזֵקָה
כִּי־הֵנָּה נִשְׁאֲרוּ עָרִים מֵעָרֵי יְהוּדָה בְּיָשְׁבֵי יְרוּשָׁלָ͏ִם: 8 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כָּרַת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית
אֶת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַ͏ִם לִקְרָא לָהֶם דְּרוֹר: 9 לְשַׁלַּח אִישׁ עַבְדּוֹ וְאִישׁ שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהַחָפְשִׁי לְבִלְתִּי הַעֲבִד בָּהֶם בִּיהוּדִי אָחִיו אִישׁ:
10 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַשָּׂרִים וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בָּאוּ בַּבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ עַבְדּוֹ וְאִישׁ שִׁפְחָתוֹ הַחָפְשִׁי לְבִלְתִּי הַעֲבִד בָּהֶם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ:
11 וְאַחֲרֵי כֵן שָׁבוּ וְהֵשִׁיבוּ אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיַּכְבִּשׁוּם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר: 13 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֵאמֹר:
14 מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר יִמָּכֵר לָךְ וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וַאֲבוֹתֵיכֶם לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי
וְלֹא הִטּוּ אֶת־אָזְנָם: 15 וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו:
16 וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ אֶת־שְׁמִי וַתָּשִׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁי בְּנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לְהִיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת: 17 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ הִנֵּה אֲנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם־יְהוָה אֶל־הַחֶרֶב
אֶל־הַדֶּבֶר וְאֶל־הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ: 18 וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא־הֵקִימוּ אֶת־דִּבְרֵי
הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנַי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנַיִם וְעָבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו: 19 שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַ͏ִם הַסָּרִיסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ
הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי הָעֵגֶל: 20 וְנָתַתִּים בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִבְהֵמַת הָאָרֶץ:
21 וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ־בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם: 22 הִנֵּנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עָלֶיהָ וְלָכְדוּהָ וּשְׂרָפוּהָ בָּאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב:

Jeremiah 35

1 בַּיָּמִים הָהֵם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 2 לֵךְ אֶל־בֵּית הָרֵכָבִים וְדִבַּרְתָּ אוֹתָם וְהֵבֵאתָ אוֹתָם בֵּית־יְהוָה אֶל־אַחַד הַלְּשָׁכוֹת וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יָיִן: 3 וָאֶקַּח אֶת־יַאֲזַנְיָה בֶּן־יִרְמְיָהוּ בֶּן־חֲבַצִּנְיָה וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בָּנָיו וְאֶת כָּל־בֵּית הָרֵכָבִים: 4 וָאָבִיא אֹתָם בֵּית יְהוָה בְּלִשְׁכַת בְּנֵי־חָנָן בֶּן־יִגְדַלְיָהוּ אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֵצֶל לִשְׁכַת הַשָּׂרִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְלִשְׁכַת מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן־שַׁלֻּם שֹׁמֵר הַסַּף: 5 וָאָשִׂים לִפְנֵי בְּנֵי בֵית־הָרֵכָבִים קְסָתוֹת מָלֵא יַיִן וְכוֹסוֹת וָאֹמַר אֲלֵהֶם שְׁתוּ־יָיִן: 6 וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתֶּה יָיִן כִּי יוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ צִוָּה עָלֵינוּ לֵאמֹר לֹא תִשְׁתּוּ יַיִן עַד־עוֹלָם אַתָּה וּבָנֶיךָ: 7 וּבַיִת לֹא תִבְנוּ וְזֶרַע לֹא תִזְרָעוּ וְכֶרֶם לֹא תִטָּעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי כָּל־יְמֵיכֶם תֵּשְׁבוּ בָאֹהָלִים אֲשֶׁר תִּחְיוּ יָמִים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים עֲלֵיהֶם: 8 וַנִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אָבִינוּ בְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן כָּל־יָמֵינוּ אֲנַחְנוּ נָשֵׁינוּ בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ: 9 וְלִבְנוֹת לָנוּ בָּתִּים לָשָׁבֶת וְכֶרֶם וְשָׂדֶה וָזֶרַע לֹא הָיָה לָנוּ: 10 וַנֵּשֶׁב בָּאֹהָלִים וַנִּשְׁמַע וַנַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתָנוּ יְהוֹנָדָב אָבִינוּ: 11 וַיְהִי בַּעֲלוֹת נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־הָאָרֶץ וַנֹּאמְרָה בֹּאוּ וְנָלוּכָה וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם וּמִפְּנֵי חֵיל מוֹאָב וַיֹּשְׁבָה בִּירוּשָׁלִָם: 12 וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 13 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְאֶל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם הֲלוֹא תְקַחוּ מוּסָר לִשְׁמֹעַ אֶל־דְּבָרָי נְאֻם־יְהוָה: 14 הֻקַּם דִּבְרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־בָּנָיו לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן וְלֹא שָׁתוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוַת אֲבִיהֶם וַאֲנִי דִבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי: 15 וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר שׁוּבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְהֵיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם וְאַל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וְשַׁבְתֶּם עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וְלַאֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי: 16 כִּי עָשׂוּ בְּנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב אֶת־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֲבִיהֶם עַל־הָעָם הַזֶּה וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלָי: 17 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא עַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם כִּי דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמָעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ: 18 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־בֵּית הָרֵכָבִים כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם אֶת־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם וַתִּשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּכֶם: 19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־יִכָּרֵת אִישׁ מִיְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים:

Jeremiah 36

1 וַיְהִי בִּשְׁנַת אַרְבַּע לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 קַח־לְךָ מְגִלַּת־סֵפֶר וְכָתַבְתָּ אֵלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִימֵי יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה: 3 אוּלַי יִשְׁמְעוּ בֵּית יְהוּדָה אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְסָלַחְתִּי לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם: 4 וַיִּקְרָא יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה וַיִּכְתֹּב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו עַל־מְגִלַּת סֵפֶר: 5 וַיְצַו יִרְמְיָהוּ אֶת־בָּרוּךְ לֵאמֹר אֲנִי עָצוּר לֹא אוּכַל בָּא: 6 וְאַתָּה בָּא וְקָרָאתָ בַּמְּגִלָּה אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ מִפִּי אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה בְּאָזְנֵי הָעָם בְּבֵית יְהוָה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים מֵעָרֵיהֶם תִּקְרָאֵם: 7 אוּלַי תִּפֹּל תְּחִנָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה כִּי גָדוֹל הָאַף וְהַחֵמָה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל־הָעָם הַזֶּה: 8 וַיַּעַשׂ בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לִקְרוֹא בַּסֵּפֶר אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה מִן־הַבָּיִת: 9 וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַחֲמִשִׁית לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי קָרְאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוָה לְכָל־הָעָם בִּירוּשָׁלִַם וְלִכְלֹל כָּל־הָעָם הַבָּא מֵעָרֵי יְהוּדָה אֶל־יְרוּשָׁלִָם: 10 וַיִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה בְּלִשְׁכַת גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן הַסֹּפֵר בֶּחָצֵר הָעֶלְיוֹנָה פֶּתַח שַׁעַר בֶּנְיָמִן הַבָּיִת הָעֶלְיוֹן בְּאָזְנֵי כָל־הָעָם: 11 וַיִּשְׁמַע מִיכָיְהוּ בֶן־גְּמַרְיָהוּ בֶּן־שָׁפָן אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה מִן־הַסֵּפֶר: 12 וַיֵּרֶד אֶל־בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל־לִשְׁכַּת הַסּוֹפֵר וְהִנֵּה שָׁם יֹשְׁבִים כָּל־הַשָּׂרִים אֱלִישָׁמָע הַסּוֹפֵר וּדְלָיָהוּ בֶן־שְׁמַעְיָהוּ וְאֶלְנָתָן בֶּן־עַכְבּוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן וְצִדְקִיָּהוּ בֶן־חֲנַנְיָה וְכָל־הַשָּׂרִים: 13 וַיַּגֶּד מִיכָיְהוּ לָהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע בְּקָרְאוֹת בָּרוּךְ בַּסֵּפֶר בְּאָזְנֵי הָעָם: 14 וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־יְהוּדִי בֶן־נְתַנְיָה בֶּן־שֶׁלֶמְיָה בֶּן־כּוּשִׁי אֶל־בָּרוּךְ לֵאמֹר אֶת־הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר קָרָאתָ בְּאָזְנֵי הָעָם קַח בְּיָדְךָ וָלֵךְ וַיִּקַּח בָּרוּךְ בֶּן־נֵרִיָּה אֶת־הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם: 15 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שְׁבָה נָּא וְקְרָא בְאָזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ בְּאָזְנֵיהֶם: 16 וַיְהִי כְּשָׁמְעָם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים וַיִּפְחֲדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־בָּרוּךְ נַגֵּד נַגִּיד אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 17 וַיִּשְׁאֲלוּ אֶת־בָּרוּךְ לֵאמֹר הַגֶּד־נָא לָנוּ אֵיכָה כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּיו: 18 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו הוּא־קֹרֵא אֵלַי אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים וְאָנֹכִי כָּתַב בַּדְּיוֹ עַל־הַסֵּפֶר: 19 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל־בָּרוּךְ לֵךְ הַסְתֵּר אַתָּה וְיִרְמְיָהוּ וְאַל־יִוָּדַע אִישׁ אֵיפֹה אַתֶּם:

ⲉⲁⲩⲉⲛ ⲉⲧⲙ ⲁⲟⲁⲩ ⲁⲛⲁⲥ ⲟⲩⲉⲉⲙ ⲧⲑⲩⲉⲙ ⲃⲉⲧⲉⲙ ⲁⲉⲙⲉ:
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲉⲁⲭⲉ ⲟⲩⲉⲉ ⲙⲥⲉ ⲧⲉⲙⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲧⲑⲩⲉ ⲉⲉⲥⲧ ⲧⲙⲃ ⲙⲃⲥ ⲧⲉⲁⲁⲣⲉⲙⲉ ⲙⲥⲁ
ⲧⲑⲩⲭⲉ ⲣⲩⲉⲉⲙ ⲁⲩ ⲧⲙⲁⲩ ⲧⲉⲙⲉⲧ ⲧⲁⲙⲁⲩⲙ ⲁⲩⲉ ⲧⲉⲙⲙ ⲁⲩⲉ ⲉⲙⲁⲧ ⲁⲩ ⲉⲟⲙ
ⲟⲁⲁⲙⲉ ⲁⲉⲉⲑⲭⲉ ⲟⲣⲧⲉⲉ ⲉⲙⲉⲧⲉ ⲧⲉⲁⲁⲙ ⲁⲣⲩ ⲧⲉⲙⲧ ⲧⲭ ⲉⲃⲟⲉ ⲧⲙⲃ
ⲙⲙⲁⲁⲭ ⲅⲙⲃⲉ ⲧⲉⲙⲉ ⲣⲩⲉⲁ ⲁⲅⲣⲁⲭⲉ ⲟⲣⲧⲉⲁ ⲟⲁⲑⲁⲃ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲁⲗⲙⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲟⲟⲧⲉⲁ
ⲉⲃⲉⲁ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲉⲃⲉⲁ ⲉⲙⲁⲧⲉ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲉⲃⲁⲙ
ⲉⲉⲁⲧ: [12] ⲁⲧⲉⲙⲟ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲗⲙⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲧⲑⲩⲉ ⲉⲉⲁⲧ ⲙⲟⲩ
ⲟⲩⲓⲛⲉ ⲁⲩ ⲉⲟⲙ: [11] ⲁⲧⲉⲙⲟ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲗⲙⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲧⲑⲩⲉ ⲉⲉⲁⲧ ⲙⲟⲩ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲉⲧⲉⲙ ⲟⲛ ⲙⲟⲟⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲟⲁⲑⲁⲃ ⲁⲗⲙⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ
ⲉⲉⲁⲧ: [13] ⲁⲧⲉⲗⲉ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲃ ⲙⲟ ⲑⲁⲃⲉ ⲑⲩⲁⲧ
ⲏⲁⲙⲉⲁ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲙ: [14] ⲁⲧⲉⲙⲥⲏⲁ ⲁⲩ ⲩⲏⲥⲙⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉⲙ ⲧⲭ ⲑⲩⲁⲧ ⲧⲩ ⲑⲩⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ
ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ: [15] ⲁⲧⲉⲧⲙⲁⲩ ⲧⲩⲉⲙⲉⲙ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲑⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲑⲩⲁⲧ
ⲙⲩⲙⲉⲁ ⲉⲁ ⲁⲩⲙⲉ ⲥⲑⲩⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲑⲩⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ ⲁⲏⲉⲛ ⲁⲧⲉⲏⲁ ⲩⲏ
ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ: [16] ⲁⲧⲉⲉⲗ ⲁⲙⲙⲟⲙ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲏⲟⲩ ⲑⲩⲁⲧ
ⲑⲧⲓⲛⲉⲁ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉⲁⲙ: ⲁⲧⲉⲉⲗ ⲁⲙⲙⲟⲙ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲏⲟⲩ
ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲑⲧⲉⲟⲩ ⲁⲧⲉⲙⲧⲁⲩ: [17] ⲁⲧⲭ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲩ
ⲟⲩⲉⲁ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲑⲧⲉⲟⲩ ⲁⲧⲉⲉⲗ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲭ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲑⲩⲁⲧ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲑⲧⲉⲟⲩ ⲁⲧⲉⲉⲗ: [18] ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲥⲉⲙ ⲑⲩⲁⲧ
ⲥⲙⲁⲣ ⲉⲙⲁⲩ ⲁⲩ ⲥⲁⲩ ⲧⲉⲁ ⲁⲭⲑⲭ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲧⲥⲉ ⲙⲥⲉⲁ: [19] ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ
ⲙⲥⲉⲁ ⲧⲥⲁⲙ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲧⲥⲉ ⲟⲩ ⲁⲧⲉⲓⲛⲉ ⲁⲭⲑ ⲉⲑⲩⲉⲁ: [20] ⲁⲧⲑⲧⲙⲁ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲙ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲓⲙⲉⲁ ⲁⲧⲙⲉⲁ ⲧⲩ ⲉⲟⲟ ⲧⲉⲥⲉ ⲧⲭⲉ ⲉⲓⲭⲉ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲑⲧⲁ ⲧⲩ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲟⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲁⲭ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲏⲛⲏⲉ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲏⲟⲩ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲩ ⲉⲟⲙ:
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲃⲏⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲑⲧⲉⲟⲩ ⲁⲧⲉⲉⲗ: [21] ⲁⲧⲉⲙⲏ ⲏⲣⲙⲁⲧ ⲧⲭ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲉⲏⲏⲙ ⲧⲁⲇⲧⲉⲁ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲥⲙⲁⲭ ⲧⲩⲉⲙⲟ
ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ: [22] ⲁⲉⲙⲁ ⲩⲁⲙⲉ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲉⲟⲙⲁⲧⲉ ⲙⲟ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲃⲏⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲧⲉⲙⲉⲟⲧⲉ ⲏⲣⲭⲙⲁⲧⲉ ⲏⲣⲙⲁⲧ ⲧⲁⲇⲧⲉⲁ ⲙⲟⲩ: [23] ⲁⲧⲉⲉⲗ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲃⲏⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲉⲟⲙⲁⲧⲉ ⲙⲟ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲃⲏⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲟⲩⲓⲛⲉ ⲁⲩ
ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ: [24] ⲁⲩⲉ ⲣⲏⲏ ⲁⲩⲉ ⲣⲏⲏ ⲟⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲟⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲙⲁⲩ ⲟⲩ ⲭⲙ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲁⲏⲃⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲟⲩⲉⲁⲧ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲙⲁⲣ ⲧⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩⲏⲁⲃ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [25] ⲁⲗⲙ ⲧⲁⲙⲭⲉ ⲁⲑⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲟⲑⲑⲩⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲁⲗⲙⲣⲉⲁ ⲉⲥⲗⲟⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ: [26] ⲁⲧⲉⲛⲁⲉ ⲉⲙⲁⲣ
ⲧⲙⲏⲉ ⲙⲁⲥ ⲧⲏ ⲁⲗⲉ ⲧⲏⲏⲭ ⲁⲛⲁⲉ ⲟⲩⲉⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲃⲧⲙⲁⲧⲉⲙ ⲧⲙⲃ ⲉⲉⲁ ⲟⲩ
ⲁⲗⲙⲣⲉⲁ ⲉⲥⲗⲟⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲟⲓⲃⲉⲧⲩ ⲁⲧⲭ ⲙⲁⲣⲉⲁ ⲟⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ
ⲧⲏⲏⲙ ⲙⲁⲥ ⲧⲏⲏⲭ ⲁⲧⲉⲙⲁⲣⲉ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲃ ⲁⲛⲉ ⲑⲁⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ
ⲧⲙⲁⲩ: [27] ⲁⲧⲉⲉⲗ ⲑⲑⲩ ⲉⲉⲁⲧ ⲉⲁⲉⲛⲁⲉ ⲁⲧⲉⲁⲭⲁⲙ ⲉⲁⲩⲉⲧⲉ ⲁⲧⲭ ⲧⲉⲏⲙⲉⲁ ⲉⲑⲁⲁ
ⲉⲁⲩⲉ ⲧⲉⲏⲙⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲁⲭⲉ ⲑⲁⲁⲩ ⲧⲙⲁⲩ ⲉⲁⲩⲉ ⲧⲭ
ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲉⲁⲩⲉ ⲧⲉⲏⲙⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ: [28] ⲙⲁⲉ ⲏⲁ ⲁⲏ ⲙⲁⲥ ⲧⲏⲏⲭ ⲁⲛⲁⲉ ⲟⲩⲉⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲃⲧⲙⲁⲧⲉⲙ ⲧⲙⲃ ⲉⲉⲁ ⲟⲩ
ⲧⲏⲏⲉ ⲙⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲙⲁⲩ ⲁⲭⲉ ⲑⲩⲁⲧ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲥⲙⲁⲣ: [29] ⲁⲟⲩ ⲧⲉⲉⲁⲧⲉⲏⲁⲧⲉⲙ ⲥⲁⲧ ⲧⲉⲉⲁⲧⲉ ⲧⲙⲃ ⲙⲁⲩ ⲧⲉⲉⲁⲧⲉⲏⲁⲧⲉⲙ
ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲉⲃⲧⲙⲁⲧⲉ ⲧⲙⲃ ⲙⲁⲩ ⲧⲉⲉⲁⲧⲉ ⲥⲁⲧ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ
ⲧⲙⲃ ⲉⲉⲁ ⲟⲩ ⲧⲏⲏⲙ ⲁⲛⲁⲭⲉ ⲟⲩⲉⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲃⲧⲙⲁⲧⲉⲙ ⲧⲙⲃ ⲉⲉⲁ ⲟⲩ
ⲧⲏⲏⲙ ⲁⲛⲁⲭⲉ ⲟⲩⲉⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ: [30] ⲥⲁⲛ ⲁⲉ ⲧⲙⲃ
ⲧⲉⲫⲁⲧ ⲙⲥⲁ ⲫⲫⲣ ⲁⲉⲙⲏⲧⲉⲭ ⲧⲭ ⲉⲃⲧⲁⲛ ⲉⲓⲧⲧⲭ ⲁⲉⲙⲫⲧⲉⲭ ⲙⲙⲁⲉ ⲧⲑⲙ ⲁⲫⲉⲙⲉ:
ⲧⲭ ⲁⲉ ⲧⲙⲃ ⲧⲉⲁⲉ ⲧⲭⲉ ⲙⲁⲥⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲟⲣⲧⲉⲉ ⲁⲭⲑⲭ ⲟⲩⲁⲟ ⲙⲧⲃ ⲉⲓⲧⲧⲭ
ⲁⲗⲙⲣⲉⲁ ⲉⲥⲗⲟⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲃⲧⲙⲁⲧⲉⲙ ⲧⲙⲃ ⲉⲓⲧⲧⲭ ⲟⲩ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ:
ⲁⲗⲙⲣⲉⲁ ⲉⲥⲗⲟⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ: [26] ⲁⲧⲉⲛⲁⲉ ⲉⲙⲁⲣ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲉⲥⲗⲟⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ
ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [25] ⲁⲗⲙ ⲧⲁⲙⲭⲉ ⲁⲑⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲟⲑⲑⲩⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲩⲏⲁⲃ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [24] ⲁⲩⲉ ⲣⲏⲏ ⲁⲩⲉ ⲣⲏⲏ ⲟⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲟⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲙⲁⲩ ⲟⲩ ⲭⲙ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲁⲏⲃⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲟⲩⲉⲁⲧ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [23] ⲁⲧⲉⲉ ⲉⲁⲏⲁⲃ ⲉⲭⲙⲧⲉⲟⲧⲉ ⲁⲭⲑⲭ ⲉⲁⲏⲁⲃ ⲏⲣⲙⲁⲧ ⲧⲁⲇⲧⲉⲁ ⲙⲟⲩⲟⲭ:
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲃⲏⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲟⲩⲉⲁⲧ ⲙⲟ ⲉⲙⲁⲣⲉ
ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲃⲏⲁⲧ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ
ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ: [22] ⲁⲉⲙⲁ ⲩⲁⲙⲉ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲁⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲁⲩ ⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲟⲩⲓⲛⲉ ⲁⲩ
ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲟⲩⲉⲁⲧ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [21] ⲁⲧⲉⲙⲏ ⲏⲣⲙⲁⲧ ⲧⲭ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲉⲏⲏⲙ ⲧⲁⲇⲧⲉⲁ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲙⲥⲁⲭ ⲧⲩⲉⲙⲟ
ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ: [16] ⲁⲧⲉⲉⲗ ⲁⲙⲙⲟⲙ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲏⲟⲩ ⲑⲩⲁⲧ
ⲑⲧⲓⲛⲉⲁ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉⲁⲙ: ⲁⲧⲉⲉⲗ ⲁⲙⲙⲟⲙ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲏⲟⲩ ⲑⲩⲁⲧ
ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [15] ⲁⲧⲉⲧⲙⲁⲩ ⲧⲩⲉⲙⲉⲙ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲑⲧ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ
ⲙⲩⲙⲉⲁ ⲁⲩ ⲁⲁⲙⲉ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ ⲁⲃⲏⲉ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲑⲧⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ
ⲁⲏⲉⲛ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ: [14] ⲁⲧⲉⲙⲥⲏⲁ ⲁⲩ ⲩⲏⲥⲙⲉⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉⲙ ⲧⲭ ⲑⲩⲁⲧ ⲧⲩ ⲑⲩⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ
ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ: [13] ⲁⲧⲉⲗⲉ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲙⲟ ⲑⲁⲃⲉ ⲑⲩⲁⲧ
ⲙⲙⲁⲁⲭ ⲥⲏⲏⲃ ⲑⲧⲉⲁⲙ ⲁⲁⲣⲃⲏ ⲑⲧⲉⲙ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲟⲣⲧⲉⲉ ⲧⲭ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲩⲉⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲟⲟⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲁⲩⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲁⲭⲉ ⲟⲣⲧⲉⲉ ⲉⲙⲉⲧⲉ ⲧⲁⲃⲏⲁ ⲉⲁⲧⲉ ⲙⲉ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ
ⲁⲏⲉⲛ ⲁⲧⲉⲏⲁⲧ ⲑⲧⲓⲛⲉ ⲉⲟⲙ: [12] ⲁⲧⲉⲙⲟ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲗⲙⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲉⲧⲉⲙ ⲟⲛ ⲙⲟⲟⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲁⲩⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [11] ⲁⲧⲉⲙⲟ ⲥⲁⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲗⲙⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲉⲧⲉⲙ ⲟⲛ ⲙⲟⲟⲧⲉⲁ ⲟⲛ ⲁⲩⲁⲣⲉⲁ ⲟⲛ ⲙⲉⲁ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ
ⲉⲉⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲩ ⲧⲩ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [10] ⲁⲧⲉⲑⲙⲁⲙⲉ ⲑⲩⲁⲧ ⲁⲧⲉⲑⲧ ⲑⲩⲁⲧ ⲧⲭ ⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲑⲩⲁⲧ
ⲉⲟⲙ ⲉⲑⲣⲧⲉⲙ ⲙⲟⲩⲉⲧⲉ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ ⲁⲧⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲧⲙⲁⲩ ⲥⲁⲧⲉ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ
ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [9] ⲁⲧⲉⲉⲧⲉ ⲑⲙⲁⲉ ⲉⲏⲙⲁⲧⲉⲭ ⲥⲙⲁⲧⲉⲉⲁⲧⲉⲙ ⲉⲛ
ⲧⲙⲁⲩ ⲁⲉ ⲧⲙⲁⲩ ⲧⲉⲁⲉ ⲙⲁⲥⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ:
ⲁⲛⲁ ⲁⲉ ⲧⲙⲁⲩ ⲧⲉⲁⲉ ⲙⲁⲥⲁ ⲉⲙⲁⲣⲉ ⲧⲭ ⲁⲩ ⲉⲑⲑⲩⲉⲙ ⲉⲙⲁⲟⲧⲉ ⲁⲩⲣ ⲙⲟ ⲧⲁⲩⲉⲙ: [8] ⲁⲧⲉⲟⲙ
ⲉⲟⲙ ⲉⲓⲉ: ⲧⲁⲩ ⲉⲉⲁⲧ ⲉⲁⲩ ⲁⲛⲉⲧⲉ ⲉⲛ ⲉⲑⲁⲁⲧ ⲙⲟⲓⲁⲩ ⲧⲙⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ
ⲉⲉⲁⲧ ⲧⲉⲙⲁⲣⲉⲁ ⲧⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲉⲉⲁⲧ ⲑⲧⲉⲉⲗ: [7] ⲣⲁⲁⲩ ⲭⲙⲁⲭⲙ ⲥⲁⲩ ⲉⲁⲩⲉⲁ ⲁⲩⲉⲙⲏⲉ
ⲧⲙⲁⲩ ⲉⲟⲙ ⲉⲧⲉ ⲧⲙⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ
ⲁⲧⲉ ⲧⲙⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ
ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ
ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ ⲉⲁⲩ ⲁⲩⲁⲉⲁ ⲉⲑⲟⲉ ⲁⲧⲉ ⲗⲟⲩⲁⲩ

Jeremiah 37

1 וַיִּמְלֹךְ הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ אֲשֶׁר הִמְלִיךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל תַּחַת
כָּנְיָהוּ בֶּן יְהוֹיָקִים: 2 וְלֹא שָׁמַע הוּא וְעַבְדָיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא: 3 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ יְהוּכַל בֶּן שֶׁלֶמְיָה וְצֶפַנְיָה בֶּן מַעֲשֵׂיָה
הַכֹּהֵן אֶל יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר הִתְפַּלֵּל נָא בְּעַד יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 4 וְיִרְמְיָהוּ בָּא וְיֹצֵא
בְּתוֹךְ הָעָם וְלֹא נְתָנוּהוּ בְּבֵית הַכֶּלֶא: 5 וְחֵיל פַּרְעֹה יָצָא מִמִּצְרָיִם וַיִּשְׁמַע הַכַּשְׂדִּים
הַצָּרִים עַל יְרוּשָׁלַ͏ִם אֶת הַשְּׁמוּעָה וַיַּעֲלוּ מֵעַל יְרוּשָׁלָ͏ִם: 6 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא לֵאמֹר: 7 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלֵחַ
אֹתְכֶם אֵלַי לִדְרֹשׁ אֹתִי הִנֵּה חֵיל פַּרְעֹה הַיּוֹצֵא לָכֶם לְעֶזְרָה שָׁב לְאַרְצוֹ מִצְרָיִם:
8 וְשָׁבוּ הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחֲמוּ עַל הָעִיר הַזֹּאת וְלָכְדוּהָ וְשָׂרְפוּ אֹתָהּ בָּאֵשׁ: 9 כֹּה אָמַר יְהוָה
אַל תְּשִׁיאוּ לָכֶם נַפְשֹׁתֵיכֶם לֵאמֹר הָלוֹךְ יֵלְכוּ מִמֶּנּוּ הַכַּשְׂדִּים כִּי לֹא יֵלֵכוּ: 10 כִּי אִם
הַכִּיתֶם אֶת כָּל צְבָא הַכַּשְׂדִּים הַנִּלָּחָמִים אִתְּכֶם וְנִשְׁאֲרוּ בָהֶם אַנְשֵׁי פְצָעִים אִישׁ
בְּאָהֳלוֹ יָקוּמוּ וְשָׂרְפוּ הָעִיר הַזֹּאת בָּאֵשׁ: 11 וַיְהִי בְּהִנָּתֵק מַחֲנֵה הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלַ͏ִם
מִפְּנֵי חֵיל פַּרְעֹה: 12 וַיֵּצֵא יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַ͏ִם לָלֶכֶת אַרְצָה בִּנְיָמִן לְהִתָּחֵק מִשָּׁם בְּתוֹךְ
הָעָם: 13 וַיְהִי בִּהְיוֹתוֹ בְּשַׁעַר בִּנְיָמִין וּפְקִיד שָׁם וּשְׁמוֹ יִרְיָה בֶּן שֶׁלֶמְיָה בֶּן חֲנַנְיָה
וַיִּתְפֹּשׂ אֶת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נֹפֵל: 14 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ שֶׁקֶר אֲנִי
נֹפֵל עַל כַּשְׂדִּים וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְפֹּשׂ יִרְיָה אֶת יִרְמְיָהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל הַשָּׂרִים:
15 וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל יִרְמְיָהוּ וַיַּכֻּהוּ וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ בְּבֵית הָאֲסִירִים בְּבֵית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי
אֹתוֹ עָשׂוּ בֵּית הָאֲסוּרִים: 16 כִּי בָא יִרְמְיָהוּ אֶל בֵּית הַבֹּר וְאֶל הַחֻפִּים וַיֵּשֶׁב שָׁם יִרְמְיָהוּ
יָמִים רַבִּים: 17 וַיִּשְׁלַח צִדְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּקָּחֵהוּ וַיִּשְׁאָלֵהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ בַּחֲשַׁאי וַיֹּאמֶר
הֲיֵשׁ דָּבָר מֵאֵת יְהוָה וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר הִנָּךְ בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל תִּנָּתֵן: 18 וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ מֶה חָטָאתִי לְךָ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי נְתַתֶּם אֹתִי בְּבֵית
הַכֶּלֶא: 19 וְאַיֵּה נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר לֹא יָבוֹא מֶלֶךְ בָּבֶל עֲלֵיכֶם וְעַל
הָאָרֶץ הַזֹּאת: 20 וְעַתָּה שְׁמַע נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ תִּפָּל נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ וְאַל תְּשִׁיבֵנִי אֶל
בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוּת שָׁם: 21 וַיִּתֵּן צִדְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּפָּקְדוּ אֶת יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר
הַמַּטָּרָה וְנָתוֹן יִתְּנוּ לוֹ חַלַּת לֶחֶם מִן רְחוֹב הָאֹפִים וְכָל לַחְמֵי הַמִּשְׁמָר עַד תֹּם כָּל
הַלֶּחֶם מִן הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה:

Jeremiah 38

1 וַיִּשְׁמַע שְׁפַטְיָה בֶן מַתָּן וּגְדַלְיָה בֶן פַּשְׁחוּר וְיוּכַל בֶּן שֶׁלֶמְיָה וּפַשְׁחוּר בֶּן מַלְכִּיָּה
אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ אֶל כָּל הָעָם לֵאמֹר: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה הַיֹּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת
יָמוּת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר וְהַיֹּצֵא אֶל הַכַּשְׂדִּים יִחְיֶה וְהָיְתָה לוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וְחָיָה:
3 כֹּה אָמַר יְהוָה הָעִיר הַזֹּאת הִנָּתוֹן תִּנָּתֵן בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל וְלָכָדָהּ: 4 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים
אֶל הַמֶּלֶךְ יוּמַת נָא הָאִישׁ הַזֶּה כִּי עַל כֵּן הוּא מְרַפֶּה אֶת יְדֵי אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים
בָּעִיר הַזֹּאת וְאֶת יְדֵי כָל הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי אֵינֶנּוּ דֹרֵשׁ שָׁלוֹם לָעָם
הַזֶּה כִּי אִם רָעָה: 5 וַיֹּאמֶר צִדְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ הִנֵּה הוּא בְּיֶדְכֶם כִּי אֵין הַמֶּלֶךְ יָכֹל דָּבָר
כְּלוּא בְּיֶדְכֶם: 6 וַיִּקְחוּ אֶת יִרְמְיָהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל בּוֹר מַלְכִּיָּה בֶּן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר
הַמַּטָּרָה וַיַּרְדוּ אֶת יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וְאֵין בַּבּוֹר מַיִם כִּי אִם טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בַּטִּיט:

Jeremiah 39

1 In the ninth year of Zedekiah king of Judah, in the tenth month, Nebuchadnezzar king of Babylon and all his army came against Jerusalem and besieged it. 2 And in the eleventh year of Zedekiah, in the fourth month, on the ninth of the month, a breach was made in the city. 3 And all the officials of the king of Babylon came and sat in the middle gate: Nergal-sharezer of Samgar-nebo, Sarsekim the chief officer, Nergal-sharezer the high official, and all the rest of the officials of the king of Babylon. 4 When Zedekiah king of Judah and all the warriors saw them, they fled and went out of the city by night, by the way of the king's garden, through the gate between the two walls; and he went out toward the Arabah. 5 But the army of the Chaldeans pursued them, and overtook Zedekiah in the plains of Jericho; and when they had taken him, they brought him up to Nebuchadnezzar king of Babylon at Riblah in the land of Hamath, where he passed sentence on him. 6 The king of Babylon slaughtered the sons of Zedekiah at Riblah before his eyes; the king of Babylon also slaughtered all the nobles of Judah. 7 He put out the eyes of Zedekiah, and bound him in fetters to take him to Babylon. 8 The Chaldeans burned the king's house and the houses of the people, and broke down the walls of Jerusalem. 9 Then Nebuzaradan the captain of the guard carried into exile to Babylon the remnant of the people who remained in the city, the deserters who had defected to him, and the remnant of the population that remained. 10 But Nebuzaradan the captain of the guard left behind some of the poor people who had nothing, giving them vineyards and fields at that time. 11 Now Nebuchadnezzar king of Babylon gave command concerning Jeremiah through Nebuzaradan the captain of the guard: 12 Take him and look after him well; do him no harm, but deal with him as he requests of you. 13 So Nebuzaradan the captain of the guard, Nebushazban the chief officer, Nergal-sharezer the high official, and all the king of Babylon's officials 14 sent and took Jeremiah from the court of the guard. They entrusted him to Gedaliah son of Ahikam son of Shaphan, to be brought home. So he remained among the people. 15 While Jeremiah was confined in the court of the guard, the word of the LORD came to him: 16 Go and say to Ebed-melech the Ethiopian: Thus says the LORD of hosts, the God of Israel: I am about to bring my words against this city for evil and not for good, and they shall be fulfilled before you on that day. 17 But I will deliver you on that day, says the LORD, and you will not be given into the hands of those you fear. 18 For I will surely save you, and you will not fall by the sword; your life shall be a prize of war to you, because you have trusted in me, says the LORD.

19 The word that came to Jeremiah from the LORD, after Nebuzaradan had let him go from Ramah, when he took him bound in chains along with all the captives of Jerusalem and Judah who were being exiled to Babylon. 20 The captain of the guard took Jeremiah and said to him, "The LORD your God pronounced this disaster against this place; 21 and now the LORD has brought it about, and has done as he said. Because you sinned against the LORD and did not obey his voice, this thing has come upon you. 22 Now, see, today I release you from the chains on your hands. If it seems good to you to come with me to Babylon, come, and I will look after you well; but if it seems wrong to you to come with me to Babylon, do not come. See, the whole land is before you; go wherever you think it good and right to go. 23 If you remain, I will appoint Gedaliah son of Ahikam son of Shaphan governor over the cities of Judah, and you may live with him among the people, or go wherever you think it right to go." Then the captain of the guard gave him provisions and a present, and let him go. 24 So Jeremiah came to Gedaliah son of Ahikam at Mizpah, and lived with him among the people who remained in the land.

25 Now when all the captains of the forces in the open country and their men heard that the king of Babylon had appointed Gedaliah son of Ahikam governor in the land, and had entrusted him with men, women, children, and the poorest people in the land, who had not been exiled to Babylon, 26 they came to Gedaliah at Mizpah, namely, Ishmael son of Nethaniah, Johanan and Jonathan the sons of Kareah, Seraiah son of Tanhumeth, the sons of the Netophathite Ephai, Jezaniah son of the Maacathite, they and their men. 27 Gedaliah son of Ahikam son of Shaphan swore to them and their men, saying, "Do not be afraid to serve the Chaldean officials. Live in the land and serve the king of Babylon, and it will be well with you. 28 As for me, see, I am living at Mizpah, to stand before the Chaldeans who will come to us; but you, gather wine, summer fruits, and oil, and store them in your vessels, and live in your towns that you have taken over."

4 וְעַתָּה הִנֵּה־פְתַחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן־הַזִּקִים אֲשֶׁר עַל־יָדֶיךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בָּבֶלָה בֹּא וְאָשִׁית עֵינִי עָלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בָּבֶלָה חֲדָל הִנֵּה כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה לָלֶכֶת שָׁמָּה׃ 5 וְעוֹדֶנּוּ לֹא יָשׁוּב וְלַאֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה וְיֵשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה תֵּלֵךְ נָתַן לוֹ רַב־טַבָּחִים שַׁי וְנָתַן־לוֹ וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃ 6 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם מִצְפָּתָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אֲשֶׁר נִשְׁאַר בָּאָרֶץ׃ 7 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הֵמָּה וַאֲנָשֵׁיהֶם כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי־הִפְקִיד אֵלָיו אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַפָּם וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הָגְלוּ בָּבֶלָה׃ 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִצְפָּתָה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְיוֹחָנָן וְיוֹנָתָן בְּנֵי־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶּן־תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי עֵיפַי הַנְּטֹפָתִי וְיֶזַנְיָה בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וַאֲנָשֵׁיהֶם׃ 9 וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְלַאֲנָשֵׁיהֶם לֵאמֹר אַל־תִּירְאוּ מֵעֲבֹד לַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ וַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִיטַב לָכֶם׃ 10 וְאֵנִי הִנְנִי יוֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים הַבָּאִים אֵלֵינוּ וְאַתֶּם אִסְפוּ־יַיִן וְקַיִץ וְשֶׁמֶן וְשִׂימוּ בִּכְלֵיכֶם וְשִׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר תָּפַשְׂתֶּם בָּהֶם׃ 11 וְגַם כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם וַאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת כִּי־נָתַן שְׁאֵרִית לִיהוּדָה וְכִי־הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃ 12 וַיָּשֻׁבוּ כָּל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נִדָּחוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִצְפָּתָה וַיֶּאֱסְפוּ יַיִן וְקַיִץ הַרְבֵּה מְאֹד׃ 13 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִצְפָּתָה׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדֹעַ תֵּדַע כִּי בַעְלִיס מֶלֶךְ־בְּנֵי עַמּוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לְהַכּוֹתְךָ נֶפֶשׁ וְלֹא הֶאֱמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃ 15 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה בַּלֶּט אֵלְכָה־נָּא וְאַכֶּה אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יֵדָע לָמָּה יַכֶּךָּ וְלָמָּה תָמוּת כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְנָפְצָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה׃ 16 וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אַל־תַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שֶׁקֶר אַתָּה דֹּבֵר אֶל־יִשְׁמָעֵאל׃

Jeremiah 40

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי שַׁלַּח אֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים מִן־הָרָמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא כָבוּל בַּאֲסוּרִים בְּתוֹךְ כָּל־גָּלוּת יְרוּשָׁלַ͏ִם וִיהוּדָה הַגֹּלִים בָּבֶלָה׃ 2 וַיִּקַּח רַב־הַטַּבָּחִים אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּבֶּר אֶת־הָרָעָה הַזֹּאת עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 3 וַיָּבֵא יְהוָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר כִּי־חָטָאתֶם לַיהוָה וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וַיְהִי לָכֶם הַדָּבָר הַזֶּה׃ 4 וְעַתָּה הִנֵּה־פְתַחְתִּיךָ הַיּוֹם מִן־הַזִּקִים אֲשֶׁר עַל־יָדֶיךָ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בָּבֶלָה בֹּא וְאָשִׁית עֵינִי עָלֶיךָ וְאִם־רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא אִתִּי בָּבֶלָה חֲדָל הִנֵּה כָּל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה לָלֶכֶת שָׁמָּה׃ 5 וְעוֹדֶנּוּ לֹא יָשׁוּב וְלַאֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה וְיֵשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל כָּל־הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה תֵּלֵךְ נָתַן לוֹ רַב־טַבָּחִים שַׁי וְנָתַן־לוֹ וַיְשַׁלְּחֵהוּ׃ 6 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם מִצְפָּתָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אֲשֶׁר נִשְׁאַר בָּאָרֶץ׃ 7 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הֵמָּה וַאֲנָשֵׁיהֶם כִּי־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בָּאָרֶץ וְכִי־הִפְקִיד אֵלָיו אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַפָּם וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא־הָגְלוּ בָּבֶלָה׃ 8 וַיָּבֹאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִצְפָּתָה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְיוֹחָנָן וְיוֹנָתָן בְּנֵי־קָרֵחַ וּשְׂרָיָה בֶּן־תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי עֵיפַי הַנְּטֹפָתִי וְיֶזַנְיָה בֶּן־הַמַּעֲכָתִי הֵמָּה וַאֲנָשֵׁיהֶם׃ 9 וַיִּשָּׁבַע לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן וְלַאֲנָשֵׁיהֶם לֵאמֹר אַל־תִּירְאוּ מֵעֲבֹד לַכַּשְׂדִּים שְׁבוּ בָאָרֶץ וַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל וְיִיטַב לָכֶם׃ 10 וְאֵנִי הִנְנִי יוֹשֵׁב בַּמִּצְפָּה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים הַבָּאִים אֵלֵינוּ וְאַתֶּם אִסְפוּ־יַיִן וְקַיִץ וְשֶׁמֶן וְשִׂימוּ בִּכְלֵיכֶם וְשִׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר תָּפַשְׂתֶּם בָּהֶם׃ 11 וְגַם כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמוֹאָב וּבְבְנֵי עַמּוֹן וּבֶאֱדוֹם וַאֲשֶׁר בְּכָל־הָאֲרָצוֹת כִּי־נָתַן שְׁאֵרִית לִיהוּדָה וְכִי־הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן׃ 12 וַיָּשֻׁבוּ כָּל־הַיְּהוּדִים מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נִדָּחוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ יְהוּדָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִצְפָּתָה וַיֶּאֱסְפוּ יַיִן וְקַיִץ הַרְבֵּה מְאֹד׃ 13 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בָּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ הַמִצְפָּתָה׃ 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדֹעַ תֵּדַע כִּי בַעְלִיס מֶלֶךְ־בְּנֵי עַמּוֹן שָׁלַח אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה לְהַכּוֹתְךָ נֶפֶשׁ וְלֹא הֶאֱמִין לָהֶם גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃ 15 וְיוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אָמַר אֶל־גְּדַלְיָהוּ בַּמִּצְפָּה בַּלֶּט אֵלְכָה־נָּא וְאַכֶּה אֶת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יֵדָע לָמָּה יַכֶּךָּ וְלָמָּה תָמוּת כָּל־הַיְּהוּדִים הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְנָפְצָה שְׁאֵרִית יְהוּדָה׃ 16 וַיֹּאמֶר גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ אַל־תַּעַשׂ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־שֶׁקֶר אַתָּה דֹּבֵר אֶל־יִשְׁמָעֵאל׃

11 וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה׃
12 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצָאֻהוּ עַל־מַיִם רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃
13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֶת־כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׂמְחוּ׃
14 וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר שָׁבָה מִיִּשְׁמָעֵאל מִמִּצְפָּה וַיָּשֻׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ׃
15 וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה נִמְלַט מִפְּנֵי יוֹחָנָן בִּשְׁמֹנָה אֲנָשִׁים וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃
16 וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה מִמִּצְפָּה אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֶת־הַגְּבֹרִים וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטַּף וְאֶת־הַסָּרִיסִים אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִגִּבְעוֹן׃
17 וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ גֵּרוּת כִּמְהָם אֲשֶׁר עַל־יַד בֵּית לָחֶם לָלֶכֶת לָבוֹא מִצְרָיִם׃
18 מִפְּנֵי

Jeremiah 41

1 וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה בֶּן־אֶלִישָׁמָע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וְשָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם מִצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ־שָׁם לֶחֶם יַחְדָּו בַּמִּצְפָּה׃
2 וַיָּקָם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְעַשֶׂרֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בַּחֶרֶב וַיָּמֶת אֹתוֹ אֲשֶׁר הִכָּה יִשְׁמָעֵאל בּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ׃
3 אֵת כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ בַּמִּצְפָּה אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁם אַנְשֵׁי מִלְחָמָה׃
4 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי אַחֲרֵי הֲמִתּוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדָע׃
5 וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם מִשִּׁלוֹ וּמִשֹּׁמְרוֹן שְׁמֹנִים אִישׁ מְגֻלְּחֵי זָקָן וּקְרוּעֵי בְגָדִים וְהִתְגֹּדְדִים וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם לְהָבִיא בֵּית יְהוָה׃
6 וַיֵּצֵא יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה מִן־הַמִּצְפָּה לִקְרָאתָם הֹלֵךְ הָלוֹךְ וּבָכֶה וַיְהִי כִּפְגֹשׁוֹ אֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֹּאוּ אֶל־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם׃
7 וַיְהִי כְּבוֹאָם הָעִירָה וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּתוֹךְ הַבּוֹר׃
8 עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ בָהֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־יִשְׁמָעֵאל אַל־תְּמִתֵנוּ כִּי יֶשׁ־לָנוּ מַטְמוֹנִים בַּשָּׂדֶה חִטִּים וּשְׂעֹרִים וְשֶׁמֶן וּדְבָשׁ וַיֶּחְדַּל וְלֹא הֱמִיתָם בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם׃
9 הַבּוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ שָׁם יִשְׁמָעֵאל אֵת כָּל־גְּוִיַּת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה אַחֲרֵי גְּדַלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אָסָא הַמֶּלֶךְ מִפְּנֵי בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מָלְאָה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה חֲלָלִים׃
10 וְאֶת־כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר הָיוּ בַּמִּצְפָּה שָׁבָה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיֵּלֶךְ לִשְׁבּוֹת אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃
11 וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה׃
12 וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה וַיִּמְצָאֻהוּ עַל־מַיִם רַבִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן׃
13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶת־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְאֶת־כָּל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּשְׂמְחוּ׃
14 וַיָּסֹבּוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר שָׁבָה מִיִּשְׁמָעֵאל מִמִּצְפָּה וַיָּשֻׁבוּ וַיֵּלְכוּ אֶל־יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ׃
15 וְיִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה נִמְלַט מִפְּנֵי יוֹחָנָן בִּשְׁמֹנָה אֲנָשִׁים וַיֵּלֶךְ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן׃
16 וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרֵחַ וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֵת כָּל־שְׁאֵרִית הָעָם אֲשֶׁר הֵשִׁיב מֵאֵת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־נְתַנְיָה מִמִּצְפָּה אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶּן־אֲחִיקָם אֶת־הַגְּבֹרִים וְאֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַטַּף וְאֶת־הַסָּרִיסִים אֲשֶׁר הֵשִׁיב מִגִּבְעוֹן׃
17 וַיֵּלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ גֵּרוּת כִּמְהָם אֲשֶׁר עַל־יַד בֵּית לָחֶם לָלֶכֶת לָבוֹא מִצְרָיִם׃
18 מִפְּנֵי

ⲙⲡⲉϩⲁⲩ ⲛⲁ ⲩⲁⲉⲓⲥⲣⲁⲏⲗ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲉ ⲉⲓⲛⲉ ⲉⲣⲟⲓ ⲙⲙⲟⲛ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲟⲩⲱⲛ ⲙⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲩⲛⲁⲩ ⲉⲣⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ

אֲשֶׁר הִקְטִירוּ בָּנֶיהָ בִּיהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִָם וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָּה לְשַׁמָּה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 3 עַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְּדוֹלָה עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃ 4 לְמַעַן הַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם מְקַטְּרִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָגוּר וּלְהִכָּרֵת וּלְהָיוֹת לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 5 וַיִּשְׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃ 6 וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִָם וַתֵּחָרְבְנָה לְשִׁמָּמָה כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ 7 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְּדוֹלָה עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי הַשְׁאִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃ 8 לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם מְקַטְּרִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָגוּר וּלְהִכָּרֵת וּלְהָיוֹת לִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 9 הֲשָׁכַחְתֶּם רָעוֹת אֲבֹתֵיכֶם וְרָעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְרָעוֹת נָשָׁיו וְרָעָתְכֶם וְרָעוֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ 10 לֹא דָכְאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרֵאוּ וְלֹא הָלְכוּ בְּתוֹרָתִי וּבְחֻקַּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃ 11 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתֵן פָּנַי בָּכֶם לָרָעָה וּלְהַכְרִית אֶת כָּל יְהוּדָה׃ 12 וְלָקַחְתִּי אֶת שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא אַרְצָה מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם וְתַמּוּ כָּל הַנִּמְצָאִים לִנְפֹּל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמוּתוּ וְהָיוּ לְאָלָה וְלִשְׁמָמָה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה׃ 13 וּפָקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל יְרוּשָׁלִָם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃ 14 וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד לִשְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים שָׁמָּה לָגוּר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלָשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵמָּה נֹשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם כִּי לֹא יָשׁוּבוּ כִּי אִם פְּלֵטִים׃

Jeremiah 44

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ עַל כָּל אַנְשֵׁי יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיֹּשְׁבִים בְּמִגְדֹּל וּבְתַחְפַּנְחֵס וּבְנֹף וּבְאֶרֶץ פַּתְרוֹס לֵאמֹר׃ 2 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבֵאתִי עַל יְרוּשָׁלִַם וְעַל כָּל עָרֵי יְהוּדָה וְהִנֵּה הַיּוֹם הַזֶּה חָרְבָּה וְאֵין בָּהֶם יוֹשֵׁב׃ 3 מִפְּנֵי רָעָתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסֵנִי לָלֶכֶת לְקַטֵּר לַעֲבֹד לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם הֵמָּה וְאַתֶּם וַאֲבוֹתֵיכֶם׃ 4 וָאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר אַל נָא תַּעֲשׂוּ אֶת הַדָּבָר הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׂנֵאתִי׃ 5 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם לָשׁוּב מֵרָעָתָם לְבִלְתִּי קַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃ 6 וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִַם וַתֵּחָרְבְנָה לְשִׁמָּמָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃ 7 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָמָּה אַתֶּם עֹשִׂים רָעָה גְּדוֹלָה עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי הַשְׁאִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃ 8 בְּמַכְעִסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם מְקַטְּרִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לָגוּר לְמַעַן הַכָּרֵת לָכֶם וּלְמַעַן הֱיוֹתְכֶם קְלָלָה וּלְמַעַן חֶרְפַּת כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ 9 הֲשָׁכַחְתֶּם רָעוֹת אֲבֹתֵיכֶם וְרָעוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה וְרָעוֹת נָשָׁיו וְרָעָתְכֶם וְרָעוֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלִָם׃ 10 לֹא דָכְאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ וְלֹא הָלְכוּ בְּתוֹרָתִי וּבְחֻקַּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם׃ 11 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי נֹתֵן פָּנַי בָּכֶם לָרָעָה וּלְהַכְרִית אֶת כָּל יְהוּדָה׃ 12 וְלָקַחְתִּי אֶת שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׂמוּ פְנֵיהֶם לָבוֹא אַרְצָה מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם וְתַמּוּ כָּל הַנִּמְצָאִים לִנְפֹּל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמוּתוּ וְהָיוּ לְאָלָה וְלִשְׁמָמָה וְלִקְלָלָה וּלְחֶרְפָּה׃ 13 וּפָקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל יְרוּשָׁלִָם בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃ 14 וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד לִשְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים שָׁמָּה לָגוּר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלָשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הֵמָּה נֹשְׂאִים אֶת נַפְשָׁם לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם כִּי לֹא יָשׁוּבוּ כִּי אִם פְּלֵטִים׃

Jeremiah 45

1 דבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה מפי ירמיהו בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מכאובי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: 4 כה תאמר אליו יהוה הנה אשר בניתי אני הורס ואת נטוע אני נתש ואת כל הארץ הזאת: 5 ואתה תבקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל בכל המקמות אשר תלך שם:

1 דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הגוים: 2 על מצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על יד נהר פרת בכרכמיש אשר הכה נבוכדנאצר מלך בבל בשנת הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: 3 סדרו מגן וצנה וגשו למלחמה: 4 אספו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו את החנית לבשו שריונים: 5 מדוע ראיתים חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ונסו מהר לא יפנו אחור מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ינס הקל וגבור המלט צפונה אל יד נהר פרת כשלו ונפלו: 7 מי זה כיאור יעלה כנהרות ימימו מים: 8 מצרים כיאור יעלה וכנהרות ימימו מים ויאמר אעלה אכסה הארץ אאבדה עיר וישבי בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרך קשת: 10 והיום ההוא ליהוה אלהי צבאות יום נקם להנקם מצריו והאכלה חרבו ושבעה וירותה מדמם כי זבח ליהוה אלהי צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעדה וקחי צרי בתולת בת מצרים לשוא הרבית רפואות אין לך: 12 שמעו גוים קלונך ותצעקתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו יחדו נפלו שניהם: 13 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא נבוכדנאצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ואל תכחדו אמרו נצב והכן כי אכלה חרב סביבותיך: 15 מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יהוה הדפהו: 16 הרבה כשל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשובה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון עבר את המועד: 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים ובכרמל על הים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב: 20 עגלה יפה מצרים קרס מצפון בא בא: 21 וגם שכיריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 22 קולה כנחש ילך כי בחיל הלכו ובקרדמות באו לה כחטבי עצים: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל אמון מנו ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יהוה: 27 ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד: 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שם אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך:

Jeremiah 46

Jeremiah 46

1 The word of the LORD that came to Jeremiah the prophet against the nations. 2 Against Egypt, against the army of Pharaoh Neco king of Egypt, which was by the river Euphrates at Carchemish, and which Nebuchadrezzar king of Babylon struck in the fourth year of Jehoiakim son of Josiah king of Judah: 3 Prepare buckler and shield, and draw near for battle! 4 Harness the horses, and mount the steeds! Take your stand with helmets! Polish the spears! Put on the coats of mail! 5 Why do I see it? They are dismayed, they have turned backward; their warriors are beaten down, and have fled in haste, and look not back; terror on every side, says the LORD. 6 Let not the swift flee away, nor the warrior escape; in the north by the river Euphrates they have stumbled and fallen. 7 Who is this that rises like the Nile, like rivers whose waters toss themselves about? 8 Egypt rises like the Nile, like rivers whose waters toss themselves about; it says, I will rise, I will cover the earth, I will destroy cities and those who dwell in them. 9 Charge, you horses, and drive madly, you chariots! Let the warriors go forth: Cush and Put who handle the shield, the Lydians who handle and bend the bow. 10 That day belongs to the Lord GOD of hosts, a day of vengeance, to avenge himself on his foes. The sword shall devour and be sated, and drink its fill of their blood. For the Lord GOD of hosts holds a sacrificial feast in the north country by the river Euphrates. 11 Go up to Gilead, and get balm, O Virgin daughter Egypt! In vain you use many medicines; there is no healing for you. 12 The nations have heard of your shame, and the earth is full of your cry; warrior has stumbled against warrior; both of them have fallen together. 13 The word that the LORD spoke to Jeremiah the prophet about the coming of King Nebuchadrezzar of Babylon to strike the land of Egypt: 14 Declare in Egypt, and proclaim in Migdol; proclaim also in Memphis and Tahpanhes; say, Stand fast and be ready, for the sword devours all around you. 15 Why has your champion been swept away? He did not stand, because the LORD thrust him down. 16 He made many stumble; they fell one against another; they said, Arise, let us go back to our own people and to the land of our birth, away from the oppressive sword. 17 There they cried out, Pharaoh king of Egypt is but a braggart; he has let the appointed time pass by. 18 As I live, says the King, whose name is the LORD of hosts, surely like Tabor among the mountains, and like Carmel by the sea, shall one come. 19 Prepare your baggage for exile, O inhabitant daughter Egypt! For Memphis shall become a waste, it shall be ruined, without inhabitant. 20 A beautiful heifer is Egypt, but a horsefly from the north has settled on her. 21 Even her hired troops in her midst are like fattened calves; they too have turned and fled together, they did not stand their ground. For the day of their calamity has come upon them, the time of their punishment. 22 Her sound moves along like a serpent; for they advance in force, and come against her with axes, like those who cut down trees. 23 They have cut down her forest, says the LORD, though it cannot be searched, because they are more numerous than locusts, they cannot be counted. 24 The daughter Egypt shall be put to shame, she shall be handed over to the people from the north. 25 The LORD of hosts, the God of Israel, said: I am about to punish Amon of No, Pharaoh, Egypt, her gods and her kings, Pharaoh and those who trust in him. 26 I will hand them over to those who seek their life, to Nebuchadrezzar king of Babylon and his servants. Afterwards Egypt shall be inhabited as in former days, says the LORD. 27 But you, have no fear, O my servant Jacob, and do not be dismayed, Israel; for I will surely save you from far away, and your offspring from the land of their captivity. Jacob shall return, and have quiet and ease, and no one shall make him afraid. 28 Have no fear, O my servant Jacob, says the LORD, for I am with you. I will make a full end of all the nations among which I have driven you, but of you I will not make a full end. I will discipline you in just measure, and will not let you go entirely unpunished.

Jeremiah 47

1 The word of the LORD that came to Jeremiah the prophet concerning the Philistines, before Pharaoh struck Gaza: 2 Thus says the LORD: See, waters are rising out of the north, and become an overflowing torrent; they overflow the land and all that fills it, the city and those who live in it. The people cry out, and all the inhabitants of the land wail 3 at the noise of the stamping hooves of his stallions, at the rushing of his chariots, at the rumbling of their wheels. Fathers look not to their children, so feeble are their hands, 4 because of the day that is coming to destroy all the Philistines, to cut off from Tyre and Sidon every helper that remains; for the LORD is destroying the Philistines, the remnant of the coastland of Caphtor. 5 Baldness has come upon Gaza, Ashkelon has been silenced. O remnant of their valley, how long will you gash yourselves? 6 Ah, sword of the LORD, how long until you quiet yourself? Put yourself back in your scabbard, rest and be still! 7 But how can it be quiet, when the LORD has given it a charge? Against Ashkelon and against the seashore — there he has appointed it.

4 כי חתו מואב רעיה השמיע צעקה׃ 5 כי במעלה לוחית בבכי יעלה כי בירדת חרונים שבר
שמעו צעקה׃ 6 נסו הצילו את נפשכם והייתם כערער במדבר׃ 7 כי יען בטחך במעשיך
ובאוצרותיך גם את תלכדי וילך כמוש לגלות כהניו ושריו יחדו׃ 8 ובא שודד אל כל עיר
ועיר לא תמלט והאבד העמק ונשמד המישר אשר אמר יהוה׃ 9 תנו ציץ למואב כי נצה תצא
וערי תהיינה שממה מאין יושב בהן׃ 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו
מדם׃ 11 שאנן היה מואב מנעוריו והוא שוקט על שמריו ולא הורק מכלי אל כלי ובגולה לא
הלך על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר׃ 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים
וצעהו וכליו יריקו ונבליהם ינפצו׃ 13 ובשו מכמוש כאשר בשו מבית אל מבטחם׃ 14 איכה
תאמרו גבורים ואנשי חיל אנחנו למלחמה׃ 15 שדד מואב ועלי מעריו עלה ובחוריו טבחו
נאם המלך יהוה צבאות שמו׃ 16 קרוב אבד מואב לבוא ורעתו מהר מאד׃ 17 נודו לו כל
סביביו וכל יודעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארת׃ 18 רדי מכבוד ושבי בצמא
יושבת בת דיבון כי שדד מואב עלה בך השחית מבצריך׃ 19 על דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
שאלי נס ומלטה אמרי מה נהיתה׃ 20 בוש מואב כי חתת הילילו ושועו הגידו בארנון כי שדד
מואב׃ 21 ומשפט בא אל ארץ המישור אל חולון ואל יהצה ואל מפעת׃ 22 ואל דיבון ואל
נבו ואל בית דבלתים׃ 23 ואל קריתים ואל בית גמול ואל בית מעון׃ 24 ואל קריות ואל
בצרה ואל כל ערי ארץ מואב הרחקות והקרובות׃ 25 נגדעה קרן מואב ווזרעו נשברה נאם
יהוה׃ 26 השכרוהו כי על יהוה הגדיל ושפק מואב בקיאו והיה גם הוא לשחוק׃ 27 כי אם לא
לשחוק היתה לך ישראל אם בגנבים נמצאה כי מדי דברך בו תתנודד׃ 28 עזבו ערים וישבו
בסלע יושבי מואב והיו כיונה תקנן על פי פחרת׃ 29 שמענו גאון מואב גאה מאד גבהו
ורום לבבו׃ 30 אני זעמו נאם יהוה לא כן בדיו לא כן עשו׃ 31 על כן על מואב אילל
אזעק לכל מואב אל אנשי קיר חרשי יגון׃ 32 מבכי יעזר אבכה לך גפן שבמה עברו ים עד
ים יעזר נגעו על בקיצך ועל בצירך שדד׃ 33 ונאספה שמחה ושמחת מן הכרמל ומארץ
מואב והיין מן היקבים הבטל לא ידרך הדרך לא הידד׃ 34 מזעקת חשבון עד אלעלה עד
יהץ נתנו את קולם מצוער עד חורנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו׃ 35 והשבתי
למואב נאם יהוה מעלה במה וקטר לאלהיו׃ 36 על כן לבי למואב כחלילים יהגה ולבי
כחלילים יהגה על אנשי קיר חרשי כי אבדה יתרת עשתה׃

ראה אנכי 37 :עמדיה אשר אין בו יושב בהמות גם עוף השמים נדדו ברחו׃
ראה כי כה 38 :פתחו אשר שברתי לפני חרונו׃ מי יושב בשמים ראה
אשר לא עלתה עליו לא בא בה איש מימי ועד יום הזה׃ 39 ושממה
תהיה ארם כל עבר עליה ישם ושרק על כל מכותיה׃ כמהפכת
סדם ועמרה ושכנותיה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן
אדם׃ 40 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי רגע
אריצם עליה ומי בחור אשר אפקדנה עליה כי מי כמוני ומי יעדני
ומי זה רועה אשר יעמד לפני׃ 41 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ
על אדום ומחשבותיו אשר חשב על יושבי תימן אם לא יסחבום
צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם׃ 42 מקול נפלם רעשה
הארץ צעקה נשמע בים סוף קולה׃ 43 הנה כנשר יעלה וידאה
ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה
מצירה׃ 44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי רגע
אריצם עליה ומי בחור אשר אפקדנה עליה כי מי כמוני ומי יעדני
ומי זה רועה אשר יעמד לפני׃ 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ
על אדום ומחשבותיו אשר חשב על יושבי תימן אם לא יסחבום
צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם׃ 46 מקול נפלם רעשה
הארץ צעקה נשמע בים סוף קולה׃ 47 עלה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי רגע אריצם עליה ומי בחור אפקדנה עליה
כי מי כמוני ומי יעדני ומי זה רועה אשר יעמד לפני׃

Jeremiah 49

1 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע
ירש מלכם את גד ועמו בעריו ישב׃ 2 לכן הנה ימים באים נאם
יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה תל שממה
ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה׃ 3 הילילי
חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חגרנה שקים ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדו׃ 4 מה תתהללי
בעמקים זב עמקך הבת השובבה הבוטחת באוצרותיה מי יבוא אלי׃
5 הנני מביא עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל מגרשיך ואין
מקבץ לנדדים ואת שובבים לא תקבצי׃ 6 ואחרי כן אשיב את שבות
בני עמון נאם יהוה׃ 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים נסרחה חכמתם׃ 8 נסו הפנו העמיקו לשבת
יושבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת פקדתיו׃ 9 אם בצרים באו
לך לא ישאירו עוללות אם גנבים בלילה השחיתו דיים׃ 10 כי אני
חשפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבא לא יוכל שדד זרעו ואחיו
ושכניו ואינם׃ 11 יתומיך עזבה אני אחיה ואלמנותיך עלי תבטחו׃
12 כי כה אמר יהוה הנה אשר לא משפטם לשתות שתו כוס תשתה
אתה הנקה לא תנקה כי שתה תשתה׃ 13 כי בי נשבעתי נאם יהוה
כי לשמה לחרפה לחרבה ולקללה תהיה כל עריה החרבות האלה
לעולמים׃ 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח הקבצו
ובואו עליה וקומו למלחמה׃ 15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
באדם׃ 16 זדונך השיא אתך שכני חגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי
תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם יהוה׃ 17 והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם ושרק על כל מכותיה׃ 18 כמהפכת סדם ועמרה
ושכנותיה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם׃ 19 הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל נוה איתן כי רגע אריצם עליה ומי בחור
אפקדנה עליה כי מי כמוני ומי יעדני ומי זה רועה אשר יעמד לפני׃
20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ על אדום ומחשבותיו אשר חשב
על יושבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוהם׃
21 מקול נפלם רעשה הארץ צעקה נשמע בים סוף קולה׃ 22 הנה
כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב גבורי אדום ביום ההוא

:אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ 5 שִׁיּוֹן שְׁאֵלוּ דַּרְכָּהּ הֵנָּה וּפְנֵיהֶם בָּאוּ וְנִלְווּ עַל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לְבִלְתִּי תִּשָּׁכֵחַ׃
6 צֹאן אֹבֵדוֹת הָיָה עַמִּי רוֹעֵיהֶם הִתְעוּם הֶהֱרוּם עַל־הָרִים הָלְכוּ מִגִּבְעָה שָׁכְחוּ רִבְצָם׃
7 כָּל־מֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁמ יַעַן חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה־צֶדֶק וּמִקְוֵה אֲבוֹתָם יְהוָה׃
8 נֹדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וְצֵאוּ מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וִהְיוּ כַּעַתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן׃
9 כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מְעִיר וְהַעֲלֵיתִי עַל־בָּבֶל קְהַל גּוֹיִם גְּדוֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְהִתְעָרְכוּ עָלֶיהָ מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּם כְּגִבּוֹר מְשַׁכֵּל לֹא יָשׁוּב רֵיקָם׃
10 וְהָיְתָה כַּשְׂדִּים לָבַז כָּל־בּוֹזְזֶיהָ יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה׃
11 כִּי תִשְׂמַחְנָה כִּי תַעְלֹזְנָה בּוֹזְזֵי נַחֲלָתִי כִּי תִדַּשְּׁנָה כָּעֶגְלָה דָּשֶׁא וְתִצְהַלְנָה כָּאַבִּירִים׃
12 בֹּשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד הִכָּלְמָה יֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה וְעֲרָבָה׃
13 מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כָּל־עֹבֵר עַל־בָּבֶל יִשְׁרֹק וְיִשְׁרֹק עַל כָּל־מַכּוֹתֶיהָ׃
14 עִרְכוּ עַל־בָּבֶל סָבִיב כָּל־דֹּרְכֵי קָשֶׁת יְרוּ אַל־תַּחְסְכוּ בַקָּשֶׁת כִּי לַיהוָה חָטָאָה׃
15 הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה יָדָהּ נָפְלוּ אַשְׁיוֹתֶיהָ נֶהֶרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נְקַם־יְהוָה הוּא נִקְמוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ׃
16 הַכְרִיתוּ זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ מַגָּל בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ אַרְצוֹ יָנוּסוּ׃
17 שֶׂה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר הוּא שִׁבֵּר עַצְמוֹתָיו וְאַחֲרִית נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃
18 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
19 וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נָוֵהוּ וְרָעָה עַל־הַכַּרְמֶל וְהַבָּשָׁן וְעַל־הַר אֶפְרַיִם וְגִלְעָד תִּשְׂבַּע וְנַפְשׁוֹ׃
20 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְחַטֹּאות יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לָאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃
21 עַל־הָאָרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה עָלֶיהָ וְעַל־יוֹשְׁבֵי פְקוֹד חֲרֵב אַחֲרֵיהֶם וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃
22 קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃
23 אֵיךְ נִגְדַּע וַיְשֻׁבַּר פַּטִּישׁ כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃
24 יָקֹשְׁתִּי לָךְ וְגַם נִלְכַּדְתְּ בָּבֶל וְלֹא יָדָעְתְּ נִמְצֵאת וְגַם נִתָּפָשְׂתְּ כִּי בַיהוָה הִתְגָּרָיְתְּ׃
25 פָּתַח יְהוָה אֶת־אוֹצָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת־כְּלֵי זַעְמוֹ כִּי־מְלָאכָה הִיא לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃
26 בֹּאוּ־לָהּ מִקָּצֶה פִּתְחוּ מַרְאֹבֹתֶיהָ סֹלּוּהָ כַּעֲרֵמִים וְהַחֲרִימוּהָ אַל־תְּהִי לָהּ שְׁאֵרִית׃
27 הַרְגוּ כָל־פָּרֶיהָ יֵרְדוּ לַטִּבְחָה אוֹי לָהֶם כִּי־בָא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם׃
28 קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים מֵאֶרֶץ בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת־נְקַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נְקַם הֵיכָלוֹ׃
29 הַזְעִיקוּ אֶל־בָּבֶל רַבִּים כָּל־דֹּרְכֵי קָשֶׁת חֲנוּ־עָלֶיהָ סָבִיב אַל־יְהִי־לָהּ פָּלֵיט גִּמְלוּהָ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה זָדָתָה אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
30 לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדְּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃
31 הִנְנִי אֵלַיִךְ זֵד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת כִּי־בָא יוֹמֵךְ עֵת אֶפְקֹד אֹתָךְ׃
32 וְכָשַׁל זֵד וְנָפְלָה וְאֵין מְקִים לָהּ וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרֶיהָ וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֹתֶיהָ׃
33 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שׁוֹבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָּם מֵאֲנוּ שַׁלְּחָם׃
34 גֹּאֲלָם חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־רִיבָם לְמַעַן הָרְגִיעַ אֶת־הָאָרֶץ וְהִרְגִּיז לְיוֹשְׁבֵי בָבֶל׃
35 חֶרֶב אֶל־הַכַּשְׂדִּים נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־יוֹשְׁבֶיהָ וְאֶל־שָׂרֶיהָ וְאֶל־חֲכָמֶיהָ׃
36 חֶרֶב אֶל־הַבַּדִּים וְנוֹאָלוּ וְחֶרֶב אֶל־גִּבּוֹרֶיהָ וְחַתּוּ׃
37 חֶרֶב אֶל־סוּסָיו וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבֻזָּזוּ׃
38 חֹרֶב אֶל־מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִילִים הִיא וּבְאֵמֹתָם יִתְהֹלָלוּ׃
39 לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים עִם־אִיִּים וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא תֵשֵׁב עוֹד לָנֶצַח וְלֹא תִשָּׁכֵן עַד־דּוֹר וָדוֹר׃
40 כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃
41 הִנֵּה עָם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרְרוּ מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃
42 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל׃
43 שָׁמַע מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וַתִּרְפֶּינָה יָדָיו צָרָה הֶחֱזִקַתְּהוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
44 הִנֵּה כַּאֲרִי יַעֲלֶה מִגְאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי אָרִיץ אָרִיצֵם מֵעָלֶיהָ וּבָחוּר אֵלָיו אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יְיַעֲדֵנִי וּמִי זֶה רוֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃
45 לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ עַל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נָוֵהוּ׃
46 מִקּוֹל נִתְפְּשָׂה בָבֶל הִרְעִישָׁה הָאָרֶץ וְזַעֲקָה בַגּוֹיִם נִשְׁמָעָה׃

Jeremiah 50

1 הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה עַל־בָּבֶל עַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃
2 הַגִּידוּ בַגּוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וְשָׂאוּ נֵס הַשְׁמִיעוּ אַל־תְּכַחֵדְנָה אִמְרוּ נִלְכְּדָה בֵל הֹבִישׁ מְרֹדַךְ הֹבִישׁוּ עֲצַבֶּיהָ הֹבִישׁוּ גִּלּוּלֶיהָ׃
3 כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצָּפוֹן הוּא יָשִׂים אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ׃
4 בַּיָּמִים הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבְכִי יִבְכּוּ וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ׃
5 צִיּוֹן יִשְׁאֲלוּ דַּרְכָּהּ הֵנָּה וּפְנֵיהֶם בָּאוּ וְנִלְווּ עַל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לְבִלְתִּי תִּשָּׁכֵחַ׃
6 צֹאן אֹבֵדוֹת הָיָה עַמִּי רוֹעֵיהֶם הִתְעוּם הֶהֱרוּם עַל־הָרִים הָלְכוּ מִגִּבְעָה שָׁכְחוּ רִבְצָם׃
7 כָּל־מֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁמ יַעַן חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה־צֶדֶק וּמִקְוֵה אֲבוֹתָם יְהוָה׃
8 נֹדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וְצֵאוּ מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וִהְיוּ כַּעַתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן׃
9 כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מְעִיר וְהַעֲלֵיתִי עַל־בָּבֶל קְהַל גּוֹיִם גְּדוֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְהִתְעָרְכוּ עָלֶיהָ מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּם כְּגִבּוֹר מְשַׁכֵּל לֹא יָשׁוּב רֵיקָם׃
10 וְהָיְתָה כַּשְׂדִּים לָבַז כָּל־בּוֹזְזֶיהָ יִשְׂבָּעוּ נְאֻם־יְהוָה׃
11 כִּי תִשְׂמַחְנָה כִּי תַעְלֹזְנָה בּוֹזְזֵי נַחֲלָתִי כִּי תִדַּשְּׁנָה כָּעֶגְלָה דָּשֶׁא וְתִצְהַלְנָה כָּאַבִּירִים׃
12 בֹּשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד הִכָּלְמָה יֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר צִיָּה וְעֲרָבָה׃
13 מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כָּל־עֹבֵר עַל־בָּבֶל יִשְׁרֹק וְיִשְׁרֹק עַל כָּל־מַכּוֹתֶיהָ׃
14 עִרְכוּ עַל־בָּבֶל סָבִיב כָּל־דֹּרְכֵי קָשֶׁת יְרוּ אַל־תַּחְסְכוּ בַקָּשֶׁת כִּי לַיהוָה חָטָאָה׃
15 הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה יָדָהּ נָפְלוּ אַשְׁיוֹתֶיהָ נֶהֶרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נְקַם־יְהוָה הוּא נִקְמוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ׃
16 הַכְרִיתוּ זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ מַגָּל בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ אַרְצוֹ יָנוּסוּ׃
17 שֶׂה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרָיוֹת הִדִּיחוּהוּ מֶלֶךְ אַשּׁוּר הוּא שִׁבֵּר עַצְמוֹתָיו וְאַחֲרִית נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃
18 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶת־מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
19 וַהֲשִׁבֹתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נָוֵהוּ וְרָעָה עַל־הַכַּרְמֶל וְהַבָּשָׁן וְעַל־הַר אֶפְרַיִם וְגִלְעָד תִּשְׂבַּע וְנַפְשׁוֹ׃
20 בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת־עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְחַטֹּאות יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לָאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃
21 עַל־הָאָרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה עָלֶיהָ וְעַל־יוֹשְׁבֵי פְקוֹד חֲרֵב אַחֲרֵיהֶם וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ׃
22 קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ וְשֶׁבֶר גָּדוֹל׃
23 אֵיךְ נִגְדַּע וַיְשֻׁבַּר פַּטִּישׁ כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם׃
24 יָקֹשְׁתִּי לָךְ וְגַם נִלְכַּדְתְּ בָּבֶל וְלֹא יָדָעְתְּ נִמְצֵאת וְגַם נִתָּפָשְׂתְּ כִּי בַיהוָה הִתְגָּרָיְתְּ׃
25 פָּתַח יְהוָה אֶת־אוֹצָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת־כְּלֵי זַעְמוֹ כִּי־מְלָאכָה הִיא לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃
26 בֹּאוּ־לָהּ מִקָּצֶה פִּתְחוּ מַרְאֹבֹתֶיהָ סֹלּוּהָ כַּעֲרֵמִים וְהַחֲרִימוּהָ אַל־תְּהִי לָהּ שְׁאֵרִית׃
27 הַרְגוּ כָל־פָּרֶיהָ יֵרְדוּ לַטִּבְחָה אוֹי לָהֶם כִּי־בָא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם׃
28 קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים מֵאֶרֶץ בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת־נְקַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נְקַם הֵיכָלוֹ׃
29 הַזְעִיקוּ אֶל־בָּבֶל רַבִּים כָּל־דֹּרְכֵי קָשֶׁת חֲנוּ־עָלֶיהָ סָבִיב אַל־יְהִי־לָהּ פָּלֵיט גִּמְלוּהָ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה זָדָתָה אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
30 לָכֵן יִפְּלוּ בַחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ יִדְּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה׃
31 הִנְנִי אֵלַיִךְ זֵד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת כִּי־בָא יוֹמֵךְ עֵת אֶפְקֹד אֹתָךְ׃
32 וְכָשַׁל זֵד וְנָפְלָה וְאֵין מְקִים לָהּ וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרֶיהָ וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֹתֶיהָ׃
33 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עֲשׁוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שׁוֹבֵיהֶם הֶחֱזִיקוּ בָּם מֵאֲנוּ שַׁלְּחָם׃
34 גֹּאֲלָם חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־רִיבָם לְמַעַן הָרְגִיעַ אֶת־הָאָרֶץ וְהִרְגִּיז לְיוֹשְׁבֵי בָבֶל׃
35 חֶרֶב אֶל־הַכַּשְׂדִּים נְאֻם־יְהוָה וְאֶל־יוֹשְׁבֶיהָ וְאֶל־שָׂרֶיהָ וְאֶל־חֲכָמֶיהָ׃
36 חֶרֶב אֶל־הַבַּדִּים וְנוֹאָלוּ וְחֶרֶב אֶל־גִּבּוֹרֶיהָ וְחַתּוּ׃
37 חֶרֶב אֶל־סוּסָיו וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבֻזָּזוּ׃
38 חֹרֶב אֶל־מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִילִים הִיא וּבְאֵמֹתָם יִתְהֹלָלוּ׃
39 לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים עִם־אִיִּים וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה וְלֹא תֵשֵׁב עוֹד לָנֶצַח וְלֹא תִשָּׁכֵן עַד־דּוֹר וָדוֹר׃
40 כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם׃
41 הִנֵּה עָם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרְרוּ מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ׃
42 קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עָרוּךְ כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל׃
43 שָׁמַע מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וַתִּרְפֶּינָה יָדָיו צָרָה הֶחֱזִקַתְּהוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
44 הִנֵּה כַּאֲרִי יַעֲלֶה מִגְאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי אָרִיץ אָרִיצֵם מֵעָלֶיהָ וּבָחוּר אֵלָיו אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יְיַעֲדֵנִי וּמִי זֶה רוֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי׃
45 לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת־יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ עַל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם־לֹא יַשִּׁים עֲלֵיהֶם נָוֵהוּ׃
46 מִקּוֹל נִתְפְּשָׂה בָבֶל הִרְעִישָׁה הָאָרֶץ וְזַעֲקָה בַגּוֹיִם נִשְׁמָעָה׃

46 ⴰⵎⴰⵙⵙⴰ ⴳⵔ ⵜⵉⵎⵓⵔⵉ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵜⵓⵔⵔⵓ ⵙ ⵜⵎⵜⴰ

ⲥⲁⲗⲏⲙ ⲁⲩⲱ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲙ ⲛⲓ

ꓲꓤꓰ ꓲꓡꓫ ꓲꓤꓰꓭꓲꓱꓲ ꓫꓲꓧꓦꓲꓴꓭ ꓲꓤꓰꓧꓲꓵꓲꓱꓲ ꓴꓲꓞ ꓲꓤꓰꓲꓶꓟꓢꓲ ꓭꓲꓧꓞ ꓲꓡꓫ ꓭꓭꓭ [11] :ꓲꓤꓰꓭꓭꓭꓲ ꓦꓴꓴꓦ ꓲꓤꓰ ꓭꓭꓭ ꓲꓡꓫ ꓲꓤꓰꓭꓭꓭꓲ ꓫꓲꓧꓦꓲꓴꓭ ꓲꓤꓰꓧꓲꓵꓲꓱꓲ ꓴꓲꓞ ꓲꓤꓰꓲꓶꓟꓢ

איכה

Lamentations 1

1 איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה
2 בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה
היו לה לאויבים 3 גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח
כל רדפיה השיגוה בין המצרים 4 דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה
שוממה כהניה נאנחות בתולתיה נוגות והיא מר לה 5 היו צריה לראש איביה שלו
כי יגה יהוה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר 6 ויצא מבת ציון כל הדרה
היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף 7 זכרה ירושלם
ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עזר לה
צרים ראו משבתה 8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי
ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה
ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב 10 יד צרה על כל
מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך 11 כל עמה
נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי
הייתי זללה 12 לא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב ככאבי אשר עולל
לי אשר הוגני יהוה ביום חרון אפו 13 משלח אש במעי בעצמותי ויורדנה פרש רשת
לרגלי השיבני אחור נתנני שוממה כל היום דוה 14 נשקד על פשעי בידו יסובבו
עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני לא אוכל קום 15 סלה כל אבירי בקרבי קרא
עלי מועד לשבר בחורי גת דרך בתולת יהודה 16 על אלה אני בוכיה עיני עיני
יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב 17 פרשה
ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם
18 צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל העמים וראו מכאובי בתולתי
ובחורי הלכו בשבי 19 קראתי למאהבי המה רמוני כהני ושקני בעיר כי בקשו אכל
נפשם ולא השיבו לחם נפשם 20 ראה יהוה כי צר לי מעי נהמרו הפכה לבבי בקרבי כי
מרה מרתי בחוץ שכלה חרב בבית כמות 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל
אויבי שמעו רעתי שמחו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו כמוני 22 תבא כל
רעתם לפניך ועולל להם כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי׃

Lamentations 2

1 איכה יעיב באפו את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם
רגליו ביום אפו 2 בלע אדני ולא חמל את כל נאות יעקב הרס במברתו מבצרי בת
יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה 3 גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור
ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאש אכלה סביב 4 דרך קשתו כאויב נצב ימינו
כצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו 5 היה אדני כאויב בלע
ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו וירב בבת יהודה תאניה ואנינה 6 ויחמס
כגן שכו שחת מועדו השבית יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן
7 זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומות ארמנותיה קול נתנו בבית
יהוה כיום מועד 8 חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע
ויאבל חל ויחד יחדו אמללו 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה
בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה 10 ישבו לארץ ידמו זקני בת
ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולות ירושלם 11 כלו
בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק
ברחובות קריה 12 לאמותם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחובות קריה
בהשתפך נפשם אל חיק אמותם 13 מה אעידך מה אדמה לך אשוה לך בת ירושלם
מה אערך לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך 14 נביאיך
חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שבותך ויחזו לך משאות שוא ומדחים׃
15 ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת ירושלם הזאת היא
העיר שאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ 16 פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו
וחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו 17 עשה יהוה אשר זמם
בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך
18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני
פוגת לך אל תדם בת עינך 19 קומי רני בלילה לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח
פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות 20 ראה
יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עלי טפחים אם יהרג במקדש
אדני כהן ונביא 21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת
ביום אפך טבחת לא חמלת 22 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא היה ביום אף
יהוה פליט ושריד אשר טפחתי וגדלתי אויבי כלתם׃

Lamentations 3

1 I am the man who has seen affliction
by the rod of his wrath.
2 He has driven me and made me walk
in darkness and not in light;
3 surely against me he turns his hand
again and again the whole day.
4 He has made my flesh and my skin waste away,
and broken my bones;
5 he has besieged and encompassed me
with bitterness and tribulation;
6 he has made me dwell in darkness
like the dead of long ago.
7 He has walled me about so that I cannot escape;
he has put heavy chains on me;
8 though I call and cry for help,
he shuts out my prayer;
9 he has blocked my ways with hewn stone,
he has made my paths crooked.
10 He is a bear lying in wait for me,
a lion in hiding;
11 he led me off my way and tore me to pieces;
he has left me desolate;
12 he bent his bow
and set me as a target for his arrow.
13 He shot into my vitals
the arrows of his quiver;
14 I have become the laughingstock of all peoples,
the object of their taunts all day long.
15 He has filled me with bitterness,
he has given me wormwood to drink.
16 He has broken my teeth with gravel,
and made me cower in the dust;
17 my soul is bereft of peace,
I have forgotten what happiness is;
18 so I say, "My endurance is gone,
and all that I hoped for from the LORD."
19 Remember my affliction and my bitterness,
the wormwood and the gall!
20 My soul continually thinks of them
and is downcast within me.
21 But this I call to mind
and therefore I have hope:
22 The steadfast love of the LORD never ceases,
his mercies never come to an end;
23 they are new every morning;
great is your faithfulness.
24 "The LORD is my portion," says my soul,
"therefore I will hope in him."
25 The LORD is good to those who wait for him,
to the soul that seeks him.
26 It is good that one should wait quietly
for the salvation of the LORD.
27 It is good for one to bear the yoke
in youth.
28 Let him sit alone in silence
when it is laid on him;
29 let him put his mouth in the dust
(there may yet be hope);
30 let him offer his cheek to the smiter,
and let him be filled with insults.
31 For the Lord will not
cast off forever.
32 Although he causes grief, he will have compassion
according to the abundance of his steadfast love;
33 for he does not afflict willingly
or grieve the children of men.
34 To crush underfoot all the prisoners of the earth,
35 to turn aside the right of a man
in the presence of the Most High,
36 to subvert a man in his cause,
the Lord does not approve.
37 Who has spoken and it came to pass,
unless the Lord has commanded it?
38 Is it not from the mouth of the Most High
that both calamities and good things proceed?
39 Why should any living man complain,
a man about the punishment of his sins?
40 Let us search out and examine our ways,
and return to the LORD.
41 Let us lift our hearts and our hands
to God in heaven, and say:
42 "We have transgressed and rebelled,
and you have not forgiven.
43 You have wrapped yourself with anger and pursued us,
killing without pity;
44 you have wrapped yourself with a cloud
so that no prayer can pass through.
45 You have made us refuse and rubbish
among the peoples.
46 All our enemies
have opened their mouths against us;
47 panic and pitfall have come upon us,
devastation and destruction;
48 my eyes flow with streams of water
because of the destruction of my people.
49 My eyes will flow without ceasing,
without respite,
50 until the LORD looks down
and sees from heaven.
51 My eyes cause me grief
at the fate of all the women of my city.
52 Those who were my enemies without cause
hunted me down like a bird;
53 they tried to end my life in the pit
and threw stones at me;
54 the waters flowed over my head,
and I said, 'I am cut off.'
55 I called your name, O LORD,
from the depths of the pit;
56 you heard my plea, 'Do not close your ear
to my sighing and my cry for help.'
57 You came near when I called you,
and you said, 'Do not fear.'
58 You, Lord, took up my cause,
you redeemed my life.
59 You, LORD, have seen the wrong done to me;
judge my case.
60 You have seen all their vengeful acts,
all their plots against me.
61 You have heard their taunts, O LORD,
all their plots against me,
62 the whispering and muttering of my assailants
against me all day long.
63 Look on them! Whether they sit or rise,
I am the object of their taunts.
64 Repay them, O LORD,
according to the work of their hands.
65 Give them anguish of heart,
your curse to them!
66 Pursue them in anger and destroy them
from under the heavens of the LORD.

Lamentations 4

1 How is the gold become dim! how is the most fine gold changed! the stones of the sanctuary are poured out in the top of every street.
2 The precious sons of Zion, comparable to fine gold, how are they esteemed as earthen pitchers, the work of the hands of the potter!
3 Even the sea monsters draw out the breast, they give suck to their young ones: the daughter of my people is become cruel, like the ostriches in the wilderness.
4 The tongue of the sucking child cleaveth to the roof of his mouth for thirst: the young children ask bread, and no man breaketh it unto them.
5 They that did feed delicately are desolate in the streets: they that were brought up in scarlet embrace dunghills.
6 For the punishment of the iniquity of the daughter of my people is greater than the punishment of the sin of Sodom, that was overthrown as in a moment, and no hands stayed on her.
7 Her Nazarites were purer than snow, they were whiter than milk, they were more ruddy in body than rubies, their polishing was of sapphire:
8 Their visage is blacker than a coal; they are not known in the streets: their skin cleaveth to their bones; it is withered, it is become like a stick.
9 They that be slain with the sword are better than they that be slain with hunger: for these pine away, stricken through for want of the fruits of the field.
10 The hands of the pitiful women have sodden their own children: they were their meat in the destruction of the daughter of my people.
11 The LORD hath accomplished his fury; he hath poured out his fierce anger, and hath kindled a fire in Zion, and it hath devoured the foundations thereof.
12 The kings of the earth, and all the inhabitants of the world, would not have believed that the adversary and the enemy should have entered into the gates of Jerusalem.
13 For the sins of her prophets, and the iniquities of her priests, that have shed the blood of the just in the midst of her,
14 They have wandered as blind men in the streets, they have polluted themselves with blood, so that men could not touch their garments.
15 They cried unto them, Depart ye; it is unclean; depart, depart, touch not: when they fled away and wandered, they said among the heathen, They shall no more sojourn there.
16 The anger of the LORD hath divided them; he will no more regard them: they respected not the faces of priests, they favoured not the elders.
17 As for us, our eyes as yet failed for our vain help: in our watching we have watched for a nation that could not save us.
18 They hunt our steps, that we cannot go in our streets: our end is near, our days are fulfilled; for our end is come.
19 Our pursuers are swifter than the eagles of the heaven: they pursued us upon the mountains, they laid wait for us in the wilderness.
20 The breath of our nostrils, the anointed of the LORD, was taken in their pits, of whom we said, Under his shadow we shall live among the heathen.
21 Rejoice and be glad, O daughter of Edom, that dwellest in the land of Uz; the cup also shall pass through unto thee: thou shalt be drunken, and shalt make thyself naked.
22 The punishment of thine iniquity is accomplished, O daughter of Zion; he will no more carry thee away into captivity: he will visit thine iniquity, O daughter of Edom; he will discover thy sins.

ⲏⲉⲗⲱⲙ ⲩⲛⲏⲗⲥⲁⲓ ⲏⲩⲁ 20 :ⲩⲛⲉ ⲩⲁⲇⲁⲣ ⲁⲇⲁⲙⲇⲁ ⲩⲛⲟⲣⲥⲁ ⲙⲏⲗⲁⲏⲁ ⲥⲟ ⲙⲏⲙⲱ ⲏⲁⲱⲛⲙ ⲩⲛⲏⲗⲥⲁⲇⲁ
ⲭⲇ ⲏⲏⲙⲩⲁⲩ ⲏⲱⲏⲗ 21 :ⲙⲏⲉⲗⲁⲩⲉ ⲇ ⲏⲏⲉⲁ ⲩⲛⲉⲏⲏ ⲭⲙⲃ ⲭⲙⲁⲩⲁ ⲩⲛⲁⲣⲩ ⲏⲏⲉⲁ ⲇⲁⲩⲛ ⲓⲉⲁⲉⲏ
ⲭⲇ ⲩⲩⲩⲟ ⲙⲭ 22 :ⲏⲁⲟⲭⲭⲩ ⲏⲁⲩⲱⲭ ⲁⲩⲁ ⲭⲟⲉⲩ ⲩⲏⲁⲟ ⲙⲥ ⲣⲩⲟ ⲟⲏⲁ ⲏⲉⲁⲟ ⲙⲩ ⲩⲩⲁⲇ
:ⲩⲏⲁⲭⲑⲏⲏ ⲥⲟ ⲓⲉⲥⲁ ⲙⲩⲁⲇ ⲭⲇ ⲩⲩⲩⲟ ⲇⲑⲣ ⲩⲭⲥⲥⲏⲁ ⲥⲏⲁⲉ ⲏⲑⲣⲭⲏⲁ ⲇⲁⲥ ⲩⲩⲁⲏ

Lamentations 5

ⲩⲩⲏⲭⲇ ⲙⲏⲁⲓⲥ ⲓⲁⲏⲁⲓ ⲩⲩⲭⲥⲏⲙ 2 :ⲩⲩⲭⲁⲏⲙ ⲭⲇ ⲓⲁⲑⲇⲁ ⲑⲏⲑⲓ ⲩⲩⲥ ⲓⲁⲏⲓ ⲙⲓ ⲓⲉⲁⲓ ⲏⲁⲓ 1 ⲓⲁⲁ
ⲩⲩⲏⲭⲙ ⲋⲓⲁⲓ ⲩⲩⲁⲙⲓⲙⲏ ⲙⲓ 4 :ⲭⲩⲩⲙⲥⲏⲁⲇ ⲩ ⲩⲩⲏⲭⲏⲁ ⲇⲑ ⲩⲏⲁ ⲇ ⲩⲩⲁⲏⲁ ⲓⲉⲏⲁⲁ ⲙⲓⲁⲙⲩⲁⲏ ⲓ ⲏⲭⲁⲙⲁⲓⲁ 3 :ⲙⲓⲁⲏⲁⲩⲥ
ⲩⲩⲁⲭ ⲙⲏⲁⲏⲣⲙ 6 :ⲩⲥⲥ ⲏⲩⲁⲏⲁ ⲇⲇ ⲥⲩⲩⲟⲁⲏ ⲩⲩⲏⲣⲁⲏⲩⲁ ⲥⲟ 5 :ⲩⲏⲁⲇⲁ ⲓⲉⲇⲏⲁ ⲏⲁⲏⲏⲙⲁ ⲥⲩⲩⲟⲣⲙ
ⲙⲓⲉⲇⲟⲑⲙ 8 :ⲩⲩⲥⲥⲏ ⲉⲇⲥⲏⲁⲩⲉⲙ ⲩⲩⲁⲏⲏⲁ ⲏⲑⲏⲁ ⲇⲏⲉⲙⲁ ⲇⲏⲁⲩⲉⲏⲁ ⲇⲇ ⲩⲩⲏⲭⲉⲁ 7 :ⲙⲓⲁⲏ ⲟⲁⲙⲟ ⲥⲁⲩⲙⲁ ⲓⲇ
ⲩⲩⲁⲩⲟ 10 :ⲏⲑⲇⲙⲉⲁ ⲩⲩⲁⲏⲙⲁ ⲇⲏⲉⲏ ⲙⲓⲉⲇⲙ ⲩⲩⲁⲙⲁ ⲏⲏⲉ ⲇⲩⲙⲁⲏ ⲩⲩⲁⲏⲁ ⲏⲏⲁⲏ 9 :ⲙⲩⲁⲏ ⲏⲩⲁ ⲇ ⲭⲁⲇ ⲩⲩⲁ ⲩⲁⲙⲙ
:ⲉⲁⲩⲉⲏ ⲏⲉⲁⲟⲇ ⲭⲁⲭⲇ ⲩⲩⲟ ⲩⲩⲏⲉⲏⲁ ⲙⲏⲁⲙⲩ 11 :ⲏⲟⲟⲇ ⲭⲩⲁⲟⲁⲓⲁ ⲓⲁⲟⲁⲭ ⲙⲁⲏⲏⲁ ⲁⲩⲩⲁⲩ
ⲏⲟⲟⲇ ⲙⲏⲁⲟⲩⲁ ⲩⲁⲧⲙ ⲩⲁⲏⲁ ⲏⲏⲁⲩⲉⲁⲇ ⲙⲏⲁⲏⲉⲁⲇ 13 :ⲩⲏⲁⲇⲁⲉⲇ ⲭⲁ ⲙⲏⲁ ⲓⲁⲏⲉⲁ ⲏⲁⲏ ⲩⲁⲭⲁ ⲙⲁⲇⲏⲇ ⲙⲏⲁⲙ 12
ⲩⲁⲉⲁⲉ ⲩⲩⲁⲭ ⲙⲩⲙⲙ ⲭⲇⲙ 15 :ⲙⲭⲩⲏⲉⲁⲁⲙ ⲙⲏⲁⲏⲩⲁⲇ ⲩⲁⲇⲙ ⲁⲟⲙⲙ ⲙⲏⲁⲓⲉⲏ 14 :ⲩⲁⲙⲁ
ⲏⲁⲩⲇ ⲉⲏⲉⲁ ⲉⲓ ⲟⲁ 17 :ⲩⲏⲁⲏⲉ ⲏⲑⲏⲁ ⲁⲏⲉ ⲩⲏⲁ ⲭⲁ ⲏⲁⲏⲙⲁⲩ ⲏⲁⲑⲏⲟ ⲉⲁⲁⲏ 16 :ⲩⲏⲁⲏⲙⲙ ⲁⲁⲁⲏ
ⲉⲭⲭⲇ 19 :ⲇⲁ ⲩⲁⲁⲁⲉ ⲙⲏⲁⲁⲟⲩⲙ ⲙⲙⲙⲙ ⲙⲁⲩⲏⲏⲉ ⲏⲁⲉ ⲟⲁ 18 :ⲩⲏⲁⲏⲉⲁⲩ ⲩⲁⲩⲏⲏ ⲉⲁⲏⲁ ⲟⲁ ⲭⲩⲁⲏ
:ⲙⲏⲁⲏⲉⲁ ⲩⲁⲁⲭⲏ ⲩⲩⲁⲏⲁ ⲭⲟⲓⲉⲁⲁ ⲩⲁⲏⲙⲁⲩ ⲙⲁⲙⲙ ⲏⲁⲏⲩⲁ ⲉⲙⲏ ⲩⲏⲁ 20 :ⲏⲩⲁⲇⲁ ⲩⲁⲇⲣ ⲁⲇⲁⲙ
ⲭⲁⲏⲫ ⲩⲁⲩⲉⲁⲙ ⲙⲁⲏ ⲙⲏ ⲭⲏⲁ ⲙⲁⲏⲁ ⲩⲏⲁⲏⲉⲁ ⲏⲫⲙ ⲁⲇⲙⲁⲩ ⲩⲁⲏⲁ ⲭⲏⲁ ⲙⲏ 22 :ⲙⲁⲫⲏⲁ ⲩⲁⲏⲉⲙⲁ
ⲟⲏⲉⲁⲁ ⲟⲏⲩ ⲁⲩⲁⲏ ⲟⲏ 21 :ⲁⲩⲁⲇ ⲁⲇⲁⲣ ⲏⲉⲁⲁⲉ ⲏⲉⲁⲁⲉ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ

Ezekiel 1

ⲏⲁⲇⲩ ⲏⲁⲉⲩ ⲟⲏ ⲉⲁⲟⲩⲉⲏ ⲉⲩⲁⲁ ⲭⲇⲏⲉ ⲁⲏⲏⲙ ⲏⲁⲙⲏⲉ ⲉⲏⲙⲏⲇ ⲏⲉⲏⲉⲁ ⲙⲏⲉ ⲉⲏⲏⲏⲟⲏⲉ ⲉⲏⲙⲏⲁⲙⲏⲉ ⲏⲉⲁⲉ 1
ⲏⲭⲙⲁⲙⲏⲉ ⲙⲏⲉⲙⲙⲏⲁ ⲁⲏⲏⲏⲉ ⲭⲏⲁⲏ ⲉⲏⲉⲁ ⲏⲉⲁⲉ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ ⲏⲁⲏⲁⲏⲁ 3 :ⲉⲏⲉⲁ ⲉⲏⲉⲁ ⲇⲑⲣ ⲏⲉⲁⲁⲉ ⲭⲏ ⲉⲏⲏⲓⲟⲏⲭⲏ ⲇⲏⲏⲓⲏⲉ ⲉⲁⲁⲉ ⲇⲏⲏⲏ
ⲏⲉⲙⲙⲏⲉ ⲉⲏⲙⲙⲏⲉⲭ ⲁⲏⲏⲏⲉ ⲙⲏⲙⲙⲏⲉ ⲭⲏⲏⲏⲉ ⲭⲏ ⲉⲏⲏⲏⲟⲏⲉ ⲉⲏⲙⲙⲏⲉ ⲏⲏⲉⲙ ⲁⲏⲏⲙ 2 :ⲉⲏⲙⲙⲏⲉ ⲏⲉⲙⲙⲏⲉ
ⲏⲁⲇⲩ ⲏⲁⲉⲩ ⲟⲏ ⲉⲁⲟⲩⲉⲏ ⲉⲩⲁⲁ ⲭⲇⲏⲉ ⲁⲏⲏⲙ ⲏⲁⲙⲏⲉ ⲉⲏⲙⲏⲇ ⲏⲉⲏⲉⲁ ⲙⲏⲉ ⲉⲏⲏⲏⲟⲏⲉ 1

Ezekiel 2

1 And he said unto me, Son of man, stand upon thy feet, and I will speak unto thee. 2 And the spirit entered into me when he spake unto me, and set me upon my feet, that I heard him that spake unto me. 3 And he said unto me, Son of man, I send thee to the children of Israel, to a rebellious nation that hath rebelled against me: they and their fathers have transgressed against me, even unto this very day. 4 For they are impudent children and stiffhearted. I do send thee unto them; and thou shalt say unto them, Thus saith the Lord God. 5 And they, whether they will hear, or whether they will forbear, (for they are a rebellious house,) yet shall know that there hath been a prophet among them. 6 And thou, son of man, be not afraid of them, neither be afraid of their words, though briers and thorns be with thee, and thou dost dwell among scorpions: be not afraid of their words, nor be dismayed at their looks, though they be a rebellious house. 7 And thou shalt speak my words unto them, whether they will hear, or whether they will forbear: for they are rebellious. 8 But thou, son of man, hear what I say unto thee; Be not thou rebellious like that rebellious house: open thy mouth, and eat that I give thee. 9 And when I looked, behold, an hand was sent unto me; and, lo, a roll of a book was therein; 10 And he spread it before me; and it was written within and without: and there was written therein lamentations, and mourning, and woe.

Ezekiel 3

1 ואתה בן־אדם אכל את־אשר־תמצא אכל את־המגלה הזה ולך דבר אל־בית ישראל׃
2 ואפתח את־פי ויאכלני את־המגלה ההוא׃ 3 ויאמר אלי בן־אדם את־בטנך תאכיל
והמעיך תמלא את־המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלתיה ותהי בפי כדבש למתק׃
4 ויאמר אלי בן־אדם לך בא אל־בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ 5 כי לא אל־עם
עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלח אל־בית ישראל׃ 6 לא אל־עמים רבים עמקי שפה
וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אשר אם־לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך׃
7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי־אינם אבים לשמע אלי כי כל־בית ישראל
חזקי־מצח וקשי לב המה׃ 8 הנה נתתי את־פניך חזקים כנגד פניהם ואת־מצחך חזק
כנגד מצחותם׃ 9 כשמיר חזק מצור נתתי מצחך אל־תירא מפניהם ואל־תחת מפניהם
כי בית מרי המה׃ 10 ויאמר אלי בן־אדם את־כל־דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך
ובאזניך שמע׃ 11 ולך בא אל־הגולה אל־בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה אם־ישמעו ואם־יחדלו׃ 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד־יהוה ממקומו׃ 13 וקול כנפי החיות נשקות אשה אל־אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותקחני והלך מר בחמת רוחי ויד־יהוה
עלי חזקה עלי׃ 15 ואבוא אל־התירשה יושבי תל־אביב הישבים אצל נהר־כבר ואשב
שם משתומם בתוכם שבעת ימים׃ 16 ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
17 בן־אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם מאתי׃
18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיותו
הוא רשע במעונו ודמו מידך אבקש׃ 19 ואתה כי הזהרת רשע והוא לא־שב מרשעו
ומדרכו הרעה והוא במעונו ימות ואתה את־נפשך הצלת׃ 20 ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות וצדקתו
אשר עשה לא תזכרנה ודמו מידך אבקש׃ 21 ואתה כי הזהרת צדיק מהחטיא צדיק
והוא לא־חטא חיה תחיה כי נזהר והנפשת את־נפשך הצלת׃ 22 ותהי עלי שם יד־יהוה
ויאמר אלי קום צא אל־הבקעה ושם אדבר עמך׃ 23 ואקם ואצא אל־הבקעה והנה־שם
עמד כבוד־יהוה כהכבוד אשר ראיתי על־נהר כבר ואפל על־פני׃ 24 ותבא בי רוח
ותעמדני על־רגלי ויהי ויאמר אלי בא התגר בתוך ביתך׃ 25 ואתה בן־אדם הנה נתנו
עליך עבתים וחבשוך בהם ולא תצא בתוכם׃ 26 ולשונך אדביק אל־חכך ואלם והיית
להם לאיש מוכיח ואין בפיו תוכחות כי בית מרי המה׃ 27 ובדברי אתך אפתח את־פיך
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השומע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה׃

Ezekiel 4

1 ואתה בן־אדם קח־לך לבנה ונתתה אותה לפניך וחקית עליה עיר את־ירושלם׃
2 ונתת עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתת עליה מחנות ושימה־לך
כרים סביב׃ 3 ואתה קח־לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בין ובין העיר והכנת
את־פניך אליה והיתה במצור ואתה תצור אתה אות לבית ישראל׃ 4 ואתה שכב על־צדך
השמאלי ושמת את־עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את־עונם׃

Ezekiel 5

1 And you, son of man, take you a sharp sword, take you a barber's razor, and cause it to pass upon your head and upon your beard: then take you balances to weigh, and divide the hair. 2 Thou shalt burn with fire a third part in the midst of the city, when the days of the siege are fulfilled: and thou shalt take a third part, and smite about it with a knife: and a third part thou shalt scatter in the wind; and I will draw out a sword after them. 3 Thou shalt also take thereof a few in number, and bind them in thy skirts. 4 Then take of them again, and cast them into the midst of the fire, and burn them in the fire; for thereof shall a fire come forth into all the house of Israel. 5 Thus saith the Lord GOD; This is Jerusalem: I have set her in the midst of the nations and countries that are round about her. 6 And she hath changed my judgments into wickedness more than the nations, and my statutes more than the countries that are round about her: for they have refused my judgments and my statutes, they have not walked in them. 7 Therefore thus saith the Lord GOD; Because ye multiplied more than the nations that are round about you, have not walked in my statutes, neither have kept my judgments, neither have done according to the judgments of the nations that are round about you; 8 Therefore thus saith the Lord GOD; Behold, I, even I am against thee, and will execute judgments in the midst of thee in the sight of the nations. 9 And I will do in thee that which I have not done, and whereunto I will not do any more the like, because of all thine abominations. 10 Therefore the fathers shall eat the sons in the midst of thee, and the sons shall eat their fathers; and I will execute judgments in thee, and the whole remnant of thee will I scatter into all the winds. 11 Wherefore, as I live, saith the Lord GOD; Surely, because thou hast defiled my sanctuary with all thy detestable things, and with all thine abominations, therefore will I also diminish thee; neither shall mine eye spare, neither will I have any pity. 12 A third part of thee shall die with the pestilence, and with famine shall they be consumed in the midst of thee: and a third part shall fall by the sword round about thee; and I will scatter a third part into all the winds, and will draw out a sword after them. 13 Thus shall mine anger be accomplished, and I will cause my fury to rest upon them, and I will be comforted: and they shall know that I the LORD have spoken it in my zeal, when I have accomplished my fury in them. 14 Moreover I will make thee waste, and a reproach among the nations that are round about thee, in the sight of all that pass by. 15 So it shall be a reproach and a taunt, an instruction and an astonishment unto the nations that are round about thee, when I shall execute judgments in thee in anger and in fury and in furious rebukes. I the LORD have spoken it. 16 When I shall send upon them the evil arrows of famine, which shall be for their destruction, and which I will send to destroy you: and I will increase the famine upon you, and break your staff of bread: 17 So will I send upon you famine and evil beasts, and they shall bereave thee; and pestilence and blood shall pass through thee; and I will bring the sword upon thee. I the LORD have spoken it.

17 And I will execute great vengeance upon them with rebukes of wrath; and they shall know that I am the LORD, when I shall lay my vengeance upon them.

Ezekiel 6

1 And the word of the LORD came unto me, saying, 2 Son of man, set thy face toward the mountains of Israel, and prophesy against them, 3 And say, Ye mountains of Israel, hear the word of the Lord GOD; Thus saith the Lord GOD to the mountains, and to the hills, to the rivers, and to the valleys; Behold, I, even I, will bring a sword upon you, and I will destroy your high places. 4 And your altars shall be desolate, and your images shall be broken: and I will cast down your slain men before your idols. 5 And I will lay the dead carcases of the children of Israel before their idols; and I will scatter your bones round about your altars. 6 In all your dwellings the cities shall be laid waste, and the high places shall be desolate; that your altars may be laid waste and made desolate, and your idols may be broken and cease, and your images may be cut down, and your works may be abolished. 7 And the slain shall fall in the midst of you, and ye shall know that I am the LORD. 8 Yet will I leave a remnant, that ye may have some that shall escape the sword among the nations, when ye shall be scattered through the countries. 9 And they that escape of you shall remember me among the nations whither they shall be carried captives, because I am broken with their whorish heart, which hath departed from me, and with their eyes, which go a whoring after their idols: and they shall lothe themselves for the evils which they have committed in all their abominations. 10 And they shall know that I am the LORD, and that I have not said in vain that I would do this evil unto them. 11 Thus saith the Lord GOD; Smite with thine hand, and stamp with thy foot, and say, Alas for all the evil abominations of the house of Israel! for they shall fall by the sword, by the famine, and by the pestilence. 12 He that is far off shall die of the pestilence; and he that is near shall fall by the sword; and he that remaineth and is besieged shall die by the famine: thus will I accomplish my fury upon them. 13 Then shall ye know that I am the LORD, when their slain men shall be among their idols round about their altars, upon every high hill, in all the tops of the mountains, and under every green tree, and under every thick oak, the place where they did offer sweet savour to all their idols. 14 So will I stretch out mine hand upon them, and make the land desolate, yea, more desolate than the wilderness toward Diblath, in all their habitations: and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel 7

1 Moreover the word of the LORD came unto me, saying, 2 Also, thou son of man, thus saith the Lord GOD unto the land of Israel; An end, The end is come upon the four corners of the land. 3 Now is the end come upon thee, and I will send mine anger upon thee, and will judge thee according to thy ways, and will recompense upon thee all thine abominations. 4 And mine eye shall not spare thee, neither will I have pity: but I will recompense thy ways upon thee, and thine abominations shall be in the midst of you: and ye shall know that I am the LORD. 5 Thus saith the Lord GOD; An evil, an only evil, behold, is come. 6 An end is come, the end is come: it watcheth for thee; behold, it is come. 7 The morning is come unto thee, O thou that dwellest in the land: the time is come, the day of trouble is near, and not the sounding again of the mountains. 8 Now will I shortly pour out my fury upon thee, and accomplish mine anger upon thee: and I will judge thee according to thy ways, and will recompense thee for all thine abominations. 9 And mine eye shall not spare, neither will I have pity: I will recompense thee according to thy ways and thine abominations that are in the midst of thee; and ye shall know that I the LORD do smite. 10 Behold the day, behold, it is come: the morning is gone forth; the rod hath blossomed, pride hath budded. 11 Violence is risen up into a rod of wickedness: none of them shall remain, nor of their multitude, nor of any of theirs: neither shall there be wailing for them. 12 The time is come, the day draweth near: let not the buyer rejoice, nor the seller mourn: for wrath is upon all the multitude thereof. 13 For the seller shall not return to that which is sold, although they were yet alive: for the vision is touching the whole multitude thereof, which shall not return; neither shall any strengthen himself in the iniquity of his life. 14 They have blown the trumpet, even to make all ready; but none goeth to the battle: for my wrath is upon all the multitude thereof.

ⵜⵉⵔⴰ ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵏⴰⵢ:

ⵜⵉⵎⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵙⵜⵔⵉⵖ ⵜⵉⵎⵙⵓⵔⵉⵏ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ

18 ואל משם על סף הבית ויעמד על הכרובים׃ והכרובים נשאו את כנפיהם ויעלו לעיני מן הארץ בצאתם ואופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃

Ezekiel 9

1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו׃ 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר פניו צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבוש בד וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת׃ 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש לבוש הבד אשר קסת הספר במתניו׃ 4 ויאמר יהוה אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאקים על כל התועבות הנעשות בתוכה׃ 5 ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו אל תחס עינכם ואל תחמולו׃ זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו ומקדשי תחלו ויפלו בחללים חצרות׃ 7 ויאמר אלהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו ויכו בעיר׃ 8 ויהי בהכותם ואשאר אני ואפל על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם׃ 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה עקש כי אמרו עזב יהוה את הארץ ויהוה לא יראה׃ 10 ואני גם עיני לא תחוס ולא אחמול דרכם בראשם אתן׃ 11 והנה האיש לבוש הבד אשר הקסת במתניו השיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני׃

Ezekiel 10

1 וארא והנה על הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם׃ 2 ויאמר אל האיש לבוש הבד ויאמר בא אל בין הגלגל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבין הכרובים והזר על העיר ויבא לעיני׃ 3 והכרובים עמדים מימין הבית בבאת האיש והענן מלא את החצר הפנימית׃ 4 ויעל כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית והבית נמלא את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה׃ 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדברו׃ 6 ויהי בצות את האיש לבוש הבד לאמר קח אש מבין לגלגל מבין הכרובים ויבא ויעמד אצל האופן׃ 7 ושלח הכרוב את ידו מבין הכרובים אל האש אשר בין הכרובים ונשא ונתן בחפני לבש הבד ויקח ויצא׃ 8 ויראה בכרובים תבנית יד אדם מתחת כנפיהם׃ 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב האחד ואופן אחד אצל הכרוב האחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש׃ 10 ומראיהם דמות אחת לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ 11 בלכתם על ארבעת רבעיהם יהלכו לא יסבו בלכתם כי אל מקום אשר יפנה ראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם׃ 12 וכל בשרם וגוים וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאת עינים סביב לארבעתם אופניהם׃ 13 לגלגל הנה קרא באזניהם׃ 14 וארבעה פנים לאחד פנים הראשון פני הכרוב והשני פנים אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר׃

ⵎⵜⵍⵖⵢⵃⵅⵜ ⵢⵎⵡⵃⵍⵜ 15 :ⵃⵎⵡ ⵜⵍⵜ ⵜⵍⵕⵜⵍⵖⵖⵃⵢ ⵅⵜⵃⵅ ⵜⵍⵜ ⵜⵍⵡⵜⵍⵇⵡⵃⵢ ⵡⵙⵅ ⵜⵍⵜ ⵜⵍⵜⵡⵜ ⵜⵍⵜⵢ
ⵇⵍⵏⵅ ⵡⵜⵍⵢⵃⵢⵅⵜⵍⵡⵎ ⵜⵢⵍⵇⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ 16 :ⵃⵅⵖ ⵃⵅⵜⵢ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ
ⵜⵍⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ
:ⵡⵇⵏⵅ ⵡⵙⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ
ⵜⵍⵅⵜⵢ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ ⵅⵜⵃⵅ ⵅⵜⵃⵅ ⵖⵎⵜⵍⵅⵜ

Ezekiel 12

1 The word of the LORD came to me: 2 Son of man, you live among a rebellious people who have eyes to see but do not see, and ears to hear but do not hear, for they are a rebellious people. 3 So you, son of man, get your things together for exile and in their sight go into exile from your place to another place. Perhaps they will understand, though they are a rebellious people. 4 In their sight bring out your things packed for exile, and in their sight you yourself shall go out at evening, as people go into exile. 5 In their sight dig through the wall and bring out your things through it. 6 In their sight you shall lift the things over your shoulder and bring them out in the darkness; you shall cover your face, that you may not see the land, for I have made you a sign for the house of Israel. 7 I did as I was commanded. I brought out my things packed for exile, by day; and in the evening I dug through the wall with my hands; I brought them out in the darkness, carrying them over my shoulder in their sight. 8 In the morning the word of the LORD came to me: 9 Son of man, did not the house of Israel, that rebellious people, say to you, What are you doing? 10 Say to them, Thus says the Lord GOD: This oracle concerns the prince in Jerusalem and all the house of Israel who are there. 11 Say, I am a sign for you: as I have done, so shall it be done to them; they shall go into exile, into captivity. 12 The prince who is among them shall lift his things over his shoulder in the darkness and go out; they shall dig through the wall to bring out through it; he shall cover his face, that he may not see the land with his eyes. 13 I will spread my net over him, and he shall be caught in my snare; I will bring him to Babylon in the land of the Chaldeans, but he shall not see it, and there he shall die. 14 All who are around him to help him, and all his troops, I will scatter to every wind, and I will unsheathe the sword behind them. 15 They shall know that I am the LORD when I disperse them among the nations and scatter them through the countries. 16 But I will let a few of them escape from the sword, from famine, and from pestilence, that they may tell all their abominations among the nations where they go, and they shall know that I am the LORD. 17 The word of the LORD came to me: 18 Son of man, tremble as you eat your food, and with quaking and anxiety drink your water; 19 say to the people of the land, Thus says the Lord GOD concerning the inhabitants of Jerusalem in the land of Israel: They shall eat their food with anxiety and drink their water with dismay, because their land will be stripped of its fullness, on account of the violence of all who live there. 20 The inhabited towns shall be laid waste and the land shall become a desolation; and you shall know that I am the LORD. 21 The word of the LORD came to me: 22 Son of man, what is this proverb you have in the land of Israel, saying, The days grow long and every vision comes to nothing? 23 Therefore say to them, Thus says the Lord GOD: I will put an end to this proverb, and they shall no more use it as a proverb in Israel. Say to them, The days are near when the fulfillment of every vision will come. 24 For there shall be no more any false vision or flattering divination within the house of Israel. 25 But I the LORD will speak what I will, and it shall be fulfilled without delay. In your days, rebellious people, I will speak a word and fulfill it, says the Lord GOD. 26 The word of the LORD came to me: 27 Son of man, the house of Israel are saying, The vision he sees is for many days from now, and he prophesies for times far off. 28 Therefore say to them, Thus says the Lord GOD: None of my words shall be delayed any more; whatever word I speak shall be fulfilled, says the Lord GOD.

Ezekiel 13

1 The word of the LORD came to me: 2 Son of man, prophesy against the prophets of Israel who are prophesying; say to those who prophesy from their own imagination, Hear the word of the LORD! 3 Thus says the Lord GOD: Woe to the foolish prophets who follow their own spirit and have seen nothing! 4 Your prophets, Israel, are like foxes among ruins. 5 You have not gone up into the breaches, nor repaired the wall around the house of Israel, that it might stand in battle on the day of the LORD. 6 They have seen falsehood and lying divination, who say, Oracle of the LORD, when the LORD has not sent them; yet they wait for the fulfillment of their word. 7 Have you not seen a false vision and uttered lying divination, when you say, Oracle of the LORD, though I have not spoken? 8 Therefore thus says the Lord GOD: Because you have uttered falsehood and seen lies, I am against you, says the Lord GOD. 9 My hand shall be against the prophets who see falsehood and utter lying divination; they shall not be in the council of my people, nor be enrolled in the register of the house of Israel, nor enter the land of Israel; and you shall know that I am the Lord GOD. 10 Because they have misled my people, saying, Peace, when there is no peace, and when one builds a flimsy wall, they daub it with whitewash, 11 say to those who daub it with whitewash that it will fall. A downpour will come, and you, hailstones, will fall, and a stormwind will break out. 12 When the wall falls, will you not be asked, Where is the daubing with which you daubed it? 13 Therefore thus says the Lord GOD: In my wrath I will let a stormwind break out, and in my anger a downpour will come, and hailstones in wrath to destroy it. 14 I will break down the wall that you daubed with whitewash and level it to the ground, so that its foundation will be exposed; when it falls, you will perish in the midst of it, and you shall know that I am the LORD. 15 Thus I will spend my wrath upon the wall and upon those who daubed it with whitewash; I will say to you, The wall is no more, nor those who daubed it, 16 the prophets of Israel who prophesy to Jerusalem and see visions of peace for her when there is no peace, says the Lord GOD. 17 And you, son of man, set your face against the daughters of your people who prophesy from their own imagination; prophesy against them 18 and say, Thus says the Lord GOD: Woe to the women who sew magic bands on all wrists and make veils for the heads of persons of every height, to hunt souls! Will you hunt souls among my people, but preserve your own souls alive? 19 You profaned me among my people for handfuls of barley and pieces of bread, killing souls who should not die and preserving alive souls who should not live, by your lying to my people who listen to falsehood. 20 Therefore thus says the Lord GOD: I am against your magic bands with which you hunt souls like birds; I will tear them from your arms and release the souls you hunt like birds. 21 I will tear off your veils and deliver my people from your hands, and they shall no more be in your hands to be hunted; and you shall know that I am the LORD. 22 Because you have disheartened the righteous with falsehood, when I have not grieved them, and you have encouraged the wicked not to turn from their evil way and live, 23 therefore you shall no more see false visions or practice divination; I will deliver my people from your hands, and you shall know that I am the LORD.

Ezekiel 14

1 And there came certain of the elders of Israel unto me, and sat before me. 2 And the word of the LORD came unto me, saying: 3 Son of man, these men have taken their idols into their heart, and put the stumbling block of their iniquity before their face; should I be inquired of at all by them? 4 Therefore speak unto them, and say unto them: Thus saith the Lord GOD: Every man of the house of Israel that taketh his idols into his heart, and putteth the stumbling block of his iniquity before his face, and cometh to the prophet; I the LORD will answer him that cometh according to the multitude of his idols; 5 that I may take the house of Israel in their own heart, because they are all estranged from me through their idols. 6 Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord GOD: Repent, and turn yourselves from your idols; and turn away your faces from all your abominations. 7 For every man of the house of Israel, or of the stranger that sojourneth in Israel, that separateth himself from me, and taketh his idols into his heart, and putteth the stumbling block of his iniquity before his face, and cometh to the prophet to inquire of him concerning me; I the LORD will answer him by myself: 8 and I will set my face against that man, and will make him a sign and a proverb, and will cut him off from the midst of my people; and you shall know that I am the LORD. 9 And if the prophet be enticed to speak a thing, I the LORD have enticed that prophet, and I will stretch out my hand upon him, and will destroy him from the midst of my people Israel. 10 And they shall bear the punishment of their iniquity: the punishment of the inquirer shall be even as the punishment of the prophet; 11 that the house of Israel may go no more astray from me, neither be polluted any more with all their transgressions; but that they may be my people, and I may be their God, saith the Lord GOD. 12 The word of the LORD came unto me, saying: 13 Son of man, when the land sinneth against me by committing a trespass, then will I stretch out my hand upon it, and will break the staff of bread thereof, and will send famine upon it, and will cut off man and beast from it; 14 though these three men, Noah, Daniel, and Job, were in it, they should deliver but their own souls by their righteousness, saith the Lord GOD. 15 If I cause noisome beasts to pass through the land, and they bereave it of children, and it be made desolate, so that no man may pass through because of the beasts; 16 though these three men were in it, as I live, saith the Lord GOD, they shall deliver neither sons nor daughters; they only shall be delivered, but the land shall be desolate. 17 Or if I bring a sword upon that land, and say: Sword, go through the land; and I cut off man and beast from it; 18 though these three men were in it, as I live, saith the Lord GOD, they shall deliver neither sons nor daughters, but they only shall be delivered themselves. 19 Or if I send a pestilence into that land, and pour out my fury upon it in blood, to cut off from it man and beast; 20 though Noah, Daniel, and Job were in the midst of it, as I live, saith the Lord GOD, they shall deliver neither son nor daughter; they shall but deliver their own souls by their righteousness. 21 For thus saith the Lord GOD: How much more when I send my four sore judgments upon Jerusalem, sword, and famine, and noisome beasts, and pestilence, to cut off from it man and beast! 22 yet, behold, therein shall be left a remnant that shall be brought forth, both sons and daughters; behold, they shall come forth unto you, and you shall see their way and their doings, and you shall be comforted concerning the evil that I have brought upon Jerusalem, even concerning all that I have brought upon it. 23 And they shall comfort you, when you see their way and their doings; and you shall know that I have not done without cause all that I have done in it, saith the Lord GOD.

13 בְּכָל־מִשְׁכְּנֹתֵיכֶם עָרֵי הַמִּקְלָט תֹּאכַל מַצּוֹת וְיָמִים שִׁבְעָה תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃ 12 וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ 11 וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ 10 וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ 9 שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ 8 שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ 7 וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃ 6 כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ 5 לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ 4 וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ 3 לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ 2 וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ 1 שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃

Ezekiel 15

23 וְלֹא־תִתֵּן לָהּ עֵינֶךָ׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מָה זֶּה אַתְּ עֹשָׂה וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כִּי־הוּא שִׁלַּח אֹתִי אֶל־אֲשֶׁר־אַתֶּם מְתֻעָבִים לָהּ׃ 22 וְלֹא־תִכְרֹת בְּרִית לָהּ וְלִבְנֵיהֶם כִּי־גֵרִים הֵם בְּתוֹכֵךְ אֲשֶׁר נָשְׂאוּ בְנֹתֵיהֶם לְבָנֶיךָ וּבְנֹתֵיהֶם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לִבְנֵיהֶם וְזָנוּ בְנֹתַיִךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת־בָּנַיִךְ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃ 21 וְלָקַחְתָּ מִבְּגָדַיִךְ וְעָשִׂיתָ לְךָ בָּמוֹת טְלֻאוֹת וְזָנִית עֲלֵיהֶם לֹא בָאוּ וְלֹא יִהְיֶה כֵּן׃ 20 אֲשֶׁר יָלַדְתְּ לִי וַתִּזְבְּחִים לָהֶם לֶאֱכֹל הַמִּזְנֹתֵךְ מְעַט לָךְ הַזֹּנָה׃ 19 וְלַחְמִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ סֹלֶת וְשֶׁמֶן וּדְבַשׁ הֲאַכַלְתִּים לָהֶם וַתְּהִי לִפְנֵיהֶם לְרֵיחַ נִיחֹחַ וַיְהִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 18 וַתִּקְחִי אֶת־בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ וַתְּכַסִּים וְשַׁמְנִי וְקְטֹרְתִּי נָתַתְּ לִפְנֵיהֶם׃ 17 וַתִּקְחִי כְּלֵי תִפְאַרְתֵּךְ מִזְּהָבִי וּמִכַּסְפִּי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וַתַּעֲשִׂי לָךְ צַלְמֵי זָכָר וַתִּזְנִי בָּם׃ 16 וַתִּקְחִי מִבִּגְדַיִךְ וַתַּעֲשִׂי לָךְ בָּמוֹת שְׂרֻקוֹת וַתִּזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא יָבוֹא וְלֹא יִהְיֶה כֵּן׃ 15 וַתִּבְטְחִי בְיָפְיֵךְ וַתִּזְנִי עַל־שְׁמֵךְ וַתִּשְׁפְּכִי אֶת־תַּזְנוּתַיִךְ לְכָל־עוֹבֵר לוֹ הָיָה׃ 14 וַתֵּצְאִי שֵׁם בַּגּוֹיִם בְּיָפְיֵךְ כִּי־כָלִיל הוֹדִי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי עָלָיִךְ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

Ezekiel 16

3 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירוּשָׁלִַם מֹכְרֹתַיִךְ וּמוֹלְדֹתַיִךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךְ הָאֱמֹרִי וְאִמֵּךְ חִתִּית׃ 4 וּמוֹלַדְתֵּךְ בְּיוֹם הִוָּלְדֵךְ לֹא כָרַת שָׁרֵךְ וְלֹא רֻחַצְתְּ לַמַּיִם לְמִשְׁעֳלָה לֹא הָמְלַחְתְּ וְלֹא חֻתַּלְתְּ חָתוֹל׃ 5 לֹא־חָסָה עָלַיִךְ עַיִן לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה לַחְמֹל עָלַיִךְ וַתֻּשְׁלְכִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגִעֲלַת נַפְשֵׁךְ בְּיוֹם הִוָּלְדֵךְ׃ 6 וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמַיִךְ וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי׃ 7 רְבָבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נְתַתִּיךְ וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתָּבֹאִי בַּעֲדִי עֲדָיִים שָׁדַיִם נָכֹנוּ וּשְׂעָרֵךְ צִמֵּחַ וְאַתְּ עֵרֹם וְעֶרְיָה׃ 8 וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֶךְ וְהִנֵּה עִתֵּךְ עֵת דֹּדִים וָאֶפְרֹשׂ כְּנָפִי עָלַיִךְ וָאֲכַסֶּה עֶרְוָתֵךְ וָאֶשָּׁבַע לָךְ וָאָבֹא בִבְרִית אֶת־אַתְּ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וַתִּהְיִי לִי׃ 9 וָאֶרְחָצֵךְ בַּמַּיִם וָאֶשְׁטֹף אֶת־דָּמַיִךְ מֵעָלָיִךְ וָאָסֹךְ שָׁמֶן׃ 10 וָאַלְבִּשֵׁךְ רִקְמָה וָאֶסֹּךְ תַּחָשִׁים עַל־מִנְעָלֵךְ וָאֶחְבְּשֵׁךְ שֵׁשׁ וָאַכַסֵּךְ מֶשִׁי׃

𐤔𐤋𐤃𐤓𐤊𐤉𐤍 𐤁𐤉𐤎𐤀𐤕 𐤋𐤃𐤏 𐤓𐤃𐤏𐤀𐤕 𐤋𐤊 𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤀𐤓𐤑𐤕𐤋𐤌 𐤔𐤌𐤉𐤌 𐤋𐤊

ⲉⲩⲏⲉⲃⲁⲗⲁⲝⲩ 50 :ⲁⲫⲣⲓⲏⲉⲃ ⲇⲣ ⲩⲏⲉⲃⲇⲁⲩ ⲉⲩⲟ ⲇⲉⲩ ⲉⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲇⲣⲩ ⲉⲣ ⲉⲏⲉⲃ ⊕ⲫⲣⲱⲉ ⲝⲩⲣⲙⲩ
ⲩⲏⲉⲝⲇ⊕ⲏ ⲏⲓⲏⲏⲁ ⲩⲏⲁⲙⲱⲙⲩ 51 :ⲉⲝⲉⲏⲉⲃⲁ ⲁⲙⲇⲁⲩ ⲩⲁ ⲇⲝⲉⲁ ⲇⲏⲉⲏⲇⲁⲩ ⲉⲩⲏⲇⲉ ⲉⲩⲟⲩⲝ ⲉⲩⲏⲉⲙⲟⲝⲩ
ⲁⲙⲇ ⲩⲏⲉⲝⲩⲃⲟⲩⲝ ⲣⲩⲁ ⲩⲏⲉⲝⲩⲃⲟⲩⲝ ⲇⲝ ⲇⲏⲫⲓⲏⲝⲩ ⲉⲁⲩⲁ ⲩⲏⲉⲝⲩⲃⲟⲩⲝ ⲇⲝ ⲇⲏⲉⲃⲁⲝⲩ ⲉⲁⲇ⊕ⲏ ⲇⲣ
ⲩⲁⲁ ⲝⲉⲟⲟⲝ ⲁⲙⲇ ⲩⲏⲉⲝⲇ⊕ⲏⲇ ⲩⲝⲩⲏⲇⲣⲇ ⲥⲣⲣⲇ ⲁⲙⲇ ⲩⲝⲙⲣⲇ ⲏⲇⲙ ⲇⲝ ⲙⲇⲏⲇ 52 :ⲉⲝⲏⲙⲟ
ⲝⲇ ⲏⲝⲉⲙⲱⲩ 53 :ⲩⲝⲩⲏⲏⲃⲁⲇ ⲩⲝⲫⲁⲡⲓⲇ ⲩⲝⲙⲩⲣⲇ ⲏⲇⲏⲙⲁⲩ ⲏⲇⲙⲱⲩ ⲇⲝ ⲙⲇⲏⲁⲩ ⲁⲙⲙⲩ ⲉⲁⲩⲫⲁⲡⲓⲇ
ⲩⲏⲉⲝⲏⲉⲙ ⲝⲏⲉⲙⲱⲩ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲩⲁⲩⲙⲱⲙⲩ ⲩⲝⲙⲩⲣⲇ ⲁⲇⲝ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲙⲇⲁ ⲏⲇⲝ ⲙⲉⲏⲉⲝⲩ
ⲉⲝⲁⲩⲁⲏⲉⲁ: ⲩⲝⲙⲩⲇⲫⲣ ⲉⲁⲩⲏⲉⲙⲱⲙ ⲩⲝⲙⲩⲇⲫⲣ ⲩⲉⲙⲱⲙ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲙⲇⲁ ⲁⲇⲝ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 54 ⲁⲇⲝ ⲙⲱⲙⲏⲁ ⲉⲩⲏⲉⲝⲇ⊕ⲏ ⲝⲙⲉⲏⲉⲝ ⲁⲇⲙ ⲇⲣⲁ ⲙⲱⲙⲣ ⲉⲝⲟⲙⲉ
ⲁⲇⲝ ⲩⲝⲙⲩⲇⲫⲣ ⲩⲉⲙⲱⲙ ⲩⲝⲙⲩⲇⲫⲣ ⲩⲉⲙⲱⲙ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲙⲇⲁ ⲁⲇⲝ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 55 ⲁⲇⲝ ⲩⲝⲙⲩⲇⲫⲣ ⲩⲉⲙⲱⲙ
ⲙⲩⲏⲉⲃ ⲩⲏⲉⲋⲃ ⲉⲟⲩⲙⲱⲣ ⲩⲁⲩⲏⲁ ⲁⲇⲝ ⲉⲁⲏⲉⲝⲁ ⲁⲇⲝ ⲏⲁⲩⲁ ⲩⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲙⲇⲁ ⲁⲇⲝ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 56 :ⲩⲏⲝⲙⲇⲫⲣ ⲉⲩⲏⲉⲃⲱⲝ ⲩⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ
ⲉⲁⲇⲉⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲝⲉⲏⲉⲃ ⲇⲩⲣⲩ 57 :ⲩⲏⲁⲫⲃ ⲙⲏⲇ ⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲟⲝ ⲩⲙⲏ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲟⲝⲏ ⲉⲣⲏⲉ ⲝⲩⲩⲃ
ⲏⲝⲩⲩⲃ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲃⲏⲉⲃ ⲉⲣⲏⲉ ⲏⲁⲩ ⲁⲝⲩ ⲩⲝⲙⲏ ⲁⲝⲙ ⲏⲁⲩ ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲏⲙⲣⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲏⲙⲣⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 58 :ⲩⲝⲏⲉⲃⲉ ⲉⲙⲣⲝⲩⲃⲩⲁ ⲩⲝⲙⲩⲣⲇ
ⲁⲇⲋⲉⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲝⲉⲏⲉⲃ ⲁⲇⲙ ⲏⲁⲩ ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲉⲁⲩⲉⲏ ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 59 :ⲁⲩⲉⲏⲉ
ⲁⲇⲋⲉⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲝⲉⲏⲉⲃ ⲉⲓⲏⲉⲝ ⲁⲙⲇ ⲝⲉⲙⲟ ⲁⲙⲇ ⲁⲝⲙ ⲩⲝⲩⲇ ⲝⲉⲙⲟⲝ ⲉⲁⲩⲉⲏ ⲉⲣⲏⲉ ⲇⲣⲏⲉ ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ
ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲃⲏⲉⲃ ⲉⲙⲣⲝⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 60 :ⲁⲓⲁⲩⲝⲁ ⲩⲝⲙⲩⲇⲫⲣ
ⲁⲝⲙ ⲙⲱⲙ ⲝⲩⲩⲫⲫⲣ ⲉⲇ ⲩⲙⲱⲙ ⲝⲩⲣⲁⲗⲉ ⲩⲉⲏⲩⲝⲩⲇ ⲝⲣ ⲩⲝⲏⲩⲫⲇ ⲝⲙⲣⲩⲩⲁ ⲩⲉⲏⲩⲁⲗ ⲝⲣ ⲩⲝⲁⲩⲓⲩ 61 :ⲁⲓⲁⲩⲝ
ⲏⲉ ⲝⲟⲁⲉⲩ ⲩⲝⲁ ⲝⲉⲏⲉⲃ ⲉⲣⲏⲉ ⲝⲉⲏⲉⲃⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 62 :ⲩⲝⲁⲉⲃ ⲙⲇⲣ ⲁⲩ ⲝⲩⲝⲉⲏⲉ
ⲏⲁⲝⲩⲩ ⲩⲝⲙⲣⲩ ⲉⲏⲉⲙ ⲉⲇ ⲏⲩⲏⲝⲁ ⲁⲏⲁⲩⲓⲝ ⲩⲟⲙⲣ 63 :ⲁⲉⲏⲉⲃ ⲉⲏⲉⲃ ⲁⲙⲇ ⲣⲁ ⲩⲏⲏⲝⲁ ⲇⲩⲟ ⲩⲣ ⲉⲏⲉⲏⲉ ⲇⲣⲁ ⲝⲙⲏⲁⲩ ⲉⲏⲉⲃ
:ⲣⲁⲏⲙⲱⲏ ⲝⲉⲏⲇ ⲣⲁ ⲣⲙⲱⲙ ⲣⲙⲱⲙⲩ ⲉⲁⲇⲏⲏ ⲩⲟⲙⲣ

Ezekiel 17

1 ⲁⲏⲉⲃⲉ ⲏⲉⲃⲇ ⲁⲩⲇ ⲏⲉⲃⲉ ⲉⲁⲩⲉⲃⲉ ⲏⲉⲃⲇ ⲣⲁⲙⲣ: 2 ⲩⲁ ⲩⲙⲇⲣ ⲏⲉⲃⲉ ⲣⲁⲙ ⲉⲁⲩⲉⲃⲉ ⲏⲉⲃⲇ ⲁⲩⲇ
ⲉⲁⲩⲉⲃⲉ ⲏⲉⲃⲇ ⲣⲁⲙ ⲣⲙⲱⲙ ⲣⲙⲱⲙⲩ ⲉⲁⲇⲏⲏ ⲏⲁⲩ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ 3 ⲁⲝⲙⲩⲁ ⲉⲁⲏⲉⲝⲩⲩⲃⲩⲁ
ⲁⲝⲙ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁⲝⲩⲩⲃⲩⲁ ⲝⲣ ⲉⲣⲏⲉ ⲁ

ⵢⵍⵔⵔ ⵍⵅⵡⵍⵊⵢ 20 :ⵢⵡⵣⵜⵒ ⵢⵍⵅⵅⵢⵢ ⵜⵒⵍⵊⵍ ⵣⵡⵣ ⵍⵅⵍⵜⵒⵜⵢ ⵍⵊⵊⵍ ⵣⵡⵣ ⵍⵅⵍⵔⵣ ⵚⵔ ⵛⵛ ⵣⵜⵅ ⵍⵅⵣ
ⵔⵙⵛ ⵣⵡⵣ ⵢⵍⵔⵙⵛ ⵛⵛ ⵢⵅⵣ ⵍⵅⵙⵔⵣⵍⵅⵢⵜⵍⵍ ⵍⵍⵜⵍⵍ ⵢⵍⵜⵍⵅⵢⵜⵍⵍ ⵍⵍⵜⵍⵅⵙⵔⵣ ⵍⵅⵍⵔⵣ ⵣⵡⵣ ⵍⵅⵍⵔⵣ
ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ 21 :ⵜⵍⵣ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ
ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ
ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ
ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ ⵢⵡⵣⵍⵊⵍ ⵏⵜⵢⵍ ⵚⵔ ⵛⵛⵅⵙⵍⵅⵢ

אל תהי כאבותם אשר קראו להם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה׃ 32 אבותיכם איה הם והנביאים היחיים לעולם׃

Ezekiel 19

1 ואתה שא קינה על נשיאי ישראל׃ 2 ואמרת מה אמך לביא בין אריות רבצה בתוך כפירים רוממה גורותיה׃ 3 ותעל אחת מגוריה טרף טרף למדה אכל אדם׃ 4 וישמעו אליה גוים בשחתם נלכדה ויביאוה בחחים אל ארץ מצרים׃ 5 ותרא כי נואלה תוחלתה ותקח אחת מגוריה לטרף שמה׃ 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה טרף למד אכל אדם׃ 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב וישמם ארץ ומלואה מקול שאגתו׃ 8 ויתנו עליו גוים מסביב מפדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נלכד׃ 9 ויתנהו בחחים בכלוב ויביאהו אל מלך בבל יביאוהו במצודות למען לא ישמע קולו עוד על הרי ישראל׃ 10 אמך כגפן בדמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים׃ 11 ויהי לה מטות עז למשלות שלטים ותגבה קומתה על בין סבכים וראתה בגבהה ברב דליותיה׃ 12 ותתש בחמה הושלכה ארצה ורוח הקדים הוביש פריה זעמו נשברו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו׃ 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא׃ 14 ויצא אש ממטה זמורותיה אכלה פריה ולא היתה בה מטה עז שבט למשול זאת קינה היא ותהי לקינה׃

Ezekiel 20

1 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרוש את יהוה וישבו לפני׃ 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 3 בן אדם דבר אל זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלדרוש אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה׃ 4 התשפט אותם בן אדם התשפט הודיעם את תועבות אבותם׃ 5 ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם׃ 6 ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃ 7 ואמר אלהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם׃ 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים׃ 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים׃ 10 ואוציאם מארץ מצרים ואביאם אל המדבר׃ 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם׃ 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות אות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם׃ 13 וימרו בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם׃ 14 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃ 15 וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אתם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות׃ 16 יען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בה ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם לבם הלך׃ 17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתים כלה במדבר׃ 18 ואמר אל בניהם במדבר בחקות אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו׃ 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם׃ 20 ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם׃ 21 וימרו בי הבנים לא הלכו בחקותי ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר׃ 22 ואשב את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם׃ 23 גם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי פזר אתם בגוים וזרותים בארצות׃ 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם׃ 25 וגם אני נתתי להם חקות לא טובות ומשפטים לא יחיו בהם׃ 26 ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם למען אדעם כי אני יהוה׃ 27 לכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת גדפו אבותיכם בי מעל מעלם׃ 28 ואביא אותם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת להם וראו כל גבעה רמה וכל עץ עבת ויזבחו שם את זבחיהם ויתנו שם כעס קרבנם ויתנו שם ריח ניחחם ויסכו שם את נסכיהם׃ 29 ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם באים שמה ויקרא שמה במות עד היום הזה׃ 30 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה הדרך אבותיכם אתם דרשים ואחרי שקוציהם אתם זנים׃ 31 ובשאת מתנותיכם בהעביר בניכם באש אתם מטמאים לכל גלוליכם עד היום הזה ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה אם לא אדרש לכם׃ 32 והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות האדמה לשרת עץ ואבן׃

אשר שלח את המרגלים ויהי כל המרגלים אשר שלח לתור את הארץ ויסבו כל העדה עליו להוציא עליו את דבה הארץ: 14 ויהי האנשים המתים מגפה לפני יהוה בנגף עשר מאות ושבעים שקל במשקל הקדש: 15 עשרים גרה שקל השקל וחמשת אלפים וששת מאות שקל התרומה ליהוה: 16 כל הפקד את הפקדים לצבא ויעש משה את התרומה ליהוה ויתן אהרן את כסף הפקודים כאשר צוה יהוה את משה: 17 ויהי מאת הכסף פקודי עדת מאה ככר מאה אלף וחמשת אלפים ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל: 18 ויהי עשרים אלף שקל לאלף שקל לכל בכור זכר מבן חדש ומעלה לפקודיהם ויהיו פקודיהם עשרים ושנים אלף ושלש מאות: 19 ויהי בני אהרן ואלעזר ואיתמר ויפקד משה את פקודיהם על פי יהוה: 20 ויהי בני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל שלשה: 21 ויהי בני עמרם אהרן ומשה ומרים ויהי בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 22 ויהי בני יצהר קרח ונפג וזכרי: 23 ויהי בני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 24 ויהי בני חברון יעזיאל הוא הקטן ואמריה השני: 25 בני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 26 ויהי בני עמרם יוכבד הדת ומרים ויהי בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 27 ויפקד אלעזר בן אהרן הכהן את אלעי הקרבים ויפקדו את משמרת מקדש: 28 על בני קהת משפחת החברני ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה משפחת הקהתי: 29 למספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ושש מאות וחמשים: 30 ויחנו על משכן העדות מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש לבני ישראל והזר הקרב יומת: 31 ויהי כל פקודי הלוים אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: 32 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 33 נשא את ראש גם את בני גרשון לבית אבתם למשפחתם: 34 תפקד את מספר כל זכר מבן חדש ומעלה ושבעת אלפים וחמש מאות: 35 נשיא בית אב לגדי גרשון צורי יאל בן אבחיל ומשמרת בני גרשון במשכן: 36 ופקדת מאתם משמרת כל משא באהל מועד והקמים ואת בריחיו עמדיו ואדניהם: 37 ואת עמדי החצר סביב ואת אדניהם ואת יתדתם ואת מיתריהם לכל עבדתם ואת כל הכלי לכל עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 38 על פי משה ואהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם בשמרת משאם באהל מועד איתמר בן אהרן הכהן: 39 פקודי משפחת בני גרשון באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: 40 פקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: 41 פקודי משפחת מחלי ומשפחת מושי אלה משפחת מררי: 42 פקודיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים: 43 פקודי משפחת המררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה כל הזכר: 44 ויהי כל הפקודים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו: 45 ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: 46 ויהי כל הפקודים ששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים: 47 והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 רק את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 והפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו והזר הקרב יומת: 52 ונטו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו: 55 ויחנו על דגלו וכן יסעו איש איש על ידו למשפחתיו לבית אבתו: 56 כן חנו על דגלו וכן נסעו איש איש למשפחתו לבית אבתו: 57 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: 58 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים: 59 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים מהם ושור אחד לאחד והקריבו אתם לפני המשכן: 60 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 61 קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו: 62 ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים: 63 את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: 64 ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: 65 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: 66 ויקרבו הנשיאים חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח: 67 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: 68 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: 69 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 70 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 71 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 72 שעיר עזים אחד לחטאת: 73 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נחשון בן עמינדב: 74 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: 75 הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 76 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 77 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 78 שעיר עזים אחד לחטאת: 79 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נתנאל בן צוער: 80 ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: 81 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 82 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 83 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 84 שעיר עזים אחד לחטאת: 85 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליאב בן חלון: 86 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור: 87 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 88 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 89 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 90 שעיר עזים אחד לחטאת: 91 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישור בן שדיאור: 92 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי: 93 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 94 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 95 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 96 שעיר עזים אחד לחטאת: 97 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן שלומיאל בן צורישדי: 98 ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל: 99 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 100 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 101 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 102 שעיר עזים אחד לחטאת: 103 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליסף בן דעואל: 104 ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: 105 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 106 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 107 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 108 שעיר עזים אחד לחטאת: 109 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישמע בן עמיהוד: 110 ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: 111 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 112 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 113 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 114 שעיר עזים אחד לחטאת: 115 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן גמליאל בן פדהצור: 116 ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני: 117 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 118 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 119 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 120 שעיר עזים אחד לחטאת: 121 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אבידן בן גדעוני: 122 ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: 123 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 124 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 125 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 126 שעיר עזים אחד לחטאת: 127 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחיעזר בן עמישדי: 128 ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן: 129 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 130 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 131 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 132 שעיר עזים אחד לחטאת: 133 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן פגעיאל בן עכרן: 134 ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: 135 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת מנחה: 136 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 137 פר בן בקר אחד איל אחד כר בן שנתו אחד לעלה: 138 שעיר עזים אחד לחטאת: 139 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחירע בן עינן: 140 זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף קערות שנים עשר כסף מזרקים שנים עשר כפות זהב שנים עשר: 141 שלשים ומאה משקל הקערה האחת ושבעים השקל המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: 142 כפות זהב שנים עשר מלאות קטרת עשרה עשרה בשקל הקדש כל זהב הכפות מאה ועשרים: 143 כל בקר העלה שנים עשר פרים אילם שנים עשר כרים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: 144 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו: 145 ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו: 146 וידבר יהוה אל משה לאמר: 147 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: 148 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: 149 וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה: 150 וידבר יהוה אל משה לאמר: 151 קח את הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: 152 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם והתטהרו: 153 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: 154 והקרבת את הלוים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל: 155 והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: 156 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: 157 והלוים יסמכו את ידיהם על ראשי הפרים ואתה תעש את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים: 158 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: 159 והבדלת את הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים: 160 ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את עבדת אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: 161 כי נתנים נתנים הם לי מתוך בני ישראל תחת כל פטר רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: 162 כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: 163 ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: 164 ואתן את הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: 165 ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: 166 ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם ויניף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: 167 ואחרי כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם: 168 וידבר יהוה אל משה לאמר: 169 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: 170 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא עבדתו ולא יעבד עוד: 171 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם: 172 ויהי ביום השני לחדש השני בשנת השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: 173 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו: 174 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו: 175 וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח: 176 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 177 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 178 ויאמרו האנשים ההם אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל: 179 ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם: 180 וידבר יהוה אל משה לאמר: 181 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה: 182 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו: 183 לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו: 184 ואשר הוא טהור ובדרך לא היה ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאתו יישא האיש ההוא: 185 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: 186 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: 187 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה: 188 ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: 189 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר הענן יעל על המשכן יחנו: 190 וכי יארך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו: 191 ויהי אם יש הענן ימים על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: 192 ויהי אם מספר הימים אשר הענן על המשכן בימים על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: 193 ויהי אם שנים או חדש או ימים בארך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 194 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה: 195 ויהי בחדש השני בעשרים יום לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: 196 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: 197 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: 198 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב: 199 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער: 200 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון: 201 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן: 202 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלישור בן שדיאור: 203 ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל בן צורישדי: 204 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: 205 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד בואם: 206 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד: 207 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור: 208 ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני: 209 ונסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי: 210 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן: 211 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 212 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: 213 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 214 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: 215 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתינו במדבר והיית לנו לעינים: 216 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך: 217 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 218 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 219 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 220 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 221 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 222 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 223 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 224 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 225 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 226 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 227 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 228 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 229 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 230 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 231 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 232 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 233 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 234 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 235 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 236 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 237 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 238 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 239 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 240 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 241 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 242 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 243 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 244 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 245 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 246 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 247 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 248 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 249 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 250 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 251 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 252 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 253 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 254 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 255 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 256 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 257 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 258 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 259 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 260 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 261 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 262 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 263 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 264 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 265 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 266 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 267 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 268 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 269 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 270 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 271 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 272 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 273 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 274 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 275 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 276 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 277 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 278 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 279 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 280 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 281 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 282 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 283 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 284 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 285 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 286 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 287 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 288 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 289 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 290 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 291 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 292 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 293 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 294 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 295 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 296 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 297 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 298 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 299 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 300 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 301 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 302 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 303 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 304 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 305 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 306 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 307 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 308 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 309 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 310 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 311 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 312 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 313 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 314 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 315 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 316 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 317 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 318 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 319 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 320 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 321 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 322 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 323 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 324 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 325 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 326 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 327 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 328 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 329 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 330 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 331 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 332 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 333 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 334 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 335 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 336 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 337 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 338 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 339 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 340 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 341 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 342 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 343 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 344 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 345 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 346 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 347 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 348 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 349 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 350 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 351 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 352 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 353 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 354 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 355 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 356 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 357 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 358 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 359 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך: 360 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: 361 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 362 וענן יהוה על עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 363 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאי

Ezekiel 21

1 And the word of the LORD came to me, saying, 2 Son of man, set your face toward Jerusalem, and drop your word toward the holy places, and prophesy against the land of Israel; 3 And say to the land of Israel, Thus says the LORD; Behold, I am against you, and will draw out my sword out of its sheath, and will cut off from you the righteous and the wicked. 4 Because that I will cut off from you the righteous and the wicked, therefore shall my sword go out of its sheath against all flesh from the south to the north: 5 That all flesh may know that I the LORD have drawn forth my sword out of its sheath: it shall not return any more. 6 Sigh therefore, son of man, with the breaking of your loins; and with bitterness sigh before their eyes. 7 And it shall be, when they say to you, Why sighs you? that you shall answer, Because of the tidings; for it comes: and every heart shall melt, and all hands shall be feeble, and every spirit shall faint, and all knees shall be weak as water: behold, it comes, and is brought to pass, says the LORD. 8 Again the word of the LORD came to me, saying, 9 Son of man, prophesy and say, Thus says the LORD; Say, A sword, a sword is sharpened, and also furbished: 10 It is sharpened to make a sore slaughter, it is furbished that it may glitter: should we then make mirth, it contemns the rod of my son, as every tree. 11 And he has given it to be furbished, that it may be handled: this sword is sharpened, and it is furbished, to give it into the hand of the slayer. 12 Cry and howl, son of man: for it shall be upon my people, it shall be upon all the princes of Israel: terrors by reason of the sword shall be upon my people: smite therefore upon your thigh. 13 Because it is a trial, and what if even the rod which contemns shall be no more? says the Lord GOD. 14 You therefore, son of man, prophesy, and smite hand to hand, and let the sword be doubled the third time, the sword of the slain: it is the sword of the great men that are slain, which entered into their privy chambers. 15 I have set the point of the sword against all their gates, that their heart may faint, and their ruins be multiplied: ah! it is made bright, it is wrapped up for the slaughter. 16 Go you one way or other, either on the right hand, or on the left, whither your face is set. 17 I will also smite my hands together, and I will cause my fury to rest: I the LORD have said it. 18 The word of the LORD came again to me, saying, 19 Also, you son of man, appoint you two ways, that the sword of the king of Babylon may come: both twain shall come forth out of one land: and choose you a place, choose it at the head of the way to the city. 20 Appoint a way, that the sword may come to Rabbath of the Ammonites, and to Judah in Jerusalem the defenced. 21 For the king of Babylon stood at the parting of the way, at the head of the two ways, to use divination: he made his arrows bright, he consulted with images, he looked in the liver. 22 At his right hand was the divination for Jerusalem, to appoint captains, to open the mouth in the slaughter, to lift up the voice with shouting, to appoint battering rams against the gates, to cast a mount, and to build a fort. 23 And it shall be to them as a false divination in their sight, to those that have sworn oaths: but he will bring to remembrance the iniquity, that they may be taken. 24 Therefore thus says the Lord GOD; Because you have made your iniquity to be remembered, in that your transgressions are discovered, so that in all your doings your sins do appear; because, I say, that you are come to remembrance, you shall be taken with the hand. 25 And you, profane wicked prince of Israel, whose day is come, when iniquity shall have an end, 26 Thus says the Lord GOD; Remove the diadem, and take off the crown: this shall not be the same: exalt him that is low, and abase him that is high. 27 I will overturn, overturn, overturn, it: and it shall be no more, until he come whose right it is; and I will give it him. 28 And you, son of man, prophesy and say, Thus says the Lord GOD concerning the Ammonites, and concerning their reproach; even say you, A sword, a sword is drawn: for the slaughter it is furbished, to consume because of the glittering: 29 While they see vain things unto you, while they divine a lie unto you, to bring you upon the necks of them that are slain, of the wicked, whose day is come, when their iniquity shall have an end. 30 Shall I cause it to return into its sheath? I will judge you in the place where you were created, in the land of your nativity. 31 And I will pour out my indignation upon you, I will blow against you in the fire of my wrath, and deliver you into the hands of brutish men, and skilful to destroy.

:הוהי־ינאה רמא הכ 32 ץראב ץוחב ידחא ידי־לכ ידיל הייהת ידחא ידי־לכ ידיל הייהת

Ezekiel 22

1 והיה־דיל ידבר־אלי לאמר: 2 ואתה בן־אדם התשפט התשפט את־עיר הדמים ואודעתה את־כל־תועבותיה:
3 ואמרת אמר אדני יהוה עיר שפכת־דם בתוכה לבוא עתה ועשת גלולים עליה לטמא־לה:
4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקרבי ימיך ובאת עד־שנותיך על־כן נתתיך חרפה לגוים וקלון לכל־הארצות:
5 הקרובות והרחקות ממך יקלסו־לך טמאת השם רבת המהומה:
6 הנה נשיאי ישראל איש לזרועו היו בתוכך לשפך־דם:
7 אב ואם הקלו בך בתוכך גר עשקו יתום ואלמנה הונו בך:
8 קדשי בזית ואת־שבתותי חללת:
9 אנשי רכיל היו בך למען שפך־דם ועל־ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך:
10 ערות אביך גלו בך טמאת נדה ענו בך:
11 ואיש את־אשת רעהו עשה התועבה ואיש בכלתו טמא זמה ואיש באחתו בת־אביו ענה בך:
12 שחד לקחו בך לשפך־דם נשך ותרבית לקחת ובצעו בעשקים ממרעיך ואותי שכחת נאם אדני יהוה:
13 והנה הכיתי כפי על־בצעך אשר עשית ועל־דמיך אשר היו בתוכך:
14 התעמד לבך אם־תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אתך אני יהוה דברתי ועשיתי:
15 והפצתיך בגוים וזריתיך בארצות והתמתי טמאתך מתוכך:
16 וחללת בך לעיני גוים ויודעת כי־אני יהוה:
17 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:
18 בן־אדם בית־ישראל היה לי לסיגים כלם נחשת ובדיל וברזל ועפרת בתוך כור כספי סיגים היו:
19 לכן כה אמר אדני יהוה יען היותכם כלכם לסיגים הנני מקבץ אתכם אל־תוך ירושלם:
20 כקבץ כסף ונחשת וברזל ועפרת ובדיל אל־תוך כור להפיח עליו אש לנתך כן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם:
21 וקבצתי אתכם והפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה:
22 כנתך כסף בתוך כור כן תנתכו בתוכה ויודעתם כי־אני יהוה שפכתי חמתי עליכם:
23 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:
24 בן־אדם אמר לה אתי את־ארץ לא־טהורה היא לא־גשמה ביום זעם:
25 קשר נביאיה בתוכה כאריה שאגה טרף נפש אכלו חסן והון יקר אלמנותיה הרבו בתוכה:
26 כהניה חמסו תורתי ויחללו קדשי בין־קדש לחול לא הבדילו ובין הטמא ובין הטהור לא הודיעו ומסתרי מחללו שבתותי ואחלל בתוכם:
27 שריה בתוכה כזאבים טרף טרף לשפך־דם לאבד נפשות למען בצע־בצע:
28 ונביאיה טחו להם חזים שוא וקסמים כזבים להם אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר:
29 עם־הארץ עשקו עשק וגזלו גזל ועני ואביון הונו ולגר עשקו משפט בלי:
30 ואבקש מהם איש גדר־גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי השחתה ולא מצאתי:
31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כדרכם נתתי בראשם נאם אדני יהוה:

Ezekiel 23

1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר: 2 בן־אדם שתי נשים בנות אם אחת:
3 ותזנינה במצרים בנעוריהן זנו שמה נמעכו שדי בתוליהן:
4 ושמותיהן אהלה הגדולה ואחותה אהליבה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות

ecology sediment ancient fossil ocean tide reef coral species habitat predator prey food chain web energy producer consumer decomposer nutrient cycle water carbon oxygen nitrogen soil root leaf stem flower seed germinate pollinate evolve adapt migrate hibernate camouflage symbiosis parasite host mutualism competition territory population density biodiversity extinct endangered conservation habitat loss pollution climate weather season temperature rainfall drought flood storm wind current wave tide estuary wetland forest grassland desert tundra mountain valley river lake glacier volcano earthquake fault plate tectonic continent island peninsula coast shore cliff beach dune sediment erosion deposition rock mineral crystal igneous sedimentary metamorphic fossil fuel coal oil gas renewable solar wind hydroelectric geothermal biomass recycle reduce reuse waste landfill compost ozone greenhouse gas emission atmosphere troposphere stratosphere weather forecast barometer thermometer anemometer rain gauge humidity cloud cumulus stratus cirrus nimbus front cold warm occluded hurricane tornado thunderstorm lightning thunder hail sleet snow blizzard frost dew fog mist condensation evaporation precipitation runoff groundwater aquifer spring geyser well dam reservoir irrigation drainage sewage treatment plant filter chlorine fluoride contaminant toxic pesticide herbicide fertilizer runoff algae bloom dead zone oxygen depletion fish kill bioaccumulation biomagnification food web trophic level primary secondary tertiary consumer omnivore carnivore herbivore scavenger detritus microorganism bacteria virus fungus protist archaea antibiotic resistance vaccine immune system white blood cell antibody antigen pathogen infection disease epidemic pandemic quarantine sanitation hygiene public health mosquito tick flea rat plague malaria dengue yellow fever cholera typhoid tuberculosis influenza measles polio smallpox hepatitis HIV AIDS sexually transmitted infection condom contraception abstinence puberty hormone testosterone estrogen progesterone menstruation ovulation fertilization embryo fetus placenta umbilical cord amniotic fluid gestation labor delivery cesarean section miscarriage stillbirth infant mortality birth defect genetic disorder chromosome DNA RNA gene allele mutation dominant recessive heterozygous homozygous Punnett square pedigree karyotype Down syndrome Turner syndrome Klinefelter syndrome cystic fibrosis sickle cell anemia hemophilia Huntington disease muscular dystrophy Tay-Sachs phenylketonuria albinism color blindness inheritance Mendel pea plant cross self-pollinate hybrid generation dominant trait recessive trait phenotype genotype gamete meiosis mitosis cell division cytokinesis prophase metaphase anaphase telophase interphase chromatin centromere centriole spindle fiber cell membrane cytoplasm nucleus nucleolus ribosome endoplasmic reticulum Golgi apparatus mitochondrion chloroplast vacuole lysosome peroxisome cytoskeleton microtubule microfilament intermediate filament flagellum cilium prokaryote eukaryote unicellular multicellular tissue organ organ system epithelial connective muscle nervous cardiac smooth skeletal neuron glial cell axon dendrite myelin sheath synapse neurotransmitter action potential resting potential sodium potassium pump ion channel depolarization repolarization refractory period threshold stimulus reflex arc sensory motor interneuron brain cerebrum cerebellum brainstem spinal cord meninges cerebrospinal fluid blood brain barrier hippocampus amygdala hypothalamus thalamus basal ganglia corpus callosum frontal lobe parietal lobe temporal lobe occipital lobe Broca area Wernicke area primary motor cortex primary somatosensory cortex visual cortex auditory cortex association cortex prefrontal cortex working memory long term memory short term memory declarative memory procedural memory episodic memory semantic memory implicit memory explicit memory classical conditioning operant conditioning extinction spontaneous recovery generalization discrimination habituation sensitization latent learning observational learning insight learning trial and error shaping reinforcement positive reinforcement negative reinforcement primary reinforcer secondary reinforcer punishment positive punishment negative punishment schedule of reinforcement fixed ratio variable ratio fixed interval variable interval continuous reinforcement partial reinforcement cognitive map concept formation prototype exemplar schema script mental set functional fixedness problem solving algorithm heuristic means ends analysis hill climbing working backward analogy incubation creativity convergent thinking divergent thinking brainstorming lateral thinking critical thinking decision making risk assessment cost benefit analysis opportunity cost sunk cost framing effect anchoring bias availability heuristic representativeness heuristic confirmation bias hindsight bias overconfidence bias belief perseverance groupthink social loafing deindividuation bystander effect conformity obedience compliance norm descriptive norm injunctive norm reference group in group out group stereotype prejudice discrimination ethnocentrism cultural relativism acculturation assimilation multiculturalism melting pot salad bowl identity role status ascribed status achieved status master status role conflict role strain role exit total institution socialization anticipatory socialization resocialization primary group secondary group gemeinschaft gesellschaft bureaucracy formal organization informal organization division of labor span of control unity of command line authority staff authority functional authority centralization decentralization matrix organization flat organization tall organization mechanistic organization organic organization contingency theory scientific management Taylorism Fordism Weberian bureaucracy human relations movement Hawthorne effect theory X theory Y theory Z Maslow hierarchy of needs Herzberg two factor theory hygiene factor motivator factor equity theory expectancy theory goal setting theory management by objectives transactional leadership transformational leadership charismatic leadership servant leadership situational leadership path goal theory leader member exchange theory contingency model Fiedler model normative decision model Vroom Yetton Jago model Tannenbaum Schmidt continuum Blake Mouton grid managerial grid task oriented leadership relationship oriented leadership participative leadership autocratic leadership democratic leadership laissez faire leadership delegation empowerment coaching mentoring feedback performance appraisal 360 degree feedback management by walking around open door policy suggestion box employee assistance program wellness program flextime compressed workweek telecommuting job sharing part time work full time work overtime shift work night shift rotating shift split shift on call standby hazard pay danger pay combat pay hardship pay cost of living allowance housing allowance basic allowance for housing basic allowance for subsistence family separation allowance clothing allowance uniform allowance travel allowance per diem mileage reimbursement relocation assistance dislocation allowance temporary duty permanent change of station leave ordinary leave emergency leave convalescent leave maternity leave paternity leave adoption leave sick leave annual leave accrued leave carry over leave use or lose leave terminal leave retirement separation resignation termination involuntary separation voluntary separation reduction in force riff bumping retreating displacement seniority tenure probation trial period evaluation period performance improvement plan letter of counseling letter of reprimand letter of admonishment nonpunitive letter of caution record review board of inquiry court martial summary court martial special court martial general court martial article fifteen captain's mast office hours company grade field grade general officer warrant officer chief warrant officer commissioned officer enlisted rank insignia shoulder board collar device cap device sleeve insignia rank chevron service stripe good conduct medal longevity pay hazardous duty pay flight pay submarine pay diving pay parachute pay foreign language proficiency pay medical officer pay dental officer pay nurse corps officer pay chaplain corps officer pay judge advocate general corps officer pay medical service corps officer pay veterinary corps officer pay biomedical science corps officer pay nurse corps officer pay medical specialist corps officer pay dental specialist corps officer pay veterinary specialist corps officer pay

Ezekiel 24

1 In the ninth year, in the tenth month, on the tenth day of the month, the word of the LORD came to me, saying: 2 Son of man, write down the name of this day, this very day. The king of Babylon has laid siege to Jerusalem this very day. 3 And speak a parable to the rebellious house and say to them: Thus says the Lord GOD: Set on the pot, set it on, and also pour water into it; 4 gather its pieces into it, every good piece, the thigh and the shoulder; fill it with choice bones. 5 Take the choice of the flock, and also pile the bones under it; boil it well, and let its bones be cooked in it. 6 Therefore thus says the Lord GOD: Woe to the bloody city, to the pot whose rust is in it, and whose rust does not go out of it! Bring out piece after piece, without casting lots for them. 7 For the blood she shed is in the midst of her: she put it on the bare rock; she did not pour it on the ground, where dust could cover it. 8 To stir up wrath, to take vengeance, I have put her blood on the bare rock, so that it should not be covered. 9 Therefore thus says the Lord GOD: Woe to the bloody city! I will also make the pile great. 10 Heap on the wood, kindle the fire, cook well the meat, and spice it, and let the bones be burned. 11 Then set it empty upon the coals, that it may become hot, and its copper may burn, that its impurity may be melted in it, that its rust may be consumed. 12 She has wearied herself with lies, and her great rust does not go out of her: her rust is in the fire. 13 In your impurity is lewdness. Because I have cleansed you, and you were not clean, you shall not be cleansed from your impurity any more, till I have caused my wrath toward you to rest. 14 I the LORD have spoken; it shall come to pass, and I will do it; I will not go back, nor will I spare, nor will I relent; according to your ways and according to your deeds shall you be judged, says the Lord GOD. 15 Moreover the word of the LORD came to me, saying: 16 Son of man, behold, I take away from you the desire of your eyes with a stroke; yet you shall neither mourn nor weep, nor shall your tears run down. 17 Sigh, but not aloud; make no mourning for the dead. Bind your turban upon you, and put your shoes on your feet, and do not cover your beards, and do not eat the bread of men. 18 So I spoke to the people in the morning, and at evening my wife died; and I did in the morning as I was commanded. 19 And the people said to me, Will you not tell us what these things are to us, that you do so? 20 Then I said to them, The word of the LORD came to me, saying: 21 Speak to the house of Israel, Thus says the Lord GOD: Behold, I will profane my sanctuary, the pride of your power, the desire of your eyes, and that which your soul pities; and your sons and your daughters whom you have left shall fall by the sword. 22 And you shall do as I have done: you shall not cover your beards, nor eat the bread of men. 23 Your turbans shall be on your heads, and your shoes on your feet: you shall not mourn nor weep; but you shall pine away in your iniquities, and groan one to another. 24 Thus Ezekiel is a sign to you: according to all that he has done you shall do: when this comes, then you shall know that I am the Lord GOD. 25 And you, son of man, shall it not be on the day when I take away from them their stronghold, the joy of their glory, the desire of their eyes, and that on which they set their minds, their sons and their daughters, 26 that he who escapes on that day shall come to you to cause you to hear it with your ears? 27 On that day your mouth shall be opened to him who escaped, and you shall speak, and be no more mute: thus you shall be a sign to them; and they shall know that I am the LORD.

Ezekiel 25

1 The word of the LORD came to me: 2 "Son of man, set your face toward the Ammonites and prophesy against them. 3 Say to the Ammonites, 'Hear the word of the Sovereign LORD. This is what the Sovereign LORD says: Because you said "Aha!" over my sanctuary when it was profaned and over the land of Israel when it was laid waste and over the people of Judah when they went into exile, 4 therefore I am giving you to the people of the East as a possession. They will set up their camps among you and make their homes in your midst; they will eat your fruit and drink your milk. 5 I will turn Rabbah into a pasture for camels and the Ammonites into a resting place for flocks. Then you will know that I am the LORD. 6 For this is what the Sovereign LORD says: Because you have clapped your hands and stamped your feet, and rejoiced with all the contempt within your soul against the land of Israel, 7 therefore I will stretch out my hand against you and give you as plunder to the nations. I will cut you off from the peoples and destroy you from the countries. I will bring you to an end, and you will know that I am the LORD.'

8 "This is what the Sovereign LORD says: 'Because Moab and Seir said, "Look, the house of Judah is like all the other nations," 9 therefore I will expose the flank of Moab, beginning at its frontier towns—Beth Jeshimoth, Baal Meon and Kiriathaim—the glory of that land. 10 I will give Moab along with the Ammonites to the people of the East as a possession, so that the Ammonites will not be remembered among the nations; 11 and I will inflict punishments on Moab. Then they will know that I am the LORD.'

12 "This is what the Sovereign LORD says: 'Because Edom took revenge on the house of Judah and became very guilty by doing so, 13 therefore this is what the Sovereign LORD says: I will stretch out my hand against Edom and kill its people and their animals. I will lay it waste, and from Teman to Dedan they will fall by the sword. 14 I will take vengeance on Edom by the hand of my people Israel, and they will deal with Edom according to my anger and my wrath; they will know my vengeance,' declares the Sovereign LORD.

15 "This is what the Sovereign LORD says: 'Because the Philistines acted in vengeance and took revenge with malice in their hearts, destroying in age-long enmity, 16 therefore this is what the Sovereign LORD says: I will stretch out my hand against the Philistines, and I will cut off the Kerethites and destroy the remnant along the coast. 17 I will carry out great vengeance on them and punish them in my wrath. Then they will know that I am the LORD when I take vengeance on them.'

Ezekiel 26

1 In the eleventh year, on the first day of the month, the word of the LORD came to me: 2 "Son of man, because Tyre has said about Jerusalem, 'Aha! The gate to the nations is broken, and its doors open to me; I will be filled now that she lies in ruins,' 3 therefore this is what the Sovereign LORD says: I am against you, Tyre, and will bring many nations against you, as the sea brings up its waves. 4 They will destroy the walls of Tyre and break down her towers; I will scrape away her rubble and make her a bare rock. 5 She will become a place for spreading fishnets in the sea, because I have spoken, declares the Sovereign LORD. She will become plunder for the nations, 6 and her settlements on the mainland will be ravaged by the sword. Then they will know that I am the LORD.

7 "For this is what the Sovereign LORD says: I am bringing against Tyre from the north Nebuchadnezzar king of Babylon, king of kings, with horses and chariots, with horsemen and a great army. 8 He will ravage your settlements on the mainland with the sword; he will set up battering rams against your walls and demolish your towers with his weapons. 9 He will direct the blows of his battering rams against your walls; with his axes he will break down your towers. 10 His horses will be so many that they will cover you with dust. Your walls will shake at the noise of horsemen and wagons and chariots when he enters your gates as men enter a city whose walls have been broken through. 11 The hoofs of his horses will trample all your streets; he will kill your people with the sword, and your strong pillars will fall to the ground. 12 They will plunder your wealth and loot your merchandise; they will break down your walls and demolish your fine houses and throw your stones, timber and rubble into the water. 13 I will put an end to your songs, and the music of your harps will be heard no more. 14 I will make you a bare rock, and you will be a place for spreading fishnets. You will never be rebuilt, for I the LORD have spoken, declares the Sovereign LORD.

15 "This is what the Sovereign LORD says to Tyre: Will not the coastlands shake at the sound of your fall, when the wounded groan and the slaughter takes place within you? 16 Then all the princes of the coast will step down from their thrones and take off their robes and remove their embroidered clothing. Clothed with terror, they will sit on the ground, trembling every moment, appalled at you. 17 They will take up a lament concerning you, and say to you:

𐤔𐤋𐤇 𐤋𐤀𐤋𐤌𐤉 𐤓 𐤔𐤎𐤕𐤀𐤕 𐤓𐤎𐤌 𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇 16 :𐤔𐤋𐤋𐤋 𐤇𐤀𐤋𐤌𐤉 𐤓 𐤔𐤎𐤕𐤀𐤕 𐤓𐤎𐤌 𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇
𐤉𐤏𐤌𐤋 𐤒𐤕𐤋𐤇 𐤎𐤓 𐤉𐤌𐤏𐤋 𐤉𐤈𐤌𐤕𐤃 𐤉𐤈𐤃𐤕𐤋 𐤔𐤎𐤔𐤒𐤋 𐤋𐤕𐤃 𐤋𐤕𐤋𐤋 𐤀𐤕𐤃 𐤔𐤋𐤋𐤋 𐤋𐤏𐤌𐤋𐤇
𐤓𐤋 𐤔𐤎𐤋𐤇𐤎 𐤉𐤎𐤎𐤀 𐤔𐤌𐤋 𐤋𐤏𐤌𐤋𐤇 𐤋𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇 𐤔𐤎𐤋𐤋𐤋 𐤋𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇 𐤔𐤌𐤋 𐤋𐤏𐤌𐤋𐤇
𐤔𐤋𐤋𐤋 𐤋𐤏𐤌𐤋𐤇 𐤋𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇 𐤔𐤎𐤋𐤋𐤋 𐤋𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇 𐤔𐤎𐤋𐤋𐤋 𐤋𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇 𐤔𐤎𐤋𐤋𐤋 𐤋𐤕𐤃𐤀𐤋𐤇
𐤔𐤎

32 :ּאַל נַחֲתִי עָרְלִים יָרְדוּ בּוֹר וְשֹׁכְבוּ בְּתוֹךְ חֲלָלִים חֶרֶב נִתְּנוּ לִשְׁכְּבוֹתֶיהָ עַל כָּל־הֲמוֹנָהּ קִבְרֹתֶיהָ סְבִיבֹתֶיהָ כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב אֲשֶׁר נָתְנוּ חִתִּים בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יֹרְדֵי בּוֹר׃ 33 בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתָּן בְּתוֹךְ נִתְּנָה חַרְבּוֹת הֻמּוֹנָהּ סְבִיבֹתֶיהָ כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב אֲשֶׁר נָתְנוּ בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יֹרְדֵי בּוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתָּן׃ 34 שָׁם אֱדוֹם מְלָכֶיהָ וְכָל־נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר נִתְּנוּ בִּגְבוּרָתָם אֶת־חֲלָלֵי חָרֶב וְאֶת־הַכֹּפְתִּים יִשְׁכְּבוּ עִם־חֲלָלֵי חָרֶב וְנָשְׂאוּ כִלְמָתָם אֶת־יֹרְדֵי בּוֹר׃ 35 שָׁם נְשִׂיאֵי צָפוֹן כֻּלָּם וְכָל־הַכְּנַעֲנִי עִם־חֲלָלִים נִתָּן בְּבָשְׁתָּם מֵחִתִּים גְּבוּרָתָם כִּי הָיוּ מְחִתַּת גִּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת־יֹרְדֵי בּוֹר עִם־חֲלָלִים׃ 36 אֹתָם רָאָה פַּרְעֹה וְנִחַם עַל כָּל־הֲמוֹנוֹ פַּרְעֹה וְצִבְאוֹתָיו נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

Ezekiel 28

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם אֱמֹר לִנְגִיד צֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן גָּבַהּ לִבְּךָ וַתֹּאמֶר אֵל אָנִי מוֹשַׁב אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב־יַמִּים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל וַתִּתֵּן לִבְּךָ כְּלֵב אֱלֹהִים׃ 3 הִנֵּה חָכָם אַתָּה מִדָּנִיֵּאל לֹא־סָתוּם כָּל־סוֹד עָמָקוּךָ׃ 4 בְּחָכְמָתְךָ וּבִתְבוּנָתְךָ עָשִׂיתָ לְךָ חָיִל וַתַּעַשׂ זָהָב וָכֶסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ׃ 5 בְּרֹב חָכְמָתְךָ בְּרִכְלֻתְךָ הִרְבִּיתָ חֵילֶךָ וַיִּגְבַּהּ לִבְּךָ מֵחֵילֶךָ׃ 6 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן נְתִנְךָ לֵב כְּלֵב אֱלֹהִים׃ 7 הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ זָרִים עָרִיצֵי גּוֹיִם וְהֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם עַל־יְפִי חָכְמָתֶךָ וְחִלְּלוּ יִפְעָתֶךָ׃ 8 לַשַּׁחַת יוֹרִדוּךָ וָמַתָּ מוֹתֵי חֲלָלִים בְּלֵב יַמִּים׃ 9 הַאָמוֹר תֹּאמַר אֱלֹהִים אֲנִי לִפְנֵי הֹרְגֶךָ וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל בְּיַד חוֹלְלֶיךָ׃ 10 מוֹתֵי עֲרֵלִים תָּמוּת בְּיַד זָרִים כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 12 בֶּן־אָדָם שָׂא קִינָה עַל־מֶלֶךְ צֹר וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה חוֹתֵם תָּכְנִית מָלֵא חָכְמָה וְכָלִיל יֹפִי׃ 13 בְּעֵדֶן גַּן־אֱלֹהִים הָיִיתָ כָּל־אֶבֶן יְקָרָה מְסֻכָתֶךָ אֹדֶם פִּטְדָה וְיָהֲלֹם תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה סַפִּיר נֹפֶךְ וּבָרְקַת וְזָהָב מַעֲשֵׂה תֻפֶּיךָ וְנִקְבֶּיךָ בְּיוֹם הִבָּרְאֲךָ כּוֹנָנוּ׃ 14 אַתָּה כְּרוּב־מָמְשַׁח סָכֵךְ וּנְתַתִּיךָ בְּהַר־קֹדֶשׁ אֱלֹהִים הָיִיתָ בְּתוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ הִתְהַלָּכְתָּ׃ 15 תָּמִים אַתָּה בִּדְרָכֶיךָ מִיּוֹם הִבָּרְאֲךָ עַד־נִמְצְאָה עַוְלָתָה בָּךְ׃ 16 בְּרֹב רִכְלָתְךָ מָלְאוּ תוֹכְךָ חָמָס וַתֶּחֱטָא וָאֲחַלֶּלְךָ מֵהַר אֱלֹהִים וָאַבֶּדְךָ כְּרוּב הַסֹּכֵךְ מִתּוֹךְ אַבְנֵי־אֵשׁ׃ 17 גָּבַהּ לִבְּךָ בְּיָפְיֶךָ שִׁחַתָּ חָכְמָתְךָ עַל־עָנְיֶךָ עַל־מַלְכִים נְתַתִּיךָ לִפְנֵיהֶם לְרֶאוָה בָּם׃ 18 מֵרֹב עֲוֹנֹתֶיךָ בְּעַוֶּל רְכֻלָּתֶךָ חִלַּלְתָּ מִקְדָּשֶׁיךָ וָאוֹצֵא אֵשׁ מִתּוֹכְךָ הִוא אֲכָלַתְךָ וָאֶתֶּנְךָ לְאֵפֶר עַל־הָאָרֶץ לְעֵינֵי כָּל־רֹאֶיךָ׃ 19 כָּל־יוֹדְעֶיךָ בָּעַמִּים שָׁמְמוּ עָלֶיךָ בַּלָּהוֹת הָיִיתָ וְאֵינְךָ עַד־עוֹלָם׃ 20 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 21 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־צִידוֹן וְהִנָּבֵא עָלֶיהָ׃ 22 וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֵלַיִךְ צִידוֹן וְנִכְבַּדְתִּי בְתוֹכֵךְ וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי בָהּ שְׁפָטִים וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהּ׃ 23 וְשִׁלַּחְתִּי בָהּ דֶּבֶר וְדָם בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכָהּ בְּהֻפַּל עָלֶיהָ חֶרֶב מִסָּבִיב וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ 24 וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל סִלּוֹן מַכְאִיב וְקוֹץ מְדֹקֵר מִכֹּל סְבִיבֹתָם הַשָּׁאטִים אֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה׃ 25 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּקַבְּצִי אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר נָפֹצוּ בָם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָהֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם וְיָשְׁבוּ עַל־אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב׃ 26 וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ לָבֶטַח וּבָנוּ בָתִּים וְנָטְעוּ כְרָמִים וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח בְּעֲשׂוֹתִי שְׁפָטִים בְּכָל־הַשָּׁאטִים אֹתָם מִסָּבִיבוֹתָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

Ezekiel 29

1 בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂרִית בְּעֲשִׂרִי בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ עַל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל־מִצְרַיִם כֻּלָּהּ׃ 3 דַּבֵּר וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פַּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וַאֲנִי עָשִׂיתִנִי׃

Ezekiel 30

1 The word of the LORD came to me: 2 Son of man, prophesy and say, This is what the Sovereign LORD says:
Wail and say, Alas for that day!
3 For the day is near,
the day of the LORD is near—
a day of clouds,
a time of doom for the nations.
4 A sword will come against Egypt,
and anguish will come upon Cush.
When the slain fall in Egypt,
her wealth will be carried away
and her foundations torn down.
5 Cush, Put, Lydia, all Arabia, Libya, and the people of the covenant land
will fall by the sword along with Egypt.
6 This is what the LORD says:
The allies of Egypt will fall
and her proud power will come down.
From Migdol to Aswan
they will fall within her by the sword,
declares the Sovereign LORD.
7 They will be desolate
among desolate countries,
and their cities will lie
among ruined cities.
8 Then they will know that I am the LORD,
when I have set fire to Egypt
and all her helpers are crushed.
9 On that day messengers will go out from me in ships
to frighten the complacent Cushites.
They will be overcome with fear
on the day of Egypt's doom,
for it surely is coming.
10 This is what the Sovereign LORD says:
I will put an end to the hordes of Egypt
by the hand of Nebuchadnezzar king of Babylon.
11 He and his army—
the most ruthless of nations—
will be brought in to destroy the land.
They will draw their swords against Egypt
and fill the land with the slain.
12 I will dry up the streams of the Nile
and sell the land to evil men;
by the hand of foreigners
I will lay waste the land and everything in it.
I, the LORD, have spoken.
13 This is what the Sovereign LORD says:
I will destroy the idols
and put an end to the images in Memphis.
No longer will there be a prince in Egypt,
and I will spread fear throughout the land.
14 I will lay waste Pathros,
set fire to Zoan
and inflict punishment on No.
15 I will pour out my fury on Pelusium,
the fortress of Egypt,
and cut off the hordes of No.
16 I will set fire to Egypt;
Pelusium will writhe in agony.
No will be taken by storm;
Memphis will be in constant distress.
17 The young men of Heliopolis and Bubastis
will fall by the sword,
and the cities themselves will go into captivity.
18 In Tahpanhes the day will become dark
when I break the proud power of Egypt there;
her arrogant strength will come to an end.
She will be covered with clouds,
and her villages will go into captivity.
19 So I will inflict punishment on Egypt,
and they will know that I am the LORD.
20 In the eleventh year, on the seventh day of the month, the word of the LORD came to me: 21 Son of man, I have broken the arm of Pharaoh king of Egypt. It has not been bandaged so as to be healed or put in a splint so as to become strong enough to hold a sword. 22 Therefore this is what the Sovereign LORD says: I am against Pharaoh king of Egypt. I will break both his arms, the good arm as well as the broken one, and make the sword fall from his hand. 23 I will disperse the Egyptians among the nations and scatter them through the countries. 24 I will strengthen the arms of the king of Babylon and put my sword in his hand, but I will break the arms of Pharaoh, and he will groan before him with the groaning of a mortally wounded man. 25 I will strengthen the arms of the king of Babylon, but the arms of Pharaoh will fall limp. Then they will know that I am the LORD, when I put my sword in the hand of the king of Babylon and he raises it against the land of Egypt. 26 I will disperse the Egyptians among the nations and scatter them through the countries. Then they will know that I am the LORD.

ⲘⲈⲚⲦⲞⲨ ⲚⲀⲒ ⲈⲢⲞⲨ ⲘⲠⲢⲞⲪⲎⲦⲎⲤ ⲈⲂⲞⲖ ⲚⲤⲈⲘⲞⲨ ⲈⲂⲞⲖ ⲚⲀⲒ ⲚⲀⲒ

Ezekiel 32

1 And it came to pass in the twelfth year, in the twelfth month, in the first day of the month, that the word of the LORD came unto me, saying,
2 Son of man, take up a lamentation for Pharaoh king of Egypt, and say unto him, Thou art like a young lion of the nations, and thou art as a whale in the seas: and thou camest forth with thy rivers, and troubledst the waters with thy feet, and fouledst their rivers.
3 Thus saith the Lord GOD; I will therefore spread out my net over thee with a company of many people; and they shall bring thee up in my net.
4 Then will I leave thee upon the land, I will cast thee forth upon the open field, and will cause all the fowls of the heavens to remain upon thee, and I will fill the beasts of the whole earth with thee.
5 And I will lay thy flesh upon the mountains, and fill the valleys with thine height.
6 I will also water with thy blood the land wherein thou swimmest, even to the mountains; and the rivers shall be full of thee.
7 And when I shall put thee out, I will cover the heaven, and make the stars thereof dark; I will cover the sun with a cloud, and the moon shall not give her light.
8 All the bright lights of heaven will I make dark over thee, and set darkness upon thy land, saith the Lord GOD.
9 I will also vex the hearts of many people, when I shall bring thy destruction among the nations, into the countries which thou hast not known.
10 Yea, I will make many people amazed at thee, and their kings shall be horribly afraid for thee, when I shall brandish my sword before them; and they shall tremble at every moment, every man for his own life, in the day of thy fall.
11 For thus saith the Lord GOD; The sword of the king of Babylon shall come upon thee.
12 By the swords of the mighty will I cause thy multitude to fall, the terrible of the nations, all of them: and they shall spoil the pomp of Egypt, and all the multitude thereof shall be destroyed.
13 I will destroy also all the beasts thereof from beside the great waters; neither shall the foot of man trouble them any more, nor the hoofs of beasts trouble them.
14 Then will I make their waters deep, and cause their rivers to run like oil, saith the Lord GOD.
15 When I shall make the land of Egypt desolate, and the country shall be destitute of that whereof it was full, when I shall smite all them that dwell therein, they shall know that I am the LORD.
16 This is the lamentation wherewith they shall lament her: the daughters of the nations shall lament her: they shall lament for her, even for Egypt, and for all her multitude, saith the Lord GOD.
17 It came to pass also in the twelfth year, in the fifteenth day of the month, that the word of the LORD came unto me, saying,
18 Son of man, wail for the multitude of Egypt, and cast them down, even her, and the daughters of the famous nations, unto the nether parts of the earth, with them that go down into the pit:
19 Whom dost thou pass in beauty? go down, and be thou laid with the uncircumcised.
20 They shall fall in the midst of them that are slain with the sword: she is delivered to the sword: draw her and all her multitudes.
21 The strong among the mighty shall speak to him out of the midst of hell with them that help him: they are gone down, they lie uncircumcised, slain by the sword.
22 Asshur is there and all her company: his graves are about him: all of them slain, fallen by the sword:
23 Whose graves are set in the sides of the pit, and her company is round about her grave: all of them slain, fallen by the sword, which caused terror in the land of the living.
24 There is Elam and all her multitude round about her grave, all of them slain, fallen by the sword, which are gone down uncircumcised into the nether parts of the earth, which caused their terror in the land of the living; yet have they borne their shame with them that go down to the pit.
25 They have set a bed for her in the midst of the slain with all her multitude: her graves are round about him: all of them uncircumcised, slain by the sword: though their terror was caused in the land of the living, yet have they borne their shame with them that go down to the pit: he is put in the midst of them that be slain.
26 There is Meshech, Tubal, and all her multitude: her graves are round about him: all of them uncircumcised, slain by the sword, though they caused their terror in the land of the living.
27 And they shall not lie with the mighty that are fallen of the uncircumcised, which are gone down to hell with their weapons of war: and they have laid their swords under their heads, but their iniquities shall be upon their bones, though they were the terror of the mighty in the land of the living.
28 Yea, thou shalt be broken in the midst of the uncircumcised, and shalt lie with them that are slain with the sword.
29 There is Edom, her kings, and all her princes, which with their might are laid by them that were slain by the sword: they shall lie with the uncircumcised, and with them that go down to the pit.
30 There be the princes of the north, all of them, and all the Zidonians, which are gone down with the slain; with their terror they are ashamed of their might; and they lie uncircumcised with them that be slain by the sword, and bear their shame with them that go down to the pit.
31 Pharaoh shall see them, and shall be comforted over all his multitude, even Pharaoh and all his army slain by the sword, saith the Lord GOD.
32 For I have caused my terror in the land of the living: and he shall be laid in the midst of the uncircumcised with them that are slain with the sword, even Pharaoh and all his multitude, saith the Lord GOD.

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶרֶץ כִּי־תָבִיא עָלֶיהָ חֶרֶב וְלָקְחוּ עַם־הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצוֹתָם וְנָתְנוּ אֹתוֹ לָהֶם לְצָפֶה׃ 3 וְרָאָה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה עַל־הָאָרֶץ וְתָקַע בַּשּׁוֹפָר וְהִזְהִיר אֶת־הָעָם׃ 4 וְשֹׁמֵעַ אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר וְלֹא נִזְהָר וַתָּבֹא הַחֶרֶב וְתִקָּחֵהוּ דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ יִהְיֶה׃ 5 קוֹל הַשּׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יִהְיֶה וְאִם־נִזְהָר מִלַּט נַפְשׁוֹ׃ 6 וְהַצֹּפֶה כִּי־יִרְאֶה אֶת־הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא תָקַע בַּשּׁוֹפָר וְלֹא נִזְהַר הָעָם וַתָּבֹא חֶרֶב וְתִקַּח מֵהֶם אִישׁ אֶחָד מִקְצוֹתָם בַּעֲוֹנוֹ נִתְפָּשׂ וְאֶת־דָּמוֹ מִיַּד הַצֹּפֶה אֲבַקֵּשׁ׃ 7 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם צָפֶה נְתַתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָּבָר וְהִזַּרְתָּם מִמֶּנִּי׃ 8 בְּאָמְרִי לָרָשָׁע רָשָׁע אַתָּה מוֹת תָּמוּת וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהַזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאֶת־דָּמוֹ מִיָּדְךָ אֲבַקֵּשׁ׃ 9 וְאוּלָם אַתָּה כִּי־הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ לָשׁוּב מִמֶּנָּה וְלֹא שָׁב מִדַּרְכּוֹ הוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאַתָּה אֶת־נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ׃ 10 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם אֱמֹר אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אֲמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי־עֲוֹנֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ עָלֵינוּ וּבָם אֲנַחְנוּ נְמַקִּים אֵיךְ נִחְיֶה׃ 11 אֱמֹר אֲלֵהֶם חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם־בְּשׁוּב הָרָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 12 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם אֱמֹר אֶל־בְּנֵי עַמֶּךָ צִדְקַת־הַצַּדִּיק לֹא תַצִּילֶנּוּ בְּיוֹם פִּשְׁעוֹ וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע לֹא יִכָּשֶׁל־בָּהּ בְּיוֹם שׁוּבוֹ מֵרִשְׁעָתוֹ וְצַדִּיק לֹא־יוּכַל בָּהּ לְחַיֹּתוֹ בְּיוֹם חֲטֹא׃ 13 בְּאָמְרִי לַצַּדִּיק חָיוֹ יִחְיֶה הוּא בָּטַח אֶל־צִדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כָּל־צִדְקֹתָיו לֹא תִזָּכַרְנָה וּבְעַוְלָתוֹ אֲשֶׁר עָוָל בָּהּ בָּהּ יָמוּת׃ 14 וּבְאָמְרִי לָרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְשָׁב מֵחַטָּאתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃ 15 חֲבֹלָה רָשָׁע יָשִׁיב גְּזֵלָה בְּחֻקַּת הַחַיִּים הָלוֹךְ בְּלִי עֲשׂוֹת עָוֶל חַיֹּה יִחְיֶה לֹא תָמוּת׃ 16 כָּל־חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לוֹ לֹא תִזָּכַרְנָה לוֹ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה חַיֹּה יִחְיֶה׃ 17 וְאָמְרוּ בְּנֵי עַמֶּךָ לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי וְהֵמָּה דַּרְכָּם לֹא יִתָּכֵן׃ 18 בְּשׁוּב צַדִּיק מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל וָמֵת עֲלֵיהֶם בְּעַוְלָתוֹ אֲשֶׁר עָוָל יָמוּת׃ 19 וּבְשׁוּב רָשָׁע מֵרִשְׁעָתוֹ וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָלֵיהֶם הוּא יִחְיֶה׃ 20 וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 21 וַיְהִי בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּעֲשִׂירִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ לְגָלוּתֵנוּ בָּא־אֵלַי הַפָּלִיט מִירוּשָׁלִַם לֵאמֹר הֻכְּתָה הָעִיר׃ 22 וְיַד־יְהוָה הָיְתָה עָלַי בָּעֶרֶב לִפְנֵי בֹּא הַפָּלִיט וַיִּפְתַּח־פִּי עַד־בֹּא־אֵלַי בַּבֹּקֶר וַיִּפָּתַח־פִּי וְלֹא־נֶאֱלַמְתִּי עוֹד׃ 23 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 24 בֶּן־אָדָם יֹשְׁבִים הָאֵלֶּה אֶת־הַחֳרָבוֹת עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם וַיִּרַשׁ אֶת־הָאָרֶץ וַאֲנַחְנוּ רַבִּים לָנוּ נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה׃ 25 לָכֵן אֱמֹר אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עַל־הַדָּם תֹּאכֵלוּ וְעֵינֵיכֶם תִּשָּׂאוּ אֶל־גִּלּוּלֵיכֶם וְדָם תִּשְׁפֹּכוּ וְאֶרֶץ תִּירָשׁוּ׃ 26 עֲמַדְתֶּם עַל־חַרְבְּכֶם עֹשֵׂיתֶם הַתּוֹעֵבָה וְאִשֶּׁת רֵעֵהוּ טִמֵּאתֶם וְאֶרֶץ תִּירָשׁוּ׃ 27 כֹּה־תֹאמַר אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חַי־אָנִי אִם־לֹא אֲשֶׁר בֶּחָרְבָּה יִפֹּלוּן וַאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה לַחַיָּה נְתַתִּיו לְאָכְלָה וַאֲשֶׁר בַּמְּצָדוֹת וּבַמְּעָרוֹת בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ׃ 28 וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה וְשָׁבַת גְּאוֹן עֻזָּהּ וְנָשַׁמּוּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּלִי עֹבֵר׃ 29 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתִתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה עַל כָּל־תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ׃ 30 וְאַתָּה בֶּן־אָדָם בְּנֵי עַמְּךָ הַמְדַבְּרִים עָלֶיךָ אֵצֶל הַקִּירוֹת וּבְפִתְחֵי הַבָּתִּים וְדִבֶּר אִישׁ אֶל־אָחִיו אִישׁ אֶל־אָחִיו לֵאמֹר לְכוּ־נָא וְשִׁמְעוּ מָה־הַדָּבָר הַיֹּצֵא מֵאֵת יְהוָה׃ 31 וּבָאוּ אֵלֶיךָ כְּבוֹא עָם וְיֵשְׁבוּ לְפָנֶיךָ עַמִּי וְשָׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֶיךָ וְאֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ כִּי־עֲרָיוֹת בְּפִיהֶם הֵם עֹשִׂים בְּצַע לִבָּם הוֹלֵךְ׃ 32 וְהִנֵּה אַתָּה לָהֶם כְּשִׁיר עֲרָיוֹת נָעִים וְטוֹב נְגִינָה וְשֹׁמְעִים אֶת־דְּבָרֶיךָ וְאֹתָם לֹא יַעֲשׂוּ׃ 33 וּכְבוֹא זֹאת הִנֵּה בָאָה וְיָדְעוּ כִּי־נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃

Ezekiel 34

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 בֶּן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־רֹעֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֶל־הָרֹעִים כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הוֹי רֹעֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ רֹעִים אוֹתָם הֲלוֹא צֹאן יִרְעוּ רֹעִים׃ 3 אֶת־הַחֵלֶב תֹּאכֵלוּ וְאֶת־הַצֶּמֶר תִּלְבָּשׁוּ הַבְּרִיא תִּזְבָּחוּ אֶת־הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ׃ 4 אֶת־הַנַּחֲלָה לֹא חִזַּקְתֶּם וְאֶת־הַנִּדַּחַת לֹא הֲשִׁבְתֶּם וְאֶת־הַנֶּאֱבֶדֶת לֹא בִקַּשְׁתֶּם וּבְחָזָקָה וּבְפָרֶךְ רְדִיתֶם אוֹתָם׃ 5 וַתָּפֹצְנָה מִבְּלִי רֹעֶה וַתִּהְיֶינָה לְאָכְלָה לְכָל־חַיְתוֹ הַשָּׂדֶה וַתִּפָּצֶינָה׃ 6 תָּעוּ צֹאנִי בְּכָל־הָרִים וְעַל־כָּל־גִּבְעָה רָמָה וְעַל כָּל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ נָפוֹצָה צֹאנִי וְאֵין דּוֹרֵשׁ וְאֵין מְבַקֵּשׁ׃ 7 לָכֵן רֹעִים שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 8 חַי־אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא יַעַן הָיְתָה צֹאנִי לָבַז וַתִּהְיֶינָה צֹאנִי לְאָכְלָה לְכָל־חַיְתוֹ הַשָּׂדֶה מֵאֵין רוֹעֶה וְלֹא דָרְשׁוּ רוֹעַי אֶת־צֹאנִי וַיִּרְעוּ הָרֹעִים אֶת־עַצְמָם וְאֶת־צֹאנִי לֹא רָעָיוּ׃ 9 לָכֵן רֹעִים שִׁמְעוּ אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ 10 כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֶל־הָרֹעִים וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא־יִרְעוּ הָרֹעִים עוֹד אֶת־עַצְמָם וְהִצַּלְתִּי אֶת־צֹאנִי מִפִּיהֶם וְלֹא תִהְיֶינָה לָהֶם לְמַאֲכָלֶת׃ 11 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֲנִי וְדָרַשְׁתִּי אֶת־צֹאנִי וּבִקַּרְתִּים׃ 12 כְּבִקֹּר רוֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם הֱיוֹתוֹ בְּתוֹךְ צֹאנוֹ נִפְרָדוֹת כֵּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי אוֹתָם מִכָּל־הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַאֲרָפֶל׃ 13 וְהוֹצֵאתִים מִן־הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּים מִן־הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִים אֶל־אַדְמָתָם וְרָעִיתִים עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲפִיקִים וּבְכֹל מוֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ׃ 14 בְּמִרְעֶה טוֹב אֶרְעֵם וּבְהַר מְרוֹם גָּבְהֵי יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה נָוָתָם שָׁם תָּנוּחֶינָה בְּנָוֶה טוֹב וּבְמִרְעֶה שָׁמֵן יִרְעוּ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל׃ 15 אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי וַאֲנִי אַרְבִּיצֵם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 16 אֶת־הָאֹבֶדֶת אְבַקֵּשׁ וְהַנִּדַּחַת אָשִׁיב וְהַנִּשְׁבֶּרֶת אֲחַבֵּשׁ וְהַחוֹלָה אְחַזֵּק וְאֶת־הַשְּׁמֵנָה וְאֶת־הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד אֲרְעֶנָּה בְּמִשְׁפָּט׃ 17 וְאַתֶּן צֹאנִי כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין־שֶׂה לְשֶׂה בֵּין אֵילִים וּבֵין עַתֻּדִים׃ 18 הַמְעַט מִכֶּם הָרְעוֹת הָרְעִי אֶת־הַמִּרְעֶה וְיֶתֶר מִרְעִיתֵיכֶם תִּרְמְסוּ בְּרַגְלֵיכֶם וּמֵימֵי הַמְצֻלּוֹת תִּשְׁתּוּ וְיֶתֶר בְּרַגְלֵיכֶם תִּרְפָּשׁוּן׃ 19 וְצֹאנִי מִרְמַס רַגְלֵיכֶם יִרְעוּ וּשְׂפוּי רַגְלֵיכֶם יִשְׁתּוּ׃ 20 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲלֵהֶם אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי אֲנִי וְשָׁפַטְתִּי בֵּין שֶׂה בָּרִיא וּבֵין שֶׂה הַדַּל׃ 21 יַעַן בְּצַד וּבְכָתֵף תָּדָפּוּ וְכָל־הַנַּחֲלוֹת בְּקַרְנְכֶם תְּנַגֵּחוּ עַד אֲשֶׁר כִּלִּיתֶם אוֹתָן הַחוּצָה׃ 22 וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאנִי וְלֹא תִהְיֶינָה עוֹד לָבַז וְשָׁפַטְתִּי בֵּין שֶׂה לְשֶׂה׃ 23 וְהֵקִמֹתִי עֲלֵיהֶם רוֹעֶה אֶחָד וְרָעָם אֶת־עַבְדִּי דָּוִד הוּא יִרְעֵם וְהוּא יִהְיֶה לָהֶם לְרוֹעֶה׃ 24 וַאֲנִי יְהוָה אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים וְעַבְדִּי דָוִד נָשִׂיא בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ 25 וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שָׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְהַנְוֶה לָבְטַח יִשְׁכְּנוּ בַּמִּדְבָּר וְיָשְׁנוּ בַּיְעָרִים׃ 26 וְנָתַתִּים וְאֶת־סְבִיבוֹת גִּבְעָתִי בְּרָכָה וְהוֹרַדְתִּי אֶת־הַגֶּשֶׁם בְּעִתּוֹ גִּשְׁמֵי בְרָכָה יִהְיוּ׃ 27 וְנָתַן עֵץ הַשָּׂדֶה פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל־אַדְמָתָם לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשָׁבְרִי אֶת־מֹטוֹת עֻלָּם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים בָּם׃ 28 וְלֹא־תִהְיֶינָה עוֹד בַּז לַגּוֹיִם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד׃ 29 וַהֲקִמֹתִי לָהֶם מַטָּע לְשֵׁם וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד כְּלֵה רָעָב בָּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׂאוּ עוֹד חֶרְפַּת הַגּוֹיִם׃ 30 וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אִתָּם וְהֵמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 31 וְאַתֶּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

Ezekiel 35

1 The word of the LORD came to me: 2 Son of man, set your face against Mount Seir and prophesy against it. 3 Say to it, 'This is what the Sovereign LORD says: I am against you, Mount Seir, and I will stretch out my hand and make you a desolate waste. 4 I will reduce your towns to ruins and you will be desolate. Then you will know that I am the LORD. 5 "Because you have had an ancient hostility and have delivered the Israelites over to the power of the sword at the time of their calamity, the time their punishment reached its climax, 6 therefore, as surely as I live, declares the Sovereign LORD, I will prepare you for bloodshed, and it will pursue you. Since you did not hate bloodshed, bloodshed will pursue you. 7 I will make Mount Seir a desolate waste and cut off from it all who come and go. 8 I will fill your mountains with the slain. Those killed by the sword will fall on your hills and in your valleys and in all your ravines. 9 I will make you desolate forever; your towns will not be inhabited. Then you will know that I am the LORD. 10 "Because you have said, 'These two nations and countries will be mine and we will take possession of them,' even though I the LORD was there, 11 therefore, as surely as I live, declares the Sovereign LORD, I will deal with you according to the anger and jealousy you showed in your hatred of them, and I will make myself known among them when I judge you. 12 Then you will know that I the LORD have heard all the contemptible things you said against the mountains of Israel. You said, 'They have been laid waste and have been given to us to devour.' 13 You boasted against me and spoke many words against me and I heard them. 14 This is what the Sovereign LORD says: While the whole earth rejoices, I will make you desolate. 15 Because you rejoiced when the inheritance of the house of Israel became desolate, I will do the same to you. You will be desolate, Mount Seir, and all Edom, all of it. Then they will know that I am the LORD.

Ezekiel 36

1 "Son of man, prophesy to the mountains of Israel and say, 'Mountains of Israel, hear the word of the LORD. 2 This is what the Sovereign LORD says: The enemy said of you, "Aha! The ancient heights have become our possession." 3 Therefore prophesy and say, 'This is what the Sovereign LORD says: Because they ravaged you on every side and trampled you underfoot, so that you became the possession of the rest of the nations and you were talked about by slanderous tongues and the malicious gossip of the peoples, 4 therefore, you mountains of Israel, hear the word of the Sovereign LORD. This is what the Sovereign LORD says to the mountains and hills, to the ravines and valleys, to the desolate wastelands and deserted towns that have become plunder and derision to the rest of the nations around you— 5 therefore this is what the Sovereign LORD says: In my burning jealousy I have spoken against the rest of the nations and against Edom, all of it, who with wholehearted joy and malicious hearts made my land their own possession so that they might plunder its pastureland.' 6 "Therefore prophesy concerning the land of Israel and say to the mountains and hills, to the ravines and valleys: 'This is what the Sovereign LORD says: I have spoken in my jealousy and my wrath because you have suffered the insults of the nations. 7 Therefore this is what the Sovereign LORD says: I swear with uplifted hand that the nations around you will also suffer insults. 8 But you, mountains of Israel, will produce branches and fruit for my people Israel, for they will soon come home. 9 I am for you and will turn to you; you will be plowed and planted. 10 I will increase the number of people on you, the whole house of Israel. The towns will be inhabited and the ruins rebuilt. 11 I will increase the number of people and animals on you, and they will be fruitful and become numerous. I will cause people to live on you as you were before and will make you prosper more than before. Then you will know that I am the LORD. 12 I will cause people, my people Israel, to walk on you. They will possess you, and you will be their inheritance; you will never again deprive them of their children. 13 This is what the Sovereign LORD says: Because people say to you, "You devour people and deprive your nation of children," 14 therefore you will no longer devour people or deprive your nation of children, declares the Sovereign LORD. 15 And I will not let the insults of the nations against you be heard anymore, nor will you bear the scorn of the peoples anymore, nor will you cause your nation to stumble, declares the Sovereign LORD.'" 16 Then the word of the LORD came to me: 17 "Son of man, when the people of Israel were living in their own land, they defiled it by their conduct and actions. To me their conduct was like the uncleanness of a woman in her monthly impurity. 18 So I poured out my wrath on them because of the blood they had shed on the land, and because they defiled it with their idols. 19 I scattered them among the nations, and they were dispersed throughout the countries; I judged them according to their conduct and actions. 20 And wherever they went among the nations they profaned my holy name, for it was said of them, 'These are the people of the LORD, and yet they had to leave his land.' 21 I had concern for my holy name, which the people of Israel profaned among the nations where they had gone.

Ezekiel 37

1 The hand of the LORD was upon me, and he brought me out by the Spirit of the LORD, and set me down in the midst of the valley which was full of bones, 2 And caused me to pass by them round about: and, behold, there were very many in the open valley; and, lo, they were very dry. 3 And he said unto me, Son of man, can these bones live? And I answered, O Lord GOD, thou knowest. 4 Again he said unto me, Prophesy upon these bones, and say unto them, O ye dry bones, hear the word of the LORD. 5 Thus saith the Lord GOD unto these bones; Behold, I will cause breath to enter into you, and ye shall live: 6 And I will lay sinews upon you, and will bring up flesh upon you, and cover you with skin, and put breath in you, and ye shall live; and ye shall know that I am the LORD. 7 So I prophesied as I was commanded: and as I prophesied, there was a noise, and behold a shaking, and the bones came together, bone to his bone. 8 And when I beheld, lo, the sinews and the flesh came up upon them, and the skin covered them above: but there was no breath in them. 9 Then said he unto me, Prophesy unto the wind, prophesy, son of man, and say to the wind, Thus saith the Lord GOD; Come from the four winds, O breath, and breathe upon these slain, that they may live. 10 So I prophesied as he commanded me, and the breath came into them, and they lived, and stood upon their feet, an exceeding great army. 11 Then he said unto me, Son of man, these bones are the whole house of Israel: behold, they say, Our bones are dried, and our hope is lost: we are cut off for our parts. 12 Therefore prophesy and say unto them, Thus saith the Lord GOD; Behold, O my people, I will open your graves, and cause you to come up out of your graves, and bring you into the land of Israel. 13 And ye shall know that I am the LORD, when I have opened your graves, O my people, and brought you up out of your graves, 14 And shall put my spirit in you, and ye shall live, and I shall place you in your own land: then shall ye know that I the LORD have spoken it, and performed it, saith the LORD. 15 The word of the LORD came again unto me, saying, 16 Moreover, thou son of man, take thee one stick, and write upon it, For Judah, and for the children of Israel his companions: then take another stick, and write upon it, For Joseph, the stick of Ephraim, and for all the house of Israel his companions: 17 And join them one to another into one stick; and they shall become one in thine hand. 18 And when the children of thy people shall speak unto thee, saying, Wilt thou not show us what thou meanest by these? 19 Say unto them, Thus saith the Lord GOD; Behold, I will take the stick of Joseph, which is in the hand of Ephraim, and the tribes of Israel his companions, and will put them with him, even with the stick of Judah, and make them one stick, and they shall be one in my hand. 20 And the sticks whereon thou writest shall be in thine hand before their eyes. 21 And say unto them, Thus saith the Lord GOD; Behold, I will take the children of Israel from among the heathen, whither they be gone, and will gather them on every side, and bring them into their own land: 22 And I will make them one nation in the land upon the mountains of Israel; and one king shall be king to them all: and they shall no more be two nations, neither shall they be divided into two kingdoms any more at all: 23 Neither shall they defile themselves any more with their idols, nor with their detestable things, nor with any of their transgressions: but I will save them out of all their dwellings, wherein they have sinned, and will cleanse them: so shall they be my people, and I will be their God. 24 And David my servant shall be king over them; and they all shall have one shepherd: they shall also walk in my judgments, and observe my statutes, and do them. 25 And they shall dwell in the land that I have given unto Jacob my servant, wherein your fathers have dwelt; and they shall dwell therein, even they, and their children, and their children's children for ever: and my servant David shall be their prince for ever. 26 Moreover I will make a covenant of peace with them; it shall be an everlasting covenant with them: and I will place them, and multiply them, and will set my sanctuary in the midst of them for evermore. 27 My tabernacle also shall be with them: yea, I will be their God, and they shall be my people. 28 The heathen also shall know that I the LORD do sanctify Israel, when my sanctuary shall be in the midst of them for evermore.

Ezekiel 38

1 And the word of the LORD came unto me, saying, 2 Son of man, set thy face against Gog, the land of Magog, the chief prince of Meshech and Tubal, and prophesy against him, 3 And say, Thus saith the Lord GOD; Behold, I am against thee, O Gog, the chief prince of Meshech and Tubal: 4 And I will turn thee back, and put hooks into thy jaws, and I will bring thee forth, and all thine army, horses and horsemen, all of them clothed with all sorts of armour, even a great company with bucklers and shields, all of them handling swords: 5 Persia, Ethiopia, and Libya with them; all of them with shield and helmet: 6 Gomer, and all his bands; the house of Togarmah of the north quarters, and all his bands: and many people with thee. 7 Be thou prepared, and prepare for thyself, thou, and all thy company that are assembled unto thee, and be thou a guard unto them. 8 After many days thou shalt be visited: in the latter years thou shalt come into the land that is brought back from the sword, and is gathered out of many people, against the mountains of Israel, which have been always waste: but it is brought forth out of the nations, and they shall dwell safely all of them. 9 Thou shalt ascend and come like a storm, thou shalt be like a cloud to cover the land, thou, and all thy bands, and many people with thee. 10 Thus saith the Lord GOD; It shall also come to pass, that at the same time shall things come into thy mind, and thou shalt think an evil thought: 11 And thou shalt say, I will go up to the land of unwalled villages; I will go to them that are at rest, that dwell safely, all of them dwelling without walls, and having neither bars nor gates, 12 To take a spoil, and to take a prey; to turn thine hand upon the desolate places that are now inhabited, and upon the people that are gathered out of the nations, which have gotten cattle and goods, that dwell in the midst of the land. 13 Sheba, and Dedan, and the merchants of Tarshish, with all the young lions thereof, shall say unto thee, Art thou come to take a spoil? hast thou gathered thy company to take a prey? to carry away silver and gold, to take away cattle and goods, to take great spoil? 14 Therefore, son of man, prophesy and say unto Gog, Thus saith the Lord GOD; In that day when my people of Israel dwelleth safely, shalt thou not know it? 15 And thou shalt come from thy place out of the north parts, thou, and many people with thee, all of them riding upon horses, a great company, and a mighty army: 16 And thou shalt come up against my people of Israel, as a cloud to cover the land; it shall be in the latter days, and I will bring thee against my land, that the heathen may know me, when I shall be sanctified in thee, O Gog, before their eyes. 17 Thus saith the Lord GOD; Art thou he of whom I have spoken in old time by my servants the prophets of Israel, which prophesied in those days many years that I would bring thee against them? 18 And it shall come to pass at the same time when Gog shall come against the land of Israel, saith the Lord GOD, that my fury shall come up in my face. 19 For in my jealousy and in the fire of my wrath have I spoken, Surely in that day there shall be a great shaking in the land of Israel; 20 So that the fishes of the sea, and the fowl of the heaven, and the beasts of the field, and all creeping things that creep upon the earth, and all the men that are upon the face of the earth, shall shake at my presence, and the mountains shall be thrown down, and the steep places shall fall, and every wall shall fall to the ground. 21 And I will call for a sword against him throughout all my mountains, saith the Lord GOD: every man's sword shall be against his brother. 22 And I will plead against him with pestilence and with blood; and I will rain upon him, and upon his bands, and upon the many people that are with him, an overflowing rain, and great hailstones, fire, and brimstone. 23 Thus will I magnify myself, and sanctify myself; and I will be known in the eyes of many nations, and they shall know that I am the LORD.

23 And I will hide my face from them, and I will give them into the hand of their enemies: so shall they all fall by the sword. According to their uncleanness and according to their transgressions have I done unto them, and hid my face from them.

Ezekiel 39

1 Therefore thus saith the Lord God; Now will I bring again the captivity of Jacob, and have mercy upon the whole house of Israel, and will be jealous for my holy name; 2 After that they have borne their shame, and all their trespasses whereby they have trespassed against me, when they dwelled safely in their land, and none made them afraid. 3 When I have brought them again from the people, and gathered them out of their enemies' lands, and am sanctified in them in the sight of many nations; 4 Then shall they know that I am the Lord their God, which caused them to be led into captivity among the heathen: but I have gathered them unto their own land, and have left none of them any more there. 5 Neither will I hide my face any more from them: for I have poured out my spirit upon the house of Israel, saith the Lord God. 6 And I will set my glory among the heathen, and all the heathen shall see my judgment that I have executed, and my hand that I have laid upon them. 7 So the house of Israel shall know that I am the Lord their God from that day and forward. 8 The heathen shall know that I did lead the house of Israel into captivity for their iniquity: because they trespassed against me, I hid my face from them, and gave them into the hand of their enemies: so fell they all by the sword. 9 According to their uncleanness and according to their transgressions have I done unto them, and hid my face from them. 10 Therefore thus saith the Lord God; Now will I bring back the captivity of Jacob, and have mercy upon the whole house of Israel, and will be jealous for my holy name; 11 After that they have borne their shame, and all their trespasses whereby they have trespassed against me, when they dwell safely in their land, and none shall make them afraid. 12 When I have brought them again from the people, and gathered them out of their enemies' lands, and I am sanctified in them before many nations; 13 Then shall they know that I am the Lord their God, which caused them to go into captivity among the heathen: but I have gathered them unto their own land, and have left none of them any more there. 14 Neither will I hide my face any more from them: for I have poured out my spirit upon the house of Israel, saith the Lord God. 15 And it came to pass in the five and twentieth year of our captivity, in the beginning of the year, in the tenth day of the month, in the fourteenth year after that the city was smitten, in the self same day the hand of the Lord was upon me, and brought me thither. 16 In the visions of God brought he me into the land of Israel, and set me upon a very high mountain, by which was as the frame of a city on the south. 17 And he brought me thither, and, behold, there was a man, whose appearance was like the appearance of brass, with a line of flax in his hand, and a measuring reed; and he stood in the gate. 18 And he said unto me, Son of man, behold with thine eyes, and hear with thine ears, and set thine heart upon all that I shall shew thee; for to the intent that I might shew them unto thee are thou brought hither: declare all that thou seest to the house of Israel. 19 And behold a wall on the outside of the house round about, and in the man's hand a measuring reed of six cubits long by the cubit and an hand breadth: so he measured the breadth of the building, one reed; and the height, one reed. 20 Then came he unto the gate which looketh toward the east, and went up the stairs thereof, and measured the threshold of the gate, which was one reed broad; and the other threshold of the gate, which was one reed broad. 21 And the little chambers were each one reed long, and one reed broad; and the space between the little chambers was five cubits; and the threshold of the gate by the porch of the gate within was one reed. 22 And the windows, and their arches, and their palm trees, were after the measure of the gate which looketh toward the east, and they went up unto it by seven steps; and the arches thereof were before them. 23 And the gate of the inner court was over against the gate toward the north, and toward the east; and he measured from gate to gate an hundred cubits.

Ezekiel 40

1 In the twenty-fifth year of our captivity, at the beginning of the year, on the tenth day of the month, in the fourteenth year after the city was struck down, on that very day the hand of the LORD was upon me, and he brought me there. 2 In visions of God he brought me into the land of Israel, and set me upon a very high mountain, on which was as the frame of a city on the south. 3 And he brought me there, and behold, there was a man, whose appearance was like the appearance of bronze, with a line of flax in his hand and a measuring reed; and he was standing in the gateway. 4 And the man said to me, "Son of man, see with your eyes and hear with your ears and set your mind to all that I shall show you, for you were brought here in order that I might show them to you; declare all that you see to the house of Israel." 5 And behold, there was a wall all around the outside of the house, and in the man's hand was a measuring reed six cubits long, each cubit being a cubit and a handbreadth. He measured the thickness of the building, one reed; and the height, one reed. 6 Then he came to the gate that faces toward the east and went up its steps and measured the threshold of the gate, one reed deep; and the other threshold, one reed deep. 7 Each guard room was one reed long and one reed wide, and between the guard rooms was a space five cubits wide; and the threshold of the gate by the vestibule of the gate at the inner end was one reed. 8 He also measured the vestibule of the gate at the inner end, one reed. 9 Then he measured the vestibule of the gate, eight cubits, and its jambs, two cubits; the vestibule of the gate was at the inner end. 10 And the guard rooms of the gate toward the east were three on this side and three on that side; the three were of one measure; and the jambs were of one measure on this side and that side. 11 He measured the width of the opening of the gate, ten cubits; and the length of the gate, thirteen cubits. 12 There was a space before the guard rooms, one cubit on this side and one cubit on that side, and the guard rooms were six cubits on this side and six cubits on that side. 13 He measured the gate from the roof of one guard room to the roof of the other, a width of twenty-five cubits, door opposite door. 14 He also made the jambs sixty cubits, and the court reached to the jambs of the gate all around. 15 From the front of the gate at the entrance to the front of the inner vestibule of the gate was fifty cubits. 16 There were recessed windows in the guard rooms and in their jambs inside the gate all around, and likewise in the vestibule. The windows were latticed all around inside, and on the jambs were palm trees. 17 Then he brought me into the outer court, and there were rooms and a pavement made all around the court; thirty rooms were on the pavement. 18 The pavement was at the side of the gates, corresponding to the length of the gates; this was the lower pavement. 19 He measured the width from the front of the lower gate to the front of the inner court on the outside, one hundred cubits, both on the east and on the north. 20 And the gate of the outer court that faces toward the north, he measured its length and its width. 21 Its guard rooms were three on this side and three on that side; its jambs and its vestibule were according to the measure of the first gate. Its length was fifty cubits, and the width twenty-five cubits. 22 Its windows, its vestibule, and its palm trees were according to the measure of the gate that faces toward the east. And they went up to it by seven steps, and its vestibule was before them. 23 And the gate of the inner court was opposite the gate on the north, as the gate on the east; and he measured from gate to gate one hundred cubits. 24 After this he led me toward the south, and behold, a gate that faces toward the south; and he measured its jambs and its vestibule according to these measures. 25 There were windows in it and in its vestibule all around, like the windows of the others; the length was fifty cubits, and the width twenty-five cubits. 26 There were seven steps to go up to it, and its vestibule was before them; and it had palm trees, one on this side and one on that side, on its jambs. 27 And there was a gate in the inner court toward the south; and he measured from gate to gate toward the south one hundred cubits. 28 Then he brought me to the inner court by the south gate; and he measured the south gate according to these measures, 29 and its guard rooms, its jambs, and its vestibule according to these measures. There were windows in it and in its vestibule all around. It was fifty cubits long and twenty-five cubits wide. 30 There were vestibules all around, twenty-five cubits long and five cubits wide. 31 Its vestibule was toward the outer court; palm trees were on its jambs, and eight steps was its ascent. 32 He brought me into the inner court toward the east; and he measured the gate according to these measures, 33 and its guard rooms, its jambs, and its vestibule according to these measures. There were windows in it and in its vestibule all around. It was fifty cubits long and twenty-five cubits wide. 34 Its vestibule was toward the outer court; palm trees were on its jambs on this side and on that side, and eight steps was its ascent. 35 He brought me to the north gate and measured it according to these measures, 36 its guard rooms, its jambs, and its vestibule. It had windows all around. Its length was fifty cubits and its width twenty-five cubits. 37 Its vestibule was toward the outer court; palm trees were on its jambs on this side and on that side, and eight steps was its ascent. 38 There was a chamber with its entrance by the jambs of the gates, where they rinse the burnt offering. 39 In the vestibule of the gate were two tables on this side and two tables on that side, on which to slaughter the burnt offering and the sin offering and the guilt offering. 40 On the outside, as one goes up to the entrance of the north gate, were two tables; and on the other side, which was at the vestibule of the gate, were two tables. 41 Four tables were on this side and four tables on that side, by the side of the gate, eight tables, on which they slaughter. 42 There were four tables of hewn stone for the burnt offering, a cubit and a half long, a cubit and a half wide, and one cubit high, on which to lay the instruments with which they slaughter the burnt offering and the sacrifice. 43 And the hooks, a handbreadth long, were fastened all around inside. And on the tables was the flesh of the offering. 44 Outside the inner gate were the chambers for the singers in the inner court, one at the side of the north gate, facing toward the south; and one at the side of the east gate, facing toward the north. 45 And he said to me, "This chamber, which faces toward the south, is for the priests who have charge of the house, 46 and the chamber which faces toward the north is for the priests who have charge of the altar. These are the sons of Zadok, who among the sons of Levi may approach the LORD to minister to him." 47 So he measured the court, one hundred cubits long and one hundred cubits wide, square, and the altar was in front of the house. 48 Then he brought me to the vestibule of the house and measured the jambs of the vestibule, five cubits on this side and five cubits on that side, and the width of the gate was three cubits on this side and three cubits on that side. 49 The length of the vestibule was twenty cubits, and the width eleven cubits, and by the steps by which one goes up to it; and there were pillars by the jambs, one on this side and one on that side.

ⲁⲛⲁⲕⲣⲓⲛⲉ 22 ⲉⲡⲥⲁ ⲙⲡⲉⲩⲙⲟⲩ ⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲩⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲩⲥⲱⲙⲁ ⲙⲡⲉⲩⲙⲟⲩ ⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲩⲙⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲉⲩⲥⲱⲙⲁ

𐤔𐤋𐤇𐤀𐤌𐤏 𐤉𐤓𐤃𐤍 𐤀𐤃 𐤃𐤔𐤋𐤌 4 :𐤀𐤉𐤔𐤍 𐤏𐤑𐤌 𐤄𐤆𐤒𐤉 𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤅𐤅 𐤄𐤆𐤒𐤄 𐤆𐤉𐤔𐤍 𐤔𐤋𐤆𐤆
𐤁𐤋𐤒 𐤃𐤔𐤋𐤄 5 :𐤔𐤋𐤅𐤃𐤒𐤄 𐤅𐤃𐤒 𐤄 𐤉𐤋𐤄 𐤓𐤍 𐤁𐤔𐤄 𐤀𐤋𐤄𐤓𐤄 𐤄𐤋𐤄 𐤓𐤍 𐤄𐤁𐤄 𐤔𐤋𐤅𐤃
𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤅𐤅 𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤉𐤔𐤉𐤄 𐤄𐤆𐤒𐤄 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤏𐤑𐤌 𐤓𐤍 6 :𐤏𐤋𐤄𐤆
𐤄𐤋𐤄𐤆 𐤓𐤍 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤓𐤍 𐤄𐤋𐤄𐤆 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤏𐤋𐤄𐤆 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤓𐤍 𐤄𐤋𐤄𐤆
𐤓𐤍 𐤄𐤁𐤄 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤅𐤅 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤔𐤋𐤅𐤃𐤒𐤄 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤅𐤅 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍 𐤔𐤋𐤅𐤃𐤒𐤄 𐤉𐤔𐤉𐤔𐤍

𐤅𐤉𐤄𐤉 𐤃𐤁𐤓 𐤉𐤄𐤅𐤄 𐤀𐤋 𐤌𐤔𐤄 𐤋𐤀𐤌𐤓: 7 𐤁𐤍 𐤀𐤃𐤌 𐤆𐤄 𐤔𐤌 𐤌𐤋𐤀𐤉 𐤁𐤉𐤕𐤉 𐤅𐤔𐤊𐤍𐤕𐤉 𐤁𐤕𐤅𐤊 𐤁𐤍𐤉 𐤉𐤔𐤓𐤀𐤋 𐤋𐤏𐤃 𐤐𐤋𐤔𐤕𐤌 𐤁𐤉𐤕

ⲉⲗⲙⲉⲗⲉⲭ: 22 ⲁⲣⲍⲙⲁⲉ ⲁⲗⲗⲁⲗⲙⲉ ⲍⲣ ⲉⲫⲏⲁ ⲍⲉⲙ ⲙⲁⲉⲗⲙ ⲙⲉ ⲣⲙ ⲫⲭⲁⲍⲭ ⲙⲓⲏⲟ ⲫⲉⲗ
ⲍⲣ ⲉⲙⲁⲍⲏⲁ ⲁⲓⲉⲁⲙ ⲉⲗⲁⲁⲙ ⲣⲣⲙⲉⲉⲙ: 21 ⲁⲉⲉⲗⲁ ⲍⲣ ⲉⲙⲭⲁ ⲁⲍ ⲁⲉⲉ ⲫⲫⲁⲣⲙ ⲍⲣ ⲉⲏⲏⲣⲁ
ⲁⲣⲙⲉⲗ ⲉⲙⲭⲗⲉⲙ ⲉⲗⲗⲁⲙ ⲍⲣ ⲉⲙⲓⲉⲏ ⲁⲫⲉⲏⲁⲉⲙ ⲣⲭⲁ ⲫⲉⲗ ⲁⲍⲙ ⲙⲉⲗⲉⲙ ⲁⲣⲙⲉⲗ
ⲫⲉⲗ ⲫⲁ ⲁⲍⲙ ⲁⲉⲗ ⲙⲉⲗⲉⲙ ⲉⲗⲁⲍⲗⲁⲙ ⲍⲣ ⲉⲙⲭⲗⲉⲙ ⲁⲉⲗⲉⲗ ⲫⲫⲁⲣⲙ ⲍⲣ ⲉⲏⲏⲣⲁ
ⲁⲣⲙⲉⲗ ⲉⲗⲗⲁⲙ ⲍⲣ ⲉⲙⲓⲉⲏ ⲁⲫⲉⲏⲁⲉⲙ ⲣⲭⲁ ⲫⲉⲗ ⲁⲍⲙ ⲙⲉⲗⲉⲙ ⲁⲣⲙⲉⲗ

23 וְעַל־הַשֻּׁלְחָן אֶת־הַלֶּחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ 24 וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ 25 וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ 26 שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹר וָפֶרַח וְשָׁלֹשׁ גְּבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹר וָפָרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ 27 וְעַל־הַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ 28 וְכַפְתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ 29 כַּפְתֹרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ מְקִשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ 30 וְעָשִׂיתָ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת־נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ 31 וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ 32 מִכִּכַּר זָהָב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ 33 וְרָאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר׃

Ezekiel 45

1 וּבְהַפִּלְכֶם אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תָּרִימוּ תְּרוּמַת־יְהוָה קֹדֶשׁ מִן־הָאָרֶץ אֹרֶךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֲשָׂרָה אֲלָפִים קֹדֶשׁ הוּא בְּכָל־גְּבֻלָהּ סָבִיב׃ 2 מִזֶּה מָדַד־לְקֹדֶשׁ חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּמָּדָד סָבִיב וַחֲמִשִּׁים אַמָּה לְחֹל לָהּ סָבִיב׃ 3 וּמִמִּדַּת זֹאת תָּמֹד אֹרֶךְ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אֶלֶף וְרֹחַב עֲשָׂרֶת אֲלָפִים וְעָלָיו יִהְיֶה־קֹּדֶשׁ קָדָשִׁים לְכָל־גְּבֻלָהּ סָבִיב׃ 4 מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ מִמֶּנָּה יִהְיֶה מִן־הָאָרֶץ הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה מְשָׁרְתֵי יְהוָה הַקְּרֵבִים לְשָׁרֵת לַיהוָה וְהָיָה מְקוֹם לַבָּתִּים וּמִקְדַּשׁ לַמִּקְדָּשׁ׃ 5 וְחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אֶלֶף אֹרֶךְ וַעֲשָׂרֶת אֲלָפִים רֹחַב יִהְיֶה לַלְוִיִּם מְשָׁרְתֵי הַבָּיִת לָהֶם לַאֲחֻזָּה עֶשְׂרִים לְשָׁכוֹת׃ 6 וְאֶת־אֲחֻזַּת הָעִיר תִּתְּנוּ חֲמִשָּׁה אֲלָפִים רֹחַב וְחָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֹרֶךְ לְעֻמַּת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ תִּהְיֶה לְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 7 וְלַנָּשִׂיא מִזֶּה וּמִזֶּה לִפְאַת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְלִפְאַת אֲחֻזַּת הָעִיר מִפְּאַת־יָם יָמָּה וּמִקֵּדְמַת־קָדִים קָדִימָה וְאֹרֶךְ לְעֻמַּת אַחַד הַחֲלָקִים מִגְּבוּל־יָם עַד גְּבוּל־קָדִים׃ 8 בָּאָרֶץ הַזֹּאת תִּהְיֶה־לּוֹ לַאֲחֻזָּה לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹנוּ עוֹד נְשִׂיאַי אֶת־עַמִּי וְאֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם תִּתֵּן׃ 9 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב לָכֶם נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל הָסִירוּ חָמָס וָשֹׁד וְעָשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה רוֹמְמוּ נִגְּשֵׂיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 10 מֹאזְנֵי צֶדֶק וְאֵיפַת צֶדֶק וּבַת צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם׃ 11 הָאֵיפָה וְהַבַּת בְּתַכֶּל אַחַת תְּהֵא הַבַּת עֲשִׂרִת הַחֹמֶר וַעֲשִׂרִת הַחֹמֶר הָאֵיפָה לְמִדַּת הַחֹמֶר תְּהֵא׃ 12 וְהַשֶּׁקֶל עֶשְׂרִים גֵּרָה שִׁבְעִים שְׁקָלִים מָנֶה לָכֶם׃ 13 זֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ שֵׁשׁ הָאֵיפָה מִן־הַחֹמֶר חֶרְמֵשׁ הַשְּׂעֹרִים וְשֵׁשׁ הָאֵיפָה מִן־הַחֹמֶר הַכִּכָּר׃ 14 וְחֻקַּת הַשֶּׁמֶן בַּבַּת הַשֶּׁמֶן עֲשִׂרִת הַבַּת מִן־הַכֹּר עֲשֶׂרֶת בַּתִּים חֹמֶר וְכֹר אֶחָד כִּי עֲשֶׂרֶת בַּתִּים חֹמֶר׃ 15 וְשֶׂה אֶחָד מִצֹּאן מִמָּאתַיִם מִבִּרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וְלָעֹלָה וּלְשַׁלְמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃ 16 כָּל־הָעָם הָאָרֶץ יִהְיֶה אֶל־הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לִנְשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל׃ 17 וְעַל־הַנָּשִׂיא עֹלוֹת וּמִנְחָה וְנֶסֶךְ בֶּחָגִּים וּבֶחֳדָשִׁים וּבְשַׁבָּתוֹת בְּכָל־מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲשֶׂה חַטָּאת וּמִנְחָה וְעֹלָה וּשְׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 18 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת־הַמִּקְדָּשׁ׃ 19 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת וְנָתַן עַל־מְזוּזַת הַבַּיִת וְעַל אַרְבַּע פִּנּוֹת אֶזֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְעַל מְזוּזַת שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית׃ 20 וְכֵן תַּעֲשֶׂה שִׁבְעַת הַיָּמִים מִכָּל־שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת־הַבָּיִת׃ 21 בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם יִהְיֶה לָכֶם הַפָּסַח חַג שִׁבְעֹת יָמִים מַצּוֹת יֵאָכֵל׃

22 And in those courts there were enclosed places of forty cubits long and thirty broad: these four corners were of one measure.
23 And there was a row of building round about in them, round about those four, and it was made under the rows round about, and kitchens were made under the rows round about.
24 Then said he unto me, These are the kitchens, where the ministers of the house shall seethe the sacrifice of the people.

Ezekiel 46

1 Thus saith the Lord God; The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days; but on the sabbath it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.
2 And the prince shall enter by the way of the porch of that gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt offering and his peace offerings, and he shall worship at the threshold of the gate: then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
3 Likewise the people of the land shall worship at the door of this gate before the Lord in the sabbaths and in the new moons.
4 And the burnt offering that the prince shall offer unto the Lord in the sabbath day shall be six lambs without blemish, and a ram without blemish.
5 And the meat offering shall be an ephah for a ram, and the meat offering for the lambs as he shall be able to give, and an hin of oil to an ephah.
6 And in the day of the new moon he shall offer a young bullock without blemish, and six lambs, and a ram: they shall be without blemish.
7 And he shall prepare a meat offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and for the lambs according as his hand shall get, and an hin of oil to an ephah.
8 And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of that gate, and he shall go forth by the way thereof.
9 But when the people of the land shall come before the Lord in the solemn feasts, he that entereth in by the way of the north gate to worship shall go out by the way of the south gate; and he that entereth by the way of the south gate shall go forth by the way of the north gate: he shall not return by the way of the gate whereby he came in, but shall go forth over against it.
10 And the prince in the midst of them, when they go in, shall go in; and when they go forth, shall go forth.
11 And in the feasts and in the solemnities the meat offering shall be an ephah to a bullock, and an ephah to a ram, and to the lambs as he can get, and an hin of oil to an ephah.
12 Now when the prince shall prepare a voluntary burnt offering or peace offerings voluntarily unto the Lord, one shall then open him the gate that looketh toward the east, and he shall prepare his burnt offering and his peace offerings as he did on the sabbath day: then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.
13 Thou shalt daily prepare a burnt offering unto the Lord of a lamb of the first year without blemish: thou shalt prepare it every morning.
14 And thou shalt prepare a meat offering for it every morning, the sixth part of an ephah, and the third part of an hin of oil, to temper with the fine flour; a meat offering continually by a perpetual ordinance unto the Lord.
15 Thus shall they prepare the lamb, and the meat offering, and the oil, every morning for a continual burnt offering.
16 Thus saith the Lord God; If the prince give a gift unto any of his sons, the inheritance thereof shall be his sons'; it shall be their possession by inheritance.
17 But if he give a gift of his inheritance to one of his servants, then it shall be his to the year of liberty; after it shall return to the prince: but his inheritance shall be his sons' for them.
18 Moreover the prince shall not take of the people's inheritance by oppression, to thrust them out of their possession; but he shall give his sons inheritance out of his own possession: that my people be not scattered every man from his possession.
19 After he brought me through the entry, which was at the side of the gate, into the holy chambers of the priests, which looked toward the north: and, behold, there was a place on the two sides westward.
20 Then said he unto me, This is the place where the priests shall boil the trespass offering and the sin offering, where they shall bake the meat offering; that they bear them not out into the utter court, to sanctify the people.
21 Then he brought me forth into the utter court, and caused me to pass by the four corners of the court; and, behold, in every corner of the court there was a court.
22 In the four corners of the court there were courts enclosed of forty long and thirty broad: these four corners were of one measure.
23 And there was a row of building round about in them, round about those four, and it was made under the rows round about, and kitchens were made under the rows round about.
24 Then said he unto me, These are the kitchens, where the ministers of the house shall seethe the sacrifice of the people.

Ezekiel 47

1 ואחר הוליכני את־השער והנה מים יוצאים מתחת מפתן הבית קדים כי־פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מן־הכתף הימנית של־הבית מנגב למזבח׃ 2 ויוצא אתי דרך־שער־צפון והסבני דרך חוץ אל־שער החיצון דרך השער הנשקף קדים והנה מים מפכים מן־הכתף הימנית׃ 3 והאיש יצא־קדים בידו חבל־מדה ומדד אלף אמה ויעבירני במים מים ברכים׃ ויעבירני מים מתנים׃ 4 ומדד אלף ויעבירני במים מים ברכים׃ ויעבירני מים מתנים׃ ומדד אלף ויעבירני מים מים נחל לא יכולתי לעבור כי־עלו המים מים שחים נחל אשר לא יעבר׃ 5 ויאמר אלי הראית בן־אדם ויולכני וישבני על־שפת הנחל׃ 6 בשובי והנה על־שפת הנחל עצים רבים מאד מזה ומזה׃ 7 ויאמר אלי בן־אדם הראית ויולכני וישב אותי על־שפת הנחל׃ 8 בשובי והנה על־שפת הנחל עצים רבים מזה ומזה׃ ויאמר אלי המים האלה היוצאים אל־הגלילה הערבה וירדו על־הערבה ובאו אל־הים אל־הים הנצאים ונרפאו המים׃ 9 והיה כל־נפש החיה אשר־ישרץ על־כל־אשר יבא שם הנחלים תחיינה והיה הדגה רבה מאד כי־באו שמה המים האלה ונרפאו והחיה כל־אשר יבא שם הנחל׃ 10 והיה עמדו עליו דגי עין־גדי עד עין־עגלים יהי משפשי חרמים למינהם תהי דגתם כדגת הים הגדול רבים מאד׃ 11 ביצאתיו ובגאיו לא ירפאו לתת למלחה׃ 12 ועל־הנחל יעלה על־שפתו מזה ומזה כל־עץ מאכל לא־יבול עלהו ולא־יתם פריו לחדשיו יבכר כי־מימיו המה יוצאים מן־המקדש והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה׃ 13 כה אמר אדני יהוה זאת הגבול אשר־תנחלו את־הארץ לשנים עשר שבטי ישראל יוסף חבלים׃ 14 ונחלתם איש כאחיו אשר נשאתי את־ידי לתתה לאבתיכם והפלה הזאת לכם לנחלה׃ 15 וזה גבול הארץ בצפון מן־הים הגדול דרך חתלון לבוא צדדה׃ 16 חמת ברותה סבים אשר בין־דמשק ובין־חמת חצר התיכון אשר על־גבול חורן׃ 17 והיה הגבול מן־הים חצר עינן גבול דמשק וצפונה צפונה גבול חמת וזאת פאת צפון׃ 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין גלעד ומבין ארץ ישראל הירדן תמדד מגבול קדמה עד־הים הקדמוני ומדתם פאת קדים׃ 19 ופאת תימן נגבה מתמר עד־מי מריבות קדש נחל עד־הים הגדול וזאת פאת־נגבה תימנה׃ 20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד־נכח בוא חמת זאת פאת ים׃ 21 וחלקתם לכם לשבטי ישראל׃ 22 והיה תפילו בגורל לנחלה לכם ולגרים הגרים אשר־עמכם אשר הולידו בנים בתוככם והיו לכם כאזרח בבני ישראל אתכם יפלו בגורל בתוך שבטי ישראל׃ 23 והיה בשבט הגר אתו שם תתנו־נחלתו נאם אדני יהוה׃

Ezekiel 48

1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אצל דרך חתלון לבוא חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה אצל חמת ופאתיו קדים תימנה לדן חלק אחד׃ 2 ועל־גבול דן מקדים תימנה עד־פאת תימנה לאשר חלק אחד׃ 3 ועל־גבול אשר מקדים תימנה ועד־פאת תימנה לנפתלי חלק אחד׃ 4 ועל־גבול נפתלי מקדים תימנה עד־פאת תימנה למנשה חלק אחד׃ 5 ועל־גבול מנשה מקדים תימנה עד־פאת תימנה לאפרים חלק אחד׃ 6 ועל־גבול אפרים מקדים תימנה ועד־פאת תימנה לראובן חלק אחד׃ 7 ועל־גבול ראובן מקדים תימנה עד־פאת תימנה ליהודה חלק אחד׃ 8 ועל־גבול יהודה מקדים תימנה עד־פאת תימנה תהיה התרומה אשר־תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד החלקים מקדים תימנה עד־פאת תימנה והיה המקדש בתוכה׃ 9 התרומה אשר־תרימו ליהוה ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים׃ 10 ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים לצפון חמשה ועשרים אלף ולים רחב עשרת אלפים ולקדים רחב עשרת אלפים ולתימן ארך עשרים וחמשת אלפים ומקדש יהוה בתוכה׃ 11 לכהני הצדוק המקדשים אשר לא־תעו בתעות בני־ישראל כאשר תעו הלוים׃ 12 והיתה להם תרומה מתרומת הארץ קדש מגבול הלוים׃ 13 ולעמת גבול הכהנים הלוים חמשה ועשרים אלף ארך וכל־רחב עשרת אלפים כל־ארך חמשה ועשרים ורחב חמשת אלפים׃ 14 ולא־ימכרו ממנו ולא־יעבר ולא־יחל בכורי הארץ כי קדש ליהוה הם׃ 15 והחמשת האלפים הנותרים ברחב על־פני החמשה ועשרים חל הוא לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה׃ 16 ואלה מדותיה פאת־צפון חמשת אלפים וחמש מאות ופאת־נגב חמשת אלפים וחמש מאות ופאת־קדים חמשת אלפים וחמש מאות ופאת־ים חמשת אלפים וחמש מאות׃ 17 והיה למגרש לעיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדמה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים׃ 18 והיתר באורך לעמת תרומת הקדש עשרת אלפים קדים ועשרת אלפים ימה והיה לעמת תרומת הקדש והיה תבואתו לאכל לעבדי העיר׃ 19 והעבדים מעבדי העיר מכל־שבטי ישראל יעבדו אתו׃ 20 כל־התרומה חמשה ועשרים אלף על־חמשה ועשרים אלף רבעה תקריבו את־תרומת הקדש על־אחזת העיר׃ 21 והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר נגד חמשה ועשרים אלף התרומה עד־גבול קדים וימה נגד חמשה ועשרים נגד גבול ים לנשיא והיה תרומת הקדש ומקדש בית־המקדש בתוכה׃ 22 ומאחזת הלוים ומאחזת העיר בתוך אשר לנשיא בתוך גבול יהודה ובתוך גבול בנימן לנשיא יהיה׃ 23 ויתר השבטים מקדים תימנה לבנימן חלק אחד׃ 24 ועל־גבול בנימן מקדים תימנה עד־פאת תימנה לשמעון חלק אחד׃ 25 ועל־גבול שמעון מקדים תימנה עד־פאת תימנה ליששכר חלק אחד׃ 26 ועל־גבול יששכר מקדים תימנה עד־פאת תימנה לזבולן חלק אחד׃ 27 ועל־גבול זבולן מקדים תימנה עד־פאת תימנה לגד חלק אחד׃ 28 ועל־גבול גד פאת־תימנה תימנה והיה הגבול מתמר עד־מי מריבות קדש נחל עד־הים הגדול׃ 29 זאת הארץ אשר־תפילו בגורל לשבטי ישראל ואלה חלקתם נאם אדני יהוה׃ 30 ואלה תוצאות העיר פאת־צפון חמשת אלפים וחמש מאות מדה׃ 31 ושערי העיר על־שמות שבטי ישראל שלשה שערים צפונה שער־ראובן אחד שער־יהודה אחד שער־לוי אחד׃ 32 ופאת־קדים חמשת אלפים וחמש מאות ושלשה שערים ושער־יוסף אחד שער־בנימן אחד שער־דן אחד׃ 33 ופאת־נגב חמשת אלפים וחמש מאות מדה ושלשה שערים ושער־שמעון אחד שער־יששכר אחד שער־זבולן אחד׃ 34 פאת־ים חמשת אלפים וחמש מאות שלשה שערים שער־גד אחד שער־אשר אחד שער־נפתלי אחד׃ 35 סביב שמנה עשר אלף ושם־העיר מיום יהוה שמה׃

Mauris om ipsum eget felis. Nam et:

Ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Sed do eiusmod tempor incididunt ut labore et dolore magna aliqua. Ut enim ad minima veniam, quis nostrud exercitation ullamco laboris nisi ut aliquip ex ea commodo consequat. Duis aute irure dolor in reprehenderit in voluptate velit esse cillum dolore eu fugiat nulla pariatur. Excepteur sint occaecat cupidatat non proident, sunt in culpa qui officia deserunt mollit anim id est laborum. Curabitur pretium tincidunt lacus. Nulla gravida orci a odio. Nullam varius, turpis et commodo pharetra, est eros bibendum elit, nec luctus magna felis sollicitudin mauris. Integer in mauris eu nibh euismod gravida. Duis ac tellus et risus vulputate vehicula. Donec lobortis risus a elit. Etiam tempor. Ut ullamcorper, ligula eu tempor congue, eros est euismod turpis, id tincidunt sapien risus a quam. Maecenas fermentum consequat mi. Donec fermentum. Pellentesque malesuada nulla a mi. Duis sapien sem, aliquet nec, commodo eget, consequat quis, neque. Aliquam faucibus, elit ut dictum aliquet, felis nisl adipiscing sapien, sed malesuada diam lacus eget erat. Cras mollis scelerisque nunc. Nullam arcu. Aliquam consequat. Curabitur augue lorem, dapibus quis, laoreet et, pretium ac, nisi. Aenean magna nisl, mollis quis, molestie eu, feugiat in, orci. In hac habitasse platea dictumst.

Fusce convallis metus id felis luctus adipiscing. Pellentesque egestas, neque sit amet convallis pulvinar, justo nulla eleifend augue, ac auctor orci leo non est. Quisque id mi. Ut tincidunt tincidunt erat. Etiam feugiat lorem non metus. Vestibulum dapibus nunc ac augue. Curabitur vestibulum aliquam leo. Praesent egestas neque eu enim. In hac habitasse platea dictumst. Fusce a quam. Etiam ut purus mattis mauris sodales aliquam. Curabitur nisi. Quisque malesuada placerat nisl. Nam ipsum risus, rutrum vitae, vestibulum eu, molestie vel, lacus. Sed augue ipsum, egestas nec, vestibulum et, malesuada adipiscing, dui. Vestibulum facilisis, purus nec pulvinar iaculis, ligula mi congue nunc, vitae euismod ligula urna in dolor. Mauris sollicitudin fermentum libero. Nunc nibh. Aliquam ornare velit vel odio. Maecenas tempus, tellus eget condimentum rhoncus, sem quam semper libero, sit amet adipiscing sem neque sed ipsum. Nam quam nunc, blandit vel, luctus pulvinar, hendrerit id, lorem. Maecenas nec odio et ante tincidunt tempus. Donec vitae sapien ut libero venenatis faucibus. Nullam quis ante. Etiam sit amet orci eget eros faucibus tincidunt. Duis leo. Sed fringilla mauris sit amet nibh. Donec sodales sagittis magna. Sed consequat, leo eget bibendum sodales, augue velit cursus nunc, quis gravida magna mi a libero. Fusce vulputate eleifend sapien. Vestibulum purus quam, scelerisque ut, mollis sed, nonummy id, metus. Nullam accumsan lorem in dui. Cras ultricies mi eu turpis hendrerit fringilla. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; In ac dui quis mi consectetuer lacinia. Nam pretium turpis et arcu. Duis arcu tortor, suscipit eget, imperdiet nec, imperdiet iaculis, ipsum. Sed aliquam ultrices mauris. Integer ante arcu, accumsan a, consectetuer eget, posuere ut, mauris. Praesent adipiscing. Phasellus ullamcorper ipsum rutrum nunc. Nunc nonummy metus. Vestibulum volutpat pretium libero. Cras id dui. Aenean ut eros et nisl sagittis vestibulum. Nullam nulla eros, ultricies sit amet, nonummy id, imperdiet feugiat, pede. Sed lectus. Donec mollis hendrerit risus. Phasellus nec sem in justo pellentesque facilisis. Etiam imperdiet imperdiet orci. Nunc nec neque. Phasellus leo dolor, tempus non, auctor et, hendrerit quis, nisi. Curabitur ligula sapien, tincidunt non, euismod vitae, posuere imperdiet, leo. Maecenas malesuada. Praesent congue erat at massa. Sed cursus turpis vitae tortor. Donec posuere vulputate arcu. Phasellus accumsan cursus velit. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Sed aliquam, nisi quis porttitor congue, elit erat euismod orci, ac placerat dolor lectus quis orci. Phasellus consectetuer vestibulum elit. Aenean tellus metus, bibendum sed, posuere ac, mattis non, nunc. Vestibulum fringilla pede sit amet augue. In turpis. Pellentesque posuere. Praesent turpis. Aenean posuere, tortor sed cursus feugiat, nunc augue blandit nunc, eu sollicitudin urna dolor sagittis lacus. Donec elit libero, sodales nec, volutpat a, suscipit non, turpis. Nullam sagittis. Suspendisse pulvinar, augue ac venenatis condimentum, sem libero volutpat nibh, nec pellentesque velit pede quis nunc. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Fusce id purus. Ut varius tincidunt libero. Phasellus dolor. Maecenas vestibulum mollis diam. Pellentesque ut neque. Pellentesque habitant morbi tristique senectus et netus et malesuada fames ac turpis egestas. In dui magna, posuere eget, vestibulum et, tempor auctor, justo. In ac felis quis tortor malesuada pretium. Pellentesque auctor neque nec urna. Proin sapien ipsum, porta a, auctor quis, euismod ut, mi. Aenean viverra rhoncus pede. Pellentesque habitant morbi tristique senectus et netus et malesuada fames ac turpis egestas. Ut non enim eleifend felis pretium feugiat. Vivamus quis mi. Phasellus a est. Phasellus magna. In hac habitasse platea dictumst. Curabitur at lacus ac velit ornare lobortis. Curabitur a felis in nunc fringilla tristique. Morbi mattis ullamcorper velit. Phasellus gravida semper nisi. Nullam vel sem. Pellentesque libero tortor, tincidunt et, tincidunt eget, semper nec, quam. Sed hendrerit. Morbi ac felis. Nunc egestas, augue at pellentesque laoreet, felis eros vehicula leo, at malesuada velit leo quis pede. Donec interdum, metus et hendrerit aliquet, dolor diam sagittis ligula, eget egestas libero turpis vel mi. Nunc nulla. Fusce risus nisl, viverra et, tempor et, pretium in, sapien. Donec venenatis vulputate lorem. Morbi nec metus. Phasellus blandit leo ut odio. Maecenas ullamcorper, dui et placerat feugiat, eros pede varius nisi, condimentum viverra felis nunc et lorem. Sed magna purus, fermentum eu, tincidunt eu, varius ut, felis. In auctor lobortis lacus. Quisque libero metus, condimentum nec, tempor a, commodo mollis, magna. Vestibulum ullamcorper mauris at ligula. Fusce fermentum. Nunc pharetra, magna ac placerat vestibulum, lectus diam inceptos hymenaeos, at tempus nunc nisl eget ipsum. Donec sit amet nisl. Aliquam semper ipsum sit amet nibh. Fusce sagittis, libero non molestie mollis, magna orci sollicitudin dolor, eget scelerisque ligula pede vel pede. Nullam ut nisi a odio semper cursus. Integer mollis. Integer tincidunt aliquam arcu. Aliquam ante. Etiam adipiscing tincidunt dolor. Suspendisse potenti. Nam ante. Sed a nibh id dolor iaculis iaculis. Integer ut ante. Sed felis erat, ullamcorper vel, tristique et, interdum eget, purus. Quisque ut nisi. Suspendisse eu ligula. Nulla facilisi. Donec id justo. Praesent porttitor, nulla vitae posuere iaculis, diam enim rhoncus orci, id imperdiet dui sem sed magna. Praesent blandit. Donec nonummy, enim in lacinia pulvinar, velit tellus condimentum odio, ut ultrices nisl velit nec risus. Maecenas lorem. Fusce pretium adipiscing sem. Morbi et leo. Mauris aliquam sollicitudin elit. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Suspendisse potenti. Nullam interdum ligula ac libero. Sed sem justo, laoreet vitae, fringilla at, adipiscing ut, nibh. Maecenas non sem quis tortor eleifend fermentum. Etiam id tortor ac mauris porta vulputate. Integer porta neque vitae massa. Maecenas tempus libero a libero posuere dictum. Vestibulum ante ipsum primis in faucibus orci luctus et ultrices posuere cubilia Curae; Aenean quis mauris sed elit commodo placerat. Class aptent taciti sociosqu ad litora torquent per conubia nostra, per inceptos himenaeos. Curabitur sodales ligula in libero. Sed dignissim lacinia nunc. Curabitur tortor. Pellentesque nibh. Aenean quam. In scelerisque sem at dolor. Maecenas mattis. Sed convallis tristique sem. Proin ut ligula vel nunc egestas porttitor. Morbi lectus risus, iaculis vel, suscipit quis, luctus non, massa. Fusce ac turpis quis ligula lacinia aliquet. Mauris ipsum. Nulla metus metus, ullamcorper vel, tincidunt sed, euismod in, nibh. Quisque volutpat condimentum velit. Class aptent taciti sociosqu ad litora torquent per conubia nostra, per inceptos himenaeos. Nam nec ante. Sed lacinia, urna non tincidunt mattis, tortor neque adipiscing diam, a cursus ipsum ante quis turpis. Donec augue. Fusce ultrices, neque id dignissim ultrices, tellus mauris dictum elit, vel lacinia enim metus eu nunc. Proin at eros non eros adipiscing mollis. Donec semper turpis sed diam. Sed consequat ligula nec tortor. Integer eget sem. Ut vitae enim eu est vehicula gravida. Morbi ipsum ipsum, porta nec, tempor id, auctor vitae, purus. Pellentesque neque. Nulla luctus erat vitae libero. Integer nec enim. Phasellus atmos.

DANIEL

Daniel 1

1 In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah, Nebuchadnezzar king of Babylon came to Jerusalem and besieged it. 2 And the Lord gave Jehoiakim king of Judah into his hand, along with some of the vessels of the house of God. These he carried to the land of Shinar, to the house of his god, and he placed the vessels in the treasury of his god. 3 Then the king commanded Ashpenaz, his chief eunuch, to bring some of the people of Israel, both of the royal family and of the nobility, 4 young men without any physical defect, handsome, skillful in all wisdom, endowed with knowledge, understanding science, and competent to serve in the king's palace, and to teach them the literature and language of the Chaldeans. 5 And the king assigned them a daily portion of the king's food and of the wine that he drank, training them for three years, so that at the end of that time they might enter the king's service. 6 Among these were some of the people of Judah: Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah. 7 To them the chief eunuch gave names: he called Daniel Belteshazzar, Hananiah Shadrach, Mishael Meshach, and Azariah Abednego. 8 But Daniel resolved that he would not defile himself with the king's food or with the wine that he drank; therefore he asked the chief eunuch for permission that he might not defile himself. 9 Now God had given Daniel favor and compassion in the sight of the chief eunuch, 10 and the chief eunuch said to Daniel, "I fear my lord the king, who assigned your food and your drink; for why should he see you looking worse than the young men who are your age? You would endanger my head with the king." 11 Then Daniel said to the steward whom the chief eunuch had assigned over Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah, 12 "Please test your servants for ten days: let us be given vegetables to eat and water to drink. 13 Then let our appearance and the appearance of the young men who eat the king's food be observed by you, and deal with your servants according to what you see." 14 So he listened to them in this matter, and tested them for ten days. 15 At the end of ten days it was observed that they appeared better and fatter in flesh than all the young men who ate the king's food. 16 So the steward took away their food and the wine they were to drink, and gave them vegetables. 17 As for these four young men, God gave them learning and skill in all literature and wisdom; Daniel also had understanding in all visions and dreams. 18 At the end of the time, when the king had commanded that they be brought in, the chief eunuch brought them before Nebuchadnezzar. 19 The king spoke with them, and among all of them not one was found equal to Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah; therefore they entered the king's service. 20 In every matter of wisdom and understanding about which the king inquired of them, he found them ten times better than all the magicians and enchanters in his entire kingdom. 21 And Daniel remained there until the first year of King Cyrus.

Daniel 2

1 In the second year of the reign of Nebuchadnezzar, Nebuchadnezzar had dreams; his spirit was troubled, and his sleep left him. 2 Then the king commanded that the magicians, the enchanters, the sorcerers, and the Chaldeans be called to tell the king his dreams. So they came in and stood before the king. 3 And the king said to them, "I had a dream, and my spirit is troubled to know the dream." 4 Then the Chaldeans said to the king (in Aramaic), "O king, live forever! Tell your servants the dream, and we will show the interpretation." 5 The king replied to the Chaldeans, "The word from me is firm: if you do not make known to me the dream and its interpretation, you shall be torn limb from limb, and your houses shall be laid in ruins. 6 But if you show the dream and its interpretation, you shall receive from me gifts and rewards and great honor. Therefore show me the dream and its interpretation." 7 They answered a second time, "Let the king tell his servants the dream, and we will show its interpretation." 8 The king replied, "I know with certainty that you are trying to gain time, because you see that the word from me is firm: 9 if you do not make known to me the dream, there is but one verdict for you. You have agreed to speak lying and corrupt words before me, until the circumstances change. Therefore tell me the dream, and I shall know that you can show me its interpretation." 10 The Chaldeans answered the king, "There is not a man on earth who can show what the king requires; no king, however great and powerful, has ever asked such things of any magician or enchanter or Chaldean. 11 The thing that the king requires is difficult, and no one can show it to the king except the gods, whose dwelling is not with flesh." 12 Because of this the king was angry and very furious, and commanded that all the wise men of Babylon be destroyed. 13 So the decree was issued, and the wise men were being killed; and they sought Daniel and his companions, to kill them. 14 Then Daniel replied with prudence and discretion to Arioch, the king's executioner, who had gone out to kill the wise men of Babylon; 15 he asked Arioch, the king's commander, "Why is the decree from the king so urgent?" Then Arioch explained the matter to Daniel. 16 Daniel went in and requested the king to appoint a time, that he might show the interpretation to the king. 17 Then Daniel went to his house and explained the matter to his companions Hananiah, Mishael, and Azariah, 18 and urged them to seek mercy from the God of heaven concerning this mystery, so that Daniel and his companions might not be destroyed with the rest of the wise men of Babylon. 19 Then the mystery was revealed to Daniel in a vision of the night. Then Daniel blessed the God of heaven; 20 Daniel said:

"Blessed be the name of God from age to age,
to whom belong wisdom and power;
21 he changes times and seasons,

:ולשמ ילוא ינבר תא ומכח תוחפשמ תשלחמ לכ תא ורמא הלאכ 38 ינדא רבד לא
ויתוא ומכח ומע לודגה ויהלא הוהי רמאיו ומע לכ תא ויתוא ומכח ומע 37 :ומע
ויתוא ומכח ומע לודגה ויהלא הוהי רמאיו ומע לכ תא ויתוא ומכח ומע 36 :ומע
ומע לכ תא ויתוא ומכח ומע לודגה ויהלא הוהי רמאיו ומע לכ תא ויתוא 35
ומכח ומע לודגה ויהלא הוהי רמאיו ומע לכ תא ויתוא ומכח ומע לודגה
ויהלא הוהי רמאיו ומע לכ תא ויתוא ומכח ומע לודגה ויהלא הוהי רמאיו
ומע לכ תא ויתוא ומכח ומע לודגה ויהלא הוהי רמאיו ומע לכ תא ויתוא

ⲁⲛⲁⲃⲁⲗⲗⲟⲛⲧⲓⲍⲉⲛ ⲁⲛⲁⲃⲁⲗⲗⲟⲛⲧⲓⲍⲉⲛ ⲙⲡⲉⲛⲧⲁⲩⲟⲩⲱϣ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉⲛⲁⲩ ⲉⲣⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ

14 ואמר להשמיד את כל החכמים בבל׃ 15 ענה ואמר אריוך שר הטבחים למה הדת מהר מלפני המלך על כן הודיע אריוך את הדבר לדניאל׃ 16 ודניאל בא ויבקש מן המלך שיתן לו עתים ואת המלך יודיע את הפתרון׃ 17 אז הלך דניאל אל ביתו ואת חנניה מישאל ועזריה חבריו הודיע את הדבר׃ 18 למען יבקשו רחמים מלפני אלהי השמים על הרז הזה למען לא יאבדו דניאל ואת חבריו עם שאר חכמי בבל׃ 19 אז הרז לדניאל בחזון הלילה נגלה ויברך דניאל את אלהי השמים׃ 20 ויאמר יהי שם אלהים מברך מן העלם ועד העלם כי החכמה והגבורה הם לו׃ 21 והוא משנה עתים וזמנים מעדה מלכים ומקים מלכים הוא נותן חכמה לחכמים ומדעה לידעי בינה׃ 22 הוא גלה עמקות ונסתרות יודע מה בחשך ונהורא עמו שרא׃ 23 לך אלהי אבהתי מהודא ומשבח אנה דהבת לי וחכמתא וגבורתא ואתה הודעתני כעת ית די בעינוהי מנך הודעתנא ית פתגם מלכא׃ 24 על כן דניאל אשר על ארוך אשר המלך להאבד חכמי בבל בא ויאמר כן אל חכמי בבל אל תאבד הבא אותי לפני המלך ופתרון אגיד למלך׃ 25 אז הביא אריוך את דניאל לפני המלך במהירות ויאמר כן מצאתי איש מבני גלות יהודה אשר פתרון יודיע למלך׃ 26 ענה המלך ואמר לדניאל אשר שם בלטשאצר הלחמי אתה תוכל להודיעני את החלום אשר ראיתי והפתרון׃ 27 ענה דניאל לפני המלך ואמר הרז אשר המלך שאל לא חכמים אשבפים לא חרטמים לא גזרים יכולים להגיד למלך׃ 28 אבל יש אלהים בשמים גלה רזין ויודע הוא למלך נבוכדנצר מה יהיה באחרית הימים חלמך וחזי ראשך על משכבך׃ 29 אתה המלך עלו מחשבתיך על משכבך עלו מה להוי אחרי דנה ומגלה רזין הודיעך מה להוי׃ 30 ואנה לא ברזא דנה עלי מן חכמתא די בי יתר מן כל חיין אלהא לפתרונא יהודעני ורעיון לבך תנדע׃

Daniel 4

1 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולישניא דיתבין בכל ארעא שלמכון יתרבה׃ 2 אתיא ותמהא די אלהא עליונא עבד עמי צבא׃ 3 מה אתיא ומה תמהוהי די תקיפין לכמה ושלטנה לדר ודר׃ 4 אנה נבוכדנצר שלו הוית בביתי ורענן בהיכלי׃ 5 חלמא חזיתי ודחלני והרהורין על משכבי ורעיון רישי יבהלונני׃ 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי כל חכמי בבל ויהודעונני פשר חלמא׃ 7 אדין עללו חרטמיא אשבפיא גזרין ואנה אמרת קדמיהון חלמא ופשרה לא הודעונני׃ 8 עד אחרין עלו קדמי דניאל דשמיה בלטשאצר כשם אלהי ובה רוח אלהין קדישין ואנה חלמא קדמוהי אמר׃ 9 בלטשאצר רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך ולא רז עקת לך חזוי חלמי דחזיתי ופשרה אמר׃ 10 חזוי הוית בחזוי רישי על משכבי והא אילן בגו ארעא ורומה שגיא׃ 11 רבא האילנא ותקיף ורומה מטת לשמיא ומחזה לכל ארעא׃ 12 עפיה שפיר ופריה סגי ומזון לכלהון בה תחות חיות ברא דיירין ובענפוהי שכנין עוף שמיא ומנה מתזן כל בשרא׃ 13 חזוי הוית בחזוי רישי על משכבי והא עיר וקדיש מן שמיא נחת׃ 14 קרא בחיל וכן אמר גדעו אילנא וקצצו ענפוהי נפצו עפיה והדו פריה תנדר חיות ברא מן תחותוהי ועופא מן ענפוהי׃ 15 ברם עקת שרשוהי בארעא שבקו ובאסר ונחשא בדיתא די בעסבא דברא ומן טל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה בעסבא דארעא׃ 16 לבו מן אנשא יתשנא ולב חיות ברא יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי׃ 17 בגזרתא עיריא פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא בדי יחזון חיין דשלטא עליונא במלכות אנשא ולמן דצבא יתננה ושפיל אנשין יקים עלה׃ 18 דנה חלמא חזיתי אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא אמר כל חכמי מלכותי לא יכלין פשרא להודעותני ואנתה כהל דרוח אלהין קדישין בך׃ 19 אדין דניאל דשמיה בלטשאצר כחד שעה משתומם הוה ורעיוניה יבהלונה ענה המלך ואמר בלטשאצר חלמא ופשרה אל יבהלונך ענה בלטשאצר ואמר רבי חלמא לשנאיך ופשרה לבעלי דבבך׃ 20 אילנא דחזית דרבא והתקיף דשגיא רומה מטת לשמיא ומחזה לכל ארעא׃ 21 ועפיה שפיר ופריה סגי ומזון לכלהון בה תחות חיות ברא דיירין ובענפוהי שכנין עוף שמיא׃ 22 אנתה הוא מלכא דרבית ותקפת וגדלתך רבת ומטת לשמיא ושלטנך עד סוף ארעא׃ 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדעו אילנא וחבלוהי ברם עקת שרשוהי בארעא שבקו ובאסר ונחשא בדיתא די בעסבא דברא ומן טל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי׃ 24 דנה פשרא מלכא ודנה גזרת עליונא דהי על מרי מלכא׃ 25 ומן אנשא יתשנך ועם חיות ברא דיירך עסבא כתורין יטעמונך ומן טל שמיא יצטבעון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד דתנדע די שליט עליונא במלכות אנשא ולמן דצבא יתננה׃ 26 ודי אמרו להשבת עקת שרשוהי מלכותך לך קימה מן די תנדע די שלטן שמיא׃ 27 עלוהי מלכא מלכי ועויי מנך חטהי בצדקה ועוונך במחי עניא הא יהוה תהי ארכא לשלותך׃ 28 כל דנה מלכא נבוכדנצר׃ 29 לסוף ירחין תרי עם היכלא דמלכותא די בבל מהלך׃ 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנה בניתה לבית מלכותא בתקף חסני ויקרי׃

ᚴᚢᚱᚾᛁᛋᚺᛖᛗ ᚼᚠᚱᚴᚢ ᚾᛁᚾᛖ ᛏᚺᛖᛁᚱ ᛒᚱᛖᚴᚠᚨᛋᛏᛖ ᛏᛖᚴᚢᚾᛞᛖᚱ ᚴᚱᛖ ᚾᚱᚴᚢᚾᛞᛖᚱ ᚴᚱᛖᛁᛏᛖᚾ ᚴᚱᛖᛁᛏᛖᚾ ᚴᚱᛖᛁᛏᛖᚾ

ⲁⲗⲁⲙⲩⲁ ⲙⲙⲩⲁⲧⲙⲩⲁ ⲏⲁⲙⲙ ⲁⲏⲙⲁⲣⲩⲁⲛⲩ ⲉⲁⲩⲧ ⲩⲁⲗ [37] :ⲧⲓⲣ ⲭⲋⲉⲩⲁ ⲉⲁⲧⲓⲭⲧ ⲩⲁⲧⲁⲩ ⲭⲩⲫⲭⲉⲁ
:ⲉⲁⲣⲋⲙⲁⲣ ⲣⲩⲁⲧ ⲉⲁⲩⲗⲩ ⲩⲓⲉⲩⲣⲉⲁⲙⲩ ⲧⲓⲁⲩ ⲩⲓⲗⲁ ⲉⲁⲭⲏⲧⲁⲣⲉ ⲫⲙⲫ ⲧⲓⲁⲩⲁⲅⲟⲙⲩ ⲣⲩ ⲧⲓⲁ ⲧⲉⲙⲣ ⲙⲁⲏⲏⲁ ⲏⲁⲙⲁⲣⲉⲁⲙⲩ

Daniel 5

ⲁⲏⲧⲙⲣⲅ [2] :ⲉⲭⲙ ⲧⲁⲙⲙⲏ ⲧⲁⲣⲅⲧ ⲣⲁⲫⲣⲩ ⲣⲁⲧ ⲧⲓⲉⲩⲏⲩⲁⲁⲁⲣ ⲁⲁ ⲙⲙⲏⲣ ⲇⲁⲟ ⲧⲩⲣⲙ ⲁⲏⲧⲙⲣⲅ [1]
ⲙⲙ ⲧⲓⲉⲩⲁⲁⲧ ⲁⲏⲙⲁⲣⲩⲁⲛⲩ ⲫⲋⲙⲩ ⲧⲓⲁ ⲧⲁⲣⲋⲓⲩ ⲉⲁⲧⲓⲭⲧⲓⲉⲣ ⲧⲁⲧⲙⲙ ⲙⲟⲫⲁ ⲁⲙⲙ
ⲩⲧⲓⲁⲇⲧⲁ [3] :ⲉⲁⲭⲏⲣⲩ ⲉⲁⲭⲣⲙⲁ ⲧⲓⲁⲩⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲧⲁⲩⲣⲙ ⲏⲩⲉⲁⲁ ⲏⲩⲭⲙⲧⲓⲩ ⲙⲣⲙⲁⲙⲩⲁⲁⲧⲁ ⲧⲁ ⲧⲣⲩⲉⲁ
ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲩ ⲙⲣⲙⲩⲁⲁⲧⲁ ⲧⲁ ⲧⲁⲧ ⲉⲁⲣⲣⲧ ⲭⲁⲁ ⲧⲁ ⲧⲣⲩⲁⲉⲁ ⲩⲙ ⲩⲫⲏⲙⲩⲁ ⲧⲁ ⲧⲁⲧ ⲁⲁⲧⲁⲉⲁ
ⲧⲁⲁⲁ ⲧⲁⲓⲣⲧⲣ ⲩⲏⲁⲙⲏⲩ ⲧⲁⲙⲙⲏ ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲩ ⲁⲁⲧⲁⲉⲁ ⲁⲁⲩⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲧⲁⲩⲣⲙ ⲏⲩⲁⲁ ⲁⲁⲩⲁⲁⲁⲣ
:ⲉⲁⲭⲩⲏⲣⲣⲩ ⲉⲁⲭⲣⲙⲁ ⲩⲁⲙⲣⲙ ⲧⲁⲁⲩⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲏⲩⲁⲁ ⲏⲩⲁⲭⲙⲧⲁⲩ ⲙⲣⲙⲩⲁⲁⲧⲁ ⲧⲁ ⲁⲣⲣⲧⲁⲉⲁ
ⲁⲁⲁⲁ ⲧⲁⲁⲣⲣⲣ ⲩⲏⲁⲙⲏⲩ ⲁⲁⲙⲙⲏ ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲁ [4] :ⲉⲁⲭⲩⲏⲣⲩ ⲉⲁⲭⲣⲙⲁ ⲧⲁⲁⲩⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲩⲁⲁⲁ
ⲩⲉⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁ ⲣⲁⲓⲁⲧ ⲧⲁ ⲧⲁⲧ ⲩⲁⲫⲏⲩⲁ ⲧⲁ ⲁⲣⲣⲧⲁⲉⲁ ⲏⲙ ⲩⲁⲫⲏⲩⲁ ⲧⲁ ⲁⲣⲣⲧⲁⲉⲁ ⲙⲣⲙⲩⲁⲁⲧⲁ
ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲁ ⲙⲣⲙⲩⲁⲁⲧⲁ ⲧⲁ ⲁⲣⲣⲧⲁⲉⲁ ⲏⲙ ⲩⲁⲫⲏⲩⲁ ⲧⲁ ⲁⲣⲣⲧⲁⲉⲁ ⲙⲣⲙⲁⲙⲩ ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲁ
ⲁⲁⲁⲁ ⲧⲁⲁⲣⲁⲣ ⲩⲁⲁⲙⲁ ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲁ [5] :ⲉⲁⲩⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲩⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲧⲁ ⲧⲁⲧ ⲩⲁⲫⲏⲩⲁ
ⲩⲁⲁⲩⲧ ⲙⲩⲁ ⲧⲁⲧ ⲧⲁ ⲩⲁⲫⲏⲩⲁ ⲩⲁⲫⲏⲩⲁ ⲁⲁⲧⲁⲉⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲩⲁⲁⲁ
ⲁⲁⲧⲁⲁ ⲧⲁⲁⲣⲁⲣ ⲩⲁⲁⲙⲁ ⲩⲧⲓⲭⲙⲧⲁ [6] :ⲉⲁⲩⲁⲁⲁⲣⲁⲩ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲩⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲧⲁ ⲧⲁⲧ ⲁⲁⲧⲁⲉⲁ
ⲉⲭⲁⲩⲁⲁⲁⲩ ⲩⲁⲁⲭⲙⲙ ⲉⲁⲫⲁⲩ ⲉⲁⲩⲁⲁⲁⲧ ⲧⲁⲉⲁⲩⲁⲁⲁⲧ ⲧⲁⲉⲁⲩⲁⲁⲁⲧ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲩⲁⲁⲁ
ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲉⲁⲩⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲙ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲣ ⲉⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲁⲣ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲣ ⲁⲁⲧⲣⲙ ⲁⲁⲁⲁ [7] :ⲩⲙⲫⲩ ⲁⲁⲧⲁⲣ ⲁⲁⲧ
ⲙⲩⲁⲣⲧ ⲁⲁⲩⲁⲁⲁⲁⲁ ⲧⲉⲩⲩⲩⲁⲧⲁⲣ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ
ⲁⲁⲧⲁⲁⲁⲁⲁ

Daniel 6

1 It pleased Darius to set over the kingdom one hundred and twenty satraps, who were to be throughout the whole kingdom; 2 and over them three presidents, of whom Daniel was one, to whom these satraps should render account, so that the king might suffer no loss. 3 Then this Daniel became distinguished above all the presidents and satraps because an excellent spirit was in him, and the king planned to set him over the whole kingdom. 4 Then the presidents and satraps sought to find a charge against Daniel concerning the kingdom; but they could find no charge or fault, because he was faithful, and no error or fault was found against him. 5 Then these men said, "We shall not find any charge against this Daniel unless we find it against him concerning the law of his God." 6 Then these presidents and satraps came by agreement to the king, and said to him, "King Darius, live forever! 7 All the presidents of the kingdom, the governors, the satraps, the counselors, and the captains, have consulted together to establish a royal statute, and to make a firm decree, that whoever shall ask a petition of any god or man for thirty days, except of you, O king, he shall be cast into the lions' den. 8 Now, O king, establish the decree, and sign the writing, so that it cannot be changed, according to the law of the Medes and Persians, which does not pass away." 9 Therefore king Darius signed the writing and the decree. 10 When Daniel knew that the writing was signed, he went into his house (now his windows were open in his upper room toward Jerusalem), and he kneeled on his knees three times that day, and prayed and thanked before his God, as he did aforetime. 11 Then these men assembled, and found Daniel making petition and supplication before his God. 12 Then they came near, and spoke before the king concerning the king's decree: "Have you not signed a decree, that every man that shall ask a petition of any god or man within thirty days, except of you, O king, shall be cast into the lions' den?" The king answered, "The thing is true, according to the law of the Medes and Persians, which does not pass away." 13 Then they answered and said before the king, "That Daniel, who is of the children of the captivity of Judah, doesn't pay attention to you, O king, or to the decree that you have signed, but makes his petition three times a day." 14 Then the king, when he heard these words, was greatly displeased with himself, and set his heart on Daniel to deliver him; and he labored until the sun went down to rescue him. 15 Then these men assembled to the king, and said to the king, "Know, O king, that it is a law of the Medes and Persians, that no decree or statute which the king establishes may be changed." 16 Then the king commanded, and they brought Daniel, and cast him into the lions' den. The king spoke and said to Daniel, "Your God whom you serve continually, he will deliver you." 17 A stone was brought, and laid on the mouth of the den; and the king sealed it with his own signet, and with the signet of his lords; that the purpose might not be changed concerning Daniel. 18 Then the king went to his palace, and passed the night fasting. Neither were instruments of entertainment brought before him; and his sleep fled from him. 19 Then the king arose very early in the morning, and went in haste to the lions' den. 20 When he came near to the den to Daniel, he cried with a lamentable voice. The king spoke and said to Daniel, "Daniel, servant of the living God, is your God, whom you serve continually, able to deliver you from the lions?" 21 Then Daniel said to the king, "O king, live forever! 22 My God sent his angel, and has shut the lions' mouths, and they have not hurt me, because I was found innocent before him; and also before you, O king, I have committed no offense." 23 Then the king was exceedingly glad for him, and commanded that they should take Daniel up out of the den. So Daniel was taken up out of the den, and no kind of hurt was found on him, because he believed in his God. 24 The king commanded, and they brought those men who had accused Daniel, and they cast into the lions' den them, their children, and their wives; and the lions overpowered them, and broke all their bones in pieces before they came to the bottom of the den. 25 Then king Darius wrote to all the peoples, nations, and languages, that dwell in all the earth: "Peace be multiplied to you. 26 I make a decree, that in every dominion of my kingdom men tremble and fear before the God of Daniel; for he is the living God, and steadfast forever, his kingdom that which shall not be destroyed, and his dominion shall endure even to the end. 27 He delivers and rescues, and he works signs and wonders in heaven and on earth, who has delivered Daniel from the power of the lions." 28 So this Daniel prospered in the reign of Darius, and in the reign of Cyrus the Persian.

ⵔⵓⵜⵜⵉⵏ ⵜⵜⵓⵔⵉⵖ ⵜⵉⵎⵓⵔⵜ ⵏ ⵜⵎⵓⵔⵜ ⵏⵜⵜⵉⵏ ⵜⵉ

Daniel 8

1 In the third year of the reign of king Belshazzar a vision appeared unto me, even unto me Daniel, after that which appeared unto me at the first. 2 And I saw in a vision; and it came to pass, when I saw, that I was at Shushan in the palace, which is in the province of Elam; and I saw in a vision, and I was by the river of Ulai. 3 Then I lifted up mine eyes, and saw, and behold there stood before the river a ram which had two horns: and the two horns were high; but one was higher than the other, and the higher came up last. 4 I saw the ram pushing westward, and northward, and southward; so that no beasts might stand before him, neither was there any that could deliver out of his hand; but he did according to his will, and became great. 5 And as I was considering, behold, an he goat came from the west on the face of the whole earth, and touched not the ground: and the goat had a notable horn between his eyes. 6 And he came to the ram that had two horns, which I had seen standing before the river, and ran unto him in the fury of his power. 7 And I saw him come close unto the ram, and he was moved with choler against him, and smote the ram, and brake his two horns: and there was no power in the ram to stand before him, but he cast him down to the ground, and stamped upon him: and there was none that could deliver the ram out of his hand. 8 Therefore the he goat waxed very great: and when he was strong, the great horn was broken; and for it came up four notable ones toward the four winds of heaven. 9 And out of one of them came forth a little horn, which waxed exceeding great, toward the south, and toward the east, and toward the pleasant land. 10 And it waxed great, even to the host of heaven; and it cast down some of the host and of the stars to the ground, and stamped upon them. 11 Yea, he magnified himself even to the prince of the host, and by him the daily sacrifice was taken away, and the place of his sanctuary was cast down. 12 And a host was given him against the daily sacrifice by reason of transgression, and it cast down the truth to the ground; and it practised, and prospered. 13 Then I heard one saint speaking, and another saint said unto that certain saint which spake, How long shall be the vision concerning the daily sacrifice, and the transgression of desolation, to give both the sanctuary and the host to be trodden under foot? 14 And he said unto me, Unto two thousand three hundred days; then shall the sanctuary be cleansed. 15 And it came to pass, when I, even I Daniel, had seen the vision, and sought for the meaning, then, behold, there stood before me as the appearance of a man. 16 And I heard a man's voice between the banks of Ulai, which called, and said, Gabriel, make this man to understand the vision. 17 So he came near where I stood: and when he came, I was afraid, and fell upon my face: but he said unto me, Understand, O son of man: for at the time of the end shall be the vision. 18 Now as he was speaking with me, I was in a deep sleep on my face toward the ground: but he touched me, and set me upright. 19 And he said, Behold, I will make thee know what shall be in the last end of the indignation: for at the time appointed the end shall be. 20 The ram which thou sawest having two horns are the kings of Media and Persia. 21 And the rough goat is the king of Grecia: and the great horn that is between his eyes is the first king. 22 Now that being broken, whereas four stood up for it, four kingdoms shall stand up out of the nation, but not in his power. 23 And in the latter time of their kingdom, when the transgressors are come to the full, a king of fierce countenance, and understanding dark sentences, shall stand up. 24 And his power shall be mighty, but not by his own power: and he shall destroy wonderfully, and shall prosper, and practise, and shall destroy the mighty and the holy people. 25 And through his policy also he shall cause craft to prosper in his hand; and he shall magnify himself in his heart, and by peace shall destroy many: he shall also stand up against the Prince of princes; but he shall be broken without hand. 26 And the vision of the evening and the morning which was told is true: wherefore shut thou up the vision; for it shall be for many days. 27 And I Daniel fainted, and was sick certain days; afterward I rose up, and did the king's business; and I was astonished at the vision, but none understood it.

ⲁⲙⲛⲁⲧⲉ ⲏⲑⲣⲧⲉ ⲁⲏⲑⲣⲧⲉ ⲟⲙⲉ ⲧⲙⲏⲣ ⲣⲙⲁⲣⲉ ⲭⲏⲁⲛⲉ ⲣⲙⲁⲣⲉ ⲧⲣⲉⲉ ⲉⲁⲓⲉ ⲧⲣⲉⲉ ⲟⲩ ⲉⲃ
ⲣⲙⲟⲩⲉ ⲧⲣⲉⲉ ⲙⲛ ⲙⲛⲁ ⲁⲛⲏⲧ ⲟⲩ ⲟⲣⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [20] ⲁⲟⲩⲱ ⲧⲛⲁⲩ ⲙⲛⲧⲣⲙ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲛⲁⲙⲥⲁⲣⲕⲓⲛ ⲟⲩ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [21] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [22] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ
ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [23] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ:
[24] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [25] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ:
[26] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [27] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [28] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [29] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [30] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [31] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [32] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [33] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [34] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [35] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [36] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [37] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [38] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [39] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [40] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [41] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [42] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [43] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [44] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [45] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [46] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [47] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [48] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [49] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [50] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [51] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [52] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [53] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [54] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [55] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [56] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [57] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ
ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ
ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡⲧⲉ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲉⲃⲁ ⲁⲛⲟ ⲟⲩⲙ: [58] ⲁⲛⲉⲙⲡⲧⲉ ⲉⲙⲡ

ּוְכַחֲזִי֙וֹ נְהִיתַ֔נִי וְלָ֥א נְטַ֖רְתִּי כֹּ֑חַ וְה֣וֹדִי נֶהְפַּ֤ךְ עָלַי֙ לְמַשְׁחִ֔ית וְלֹ֥א עָצַ֖רְתִּי כֹּֽחַ׃ 21 וָאֹמַ֗ר אֲדֹנִי֙ כִּֽי־תְחַיֶּ֣ה אֶת־הָעָ֣ם הַזֶּ֔ה וְהִתְעַנִּ֖יתָ לִפְנֵ֣י אֲדֹנֶ֑יךָ כִּֽי־בָ֤אוּ דְבָרֶ֙יךָ֙ וַאֲנִ֣י בָּ֔אתִי בִּגְלָלָֽם׃

Daniel 10

1 בִּשְׁנַ֣ת שָׁל֗וֹשׁ לְכ֤וֹרֶשׁ מֶֽלֶךְ־פָּרַס֙ דָּבָ֣ר נִגְלָ֔ה לְדָנִיֵּ֖אל שְׁמ֣וֹ בֵּלְטְשַׁאצַּ֑ר וְאֱמֶ֤ת הַדָּבָר֙ וְצִבְאָ֣ה גָד֔וֹל וּבִ֥ין בַּדָּבָ֖ר הֲבִנָ֣ה לוֹ֑ וּבִינַ֥ת הַמַּרְאֶ֖ה בַּמַּרְאֶֽה׃ 2 בַּיָּמִ֣ים הָהֵ֗ם אֲנִ֤י דָנִיֵּאל֙ הָיִ֣יתִי מִתְאַבֵּ֔ל שְׁלֹ֥שֶׁת שָׁבֻע֖וֹת יָמִֽים׃ 3 לֶ֣חֶם חֲמוּדוֹת֮ לֹ֣א אָכָ֒לְתִּי֒ וּבָשָׂ֣ר וְיַ֗יִן לֹ֤א בָא֙ אֶל־פִּ֔י וְסוֹךְ֙ לֹ֣א סָ֔כְתִּי עַ֖ד מְלֹ֣את שְׁלֹ֥שֶׁת שָׁבֻע֖וֹת יָמִֽים׃ 4 וּבְי֣וֹם הָֽעֶשְׂרִ֗ים לַחֹ֤דֶשׁ הָרִאשׁוֹן֙ וַאֲנִ֣י הָיִ֔יתִי עַל־יַ֖ד הַנָּהָ֣ר הַגָּדֽוֹל׃ 5 וָאֶשָּׂ֥א עֵינַ֖י וָאֶרְאֶ֑ה וְהִנֵּה־אִ֣ישׁ אֶחָ֗ד לָבוּשׁ֙ בַּדִּ֔ים וּמָתְנָ֖יו חֲגוּרִ֥ים כֶּֽתֶם־אוּפָֽז׃ 6 וּגְוִיָּת֣וֹ כְּתַרְשִׁ֔ישׁ וּפָנָ֕יו כְּמַרְאֵ֖ה בָּרָ֑ק וְעֵינָ֣יו כְּלַפִּ֣ידֵי אֵ֔שׁ וּזְרֹעֹתָ֥יו וּמַרְגְּלֹתָ֖יו כְּעֵ֣ין נְחֹ֑שֶׁת וְק֥וֹל דְּבָרָ֖יו כְּק֥וֹל הֲמוֹנִֽים׃ 7 וְרָאִ֤יתִי אֲנִי֙ דָּנִיֵּ֣אל לְבַדִּ֔י אֶת־הַמַּרְאֶ֖ה וְהָאֲנָשִׁ֣ים אֲשֶׁ֣ר הָי֔וּ עִמָּדִ֖י לֹ֣א רָא֑וּ אֲבָ֣ל חִרָדָ֤ה גְדוֹלָה֙ נָפְלָ֣ה עֲלֵיהֶ֔ם וַיָּנֻ֖סוּ בְּהֶחָבֵֽא׃ 8 וְאָנֹכִ֣י נִשְׁאַ֔רְתִּי לְבַדִּ֖י וְאֶרְאֶ֣ה אֶת־הַמַּרְאֶ֣ה הַגָּדֹ֣ל הַזֶּ֔ה וְלֹא־נִשְׁאַ֥ר בִּ֖י כֹּ֑חַ וְה֣וֹדִי נֶהְפַּ֤ךְ עָלַי֙ לְמַשְׁחִ֔ית וְלֹ֥א עָצַ֖רְתִּי כֹּֽחַ׃ 9 וָאֶשְׁמַ֕ע אֶת־ק֖וֹל דְּבָרָ֑יו וּבְשָׁמְעִ֣י אֶת־ק֔וֹל דְּבָרָ֖יו וַאֲנִ֣י נִרְדָּ֔מְתִּי עַל־פָּנַ֖י וּפָנַ֥י אַ֖רְצָה׃ 10 וְהִנֵּ֤ה יָד֙ נָגְעָ֣ה בִּ֔י וַתַּנְעֶ֥ר אֹתִ֖י עַל־בִּרְכַּ֥י וְעַל־כַּפּ֥וֹת יָדָֽי׃ 11 וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י דָּנִיֵּ֤אל אִישׁ־חֲמֻד֙וֹת֙ הָבֵ֣ן אֶל־הַדְּבָרִ֣ים אֲשֶׁר־אֲנִ֣י דֹבֵ֣ר אֵלֶ֔יךָ וְעֲמֹ֖ד עַל־עָמְדֶ֑ךָ כִּ֥י עַתָּ֖ה שֻׁלַּ֥חְתִּי אֵלֶ֛יךָ וּבְדַבְּר֥וֹ אִתִּ֖י הַדָּבָ֣ר הַזֶּ֑ה וָאֶעֱמַ֖ד מְרֹעָֽד׃ 12 וַיֹּ֣אמֶר אֵלַ֗י אַל־תִּירָא֙ דָּנִיֵּ֔אל כִּ֣י מִן־הַיּ֔וֹם הָרִאשׁ֕וֹן אֲשֶׁר־נָתַ֥תָּה אֶת־לִבְּךָ֖ לְהָבִ֣ין וּלְהִתְעַנּ֣וֹת לִפְנֵ֣י אֱלֹהֶ֑יךָ נִשְׁמְע֥וּ דְבָרֶ֖יךָ וַאֲנִ֥י בָ֖אתִי בִּדְבָרֶֽיךָ׃ 13 וְשַׂ֨ר מַלְכ֤וּת פָּרַס֙ עָמַ֣ד לְנֶגְדִּ֔י עֶשְׂרִ֥ים וְאֶחָ֖ד יָמִ֑ים וְהִנֵּ֣ה מִיכָאֵ֗ל אַחַ֤ד הַשָּׂרִים֙ הָרִאשֹׁנִ֔ים בָּ֣א לְעָזְרָ֔נִי וַאֲנִ֥י נוֹתַ֖רְתִּי שָׁ֥ם עִם־מַלְכֵ֖י פָּרָֽס׃ 14 וּבָ֣אתִי לְהָבִ֔ין אֶת־אֲשֶׁ֥ר יִקְרָה־לְעַמְּךָ֖ בְּאַחֲרִ֣ית הַיָּמִ֑ים כִּֽי־ע֥וֹד חָזוֹן֙ לַיָּמִ֔ים׃ 15 וּבְדַבְּר֥וֹ אִתִּ֖י כַּדְּבָרִ֣ים הָאֵ֑לֶּה וָאֶתֵּ֤ן פָּנַי֙ אַ֣רְצָה וָאֶדֹּ֔מָה׃ 16 וְהִנֵּ֗ה כִּדְמ֥וּת בְּנֵי־אָדָ֛ם נֹגֵ֥עַ עַל־שְׂפָתָ֖י וָאֶפְתַּ֣ח פִּ֑י וָאֲדַבְּרָ֗ה וָאֹמַר֙ אֶל־הָעֹמֵ֣ד נֶגְדִּ֔י אֲדֹנִי֙ בַּמַּרְאָ֣ה נֶהְפְּכ֤וּ עָלַי֙ צִירִ֔י וְלֹא־עָצַ֖רְתִּי כֹּֽחַ׃ 17 וְאֵ֗יךְ יוּכַ֤ל עֶבֶד־אֲדֹנִי֙ זֶ֔ה לְדַבֵּ֖ר עִם־אֲדֹנִ֣י זֶ֑ה וְאָנֹכִי֙ מֵעַתָּ֣ה לֹא־יַעֲמֹ֣ד בִּ֔י כֹּ֖חַ וְנְשָׁמָ֥ה לֹא־נִשְׁאֲרָ֖ה בִּֽי׃ 18 וַיּ֣וֹסֶף וַיִּגַּ֣ע בִּ֔י כְּמַרְאֵ֖ה אָדָ֑ם וַיְחַזְּקֵֽנִי׃ 19 וַיֹּ֗אמֶר אַל־תִּירָא֙ אִ֣ישׁ חֲמֻד֔וֹת שָׁל֥וֹם לָ֖ךְ חֲזַ֣ק וַחֲזָ֑ק וּכְדַבְּר֣וֹ אִתִּ֔י וָאֶתְחַזָּ֖ק וָאֹמַ֕ר יְדַבֵּ֥ר אֲדֹנִ֖י כִּֽי־חִזַּקְתָּ֥נִי׃ 20 וַיֹּ֗אמֶר הֲיָדַ֙עְתָּ֙ לָ֣מָּה בָ֔אתִי אֵלֶ֖יךָ וְעַתָּ֞ה אָשׁ֣וּב לְהִלָּחֵ֗ם עִם־שַׂ֤ר פָּרַס֙ וַאֲנִ֣י יוֹצֵ֔א וְהִנֵּ֥ה שַׂר־יָוָ֖ן בָּֽא׃ 21 אֲבָ֗ל אַגִּ֤יד לְךָ֙ הָרָשׁ֣וּם בִּכְתָ֣ב אֱמֶ֔ת וְאֵ֥ין מִתְחַזֵּ֖ק עִמָּדִ֑י עַל־כָּל־אֵ֖לֶּה כִּ֥י אִם־מִיכָאֵ֖ל שַׂרְכֶֽם׃

1 ואני בשנה הראשונה לדריוש המדי עמדתי לו ולמעוזו׃ 2 ועתה אגיד אתך אמת הנה עוד שלשה מלכים עתידים לעמד לפרס ורביעי יעשיר עושר גדול מכל ובחזקתו בעשרו יעיר את כל על מלכות יון׃ 3 ועמד מלך גבור ומשל משל רב ועשה כרצונו׃ 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותתחלק לרוחות השמים לא לאחריתו ולא כממשלתו אשר משל כי תנתש מלכותו לזרים מלבד לאלה׃ 5 ויתחזק מלך הנגב ומן שריו ויתחזק עליו ומשל ממשלה רבה ממשלתו׃ 6 ולקצ השנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כח הזרוע ולא יעמד הוא וזרעו׃ 7 ועמד מנצר שרשיה מכנו ויבא אל החיל ויבא בבצר מלך הצפון ועשה בהם והחזיק׃ 8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כליהם חמדת כסף וזהב בשבי יביא מצרימה והוא ישים שנים מלך הצפון׃ 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל ארצו׃ 10 ובניו יתגרו ואספו המון חילים רב בוא יבוא ושטף ועבר ושב ויתגרו עד מבצרו׃ 11 והתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב והמון נתן ביד לקחו׃ 12 ונשא ההמון רם לבו והפיל רבבות ולא תעוז׃ 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב על הראשון ולקץ העתים שנים רבות יבוא בא יבוא עם חיל גדול ורכוש רב׃ 14 ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב וגם בני פרצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו׃ 15 ויבא מלך הצפון ושפך סללה ולכד עיר מבצר והזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד׃ 16 ועשה הבא עליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי והיא כלה בידו׃ 17 וישם פניו לבוא בתקף כל ישרים עמו ועשה והתת לו בת הנשים לשחתה ולא תעמד ולא לו תהיה׃ 18 ויפן פניו האיים ולכד רבים ויעבר קצין חרפתו לו בלעדי חרפתו ישיב לו׃ 19 ויפן פניו לפני מעוזי ארצו וכשל ונפל ולא ימצא׃ 20 ועמד על כנו מוכס עבר הדר מלכות ובימים מעטים ישבר לא באף ולא במלחמה׃ 21 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקות׃ 22 וזרועות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית׃ 23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ויעצם במעט גוי׃ 24 בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבותיו שלל וטרף ורכוש לפזר להם ועל מבצרים יחשב מחשבותיו ועד עת׃ 25 ויער כחו ולבו על מלך הנגב במלך גדול ומלחמה גדולה עד מאד תתחזק ולא יעמד כי יחשבו עליו מחשבות׃ 26 ואכלי פתו ישברוהו ומחנהו ישטף וחללים רבים יפלו׃ 27 ולבבם שניהם למלך הרעות ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למועד׃ 28 ושב אל ארצו ברכוש גדול ולבו על ברית קדש ועשה פתאם ושב לארצו׃ 29 למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשונה ולא כאחרונה׃ 30 ובאו עליו ציים כתים וינכא ושב והתעבר על ברית קדש ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש׃ 31 וזרועות מטנו יעמדו וחללו את המקדש המעוז ויסירו התמיד ונתנו את השקוץ משומם׃ 32 ואת המרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם יודעי אלהיו יחזקו ועשו׃ 33 והמשכילים בעם יבינו רבים ונכשלו בחרב ובלהבה בשבי ובבזה ימים׃ 34 ובהכשלם יעזר עזר מעט ונלוו עליהם רבים בחלקות׃ 35 ומן המשכילים יכשלו לצרף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד׃ 36 ועשה כרצונו ירום ויתגדל על כל אל ועל אל האלים ידבר נפלאות ויצלח עד כלה זעם כי נחרצה תעשה׃

37 :𐡀𐡅𐡌𐡅𐡀 𐡀𐡋𐡄𐡉𐡀 𐡀𐡓 𐡌𐡅𐡉 𐡔𐡀𐡋𐡄𐡉𐡌 𐡄𐡅𐡀 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓 𐡉𐡕𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓 𐡉𐡕𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓
38 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡉𐡕𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓 𐡓𐡀 𐡀𐡓 𐡌𐡅𐡉 𐡔𐡀𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓 𐡓𐡀 𐡀𐡓 𐡌𐡅𐡉 𐡔𐡀𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
:𐡀𐡉𐡌𐡅𐡄𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡐𐡓 𐡉𐡕𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉
39 𐡌𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡌𐡓𐡀𐡅𐡌𐡄𐡉 𐡀𐡄𐡀𐡉𐡕 𐡄𐡀𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡕𐡀 𐡓𐡀𐡅 𐡓𐡀𐡕𐡉 𐡄𐡀𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡌𐡅 𐡌𐡓𐡀𐡉𐡌 𐡔𐡀𐡄𐡅𐡓𐡌𐡉 𐡄𐡅𐡌𐡉
40 :𐡓𐡀𐡄𐡉𐡌𐡓 𐡒𐡀𐡄𐡉 𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡓𐡀𐡌 𐡉𐡌𐡅 𐡉𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡅𐡒 𐡄𐡅𐡀𐡉 𐡓𐡀𐡌 𐡉𐡌𐡅 𐡉𐡓𐡀𐡅
41 :𐡓𐡀𐡅𐡉𐡀 𐡅𐡐𐡅𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
:𐡉𐡄𐡌𐡅𐡀 𐡄𐡀𐡉𐡕 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
42 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
43 :𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡓𐡀𐡒𐡀𐡓𐡌 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡓𐡀𐡌 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
:𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
44 :𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
45 :𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉
:𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉 𐡄𐡀𐡉𐡕𐡀𐡉

Daniel 12

1 𐡀𐡓 𐡌𐡅𐡀 𐡄𐡀𐡒 𐡅𐡒 𐡄𐡀𐡔𐡉𐡀𐡉 𐡉𐡌𐡅 𐡓𐡀𐡓𐡉 𐡅𐡓 𐡌𐡉𐡊𐡀𐡄 𐡀𐡋 𐡓𐡀𐡌 𐡌𐡅𐡉𐡀 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡀𐡉 𐡌𐡅𐡉𐡓 𐡀𐡓𐡉𐡀𐡉 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡀𐡉 𐡅𐡓
:𐡌𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡉𐡕𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓 𐡉𐡌𐡅 𐡅𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡅𐡓 𐡉𐡌𐡅 𐡅𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡅𐡓 𐡉𐡌𐡅
2 :𐡌𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡌𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡀𐡓 𐡉𐡌𐡅𐡒𐡀𐡓 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
3 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
4 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
5 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
6 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
7 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
8 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
9 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
:𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
10 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
11 :𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
12 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
:𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕 𐡓𐡀𐡔𐡉𐡕
13 𐡀𐡓𐡔𐡀 𐡓𐡀 𐡓𐡀𐡒𐡀 𐡉𐡓𐡀𐡋𐡓 𐡌𐡅𐡀𐡄𐡓 𐡄𐡉𐡌𐡉𐡀 𐡅𐡒 𐡓𐡀𐡔𐡀𐡉
:𐡉𐡓𐡌𐡅𐡓𐡔 𐡅𐡒 𐡓𐡀𐡔𐡀𐡉

HOSEA

Hosea 1

1 The word of the LORD that came unto Hosea, the son of Beeri, in the days of Uzziah, king of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash, king of Israel. 2 The beginning of the LORD by Hosea. And the LORD said to Hosea, Go, take unto thee a wife of whoredoms and children of whoredoms: for the land hath committed great whoredom, departing from the LORD. 3 So he went and took Gomer the daughter of Diblaim; which conceived, and bare him a son. 4 And the LORD said unto him, Call his name Jezreel; for yet a little while, and I will avenge the blood of Jezreel upon the house of Jehu, and will cause to cease the kingdom of the house of Israel. 5 And it shall come to pass at that day, that I will break the bow of Israel in the valley of Jezreel. 6 And she conceived again, and bare a daughter. And God said unto him, Call her name Loruhamah: for I will no more have mercy upon the house of Israel; but I will utterly take them away. 7 But I will have mercy upon the house of Judah, and will save them by the LORD their God, and will not save them by bow, nor by sword, nor by battle, by horses nor by horsemen. 8 Now when she had weaned Loruhamah, she conceived, and bare a son. 9 Then said God, Call his name Loammi: for ye are not my people, and I will not be your God. 10 Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people, there it shall be said unto them, Ye are the sons of the living God. 11 Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall come up out of the land: for great shall be the day of Jezreel.

Hosea 2

1 Say ye unto your brethren, Ammi; and to your sisters, Ruhamah. 2 Plead with your mother, plead: for she is not my wife, neither am I her husband: let her therefore put away her whoredoms out of her sight, and her adulteries from between her breasts; 3 Lest I strip her naked, and set her as in the day that she was born, and make her as a wilderness, and set her like a dry land, and slay her with thirst. 4 And I will not have mercy upon her children; for they be the children of whoredoms. 5 For their mother hath played the harlot: she that conceived them hath done shamefully: for she said, I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, mine oil and my drink. 6 Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and make a wall, that she shall not find her paths. 7 And she shall follow after her lovers, but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for then was it better with me than now. 8 For she did not know that I gave her corn, and wine, and oil, and multiplied her silver and gold, which they prepared for Baal. 9 Therefore will I return, and take away my corn in the time thereof, and my wine in the season thereof, and will recover my wool and my flax given to cover her nakedness. 10 And now will I discover her lewdness in the sight of her lovers, and none shall deliver her out of mine hand. 11 I will also cause all her mirth to cease, her feast days, her new moons, and her sabbaths, and all her solemn feasts. 12 And I will destroy her vines and her fig trees, whereof she hath said, These are my rewards that my lovers have given me: and I will make them a forest, and the beasts of the field shall eat them. 13 And I will visit upon her the days of Baalim, wherein she burned incense to them, and she decked herself with her earrings and her jewels, and she went after her lovers, and forgat me, saith the LORD. 14 Therefore, behold, I will allure her, and bring her into the wilderness, and speak comfortably unto her. 15 And I will give her her vineyards from thence, and the valley of Achor for a door of hope: and she shall sing there, as in the days of her youth, and as in the day when she came up out of the land of Egypt. 16 And it shall be at that day, saith the LORD, that thou shalt call me Ishi; and shalt call me no more Baali. 17 For I will take away the names of Baalim out of her mouth, and they shall no more be remembered by their name. 18 And in that day will I make a covenant for them with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and I will break the bow and the sword and the battle out of the earth, and will make them to lie down safely.

Hosea 3

1 The LORD said to me, "Go again, love a woman who is loved by her husband and is an adulteress, just as I love the people of Israel, though they turn to other gods and love the sacred raisin cakes." 2 So I bought her for fifteen pieces of silver and a homer and a lethech of barley. 3 Then I said to her, "You must live with me for many days; you must not be a prostitute or have sexual relations with any man, and I will live with you." 4 For the people of Israel will live for many days without king or prince, without sacrifice or sacred pillar, without ephod or household idols. 5 Afterward the people of Israel will return and seek the LORD their God and David their king; they will come trembling to the LORD and to his blessings in the last days.

Hosea 4

1 Hear the word of the LORD, you people of Israel! The LORD has a case against you who live in the land. There is no honesty, no love, no knowledge of God in the land. 2 There is only lying, murder, stealing, and adultery. Violence follows violence. 3 Because of this the land will dry up, and all who live in it will waste away, and even the animals in the fields, the birds in the sky, and the fish in the sea will die. 4 But no one should accuse or criticize anyone else, because you are as guilty as those who criticize the priests. You will stumble during the day, and the prophets will stumble with you during the night. I will destroy your mother Israel. 6 My people are destroyed because they don't know me. You priests have refused to know me, so I refuse to let you be my priests. You have forgotten the law of your God, so I will forget your children. 7 The more priests there are, the more they sin against me. They exchange the glory of God for worthless things. 8 They feed on the sins of my people and encourage them to sin. 9 Priests and people will be punished alike. I will punish them for their evil deeds and pay them back for their sinful actions. 10 They will eat but not have enough; they will prostitute themselves but not have children, because they have left the LORD to worship other gods. 11 Wine and new wine take away understanding. 12 My people ask a piece of wood for advice, and it tells them what to do. A spirit of prostitution leads them astray; they are unfaithful to their God. 13 They sacrifice on the mountaintops and burn incense on the hills, under oak, poplar, and terebinth trees, because the shade is pleasant. Therefore your daughters become prostitutes, and your daughters-in-law commit adultery. 14 I will not punish your daughters when they become prostitutes or your daughters-in-law when they commit adultery, because you men yourselves go off with prostitutes and sacrifice with temple prostitutes. A people without understanding will be destroyed. 15 Israel, though you are unfaithful, do not let Judah become guilty. Do not go to Gilgal or to Beth-aven, and do not swear, "As surely as the LORD lives!" 16 The people of Israel are stubborn like a stubborn heifer. How can the LORD feed them like lambs in a large pasture? 17 The people of Ephraim are joined to idols; leave them alone! 18 Even when their drink is gone, they continue their prostitution. Their rulers love to bring shame upon themselves. 19 A wind will sweep them away, and they will be ashamed of their sacrifices.

Hosea 5

1 Priests, listen to this! People of Israel, pay attention! Royal family, hear me! You are responsible for justice. You have been a trap at Mizpah and a net spread on Mount Tabor. 2 You have led the rebels deep into slaughter, but I will punish them all. 3 I know Ephraim well; Israel is not hidden from me. Ephraim, you have become a prostitute; Israel is defiled. 4 Their deeds do not allow them to return to their God. A spirit of prostitution is in them, and they do not know the LORD. 5 Israel's arrogance testifies against them; Israel and Ephraim will stumble in their guilt, and Judah will stumble with them. 6 They will go with their flocks and herds to look for the LORD, but they will not find him; he has withdrawn from them. 7 They have been unfaithful to the LORD; they have had illegitimate children. Now the festival will destroy them and their property. 8 Blow the ram's horn in Gibeah, the trumpet in Ramah. Sound the alarm in Beth-aven; Benjamin, lead the way! 9 Ephraim will be destroyed on the day of punishment. I have announced what will surely happen. 10 The leaders of Judah are like those who move boundary stones; I will pour out my anger on them like a flood. 11 Ephraim is oppressed and crushed in court because they were determined to follow worthless idols. 12 I am like a moth to Ephraim, like rot to the people of Judah. 13 When Ephraim saw his sickness and Judah saw his sores, Ephraim went to Assyria and asked the great king for help. But he cannot heal you or cure your sores. 14 I will be like a lion to Ephraim, like a young lion to Judah. I will tear them to pieces and carry them off, and no one will rescue them. 15 Then I will go back to my place and wait until they admit their guilt and look for me. When they are in trouble, they will earnestly look for me.

ⲙⲡⲁⲣⲁⲇ ϫⲉⲓⲥⲓⲁ ⲉⲛⲟ ⲛⲉ ⲉⲓⲙⲉ ⲙ ⲁⲛⲏⲩ ⲁⲣ ⲣⲁⲣⲁⲙⲉⲩ ⲙⲡⲁⲣⲁⲇ ⲧⲛⲟⲇⲉ ⲉⲓⲙⲉ 3 :ⲙⲣⲏⲣ ⲁⲑⲉⲙ
ⲁⲑⲩ ⲙⲡⲏⲣⲏ ⲙⲡⲉⲓⲛⲏⲛ ⲛⲉ ⲁⲩⲙ ⲣⲁⲣⲁⲙⲉⲩ ⲣⲁ ⲇⲩⲙⲣ ⲛⲉ ⲁⲩ ⲉⲣⲉⲣⲉⲙ ⲁⲛⲏⲩ ⲉⲣⲉⲙ 4 :ⲣⲁⲃⲏⲣ ⲇⲙⲉⲛ ⲁⲣ
ⲣⲙⲁ ⲙⲩⲟⲩⲏ ⲩⲣⲙⲁⲧⲉ ⲙⲡⲁⲣⲁⲇⲁⲧ ⲣⲁⲣⲁⲙⲉⲛ ⲩⲧⲉⲛⲇ ⲣⲁⲣⲁⲙⲉ ⲛⲩⲁ ⲉⲙⲁⲧⲉ 5 :ⲩⲟⲇⲉ ⲣⲁ ⲉⲩⲁⲧⲉ
:ⲙⲉⲙ ⲏⲣⲏ ⲩⲁⲏⲏⲉ ⲁⲣⲩ ⲉⲩⲁⲧⲉ ⲁⲣ ⲉ ⲙⲑⲣⲣ ⲩⲁⲣⲉ ⲙⲁⲁⲣⲏⲁ ⲙⲩⲁⲣⲏⲁ 6 :ⲙⲙⲟ ⲉⲁⲇⲩⲉ ⲛⲉ
ⲁⲅⲩⲙ ⲩⲟⲑⲭ 8 :ⲙⲉⲁⲣⲣⲏⲣ ⲏⲇⲙ ⲭ ⲙⲁⲇ ⲙⲩⲣⲩⲁⲧ ⲉⲁⲟ ⲩⲁⲇⲉ ⲙⲩⲉⲛⲇ ⲛⲉ ⲩⲁⲇ ⲇ ⲉⲁⲩⲉⲁⲧ 7
ⲙⲩⲁⲇ ⲉⲁⲩⲉ ⲭⲉⲁⲉ ⲁⲙⲏⲙ ⲣⲁⲣⲁⲙⲉⲛ ⲣⲁ ⲙⲁⲣⲁⲇⲁⲧ ⲁⲣⲁⲙⲁⲛ ⲁⲣⲉⲙⲁⲣ ⲣⲁ ⲙⲁⲣⲁⲇⲁⲧ ⲁⲣⲁⲙⲁⲛ 9 :ⲣⲁⲃⲏⲣ
ⲉⲣⲁⲙⲁⲛ ⲁⲣⲉⲙⲁⲣ ⲣⲁ ⲙⲁⲣⲁⲇⲁⲧ ⲁⲣⲁⲙⲁⲛ ⲁⲣⲉⲙⲁⲣ ⲣⲁ ⲙⲁⲣⲁⲇⲁⲧ ⲁⲣⲁⲙⲁⲛ ⲁⲣⲉⲙⲁⲣ ⲣⲁ ⲙⲁⲣⲁⲇⲁⲧ
ⲁ

Hosea 8

1 Put the trumpet to your lips!
One like a vulture is over the house of the LORD,
because they have transgressed my covenant
and rebelled against my law.
2 Israel cries to me,
"My God, we know you!"
3 Israel has rejected what is good;
the enemy will pursue him.
4 They made kings, but not through me;
they set up princes, but I knew nothing of it.
With their silver and gold they made idols
for their own destruction.
5 I reject your calf, O Samaria!
My anger burns against them!
How long will they be incapable of innocence?
6 This calf is from Israel!
A craftsman made it;
it is not God.
The calf of Samaria will be broken to pieces.
7 They sow the wind
and reap the whirlwind.
The stalk has no head;
it will produce no flour.
Even if it does produce grain,
foreigners will swallow it.
8 Israel is swallowed up;
now they are among the nations
like a worthless thing.
9 For they have gone up to Assyria,
like a wild donkey wandering alone.
Ephraim has hired lovers.
10 Though they have hired allies among the nations,
I will now gather them up.
They will soon writhe
under the burden of the king of princes.
11 Though Ephraim has built many altars for sin offering,
they have become altars for sinning.
12 I wrote for them the many things of my law,
but they regarded them as a strange thing.
13 They sacrifice meat to me and eat it,
but the LORD is not pleased with them.
Now he will remember their iniquity
and punish their sins:
they will return to Egypt.
14 Israel has forgotten its Maker
and built palaces;
Judah has multiplied fortified cities.
But I will send fire upon their cities,
and it will consume their strongholds.

Hosea 9

1 Do not rejoice, Israel!
Do not be jubilant like the nations!
For you have been unfaithful to your God;
you love the wages of prostitution
on every threshing floor.
2 Threshing floor and winepress will not feed them;
the new wine will fail them.
3 They will not remain in the land of the LORD;
Ephraim will return to Egypt
and eat unclean food in Assyria.
4 They will not pour out wine offerings to the LORD;
their sacrifices will not please him.
Their bread will be like mourners' bread;
all who eat it will be defiled.
This bread will be for their hunger only;
it will not enter the house of the LORD.
5 What will you do on the day of the appointed feast,
on the day of the festival of the LORD?
6 Even if they escape destruction,
Egypt will gather them,
Memphis will bury them.
Their treasures of silver will be taken by briers,
and thorns will grow in their tents.
7 The days of punishment are coming,
the days of retribution are coming.
Israel will know this.
The prophet is a fool,
the inspired man is insane,
because of your many sins
and great hostility.
8 Ephraim is a watchman with my God,
but the prophet is a trap of a bird catcher on all his paths,
and hostility in the house of his God.
9 They have gone deep in corruption,
as in the days of Gibeah.
He will remember their iniquity,
he will punish their sins.
10 I found Israel like grapes in the wilderness;
I saw your fathers like the first fruit on the fig tree in its first season.
But they came to Baal-peor
and consecrated themselves to shame,
and became detestable like the thing they loved.
11 Ephraim's glory will fly away like a bird—
no birth, no pregnancy, no conception.
12 Even if they bring up children,
I will bereave them of every one.
Woe to them indeed when I depart from them!
13 I have seen Ephraim, like Tyre,
planted in a pleasant place.
But Ephraim will lead out his children
to the slaughterer.
14 Give them, O LORD—what will you give?
Give them a miscarrying womb
and dry breasts.
15 Because of all their wickedness in Gilgal,
I have come to hate them there.
Because of the evil of their deeds,
I will drive them out of my house.
I will love them no more;
all their princes are rebellious.
16 Ephraim is struck down,
their root is withered,
they will bear no fruit.
Even if they bear children,
I will kill the beloved offspring of their womb.
17 My God will reject them
because they have not listened to him;
they will be wanderers among the nations.

Hosea 10

1 Israel is a luxuriant vine
that produces fruit for itself.
The more fruit it produces,
the more altars it builds.
The richer the land it cultivates,
the more pillars it erects.
2 Their heart is deceitful;
now they must pay for their guilt.
He will break down their altars
and destroy their pillars.
3 Then they will say,
"We have no king,
because we do not fear the LORD.
And what can a king do for us?"

5 :ולאו ולמלכ בר אפרים ובית ישראל נכשלו בעונם׃ 4 ועתה יסר ישראל כי אש
ובית ישראל בר אפרים מלאו עונו הוא כשל יהודה עמ אלהי ועמ קדשי נאמ
6 :ובמעלליהמ יפקד עליה׃ בבקרמ בצאנמ ובבקרמ ילכו לבקש את יהוה ולא ימצא
7 :חלצ מהמ׃ בי בגדו ביהוה כי בני זרי ילדו עתה יאכלמ חדש את חלקיהמ׃
8 :בגבעה בחצצרה בר ביתאו אחרי בנימי׃ הי אפרי לשמה תוכחה בשבטי ישראל
9 :הודיעו בבתי יעקב׃ שמעו זאת נא ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המאסי
10 :משפט ועול בצי׃ בנה ציו בדמי וירושלמ בעולה׃ ראשיה בשחד ישפטו וכהניה
11 :במחיר יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה׃
12 :לכנ בגללכמ ציו שדה תחרש וירושלמ עיי תהיה והר הבית לבמות יער׃
13 :בית ישראל׃ מי יתנ מישועות ציו בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח
14 :ישראל׃ בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב וישמח ישראל׃ 15 :ובנבלתיה׃
15 :ישראל׃ בגלגל כל רעתמ כי שמ שנאתי על רע מעלליהמ מביתי אגרשמ
16 :לא אוסי עוד׃ כל שריהמ סרי נחשי ונכלמו מחשכיהמ׃ 16 :אפרי׃ הוכה שרשמ
17 :יבשו מפריהמ׃ גמ כי יולידו והמתי מחמדי בטנמ׃ 17 :אלי׃ כי מאסו בה כי לא
18 :ויהיו נדדי בגוי׃ 18 :ישמעו לה והיו נדדי בגוי׃ 18 :ישמעו לה והיו נדדי בגוי׃

Hosea 10

1 :גפן בקה פריו כרב לפרי פריו הטיב למצבות כטב ארצו היטיבו למצבותיו׃
2 :ישברמ יערפ מזבחתיו׃ 2 :חלק עתה נאשמו הוא יערפ לרצבותיו׃ 2 :ישברמ
3 :ישברמ׃ כי עתה יאמרו אי מלכ לנו כי לא נירא את יהוה והמלכ מה יעשה לנו׃
4 :ישפטו׃ דברו דברי אלות כרות ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי׃
5 :ישראל׃ כי יגל עליו עמו וכמריו עליו יצהלו על כבודו כי גלה ממנו׃
6 :ישראל׃ 6 :ומלכ יבמ׃ גמ הוא לאשור יובל מנחה לימי יקח עצה בשתה אפרי
7 :ישראל׃ נדמה שמרו מלכה כקצף על פני מי׃ 7 :ישראל׃ נדמה שמרו מלכה כקצף
8 :ישראל׃ 8 :ונשמדו במות אוו חטאת ישראל קוצ ודרד יעלה על מזבחותמ׃
9 :ישראל׃ מני חטאת ישראל אתה עמדת שמ לא השיג בני עולה מלחמה׃
10 :ושרי׃ באסרי לענותמ בהאספמ על שתי עונתמ׃ 10 :ישראל׃ מני חטאת
11 :ישראל׃ 11 :ואנכי עברתי על טוב אפרי ארכב שדד יעקב יחרש לו יהודה׃
12 :ישראל׃ 12 :זרעו לכמ לצדקה בצרו לפי חסד נירו לכמ ניר ועת דרשו את יהוה
13 :ולחמ׃ בטחת בדרכמ ברב גבוריכמ׃ 13 :ישראל׃ 13 :עד בא לרשת אתכמ ארצ כמו
14 :ישראל׃ 14 :ישדד שלמ בית ארבאל ביומ מלחמה אמ על בנים רטשה׃
15 :ישראל׃ 15 :כי מבקר בראשית עתה יומלכ ישראל׃

Hosea 11

1 :ומקטרות לפסלי׃ 2 :ישראל׃ 2 :ואנכי תרגלתי לאפרי קחמ על זרועתי ולא ידעו
3 :ישראל׃ 3 :כי רפאתי׃ 3 :ישראל׃ 3 :אנכי תרגלתי לאפרי קחמ על זרועתי
4 :ישראל׃ 4 :אשר לא ידעו כי רפאתי׃ 4 :ישראל׃ 4 :בעבותי אדמ בחבלי אהבה
5 :ישראל׃ 5 :ואהי להמ כמרימי עול על לחייהמ ואט אליו אוכיל׃ 5 :ישראל׃
6 :ישראל׃ 6 :לא ישוב אל ארצ מצרי כי מאנו לשוב׃ 6 :ישראל׃ 6 :והחלה חרב בעריו
7 :ישראל׃ 7 :כלתה בדיו ואכלתמ מלעצותיהמ׃ 7 :ישראל׃ 7 :ועמי תלואי למשובתי
8 :ישראל׃ 8 :אל אתנכ אפרי אמגנכ ישראל אל אתנכ כאדמה אשימכ כצבויי׃
9 :ישראל׃ 9 :נהפכ עלי לבי יחד נכמרו נחומי׃ 9 :ישראל׃ 9 :לא אעשה חרו אפי
10 :ישראל׃ 10 :לא אשוב לשחת אפרי כי אל אנכי ולא איש בקרבכ ולא אבוא בעיר׃
11 :ישראל׃ 11 :יהלכו אחרי יהוה כאריה שאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מי׃
12 :ישראל׃ 12 :יחרדו כצפור ממצרי וכיונה מארצ אשור והושבתמ על בתיהמ נאמ יהוה׃

Hosea 12

1 :ישראל׃ 1 :אפרי רעה רוח ורדף קדי כל היומ כזב ושד ירבה ובריתמ אשור
2 :ישראל׃ 2 :יהוה לפקד על יעקב כדרכו כמעלליו ישיב לו׃ 2 :ישראל׃ 2 :ריב ליהוה
3 :ישראל׃ 3 :ובאונו שרה אל׃ 3 :ישראל׃ 3 :בבטנ עקב את אחיו ובאונו שרה אל׃
4 :ישראל׃ 4 :ויוכח עמנו׃ 4 :ישראל׃ 4 :ויאבק אל מלאכ ויוכל בכה ויתחנו לו
5 :ישראל׃ 5 :ויהוה אלהי צבאות יהוה זכרו׃ 5 :ישראל׃ 5 :ואתה אלהיכ תשוב חסד

ⲙⲉⲗⲓⲛⲙ ⲥⲁⲁⲙⲉ ⲭⲁ ⲉⲁⲩⲉⲉ ⲉⲁⲥⲟⲉ ⲧⲉⲗⲁⲩⲁⲩ 13 :ⲁⲙⲙ ⲉⲙⲉⲃⲧⲉ ⲁⲉⲃⲧⲉ ⲉⲁⲁⲧ ⲥⲁⲁⲙⲉ ⲭ ⲉⲙⲃⲧⲉ
ⲁⲉⲟⲉⲃ ⲧⲉⲗⲟⲉⲁ ⲭⲙⲃⲁⲉⲗⲉ ⲁⲃⲙⲉⲁ ⲟⲉⲁⲥⲁ ⲧⲉⲑⲟⲁⲙ ⲙ ⲩⲏⲃⲁⲭⲁ 14 :ⲁⲉⲃⲉⲧⲉⲧ ⲩ ⲁⲙⲙ
ⲩ ⲧⲃⲩⲉⲁ:

Hosea 13

1 ⲁⲃⲉⲃⲁ ⲧⲥⲁⲃⲉⲗⲙ ⲃⲭⲭ ⲩⲙⲧ ⲉⲁⲩ ⲉⲗⲙⲃⲧⲁ ⲥⲁⲁⲙⲉ ⲉⲉⲟⲥ :ⲭⲙⲉⲗⲁ ⲥⲟⲃⲃ ⲙⲙⲧⲉⲗⲁ 2 ⲁⲟⲭⲉ ⲉⲁⲓⲥⲁⲉ ⲉⲁⲟⲁⲉ
ⲧⲑⲏⲉ ⲩⲥⲁⲉⲁⲉ ⲉⲁⲟⲁⲉ ⲉⲁⲟⲁⲉ ⲁⲙⲁⲁⲙ ⲉⲁⲉⲁⲉ ⲁⲙⲁⲁⲙ ⲁⲉⲁⲉ ⲁⲉⲁⲉ ⲁⲉⲁⲉ

JOEL

Joel 1

1 The word of the LORD that came to Joel the son of Pethuel. 2 Hear this, you elders, and give ear, all you inhabitants of the land! Has such a thing happened in your days, or in the days of your fathers? 3 Tell your children of it, and let your children tell their children, and their children the next generation. 4 What the cutting locust left, the swarming locust has eaten; and what the swarming locust left, the hopping locust has eaten; and what the hopping locust left, the destroying locust has eaten. 5 Awake, you drunkards, and weep; and wail, all you wine drinkers, because of the sweet wine, for it is cut off from your mouth. 6 For a nation has come up against my land, strong, and without number; its teeth are the teeth of a lion, and it has the fangs of a lioness. 7 It has made my vine a waste, and my fig tree splintered; it has stripped them bare and thrown them down; their branches are made white. 8 Lament like a virgin girded with sackcloth for the husband of her youth. 9 The grain offering and the drink offering are cut off from the house of the LORD. The priests mourn, the ministers of the LORD. 10 The fields are wasted, the ground mourns; for the grain is destroyed, the new wine fails, the oil languishes. 11 Be ashamed, you farmers, wail, you vinedressers, for the wheat and the barley; because the harvest of the field is destroyed. 12 The vine fails, and the fig tree languishes. The pomegranate, the palm also, and the apple tree, all the trees of the field are withered; because joy fails from the children of men. 13 Gird yourselves and lament, you priests; wail, you ministers of the altar; come, lie all night in sackcloth, you ministers of my God; because the grain offering and the drink offering are withheld from the house of your God. 14 Consecrate a fast, call a solemn assembly, gather the elders and all the inhabitants of the land into the house of the LORD your God, and cry out to the LORD. 15 Alas for the day! For the day of the LORD is at hand, and as destruction from the Almighty it comes. 16 Is not the food cut off before our eyes, joy and gladness from the house of our God? 17 The seeds shrivel under their clods, storehouses are desolate, barns are broken down, for the grain has failed. 18 How the animals groan! The herds of cattle are restless because they have no pasture; even the flocks of sheep suffer punishment. 19 To you, O LORD, I call, for fire has devoured the pastures of the wilderness, and flame has burned all the trees of the field. 20 Even the wild animals cry to you because the watercourses are dried up, and fire has devoured the pastures of the wilderness.

Joel 2

1 Blow the trumpet in Zion; sound the alarm on my holy mountain! Let all the inhabitants of the land tremble, for the day of the LORD is coming, it is near— 2 a day of darkness and gloom, a day of clouds and thick darkness! Like blackness spread upon the mountains a great and powerful army comes; their like has never been from of old, nor will be again after them through the years of all generations. 3 Fire devours before them, and behind them a flame burns. Before them the land is like the garden of Eden, but behind them a desolate wilderness, and nothing escapes them. 4 They have the appearance of horses; and like warhorses they charge. 5 With a noise like chariots they leap on the tops of the mountains, like the crackling of flames devouring stubble, like a powerful army drawn up for battle. 6 At their presence peoples are in anguish, all faces grow pale. 7 They charge like warriors, they climb the wall like soldiers. They march each on its way, they do not break their ranks. 8 They do not crowd each other, they march each in its path; they burst through the weapons and are not halted. 9 They leap upon the city, they run upon the wall, they climb into the houses, they enter through the windows like a thief. 10 The earth quakes before them, the heavens tremble. The sun and the moon are darkened, and the stars withdraw their shining. 11 The LORD utters his voice before his army, for his camp is very great; strong is the one who executes his word. For the day of the LORD is great and very terrible; who can endure it? 12 Yet even now, says the LORD, return to me with all your heart, with fasting, with weeping, and with mourning; 13 rend your hearts and not your clothing. Return to the LORD your God, for he is gracious and merciful, slow to anger, abounding in steadfast love, and relents from punishing. 14 Who knows whether he will not turn and relent, and leave a blessing behind him, a grain offering and a drink offering for the LORD your God? 15 Blow the trumpet in Zion, sanctify a fast, call a solemn assembly; 16 gather the people, consecrate the congregation, assemble the elders, gather the children, even infants at the breast; let the bridegroom leave his room, and the bride her canopy. 17 Between the vestibule and the altar let the priests, the ministers of the LORD, weep, and say, "Spare your people, O LORD, and do not make your heritage a disgrace, a byword among the nations. Why should it be said among the peoples, 'Where is their God?'" 18 Then the LORD became jealous for his land, and had pity on his people. 19 The LORD answered and said to his people, Here, I am sending you grain, wine, and oil, and you will be satisfied; and I will no more make you a disgrace among the nations. 20 I will remove the northern army far from you, and drive it into a parched and desolate land, its vanguard into the eastern sea, and its rear guard into the western sea; its stench will rise, its foul smell will come up, because it has done great things. 21 Do not fear, O soil; be glad and rejoice, for the LORD has done great things! 22 Do not fear, you animals of the field, for the pastures of the wilderness are green; the tree bears its fruit, the fig tree and the vine give their full yield. 23 O children of Zion, be glad and rejoice in the LORD your God; for he has given the early rain for your vindication, he has poured down for you abundant rain, early and late, as before. 24 The threshing floors shall be full of grain, the vats shall overflow with wine and oil. 25 I will restore to you the years that the swarming locust has eaten, the hopping locust, the destroying locust, and the cutting locust, my great army that I sent among you. 26 You shall eat in plenty and be satisfied, and praise the name of the LORD your God, who has dealt wondrously with you. And my people shall never again be put to shame. 27 You shall know that I am in Israel, and that I, the LORD, am your God and there is no other. And my people shall never again be put to shame.

Joel 3

1 וְהָיָה הִנֵּה בָּעֵת הַהִוא וּבָעֵת אֲשֶׁר אָשִׁיב אֶת שְׁבוּת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם׃
2 וְקִבַּצְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְהוֹרַדְתִּים אֶל עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתָּם שָׁם עַל עַמִּי וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵפִיצוּ בַגּוֹיִם וְאַרְצִי חָלָקוּ׃
3 וְעַל עַמִּי הִפִּילוּ גּוֹרָל וַיִּתְּנוּ יֶלֶד בְּזוֹנָה וְיַיִן מָכְרוּ וַיִּשְׁתּוּ׃
4 וְגַם מָה אַתֶּם לִי צֹר וְצִידוֹן וְכָל גְּלִיל פְּלִשְׁתִּים הֲגְמוּל אַתֶּם עֹשִׂים עָלָי וְאִם גֹּמְלִים אַתֶּם עָלַי מְהֵרָה וְשָׁב גְּמוּלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃
5 אֲשֶׁר כַּסְפִּי וְזְהָבִי לָקָחְתֶּם וְחֶמְדָּתַי הַטֹּבָה הֲבֵאתֶם אֶל הֵיכְלֵיכֶם׃
6 וּבְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלִַם מְכַרְתֶּם לִבְנֵי הַיְוָנִים לְמַעַן הַרְחִיק אוֹתָם מֵעַל גְּבוּלָם׃
7 הִנְנִי מְעִירָם מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מְכַרְתֶּם אֹתָם שָׁמָּה וְהֵשַׁבְתִּי גְמוּלְכֶם בְּרֹאשְׁכֶם׃
8 וּמָכַרְתִּי אֶת בְּנֵיכֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיכֶם בְּיַד בְּנֵי יְהוּדָה וּמָכְרוּ אוֹתָם לִשְׁבָאִים לְגוֹי רָחוֹק כִּי יְהוָה דִּבֵּר׃
9 קִרְאוּ זֹאת בַּגּוֹיִם קַדְּשׁוּ מִלְחָמָה הָעִירוּ הַגִּבּוֹרִים יִקְרְבוּ יַעֲלוּ כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה׃
10 כִּתְּתוּ אִתִּיכֶם לְחַרְבוֹת וְחַנִיתֵיכֶם לְמַזְמֵרוֹת הַחַלָּשׁ יֹאמַר גִּבּוֹר אֲנִי׃
11 חִישׁוּ וּבֹאוּ כָּל הַגּוֹיִם מִסָּבִיב וְנִקָּבְצוּ שָׁמָּה הוֹרֵד הוֹרִיד יְהוָה גִּבּוֹרֶיךָ׃
12 יֵעֹרְרוּ וְיַעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל עֵמֶק יְהוֹשָׁפָט כִּי שָׁם אֵשֵׁב לִשְׁפֹּט אֶת כָּל הַגּוֹיִם מִסָּבִיב׃
13 שִׁלְחוּ מַגָּל כִּי בָשַׁל קָצִיר בֹּאוּ רְדוּ כִּי מָלְאָה הַיְקָב הִתְאִיקוּ הַגָּתוֹת כִּי רָבָּה רָעָתָם׃
14 הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים בְּעֵמֶק הַחָרוּץ כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעֵמֶק הַחָרוּץ׃
15 שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נִגְהָם׃
16 וַיהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלִַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְרָעֲשׁוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיהוָה מַחְסֶה לְעַמּוֹ וּמָעוֹז לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
17 וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן הַר קָדְשִׁי וְהָיְתָה יְרוּשָׁלִַם קֹדֶשׁ וְזָרִים לֹא יַעַבְרוּ בָהּ עוֹד׃
18 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִטְּפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְהַגְּבָעוֹת תֵּלַכְנָה חָלָב וְכָל אֲפִיקֵי יְהוּדָה תֵּלַכְנָה מָיִם וּמְקוֹר מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת נַחַל הַשִּׁטִּים׃
19 מִצְרַיִם לְשַׁמָּה תִּהְיֶה וֶאֱדוֹם לִמְדְבַּר שְׁמָמָה יִהְיֶה מֵחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָם נָקִי בְּקִרְבָּם׃
20 וִיהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וִירוּשָׁלִַם לְדֹר וָדֹר׃
21 וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא נִקֵּיתִי וַיהוָה שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן׃

Amos 1

1 The words of Amos, who was among the herdmen of Tekoa, which he saw concerning Israel in the days of Uzziah king of Judah, and in the days of Jeroboam the son of Joash king of Israel, two years before the earthquake. 2 And he said, The LORD will roar from Zion, and utter his voice from Jerusalem; and the habitations of the shepherds shall mourn, and the top of Carmel shall wither. 3 Thus saith the LORD; For three transgressions of Damascus, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they have threshed Gilead with threshing instruments of iron: 4 But I will send a fire into the house of Hazael, which shall devour the palaces of Benhadad. 5 I will break also the bar of Damascus, and cut off the inhabitant from the plain of Aven, and him that holdeth the sceptre from the house of Eden: and the people of Syria shall go into captivity unto Kir, saith the LORD. 6 Thus saith the LORD; For three transgressions of Gaza, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they carried away captive the whole captivity, to deliver them up to Edom: 7 But I will send a fire on the wall of Gaza, which shall devour the palaces thereof: 8 And I will cut off the inhabitant from Ashdod, and him that holdeth the sceptre from Ashkelon, and I will turn mine hand against Ekron: and the remnant of the Philistines shall perish, saith the Lord GOD. 9 Thus saith the LORD; For three transgressions of Tyrus, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they delivered up the whole captivity to Edom, and remembered not the brotherly covenant: 10 But I will send a fire on the wall of Tyrus, which shall devour the palaces thereof. 11 Thus saith the LORD; For three transgressions of Edom, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because he did pursue his brother with the sword, and did cast off all pity, and his anger did tear perpetually, and he kept his wrath for ever: 12 But I will send a fire upon Teman, which shall devour the palaces of Bozrah. 13 Thus saith the LORD; For three transgressions of the children of Ammon, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they have ripped up the women with child of Gilead, that they might enlarge their border: 14 But I will kindle a fire in the wall of Rabbah, and it shall devour the palaces thereof, with shouting in the day of battle, with a tempest in the day of the whirlwind: 15 And their king shall go into captivity, he and his princes together, saith the LORD.

Amos 2

1 Thus saith the LORD; For three transgressions of Moab, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because he burned the bones of the king of Edom into lime: 2 But I will send a fire upon Moab, and it shall devour the palaces of Kirioth: and Moab shall die with tumult, with shouting, and with the sound of the trumpet: 3 And I will cut off the judge from the midst thereof, and will slay all the princes thereof with him, saith the LORD. 4 Thus saith the LORD; For three transgressions of Judah, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they have despised the law of the LORD, and have not kept his commandments, and their lies caused them to err, after the which their fathers have walked: 5 But I will send a fire upon Judah, and it shall devour the palaces of Jerusalem. 6 Thus saith the LORD; For three transgressions of Israel, and for four, I will not turn away the punishment thereof; because they sold the righteous for silver, and the poor for a pair of shoes; 7 That pant after the dust of the earth on the head of the poor, and turn aside the way of the meek: and a man and his father will go in unto the same maid, to profane my holy name: 8 And they lay themselves down upon clothes laid to pledge by every altar, and they drink the wine of the condemned in the house of their god. 9 Yet destroyed I the Amorite before them, whose height was like the height of the cedars, and he was strong as the oaks; yet I destroyed his fruit from above, and his roots from beneath. 10 Also I brought you up from the land of Egypt, and led you forty years through the wilderness, to possess the land of the Amorite. 11 And I raised up of your sons for prophets, and of your young men for Nazarites. Is it not even thus, O ye children of Israel? saith the LORD. 12 But ye gave the Nazarites wine to drink; and commanded the prophets, saying, Prophesy not. 13 Behold, I am pressed under you, as a cart is pressed that is full of sheaves. 14 Therefore the flight shall perish from the swift, and the strong shall not strengthen his force, neither shall the mighty deliver himself: 15 Neither shall he stand that handleth the bow; and he that is swift of foot shall not deliver himself: neither shall he that rideth the horse deliver himself. 16 And he that is courageous among the mighty shall flee away naked in that day, saith the LORD.

Amos 3

1 Hear this word that the LORD hath spoken against you, O children of Israel, against the whole family which I brought up from the land of Egypt, saying: 2 You only have I known of all the families of the earth: therefore I will punish you for all your iniquities. 3 Can two walk together, except they be agreed? 4 Will a lion roar in the forest, when he hath no prey? will a young lion cry out of his den, if he have taken nothing? 5 Can a bird fall in a snare upon the earth, where no gin is for him? shall one take up a snare from the earth, and have taken nothing at all? 6 Shall a trumpet be blown in the city, and the people not be afraid? shall there be evil in a city, and the LORD hath not done it? 7 Surely the Lord GOD will do nothing, but he revealeth his secret unto his servants the prophets. 8 The lion hath roared, who will not fear? the Lord GOD hath spoken, who can but prophesy? 9 Publish in the palaces at Ashdod, and in the palaces in the land of Egypt, and say, Assemble yourselves upon the mountains of Samaria, and behold the great tumults in the midst thereof, and the oppressed in the midst thereof. 10 For they know not to do right, saith the LORD, who store up violence and robbery in their palaces. 11 Therefore thus saith the Lord GOD; An adversary there shall be even round about the land; and he shall bring down thy strength from thee, and thy palaces shall be spoiled. 12 Thus saith the LORD; As the shepherd taketh out of the mouth of the lion two legs, or a piece of an ear; so shall the children of Israel be taken out that dwell in Samaria in the corner of a bed, and in Damascus in a couch. 13 Hear ye, and testify in the house of Jacob, saith the Lord GOD, the God of hosts, 14 That in the day that I shall visit the transgressions of Israel upon him I will also visit the altars of Bethel: and the horns of the altar shall be cut off, and fall to the ground. 15 And I will smite the winter house with the summer house; and the houses of ivory shall perish, and the great houses shall have an end, saith the LORD.

Amos 4

1 Hear this word, you cows of Bashan, who are on the mountain of Samaria, who oppress the poor, who crush the needy, who say to their masters, Bring, and let us drink. 2 The Lord GOD has sworn by his holiness, that, lo, the days shall come upon you, that he will take you away with hooks, and your posterity with fishhooks. 3 And you shall go out at the breaches, every cow at that which is before her; and you shall cast them into the palace, says the LORD. 4 Come to Bethel, and transgress; at Gilgal multiply transgression; and bring your sacrifices every morning, and your tithes after three years: 5 And offer a sacrifice of thanksgiving with leavened bread, and proclaim and publish the free offerings: for this liketh you, O ye children of Israel, says the Lord GOD. 6 And I also have given you cleanness of teeth in all your cities, and lack of bread in all your places: yet have ye not returned unto me, says the LORD. 7 And also I have withholden the rain from you, when there were yet three months to the harvest: and I caused it to rain upon one city, and caused it not to rain upon another city: the one piece was rained upon, and the piece whereupon it rained not withered. 8 So two or three cities wandered unto one city, to drink water; but they were not satisfied: yet have ye not returned unto me, says the LORD. 9 I have smitten you with blasting and mildew: when your gardens and your vineyards and your fig trees and your olive trees increased, the palmerworm devoured them: yet have ye not returned unto me, says the LORD. 10 I have sent among you the pestilence after the manner of Egypt: your young men have I slain with the sword, and have taken away your horses; and I have made the stink of your camps to come up unto your nostrils: yet have ye not returned unto me, says the LORD. 11 I have overthrown some of you, as God overthrew Sodom and Gomorrah, and ye were as a firebrand plucked out of the burning: yet have ye not returned unto me, says the LORD. 12 Therefore thus will I do unto you, O Israel: and because I will do this unto you, prepare to meet thy God, O Israel. 13 For, lo, he that formeth the mountains, and createth the wind, and declareth unto man what is his thought, that maketh the morning darkness, and treadeth upon the high places of the earth, The LORD, The God of hosts, is his name.

Amos 5

1 Hear ye this word which I take up against you, even a lamentation, O house of Israel. 2 The virgin of Israel is fallen; she shall no more rise: she is forsaken upon her land; there is none to raise her up. 3 For thus says the Lord GOD; The city that went out by a thousand shall leave an hundred, and that which went forth by an hundred shall leave ten, to the house of Israel. 4 For thus says the LORD unto the house of Israel, Seek ye me, and ye shall live: 5 But seek not Bethel, nor enter into Gilgal, and pass not to Beersheba: for Gilgal shall surely go into captivity, and Bethel shall come to nought. 6 Seek the LORD, and ye shall live; lest he break out like fire in the house of Joseph, and devour it, and there be none to quench it in Bethel. 7 Ye who turn judgment to wormwood, and leave off righteousness in the earth, 8 Seek him that maketh the seven stars and Orion, and turneth the shadow of death into the morning, and maketh the day dark with night: that calleth for the waters of the sea, and poureth them out upon the face of the earth: The LORD is his name: 9 That strengtheneth the spoiled against the strong, so that the spoiled shall come against the fortress. 10 They hate him that rebuketh in the gate, and they abhor him that speaketh uprightly. 11 Forasmuch therefore as your treading is upon the poor, and you take from him burdens of wheat: you have built houses of hewn stone, but you shall not dwell in them; you have planted pleasant vineyards, but you shall not drink wine of them. 12 For I know your manifold transgressions and your mighty sins: they afflict the just, they take a bribe, and they turn aside the poor in the gate from their right. 13 Therefore the prudent shall keep silence in that time; for it is an evil time. 14 Seek good, and not evil, that you may live: and so the LORD, the God of hosts, shall be with you, as you have spoken. 15 Hate the evil, and love the good, and establish judgment in the gate: it may be that the LORD God of hosts will be gracious unto the remnant of Joseph. 16 Therefore the LORD, the God of hosts, the Lord, says thus; Wailing shall be in all streets; and they shall say in all the highways, Alas! alas! and they shall call the husbandman to mourning, and such as are skilful of lamentation to wailing. 17 And in all vineyards shall be wailing: for I will pass through you, says the LORD. 18 Woe unto you that desire the day of the LORD! to what end is it for you? the day of the LORD is darkness, and not light. 19 As if a man did flee from a lion, and a bear met him; or went into the house, and leaned his hand on the wall, and a serpent bit him.

20 :ישראל יהוה אלהי צבאות כי הנני מקים עליכם גוי בית ישראל נאם יהוה אלהי צבאות ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה׃
21 כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו׃
22 ואל תדרשו בית אל ובגלגל לא תעברו ובבאר שבע לא תעברו כי הגלגל הגלה יגלה ובית אל יהיה לאון׃
23 דרשו את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל׃
24 הפכים למרור משפט וצדקה להניח ארץ׃
25 העשיתם לי זבחים ומנחה במדבר ארבעים שנה בית ישראל׃
26 ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
27 והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃

Amos 6

1 הוי השאננים בציון ובטחים בהר שמרון נקובי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל׃
2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה וירדו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רבה גבולם מגבולכם׃
3 המנדים ליום רע ומגישים שבת חמס׃
4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק׃
5 הפרטים על פי הנבל כדוד חשבו להם כלי שיר׃
6 השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף׃
7 לכן עתה יגלו בראש גולים ורו סרוחים׃
8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות תועבת יעקב אנכי שנא ארמנותיו וסגרתי את העיר וכל מלאה׃
9 והיה אם יותרו עשרה אנשים באחד הבית ומתו׃
10 ונשא דדו ושרפו אתו להוציא את העצמות מן הבית ואמר אל אשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אפס ואמר לא להזכיר כי לא נזכיר בשם יהוה׃
11 כי הנה יהוה מצוה והכה הבית רסיסים גדולים ובקעים קטנים׃
12 הירוצון בסלעים אם יחרש בבקר כי הפכתם למשפט ראש ופרי צדקה לענה׃
13 השמחים לדבר לא דבר בקרנים לנו לקחנו לנו עצמות׃
14 כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי צבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה׃

Amos 7

1 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבים בראשית עלות הלקוש והנה לקוש אחר אחרי גזזי המלך׃

13 אֲשֶׁר אֵין מַשְׁקֶה לָהּ אֶת־עֵינֵי כָּל־הָעֹלָה בַּצָּמָא בַּיּוֹם הַהוּא׃
14 הַנִּשְׁבָּעִים בְּאַשְׁמַת שֹׁמְרוֹן וְאָמְרוּ חַי־אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחַי דֶּרֶךְ בְּאֵר־שָׁבַע וְנָפְלוּ וְלֹא־יָקוּמוּ עוֹד׃

Amos 9

1 רָאִיתִי אֶת־אֲדֹנָי נִצָּב עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הַךְ הַכַּפְתֹּר וְיִרְעֲשׁוּ הַסִּפִּים וּבַצְּעֵם עַל־רָאשֵׁיהֶם כֻּלָּם וְאֶת־אַחֲרִיתָם בַּחֶרֶב אֶהֱרֹג לֹא־יָנוּס לָהֶם נָס וְלֹא־יִמָּלֵט לָהֶם פָּלִיט׃
2 אִם־יַחְתְּרוּ בִשְׁאוֹל מִשָּׁם תִּקָּחֵם יָדִי וְאִם־יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם אוֹרִידֵם׃
3 וְאִם־יֶחְתַּר בְּרֹאשׁ הַכַּרְמֶל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ וְלָקַחְתִּים וְאִם־יִסָּתֵר מִנֶּגֶד עֵינַי בְּקַרְקָעִית הַיָּם מִשָּׁם אֲצַוֶּה אֶת־הַנָּחָשׁ וְנִשָּׁכָם׃
4 וְאִם־בְּשִׁבְיָה יֵלְכוּ לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם מִשָּׁם אֲצַוֶּה אֶת־הַחֶרֶב וְהָרְגָה אוֹתָם וְשַׂמְתִּי עֵינִי עֲלֵיהֶם לָרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה׃
5 וַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת הַנֹּגֵעַ בָּאָרֶץ וְתָמוֹג וְאָבְלוּ כָּל־יוֹשְׁבֶיהָ וְעָלְתָה כַיְאֹר כֻּלָּהּ וְנִשְׁקְעָה כִּיאוֹר מִצְרָיִם׃
6 הַבּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלֹתָו וַאֲגֻדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יְסָדָהּ הַקֹּרֵא לְמֵי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃
7 הֲלוֹא כִבְנֵי־כוּשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הֲלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים מִכַּפְתּוֹר וַאֲרָם מִקִּיר׃
8 הִנֵּה עֵינֵי אֲדֹנָי יְהוִה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה וְהַשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפֶס כִּי־לֹא הַשְׁמֵד אַשְׁמִיד אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃
9 כִּי־הִנֵּה אֲנִי מְצַוֶּה וְהַנְעֵיתִי בְכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יֻנָּעַ בַּמַּנְעֵל וְלֹא־צְרוֹר יִפֹּל אָרְצָה׃
10 בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל־חַטָּאֵי עַמִּי הָאֹמְרִים לֹא־יַגִּישׁ וְלֹא־יְקַדֵּם לָנוּ הָרָעָה׃
11 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת וְגָדַרְתִּי אֶת־פִּרְצֵיהֶן וַהֲרִסֹתָיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימֵי עוֹלָם׃
12 לְמַעַן יִירְשׁוּ אֶת־שְׁאֵרִית אֱדוֹם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי עֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה עֹשֶׂה זֹּאת׃
13 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בְּקוֹצֵר וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע וְנָטְפוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה׃
14 וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת־יֵינָם וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פִּרְיָם׃
15 וְנָטַעְתִּים עַל־אַדְמָתָם וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃

Obadiah 1

1 The vision of Obadiah. Thus says the Lord God concerning Edom: We have heard a report from the Lord, and a messenger has been sent among the nations: "Arise, and let us rise up against her for battle." 2 "Behold, I will make you small among the nations; you are greatly despised. 3 The pride of your heart has deceived you, you who dwell in the clefts of the rock, whose habitation is high, who say in your heart, 'Who will bring me down to the ground?' 4 Though you ascend as high as the eagle, and though you set your nest among the stars, from there I will bring you down," declares the Lord. 5 "If thieves came to you, if robbers by night—oh, how you will be destroyed!—would they not steal only what they wanted? If grape gatherers came to you, would they not leave some gleanings? 6 How Esau will be searched out, his hidden treasures sought after! 7 All the men in your confederacy will force you to the border; the men who were at peace with you will deceive you and overpower you; those who eat your bread will set a trap for you. There is no understanding in him. 8 "In that day," declares the Lord, "will I not destroy the wise men out of Edom, and understanding out of the mountains of Esau? 9 Your mighty men, O Teman, will be dismayed, to the end that every man from the mountains of Esau may be cut off by slaughter. 10 For violence against your brother Jacob, shame will cover you, and you will be cut off forever. 11 On the day that you stood aloof, on the day that foreigners carried away his wealth, when aliens entered his gate and cast lots over Jerusalem, even you were as one of them. 12 But do not gloat over the day of your brother in the day of his misfortune; do not rejoice over the people of Judah in the day of their ruin; do not boast in the day of distress. 13 Do not enter the gate of my people in the day of their calamity; do not gloat over his disaster in the day of his calamity; do not loot his wealth in the day of his calamity. 14 Do not stand at the crossroads to cut off his fugitives; do not hand over his survivors in the day of distress. 15 "For the day of the Lord is near upon all the nations. As you have done, it will be done to you; your deeds will return upon your own head. 16 For as you drank upon my holy mountain, all the nations will drink continually; they will drink and swallow, and they will be as though they had never been. 17 But on Mount Zion there will be those who escape, and it will be holy, and the house of Jacob will possess their possessions. 18 The house of Jacob will be a fire, and the house of Joseph a flame, but the house of Esau will be stubble; they will burn them and consume them, so that there will be no survivor of the house of Esau," for the Lord has spoken. 19 Those of the Negeb will possess the mountain of Esau, and those of the Shephelah will possess the land of the Philistines; they will possess the land of Ephraim and the land of Samaria, and Benjamin will possess Gilead. 20 The exiles of this host of the people of Israel will possess the land of the Canaanites as far as Zarephath, and the exiles of Jerusalem who are in Sepharad will possess the cities of the Negeb. 21 Saviors will go up on Mount Zion to rule the mountain of Esau, and the kingdom will be the Lord's.

יונה

Jonah 1

1 ויהי דבר־יהוה אל־יונה בן־אמתי לאמר׃ 2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי־עלתה רעתם לפני׃
3 ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד־בה לבוא עמהם
תרשישה מלפני יהוה׃ 4 ויהוה הטיל רוח גדולה אל־הים וים סער גדול היה והאניה חשבה להשבר׃
5 וייראו המלחים ויזעקו איש אל־אלהיו ויטלו את־הכלים אשר באניה אל־הים להקל מעליהם ויונה ירד אל־ירכתי
הספינה וישכב וירדם׃ 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה־לך נרדם קום קרא אל־אלהיך אולי יתעשת האלהים
לנו ולא נאבד׃ 7 ויאמרו איש אל־רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשל־מי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות
ויפל הגורל על־יונה׃ 8 ויאמרו אליו הגידה־נא לנו בשל־מי הרעה הזאת לנו מה־מלאכתך ומאין תבוא
מה ארצך ואי־מזה עם אתה׃ 9 ויאמר אליהם עברי אני ואת־יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את־הים
ואת־היבשה׃ 10 ויראו האנשים יראה גדולה מאד ויאמרו אליו מה־זאת עשית כי־ידעו האנשים כי מלפני יהוה
הוא בורח כי הגיד להם׃ 11 ויאמרו אליו מה־נעשה לך ויחרש הים מעלינו כי הים הולך וסער׃
12 ויאמר אליהם שאוני והטילוני אל־הים ויחרש הים מעליכם כי־יודע אני כי בשלי הסערה הגדולה הזאת
עליכם׃ 13 ויחתרו האנשים להשיב אל־היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃ 14 ויקראו אל־יהוה
ויאמרו אנה יהוה אל־נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל־תתן עלינו דם נקי כי־אתה יהוה כאשר חפצת עשית׃
15 וישאו את־יונה ויטלהו אל־הים ויעמד הים מזעפו׃ 16 ויראו האנשים יראה גדולה את־יהוה ויזבחו זבח
ליהוה וידרו נדרים׃ 17 ויהוה מזמן דג גדול לבלע את־יונה ויהי יונה במעי הדג שלשת ימים ושלשת לילות׃

Jonah 2

1 ויתפלל יונה אל־יהוה אלהיו ממעי הדגה׃ 2 ויאמר קראתי מצר־לי אל־יהוה ויענני משאול שועתי שמעת קולי׃
3 ותשלכני מצולה בלב־ימים ונהר יסבבני כל־משבריך וגליך עלי עברו׃ 4 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך
אוסיף להביט אל־היכל קדשך׃ 5 אפפוני מים עד־נפש תהום יסבבני סוף חבושה לראשי׃ 6 לקצבי הרים ירדתי
הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי׃ 7 בהתעטף עלי נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליך
תפלתי אל־היכל קדשך׃ 8 משמרים הבלי־שוא חסדם יעזבו׃ 9 ואני בקול תודה אזבחה־לך אשר נדרתי אשלמה
לישועות ליהוה׃ 10 ויאמר יהוה לדג ויקא את־יונה אל־היבשה׃

Jonah 3

1 ואהי דבר־יהוה אל־יונה שנית לאמר׃ 2 קום לך אל־נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את־הקריאה אשר אנכי דבר אליך׃ 3 ויקם יונה וילך אל־נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר־גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים׃ 4 ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת׃ 5 ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו־צום וילבשו שקים מגדולם ועד־קטנם׃ 6 ויגע הדבר אל־מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו ממנו ויכס שק וישב על־האפר׃ 7 ויזעק ויאמר במלכות מלך־נינוה וגדוליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל־יטעמו מאומה אל־ירעו ומים אל־ישתו׃ 8 ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל־אלהים בחזקה ושבו איש מדרכו הרעה ומן־החמס אשר בכפיהם׃ 9 מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד׃ 10 וירא האלהים את־מעשיהם כי־שבו מדרכם הרעה ויתנחם האלהים על־הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה׃

Jonah 4

1 ויחר אל־יונה חרה גדול וירע לו׃ 2 ויתפלל אל־יהוה ויאמר אנה יהוה הלוא־זה דברי עד־היותי על־אדמתי על־כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי־אתה אל־חנון ורחום ארך אפים ורב־חסד ונחם על־הרעה׃ 3 ועתה יהוה קח־נא את־נפשי ממני כי־טוב מותי מחיותי׃ 4 ויאמר יהוה היטב חרה־לך׃ 5 ויצא יונה מן־העיר וישב מקדם לעיר ויעש־לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה־יהיה בעיר׃

מיכה

Micah 1

1 דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל־מִיכָיָהוּ הַמּוֹרַשְׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר חָזָה עַל־שֹׁמְרוֹן וְעַל־יְרוּשָׁלָ׀ם׃
2 שִׁמְעוּ עַמִּים כֻּלָּם הַקְשִׁיבִי אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וְיִהִי אֲדֹנָי יְהוִה בָּכֶם לְעֵד אֲדֹנָי מֵהֵיכַל קָדְשֽׁוֹ׃
3 כִּי־הִנֵּה יְהוָה יֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ וְיָרַד וְדָרַךְ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ׃
4 וְנָמַסּוּ הֶהָרִים תַּחְתָּיו וְהָעֲמָקִים יִתְבַּקָּעוּ כְּדוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ כְּמַיִם מֻגָּרִים
מוֹרָד בְּמִדְרוֹן׃
5 בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב כָּל־זֹאת וּבְחַטֹּאות בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי־פֶשַׁע יַעֲקֹב הֲלוֹא שֹׁמְרוֹן
וּמִי בָּמוֹת יְהוּדָה הֲלוֹא יְרוּשָׁלָ׀ם׃
6 וְשַׂמְתִּי שֹׁמְרוֹן לְעִי־שָׂדֶה לְמַטָּעֵי כָרֶם וְהִגַּרְתִּי לַגַּי אֲבָנֶיהָ וִיסֹדֹתֶיהָ אֲגַלֶּה׃
7 וְכָל־פְּסִילֶיהָ יֻכַּתּוּ וְכָל־אֶתְנַנֶּיהָ יִשָּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל־עֲצַבֶּיהָ אָשִׂים שְׁמָמָה כִּי
מֵאֶתְנַן זוֹנָה קִבָּצָה וְעַד־אֶתְנַן זוֹנָה יָשֻׁבוּ׃
8 עַל־זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה אֵלְכָה שׁוֹסָה וְעֶרֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפְּדָה כְּתַנִּים וְאֵבֶל
כִּבְנוֹת יַעֲנָה׃
9 כִּי אָנוּשׁ מַכּוֹתֶיהָ כִּי־בָא עַד־יְהוּדָה נָגַע עַד־שַׁעַר עַמִּי עַד־יְרוּשָׁלָ׀ם׃
10 בְּגַת אַל־תַּגִּידוּ בָּכוֹ אַל־תִּבְכּוּ בֵּית־לְעַפְרָה עָפָר הִתְפַּלָּשִׁי לָךְ׃
11 עִבְרִי־לָךְ יוֹשֶׁבֶת שָׁפִיר עֶרְיָה לֹא יָצְאָה יוֹשֶׁבֶת צַאנָן וְסִפְדַּת בֵּית־הָאֵצֶל
יִקַּח מִכֶּם עָמְדָתוֹ׃
12 כִּי חָלָה לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מָרוֹת כִּי־יָרַד רָעָה מֵאֵת יְהוָה עַד־שַׁעַר יְרוּשָׁלָ׀ם׃
13 רְתֹם הָרֶכֶשׁ לָרַכֶשׁ יוֹשֶׁבֶת לָכִישׁ רֹאשׁ הִיא לְבַת־צִיּוֹן כִּי בָךְ נִמְצְאוּ פִּשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל׃
14 עַל־כֵּן תִּתְּנִי שִׁלֻּחִים עַל־מוֹרֶשֶׁת גַּת בָּתֵּי אַכְזָב לְאַכְזָב לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
15 עוֹד הַיֹּרֵשׁ אָבִיא לָךְ יוֹשֶׁבֶת מָרֵשָׁה עַד־עֲדֻלָּם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל׃
16 קָרְחִי וְגֹזִּזִי עַל־בְּנֵי תַעֲנֻגָיִךְ הַרְחִבִי קָרְחָתֵךְ כַּנֶּשֶׁר כִּי־גָלוּ מִמֵּךְ׃

Micah 2

1 הוֹי חֹשְׁבֵי־אָוֶן וּפֹעֲלֵי רָעָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי יֶשׁ־לְאֵל יָדָם׃
2 וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגָזָלוּ וּבָתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׁקוּ גֶּבֶר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ׃
3 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר לֹא־תָסִירוּ
מִצַּוְּרֹתֵיכֶם וְלֹא תֵלְכוּ רוֹמָה כִּי עֵת רָעָה הִוא׃
4 בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עָלֶיךָ מָשָׁל וְנָהָה נְהִי נָהִינוּ שָׁדֹד נָשַׁדְנוּ חֵלֶק עַמִּי יָמִישׁ לִי
לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּקוּ׃
5 לָכֵן לֹא־יִהְיֶה־לָּךְ מַשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרָל בִּקְהַל יְהוָה׃
6 אַל־תִּטִּפוּ לָנִבֹּא אֵלֶּה לֹא־יִנָּבְאוּ לָהֶם לֹא יָשׁוּגוּ כְּלִמּוֹת׃
7 הָאֲמוּר בֵּית יַעֲקֹב הֲקָצַר רוּחַ יְהוָה אִם־אֵלֶּה מַעֲלָלָיו הֲלוֹא דְבָרַי יֵיטִיבוּ עִם־
הוֹלֵךְ יָשָׁר׃
8 וְאֶתְמוֹל עַמִּי לְקָמָה תַּשְׁלִימוּן מֵעַל בֹּטֵחַ עֹבְרֵי שָׁלוֹם מִשּׁוּבֵי מִלְחָמָה׃
9 נְשֵׁי עַמִּי תְּגָרְשׁוּן מֵעַל בֵּיתֵי עֲדֻנֶּיהָ מֵעֹלְלֵיהֶן הַרֵּמֹתֶם הוֹדִי לָעַד׃
10 קוּמוּ וְלֵכוּ כִּי לֹא זֹאת הַמְּנוּחָה עַל־דְּבַר הַטֻּמְאָה תְּחַבֵּל חִבּוּל נִמְרָץ׃
11 לוּ־אִישׁ הֹלֵךְ רוּחַ וְשֶׁקֶר כִּזֵּב לְךָ לְנַטִּף יַיִן וְלִשֵּׁכָר וְהָיָה מְנַטֵּף הָעָם הַזֶּה׃
12 אָסֹף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב כֻּלָּךְ אֲקַבֵּץ שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו אָשִׁית כַּצֹּאן בָּצְרָה כְּעֵדֶר
בְּתוֹךְ מִרְעִיתָם יִהֲמוּ מֵרֹב אָדָם׃
13 עָלָה הַפֹּרֵץ לְפָנֵיהֶם פָּרְצוּ וְעָבְרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בוֹ וְעָבַר מַלְכָּם לִפְנֵיהֶם וַיהוָה
בְּרֹאשָׁם׃

Micah 3

1 And I said, Hear, I pray you, O heads of Jacob, and princes of the house of Israel; Is it not for you to know judgment? 2 Who hate the good, and love the evil; who pluck off their skin from off them, and their flesh from off their bones; 3 Who also eat the flesh of my people, and flay their skin from off them; and they break their bones, and chop them in pieces, as for the pot, and as flesh within the caldron. 4 Then shall they cry unto the LORD, but he will not hear them: he will even hide his face from them at that time, as they have behaved themselves ill in their doings. 5 Thus saith the LORD concerning the prophets that make my people err, that bite with their teeth, and cry, Peace; and he that putteth not into their mouths, they even prepare war against him: 6 Therefore night shall be unto you, that ye shall not have a vision; and it shall be dark unto you, that ye shall not divine; and the sun shall go down over the prophets, and the day shall be dark over them. 7 Then shall the seers be ashamed, and the diviners confounded: yea, they shall all cover their lips; for there is no answer of God. 8 But truly I am full of power by the spirit of the LORD, and of judgment, and of might, to declare unto Jacob his transgression, and to Israel his sin. 9 Hear this, I pray you, heads of the house of Jacob, and princes of the house of Israel, that abhor judgment, and pervert all equity. 10 They build up Zion with blood, and Jerusalem with iniquity. 11 The heads thereof judge for reward, and the priests thereof teach for hire, and the prophets thereof divine for money: yet will they lean upon the LORD, and say, Is not the LORD among us? none evil can come upon us. 12 Therefore shall Zion for your sake be plowed as a field, and Jerusalem shall become heaps, and the mountain of the house as the high places of a forest.

Micah 4

1 But in the last days it shall come to pass, that the mountain of the house of the LORD shall be established in the top of the mountains, and it shall be exalted above the hills; and people shall flow unto it. 2 And many nations shall come, and say, Come, and let us go up to the mountain of the LORD, and to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths: for the law shall go forth of Zion, and the word of the LORD from Jerusalem. 3 And he shall judge among many people, and rebuke strong nations afar off; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruninghooks: nation shall not lift up a sword against nation, neither shall they learn war any more. 4 But they shall sit every man under his vine and under his fig tree; and none shall make them afraid: for the mouth of the LORD of hosts hath spoken it. 5 For all people will walk every one in the name of his god, and we will walk in the name of the LORD our God for ever and ever. 6 In that day, saith the LORD, will I assemble her that halteth, and I will gather her that is driven out, and her that I have afflicted; 7 And I will make her that halted a remnant, and her that was cast far off a strong nation: and the LORD shall reign over them in mount Zion from henceforth, even for ever. 8 And thou, O tower of the flock, the strong hold of the daughter of Zion, unto thee shall it come, even the first dominion; the kingdom shall come to the daughter of Jerusalem. 9 Now why dost thou cry out aloud? is there no king in thee? is thy counsellor perished? for pangs have taken thee as a woman in travail. 10 Be in pain, and labour to bring forth, O daughter of Zion, like a woman in travail: for now shalt thou go forth out of the city, and thou shalt dwell in the field, and thou shalt go even to Babylon; there shalt thou be delivered; there the LORD shall redeem thee from the hand of thine enemies. 11 Now also many nations are gathered against thee, that say, Let her be defiled, and let our eye look upon Zion. 12 But they know not the thoughts of the LORD, neither understand they his counsel: for he shall gather them as the sheaves into the floor. 13 Arise and thresh, O daughter of Zion: for I will make thine horn iron, and I will make thy hoofs brass: and thou shalt beat in pieces many people: and I will consecrate their gain unto the LORD, and their substance unto the Lord of the whole earth.

Micah 5

1 Now gather thyself in troops, O daughter of troops: he hath laid siege against us: they shall smite the judge of Israel with a rod upon the cheek. 2 But thou, Bethlehem Ephratah, though thou be little among the thousands of Judah, yet out of thee shall he come forth unto me that is to be ruler in Israel; whose goings forth have been from of old, from everlasting. 3 Therefore will he give them up, until the time that she which travaileth hath brought forth: then the remnant of his brethren shall return unto the children of Israel. 4 And he shall stand and feed in the strength of the LORD, in the majesty of the name of the LORD his God; and they shall abide: for now shall he be great unto the ends of the earth. 5 And this man shall be the peace, when the Assyrian shall come into our land: and when he shall tread in our palaces, then shall we raise against him seven shepherds, and eight principal men. 6 And they shall waste the land of Assyria with the sword, and the land of Nimrod in the entrances thereof: thus shall he deliver us from the Assyrian, when he comes into our land, and when he treads within our borders. 7 And the remnant of Jacob shall be in the midst of many people as a dew from the LORD, as the showers upon the grass, that tarry not for man, nor wait for the sons of men. 8 And the remnant of Jacob shall be among the Gentiles in the midst of many people as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep: who, if he go through, both treadeth down, and teareth in pieces, and none can deliver. 9 Thine hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off. 10 And it shall come to pass in that day, saith the LORD, that I will cut off thine horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots: 11 And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds: 12 And I will cut off witchcrafts out of thine hand; and thou shalt have no more soothsayers: 13 Thy graven images also will I cut off, and thy standing images out of the midst of thee; and thou shalt no more worship the work of thine hands. 14 And I will pluck up thy groves out of the midst of thee: so will I destroy thy cities. 15 And I will execute vengeance in anger and fury upon the heathen, such as they have not heard.

Micah 6

1 Hear ye now what the LORD saith; Arise, contend thou before the mountains, and let the hills hear thy voice.
2 Hear ye, O mountains, the LORD's controversy, and ye strong foundations of the earth: for the LORD hath a controversy with his people, and he will plead with Israel.
3 O my people, what have I done unto thee? and wherein have I wearied thee? testify against me.
4 For I brought thee up out of the land of Egypt, and redeemed thee out of the house of servants; and I sent before thy face Moses, Aaron, and Miriam.
5 O my people, remember now what Balak king of Moab consulted, and what Balaam the son of Beor answered him from Shittim unto Gilgal, that ye may know the righteousness of the LORD.
6 Wherewith shall I come before the LORD, and bow myself before the high God? shall I come before him with burnt offerings, with calves of a year old?
7 Will the LORD be pleased with thousands of rams, or with ten thousands of rivers of oil? shall I give my firstborn for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul?
8 He hath shewed thee, O man, what is good; and what doth the LORD require of thee, but to do justly, and to love mercy, and to walk humbly with thy God?
9 The LORD's voice crieth unto the city, and the man of wisdom shall see thy name: hear ye the rod, and who hath appointed it.
10 Are there yet the treasures of wickedness in the house of the wicked, and the scant measure that is abominable?
11 Shall I count them pure with the wicked balances, and with the bag of deceitful weights?
12 For the rich men thereof are full of violence, and the inhabitants thereof have spoken lies, and their tongue is deceitful in their mouth.
13 Therefore also will I make thee sick in smiting thee, in making thee desolate because of thy sins.
14 Thou shalt eat, but not be satisfied; and thy humiliation shall be in the midst of thee; and thou shalt take hold, but shalt not deliver; and that which thou deliverest will I give up to the sword.
15 Thou shalt sow, but thou shalt not reap; thou shalt tread the olives, but thou shalt not anoint thee with oil; and sweet wine, but shall not drink wine.
16 For the statutes of Omri are kept, and all the works of the house of Ahab, and ye walk in their counsels; that I should make thee a desolation, and the inhabitants thereof an hissing: therefore ye shall bear the reproach of my people.

Micah 7

1 Woe is me! for I am as when they have gathered the summer fruits, as the grapegleanings of the vintage: there is no cluster to eat: my soul desired the firstripe fruit.
2 The good man is perished out of the earth: and there is none upright among men: they all lie in wait for blood; they hunt every man his brother with a net.
3 That they may do evil with both hands earnestly, the prince asketh, and the judge asketh for a reward; and the great man, he uttereth his mischievous desire: so they wrap it up.
4 The best of them is as a brier: the most upright is sharper than a thorn hedge: the day of thy watchmen and thy visitation cometh; now shall be their perplexity.
5 Trust ye not in a friend, put ye not confidence in a guide: keep the doors of thy mouth from her that lieth in thy bosom.
6 For the son dishonoureth the father, the daughter riseth up against her mother, the daughter in law against her mother in law; a man's enemies are the men of his own house.
7 Therefore I will look unto the LORD; I will wait for the God of my salvation: my God will hear me.
8 Rejoice not against me, O mine enemy: when I fall, I shall arise; when I sit in darkness, the LORD shall be a light unto me.
9 I will bear the indignation of the LORD, because I have sinned against him, until he plead my cause, and execute judgment for me: he will bring me forth to the light, and I shall behold his righteousness.
10 Then she that is mine enemy shall see it, and shame shall cover her which said unto me, Where is the LORD thy God? mine eyes shall behold her: now shall she be trodden down as the mire of the streets.
11 In the day that thy walls are to be built, in that day shall the decree be far removed.
12 In that day he shall come even to thee from Assyria, and from the fortified cities, and from the fortress even to the river, and sea from sea, and mountain from mountain.
13 Notwithstanding the land shall be desolate because of them that dwell therein, for the fruit of their doings.
14 Feed thy people with thy rod, the flock of thine heritage, which dwell solitarily in the wood, in the midst of Carmel: let them feed in Bashan and Gilead, as in the days of old.
15 According to the days of thy coming out of the land of Egypt will I shew unto him marvellous things.
16 The nations shall see and be confounded at all their might: they shall lay their hand upon their mouth, their ears shall be deaf.
17 They shall lick the dust like a serpent, they shall move out of their holes like worms of the earth: they shall be afraid of the LORD our God, and shall fear because of thee.
18 Who is a God like unto thee, that pardoneth iniquity, and passeth by the transgression of the remnant of his heritage? he retaineth not his anger for ever, because he delighteth in mercy.
19 He will turn again, he will have compassion upon us; he will subdue our iniquities; and thou wilt cast all their sins into the depths of the sea.
20 Thou wilt perform the truth to Jacob, and the mercy to Abraham, which thou hast sworn unto our fathers from the days of old.

Nahum 1

1 The burden of Nineveh. The book of the vision of Nahum the Elkoshite. 2 God is jealous, and the LORD revengeth; the LORD revengeth, and is furious; the LORD will take vengeance on his adversaries, and he reserveth wrath for his enemies. 3 The LORD is slow to anger, and great in power, and will not at all acquit the wicked: the LORD hath his way in the whirlwind and in the storm, and the clouds are the dust of his feet. 4 He rebuketh the sea, and maketh it dry, and drieth up all the rivers: Bashan languisheth, and Carmel, and the flower of Lebanon languisheth. 5 The mountains quake at him, and the hills melt, and the earth is burned at his presence, yea, the world, and all that dwell therein. 6 Who can stand before his indignation? and who can abide in the fierceness of his anger? his fury is poured out like fire, and the rocks are thrown down by him. 7 The LORD is good, a strong hold in the day of trouble; and he knoweth them that trust in him. 8 But with an overrunning flood he will make an utter end of the place thereof, and darkness shall pursue his enemies. 9 What do ye imagine against the LORD? he will make an utter end: affliction shall not rise up the second time. 10 For while they be folden together as thorns, and while they are drunken as drunkards, they shall be devoured as stubble fully dry. 11 There is one come out of thee, that imagineth evil against the LORD, a wicked counsellor. 12 Thus saith the LORD; Though they be quiet, and likewise many, yet thus shall they be cut down, when he shall pass through. Though I have afflicted thee, I will afflict thee no more. 13 For now will I break his yoke from off thee, and will burst thy bonds in sunder. 14 And the LORD hath given a commandment concerning thee, that no more of thy name be sown: out of the house of thy gods will I cut off the graven image and the molten image: I will make thy grave; for thou art vile. 15 Behold upon the mountains the feet of him that bringeth good tidings, that publisheth peace! O Judah, keep thy solemn feasts, perform thy vows: for the wicked one shall no more pass through thee; he is utterly cut off.

15 הנה על־ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה שלמי נדריך כי לא־יוסיף עוד לעברך בליעל כלו נכרת׃

Nahum 2

1 עלה מפיץ על־פניך נצר מצודה השקף דרך התאזר חיל אמץ כח מאד׃ 2 כי־שב יהוה את־גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקים בקקום ובקקי מבקקיהם׃ 3 מגן גבוריו אדם לבשים תולעת אנשי חיל במרכבות בערו ביום הכנו ובתי הברושים יתבהלו׃ 4 הרכב יתהללו ברחובות משתקים בלפידים כמראה להבות כברקים ירוצו׃ 5 יזכר אדיריו יכשלו בהלכתם חומתה ותכן הסכה׃ 6 שערי הנהרות נפתחו והיכל נמוג׃ 7 והצב הוקם הגלתה עלתה ושפחותיה מנהגות כקול יונים מתופפות על־לבותיהן׃ 8 ונינוה מימי הייתה כאגם מים הם נסים עמדו עמדו ואין מפנה׃ 9 בזזו כסף בזזו זהב ואין קצה כבוד מכל כלי חמדה נכבד׃ 10 בוקה ומבוקה ומכלכלה ולב נמס ורפות ברכים וחלחלה בכל־מתנים ופני כלם קבצו פארה׃ 11 איה מרעית האריות ומעון הכפירים אשר־הלך שם אריה ולביא לביא ואין מחריד׃ 12 האריה טרף לגוריו וחנק ללביאותיו וימלא טרף מעונו ומכמרתיו טרפה׃ 13 הנני אליך נאם יהוה צבאות ושרפתי ברעמה רכבה ואריך אכל חרב וכרתי מהארץ טרפך ולא־יישמע עוד קול מלאכיך׃

Nahum 3

1 הוי עיר הדמים כלה כזב פרק לא־ימוש טרף׃ 2 קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדת׃ 3 פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית והרבה חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה כשלו בגויותם׃ 4 מרוב זנוני הזונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה׃ 5 הנני אליך נאם יהוה צבאות וחשפתי שוליך על־פניך והראיתי גוים ערותך וממלכות קלונך׃ 6 והטלתי עליך שקוצים וניבלתיך וישמתיך כראי׃ 7 והיה כל־ראיך ינוד ממך ואמר שדדה נינוה מי־יתנד לה מאין אבקש מנחמים לך׃ 8 היטבת מנא־אמון הישבת בארות מים חיל מסביב לה ים מים חומתה׃ 9 כוש ומצרים עזה היתה ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך׃ 10 גם־היא בגלה הלכה בשבי גם־עלליה רוטשו בראש כל־חוצות ועל־נכבדיה הפילו גורל וכל־גדוליה רותקו בזקים׃ 11 גם־אתה תשכרי תהי נעלמה גם־אתה תבקשי מעוז מפני אויב׃ 12 כל־מבצריך תאנים עם־בכורות אם־נענעו ויפלו על־פי אוכל׃ 13 הנה עמך נשים בקרבך לאויביך פתחו פתחי ארצך אכלה אש בריחיך׃ 14 מי־מים צורי מצור לך בוא במטיני חמר חזקי מלבן׃ 15 שם תאכלך אש תכרתך חרב תאכלך כאלק כבדי כאלק הרבי כארבה׃ 16 הרבית רכליך מכוכבי השמים אלק שסה ויעף׃ 17 מנזריך כארבה וסופריך כגבי חגב חונים בגדרות ביום קר השמש זרחה ונודד ולא־נודע מקומם איפה׃ 18 נמו רעיך מלך אשור שכנו אדיריך נפוצו עמך על־ההרים ואין מקבץ׃ 19 אין־חבלה לשברך נחלה מכתך כל־שמעי שמע עליך כי על־מי לא־עברה רעתך תמיד׃

ᏐᎩᏐᎵᏂ

Habakkuk 1

1 ᏐᎵᏂᎩᎩᏓ ᏐᎩᏐᎵᏂᎩᎩ ᏂᎪᏓᏂᎩᎩ ᏓᎪᏂᎩᎩ ᏂᎪᏓᏂᎩᎩ ᏐᎩᏐᎵ

ᛋᛁᛋᛁᚷᚱ ᚽᛏᛗᚺ ᛊᚴ 17 :ᚼᚴᚤᚷᚼ ᚱᛟ ᛋᚤᚱᚳᛊᚳᚹᚴ ᛊᚤᚷᛊᚴ ᚾᛁᛊᚴ ᚽᚴᛗᛊᚴ ᚽᚴᚱᛟ ᚷᚤᛏᚷ ᚱᚺᛟᛊᚤ ᚠᚴᛗᛊᚴ ᚱᛟ ᛋᚤᚱᚳᛊᚳᚹᚴ ᛊᚤᚷᛊᚴ ᚾᛁᛊᚴ ᚽᚴᛗᛊᚴ ᚽᚴᚱᛟ ᚷᚤᛏᚷ ᚱᚺᛟᛊᚤ ᚠᚴᛗᛊᚴ ᚱᛟ ᚱᚺᛟᛊᚤ ᚠᚴᛗᛊᚴ ᚽᚴᚱᛟ ᚷᚤᛏᚷ

Zephaniah 2

1 Gather yourselves together, yea, gather together, O nation not desired; 2 before the decree bring forth, before the day pass as chaff, before there come upon you the fierce anger of the LORD, before there come upon you the day of the LORD's anger. 3 Seek ye the LORD, all ye meek of the earth, which have wrought his judgment; seek righteousness, seek meekness: it may be ye shall be hid in the day of the LORD's anger. 4 For Gaza shall be forsaken, and Ashkelon a desolation: they shall drive out Ashdod at the noonday, and Ekron shall be rooted up. 5 Woe unto the inhabitants of the sea coast, the nation of the Cherethites! the word of the LORD is against you; O Canaan, the land of the Philistines, I will even destroy thee, that there shall be no inhabitant. 6 And the sea coast shall be dwellings and cottages for shepherds, and folds for flocks. 7 And the coast shall be for the remnant of the house of Judah; they shall feed thereupon: in the houses of Ashkelon shall they lie down in the evening: for the LORD their God shall visit them, and turn away their captivity. 8 I have heard the reproach of Moab, and the revilings of the children of Ammon, whereby they have reproached my people, and magnified themselves against their border. 9 Therefore as I live, saith the LORD of hosts, the God of Israel, Surely Moab shall be as Sodom, and the children of Ammon as Gomorrah, even the breeding of nettles, and saltpits, and a perpetual desolation: the residue of my people shall spoil them, and the remnant of my people shall possess them. 10 This shall they have for their pride, because they have reproached and magnified themselves against the people of the LORD of hosts. 11 The LORD will be terrible unto them: for he will famish all the gods of the earth; and men shall worship him, every one from his place, even all the isles of the heathen. 12 Ye Ethiopians also, ye shall be slain by my sword. 13 And he will stretch out his hand against the north, and destroy Assyria; and will make Nineveh a desolation, and dry like a wilderness. 14 And flocks shall lie down in the midst of her, all the beasts of the nations: both the cormorant and the bittern shall lodge in the upper lintels of it; their voice shall sing in the windows; desolation shall be in the thresholds: for he shall uncover the cedar work. 15 This is the rejoicing city that dwelt carelessly, that said in her heart, I am, and there is none beside me: how is she become a desolation, a place for beasts to lie down in! every one that passeth by her shall hiss, and wag his hand.

1 Rebellious and filthy, to the oppressing dove! 2 She obeyed not the voice; she received not correction; she trusted not in the LORD; she drew not near to her God. 3 Her princes within her are roaring lions; her judges are evening wolves; they gnaw not the bones till the morrow. 4 Her prophets are light and treacherous persons: her priests have polluted the sanctuary, they have done violence to the law. 5 The just LORD is in the midst thereof; he will not do iniquity: every morning doth he bring his judgment to light, he faileth not; but the unjust knoweth no shame. 6 I have cut off the nations: their fortresses are desolate; I made their streets waste, that none passeth by: their cities are destroyed, so that there is no man, that there is none inhabitant. 7 I said, Surely thou wilt fear me, thou wilt receive instruction; so their dwelling should not be cut off, howsoever I punished them: but they rose early, and corrupted all their doings. 8 Therefore wait ye upon me, saith the LORD, until the day that I rise up to the prey: for my determination is to gather the nations, that I may assemble the kingdoms, to pour upon them mine indignation, even all my fierce anger: for all the earth shall be devoured with the fire of my jealousy. 9 For then will I turn to the people a pure language, that they may all call upon the name of the LORD, to serve him with one consent. 10 From beyond the rivers of Ethiopia my suppliants, even the daughter of my dispersed, shall bring mine offering. 11 In that day shalt thou not be ashamed for all thy doings, wherein thou hast transgressed against me: for then I will take away out of the midst of thee them that rejoice in thy pride, and thou shalt no more be haughty because of my holy mountain. 12 I will also leave in the midst of thee an afflicted and poor people, and they shall trust in the name of the LORD. 13 The remnant of Israel shall not do iniquity, nor speak lies; neither shall a deceitful tongue be found in their mouth: for they shall feed and lie down, and none shall make them afraid. 14 Sing, O daughter of Zion; shout, O Israel; be glad and rejoice with all the heart, O daughter of Jerusalem. 15 The LORD hath taken away thy judgments, he hath cast out thine enemy: the king of Israel, even the LORD, is in the midst of thee: thou shalt not see evil any more. 16 In that day it shall be said to Jerusalem, Fear thou not: and to Zion, Let not thine hands be slack. 17 The LORD thy God in the midst of thee is mighty; he will save, he will rejoice over thee with joy, he will rest in his love, he will joy over thee with singing. 18 I will gather them that are sorrowful for the solemn assembly, who are of thee, to whom the reproach of it was a burden. 19 Behold, at that time I will undo all that afflict thee: and I will save her that halteth, and gather her that was driven out; and I will get them praise and fame in every land where they have been put to shame. 20 At that time will I bring you again, even in the time that I gather you: for I will make you a name and a praise among all people of the earth, when I turn back your captivity before your eyes, saith the LORD.

1 הוי מרה ונגאלה העיר היונה׃ 2 לא שמעה בקול לא לקחה מוסר
בה׳ לא בטחה לאלהיה לא קרבה׃ 3 שריה בקרבה כאריות שאגים
שפטיה זאבי ערב לא גרמו לבקר׃ 4 נביאיה פחזים אנשי בגדים
כהניה חללו קדש חמסו תורה׃ 5 צדיק ה׳ בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר ולא ידע עול בשת׃ 6 הכרתי
גוים נשמו פנותם חרבתי חוצותם מבלי עובר מבלי איש נשמו
עריהם מבלי אין יושב׃ 7 אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר
ולא תכרת מעונה כל אשר פקדתי עליה אך השכימו השחיתו כל
עלילות׃ 8 לכן חכו לי נאם ה׳ ליום קומי לעד כי משפטי אספ־גוים
לקבצי ממלכות לשפך עליהם זעמי כל חרון אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ׃ 9 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם
בשם ה׳ לעבדו שכם אחד׃ 10 מעבר לנהרי כוש עתרי בתי יובילון
מנחה׃ 11 ביום ההוא לא תבושי מכל עלילותיך אשר פשעת בי כי
אז אסיר מקרבך גאות תפארתך ולא תוספי עוד לגבהה בהר קדשי׃
12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה׳׃ 13 שארית ישראל לא
יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי הם
ירעו ורבצו ואין מחריד׃ 14 רני בת ציון הריעי ישראל שמחי
ועלזי בכל לב בת ירושלם׃ 15 הסיר ה׳ משפטיך פנה אויבך לא
תיראי רע עוד׃ 16 ביום ההוא יאמר לירושלם אל תיראי ציון אל
ירפו ידיך׃ 17 ה׳ אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עליך בשמחה
יחריש באהבתו יגיל עליך ברנה׃ 18 נוגי ממועד הייתי ממך היו
עליה חרפה׃ 19 הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא והושעתי את
הנכעה ואת הנדחה אקבץ ושמתי לתהלה ולשם בכל הארץ בשתם׃
20 בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם
ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר ה׳׃

חגי

Haggai 1

1 בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר
ה׳ ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר׃ 2 כה אמר ה׳ צבאות לאמר העם
הזה אמרו לא עת בא עת בית ה׳ להבנות׃ 3 ויהי דבר ה׳ ביד חגי
הנביא לאמר׃ 4 העת לכם אתם לשבת בבתיכם סנים והבית הזה
חרב׃ 5 ועתה כה אמר ה׳ צבאות שימו לבבכם על דרכיכם׃ 6 זרעתם
הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין למלאות שכר שכר
לצרור כסף אל כיס נקוב׃ 7 כה אמר ה׳ צבאות שימו לבבכם על
דרכיכם׃ 8 עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו ואכבדה
אמר ה׳׃ 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הביתה ואפיח בו
יען מה נאם ה׳ צבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש
לביתו׃ 10 על כן עליכם כלאו שמים מטל ואת הארץ כלאה יבולה׃
11 ואקרא חרב על הרים ועל הגבעות ועל דגן ועל תירוש ועל יצהר
ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבהמה ועל כל יגיע כפים׃
12 וישמע זרבבל בן שאלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת
כל שארית העם בקול ה׳ אלהיהם ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו
אדניהם אתו וייראו העם מפני ה׳׃ 13 ויאמר חגי מלאך ה׳ במלאכות
ה׳ לעם לאמר אני אתכם נאם ה׳׃ 14 ויעיר ה׳ את רוח זרבבל בן
שאלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואת
רוח כל שארית העם ויבאו ויעשו מלאכה בבית ה׳ צבאותם אלהיהם׃
15 ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש׃

Haggai 2

1 In the seventh month, on the twenty-first day of the month, the word of the LORD came by the prophet Haggai, saying: 2 Speak now to Zerubbabel the son of Shealtiel, governor of Judah, and to Joshua the son of Jehozadak, the high priest, and to the remnant of the people, saying: 3 Who is left among you that saw this house in its former glory? And how do you see it now? Is it not in your eyes as nothing? 4 Yet now be strong, O Zerubbabel, says the LORD; be strong, O Joshua, son of Jehozadak, the high priest; be strong, all you people of the land, says the LORD, and work: for I am with you, says the LORD of hosts, 5 according to the covenant that I made with you when you came out of Egypt, and my Spirit remains among you: do not fear. 6 For thus says the LORD of hosts: Once more, in a little while, I will shake the heavens and the earth, the sea and the dry land; 7 I will shake all nations, and the treasures of all nations will come in, and I will fill this house with glory, says the LORD of hosts. 8 The silver is mine, and the gold is mine, says the LORD of hosts. 9 The latter glory of this house will be greater than the former, says the LORD of hosts; and in this place I will give peace, says the LORD of hosts.

10 On the twenty-fourth day of the ninth month, in the second year of Darius, the word of the LORD came to the prophet Haggai: 11 Thus says the LORD of hosts: Ask the priests for a ruling: 12 If someone carries holy meat in the fold of his garment, and with that fold touches bread, or stew, or wine, or oil, or any food, does it become holy? The priests answered, No. 13 Then Haggai said, If someone who is unclean by a dead body touches any of these, does it become unclean? The priests answered, It does become unclean. 14 Then Haggai said, So is this people, and so is this nation before me, says the LORD; so is all the work of their hands; and what they offer there is unclean. 15 Now consider from this day onward, before one stone was laid upon another in the temple of the LORD: 16 when one came to a heap of twenty measures, there were only ten; when one came to the wine vat to draw fifty measures, there were only twenty. 17 I struck you with blight, mildew, and hail in all the work of your hands; yet you did not return to me, says the LORD. 18 Consider from this day onward, from the twenty-fourth day of the ninth month, consider the day when the foundation of the LORD's temple was laid: consider 19 whether the seed is yet in the barn. The vine, the fig tree, the pomegranate, and the olive tree have not yet borne fruit. But from this day I will bless you.

20 The word of the LORD came a second time to Haggai on the twenty-fourth day of the month, saying: 21 Speak to Zerubbabel, governor of Judah, saying: I will shake the heavens and the earth. 22 I will overthrow the throne of kingdoms and destroy the power of the kingdoms of the nations; I will overthrow chariots and their riders, and horses and their riders shall fall, each by the sword of another. 23 On that day, says the LORD of hosts, I will take you, Zerubbabel my servant, son of Shealtiel, says the LORD, and will make you like a signet ring; for I have chosen you, says the LORD of hosts.

Zechariah

Zechariah 1

1 In the eighth month, in the second year of Darius, the word of the LORD came to the prophet Zechariah, the son of Berechiah, the son of Iddo, saying: 2 The LORD was very angry with your fathers. 3 Therefore say to them, Thus says the LORD of hosts: Return to me, says the LORD of hosts, and I will return to you, says the LORD of hosts. 4 Do not be like your fathers, to whom the former prophets proclaimed, Thus says the LORD of hosts: Turn from your evil ways and your evil deeds. But they did not hear or heed me, says the LORD. 5 Your fathers, where are they? And the prophets, do they live forever? 6 But my words and my statutes, which I commanded my servants the prophets, did they not overtake your fathers? So they returned and said, As the LORD of hosts purposed to do to us, according to our ways and according to our deeds, so he has dealt with us. 7 On the twenty-fourth day of the eleventh month, which is the month Shebat, in the second year of Darius, the word of the LORD came to the prophet Zechariah, the son of Berechiah, the son of Iddo, saying: 8 I saw in the night, and behold, a man riding on a red horse! He was standing among the myrtle trees in the ravine, and behind him were horses red, sorrel, and white. 9 Then I said, What are these, my lord? The angel who talked with me said to me, I will show you what they are. 10 Then the man who was standing among the myrtle trees answered, These are they whom the LORD has sent to patrol the earth. 11 And they reported to the angel of the LORD who was standing among the myrtle trees, We have patrolled the earth, and behold, all the earth remains at rest and in peace. 12 Then the angel of the LORD said, O LORD of hosts, how long will you withhold mercy from Jerusalem and from the cities of Judah, with which you have been angry these seventy years? 13 And the LORD answered the angel who talked with me with gracious words, comforting words. 14 So the angel who talked with me said to me, Proclaim this message: Thus says the LORD of hosts: I am exceedingly jealous for Jerusalem and for Zion. 15 But I am very angry with the nations that are at ease; for while I was angry with my people, they added to the disaster. 16 Therefore thus says the LORD: I will return to Jerusalem with mercy; my house shall be built in it, says the LORD of hosts, and the measuring line shall be stretched out over Jerusalem. 17 Proclaim further: Thus says the LORD of hosts: My cities shall again overflow with prosperity, and the LORD will again comfort Zion and again choose Jerusalem. 18 Then I looked up and saw four horns! 19 I asked the angel who talked with me, What are these? He answered me, These are the horns that have scattered Judah, Israel, and Jerusalem. 20 Then the LORD showed me four blacksmiths. 21 I asked, What are these coming to do? He answered, These horns scattered Judah so that no one could raise their head, but these blacksmiths have come to terrify them, to cast down the horns of the nations that lifted up their horn against the land of Judah to scatter it.

21 And these are come to fray them, to cast out the horns of the nations, which lifted up their horn over the land of Judah to scatter it.

Zechariah 2

1 I lifted up mine eyes again, and looked, and behold a man with a measuring line in his hand. 2 Then said I, Whither goest thou? And he said unto me, To measure Jerusalem, to see what is the breadth thereof, and what is the length thereof. 3 And, behold, the angel that talked with me went forth, and another angel went out to meet him, 4 And said unto him, Run, speak to this young man, saying, Jerusalem shall be inhabited as towns without walls for the multitude of men and cattle therein: 5 For I, saith the LORD, will be unto her a wall of fire round about, and will be the glory in the midst of her. 6 Ho, ho, come forth, and flee from the land of the north, saith the LORD: for I have spread you abroad as the four winds of the heaven, saith the LORD. 7 Deliver thyself, O Zion, that dwellest with the daughter of Babylon. 8 For thus saith the LORD of hosts; After the glory hath he sent me unto the nations which spoiled you: for he that toucheth you toucheth the apple of his eye. 9 For, behold, I will shake mine hand upon them, and they shall be a spoil to their servants: and ye shall know that the LORD of hosts hath sent me. 10 Sing and rejoice, O daughter of Zion: for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the LORD. 11 And many nations shall be joined to the LORD in that day, and shall be my people: and I will dwell in the midst of thee, and thou shalt know that the LORD of hosts hath sent me unto thee. 12 And the LORD shall inherit Judah his portion in the holy land, and shall choose Jerusalem again. 13 Be silent, O all flesh, before the LORD: for he is raised up out of his holy habitation.

Zechariah 3

1 And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the LORD, and Satan standing at his right hand to resist him. 2 And the LORD said unto Satan, The LORD rebuke thee, O Satan; even the LORD that hath chosen Jerusalem rebuke thee: is not this a brand plucked out of the fire? 3 Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel. 4 And he answered and spake unto those that stood before him, saying, Take away the filthy garments from him. And unto him he said, Behold, I have caused thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with change of raiment. 5 And I said, Let them set a fair mitre upon his head. So they set a fair mitre upon his head, and clothed him with garments. And the angel of the LORD stood by. 6 And the angel of the LORD protested unto Joshua, saying, 7 Thus saith the LORD of hosts; If thou wilt walk in my ways, and if thou will keep my charge, then thou shalt also judge my house, and shalt also keep my courts, and I will give thee places to walk among these that stand by. 8 Hear now, O Joshua the high priest, thou, and thy fellows that sit before thee: for they are men wondered at: for, behold, I will bring forth my servant the BRANCH. 9 For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone shall be seven eyes: behold, I will engrave the graving thereof, saith the LORD of hosts, and I will remove the iniquity of that land in one day. 10 In that day, saith the LORD of hosts, shall every man call his neighbour under the vine and under the fig tree.

Zechariah 4

1 And the angel that talked with me came again, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep, 2 And said unto me, What seest thou? And I said, I have looked, and behold a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and his seven lamps thereon, and seven pipes to the seven lamps, which are upon the top thereof:

ΔΗΔ ΞΓΓΟ ΜΓΧΓΙ ΜΓΥΜΥ 3 :ΞΜΔΓ Ο ΔΜΔ ΧΥΔΥΟ ΧΥΦΗΥΜ ΞΟΘΜΥ ΞΟΘΜ ΞΓΓΟ
ΞΓΔ ΞΞ ΔΜΔΓ ΓΓΔ ΔΘΔΞ ΥΔΓΜΞΞ Γ Δ ΔΜΔΥ ΥΟΔΥ 4 :ΞΓΟΔΜΜ Ο ΔΗΔΥ ΞΓΓΔ
ΔΓ ΔΜΔΥ ΞΓΔ ΞΞΞ ΞΞ ΧΟΔΓ ΔΥΓΞ ΓΓΔ ΔΜΔΞΥ ΓΔ ΔΘΔΞ ΥΔΓΜΞΞ ΥΟΓΞΥ 5 :ΓΥΟΔ
ΔΗΘ ΔΓΥ ΓΞΓΘ ΔΓ ΔΜΔΓ ΓΓΘΓΓ Γ Δ ΞΑΥΞΓ ΔΘΔ Ξ Ι ΔΜΔΓ ΓΓΔ ΔΓ ΞΓΘΓΓ 6 :ΥΓΟΥ
ΔΞΗΥΞΑΥ ΔΜΞΜΓ ΓΞΘΓΓ ΞΓΥΓ ΓΥΔΓ ΞΔΘ Δ ΞΓΔ ΓΧΞ ΓΞ 7 ΔΓΞ ΔΥΧΘΦΗ :ΔΓΥΓ
ΓΘΓΓΗ ΞΓΔΓ 9 :ΔΜΔΓ ΓΓΔ ΔΞΥΞΞ ΔΘΔ ΞΓΞΔΞ 8 :ΓΞ Η Η ΧΜΔΥΧ ΞΜΔΥΞ ΞΦΥΘΔ
ΔΓΞ ΞΜ 10 :ΔΓΞ ΓΓΔ ΔΓΞΔΞ ΔΓΞΟΧΔ ΥΓΞΔΓΞ ΧΘΦΟΗΥΞ ΞΙΞ ΔΓΞΔΞ ΜΓΟΗΓΞΧ ΔΓΔΓΜ:
ΓΓΘΓΓ ΓΞΔΓ ΔΓΞΟΞ ΜΘΟΞ ΞΓΓΔ ΓΓΘΓΓ ΔΘΔ ΓΞΧ ΔΥΦΗΥ ΗΥ ΗΜΜΗΥ ΧΥΥΦΦ ΜΥΓΞΓΙ
ΓΞΥΟΓ Ξ ΞΓΔ ΔΓΞΟΞ ΜΞ ΓΞΔΞ ΔΓΞΟΓ ΓΓΔ ΔΓΞΟΓ ΓΞΔΓΞ ΓΞΔΓΞ ΓΞΔΓΞ ΓΞΔΓΞ ΓΞΔΓΞ
:ΔΓΥΦΗ ΞΓ ΥΥΔΓΔ

Zechariah 5

1 ΔΓΜΔΓ ΞΔΓΔ ΞΧΔ ΞΞ ΓΞΓΔ ΔΜΔΞΓΞ 2 :ΞΔΟΟ ΞΔΓΓΜ ΞΞΥΞΥ ΔΓΔΓΔΔ ΓΞΥΓΟ ΔΜΔΥ ΘΥΜΔΥ
3 ΔΓΞΓΜΔ ΓΞΔΓ ΔΜΔΞΓΞ :ΞΓΔΟΟ ΔΓΓΞΥΜΜ ΞΓΔΓΔΓΞΜΔΟ ΔΗΔΓΘΞ ΔΥΓΞ ΞΓΞΔΓΞ ΓΧΓ
ΓΔΜΔΓ ΓΞΓΔ ΔΜΔΞΓΞ 4 :ΞΓΔΓΜΜ Ο ΔΗΔΥ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΓΞ ΓΞΓΔ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 5 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 6 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 7 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 8 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 9 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 10 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 11 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ

Zechariah 6

1 ΔΓΜΘ ΔΓΜΔΓ ΟΓΞΓΞ ΓΞΔΓΔΓΞ Δ ΓΞΔΓΔΓΞ ΟΘΓΔ ΞΔΞΔΓ ΔΓΞΔΓΔΓΞ ΓΧΓΔΓΔΓΞ ΓΞΔΓΞ ΜΓΞΓΔ ΞΞΞΓΔ
ΜΓΞΓΞΥΞ ΧΞΓΥΜΞ ΞΔΘΓΔΓΞ ΔΓΜΓΔΓΞ ΜΓΞΓΞΥΞ 2 :ΞΜΧΗΥ ΞΓΔΞ ΜΓΞΓΔΞΞΔΓ
ΜΓΞΔΘΓΘ ΜΓΞΓΞΥΞ ΓΧΟΓΞΔΘΓΞ ΞΓΘΓΔΓΞ ΔΓΜΓΞΓΞ ΔΜΗΓΞΜ 3 :ΔΓΜΓΞΓΞ ΜΓΞΓΞΥΞ
ΔΓΜΓΔΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ 4 :ΓΓΜΔΓΜ
ΔΓΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 5 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 6 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 7 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 8 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 9 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 10 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ
ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ 11 :ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΓ ΞΓΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ ΔΜΔΞΓΞ ΓΞΔΓΞ

Zechariah 7

1 In the fourth year of King Darius, the word of the LORD came to Zechariah on the fourth day of the ninth month, which is Kislev. 2 The people of Bethel had sent Sharezer and Regem-melech and their men to entreat the favor of the LORD, 3 and to ask the priests of the house of the LORD of hosts and the prophets, "Should I mourn and abstain in the fifth month, as I have done for so many years?" 4 Then the word of the LORD of hosts came to me: 5 "Say to all the people of the land and to the priests, 'When you fasted and mourned in the fifth and seventh months for these seventy years, was it really for me that you fasted? 6 And when you eat and drink, do you not eat for yourselves and drink for yourselves? 7 Are these not the words that the LORD proclaimed through the former prophets when Jerusalem was inhabited and at peace, with her surrounding towns, and when the Negeb and the Shephelah were inhabited?'" 8 And the word of the LORD came to Zechariah: 9 "Thus says the LORD of hosts: Render true judgments, show kindness and mercy to one another; 10 do not oppress the widow, the fatherless, the alien, or the poor, and do not devise evil against one another in your hearts." 11 But they refused to pay attention, and turned their backs stubbornly, and stopped their ears from hearing. 12 They made their hearts like flint, refusing to hear the law and the words that the LORD of hosts had sent by his Spirit through the former prophets. Therefore great wrath came from the LORD of hosts. 13 "As I called, and they would not hear, so they called, and I would not hear," says the LORD of hosts, 14 "but I swept them with a whirlwind among all the nations that they had not known. Thus the land they left was desolate, so that no one went to and fro, and they made the pleasant land a desolation."

Zechariah 8

1 The word of the LORD of hosts came to me: 2 "Thus says the LORD of hosts: I am jealous for Zion with great jealousy, and I am jealous for her with great wrath." 3 Thus says the LORD: "I will return to Zion and will dwell in the midst of Jerusalem. Jerusalem shall be called the faithful city, and the mountain of the LORD of hosts shall be called the holy mountain." 4 Thus says the LORD of hosts: "Old men and old women shall again sit in the streets of Jerusalem, each with his staff in his hand because of his age. 5 And the streets of the city shall be full of boys and girls playing in its streets." 6 Thus says the LORD of hosts: "If it is marvelous in the eyes of the remnant of this people in these days, should it also be marvelous in my eyes?" says the LORD of hosts. 7 Thus says the LORD of hosts: "Behold, I will save my people from the land of the east country and from the land of the going down of the sun; 8 and I will bring them to dwell in Jerusalem. They shall be my people, and I will be their God, in faithfulness and in righteousness." 9 Thus says the LORD of hosts: "Let your hands be strong, you who in these days hear these words from the mouths of the prophets who were present when the foundation was laid for the house of the LORD of hosts, that the temple might be built. 10 For before these days there was no wage for man or any wage for beast, nor was there any safety from the foe for him who went out or came in, for I set every man against his neighbor. 11 But now I will not deal with the remnant of this people as in the former days," says the LORD of hosts. 12 "For there shall be a sowing of peace; the vine shall give its fruit, and the ground shall give its produce, and the heavens shall give their dew; and I will cause the remnant of this people to possess all these things. 13 And as you were a curse among the nations, O house of Judah and house of Israel, so will I save you, and you shall be a blessing. Fear not, but let your hands be strong." 14 For thus says the LORD of hosts: "As I purposed to bring disaster upon you when your fathers provoked me to wrath, and I did not relent, says the LORD of hosts, 15 so again I have purposed in these days to do good to Jerusalem and to the house of Judah. Fear not. 16 These are the things that you shall do: speak the truth to one another; render in your gates judgments that are true and that make for peace; 17 and let none of you devise evil against his neighbor in your hearts, and love no false oath, for all these are things that I hate," says the LORD. 18 And the word of the LORD of hosts came to me: 19 "Thus says the LORD of hosts: The fast of the fourth month and the fast of the fifth and the fast of the seventh and the fast of the tenth shall be for the house of Judah seasons of joy and gladness and cheerful feasts. Therefore love truth and peace. 20 Thus says the LORD of hosts: It yet shall come to pass that peoples shall come, even the inhabitants of many cities; 21 the inhabitants of one shall go to another, saying, 'Let us go at once to entreat the favor of the LORD and to seek the LORD of hosts; I myself am going.' 22 Many peoples and strong nations shall come to seek the LORD of hosts in Jerusalem and to entreat the favor of the LORD." 23 Thus says the LORD of hosts: "In those days ten men from the nations of every tongue shall take hold of the robe of a Jew, saying, 'Let us go with you, for we have heard that God is with you.'"

10 וְהִכְרַתִּי רֶכֶב מֵאֶפְרַיִם וְסוּס מִירוּשָׁלִָם וְנִרְפְּתָה קֶשֶׁת מִלְחָמָה וְדִבֶּר שָׁלוֹם לַגּוֹיִם וּמָשְׁלוֹ מִיָּם וְעַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ 11 גַּם־אַתְּ בְּדַם־בְּרִיתֵךְ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירַיִךְ מִבּוֹר אֵין־מַיִם בּוֹ׃ 12 שׁוּבוּ לְמִבְצָר אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם הַיּוֹם מַגִּיד מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ׃ 13 כִּי־דָרַכְתִּי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת מִלֵּאתִי אֶפְרַיִם וְעוֹרַרְתִּי בָנַיִךְ צִיּוֹן עַל־בָּנַיִךְ יָוָן וְשַׂמְתִּיךְ כְּחֶרֶב גִּבּוֹר׃ 14 וַיהוָה עֲלֵיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבָּרָק חִצּוֹ וַאדֹנָי יְהוִה בְּשׁוֹפָר יִתְקָע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תֵּימָן׃ 15 יְהוָה צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וְכָבְשׁוּ אַבְנֵי־קָלַע וְשָׁתוּ הָמוֹן כְּיַיִן וּמָלְאוּ כַּמִּזְרָק כָּאַכְסַנְיַּת מִזְבֵּחַ׃ 16 וְהוֹשִׁיעָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כְּצֹאן עַמּוֹ כִּי אַבְנֵי נֵזֶר מְנוֹסְסוֹת עַל־אַדְמָתוֹ׃ 17 כִּי מַה־טּוּבוֹ וּמַה־יָּפְיוֹ דָּגָן בַּחוּרִים וְתִירוֹשׁ נְבָתוֹת׃

1 שַׁאֲלוּ מֵיְהוָה מָטָר בְּעֵת מַלְקוֹשׁ עֹשֶׂה חֲזִיזִים וּמְטַר גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה׃ 2 כִּי הַתְּרָפִים דִּבְּרוּ־אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר וַחֲלֹמוֹת הַהֶבֶל יְדַבֵּרוּ רִיק יְנַחֲמוּן עַל־כֵּן נָסְעוּ כָמוֹ־צֹאן יֵעָנּוּ כִּי־אֵין רוֹעֶה׃ 3 עַל־הָרֹעִים פָּקְדָה אַפִּי וְעַל־הָעַתּוּדִים אֶפְקֹד כִּי־פָקַד יְהוָה צְבָאוֹת אֶת־עֲדָתוֹ אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְשָׂמָם כְּסוּסוֹ הֲדָרוֹ בַּמִּלְחָמָה׃ 4 מִמֶּנּוּ פִּנָּה מִמֶּנּוּ יָתֵד מִמֶּנּוּ קֶשֶׁת מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָּל־נוֹגֵשׂ יַחְדָּו׃ 5 וְהָיוּ כְּגִבֹּרִים בּוֹסֵי בַטִּיט בְּחוּצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחָמוּ כִּי־יְהוָה עִמָּם וְהוֹשִׁיבוּ רֹכְבֵי סוּסִים׃ 6 וְגִבַּרְתִּי אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשִׁבֹתִים כִּי רִחַמְתִּים וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא זְנַחְתִּים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם׃ 7 וְהָיוּ כְגִבּוֹר אֶפְרַיִם וְשָׂמַח לִבָּם כְּמוֹ־יָיִן בָּנֵיהֶם יִרְאוּ וְשָׂמֵחוּ תָּגֵל לִבָּם בַּיהוָה׃ 8 אֶשְׁרְקָה לָהֶם וְאֶקְבְּצֵם כִּי־פְדִיתִים וְרָבוּ כְּרָבוֹת הָיוּ׃ 9 וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים וּבַמֶּרְחַקִּים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וְשָׁבוּ׃ 10 וְהֹשִׁבֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאַשּׁוּר אֲקַבְּצֵם וְאֶל־אֶרֶץ גִּלְעָד וְלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם׃ 11 וְעָבַר בַּיָּם צָרָה וְהִכָּה בַיָּם גַּלִּים וְהוֹבִישׁוּ כָּל־מְצוּלוֹת יְאֹר וְהוּרַד גְּאוֹן אַשּׁוּר וְשֵׁבֶט מִצְרַיִם יָסוּר׃ 12 וְהִגְבַּרְתִּים בַּיהוָה וּבְשִׁמּוֹ יִתְהַלָּכוּ נְאֻם־יְהוָה׃

11 פְּתַח־לְבָנוֹן דְּלָתֶיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ בַּאֲרָזֶיךָ׃ 2 הֵילֵל בְּרוֹשׁ כִּי־נָפַל אֶרֶז כִּי הָרַסּוּ אַדִּרִים הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן כִּי יָרַד יַעַר הַבָּצִיר׃ 3 קוֹל יִלְלַת רֹעִים כִּי שֻׁדַּד הוֹדָם קוֹל שַׁאֲגַת כְּפִירִים כִּי שֹׁדַד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן׃ 4 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהָי רְעֵה אֶת־צֹאן הַטִּבְחָה׃ 5 אֲשֶׁר קוֹנֵיהֶן יַהַרְגוּם וְלֹא יֶאְשָׁמוּ וּמֹכְרֵיהֶן יֹאמַר בָּרוּךְ יְהוָה וְעָשַׁרְתִּי וְרֹעֵיהֶן לֹא יַחְמְלוּ עֲלֵיהֶן׃ 6 כִּי לֹא אֶחְמֹל עוֹד עַל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ נְאֻם־יְהוָה וְהִנֵּה אֲנִי מַצִּיל אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רֵעֵהוּ וּבְיַד מַלְכּוֹ וְכִתְּתוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אַצִּיל מִיָּדָם׃ 7 וָאֶרְעֶה אֶת־צֹאן הַטִּבְחָה לָכֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן׃ וָאֶקַּח לִי שְׁנֵי מַקְלוֹת לְאַחַד קָרָאתִי נֹעַם וְלָאַחַד קָרָאתִי חֹבְלִים וָאֶרְעֶה אֶת־הַצֹּאן׃ 8 וָאַכְחִד אֶת־שְׁלֹשֶׁת הָרֹעִים בְּיָרַח אֶחָד וַתִּקְצַר נַפְשִׁי בָּהֶם וְגַם נַפְשָׁם בָּחֲלָה בִּי׃ 9 וָאֹמַר לֹא אֶרְעֶה אֶתְכֶם הַנִּכְחֶדֶת תִּכָּחֵד וְהַנִּשְׁאֶרֶת תֹּאכַלְנָה אִשָּׁה בְּשַׂר רֵעוּתָהּ׃ 10 וָאֶקַּח אֶת־מַקְלִי אֶת־נֹעַם וָאֲגַדֵּעַ אֹתוֹ לְהָפֵר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־כָּל־הָעַמִּים׃ 11 וַתֻּפַר בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּדְעוּ כֵן עֲנִיֵּי הַצֹּאן הַשֹּׁמְרִים אֹתִי כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא׃ 12 וָאֹמַר אֲלֵהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבוּ שְׂכָרִי וְאִם־לֹא חֲדָלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כָּסֶף׃ 13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הַשְׁלִיכֵהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֶת־הֲדַר יְקָר אֲשֶׁר יָקַרְתִּי מֵעֲלֵיהֶם וָאֶקַּח שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף וָאַשְׁלֵךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר׃ 14 וָאֲגַדֵּעַ אֶת־מַקְלִי אֶת־נֹעַם לְהָפֵר אֶת־הָאַחֲוָה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ 15 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד קַח־לְךָ כְּלִי רֹעֶה אֱוִיל׃ 16 כִּי־הִנֵּה אָנֹכִי מֵקִים רוֹעֶה בָּאָרֶץ הַנִּכְחָדוֹת לֹא יְבַקֵּר וְהַנַּעֲרָה לֹא יְבַקֵּשׁ וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יִרְפָּא הַנִּצָּבֶת לֹא יְכַלְכֵּל וּבְשַׂר הַבְּרִיאָה יֹאכֵל וּפַרְסוֹתֵיהֶן יְפָרֵךְ׃ 17 הוֹי רֹעִי אֱלִיל עֹזְבִי הַצֹּאן חֶרֶב עַל־זְרוֹעוֹ וְעַל־עֵין יְמִינוֹ זְרוֹעוֹ יָבוֹשׁ תִּיבָשׁ וְעֵין יְמִינוֹ כֵּהֹה תִּכְהֶה׃

Zechariah 10

1 Ask ye of the LORD rain in the time of the latter rain; so the LORD shall make bright clouds, and give them showers of rain, to every one grass in the field. 2 For the idols have spoken vanity, and the diviners have seen a lie, and have told false dreams; they comfort in vain: therefore they went their way as a flock, they were troubled, because there was no shepherd. 3 Mine anger was kindled against the shepherds, and I punished the goats: for the LORD of hosts hath visited his flock the house of Judah, and hath made them as his goodly horse in the battle. 4 Out of him came forth the corner, out of him the nail, out of him the battle bow, out of him every oppressor together. 5 And they shall be as mighty men, which tread down their enemies in the mire of the streets in the battle: and they shall fight, because the LORD is with them, and the riders on horses shall be confounded. 6 And I will strengthen the house of Judah, and I will save the house of Joseph, and I will bring them again to place them; for I have mercy upon them: and they shall be as though I had not cast them off: for I am the LORD their God, and will hear them. 7 And they of Ephraim shall be like a mighty man, and their heart shall rejoice as through wine: yea, their children shall see it, and be glad; their heart shall rejoice in the LORD. 8 I will hiss for them, and gather them; for I have redeemed them: and they shall increase as they have increased. 9 And I will sow them among the people: and they shall remember me in far countries; and they shall live with their children, and turn again. 10 I will bring them again also out of the land of Egypt, and gather them out of Assyria; and I will bring them into the land of Gilead and Lebanon; and place shall not be found for them. 11 And he shall pass through the sea with affliction, and shall smite the waves in the sea, and all the deep places of the river shall dry up: and the pride of Assyria shall be brought down, and the sceptre of Egypt shall depart away. 12 And I will strengthen them in the LORD; and they shall walk up and down in his name, saith the LORD.

Zechariah 11

1 Open thy doors, O Lebanon, that the fire may devour thy cedars. 2 Howl, fir tree; for the cedar is fallen; because the mighty are spoiled: howl, O ye oaks of Bashan; for the forest of the vintage is come down. 3 There is a voice of the howling of the shepherds; for their glory is spoiled: a voice of the roaring of young lions; for the pride of Jordan is spoiled. 4 Thus saith the LORD my God; Feed the flock of the slaughter; 5 Whose possessors slay them, and hold themselves not guilty: and they that sell them say, Blessed be the LORD; for I am rich: and their own shepherds pity them not. 6 For I will no more pity the inhabitants of the land, saith the LORD: but, lo, I will deliver the men every one into his neighbour's hand, and into the hand of his king: and they shall smite the land, and out of their hand I will not deliver them. 7 And I will feed the flock of slaughter, even you, O poor of the flock. And I took unto me two staves; the one I called Beauty, and the other I called Bands; and I fed the flock. 8 Three shepherds also I cut off in one month; and my soul lothed them, and their soul also abhorred me. 9 Then said I, I will not feed you: that that dieth, let it die; and that that is to be cut off, let it be cut off; and let the rest eat every one the flesh of another. 10 And I took my staff, even Beauty, and cut it asunder, that I might break my covenant which I had made with all the people. 11 And it was broken in that day: and so the poor of the flock that waited upon me knew that it was the word of the LORD. 12 And I said unto them, If ye think good, give me my price; and if not, forbear. So they weighed for my price thirty pieces of silver. 13 And the LORD said unto me, Cast it unto the potter: a goodly price that I was prised at of them. And I took the thirty pieces of silver, and cast them to the potter in the house of the LORD. 14 Then I cut asunder mine other staff, even Bands, that I might break the brotherhood between Judah and Israel. 15 And the LORD said unto me, Take unto thee yet the instruments of a foolish shepherd. 16 For, lo, I will raise up a shepherd in the land, which shall not visit those that be cut off, neither shall seek the young one, nor heal that that is broken, nor feed that that standeth still: but he shall eat the flesh of the fat, and tear their claws in pieces. 17 Woe to the idol shepherd that leaveth the flock! the sword shall be upon his arm, and upon his right eye: his arm shall be clean dried up, and his right eye shall be utterly darkened.

Zechariah 12

1 The burden of the word of the LORD concerning Israel. Thus says the LORD, who stretches out the heavens, and lays the foundation of the earth, and forms the spirit of man within him: 2 Behold, I will make Jerusalem a cup of trembling to all the surrounding peoples, when they are in the siege against Judah and against Jerusalem. 3 And on that day I will make Jerusalem a heavy stone for all peoples; all who lift it will surely injure themselves. And all the nations of the earth will gather against it. 4 On that day, declares the LORD, I will strike every horse with confusion, and its rider with madness. But I will watch over the house of Judah, when I strike every horse of the peoples with blindness. 5 Then the clans of Judah shall say in their hearts, "The inhabitants of Jerusalem are my strength in the LORD of hosts, their God." 6 On that day I will make the clans of Judah like a blazing pot in the midst of wood, like a flaming torch among sheaves, and they shall devour all the surrounding peoples right and left, but Jerusalem shall remain in its place, Jerusalem. 7 And the LORD will save the dwellings of Judah first, that the glory of the house of David and the glory of the inhabitants of Jerusalem may not surpass that of Judah. 8 On that day the LORD will defend the inhabitants of Jerusalem, so that the feeblest among them on that day shall be like David, and the house of David shall be like God, like the angel of the LORD before them. 9 And on that day I will seek to destroy all the nations that come against Jerusalem. 10 And I will pour out on the house of David and on the inhabitants of Jerusalem a spirit of grace and pleas for mercy, so that when they look on me, on him whom they have pierced, they shall mourn for him, as one mourns for an only child, and weep bitterly over him, as one weeps over a firstborn. 11 On that day the mourning in Jerusalem will be great, like the mourning of Hadad-rimmon in the plain of Megiddo. 12 The land shall mourn, each family by itself: the family of the house of David by itself and their women by themselves; the family of the house of Nathan by itself and their women by themselves; 13 the family of the house of Levi by itself and their women by themselves; the family of Shimei by itself and their women by themselves; 14 all the families that remain, each by itself and their women by themselves.

Zechariah 13

1 On that day there shall be a fountain opened for the house of David and for the inhabitants of Jerusalem, for sin and for uncleanness. 2 And on that day, declares the LORD of hosts, I will cut off the names of the idols from the land, so that they shall be remembered no more, and also the prophets and the spirit of uncleanness I will remove from the land. 3 And if anyone still prophesies, his father and mother who bore him will say to him, 'You shall not live, for you speak lies in the name of the LORD.' And his father and mother who bore him shall thrust him through when he prophesies. 4 On that day every prophet will be ashamed of his vision when he prophesies, and he will not wear a hairy cloak in order to deceive, 5 but he will say, 'I am not a prophet; I am a tiller of the ground; for a man sold me into slavery from my youth.' 6 And if one asks him, 'What are these wounds between your arms?' he will say, 'The wounds I got in the house of my friends.' 7 Awake, O sword, against my shepherd, against the man who stands next to me, declares the LORD of hosts. Strike the shepherd, that the sheep may be scattered, and I will turn my hand against the little ones. 8 And in all the land, declares the LORD, two thirds shall be cut off and perish, and one third shall be left alive. 9 And I will put this third into the fire, refine them as silver is refined, and test them as gold is tested. They will call on my name, and I will answer them. I will say, 'They are my people,' and they will say, 'The LORD is our God.'

Zechariah 14

1 Behold, a day is coming for the LORD, when the spoil taken from you will be divided in your midst. 2 For I will gather all the nations against Jerusalem to battle, and the city shall be taken, the houses rifled, and the women ravished. Half of the city shall go into exile, but the rest of the people shall not be cut off from the city.

ملاخي

Malachi 1

1 وَحْيُ كَلِمَةِ الرَّبِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ بِيَدِ مَلاَخِي. 2 أَحْبَبْتُكُمْ قَالَ الرَّبُّ. وَقُلْتُمْ بِمَ أَحْبَبْتَنَا؟ أَلَيْسَ عِيسُو أَخًا لِيَعْقُوبَ، يَقُولُ الرَّبُّ، وَأَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ 3 وَأَبْغَضْتُ عِيسُوَ، وَجَعَلْتُ جِبَالَهُ خَرِبَةً، وَمِيرَاثَهُ لِذِئَابِ الْبَرِّيَّةِ. 4 لأَنَّ أَدُومَ قَالَتْ قَدْ هُدِمْنَا وَلَكِنَّنَا نَعُودُ وَنَبْنِي الْخِرَبَ. هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ: هُمْ يَبْنُونَ وَأَنَا أَهْدِمُ، فَيُدْعَوْنَ تُخُمَ الشَّرِّ وَالشَّعْبَ الَّذِي غَضِبَ عَلَيْهِ الرَّبُّ إِلَى الأَبَدِ. 5 وَتَرَى عُيُونُكُمْ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ: لِيَتَعَظَّمِ الرَّبُّ مِنْ فَوْقُ عَلَى تُخُمِ إِسْرَائِيلَ. 6 اَلاِبْنُ يُكْرِمُ أَبَاهُ وَالْعَبْدُ سَيِّدَهُ. فَإِنْ كُنْتُ أَنَا أَبًا فَأَيْنَ كَرَامَتِي؟ وَإِنْ كُنْتُ سَيِّدًا فَأَيْنَ مَهَابَتِي؟ قَالَ لَكُمْ رَبُّ الْجُنُودِ أَيُّهَا الْكَهَنَةُ الْمُحْتَقِرُونَ اسْمِي. وَقُلْتُمْ بِمَ احْتَقَرْنَا اسْمَكَ؟ 7 بِتَقْدِيمِكُمْ عَلَى مَذْبَحِي خُبْزًا نَجِسًا. وَقُلْتُمْ بِمَ نَجَّسْنَاكَ؟ بِقَوْلِكُمْ إِنَّ مَائِدَةَ الرَّبِّ مُحْتَقَرَةٌ هِيَ. 8 وَإِذَا قَدَّمْتُمُ الأَعْمَى ذَبِيحَةً أَفَلَيْسَ قَبِيحًا؟ وَإِذَا قَدَّمْتُمُ الأَعْرَجَ وَالسَّقِيمَ أَفَلَيْسَ قَبِيحًا؟ قَدِّمْهُ لِوَالِيكَ. أَلَعَلَّهُ يَرْضَى عَنْكَ أَوْ يَرْفَعُ وَجْهَكَ؟ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. 9 وَالآنَ تَضَرَّعُوا وَجْهَ اللهِ فَيَتَرَأَّفَ عَلَيْنَا. مِنْ يَدِكُمْ صَارَ هذَا. أَيَرْفَعُ وَجْهَكُمْ؟ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. 10 مَنْ فِيكُمْ أَيْضًا يُغْلِقُ الأَبْوَابَ فَلاَ تُوقِدُونَ عَلَى مَذْبَحِي مَجَّانًا؟ لَيْسَ لِي سُرُورٌ بِكُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَلاَ أَرْضَى عَنْ تَقْدِمَةٍ مِنْ يَدِكُمْ. 11 لأَنَّهُ مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا اسْمِي عَظِيمٌ بَيْنَ الأُمَمِ، وَفِي كُلِّ مَكَانٍ يُقَرَّبُ لاِسْمِي بَخُورٌ وَتَقْدِمَةٌ طَاهِرَةٌ، لأَنَّ اسْمِي عَظِيمٌ بَيْنَ الأُمَمِ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. 12 وَأَنْتُمْ تُدَنِّسُونَهُ بِقَوْلِكُمْ إِنَّ مَائِدَةَ الرَّبِّ نَجِسَةٌ هِيَ، وَإِنَّ ثَمَرَهُ طَعَامُهُ مُحْتَقَرٌ. 13 وَقُلْتُمْ هُوَ ذَا تَعَبٌ، وَاسْتَخْفَفْتُمْ بِهِ نَفَخْتُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَأَتَيْتُمْ بِالْمُخْتَطَفِ وَالأَعْرَجِ وَالسَّقِيمِ. هكَذَا تَأْتُونَ بِالتَّقْدِمَةِ. أَيُقْبَلُ هذَا مِنْ يَدِكُمْ؟ قَالَ الرَّبُّ. 14 وَمَلْعُونٌ الْغَشَّاشُ الَّذِي فِي قَطِيعِهِ ذَكَرٌ، وَيَنْذُرُ وَيَذْبَحُ لِلسَّيِّدِ عَيْبًا. لأَنِّي مَلِكٌ عَظِيمٌ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَاسْمِي مَهُوبٌ بَيْنَ الأُمَمِ.

ملاخي

Malachi 1

1 وَحْيُ كَلِمَةِ الرَّبِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ بِيَدِ مَلاَخِي. 2 أَحْبَبْتُكُمْ قَالَ الرَّبُّ. وَقُلْتُمْ بِمَ أَحْبَبْتَنَا؟ أَلَيْسَ عِيسُو أَخًا لِيَعْقُوبَ، يَقُولُ الرَّبُّ، وَأَحْبَبْتُ يَعْقُوبَ 3 وَأَبْغَضْتُ عِيسُوَ، وَجَعَلْتُ جِبَالَهُ خَرِبَةً، وَمِيرَاثَهُ لِذِئَابِ الْبَرِّيَّةِ. 4 لأَنَّ أَدُومَ قَالَتْ قَدْ هُدِمْنَا وَلَكِنَّنَا نَعُودُ وَنَبْنِي الْخِرَبَ. هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ: هُمْ يَبْنُونَ وَأَنَا أَهْدِمُ، فَيُدْعَوْنَ تُخُمَ الشَّرِّ وَالشَّعْبَ الَّذِي غَضِبَ عَلَيْهِ الرَّبُّ إِلَى الأَبَدِ. 5 وَتَرَى عُيُونُكُمْ وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ: لِيَتَعَظَّمِ الرَّبُّ مِنْ فَوْقُ عَلَى تُخُمِ إِسْرَائِيلَ. 6 اَلاِبْنُ يُكْرِمُ أَبَاهُ وَالْعَبْدُ سَيِّدَهُ. فَإِنْ كُنْتُ أَنَا أَبًا فَأَيْنَ كَرَامَتِي؟ وَإِنْ كُنْتُ سَيِّدًا فَأَيْنَ مَهَابَتِي؟ قَالَ لَكُمْ رَبُّ الْجُنُودِ أَيُّهَا الْكَهَنَةُ الْمُحْتَقِرُونَ اسْمِي. وَقُلْتُمْ بِمَ احْتَقَرْنَا اسْمَكَ؟ 7 بِتَقْدِيمِكُمْ عَلَى مَذْبَحِي خُبْزًا نَجِسًا. وَقُلْتُمْ بِمَ نَجَّسْنَاكَ؟ بِقَوْلِكُمْ إِنَّ مَائِدَةَ الرَّبِّ مُحْتَقَرَةٌ هِيَ. 8 وَإِذَا قَدَّمْتُمُ الأَعْمَى ذَبِيحَةً أَفَلَيْسَ قَبِيحًا؟ وَإِذَا قَدَّمْتُمُ الأَعْرَجَ وَالسَّقِيمَ أَفَلَيْسَ قَبِيحًا؟ قَدِّمْهُ لِوَالِيكَ. أَلَعَلَّهُ يَرْضَى عَنْكَ أَوْ يَرْفَعُ وَجْهَكَ؟ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. 9 وَالآنَ تَضَرَّعُوا وَجْهَ اللهِ فَيَتَرَأَّفَ عَلَيْنَا. مِنْ يَدِكُمْ صَارَ هذَا. أَيَرْفَعُ وَجْهَكُمْ؟ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. 10 مَنْ فِيكُمْ أَيْضًا يُغْلِقُ الأَبْوَابَ فَلاَ تُوقِدُونَ عَلَى مَذْبَحِي مَجَّانًا؟ لَيْسَ لِي سُرُورٌ بِكُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَلاَ أَرْضَى عَنْ تَقْدِمَةٍ مِنْ يَدِكُمْ. 11 لأَنَّهُ مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ إِلَى مَغْرِبِهَا اسْمِي عَظِيمٌ بَيْنَ الأُمَمِ، وَفِي كُلِّ مَكَانٍ يُقَرَّبُ لاِسْمِي بَخُورٌ وَتَقْدِمَةٌ طَاهِرَةٌ، لأَنَّ اسْمِي عَظِيمٌ بَيْنَ الأُمَمِ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. 12 وَأَنْتُمْ تُدَنِّسُونَهُ بِقَوْلِكُمْ إِنَّ مَائِدَةَ الرَّبِّ نَجِسَةٌ هِيَ، وَإِنَّ ثَمَرَهُ طَعَامُهُ مُحْتَقَرٌ. 13 وَقُلْتُمْ هُوَ ذَا تَعَبٌ، وَاسْتَخْفَفْتُمْ بِهِ نَفَخْتُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَأَتَيْتُمْ بِالْمُخْتَطَفِ وَالأَعْرَجِ وَالسَّقِيمِ. هكَذَا تَأْتُونَ بِالتَّقْدِمَةِ. أَيُقْبَلُ هذَا مِنْ يَدِكُمْ؟ قَالَ الرَّبُّ. 14 وَمَلْعُونٌ الْغَشَّاشُ الَّذِي فِي قَطِيعِهِ ذَكَرٌ، وَيَنْذُرُ وَيَذْبَحُ لِلسَّيِّدِ عَيْبًا. لأَنِّي مَلِكٌ عَظِيمٌ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، وَاسْمِي مَهُوبٌ بَيْنَ الأُمَمِ

Malachi 2

1 And now, O ye priests, this commandment is for you. 2 If ye will not hear, and if ye will not lay it to heart, to give glory unto my name, saith the LORD of hosts, I will even send a curse upon you, and I will curse your blessings: yea, I have cursed them already, because ye do not lay it to heart. 3 Behold, I will corrupt your seed, and spread dung upon your faces, even the dung of your solemn feasts; and one shall take you away with it. 4 And ye shall know that I have sent this commandment unto you, that my covenant might be with Levi, saith the LORD of hosts. 5 My covenant was with him of life and peace; and I gave them to him that he might fear me, and he feared me, and was afraid before my name. 6 The law of truth was in his mouth, and iniquity was not found in his lips: he walked with me in peace and equity, and did turn many away from iniquity. 7 For the priest's lips should keep knowledge, and they should seek the law at his mouth: for he is the messenger of the LORD of hosts. 8 But ye are departed out of the way; ye have caused many to stumble at the law; ye have corrupted the covenant of Levi, saith the LORD of hosts. 9 Therefore have I also made you contemptible and base before all the people, according as ye have not kept my ways, but have been partial in the law. 10 Have we not all one father? hath not one God created us? why do we deal treacherously every man against his brother, by profaning the covenant of our fathers? 11 Judah hath dealt treacherously, and an abomination is committed in Israel and in Jerusalem; for Judah hath profaned the holiness of the LORD which he loved, and hath married the daughter of a strange god. 12 The LORD will cut off the man that doeth this, the master and the scholar, out of the tabernacles of Jacob, and him that offereth an offering unto the LORD of hosts. 13 And this have ye done again, covering the altar of the LORD with tears, with weeping, and with crying out, insomuch he regardeth not the offering any more, or receiveth it with good will at your hand. 14 Yet ye say, Wherefore? Because the LORD hath been witness between thee and the wife of thy youth, against whom thou hast dealt treacherously: yet is she thy companion, and the wife of thy covenant. 15 And did not he make one? Yet had he the residue of the spirit. And wherefore one? That he might seek a godly seed. Therefore take heed to your spirit, and let none deal treacherously against the wife of his youth. 16 For the LORD, the God of Israel, saith that he hateth putting away: for one covereth violence with his garment, saith the LORD of hosts: therefore take heed to your spirit, that ye deal not treacherously. 17 Ye have wearied the LORD with your words. Yet ye say, Wherein have we wearied him? When ye say, Every one that doeth evil is good in the sight of the LORD, and he delighteth in them; or, Where is the God of judgment?

Malachi 3

1 הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה־דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 2 וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־יוֹם בֹּאוֹ וּמִי הָעֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי־הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃ 3 וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּסֶף וְטִהַר אֶת־בְּנֵי לֵוִי וְזִקַּק אֹתָם כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה בְּצֶדֶק׃ 4 וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ 5 וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לְמִשְׁפָּט וְהָיִיתִי עֵד מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר וּבְעֹשְׁקֵי שְׂכַר־שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וְהַטֵּי גֵר מִשְׁפָּטִי וְלֹא יָרֵאוּ מִמֶּנִּי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 6 כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁניתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃ 7 לְמִן־יְמֵי אֲבֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה נָשׁוּב׃ 8 הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קְבַעֲנָךְ הַמַּעְשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃ 9 בָּאָרָה אַתֶּם נֶאֱרָרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ 10 הָבִיאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאוֹצָר וִיהִי־טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת־אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד־בְּלִי דָי׃ 11 וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא־יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא־תְשַׁכֵּל לָכֶן הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה נְאֻם־יְהוָה צְבָאוֹת׃ 12 וְאִשְּׁרוּ כָּל־הַגּוֹיִם אֶתְכֶם כִּי־אַתֶּם תִּהְיוּ אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ 13 חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם מַה־נִּדַּבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ 14 אֲמַרְתֶּם שָׁוְא עֲבֹד אֱלֹהִים וּמַה־בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃ 15 וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם־נִבְנוּ עֹשֵׂי רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ 16 אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ 17 וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ 18 וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃

Malachi 4

1 כִּי־הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃ 2 וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשִׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק׃ 3 וְעַסֹתֶם רְשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃

Notaricon Primer: Meanings of the Alefbet

The letters of the alefbet are the nexus between the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil. To the degree we perceive language to be primarily denotative and rooted in the tangible things of this world, we partake of the lesser tree. To the degree we perceive the connotative and transforming dimensions of language by its allusion to the principles underlying creation, we partake of the higher tree that leads to life eternal: as it is written, the invisible things of Elohim are clearly seen in the things that are made.

Notaricon is the art of reading Hebrew word forms not as sound cues pointing to specific meanings, but as graphic groupings of letters that depict the interaction of principles. When parsing a word form by means of notaricon, the letters are read as words and phrases, as determined by the context into which they are received—the questions in the mind of the reader. The Bible has been characterized as "the lively oracles of Elohim." Notaricon removes doctrinal constraints, opening the written word to unexpected elucidation by the Spirit. To the degree etymological word meanings associated with sounds of letter combinations are supported by notaricon, they are valid. To the degree such meanings are unsupported by notaricon, they must be acknowledged to be inventions of man.

For comparison of the letter definitions offered here with traditional views of the Hebrew alefbet, a good source is Rabbi Ginsburgh's presentation at www.inner.org, The Inner-Dimension website. Significations of Paleo-Hebrew are also offered at Bet HaShem's website, beginning at www.bethashem.org/ketav.html.

The letters of Torah and the scriptures that enlarge upon the record engraved by Moses are written within and without—that is, they have their interior and exterior applications. They also have both positive and negative implications. In examining the letters both their lines and the blank spaces within and around the lines are informative of the letters' meanings.

The meanings of the Sinatic alphabet listed in this presentation are by no means comprehensive. The list is a place to begin for those who have little acquaintance with Ancient Hebrew. Beyond what is offered here, each letter takes various locations upon Adam Kadmon—the Key of David and symbol of the Tree of Life—and within the gardens of the Crown Diamond, the greater context. These positionings establish correspondences to both the human body and to the macrocosm, impacting interpretation of the letters' contextual meanings. Before we can progress to the higher meanings implied by the letters' positionings on the Tree of Life, however, we must first restore the basis for foundational understanding of scripture as oracular language; for in the beginning, Elohim created the heavens and the earth.

𐤀 Alef 𐡀
𐤀𐤂𐤀

Gematria and Numerological Values: 1, 1st, 1,000 (as prefix)

Notaricon: concepts/𐤀 that direct/𐤂 expressions/𐤅; the Life Force/𐤀 guides/𐤂 the soul/𐤅; Principle/𐤀 corrects/𐤂 manifestation/𐤅: a forceful/𐤀 rod/𐤂 upon the soul/𐤅; expansions/contractions/𐤀 provoked/prompted/𐤂 by vocalizations/𐤅; seed/𐤀 takes directive movement/𐤂 towards an opening/𐤅.

inception
impulse, intent; trigger, impetus, cause; beginning, start
first, foremost, primary, principal, main
Lord, Master, Creator; father, chief, head, leader; principality
angel; incarnation; self, ego, id; individual, person; humanity

seed
grain; principle, concept, idea
to plant, sow; germination; semen; coitus; conception, pregnancy
incentive; capability, capacity; to launch; futurity; renewal, restart

outward projection
ox; power, kinetic energy, force; horns
vigor, virility, fecundity; physical vitality, ability; to be stout
to plow, dig, cultivate; growth, reproduction
to emanate; to expand, increase, sprout, protrude; bloated
to imply, implicate; to intrude, attack
to vent, explode, erupt; to scatter, flee, evade; disorder, unruliness, mayhem, panic
determined, emphatic; thousand, thousand-fold; exponential
champion; familiar, friend, confidante, companion

contraction
one, unitary; atom, monad; unique, solitary
small, insignificant, miniscule; to diminish, lessen, narrow
insufficiency, inadequacy; to hide, disappear
condensation, evaporation
cursory, superficial, frivilous
restricted, compacted, consolidated, sharpened

friction
to squeeze, pressure, impose; to impair, forestall
to limit, reduce, cut off, amputate, sever, harvest
to intervene, interfere, subvert, trick; deception, subterfuge
anger, belligerence, hostility; denigration; to grudge, belittle, demean, punish; injury
to transect, intersect, interfere; to interrupt, cut short, curtail
to wrap, bind, tie, jail; to enslave; to inter, bury

to focus
side view of the eye; sight; to examine, identify; to see, perceive
to squint, doubt, question, ponder, peep
augury, divination, sorcery
to infer, deduce; supposition, postulation, expectation, theory; principle
central point; area, locale; concentration; intensity; mania, passion
specificity; to fix upon, indicate; to isolate, corner, box in; to underline
triangulation, accuracy; to settle, decide

introspection
the priesthood; to school, train; to study, learn
self-awareness; to meditate; imagination, inspiration
pride, self-centeredness; angst, discomfort, torment
humility, meekness, contrition

ב Bet בּ

בֵּית

Gematria and Numerological Values: 2, 2nd

Notaricon: the building/ב provided/ת for all things/א; receptacle/ב for acquisition/ת
of measrements/א; a household/ב capable/ת of regeneration/א;
a soul/ב blessed/ת in all things/א; hearing/ב my/ת name/א.

to conceive
creation; to formulate, invent, mold, shape, fashion, sculpt
to imagine; to show, manifest; to organize, adapt, reform

fabrication

to build, construct, make, remake, establish; to implement, utilize
to bend, distort, conform; to withdraw, fold, tuck; to dig, shovel, scoop, carve
house, home, dwelling, building; habitat, habitation; institution
image, idol, idolatry; superficiality; exterior

to house

to lodge; household, family, kin, tribe, peer group; fetus, child
body, temple; ark; soul (as house of the spirit)
flesh, form, shell; receptacle, repository

to embrace

to pair, match; to engage; to adopt, acclimate; to take in, hoard
intentional; to prefer; to invite; to domesticate, tame
interiorization, introspection; congruence; personal; to anchor
the prepositions in, at, on, among, within, into, with, by, of, through

to hear

earlobe; to listen, pay attention, heed; receptivity; attentiveness
introspection; to notice; consciousness, awareness
to respond, answer, echo

to include

to agree; to conform; to accept, claim; to assume; to cherish, keep, coddle
to store, retain; supplies; to prefer, further; partisan, parochial; to shield
the adverbs when, while, as, because

to recoil

to reject, withdraw; to spiral, fall away, backslide; to be demure, coy
passivity, inertia; segmentation
to hide, conceal; to be uncovered, exposed, naked

ג Gimel

גמל

Gematria and Numerological Values: 3, 3rd

Notaricon: a conveyance/ג that bounces/מ along its way/course/ל;
a camel/ג disturbed/מ by prodding/ל; enabled/ג through the counsel/מ of an elder/ל;
the birth process/ג is fueled/מ by instruction/ל.

animation
movement, locomotion; to travel, proceed, progress
camel, horse, donkey, ass; to carry, transport, transmit; to convey, intimate
vehicle, chariot; agent, means, medium; to facilitate, foster, enable
transactions; procedures
to approach, reach, go beyond, transcend, surpass
to continue, further; to boost; excess
fast, quick, precipitous, lively

angle
to crease, bend, crimp; crevice, gully, ditch
to turn, deflect; to tangle, entangle, twist; to equivocate
joints: elbow, knee, ankle, wrist, fingers
to walk, step, kick, skip, jog; to trip, stumble, dive; variance
to hurl, throw, toss; to fumble, drop, deposit

hoe
stick; to weed, cull, fell, eliminate, kill; to aerate, lift, elevate; to suspend, hang
to undermine, subvert, alter; to strip, expose, lay bare; to undress, disrobe
process, procedure; leverage, influence; to affect

hill
incline, rise; hump, mountain
steps, stairway; to mount; to climb, arise, ascend; to surface
tendency, inclination

neck
to ingest, swallow, gulp, drink
to nod, acknowledge, confirm, verify
throat, esophagus, gullet; vocalization

canal
conduit, avenue, path; bowels; the birth canal/process; the umbilical
nervous system: nerves, synapses
urges, appetites, motivations; optimism, elation
to overflow, flood; excess

recompense
to repay, render; remuneration; to restore, rectify, purify
disagreement, altercation; animosity, bitterness; vengeance
to repress; anxiety; to depress, exasperate, vex

𐤃 Dalet ד

𐤗𐤊𐤃

Gematria and Numerological Values: 4, 4th

Notaricon: an opening/𐤃 to change/𐤊 and regeneration/𐤗; a doorway/𐤃 that prompts/𐤊 renewal/𐤗; an opportunity/𐤃 to change/𐤊 location/𐤗; insight/𐤃 is guided/𐤊 through measurement/𐤗.

possibility
door, entrance, exit; passageway, gateway, bridge
portal, threshold; tunnel, hallway; access; opening, opportunity
to appear, materialize

obstacle
blockage, impediment; foreskin, covering; to forestall
peak, summit, pinnacle; apex, precipice

wedge
partition, wall; division, separation; middle; amidst, between, among
to sit, take position; yoga, meditation, contemplation

perception
to look, see, observe; to notice, pay attention, monitor, spy
insight, impression, cognition; to consider, delve, investigate

secret chamber
heart, altar; nostril; vagina; anus
tent; refuge, hiding place, den, lair; to occupy, dwell, lodge
coffin, grave; burial vault, pyramid; security, solidity

arrowhead
penetration; to stab, pierce; pointed, prickly; briars, thorns
discomfort, pain, grief, suffering, hurt
to point out, name, specify; to decide, choose, select; to indicate, implicate

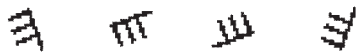
to shine
candlelight, flame, beam, corona, aura
pervasive; emotion, sentiment; excitement, thrill; fervor, love

ה He ה

הה

Gematria and Numerological Values: 5, 5th

Notaricon: enlightened/ה actions/ה; therapeutic/ה humility/ה;
to weep/ה with abandon/ה; showers/ה of blessing/ה.

rake
to separate; winnowing fan; to disregard, ignore
to differentiate, distinguish, discern, discriminate
to spread, proliferate; to distribute, disperse; to sow, broadcast
dissemination; to intersperse, intermingle, mix
to gather, select, choose; to collect, amass, retain, record

visibility

light, illumination, incandescence; sunlight, moonlight, starlight; rays, radiation, heat
discovery, realization; enlightenment; vision, revelation

animation

life; aura, pheromones; attraction, lust, concupiscence; affiliations, reactions
to inflame, anger; rage; to shun, ignore, avoid; to resist, defy
to cull, shed, discard, discount; to dismiss, discredit
to examine; to seek, hunt, search, explore; to rummage
the pronouns she, her

to amplify

to blaze, sparkle; to identify; to show, highlight, emphasize
to indicate; notoriety; to value; the (definite article)
instantaneous, quick, immediate, sudden, fast
to fan, exacerbate; to shame, embarrass
healing, purifying; beneficial, therapeutic, remedial

digits

fingers, toes, claws, wings; integers, factors
to comb, groom; to pluck, pick, choose; to point out, indicate

wind

breeze; to blow, cool, refresh; to ease, mollify; relief
weather: precipitation, rain, showers, hail, snow, fog
vapor, steam, evaporation; to leak, drip; to dissolve, diffuse, burst; deflation
sorrow, loss, regret; lamentation, weeping; catharsis

to catch

to capture, isolate; commerce, captivity
rows, ranks, columns, groupings; options, choices

𐤅 Waw 𐤅

𐤅𐤅

Gematria and Numerological Values: 6, 6th

Notaricon: yokes/𐤅 bind/𐤅; equalization/𐤅 through unification/𐤅; conjointly/𐤅 bound together/𐤅; worshipful/𐤅 adoration/𐤅.

balance
scales; to weigh, consider, evaluate, judge
to dispute, argue, deliberate, debate; to aver, champion, endorse
to adjudicate, negotiate, administer; to adjust, rectify, settle; reconciliation
to struggle, contend, wrestle; difficulty, resistance, opposition
equilibrium, rest; calm, peace, equanimity, quietude
to yield, consent, accede; to defer; to abandon; to surrender
to be right, correct, just; justice, fairness
to mediate, ameliorate, compromise; compensate

to yearn
urges; longing, aspiration, desire; compassion; gratitude; emotional vitality
mercy; to worship, cherish, adore, praise; reverence; supplication; surrender
zeal; to soar, glide, hover, fly; upwards; to offer, sacrifice, submit; capitulation

nose
to smell, scent, sniff out; to investigate; to test, attempt, try
flexibility; to stretch, yawn; to plead, reach out, invoke
clavicle, shoulders; thumb, big toe; turtle

hook
nail, pin, fastener; crutch; to adhere, clasp; girdle
to restrain, discourage, caution; consolidation; permanence
to wait; to be suspended; limbo, stasis, inertia; normality; the status quo
to thwart, harass, annoy; to pause, rest, desist, stop

cradle
to uphold, coddle, comfort; chair, seat, throne; chalice, cup
to own, claim, experience; to widen, stretch, broaden, proliferate
to pivot, rotate; contraction; to intensify, emphasizeabdomen, navel
pelvis; socket; fulcrum; womb; maternity

yoke
unity; to join, bond, wed, marry, unify
alignment; link, nexus, intersection
to meet, encounter, confront; to engage; to be attached, harnessed; reins; shackles
cooperation; to merge, converge; amalgamation
the conjunctions and, or, but, also; the adverbs therefore, then

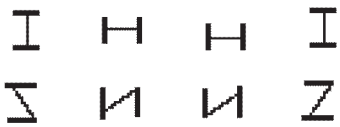
funnel
to fill, inject; libation; to fuel, reinforce, strengthen; esophagus, lungs
tornado, cyclone, deluge; cornucopia; to be bountiful; to empty, drain; to collapse
vessel, host; breasts, teat; milk; nursing, nourishing, sustaining; outpour
the pronouns he, him

𐤆 Zayin 𐤆

זיין

Gematria and Numerological Values: 7, 7th

Notaricon: an instrument/ז that accomplishes/ז reversal/י; things carved/shaped/ז by the hand/ז for display/ornamentation/י; the perfection/ז attained/ז by a Son of Man/י.

strength
drive, impetus, determination, obligation; root, masculinity
to oppress; opposition; to stifle; domination, suppression, tyranny
barrier; to dodge, avoid; to split, sever, diverge, separate

thrust
lightning; penetration, suffusion; influence, momentum
to strike, push, smite; a punch, blow; to knock
opposition; to wound, plague, bother, aggravate, afflict; to impinge
dependence; harmful, abusive, damaging; pejorative
to leak, drip, dribble; expenditure; to vacate
storm; surge, current, undertow
to lag, linger, lurk, stall

war

armament, weapons: sword, knife, dart, javelin, arrow, spear
whip, club, bludgeon; scythe, sickle
antagonism, acrimony; warrior, soldier, officer; foe, adversary, nemesis; trouble
to arm, prepare, ready; to intervene; to invade, bully, infringe upon; victim

pen

to write, mark, etch; to engrave, anneal; to decorate, paint, cover over, coat
potter's wheel; instruments, tools, devices, inventions
carvings, statues, pottery, paintings, murals
correspondence, letter, epistle; words, statements, laws, statutes, ordinances
to write, author: to plan, plot, connive

flight

to fly, escape, flee; refugee; bird; feather, pinion
zeal, exuberance, exhilaration, enthusiasm, excitement; mania
to hang, dangle, flop; to stand out, excel

objective

intent, motive; import; expectation, ambition
goal, aim, end, agenda; outcome, result, eventuality
to complete, finish, conclude; consummation; termination; closure
abandonment; separation, desertion, schism
to subside; to submerge, inter; underground

perfection

deliverance; covering, salvation; overcoming
to impose order, organization; regeneration, healing; shabbat, rest

𐤇 Chet 𐤎

𐤀𐤆𐤇

Gematria and Numerological Values: 8, 8th

Notaricon: a perspective/𐤇 that blesses/𐤆 and renews/𐤀; the Covenant/𐤇 brings/𐤆 change/regeneration/𐤀; a ladder/𐤇 that reaches/𐤆 infinity/𐤀; friends/𐤇 provide/𐤆 measurements/𐤀.

covenant
agreement, consensus; accord; commitment; affinity, mutuality, empathy, harmony
to correspond; equality; equanimity; reciprocation
to honor, appreciate, celebrate; gladness, joy, elation, enthusiasm; hope, aspiration
alliance; accessory; competition, strife, discord; to plot, conspire, betray

duty
work, labor, effort, service; vocation, assignment, job
to trade, exchange; to buy, purchase, amass
relationships; friendship, brotherhood; betrothal, engagement; to marry, wed

torso
chest; vesture, mantle, apron; coat, cloak, robe, clothing
stretched, lengthened, elongated, broadened; scope, range, mass, extent
hips, limbs; to stand, stretch

loom
weaving; warp, woof; fabric, cloth, net
scroll, book; context, situation
mutuality; to match, correspond; to extend; liaisons; interrelated

to aid
to abet; care, help, assistance, succor
to empathize, share, cooperate, coordinate; to exchange

ladder
means to reach new plateaus; to ascend; to climb, elevate, mount
to reconsider, repent, reform, change; to enhance, improve, better
to descend; to collapse; to weaken, deteriorate; to denigrate

window
borders; framework, fence, obstruction, obstacle
perspective, outlook; to sight, glimpse, imagine
distanced; vague, approximate, arbitrary, capricious
depression, fatigue, anxiety, fear, angst

⊗ Tet ט

ח֯ל⊗

Gematria and Numerological Values: 9, 9th

Notaricon: to encompass/⊗ the blessings/ל of regeneration/ח;
collective/⊗ activities/ל are limitless/ח;
solution/⊗ through intervention/ל within a continuum/ח;
harmony/⊗ brings/ל renewal/ח; coming together/⊗ to achieve/ל closure/ח.

integration
conflict resolution; harmonization of disparate forces; to solve, come together, coalesce, reach accord
inclusiveness, reinforcement, verification; to strengthen, fortify, fill; to possess
to integrate; to adhere; amalgamation; order; union, mating; fertilization

differentiation
the four worlds (earth, air, water, fire); four levels of interpretation (pshat, remez, drush, sod)
Ezekiel's living creatures; the four beasts surrounding the throne
the unified elements of incarnation (spirit, angel, soul, body); the four camps of Yisrael
angels, cherubim, seraphim, messenger

basket

repository; vase, bowl, basin
dwelling area; city, community, town
to be hidden, concealed, obscured, occluded, bound, covered, contained
consumption; to gather, collect, assemble; network
Earth; globe, planet; solar system, universe; cube, sphere

confinement

cave, lair; stall, pen, prison; shelter, refuge
captivity, restraint, confinement; solids; caged, jailed, imprisoned, garrisoned
to control, keep, oppress; abuse, torment, persecution
stasis, inertia; to be sated, satisfied

to target

to specify, locate, point out, indicate, highlight; specificity; to map, delineate
to confront; to encompass, surround; to limit, inhibit, obstruct, block, defeat, nullify
to interpose; to circumvent; to navigate; compass
victim, sacrifice, offering

operational stages

sequences, patterns, arrangements; segmentation
to break apart, wreck, devastate; dissolution; to differ, alienate; divisiveness, contradiction; to reject
to define, label, name, identify, characterize
to persevere, endure; alliance, to adhere, hold together; cohesion; to absorb
to adjust, rearrange, alter, tweak; to twirl, spin, revolve

security

buckler; to shield, protect, safeguard, hide; safety
truth, trust; obedience; co-dependence; interchange

𐤉 Yod י

𐤀𐤉𐤉

Gematria and Numerological Value: 10
Reduction Value: 1/𐤊

Notaricon: actions/𐤉 bound/𐤉 to perception/𐤀;
action/𐤉 that is an outpouring/𐤉 of fervor/𐤀;
my/𐤉 balancing/𐤉 of opportunities/𐤀.

hand
means of attainment; wrist and cupped fingers; giving, receiving, sharing
to obtain, acquire, accumulate, amass; to count, number, approximate
to catch, grab, pick, take; to touch, feel; to reach, fondle; to beckon, invite; to bring

blessings
ability; stamina, duration; satisfaction; expedience
possession, ownership; acquisitions, fortune, wealth; benefactor
the adjectives my, mine, my own

to incite
to entice, tempt, excite; to offer, invite, inspire; to motivate, shove, rush, hurry
to instill, insinuate; to nudge, stimulate, kindle, enable, implement
appreciation, applause

actions
activity; to act, perform, do, achieve; to arrive, depart
to engage, experience; to tease, titillate; to irritate, debilitate
to provide, supply, furnish; to apply, exert, exercise
to present, introduce; to demonstrate, expose, identify, betray
assertion, imposition; to pay, repay, restore; to redress, adjust
to kneel, pay homage; to honor, respect, salute, serve
obeisance, submission; to be humbled; to succumb, suffer
responsibility; necessity; to require, need, want
to plant; to enact, execute, utilize; behavior, intent

to appropriate
to retain, profit, benefit; to hold, clasp; to confiscate, hoard; usury
to steal, rob, take, deplenish, reduce, eliminate, empty; thief, robber

to release
to impart; to allow, give up, let go, part with; to avert, avoid, brush aside
liberation; to drop, forsake; to dismiss, abandon, discard; to betray

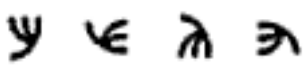
to write
to inscribe; inscription; to note, record
to design, engineer; author, source; scribe

י Kaf כ, ך

עכ

Gematria Value: 20 — Numerological Value: 11
Reduction Value: 2/ב

Notaricon: a threshing/**ע** of the soul/**כ**;
the tree of the knowledge of good and evil/**ע** bears fruit/**כ**;
leaves/**ע** are expressions/**כ**.

realignment
to simplify, restructure; to clarify, explicate; to expedite
to complicate, obfuscate; difficulties, problems; anticipation, expectation, hope
to stumble, trip, cartwheel, fall; to pivot, turn; regret
to sabotage, overthrow, defeat, upend, expunge; disorder

extension
antlers, extremities; utensils: spoon, fork; handle; to be useful
multiplication, largesse; tribe, family, offspring
the pronouns you, your
repetition, proliferation, reiteration, permutation; divergence, diversity; outward
prefix of comparison: like, as, accordingly

to expose
to make evident, uncover, acknowledge; to brandish, brag, boast
to be visible, obvious, apparent, conspicuous; evidence, tracks, signs

bush
tree, branch, leaves; tree of the knowledge of good and evil
trident, pitchfork; broad path, crooked way
vine; productivity, fruitfulness; harvesting, reaping

bent
palm of hand, sole of foot; cheek
curved, concave; convex, hollow; perverse, twisted, demented; inverted
claw; bird, rooster; flight; to maul, rend, tear asunder
cliff, crag; rocks, boulders

teachings
lessons, doctrines, coverings
persuasion, coercion; to proselytize, convert

celebration
to applaud, rejoice
upheaval, tumult, chaos, riot; unrest

ל Lamed

𐤋𐤌𐤃

Gematria Value: 30 — Numerological Value: 12
Reduction Value: 3/ג

Notaricon: guidance/ל that frees/מ insight/ד;
instructive/ל advice/מ from the heart/ד; maturity/ל is freedom/מ within emotion/ד;
to accuse/defend/ל the people/מ within the tent/ד.

change
to redirect, deflect, evade, alter; to reconsider, redistribute; to repent; to prevent
the prepositions to, towards, unto, into, during, for, about, according to, at, by, of, with, in, within, as, belonging to
the adjectives each, every

to provoke
to test; to encourage; to promote, aver, champion, favor
to compel, force, enforce; to challenge, obstruct, interfere
to accuse, indict; malice
serpent; physical drives; compulsions

to restrain
to defend; to cease, stop, deny, forebear; to refrain, withhold; to recall, summons
to discourage, inhibit, prevent, deny, oppose; to revoke, limit, forbid

appendage
arm; wrist and hand; leg and foot; finger, fist
tongue; nose; bone; penis

to instruct
to point, indicate, imply; to order, command, insist
teacher, instructor; lesson; to be schooled, taught
to argue, debate; to prove, disprove

elder
beard; maturity; ancient, wise; confident
role, function; influence; authority

shepherd
staff; to prod, goad; to herd, wrangle
to guide, steer, protect, oversee; to set course, direction
rod; to chastise, correct, punish, afflict, damage, hurt; control

מ Mem מ, ם

מים

Gematria Value: 40 — Numerological Value: 13
Reduction Value: 4/△

Notaricon: reflection/מ of the people/מ; message/מ from the mirror/מ.

freedom
to free, prepare; to rescue, release, liberate; to circumvent; libertine
to undo; to unlock, unleash, move
relaxed, unrestricted, unfettered, unbound, undefined; nebulous, haphazard
unspecific, uncategorical; continuous, on-going, unabated
impetuous, spontaneous; to drift, wander; disorderly, superficial
wilderness; extent, scope, length, width; derivation
the prepositions from, since, of; the adverb more than

disturbance
discomfort; to befuddle, confuse; to forget; disorientation, uncertainty; duress
to trouble, accuse; to demean; to uproot, destabilize; to ambush
noise, clamor; rumble, roar; uproar; to be wild, reckless; frivolity, indulgence
uninhibited, undisciplined, unruly, rude; undue, unwarranted; unqualified

cessation
to exit; to run, flee, depart; to be lost, disoriented
to loosen, divorce; to eliminate, dismiss; to quit, cease, stop
to draw out, empty; debt; to owe, lose; to disburse, pay, remunerate

fluids
water; tides, waves, currents, ripples; to pour, fill, irrigate; deluge, flood
to bathe, wash, soak; to cool, soothe, relieve
to flow; to be swift, soft, supple; cleansing, refreshing, easing; ameliorative
semen, issue; oil; wine, libation; tears#venom; poison; spit, mucous; pus, bile, vomit

to mirror
to reflect, ape, mimic; memory; to return, answer, respond; accordingly
to allude, invoke, suggest; to petition
message, counsel, advice; information; allegory, parable; wisdom's attributes

people
others; peer groups, members, participants; multitudes; nations; multiplication
to be chosen, destined, anointed; favoritism, preference, privilege
lustfulness; harlotry, whoredom

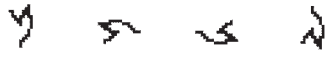
the thigh
the loins, bowels
to crawl, creep, scurry; scorpion; snake; to coil

נ Nun ן, נ

נינ

Gematria Value: 50 — Numerological Value: 14
Reduction Value: 5/ה

Notaricon: potential/נ unites/י with actualization/נ; to flourish/נ or/י decline/נ; quick/נ deliberation/י moving in many directions/נ.

flexibility
potential, possibility, prospects, promise; plausibility
surprising, unexpected; optional, arbitrary; nuanced, multifaceted, multidirectional
instability; to rock, sway; vacillation, caution; to waver
undependable, unreliable; flippant
scope, weight, extent
to tuck, tumble, jump; catapult, sling

reversal
to restrict, limit, confound; to negate, neutralize, undo
to backtrack, backslide; denial
to decline, subside; loss, impoverishment; prostration, devastation
failure, defeat; to fold; to inhibit; to undermine, topple; to stone

exhaustion
to fall, collapse; to sit, recline; to yawn, sleep, snore
to deplete; to degenerate; indulgence; to withdraw; to suck, filter, leach

supplementation
augmentation; to take in, recognize; to gain, exchange
determination; to investigate, assess; to try, attempt
to vow, swear; interior application/action
the Sons of Man symbol: an enlightened man, woman, person

to sprout
to spread, proliferate, extend, project; proclivity
to result, happen, unfold; eventuality; to actualize; operative
suggestive; sudden, unexpected, unforeseen
ritual; purpose; method, routine; device; configuration

to glisten
spectacular; vigorous; to shine, flourish; fecundity, fertility; desire, need
to discover, display, reveal, demonstrate, enact
prominence, endurance; jubilee

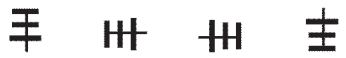
fish
to swim; to slither, sneak; scaled species; lizard, frog
to nibble, gnaw, annoy, trouble

ס Samek ס

עיס

Gematria Value: 60 — Numerological Value: 15
Reduction Value: 6/ו

Notaricon: a support/ס for the troubled/י and the downtrodden/ע;
reliance/ס upon people/י with kindred spirits/ע;
responsible/ס reflection/י of what is taught/ע.

Tree of Life
tower, refuge, shelter; fortification
united branches; the three crosses
Judaism, Christianity, and Islam (mother and two daughters)
plants, herbs, flowers, weeds; the burning bush (process of salvation)
the complete physical organism; spine, ribs, skeleton

dependability
to be competent, responsible, consistent, constructive, determined; reliance, trust
empowerment; to enforce, demand, insist, require
to warn, prepare, protect; sage, watcher, seer, prophet

to uphold
pillar, post; to support, bear; to strengthen, structure, organize
to authorize, encourage, sustain
to be steadfast; stability, security; constraint; secrecy; shelter, hiding place

alert
to bristle, emote; to shock, frighten; to worry, vex, harass, trap; distressed, irritated
to permeate, spread, broadcast, proliferate; to dissipate; distended; exhaustion
hair; comb, brush; to groom, curry

fiber
skin, integuments; fabric; layered, woven
framework; multi-dimensional; frayed, ragged, stretched

partitioned
walls, corridors; fence, corral; constructions, arrangements
segmented; to overreach; overextended, excessive
to invade, infect

concentric
seasons, cycles, days, months, years
progressions; multiplicity, repetition; to harp upon

ע Ayin

עזי

Gematria Value: 70 — Numerological Value: 16
Reduction Value: 7/ז

Notaricon: the vision/ע to achieve/ז one's potential/י;
springs/ע serve/ז their purposes/י; an embryo/ע carried/ז to delivery/י;
to comprehend/ע the blessings/ז of potentiality/י;
understanding/ע activates/ז Sons of Man/י.

comprehension
understanding, realization; compassion; ardor, warmth; eagerness
to consider, reflect upon, ponder, think

sight
eye, iris, pupil, cornea, lens
to look, see, stare; to view, study, detect
overview; penetrating vision; prophecy
to be clear, precise; to clarify; keen, transparent, obvious, certain

light source
sun, moon, stars; to glow, gleam; illuminated; brightness, iridescence
jewels, treasures, precious metals

receptivity
to be attentive, concerned, worried, anxious, expectant
frontier, promised land; boundaries, limitations; body openings; body organs

to circumscribe
to circumcise; to circle, surround; to overcome, supersede, surpass
comprehensive, global; satisfactory, fulfilled, successful
composure, wholeness; adequacy, sufficiency; accommodation; perseverance
bud; loop, circuit, lap

transference
to inform; to advise, coach, tutor
to overwhelm; to lay siege; hostility, jealousy, shame; rage; arrogance, boastfulness

well
cistern; bodies of water: lakes, oceans, springs, fountains, pools
to enlarge; sated, saturated, full; inflation
pit, crater, hole, cavity; depth; abyss
empty, blank, vacant, absent; expressionless; superficial
zero, none, no, nil, null

כ Pe פ, ף

𐤊

Gematria Value: 80 — Numerological Value: 17
Reduction Values: 71/𐤏, 8/𐤇

Notaricon: an edge/כ intervenes/𐤊; a region/כ is triangulated/𐤊.

breath
aspiration; to inhale, exhale; to blow, puff, sneeze
soul (as expression of spirit)

communication

voice, speech, language; tongues
elocution: to speak, address, announce, advertise; to offer, promise
to nag, harp, berate, mock, belittle, scorn, denigrate
to accuse, allege; to curse, imprecate; to challenge, scream, yell, insist

expression

saying, utterance; mantra; pronouncement, order, commandment
verbalization, locution; argument, address, sermon, homily
to chant, sing; poetry, psalms

face

physiognomy, visage, appearance; persona, personality, character; manner, style
jaw, mouth, lip; maw, gullet, craw
to eat, partake, devour; to consume; to dine, feed; a feast, meal

to open

to acknowledge; to appear, manifest, materialize; to reveal, unmask, ravish, violate
to pivot; to permit, allow; to disperse, disseminate, distribute, spread
to dodge, escape, evade, avoid; to rupture, herniate; wound, incision

to shut

to close, restrict, limit, disallow; to dictate; to marginalize
to delay, drag, postpone; to divert, deny, refuse; to prohibit
edge, side; lateral, exterior; border, region; corner, ceiling, roof
extremity, end; lock of hair, fringes, sideburns

container

cup, scoop, bowl; cave, cavern, chasm; saddle; ridge line
stomach; fruit; nutshell, rind, peel
the adverbs here; hence, therefore

𐤑 Tsade צ, ץ

𐤆𐤀𐤑

Gematria Value: 90 — Numerological Value: 18
Reduction Value: 9/⊛

Notaricon: a lateral/sideways/other-directed/𐤑 perception/𐤀 of actions/𐤆;
a righteous/𐤑 heart/𐤀 is humble/𐤆.

transformation
repentance; sacrifice; adjudication, rectification
metamorphosis, transfiguration; accomplishment, enactment; success

righteousness
innocent, just, upright; perfect; accurate, right, true; honorable, saintly
respect, reverence, fear, piety; the remnant

to dance
to leap, jump, turn, rotate, spin, revolve, skip; fishhook
to triumph, overcome; delight; victory

side
the lifted leg; imbalance; lateral, adjacent; to allude, invoke
to walk, run, march, issue forth
to diverge, evade; suppression; to challenge, oppose, defy

to hunt
to chase, pursue, follow; to engage; to flee; flight, escape
to attempt, try, experiment

hosts
sects, orders; governments, organizations; officialdom; to salute
insects, swarms; armies; military
battle; to attack, be aggressive; to devastate, conquer

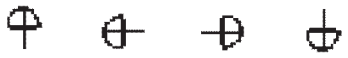
to discourage
to ward off, deflect; to defend, exorcise, eradicate; to acquit; to be afraid
to subvert, sabotage; to topple, overturn; to discomfit; to wander, stray

𐤒 Qof ק

𐤒𐤉𐤒

Gematria Value: 100 — Numerological Value: 19
Reduction Values: 10/𐤉, 1/𐤀

Notaricon: the back of the head/𐤒 disallows/𐤉 expression/𐤒;
a drill/𐤒 and/𐤉 its opening/𐤒
the priesthood/𐤒 sacrifices/𐤉 soul as expression of Spirit/𐤒.

holiness
sanctification, purification; spiritual separation, dedication
to be careful, discrete; reticence, circumspection
to be distinguished, chosen, sanctified
priest's cap, crown; brain stem

heaven
firmament; sky; corona, dome, vault
spiritual rains, storms, downpours; deluge
to blossom, flower, ascend

kingdom
domain, realm; protection, covering
to guard, safeguard, protect; to oversee, regulate

to designate
to confer, confirm; to appoint, ordain; to nominate
to be invested, dedicated; a specialist; skilled

bow and arrow
to pierce, alight upon; to push, propel; vibration
boat, oar; ark; to siphon, drain, empty; urination; drill; harp

coitus
carnal knowledge; intercourse, impregnation
glans, clitoris; climax, ejaculation

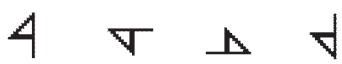
shadow
darkness; shade tree; smoke; sanctimony
to mask, hide, occlude, darken, dim, veil
back of head; monkey, ape (faceless man); skull

ר Resh ר

ושר

Gematria Value: 200 — Numerological Value: 20
Reduction Values: 20/ש, 2/ב

Notaricon: poverty/ר is a blessing/ש of wisdom/ו;
the axe/ר deprives/ש and shatters/ו;
an authority/ר that manages/ש and utilizes/ו.

sovereignty
king, ruler, leader; overseer; messiah, seer, visionary; person
instigator; opponent, adversary, enemy
to shoulder; to commandeer; determination, domination

governance
competence, responsibility; to be decisive, assertive
to adjure, urge, persuade; to manage, control, rule, command, insist
to disallow, forbid; to exorcise

blade
axe, shovel; to chop, chisel; to cleave, sever, remove, stop
tyranny; to threaten, intimidate, bully; to damage, desiccate

fountainhead
topmost, main, primary; predominant, chief component; source, start
to happen, occur, transpire; tributary; to reward

mountain
peak, pinnacle, crest, height, summit; rooftop
to be large, weighty, self-important; dignitary
to rise, fall, climb, descend

the head
mind; thought, knowledge, intelligence
to watch, regard; to signal, inform; lofty, proud, aloof

honor
nobility, eminence; discretion, beauty; devotion; to praise, esteem
to be graceful; elegance; to sail

ש Shin ש

ש

Gematria Value: 300 — Numerological Value: 21
Reduction Values: 30/ל, 3/ג

Notaricon: wisdom/ש on display/ש; destructive/ש devices/ש.

wisdom
Spirit, spirits; glory; solar; fire, worm; angel, cherubim, seraphim
dream, vision, portent

strength
to wrestle, struggle, fight, contend
musculature; might, prowess; to be forceful, compelling, convincing

tooth
tusk; ivory; to bite, tear, rend
to gnaw, to ingest, consume, assimilate, absorb; a meal

paw; to savage, maul, shatter, destroy, decimate
to saw, separate, excise, sever

utilization
to applicade; to sew, mend; amelioration; to knead; to afflict, suppress
to widen; to excite, invigorate, energize; invasive exploration
buoyancy; to float; to loft, raise; to be lifted up, carried
correlation of above and below

tribulation
agitation; to shake, tickle; torment; to be upset, bothered, disturbed; to tremble
to loathe, hate, despise; to undermine; to conspire, connive

to vent
tantrum, breakdown
buttocks; evacuation; elimination

to wobble
variation, vibration
weakness, frailty, vulnerability; illness
sleep, snoring; death; repetition, monotony
to juggle, jiggle, wiggle, wobble; to take wing

𐤕 Taw ת

𐤕𐤉

Gematria Value: 400 — Numerological Value: 22
Reduction Values: 40/𐤌, 4/𐤃

Notaricon: marks/𐤕 that link/𐤉; a continuum/𐤕 is evaluated/𐤉;
characteristics/𐤕 are reinforced/𐤉; measurements/𐤕 and weights/𐤉.

apocalypse
to end, finish; to cancel; to obliterate, alter, change
to disappear, vanish, fade, dwindle; to oppose, resist, forbid

renewal
regeneration, resurrection, continuation; wholeness
reiteration; subsequent, additional

eternal
endurance; forever, perpetuality; persistence
square; four corners, four directions

mark
signature, characteristic, feature; sign, emblem
cross, weather vane; to partition, fence; to pass sentence

to intersect
nexus; synapse; link, tendon
to corner, locate; stalemate, loggerheads

to expose
to unmask; to encounter, meet, confront
to curse, hex; to enchant, cast spells; prediction, speculation

continuum
proliferation; continuous, open-ended, on-going
to measure, assess, investigate, monitor
to complete; infinity, sum, totality